

سہ ماہی پریمہ کافی نوور

۳

بریکہ کان

بدیعہ نور زمان

سہ ماہی نووری

دہلی

فاروق پبلسٹی

کراچی

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پرای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

بۆدابهزاندنی جوهرها کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

سہ رجہ می پے پامہ کافی نوور

۳

بریکہ کان

بہ دیغوزرہ مان

سہ عیدی نوورسی

داینارہ

فاروق پے سوول پے حیا

کردوویہ بہ کوردی

Nawrasi, Said

نورسی، سعید، ۱۸۷۳ - ۱۹۶۰م.

بریسکه کان / به دیعوززه مان سه عیدی نورسی؛ دایناوه فاروق ره سوول به حیا. --

تهران: احسان، ۱۳۸۵.

۸۶۴ص.-- (سه رجه می په یامه کانی نور؛ ۳)

ISBN: 964-356-432-0

کردی.

فهرستویسی بر اساس اطلاعات فییا.

کتابنامه: به صورت زیرنویس.

۱. اسلام -- عقاید. ۲. تفاسیر اهل سنت -- قرن ۱۴. ۳. ایمان. الف. یحیی، فاروق رسول،

۱۹۵۰ - م، مترجم. ب. عنوان.

ب۴/ن۹/۲۰۳ BP ۲۹۷/۴۱

۸۴-۱۰۰۲۷

کتابخانه ملی ایران

بریسکه کان

بدیع الزمان سعید نورسی

✦ مؤلف:

فاروق رسول یحیی

✦ مترجم:

نشر احسان

✦ ناشر:

۱۰۰۰ نسخه

✦ تیراژ:

اول - ۱۳۸۵

✦ نوبت چاپ:

چاپخانه مهارت

✦ چاپ:

◀ فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روبروی دانشگاه - مجتمع فروزنده - شماره ۲۰۶ - تلفن: ۶۶۹۵۲۴۰۳

◀ فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج نایب - شماره ۱/۱۱ - تلفن: ۳۳۹۰۲۷۵۰

صندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

ISBN: 964-356-432-0

۹۶۴-۳۵۶-۴۳۲-۰

شابک:

نشر احسان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۷).
﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۳).
﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (التوبة: ۱۲۹).

﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران: ۱۷۳).

لاحولَ ولا قوةَ إلا بالله العليّ العظيم.

يا باقي أنت الباقي يا باقي أنت الباقي.

﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءُ﴾ (فصلت: ۴۴).

ئەم بەشەى یە کەمى مە کتووبى سى و یە کەم، شەش بریسکەى لەخۆ گرتوو و،
هەریە کەیان نووریکی درەخشانی نیوان گەلى نوورى ئەو وشە پیروژه ناوبراوانە باس
دە کات. هەروەك خویندنیشیان لە هەموو کاتی کدا، بە تاییەت لە نیوان نوێزی شیوان و
خەوتاندا، چەندین پاداشت و ئاکامى بەنرخ بەرھەم دەھینیت.

بریسکھی یه کهم

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء: ۸۷)

پارانہوہ کہی حہزرتی یوونسی کورپی مہتا - دروودی لہسہر بیت - یه کیئکہ لہ
پارانہوہ ہہرہ مہزن و جوانہ کان و، ہؤ کارئکی تابلئی گرنگہ لہ قبول بوون و
گیر ابوونی نزا و پارانہوہ دا.

بہسہرہاتی حہزرتی یوونسیش بہناو بانگہ و، پوختہ کہی بہم جوڑہی خواریہوہیہ:
حہزرتی یوونس خرایہ ناو دہریاوه و، نہہہنگیش ہہئی لووشی و، شہ پؤلہ
سہختہ کانی دہریاش دایان بہسہری دا و، شہویش پہردہ تاریکہ کہی خوی بہسہردا
دادایہوہ. بہم چہشنہ، ترس و بیم لہ ہہموو لایہ کہوہ سہری تیگرد و، ہہموو ہؤیہ کی
ہیوا و ٹومیدی لئی برا.. ٹالہم کاتہدا، پارانہوہ نہرم و نزا بہ کوئل و بی گہردہ کہی: ﴿لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بو بہہؤی رزگار بوونی.

نہئینی گہورہی ٹہم پارانہوہیہ، ٹہوہیہ کہ:

لہو بارودوخہ سامناکہدا ہہرچی ہؤ کاری ماددی ہہن، ہہموویان دہستہو سان
مان و نہیانتوانی بؤ فریاگوزاری حہزرتی یوونس - دروودی لہسہر بیت - ہیچ
کاریک ٹہنجام بدن. چونکہ ٹہو کہسہی کہ دہستہ لاتی بہسہر "نہہنگ" دا ہہیہ و
بہسہر "دہریا" و "ناسمان" و "شہو" دا زالہ، ہہر تہنہا ٹہو کہسہیہ کہ دہتوانیت لہو بارہ
پہریشانہ رزگاری بکات. چونکہ شہوہزہنگ بو دہریای پر لہ شہ پؤل و نہہنگی سامناک
- پئکہوہ - ہیرشیان بؤ ہینابوو. کہواتہ ہیچ ہؤ کاریک و ہیچ کہسیک ناتوانیت
رزگاری بکات و بیگہیہنیتہ لیواری ٹارامی و ٹاسوودہیی، تہنہا ٹہو کہسہ نہییت کہ

جەمۆى "دەریا" و "نەهەنگ" و "شەو"ى بە دەستە و ھەموو شتێك لە ژێر فەرمانیدایە، تەنانەت ئەگەر سەر جەمۆ بەدیھێنراوان لەو تەنگانەییەدا خەزەنگۆزارى حەزرەتى یوونس یوونایە و لە فەرمانەکانى دەرنەچوونایە، ھێشتا ھەر نەیان دەتوانى ھیچ سوودێكى بێ بگەین!

کەواتە "ھۆکارەکان" ھەرگیز کاریگەرى راستەقینەیان نیە! ئەو ھوو حەزرەتى یوونس - دروودى لەسەر بێت - بە "عین الیقین" بینیى کە ھیچ پەنایەك نیە پزگارى بکات لەم تەنگانەییە کە بە فەرمانى خوا ھاتوو تە پێ، تەنھا ئەو نەبێت کە پەنا بەریتە بەر خوا و ھەندى بەدیھێنەر و سازینەرى ھۆکارەکان. ئەمەشى بەھۆى نەھێنى "ئەحەدیەت" ھو بینی کە لە رووناکیى نوورى درەخشانى "تەوحید" ھو پێشانى درا. بە پادەییە کى وا کە ئەم پارانەو تەوحیدى یە بێ گەردە "دەریا" و "نەهەنگ" و "شەو"ى کرد بە فەرمانبەردارى گۆی پرایەل بۆ ئەنجامدانى خواستەکانى. بەلکو ئەم پارانەو یە، بەھۆى رووناکیى "تەوحید"ى خاوین و بێ گەردەو، ناوسكى تاریكى نەهەنگە کەى وە کو ناو کەشتى یە کى بن دەریایى بێ وەى لێکرد کە بە ئارامى بە ژێر دەریادا دەروات. تەنانەت ئەم پارانەو یە، بەھۆى رووناکیى "تەوحید" ھو ئەو دەریا پەر لە شەپۆل و دەنگ و ھەرایە بۆ حەزرەتى یوونس وەك سەیرانگە یە کى ھیمن و ئارام لێ کرد. ئیتر ئەم نزایە، بە بۆنەى ئەم رووناکی یەو، رووى ئاسمانى لە ھەور بۆ پاك کردو و بە روونى پێشانى دا، مانگیش بە چەشنى گلۆپێك کە بەسەرى دا شۆر بوو بێتەو پەردەى لەسەر روخسارى خۆى بۆ لادا!

بەم جۆرە، ھەموو ئەو دیاردە نازار بەخشانەى کە لە ھەموو لایە کەو ھەرەشەیان لێ دە کرد و تەنگیان بێ ھەلچنى بوو، ئیستا بەھۆى نوورى "تەوحید" ھو وایان لێ ھات کە ئاورپی ھاو پری یانە و دڵسۆزى یان لێ دەدایەو و، بە خۆشەویستى یەو خۆیان لێ نزیک دەخستەو. تائەو کاتەى بە بێ وەبى ھاتەدەر و، بە چاوى خۆى میھرەبانى خوا و ھەندى بەبەزەبى لە ژێر سیبەرى پركەى "کوولە کە" دا بینی کە بۆى شین کرد.

دەسا با ئیتمەش لەبەر تیشكى رووناکیى ئەو پارانەو یەدا سەیرێكى خۆمان بگەین، چونکە لە راستى دا ئیتمە لە بارودۆخێكى وەھادین کە چەندین جار لەو ھى حەزرەتى یوونس سامنا کترە..

چونکه ئەو "شەو" ەى كه بائى بەسەر ئىمەدا كېشاو، "ئائىندە" ىە. ئەو تا گەر بە چاوى بى ئاگابى يەو ە سەرى ئائىندەمان بکەين، دەبينىن تارىك و سامناك ديارە، بەلكو سەد ئەو ەندەى شەو زەنگە كەى حەزرتى يونس - دروودى لەسەر بىت - تارىكتە ..

"دەريا" كە شمان برىتى يە لە دەريای ئەو "رووداو" ە زۆرانەى كە دىنە پىسى گۆى زەويمان. چونكە ەەر شەپۆلىك لە شەپۆلە كانى ئەم دەريا مەزنە ەزاران تەرمى لە گەل خۇدا ەلگرتو ە. كەواتە دەريا كەمان سەد ەيندەى ئەو دەريايەى كە حەزرتى يونسى خرايە ناو، تارىكتە و سامناكتە.

"نەهەنگ" ە كە شمان ئەو "دەروونە بەدخواز" ە يە كە لە خۆماندا ەلئمان گرتو ە، چونكە ئەو یش نەهەنگىكە و دەيەوئىت ژيانى ەمىشەيى مان قووت بدات و بە يە كجارە كى بيسرپتەو ە. ئەم نەهەنگە زۆر لەو ەى حەزرتى يونسى ەللووشى دپترە؛ چونكە ئەو پەرى تواناى نەهەنگە كەى حەزرتى يونس لەو ەدا بوو كە دەيتوانى ژيانىكى سەد سالىى ئەم دنياى لە ناو ببات، بەلام نەهەنگە كەى ئىمە دەيەوئىت سەدان مليۆن سالىى ژيانىكى ەمىشەيى و پەر لە نارامى و خۆشىى ئەو دنيايمان پايەمال بكات!

كەواتە چار نى يە تەنھا ئەو ە نەبىت كە شوپن پىنى حەزرتى يونس - دروودى لەسەر بىت - ەلگىرىن و بەسەر شارپىنگا كەى ئەو ەدا پىوئىن و، بە تەواوى پشت لە ەو كارە كان ەلگەين و، بە يە كجارە كى و پەر بە دل و بە ەموو ەست و نەستىكمانەو ە روو بکەينە پەروردگار مان كە سازينەر و پىكخەرى ەموو ەو كارە كانە و، پەناى بۆ بىين و بلين:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾!

ەرو ەها بە "عين اليقين" ئەو راستى يەش بزانين كە ئىمە بە بۆنەى گىلى و بى ئاگابى و گومرايى مانەو ە يە وا: ئائىندە كەمان، كە چاو ەرىمانە .. دنيا كەمان، كە تيايدان .. دەروونە بەدخوازە كانمان، كە لە خۆماندان، تىكرا پىلانىان بۆ ساز كىروووين و ەيرشيان بۆ ەيناوين. ەرو ەها لەو ەش دلنيا بىين كە ەيچ كە سيك نى يە بتوانىت ترس و بىم و و ەمە كانى ئائىندە و، بەلا و گىرو گرتفە كانى دنيا و، فرۆفيل و پىلانە كانى دەروونى بەدخوازمان لى دورور بختا ەو ە جگە لەو كە سەى كە ئائىندە و، دنيا و، دەروونمان لە ژىر فرمان و دەستەلا تىدا يە.

ئايا جگە لە بەديپينەرى ئاسمان و زەوى، كەسى تر ەيە ئاگادارى وردترين و شاراو ەترينى ەموو ئەندىشە و ختوورەيە كى دل و نەپنى يە كانى دەروونمان بىت و،

بتوانیت به هؤی هیئانه دی و بهرپا کردنی قیامه ته وه تاریکیی ناینده مان بۆ پرووناك بکاته وه و، له نیوان ههزاران شه پۆلی سهختی پرووداوی دنیا رزگارمان بکات؟ نه خیی، هیچ که سیك شك نابهن جگه لهو خواوهنده گه ورهیه. چونکه نه گهر ویست و فهرمانی نه وه نه بیئت، نه وه هیچ شتیك نهیده توانی له هیچ جینگایه کدا و به هیچ جوړیک دهستی یارمه تی و فریا که وتن بۆ هیچ شتیکی تر دریژ بکات.

جا مادهم ئەمه راستیی حالی ئیمهیه، نه وایا دهستی پارانه وه بۆ خوا بهرز بکهینه وه و، چاو لهو نزا بئ گهر دو جوانه بکهین که نهههنگه کهی بۆ حهزرتی یوونس وه کو که شتی یه کی ژیر ده ریایی لی کرد و، ده ریاکه شی بۆ کرد به سهیرانگایه کی جوان و، به مانگی چواردهش شهوی بۆ پرووناك کرده وه .. ئیمهش وه کو نهو بلین:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ..

بهم پئی یه، دهستی نزا و لالانه وهی به کول بهرز بکهینه وه و، به وتنی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ داوا له پرووی میهره بانیی خواوهند بکهین که ئاور له داهاتوو مان بداته وه .. به وتنی وشه: ﴿سُبْحَانَكَ﴾ ش ئاوری پئی بدهینه وه به لای دنیا که ماندا .. به وتنی رسته ی: ﴿إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ یش تکای لی بکهین که به پرووی بهزه یی یه وه بۆ مان پروانیت، تاکو پرووناکیی ئیمان و قورئانی پیروز هه موو "داهاتوو مان" بگریته وه .. ترس و بیمی "شه وه که شمان" بیئت به ئارامی و دلنیایی .. "نه رک و فهرمان به ربی ژیانیشمان" به گه یشته لیواری ئاسایش و رۆشنه ناو گۆره پانی به ربینی راستیی ئیسلام، کو تایی بئ بهینیت، که راستی یه که وهک که شتی یه کی معنه وی وایه و قورئانی پیروز ئاماده ی کرده وه. ئیتر به سواری ئەم که شتی یه، له ده ریای "ژیان" دا و به سهر شه پۆلی "سال و سهرده مه کان" دا ده رۆین و ده گهرین. نهو سال و سهرده مانه ی که نه گهر به چاوی بئ ئاگایی و دوور له ئیمان وه سهیریان بکهین، ده بینین چه ندین ته رمی له ژماره به ده ریان هه لگرتوه و، له دوا ی یهک هاتنی ئالو گۆره کانی ژیان و مردنیش نهو تهرمانه رووه نه مان و نه بوون فری ده دن. به لام که له بهر رووناکیی قورئانی پیروز دا سهیری ئەم دیمه نه سامنا که ده کهین، ده بینین له راستی دا چه ند دیمه نیکی جیا جیا و نوین و، یهک له دوا ی یهک ده گۆررین و تازه ده بنه وه.

ئهم تازه بوونه وه بهرده و امهش کاریکی واده کات که مرؤف به چاوی په ند وه رگرتن ته ماشای سامناکیی زریان و بوومه له رزه ی ده ریاکان بکات و، ئەمهش بۆ بیر کردنه وه له

به ديهيتر او اني خواي گه و ره هاني بدات .. ئيتر بهم پييه ئه و ديمه نانه، به هؤي تازه بوونه و هيان، له پيش چاودا جوان و پرووناك ده بن و، ئنجا دهر و ونه به دخوازه كانيشمان ناتوان به سه ماندا زال بن، به لكو به هؤي ئه و نهيني به جوان و ناسكه ي كه قورئاني پيرو ز پيمان ده به خشيت، ئيمه به سه ر ئه و اندا زال ده بين. ته نانه ت به و په روه ده يه ي كه له قورئاني پيرو زه وه و هري ده گر ين، چه شني سوار بووني ئه سپ سوا ري ئه و دهر و ونه به دخوا زانه ده بين و جله ويان به ده ستي خو مانه وه ده گر ين و، ده يانكه ين به هؤيه كي خير و سوو د به خش بو ده سته و تني ژيان يكي هه ميشه يي .

پوخته ي ئه مانه ي پيشوو:

به هؤي ئه وه ي كه "ماهييه تي مرؤف" چه ندين شتي جو را و جو ري ئيدا كۆ بو وه ته وه، ئه و ا هه روه ك به بوومه له رزه ي زه وي و سه ر تاسه ري گه ر دوون له كاتي به ر پا بووني قيامه تدا ئازاري پي ده گات، به هه مان جو ر به "تا" يه كي ئاساييش ئازاري پي ده گات .. هه روه ك له ئه ستي ره كلكداره كاني ئاسمان هه لد يت، له ميكرؤ بيكي بچوو كيش ده تر س يت .. هه روه ك ئه م دنيا گه و ره يه ي خو ش ده و يت، مال و خانو و به ره كه شني خو ش ده و يت .. هه روه ك چه زي له به هه شتي هه ميشه يي به و تاسه مه نديه تي، هه ر به و جو ره ش با خچه بچوو كه كه ي خو ي خو ش ده و يت و چه زي لييه تي!

جا ماده م ئه مه حالي مرؤفه، ئه و ا ده بي په روه ر دگار و گه و ره و په ر س ترا و په نا و پشتيواني مرؤف ته نها ئه و كه سه بيت كه ده سته لاتي به سه ر هه موو شو ينيكي زه وي و ئاسماندا هه يه و، جله وي سه ر جه مي شتاني، له گه ر ديله كانه وه تا ده گاته گه له ستي ره كان، به ده سته وه يه .

كه واته ئه م مرؤفه هه ميشه پيويست يي تابل يي زؤري به وه هه يه كه روو بكاته به ديهيتر ي مه زني خو ي و، به لا لانه وه ي به كو ل لي ي پار يته وه و، وه ك چه زه تي يوونس - دروودي له سه ر بيت - بليت:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

بریسکه‌ی دووهم

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الأنبياء: ٨٢)

ئهم نزا و پارانه‌وه‌یه‌ی پیشه‌نگی ئارامگران حه‌زرتی ئه‌ییوب - دروودی خوای له‌سه‌ر بیٚت - تا‌قی کرا‌وه‌یه و، کاریگه‌ری‌یه‌کی ته‌واو به‌سوودی هه‌یه. پی‌ویسته ئیمه‌ش له‌ مونا‌جات و پارانه‌وه‌کانماندا سوود له‌ نووری ئهم ئایه‌ته‌ پی‌روژه‌ وه‌ر‌بگ‌رین و بلیین:

ربَّ ﴿أَنْتَ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾!

چی‌رو‌کی به‌ناوبانگی حه‌زرتی ئه‌ییوب - دروودی خوای له‌سه‌ر بیٚت - به‌پوختی به‌م جو‌ره‌ی خواره‌وه بووه:

ئهم پیشه‌وا ئارامگه‌ره، ما‌وه‌یه‌کی در‌یژ‌خایه‌ن ئارامی له‌سه‌ر نه‌خۆشی‌یه‌قورسه‌که‌ی گرت، به‌را‌ده‌یه‌ک که‌زام و برین هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی گرت‌ه‌وه، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر له‌سه‌ر ئارامگرتن به‌رده‌وام بوو، چونکه‌ چا‌وه‌روانی پادا‌شته مه‌زنه‌که‌ی خوای گه‌وره و به‌توانای ده‌کرد. به‌لام کاتێ که‌ئهم نه‌خۆشی‌یه‌پتر په‌ره‌ی سه‌ند و کرم دایه "دل" و "زمان"ی، که‌ته‌نها به‌م دوانه‌ش خوا ده‌ناسریت و یادی ئه‌وی پین ده‌کریت‌ه‌وه، ئالم کاته‌دا هانای برده‌ به‌ر خوا‌ه‌ندی میسه‌ره‌بان و ئه‌و مونا‌جاته‌ نه‌رم و پاک و خه‌مناکه‌ی کرد و فه‌رمووی:

﴿أَنْتَ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾!

ئهمه‌ش ته‌نها له‌ترسی ئه‌وه‌ی که‌ ئیتر نه‌توانیت به‌ته‌واوه‌تی په‌رسته‌کانی جی‌به‌جی بکات و، که‌مو‌کووری‌روو بکاته به‌ندا‌یه‌تی‌یه‌کانی، نه‌ک بۆ مه‌به‌ستی چاکبوونه‌وه و حه‌وانه‌وه‌ی خۆی. ئه‌وه‌بوو یه‌کسه‌ر خوای گه‌وره‌ی میسه‌ره‌بان ئه‌و پارانه‌وه‌ پاک و نزا پین گه‌رده‌ی به‌شی‌وه‌یه‌کی ده‌راسا (معجز) گه‌را کرد و شیفای ته‌واوێ پین به‌خشی و نیعه‌تی خۆی به‌سه‌ردا باراند.

ئەم بریسکه یه پینج سەرنجی وردی تێدایه:

□ سەرنجی یه کهم:

له بەرامبەر زامه دیار و بەرچاوه کانی حەزرەتی ئەییووبەو - دروودی لەسەر بیټ -
 ئیমে گیرۆدە ی چەندین ئازار و زام و نەخۆشییە مەعنەوی نادیارین که له "گیان" و
 "دل" ماندا دروست بوون. ئەو نەخۆشییە مەعنەوی یانەش له رادەیه کی وادان که ئەگەر
 دیوی ناو و هەمان بۆ دەرەو و دەرەو شمان بۆ ناو و هەلبگیرینەو ئەو دەرەو که ویت که
 ئیमे زۆر له حەزرەتی ئەییووب زیاتر لەش بەبار و گیرۆدە ی زام و نەخۆشییە کانی!
 چونکە ئەو هەموو گوناھانە ی دەیانکەین و، ئەو شوبهە و گومانانەش که خۆیان
 دەگەینەنە مێشک و دل و دەر و نمان، چەندین زامی قوول و خۆیناوی له ناخی "دل" و
 "گیان" ماندا و الاده کەن.

ئەجالی لایه کی تریشەو، زام و برینه کانی حەزرەتی ئەییووب - دروودی خوای
 لەسەر بیټ - تەنها ژبانی کورت و کهم خایەنی ئەم دنیایە ی ئەو ی خستبوو
 مەترسی یەو، که چی زامه مەعنەوی یه کانی ئیমে ژبانی هەمیشە ی ئەو دنیا مان دەخاتە
 مەترسی یەو!

کهواته ئیमे چەندین جار زیاتر لەو پیغەمبەرە مەزنە - دروودی لەسەر بیټ -
 پێویستمان بە مونا جاتە که یەتی. بە تاییەتی که ئەگەر بزاین له بری ئەو کرمانە ی که له
 برینه کانی ئەو پیغەمبەرە ئارامگره و سەریان کرد و دابوو یانە دل و زمانی، ئیमे چەندەها
 گومان و دوودلی - که له زامه مەعنەوی یه کانی گومان و گوناھ و کردەو خراپە کاتمانەو
 پەیدا بوون - ناخی دلێ داگیر کردوین، که مەلبەند و نیشته جیی "ئیمان" ه! بۆیه
 ئیمانە که مان جیی پێ لیژ دەبیټ و لەسەر ئارامی و دلنیایی خۆی نامینیتەو..

هەر و هەها ئەو گومان و دوودلی یانە خۆیان دەگەینەنە "زمان" مان، که ئیمانی ناو
 دەر و نمان دەرەو بریت. ئیتر خۆشی و چیژ و لەزەتی ئیمانی لێ دەسینیتەو و دووری
 دەخاتەو له یاد و ناو بردنی خوای گەورە تا به جارێ کپ و بی دەنگی ده کات!

بەلێ، گوناھ له ناو دلدا جیی خۆی ده کاتەو و لق و پەل بۆ ناو قوولایی دل
 دەهاوێت و، لەویو دەست به بلاو کردنەو له که و تاریکایی یه کانی خۆی ده کات و،
 ئیمانی لێ دەر دەهینیت. ئیتر ئەو دلە وەك بەرد رەق دەبیټ و، چۆل و تاریک دادیت.

جا له بەر ئەو هەموو خراپکاری و گوناھێک رینگایه کی بەرەو کافر بوون لێ
 دەبیټەو، ئەو گەر له سەر تاهه به پەشیمان بوونەو و داوای لیبووردن له خوای گەورە

ئاسەوارە كانى ئەو گوناھە لا نەبریت و پاك نە كرىتەو، ئەوا دوایى لە ناخدا دەبیت بە كرمىكى مەعنەوى ياخود ماریكى مەعنەوى و بە دلئى مرۆفەو دەدات!
با ئەوھش بەم نموونەى خوارەو ەروون بكەینەو:

ئەگەر كەسێك بە دزى یەو گوناھێك ئەنجام بدات و شەرمیش لەو بەكات كە پى بزانریت، ئەم مرۆفە بوونى مەلائىكەت و جىھانى رۆحانىی بەلاوہ گران دەبیت و، تەنھا نىشانە و بیانوویە كى بى نرخی بەلاوہ سەروزىادە بۆ ئەوہى حەزى خۆى دەرپریت كە دان بە بوونىاندا نەبیت!

نموونەى كى تر:

ئەو كەسەى گوناھىكى هیندە گەورە بكات كە بەرەو دۆزەخ بىداتەبەر، ئەگەر پەنا بۆ خوای گەورە نەبات و داواى لىبوردنى لى نەكات و پىشتى پى نەبەستىت، ئەوا لە كاتى بىستنى ئازار و ناخۆشى بە كانى دۆزەخدا، لە ناخى دەروونەو حەز بە نەبوونى دۆزەخ دەكات! تالە ئەنجامدا وای لى دیت كە بە ئاسایى ترين نىشانە یان بە شوبهە و گومانىكى بى نرخی پر كىشى نەسەلماندى بوونى دۆزەخ بكات!

نموونەى كى تر:

ئەو كەسەى فەرزە كان بەجى ناهینى و وەك پىویست فەرمانى بەندایەتى بۆ خوای گەورە ئەنجام نادات، لە هەمان كاتدا دلئى لە سەرزەنشتى فەرماندەبە كى ئاسایى ئازار دەچىزیت كە لە بەرامبەر بەجى نەهینانى فەرمانىكى ئاسایى یەو ئاراستەى كرىت، سستى كرىنى ئەو كەسە لە بەجى هینانى ئەو فەرزەنەى كە لە چەندین فەرمانى خوای گەورەدا بۆى دەر كراو، دلتنەنگى و تارىكى یە كى یە كجار زۆر لە "گىان" و "دەروون"ى دا دروست دەكات. ئەم دلتنەنگى یەش پالى پىو دەبیت كە هەر وەك لە دەروونەو ئارەزوو دەكات، پر بە دەمیش هاوار بكات و بلىت: "خۆزگە خوای گەورە فەرمانى بە كرىنى ئەو پەرستشە نەدایە!" ديارە ئەو ئارەزووھش بۆنى ئىنكارى و دۆزمنایەتى بە كى مەعنەوى لى دیت بەرامبەر بە خواپەتتى خوای گەورە. هەر لەبەر ئەوھشە كە ئەگەر بى نرختىن گومان لە بارەى بوونى خواوہندەو ەروو بكاتە ئەو دلە، حەزى پى دەكات. وەك بلىنى بەلگەبە كى گومان بى دەست كەوتبیت! ئاشكرایە كە بەم كارەى دەرگایە كى گەورەى زەرەرمەندى لە ەروودا والا دەبیت..

بەلام ئەم بەدبەختە بەخۆى نازانىت كە بەم ملنەدان و نكروولى كرىنى، خۆى كرىووە بە نىشانە بۆ تىرى دلتنەنگى و تارىكى بەك ملیۆنەھا جار لەو دلتنەنگى بە كەمەى لە ئەنجامى

سستی کردنی له بهندایهتی دا ههستی پئی ده کرد گهوره تر و تاریکتر بیست. وه کوئو کهسهی که له پێوه دانی میشووله ههلبیست و له تاوا خۆی بخاته بهردهمی مار و ههژدیهاکان!

جا باله رۆشنایی ئهم سنی نموونهیهدا، له نهیئیی ئهم ئایهته پیرۆزه تی بگهین که ده فهرموی:

﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴).

□ سه رنجی دووهه م:

ههروهك له وتهی بیست و شه شه م، له باسی نهیئیی قه ده ری خوای گهوره دا، روون کراوته وه:

مرۆف - له سنی پرووه وه - مافی سکالای نی یه له ده ست ئهو به لا و نه خوشی و گیرو گرفتانهی که دینه رپی ژیا نی:

○ پرووی یه که م:

خوای گهوره کاتی بهرگی "بوون" ی به بهری مرۆف پۆشیوه، کردوویه تی به به لگه له سه ر ورده کاریی سنعهت و دروستکراوانی خۆی و، مرۆفی له شیوهی نموونهیه کیشدا بهدی هیناوه که بهرگی "بوون" ی به بهر ده بریت و ده ستکاری و ئالو گۆر له وه بهر گه دا ده کات. به مهش دره و شانوه وه جۆرا و جۆره کانی ناوه جوانه کانی خۆی له بوونه وه ردا پیشان ده دات.

جا ههروهك ناوی "الشافي" ی خوا وه ند داخوازی بوونی نه خوشی یه، به هه مان جۆر ناوی "الرزاق" یش داخوازی بوونی برستی یه.. به م جۆره ده رده که ویت که خوای گهوره خۆی خاوه نی مولکی بوونه وه ره و به ویستی خۆی ده ستکاری و ئالو گۆر له مولکه کانی دا ده کات.

○ پرووی دووهه م:

ژیا ن به هۆی گیرو گرفت و به لا و موسیبه ته کانه وه پالفته ده بیست و، له رپی نه خوشی و کاره ساته کانه وه پاك ده بیته وه و به رو بووم ده به خشیت و ده گاته ئاما نجه کانی. ئیتر له م رینگایه وه ده توانیت ئه ر کی خۆی جی به جی بکات.

به لام ئهو ژیا نه ئاسایی یه ی که له سه ر یه ك ره وت و شیوه و به بی هیچ ئالو گۆر پیک و به خوشی و حه وانوه له مرۆف ده چیته سه ر، گه لی نزیکه له و "نه بوون" ه ی که شه ر و

خراپیه کی روون و ناشکرایه، تائو "بوون" هی که خیر و فہرینکی ناشکرا و لہہر چاوہ. تہانہت ئو جوڑہ ژیانہ رینگاہیہ کہ بۆرؤشتن بہرہو نہبوون.
 ○ رووی سنیہم:

دنیا تہنہا خانہی تاقیکردنہوہیہ، واتہ جیی ئہنجامدانی کردہوہ و پیشکھشکردنی عیبادہتہ، نیک جیی خوؤشگوزہرانی و حہسانہوہ و پاداشت و ہرگرتن..
 لہہر ئوہ، ہموو نہخوؤشی و گیروگرفت و موسیبتیک، بہ مہرجی ئارامگرتن و شوکرانہبڑیری - جگہ لہو گیروگرفتانہی روو دہ کہنہ ئاین - زؤر لہ گہل ئوہ کردہوہ و عیبادہتانہدا گوہجاوہ، چونکہ یارمہتیی ئو کردہوہ و پہرستشہ دہدات و پشتی دہ گریٹ. ہہر لہہر ئوہ شہ کہ سکالا کردن لہ دہست ئو نہخوؤشی و گیروگرفتانہ بہ کاریکی ہلہ و نابہجیی دادہنریٹ، بہلکو دہیی شوکرانہیان لہسہر بگریٹ، چونکہ ئوہ نہخوؤشی و گیروگرفتانہ ہموو سہعاتیکی ژیانی خواوہنہ کانیان دہ کہن بہ پہرستشی رؤژینکی تہواوہتی.

بہلئی، پہرستش دوو جوڑہ: جوڑینکی بہ ئہندامہ کانی لہش ئہنجام دہدریٹ و جوڑہ کہی تریشی بہ "دل". جوڑی یہ کہمیان لای ہموان ناشکرا و زانراوہ. جوڑی دووہمیش ئوہیہ کہ: نہخوؤشی و گیروگرفتہ کان والہ مروؤف دہ کہن ہہست بہ دہستہوسانی و لاوازیی خوؤی بکات، خو کہ ہہستیشی پی کرد، ئہوا پہنادہباتہ بہر خواوہندی بہسؤز و میہرہبانی خوؤی و رووی تی دہکات و پشتی پی دہبہستیت. بہمہش پہرستشیکی پاک و بینگہردی پیشکھش دہکات. ئہم جوڑہ پہرستشہ گہلئی خواوینہ و ہہرگیز ریای تیکہل ناییت.

جانہ گہر ئوہ مروؤفہی کہ دووچاری گیروگرفت و نہخوؤشی دہبیٹ، ئارام بگریٹ و بیر لہ پاداشتہ زؤرہ کہی لای خوای گہورہ بکاتہوہ و شوکرانہبڑیریٹ، ئہوا ہموو سہعاتیکی ژیانی بۆ دہبیٹ بہ عیبادہتی رؤژینکی تہواوہتی. بہم جوڑہ، تہمہنہ کہم و کورتہ کہی بۆ دہبیٹ بہ تہمہنیکی دوور و دریژ. بہلکو ہہندیکیان ہموو خوولہ کیکی ژیانیان بۆ دہبیٹ بہ پہرستشی رؤژینکی تہواوہتی.

کاتی خوؤی زؤر بہزہیم بہ "حافر ئہمہدی موہاجیر" دا دہہاتہوہ، کہ یہ کیٹ بوولہ براییانی ئاخیرہتم. چونکہ بہ نہخوؤشی یہ کی سہختہوہ دہتلاہوہ. پاشان ئہم ختوورہیم بہ

دلدا هات که: (مزگینیی بدهری و پیرۆزبایی لئی بکه، چونکه هه موو خوله کینکی ژبانی، که بهو جۆره لئی ده گوزهرییت، به پهرستشی رۆژیک بۆی ده ژمیرریت!) له راستیشدا هه میشه ئارامگر و شو کرانه بژیری بوو.

□ سهرنجی سی ههم:

ههروهك له "وته كان" ی پيشوودا روونمان کردوو هتهوه:

ئه گهر ههر مرۆفیک بیر له رابوردووی ژبانی خۆی بکاتهوه، ئه و اچ به دل و چ به زمانی دهلیت: "داخی به جهرگم" .. یاخود دهلیت: "سوپاس بۆ خوا!" واته یان زۆر له داخی ژبانی رابوردووی دایه، یاخود سوپاسی خوای گه وره ی له سه ره ده کات. جائه و که سه ی که داخی ژبانی رابوردووی له دلدایه و له زمانیه وه ئه م خه م و په ژاره یه ی ده. ده که ویت، هۆ که ی ته نها له ده ستچوونی ژبانی شادمانی و خۆشحالیی کاته کانی شوویه تی، چونکه له ده ستچوونی خۆشی - خۆی له خۆی دا - ناخۆشی و ئازاره. به لکو کاتی وا ده بییت خۆشی و چیژیکه که م ئازارینکی زۆر و به رده وام له دلدا به جی ده هیلیت. جا بیر کردنه وه ی مرۆف له خۆشی به کانی ژبانی رابوردووی - بی هیج گومانیک - دلئی ده گووشیت و خه فته و ئازار له سه ره زمانی ده چۆرینیت ..

به لام ئه وه چیژه مه عنه وه ی به به رده وامه ی که مرۆف له نه مانی ئازاره کانی رابوردوویه وه هه ستی پین ده کات، زمانی ده خاته شو کرانه بژیری خوای گه وره. ئه مه ش حاله تیکه سروشتی به وه موو مرۆفیک بۆ خۆی هه ستی پین ده کات. جائه و که سه ی که دوو چاری گیرو گرفت یان نه خۆشی به ک ده بییت، جگه له وه چیژه مه عنه وه ی به ی باس مان کرد، ئه گهر بیریش له و پادا شتانه ی دوا رۆژ بکاته وه که خوای گه وره بۆی دانا وه و، سه رنج له وه ش بدات که ژبانه پیر له ده ردی سه ری به که ی ئیره ی له وئی بۆی ده بییت به ژبانیکی هه می شه یی و دریژ خایه ن، ئه و ئه وه مرۆفه ته نها به ئارامگر ته وه رانا وه ستی، به لکو به ره و ژو ورت تر هه نگاو ده نییت و شو کرانه ی له سه ره پيشکه ش ده کات و به "قه ده ر" ی خوای گه وره ش رازی ده بییت. دیاره ئه وه کاته ش زمانی ده که ویته شو کرانه بژیری و ده لییت:

"الحمد لله على كل حال، سوى الكفر والضلال!"

له ناو خه لکی دا باوه که ده لپن:

"ژبانی ده ردی سه ری و پیر له گیرو گرفت، دریژ خایه نه!"

بهلتي راسته.. بهلام نهك بهو واتايهي كه ههندي كهس پييان وايه: بههوي دلتهنگي و
 نازاره كهيهوه دوور و دريژه. بهلكو له بهر نهويه كه به وينهي تهمهنيكي دريژخايهن
 بهروبوومي گهوره و بهنرخ بو زياني مروف بهرهم دهينييت!

□ سهرنجي چوارهم:

ههروهك له مهقامي به كه مي وتي بيست و به كه مدا پروتمان كرووه تهوه:
 نه گهر بيت و مروف نهو هيژ و تواناي نارامگرتهي كه خوي گهوره پيني بهخشيوه
 بهم لا و نهو لادا بلاوي نه كاتهوه و له نهنديشه و ترس و خهفتهدا پرتهوازه ي نه كات،
 نهوا هه رتهنها نهو هيژه سهروزياده بو نهوي بهرهنگاري هه موو گيرو گرتيكي پيني
 بكات، بهلام وههم و بي تاگايي و پشت بهستن به زياني دنيا و به ههميشه زانيني نه زيانه،
 هيژي نارامگرتهي مروف ناهيلن و له نيوان نازاره كاني رابوردوي و مترسي به كاني
 نايندهدا هيژ و تواناي مروف پرتهوازه ده كه ن. تاله نه نجامدا نهو هيژي نارامگرتهي كه
 خواوه نند به مروفي بهخشيوه هينده كه م ده يتهوه كه له بهرام بهر هيچ به لا و
 گيرو گرتيكد خوي پيني راگير نه كريت.. ده بينيت نهو مروقه لاي نه م و نهو سكالالا
 ده كات، تهنانهت ههندي جار لاي خهلكي - خوا په نامان بدات - سكالالا ده ست
 خوي گهوره ده رده برت! بهلكو وهك شيئي لني ديت و دهري ده خات كه هيچ
 تويشوويه كي نارامي له لانه ماوه!

نهمه سههراي نهوي كه مروف مافي دهه بريني نه م چه شنه سكالايهي ني به، چونكه
 روظاني رابوردوي نه گهر به گيرو گرفت و ناخوشي روضتبه سهه، نهوا ئيش و
 نازاره كانيشيان به سهه رچوه و خوشي و ههوانه ويان به جي هيشتوه.. تهنگزه كاني
 به سهه رچون و ماندويي و نارحه تي به كانيشي روضتون، بهلام خير و پاداشته كانيان
 ماوه تهوه. كهوابو نايي سكالايان له ده ست بكرت، بهلكو پيوسته مروف شوكري
 خوي گهوره بكات له سهه نهوي كه نازاره كاني روضتون و به سهه رچون.

ههروهه كارينيكي راست و دروست ني به كه مروف له ده ست نازار و به لا و
 گيرو گرفته كان بيزار بيت و رقيان لني هه لنگريت، بهلكو ده بي په يوه نديي
 خوشه ويستانه يان له گه لدا به ستيت! چونكه نهو زيانه ي كه بهو شيويه له مروف
 ده. اته سهه، بههوي نهو نازارانه وه، ده بيت به زيان و تهمه نيكي دريژي نهوتو كه
 به-تهه وي ههميشه يي بو مروف بهرهم بهينييت.

له بهر ئه وه، گهر مرووف به شیکه زوری هیزی خوراگری و ئارامگرتنی خوی له بیر کردنه وهی ئازاره کانی پیشووی دا له ناویات، ئه وا ههنگاوی به ره و کرداری شیتانه ناوه.

رۆژانی داها تووش، له بهر ئه وهی که هیشتا نه هاتوون و نازانریت چون ده بن، ئه وا بیر کردنه وه و ده برینی بی تاقه تی هه ر له ئیستاوه له ده ست ئازار و گهروگرفت و ناخۆشی به کانی ئه و رۆژانه رهفتاریکی تابلیتی دوور له ژیری به! چونکه ههروهك ئه و که سه ی که هه ر ئیستا و له ترسی برسی بوون و تینو بوونی سهینێ و دووسه ی دا هه تا ده توائیت گه ده ی خۆی به خواردن و خواردنه وه ده ئاخیت، به که سه یکی نه فام داده نریت، به هه مان جوور بیر کردنه وه و ترس و بیهش هه ر له ئیستاوه له ده ست نه خۆشی و ئازاریکی ئاینده که له جوکمی "نه بوو" دایه، به نه فامی و بی عه قلی ده ژمیرریت، به رادهیهك که ئه و که سه ی رهفتاری و ا ده نوینیت سه ره رای ئه وه ی سته م له خۆی ده کات، خۆشی داده به زینته ئه و ئاسته ی که هه یج که سیك به زه بی پیندا نه یه ته وه!

به پوختی:

ههروهك "شوکرانه بژیری" نیه مه تی پی زیاد ده بیست، "سکالا کردن" یش په ره به موسیبه ت و گهروگرفته کان ده دات و خاوه نه که ی له وه دوور ده خاته وه که خه لکی به زه بی یان پیندا بیته وه.

پیاوینکی خواناسی خه لکی "ئه زررۆم" له یه که م سالی جهنگی جیهانیی به که مدا گرفتاری نه خۆشی به کی سه خت بوو. کاتی پوشتم بۆ سه رلیدانی، خه فه ت و سکالای خۆی له لا ده بریم و وتی:

(سه د رۆژی په به قه خه و نه پوشتووته چاوه کاتم)!

منیش زۆر به م هه واته دلگران بووم و به زه بییم به حالی دا هاته وه. پاشان ئه مه ی خواره وه م بیر که و ته وه و، پیم وت:

(برام! ئه و سه د رۆژه ی رابورد، له بهر ئه وه ی پوشتوون و به سه رچوون، جیگای دلخۆشین. که واته هه یج بیرنکیان لێ مه که ره وه و سکالایان له ده ست ده رمه پره، به لکو شوکری خوای گه وره بکه له سه ر ئه وه ی که ته وای کردوون و، له م گۆشه یه وه پروانه بۆ ئه و سه د رۆژه ی رابوردوو!

رؤژانی داهاتووش، له بهر ئه وهی که هیشتا نه هاتوون، پشت به خواوه ند بیهسته بۆیان و ههمیشه میهره بانیی ئه و له پیش چاوی خۆت دابنئ. پیش ئه وهی لیت بدرئ مه گری. له هیچ مه ترسه. شیوه و روخساری "بوون" به "نه بوون" مه ده. به لکو ههموو بیر و هوشیکت بۆ ئه م سه عاته ی ئیستای ژیانته رخان بکه، چونکه هیزی سه بر و ئارامت ته نها به شی ئه وه ده کات که له به رده م ئازاره کانی ئه م کاته تدا رابوه ستیت. وه ک ئه و سه ر کرده نه زانه مه به که ههموو هیزه کانی خۆی به م لا و ئه ولادا بلاو کرده وه و، هیزه کانی ده سته راست و ده سته چه پی دوژمنیش که به و ده رفه ته یان زانی وه ک هه لیک قۆزتیانه وه و به کیان گرت و به هیزیکیی به کجار که مه وه هاتنه سه ریان و له ناویان بردن!

برای نازیم! تو به م جۆره مه به، به لکو ههموو هیزه کانت بۆ ئه م سه عاته ی ئیستات کۆ بکه ره وه، چاوه پروانی میهره بانیی به فراوانه که ی خوا ی گه وره به و بیر له پادا شتی باشه رۆژ بکه ره وه. سه رنج له نه خۆشی به که ت بده که له م دنیا بر او هیه دا تووشت بووه و له پاشاندا بۆت ده بیته به ته مه نیکیی درێژی ههمیشه یی. ئیتر له بریی ئه م سکالا تاله، شو کرانه بژیری دلخۆشکه ر و زۆر پیشکه شی خوا وه ندی گه وره ی به ده سته لات بکه). که له م قسانه م بوومه وه، ئه و مرۆفه نه خۆشه خواناسه دلئ کرایه وه و روخساری گه شایه وه و وتی:

(سویاس بۆ خوا! وا به شیکیی زۆری ئازاره که م رۆشت و له سه ر شام سووک بوو)!

□ سه رنجی پتجه م:

ئه م سه رنجه سی مه سه له ی له خۆ گرتوو:

◆ مه سه له ی به که م:

"موسیبه ت" کاتی به موسیبه تی راسته قینه داده نریت و به راستی زیانبه خش ده بیته، که پرووی له ئایین و باوه ر کردیته، که ئه ویش به وه چاره سه ر ده بیته مرۆف هانا بۆ لای خوا ی گه وره بیات و لئیی بپاریته وه.

به لام ئه و گرفت و موسیبه تانه ی که پروویان له ئایین نه کردوو، له راستی دا موسیبه ت نین، چونکه به شیکییان ناگادار کر دنه وهن له لایه ن خوا ی گه وره وه بۆ به نده کانی تا کو له خه وی بئ ئاگایی بیداریان بکاته وه، به وینه ی ئه و ناگادار کر دنه وه یی که شوانه کان له کاتی بلاو بوونه وه ی مه ره کانیاندا به کاری ده هینن و

بهردیکیان تی ده گرن و، مہرہ کانیش بهوہدا دہزانن زیادہرہوی یان کردووه و، یہ کسہر ده گہرینہوہ بؤ لہوہر گہ و لای شوآنہ کہی خوئیان! ہەر به وینہی ئەم نمونہیہ، ہەندی بہ لا و موسیبتیش ہەن کہ دەبنہ ناگادار کردنہوہیہ کی پەرور دگار بؤ بہندہ کانی.

بەشینکی تریشیان دەبن بە لابر (کفارة) ی گوناہ و ہۆی سر پینہوی خەتاباری. بەشینکی تریش دیاری یہ کی خوایی یہ بؤ دلدانہوہ و ئارامی بەخشین بہو دلانہ، ئەمەش لہ رپی نہہیشتن و لابر دنی ئەو بئ ناگایی یہی تووشی مرؤف دیت و، لہ رپی ئەوہ شہوہ کہ موسیبت و گیرو گرفت و الہ مرؤف دە کەن ہەست بہ رادہی ئەو بئی دەستەلاتی و دەستەوسانی و ہەزار ییہی خۆی بکات کہ ئاویتہی سروشتی بوون.

بہ لام ئەو موسیبتہی کہ لہ شیوہی نہخۆشی دا پروو دە کاتہ مرؤف - ہەر وہک لہ پیشدا باسماں کرد - موسیبتی راستہقینہ نی یہ، بہ لکو بہزہیی یہ کی خواوہندہ بؤ بہندہ کانی خۆی. چونکہ "نہخۆشی" مرؤف لہ چلکی گوناہہ کان پاک دە کاتہوہ، وہک لہ فەر موودہہ کی پیغہ مہر دا ﷺ ہاتوہ کہ دە فەر موئی:

"ما من مُسلمٍ يُصِيبُهُ أذىٌ إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خطاياہ كما تُحَاتُّ ورقُ الشجرِ"^(۱).

حەزرتی ئەیبووب - دروودی لہ سەر بیٹ - کاتی کہ لہ خوا پارایہوہ، لہ بہر خۆی و بؤ مہ بہستی حەوانہوہی ژبانی دنیای نہ پارایہوہ، بہ لکو پاش ئەوہی نہخۆشی یہ کہی گہیشتہ رادہیہک کہ نہیدہ توانی بہ زمان ناوی خوای گہورہ بہینیت و بہ دلش یادی خوا و بیر لہ دروستکراوہ کانی بکاتہوہ، ئەو کاتہ پەنای بردہ بہر مہرہ بانیی خوا و داوای چاکبوونہوہی لئی کرد، بؤ ئەوہی بتوانیت ئەرک و فەرمانبەریتی بہندایہتی بہ تەواوی جئی بہ جئی بکات. ئیمەش دەبئی لہ پارانہوہ کائماندا یہ کەم مہ بہستمان چاکبوونہوہی زام و برینہ کانی دل و دەروونمان بیٹ کہ لہ گوناہباری و خراپہ کاری یہوہ تووشمان بوہ.

سەبارەت بہ نہخۆشی یہ ماددی یہ کانشمان، کہ دەبنہ کۆسپ لہ رپی بہندایہ تیماندا، دەبئی پەنا بؤ خوای گہورہ بیہین و بہ راستی لینی بیارینہوہ، بئی ئەوہی ہیچ سکالو و تہیہ کی ناپرہوامان لہ دەم دەر بچیت، چونکہ مادەم ئیمہ ئەو پەری رەزامەندیمان لہ پەرور دگار یتیی خوای گہورہ ہہیہ، ئەو دەبئی ہەرشتیکیش لہ لایەن خواوہندہوہ بیٹ

(۱) رواہ البخاری و مسلم. واتہ: ہەر موسلمانیک ہەر نازاریکی تووش بیٹ ئەوا خوای گہورہ بہو نازارہ گوناہہ کانی لئی ہەلئەوہرینیت وەک ئەوہی درەخت گەلاکانی لئی ئەوہرینتہ خوارہوہ. (وہر گبیر)

بىنى رازى بىن و ملكەچى و تەسلىم بوونى خۆمانى بۆ دەربىرىن .. بەلام ھەر سكالايەك پەلپ و بيانوگرتنى تىدا بىت لە قەزا و قەدەرى خواى گەورە، يان داخ و خەفەتى لە بەرامبەرەو دەربىرىت، ئەوا وە کو ئەو وە وایە کە پەخنە لە "قەدەرى خوا" بگرىت و مېھربانى يە زۆرە کەى تۆمەتبار بکات! خۆ ئاشکرايە ھەر کەسێک پەخنە لە قەدەرى خوا بگرىت ئەوا "قەدەر" بەسەر ئەو کەسەدا سەر دە کەوئیت و ھەر کەسێش تۆمەت ئاراستەى مېھربانىی خوا وەندى مېھربان بکات، لە سۆز و مېھربانى يە کەى بىن بەش دەبىت! ھەر وەك بە کارھىنانى دەستى شکاو لە تۆلەسەندنەو دا زیاتر دەيشکىنئیت، سكالالا و پەخنە گرتن و دەربىرى بىزارىش بەرامبەر بە ئازار، بە ھەمان جۆر ئازارە کە پتر دە کات و پەرى بىن دەسینئیت!

◆ مەسەلەى دووھەم:

ھەر موسیبه تىكى ماددى تا بە گەورە تەماشای بگرىت، گەورەتر دەبىت. بە بىچەوانە و ھەتا بە بچووك سەیر بگرىت، بچووك دەبىتەو. بۆ ئغوونە: ئەو شتانەى کە لە شەودا بە ئەندىشەى مرؤفدا دىن، ھەتا بىریان لى بکاتەو و بايەخیان پى بدات، لە بەرچاوى دا پتر گەورە دەبن. بەلام گەر پشت گوئىان بخات، نامىن!

يان ئە گەر مرؤف شارە زەردەوآلەيەك بورووزىنئیت ئەوا زیاتر ھىرشى دە کەنە سەر، بەلام گەر گوئىان نەداتى، بلاوہى لى دە کەن! ھەموو يە کىک لە گرتە ماددى يە کانیش بە ھەمان جۆرە، چونکە ئە گەر مرؤف گرنگى و بايەخىكى گەورەى پى بدات، ئەوا لە جەستەو تىپەر دەبىت و دەرواتە ناخەو و لە دلدا جىبى خۆى دە کاتەو، ئىتر لەو يۆ دەبىت بە گرتىكى مەعنەوى و بەرە بەرە زیاد دە کات و پەرە دەسینئیت تا دەبىتە پالپشتى گرتە ماددى يە کە و درىزەى پى دەدات.

بەلام ھەر کات مرؤف، لە رىى "رازى بوونى بە قەزای خوا" رىشەى ھەموو خەفەت و داخىكى لە دلای خۆى دا دەرىنا و، پشتى بە مېھربانىی خوا وەند بەست، ئەوا نەخۆشى يە ماددى يە کەشى بەرە و کزى دەروات تا لە ئەنجامدا تەواو دەبىت و نامىنئیت، بە وینەى ئەو درەختەى کە رىشەکانى دەردەھىنئیت، لق و پەل و گەلاکانىشى وشک دەبن!

رؤژنکیان - بۆ ده برپینی ئەم راستی یه - ئەم وتانهی خواره وه م له بهر خۆمه وه وت:
کاکی داماری بیچاره!

واز له سکالا و هاوار بهینه و، پشت به خوای گه وه ی خۆت بهسته ..
چونکه سکالا - خۆی له خۆی دا - به لایه کی ئاویتیه به لایه و گوناهیکه له
دووتویی گوناهباری دا.

گه به بۆنه ی ئەم به لایه ته وه "به لایه خش" بناسیت و بیدۆزیته وه، ئەوا به لاکه ت له
راستی دا ده بیته به به خششینیکی مه زن و سه فایه کی یه کجار زۆر.

به لام دنیا که ت - به بن خواناسی - سه رانسه ر ئازاره و هه رده م پروو له نه مانه .
که واته واز له سکالا بهینه و، له م به لایه دا پشت به خوا بهسته و، قازانجی
شو کرانه بژیری دهستی خۆت بجه، چونکه زه رده خه نه ی گۆل له شه وقی پرووی: "بولبولی
عاشقیه تی!"

بۆچی له ده ست به لایه کی بچووک هاوار ده کهیت، له کاتی کدا که پر به دنیا کۆلی
به لات له سه ر شانه؟!

زه رده خه نه ی "ته وه ککول" له پرووی به لادا بنوینه، با ئەویش به پیکه نین به ره و پرووت
بیته وه ..

چونکه هه تا ئەو له پیکه نیندا بیته، ئەوا هییدی هییدی بچوو کتر ده بیته وه، تا به ته وای
نامینیت .

به لێ، هه روه ک مرۆف گه ر به پرووی گهش و خه ندانه وه پیشوازی له دوژمنه که ی
بکات ئەوا که فو کۆلی رق و قینی نیوانیان که م ده بیته وه تا ده گاته ئەوه ی دوژمنایه تی له
نیوانیاندا نه مینیت، ته نانه ت دوژمنایه تی یه که یان ده بیته به ناشتی و ته بایی، به هه مان
جۆر گه ر مرۆف پشت به خوای گه وه به سته ی و له و رێ یه وه پیشوازی له به لا و
گیرو گرفته کان بکات، ئەوا سه رجه م گیرو گرفته کانی کۆتایی یان پێ دیت، ته نانه ت
ئاسه واریشیان نامینیت .

◆ مه سه له ی سنی هه م:

هه موو سه رده میك حو کمیکی تایبه تی خۆی هه یه . جا له م سه رده مه ی خۆماندا، که
"بێ ناگیی" تیای دا به ره ی سه ندووه، "به لا" ش شیوه ی خۆی گۆرپه وه! واته ئەوه ی

سه‌بارت به هه‌ندی که سه‌وه به گرفت و "به‌لا" داده‌نریت، بۆ هه‌ندیکی تر به گرفت و به‌لا دانانریت، به‌لکو جۆرئیکه له چاکه و به‌زه‌یی خوا سه‌بارت به‌وان!

جا له‌بهر ئه‌وه‌ی من هه‌ندی له به‌لادارانئ ئیستا به به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم - به مه‌رجئ ئه‌و به‌لایه‌ رووی نه‌ کردیته‌ ئایینه‌ که‌یان - ئه‌وا پیم وا نی‌یه به‌لاکانیان زیانبه‌خش بن تا رقم له‌و به‌لایه‌ بیته‌وه! هه‌ر له‌بهر ئه‌وه‌شه که به‌زه‌ییم به‌و که‌سانه‌دا نایه‌ته‌وه. چونکه سه‌رنج‌م داوه: هه‌ر کام له‌وانه که هاتوون بۆ لام و سه‌ردانیان کردووم، له‌چاو هاوه‌لانی تری خۆی زیاتر ده‌ستی به‌ ئایینه‌ که‌یه‌وه گرتووه و په‌یوه‌ندیشی له‌گه‌ل دوا‌رپۆژدا له‌ هی ئه‌وان گه‌لئ گه‌رموگورتر بووه! له‌مه‌وه‌ تئ گه‌یشتم که: نه‌خۆشیی ئه‌و جۆره که‌سانه "به‌لا" و موسیبه‌ت نی‌یه، به‌لکو یه‌ کیکه له‌ نیعمه‌ته‌ زۆر و له‌ ژماره‌ نه‌هاتووه‌ کانی خوای گه‌وره، چونکه هه‌ر چه‌ند ئه‌م نه‌خۆشی‌یه له‌م دنیا که‌م خایه‌ن و فانی‌یه‌دا ئازاریکی که‌می خاوه‌نه‌ که‌ی ده‌دات، به‌لام سوودئیکی زۆری بۆ ژبانی هه‌میشه‌یی دوا‌رپۆژی ئه‌و که‌سه تیدا‌یه و، بۆی ده‌بیته به‌ جۆره په‌رستشئیکی بیگه‌رد و خاوین!

به‌ئئ، ئه‌م لاوه‌ی که ئیستا له‌ نه‌خۆشی‌یه که‌ی دا ده‌ستی به‌ فه‌رمانه‌ کانی خواوه گرتووه و به‌جئ‌یان ده‌هئیت، له‌وه نه‌ده‌چوو - گه‌ر ته‌ندروسئیی ته‌واو بوایه - ئه‌و فه‌رمانانه‌ی جئ به‌جئ بک‌ردایه! به‌لکو له‌وانه‌یه، به‌هۆی لاوی و هه‌لئویسته‌ نار‌ه‌واکانی رۆژ‌گاره‌وه، به‌ره‌و خراپ‌کاری هه‌نگاوی بنا‌یه.

* * *

کۆتایی

خوای بالادەست بۆ مەبەستی دەر خستن و پیشاندانی دەستەلاتی رەها و بەزەیی ھەرە فراوانی خوێ: "بە دەستەلاتی" و "ھەژاری" یەکی لە ئەندازە بە دەری لە سروشتی مرۆفدا داناو. مرۆفیشی بە جۆری بەدی ھیناوە کە لە چەندین لاو "ئازار" و "خۆشی" بچێژیت، تاکو نەخش و نیگارە رەنگین و زۆرە کانی ناوە جوانە کانی خوێ لەودا دەر بجات.

دەبینین خوای گەورە مرۆفی لە شیوەی مە کینە بە کدا بەدی ھیناوە کە سەدان ئامیری تێدا یە و ھەریەک لەو ئامیرانەش "ئازار" و "خۆشی" و "پاداشت" و "تۆلە" ی تاییبە تیی خۆیان ھەبە. وەك بلیی: ئەو ناوە جوانانە ی خوای گەورە کە لە جیھاندا دەرە و شینەو - ئەو جیھانە ی کە مرۆفیککی گەورە یە - بە ھەمان جۆر لە مرۆفیشدا - کە جیھانیککی بچوو کە - بدرە و شینەو.. جا ھەر وەك لایەنە سوود بەخشە کانی مرۆف (وہك: تەندروستی و خۆشحالی و شتانی تر) بە وینە ی مە کینە یە ککی شوکرانە بژیریان لێ دیت، بە ھەمان جۆر ئامیرە کانی تری ئەم مە کینە یەش بە موسیبەت و نەخۆشی و ئازار دە کەونە گەر و، ئەو "ھەژاری" و "بە دەستەلاتی" یە ی مرۆف دەر دەخەن، ئیتر نەك تەنھا بە زمانیک، بە لکو بە زمانی ھەموو ئامیریک لە ئەندامە کانی، پەنا دە باتە بەر خوا و لیبی دە پارێتەو. واتە مرۆف بەم جۆرە شتانە ی کە کاری تێ دە کەن و رپی لێ دە گرن، وە کو پینووسیککی گەورە وایە کە ھەزاران پینووسی تری لێ بوو بیتەو و بە سەرھاتە کانی ژیا نی پنی بنووسیت، چ لە سەر لاپەرە کانی ژیا نی دا و، چ لە سەر لاپەرە کانی "لەو حی میسالی" دا، ھەر وەھا تابلۆ یە ککی رازاوە ی لە ناوە جوانە کانی خوا پی دروست دە کات و، وەك چامە یە ککی ھۆنراوە ی بە سۆز و تابلۆ یە ککی ئاگادار کردنەو (لوحە إعلان) ی لێ دیت کە بە بالای نێعمەتە کانی خوادا دە خوینن.

ئیت بەم جۆرە ئەر ککی فەرمانبەریتی ناو سروشتی خوێ بە جی دە ھینیت.

بریسکهای سی‌هفتم

شیتک له "چیژ و ههست و نهسته کان" ناویتهی ئەم بریسکهایه بوره. بۆیه تکام و آیه به پتوره کانی زانستی "مهنتیق" هه لئه سه نگیتریت، چونکه جۆش و خرۆشی ههست و نهسته کان ناوړ له تهرازووه کانی "بیر" ناده نه وه و زۆر گویش به دهستورره کانی "ژیری" نادهن!

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (القصص: ۸۸).

دوو پرسته هه ن که دوو حهقیقه تی گرنگ دهرده برن و تهفسیری ئەم ئایه ته مهز نه ده که ن، به راده بهک که هه ندی له شیخانی تهریقه تی نه قشبه ندی کردوو یانن به پوخته ی ویرده کانیا ن و خه تمه ی تایبه تی خۆیا نی بئ نه بجام ده دن. ئەو دوو پرسته یه ش بریتین له: "یا باقی أنت الباقي.. یا باقی أنت الباقي!"

جاله بهر ئەوه ی ئەم دوو پرسته یه گه لی واتای مهزنی ئەم ئایه ته یان تیدایه، ئەوا چه ند سه رنجیک بۆ روونکردنه وه ی ئەو دوو حهقیقه ته باس ده که یین که ئەم دوو پرسته یه ده ریانده برن.

❁ سه رنجی یه که م:

وتنی یه که م جاری: "یا باقی أنت الباقي" دللی مرۆف له غهیری خوای گه وره داده بریت و جۆره نه شته ر گه ری بهک له دلدا نه بجام ده دات و له غهیری خوای داده مالیت. روونکردنه وه ی ئەمه ش به م جۆره یه:

له بهر ئه وهی مرۆف چی یه تی (ماهیه) یه کی گشتیی تیدا دانراوه، ئه و له چه نلین رینگاوه و به چهنده ها جور په یوه ندیی له گه ل زۆریه ی بوونه وهراندا هه یه. جا ئه و چی یه تی یه گشتی یه ی مرۆف هینده توانا و لیهاتنی خۆشه ویستی تیدا یه که له ناخه وه سه رانه ری بوونه وهرانی به گهرمی و توندوتیژی خۆش بویت! ئه وه تا ههروهك خانه و لانه که ی خۆی خۆش ده ویت، ئه م دنیا مه زنه شی خۆش ده ویت.. ههروه ها وهك دلئی به باخچه که ی خۆی خۆشه، به هه مان جور دلئی به "به هه شتی به رین" یش ده کریته وه و له ناخه وه ئاره زوو مه ندیه تی. به لام خۆ ئه و بوونه وهرانه ی که مرۆف له م دنیا یه دا خۆشه ویستی خۆی بۆ ئاراسته کردوون هه یچیان نامیننه وه، به لکو تیکرا له سه ر پئی گه شتی نه ماندا به خیرایی و به رده وامی ده رۆن و هه نگاو ده نیین! بۆیه مرۆف هه میشه ئازاری جودایی ده چیژیت و، خۆشه ویستی یه له بن نه هاتوو ه که شی بۆ ده بییت به مایه ی ئازاریکی مه عنه ویی بئ کۆتایی، له ئه بنجامی قوسوور و که مته ر خه می یه وه به رامبه ر به و خۆشه ویستی یه نه پراوه یه ی که له ناخی دا دانراوه.

که واته ئه و ئازارانه ی که به ده ست ئه و خۆشه ویستی یه وه ده یان چیژیت ه ی که مته ر خه می کردنی خۆیه تی له به جیه یانی ئه ر که کانی ئه و خۆشه ویستی یه دا. چونکه توانا و لیهاتنی خۆشه ویستی بۆ ئه وه دراوه تی ئاراسته ی ئه و که سه یان بکات که خاوه نی جوانیی هه تا هه تایی و په هایه، که چی مرۆف به باشی و له جیی شیاوی خۆی دا به کاری نه هینا و به ره و بوونه وهره فانی و له ناوچوو ه کان ئاراسته ی کرد، بۆیه به ئازاری جودایی و لیکدا برانی له و خۆشه ویسته فانی یانه ی گیرۆده ده کریت و سزاده دریت!

جا کاتی که مرۆف: "یا باقی أنت الباقی" ده لیته وه، بۆ ئه وه یه که: به ته وای له و که مته ر خه می یانه ده ستبه ردار بییت و به یه کجاره کی په یوه ندی یه کانی به و خۆشه ویسته فانی یانه وه بپچریت، پیش ئه وه ی که ئه وان ده ست له م دابشۆن و پشتی لئ هه لیکه ن! پاشان دوویات کردنه وه ی ئه م رسته یه بۆ ئاراسته کردنی بیر و پوانینی مرۆفه ته نها پرووه و خۆشه ویستی باقی و هه میشه یی که خوای گه وره یه.

واته مرۆف له پئی دوویات کردنه وه ی ئه م رسته یه وه، ده لئ:

(ئه ی خوای گه وره م! جگه له تۆ که سی تر به راستی و دروستی نامینیته وه. هه رچی شتی تری غهیری تۆ هه یه هه ر هه موویان فانی و له ناوچوون. خۆ ئاشکرا شه که شتی

فانی و لەناوچوو شایانی خۆشویستنی بەردەوام و عیشقی ھەمیشەیی نی یە و ھیندە ناهینیت ئەو دلە ی پێو پە یو ەست بکری ت کە ھەر لە سەرەتاو ە بۆ ھەمیشەیی و مانو ە و نەمری بەدی ھێنراو ە . جا مادەم بوونەو ەرە فانی یە کان من بەجی دەھیلن و بەرپی خۆیاندا دەرۆن ، ئەوا پێش ئەو ە ی بەجیم بەیلن من دەست لەوان بەردەدەم و وازیان لی دەھینم و دەلیم : "یا باقی أنت الباقي" ..

واتە بەو پەری دلناییی یەو ە لەو باو ەر و یەقینەدام کە جگە لە تۆ - ئە ی خوا ی گەورەم ! - کەسی تر "باقی" نی یە و ، ھەر شتیکیش لە بوونەو ەراندای "مانو ە" بی ت ھەر تۆ مانو ەت یین بەخشیو ە و ھیشتووتەتو ە . کەواتە دەبی مرۆف تەنھا لە ناو ەندی خۆشویستنی تۆ و لە بازنە ی رەزامەندی تۆدا ئەوانە ی خۆش بویت ، دەنا ھیچیان شایستە ی ئەو ە یین کە دلای پێو پە یو ەست بکری ت !

ئەم چەشنە حالەتە ، کاریک دەکات کە "دل" ی مرۆف واز لەو خۆشەویستانە ی بەھینیت کە لەو ەو پێش بە جۆریکی بی سنوور خۆشی دەویستن ، چونکە لەم جۆرە حالەتانەدا مرۆف مۆری فەنا و نەمان بەسەر رووی ھەموو ئەو شتانو ە دەبینیت کە زووتر جوانیی تیدا دەبینین و ، ھەموو ئەو پە یو ەندی یانەش دەبچرپن کە لەو ەو پێش مرۆفیان پابەندی بوونەو ەر ان کردبوو . دەنا گەر دل ی مرۆف واز لەو خۆشەویستانە ی نەھینیت ، ئەوا بە ئەندازە ی ئەوان زام و نازاری خەم و حەسرەت لە ناخی دل ی دا پەیدا دەبن و سەرھەل دەدەن .

رستە ی دوو ھەمی : "یا باقی أنت الباقي" ش و ە ک مەلھەمیکی شیفابەخش و ساریژکار وایە بەسەر زامی ئەو نەشتەر گەری یەدا دەھینری ت کە رستە ی یە کەم لە "دل" و پە یو ەندی یە کانی دا کردی . چونکە ئەم رستە ی دوو ھەمە ئەو ە دە گە یە نی ت کە :

(ئە ی خوا ی گەورە ! ھەر تۆم بەسە باقی بی ت ، چونکە مانو ە ی تۆ لە بریی مانو ە ی

ھەموو شتیکی ترە .. مادەم تۆ ھەیت ، ئەوا ھەموو شتیکی ترم ھە یە !)

بەئێ ، ھەرچی "جوانی و چاکە و کەمال" بەسەر روخساری بوونەو ەر انەو ە دەبیرن و مایە ی خۆشویستنی ئەو بوونەو ەر انەن ، لە راستی دا ، چەند ئاماژە یە کن بۆ "جوانی و ، چاکە و ، کەمال" ی خواو ەند کە باقیی راستەقینە یە و ، تی کرا چەند سیبەریکی

کزی ئەو جوانی و چاکە و کەمالەن کە لە پشتی چەندەها پەردە ی زۆر و زەبەندەووە
دەر کەوتوون، تەنانەت چەند سایە و سیبەرینکن بۆ سیبەرەکانی دەر و شانەووەی ناو
جوانەکانی خوای گەورە!

❁ سەرنجی دووهم:

عیشقیکی توندوتیژ بۆ "مانەووە" لە سروشتی مەرۆفدا هەیە. تەنانەت - بە گومانێ
خۆی - جۆرە مانەووەیەك لە هەموو خۆشەویستەکانی دا دەبینیت. بگرە هیچ شتیکی
خۆش ناویت گەر - بە وەهمی خۆی - "مانەووە" ی تێدا نەبینیت! بەلام هەر کە بیر لە
نەمانی ئەو شتانە دەکاتەووە و فەنا و تیاچوونیان دەبینیت، لە قولایی ناخی خۆیەووە
گرفتاری خەم و پەژارە دەبیت و ئاخ و حەسرەتی گەرمیان بۆ هەلدەرپێژیت!
بەلێ، هەرچی ئاخ و حەسرەت و پەژارە ی جۆرەکانی "جودایی" هەن، هەرەهەموویان
چەند دەستەواژە و داخ هەلپشتنیکی خەمناکن کە لە "عیشقی مانەووە" ی ناو ناخی
مەرۆفەووە سەرچاوە دەگرن. چونکە گەر وەهمی مانەووە نەبوا یە هەر گیز مەرۆف هیچ
شتیکی نەدەویست. تەنانەت دەتوانیت بوتری کە:

یەکیک لە هۆکارەکانی بوونی "جیهانی مانەووە و بەهەشتی هەمیشەیی" ئەو ئارەزوو
بەتینە رەگدا کوتاوەی ناو ناخی سروشتی مەرۆفە بۆ "مانەووە" و "هەتاهەتایی" و، ئەو
نزا و لالانەووە گشتی و هەمەلایەنەشیەتی کە بە کەفوکۆل و گەرموگۆری بۆ "مانەووە"
دەیکات! بۆیە خواوەندی شکۆمەندی "باقی" بە دەم ئەو ئارەزوو توندوتیژی مەرۆفەووە
رۆشت و دوعا و نزا ی کاریگەر و بەکۆلی لێ گێرا کردو، جیهانیکی "باقی" ی بۆ ئەم
مەرۆفە "فانی" یە بەدی هینا. چونکە ئایا دەگونجی بەدیھینەری بەخشنە و میهرەبان ئەو
دوعا و نزا گشتی و بەردەوام و رەوا و خاوینە گێرا نەکات کە گرۆی مەرۆف - بە زمانی
حال و گوفتار - لە ناخی پێوستیی سروشتی خۆی و لە قولایی حەز و ئارەزوو
بەتینەکانیەووە دەیکات، لە کاتی کدا کە هەر ئەو خواوەندە بەخشنە و میهرەبانە دوعا ی
زمانی حالی گەدە (معدە) ی بچووکی مەرۆف گێرا نەکات و چەندەها جۆر خوار دەمەنی
بەتام و لەزەتی بۆ بەدی دەهینیت و ئارەزووی جۆزیی "مانەووە" ی بۆ تیر و دلنیا
دەکات!؟

دیاره نه خیر... هزار هزار جار نه خیر! گه لئی مه حاله دهست به رووی ثم نزا و لالانه ویهی مرؤفه و بنیت که داوای "مانه وه" ی بی ده کات. چونکه گیرانه کردنی نزا و لالانه ویهی ناوا، پیچه وانهی: دانستی هم میشه یی و، داد گهریی کامل و، میهره بانیی فراوان و، توانستی په های خوای گه وره یه!

جا مادهم مرؤف شهیدا و تاسه مهندی "مانه وه" یه، ئەوا سهر جهم چیژ و که مالآ تیشی - به هه مان جۆر - شوینکمه تهی "مانه وه" ن..

ئنجما مادهم "مانه وه" ش سیفه تیکی تایه ته به خواوه نندی "باقی" ی شکۆ مهنند و.. مادهم ناوه جوانه کانی ئەو خواجهش تیکرا "باقی" ن و دارای مانه وه ن و، ناوینه دهر خهره کانی دره و شانوه کانی ئەو ناوانهش رهنگی دره و شانوه ی ناوه کان ده گرن و له حوکمی ئەو دا دهن، واته جۆره "مانه وه" یه که به دهست دههین.. ئەوا پیوست ترین و مهز نترین ئهر کیک که ده که ویته ئەستۆی مرؤفه وه، بریتی یه له وهی که:

په یوه نندی یه کانی له گه ل ئەو "باقی" یه شکۆ مهنده دا پته و بکات و، به ته وا وه تی دهست به ناوه جوانه کانی وه بگریت. چونکه ههر شتیک له پیناوی ئەو "باقی" یه دا بهخت بگریت، جۆرئیک له جۆره کانی "مانه وه" ی دهست ده که ویت! جا ئەم حه قیقه ته، پرسته ی دووه می: "یا باقی أنت الباقی" دهری ده بریت و، زامه مه عنه وی یه قووله کانی مرؤف ساریژ ده کات. ههروه که دلنیا ییش به و حه ز و ئاره زوو به تینه ی "مانه وه" ی ناواخی سروشتی ده به خشیت.

❁ سهرنجی سی هم:

له م دنیا یه دا کاریگهریی "کات" بۆ له ناو بردنی شتان جیاوازه و له شتیکه وه بۆ شتیککی تر ده گۆریت. چونکه ههر چهنده بوونه وهران به چه شنی باز نه هاو چه قه کان له ناو یه کتریدان، که چی له رووی نهمان و له ناو چوونیا نه وه حوکمیان جیاوازه.. ئەوه تا ههروه که باز نه ی جووله ی میله کانی: چر که ژمیر و کاتژمیری ههر سه عاتیک - له رووی خیرایی یه وه - له یه کتر جیاوازن، با له روا له تیشدا له یه که بچن.. مرؤفیش به هه مان جۆره، حوکمی "زه مان" بۆ هه ریه که له باز نه کانی: جهسته و، دهر وون و،

دل و، رۆحی ئەو جیاوازه. چونکه له کاتیگدا که ده بینیت ژیان و مانه وهی "جسته ی" مرۆف پابهندی مانه وهی ئەو رۆژه یان ئەو سهعاتیه که تیای دا دهژی و، رابوردوو و ئاینده ی نییه. کهچی ده بینیت بازنه و مهیدانی بوون و ژیانی "دل" ی هینده فراوانه که چهنده ها رۆژی پیش ئیستا و دوای ئیستاش ده گریته وه! تهنا نه ت بازنه و مهیدانی ژیانی "رۆح" ی مرۆف له وهش گهلی گهوره و مهزنتره، چونکه چهنده ها سالی پیش ئەمرۆ و چهنده ها سالی دوای ئەمرۆش له خۆی ده گریت.

جاله سه ر بناغه ی ئەم توانا و لیهاته نه: گهر "دل" و "رۆح" ی مرۆف به: ناسین و په رستی خوای گهوره و، خۆشویستی په روه ر دگار و به ده سه ته یانی په زامه نده ی به کانی، ژیانیان به ده ست هیناییت، ئەوا - له م ری به وه - ته مه نه فانی به که ی "جسته" ته مه نیکی هه میشه یی له نامیز ده گریت، تهنا نه ت له خانه ی نه مری و هه میشه یی دا ئەم ته مه نه "باقی" و نه پراوه یی بۆ به ره م ده هینیت. کهواته ئەم ته مه نه "فانی" به وه ک ته مه نیکی "باقی" و هه میشه یی لی دیت!

به لئ، به سه ر بر دنی ته نها یه ک چر که له پیناوی: خوا وه نده ی حه ق و "باقی" دا و، بۆ خۆشویستی و، پله به رز بوونه وه ی مرۆف له ناسینی دا و، له ری په زامه نده ی به کانی ئەوا، به سالیکی ته وا و داده نریت. به لکو ئەو چر که یه ژیانیکی باقی و هه میشه یی به و هه ر گیز "نه مان" به خۆیه وه نایینیت. به لام گهر سالیکی ته مه ن - که بی گومان ته وا و ده ییت و نامینیت - له پیناوی خوای گهوره دا به سه ر نه بریت، ئەوا وه ک چر که یه کی کتوپری وایه. کهواته ژیانی بی ناگیان هه ر چهنده ش دریت بیت هیشتا وه ک چهنده م و ساتیکی که مخرایه ن وایه، که ته نها چر که یه کیش تیپه ر ناکات!

ئەم و ته به ناو بانگه ی خواره وه ده ییت به به لگه ی ئەم راستی به، ئەوه تا ده لیت:

"سِنَّةُ الْفِرَاقِ سِنَّةٌ، وَ سِنَّةُ الْوِصَالِ سِنَّةٌ!"

واته: ته نها یه ک چر که ی ماوه ی جو دایی و لیکدا پرا ن هینده به لای مرۆفه وه دریت خایه نه که ده لئ سالیکی ته وا وه، کهچی ماوه ی یه ک سالی په به قی به یه ک شاد بوون هینده کورت و که مخرایه نه که وه ک ماوه ی یه ک چر که وایه!
به لام من به پیچه وانه ی ئەم و ته به ناو بانگه وه ده لیم:

یهك چر كهی ته مهن كه مرؤف له باز نهی ره زامه ندی به كانی خوای گهوره و له پیناوی خواوه ندی "باقی" و شكۆ مه نددا به سه ری بیات، واته یهك چر كهی ئەم به یهك شادبوونه، نهك ههر ته نها وهك سالتیک وایه، به لكو به وینهی په بجه ره یه کی ئەو تویه كه به سه ر ژبانی باقی و هه می شه یی دا پروانیت! هه روه ها ئەو جو دایی و لیكدا پر انهش كه له نیگای روانینی بی ئاگایی و گو مری بی یه وه به جو دایی و لیك پر ان ده رده كه ویت، نهك ههر سالتیکی ره به ق وهك چر كه یهك لئی ده كات، به لكو هه زاران سال ده كات به ماوه ی ته نها یهك چر كه له پیش چاوی مرؤفدا!

په ندی کی تر هه یه له وهی پیشوو به ناو بانگ تهره و پشتی ئەم بۆ چوونه ی ئیمه ده گریت، ده لیت:

أَرْضُ الْفَلَاحِ مَعَ الْأَعْدَاءِ فَجَنَانٌ سَمَّ الْخِيَاطِ مَعَ الْأَحْبَابِ مِيدَانٌ^(۱)!

خۆ ئە گهر بمانه ویت روویه کی "پاست" ی ئەو وته یه ی پیشوو ده ربخه یین، ئەوا به م جۆره ده بی كه:

ماوه ی به یهك شادبوونی بوونه وه رانی "فانی" ماوه یه کی گه لئی كورته، ئەوه تا ماوه یه کی فانی یه و له ناو ده چیت و نامینیت. خۆ ههر چه ندهش درێژه بکیشیت ههر هیشتا به كه م داده نریت، چونكه به ماوه ی چاوتروو كاندنیک به سه رده چیت و ده ییت به خه ون و خه یالیک کی کاتی و ریبوارانه ی ئەوتۆ كه دوا ی نه مانی خۆی خه م و په ژاره له دلدا به جی ده هیلیت. كه واته "دلی مرؤف" كه تامه زرۆ و تاسه مه ندی "مانه وه" یه له سالتیکی ته واوی ئەم چه شنه به یهك شادبوونانه، مه گهر ته نها به ئەندازه ی ماوه ی یهك چر كه، ده نا هه یچ تام و له زه تیکی لئی ناچیریت..

به لام جو دایی هینده درێژ خایه نه و مه ودا و مه یدانه كه شی ئەوه نده فراوانه كه ته نها ماوه ی یهك چر كه، به قه ده ر سالتیکی ره به ق، به لكو به ئەندازه ی چه نده ها سالتی زۆر، جو دایی تیدا كۆ ده بیته وه. چونكه "دل" ی مرؤف كه موشتاقی مانه وه و تاسه مه ندی نه مری یه، هینده خه م به جو دایی ده خوات كه ته نانه ت جو دایی ماوه ی یهك دانه چر كهش تازاری ده ر خوارد ده دات و به چه شنیک پیوه ی ده تلپته وه كه ده لپتی كه و تو وه ته ژیر باری

(۱) واته: ده شتایی فراوان و به رین هینده ی فنجانیک بچوو كه ئە گهر تیای دا له گه ل دوژماندا بۆیت، كونه ی ده رزیش وه كو گۆر په بانیک کی گهوره وایه، ئە گهر تیای دا له گه ل دۆست و هاوده ماندا بیت. (وه ر گێر)

ئازارى قورسى چەندىن سالى جودايى يەو! چونكە جودايى ماوى ئەو يەك چر كەپە چەندەھا جۇرى لەژمارە بەدەرى جودايى تى ياد دەخاتەو.

بەم جۆرە، دەر كەوت كە رابوردو و ئايندەى ھەموو جۆرە خۆشەويستى يە نزمە ماددى يە كان، پرن لە چەندەھا جۇرى ليكدابراڧ و جودايى. جا بەو بۇنەيەو، ئىمەش دەلىين:

خەلكينە!

ئايا دەتانهوئىت تەمەنى كەم و فانيى خۇتان بگۇرن بە تەمەنىكى باقى و دريژخايەن؟ تەنانت بە تەمەنىك كە بەروبوومى سوود و قازانجتان بۇ بگريت؟ مادەم وەلامتان "بەلى" يە، كە وەلامىكە مرۇقىتىى مرۇف داخوازىەتى، ئەوا تەمەنتان لە پىناوى خواوەندى "باقى" دا بەسەر بىەن، چونكە ھەر شتىك پروو لە "باقى" بكات، يە كىك لە درەو شانەو بە باقى يە كانى ئەوى دەست دە كەوئىت!

جا مادەم مرۇف زۇر بە توندوتىژى داواى تەمەنىكى دريژ دە كات و ئارەزرومەندى مانەو يە و، "ھۇكار" يىكىشى لە بەردەمدايە كە ئەم تەمەنە فاني يەى بۇ بگۇرپىت بە تەمەنىكى ئەوتۇ كە لەناوەرۇكدا دريژىت.. ئەوا بىى ھىچ گومانىك، گەر مرۇف مرۇقىتىى خۇى لە دەست نەدايىت، زۇر بە گەرمى و پەرۇشەو بە داواى ئەو "ھۇكار" ەدا دە گەرىت و ھەموو شوپىنىكى بۇ دەپشكىنىت و تىدە كۇشىت كە ئەو شتە گونجاو بە كات بە كىدارىكى بەر جەستە و لەبەر چاۋ. بىى ھىچ گومانىكىش بە ھەموو ھەلسو كەوت و ھوجوولە كانىەو بەرەو ئەو ئەنجامە دە كەوئىتە رى.

ئەو ھۇكارەش ئەمەيە كە:

بۇ خوا كار بكەن.. لەبەر خوا بە يەك بگەن.. لە پىناوى خوا دا تى بگۇشن.. با ھەموو ھوجوول و رەفتارىكتان لە چوار چىوہى رەزامەندىى خوا (واتە: بۇ خوا.. لەبەر خوا.. لە پىناوى خوا) دا بىت.. ئەو كاتە دەبىن كە ھەموو خولە كە كانى ئەم تەمەنە كورتەتان بوو بە چەندەھا سالى زۇرى دريژخايەن.

"شەوى قەدر" نامازە بۇ ئەم راستى يە دە كات، چونكە ھەر چەندە لە خۇى دا يەك تاقە شەو، كەچى - بە دەقى قورئانى پىرۇز - لە ھەزار مانگ باشترە، واتە لە حوكمى ھەشتا و ئەوئەندە سالدايە!

ناماژه‌یه کی تریش بۆ ئەم راستی‌یه هه‌یه، که بریتی‌یه له‌و قاعیده‌یه‌ی له‌ لایه‌ن ئه‌هلی و یلایه‌ت و حه‌قیقه‌ته‌وه سه‌لماوه و پێی ده‌وترئ: "فراوان بوونی کات" (بسط الزمان) و، میعراجی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ کرده‌وه ده‌یچه‌سپینت و ده‌ری‌ده‌خات. ئه‌وه‌بوو چه‌ند خوله‌ کینکی که‌م له‌و میعراجه‌دا هینده‌ی ماوه‌ی چه‌نده‌ها سال‌ فراوان بوون و، سه‌عاته‌ کانی میعراج به‌ ئەندازه‌ی هه‌زاران سال‌ فراوانی و هه‌مه‌لایه‌نگیری و درێژی‌یان به‌ده‌ست هینا. چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ رێی میعراجه‌وه رۆشته‌ ناو جیهانی به‌قاء (مانه‌وه) هوه. خو‌ ئاشکرایه که چه‌ند خوله‌ کینکی که‌می جیهانی "باقی" جیی هه‌زاران سالی جیهانی "فانی" ی تیدا ده‌بیته‌وه.

هه‌روه‌ها - جگه‌ له‌ میعراج - ئه‌و رووداوه زۆرانه‌ش که به‌سه‌ر ئه‌ولیا و پیاوچا‌کاندا هاتوون، راستیی: (بسط الزمان) ده‌چه‌سپینن. چونکه‌ هه‌ندیک له‌و ئه‌ولیا‌یانه له‌ ماوه‌ی یه‌ک خوله‌ کدا ئه‌وه‌نده کاروباریان ئه‌نجام داوه که خه‌لکی تر مه‌گه‌ر له‌ ماوه‌ی یه‌ک رۆژدا ئه‌نجامی بدن.. هه‌ندیک تریان له‌ ماوه‌ی یه‌ک سه‌عاتدا هینده‌ کاری گرنگی رایسی کردوه که به‌لای خه‌لکه‌وه به‌ ماوه‌ی سالی‌ک ئنجا رایسی ده‌کرین.. هه‌ندیک تریشیان له‌ ماوه‌ی یه‌ک خوله‌ کدا هه‌موو قورئانی پیرۆزی خه‌تم کردوه!

جا ئەم چه‌شنه‌ رپوایه‌تانه‌ی که له‌وانه‌ ده‌گێرینه‌وه هه‌رگیز گومان توخنیان ناکه‌ویت، چونکه‌ رپوایه‌تانه‌کان هه‌موویان پیاوچاک و راستگۆن و خویان زۆر به‌رزتر راگرتوه‌ له‌وه‌ی که دایه‌ز نه‌ ئاستی قسه‌ی ده‌مه‌له‌به‌ست و درۆ رینکخستن. چ‌جای ئه‌وه‌ی که رووداوه‌ کانیش گه‌لی زۆر و موته‌واتیرن و له‌ ئه‌نجامی بینین و چاوپێکه‌وتنه‌وه رپوایه‌تانه‌کان ده‌یانگێر نه‌وه. که‌واته‌ هه‌رگیز گومانیان تیدا نی‌یه‌ و، "فراوانبوونی کات" راستی‌یه‌ کی چه‌سپاوه^(۱).

(۱) خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (الكهف: ۱۹)، ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ (الكهف: ۲۵).

ئهم دوو ئایه‌ته‌ی سه‌روه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر: کورتبوونه‌وه‌ی کات (طی الزمان) هه‌روه‌ک ئهم ئایه‌ته‌ی خواره‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر فراوانبوونی کات (بسط الزمان):

﴿وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مَّا تَعُدُّونَ﴾ (الحج: ۴۷). (دانه‌ر)

خو جۆریکی ههیه که هه موو که سیڤ باوه‌ری پێیه‌تی و ته‌سدیقی ده‌کات، که بریتی‌یه له‌و خه‌وانه‌ی مرۆف ده‌یانینیت و، هینده‌ حال و بارودۆخی تیدا به‌سه‌ر دیت و ئه‌وه‌نده‌ش قسه‌ی تیدا ده‌کات و له‌زه‌ت و ئازاری تیدا ده‌چیژیت که له‌ جیهانی بیداری‌دا پێویستیان به‌ رۆژیکێ ته‌واو ته‌ناهت له‌وانه‌یه به‌ چه‌نده‌ها رۆژ بپیت!

پوخته‌ی ئه‌مانه‌ی که باس کران:

هه‌ر چه‌نده‌ مرۆف به‌دیهاتوویه‌کی "فانی"یه، که چی بۆ "مانه‌وه" به‌دی هینراوه، چونکه به‌دیهینه‌ره‌ که‌ی به‌ وینه‌ی ئاوینه‌یه‌کی وینه‌ده‌ره‌وه‌ی دره‌وشانه‌وه باقی‌یه‌کانی خۆی به‌دی هیناوه .. چه‌نده‌ ئه‌رکیکی ئه‌وتۆشی خستوو ته‌ ئه‌ستۆی که به‌ره‌می "باقی" ده‌به‌خشن و .. به‌ شیوه‌یه‌کی هینده‌ جوانیش روخساری ئه‌وی کیشاوه که کردووویه‌تی به‌ خولگه‌ی نه‌خشونیگاری دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی.

له‌به‌ر ئه‌وه، به‌خته‌وه‌ری و کارمه‌ندیی به‌په‌رتی ئه‌م مرۆفه له‌وه‌دایه که:

به‌ هه‌موو هیز و ئه‌ندام و هه‌ستیکی و به‌ سه‌رجه‌م توانا و لیهاتنه‌ سروشتی‌یه‌کانیه‌وه روو بکاته ئه‌و "باقی"یه .. له‌ پیناوی ره‌زامه‌ندیی ئه‌ودا هه‌نگاو بنیت و .. ده‌ست به‌ ناوه‌ جوانه‌کانیه‌وه بگریت و .. به‌ وینه‌ی دوویات کردنه‌وه‌ی "زمان"ی، به‌ سه‌رجه‌م لایه‌نه‌ ناسکه‌کانی چه‌شنی "دل" و "روح" و "ژی‌ری"یشی، هه‌میشه: "یا باقی أنت الباقي" دوویات بکاته‌وه!

هو الباقي، هو الأزلي الأبدی، هو السرمدي، هو الدائم، هو المطلوب، هو المحبوب، هو المقصود، هو المعبود.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾

بریسکه‌ی چوارهم

(ناوی: "منهاج السنة" بۆ ئەم په‌یامه‌ په‌سه‌ند کرا)

رِیبازی سوننه‌ت

هه‌رچه‌ند مه‌سه‌له‌ی "نیامه‌ت" بابه‌تیکی فهرعی‌یه‌ له‌ ئیسلامدا، به‌لام له‌به‌ر زۆری بایه‌خ پێدانی له‌ لایه‌ن کتیبه‌کانی زانستی که‌لام و نوسوولی دینه‌وه‌، له‌ نیوان "بابه‌ته‌کانی نیمان" دا جی جی بۆ ته‌رخان کراوه‌ و، له‌م روه‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌ خزمه‌ته‌ سه‌ره‌کی‌یه‌ که‌مانه‌وه‌ بۆ دروست بووه‌ که‌ خزمه‌تی قورئان و نیمانه‌. بۆیه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی جووژی باسی لێوه‌ کراوه‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

الْعَظِيمِ ﴿التوبة: ١٢٨-١٢٩﴾.

﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ (الشورى: ٢٣).

وا له‌ نیوان "دوو مه‌قام" دا ئاماژه‌ بۆ که‌مه‌له‌ راستی‌یه‌کی مه‌زن ده‌ که‌ین که‌ له‌ ده‌ریای ئەم ئایه‌ته‌ مه‌زنانه‌دا شه‌پۆل ده‌ده‌ن:

مه‌قامی یه‌ که‌م

"له‌ چوار سه‌رنج پێکهاتوووه‌"

□ سه‌رنجی یه‌ که‌م:

ئهم سه‌رنجه‌، که‌مالتی میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی نه‌پراوه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رامبه‌ر به‌ نه‌توه‌ که‌ی ده‌رده‌خات:

بهائی، چهندين رپوايه تي صهحيح ههن مهوداي ميهره بانبي كامل و شهفه قه تي تهواوي
 پيغهمبر ﷺ سه بارهت به نه ته وه كه ي دهر ده خهن، وهك ئه و رپوايه ته ي كه پروني
 ده كاته وه: له رۆزي حه شري مه زن و له وه ده مه دا كه هه موو كه سيك ته نانه ت
 پيغهمبر انيش - درووديان له سه ر بيت - له تاو سام و شكۆ و هه بيه تي ئه و رۆزه دا ده لئين:
 "نفسى.. نفسى"، پيغهمبر ي نازيز ﷺ له و رۆزه دا ده فهر موئى: "أُمِّي.. أُمِّي"^(۱). جا
 هه ر وهك ئه م رپوايه تانه ي كه شهفه قه تي مه زني پيغهمبر ﷺ به رامبه ر نه ته وه كه ي پروون
 ده كه نه وه ئه مه يان گه ياند، له كاتي له دا يكو و نيشي دا دا يكي به ريزي گوئي لئى بووه كه
 به و ساوايي يه شي هه ر به نزاى: "أُمِّي.. أُمِّي" لالا وه ته وه، هه ر وهك لاي ئه هلى كه شفى
 ئه و ليا و پيا و چا كانه وه پشت راست كرا وه ته وه. جگه له مانه، سه ر جه مي ژيانى به بيت و
 پيرۆزي و، ئه و ره وشته ره نكين و به رز و به سۆز و ميهره بانى يانه ش كه له سه ر انسه رى
 ئاسو كاني جيهاندا بلاوى كرد نه وه، كه مالى سۆز و به زه يي و شهفه قه تي ئه و دهر ده خهن،
 هه ر وهك - له روويه كي تره وه - پيغهمبر ﷺ خۆيشي شهفه قه ته مه زنه كه ي به رامبه ر
 نه ته وه كه ي به پيوستى بي سنوورى خۆي دهر خستووه به و سلاوا تانه ي كه نه ته وه كه ي
 پيشكه شي ده كهن. ئه مه ش مه و داى په يوه ندى يه ميهره بانه كه ي پيغهمبر ﷺ به سه ر جه مي
 به خته وه رى يه كاني نه ته وه كه يه وه، دهر ده خات.

له پروونا كى ئه م ميهره بانى يه گشتى و سۆز و به زه يي يه فراوانه ي ئه م رابه ره
 ميهره بانه دا ﷺ دهر ده كه و يت كه: پشت هه لكر دن له سونه تي پيرۆز و خاوينى، له
 راستى دا ناشكورى و پين نه زانينكى گه لئى گه و ره يه، ته نانه ت به مردنى ويژدانيش له
 قه له م دهر يت. به لئى، له م دهره نجامه تي بگه و بو خۆت ليكي بده ره وه.

□ سه رنجى دو وه م:

پيغهمبر ي نازيز ﷺ له ناوه ندى ئه ر كى گه و ره و گشتى "پيغهمبر ايه تي يه كه ي" دا،
 ميهره بانى يه مه زنه كه ي خۆي به رامبه ر چهن د كاروبارى كى جوزئى و تايه تي دهر خستووه.
 جا به كار هينانى ئه و شهفه قه ته مه زن و ميهره بانى يه فراوانه بو ئه و بابه ت و كاروباره
 جوزئى يانه به پيئى "رواله ت" له گه ل گه و ره يي ئه ر كى پيغهمبر يتى دا نا گونجى. به لام به پيئى

(۱) جزء من حديث الشفاعة الطويل، والحديث بطوله أخرجه البخاري برقم: ۳۳۴۰ و ۳۳۶۱ و ۴۷۱۲ و مسلم برقم: ۱۹۴ و الترمذي برقم: ۴۵۵۱ "تحفة" كلهم من حديث أبي هريرة رضي الله عنه، باختلاف في السياق. (وهو كغير - له چاپه عه ره بى يه كه ي "اللعمات" وه).

"راستی و واقع" ئەو بابەتە جوژئی و کارە تایبەتی یانە، نوینەر و پیشەنگی سەرەتای زنجیرە یە کە لە داھاتوودا ئەرکی گشتیی پیڤەمبەر ایەتی یە کە ی دە گرنە ئەستۆ، بۆ یە ئەو بایەخە زۆرە ی بە نوینەری ئەو زنجیرە یە داوہ.

بۆ نمونە: ئەو شەفەقەتە زۆر و گرنگی یە لە رادە بە دەرە ی کە پیڤەمبەر ﷺ بە رامبەر حەزرتی حەسەن و حەسەین - لە تافی منالی یاندا - نواندی، تەنھا خۆ شەو یستی و شەفەقەتییکی سروشتی و ھەلقولای ھەستی پە یو ھندی خزمایە تی نی یە، بە لکو جگە لە مەش، لە سەر چاوی ئەو بە سیرە تەو ھەلقولایە کە دە بینیت ئەم دوانە سەرەتای زنجیرە یە کی نوورانی ئەوتۆن لە داھاتوودا ئەرکیکی گرنگی "پیڤەمبەر ایەتی مەزن" ی ئەو رادە پە رپنن و، ھەریە کە یان سەر چاوی و نوینەر و پیشەوای کۆمە لئیکی گەورە ی میراتگری پیڤەمبەر ﷺ دە بن.

بە ئی، پیڤەمبەر ﷺ لە بەر گە لئی کە سی میراتگری ئەرکی پیڤەمبەر یی یە کە ی، ئەوانە ی کە وەك "مەھدی" وان و ھەلگری شەریعەتە بی گەردە کە ین و لە نەو ە و وە چە ی نوورانی و پیرۆزی حەزرتی حەسەن وەك شیخی گەیلانی^(۱)، حەزرتی حەسەنی لە ئامیز گرتو ە و بە کە مالی سۆز و شەفەقەت و میھرە بان یەو ە سەری ماچ کردو ە. چونکە پیڤەمبەری ئازیز ﷺ لە رپی بینایی و بە سیرە تی پیڤەمبەر یی یەو ە ئەو ئەر کە خاوین و مەزنانە ی بینو ە کە ئەو بە رپزانە لە داھاتوودا دە یانگرنە ئەستۆ. بۆ یە پیشە کی رپی لە کار و خزمەتگوزاری یە کانیا ن ناو ە و، لە بری ھەموویان، وەك نیشانە یە کی رپن و پیزانین و ھاندان، سەری حەزرتی حەسەنی ماچ کردو ە!

(۱) شیخ عەبدولقادر گەیلانی لە سالی ۴۷۰ ی کۆچی لە گەیلان ھاتو ەتە دنیا و، لە نەو ە ی حەزرتی حەسەن ە. بۆ خویندن رۆشتو ە بۆ بەغدا و سەر جەمی زانستە ئیسلامی یە کانی ئەو رۆژ گارە ی لای زانایانی پایە بەرزی بەغدا خویندو ە. یە کیکە لە گەورە خزمەتگوزاران ی ئایینی ئیسلام و، چەندە ھا کەس لە گاور و جوولە کە کان لە خزمەتی دا موسلمان بوون و ھەزاران موسلمانیش لە سەر دەستی دا تۆبە یان کردو ە و دەستبەرداری کردو ە خراپە کان بوون. چەند کتیبکی لە دوای خۆی بە جی ھیشتو ە وەك (الغنیة) و (فتوح الغیب) و (الفتح الربانی). لە سالی ۵۶۱ ە ک لە تەمەنی نەو ەد سالی دا کۆچی دوایی کردو ە و لە قوتابخانە کە ی خۆی لە بەغدا نێژراو ە. بۆ مەبەستی ناسینی پایە بەرزی ئەم مەردە مەزن ە و ئاشنا بوون بە رۆلی کاربگەری لە میژووی ئیسلامدا، خوینەری بە رپز پەوانە ی ئەو فەسلانە دە کە ین کە مامۆستای میژوونووسی ھاوچەر خ (أبو الحسن الندوی) خوالی خۆش بیست، لە بەرگی یە کە می (رجال الفكر والدعوة في الإسلام) دا تۆماری کردوون، ھەر ەو ھا کتیبی: (ھکذا ظهر جبل صلاح الدين وھکذا عادت القدس) نووسی: (د). ماجد عرسان الگیلانی. (وەر گێز)

□ سهرنجی سی‌هه‌م:

واتای نایه‌تی: ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ - به‌پیی ته‌فسیر و بۆ‌چوونیک - ئە‌وه‌یه‌ که: ییغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ له‌ کاتی ئە‌نجامدانی کاری ییغه‌مبه‌ریتی‌یه‌ که‌ی‌دا‌ جگه‌ له‌ خۆ‌شو‌یستی‌ ئالی‌ به‌یته‌ که‌ی‌ هیچ‌ پاداشتیکی‌ تری‌ له‌ که‌س‌ ناو‌یت.

ئه‌ گهر‌ بو‌تریت: که‌ واته‌ به‌ پیی‌ ئە‌م‌ واتایه‌ پاداشتیکی‌ له‌ رووی‌ خزمایه‌تی‌ یه‌وه‌ ره‌ چاو‌ کراره‌، که‌ چی‌ نایه‌تی‌ پیروزی: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ﴾ (الحجرات: ۱۳) به‌لگه‌یه‌ له‌ سهر‌ ئە‌وه‌ی‌ که‌ ئه‌ر‌کی‌ ییغه‌مبه‌رایه‌تی‌یه‌ که‌ی‌ له‌ رووی: (خۆ‌نزیک‌ کردنه‌وه‌ی‌ مرۆ‌قه‌وه‌ له‌ خوای‌ گه‌وره‌، به‌ ته‌قوا) به‌رده‌وام‌ ده‌ییت. .. نه‌ک‌ له‌ رووی‌ (خزمایه‌تی‌ یه‌وه‌). له‌ وه‌لامدا‌ ده‌لیین:

ییغه‌مبه‌ر ﷺ به‌و‌ روانینه‌ هاوراز‌ و ئاشنا‌ له‌ گه‌ل‌ غه‌یه‌ی‌ که‌ خوای‌ گه‌وره‌ پینی‌ به‌خشیبوو، یینیبووی‌ که‌: له‌ داهاتوودا‌ ئالی‌ به‌یتی‌ وه‌ک‌ دره‌ختیکی‌ مه‌زن‌ و نووران‌ییان‌ لێ‌ دیت، لق‌ و پهل‌ بۆ‌ سه‌رجه‌می‌ جیهانی‌ ئیسلام‌ ده‌هاون‌ و.. زۆربه‌ی‌ ره‌ها‌ و گشتیی‌ ئە‌و‌ که‌سانه‌ش‌ که‌ چینه‌ جیا‌جیا‌کانی‌ جیهانی‌ ئیسلامی‌ به‌ره‌و‌ خیر‌ و راسته‌شه‌قامی‌ هیدایه‌ت‌ پینمایی‌ ده‌ که‌ن‌ و، نموونه‌ی‌ به‌رجه‌سته‌ی‌ هه‌موو‌ که‌مالاتی‌ مرۆ‌فن، له‌ناو‌ ئالی‌ به‌یتدا‌ سهر‌ هه‌لده‌ده‌ن.

هه‌روه‌ها‌ په‌رده‌ی‌ له‌ رووی‌ ئە‌وه‌ش‌ لاداوه‌ که‌: دو‌عای‌ نه‌ته‌وه‌ که‌ی‌ له‌ ته‌حیاتی‌ نوێژدا‌ سه‌باره‌ت‌ به‌ "ئالی‌ به‌یت" لای‌ خوای‌ گه‌وره‌ گیرا‌ بووه‌، که‌ بریتی‌یه‌ له‌: "اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد، کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم فی العالمین، انک‌ حمید‌ مجید". واته‌ هه‌روه‌ک‌ زۆربه‌ی‌ رابه‌رانی‌ نووران‌یی‌ و هیدایه‌ت‌ده‌رانی‌ نه‌ته‌وه‌ی‌ چه‌زهره‌تی‌ ئیبراهیم - دروودی‌ له‌ سهر‌ بی‌ت - ییغه‌مبه‌رن‌ و له‌ نه‌وه‌ و ئالی‌ ئە‌ون، به‌ هه‌مان‌ جو‌ر، ییغه‌مبه‌ر ﷺ یینیویه‌تی‌ که‌ قوتبه‌کانی‌ ئالی‌ به‌یت‌ له‌ داهاتووی‌ نه‌ته‌وه‌ی‌ چه‌زهره‌تی‌ موحه‌مه‌ددا ﷺ به‌ چه‌شنی‌ ییغه‌مبه‌رانی‌ به‌نی‌ ئیسرائیل‌ ئه‌ر‌کی‌ مه‌زنی‌ خزمه‌تگوزاری‌ هه‌مه‌لایه‌نه‌ و جو‌راو‌ جو‌ری‌ ئایینی‌ ئیسلام‌ ده‌ گرنه‌ ئە‌ستۆ‌ و رابده‌په‌رینن، له‌ به‌ر‌ ئە‌مه‌یه‌ که‌ ییغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی‌ پێ‌ دراوه‌ که‌ بلیت: ﴿قُلْ لَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ و داوای‌ خۆ‌شو‌یستی‌ ئالی‌ به‌یتی‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ که‌ی‌ کردووه‌.

ئهو‌ به‌لگه‌یه‌ش‌ که‌ پشتی‌ ئە‌م‌ راستی‌یه‌ ده‌ گری‌ت‌ ئە‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ریوایه‌تی‌ تر‌دا‌ هاتووه‌ ییغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی‌: "يا أيها الناس إني قد تركت فيكم ما إن أخذتم به لن تضلوا:

کتاب الله و عترتی اهل بیته^(۱) چونکه ئالی بهیت سەر چاوه و پارێزگارانی سوننهتی خاوینی پیغمبهرن ﷺ و یه کهم کۆمه لن شوین پی هه لگرتنی سوننه تیان له ئەستۆ نراوه. بهم جۆره و بهم و اتا و ناوه رۆکانه ی ئیستالیره دا باس کران، راستیی ئەم فەر مووده یه روون ده بیته وه. واته به: شوینکه وتنی ته واوه تیی قورئان و سوننه تی پیروز. به واتایه کی تر: مه بهست له ئالی بهیت له رووی ئه ر کی پیغمبهرایه تی یه وه: شوین پی هه لگرتنی سوننه تی پیغمبهره ﷺ، چونکه ئەو که سه ی واز له سوننه تی پیروز ده هیئت - له راستی دا - له ئالی بهیت نازمیریت و هه ر گیز نا کر ئ لایه نگر ی راسته قینه ی ئالی بهیت بیت.

پاشان حکمه تی ویستی پیغمبهر ﷺ له کۆ کر دنه وه ی نه ته وه که ی له ده وری ئالی بهیتدا ئەوه یه که: پیغمبهر ی نازیز ﷺ به روخسه تیکی خاوی، زانیبووی: به تیپه ر بوونی کات وه چه ی ئالی بهیت زیاد ده بن و ئایینی ئیسلامیش له ژبانی موسلماناندا به ره و لاوازی ده روات، جا له کاتیکی ئاوادا کۆمه تیکی هاو په یوه ندی و یه کگر تووی له و په ری هیز و زۆری دا بۆ موسلمانان به پیویست داده نریت، تا کو بیت به مه لبه ند و ته وه ره یه ک بۆ به ره و پیش چوونی جیهانی مه عنه ویی ئیسلام. پیغمبهر ﷺ ئەمه ی به "روخسه تی خاوی گه وه" زانیوه و، ویستویه تی نه ته وه که ی خۆی له و رۆزگارانه دا له ده وری ئالی بهیتی جه م بکات.

به لێ، هه ر چه ند له ئیمان و بیر و باوه ردا ئالی بهیت پیشکه وتو تر نین به سه ر که سانی تردا، به لام له ملکه چبوون و لایه نگرتن و "وه لاء" دا بۆ ئیسلام گه لێ پیشیان ده که ون، چونکه ئەوان به فیطره ت و وه چه و سروشت وه لایان بۆ ئیسلامه، وه ک ئاشکر اشه لایه نگیری و وه لائی سروشتی، با لاواز و نادیار و ته نانه ت له سه ر ناحه قیش بیت، له لایه ن خاوه نه که یه وه وازی لێ ناهینریت، چ جای وه لاء و لایه نگیری بۆ راستی یه ک که زنجیره ی باپیرانی په یوه ستی بوون و گیانیان له پیناودا به خت کردووه و شه ره فمه ندی و سه ره رزی یان پین به ده ست هیناوه. دیاره راستیی ئاوا، له و په ری هیز و له چله پۆ په ی شه ره فمه ندی دایه و له سه ر رتی "راست" ی روون و ئاشکرایه. ئایا که سیك به روونی له

(۱) حدیث صحیح، أخرجه الترمذی برقم: ۳۷۸۶ والطبرانی فی الکبیر: ۲۶۸۰ وللحدیث شواهد کثیرة. أنظر الأحادیث الصحیحة رقم: ۱۷۶۱. (وه رگیز - له چا په عه ره بی یه که ی "اللمعات" وه).

ناخی خۆی دا هه‌ست به مه‌ودای ره‌سه‌نایه‌تی ئەم وه‌لاء و لایه‌نگیری به سروشتی به بۆ ئیسلام بکات، ده‌توانیت ده‌ستبه‌رداری بی‌ت و وازی لێ به‌ی‌ت؟

جا ئالی به‌یت به‌م ده‌ست پیوه‌گرتنه‌ توند و گه‌رمه‌یان به ئیسلامه‌وه - که ئیلتیزام و ده‌ست‌پیوه‌گرتنیکی سروشتی به - "نیشانه‌ی ئاسایی" له‌سه‌ر راستیی ئایینی ئیسلام وه‌ک "به‌لگه‌ی به‌هیز" وایه‌ له‌ لایان، چونکه‌ ئەوان به سروشت لایه‌نگری ئیسلامن، به‌لام که‌سانی تر دوای قه‌ناعه‌ت کردنیان نه‌بی له‌ رینی "به‌لگه‌ی به‌هیز" وه‌، ئیلتیزام به ئیسلامه‌وه ناکه‌ن!

□ سه‌رنجی چوارهم:

لی‌ره‌دا به‌بۆنه‌ی ئەوه‌ی که له‌ سه‌رنجی سێ هه‌مدا باس کرا، ئاماژه‌یه‌کی کورت بۆ مه‌سه‌له‌یه‌ک ده‌که‌ین که زیاده‌ی پیوست به‌ گه‌وره‌گیراوه، به‌را‌ده‌یه‌ک که له‌ ناو کتێبه‌کانی عه‌قایددا جێی کراوه‌ته‌وه و له‌ گه‌ڵ بناغه‌کانی ئیماندا ده‌ماو‌ده‌م باس کراوه. ئەویش مه‌سه‌له‌ی: کێشه‌ی نیوان ئەه‌لی سوننه‌ت و شیعه‌کانه، که بریتی به‌ له‌وه‌ی:

ئەه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌لێن: (حه‌زهره‌تی عه‌لی - خ‌وای لێ رازی بی‌ت - چ‌وارهم خه‌لیفه‌ی راشیده و، حه‌زهره‌تی ئەبووبه‌کر - خ‌وای لێ رازی بی‌ت - له‌و گه‌وره‌تره و شایانتری جێ‌نشینیه، بۆیه له‌ پێشدا خه‌لافه‌تی گرت‌ه‌ ئه‌ستۆ).

شیعه‌ش ده‌لێن: (مافی خه‌لافه‌ت ه‌ی حه‌زهره‌تی عه‌لی بوو - خ‌وای لێ رازی بی‌ت - به‌لام سته‌می لێ کراوه و هه‌ر ئەویش له‌ سه‌رجه‌می موس‌لمانان گه‌وره‌تر و مه‌زن‌تره).

پوخته‌ی ئەو به‌لگانه‌ش که بۆ ده‌ع‌واکانیان ده‌به‌ی‌ننه‌وه ئەوه‌یه که گه‌لێ فه‌رمووده‌ی زۆر و زه‌به‌نده سه‌باره‌ت به‌ فه‌زڵ و گه‌وره‌یی حه‌زهره‌تی عه‌لی - خ‌وای لێ رازی بی‌ت - ه‌یه و.. مه‌رجه‌ع و پێش‌ه‌وی زۆریه‌ی ره‌های ئەولیا و ته‌ریقه‌ته سو‌فی به‌کانه، به‌و ده‌یه‌ی که نازناوی: "سلطان‌الأولیا" ی به‌وپه‌ری شایسته‌یی لێ نراوه.. جگه‌ له‌ سیغه‌ته له‌را‌ده‌به‌ده‌ره‌کانی تریشی، وه‌ک: زانست و تازایه‌تی و خواپه‌رستی که له‌ودا به‌رجه‌سته بوو بوون.. سه‌رباری ئەو په‌یوه‌ندی به‌ توند و تۆله‌ش که پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌باره‌ت به‌ حه‌زهره‌تی عه‌لی و ئالی به‌یتی نه‌وه‌ی ئەو ده‌ری‌پریوه.. هه‌موو ئەمانه، به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که حه‌زهره‌تی عه‌لی له‌ هه‌موان گه‌وره‌تر و پایه‌دار‌تره، که‌واته خه‌لافه‌ت مافی ئەو بوو، به‌لام لێی زه‌وت کراوه!

وهلام:

دان پیدانان و تهسلیق کردنی چهن دین جاره و دوویاتبوی خودی حهزرتی عهلی بۆ سنی خهلیفه کانی پیش خۆی و، گوئی پرایه لئی کردنی بۆیان و، گرتنه ئهستۆی فه رمانه ربیی "شیخ القضاة" له سهردهمی ئهواندا و، ئهنادامیتی له دهستهی "أهل الحل والعقد" دا بۆ ماوهی زیاتر له بیست سالی حوکمرانیی خهلیفه کانی پیشوو.. هه موو ئه مانه، ده عوای شیعه کان زامدار ده کهن.

پاشان فتووحاتی ئیسلامی و جیهادی دوژمنانی له سهردهمی هه رسی خهلیفه کانی پیشوو دا، به پیچه وانهی ئه و ئاشووب و رووداوانه ی له سهردهمی خهلافه تی حهزرتی عهلی دا روویان دا، به هه مان جۆر ده بنه مایه ی زامدار بوونی ده عوای شیعه کان له رووی خهلافه ته وه.

واته ده عوای ئه هلی سوننه ت و جهماعه ت حه ق و په وایه.

ئه گه ر بو تری:

شیعه دوو به شن. یه که میان: شیعه ی ویلایه ت و، دوو هه میان: شیعه ی خهلافه ت. با ئه م به شه ی دوو هه م له بهر تیکه لبوونی سیاسه ت و ئامانج و مه به سه ته تایبه تی یه کان له ده عوا که یاندا، به ناحق دا بنین، به لام خۆ به شی یه که م ئامانج و ته ماعی رامیاری یان نی یه؟ جگه له مه، شیعه ی ویلایه تیش رۆشتوونه ته ریزی شیعه ی خهلافه ته وه، به و واتایه ی که: به شیک له ئه ولیایانی ته ر یقه ته سۆفی یه کانیش بییان وایه حهزرتی عهلی له هه مو ان گه وره تره و، به م جۆره ته سلیقی ده عوای شیعه ی خهلافه ت ده کهن که لایه نی سیاسه تیان گرتووه؟

وهلام:

ده بی له دوو گۆشه وه سه یری حهزرتی عهلی بکری ت:

یه که م: گۆشه ی گه وره بی و چا که کاری یه که سی یه کان و پله ی به رزی خودی حهزرتی عهلی.

دوو هه م: گۆشه ی نوینه رایه تی کردنی بۆ که سیتی مه عنه ویی ئالی بهیت. دیاره که سیتی مه عنه ویی ئالی بهیت ئاوینه یه که جۆریکی تایبه تی ماهیه تی پیغه مبه ری ئازیز ﷺ ده داته وه و تیای دا ده رده که ویت.

له پرووی گۆشه و لایه‌نی یه که مه‌وه: سه‌رجه‌می ئه‌هلی حه‌قیقه‌ت و له پێشه‌نگی هه‌موویانه‌وه هه‌زره‌تی عه‌ل خۆیشی - خوای لێ رازی بێت - هه‌زره‌تی ئه‌بووبه‌ کر و عومه‌ر - خویان لێ رازی بێت - له پێش هه‌موانه‌وه داده‌نین، چونکه بینویانه: پله‌ی ئه‌م دوانه‌ له خه‌زمه‌ت‌کردنی ئیسلام و نزیک‌ی یانه‌وه له خوای گه‌وره، له هی هه‌موان به‌رزتره..

به‌لام له پرووی گۆشه و لایه‌نی دووه‌مه‌وه، که بریتی یه له وه‌ی: هه‌زره‌تی عه‌لی نوینه‌ری که‌سی مه‌عنه‌ویی ئالی به‌یته^(۱): ده‌رده‌ که‌ویت که‌سی مه‌عنه‌ویی ئالی به‌یت، له‌و پرووه‌وه که نوینه‌ری حه‌قیقه‌تی موحه‌مه‌دی‌یه، هیچ شتێک ناگاته ئاستی به‌راورد له‌گه‌لدا کردنی. سه‌رجه‌می ئه‌و فه‌رمووده زۆرانه‌ش که سه‌باره‌ت به‌ چاکه و پایه‌به‌رزیی هه‌زره‌تی عه‌لی ده‌دوین و ستایشی ده‌که‌ن، له‌م پرووی دووه‌مه‌وه یه. ئه‌وه‌ش که پشتی ئه‌م راستی‌یه ده‌گریت ریوایه‌تیکه‌ به‌م واتایه:

"إِنَّ نَسْلَ كُلِّ نَبِيٍّ مِنْهُ، وَأَنَا نَسْلِي مِنْ عَلِيٍّ"^(۲).

هۆی زیاتر بلا‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که پایه‌به‌رزیی و ستایشی هه‌زره‌تی عه‌لی باس ده‌که‌ن له چاو ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که له چاکه‌ی خه‌لیفه‌ راشیده‌کانی تر ده‌دوین، ئه‌وه‌یه که: ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت - که ئه‌هلی حه‌قن - له به‌رامبه‌ر هێرشیی خه‌واریی و ئه‌مه‌وی‌یه‌که‌نه‌وه بۆ سه‌ر هه‌زره‌تی عه‌لی و هه‌ولدانی نا‌په‌وه‌ی شکاندنی شان و شکۆی، پاپه‌ریوون و ئه‌و ریوایه‌تانه‌یان سه‌باره‌ت به‌ هه‌زره‌تی عه‌لی بلا‌و کردووه‌ته‌وه. به‌لام خه‌لیفه‌ راشیده‌کانی تر به‌م ئه‌ندازه‌یه‌ دوو چاری په‌خنه و تانه‌ی

(۱) "ابن الجوزي" له کتیبی "مناب الإمام أحمد بن حنبل" ص ۱۶۳ داله باره‌ی فه‌زلی ئه‌م هاوه‌لانه‌وه ده‌لێت: "قال عبدالله بن أحمد بن حنبل: حدث أبي بحديث سفينة، فقلت: يا أبت! ما تقول في التفضيل؟ قال: في الخلافة أبو بكر وعمر وعثمان. فقلت: فعلي بن أبي طالب؟ قال: يا بني علي بن أبي طالب من أهل البيت لا يقاس بهم أحد. (وه‌ر گێڕی چایی عه‌ره‌یی)

(۲) والحديث نصه: إن الله جعل ذرية كل نبي في صلبه، وجعل ذريتي في صلب علي بن أبي طالب. (أخرجه الطبراني برقم: ۲۶۳۰ عن جابر رضي الله عنه، وفي سنده يحيى بن العلاء كذاب. وساق الذهبي هذا الحديث في ترجمته (الميزان ۳۹۸/۴). وقال الهيثمي في الجمع (۳۳۳/۱۰): فيه يحيى بن العلاء وهو متروك. والحديث أخرجه الخطيب في التاريخ من حديث ابن عباس رضي الله عنه. قال ابن الجوزي: حديث لا يصح فيه المرزبان. قال: ابن الكاتب كذاب ومن فوقه الى المنصور ما بين مجهول وغير موثوق به إهـ. وفي الميزان (۵۸۶/۲) قال الذهبي في ترجمته: عبدالرحمن بن محمد الحاسب، لا يدري من ذا؟ وخبره كذب، روى الخطيب.. الخ، ثم ساق الحديث. وانظر فيض القدير ۲۲۳/۲ - ۲۲۴ وضعيف الجامع الصغير برقم ۱۰۸۹. (وه‌ر گێڕی چایی عه‌ره‌یی).

دوژمنانیا نیهاتون، بۆیه ئههلی سوننهت و جهماعهتیش هۆکاری بلاو کردنهوهی ئهوه فرمودانهیان نهبنی که له فەزل و چاکه و پایه بهرزیان ده دۆین.

پاشان پیغمهبر ﷺ به هۆی روانینی داهاتو بینی پیغمه بریتی به که یهوه، بینیبوی که: حهزرتی عهلی - خوای لئی رازی بیّت - گهژدهی گهلی رووداوی دلتهزین و ئاشووبی ناو خۆیی ده بیّت، بۆیه به فرموده پیرۆزه کانی هاوچهشنی: "مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ"^(١) دلئی حهزرتی عهلیی ده داتهوه، تا کو له نائومییدی رزگاری بکات و، رینماییی نهتهوهی ئیسلامیشی کردوه که لهو رۆژگارانه دا گومانی خرابی بی نه بن.

شیعهی ویلایهت به ئەندازهی شیعهی خهلافهت بهریر سیاری ئهوه خۆشهویستی به زیاد له پیوستهی حهزرتی عهلی و به باشتر زانینی - له رووی تهریقتهوه - نین، چونکه ئههلی ویلایهت - به پینی ریبازه کهیان - به چاری خۆشهویستی یهوه بۆ رابه ره کهیان ده روانن، خۆ ئاشکرایشه ئهوه که سهی خۆشهویستی له دلدایه زیاده رهوی له خۆشو یستنه کهی دا ده کات و پینی خۆشه پلهی خۆشو یستراوه کهی گهلی له پله راسته قینه کهی خۆی بهرتر بیّت و ههر لهو باوه رهندایه! جائه و که سانهی که ئهه چهشنه خۆشهویستی و حاله تانهی دل و دهروونیا ن به سهردا زاله، له ده می که فوکول و زالبوونی خۆشهویستی به سهریاندا چاوپۆشی یان لئی ده کریت، به مهر جی باشتر زانینی حهزرتی عهلی له رووی ئهه خۆشو یستنه وه سنوور نه شکینیت و دهه بۆ پیاوه له خویندن و دوژمنایهتی خهلیفه راشیده کان دریژ نه کات، ده نا له چوار چیهوهی داب و رهفتاری ئیسلامی ده ره چیت.

به لام شیعهی خهلافهت له بهر ئهوهی نامانجی سیاسی تیکه له به ده عوا کهیان بووه، ئهوا ناتوانن له دوژمنایهتی و غهزهزی شهخسی رزگاریان بیّت و، مافی چاوپۆشی لیکردن له دهست ده دهه و لیبی بی بهش ده کرین! ته نانهت ئهوانه داخی دلیان بهرامه بهر حهزرتی عومه ره له شیوهی خۆشو یستنی حهزرتی عهلی دا ده ره برن به رادهیه که وتهی: "لا تحب علي بل لبغض عمر" یان تیدا بهر جهسته بووه! چونکه "قهومیه تی ئیرانی" له سه ره دهستی حهزرتی عومه ردا - خوای لئی رازی بیّت - زامدار کرا، جگه له مهش هه لگه رانه وهی عه مری کوری عاص له حهزرتی عهلی خوای لئی رازی بیّت و، شه ر کردنی عومه ری کوری سه عد له گه ل حهزرتی حسه ین - خوای لئی رازی بیّت -

(١) صحیح، أخرجه أحمد والترمذی. انظر: الصحیحة: (١٧٥٠) والفیض ٢١٨/٦ بۆ دریهی سه رچاوه کان بروانه: (اللمعات ص ٢٤). (وه ر گیز)

لهو جهنگه جهر گبر و دلته زینه دا. . هه موو ئه مانه، داخ و رق و دوژ منایه تی به کی زوریان بۆ ناوی "عومهر" له لای شیعه کان به جی هیشتوو!

به لام شیعهی ویلایهت مافی ره خه گرتیان له ئه هلی سوننهت و جهماعهت بۆ نی یه، چونکه ئه هلی سوننهت ههروهک له شان و شکۆی هه زه رتهی عهلی - خوای لئی رازی بیّت - دانا گرن، له هه مان کاتیشدا به چه شنیکێ راسته قینه و گهرم و گوپ و بئی گهرد خۆشیان دهویت و، له م خۆ شو یستنه شدا خۆیان له زیاده رهوی ده پارێزن، چونکه له رپی فهر مووده ی پیروزه وه زیان و مه ترسی یه کانی ئه و چه شنه خۆ شه ویستی یه خراوه ته پروو .

ئنجما ئه و ستایشانه ی پیغه مبه ریش ﷺ که له چه ند فهر مووده یه کی دا سه باره ت به شیعه ی عهلی - خوای لئی رازی بیّت - رایگه یان دووه، ئه و له راستی دا ئه هلی سوننهت و جهماعهت ده گرنه وه، چونکه هه ر ئه وانن به پپی نیستی قامهت و لانه دان له راسته شه قام شوین هه زه رته ی عهلی که وتوون. که واته هه ر ئه وانن شیعه "واته دهسته ی شوینکه وته" ی راسته قینه ی هه زه رته ی عهلی، خوای لئی رازی بیّت!

له فهر مووده ی سه حیحدا به راشکاوی مه ترسی و زیانی زیاده رهوی کردن له خۆ شو یستنی هه زه رته ی عهلی، کتومت، وهک مه ترسیی زیاده رهوی له خۆ شو یستنی هه زه رته ی عیسا - دروودی له سه ر بیّت - له لایه ن گاوره کانه وه، له قه لم دراوه ^(۱).

ئه گهر شیعه ی ویلایهت بلین:

دوای داننان به چاکه کاری یه ده راسا کانی هه زه رته ی عهلی دا - خوای لئی رازی بیّت - نا کریت هه زه رته ی ئه بووبه کری به سه ردا پیش بخریت.

له وه لامدا ده لین:

ئه گهر چاکه کاریی که سیی هه زه رته ی ئه بووبه کریان هی هه زه رته ی عومه ری فارووق، خوایان لئی رازی بیّت و، ئه و خزمه تگوزاری یه مه زنا نه ی له پرووی میر اتگریی

(۱) دهقی فهر مووده که بهم جۆره یه: عن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: "يا علي فيك مثل عيسى أبغضته اليهود حتى بهتوا أمه وأحبه النصارى حتى أنزلوه المنزل الذي ليس له". ههروهها هه زه رته ی عهلی فهر موو یه تی: "یهلک فی رجلا ن: مُفرطٌ في حبي ومُفرطٌ في بغضي".

أخرجه عبدالله في زيادات المسند ١٦٠/١ والنسائي في الخصائص (٢٧) وابن الجوزي في العلل المتناهية ٢٢٣/١ والبخاري في التاريخ ٢٥٧/١/٢ وأحمد في فضائل الصحابة ١٠٨٧ و ١٢٢١ و ١٢٢٢. واسناده ضعيف من أجل الحكم بن عبد الملك القرشي. وقال الحاكم في المستدرک: صحيح الإسناد ولم يخرجاه.

(بروانه: اللمعات ص ٣٥). (وهو گبر)

پینگه مبهروه ﷺ له سهردهمی خه لافه تیاندا نه بنجامیان دا، هه موو ئه مانه بخرینه تایه کی تهرازووه و، ئنجا تایه تکاری یه ده راسا کانی چه زه تی عه لی - خوای لئی رازی بیست - و موجه دهی رووداوه کانی سهردهمی خه لافه تی و ئه و جهنگه خویناوی و دلته زینه ناو خویی یانه ی که به ناچاری روو به روویان بووه و ئه و به دگومانی یه ی که له ئه بنجامی ئه و رووداوانه وه هاتنه رینی .. گهر ئه مانه ش بخرینه تاکه ی تری تهرازووه که وه، ئه و ابی هه یچ گومانیک تای چه زه تی صدیق، یان تای چه زه تی عومه ری فارووق یان هی چه زه تی "ذوالنورین" - خواله هه موویان رازی بیست - قورستر ده بیست. ئه هلی سوننه ت و جهماعه ت ئه م تا قورسی یه ی ئه وانیان دیوه و، فه زلدانی ئه وانیان به سهر چه زه تی عه لی دا له و روانگه یه وه بووه.

پاشان پله ی "پینگه مبه رایه تی" گه لئی به رز و بالآتره له هی "ویلایه ت"، به راده یه ک که یه ک دره شان وه ی "پینگه مبه رایه تی" که به کیشی یه ک دره م بیست، له باتمانیک دره و شان وه ی "ویلایه ت" به باستر داده نریت، وه ک له وته ی دوا زده هه م و بیست و چواره می کتیبی "وته کان" دا چه سپاندوو مانه. جا له م گۆشه نیگایه وه، به شی چه زه تی صدیق و فارووق - خویان لئی رازی بیست - له میراتگری پینگه مبه ر ﷺ و دامه زرانندی ئه حکامه کانی پینگه مبه رایه تی، له لایه ن خوا وه نده وه زیاد کرا وه. پشتگیری خوا وه نده بۆیان و سهر که وتیان له کاروباری خه لافه تی سهردهمی خزیاندا، به لگه یه به ده ست ئه هلی سوننه ت و جهماعه ته وه، ئنجا له بهر ئه وه ش که چاکه کاری یه شه خسی یه کانی چه زه تی عه لی له حوکم و بایه خی ئه و به شه زۆر و زیاده ی ئه وان که م ناکاته وه که له میراتگری پینگه مبه ره وه ﷺ پنیان درا وه، ئه و ا چه زه تی عه لی له سهردهمی خه لافه تی چه زه تی ئه بووبه کر و عومه ردا پله ی "شیخ القضاة" ی درا وه تی و بۆ خویشی گوی راپه ل و فه رمانبهرداری ئه وان بووه.

ئایا ئیتر ئه هلی حه ق "که ئه هلی سوننه ت و جهماعه تن" و، چه زه تی عه لی یان به راستی خۆشده ویت و ریزی ده گرن، چۆن ئه و که سانه یان خۆش ناویت که خودی چه زه تی عه لی خۆشی ده ویستن و ریزی لئی ده نان؟!

با ئه م راستی یه ی سهر وه به نموونه یه ک روون بکه ینه وه:

پیاوینکی یه کجار ده و له مه ند، سامان و میراته زه به نده که ی به سهر مناله کانی دا دابه ش کرد. بیست باتمان زیوی له گه ل چوار باتمان زیر دا به یه کینکیان به خشی و، یه کینکی

دیکه‌یان پینج باتمان زیپر و پینج باتمان زیوی پی‌دا و، یه کینکی تریشیان پینج باتمان زیپر و سنی باتمان زیوی بهر کهوت.. بی گومان ئەم دوانه‌ی دوابی، هر چه‌نده له‌چاو یه که‌مدا له رووی "چه‌نده‌یه‌تی" یه‌وه که‌مزبان بهر که‌وتوو، به‌لام له رووی "چۆنیتی" یه‌وه زیاتریان وەر گرتوو.

له‌به‌ر رووناکیی ئەم غمونه‌یه‌دا ده‌لین: ئەو زیاده که‌مه‌ی زیپر حقیقه‌تی: "ئه‌قره‌بیه‌تی ئیلاهی" له به‌شه‌که‌ی حه‌زرتی ئەبو‌به‌کر و عومه‌ردا که له رووی میراتگری پیغه‌مبه‌ر ﷺ و دامه‌زراندنی ئەحکامی پیغه‌مبه‌رایه‌تی یه‌وه، بۆیان ده‌ستنیشان کراوه، گه‌لئ قورس و زیاتره له چاکه‌کاری یه‌شه‌خسی یه‌کان و گه‌وه‌ری ویلایه‌ت و "قوربی ئیلاهی" که حه‌زرتی عه‌لی - خوای لئ رازی بی‌ت - پیی به‌هره‌مه‌ند بووه. که‌واته ده‌بین له کاتی به‌راورد کردندا لهم گۆشه‌یه‌وه پروانریت و بایه‌خی پی بدریت، ده‌نا گه‌ر به‌راورده که له گه‌ل ئازایه‌تی و زانیاری شه‌خسی و لایه‌نی ویلایه‌تدا بکریت، شیوه‌ی حقیقه‌ت ده‌گۆریت و له به‌رچاودا ده‌ئالۆزیت.

پاشان حه‌زرتی عه‌لی - خوای لئ رازی بی‌ت - له‌و لایه‌نه‌وه که له زاتی خۆی‌دا نوینه‌ری که‌سی مه‌عنه‌ویی ئالی به‌یته و، له رووی میراتگری (موتله‌ق و ره‌های) پیغه‌مبه‌ریشه‌وه ﷺ ئالی به‌یت له که‌سیتی ئەودا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، لهم لایه‌نه‌وه، هیچ که‌سینکی پی ناگات، چونکه نه‌ینیی گه‌وره‌یی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن ﷺ لهم لایه‌نه‌دایه.

شیعه‌ی خه‌لافه‌ت له به‌رده‌م ئەه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌تدا جگه له شه‌رمه‌زاری مافی هیچی تریان نی‌یه! چونکه ئەوان له لاف لیدانی خۆشویستنی زیاد له پیوستی حه‌زرتی عه‌لی‌دا له شان و شکۆی داده‌گرن، ته‌نانه‌ت رپه‌وه که‌یان ده‌یانگه‌یه‌نیته ئەو ده‌ره‌نجامه‌ی که به‌ره‌فتار و خووی نابه‌جئ و نه‌شیاو بۆ حه‌زرتی عه‌لی قایل بین، ئەوه‌تا ده‌لین: حه‌زرتی عه‌لی - خوای لئ رازی بی‌ت - به "روالته" ره‌زامه‌ندی له حه‌زرتی سعیددیق و فارووق - خویان لئ رازی بی‌ت - ده‌ربرپوه، هر چه‌نده‌ش له‌سه‌ر ناحه‌ق بوون. به‌م کاره‌ی، خۆی له مه‌ترسیی ئەوان پاراسته!" به زاراوه‌ی شیعه‌کان "تَقِيَّة" ی کاره‌یناوه. به‌و واتایه‌ی که: لییان ترساوه و له کاره‌کانی‌دا رپایی له روویاندا نه‌ندوو!!

ئیمه‌ش ده‌لین: ئەم پاله‌وانه مه‌زنه‌ی ئیسلام که به شایسته‌یی نازناوی: "أسد الله" ی ده‌ده‌ست هیناوه و، لای هه‌ردوو صددیق پیشه‌وا و وه‌زیر بووه.. وه‌سف کردنی ئەم

پالەوانە بە: ترسنۆك و رپاكار و دەر خستنی خۆشەویستی درۆینە بۆ ئەو كەسانەى كە لە راستى دا خۆشى ناوین و، شوینكەوتن و ملكەچكردنى بۆ كەسانىكى ناحەق زیاتر لە بیست سالى رەبەق و مەرابى بۆ كەردنیان لە ترسنۆكى دا، هەر گیز بە خۆشویستن دانانریت و، حەزرەتى عەلى دەست بە پرووى ئەم جۆرە خۆشەویستى یەو دەنیت!

بەم جۆرە دەر كەوت كە: رپرەوى ئەهلى حەق بە هیچ جۆرێك و لە هیچ پروویە كەووە لە شان و شكۆى حەزرەتى عەلى دانانگرت و، هەر گیز لە خوو و رەفتارە كانى دا عەبیدار و تۆمەتبارى ناكات و، ترس و رپاكارى ناداتە پال مەردىكى چاونەترسى وەك ئەم پالەوانە بەجەرگە و، دەلین: (گەر حەزرەتى عەلى خەلیفە راشیدە كانى بە حەق نەزانىبایە، تەنها بۆ ماوەى یەك خولە كیش پششى نەدەگرتن و ملی بۆ فەرمانیان كەچ نەدەكرد)!

بەو واتایەى كە حەزرەتى عەلى - خواى لى رازى بیئت - زانىى ئەوان لەسەر حەقن و دانى بەفەزل و چاكە و پلە و پایەیاندا ناو، بەم پێیە نازیەتى بە لەپادە بەدەرە كەى لە پیناوى خۆشویستنى حەقدا بەخت كرد.

لەمانەى پێشەو دەگەینە ئەو ئەنجامەى كە:

زیادەپرووى و كەمپرووى (الإفراط والتفريط) لە هیچ شتىكدا باش نى یە. راستەشەقامیش ئەو سنوورە ناوەندەیه كە ئەهلى سوننەت و جەماعەت هەلیان بژاردوو. بەلام بەداخەو، هەر وەك هەندىك بىر و بۆچوونى دەستەى "خەوارىج" و (كەسانى ترى ئەم رۆژگارە) لە ژىر پەردەى ئەهلى سوننەت و جەماعەتدا خۆى داپۆشيو، بە هەمان جۆر بەشيك لە شەیداىانى سىاسەت و مولحیدانىش رەخنە ناراستەى حەزرەتى عەلى دەكەن و دەلین: "بە تەواوى لە بەرپۆهەردنى دامودەزگای خەلافەتدا سەر كەوتوو نەبوو، چونكە لەبەر ئەوێ شارەزای سىاسەت نەبوو ئەو لە سەردەمى خۆى دا نەیتوانيو بە رىكویىكى سەر كەردەى نەتەوێ ئىسلام بكات".

بەرامبەر بەم تۆمەتە نارەوايە، شیعەكان رق و بىزارىیان بەرامبەر ئەهلى سوننەت هەلگرتوو، كە لە راستى دا قاعىدە و دەستوورە كانى ئەهلى سوننەت و بناغە كانى رپرەووە كەیان، هەر گیز داخوазى ئەم چەشنە دەرەنجام و بىرەلۆكانە نین، بەلكو پێچەوانە كەیان دەچەسپین. لەبەر ئەو هەر گیز ناكړئ ئەهلى سوننەت بەو چەشنە بىرانه تاوانبار بكرین كە لە لایەن خەوارىج و مولحیدە كانەو سەر هەلەدەن.

ئەھلى سوننەت گەلى زياتر لە چاوشىعە كان وە لاء و خووشەوىستىيان لە دلدایە بەرامبەر حەزرىتى عەلى. ئەوەتا لە گشت وتار و دوعاىە كياندا حەزرىتى عەلى بەو سەنا و ستايش و پاىەبەرزىيەى شاىانىەتى ناو دەبەن، بە تايەت "ئەوليا و پياوچاكانى دەروون خاوين" كە زۆربەى زۆر و پەهايان لە سەر مەزەبى ئەھلى سوننەت و جەماعەتن. چونكە ئەو پياوچاك و ئەوليايانە حەزرىتى عەلىيان بە رابەر و گەورەى خويان داناو. كەواتە نابى شىعە كان رووى دوژمناىەتى ئاراستەى ئەھلى سوننەت بكن و واز لە خەوارىج و مولحيدان بەئىن كە دوژمنى هاوبەشى شىعە و ئەھلى سوننەتن. تەنانەت هەندى لە شىعە كان، لە داخى ئەھلى سوننەتدا، واز لە سوننەتى پىغەمبەر ﷺ دەئىن!

بەھەر حال، گەلى درىژەمان بەم مەسەلەيە دا، چونكە بە زۆرى لە لاىەن زانايانەو بە باس كراو.

دەسا ئەى ئەھلى حەق، كە ئەھلى سوننەت و جەماعەتن!

ئەى ئەو شىعەنەى كە خووش وىستى ئالى بەىتتان كرددووە بە رىيازتان!

يە كسەرى و خىرا ئەم كىشەيەى نىوانتان هەلگرن كە داراى هىچ ناوەرۆك و راستى يەك نىيە و، لەھەمان كاتدا زيانەخش و نارەوايە. دەنا گەر ئەم كىشەيەى نىوانتان لا نەبەن، ئەو زەندەقەيەى كە ئىستا بەوپەرى هيز و دەستەلاتەووە حوكمپرانى لەدەستدايە، يە كىكتان بۆ لەناو بردنى ئەوى تر وەك چەك و ئامراز بە كاردەھىنىت و پاشان بۆ خووى ئەو ئامرازەش تىكدەشكىنىت!

كەواتە دەبى دەستبەردارى ئەو بابەتە جوژىيانە بىن كە كىشەى نىوانتان دەروورژىن، چونكە ئىوہەمووتان ئەھلى تەوحىدن و سەدان پەيوەندى پىرۆز و خاويتان لە نىواندايە كە بۆ براىەتى و يە كگرتن بانگتان دەكەن.

مەقامى دووھەم

تەرخان دە كریت بۆ راستى دووھەمى ئەم ئايەتە پىرۆزە: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا...﴾ (١).

(١) ئەم مەقامە سەر بەخۆ دانراو، كە بریسكەى يازدەھەمە. (دانەر)

بریسکه‌ی پینجه‌م

ئەم بریسکه‌یه په‌یامیک ده‌بیت که له ناوه‌ندی پازده پله‌دا راستی په مه‌زنه‌که‌ی ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران: ۱۷۳) ده‌رده‌خات. به‌لام ئیستا نووسینی ئەم په‌یامه‌ دو‌اخرا: چونکه زیاتر په‌یوه‌ندی به بیر کردنه‌وه و زیکره‌وه هه‌یه تا په‌یوه‌ندی به زانست و حه‌قیقه‌ته‌وه. بۆیه به‌عه‌ره‌بی نووسرا^(۱).

* * *

بریسکه‌ی شه‌شه‌م

له‌باره‌ی رو‌نکردنه‌وه‌ی: (لا حولَ ولا قوَّةَ إلاَّ باللَّهِ) هه‌یه، که ئه‌ویش حه‌قیقه‌تیکه‌ی گرنگی هه‌لقو‌لاوی گه‌لێ ئایه‌تی پیرۆز ده‌رده‌پریت و، ئەم بریسکه‌یه له‌نزیکه‌ی بیست پله‌ی فیکری‌دا روونی ده‌کاته‌وه و، ئه‌ویش - به‌وینه‌ی بریسکه‌ی پینجه‌م - له‌ده‌می زیکر و بیر کردنه‌وه‌ی گه‌شتی رو‌حیم له‌خۆمدا هه‌ستم پێ ده‌کردن. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی‌یان به‌چیژی رو‌حی و حاله‌تی دله‌وه زیاتر هه‌یه تا په‌یوه‌ندی‌یان به‌زانست و حه‌قیقه‌ته‌وه، وابه‌باش زانرا که له‌کو‌تایی (بریسکه‌کان) هه‌وه - نه‌که له‌سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه - دا‌بنریت^(۲).

* * *

(۱) هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش خراوه‌ته‌ناو بریسکه‌ی عه‌ره‌بی بیست و نۆه‌مه‌وه. پاشتریش مامۆستا نوورسی به‌زمانی تورکی "تیشکی چواره‌م" ی بۆ رو‌نکردنه‌وه‌ی ئه‌و پلانه‌داناوه. (وه‌رگێڕ)
(۲) بۆیه خراپه‌ناو بریسکه‌ی عه‌ره‌بی بیست و نۆه‌مه‌وه. (وه‌رگێڕ)

بریسکھی حوتہ

تایہ تہ بہ حوت جزوی ہوا لدانی غیبی لہ کؤتابی سورہ تی "الفتح" دا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَّرَعٍ أُخْرِجَ شَطْنُهُ فَأَزْرَهُ فَاسْتَغْلَطَ فَاسْتَوَىٰ عَلَى سَوْقِهِ يُعْجَبُ الزَّرَّاعَ لَيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾. (الفتح: ۲۷-۲۹).

تہم سنی تایہ تی سورہ تی "الفتح" گہ لئی رووی ئیعجازیان تیدایہ.

لہ راستی دا یہ کیلک لہ (دہ) رووہ ہہمہ کی و گشتی یہ کانی ئیعجازی قورٹان بریتی یہ نہ "ہو لدانی غیبی" کہ لہم تایہ تانہ دا بہ حوت ہشت روو دہ ردہ کہون:

● رووی یہ کہم:

تایہ تی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ...﴾ تا کؤتابی تایہ تہ کہ، ہوا لئکی بی گومانی فہ تی مہ ککہ رادہ گہ یہ نیت، پیش تہ وہی فہ تی بکریت! تہ وہ بوو دوای دوو سال وہ ک تہم تایہ تہ ہوا لئ دابوو، شاری مہ ککہ فہ تی کرا!

● رووی دووهم:

نايه تی: ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ رایده گه یه نیت که رینکه و تنی خوده بیبیه هر چەند له رواله تدا له بهر ژه وهندی موسلمانان دەرناکه ویت و تاراده یه ک سەر که و تنی قوره یشی به سەر موسلماناندا تیدایه، به لام له راستی دا بۆ دواروژی موسلمانان وه ک فه تیککی مه عنه ویی گرنگی لی دیت و ده بیست به کللیک بۆ فتوحات و سەر که و تنه کانی تر و، رایگه یاند که هر چەند ئیستا به بۆ نه ی ئەم رینکه و تنه وه شمشیره ماددی به کان خرا نه ناو کیلانوه، به لام له راستی دا قورئانی پیروز شمشیره ئەلماسی به تیشک به خشه که ی خوی دەر کیشا و، "ژیری" و "دله کان" ی پیکه وه فتح کرد، چونکه به هۆی ئەم رینکه و تنه وه هۆز و تیره کانی ئەم ناوچه یه بواریان بۆ ره خسا تیکه لی یه کتری بین و له نزیکه وه له ههلسو که و تنی یه کتر شاره زا بین و، له م رئی یه وه ره و شته مز نه کانی ئیسلام بۆ خه لکی ئاشکرا بوون و به سەر ملنه دان و سەر سه ختی کافراندا سەر که و تن و، رووناککی به کانی قورئانی پیروز په رده چر و ئەستورره کانی دهمار گیری بیژلیکراوی قهوما یه تی و خیلا یه تی ئه وانی به ته وای دراند.

بۆ نمونه: "خالیدی کوری وه لید" ی بلیمه تی بواری جهنگ و "عه مری کوری عاص" ی بلیمه تی بواری سیاست، که هر گیز نایانه ویت سهریان بۆ هیچ شتیک نه وی بکه ن و له بواری بلیمه تی خویاندا که سیان به سهردا سهر بکه ویت، ئەو شمشیره ی قورئان که له رینکه و تنی خوده بیبیه دا بریسکایه وه، به سەر ههردوو کیاندا به راده یه ک سەر که و تن که هر بۆ خویان رۆشتن بۆ شاری مه دینه و گه ردنی خویان ته سلیمی ئایینی ئیسلام کرد و به گوئی رایه لی و نه وازشی سهر به ستانه ملیان بۆ دانه واند و سهریان بۆ نه وی کرد، ته نانه ت خالیدی کوری وه لید "شمشیره ی دەر کیشراوی خوای گه و ره" گه یشته ئەو پله یه ی که چهنده ها فتوحاتی ئیسلامی له سەر ده ستدا ئەنجام درا!

پرسیار تیکی گرنگ:

ها و له به ریزه کانی ئەو پیغه مبه ره ی که خۆشه ویستی پهروهردگار و سهرداری ههردوو جیهانه ﷺ، له کۆتایی جهنگی ئو خود و سهره تایی جهنگی حونه یندا بته رستانیان به سهردا سەر که و تن. ئایا چ حیکمه تیک له مه دا هه یه؟

وہلام:

چونکہ ہتپرستہ کانی ئەو کاتہ کہ سانیکی زوری وەك خالیدی کوری وەلیدیان تیدا بوو کہ قەدەری خوا دەیزانی لە ئایندهدا وەك گەورە هاوہلانی ئەو رۆژ گارہیان لئی دیت. جا لەبەر ئەوہی بە تەواوہتی عیززەت و سەر بەرزایان نەشکیئت، حیکمەتی خوای گەورە خواستی لەسەر ئەوہ بوو کہ بەرامبەر چاکە کاری یە کانی داہاتوویان پاداشتیکی بیش وەخت و زوویمان بداتەوہ! واتە لەو جەنگانہدا چەند هاوہلئیکی ئایندهی بەسەر چەند هاوہلئیکی رابوردوودا سەر خست، تاکو هاوہلانی ئاینده لە ترسی بریسکانەوہی شمشیری ئیسلام موسلمان نەبن، بەلکو موسلمان بوونیان تەنہا نەنجامی تامەزرۆیی و تاسەمەندیان بیت بۆ تیشکی حەقیقەت، ہەر وەھا تاکو جوامیری یە سروشتی یە کہی ئەوان رسوایی زور نەچیژیت.

● رووی سیہم:

ئەم ئایەتە پیروژە، بە دەستەواژەیی: ﴿لَا تَخَافُون﴾ ھەوالبان دەداتی کہ ئیوہ بەوپەری سەر بەستی و نەترسی یەوہ دەپۆنە ناو "المسجد الحرام" و تەوافی دەوری کہ عەبە دە کەن. ئەم ھەوالەش لە کاتی کدا ئایەتە کہ رایگەیاندا کہ زۆربەیی ھۆز و خیلە کانی دوورگەیی عەرەب و دەورو بەری شاری مە ککەیی پیروژ و تەنانەت زۆربەیی تیرەیی قورەیشیش تیکرا دوژمنی موسلمانان بوون. جا ئەم ھەوالە ئەوہ رادە گە یە نیت کہ ئیوہ لە نزیکترین کاتی ئایندهدا دەپۆنە ناو ئەو مزگوتەوہ و، بەبێ ترس و بیم تەواف دە کەن و، خەلکی دوورگەیی عەرەبیش سەری گوئی راپەلتیان بۆ دادەنەوینیت و، تیرەیی قورەیشیش دینە ریزی ئیسلامەوہ و ئاسایش و ئارامی بال بەسەر ھەموو لایە کدا رادە کیشن. ئەوہ بوو لە دوایی دا رووداوە کان ھەر بەو جۆرە ھاتنەدی کہ ئەم ئایەتە پیروژە پیشتەر ھەوالتی دا بوو.

● رووی چوارەم:

ئایەتی پیروژی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ ھەوالئیکی تەواوہتی و بێ گومان دەدات کہ ئەم ئایینەیی پیغەمبەری ئازیز ﷺ لە زایەن خواوہندەوہ ھیناویەتی، لە دوایی دا بەسەر ھەموو ئایینە کاندای سەر دە کەوینت. ئەم ھەوالەشی لە کاتی کدا رایگەیاندووە کہ ئایینە کانی "گاور و جوولە کہ و مە جووس" سەدان ملیۆن کەس شوینیان کەوتبوون و ئایینی رەسمیی چەند دەوڵەتیکی مەزنی ئەوسای وەك چین و تیران و رۆمان بوون و، پیغەمبەر ﷺ ھیشتا بە تەواوی بەسەر ھۆزە کہی خۆیشی دا سەر کەوتنی بە دەست نە ھینابوو. ئا لەم کاتەدا ئەم ئایەتە بەوپەری یە قین و

دنیایی و بن گومانی هوالی سهر کهوتنی تاینه کهی نهوی دا به سهر هموو تاینه کانی تر و سهر جهمی دهولته کانی نهو رۆژ گاره دا، داهاتووش به زالوونی دهسته لاتی نیسلام هر له زهریای خۆر هه لاتوه بو زهریای خۆر ئاوا، ته سدیقی ئه م هه واله غیبی یه ی قورئانی پیروزی کرد.

● روهی یئجه م:

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾.

واتای ئه م ئایه ته به راشکاوی ده ری ده خات که: هاوه له به ریزه کان، له دوای یئجه مبه ران - دروو دیان له سهر بیئت - گه وره ترین و به ریزترین که سی گرۆی ئاده میزادن، له بهر نهو ره وشته بهرز و تاییه تکاری یه بلندانه ی که له ره فتار و هه لسو که وتیاندا دیار و نمایانه. له هه مان کاتیشدا ئه م ئایه ته سیفته جهیاواز و تاییه تی یه کانی یه ک به یه کی چینه کانی هاوه له به ریزه کان له داهاتوودا ده رده خات. ههروه ک به واتای ئاماژه یی (ئیشاری) - وه ک لای لیکۆله ران ده ر که وتوو ه - به دوای یه کدا هاتی نهو خه لیفانه ده رده خات که پاش کۆچی دوایی یئجه مبه ر ﷺ ده بن به جینشینی، جگه له وه ی که دیارترین سیفته تی تاییه تی و به ناوبانگی هه ر یه که شیان راده گه یه نیئت. چونکه:

فرمایشتی: ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ حه زره تی نه بووبه کری صیددیق ده گه یه نیئت که به سیفته تی "له گه ل بوون" و "هاوه لیتی" تاییه تی یئجه مبه ر ﷺ به ره مه ند بووه. ته نانه ت به وه فاتیشی ینش جینشینه کانی تر هه ر نهو "له گه ل بوون" و "هاوه لیتی" یه تاییه تی یه ی به ده ست هیناوه!

ههروه ک فرمووده ی خواوه ند: ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ یش حه زره تی عومه ر ده گه یه نیئت، که به فتوحاتی سه رده می خه لافه ته که ی سه رجه م ده ولته ته کانی جهیا ن ده خاته له رزه و سام ده هاویته دلپانه وه و، ناوبانگی داد گه ریشی وه ک هه وره بروسکه سته مکاران راده چله کیئیت.

هه ر ئه م ئایه ته پیروزه به وشه ی: ﴿رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ هه والی حه زره تی عوسمان - خوا ی لی رازی بیئت - راده گه یه نیئت. چونکه له کاتیکدا که گه وره ترین ئاشووب له میژوودا

ئاماده کرابوو، ئەو به خوێنپرشتنی نیوان موسلمانان رازی نه‌بوو، به‌لکو به که‌مالی میهره‌بانی و به‌زه‌یی خۆی ئەوه‌ی پێ باشتر بوو که له‌و پێناوه‌دا گیانی به‌خت بکات و خۆی به‌ده‌ستی مردن بسپێرێت! ئەوه‌بوو به‌سته‌ملیکراوی له‌کاتی خوێندنی قورئانی پیرۆزدا شه‌هید کرا.

هه‌روه‌ها فه‌رمایشتی خواوه‌ند: ﴿تَرَاهُمْ رُكْعًا سَجْدًا يَتَّعُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ ئاماژه‌ بو‌ بارو‌دۆخ و په‌فتاره‌کانی حه‌زرتی عه‌لی ده‌کات، خوای لێ رازی بێت، که به‌ که‌مالی شایسته‌یی و له‌ که‌مالی زوهد و خواپه‌رستی و هه‌ژاری و ده‌ستپێوه‌گری دا ئه‌رکی خه‌لافه‌تی گه‌رته‌ نه‌ستۆ و، په‌وتی "به‌رده‌وامبوونی" له‌ س‌ج‌وود و رک‌ووع‌دا بو‌ مه‌ساری ژبانی خۆی هه‌لب‌ژارد، که ئه‌مه‌ش هه‌موو خه‌لکی سه‌ری ته‌سدیقی بو‌ داده‌نه‌وین. جگه‌ له‌مه‌، ئه‌م ئایه‌ته‌ هه‌والی ئەوه‌ش ده‌دات که حه‌زرتی عه‌لی به‌رپرسیاری ئەو جه‌نگانه‌ نی‌یه‌ که له‌ داهاتوودا و له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی دا رووبه‌روویان ده‌بێته‌وه‌ و، ته‌نها مه‌به‌ستی ئەو له‌و جه‌نگانه‌دا به‌ده‌سته‌ینانی فه‌زڵ و په‌زازه‌ندیی خوای گه‌وره‌یه‌.

● رووی شه‌شهم:

﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾، له‌ دوو لایه‌نه‌وه‌ هه‌والی غه‌یبی لێره‌دا هه‌یه‌:

لایه‌نی یه‌که‌م:

هه‌والی ئەو وه‌سفانه‌ی هاوه‌له‌کان ده‌دات که له‌ ته‌وراتدا باس کراون و سه‌باره‌ت به‌ پێغه‌مبه‌ریکی نه‌خوێنده‌وار له‌ حوکمی غه‌یب‌دان. چونکه هه‌روه‌ک له‌ مه‌کتووبی نۆزده‌هه‌م (مو‌ع‌ج‌یزاتی ئەحمه‌دی) دا روون کراوه‌ته‌وه‌، وه‌سفی هاوه‌لانی ئەو پێغه‌مبه‌ره‌ی له‌ ئاخ‌رزه‌ماندا دێت له‌ ته‌وراتدا به‌وه‌ کراوه‌ که لای راستیه‌وه‌: "مع‌ه‌ ألوف‌ الأطهار" یان "مع‌ه‌ رایات‌ القدیسین" به‌و واتایه‌ی که: هاوه‌لانی گوێرایه‌ل و به‌نده‌ی پیاوچاک و ئەولیای خوای گه‌وره‌ن، بو‌یه‌ به‌ "قدیسین" و "أطهار" وه‌سف کراون.

جا هه‌رچه‌نده‌ به‌هۆی وه‌رگێڕانی ته‌وراته‌وه‌ بو‌ زمانه‌ جو‌راو جو‌ره‌کان گه‌لێ‌ ده‌ستکاریی تێدا کراوه‌ و ئالوگۆری به‌سه‌ردا هاتووه‌، که‌چی هێشتا به‌چه‌ندین ئایه‌تی زۆری خۆی ته‌سدیقی ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی کۆتایی سووره‌تی "الفتح" ده‌کات که ده‌فه‌رموئ:

﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾!

لايهنى دووهه مى هه والدانى غهيبى ئەم ئايەتە ئەوهيه كه :

﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ...﴾ هه والى ئەوه راده گه به نيت كه هاوه له به ريزه كان و شوينكه وتوو انيان ده گه نه پلهيه كى ئەوتوى خواپه رستى كه نوور و پرووناكىي ناو رۇحى ئەوان له ده موچاوياندا تيشك ده دات و، له ئەنجامى سوژده بردنى زوريشياندا بو خواى گهوره نيشانهى ويلايهت و سه لاحت له ناو چاوياناندا ده رده كه وئيت .

به ئى، "داهاتوو"ى رۆژگار به وپه رى يه قين و روونى و ئاشكر ايبى ئەم هه واليه تەسديق كرد، چونكه هه زه رتى "زه ينولعابدين" - خواى لى رازى بيت - كه له ماوهى تهنه يه كه شهو و رۆژدا هه زار ركات نوئىزى ده كرد و .. "تاووسى يه مانى" ش - خواى لى رازى بيت - كه سه ربارى بارودۇخى شله ژاوى سياسىي ئەو سه رده مه، چل سالى ربه بق نوئىزى به بيانى به ده ستنوئىزى خه وتنان به جئ هئنا و .. كه سانىكى زورى ترى وه كه ئەمان، يه كيك له نه ئى به كانى ئەم ئايەتە پيرۆزه يان ئاشكرا كرده وه كه ده فەرموى:

﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾!

● رووى هه وته م:

﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لَيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾.

ئەم بر گه يش، به هه مان جوړ، له دوو لايه نه وه هه والى غهيبى تيدايه .
لايهنى يه كه ميان :

هه والدانى وه سفه كانى هاوه لانى به ريز له "ئىنجيل" دا، سه باره ت به پيغه مبه رىكى نه خوئنده واره وه ﷺ هه والىكه له حوكمى غهيبدايه!

به ئى، له ئىنجيلدا چه ندين ئايهت هه ن وه سفى ئەو پيغه مبه ره ده كه ن كه له ئاخه رزه ماندا دئيت . وهك: "ومعه قضيب من حديد وأمتسه كذلك" به و واتايه ي ئەو پيغه مبه ره ﷺ خواوه ن شمشيره و فه رمانى جيهادى پييه و هاوه لانيشى به هه مان جوړ خواوه ن شمشيرن و فه رمانى جيهاد كسردنيان پي دراوه و، وهك هه زه رتى عيسا نى يه - دروودى له سه ر بيت - كه خواوه نى شمشير نه بووه . جگه له مهش، ئىنجيل ده ريدە خات كه ئەو پيغه مبه ره ي شمشيرى پييه ده بي به سه ردارى جيهان، چونكه ئايه تىكى ئىنجيل ده ئيت: "سأذهب كي يحيى سيد العالم"!

لهم دوو بر گه‌یهی ئینجیله‌وه تی ده گه‌ین که هاوه‌له به‌ریزه کان هر چه‌ند له سه‌ره‌تادا که‌می و لاوازی‌یان پیوه دیاره، به‌لام له راستی‌دا وه‌ک تووی چینراوی سه‌وز بووی زه‌وی وان و، به‌چه‌شنی رووه کی گه‌شه‌کردوو به‌رز ده‌بنه‌وه و هیژ به‌ده‌ست ده‌هینن، به‌راده‌یه‌ک که کافران رقیان لییان بیته‌وه، به‌لکو به‌شمشیره‌کانیان سه‌رانسه‌ری جیهانی ئه‌و ده‌مه‌بو ئیسلام ملکه‌چ ده‌کن و ده‌یچه‌سپینن که پیغه‌مبه‌ری نازیزی سه‌ر کرده‌یان ﷺ به‌راستی سه‌رداری هه‌موو جیهانه. جا ئه‌م واتایه‌ی که ئه‌م ئایه‌ته‌ی ئینجیل گه‌یاندی، هه‌مان واتای ئایه‌ته‌که‌ی کۆتایی سوورته‌ی "الفتح"!

لایه‌نی دووه‌هم:

ئه‌م بر گه‌یه‌ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیته‌ که هاوه‌له به‌ریزه کان هر چه‌نده له ده‌می رینکه‌وته‌که‌ی خوده‌ییبه‌دا له‌به‌ر که‌می و لاوازی‌یان به‌و رینکه‌وته‌ه رازی بوون، به‌لام پاش ماوه‌یه‌کی که‌م و به‌خیرایی، هیژ و سام و شکۆیه‌کی گرنگ به‌ده‌ست ده‌هینن، به‌راده‌یه‌ک که به‌ره‌م و گوته‌گه‌نمی ئه‌و مروّقایه‌تی‌یه‌ی که ده‌ستی قودره‌تی خواوه‌ند له‌کیلگه‌ی زه‌وی‌دا سه‌وزی کردبوو، له‌به‌ر بئ‌ئاگایی‌یان له‌خوای گه‌وره، له‌چاو گوته‌گه‌نمی بلند و به‌هیژ و به‌ره‌م‌به‌خش و به‌یتی ئه‌ماندا، کورت و ناته‌واو و بئ‌پست و به‌ره‌که‌ت ده‌ییت، ته‌نانه‌ت هاوه‌لان له‌ئاینده‌دا هینده‌زور و به‌هیژ و خواوه‌ن توانا و ده‌سته‌لات ده‌بن که چه‌ندین ده‌وله‌تی گه‌وره به‌چه‌شنی گرفتار ده‌کن که به‌ئاگری رق و قین و سه‌سوودی خۆپانه‌وه بتلینه‌وه.

به‌ئێ، "ئاینده" به‌جوانترین شیوه ئه‌م هه‌واله‌ غه‌یبی‌یه‌ی خسته‌روو.. جگه‌له‌مه، هر لهم هه‌واله‌ غه‌یبی‌یه‌دا ئاماژه‌یه‌کی تری په‌نهان هه‌یه، ئه‌ویش بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی که:

دوای ئه‌وه‌ی ستایشی هاوه‌له به‌ریزه‌کانی کرد له‌سه‌ر ره‌وشت و ره‌فتاره‌گرنگ و به‌رزه‌کانیان، حال و مه‌قام داخوازی ئه‌وه‌بوو که به‌ئینی پاداشتیکی گه‌وره‌یان پئی بدرایه، که‌چی به‌وشه‌ی: ﴿مَغْفِرَةٌ﴾ ئاماژه‌ده‌کات بو ئه‌وه‌ی چه‌ند هه‌له‌یه‌کی گرنگ له ئه‌نجامی چه‌ند ئاشووبینکه‌وه له‌نیوان هاوه‌له‌کاندا روو ده‌دات، چونکه‌ وشه‌ی ﴿مَغْفِرَةٌ﴾ واته‌ لیخۆشبوون به‌لگه‌ی بوونی که‌مته‌رخه‌می و ناته‌واویی ئه‌و شته‌یه‌که‌ وشه‌که‌ی بو به‌کاره‌ینراوه، دیاره له‌و چه‌شنه‌کاتانه‌دا گرنگترین خواستی ئه‌وان و مه‌زنترین چاکه‌ی خوایی به‌رامبه‌ریان "لیخۆشبوون" ده‌ییت. چونکه‌ له‌و ده‌مانه‌دا مه‌زنترین پاداشت چاوپۆشی و سزانه‌دانه.

جا هر وهك وشه‌ی: ﴿مَغْفِرَةٌ﴾ به‌لگه‌ی ئەم ئاماژە نیانه‌یه، به هه‌مان جۆر په‌یوه‌ندی‌شی به سه‌ره‌تای سووره‌ته كه‌وه هه‌یه كه ده‌فه‌رموئ: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ (الفتح: ۲). ﴿مَغْفِرَةٌ﴾ واته لیخۆشبوون لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پی‌ی لیخۆشبوون نی‌یه له گوناھی راسته‌قینه، چونكه پله‌ی "په‌غه‌مه‌رایه‌تی" دارای "عیصمه‌ت" ه، كه واته لی‌ره‌دا هه‌یچ گوناھه‌یك له گۆرئ‌دا نی‌یه، به‌لكو ته‌نها مژده‌ی لیخۆشبوونیه كه له گه‌ل پله و پایه‌ی "په‌غه‌مه‌رایه‌تی" دا بگۆنجه‌ت. ئەم مژده‌دانی هاوه‌له به‌رپزانه‌ش به "لیخۆشبوون" له كۆتایی سووره‌ته كه‌دا نه‌رمی و نیانی‌یه‌کی تر ده‌هاوئته سه‌ر ئەو ئاماژه‌یه!

ئیمه لی‌ره‌دا له (ده) پرووه ئیعجازی‌یه‌کانی ئەو سئ ئایه‌ته په‌رۆزه‌ی كۆتایی سووره‌ی "الفتح" نه‌دواين، به‌لكو ته‌نها باسی پرووی ئیعجازمان له هه‌والدانی غه‌یبی ئەو سئ ئایه‌ته كرد، به‌لكو ته‌نها له حه‌وت پرووی پرووه زۆر و زه‌به‌نده‌کانی ئەم چه‌شنه هه‌والدانه دواين.

له كۆتایی وته‌ی بیست‌وشه‌شه‌مه‌دا، كه تابه‌ته به‌قه‌ده‌ر و جوژئی ئیختیاری‌یه‌وه، ئاماژه بۆ بریسکه‌نه‌وه‌یه‌کی گرنگی ئیعجاز كراوه له دارشتن و په‌یوه‌ندی و بارودۆخی پسته‌کانی ئەم ئایه‌ته‌ی دوا‌یی‌دا. جا ئەم ئایه‌ته به‌هه‌موو پرسته‌کانیه‌وه: پرووی له هاوه‌له به‌رپزه‌كانه، ده‌سته‌واژه‌کانی‌شی: حاله‌ت و بارودۆخی ئەوان ده‌گرته‌وه، هه‌روه‌ك وشه‌کانی‌شی: وه‌سفی ئەوان راده‌گه‌یه‌نیت. چونكه به‌پسته‌کانی و دوویات‌بوونه‌وه‌ی ژماره‌یان ئاماژه بۆ ئه‌صحابی به‌در و ئو‌حود و حونه‌ین و هاوه‌لانی "صُفَّة" و "بِيعَةُ الرضوان" و هاووئنه‌یان له هه‌موو چینه‌کانی هاوه‌له به‌رپزه‌كان ده‌كات. هه‌روه‌ك به‌حسابی پستی ئه‌بجهدی و "ته‌وافوق" كه جۆرێك و كلیلێكه بۆ عیلمی "جه‌فر" گه‌لنی نه‌ینی تر ده‌گه‌یه‌نیت.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

پاشماوه

ئەو ھەوالە غەیبی یانەى كە بە واتای ناماژەى ئایەتە كانی كۆتایی سوررەتى "الفتح" رایانگە یاندن، ئەم ئایەتەى خوارەو ەش بە ناماژە ھەمان واتا و ھەوال رادە گە یە نیت، بۆ یە لیرە دا لى دە دوین.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿... وَلَهْدِيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۶۸﴾ وَمَنْ يُطِْعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَأُوْلٰئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيِّْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالشّٰهِدَاءِ وَالصّٰلِحِيْنَ وَحَسُنَ اُوْلٰئِكَ رَفِيْقًا ﴿۶۹﴾﴾
(النساء: ۶۸-۶۹)

لە نیوان ھەزاران سەرنجی وردی ئەم ئایەتە پیرۆزەدا، تەنھا ناماژە بۆ دوو سەرنج دە کەین:

❖ سەرنجی یە کەم:

قورئانی پیرۆز ھەر وەك بە ناو ە روک و واتای راستەوخۆ و راشکاوی "راستی یە کان" روون دە کاتەو ە، بە ھەمان جور لە ریی شیواز و شیو ە و روخسار ە کانیشیو ە گە لى واتای ناماژە یی بە دەستەو ە دەدات، چونکە ھەموو ئایەتێك چەند چینیکی زۆری واتای ەخۆ گرتو ە. جا لە بەر ئەو ەى قورئانی پیرۆز لە زانستی ھەمە لایەنگری خواو ەندەو ە نازل بو ە، ئەو ە دە کرئ گشت و اتا کانی مە بەست و جیی نیاز بن، چونکە واتا کانی قورئان تەنھا بە یەك دوو واتاو ە بەند نین و چەشنی گوفتاری مرؤف نی یە کە بە ویستی کەسی خۆی و بیری جوزئی و بەرتەسکی مرؤفانەى لە چەند واتایە کى کەمدا د یاندە رپۆیت!

جالە سەر بناغەى ئەم نەیتی یە: تەفسیر نووسان گە لى حەقیقەتى بى سنووری نیتە کانی قورئانی پیرۆزیان روون کردو ە تەو ە.

ئنججا جگه لهوانهش گهلی راستیی تر هه ن که هیشتا تهفسیر نووسان پروونیان نه کردونه تهوه، به تاییهت پیت و نامازه کانی قورئان، که جگه له واتا راسته و خو کانیان گهلی زانستی گرنگی تریان تیدایه.

❖ سهرنجی دووهه م:

﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾.

ئهم ئایه ته پیروژه پروونی ده کاته وه که: رپر هوانی راسته قینه ی شارپنگای راست و ئهوانه ی که نیعمه ته کانی خوای گه و ره یان پی به خشراره، کۆمه لئ پیغه مبه ران و کاروانی صیددیقان و پیری شه هیدان و دهسته ی پیاوچا کان و ریزه کانی تابعان. جا ههروه ک ئهم ئایه ته پیروژه ئهم راستی به ده رده خات، به راشکاوی کاملترین کهسانی ئهو پینج به شانیه جیهانی ئیسلام و سهردار و پیشه وایانی هه ر پینج به شه کهش له رپی باسکردنی سیفته ته به ناو بانگه کانیانه وه، راده گه به نیئت. پاشان - له پرویه که وه - به بریسکهانه وهیه کی ئیعجاز و له رپی جۆرنیکی هه والدانئ غهیبی به وه، پیشه وایانی ئاینده ی ئهو پینج به شه و ئهو بارودۆ خه ی به سهر یاندا دیت، ده ستیشان ده کات.

به لئ، ههروه ک و شه ی: ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ﴾ راسته و خو پرووی له پیغه مبه ری ئازیزه ﷺ، بر گه ی: ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ بش پرووی له حه زره تی ئه بووبه کری صیددیقه و، نامازه ده کات بۆ ئه وه ی که دووهه م که سه له دوای پیغه مبه ر ﷺ و به که م جینشینییه تی و، ناوی "الصدیق" ناو نیشانی تاییه تی ئه وه و له لایه ن سهر جه می نه ته وه ی ئیسلامه وه به و ناز ناوه ناسراوه و، سهر قافلئ صیددیقانه.

ههروه ک به و شه ی: ﴿وَالشُّهَدَاءِ﴾ نامازه بۆ حه زره تی عومه ر و عوسمان و عه لی ده کات، خوایان لئ رازی بیئت، ههروه ها به را گه یان دنیکی غهیبی راید ه گه به نیئت که ئهم سیانه له دوای حه زره تی صیددیق - خوایان لئ رازی بیئت - ئه ر کی خه لافه ت ده گرنه ئه ستۆ و، له ئه نجامدا شه هید ده بن و، به مهش فه زلیکی تر ده خه نه سهر کرداره چا که کانی تریان.

ئنججا ههروه ک به و شه ی: ﴿وَالصَّالِحِينَ﴾ نامازه بۆ هاوه لانی "صوفه" و "به در" و "بیعه الرضوان" ده کات، به واتای راشکاوی رسته ی: ﴿وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ ش گوی بیست تاسه مه ند و تامه زرۆی شوینکه و تنی ئه وان ده کات و، جوانی شوین پین هه لگرتنی تاییعین بۆ هاوه له کان ده رده خات و، به واتای "نامازه یی" ش په نجه بۆ حه زره تی حه سه ن - خوای

لئی رازی بیټ - راده کیشیت که پینجهم خهلیفه دواى چوار خهلیفه کانی تره و، تهسدیقی فهرمانی ئەو فهرمووده پیرۆزهى پینغه مبه ریش ﷺ ده کات که ده فهرموئى: "الخلافة بعدی فی أمّتی ثلاثون سنة"^(١). چونکه هه رچه ند ماوهی خه لافه تی حه زره تی حه سه ن که م بووه به لام دارای گرنگی به کی گه لئی مه زنه.

پوخته ی قسه:

ئایه تی کۆتایی سووره تی "الفتح" بۆ چوار خهلیفه پاشیده کان ده پروانیت، وه ک ئه م ئایه ته ش بۆی روانین و، له رینی جۆریکی هه والدانى غهیبی یه وه ئاماژه ی بۆ داهاتووی بارو دوخی ئەوان کرد و پشتی ئایه ته که ی کۆتایی سووره ی "الفتح" ی گرت.

"هه والدان له غهیب" که یه کیکه له جۆره کانی ئیعجازی قورئان، گه لئی بریسکهانه وه ی ئیعجازی زۆر و له ژماره به ده ری هه یه. که واته ترنجاندنی هه واله غهیبی یه کانی قورئان له چل تا په نجا ئایه تدا، له لایه ن زانایانی رواله تبینه وه، ئه نجامی تیر و انینیکی رواله تی یانه ی پرووته، چونکه له راستی دا زیاد له هه زار ئایه ت ئه م هه والدانه یان تیدایه، بگره هه ندی جار چوار پینج هه والی غهیبی له ته نها یه ک ئایه تدا کۆ ده بنه وه.

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

* * *

بریسکهی هه شته م

به پشتیوانیی خواله ناوه ندی کۆمه له په یامینکی تر دا بلاو ده کریته وه

(١) صحیح: عن سفينة أن الرسول ﷺ قال: (الخلافة بعدی فی أمّتی ثلاثون سنة، ثم ملك بعد ذلك) رواه أحمد والترمذي وأبو يعلى في مسنده وابن حبان في صحيحه. (صحيح الجامع الصغير برقم: ٣٣٣٦ قال المحقق: صحيح). (الفتح الرباني للمعالي: ١٠/٢٣) وفي سلسلة الاحاديث الصحيحة: ٤٦٠ بعدة سياقات. (وهو كغير - له چاپی عه ره یی: "اللمعات" هه وه).

بريسكه‌ی نۆهه‌م

هه‌موو كه‌سێك ناتوانیت كه‌مو كورێ به‌ ورده‌كانی "وحدة الوجود" ببینیت و
پێوستی به‌و زانینه‌ ناییت، كه‌واته‌ پێوستی به‌ خۆیندنه‌وه‌ی ئەم "بريسكه‌"یه‌ش
نی‌یه‌!

باسمه‌ سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾
السلام‌ علیکم‌ ورحمة‌ الله‌ وبرکاته‌

برای ئازیز و به‌وه‌فا و دڵسۆزی بێن گه‌ردم!

هۆی نه‌ناردنی نامه‌ی سه‌ره‌خۆ بۆ "عه‌بدولمه‌جید"ی برام^(١) ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌و نامانه‌ی بۆ
ئێوه‌ی ده‌نێرم مه‌به‌ستیان پێ دێته‌ دی. چونكه‌ "عه‌بدولمه‌جید" له‌ دوا‌ی "خلووصی"^(٢)
برایه‌ كێ به‌توانا و قوتابی‌یه‌ كێ جیددی‌یه‌ و، هه‌موو به‌یانی و ئیواریه‌ك له‌ گه‌ل

(١) بچوو كۆتینی براكانی مامۆستا نوورسی‌یه. به‌شێكی زۆری له‌ په‌یامه‌كانی نوور كرددوه‌ به‌ عه‌ره‌بی،
هه‌روه‌ك "إشارات الإعجاز" و "الثنوي العربي النوري" یه‌شی كرددوه‌ به‌ توركی. له‌ پێشدا مامۆستا‌ی زمانه‌ی
عه‌ره‌بی و، پاشان موختی و، ئنجا مامۆستا‌ی زانسته‌ ئیسلامی‌یه‌ كان بووه‌ له‌ په‌یمانگای بالای شارێ "قۆنیا". له
سالی ١٩٦٧ز له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتاوسێ سالی‌دا كۆچی دوا‌یی كرددوه‌. خوالینی خۆش بێت. (وه‌رگێڕ)

(٢) به‌رێز "خلووصی‌یه‌حیا گیل" یه‌كێكه‌ له‌ قوتابییانی دێرینی مامۆستا نوورسی له‌ "بارلا" و، ئه‌و ده‌مه‌ ئه‌فسه‌ر
بووه‌ له‌ پله‌ی "نه‌قیب"دا. هه‌ر پرسیاریكی سه‌باره‌ت به‌ بابته‌كانی ئیمان بپاوه‌ ده‌یناردن بۆ مامۆستا نوورسی و
ئه‌ویش وه‌لامی پرسیاره‌كانی ده‌دايه‌وه‌. پاشان به‌ رێنمایی مامۆستا خۆی ئەم وه‌لامانه‌ كۆكرانه‌وه‌ و ناو‌نران
"مه‌كتووبات". ناوبراو له‌ سالی ١٩٨٦ز و له‌ ته‌مه‌نی نه‌وه‌دیه‌ك سالی‌دا كۆچی مالتاوا‌یی له‌ دنیا كرد. خوا
لێی خۆش بێت. (وه‌رگێڕ)

خلووصی دا، ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار پِش ئه‌ویش، ناوی ده‌هینم. ئنجا "سه‌بری" و "حه‌ققی ئه‌فه‌ندی" ش سوود له‌ نامه‌ کانم وهرده‌ گرن و پیو‌ست ناکات نامه‌ی سه‌ربه‌خویان بۆ بنیرم. چونکه‌ خوای گه‌وره‌ نیعمه‌تی خۆی به‌ تۆ به‌خشیوه‌ و کردوویتی به‌ برای پیروژ و گه‌وره‌ی ئه‌وان. که‌واته‌ تۆ له‌ بریی من نامه‌ بۆ "عه‌بدو له‌جید" بنیره‌ و دنیای بکه‌، با دلته‌نگ نه‌ییت، چونکه‌ من دوا‌ی "خلووصی" بیر له‌و ده‌ که‌مه‌وه‌.

□ پرسیاری یه‌ که‌متان:

که‌ پرسیاریکی تایبه‌ته‌ و، له‌ باره‌ی ئیمزاکه‌ی باپیرتانه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ ناوی: "سه‌یید عه‌مه‌د" ه‌وه‌ کردوویته‌. (واته‌ ئه‌وه‌ ده‌ گه‌یه‌ییت که‌ له‌ ئالی به‌یت بیته‌!)
برام! من ناتوانم له‌ سه‌ر بناغه‌ی: (زانست و که‌شف و لیکۆلینه‌وه‌) وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ت بده‌مه‌وه‌. به‌لام پِشتر به‌ هاوه‌لامم ده‌وت:
"خلووصی له‌ تور که‌کانی ئیستا و له‌ کورده‌ کانی‌ش ناسچیت، چونکه‌ تایبه‌تکاری یه‌ کی تری تیدا ده‌بینم."

ئه‌وانیش له‌م بۆ چوونه‌مدا پشتیان ده‌گرتم و ده‌یانوت:
ده‌ر که‌وتنی ئه‌و ره‌سه‌نایه‌تی یه‌ی که‌ له‌ "خلووصی" دایه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌هره‌مندی به‌خشی خاوه‌ندی حه‌ق بووه‌، به‌پیی ئه‌و ده‌ستوره‌ی که‌ ده‌لیت:
"داد حق را قابلیت شرط نیست" (۱).

پاشان به‌و په‌ری دنیایی یه‌وه‌ بزانه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوو جوژ ئالی هه‌یه‌:
یه‌ که‌م: ئالی وه‌چه‌ و نه‌سه‌بی.

دوو هه‌م: ئالی ئه‌و له‌ رووی که‌سی مه‌عنه‌وی و نوورانی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ. واته‌ له‌ رووی پیغه‌مبه‌ر ایه‌تی یه‌ که‌یه‌وه‌.

بئ هیج گومانیک تۆ به‌ر ئالی دووه‌م ده‌که‌ویت. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ به‌ قه‌ناعه‌تی - بئ به‌لگه‌ی - خۆم له‌ ئالی یه‌ که‌میشدایت، چونکه‌ پِیم وایه‌ باپیرت به‌ مفته‌ و له‌ خۆرا و شه‌ی "سه‌یید"ی له‌ ئیمزاکه‌ی دا به‌ کار نه‌هیناوه‌.

(۱) واته‌: به‌خشی خوای گه‌وره‌ قابیلیه‌ت و لینه‌توویی له‌ زاتی مرۆفدا به‌ معرج ناگرت. نووسه‌ر ئه‌مه‌ی له‌ عینیکی مه‌ولانا جه‌لاله‌ددین وهر گرتوه‌ له‌ ژیر ناو نیشانی: (بیان آنکه عطای حق و قدرت موقوف قابلیت یست) که‌ ده‌قه‌ که‌ی به‌م جوژه‌یه‌:

چاره‌ء آن دل عطای میدلیست داد او را قابلیت شرط نیست

- وانه‌: (مثنوی معنوی) دفتر پنجم - ص ۷۷۰ چاپ ششم، انتشارات علمی ۱۳۷۴ ه‌.ش. (وه‌ر گپ)

□ پوختهی پرسیری دووهه متان:

برای نازیم!

شیخ محیدینی عهره بی^(۱) و توویه تی:

"إنَّ مَخْلُوقَةَ الرُّوحِ عِبَارَةٌ عَنِ انْكَشَافِهَا".

برام! تۆ بهم پرسیرهت منی لاوازی کۆلهوار ناچاری و توویژ ده کهیت له گهل بلیمه تی "حقیقهت" و هه لکه و تووی عیلمی ئەسرار: "محیدینی عهره بی" دا! به لام له بهر ئەوهی که له باس و لی کۆلینه وه که مدا پشت به دهقه کانی قورئانی پیروژ ده به ستم، ئەوا ده توانم لهو هه لویه به زرتیش بفرم، هه رچه نده له خۆمدا وه کو "میش" یك و ام!

برام! محیدینی کورپی عهره بی خه لکی ناخه له تینیت، به لکو بو خۆی ده خه له تیت! چونکه هه رچه نده ئەو بو خۆی له سه ر پتی هیدایه ته، به لام له هه موو نوو سینه کانی دا هیدایه تده ری غهیری خۆی نی به .. ئەوهی ئەو دیویه تی، راسته بینویه تی. به لام "حقیقهت" ئەوه نی به که دیویه تی!

باسی "رۆح" له وتهی بیست و نۆه مدا ئەو راستی بهی پروون کردووه ته وه که پرسیره که تانی له باره وه کراوه.

به لئی، رۆح، له پرووی ماهیه ته وه، یاسایه کی "ئه مری" به، به لام "بوونی دهره کی" ی له بهر کراوه. که واته یاسایه کی زیندوووه و خاوه نی بوونی دهره کی (وجود خارجی) به. شیخ محیدین کاتی که بو "رۆح" ی روانیوه ته نها له پرووی ماهیه ته که یه وه سهیری کردوووه و له روانگه ی مه شره بی "وحدة الوجود" هه پنی وایه شتان هه موویان "ئه ندیشه" ن!

(۱) ناوی ئەبووبه کر محمدهدی کورپی عه لپی کورپی محمدهدی کورپی عهره بی طایی ئەنده لوس یه و به "محیدینی کورپی عهره بی" به ناو بانگه و له نیوان ساله کانی: (۵۶۰ - ۶۳۸ ک / ۱۱۶۵ - ۱۲۴۰ ز) دا ژیاوه و ناز ناوی "الشیخ الاکسر" ی لئی نراوه. یه کیکه له پیشه وایانی زانسته کانی سه رده می خۆی. له شاری "مه رسیه" ی ئەنده لوس له دایک بووه و پاشان پۆشتوووه بو "ئه شیلیبه" و، گه شتیکی به ولاتانی شام و رۆم و میسر و عیراق و حیجاز دا کردوووه، خه لکی میسر له دژی ئەو "شطحات" ه ی له زاری دهر چوو بوون لئی راپه ریبوون و ته نانهت هه ندیکیشیان هه ولتی کوشتیان دابوو، به لام خرایه به ندیخانه وه و پاشان "عه لپی کورپی فه نعی. بوجائی" بۆی تیکۆشا و له به ندیخانه رزگاری کرد. دوا ی ئەوه له "دیمه شتی" دا گیر سایه وه و هه ر له ویشدا کۆچی دوا یی کرد. به ناو بانگرتینی به ره مه کانی بریتین له: "الفتوحات المکیه" و "فصوص الحکم" له ته سه ووف و ده رووناسی دا. پروانه: الأعلام ۶/ ۲۸۱ فوات الوفيات ۲/ ۲۴۱ میزان الاعتدال ۳/ ۱۰۸ جامع کرامات الأولیاء ۱/ ۱۱۸ شذرات الذهب ۵/ ۱۹۰. (وه رگیز)

جاله بهر ئه وهی "شیخ محیدین" ریبازیکی سه ره به خوئی گرتووه ته بهر و، خاوه نی مه شه به یکی گرنه گ و که شف و بینینی نا ئاسایی و له عاده ت به ده ره، ئه وا هه ندی جار له نا چاری دا په نا ده با ته بهر چه ند ته ئویلیکی لاواز و زور له خو کردن، تا کو هه ندی ئایه تی قور ئانی پیروز له گه ل مه شه ب و بینینه که شف ی به کانی خوئی دایه ک بخات، که ئه مه ش "راشکاوی" ی ئایه ته کان زامدار ده کات!

ئیمه ش له چه ندین په یامی تر دا ریبازی راست و په وانی قور ئان و ئه هلی سونه تمان له م رووه وه روون کردووه ته وه.

"شیخ محیدین" بو خوئی خاوه نی پله و پایه یه کی تایه تی یه و یه کی که له وه ر گیر او (مقبول) ه کان. به لام به که شفه دوور له قاعیده و بی ده ستوره کانی، سنووری شکاندوو و، برپاره کانی له زور مه سه له دا پیچه وانیه ی برپاری جه ماوه ری زانا لیکۆلهره کانه^(١).

هه ره بهر ئه وه شه که ته ر یقه ته تایه تی یه که ی ئه و ته نها بو ماوه یه کی که م مایه وه و له "صه دره ددینی قۆنیه یی"^(٢) به و لاوه زیاتر بری نه کرد و به رده و ام نه بوو. ئنجا به ده گمه ن ری ده که وی ت سوو دیکی به ئیستقامه ت و راست و په و له به ره مه کانی وه ر بگیریت، هه ره چه نده ش خوئی له خوئی دا شیخینکی مه زن و پله به رز و قوتبیککی هه لکه و تووی بی وینه ی زه مانی خو یه تی. ئه وه تا زور به ی زانایانی ئه صفیا و لیکۆلهر خه لکی بو خویندنه وه ی به ره مه کانی هان ناده ن، ته نانه ت هه ندیکیشیان خه لکی لئ قه ده غه ده که ن.

(١) ئه مه ته نها رای مامۆستا نوورسی نی یه سه باره ت به زانسته که شف ی به کانی شیخ محیدین، به لکو رای گه لنی زانای تریشه له گه وه مه ردانی ئیسلام. بو نمونه نیمامی په یانی (شیخ نه حمه دی فارووقی سه ره هندی) له م باره یه وه له مه کتووبی (٢٦٦) ی مه کتووباته که ی دا ده فه رموی: (زور به ی زانسته که شف ی به کانی ئه و [شیخ محیدین] که پیچه وانیه ی زانسته کانی ئه هلی سونه تن، له راستی یه وه دوورن و، مه گه ر مرو فیککی نه خو ش یان که سینکی ته واو چا ولیکه ر، ده نا کس شوینی ئه و که شفیاتانه ناکه ویت). بر وانه: چاپه فارسی به تازه که ی (مکتوبات امام ربانی) ٥٨٥/١ انتشارات صدیقی - زاهدان ١٤٢٥هـ یان چاپه عه ره بی یه که ٢٧٧/١ دار الکتب العلمیه - بیروت. (وه ر گێر).

(٢) صه دره ددین: ناوی محمه دی کووری ئیسه قاتی کووری محمه دی کووری یوسفی قۆنیه یی رۆمی یه. له گه ره قوتابی و موریدانی شیخ محیدینه. چه ند به ره مه یکی هیه، وه ک: "النصوص فی تحقیق الطور المخصوص"، "عجاز البیان فی تفسیر أم القرآن". بر وانه: الأعلام ٣٠/٦، طبقات المفسرین ١٠٣/٢، تذکره الحفاظ للذهبی ١٤٩١، طبقات الأولیاء ٤٦٧، الطبقات الکبری للشعرانی ٢٠٢/١. (وه ر گێر) - له چاپی عه ره بیی نعمات "ه وه".

پروونکردنه وهی جیاوازیی سهره کیی نیوان مه شره بی شیخ محیدین و مه شره بی زانایانی لیکۆلهر، پاشان باسکردنی سهر چاوهی ههردوو لایان، له راستی دا پیویستی به لیکۆلینه وهیه کی وردی خهستوخۆل و تاوتوی کردنیکی بهرز و فراوان ههیه.

به لئی، جیاوازیی به کهی نیوان ههردوو لا گه لئی ورد و قووله و، سهر چاوه کهش هینده بهرز و بلنده که شیخ له سهر ههله کهی تاوانبار نه کراوه و ههر به مهقبوولی له لای زانایان ماوه ته وه. چونکه نه گهر نهو جیاوازیی به و سهر چاوه کهی، به "بیر و زانیاری و که شف" ئاشکرا و بینراو بوونایه، نهو نهو مه شره ب و ریبازه به تیکشکانیکی سامناک و ههلهیه کی گهوره بو شیخ له قهلهم ده درا.

جاله بهر نهو وهی جیاوازیی به که تهواو ورد و قووله، نهو ههول دهدهین که ههلهی شیخ ته نهها لهو مهسه له یه دا ده رنجین و، نهو جیاوازیی و سهر چاوانه له نمو نهیه کی تهواو پوختدا پروون بکهینه وه.

بو نمو نه:

"خۆر" له ناو ئاوینه دا ده رده کهویت. کهواته ئهم ئاوینهیه "مهظرووف" و "مهوصووف" ی خۆره. بهو واتایه ی که له پروویه کهوه "خۆر" لهو ئاوینهیه دا ههیه و، له پروویه کی تریشه وه ئاوینه کهی رازاندوو ته وه به رادهیه ک که بووه به سیفتهی تیشکدهر و ده ر خهری ئاوینه که.

خۆ نه گهر نهو ئاوینهیه ئاوینهی کامیرای وینه گرتن بی، نهو وینهی خۆر - به شیوهیه کی چه سپاو - ده گوێز ریته وه بو سهر کاغه زینکی ناسکی تایبه تی.. جالهم حاله ته دا، چ نهو خۆره ی که له ئاوینه که دا ده بینریت و، چ ماهیهت و سیفته ته که شی که له سهر کاغهزه که وینهی گیراوه و، چ رازاندنه وهی ئاوینه کهش بهو خۆره که له رادهیه کدایه ده لئی "خۆر" بووه به سیفته تی نهو ئاوینهیه.. ئهم خۆره، لهم حاله ته دا، غهیری خۆره راسته قینه کهیه، چونکه نهو خودی "خۆر" نییه، به لکو بریتی به له وهی که "دره شانوهی خۆر" رۆشتوو ته ناو "وجود" یکی تره وه!

خۆ ههر چهندهش بوونی نهو خۆره ی که له ئاوینه که دا ده بینریت خودی نهو خۆره راسته قینهیه ی ده ره وه نییه، که چی له بهر په یوه ندیی بهو خۆره ی ده ره وه و ئاماژه کردنی بو، و اگومان براوه که خودی نهو بی!

که واته هه موو مهو جوو دیک - له روویه کهوه - ده بیټ به ئاوینه بۆ یه کیڭ له ناوه جوانه کانی خواوه ندو، یه کیڭ له نه خوشونیگاره کانی ئه ناوه دهرده خات. جا ئه که سانه ی که له سه مه شره بی "شیخ محیدین" ن، جیهانیان له و رووه بۆ دهر کهوتوو که "ئاوینه" و "دهفر" و "مهو جوو دی میسالی" ی ناو ئاوینه که یه و، بیان وایه که: دانهوی وینه ی شتان له ناو ئاوینه که دا خودی ئه و شتانه یه و، و توویانه: "لا موجود إلا هو" بی ئهوی بیر له پله کانی تری "بوون" بکه نه وه. ئیتر له م ری یه وه هینه کهوتنه هله وه تا گه یشتنه ئهوی ئینکاری ئه و ده ستوره بنه رته ی یه بکه ن که ده لیټ: "حقیق الأشیاء ثابتة!"

به لام ئه هلی حه قیقه ت، به هوی ئهوی میرا تگری میرا تی پیغه مه رن ﷺ و، پشتیان به دهقی راشکاو ی قورئان و ئایه ته روون و ناشکر اکانی به ستوه، بیان وایه: ئه و نه خوشونیگاران ه ی که به توانست و ویستی خوای گه وره له ئاوینه ی بوونه و راندا هه ن، ئاسه واری خوای گه وره ن و، هه موو "مهو جوو دیک" له لایه نی خوای گه وره وه "بوون" یکی درا وه تی که هه ر ئه و خوا وه نده خۆی به دیی هینا وه.

ئنجاه یچ مهو جوو دیکی تر "ئه و" نی یه تا کو بو ترئ: "لا موجود إلا هو!" چونکه شتانی تر خا وه نی "بوون" ی خۆیانن و ئه م بوونه شیان تا راده یه ک جیگیر و چه سپا وه. خۆ هه ر چه نده ش له چا و بوونی خوا وه نندا "بوون" یکی لا وازه و ده لیټی ئه ندیشه و خه یاله، به لام هه ر چۆن بیټ هه ر دارای "بوون" یکه که خوا وه ندی خا وه ن توانستی ئه زه لی، به ویست و توانستی خۆی، پی به خشیوه.

ئه و "خۆر" ه ی که له ناو ئاوینه دا ده بیسریټ، خا وه نی بوونیکی تری جیا یه، جگه له بوونه دهره کی یه که ی خۆی..

هه روه ها خا وه نی بوونیکی دهره کیی لا وه کی یه که به ئارایشی خۆی ئاوینه که ره نگ ده کات، ئه وه تا ئاوینه که ئهوی تی دا دهره که ویت..

هه روه ها خا وه نی بوونیکی دهره کیی لا وه کیی تا راده یه ک چه سپا وه، که بریتی یه له و وینه یه ی که له سه ر کاغه زه که ی پشتی ئاوینه که وه نه خشیئرا وه..

جا هه روه ک خۆر - به وینه ی ئه م نمونه یه - خا وه نی چه ندین "بوون" ی ئا وایه، به هه مان جۆر: ئاوینه ی گه ردوون و ئاوینه کانی ماهیه ته ی شتانی ش دارای چه ندین "بوون" ی وه هان. چونکه نه خوشونیگاری ئه و به دیهاتوو ه روا له تی یانه ی که به

لێ درهوشانهوهی ناوه جوانه کانی خوای گهوره و به ویست و ئیختیار و توانستی خاوه‌ند نه‌خشینراون، خاوه‌نی "جوود" یکی په‌یدا بوو (حادث) ی غه‌یری و جوودی خاوه‌ندی "واجب الوجود" و، به توانستی خاوه‌ند چه‌سپاوی (الثبات) به‌م و جووده‌ی ئه‌وان به‌خشاوه.

به‌لام گهر ئه‌و په‌یوه‌ندی په‌پچریت، ئه‌وا شتان هیچیان نامینن و یه‌ کسه‌ر تیا ده‌چن. که‌واته‌ هه‌موو شتیك، بۆ مانه‌وه‌ی خۆی، له‌ هه‌موو ده‌م و ساتیکدا پیوستی به‌وه‌یه‌ که "به‌دیهنه‌ر" ی بیهیلایته‌وه. چونکه "حه‌قیقه‌ت" ی شتان هه‌ر چه‌نده‌ش جیگیر و چه‌سپاوه، به‌لام ئه‌م چه‌سپاوی و جیگیر بوونه‌ی له‌ لایه‌ن زاتی خۆیا نه‌وه‌ نی‌یه، به‌لکو به‌ چه‌سپاندن و جیگیر کردنی خاوه‌ند ده‌ستیان ده‌ که‌وێت. به‌م جووره، ده‌ر که‌وت که‌ و ته‌ که‌ی "شیخ محیدینی عه‌ره‌بی":

(رۆح به‌دیها توو نی‌یه، به‌لکو حه‌قیقه‌تی که‌ له‌ جیهانی "ئه‌مر" و سیفه‌تی "ئیراده" وه‌ ها تووه)، و ته‌یه‌ که‌ پیچه‌وانه‌ی و اتای راشکاوی گه‌لێ ده‌قی زۆر و زه‌به‌نده‌یه. هه‌روه‌ک له‌ رووناکیی ئه‌و لیکۆلینه‌وانه‌ی پیشوودا ده‌رده‌ که‌وێت که‌ کیشه‌ که‌ی لێ ئالۆزاوه و تیا ی دا خه‌له‌ تاوه. چونکه "مه‌و جوود" ه‌ لاوازه‌ کانی نه‌دیوه!

هه‌ر گیزاوه‌ر گیز نا کرێ ئه‌و مه‌و جوودانه‌ی که‌ ناوه‌ جوانه‌ کانی چه‌شنی: "الخلاق، الرزاق" یان تیدا ده‌رده‌ که‌وێت، چه‌ند شتیکی وه‌همی و ئه‌ندیشه‌یی بن! چونکه‌ ماده‌م ئه‌و ناوانه‌ هه‌موویان دارای "حه‌قیقه‌ت" ن، ئه‌وا ئه‌و ئاویانه‌ش که‌ ئه‌وانیان تیدا ده‌رده‌ که‌ون، به‌ هه‌مان جوور، خاوه‌نی حه‌قیقه‌تی ده‌ره‌ کین.

□ پرسیاری سی‌هه‌متان:

له‌م پرسیاره‌دا داوای ده‌رسیك ده‌ که‌ن که‌ بییت به‌ کللیك بۆ: "زانستی جه‌فر!"

وه‌لام:

برام! ئیمه، له‌م خزمه‌ته‌دا، به‌ ویست و کارسازیی خۆمان کار نا که‌ین، به‌لکو "ئیختیار" یکی ئه‌و توو که‌ له‌ سه‌رووی ئیختیاری خۆمانه‌وه‌یه و خیری تیدا به‌ بۆمان و، "ویست" یکیش که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ویستی خۆماندا به، به‌سه‌ر ئیختیار و کاره‌ کاتماندا زاله!

ئه‌وه‌ش بزائن که: "زانستی جه‌فر" له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌یف و زه‌وقیکی تیدا به، ئه‌وا مرۆف به‌خۆیه‌وه‌ سه‌رقال ده‌ کات و له‌ کار و خزمه‌ته‌ راسته‌قینه‌ که‌ی خۆی دووری ده‌خاته‌وه‌.

ته‌نا ته‌ هه‌ندی جار به‌و کللیه‌ چه‌نده‌ها نه‌ینی قورئانم بۆ حه‌ل ده‌بوو، که‌چی هه‌ر

ئەو ھەندەى بە شەوق و ھەزەو ھە رووم تى دە کرد، بە کسەر دەر گام لە روو دادە خرا! پاشان دوو ھیکمەتم لەمەدا بىنى:

بە کەمیان:

ئەو ھە بە دە گونجى مرؤف بکەوئتە بارىكى و ھەواو پىچەوانەى ئەو ئەدەبە پىوئستە بىت کە شایانى دەستورى: "لا يعلم الغيب إلا الله" بە.

دوو ھەمیان:

رینمایى کردنى خەلکى بۆ لای راستى بە کانى ئیمان و قورئان، لە رپى ھینانەو ھى بەلگە بە ھیزە کانەو، ھیندە فەزلى و چاکە و تايەتکارى تىدا بە کە سەد ئەو ھەندە زۆر و باشترە لەو ھى کە لە رپى زانستە پەنھانە کانى و ھەك: "زانستى جەفر" ھەو رینمایى بکرىن! چونکە بەلگە چەسپاوە بە ھیز و گومان پرە کان ھىچ بواریك بۆ ئەو ھەنھەو ھە کە مرؤف ھەلوئىستى نارەوا و بى ئەدەبى بەرامبەر کارمەندى بە موقەددەسە کەى بنوئىت.

بەلام "زانستى جەفر" و زانستە پەنھانە کانى ھاوچەشنى، لەوانەى کە بە دەستور و یاسای رپک و زۆر و زەبەندە قايم و مەحکەم نە کراون، دە گونجى لە لایەن کەسانى فیلبازى خۆتپەتقورتینەو بە خراپى بە کاربەئىن.

ئەو ھەش بزانه کە ھەر کات بۆ خزمەتى راستى بە کان پىوئست بەو زانستە ھەبىت، ئەوا خوای گەورە بە پى پىوئست و بە چاکە و مېھرى خۆى، شتىکمان لەو زانستە پى دەبەخشىت.

ئنجابىشزانە کە: ئاسانترین و خاوتىنترین و جوانترین کلىلە کانى "زانستى جەفر" برىتى بە لە: جۆرە کانى ئەو "تەوافوقانەى" کە لە ناوى: "البديع" ھەو سەرھەلەدەن و، تىشکىكى ئەو نورەیان لە تەوافوقى وشەى "الله" دا دەرخت و، ئەو بەرھەمانە شیان نەخشانە کە ئىمە بلاویان دە کەینەو، ھەندىکىشمان لە چەند جىگایە کى پەيامى "کەرەمەتى غەوئى" دا روون کردووەتەو.. بە کىک لەوانە ئەو ھە بە کە:

ئەگەر "تەوافوق" ھە کە شتىکى لە چەند روویە کەو ھە دەرخت، ئەوا لە راستى دا "ئامازە" بە کە لە پلەى "بەلگە" دا. تەنانت ھەندى جار بەك "تەوافوق" لە گەل ھەندى نیشانە دا وە کو بەلگەى کى لى دىت و جىگای "بەلگە" دە گرتەو.

بە ھەر حال، لەم کاتەى ئىستادا، ئەم ئەندازە بە بۆ وەلامدانەو ھى پرسىارە کەت سەروزیادە. خۆ ھەر کات پىوئستى زياتر و جىددى تان پى ھەبوو، ئەوا بە پى پىوئست بۆتان باس دە کرىت.

□ پرساری چوارەمان:

واتە پرساری ئیمامی مزگەوتە کە (عومەر ئەفەندی) نەك پرساری تۆ، کە دەلیت: "پزیشکێک" ی بەدبەخت دەلتی کە گوایا: حەزرتی عیسا - دروودی لەسەر بیټ - باوکی هەیه و، بە خەیلی خۆی و بە تەئویلیکی شیتانە دەیهوێت ئایەتیکێ قورئان بکات بە بەلگە ی خۆی^(١).

ئەو پزیشکە کۆلەوارە، کاتی خۆی ویستبووی جۆرە نووسینیک بەنیته کایەوه کە بە پیتی لیکچەر او (مُقَطَّع) بنوو سرنیت، تەنانەت هەولیشی بۆ داوو. هەر ئەو کاتە ی کە ئەو پزیشکە لەو هەولە دا بوو، زانیم کە لە هەلسو کەوتی زەندیقە کانەوه هەستی کردوو دەیانەوێت پیتە ئیسلامی بە کان نەهیلن. وەك بلتی ویستوو یەتی بەر بەستیک بۆ ئەو لافاوه بەخوڕەمە دا بنیت. بەلام هەولە کە ی مایەپووچ و بی ئەنجام دەر چوو.

ئێستاش لەم مەسەلە یە و لە مەسەلە ی دوو هەمیشدا، هەستی بە هیرشی سەختی زەندیقە کان کردوو بۆ سەر بناغە کانی ئایینی ئیسلام. پێم وایە بەم تەئویله بی نرخە ی دەیهوێت دەر گای سولح و ناشتی بخاتە سەر پشت!

بەلام دەبی بە دلنیا یی یەوه بزاتریت کە: حەزرتی عیسا - دروودی لەسەر بیټ - باوکی نەبووه، وەك ئەم ئایەتە پیرۆزە و دەقە روون و بی گومانە کانی تر روونی دە کەنەوه:

﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ﴾ (آل عمران: ٥٩).

لەبەر ئەوه، هەر گیز گوئی بە قسە ی ئەوانە نادریت کە دەیانەوێت ئەم پراستی بە رەسەن و رە گدا کوتاوه بگۆرن! تەنانەت هەر بایەخیش بە قسە یان نادریت. گوایا پیتی

(١) ئەو کەسە ی کە سەر کردە یی چوار یە کی گرز ی مرۆفی گرتوو تە ئەستۆ و، لە روویە کەوه خۆی لە بە گەزی مرۆفەوه گۆری بە مەلایکەت و، زەویی بە جی هینشت و ئاسمانی کرد بە نشینگە ی خۆی. ئەم تاکە مرۆفە نا ئاسایی بە ی کە ئەمە حالە دەر اساکان یەتی، دەبی شیۆه یە کی ئەوتۆ ی هەبیټ کە لە یاسای "وہ چە کەوتنەوه - التناسل" بەدەر بیټ. لە هەمان کاتیشدا ناگۆنجی کە بە تەئویل و لە روویە کی گومان لیکراوی نەز انراوی ناسروشتی، تەنانەت بە بچوو کۆرین و نزمترین شیۆه ی یاسای وە چە کەوتنەوه، ئەو یاسای بە سەر ا بسە پینریت. هەر وەك هیچ ناچار ی بە کیش بۆ ئەم کارە لە گۆر ئی دا نی یە.

پاشان راشکاوی قورئان لەم باسە دا هەر گیز بوار بە تەئویل کردن نادات. گەلسی جینی سەر سوورمانە! نایا دە کری چەندە ها یاسای چە سپاوی توندوتۆل کە هەر گیز کەلینیان تیدا دروست نەبووه، چە شنی یاسای بە گەزی مەلایکەت و یاسای راشکاوی قورئان، ئەم یاسایانە بروو خینرین لە پیناوی تەعمیر و پینە کردنی یاسای "وہ چە کەوتنەوه" کە لە سەد و یەك روووه کون و کەلینی تی بووه! (دانەر)

وايه: كاری پېچوانه‌ی یاسای "وه‌چه كهوتنه‌وه" مومكېن نی‌یه و، ده‌چې ده‌ست به‌چهند ته‌ئویلیکی لاواز هوه ده‌گریت.

بې‌گومان هیچ "یاسا" یه‌ك نی‌یه چهند دانه‌یه کی شاز و ده‌گمهن و له‌یاسا ده‌رچووی نه‌بیت و، هیچ "ده‌ستووریکی گشتی" ش نی‌یه که به‌چهند دانه‌یه کی نائاسایی تایه‌تمه‌ند نه‌کرایت.

هه‌روه‌ها ناگونجې که هه‌ر له‌سه‌رده‌می حه‌زرتی ئاده‌مه‌وه - دروودی له‌سه‌ر بیت - تا ئیستا یاسایه‌ك هه‌بیت که تاکیکی شازی نه‌بیت.

ئوه‌تایه‌که‌م شت: هه‌ر ئه‌م یاسایه (یاسای وه‌چه كهوتنه‌وه) له‌رووی سه‌ره‌تاوه و به‌ده‌ست پې‌کردن و کۆتایی هاتنی دووسه‌ده‌هزار جوړی زینده‌وه‌ران که‌له‌به‌ر و که‌لینې تېکه‌وتوه! واته‌بابه‌گه‌روه‌ی یه‌که‌می ئه‌و زینده‌وه‌رانه، که وه‌ك "ئاده‌م" ی ئه‌و جوړ و ره‌گه‌زانه وان، بازیان به‌سه‌ر ئه‌و یاسایه‌دا داوه! واته‌دووسه‌ده‌هزار له‌و باو‌کانه‌له‌رېی دایک و باو‌که‌وه نه‌هاتوونه‌ته‌دنیا، به‌لکو له‌ده‌روه‌ی ئه‌م یاسایه "بوون" یان پې‌به‌خشر اوه!

پاشان هه‌ر به‌چاوی خو‌مان له‌هه‌موو به‌هارنکدا به‌شی هه‌ره‌زوړی سه‌ده‌هزار جوړی زینده‌وه‌ران و، ئه‌ندازه‌یه‌کی له‌ژماره‌به‌ده‌ری دانه‌دانه‌ی ئه‌وان ده‌بینن، که له‌ده‌روه‌ی ئه‌م "یاسای وه‌چه كهوتنه‌وه" یه و له‌سه‌ر رووی گه‌لاکان و له‌ناو ماده‌گه‌نیوه‌کاندا، به‌دی ده‌هینرین!

جا ئیتر یاسایه‌ك که به‌چهندين تاك و دانه‌ی شازی تا ئه‌م ئه‌ندازه و ژماره‌زوړ و زه‌به‌نده‌یه، چ له‌سه‌ره‌تا و چ له‌هه‌موو سالتینکدا، پشت گوی بخریت و بازی به‌سه‌ردا بدریت، پاشان که‌سینک بیت و ژیری یه‌که‌ی جینی ئه‌وه‌ی تیدا نه‌بیته‌وه که له‌ماوه‌ی هه‌زار و نوسه‌ده‌سالتدا مرو‌فینک هه‌بیت له‌و یاسایه شاز بیت و، به‌رامبه‌ر ده‌قه‌بې‌گومانه‌کانی قورئان ده‌ست به‌چهند ته‌ئویلیکی بې‌ترخه‌وه بگریت.. ده‌لیم: تایا ده‌بې‌ئوه که‌سه‌چهنده‌نه‌فام و گه‌لخۆ بیت؟! بۆ خۆت ئه‌مه‌لیک بد‌ه‌روه.

ده‌بې‌بشزاینن: ئه‌و شتانه‌ی که ئه‌و به‌دبه‌ختانه‌ناوی: "یاسا سروشتی" یه‌کانیان لې‌ده‌نین، له‌راستی‌دا "یاسا‌کانی عاده‌تی خوای گه‌وره" ن. که دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی هه‌مه‌کیی "ئه‌مر" و "ویست" ی خواوه‌ندن. به‌راده‌یه‌ك که هه‌ندی جار خوای گه‌وره - له‌به‌ر چهند

حیکمه‌تیک - ئەو عاده‌تانه‌ی خۆی دە‌گۆرپیت و، بە‌م کاره‌ش زالبوونی ویست و ئیختیاری خۆی بە‌سەر هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو یاسایه‌ کدا، دەر‌ده‌خات و، له‌ هه‌ندی تا‌ک و دانه‌ی نائاسایی‌دا عاده‌ته‌که‌ی واز لێ ده‌هێنیت. ئایه‌تی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ﴾ ئەم راستی‌یه‌ روون ده‌کاته‌وه.

□ پرسیا‌ری دووه‌می "عو‌مه‌ر ئەفه‌ندی" سه‌باره‌ت به‌و پزیشکه‌:

ئەو پزیشکه‌ له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا وه‌ کو شیت ره‌فتاری کردووه‌ و، گرفتاری نه‌زانی و گه‌وجایه‌تی‌یه‌کی وه‌ها بووه‌ که شایانی گوئی لینگرتن و بایه‌خ پێدان نی‌یه‌. چ‌جای ئەوه‌ی وه‌لام بدریته‌وه‌! چونکه‌ ئەو به‌دبه‌خته‌ ده‌یه‌ویت ناوه‌ندی‌ک له‌ نیوان کوفر و ئیماندا دروست بکات.

جا من وه‌لامی پرسیا‌ره‌که‌ی "عو‌مه‌ر ئەفه‌ندی" ده‌ده‌مه‌وه‌، نه‌ک هی قسه‌ بی‌نرخه‌که‌ی ئەو پزیشکه‌. بۆیه‌ ده‌لێم:

"عیلله‌ت"ی ئەمر و نه‌هی‌یه‌ کانی شه‌رع: "ئەمر و نه‌هی‌ی خواوه‌ند"ه‌. ئنجا "به‌رژه‌وه‌ندی" و "حیکمه‌ته‌کان"یش چه‌ند هۆ‌کاری‌کی ته‌رجیح‌ده‌رن و، ده‌گۆنجی له‌ رووی ناوی: "الحکیم"ه‌وه‌ ببن به‌هۆی په‌یه‌ندی پێوه‌ کردنی ئەمر و نه‌هی‌یه‌ کانی خواوه‌ند.

بۆ نمونه‌:

ئەو که‌سه‌ی له‌ سه‌فه‌ردایه‌، نوێژه‌ چوار پ‌کاتی‌یه‌کان کورت ده‌کاته‌وه‌. جا ئەم کورت کردنه‌وه‌یه‌، "عیلله‌ت"یش و "حیکمه‌ت"یشی تێدایه‌. عیله‌ته‌که‌ بریتی‌یه‌ له‌: "سه‌فه‌ر". حیکمه‌ته‌که‌ش ئەو "مه‌شه‌ققه‌ت"ه‌یه‌ که له‌ سه‌فه‌ردا هه‌یه‌. که‌واته‌ ئه‌گه‌ر "سه‌فه‌ر" له‌ گۆرپ‌یدا هه‌بوو ئەوا با "مه‌شه‌ققه‌ت"یشی تێدا نه‌ییت، هه‌ر نوێژ کورت ده‌کریته‌وه‌. به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ ماله‌وه‌ سه‌د "مه‌شه‌ققه‌ت" بیته‌ رپی مرو‌ف، ئەوا ماده‌م "سه‌فه‌ر" له‌ کایه‌دان‌یه‌ هه‌رگیز نوێژی پێ کورت نا‌کریته‌وه‌. که‌واته‌ بوونی "مه‌شه‌ققه‌ت" هه‌ندی جار له‌ سه‌رانسه‌ری سه‌فه‌ردا، سه‌روزیا‌دی ئەوه‌یه‌ بکریت به‌ "حیکمه‌ت"ی کورت کردنه‌وه‌ی نوێژ و، بۆ ئەوه‌ش که "سه‌فه‌ر" بییت به‌ "عیلله‌ت"ی ئەو کورت کردنه‌وه‌یه‌.

جا له‌سه‌ر بناغه‌ی ئەم قاعیده‌ شه‌رعی‌یه‌، هه‌رگیز به‌پێی گۆرانی "حیکمه‌ته‌کان" حوکمه‌ کانی شه‌رع گۆرانکاری‌یان تێدا نا‌کریت، به‌لکو به‌پێی "عیلله‌ت"ه‌ راسته‌قینه‌کان ئەو حوکمانه‌ ده‌گۆرین.

که واته، گوشتی "بهراز" - وهك ٺهو پزیشکه باسی کردوه - زیانی ههیه به پینی ٺهو قاعیدهیهی که ده لیت: "ههر کهس گوشتی بهراز بخوات سیفته ته کانی ده گریٺ" (۱)!

خو جگه له زیانی ٺهو نهخوشتی یانهی که له خواردنی گوشتی بهراز وه په پیدا ده بن، گهلئ نهخوشتی و زیانی تریشی تیدایه که ٺهو پزیشکه نایانز انیت، چونکه ٺهو گیانله بهره وه کو ئازه له مالییه سوو دبه خش و بی زیانه کان نییه، به لکو خواردنی گوشته کهی زیانی زیاتره له سوو ده کانی. ٺمه جگه له وهی که پیوه به هیزه کهی بهراز گهلئ زیانی پزیشکی به جی ده هیلیت له ولاتانی تری غهیری ولاته سارد و کو بیستانه کانی خورئاوادا. ته نانهت چه سپاوه که گهلئ زیانی مه عنه وی و راسته قینهی تیدایه.

جا ٺم چه شنه حکمه تانهن که بوون به "حیکمهت" ی حه رامبوونی گوشتی بهراز و په یوه ندی کردنی "نه می" ی خوای گه وره به خواردنی. خو مهر جیش نییه که ٺهو حکمه ته له هممو دانه و تا کینکدا بیته دی و، ئینجا هر گیز به گورانی ٺهو حکمه ته له دانهیه که وه بو دانهیه کی تر و له کاتیکه وه بو کاتیکه دیکه هر گیز "عیللهت" ه که ناگورپٺ. جا ٺه گهر "عیللهت" نه گورا، ٺهو احو کهش ناگورپٺ.

ده با له رووناکیی ٺم قاعیدهیه دا قسه کانی ٺهو پزیشکه به دبه خته هه لیسه نگیرٺ که له رۇحی شه ریعه ته وه دوورن!

که واته ٺهو قسانه ی که ٺهو ی به دبه خت به ناوی شه ریعه ته وه ده یانلیت، بایه خیان پی نادریٺ. چونکه خوا وه ندی به دیهینهر گهلئ ئازه لی نه فامی ههیه که له شیوه ی فهیله سوو فدا به دیی هیتاون!

(۱) هر چه ندهش ولاتانی خورئاوا له بواری شارستانیتی و زانسته مرؤفایه تییه نوئی کاندایه چه شنکی ده راسا پزیشکه و توون و بهرز بوونه ته وه، که چی گومر ابو نیان به وینه ی بهراز له ناو تاریکستانی فهلسفه ی ماددی و "مه تاهه" ی سرو شندا، تابلیتی پیچه وانه ی ٺهو زانست و پزیشکه و تنه یانه. بویه ده پر سم و ده لیم: تو بلنی خواردنی گوشتی بهراز رۆلی له مه دا نه بیٺ؟! به لگهش له سهر ٺه وهی که میزاجی مرؤف به گوریه ی خوارده کانی ده گورپٺ، ٺهو پهنده به ناو بانگه یه که ده لیت: "ههر کهس چل رۆز له سهر خواردنی گوشت به رده وام بیٺ، گرفتاری دل ره قی ده بیٺ!" (دانه ر)

پاشکۆی ئەو پرسیارە ی که سه بارهت به

"مخیدینی عه ره بی" به وه کرا:

پرسیار:

"ئین عه ره بی" مه سه له ی "وحدة الوجود" به بلندترین پله ی "ئیمان" داده نیت. ته نانهت که سانیکی زوری ئەولیا مه زنه کانی ئەهلی عیشت له و رپازهدا شوینی که وتوون..

که چی تو ده ئییت:

ئهم رپازه مه زنهترین پله ی ئیمان و رپازی راسته قینه نی به، به لکو مه شره بی که هی ئەهلی مهستی و ئیستیغراق و شوق و عیشته.

جا ئە گهر وایه، ئەوا به پوختی: بهرزترین پله کانی "ته وحید" مان بو باس بکه، ئەوه ی که راشکاوی قورئان و میراتگری پیغمبرایه تی روونیان کردوه ته وه.

وه لام:

کۆله وارنکی هه ژاری وه ک من، که خاوه نی هیچ گرنگی و به هایه ک نی به، له کوئ ده توانیت خۆی له و پله بهرز و بلندانه بئالئیت و، به عه قلی کورت و کول و کاسی خۆی "داهه ری ژیری" یان تیدا نه بجام بدات! چونکه ئهم کاره سه ده نه وهنده له سهرووی توانای منه وهیه. به لام و ازور به پوختی دوو سه رنج باس ده که م که له رپژنه ی به ره که تی قورئانی پرۆزه وه رژانه ناو دلمه وه، به و ئومیده ی که سوودیان تیدا بی.

سه رنجی به که م:

گه لئ هۆ کار هه ن که مرؤف به ره وه مه شره بی "وحدة الوجود" کیش ده که ن..

هۆ کاری به که م: ئەوان نه یان توانی مه زنهترین پله ی: "به دیهین ه ریتی پهروه دگاری" (خلاقية الربوبية) له زهینی خۆیاندا جئ بکه نه وه، له "دل" یشیاندا ئەوه جیگیر بکه ن که: خاوه نه ند - به ته نیایی خۆی - جلهوی هه موو شتیکی له دهستی پهروه دگاریتی خۆی دا داناوه و، هه موو شتیکی به توانست و ئیختیار و ویستی ئەو به دی ده هینریت..

لەبەر ئەوەی كە ئەوان نەیانتوانی پەى بەمانە بێن، ئەوا خۆيان بە ناچار زانى كە بلىن: (هەموو شتىك خواى تەعالايە). يان: (هېچ شتىك - جگە لەو - وجودى نى يە). يان: (بوونە وەرەن خەيال و ئەندىشەن). يان: (بوونە وەر جۆرىكە لە خۆدەر خستەن و جىلوەى ئەو).

هۆكارى دووھەم: سىفەتى: "عیشق" بە جۆرىكە ھەرگىز "جودايى" ناوى و لىنى ھەلدىت.. مرقى: "عاشق" یش ھەردەم لەتاو جودايى و لىكداپرانى لە خۆشەويستە كەى لەرزى لى دىت و، چەندە لە دۆزەخ دەترسىت ھىندەش لە دوور كەوتنەوہى خۆشەويستە كەى دەترسىت و، بە توندى لە دەست "نەمانى" ھەلدىت.. ھەروەھا چەندەش زات و رۆحى خۆى خۆش دەوئت بەو ئەندازەيش بەيەك شادبوونى يى خۆشە و حەزى لىيەتى.. چۆن لە رادەبەدەر تاسەمەندى دىدارى بەھەشتە، بە ھەمان جۆرىش موشتاقى نزيكبوونەوہى لە خواى گەورە..

لەبەر ئەو، مرقى "عاشق" پى وايە كە دەستگىر كردن لە داوئنى درەوشانەوہى "ئەقرەبىيەتى ئىلاھى" كارىك دەكات "جودايى" و لىك دوور كەوتنەوہ لە حوكمى "نەبوو" دا بىت و، لەو گومانەدايە كە "بەيەك شادبوون" و "بەيەك گەيشتن" ھەمىشەيىن، ئەمەش بە: "لا موجود إلا هو" دەردەپرئت.

جا لەبەر ئەوہى ئەو عاشقانە بەھۆى مەستى عیشق و بە داخوايى شەوقى مانەوہ و بەيەك شادبوون، پىيان وايە كە "وحدة الوجود" مەشرەبىكى "حالى" و ھايە لەوپەرى چىژ و خۆشى دايە، ئەوا بۆ خۆرزگار كردن لە چەندەھا جودايى و لىكپرانى سامناك دالدى خۆيان لە مەسەلەى "وحدة الوجود" دا دەبيننەوہ.

واتە: سەرچاوەى سەرھەلدانى هۆكارى يە كەم برىتى يە لەوہى كە:

"زىرى" ي ئەوان پەيى بە ھەندى لە راستى يە يە كجار بەرز و بلىندە كانى "ئيمان" نەبردووە و نەيتوانيوە بە تەواوى لىيان تى بگات، ھاودەم لە گەل ئەمەشدا "زىرى" يە كانيان - لە رووى ئيمانەوہ - بە تەواوى شتانيان لى دەرنە كەوتووە.

سەرچاوەى سەرھەلدانى هۆكارى دووھەمىش:

دەر كەوتنى لەرادەبەدەرى "دل"ە، كە بەھۆى كارىگەرى عىشقەوہ بە جۆرىكى دەراسا و لە سنوور بەدەر بلاوى و فراوانى بەدەست ھىناوہ.

کەچی ئەو پلە ھەرە بەرزەى "تەوحید" کە ئەولیا ھەرە مەزەنە کان، واتە: ئەصفیاکانى پلەى "بىدارى" و مىراتگرانى مىراتى پىغەمبەرایەتى، لە پاشکاوێى قورئانى پىرۆزدا دەبینن، پلەىە کى گەلى بەرزە. چونکە پلەى ھەرە مەزنى: "پەروەردگارىتى" و "بەدیهینەرتى" خواوەند دەگەیه نیت و، گشت ناوہ جوانە کانى خواى گەورە بە راستەقىنە دەبینیت و، پارێزگارىى بناغە کانى ئیمان دەکات، بى ئەوہى ھاوسەنگى ئەحکامە کانى "پەروەردگارىتى" بشیونیت. چونکە ئەوانەى لەم پلە بەدان دەلین:

خواى گەورە لە پى ئەھدەبىەتى زاتى خۆى و خاوینى لە جى و شۆین و، بە بى هیچ ھۆکارىک، ئاگاردارى ھەموو شتىکە و، هیچ شتىک لە بازەنى زاینى ئەو بەدەر نیە و، بە زانستى خۆى ھەموو شتىکى دەستىشان کردووە و، بە وىستى خۆشى تەرجیحى داوہ و تايەتمەندى کردووە و، بە توانستە کەشى بەدىی ھیناوە و ھىشتووہ تىہوہ. چونکە خواى گەورە ھەرۆک چۆن یەك دانە شت بەدى دەھینیت و وىستى لەسەرى دەبیت، بە ھەمان جۆر سەرانسەرى گەردوونیش بەدى دەھینیت و کاروبارى دەسازینیت.. ھەرۆھە و ھەك چۆن بە "ئاسانى" یەك تاقە گول دروست دەکات، بە ھەمان ئاسانى بەھارى مەزنىش بەدى دەھینیت، کەواتە بەدیهینانى هیچ شتىک پى لە بەدیهینانى شتانى تر ناگریت و، ئەو شتانەى کە خواوەند پرووى بەدیهینانى ئاراستە دەکات، لەت لەت و بەش بەش نابن. کەواتە خواى گەورە (بە راپەراندنى کارەکانى و بە توانست و زانستى خۆى) لە ھەموو کات و شۆینیکدا ئامادەى و، هیچ کەرت بوون و دابەش بوونیک لە راپەراندنى کارەکانى دانى.

لە وتەى شازدەھەم و، مەبەستى دووھەمى ھەلوئىستى دووھەمى وتەى سى و دووھەمدا، ئەمەمان روون کردووەتەوہ و بە جوانى چەسپاندوومانە.

والیرەدا نمونەىەك دەھینەوہ (چونکە نمونە دەمقالى تىدا ناكریت) ھەرچەندەش ئەم نمونەىە گەلى ناتەواوہ و مەبەستە کە بە تەواوى بە دەستەوہ نادات. بۆ ئەوہش دەپھینەوہ تاكو خوينەر لە ھەندى جیاوازى نىوان ئەو دوو مەشرەبە تى بگات:

گریمان "تاوس" یکى ئاساى بى وینە ھەبیت، کە تابلى گەورە و لەوپەرى رازاوہى دا بىت و، بتوانیت لە ماوہى چاوتروو کاندنىکدا لە خۆرەلاتەوہ بۆ خۆرئاوا بفریت و لە یەك چرکەدا بالە کانى لە باکوورەوہ بۆ باشوور بکاتەوہ و دايشيان بختاوەوہ و، سەدان ھزار نەخش و نىگارى ناوازەى لەسەر نەخشايیت، بە رادەىەك کە

هممو یه کیك له "پەر"ی باله کانی بهوپه‌پری جوانی ناوازه‌یی داهینان و ورده کاریی تیدا کراییت.

ئنجبا با ئیستا وادابنیین که دوو کەس هەن سەیری ئەم تاووسە سەیرە دە کەن و، دەیانەوێت بە هەردوو بالی: "دل" و "ژیری" بەرەو پلە بەرزە کانی ئەم بالندەیه بفرن و بگەنە ئاستی ئارایشته نااسایی و لەرا دە بەدەرە کە ی.

یە کە میان: سەرنجی تێرامانی خۆی ئاراستە ی بارودۆخ و قە لافەت و نەخش و نیگارە کانی قودرەتی دەراسای سەریەک بە یەکی "پەر"ە کانی ئەو تاووسە کردو، لێرەو نوومی عیشق و تاسە مەندی و خۆشەوێستی ئەم بالندەیه بوو. ئیتر بە کارهینانی "ژیری" و بیر کردنەوی قوولی خستە لاو و، دەستی بە عیشقەو گرت. بەلام سەرنجی دا کە: ئەو نەخش و نیگارە خۆشەوێستانە وەک خۆیان نامیننەو، بەلکو رۆژ لە دوای رۆژ گۆرانیان بەسەردا دیت و، ئەو خۆشەوێستانە ی کە ئەوین و خۆشەوێستی خۆی ئاراستە کردبوون، هەموو رۆژیک دەرۆن و ئاوا دەبن!

جالە کاتی کدا کە دەبوو بیوتایە: ئەم نەخشونیکارە وردانە جی دەستی نیگار کیشیکێ ئەوتۆن کە خواوەنی پلە ی "بەدیھینەریتی هەمەکی" یە و، دارای "تەنیایی" یە لە زاتی خۆی دا و، لە توپی "وە حدانییەت" ە راستەقینە کەشی دا "پەر و دگاریتی" یە کێ رەهای هەیه.. کەچی نەیتوانی پە ی بەمانە بیات و هەستیان پی بکات و، دلی خۆی بەو دایەو کە دەیوت:

"رۆحی ئەم تاووسە هیندە بەرز و بلندە کە بەدیھینەرە کە ی لەناو خۆی دایە!.. یان خۆی بوو بە خودی بەدیھینەرە کە ی! هەر وەها ئەو رۆحە لە گەل جەستە کە ی دا بوو بە یەک و، لەبەر ئەوەش کە جەستە کە ی لە گەل رۆخسارە روالەتی یە کە ی دا یە کیان گرتوو، ئەوا تەنھا کەمالتی ئەو رۆحە و بەرزیی ئەو جەستە یەن کە بەم شیوہ ناوازه یە ئەو درەوشانەوانە دەردەخەن. بەرادیەک کە لە هەموو خولە کی کدا نەخشیکێ نووی و جوانی یە کێ تازەو بوو پیش چا و دەخەن. کەواتە ئەم بەدیھینانە نوویانە بە ئیختیاریکێ راستەقینە روونادەن، بەلکو دەر کەوتن (جلوة) و خۆدەر خستن (تظاهر) ن.

بەلام کەسی دوو هەم، دەیوت:

(ئەم نەخش و نیگارە هاوسەنگ و ورد و رینکە، بە دلنیایی، داخواری ئەو یە کە: ویست و ئیختیار و ئامانجیکێ تیدا بیست و، هەر گیز ناگونجی ئەمانە "دەر کەوتن" و

"خۆدەر خستن" بن. چونکه هیچ دره‌وشانه‌وه و دەر کهوتنیک به بی ویست و ئیختیار په‌یدا نابن).

به‌لێ، "ماهییه‌ت" ی ئه‌و تاووسه‌ گه‌لێ قه‌شه‌نگ و جوانه، به‌لام هه‌ر گیز او هه‌ر گیز ئه‌و ماهیه‌ته "بکه‌ر" نی‌یه، به‌لکو "کار تینکراو" ه، و ناگونجی له‌ گه‌ن بکه‌ره که‌ی دایه‌ک بگرن.. "رۆح" ه که‌شی گه‌لێ به‌رزه، به‌لام هه‌ر گیز "به‌دیهنه‌ر" و "ده‌ستیوه‌رده‌ر" نی‌یه، به‌لکو له "دەر خه‌ر" و "خولگه" به‌ولاوه هیچی تر نی‌یه. چونکه هینده ورده کاری له هه‌موو "په‌ر" یکی جه‌سته‌ی دا هه‌یه که ته‌نها به "دانست" ئه‌نجام دراوه و، هینده‌ش ئارایشتی تیدا به که به "توانست" یکی ره‌ها رازاوه ته‌وه. دیاره هه‌ر گیز ناگونجی که ئه‌مانه به بی ویست" و "ئیختیار" ئه‌نجام بدرین.

جا ئه‌م به‌دیها تووه ناوازانه‌ش که: ئه‌وپه‌ری "دانست" له ناوه‌ندی که‌مالی "توانست" و.. که‌مالی "میهره‌بانی" و "په‌روه‌ر دگاریتی" له نیوان که‌مالی "ئیختیار" دا دهرده‌خه‌ن.. هه‌ر گیز نا کرێ ئه‌نجامی: دەر کهوتن (جلوة) و هاوینته‌ی ئه‌و بن..

چونکه ئه‌و نووسه‌ره‌ی که ئه‌م تو‌ماره زی‌رینه‌ی نووسیه‌وه، هه‌ر گیز نا کرێ خودی تو‌ماره که بی‌ت! هه‌روه‌ها ناشگونجی له‌ودایه کیان گرتی‌ت! ئه‌و تو‌ماره ته‌نها هینده په‌یوه‌ندی به نووسه‌ره که‌یه‌وه هه‌یه که نووکی قه‌له‌مه که‌ی ئه‌وی به‌ر که‌وتوه!!

له‌به‌ر ئه‌وه، ئارایشتی جوانی ئه‌و تاووسه - که مه‌به‌ست پیتی بوونه‌وه‌رانه - جگه له‌وه‌ی که نامه‌یه که و له لایه‌ن قه‌له‌می نووسه‌ره که‌یه‌وه هاتوه، هیچی تر نی‌یه. وایستا سه‌رنج له تاووسی بوونه‌وه‌ران بده و، ئه‌و نامه‌یه بخوینه‌ره‌وه و، به نووسه‌ره که‌ی بلێ:

ماشاء الله..

تبارك الله..

سبحان الله..

خۆ ئه‌و که‌سه‌ی له‌و گومانه‌دا به که: نامه که خودی نووسه‌ره که بی‌ت.. یان به ئه‌ندیشه‌ی خۆی پیتی وایست نووسه‌ره که له‌ناو نامه که‌دا به.. یان له‌وه هه‌مه‌دا بی‌ت که نامه که ئه‌ندیشه‌یه و وجودی نی‌یه.. بی‌گومان ئه‌و که‌سه، به په‌رده‌ی "عیشق" ژیری پی خۆی دا پۆشیوه و، وینه‌ی راسته‌قینه‌ی "حه‌قیقه‌ت" ی نه‌دیوه.

گرنگترینی پرووه کانی ئەو جۆرانەى "عیشق" کە دەبنە هۆى ئەو هى مرفوف مەشرەبى "وحدة الوجود" پەسەند بکات، بریتى یە لە: "عیشقى دنیا!" چونکە هەر ئەو نەدى عیشقى دنیا - کە مەجازى یە - دە گۆریت بە عیشقى حەقیقى، یە کسەر دەبیّت بە: "وحدة الوجود".

گەر کە سیك کە سیكى تری بە عیشقى مەجازى خۆشویست، هەر هیندەى "نەمان"ى خۆشەویستە کەى دەبینیت، ناتوانیت ئەو "نەمان"ە لە دللى خۆى دا جى بکاتەو، بۆیە خۆشویستنى حەقیقى ئاراستەى خۆشەویستە کەى دە کات و دەست لە داوینى حەقیقەتیک گىر دە کات تا کو دللى خۆى پى بداتەو، دە چى بە عیشقى حەقیقى سیفەتى "مانەو" بە خۆشەویستە کەى دەبەخشیت و، دەلیت:

خۆشەویستە کەم ئاوینەى جوانى "خۆشەویست" و "پەرسراو"ى راستەقینەى!
 ئەو کەسەش کە ئەم دنیا مەزنەى خۆش دەویت و سەرانسەرى گەردوونى کردوو بە مەشوروقى خۆى، بە هەمان جۆرە، چونکە هەر کات قامچى "نەمان" و شوولتى "جودایى" لە خۆشەویستە کەى دەسەرەوینریت، یە کسەر خۆشویستە مەجازى یە کەى دە گۆریت بە حەقیقى و، ئیتر ئەو شەیدایە - لە ناچارى دا - پەنا دەباتە بەر "وحدة الوجود" تا کو خۆشەویستە مەزنە کەى لە "نەمان" و "جودایى" رزگار بکات!
 جا ئە گەر ئەو کەسە خاوەنى ئیمانیکى بەرزى پەگ دا کوتاویست، ئەو ئەم مەشرەبەى بۆ دەبیّت بە پلەبە کى بلندى نوورانى و بەنرخ و مەقبوول، وەك ئەو هى "ئىبن عەرەبى" و هاوچەشنى.. دەنا لەوانەبە بکەوینتە نیوان چەندەها گەرفتى زۆر و، نوقمى "ماددیات" و "هۆکارە کان" بیّت!

بەلام "وحدة الشهود" زىانى تىدانى یە و، مەشرەبیکى بەرزى ئەهلى بیدارى یە.

اللهم أرنا الحق حقا وارزقنا اتباعه.

﴿سَبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

بریسکه‌ی دهه‌م

په‌یامی

زلله‌ی میهره‌بانی

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا
وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (آل عمران: ۳۰)

ئەم "بریسکه" یه نهینی یه‌ک له نهینی یه‌کانی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه روون ده کاته‌وه، له رپی باسکردنی چەند زلله‌یه‌کی میهره‌بانی و په‌روه‌ده‌یی‌یه‌وه که له‌و بریانه‌م دران له‌م خزمه‌ته‌ خاوی‌ن و پیرۆزه‌ی قورئاندا کار ده‌کەن. ئەو زلله‌ش که لییان دراله‌ ئەنجامی چەند هه‌له و له‌بیر چوون و بی‌ئاگایی‌یه‌که‌وه بوو که له‌ سروشتی هه‌موو مرۆفیکدا هەن. جالی‌ره‌دا زنجیره‌ که‌رامه‌تیک روون ده‌کری‌نه‌وه که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ خزمه‌تکردنی قورئانه‌ پیرۆزه‌ که‌ی‌دا‌ پیشانی‌ ده‌دات. ئەو جۆره‌ که‌رامه‌ته‌ی شیخی گه‌یلانیش - قُدس سیره - روون ده‌که‌ینه‌وه که - به‌ئیزی خوا - چاودیری ئەم خزمه‌ته‌ ده‌کات و هانا بو‌ لای خوای گه‌وره‌ ده‌بات و لپی‌ ده‌لالیته‌وه که‌ خزمه‌تگوزارانی ئەم ریگایه‌ پیا‌ریزیت. ئەو که‌رامه‌ته‌ش بو‌ ئەوه‌ روون ده‌که‌ینه‌وه تا‌کو کارگوزارانی ئەم ریگایه‌ له‌ ئیخلاس و دلسۆزی و دامه‌زراوی و هه‌لمه‌ت و لیپ‌انیاندا زیاتر به‌رده‌وام و دامه‌زراو بن.

به‌ئنی، که‌رامه‌تی کارکردن بو‌ ئەم خزمه‌تگوزاری‌یه‌ به‌رزه، که‌ خزمه‌تکردنی قورئانی پیرۆزه، سی جۆره:

جۆری‌یه‌ که‌م:

بریتی‌یه‌ له‌ ئاماده‌کردنی هۆکاره‌کانی کار و خزمه‌ت و، هاندانی کارگوزاران بو‌ خزمه‌تکردن.

جۆری دووهه م:

لابردن و دوور خستنه وهی زیانه کانی ئەم رینگایه و، ته مئ کردنی ئەوانه یه که ده بنه کۆسپ له رینگای دا، به سزادانیان.

سه باره ت به م دوو جۆره یان، به سه رهات و رووداوی زۆر هه یه^(۱). جاله بهر ئەوهی نه بیته مایه ی بیزاری، ئەوا باسکردنیان بۆ کاتیکی تر هه لده گرین. به لام ئیستا "جۆری سئ هه م" ده ست پئ ده که ین، که باسکردنی له چاو ئەوان سوو کتر و تینگه یشتنیشی له وان ئاسانتره .

جۆری سئ هه م:

ئەم جۆره یان بریتی یه له وهی که خزمه تگوزاره دلسوژه کانی رینگای خزمه تکردنی قورئان، هه ر کاتی سستی و که مته ر خه می روو بکاته کاره که یان، ئەوا زلله ی میهره بانئ و به زه یی ده خۆن و، به م جۆره بیدار ده کرینه وه. ئنجا ئەوانیش به مه راده چله کیئ و هۆشیار ده بنه وه و، به په له و لیپرا نه وه، جاریکی تر ده ست به کار و خزمه تی خۆیان ده که نه وه.

رووداوه کانی ئەم به شه له "سه د" رووداو زیاترن. به لام لیڤه دا نزیکه ی بیست رووداویک ده گیرینه وه که هه ندیکیان به سه ر برا کانماندا هاتوون. ده دوازه به کیان زلله ی میهره بانئ یان لئ درا، به لام شه ش هه وتیکیان زلله ی توندوتیژی سه رزه نشتیان خوارد، که یه که میان من (سه عید) ی هه زار بوو!

ئیتز له م رئ یه وه به ته واوی دلنیا بووم له وهی که تا کو به کاری تایبه تی خۆمه وه خه ریک بوو بیتم و، ئەم کاره تایبه تی یانه ش له خزمه تکردنی قورئاندا سستیان کرد بیتمه وه، یان ته نها خه ریکی شته تایبه تی یه کانی خۆم بووم و وتیتم: "من چیم له خه لکی داوه؟" یه که سه ر زلله یه کم لئ درا وه و بیدار کر او مه ته وه! له بهر ئەوه، له و په ری دلنیا یی دام که ئەم سزایه ئەنجامی سستی و پشتگویی خستنی ئه ر کی سه ر شانه له خزمه تکردنی قورئاندا. چونکه ئەو زلله یه م به پیچه وانیهی ئەو مه به سه لته لئ ده درا که - له راستی دا - به ره و بئ ئاگایی ده ییر دم.

(۱) بۆ نموونه: ئەوانه ی که به چاوی که م سه ری قوتابیانی نووریان ده کرد و ئازاریان ده دان، به چه نندین جار له و ئازاره زیاتر له دنیادا سزادرا نه وه، با ئازاری قیامه تیش له ولاوه بوو سستی که زۆر له هی دنیا توند و سه خت تره . (دانه ر)

پاشان لە گەڵ برا کائەدا سەرنجى ئەو بەسەرھات و بیدار کردنەو پەرورەدگارىیە زۆرانەمان دا کە بەسەر برایاندا ھاتبوون. پاش سەرنجدان لە یەك بە یەکیان، بۆمان دەرکەوت کە ھەرکات کاروبارى خزمەتى قورئانیان پشتگوێ خستبیت، ئەو زلزلانەیان بە پینچەوانەى مەبەستە کانیانەو لەى دراوہ! لەبەر ئەو، قەناعەتى تەواومان بۆ دروست بوو کە ئەو سزا و رووداوانە یەکیکن لە کەرەمەتە کانى خزمەتى قورئان.

● **ئەوانەى یەكەم:** ئەم "سەعید" ھەژارەى دەرگانەى خوایە!

چونکە لە کاتێکدا کە خەریکی و تەنەوێ و وانەى حەقیقەتە کانى قورئان بووم بە قوتابى یەكەم لە شارى "وان"، لەم کاتەدا رووداوە کانى لەمەر "شیخ سەعیدى پیران"^(۱) بەرپرسیانى دەولەتیان خستبوو نەگەرانی و مەترسەییەو. خۆ ھەرچەندەش ئەو کار بەدەستانە لە ھەموو کەسێک بەدگومان بوون، بەلام ھیچ خراپە یەکیان بەرامبەرم نەنۆاند و ھیچ بەلگە یە کیشیان بە دەستەو نەبوو تا کو بیانووم پێ بگرن. ھەر بەم جۆرەش رەفتاریان لە گەڵ کردم ھەتا لە خزمەتکردنى قورئاندا بەردەوام بووم. بەلام کاتى لە بەرخۆمەو و تم: "من چیم لە خەلکى داوہ" و بیرم لە تەنھا خۆم کردەو، لە مەیدانە کە کشامە داوہ و رۆشتە ناو ئەشکەوتە کانى چى "ئەرەك" تا کو خۆم بۆ قیامەت دەر باز بکەم. کاتى ئەم ھەنگاوەم نا، ھاتن لەو ئەشکەوتانە دەر یانھى نام و گرتیانم، لە پارێزگایە کى خۆرھەلاتەو (وان) بەرھە پارێزگایە کى خۆرئاساوا (بوردوور) رەھەندە (نفى) یان کردم!

ئەجا کار بەدەستانى ئەم شارەش زۆر بە توندى چاودیرى دوورخراوہ کانیان دەکرد، دەبوو ھەموو ئیوارە یەك دوورخراوہ کان لە لای پۆلیس خۆیان پیشان بدایە، بەم کارەش ئامادە بوونى خۆیان دەر بختایە. بەلام من و قوتابى یەك دلسۆزە کائەم، لەبەر خزمەتگوزارى قورئان، لەم کارەدا لە خەلکانى تر جیا کرابو. بەم جۆرە ھیچ کاتى بۆ دەر خستنى ئامادە بوونم نە رۆشتە ئەوئى و کەسم لە کار بەدەستانى ئەوئى نەناسى. تەنانەت کاتى کە "فەوزى پاشا"^(۲) ھات بۆ "بوردوور"، والیبى شار سکا لای ئەم کارەى

(۱) شیخ سەعیدى پیران یە کیکە لە شىخانى تەریقەتى نەقشەبەندى، و، باپرىشى خەلیفەى مەولانا خالید بوو. لە بەروارى ۱۹۲۵/۲/۱ ز شۆرشى دژى کار بەدەستانى تورکیا ھەلگیر ساند و لە ۱۵/۴/۱۹۲۵ کۆتایى بە شۆرشە کەى ھینرا، ئەجا دادگای شۆرشى کەمالى لە رۆژى ۲۹/۶/۱۹۲۵ بریارى لە سیدارەدانى لەسەر شیخ سەعید و چل و ھەوت کەسى تر لە شارى دیار بە کر جى بە جى کرد. (وەرگێر)

(۲) مەبەست (مارشال فەوزى چاقماق) ھە کە ئەو دەمە سەرۆک ئەرکانى سوپای تورکیا بوو. (وەرگێر)

ئیمەى له لا کردبوو. ئەویش له وهلامدا وتبووی: "رێزی بگرن و کارتەن بەسەر یه وه نهییت!"

له راستى دا تهنها كه رامەتى خزمەتكردنى قورئانى پیرۆز بوو ئەم گوشتارهى له دەم دەر کرد! چونكه كاتى پاش ئەو پرووداوه ئارهزوى رزگار كردنى خۆم و چاككردنى ئاخيرهتى خۆم بەسەردا زال بووه وه و، به جۆرىكى كاتى سستى پرووى كرده كارە كام له خزمەتكردنى قورئاندا.. ئالەم كاتەدا و، به پێچهوانەى ئەو مەبەستەى چاوه‌پروانم دە کرد، سزایان دام! واتە له بور دووره وه بەره و جیگایه كى تر پەهەندهیان كردم، كه شارى "ئیسپارته" بوو.

دیسانه وه لهوئى دەستم كرده وه به كار كردن بۆ قورئانى پیرۆز. بەلام پاش تێپەربوونى بیست پۆژ بەسەر ئەم خزمەتگوزارى یه قورئاندا، هەندى له وه كهسانەى مەترسى یان هەبوو، جار له دوای جار دەهاتن ئاگاداریان دە كرده وه و دەیانوت: "لهوانه یه كار بەدەستانى شار ئەم كارەى تۆیان پین باش نهییت! كهواتە ئارام بگه وه پەله مه كه". له مه وه بایه خدان به تهنها خۆم و دواپۆژى تابهتیی خۆم بەسەرمدا زال بووه وه و، داوام له براده رانم كرد نه یەن بۆ لام! بەم جۆره خۆم له مهیدانى كار كشانده دوا وه. ئنجا جارێكى تر دوور خرامه وه و بۆ جیگایه كى تری سى هەم، كه "بارلا" یه، پەهەنده كرام!

له "بارلا" شدا هەر كات سستى پرووى بگردایه ته كار كردم بۆ قورئان و، بایه خم تهنها به خودى خۆم بدایه و تهنها هەولم بۆ چاره سەر كردنى كاروبارى قیامەتى خۆم بوایه، یه كینك له هەژدیها كانی ئەهلى دنیا به سەرمدا زال دەبوو، یان مونا فقیك رینی پین ده گرتم و شه رى پین ده گێرام!

جا برایانم! من ئاماده م هه شتا پرووداوى وه كه ئەم جۆره تان بۆ بگێر مه وه، كه تهنها له ماوه ی ئەو هه شت سالة ی مانه وه مداله بارلا به سەرم هاتوون. بەلام له ترسى بێزار بووتان هەر ئەوانەى پيشووم لى باس كردن.

دەسا برا كام!

وا من هەندى كەم له و زلله ی میهره بانى یانه باس كرد كه لىم دران. جا ئە گەر رىم بدن ئەو زلله نهش بگێر مه وه كه له ئیوه دراون، ئەوا ده یانگێر مه وه. هیوادارىشم دلگران نه ین. خو ئە گەر هی و اشتان تیدا بیست چه ز به گێر انه وه ی نه كات، ئەوا ناوى ناهینم.

● **مخونه‌ی دووههم:** "عه‌بدوله‌جید"ی برامه، که یه کینکه له قوتابی‌یه خۆبه‌ختکار و کارگوزار و دلسۆزه‌کاتم.

کاتی خۆی خانوویه‌کی جوانی له شاری "وان" هه‌بوو، گوزه‌رانیشی له‌وێ به‌گویره‌ی دل بوو. ئەمه‌ سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که به‌ده‌رس و تنه‌وه‌ خه‌ریک و سه‌رقال بوو. جا کاتی که خزمه‌تکردنی قورئان پێوستی کرد به‌ره‌و شوینیکی دووری سه‌رسنوور برۆم، و یستم له‌گه‌ل خۆمدا بیه‌م. به‌لام ئەو به‌مه‌ رازی نه‌بوو، وه‌ک بلێی پێی باش بیست منیش نه‌رۆم، چونکه له‌وانه‌یه‌ کاره‌که‌ شتیکی له‌ باره‌ی سیاسه‌ته‌وه‌ تیکه‌ل بیست و، دوور نی‌یه‌ دووچاره‌ په‌هه‌نده‌ییشی بکات و، وای به‌ باش زانی که هه‌ر له‌وێ بمینیته‌وه‌. ئیتر به‌م جۆره‌ له‌ گه‌لماندا به‌شداریی نه‌کرد.

به‌لام زلله‌یه‌کی میه‌ره‌بانیی وای لێ درا که پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی خۆی هاته‌دی و، هه‌ر گیز چاره‌پێی شتی وای نه‌ده‌کرد. ئەوه‌بوو له‌وێ په‌هه‌نده‌یان کرد و له‌ خانووه‌ جوانکیله‌که‌ی دوور خرایه‌وه‌ و ناچار کرا ب‌روات بۆ "ئه‌رگانی" (۱)!

● **سێههم مخونه:** "خلووصی"یه، که یه‌ کینکه له‌ هه‌ره‌ خزمه‌تگوزاره‌کانی قورئان. کاتی رۆشته‌وه‌ بۆ شاره‌که‌ی خۆی و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ هۆکاره‌کانی له‌زه‌ت‌بردن له‌ جوانی و به‌خته‌وه‌ریی دنیا ده‌وره‌یان دا و، له‌ دوای ماوه‌یه‌کی درێژ‌خایه‌نی جودایی و دووری به‌ دیداری دایک و باوکی شاد بووه‌وه‌ و، به‌ پۆشاکێ ئه‌فسه‌ری و روتبه‌ی به‌رزوه‌ گه‌راییه‌وه‌ شاره‌که‌ی خۆی، ئا له‌م کاته‌دا دنیا‌ی خۆش و په‌نگین هاته‌ پێش‌چاو! ئەمه‌ش وای لێ کرد که هه‌ندی که‌مه‌ته‌رخه‌می و سستی له‌ خزمه‌تگوزاریی بێ‌گه‌ردی قورئاندا بنوینیت.

به‌لێ، ئەوانه‌ی له‌ بواری خزمه‌تکردنی قورئاندا کار ده‌که‌ن، ده‌بێ‌ یان پشت له‌ دنیا هه‌لبه‌که‌ن، یان دنیا پشت له‌وان هه‌لده‌کات. تا‌کو به‌وپه‌ری لێ‌پران و ئیخلاس و چوست و چالاکی‌یه‌وه‌ کاره‌کانیان راپه‌رین!

جا هه‌ر چه‌نده‌ "خلووصی" مرۆفیکێ خۆرا‌گره‌ و دلی ئەوه‌نده‌ دامه‌زراره‌ که له‌ جینی خۆی نابزویت، که‌چی ئەم بارو‌دۆخه‌ دنیا‌یی‌یه‌ جوانه‌ی که له‌ رووی‌دا پێکه‌نی، سستی کرده‌وه‌ و، زۆری نه‌خایاند زلله‌یه‌کی میه‌ره‌بانیی لێ درا. ئەوه‌بوو به‌ درێژایی دوو سالی

(۱) ئه‌رگانی: قه‌زایه‌کی سه‌ر به‌ پارێزگای "ئه‌ل‌زیغ"ی تورکیایه‌ و (۵۰۰ کم) به‌ره‌و خۆرتاوا له‌ "وان" هه‌و ده‌وره‌! (وه‌رگێر)

رهبهق چهند مونافیقیک ژیانان لئی تال کرد و هیچ به شیکیان له تام و لهزه تی دنیا بو نه هیشته وه. ههتا وایان لئی کرد بیژ له دنیا بکاته وه و پشتی تی بکات و، دنیاش بیژ له بکاته وه و پشتی لئی ههلبکات. ئنجا بهوپه پری چوست و چالاکی هاته وه ژیر سایه ی ئالای خزمه تگوزاری قورئان و به توندی دهستی پیوه گرته وه.

● چواره م: "حافظ نه حمه دی موهاجیر" (۱).

وا خوئی نه وه تان بو ده گپرتنه وه که به سه ری هاتو وه:

(به لئی، من دان به وه دا ده نییم که له خزمه تکر دندا بو قورئانی پیروز ئیجتهادم کرد و، له ئیجتهاده که شندا به هه له دا چووم. چونکه تنه نا بیرم له رزگار کردنی ناخیره تی خویم کرده وه و، هه ر هینده ی ئه م هه ز و ئاره زو وه م تیدا بووژایه وه، به کسه ر له خزمه تکر دنی قورئانی پیروز سست و خاو بوومه وه و، زلله یه کی میهره بانیم لئی درا، هه ر چه نده ش زلله یه کی توند و ئازار به خش بوو، به لکو له راستی دا زلله یه کی سه خت و سه رزه نشتیکی به تین بوو ئاراسته م کرا. له خوای گه وره ئومیده وارم بیکات به که فاره تی ئه و بی ئاگایی به ی که له خزمه تگوزاری قورئاندا دوو چاری بووم. رووداوه که ش به م جزه ی خواره وه یه:

مامؤستا به و بیدعه تانه رازی نه ده بوو که تازه کی هینرا بوونه کایه وه (۲). جا له به ر نه وه ی که ئه و مز گه وته ی نوژی جه ماعه تم تیدا ده کرد له نیشته جیی مامؤستا وه نزیک بوو، ئنجا مانگه پیروژه کانی: "ره جه ب، شه عبان، ره مه زان" یش له هاتندا بوون، ئه و ئه م و تووژانه ی خواره وه م به ده رووندا هات و نه فسم پیی وتم:

ئه گه ر به شیوه بیدعه ته که نوژ نه که م ئه و له کاره که م قه ده غه ده کریم. خو ئه گه ر واز له مز گه وتیش بهینم و نه م به ئیمامی نوژ که ران ئه و ا پاداشتیکی زورم له کیس ده چیئ، به تایبه تی له م سنی مانگه پیروژه دا. سه ره رای نه وه ی که خه لکی گه ره کیش له سه ر واز هینان له نوژی جه ماعه ت رادین.

جا من ئا له م کاته دا و له ده روونه وه هه ز م ده کرد مامؤستا - که له گیانی خویم به لامه وه ئازیز تره - بو ما وه یه کی کاتی گوندی "بارلا" به جی بهیللیت و بو جیگایه کی تر

(۱) به کینه له "قوتایی یانی پیشینی په یامه کانی نور له "بارلا" و به درژیایی مانه وه ی مامؤستا نورسی له بارلا په یوه ندیی به مامؤستا وه بووه. له سالی ۱۹۴۸ ز کۆچی دوایی کردووه، خو لئی خوش بیئ. (وه رگیز)
(۲) واته: بانگدان و نوژ کردن و قورئان خویندن به زمانی تورکی، که به شیک بوون له و بیدعه ته نوئی یانه ی له ساله کانی بیسته وه تا سالی ۱۹۵۰ ز له تورکیا به زه ر و زه نگه وه پیاده ده کران. (وه رگیز)

بروات، تاكو به جزره بیدعی به که پیشنوژی بکه! به لام من ئەوهم لەیادچوو که ئەگەر مامۆستا - با بۆ ماوهیه کی کاتییش بئ - ئییره بهجئ بهیلت، سستی روو ده کاته خزمهتگوزاریی قورئان..

ئالەم کاته دا بوو که سزا درام^(۱) و، سزا کهشم هەر چه ند به به زهیی بوو، به لام زللەیه کی ئەو نده توند و به هیز بوو که له دوای سنی مانگ هۆشم به خۆمدا هاتهوه!
جا ئومیدی زۆرم به میهره بانیی فراوانی خوا ی گهوره ههیه که هه موو خوله کیکی ئەو موسیبه تەم بۆ بکات به خواپەرستی رۆژیکی تهواوتهی، وه ک مامۆستا خۆی - بهو ئیلهامه ی که خوا پئی به خشیه - پئی راگه یاندم. چونکه ئەو هه له یه به هۆی هیچ هانده ریکی دەر وونی و کهسی یه وه نه بوو، به لکو هۆ که ی تهنها هه له کردم بوو له ئیجتیهاد و بۆ چوونه که مدا و هی ئەوه بوو که بیرم تهنها له دوا رۆژی ئەو دنیای خۆم و پاداشت پیدا کردم بۆ "تهنها خۆم" کردهوه!
● پینجه م: "حه ققی ئەفه ندی" یه.

له بهر ئەوه ی خۆی لییره ئاماده نی، و امن له بریی ئەو ده یگێر مه وه، ههروه ک له بریی خلوصی گێر امه وه و، ده لیم:

حه ققی ئەفه ندی، بهوپه ری رینکوپینکی، کار و ئه ر کی سه رشانی خۆی له خزمهتگوزاریی قورئاندا به جئ ده یینا. به لام کاتی که به رپر سیکی هه رزه و نه فام کرا به "قایمقام"، حه ققی ئەفه ندی بری کردهوه له وه ی که هه موو ئەو په یامانه ی له لای هه ن، بیانشاریته وه. ئەمەش له بهر ئەوه ی نه وه ک خۆی و مامۆستا که ی به هۆیا نه وه تووشی زیان و ئازار بین. ئیتر به شیوه یه کی کاتی وازی له خزمهتگوزاریی نوور هیئا.

به لام به کسه ر زللەیه کی میهره بانیی ئاراسته کرا، چونکه ده عوایه کی له سه ر کرایه وه که خه ریک بوو ناچار ی بکات هه زار لییره بدات تا رز گاری بیئت لیی! به م جووره، سالتیکی ره به قی به هه ره شه لیکراوی برده سه ر. تا کو له ئەنجامدا گه راپه وه لامان بۆ کار و فه رمانبه ری به که ی خۆی و داوای خزمهتگوزاریی قورئانی کرد. ئیتر خوا وه ند له و گێژا وه دهر بازی کرد و حو که م که ی له سه ر هه لگرت و ته بریه بوو.

پاشان کاتی که دەر گای مه یدانیکی نوئی بۆ خزمهتکردنی قورئان له قوتاییان کرایه وه، که بریتی بوو له نوو سینه وه ی قورئانی پیرو ز به خه تی ده ست و به جو ریکی

(۱) لییره دا سزا که ی باس نه کرده وه، له وانیه به پنیوستی نه زانیبیت باسی بکات. (وه ر گێر)

تازه و جوان^(۱)، حهققى ئەفەندى بەشى خۆى درايى و، جزمىكى تەواوى قورئانى بە رىكويىكى و جوانى نووسى يەو. بەلام لەبەر ئەوئى خۆى پىنى وابوو كە لەبارى گوزەرانهو لە تەنگانەدايە، ئەوا بە پى ئەوئى ئىمەش پىنى بزاین پەناى برده بەر وە كىلىسى دەعوای خەلكى لە دادگاگاندا، كاتىكى زانى زلله يە كى تری میهره بانى لى درا. چونكە ئەو پەنجەيەى كە قورئانى پىروزی پى دەنووسى يەو لە شوپىنى خۆى دا نوشتايەو! ئىمەش لەبەر ئەوئى ئاگادارى كارە كەى ئەو نەبووین، سەرمان سوور دەما و نەماندە زانى هۆى ئەمەى بەسەر پەنجەى دا هات چى يە؟ چونكە وای لى كرد نە توانیت لە خزمەتكردى قورئاندا بەردەوام بىت!

پاشان تى گەيشتىن كە ئەم خزمەتە پىروزه نايە وىت ئەو پەنجە پاكانە تىكەلى شتى چەپەل بىن^(۲). وەك بلىنى پەنجە كە بە زمانى حال دەدووت و دەلئىت: "نايىت لەم لاو. لە نوورى قورئانى پىروز هەلم بكىشيت و پاشان بچىت لەولاو. نوقى تارىكستانى دەعوای كاتم بكهت!" هەرچون بىت ئەمە بىدارى كردهو.

بە هەر حال، من خۆم لە جىبى خلوصى دانا و لە برى ئەو بەسەر هاتە كەم گىر يەو. حهققى ئەفەندى وەك ئەو وایە. جا ئە گەر بەمە رازى نە بىت كە لە وە كىلىسى ئەو گىر يەو، با خۆى بەسەر هاتى ئەو زلله يە بگىر يەو كە لى درا.

● شەشەم "بە كر ئەفەندى" يە^(۳).

لەبەر ئەوئى خۆى لىرە نى يە و، هەر وەك لە برى "عەبدولمەجىد"ى بىرام گىر يەو، لە برى بە كر ئەفەندى دەيگىر يەو، چونكە وە كو يەك و ان و، پشت بە ئىخلاص و وەفا و

(۱) چونكە ئەو كاتانە لە تور كيا قورئانى پىروز بە پىنى عەرەبى قەدەغە كر ابو. ئەمە لە لايە كەو، لە لايە كى تریشەو ئەم قورئان نووسىنەو يەى كە لەم پەيامەدا باسى هەيە بە جۆرنكى و نووسرايەو كە هەر چى وشەى (الله) هەيە لە لاپەرە كانى دا لە ئاستى يە كتر دەر جوو بوون، تاكو ئەم لايەنەى ئىعجازى قورئان پىشانى ئەو كەسانە بدات كە لە مەسەلەى ئىعجازى قورئاندا هەر لەو نەندە تى دە گەن كە بە چا و بىبىن. خۆش نووسى بە ناوبانگى كورد حامىدى ئامىدى - خوالى خۆش بىت - بە خەتە جوانە كەى خۆى دانە يە كى لەبەر ئەو قورئانە نووسى يەو كە ئەو قوتابىيانەى نوور نووسىبو و يانەو. شايانى باسە: ئەم موصحفە دەستخەتەى حامىدىش چەندىن جار چاپ كراو و بلاو كراو تەو. (وەر گىر)

(۲) چونكە دەعوای دادگاگانى و ناحەقى تىدا تىكەل بە يە كتر دەبن. (وەر گىر)

(۳) يە كىنە لە قوتابىيانى پىشنى پەيامە كانى نوور. سالى ۱۸۹۸ز لە بارلا لە داىك بوو و سالى ۱۹۵۴ز لە سەستەمبوول كۆچى دواى كردهو، خوالى خۆش بىت. (وەر گىر)

برادرهای به راسته قینه که‌ی و دامه زراوی‌ی له خزمه تدا ده به ستم و، دم به وه کیلی خوی له گپرانه وه‌ی رو و داوه که‌دا:

ههروهك "سليمان نه‌فندی" ^(۱) و "حافظ توفیقی شامی" ^(۲) و برا خوشه ویسته کانی هاو وینه‌یان ده‌گپرانه وه:

ئه وه که‌سه‌ی "وته‌ی ده‌هفتم" ی له ئه‌سته مبولن به چاپ گه‌یاند به کر نه‌فندی بوو. ئنجا ویستمان په‌یامی "موعجزاتی قورئانی" ش هه‌ر له‌وی چاپ بکه‌ین، ئه‌مه‌ش له پینش هاتنی ئه‌م پیته لاتینی‌یانه‌ی ئیستا. ئه‌وه بوو نامه‌یه کم بو نارد و تیای دا بۆم نووسی که:

(پاره‌ی چاپکردنی ئه‌م په‌یامه و په‌یامه که‌ی تریشت بۆ ده‌نیرین).

به‌لام کاتی که‌ لیک‌ی دا بووه وه‌ پاره که‌ ده‌ کاته چوارسه‌د لیره و ده‌بیشزانی من له چ هه‌ژاری به‌ کدام، ئه‌وا ویستبووی به‌ پاره‌ی خوی چاپی بکات. ئنجا به‌ خه‌یالی دا هاتبوو که‌ من رازی نیم ئه‌و پاره‌ی چاپه که‌ بدات، ده‌روونی له‌خشته‌ی برد و ده‌ستی به‌ چاپکردنی په‌یامه که‌ نه‌ کرد! له‌ ئه‌نجامی ئه‌م بیر کردنه وه‌یه‌شی دا زیانیکی گه‌وره له‌ خزمه‌تگوزاری قورئان که‌وت. پاشان که‌ دوو مانگ به‌سه‌ر ئه‌مه‌دا تیپه‌ری نۆسه‌د لیره‌ی لئ دزرا! ئه‌مه‌ش زلله‌یه‌کی میه‌ره‌بانی بوو که‌ له‌ به‌رامبه‌ر سستی کردنیه‌وه له‌ کاره که‌ی دالیی درا!

له‌ خوای گه‌وره داوا کارین ئه‌و سامانه له‌ده‌ست چوووه‌ی به‌ خیر و سه‌ده‌قه بۆ بنووسیت.

● **حه‌وته‌م:** "حافظ توفیق" ه، که‌ به‌ نازناوی "شامی" به‌ناوبانگه. وا خوی به‌سه‌ره‌اته که‌یتان بۆ ده‌گپرانه‌وه:

به‌لئ: من چه‌ند کاریکی وام ئه‌نجام دا که‌ له‌ خزمه‌تگوزاری قورئان سستیان کردمه‌وه و، له‌ ئاکامی ئه‌مه‌شدا زلله‌م ئاراسته‌ کرا. به‌وپه‌ری بئ گومانیشه‌وه دئیام

(۱) ئه‌م سوله‌مانه هه‌شت سالی ره‌به‌ق له‌ بارلا خزمه‌تی مامۆستا نوورسی و په‌یامه‌کانی نووری کردوووه، نمونه‌ی راستی و وه‌فا و دلسۆزی بووه. سالی ۱۹۶۵ از کۆچی دوایی کردوووه، خوایی خوش بیست. (وه‌رگپر)

(۲) له‌ نیوان ساله‌ کانی (۱۸۸۷-۱۹۶۵) زدا ژیاوه و له‌ قوتایی‌یانی پیشینی په‌یامه‌کانی نووره. بۆیه‌ پینی و تراوه (حافظ) چونکه‌ هه‌موو قورئانی پیرۆزی له‌ به‌ر بووه، و پیشی و تراوه (شامی) چونکه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ شامدا له‌ گه‌ل باوکی ماوه‌توه. مرۆفیکی زانا و خاوه‌ن ته‌قوا و سه‌لاحه‌ت بووه. له‌ "بارلا" و به‌ندیخانه‌ کانی "ئه‌سکی شه‌هر" و "ده‌نیزلی" هاوده‌می مامۆستا نوورسی بووه. خوایی خوش بیست. (وه‌رگپر)

لهوهی که ئەو زللهیهه بهو هۆیهوه لێ درا. چونکه ئەو کارانهی که پێیانوه سهراقال بووم و لهو خزمهته سستیان کردممهوه، له ئەنجامی ههاله و نهزانیهم بوو له بیر کردنهوه و بۆچوونه کاندا.

زللهی به کهم:

کاتی مامۆستا نووسینهوهی قورئانی پیروزی به سهراماندا دابهش کرد، من نووسینهوهی سێ جزم بهر کهوت، چونکه خواوهند نیعمهتی خوشنوووسی خهتی عهرهیبی وهك نووسینی خهتی قورئان پێ بهخشیوم. جاشهوق و خوشحالیی نووسینهوهی قورئان، له نووسینهوهی پهيامه کان سستیان کردممهوه. جگه لهوهی که ههندی له خۆبایی بوونیشم لهمهوه تووش بوو، چونکه لهم کاره داخۆم له هاوهاله کاتم پتر به سهراکهوتوو دهزانی، بههۆی ئەوهی که هیچ پێوستی به کم له خۆمدا شک نهدهبرد به هیچ کهسێک سهبارهت به نووسینی خهتی عهرهیبی، به رادهیه کی وا که مامۆستا کاتی وستی له بارهی نووسینی خهتی عهرهیبی یهوه ههندی رینمایی و ئامۆزگاریم بکات، ههندی لهخۆم بایی بووم و وتم: "ئهمه ئیشی خۆمه.. دهزانم.. پێوستم به پێوتن نی به!"

له ئەنجامی ئەم ههالهیهمدا زللهیه کی میهره بانیم چهشت. که بریتی بوو لهوهی نهمتوانی بگهمه پلهی هاوهاله کاتم له نووسینهوهدا، چونکه ئەوان له جوانیی نووسینهوه کهدا پشیمکهوتن! منیش سهرم لهم کاره سوور دهما و دموت: خۆ من پشیمان کهوتبووم، ئەی بۆچی وا دواکهوتم؟ بهلام ئیستا تێ دهگه که ئەوهی من سهرم لێ سووردهما بریتی بوو له زللهیه کی میهره بانیی خواوهندو، کهرامهتی خزمهتکردنی قورئان لێی دام. چونکه ئەم خزمهته لهخۆبایی بوون قبوول ناکات.

زللهی دووههم:

دوو حالتم لهخۆمدا شک دهبرد که له گهڵ خاوینی کار کردندا بۆ قورئانی پیروژ نهده گونجان و، له ئەنجامیشیانوه زللهیه کی توندوتیژم لێ درا. ئەو دوو حالتهش ئەوه بوون که:

خۆم له ولاته کهدا به غهریب دهزانی، بهلکو له راستیشدا ههرا غهریب بووم. جابۆ نههیشتنی بیزاریی غهریبی و نامویی، تیکه لێی کهسانیکم کرد که بههۆی دنیاوه له خۆیان بایی بوو بوون. ئیتر لهوانهوه فیزی ریاکاری بووم! جگه لهوهش، به بۆنهی گوئی

نهدانم به دهستوره گرنگه کهی مامؤستا سهبارت به قهناعهت و دهست پیوه گرتنهوه،
ههژاری و دهستکورتی سهری تی کردم - ئەمەش سکالای حال نییە - هەرچهندهش
مامؤستا ئاگاداری ئەم شتانهی کردم، تەنانەت هەندی جارێش سەرزەنشتی دە کردم.
به لآم - به داخهوه - نەمتوانی لەم گێژاوه خۆم دەر باز بکەم. وا داوای لیخۆشبوون له
خوای گهوره ده کهم.

جا ئەم دوو حالهتهی باسم کردن، شهیتانه کانی جیننی و ئینس دهره تیان لی
وه گرت و، خزمه تگوزاریم بۆ قورئان سستی رووی تی کرد و، بهم هۆیهوه زللهیه کی
توندوتیژم خوارد، به لآم هی میهره بانی بوو. ئیتر بی هیچ گومانیک دلتیا بووم له وهی که
ئەم زللهیه م لهویوه بۆ هاتوه.

زلله کهش بهم جۆرهی خوارهوه بوو:

هەرچەند بۆ ماوهی ههشت سالی ره بهق نووسه ره وهی په یامه کانی نوور بووم و
مامؤستا دهیوتن و منیش دەمنوو سینه وه و تیکه لێ به کی ئاوا گه رمو گوو و خه ستوخۆلم
له گه ل ئەم په یامانه دا هه بوو، که چی - به داخه وه - له نوور و پرووناکیی ئەو په یامانه
هینده م دهست نه کهوت که ئەوانی تر له ماوهی ههشت مانگدا ده ستیان ده کهوت!

جا من و مامؤستا - ههردوو کمان - سه رمان له م کاره سوورده ما و ده مانوت: ده بی
هۆکاری ئەمه چی بیته؟ واته: بۆچی پرووناکیی حه قیقه ته کانی قورئان تیکه لێ ناو دلیم
نابن؟! گه لێ به دوا ی هۆکاره کانی ئەم دیارده یه دا گه راین. وا ئیستا به و په ری
بی گومانی په وه ده زانین که:

ئەو حه قیقه تانه یه کپارچه نوور و پرووناکین. دیاره "پرووناکی" هه رگیز له گه ل
"پیا" و "کلکه له قتی" دا بۆ خه لکی کۆنایته وه! هه ر له بهر ئەم هۆیهش بوو که
پرووناکی به کان لیم دوور کهوتنه وه و سه بارهت به من وه ک شتیکی نامۆیان لی هات.
له خوای گه و ره داوا کارم ئیخلاسی ته واوم له کار کردندا پی به خشیته و، له
"پیا" و "زه لیل بوون له بهرده م ئەهلی دنیا" دا بمپاریژیت.

تکا له هه موو شتان ده کهم - به تایبهت مامؤستا - که به کول دوغام بۆ بکەن.

بهنده ی پر قسوور:

حافظ توفیقی شامی

● هه شتم: "سهیرانی" یه.

ئهم براهه هاوشانی "خه سه ره" ه^(۱) و یه کینکه له قوتایی یه زیرهك و چالاكه کانم و، لهو که سانه یه که زۆر موشتاقی "په یامه کانی نوور" ن.

پۆرژیکیان پای قوتاییانی ئیسپارتهم سه بارهت به مه سه له ی "تهو افوق" و هر گرت، که کللیکه بۆ نهینی یه کانی قورئانی پیروز و زانیاری بیته کان (علم الحروف).

هه موو قوتاییان به و په پری گهر مو گوری له گفتو گو که دا به شداری یان کرد، ئهم نه بیته! ئنجا به وه شه وه پانه وه ستا که به شداری نه کات، به لکو له بهر ئه وه ی بایه خی به شتی تر ده دا، ده یویست منیش و الی بکات و از لهو حه قیقه تانه بهینم که عیلمی یه قینم بییان هه یه. پاشان نامه یه کی توندوتیژی بۆ ناردم که له ده روونه وه گه لئی کاری تی کردم و، له بهر خۆمه وه وتم: "داخی گرانم ئهم قوتایی یه وریایهم له ده ست چوو".

هر چه ندهش ویستم مه سه له که ی بۆ روون بکه مه وه، به لام بئ سوود بوو، چونکه بابه ته که شتی تری تیکه ل بوو بوو.

له پاش ئهمه، زلله یه کی میهره بانی لئ درا و، نزیکه ی سالیك رویشته به ندیخانه وه.

● نۆههم: "حافظ زوهدی گه وره" یه.

ئهم براهه سه ره په رشتی ئیش و کاری قوتاییانی نووری شاری "ئاگروس" ی ده کرد.

به لام وهك بلئی بهو پله و پیزه به رزه ی که قوتاییانی نوور هه یانه و به هۆی په پره ی کردنیانه وه له سونه تی پیروز و خۆپاراستنیان له بیدعهت، ده ستیان که وتوو، ئهم پی رازی نه بیته و، حه زی کرد ئهم پله یه ی لای ئه هلی دنیا ده ست بکه ویت! له بهر ئه وه، کارمندی یه کی له دنیا په رستان و هر گرت که بریتی بوو له: فیر کاری بیدعه تیکی خراب!

(۱) خه سه ره: سالی ۱۸۹۹ز له شاری ئیسپارته له دایك بووه و سالی ۱۹۷۷ز له ئه سه ته مبرول کۆچی دوایی کردوو. له پێشهنگی ئهو که سانه وه یه که سه دان نوسخه یان له په یامه کانی نوور به ده سه تخهت نوو سیوه ته وه و له ناخۆشترین بارودۆ خدا بلاوی کردوو نه ته وه و، به شیک زۆری ژیا نی خۆی له گه ل مامۆستا نوور سی دا له به ندیخانه کانی: ئه سکی شه هر و ده نیزلی و ئافیووندا به سه ر بردوو و، به سه ره رشتی و رینمایی مامۆستاش مو صحه فیکئی نایایی نوو سیوه ته وه بۆ ده ر خستنی ئیعه جازی قورئان له مه ر پیک ده ر چوونی وشه ی (الله) له یه ک به یه کی لاپه ره کانی ئهو مو صحه فه دا. خوالینی خۆش بیته. (وه ر گێر)

به‌لئی، ئەو کارمەندی‌یه‌ی گرتە ئەستۆ. بەمەش هەڵەیه‌کی گەورە‌ی کرد که پیچەوانە‌ی مەسلەك و رێبازی ئێمە‌یه، چونکه رێبازمان بریتی‌یه‌ له: شوینکەوتنی سونته‌تی پیروزی پێغمەبەر ﷺ.

پاشان زلله‌یه‌کی تابلێی سامناکی خوارد، چونکه رووداویکی وای بەسەر هات که نزیک بوو ئابرووی خۆی و کهسوکاریشی بەجاری بیات!
 ئەو رووداوه - به داخه‌وه - حافظ زوهدی بیجوو کیشی گرتە‌وه، هەر چه‌نده شایانی زلله نه‌بوو.

له‌ خوای گەوره‌ داواکارین که ئەم رووداوه‌ دلته‌زێنه‌ وه‌ك نه‌شته‌ر گەری‌یه‌ك لێ بکات بۆ دڵ و دەروونی و، هینده‌ش "دڵ"ی له‌ دنیا دوور بخته‌وه که ته‌نها له‌ پیناوی خوای گەوره‌دا بۆ قورئانی پیروزی کار بکات، تاکو له‌ قیامه‌تدا سوودی پێ بگه‌یه‌نێت.
 ● ده‌هم: "حافظ ئەحمەد"ه، خوالێی خوش بیات.

ئەم براهه‌ بۆ ماوه‌ی سێ سالی رهبه‌ق په‌یامه‌کانی نووری ده‌نوووسی‌یه‌وه و له‌ رووناکی‌یه‌کانی ئەم په‌یامانه‌ی هه‌ڵده‌گۆزی و، به‌وپه‌ری خۆشه‌ویستی‌یه‌وه سه‌رگه‌رمی ئەم کاره‌ی خۆی بوو.

پاشان تیکه‌لتی ئەهلی دنیا بوو، به‌و نیازه‌ی که له‌ ئازاریان رزگاری بیات و بتوانیت ئامۆژگاری و قسه‌ی باشیان بۆ بکات. ئەمه سه‌ره‌پرای ئەوه‌ش که چه‌زی ده‌کرد سه‌بارەت به‌ ئیشوکاری دنیا و گۆزه‌رانه‌وه هه‌ندی ده‌ست فراوانی په‌یدا بکات. ئیتر له‌م رێ‌یه‌وه ئەو شه‌وقه‌ی جارانی کز بوو. دنیاویستایش له‌م لایه‌نه‌وه سوودیان له‌ لاوازیی ئەو بینی. له‌ ئەنجامی ئەمه‌شدا سستی رووی کرده‌ کاره‌کانی له‌ خزمه‌تکردنی قورئاندا و، پاش ئەمه‌ دوو زلله‌ی لێ درا:

یه‌ که‌میان ئەوه‌بوو که: هەر چه‌ند ده‌ستکورت بوو، که‌چی خیزانه‌که‌ی پینچ که‌سی تری زیاد کرد! ئنجا به‌ راستی که‌وته‌ ته‌نگانه‌ی گۆزه‌رانه‌وه!

دوو هه‌میان ئەوه‌بوو که: هەر چه‌نده‌ مروڤێکی هه‌ست ناسک بوو، ته‌نانه‌ت هه‌یچ قسه‌یه‌کی له‌ که‌س قبول نه‌ده‌کرد، که‌چی پێ ئەوه‌ی به‌ خۆی بزانیات بوو به‌ دارده‌ستی که‌سانیکی فیلباز! به‌ راده‌یه‌ك که به‌ ته‌واوی پله‌وپایه‌که‌ی خۆی له‌ ده‌ست دا و، وای لێ هات زۆر که‌س ده‌نگیان لێ دا‌په‌ری و، به‌م جووره‌ هاوه‌لتییی ئەوانی له‌ده‌ست ده‌رچوو، ته‌نانه‌ت دوژمنایه‌تیشیان کرد.

● سیازدههم: "حافظ خالید"^(۱)، خوالیی خوش بیټ.

واخوی بهسرهاته کهیتان بؤ ده گپړیتهوه:

کاتی که بهوپهړی شوق و هماسهتهوه له رهشنووسیی پهیامه کانی نووردا بهردهوام بووم، کارمندی به کی بهتال (که پیشنوئیژی مزگهوتی گهپه که کهمان بوو) له نارادا بوو. جال بهر لهوهی زور حزم له پویشینی جوبیه و میزهری زانایان ده کرد، نهوا به جوریکی کاتی له کاره کهم سست بوومهوه و لاوازی پرووی کرده هیممهت و شوقم له خزمهتی قورئاندا. بهم جوره و بههوی نهزانیمهوه له مهیدانی کار و خزمهتگوزاریی قورئان کشامه دواوه. کاتیکم زانی زللهیه کی میهره بانیم به پیچهوانه ی مه بهسته کهمهوه لئ درا! چونکه هرچهند موفتی گهلی به لینی دامن که لهو شوینه دامبمه زرنیت و، هرچندهش زووتر نریکه ی نؤ مانگ هم کار و نهر کهم نه بنجام دابوو، کهچی نامانجه کهم نه هاته دی و له کردنه بهری جوبیه و میزهری بی بهش کرام!

نیتر دلنیا بووم لهوهی که نهو زللهیه هم نه بنجامی که متهرخه می کردنم بوو له کار و خزمهتی قورئانی پیروژدا. چونکه جار ان له کاتی دهر سدا ماموستا به تایبهتی ناوی منی دهینا. جگه لهوهی که رهشنووسه کانیشم دنووسی پهوه.

جاخو کشاندنهوم له مهیدانه که، به تایبهتی له نووسینهوهی رهشنووسه کان، نهوانی دوو چاری تهنگانه و گپرو گرفت کرد.

به هر حال.. سوپاس بؤ خوای گهوره که تیی گه یان دین چ زیانیکمان کردووه به بونهی هم که متهرخه می په مان له کار و خزمهتدا و، هانی داین که جاریکی تر پر وینهوه ناو ریزی کارگوزارانی خزمهتی قورئان و فیبری کردین که هم بانگهوازه پیروزی قورئان بانگهوازیکی چهنده بهرز و بلنده و، نجا باوهر و متمانه مان پیدا کرد بهوهی که رابهریکی مهزنی وه کو شیخی گهیلانی - قُدس سیره - پشتگیری کاره که مانه و به وینهی مهلائیکهت پاسهوانی هم بانگه پیروزیه.

بهندهی هره لاواز: حافظ خالید

(۱) ناوی تهواری: (حافظ خالید عومر لوتفی) په و سالی ۱۸۹۱ز له "بارلا" له دایک بووه و سالی ۱۹۴۶ز له نهسته مبول کؤچی دواپی کردووه. ماوهیه که له بواری فیژ کردن و پهرودهدا کاری کردووه و پاشان و زی لئ هیناوه و بووه به پیشنوئیژی په کیلک له مزگهوته کانی بارلا. سالی ۱۹۳۰ز "نهوهر" ی کپری کؤچی دواپی کردووه و ماموستا نوورسیش په یامیکی پر سه نامه ی بؤ نار دووه که ئیستا مه کتووی حقهدهمه له کؤمهته په یامی "مه کتووبات" و، به کوردیش له "په یامی بیماران" و "رابهری خوشکان" دا به ناوی: (پرسه ی منالیک) بلاومان کردووه تهوه. (وهر گپړ)

● چواردهههم: سنی سوو کهله زلله میهره بانی به که له سنی "مستهفا" ناو دران.

یه که میان: "مستهفا چاوش"ه، خوالینی خوش بیټ^(۱).

ئهم برابره خزمهتی مزگهوت به چوو که که ده کرد؛ نهوت کردنه سوپا و ته نانهت ناماده کردنی شقارتهش، له ماوهی ههشت سالی ره به قدا، ئهم برابره گرتبوویه ئهستوو، وهك دوایش زانیمان پارهی هه موو ئه مانه ی له گیرفانی خوی ددها. ئنجاله نوپژی جهماعهت، به تایهت له شهوانی جومعه دا، مه گهر کارینکی زور پیویست ناچاری بگردایه، ده نا ههر گیز دوا نه ده کهوت.

رؤژیکیان یه کیك له ئه هلی دنیا دهرفته تی له دلپاکیی ئهم وهر گرتبوو، پیی وتبوو:

"به حافظ فلان بلتی - که یه کیکه له نووسه روانی په یامه کانی نوور - میزه ره که ی دابگریټ پیش ئه وهی تازار بدریټ و به زور له سه ری لا بریټ! به جهماعهتی مزگهوتیش بلتی: به دزی یه وه بانگ نه ده ن"^(۲)!

ئهو مرؤفه دنیایی یه بی ئاگایه نه یده زانی گه یاندنی ئهم هه واته به لای که سینکی رۆح به رزی وهك مستهفا چاوشه وه کارینکی قورسه. به لام مستهفا، له بهر دهر وون پاکیی خزی، هه واته که ی گه یاندبوو!

ههر ئهو شه وه له خه ودا "مستهفا" م دی ههر دوو دهستی پیس بوو بوون و، له پشت سه ری قایقامه وه دهرؤشت و به یه که وه ده هاتنه ژووره که م!

بۆ به یانی پیس وت:

- برام! مستهفا! ئه مرؤ کیټ دیوه؟ له خه وندا تۆم دی ههر دوو ده ست پیس بوو بوون و له پشت سه ری قایقامه وه دهرؤشتی؟

وتی:

- ئای داخی گرام! کوپنخا که قسه یه کی پی سپاردم که به حافظ فلانی نووسه وه ی په یامه کانی رابگه یه نم، بی ئه وه ی بزاتم چ فیلیکی تیدا یه.

(۱) مستهفا چاوش ناوی ته واته پی: "خلووصی مستهفا" یه و سالی ۱۸۸۲ز له دایک بووه. له "بارلا" خزمهتی ماموستا نوورسی کردوه. له مانگی شوباتی سالی ۱۹۳۹ز و له تمه نی په بنجواحه وت سالی دا دنیای فانیی جی هیشتوه، خوالینی خوش بیټ. (وه رگیز)

(۲) مه به ست ئه وه یه که ئه وان دوو بانگیان ددها، یه که میان: به ناشکرا و به شیوه بیدعی یه که ی که به زه بروزه نگ له لایه ن ده ولته وه سه پیتر ابوو. دووه میان: به په نهانی و به شیوه ی شه ری له ناو مزگه وندا! (وه رگیز)

هەر لەو رۆژەدا هەندى نەوتى بۆ مزگەوت هینابوو. ئەو رۆژەش، بە پێچەوانەى رۆژانى پێشوو، دەرگای مزگەوت کرابوو وە و کارژەلەبەك رۆشتبوو و ناو حەرەمى مزگەوتە کە و شوینى نزیکى بەرمالە کەمى لەنوێژ بردبوو. ئنجا کە یەکیکی تر ویستبوو ئەو جیگاىە بشوات، هیچى دەست نە کەوتبوو نەوتە کە نەبیت. ئەویش بێ ئەوێ هەست بە بۆنى نەوتە کە بکات بە ئاوى زانیبوو، بۆیە بەرمالە کەمى پێ شۆردبوو، ئنجا بە پاشماوە کەمى ئاورپشینى دەورووبەرى مزگەوتى کردبوو! وەك بلیتى مزگەوتە کە بە زمانى حال بە "مستەفاچاوش" بلیت:

- (لەمەولا پێیستمان بە نەوتى تۆنىیە، چونکە هەلەبە کى گەرەت کرد!)

هەست نە کردنى ئەو کەسەش بە بۆنى نەوتە کە، ئاماژە بە بۆ ئەم گوفتارە معنەوى یەى مزگەوتە کە. تەنانەت ئەو رۆژە و شەوى جومەى پیرۆزیش مستەفا نەیتوانى بەشداریى نوێژى جەماعەت بکات، هەرچەندەش هەولێ دابوو بێت بۆ مزگەوت.

پاشان بە چەشنىکى پاك و بێ گەرد لە هەلە کانى خۆى پەشیمان بوو وە، بە دلێکى بە کول و پارانەهوى زۆرە داواى لێخۆشبوونى لە دەرگانهى خواى گەرە کردو، سوپاس بۆ خوا دلپاکى و نیازخاوینى لە عیبادەتدا - سەر لە نوێ - دەست کەوتەو.

دوو "مستەفا" ناو کەمى تر:

یە کەمیان: "مستەفا" یە کە لە قوتابى یە چالا کە کانه و خەلکى گوندى "قوله ئونوو" یە، ئەوى تریشیان هاو ئە کەمى تى کە "حافظ مستەفا" یە.

لەو کاتەدا بە قوتابى یانم راگەیاندبوو کە: لەبەر ئەوێ خزمەتى قورئان زیانى پێ نەگات نامەوى هیچ کەسێک لە جەژندا سەرم لى بدات، مەگەر بە تاکە کەسى، چونکە چاودێرى و تەنگ بێ هەلچینی ئەهلى دنیا لەو کاتەدا لەسەرم زۆر توند بوو. کەچى دەبینم کتوپر سێ کەس بە یە کەو و شەو هاتن بۆ لام! خو ئە گەر بارى کەش و هەوا لەبار بێت ئەوا نیازیان وایە بەیانى شەبەق برۆن! ئیز نە من و نە سلیمان و نە "مستەفا چاوش" هیچ تە گبیریکمان بۆ حەزەر کردن نە کردو، هەریە کەمان ئەم کارەى خستبوو ئەستۆى ئەوى ترەو.

بە هەر حال.. ئەوان لە پێش نوێژى بەیانى دا خواحافیزیان کرد و رۆشتن. یە کەسەر زللە کەمیان لى درا، کە بریتى بوو لە تۆف و زریانیکى سەختى ئەوتۆ کە ماوێ دوو

سه عاتی خایاند و به دریژایی ئەو زستانه شتی وامان نه دیبوو. ئیمهش خەمی ئەوان دایگرتین و دەمانوت: رزگاریان ناییت.

هینده خەفه تم بۆ خواردن که تا ئیستا خەفه تی وام بۆ کەس نه خواردوو. پاشان ویستم سلیمان بۆ زانیی هەوالتیان بنیرم - چونکه حسابی ته گیری هه زه ری نه کردبوو - به لام "مستهفا چاوش" وتی:

- ئە گەر سلیمان بروات، ئەویش لهوئى گیر ده خوات و ناتوانیت بیتهوه.. ئنجا ده بی من پرۆم به دواى دا و لهوئى بئینمهوه.. ئنجا عه بدولتلا چاوش دیت به دواى مندا.. ئنجا به کینکی تریش بهو جۆره دیت به دواى ئەودا..

له بهر ئەوه، کاره که مان دایه دهست خوای گه زه ری به توانا و، هه موومان به یهك دهنگ وثمان: "توكلنا على الله".

* * *

لێره دا پرسیارتك دیته پیش، ئەویش ئەوهیه که:

"ئەو گێروگرتانهی که دینه پێی برا تاییه ته کان و براده ره کانت، تۆ به: ته مئى کردنی په روه ردگاری و زلله ی گله بی یان له قه له م ده دهیت، به هۆی سستی و که مته رخه می یانه وه له خزمه تکردنی قورئاندا. که چی ئەوانه ی نه یاری خزمه تکردنی قورئان و دوژمنی ئیوه ن، به و په ری خووشی و ئارامی ژیا نیان لى ده گوزه ریت. جا ئایا بۆ چی ئەو که سه ی هاو پێی قورئانه زلله ی لى ده دریت، به لام دوژمنه که ی هیچ گێروگرتیکی تووش ناییت؟! "

وه لام:

په ندیکی پر له ده رس و عیبه ته ی پیشینان ده لیت: "الظلم لا یدوم، و الکفر یدوم"^(۱). هه له ی خزمه تگوزارانی قورئانیش، وهك ئەوه وایه سته میان له و خزمه ته کردییت. ئنجا ئە گەر ئەو خزمه تگوزارانه وریا بن، ئەوا خیرا بۆ سه ر پێگای راست ده گه رینه وه.. به لام دوژمن ته نها له پیناوی گو مپایی دایه که له دژی قورئان و خزمه تی قورئان راده وه ستیت و، ئەو سنوورشکاندنه ی که به رامبه ر خزمه تی قورئان ده یکات - به خو ی بزانییت یان نه زانییت - له ریزی کوفر و بی پروایی دایه.

(۱) واته: ستم به رده وام ناییت، به لام کوفر به رده وامه. (وه ر گێر)

جاله بهر ئه وهی کوفر شتیکی بهرده و امه، ئه و زور بهی کافران بهم زووی به زلله یان لئی نادریت. چونکه ههروهك ئه و که سانهی تاوانی بچوو کیان کردییت، هه ره له "قهزا" و "ناحیه" کاندای سزای ده درین، بهلام ئه وانهی تاوانی گه وره یان کردوو به دادگا گه وره کانی "جهزا" ده برین، هه ره بهو جور ههش ئه و هه له بچوو کانهی که ئیمانداران و هاوړی یانی قورئان ده یکه ن، به کسه ر و به زووی هه ره له دنیا دا به شیک له سزاکه ی ده چیژن، تا کو بیته که فاره تی ئه و هه له و گونا هانه یان و به ته وای پاکیان بکاته وه.

بهلام تاوانی گو مرایان، ئه وه نده گه وره یه که ئه م دنیا که م و کورته جینی تۆله لئی سه ندنه وهی ئه وانی تیدا نایته وه. له بهر ئه وه، تا کاتی هاته پێشه وهی جیهانی هه میشه یی ئه و دنیا و دادگای گه وره ی ئه وئی، مۆله ت ده درین. تا کو داد گه ریی خوا وه نده تۆله یان لئی ده سینیتته وه. له بهر ئه وه، زور بهی جار له م دنیا به دا سزای نادرین.

ئه وه فهرمووده پیرۆزه ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فهرموئی: "الدنيا سجن المؤمن، وجنة الكافر"^(۱) ئامازه یه بۆ ئه م راستی به ی باس مان کرد. واته مروقی ئیماندار هه ندی سزای که مته ر خه می به کانی هه ره له م دنیا به دا وه رده گریت. که واته دنیا، سه باره ت به ئیماندار، جینگای سزای تۆله سه ندنه وه یه. سه ره رای ئه وهی که هه ره ئه م دنیا به له چاو نیعمه ته کانی به هه شتدا که خوا ی گه وره بۆ ئیماندارانی ئاماده کردوو، ئه شکه نج و به ندیخانه یه.

بهلام کافران له بهر ئه وهی به هه میشه یی له ئاگری دۆزه خدا ده مینه وه، هه ندی پاداشتی کرده وه کانیان له م دنیا به دا وه رده گرن و، سزای تا وانه گه وره کانیان بۆ قیامه تی هه میشه یی هه لده گریت و، دنیا سه باره ت به وانه وه جینی نیعمه ت و خوشی به.

ده نا مروقی ئیماندار هه ره له م دنیا به دا ئه وه نده له زه ت و نیعمه تی مه عنه و بی ده ست ده که ویت که به خته وه رترین مروقی بی ئیمان ده ستی ناکه ویت. که واته له راستی دا مروقی ئیماندار هه ره له م دنیا به دا زور له مروقی کافر به خته وه رتره. وهك بلی ئیمانی مروقی ئیماندار وهك به هه شتیکی مه عنه وی وایه له رۆحی دا و، کافریتی مروقی کافریش وهك دۆزه خیکی مه عنه وی وایه له ماهیه تی دا!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

(۱) رواه مسلم وابن ماجه والترمذي وأحمد عن أبي هريرة. بروانه: مسلم "۲۹۵۹". واته: دنیا به ندیخانه ی ئیماندار و، به هه شتی مروقی کافر. (وه رگبیر).

بریسکه‌ی یازدهم

(پلیکانه‌ی سوننه‌ت و جاری دهردی بیدعه‌ت)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَلْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (التوبة: ۱۲۸)

مه‌قامی به‌که‌می ئەم نایه‌ته‌ پیرۆزه بریتی‌یه له په‌یامی "رِیازی سوننه‌ت". مه‌قامی دووه‌میشی ئەم په‌یامه‌یه که بریتی‌یه له "پلیکانه‌ی سوننه‌ت":

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (التوبة: ۱۲۹)

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (آل عمران: ۳۱)

"له نێوان سه‌دان سه‌رنجدا که له‌م دوو نایه‌ته‌دا هه‌ن، یازده سه‌رنجی ورد به پوختی روون ده‌که‌ینه‌وه".

□ سه‌رنجی به‌که‌م:

په‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: "مَنْ تَمَسَّكَ بَسْتِي عِنْدَ فِسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدٍ"^(۱). به‌لێ، شوپنکه‌وتنی سوننه‌تی بێ‌گه‌رد و خاوینی په‌غه‌مبه‌ر ﷺ، بئ‌هیج گومانیک، کارینکی تابلیی به‌نرخ و به‌رزه. به‌تایبه‌ت له‌ کاتی په‌ره‌سه‌ندن و زالبوونی "بیدعه‌ت" و

(۱) رواه ابن عدي في الكامل وعزاه المنذري في الترغيب والترهيب للبيهقي. والثابت في الصحيح قوله ﷺ: "إن من ورائكم زمان صبر، للمتمسك فيه أجر خمسين شهيداً منكم" أخرجه الطبراني في الكبير ۱۰۳۹۴ والبخاري ۳۷۸/۱ وقال الهيثمي في المجمع (۲۸۲/۷): ورجال البزار رجال الصحيح غير سهل بن عامر الجلي وثقه ابن حبان. اهـ. وفي الصحيحة (۴۹۴): قال عن اسناد الطبراني: وهذا إسناد صحيح رجاله كلهم ثقات رجال مسلم. (وهو كذا)

خراپکاری نه ته و هدا، لهم جوره کاتانه دا نرخي گه لئی بهر زتره، چونکه چاودیری کردنی ناسایی ترین سوننهت و رهویه ی پیغمبر ﷺ ته قوا به کی مهزن و ئیمانیکی به هیزی دامه زراو ده گه یه نیت، به هژی ئه وهی شوینکه وتنی راسته و خوی سوننهتی خاوتنی پیغمبر ﷺ یه کسه ر ئه و خو شه ویسته ده خاته وه یادی مرؤف. ئهم یاد خسته وه یه ش ده بیته به هژی یاد کردنه وه و ههست کردن به ناماده بوونی چاودیری (مراقبه) ی خوا وه ند. ته نانهت له و کاتانه دا که سوننهتی پیروزی پیغمبر ﷺ تیدا ره چا و ده کریت، ناسایی ترین هه لسو که وتی ناسایی و کاروباری سروشتی وه ک: خواردن و خوار دنه وه و نوستن و هاوچه شنیان، هه موویان ده بن به رهفتاری په سندی شعرعی و په رستش و، پاداشتیان له بهر امبه ره وه بو داده نریت.

چونکه مرؤف به و کاره ناسایی یه ی خوی، شوین پی هه لگرتنی پیغمبر ﷺ ره چا و ده کات و، ئه وه ی بیر ده که ویته وه که پیغمبر ﷺ خاوه نی شهر یعه ته و، ئنجا به دل پرو ده کاته به دیهنه ری راسته قینه ی شعرع که خوای گه وره یه. ئیتر دلنیایی و ناسو و ده بی ده رژیته ناو دلیه وه و جوره په رستشکی لهم ری یه وه ده ست ده که ویت.

به جوره ی له سه ره وه باس کرا، بزمان دهر که وت که: هه ر که سیك سوننه تی پیروز و پروناکی پیغمبر ﷺ بکات به عادهت و دابی ژبانی، ئه و اله راستی دا هه مو و عاده ته کانی خوی کردون به "عیبادهت" و، ده توانیت هه مو و ته منه نی خوی بکات به ته منه نیکی بهر دار و بهر هم به خشی ئه و تو که پاداشتی له سه ره وهر بگریت.

□ سه رنجی دو وه هم:

ئیمامی ره بیانی (ئه حمده ی فارووقی، خوالئی رازی بیت) ^(۱) فه رموو یه تی:

(۱) "ئیمامی ره بیانی" (۹۷۱ - ۱۰۳۴ ک) ناوی "ئه حمده ی کوپی عبد الأحد" ه و خه لکی "سه ره نه ند" ی هیندستانه و ناز ناوی به "فارووقی" بلا و بووه ته وه چونکه له نه وه ی حه زره تی عومهری کوپی خه تتابه، خوای لئی رازی بیت. نوینکاری ئابین (مجدد) بووه له سه ره تای هه زاره ی دو وه می کۆچی دا و به راستیش ئه رکی تازه کردنه وه ی به جی هینا وه. له زانیاری یه کانی سه رده می خوی دا ده ستیکی تابلئی بالای بووه، جگه له وه ی که خاوه نی رۆحیکی په ره و ده کرا و ده روونیکی پاک و ئیخلاصینکی که م وینه بووه له به ندایه تی دا بو خوای گه وره و، خاوه نی دلنکی هه میشه بیندار بووه. چه ندین جار پله و پایه ی به رزی درا وه تی هیجانی وهر نه گرتوه. ئه و ئاشووبه ی (ئه کبه رشای) هیند بو له ناو بردنی ئیسلام هه لی گیر ساند، ئهم زاته توانی بهر ننگاری رابه ستیت و، ده ولته تی مه غزی له ئیلحاد و بین بروایی و بهر هم می یه وه بگریته وه بو باوه شی ئیسلام له رنی بلا و کردنه وه ی په ره ی به یعهت و برابه تی و رینسایی خه لکی یه وه و، توانی "تصوف" له و شتانه ی تیکه لی بوو بوون و لیلیان کردبوو، پاک بکاته وه. بهم چه شته ئیمامی ره بیانی به خوری تیشک به خشی قو تا بخانیه نه قشه ندی ده ژ میرریت. بانگه که ی به شیوه یه کی بهر بلا و له نیو ده ور گه ی هیندا بلا و بووه و،

(ئەو کاتانەى كە پلە كانى: "سەير و سلوو كى رووحى" م دەبرى، دەمبىنى: گەشاوهرتىن و بەرزترىن و ناسكترىن و هېمن و ئارامترىنى چىنە كانى ئەوليا، ئەوانەن كە شوپنكەوتنى سوننەتى پىرۇزىيان كىردوو بە بناغەى تەرىقەتە كانيان. تەنانەت وەلىيە عەوامە كانى ئەو چىنە، گەلى جۈانتر و بەرپىزتر دەبىنران لە چاۋ ئەوليايانى تايەتتى چىنە كانى تردا)^(۱).

بەلى، ئىمامى رەببىنى نوپكارى ھەزارەى دووھەم - خوا لىي رازى بىت - راستى فەرموو. چونكە ئەو كەسەى دەست بە سوننەتى پىرۇزەو دەگرىت و دەيكات بە بناغەى كارە كانى، شايانى پلەى "مەحبوبىيەت"ە^(۲) لە ژىر ساپەى پىغەمبەرى خۇشەويستى خوادا ﷺ.

□ سەرنجى سىھەم:

كاتى ئەم "سەئىد"ە ھەزارەى دەرگانەى خوا تىدە كۆشا لە دۆخى "سەئىدى كۆن" دەر بچىت، دل و ژىرىم لە بەرامبەر زىيانكى مەعنەبى سامناك و لە ناوھندى راستىيە كاندا لەرزەيان بى كەوت و تلىر بوونەو. چونكە لەو كاتەدا وا ھەستم دە كىرد كە وەك بەلى دل و ژىرىم تاۋىك لە ئاسمانەو دە كەونە خوارەو بەرەو زەوى و تاۋىكى تىش لە زەوىيەو بەرەو ئاسمان بەرز دەبنەو! بەھۆى ئەوەى كە لە لايە كەو كەس رابەرم نەبوو، لە لايە كى تىشەو دەروونى بەدخووزم لە خۆى بايى بوو بوو..

جالەو كاتەدا (كە من لەم دابەزىن و بەرزبوونەو ھەدا بووم) ھەرىكە لە سوننەتە پىرۇزە كانى پىغەمبەر ﷺ و رەچاۋ كىردنى ئاسايى ترىن رەويەى ئەوم وەك قىيلەنمايەك بىنى كە روو كارى كەشتىيە كانى ناو دەريا دەستنىشان دە كات و، دەمبىنى كە ھەرىكە كەيان وەك چىرايەك واپە چەندىن رىي تارىك و زىانبەخشى لەژمارە بەدەر رووناك دە كاتەو.

كاتى لەو گەشتە رووحىيەمدا لە ژىر پالەپەستۆى چەندىن تەنگ بىن ھەلچىن و كۆلى گەورە و قورسدا ماندوو دەبووم، ھەتا شوپن ئەو مەسەلانەى سوننەتى پىرۇز دە كەوتم كە

يە كىك لە بەروبوومە كانى: (ئۆرەنگ زىب) شای خواناس بوو كە لە سەردەمى فەرمانرەوايى ئەودا سەرى ئىسلام و موسلمانان بەرز بوو ھەو و كافرانىش سەرشۆر كران. تەرىقەتە كەى بەھۆى گەورە زانای بەناوبانگى كورد: "مەولانا خالىدى نەقشبندى" يەو (۱۱۹۲-۱۲۴۲ك) لە ھەموو جىھانى ئىسلامى دا بلاۋ بوو تەو. چەند بەرھەمىكى دواى خۆى جى ھىشتوو، بەناوبانگە كەيان: "مەكتوبات"ە كە "مەمەد موراد مەنزىلەوى" كىردوويە بە عەرەبى. (وەرگىز)

(۱) لە چەندىن شوپنى مەكتوباتى ئىمامى رەببىنى دا ئەم واتايە دووپات بوو تەو، بۆ ئومونە پروانە مەكتوبى دووسەد و شەستەم. (وەرگىز)

(۲) ئامازەيە بۆ ئايەتى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (آل عمران: ۳۱). (وەرگىز)

پەيوەندىيان بەو بارە رۇحى يەمەو ھەبوو، ھەستەم بە لەش سوو كى دە كرد. وەك ئەو ھى سوننەتى پىرۇز ھەموو كۆلە قورسە كام بۆ ھەلبىگىرەت و، ئەر كە كانى سەرشانم لە كۆل بىكاتەو! ئىتر بەم چەشنە و بە خۆتەسلىم كردنى تەواو تىم بۆ سوننەتى پىرۇزى پىغەمبەر ﷺ، لە پەژارەى وەسوسە و دوو دللى وەك: "ئايا ئەم كارە بەرژەو ھەندى تىدايە يان نا؟ كارىكى رەوايە يان نا؟" رزگارم دەبوو.

ئىنجا ھەر كات دەستەم لە سوننەت ھەلدە گرت، يە كسەر شەپۇلى گىرو گرتە كان زىاد دەبوون و، رىنگا نەز انراو ھە كانىش زىاتر سەخت و پىر لە ھەلەت و تەماوى و، كۆلە كانىش پىر قورس دەبوون. لە كاتىكدا كە من لەو پەرى كۆلە وارى و كورت بىنى دا بووم و رىنگاش تارىك دا ھاتبوو. بەلام ھەر ئەو ھەندەى دەستەم بە سوننەتەو دە گرت و شوپى دە كە و تەمەو، ھەستەم دە كرد كە يە كسەر رىنگام لە بەردەمدا رووناك دەبوو ھەو، ئارامى و ئاسايشى تىدا دەبىنرا و كۆلە كانىش سووك دەبوون و، كۆسپ و تەگەرە كانىش نەدەمان.

بەلئى، لەو ماو ھەى ژيانمدا ئەو ديار دەيەم بەو جۇرە بىنى، ئىتر بەو ھەستەكردن و بىننەى خۆم تەسلىقى بىر پار و فەرمايشتە كەى ئىمامى رەبىانم كرد.

□ سەرنجى چوارەم:

ماو ھەك لە بارىكى رۇحى سەيردا بووم، كە لە ئەنجامى بىر كەرنەو ھە و تىرامانم لە "يادى مردن" و باو ھەبووم بە كىشەى "مردن پاست و بى گومانە" و، بىر كەرنەو ھى دوور و درىژ و بەردەوامم لە: نەمان و لەناو چوونى جىھان، ئەو بارە رۇحى يەم بۆ دروست بوو. چونكە لەو ماو ھەدا خۆم لە ناو ھەندى جىھانىكى سەيردا بىنى:

ئەو ھەبوو كە پروانىمە دەرووبەرم، دەبىنم من تەرمىكم لە لای سەرووى سى تەرمى مەزن و گىرنگەو ھەراو ھەستاوم:

يەكەم: تەرمى مەعنىوى ھەموو ئەو زىندەو ھەرانەى كە پەيوەندىيان بە ژيانى كەسىي مەنەو ھەيە و، ئىستا مردوون و لە گۆرى "رابوردو" دا نىژراون، كە من ئىستا لە سەروو ھەو ھەراو ھەستاوم لە راستى دا كىلى گۆرى ئەو تەرمەم!

دو ھەم: تەرمىكى گەلئى مەزنە و، ئەو ھەموو جۇرە زىندەو ھەرانە دە گىرئەخۇ كە پەيوەندىيان بە ژيانى تىكرى مرفاىەتى يەو ھەيە و، ئىستا مردوون و لەو گۆرە مەزنەى رابوردو دا نىژراون كە جىي گۆى زەوىي تىدا دەبىتەو ھە. منىش تەنھا وەك خالىكى ئەوتو

وام که به زوویی ده کوژیتهوه و وهك میروولیه کی بچووک وام که خیرا دهمریت، لهسهر رووی ئەم سهردهمهی که کیلی ئەو تهرمهیه!

سئهمه: ئەو تهرمه مهز نهی که له کاتی بهریابوونی قیامهتدا ئەم گهر دوونه له خوی دا ده پیچیتهوه. جال بهر ئەوهی مردنی گهر دوون لهو کاته دا کارینکی راسته و دیتهدی و هیچ گومانیکێ تیدانییه، ئەوا وهك ئیستا روو بدات ئاوا به چاو ده مبینی.

لهو کاته دا سهر سوورمان هه موو لایه کی دهروونی داگرمتهوه و سام و شکوی سهختی گیان کیشانی ئەو تهرمه مهز نهی لئ نیشته و، مردنی خویشم - که ئەویش دیت و هیچ گومانیکێ تیدانییه - ده بینی وهك ئیستا روو بدات! لهم کاته دا هه موو بوونه وهران پشتیان لئ هه لکردم و به ته نیایی به جئ یان هیستم و رۆشتن، وهك ئەوهی که ئایه تی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا...﴾ ئاماژهی بۆ ده کات. لهو کاته دا هه ستم ده کرد که گیانم به ره و ئایندهیه کی درێژ خایه نی رووه و هه میشه یی رایبچ ده کریت، که وهك زه ریایه کی بی لیوار وایه ده بی مروف - بیه ویت یان نه یه ویت - خوی بها ویته ناوی.

کاتی من لهم باره سامنا که گیانی یه دا بووم و خهم و په ژاره به توندی دل و دهروونی ده گوو شیم، فریا گوزاری و یارمه تیم له قورئانی پیروژه وه بۆ هات، چونکه ئەم ئایه ته پیروژه هات به هانامه وه که ده فهر موی:

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾

به رادهیهك که ئەم ئایه ته بۆ من بوو به که شتی یه کی دنیایی و هیمنی و ئارامی به خش لهو زه ریایه بی لیوار دا. ئیتر "گیان" م به دنیایی یه وه رۆشته سایه و په نای ئەم ئایه ته پیروژه و، ههر ئەو کاتهش تی گه یستم که ئەم ئایه ته جگه له و اتا ناشکرا و راشکاوه که ی، و اتایه کی ئاماژه بیی شی هه یه. ئنجا دلدا نه وهی خۆم لهو و اتایه دا دۆزی یه وه و، ئەم ئایه ته دنیایی و ئاسو ده یی بی به خشیم.

به لئ، و اتای راشکاوی ئەم ئایه ته پیروژه، به پیغه مبه ر ﷺ ده فهر موی:

ئه گهر گو مریان گوئی له قورئان رانه گرن و پشت له شه ریعت و سونه تی تۆ هه لبه کن، تۆ خه میان بی مه خو. به لکو بلئ: ته نها خوا ی گه وره م به سه و سه روز یادمه و، پشتی بی ده به ستم و، ههر ئەو جیی نیازه که له بریی ئیوه که سانی ترم بۆ په یدا بکات شوینم بکه ون، چونکه عه رشی مه زنی ئەو خوا وه نده ده و رانه دوری هه موو شتیکی داوه و، نه یاخی بووان ده توانن له دهستی هه لبین، نه ئەوانهش یارمه تی لئ و هره گرن بی فریا گوزاری و یارمه تی ئەو ده میننه وه.

به توانا و شکۆمەند و، له ناوهندی پهروهردگارێتی به مەزن و، دانایی به لهراده به دهه و، میهره بانی به فراوانه که ی دا.

□ سەرئنجی پێنجەم:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (آل عمران: ۳۱).

ئەم ئایەتە پیرۆزە بە جۆریکی بێ گومان مەودای گرنگی و پێویستی شوینکەوتنی سوننەتی پێغەمبەر ﷺ ڕاده گەیه نیت.

بەتێ، ئەم ئایەتە پیرۆزە بەهێزترین و چەسپاوترین بەشەکانی "پێوانە ی دەراویتە یی"^(۱)، که یه کێکه له پێوانەکانی زانستی ژیریژی (مەنتیق). چونکه لەم پێوانەیدا ئەمە ی خوار هوه به نمونه دههینرێتەوه:

"ئەگەر خۆر هەلێت، ئەوا ڕۆژ دەبێتەوه."

ئەمە نمونە و پێشەکی یه بۆ ئەو ئەنجامە ئیجابی یه ی که دەلێت:

"خۆر هەلھات، کهواته ڕۆژ بوو تەوه."

هەر وهها دەشبییت بە نمونە و "پێشەکی" بۆ ئەم ئەنجامە سەلبی یه:

"ڕۆژ نەبوو تەوه، کهواته خۆر هەلنەهاتوو ه."

جا ئەم دوو ئەنجامە "سەلبی و ئیجابی یه" بە چەشنیکی بێ گومان له زانستی ژیریژی دا چەسپاون.

ئەم ئایەتەش بە هەمان چەشنە، چونکه دەفەر موی:

"ئەگەر خواتان خۆش دەوێت دەبێ شوین خۆشەویستە که ی بکهون، خۆ ئەگەر شوینی نە کهوتن، ئەوا دەردە کهوێت که خواتان خۆش ناوێت!" چونکه ئەگەر بە راستی خۆشەویستی خواتان له دلدا بییت، ئەوا ئەم خۆشەویستی یه شوینکەوتنی سوننەتی پیرۆزی "خۆشەویستە که ی خوا" بەر هەم دەهینیت.

(۱) له زاراوهکانی زانستی مەنتیقە. لەم زانستەدا بە گشتی دوو جۆر پێوانە هەن. یه کهمیان: پێوانە ی پێکه وەیی (قیاس اقرانی) دوو هەمیان: پێوانە ی دەراویتە یی (قیاس اِسْتِثْنَائِي). سەبارەت بە پێوانە ی یه کهمیان ئەو یه که به دوو پێشەکی ئەنجامێک بەر هەم دینن. وهك ئەم نمونە یه: "شادمان مرفۆئیکی دانایه، هەموو مرفۆئیکی داناش لیبور دەیه، کهواته شادمان لیبور دەیه". رستە ی یه کهم و دوو هەم دوو پێشەکی یه کانن، سنی هەمیش پینی دەوتریت: "ئەنجام". نمونە ی "پێوانە ی دەراویتە یی" مامۆستا نوورسی خۆ ی له دهقه که ی سەر وهدا هیناویەتی. (وهه رگبیر)

به‌لئی، ئەو کەسە‌ی باوە‌ری بە خوا بی‌ت، گوئێ‌ی رایە‌لیشی دە‌بی‌ت. گومانیش لە‌وه‌دا نی‌یه‌ کە کورت‌ترین پێ‌ بۆ‌ لای خوای گە‌وره‌ کە لە‌ هە‌موو پێ‌نگاکان راست‌تر بی‌ت و لە‌ هە‌موو شیان زیاتر لای خوا پە‌سە‌ند بی‌ت و پێ‌چاو پێ‌چی تێ‌دا نە‌بی‌ت، لە‌ ناو‌ه‌ندی گشت پێ‌نگاکانی گوئێ‌ی رایە‌لیی خوادا، ئە‌و شارپێ‌نگا و راستە‌شە‌قامە‌یه‌ کە پێ‌غە‌مبە‌ری خۆ‌شە‌ویستی خوا ﷺ گرتوو‌یه‌ تێ‌به‌ر و بە‌ سوننه‌تی خۆ‌ی روونی کردوو‌ه‌ته‌وه‌.

به‌لئی، کارپێ‌کی زۆ‌ر روون و ئاشکرایه‌ کە ئە‌و خواو‌ه‌نده‌ دە‌سه‌تێ‌ه‌نگین و سه‌خاوه‌تمه‌نده‌ی ئە‌م گە‌ردوونه‌ی تا ئە‌م راده‌یه‌ بە‌ ناز و نێ‌عمە‌ت و بە‌خشایشه‌ کانی خۆ‌ی پێ‌ کردوو‌ه‌، داوای شوکرانه‌بژێ‌ری و سوپاسگوزاری له‌ به‌رامبەر ئە‌و نێ‌عمە‌ت و بە‌خشایشانه‌ی خۆ‌یه‌وه‌ له‌ خاوه‌ن هه‌ستان ده‌کات..

هه‌روه‌ها ئاشکرایه‌، ئە‌و خواو‌ه‌نده‌ دانا و شکۆ‌مه‌نده‌ی کە تا ئە‌م راده‌یه‌ به‌ موعجیزاتی به‌دی‌هێ‌نراوانی خۆ‌ی ئە‌م گە‌ردوونه‌ی رازاندوو‌ه‌ته‌وه‌، له‌ گه‌ڵ ئە‌و کە‌سه‌ی کە هه‌لبژاردە‌ی نی‌وان خاوه‌ن هه‌ستانه‌، ده‌دوێ‌ت و، روونکردنه‌وه‌ و گه‌یاندنی فەرمانه‌ کانی خۆ‌ی بۆ‌ بنه‌ده‌ کانی به‌و ده‌سه‌پێ‌رت و ده‌یکات به‌ پێ‌شه‌وایان..

هه‌روه‌ها شتیکی روونه‌، ئە‌و خواو‌ه‌نده‌ جوان و خاوه‌ن که‌ماله‌ی کە ئە‌م گە‌ردوونه‌ی کردوو‌ه‌ به‌ ده‌رخه‌ر و پێ‌شانده‌ری دره‌وشانه‌وه‌ له‌ ژماره‌به‌ده‌ره‌ کانی جوانی و که‌مالی خۆ‌ی، ته‌واوترین باری به‌ندایه‌تی به‌و کە‌سه‌ ده‌به‌خشیت کە لە‌ هە‌موو کە‌سیک زیاتر گشت نمۆ‌نه‌ کانی به‌دی‌هێ‌نراوه‌ ناوازه‌ کانی خواو‌ه‌ندی تێ‌دا کۆ‌بووه‌ته‌وه‌، که‌سێ‌ کە لە‌ هە‌مووان ته‌واوتر جوانی و که‌مال و ناوه‌ جوانه‌ کانی خواو‌ه‌ندی ده‌رخستوو‌ه‌، ئە‌وانه‌ی کە خواو‌ه‌ند خۆ‌ی چه‌زی له‌ ده‌رخستیانه‌..

به‌لئی، ته‌واوترین باری به‌ندایه‌تی به‌و ده‌به‌خشیت و، ده‌یکات به‌ پێ‌شه‌وایه‌ کی نمۆ‌نه‌یی جوان بۆ‌ خه‌ڵکی و هانیان ده‌دات بۆ‌ شوێ‌ن پێ‌ هه‌لگرتنی، تا کو ئە‌وانیش شتیکی هاوچه‌شنی ئە‌و باره‌ ناسک و جوانه‌ی ئە‌ویان لێ‌ ده‌ربکه‌وێ‌ت.

بە‌گورتی:

خۆ‌شوێ‌ستی خوای گە‌وره‌ داخواری شوێ‌نکه‌وتنی سوننه‌تی خاوی‌نی پێ‌غە‌مبەر ﷺ ده‌بی‌ت و، ئە‌م خۆ‌شە‌ویستی‌یه‌ - بێ‌هیچ گومانیک - ئە‌و شوێ‌نکه‌وته‌ به‌ر هه‌م ده‌هێ‌نێ‌ت. ده‌سا خۆ‌شبه‌ختی بۆ‌ ئە‌و کە‌سه‌ی کە به‌شیکی زۆ‌ری له‌م شوێ‌نکه‌وته‌ ده‌ست ده‌که‌وێ‌ت. به‌دبه‌ختی و زه‌ره‌رمه‌ندیش بۆ‌ که‌سێ‌ کە رێ‌زی شایسته‌ی سوننه‌تی پێ‌رۆز ناگرێ‌ت و، به‌ناو بێ‌دعه‌تدا هه‌نگاو ده‌نێ‌ت و په‌فتاری پێ‌ ده‌کات.

□ سەرخی شەشەم:

پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتى:

"كل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار"^(۱).

واتە: دواى ئەوەى ياسا و دەستوورە كانى شەرىعەت و سوننەتى پىرۆز بەوپەرى پىكۆپىكى و بەينى بەلگەى ئايەتى ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ (المائدة: ۳) تەواووبون و دامەزران، دواى ئەمە ئەگەر ئەو دەستوورانە بە جوان نەزانرین و شتى تر بهینریتە جىيان و، بیدعەتى واپەيدا بکرىت که و ابگەیه نیت - خوانە خواستە - ئەو ياسا و دەستوورانە ناتەواو بن، ديارە ئەم کارە ئەوپەرى گومرايى بە و جگە لە ئاگرى دۆزەخ هيج ئەنجامىكى تری نى بە.

سوننەتى خاوينى پىغەمبەر ﷺ چەندین پلەى هەیه:

هەندىکیان: "واجب" ن، که هەر گیز نابى پشتگوى بخرین و جى بە جى نە کرین. ئەم بەشە لە کتیبە كانى شەرعدا بە دريژی چەسپاون و پروون کراونەتەو و، لەو جورەن که بە هيج شيوە بە دەستکاری و ئالوگۆر ناکرین.

بەشیکى تریان لە چەشنى "نەوافیل" ن. ئەمانەش لە خۇياندا دوو بەشن:

بەشیکيان ئەو سوننەتانەن که تايەتن بە پەرستشەو، ئەمانەش لە کتیبە كانى شەرىعەتدا پروون کراونەتەو و هەر ئالوگۆر نیک تاياندا بە "بیدعەت" دادەنریت.

بەلام دوابەش که ناوى "داب و پەویە" ی لى نراو و، لە کتیبە كانى بەسەرھاتى ژيانى پىغەمبەردا ﷺ باس کراو، رەفتار نە کردن بەم بەشەيان بە "بیدعەت" دانانریت، بەلام هەر چۆن بىت جورە سەرىچى کردنىكى داب و پەویە كانى پىغەمبەرە ﷺ و، وەر نە گرتنى ریزنەى پرووناکى ئەو و، رەفتار نە کردنە بە ئەدەبى راستەقینە.

ئەم بەشەيان بریتى بە لەو کردار و رەفتارانەى پىغەمبەر ﷺ که لە بابەتە كانى عورف و داب و هەلسو کەوتى سروشتى یەو و بە "تەواتور" پیمان گەیشتون و زانیومان، وەك زۆر لەو سوننەتانەى که ئەدەبى گوفتار پروون دە کەنەو و، بارە كانى خواردن و خواردنەو و نوستن دەردەخەن، یان ئەوانەى پەيوەندى یان بە تیکەلى خیزانەو هەیه.

(۱) جزء من حدیث صحیح أخرجه أحمد ومسلم والنسائي وابن ماجه والبيهقي عن جابر رضي الله عنه. وزيادة: "وكل ضلالة في النار" هي عند النسائي فقط، وسندها صحيح. (به پوختى لە "اللمعات" هوه)

ئەمانە کە پێیان دەوتریت: "ئاداب"، واتە داب و ڕەویە کانی پێغەمبەر ﷺ ھەر کە سێک بە دوایاندا بگەریت و شوێن پێی پێغەمبەریان ﷺ تێدا ھەلبگریت، ئەوا ھەموو "عادەت" ە کانی دە کات بە "عیبادەت". واتە ھەموو ھەلسو کەوتیکی ئاسایی ڕۆژانە ی دەبن بە پەرستش و، بەم بۆنە یەو ە لە لێشاوی نووری ئەو ئەدەبە بەرز و پیرۆزە پێغەمبەرانە یە بە ھەر مەند دە بیئت. چونکە ڕەچاوی کردنی ئاسایی ترین و بچووک ترین شت لەو ئادابانە، پێغەمبەری مەزن ﷺ دەخاتەو ە یادی مرۆف، ئەمەش نوور و ڕووناکی دەریژیتە ناو دلێو ە.

گرنگترین سوننەتە پیرۆزە کان ئەوانەن کە لە جۆری نیشانە کانی ئیسلامن و پە یو ەندی یان بە دروشمانە کانی خواناسی (الشعائر) یەو ە ھە یە. چونکە ئەو نیشانانە بە پەرستش دادەنرین و، لەو مافە گشتی یانەن کە تاییەتن بە ھەموو کۆمەلەو ە. جا ئەگەر لە ھەموو کۆمەلدا تەنھا یە کەس ئەنجامیان بدات، ئەوا ھەموو کەسێکی ئەو کۆمەلە سوودیان لێ و ەردە گریت، خۆ ئەگەر ھیچ کەسێش نە چیت بە لایاندا و جێ بە جێ یان نە کات، ئەوا ھەموو کەسێک لەو کۆمەلەدا تاوانبار دەبن و گوناھی بە جێ نە ھینانیان لە ئەستۆ ی ھەموو یاندا دە بیئت.

ئەم جۆرە نیشانە و دروشمانە دە یێ ئاشکرا بکرین و، گەلێ بەرز و بلندترن لەو ە ی کە دەستی ڕیاکاری یان پێ بگات، بە ل ە جۆری سوننەتی "نەوافیل" یش بن، چونکە - لەم ڕوو ەو ە - لەو فەرزانە ی کە تاکە کەس ئەنجامیان دەدات، گرنگژن.

□ سەرئنجی ھەوتەم:

سوننەتی خاوینی پێغەمبەر ﷺ خۆ ی لە خۆ ی دا ئەدەبە. ھیچ بابەتێکی نی یە ئەدەب و نوورینکی تێدا نە بیئت. پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی:

"أَدْبِي رَبِّي فَأَحْسِنَ تَأْدِيْسِي" (۱).

بەلێ، ھەر کە سێک بە وردی سەیری ژبانی پیرۆزی پێغەمبەر ﷺ بکات و، بە باشی ئاگاداری سوننەتی خاوینی بیئت، بە تەواوی دە بیئت لەو ە ی کە خوا ی گەورە ھەرچی بناغە و دەستووری ئەدەب ھە یە لە لای خۆشەویستە کە ی خۆ ی کۆ ی کردوونە تەو ە.

(۱) حدیث معناه صحیح، ولكن لا يعرف له إسناد ثابت، برآوانه: (كشف الخفاء ۷۰/۱). (و ە گرێ)

که واته ئەو کەسەى واز لە سوننەتی خاوینی ئەو دەهینیت و دوور دەکەوتەووە لیتی، ئەو لە راستی دا خۆی لە سەرچاوە و بناغەى هەموو ئەدەبیک دوور خستوووەتەووە. دیارە ئەو کاتە، وەك وتووینە:

"بى ادب محروم باشد از لطف رب"^(۱).

بەم بێیە، خۆی لە خێر و فەریکی زۆر گەورە بێ بەش کردوووە.

پرسیار:

چۆن دەتوانین بەرامبەر خواوەندی ئاگادار و زانای پەنھان، کە چاوی لە هەموو شتیگە و هیچ شتیکی لێ ناسارریتەووە، ئەدەب بنوینین؟ ئەو تەهەندى بارى و الە ژيانى مرۆفدا هەن، کە شەرمەزارى دەکەن و، ناشتوانریت لە خواى گەورە بشارریتەووە، لە هەمان کاتیشدا شارندنەوێ ئەم چەشنە کاروبارە نەشیاوانە یە کیکە لە جۆرەکانى ئەدەب؟

وہلام:

یە کەم: خواوەندی بەدیهینەرى شکۆمەند، هەروەك سنەتەى خۆى بە شیوہیە کى جوان لە بەرچاوی بەدیهینراواندا دەردەخات و، شتە نەشیاوہ کان دەخاتە ژێر چەندین پەردەووە و دایاندەپۆشیت و نەعمەتەکانیشى بە چەشنیک ئارایشت داوہ کە چاوی مرۆف تاسەمەندە بۆ بینینیان.. هەر بە هەمان جۆریش خواوەند داوا لە بەدیهینراوان و بەندەکانى خۆى دەکات کە ئەوانیش بە جوانترین شیوہ لە پیشچاوی بەندە خواوەن هەستەکانى خوادا خۆیان دەربخەن. چونکە ئەگەر لە چەند باریکی نالەبار و نەشیاودا و بە چەند شیوہیە کى ناشیرین و بیزلیکراو دەربکەون، ئەو ئەم کارەیان دژی ئەدەبى جوان و رەوہی بەرز دەبیت و لە هەمان کاتیشدا بە سەرپنجى دادەنریت لە بەرامبەر پاك و پیرۆزى ناوہ جوانەکانى خواوەندەووە، چەشنى ناوہکانى: "الجمیل، المزین، اللطيف، الحكيم".

(۱) واتە مرۆفى بى ئەدەب لە چاوپۆشى و لیبوردەبى پەرورەگار بى بەش دەبیت. ئەم وتەبە لە بنەرەتدا بەشیکە لە بەیتە شیعریکی مەولانا جەلالەددینی رۆمى کە تیایدا دەلێت:

از خدا جویم توفیق ادب بى ادب محروم شد از لطف رب

بروانە: (مثنوی معنوی) دفتر یکم - ص ۱۶ چاپ ششم، انتشارات علمی ۱۳۷۴ هـ ش. (وەرگێڕ)

بەم جۆرە، بۆمان دەر کەوت کە شوینکەوتنى ئەو ئەدەبەى لە سوننەتى خاوینى
پىغەمبەردایە ﷺ، لە راستى دا رەفتار کردنە بە ئەدەبى راستەقینەى خاوین کە ئەویش لە
نیوان ناوہ جوانە کانى بەدیهینەرى شکۆمەنددايە.

دووھەم: ھەر وەك پزىشك، لە روانگەى ئەوہى كە كارى پزىشكى ئەنجام دەدات و
چارەسەرى بۆ نەخۆشە کانى دەستىشان دەکات، بۆى ھەيە تەماشای ھەر امترىن شوینى
ئەو کەسە بکات کە لىيى ھەر امە، بەلکۆ لە کاتى ناچارى دا ئەو شوینانەى پىشان
دەدرىت و، ئەم کارەش بە پىچەوانەى ئەدەب دانانرىت، بەلکۆ بە يە كىك لە
داخوازى يە کانى كارى پزىشكى دەژمىرىت. كەچى ھەر ئەو پزىشكە نابى سەبرى ئەو
شوینە ھەر امانە بەو چاوەوہ بەکات كە پیاوہ، يان ئامۆژگارە، يان زانايە، چۆنكە
ھەر گىزاو ھەر گىز ئەدەب پرى بە دەر خستنى ئەو شوینانە نادات بەو ناو نىشانانە بۆ ھىچ
كەسىك. بەلکۆ بە كارىكى ناپرەوا و نەبوونى شەرم و ئاپرۆو لە قەلەمى دەدات..

خواوەندى بەدیهینەرى شكۆمەندىش - والله المثل الأعلى - چەندىن ناوى زۆر و
جوانى ھەيە و، ھەريەك لەو ناوانەش رووناكى و دەر كەوتنى تايەتیی خۆى ھەيە..

بۆ نمونە: ھەر وەك ناوى: "الغفار" واتە: لىبۆردە، داخوازى بوونى گوناھە و، ناوى:
"الستار" واتە: داپۆشەر، داخوازى بوونى كەمتەر خەمىيى مرۆفە.. ناوى: "الجميل" يش
واتە: جوان، بە بىننى شتى ناشىرىن و ناپرەوا و نەشیاو رازى نى يە. ئنجا ھەموو ئەو
ناوانەى خواوەندىش كە لە بارەى "جوانى" و "كەمال" ھون وەك ناوہ كانى: "اللطيف،
الكریم، الحكيم، الرحيم" داخوازى ئەوہن كە ھەرچى شت ھەيە لە جوانترىن شىوہ و
باشترىن بارى گونجاودا بن.

جا ئەم ناوانەى كە لەمەر "جوانى" و "كەمال"ى خواوەندن، بۆ ئەوہى جوانىيى
خۆيان بنوین، داخوازى ئەوہن: بوونەوہران لە بارودۆخىكى جواندا بن و، لە بەردەم
مەلائىكەت و جىھانى رۆحانى و جىننى و مرۆفدا بە جوانترىن و شايستەترىن ئەدەب
رەفتار بكەن.

بەم جۆرە بۆمان دەر كەوت كە ئەو دابانەى لە سوننەتى خاوینى پىغەمبەردان ﷺ
ئاماژەن بۆ ئەم ئادابە بەرزانە و، ئاوردانەوہن بۆ لاى دەستوور و نمونە كانيان.

□ سەرنجی هەشتمەم:

ئەم ئایەتە ی که دەفەر موی:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ...﴾ تا دوایی ئایەتە که، شەفەقەت و میهرەبانیی
تەواوی پیغمبەر ﷺ بەرامبەر بە نەتەوہ کە ی، دەر دەخات. بەلام ئایەتە کە ی دوای ئەو کە
دەفەر موی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ...﴾ تا دوایی ئایەتە که، ئەوہ دەفەر موی کە:
(خەلکینە! موسلمانان!

چەندە کارێکی بێ وێژدانانە و دوور لە ژیری دە کەن کاتی پشت لە سوننەتە کانی ئەم
پیغمبەرە دلسۆز و میهرەبانە هەلەدە کەن و، گوی بیستی فەرمانە کانی نابن کە لە لایەنی
خواوەندەوہ رایانندە گەبە نیت، بە رادەبە کە گەباندوو تانەتە ئەوہ ی دان بە میهرەبانییە
ئاشکرا و لە بەر چاوە کە ی ئەودا نائین و میهرەبانییە کە شە تۆمە تبار دە کەن. ئەو
پیغمبەرە ی ﷺ کە هەر تەنھا ئەو بوو لە ریی میهرەبانییە فراوانە کە ی و بە هەموو
توانایە کێوہ بەرەو بەرژەوہندییە کانتان رینمایی کردن و، بە مەلھەمی سارپژ کاری
سوننەتە پڕۆزە کانی و ئەو فەرمانانەش کە لای خوای گەورەوہ بۆی هینان، زامە بە
سۆ و مەعنەوییە کانی بۆ سارپژ و چارەسەر کردن.

تۆیش - ئە ی پیغمبەری خۆشەویست و دلسۆز و میهرەبان! - ئە گەر ئەوان هیندە
گیل بوون بەم میهرەبانییە مەزنە ی تۆیان نەزانی و نرخیان بۆ دانەنا و پشتیان تی
کردیت و گوییان لێ نە گرتیت، هیچ پەرۆش مەبە و گوییان مەدەرئ و خەم مەخۆ،
چونکە خواوەندی خاوەن عەرشی مەزن کە کاروباری ئاسمانە کان و زەویی بە دەستە و،
لە عەرشی مەزنی خۆیەوہ کە دەوراندەوری هەموو شتیکی داوہ پەرورە دگارییە کە ی
زال و شکۆدارە، ئەم خواوەندە بۆ تۆ سەروزیادە. رۆژنیک دیت هەموو ئەو کە سانە لە
دەورت کۆ دە کاتەوہ کە بە راستی گوی رابەل بن و ئامادەیان دە کات گۆیت لێ
رابگرن و بە فەرمانە کانت رازی بن).

بەلێ، هیچ مەسەلەبە ک لە شەریعەت و سوننەتی پیغمبەر دا ﷺ نی یە چەندین
حیکمەتی زۆری تیدا نەبیت. منی هەژاری دەر گانە ی خوا، و پیرای هەموو کۆلەواری و
ناتەواوی یە کەم، ئەم ئیددیعیایە دە کەم و بە تەواوی ئامادە شەم بیچە سپینم. ئەو یە پامانە ی
نوور کە تا ئیستا نووسیومن و لە حەفتا پە یام زیاتر دە بن، وە ک شایە تیکی راست وان

نهدات گلهمی پرووی تی ناکات، به لام سوو دینکی کهم له پرووناکیی دابه کانی ژیانی خو شه ویستی خوا ﷺ وهرده گریت.

"بیدعت" یش بهو شته تازه پهیدا بووانه دهوتریت که له ئەحکامه کانی "پهرستن" دا پهیدا ده کرین. جا له بهر ئەوهی ئەم بیدعته پیچهوانه و دژی ئەم ئایه تهیه که ده فەر موئ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ (المائدة: ۳) ئەوا شتیکی وهرنه گیراوه و به سەر و پرووی ئەو که سه دا ده دریتوه که پهیدای کردوه. ئەوهنده ههیه ئەگەر ئەو بیدعتانه له جووری ئەو ویرد و زیکر و مه شره بانه بن که له ته ریفه ته سو فییه کانداهن، ماده م له بناغه دا له قورئان و سوننهت وهر گیرابن، ئەوا به "بیدعت" نازمیرین. چونکه ئەو بناغه و بنچینانهی که ئەو زیکر و ویردانهیان لئ وهر گیراوه، ههر چه ندهش جوړا و جوړ بن، ده بیئ ئەو مهرجهیان تیدا بیت که دژ و پیچهوانه ی سوننه تی پیغمبه ر ﷺ نه بن و نه یگورن. له گه ل ئەمه شدا هه ندی له زانایان به شیکی ئەم شتانه شیان ههر به بیدعت داناوه و ناوی "البدعة الحسنة" یان لئ ناوه.

به لام ئیمامی په بیانی ده فەر موئ:

(له کاتی گه شتی رۆحیما، ده مبینی ئەو و تانه ی که له پیغمبه ره وه ﷺ ریوایه ت کراون، به تیشکی سوننه تی خاوینی ئەو ده دره و شینه وه، له هه مان کاتدا ویرده گه وره و بارو دوخه پروونا که کانیس که له پیغمبه ره وه ﷺ ریوایه ت نه کرابوون، ئەو چه شنه گه شانوه و پرووناکی په یان پیوه دیار نه بوو. ته نانه ت دره خشانترینی ئەم جوړه یان نه ده گه یشته که مترینی ئەوهی که له سوننه تدا ریوایه ت کرابوو. له مه وه تی گه یستم که:

تیشکی سوننه تی خاوینی پیغمبه ر ﷺ ئیکسیرینکی کاریگه ره و، سوننه تی خاوینی ئەو سه روه رش سه روزیادی ئەو که سانه یه که عه ودالی پروونا کین. که واته پیویست ناکا مروؤف له ده ره وه ی سوننه تدا سو راخ بکات و به دوای پرووناکی دا بگه ریت!) ئەم فه رمانه ی که ئەم پیشه وا قاره مانه ی حه قیقه ت و شه ریه ت ده ری ده کات، بۆمان ده رده خات که سوننه تی پرووناکی پیغمبه ر ﷺ به ردی بناغه ی به خته وه ریبه هه ردوو دنیا و سه رچاوه ی هه موو کاملی و خیر و چا که یه که.

ده سا خوایه گیان!

شوینکه وتی سوننه تی پرووناکی پیغمبه رمان ﷺ بین به خشه!

﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل عمران: ۵۳).

□ سەرنجی دەهەم:

خوای گەورە دەفەر موی:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (آل عمران: ۳۱).

ئەم ئایەتە پیرۆزە کورتکردنەوێهە کی ناوازه و دەراسا و "موعجیز"ی تێدایە، چونکە چەندین واتای زۆر لەم سێ پرستەیدا کۆ کراونەتەو.

ئەو تا ئەم ئایەتە دەفەر موی:

(ئەگەر ئێو باوەرتان بە خوا بیست، خۆشیشتان دەوی.. مادەم خۆشتان دەوێت، ئەو بە پێی ئەو شتانه پەفتار دەکەن کە ئەو پێی خۆشە.. ئەمەش تەنها بەو دەبیست کە چاوە لەو کەسە بکەن ئەو خۆشی دەوێت.. چاوە لیکردنی خۆشەویستە کە ی ئەویش بەو دەبیست کە شوێن پێی هەلبەگرن.. کەواتە هەر کات شوێنی خۆشەویستە کە ی ئەو کەوتن، خواوەندیش ئێوێ خۆش دەوێت، ناشکر اشە کە ئێو خواتان لەبەر ئەو خۆش دەوێت تا کۆ ئەویش ئێوێ خۆش بویت).

ئەم پرستانە، هەندیکەن لەو واتایانە ی کە لەم ئایەتەدا بە پوختی کۆ کراونەتەو. لەبەر ئەو، دەتوانرێت بوتری:

گرنگترین و بەرزترین ئامانجی مەرۆف ئەوێهە کە شایانی خۆشەویستی خوا بیست. خۆ دەقی ئەم ئایەتەش ئەوێمان بۆ روون دەکاتەو کە رێی گەیشتن بەو ئامانجە گرنگ و بەرزە بریتی یە لە:

شوێن پێی هەلبەگرتنی "خۆشەویستی خوا" و چاوە لیکردنی سوننەتی پیرۆزی ئەو ﷺ. جاتە گەر لەم پلەیدا سێ خالمان چەسپاند، ئەو ئەم راستی یە ی پیشوو بە روونی دەردە کەوێت:

○ خالی یە کەم:

مەرۆف بە سروشتی بەدیھانتی خۆی بەدیھنەری گەردوونی خۆش دەوێت، چونکە سروشتی مەرۆف خۆشەویستی یە کی بەتینی بەرامبەر "جوانی" و "چاکە" لە خۆدا هەلبەگرتوو. ئەم خۆشەویستی یەش بە پێی پلەکانی "جوانی" و "کەمال" و "چاکە کاری" پتر لە زیادبووندان، تا دەگاتە ئەو پەری پلەکانی شەیدایی و ئەوین.

بەتێ، لە دلی بچوو کی ئەم مەرۆفە بچوو کەدا، ئەوینیکی مەزنی بە ئەندازە ی گەردوون جیگیر بوو. چونکە گواستەوێ ناوەرۆکی پەرتوو کخانە یە ک

کۆکردنه و هیان له "هیزی پاریز کار"ی دلدا که به ئەندازهی دهنکه نیسکینکه، ئەوهمان بۆ روون ده کاته و هه که "دل"ی مرۆف ده توانیت گهر دوون له خۆی دا کۆبکاته و هه خۆشه و یستی یه که له خۆی دا هه لگرت که به ئەندازهی گهر دوون مه زن بیت.

جا مادهم سروشتی مرۆف ئامادهیی یه کی ئاواى بۆ خۆشه و یستی تیدا به، به رامبه به "چاکه" و "کهمال" و "جوانى" ..

مادهم به دیهینه رى گهر دوونیش خاوهنى "جوانى" یه کی پاک و پیرۆزى بى کۆتایى ئەوتۆیه که ئاسه واره ئاشکراکانى له ناو بوونه و هه راندا به روونى دهیچه سپین و .. خاوهنى "کهمال" یکی خاوین و بى سنوورى وه هابه که نه خۆشونى گارى سنعه ته ئاشکراکانى ناو بوونه و هه ران گومانى تیدا ناهیلن و .. دارای "چاکه کارى" یه کی له راده به ده رى ئەوتۆشه که ده توانیت له نیوان نیعمهت و به خۆشایشه ئاشکراکانى دا بیهنرت که به گشت زینده و هه رانى به خۆشه ..

مادهم وایه .. ئەوا ئەم خاوهنده به دیهینه ره داواى خۆشه و یستی یه کی بى سنوور له م مرۆفه ده کات که له هه موو خاوهن هه ستان زیاتر دارای سیفه تى: "خۆشه و یستی" یه و، بۆى مو حتاجت ره و، بىر کردنه و هه له پیناوى دا له هه مووان گهره تره و، له هه موانىش زیاتر له تاسه ی ئەو خۆشه و یستی یه دایه .

به لى، ههروهک هه موو مروقیک تو انایه کی بى سنوورى بۆ خۆشه و یستى به دیهینه رى شکۆمه ند تیدا به، ئەو به دیهینه ره ش شایانى ئەوه یه که خۆشه و یسترا و بیت و له پیناوى "جوانى" و "کهمال" و "چاکه کارى یه کانى" دا له هه موو که سیک زیاتر به دیهینه راوانى خۆشیا ن بویت. ته نانهت هه موو جوور و پله کانى خۆشه و یستی که له دللى مرۆفدا هه ن به رامبه ر به وان هه پیه و ندى تابه تى له گه لیا ندا هه یه، به تابهت ئەو خۆشه و یستی یه کی له دلایه تى به رامبه ر ژیا ن و، مانه وه و، بوون و، دنیا که ی و، خۆى و، هه موو دنیا به گشتى، ئەمانه له راستى دا چه ند نمیکن له ئاماده یى سروشتى مرۆفه وه بۆ خۆشه و یستى خواى گهره دا چه راون، ته نانهت هه موو شیوه هه ستر دنه قووله کانى ناخى مرۆف به رامبه ر به خۆشه و یستى، چه ند گۆرانکارى یه کی ئەو ئاماده یى یه ن که له مرۆفدا هه یه، ئەمانه ش له راستى دا چه ند نمیکى ئەو ئاماده یى یه ن له و شکل و شیوه و وینانه دا ده رده که ون.

ناشکرایه که مرؤف ههروهک له بهخته وهریی خۆی تام و چیژ وهرده گریت، به ههمان جور تامی بهخته وهریی ئەو که سانهش ده چیژیت که خۆشی دهوین و په یوه ندیی خۆشه و یستی له گه لیاندا ههیه.. ههروهک چۆن ئەو که سهی خۆش دهوینت که له گهرو گرت رزگاری ده کات، به ههمان جور ئەو که سهشی خۆش دهوینت که خۆشه و یستانی له به لا و موسیبه ته کان رزگار ده کات.

ئه گه مرؤفیک گیانی له شو کرانه بژییری خوا و هند پر بووینت و، بهم چهشنه بیر له تهنه یهک دانه چاکه ی خوای گهوره بکاتهوه له نیوان ههزاران چاکه و بهخشایشی نه ژماره به دردا که بهم مرؤفه ی رهوا بینیه و دهستی چاودیری بو دریز کردوه، ئەوا ئەو کاته بهم جورهی خواره وه بیر ده کاتهوه:

به دهینهرم که له تاریکستانی "نه بوون" رزگاری کردم و بهخششی "بوون" ی له بهر کردم و، دنیا یه کی جوانی لهم سه رزهو ی یه دا پی بهخشیم که تامی جوانی یه که ی ده چیژم.. هه ر ئەم به دهینه ره، تا ما وه له ژیا ندا ماییت، چاودیریم ده کات و هه ر بهو جور له تاریکستانی هه تاهه تایی ده ر بازم ده کات و، به چاکه و بهخشایشی خۆی جیهانیکی هه می شه یی جوان و دلر فینم لهو دنیا دا ده داتئ و، لهو ی چه ندین هه ستی ئەو تویشم پی ده بهخشیت که تامی ئەو نیعمه تانه یان پی بجیژم، کاتی به ناو جور و چیژه کانی ئەو جیهانه ره نگینه جوانه دا دیم و ده رۆم..

هه ر ئەم خوا وه نده به دهینه ره و له گشت خزم و خۆشه و یستان و ها ونه ژا دم و هه مو و ئەو که سانه ده کات که په یوه ندیی به تینم له گه لیا ندا هه یه، شایانی ئەم هه مو و چاکه و بهخشایشه بی سنو و رانه بن. ئەم چاکه و ناز و نیعمه ته ی که خوای گه و ره به وانی ده بهخشیت، له سه ریکی تره وه بو من ده گه ریته وه، چونکه بهخته وهریی ئەوا ن مایه ی بهختیاری منه.

جا ماده م مرؤف شهیدای چاکه کاری یه، وهک ئەو په نده ی که ده لیت: "الإنسان عبد الإحسان" ئەوا ده بی له به رده م چاکه کاری ئا و ابی سنو و ردا بلیت:

گه ر دلکی فرا وانی به ئەندازه ی گه ر دو نم ببوایه، ئەوا شایانی ئەوه ده بوو، به لکو پر به دلش حزم ده کرد که به ئەوینی ئەو "چاکه کاری" یه ی خوا وه ند پر م بکر دایه. جا هه ر چه نده ش من - له راستی دا - له ئاستی ئەو خۆشه و یستی یه دا نیم، به لام به هۆی:

ئیمان و، ئامادهیی و، نیاز و، وەرگیراوی و، ریزلینان و، حەز و، پابەندبوون و،
 ویستەو، خۆم بە شایانی ئەو خۆشەویستی یە دەزانم.

ئەمە سەبارەت بە "چاکە کاریی" خواوەند... ئەوەش کە پێویست بێت مرۆف لە
 بەرامبەر "جوانی" و "کەمال"ی خواوەندەو دەری بپریت، دەبێ بە هەمان پێوەر بێت کە
 بە کورتی سەبارەت بە "چاکە کاری" یەو ئەماژەمان بۆ کرد.

بەلام کافری بێ پروا هەر گیز وانی یە، چونکە دوزمنایەتی یە کی بێ سنوور لە
 دەروونی دا هەلە گریت و، گالته بە بوونەوهرانی دەرووبەری دەکات و، نرخێ شیاویان
 بۆ دانانی و، دوزمنایەتی یان لە بەرامبەرەو دەنوینیت.

○ خالی دوو هەم:

خۆشەویستی خوای گەورە داخوازی شوینکەوتنی سوننەتی خاوینی پێغمبەرە ﷺ.
 چونکە خۆشەویستی خوا بریتی یە لە رەفتار کردن بەو کارانە ی کە خواوەند پێیان
 رازی یە. باشترین شیوێ ئەو شتانەش کە مایە ی رەزامەندی خوای گەورە ن، لە خودی
 پێغمبەر دا ﷺ دەردە کەون. ئنجا چاویلکەردنی کردەو و هەلسو کەوتە کانی زاتی
 پیرۆزی پێغمبەریش ﷺ لە دوو روو وە دەبیت:

یە کە میان: رووی خۆشویستی خوای گەورە و، گوێ پرایەلی فەرمانە کانی و
 هەلسو کەوت لە بازنە ی ئەو شتانە دا کە مایە ی رەزامەندی خوان. دیارە ئەم روو
 داخوازی ئەو شوینکەوتنە ی پێغمبەرە ﷺ، چونکە تەواوترین و باشترین پێشەوا و پێشپەرە
 لەم روو وە، پێغمبەری ئیسلامە کە حەز رەتی محەمەدە ﷺ.

دوو هە میان: رووی "زاتی پیرۆزی پێغمبەر ﷺ خۆیەتی" کە باشترین و گەورەترین
 هزی چاکە کاریی لە سنوور بە دەری خواوەندە بەرامبەر بە مرۆفایەتی. کەواتە لەم
 روو وە پێغمبەر ﷺ شایانی خۆشەویستی یە کی بێ سنوور، لە پیناوی خواوەندا.

مرۆفیش بە سروشت حەز دەکات و پێی خۆشە کە بە گوێرە ی توانای خۆی چاوە
 خۆشەویستە کە ی بکات. کەواتە ئەو کە سانە ی لە پیناوی خۆشەویستی پێغمبەری
 خۆشەویستی خوادا ﷺ تێدە کۆشن و، هەول دەدەن بە پێی توانا چاوی لێ بکەن، ئەم
 کارە یان - بێ هیچ گومانیک - داخوازی شوین پێ هەلگرتنی سوننەتی پیرۆزی ئەو
 دەبیت.

○ خالی سنی ھەم:

ھەر وەك خواو ھەند دارای میھەرەبانی یەکی بێ کۆتایی یە، بە ھەمان جۆر خواو ھەنی
خۆشەویستی یەکی لە سنوور بەدەریشە..

ھەر وەك خواو ھەند بە چەشنیکی لە پرا دە بەدەر و لە پێی جوانکردن و ئارایشتدانی
بوونەو ھەر انەو ھە خۆی لە لای بەدیھینراوانی خۆشەویستی دە کات، ھەر وەھا
بەدیھینراوانیشی خۆش دەوێت، بە تاییەت خواو ھەستان کە لە بەرامبەر ئەم خۆ
خۆشەویستی کردنە ی خواو ھەندەو ھەوانیش خۆشەویستی و پێزی بۆ دەردەبەرن.

کەواتە گەورەترین و گەرنگترین کاری کە مەرۆف لە پێناوی رەزامەندی خوادا
ئەنجامی بدات و بۆی تێ بکۆشێت، ئەو یە کە مایە و جێی بۆ روانینی "خۆشەویستی"
خوا بێت. ئەو خوا یە کە بە ھەشت و، جوانی و، تام و چێژ و، بە خشایشە کانی تەنھا بە
ئاور پێدانەو یە کە درەوشانەو ھە میھەرەبانی خۆی بەدی ھیناوە.

جا مادەم، وەك دەقی قورئان دەفەرموێ، کەس ناتوانێت شایانی خۆشەویستی خوا
بیت لە پێی شوێن پێ ھەنگرتنی سوننەتی پیغەمبەر ھو ھە (ﷺ) نەبیت، ئەو گەرنگترین و
مەز نترین ئامانج و ئەرکی سەر شانی مەرۆف لەو ھەدایە کە: شوێن سوننەتی ئەو پیغەمبەر
ﷺ بکەوێت.

□ سەرئنجی یاز دەھەم:

بریتی یە لە سنی مەسەلە:

❖ مەسەلە یە کەم:

سوننەتی پیغەمبەری مەزن ﷺ سنی سەر چاوە ی ھە یە: گوفتارە کانی، کردارە کانی،
حالتە کانی. ئەمانەش دە کرێن بە سنی بە شەو ھە: فەرزە کان، سوننەتە کان (النوافل)، دابە
ئاسایی یە کان (العادات).

سەبارەت بە فەرز و واجبە کان دەبێ مەرۆف شوێنیان بکەوێت و بە جێ یان بەھینیت و،
ئیماندار بە پێی ئیمانە کە ی جێ بە جێ کردنی ئەم فەرز و واجبانە ی لە ئەستۆدایە و دەبێ
ھەموو ئیماندارێک بە بێ جیاوازی ئەنجامیان بدن. خۆ ئە گەر نە یان کەن یان پشتگۆی یان
بۆن، ئەو لە لایەن خواو ھەندەو ھە سزا دەدرێن.

بەشی سوننەتە کانیش بە ھەمان جۆر و بە پێی ئەم و فەرمانی موستەحەب، باشتر وایە
ئیمانداران ئەنجامی بدن. بە لام بە جێ نەھینانی ئەم بە شە ناییتە مایە ی سزادان، گەر

ئەنجامیشی بىدەن ئەوا پاداشتىكى مەزىيان دەستگىر دەبىت و، ھەر ئالوگۇر و دەست و ھەردانىكىش تىياندا بە بىدعەت و گو مېرېي و ھەلەي گەورە دادە نرېت .

سەبارەت بە دابە ئاسايى بە كان و ھەلسو كەوت و حالەتە بەرزە كانى پىغەمبەرىشەو ھە ﷺ ئەوا باشتر و اىە و كارىكى گەلنى پەر لە بەرژەو ھەندى و دانايى بە كە ئىماندار چاويان لى بىكات و شوپىيان بىكەوېت، چ لە ژيانى خۇيى و، چ لە ژيانى مروفايەتى و، چ لە ژيانى كۆمەلایەتى دا . چونكە سوودى گەلنى زۆر سەبارەت بەم جۆرە ژيانانە لە ھەموو ھەلسو كەوت و ھەموو لىكى ئاسايى پىغەمبەردا ﷺ ھەيە . ئەمە سەرەراي ئەو ھى كە بەردەو امبوون لە سەر ئەم شوپىنكەوتنە و الە داب و ھەلسو كەوتە ئاسايى بە كانى مروف دە كات كە لە حوكمى عىبادەتدا بن .

بەلنى، مادەم بە يە كەنگىي دۆستان و دوژمنان : ئەم پىغەمبەرە ﷺ خاوەنى بەرزترىن پلە كانى رەو شتجوانى بە و، ھەلبىژاردەي نىوان گرۆي مروفە و، بەناوبانگترىن كەسىتى بە لە نىوانىياندا و، لە ھەموانىش كاملتزە، تەنانەت بە بۆنەي ئەو ھەزاران موعجىزانەي خۇي و شاپەتتى ئەو جىھانى ئىسلامى بەي كە پىكى ھىنا و، بەھۆي ئەو كەمالاتە كەسىيانەي خۇي كە راستى بە كانى ئەو قورئانەي رايگەياندا تەسلىقىيان دە كات : كاملتزىن رابەر و پىشپەوى گرۆي مروفە ..

ھەر و ھە مادەم مليۇنان مروفى خاوەن كەمال، لە ئەنجامى شوپىنكەوتنى ئەو پىغەمبەرە خۇشەويستەو ھە ﷺ گەبىشتن بە پلە كانى كەمال و يەك لە دواي يەك بەو پلانەدا سەر كەوتن و بە بەختەو ھىي دواروژ شاد و بەھرەمەند بوون ..

ئەوا دەبى سوننەت و ھەلسو كەوتى ئەم پىغەمبەرە بەرپزە ﷺ :
باشترىن نمونەي چاولىكردن و .. تەواوترىن رابەرى شوپىنكەوتن و .. مەككەمترىن دەستور و .. مەز نترىن ياسا بىت كە مروفى موسلمان بىكات بە بناغەي رىكخستى ژيانى خۇي .

بەختەو ھە ئەو كەسەيە كە بەشىكى زۆرى لەم شوپىنكەوتنە دەست بىكەوېت . ئەو كەسەش شوپىنى سوننەت نا كەوېت، ئەگەر لەبەر تەمبەلنى بىت ئەوا زىيانىكى ئاشكرا دە كات .. ئەگەر لەبەر بايەخ پىنەدانى بىت، ئەوا تاوانىكى گەورەي كىردو ھە .. خۇ ئەگەر پەخنى لى بىگرىت بە چەشنى بە درۆي بىخاتەو ھە، ئەوا ئەو كەسە لە گو مېرېي بە كى زۆر گەورەدايە .

❖ مهسهلهی دووهم:

خواوند له قورئانی پیروزدا وه سفی پیغمبهری ﷺ بهوه کردووه که فهرموویه تی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (القلم: ۴). هاوهله کانیشی بهو وه سفه ناویان دهینا که حهزرتی عائیشه - خوی لئی رازی بیّت - فهرموویه تی: "كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنُ" (۱)!

واته: حهزرتی محمهد ﷺ نمونهی ئهو رهوشته جوانانه بووه که قورئانی پیروز پرونی کردوونه تهوه و باشترین که سیکه ئهو رهوشته ی تیدا بهر جهسته بوو بیّت، تهانته خواوند سروشتی ئهو زاته پیروزه ی له سهر ئهو رهوشته بهر زانه بهدی هیئاوه.

جاله کاتیکدا که ده بی هموو گوفتار و رهفتاریکی ئهم پیغمبهره مهز نه ﷺ نمونهی چاولیکراوی سهر جهمی مرؤفایه تی بیّت، ده بی ئهو ئیماندارانه ی نه تهوه که ی خوی که له سونتهه کانی بی ئاگان و، گویی پی نادهن و، ده یانه ویّت گۆر انکاری تیدا بکه ن، چهنده له بهد بهختی و چاره رهشی دا بن!

❖ مهسهلهی سیهم:

له بهر ئهوه ی که پیغمبهر ﷺ له باشترین و راستترین و ریکترین بار و تهواوترین شیوه دا بهدی هیتر او، ئهوا هموو ههلسو کهوته کانی راست و رهوان بووه. میژووی ژبانی پیروزیسی به پرونی ئهمه ئاشکرا ده کات و، ده ری ده خات که له هموو کرداریکی دا بهم بی یه رهفتاری کردووه و، ناوهنده ری و راسته شه قامی له هموو شتیکدا هه لئار دووه و، خوی له زیاده رهوی و کورت رهوی (الإفراط والتفریط) پاراستووه..

به لئی، مادهم پیغمبهر ﷺ به تهواوی ئهو فهرمانه ی خوی گهوره ی جی به جی کردووه که ده فهرموی: ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ﴾ (هود: ۱۱۲) ئهوا "راسته روی" له هموو کردار و گوفتار و رهفتاره کانی دا - به ئاشکرا - ده رکه وتووه.

بۆ نمونه: هیزه کانی له مهر "ژیبری" ئهو، همیشه له بازنه ی "دانایی" دا بوون، که تهوه ری گرتنه به ری راسته شه قام و ناوهنده ری یه و، ههردهم ههلسو کهوته کانی دوور بوون له شتیک بیان شیوینیت یان سهر کوتیان بکات، له زیاده رهوی یان گوی پی نه دانی چه شننی: "کهوده نی" و "جهر به زهی" ..

(۱) جزء من حدیث عائشة رضي الله عنها. أخرجه مسلم وأحمد وأبو داود والنسائي والدارمي.

هیزه "توورپهیی" یه کانیشی ههردهم له ناوهندی ئەو "نازایهتی" یه بهرزهدا بوون که تهوره ی گرتنه بهری راسته شهقام و ناوهنده رپی یه و، ههمیشه دووره پهریز بووه له زیاده پوهی و گوئی بین نه دانیک که ئەو نازایهتی یه تیک بدەن، وهک: "ترسان" و "ههله شهیی" ..

هیزه "شهوانی" یه کانیشی به ههمان جۆر، ههمیشه تهوره ی لانه دان بووه له راسته شهقام، که بریتی یه له "داوین پاکی". ئیتر بهوپه پری پاکی و خاوینی له سهری بهردهوام بووه و، بهم بۆ نه یه وه ئەم هیزه ی ئەو، له ههر زیاده پوهی و گوئی بین نه دانیک پاریزراو بووه که بیشیوینن، وهک: "سهر کوتکراوی" و "داوین یسی".

بهم چهشنه، ئەم پیغه مبه ره خو شه ویسته ﷺ له ههموو سونه ته پیروزه کانی دا و له گشت رهفتاره سروشتی یه کانی و ههموو ئە حکامه کانی شه رعدا راسته شه قامی هه لیزاردوووه و، به یه کجاری خۆی له زیاده پوهی و که مته ر خه می - که له راستی دا ستم و تاریکین - لاداووه. به راده یهک که میانه پوهی کردبوو به رابه ری خۆی و به یه کجاره کی له گوفتار و خواردن و خواردنه وه ی دا دووره پهریزی له زیاده پوهی کردوووه.

له درێزه پیدانی ئەم راستی یانه دا هه زاران بهرگی کتیب دانراون. به لام ئیمه لی ره دا بهم دلۆپه له وه ده ریا به از ده هینین، چونکه وهک و تراوه: "العارفُ تکفیه الإشاره" واته: مرۆفی زانا و ژیر ناماژه یه کی سه روزیاده بۆ تیگه یشتن.

اللهم صلّ علی جامع مکارم الأخلاق، ومظهر سرّ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾. الذي قال: "من تمسك بسنتي عند فساد أمّتي فله أجر مئة شهيد".

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

بریسکهای دوازدهم

تایه‌ته به دوو سهرنجی قورنانی‌یه‌وه که به بۆنه‌ی دوو پرسباری جوزئی‌ی
کاک "ره‌ئفت" هوه نووسران.

باسمه سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

السلام علیکم وعلیٰ إخوانکم ورحمة الله وبرکاته

برای پراست و تازیزم کاک ره‌ئفت^(۱)!

پرسباره کانت له‌م کاته سه‌خت و دژواره‌ی منی تیدام، سه‌خله‌تم ده‌که‌ن و ده‌مخه‌نه
دوخیکی پشیوی و نا‌ئارامه‌وه. چونکه هرچه‌ند دوو پرسباره‌که‌ی ئەم جارەت له
خزیا‌ندا به جوزئی داده‌نرین، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی په‌یه‌ندی‌یان به دوو سهرنجی قورنانه‌وه
هه‌یه، هه‌ستم کرد که هه‌ندئ گرنگی‌یان تیدایه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئەو پرسباره‌ی که له
باره‌ی گۆی زه‌وی‌یه‌وه کردووتانه، له‌لایه‌ن هه‌ردوو زانستی جو‌گرافیا و
گه‌ردووناسی و له‌باره‌ی هه‌وت چینه‌کانی زه‌وی و ئاسمانه‌وه، شو‌بهه و گومان‌یان
ئاراسته‌ده‌کریت. له‌به‌ر ئەوه، ئیمه‌ لی‌رده‌ا به شیوازیکی زانستی و هه‌مه‌کی و کورت
دوو سهرنجی قورنانی پی‌روۆز روون ده‌که‌ینه‌وه، بی‌ئوه‌ی ئاو‌ر له‌وه‌ بده‌ینه‌وه که
پرسباره‌که له‌خۆی‌دا جوزئی و هه‌نده‌کی‌یه. ئه‌جا تۆش له‌لایه‌نی خۆته‌وه سه‌باره‌ت به
دوو پرسباره‌ جوزئی‌یه‌که‌ت به‌شی خۆت له‌و روونکردنه‌وه‌یه و هه‌ر‌بگه‌ه.

(۱) ره‌ئفت باروودجی (۱۸۸۶-۱۹۷۵ز) ئەفسه‌رنیکی خانه‌نشینه، له‌قوتابی‌یه‌ پشینه‌کانی مامۆستا
نورسی‌یه و له‌به‌ندێخانه‌ی ئەسکی‌شه‌هر و ده‌نیزلی له‌گه‌ل مامۆستادا به‌ند کراوه. ماوه‌یه‌که له‌هه‌سته‌میوول
یشنویژی کردووه، له‌وته‌وه‌ی وانه‌ی قورنانه‌ا گه‌لنی‌شاره‌زا و کارامه‌بووه. (وه‌ر‌گه‌ر)

❁ سهرنجی به کهم:

بریتی به له دوو خال:

◆ خالی به کهم:

خوای گهوره ده فهرمووی:

﴿وَكَايْنٍ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾ (العنكبوت: ۶۰).

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ﴾ (الذاريات: ۵۸).

به پینی به لگه ی ئەم دوو ئایه ته پیرۆزه: "رۆزی" ته نها به دهستی خواوهندی به توانای شکۆمهنده و بئ هیچ هۆ کارنیک راسته و خو له گه نجینه ی میهره بان یه که ی ئەو دهرده چیت و، پهروه ردگار خو ی رۆزی هه موو زینده وهریکی گرتووه ته ئەستۆ. که واته ده بئ هیچ که سیك له برساندا نه مریت. به لام وا دیاره گه لئ کس هه ن له ئەنجامی "برستی" یان به هۆی "له ده ستدانی رۆزی" یه وه ده مرن.

شیکردنه و هی ئەم نه پینی به و دهر خستنی ئەم راستی به بریتی به له وه ی که:

ئەو په یمانی رۆزیدانه ی پهروه ردگار له ئەستۆی گرتووه، راستی به کی جینگیر و چه سپاوه. چونکه هیچ که سیك له ئەنجامی "نه بوونی رۆزی" مالتاوا بی له ژیان ناکات، له بهر ئەوه ی به شیک له و رۆزی به ی که خواوهندی دانای شکۆمهنده بۆ جهسته ی زینده وهری ده نیریت و هک که ره سه به کی یه دهک له شیوه ی چهوری و پیوی ناو له شدا پاشه کهوت ده کریت، ته نانهت هه ندیک له و رۆزی به ی که بۆ ناو گو شه و که له به ره کانی خانه کانی له ش په وانه کراوه، له وئ دا پاشه کهوت ده کریت تا کو له ده می نه هاتنی رۆزی له دهر وه ی له شه وه، له کار و ئه ر که کانی له شدا به کار به پیریت.

که واته ئەو که سانه ی گرفتاری مردن ده بن، له راستی دا پئش ته و او بوونی ئەم رۆزی به یه ده که پاشه کهوت کراوه ده مرن. واته ئەو مردنه هی نه بوونی رۆزی نی یه، به لکو هی نه خو شی به کی وه هایه له ئەنجامی وازه نیانیه وه له عاده تیک تووشی بووه له و عاده تانه ی که به ئیختیاری هه له ی خو ی هه لئ بژاردوون.

به لئ، ئەو رۆزی به سروشتی به ی که به شیوه ی چهوری له جهسته ی زینده وهردا پاشه کهوت کراوه، تیکرا تا چل رۆزی په بق به رده وام ده بیست، به لکو له وانه یه له ئەنجامی نه خو شی به ک یان له ئیستیغرافیک ی رۆحانی دا دوو هینده ی ئەو ماوه یه به رده وام

بیٔت. تہانہت سیازدہ سال پیش ئیستا^(۱) رۆژنامہ کان بلاویان کردہوہ کہ: پیاوئک لہ عیناد و سہرسہختی دا جہفتا رۆژ لہ بہندیخانہی لہندنہ مانی لہ خواردن گرت و تامی ہیچ شتیکی نہ کرد، بی ئہوہی ہیچ کاریکیش بکاتہ سہر باری تہندروستی!

جا مادہم رۆزی سروسٹی تا چل رۆژ، بگرہ تا جہفتا و ہشتا رۆزیش دہمینت و .. درہوشانہوہی ناوی "الرزاق" یش - بہ ناشکرا - بہ سہرانسہری زہویہوہ دہردہ کہوئت و .. رۆزیش لہو شوئنانہوہ کہ ہر لہ حسابدا نہبوون و لہ گوان و مہمکہ کانہوہ ہلدہقولئت و لہناو توئکلی بہروبوومہ کانہوہ دہردہچیت .. ئہوا بی گومان ناوی جوانی "الرزاق" ہمیشہ بہ ہانا و فریاگوزاری ئہو زیندہورہوہ دہچیت و نایہئت لہ برسیتی دا و پیش تہواو بوونی "رۆزی سروسٹی" گرفتاری مردن بیٔت، گہر مرۆقی ئالوودہی شہر، بہ کردہوہی ہلہ و خراب، خۆی تی ہلنہقورتینت.

لہبہر ئہمہ، ئہو کہسانہی کہ چل رۆژ پر ناکہنہوہ و دہمرن، لہ راستی دا مردنہ کہیان بہ ہوی "نہبوونی رۆزی" یہوہ نیہ، بہلکو ہی عادہتیکہ لہ بہ کارہینانی ہلہ و خراپی ئیختیاری مرۆفہوہ سہری ہلداوہ، یان ہی نہخۆشیہ کہ لہ ئہنجامی و ازہینانی لہ عادہتیکہوہ پیدابوہ. چونکہ: "ترك العادات من المهلكات" دہستورئیکی بہردہوامہ. کہواتہ دہتوانرئت بوتری: کہس لہ برساندا نامرئت.

بہئتی، و ہل لہ بہرچاودایہ: رۆزی لہ گہل "ویست و ئیختیار" دالہ پڑیہ کی پیچہوانہی یہ کتریدان.

بۆ نمونہ: منال کاتی لہ رہحمی دایکیدایہ و ہیچ توانا و ئیختیارئیکی نیہ، رۆزی یہ کہی بہ خور بۆ دہچیت، تہانہت بی ئہوہش ناچار بیٔت لیوہ کانی بیزوئیت!

ئنجاکاتئک چاو بہ دنیا دا ہلدہہینت و توانا و ہستیکی کہم نہین، ہیچ توانا و ئیختیارئیکی تری تیدا نیہ، دہبینت تہنہا پیوستی بہوہندہ جوولہ ہہیہ کہ دہمی بہ مہمکی دایکیہوہ بلکینت و، بہم ئہندازہ جووولہ کہمہ سہرچاوہ کانی مہمکی دایکی رۆزی یہ کیان لئ ہلدہقولئت کہ بہ خاویئترین و تہواوترین خوراک دادہنرئت و، لہ

(۱) واتہ سالی ۱۹۲۱ز.

هه مووشیان ئاسانتر بۆی هه رس ده بیئت و، له جوانترین شیوه و سه رسوور هینه ترین سروشتدا پینی ده به خشریت.

پاشان هه تا ویست و ئیختیاری گه شه بکات ئه و رۆزی به جوان و ئاسانه ی ورده ورده لئی ده گیریته وه، تا به ته و او ته ی سه ر چاوه که ی ده بریت و وشک ده کات و، ئنجا له چه ندین جیبی تره وه رۆزی به که ی بۆ ده نی بریت. به لام له بهر ئه وه ی که هیشتا توانا و ئیختیاری نه گه شتو وه ته ئه و پرا ده یه ی بتوانیت بۆ خۆی به دوای رۆزی دا بگه ریت، ئه و رۆزیده ری به خشنده "شه فه قه ت" و "میهره بان ی" دایک و باوکی بۆ کردو وه به یارمه تیده ری ئیختیار و فریا گوزاری توانای ئه م مناله!

پاشان کاتی توانا و ئیختیاری به ته و او ی پینی ده گات، رۆزی به که ی به دوای دا رانا کات و شوینی نا که ویت و وه ک جاران بۆی ناهیریت، به لکو پرا ده وه ستیت و پینی ده لیت: "وه ره دوام بکه وه و به شوینمدا بگه ری!"

که واته "رۆزی" له رپژه یه کی پیچه وانه دایه له گه ل "توانا و ئیختیار" ی مرؤفدا، ته نانه ت ئه و ئاژه لانه ی که خاوه نی توانا و ئیختیار نین گه لئی باشتر ده ژین له وانی تر. وه ک له چه ندین په یامدا روونمان کردو وه ته وه.

◆ خالی دو وه م:

"ئیمکان" چه ند به ش و جۆریکی هه یه، که بریتین له: ئیمکانی عه قلی و، ئیمکانی عورفی و، ئیمکانی عادی.

جا ئه گه ره ر رووداویک له ناوه ندی ئیمکانی عه قلی دا نه بیئت ئه و او وه ر ناگیریت و ده ست به روویه وه ده نریت. گه ره له ناوه ندی ئیمکانی عورفیشدا نه بوو ئه و او ده بیئت به مو عجیزه، به لام به ئاسانی ناییت به که رامه ت. خو ئه گه ره نه به عورف و نه به قاعیده هاو وینه ی نه بوو، ئه و او وه ر ناگیریت مه گه ره به به لگه یه کی گومان پری له پله ی "شه وود" دا.

جاله سه ره ئه م بناغه یه، ئه و حاله ته ده راسا و له عاده ت به ده رانه ی که له سه یید ئه حمه دی به ده وی یه وه^(۱) - قُدس سِرُه - ریوایه ت ده کرین و ده لئین:

(۱) سه یید ئه حمه دی به ده وی (۵۹۶-۶۷۵هـ/ ۱۲۰۰-۱۲۷۶ز) ناوی ئه حمه دی کوپی عه لیبی کوپی ئیبراهیمی حه سینی یه و، به "ئه بولعه بیاسی به ده وی" ناوبانگی ده ر کردو وه. مرؤفیک ی زا هید بو وه و له ولاتی

چل پوڑی رہبھق تامی خواردنی نہ کردوہ، لہ ناوہندی باز نہی ٹیمکائی عورفیدان و، بہ کھرامہ تیکی ئو، بہ لکو بہ عادیہ تیکی دھراسای ئو دادہ نرین.

بہ لئی، چہند ریوایہ تیکی موتہ واتیر ہن کہ دہ گپ نہوہ: سہید ئہ حمدی بہ دہوی - قدس سیرہ - لہ دہمی ئیستیغراقی رُوحانی دا چل پوڑ جاریک نانی دہ خوارد. ئم رووداوہ لہ راستی دا رووی داوہ، بہ لام ہمیشہ ہی نہ بووہ. بہ لکو ہندی جار و بہ وینہی کھرامہ ت رووی داوہ. لہ وانہ شہ حالہ تہ ئیستیغراقی یہ کہی ئو پیوستی بہ خوراک نہ بوویت، بویہ "بئی خوراک" سہ بارہ ت بہو وہ کو عادیہ تی لئی ہاتوہ.

گہ لئی رووداوی زور و باوہ پئی کراوی تری و ہک ئم جوڑہ کارہ دھراسایہ لہ چہندین ئو لئیای زوری تری ہا و وینہی سہید ئہ حمدی بہ دہوی یہوہ - قدس سیرہ - ریوایہ ت کراون.

جا مادہم پوڑی پاشہ کھوت کراو لہ چل پوڑ زیاتر بہردہوام دہ بیٹ، و ہک لہ خالی یہ کہ مددا چہ سپاندمان و، مادہم و ازہینانیش لہ خواردن بہ درئیایی ئو ماوہیہ بہ پی عادیہ کاریکی مومکینہ و، مادہم چہند ریوایہ تیکی باوہ پئی کراویش سہ بارہ ت بہو حالہ تانہ لہ کہ سانیکئی بہرزوہ ریوایہ ت کراون، ئو ا دہ پی ہر گیز ئینکاری نہ کرین.

❖ پرسیاری دووہم:

وا بہ بونہی ئم پرسیارہوہ دوو مہسہلہی گرنگ روون دہ کہینہوہ. کاتی خاوہن زانستہ کانی "جوگرافیا" و "گہردووناسی" بہ: یاسا کورت و ناتہواوہ کان و دہستوورہ بہر تہسک و تہرازوہ بچوو کہ کانی ئم زانستانہ، نہیان توائی بہرہ و ئاسمانہ کانی قورئانی پیروژ بہرز بینہوہ و، ہر حہوت چینی واتای ئہستیرہی ئایہ تہ مہزنہ کانی کہ شف بکھن، بہ گہوجی و گہلخوی یہوہ دہستیان دایہ پھلپ و پھخنہ گرتن لہ ئایہ تہ پیروژہ کانی.

میسردا گہ لئی بہ ناوبانگہ. لہ بہرہ تدا خہ لکی ولاتی مہغریبہ و لہ شاری "فاس" لہ دایک بووہ، پاشان بہ ولاتاندا گہ پراوہ و، ماوہیہ کیش لہ مہ ککہ و مدینہ دا ماوہ تہوہ و، سہردانی شام و عیراقی کردوہ و، لہ سہردہمی "ظاہر بیس" شای میسردا پوشتوہ بڑ میسر و لہ وئی پادشا و ہیزہ سہربازی یہ کہی پوشتوون بڑ پشوازی و لہ میوانخانہی تاییہ تی خزی دا دایناوہ. لہ ولاتی میسردا خہ لکانیکئی زور شوین تہریقہ تہ کہی کھوتوون، یہ کیک لہ وانہ خودی "ظاہر شا" بووہ. پاشان لہ شاری تہنتا کوچی دوائی کردوہ و ہر لہ ویش نیزاوہ. پروانہ: "الأعلام" ی زہر کہلی ۱/۷۵. (وہر گپ)

❖ یه کهم مهسه له ی گرنگ:

تایبه ته بهوی که زهوی وه کو ئاسمانه کان جهوت چینه.

ئهم مهسه له یه له پیش چاوی فهیله سووفه کانی سهرده می نوی دا وا درده کهویت که دارای هیچ حقیقه تیک نه بیته و، زانسته کانیشیان له باره ی زهوی و ئاسمانه کانه وه ئهمه یان پی قبول ناکریت. بۆیه ئهم مهسه له یه ده کهن به بههانه و بیانوو بۆ ره خنه گرتن له راستی به کانی قورئان.

وا ئیمهش به پوختی چهند ئاماژه یه که دنوو سین که تایبه تن بهم مهسه له یه وه:

ئاماژه ی به کهم:

یه کهم شت: ده بی بزانیته که واتای ئایهت شتی که و، دانه دانه و تاك تا که کانی ئهو واتایه و ئهو جوز ئییا تانهش که ئهو واتایانه ده بانگریته وه شتیکی تری جیاوازه. جائه گهر یه که دانه له دانه زوره کانی ئهو واتا گشتی به له ئارادا نه بوو ئهوا ههر گیز واتا هه مه کی و گشتی به که ئینکاری ناکریت. له کاتی کهدا که جهوت دانه و جهوت تاکی ئاشکرا و سهلمیزاوی دانه و تا که زوره کانی واتای گشتی و هه مه کی: "جهوت ئاسمان" و "جهوت زهوی" له بهره ستدا هه یه.

دوو هه م شت: ئه وه یه که ئایهتی پیروزی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ (الطلاق: ۱۲) به راشکاوی باس له وه ناکات که زهوی جهوت چینه. به لکو واتای پوالتی و ئاشکرای ئهم ئایه ته ئه وه ده گه یه نیته که خوای گهوره زهوی پی دروست کردوو و به وینه ی جهوت ئاسمانه کان کردوو یه تی به نیشته جیی به دیهاتووانی.

واته ئایه ته که نافه رمویت: زهویم به جهوت چین دروست کردوو.

خۆ له یه که چوون (مثلیه) ی زهوی بۆ ئاسمانه کان له م ئایه ته دا ته نها "ته شبیه" کردنیه تی به ئاسمانه کان له رووی ئه وه ی که هه ردوو کیان به دیهاتوووی خواوه نندن و به دیهاتووانی ئه ویشیان تیدا نیشته جی به.

ئاماژه ی دوو هه م:

"زهوی" هه رچه ندهش له چاو "ئاسمانه کان" دا یه که جار بچووک بیته، به لام له و پروه وه که: له حو کمی پیشانگا و مه لبه ند و شوینی ناوده ر کردنی به دیهاتووانی خوای

گهوره‌دایه، به کاویه‌ک و هاوتای ئاسمانه مه‌زنه کان دهرده‌چیت. چونکه زهوی وه کو دل و مه‌لبه‌ندی مه‌عنه‌ویی ئاسمانه کان وایه، به وینه‌ی دلی مرؤف که له گهل جه‌سته‌ی دا به کاویه که و هاوتایه‌تی..

ئنجایه بۆیه له نایه‌ته‌ پیرۆزه‌ کانه‌وه‌ ئه‌وه‌ش وهر گیراوه که: زهوی حهوت چینه. چونکه: ههر له کۆنه‌وه زهوی به تهرازوویه کی بچووک به‌سه‌ر حهوت ههریمدا دابه‌ش بووه.. پاشان زهوی بریتی‌یه له حهوت کیشوهر که به کیشوهری: ئه‌وروپا و ئه‌فریقا و ئۆقیانوسیا (ئوسترالیا) و دوو ئاسیا و دوو ئه‌مریکا، ناسراون..

پاشان زهوی بهم پروه‌ی ئیره‌ی و پروه‌که‌ی تری جیهانی نوئی، بریتی‌یه له حهوت پارچه: خۆره‌لات و، خۆرئاوا و، باکوور و، باشوور، له گهل زه‌ریا‌کاندا.. پاشان زهوی حهوت چینی جیا‌جیای پینکه‌وه‌ لکاوه، ههر له ناوجهر‌گه و مه‌لبه‌ند و ناوهر‌استه‌که‌یه‌وه تا ده‌گاته‌ توینکی دهره‌وه‌ی، وه‌ک له زانستدا چه‌سپاوه.. پاشان زهوی خاوه‌نی حهوت توخمی به‌ناوبانگه که به حهوت چینه‌کان ته‌عبیر ده‌کری‌ن و حهفتا توخمی جوزئی و ساکاریان له‌خۆ گرتووه له‌وانه‌ی که بوون به‌مایه و خولگه‌ی ژیان..

پاشان حهوت چین و حهوت جیهان هه‌ن که پینکه‌هاتوون له: چوار توخمه‌کانی: (ئاو و هه‌وا و خاک و ئاگر) و سنی به‌ره‌مه‌کانی زهوی: کانزاکان و، پروه‌که‌کان و، زینده‌وه‌ران..

پاشان به‌شایه‌تی که‌سانیکی زۆری ئه‌هلی که‌شف و خاوه‌ن شه‌وود، حهوت جیهانه‌کانی زهوی چه‌سپاون، که نیشه‌جیی جینتی و عیفریت و شوینی گه‌لئی به‌دیها‌تووی تری خاوه‌ن هه‌ست و ژیان..

پاشان زهوی حهوت چینه، که ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه بۆ حهوت گۆی تری وه‌ک گۆی زه‌ویمان که نیشه‌جیی و خانه و لانه‌ی چه‌ندین زینده‌وه‌ر و خاوه‌ن ژیان. واته‌ کاتن که ده‌وتریت: زهوی حهوت چینه، ئاماژه‌یه بۆ بوونی حهوت گۆی تری زهوی. بهم جزره، ئه‌م و اتایانه له‌م نایه‌تانه‌وه وهر گیراون.

که‌واته‌ بوونی: حهوت چینی زهوی له حهوت جزر چین و له حهوت شکل و شیوه‌دا، ده‌چه‌سپیت. به‌لام واتای هه‌شتم - که دوا‌هه‌مینانه - له ناوه‌ندی ئه‌و حهوت و اتایانه‌دا نی‌یه، به‌ئکو له‌ پرویه‌کی تره‌وه‌ گرنگیی هه‌یه.

تامازهی سئی هم:

مادهم به دیهینه ری دانا له هیچ شتیگدا زیاده ره وی ناکات و به هه پر مه کی و بی مه بهستی شتان به دی ناهینیت و، بوونه وهرانیش له بهر خاوه ن ههستان به دی هیتراون و که مالیان بهنده بهوانوه، به لکو تنها به خاوه ن ههستان ئاوه دان ده کرینه وه، تا کو له بی مه بهستی و هه پر مه کیتی رزگاریان بکه ن ..

مادهم خاوه نندی به توانای شکۆمه مند و خاوه ن دانستی ره ها: تو خمی "هه وا" و چینه کانی "خاک" و جیهانی "ئاو" - وه ک له بهر چاودایه - به چه نندین زینده وه ری بی سنور ئاوه دان ده کاته وه ..

مادهم ئاو و هه وار ئی له هاتو چۆی زینده وه ران ناگرن، هه روه ک ماده ده چره کانی چه شنی گل و ئاسنیش نابن به به ره بهست له بهرده م هاتو چۆی کاره با و تیشکی رۆنتکن (سینی) دا ..

ئه وا ده بی ئه و دانا خاوه ن که مال و کردگاره باقی به، نه حهوت چینه گشتی به پیکه وه لکاوه کانی زه وی و، نه ئه شکه وته کانی و، نه گۆره پانه فراوانه کانی و، نه جیهانه کانی، به چۆلی و به تال نه هیلته وه، هه ر له ناو جهر گه و مه لبه نده که یه وه، هه تا ده گاته تو پیکه که ی، که نیشته جی و خانه و لانه ی ئیمه به.

بی هیچ گومانیک خاوه نده ئه و جیهانانه ی ئاوه دان کردو وه ته وه و، به دیهاتووی خاوه ن ههستی ئه و توشی بۆ به دی هیناون که له گه لیاندا بگۆنجین و کردوونی به سه ر نشینان.

ده شبی ئه م به دیهاتووانه له ره گه زی مه لائیکهت و ئه و رۆحانی یانه بن که ره قترین و چرترینی چینه کان سه بارهت به وان وه ک ده ریا وایه بۆ ماسی و وه ک هه وایش وایه بۆ بالنده کان. ته نانهت داخوازی ئه وه یه که ریژه ی ئه و ئاگره زه به نده و سامنا که ی ناو جهر گه و مه لبه ندی زه وی سه بارهت به و به دیهاتووه خاوه ن هه ستانه وه وه کو ریژه ی گه رمی خۆر واییت سه بارهت به ئیمه وه. خۆ ماده م رۆحانی به خاوه ن ههسته کان له رووناکی به دی هاتوون ئه و ئاگر بۆ ئه وان وه کو رووناکی وایه.

تامازهی چواره م:

له "مه کتووی هه ژده هم" دا غوونه یه ک هینرا وه ته وه بۆ ئه و شیوه کیشانه ی که له باز نه ی ژیری به ده رن و ئه هلی که شف سه بارهت به لایه نه سه رسوور هینه کانی چینه کانی زه وی باسیان کردوون.

ئەمە‌ی خوارەو‌ه پوختە‌یە‌کە‌ بۆ‌ ئەو‌ نموونە‌یە‌ی‌ کە‌ لە‌و‌ی‌ باس‌ کراو‌ه:

گۆ‌ی‌ زە‌و‌ی‌ لە‌ جی‌هانی‌ بینراو‌ (عالم‌ الشهادة)‌ دا‌ تۆ‌و‌یکە‌،‌ کە‌چی‌ لە‌ جی‌هانی‌ می‌سال‌ و‌ بەرزە‌خدا‌ درە‌ختی‌کی‌ هیندە‌ گە‌ورە‌یە‌ کە‌ وە‌کو‌ ئاسمانە‌کان‌ وایە‌.‌ جا‌ بینینی‌ ئە‌و‌ چینه‌ی‌ گۆ‌ی‌ زە‌و‌ی‌ کە‌ لە‌ لایە‌ن‌ ئە‌هلی‌ کە‌شفە‌و‌ه‌ تاییە‌تە‌ بە‌ عیفریتە‌کانە‌و‌ه‌،‌ چینی‌کە‌ بە‌ ماو‌ه‌ی‌ هەزار‌ ساڵ‌ مە‌زە‌ندە‌ کراو‌ه،‌ ئە‌م‌ بینینی‌ ئە‌هلی‌ کە‌شف‌ هەر‌ گیز‌ لە‌م‌ تۆ‌و‌ه‌ی‌ زە‌و‌ی‌ دا‌ نە‌بوو‌ه‌ کە‌ تاییە‌تە‌ بە‌ جی‌هانی‌ بینراو‌ه‌و‌ه‌،‌ بە‌ئێ‌کو‌ بریتی‌یە‌ لە‌ بینین‌ و‌ لێ‌ دەر‌کە‌وتنی‌ ئە‌و‌ چین‌ و‌ لق‌ و‌ پە‌لانە‌ی‌ درە‌ختی‌ زە‌و‌ی‌ کە‌ لە‌ جی‌هانی‌ می‌سالدا‌ بلا‌و‌بوونە‌تە‌و‌ه‌ و‌ پە‌ل‌ و‌ پۆ‌یان‌ هاو‌یشتوو‌ه‌.

جا‌ ئە‌گەر‌ یە‌ک‌ چینی‌ - بە‌ رۆ‌الە‌ت‌ بنی‌ بایە‌خی‌ - زە‌و‌ی‌ لە‌ جی‌هانی‌کی‌ تردا‌ ئە‌م‌ گرنگی‌ یە‌ مە‌زنە‌ی‌ بە‌دە‌ست‌ هیناییت،‌ ئایا‌ ئیتر‌ بۆ‌چی‌ ناتوانی‌ت‌ بو‌تری‌:‌ زە‌و‌یش‌ حە‌وت‌ چینه‌ بە‌رامبەر‌ حە‌وت‌ چینه‌کانی‌ ئاسمان‌؟

کە‌واتە‌ ئایە‌تە‌ پێ‌رۆ‌زە‌کان‌ بە‌ ئی‌جازینی‌ پێ‌ر‌ لە‌ ئی‌عجاز‌ ئاماژە‌ بۆ‌ ئە‌و‌ خالە‌ ناوبراوانە‌ دە‌کە‌ن‌ و‌ مە‌رۆ‌قیان‌ لێ‌ بە‌ ئاگا‌ دە‌هینن،‌ بە‌و‌ه‌ی‌ کە‌:‌ ئە‌م‌ زە‌و‌ی‌ یە‌ تە‌واو‌ بچوو‌کە‌ بە‌ هاوشانی‌ حە‌وت‌ چینه‌کانی‌ ئاسمان‌ پێ‌ش‌ چا‌و‌ دە‌خە‌ن.

❖ دوو‌هە‌م‌ مە‌سە‌لە‌ی‌ گرنگ:

﴿سَبِّحْ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ (الاسراء: ٤٤) و ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ٢٩).

ئە‌م‌ ئایە‌تانە‌ و‌ ئایە‌تە‌ زۆ‌رە‌کانی‌ تری‌ هاو‌چە‌شنیان،‌ دە‌ری‌ دە‌خە‌ن‌ کە‌:‌ ئاسمانە‌کان‌ حە‌وت‌ دانە‌ن.

پێ‌م‌ باشە‌ لێ‌رە‌دا‌ ئە‌و‌ باسە‌ بە‌ پوختی‌ و‌ کورتی‌ بە‌هینن‌ کە‌ لە‌ تە‌فسیری‌ "إشارات الإعجاز"‌ دا‌ باس‌مان‌ کردوو‌ه‌،‌ کە‌ لە‌ سالی‌ یە‌کە‌می‌ جە‌نگی‌ جی‌هانی‌ و‌ لە‌ بە‌رە‌ی‌ جە‌نگدا‌ نووسراو‌ه‌،‌ چونکە‌ بە‌هۆ‌ی‌ بارو‌دۆ‌خی‌ جە‌نگە‌و‌ه‌ زۆ‌ر‌ بە‌ کورتی‌ و‌ پوختی‌ نووسراو‌ه‌:

حیکمە‌ت(فە‌لسە‌فە‌)ی‌ کۆن‌ پێ‌ی‌ و‌ا‌ بوو‌ه‌ ئاسمانە‌کان‌ نو‌ دانە‌ن‌ و،‌ "عە‌رش"‌ و‌ "کورسی"‌ شی‌ - کە‌ لە‌ شە‌رعدا‌ باس‌ کراو‌ن - خستوو‌ه‌تە‌ سەر‌ حە‌وت‌ ئاسمانە‌کان‌!‌ دیارە‌ ئە‌مە‌ش‌ وێ‌نە‌ کێ‌شانی‌کی‌ سە‌یر‌ بوو‌ه‌ کە‌ بۆ‌ ئاسمانە‌کان‌ کێ‌شاویانە‌!

له راستی دا دهسته وازه و زار اوه سه رنج راکیش و خواوهن زهرق و برقه کانی
 فهلسه فهی کۆن بۆ ماوهی چه ندین سه رده می دوورودریش به سه ر بیر و بۆچوونی گرووی
 مروقدان زان بوون، ته نانه ت گه لئی کهس له ته فسیر نووسانیش ناچار بوون رواله تی
 ئایه ته کان به ره و رپره و ی ئه و فه یله سووفانه لار بکه نه وه و له گه لئی دا بیگو بنجینن، که
 ته مهش تا راده یه ک بوو به هۆی ئه وه ی په رده له سه ر رووی ئی عجازی قورئان دا بدریته وه!
 به لام حیکمه تی تازه، که پیی دهوتریت فهلسه فهی نوئی، له وه کانیه وه و
 ده رده که ویت که ئینکاری ئاسمانه کان بکات، به رامبه ر به وه ی که فهلسه فهی کۆن پیی
 و ابوو ئاسمانه کان کوناو ده ر کردن و پینکه وه لکانیان له باردا نی یه. واته ئه وانیش زیاده
 پیویست له مه سه له که دا رۆچوو بوون و، به هه ر دوو لایان له روونکر دنه وه ی راستی و
 ته و اوه تی "حه قیقه ت" دا دهسته و سان مان!

به لام حیکمه تی موقه دده سی قورئانی پیروز خۆی له قه ره ی ئه و کورت بینی و
 زیاده ره وه ی هیج کامیان نادات و، میانه ره وه ی ده گریته به ر و، ده لیت:
 کردگاری شکۆمه ند ههوت چینی ئاسمانی به دی هیئاوه و، ئه ستیره گه رۆ که کانیش له
 ئاسماندا سه رگه رمی ته سبیحاتن و، به وینه ی ماسیی ناو ده ریاش له و ئاسمانانه دا مه له
 ده کهن.

ئنجال له فه رمووده ی پیروزیشدا هاتوه که: "السَّمَاءُ مَوْجٌ مَّكَفُوفٌ"^(۱) واته ئاسمان
 وه که ده ریایه ک وایه که شه پۆله کانی هیمن بوو بیته وه.

وا زۆر به پوختی له ناوه ندی ههوت ده ستووردا به ههوت رووی و اتاکان، ئه م
 راستی یه ده چه سپینین:
 ده ستووری یه که م:

له زانست و فهلسه فه دا چه سپاوه که فه زای فراوان خالی و چۆل نی یه، به لکو پره له
 مادده یه ک که پیی دهوتریت: "ئه ئیر".

(۱) جزء من حدیث أخرجه الإمام أحمد في مسنده (۳۷۰/۲) والترمذي برقم (۳۲۹۸) وفي تحفة الأحوذی
 برقم (۳۳۵۲) وقال: هذا حدیث غریب من هذا الوجه. عزاه صاحب التحفة لأحمد وابن أبي حاتم والبيزار،
 وفي مجمع الزوائد (۱۳۲/۸) جزء من حدیث رواه الطبراني في الأوسط، وفيه أبو جعفر الرازي، وثقه أبو حاتم
 وغيره وضعفه النسائي وغيره، وبقية رجاله ثقات. وانظر فيه (۱۲۱/۷) وتفسير ابن كثير سورة الحديد.
 (وه رگنیر)

دەستوورى دووھەم:

بە زانست و ژیری، بەلكو بە بینیش چەسپاوە كە: پەيوەندیدەری یاساكانی لەمەر تەن و قەبارە بەرزە كان (وەك: هیزی كیشكەر و پالتەر).. ھەروەھا گۆیزەرەو و بلاو كەرەو و ئەو ھیزانەى كە لە ماددەدا ھەن (وەك پرووناكى و گەرمى و كارەبا) ئەو شتەى كە ھەریەك لەم كارانە رادەپەرنییت - لە راستى دا - ماددەىە كە لە فەزادا ھەىە و بۆشایی فەزای پر كرددووەتەو.

دەستوورى سێھەم:

بە تاقیكردنەو چەسپاوە كە ماددەى ئەثیر لە گەل ئەو شدا كە ھەر بە "ماددەى ئەثیر" دەمینیتەو، كە چى وە كو ماددە كانى تر چەند جۆر و شكۆ و شیوہیە كى جیا جیا لە خۆ دە گریت. چونكە ھەروەك ھەر سێ شیوہى: "گازی و شلەمەنى و رەقى" لە تەنھایەك ماددە دروست دەبییت، وەك: ھەلم و سەھۆل و ئاو، بە ھەمان جۆر ژیری ھیچ رینگریك نابینییت و ناپەزایشى لەو نەى بە كە لە ماددەىە كى "ئەثیرى" ھوت جۆر و چىن ھەبییت.

دەستوورى چوارەم:

گەر بە وردى سەیری تەن و قەبارە بەرزە كان بكرییت، جیاوازی لە نیوان چىنە كانى دا دەبینییت. چونكە ھەروەك ئەو چىنەى رپى كا كیشانى تىداىە و وە كو پەلەى ھەور ديارە، ھەر گیز لە چىنى ئەستیرە چەسپووە كان ناچىیت. تەنانەت ئەستیرە كانى چىنە نە چەسپووە كان بە وینەى میوہى ھاوین كامۆ و پىنگەیشتوو دەردە كەون، كە چى گەلى ئەستیرەى بى سنوورى رپى كا كیشان - كە وەك ھەور دەبینییت - تازە كى پىكدین و بەرەو پىنگەیشتن و كاملبوون دەرۆن. ھەروەك بە "ھەدس"^(۱) یكى راست دەزانىت كە چىنى ئەستیرە نە جوولە كان لە "كۆمەلەى خۆر" ناچىیت.

بەم جۆرە، لە رپى ھەدس و ھەستەو، جیاوازی نیوان ھوت كۆمەل و ھوت چىنە كان ھەست پى دە كرىت.

دەستوورى پىنجەم:

بە ھەدس و ھەست و بەدواداچوون و تاقیكردنەو چەسپاوە كە: ھەركات كاری پىكھاتن و رىكخستن لە ھەر ماددەىە كدا سەرى ھەلدا، ئەوا گەلى بەدیھاتووى تری لیوہ پەیدا دەبن كە چەند شیوہ و چىنىكى جیا جیا دە گرنە خۆیان..

(۱) "ھەدس" بریتى بە لە: خىراى زەینى مرۆف لە تىنگەبشتندا. (وەر گىز)

بۇ نموونە:

ھەر ئەۋەندەي كانزاي "ئەلماس" دەست بە يېڭھانن دە كات و شكّل و شيۋە دە گرىتە خۇ، يە كسەر خۇلەميش و خەلۋوز و ئەلماسى ليۋە پەيدا دە بيت. ھەروھە كە ئاگر دروست دە بيت، پشكۆ و گر و دوو كەلى لى جيا دە بيتەۋە. ھەروھە كە ئۆكسجين و ھایدروجين تىكەل دە كرىن، بەفر و ھەلم و ئاۋى لى پەيدا دە بيت.

لەمەۋە تى دە گەين كە ھەر كات ھەر ماددە يەك شكّل و شيۋەي گرتە خۇ، دە بيت بە چەند چين و نھۆمىك. لەبەر ئەۋە، توانستى بە دېھنەرانەي خواۋەند كە دەستى بە يېڭھانن ماددەي ئەثير كەرد و شكّل و شيۋەي يى بە خشى، ئەۋا ھەوت جۆر ئاسمانى لە ھەوت چينى جيا جيا دا لى دروست كەرد، ۋەك لەم ئايەتە دا ھاتوۋە كە دە فەر موى:

﴿فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾

دە ستوورى شە شەم:

ئەم نیشانانەي كە باس كران، بە پيۋىستى و بە داھەت، بە لگەن لەسەر بوون و فرەيى ئاسمانە كان.

كەۋاتە مادەم ھەۋالەدەرى راستگۆ لەسەر زمانى قورئانەۋە فەر موۋيە تى: ئاسمانە كان ھەوتن، ئەۋا راستە ھەوتن.

دە ستوورى ھەوتەم:

دە ستەۋاژە كانى: ھەوت و، ھەفتا و، ھەسەد و، ھاجە شنيان، لە شيۋاژە كانى زمانى ەھرەبى دا "زۆرى" دە گەينەن. دە كرى ئەۋ ھەوت چينە ھەمە كى يە گەلى چينى زۆرى تر لە خۇ بگرن.

پوختەي قسە:

خواۋەندى بە تواناي شكۆمەند ھەوت ئاسمانى چين چينى لە ماددەي ئەثير بەدى ھيناۋە و، بە ريسايە كى سەر سوور ھينى ورديش رىكى خستوون و ئەستېرە كانى تىدا رۋاندوون.

جا مادەم قورئانى پىرۇز گوفتارنىكى ئەزەلى يە و ئاراستەي سەر جەم چينە كانى گروى جيننى و ئادەمىزاد كراۋە، ئەۋا ھەموو چينىكى مروث بە شى خۇي لە ھەموو ئايە تىكى قورئانى پىرۇز ۋەردە گرىت، ھەروھەك ھەموو ئايە تىكىش تىگە يشتى ھەموو چينىكى خەلكى تىر دە كات.

واتە ھەموو ئایەتێک چ بە ناوھەکی (ضمنی) و چ بە ئاماژە بۆکردن گەلسی واتای جۆراو جۆری زۆریان لەخۆ گرتوو.

بەلێ، فراوانیی گوفتاری قورئان و.. شمول و ھەمەلایەنیی و اتا و ئاماژەکانی و.. رەچاو کردنی بۆ پلەکانی تیگەیشتن و پەى پێ بردن و ھەست و نەستی ھەموو چینهکان، ھەر لە نزمترین عوامەو تا دەگاتە تاییەتترین کەسى چینی تاییەتمەند.. دەری دەخات کە ھەموو یەکیک لە ئایەتەکانی قورئان روویەکی تاییەتیی ھەبە دەروانیتە گشت چینهکانی خەلکی.

بۆیە ھەوت چینی مرۆف، لە ناوھەندى و اتا ھەمەکی یە کەى ئایەتی پیرۆزی: ﴿سبع سموات﴾ دەبەم جۆرەى خوارەو لە ھەوت چینی و اتا جیاجیاکانی تى گەیشتون: کەسانى کورت بین و بىر تەسك و اتى دەگەن کە: ئەو ھەوت ئاسمانە بریتىن لە چینهکانى ھەواى نەسىمى..

ئەوانەش کە بە زانستى گەردوونناسى لە خۆیان بابى بوون، وای لى تى دەگەن کە: بریتى بن لەو ھەوت ئەستێرانەى کە لای خەلکی بە ھەسارە گەرۆکەکان و خولگەکانیان ناسراون.

کەسانى واش ھەن کە واتى دەگەن: ئەم ئاسمانانە بریتى بن لە چەند گۆیەك لەناو ئاسماندا بە وینەى ئەم گۆى زەوى یەمان کە مەلەبەندى زیندەو ھەرانە. چینیکی تری خەلکیش وای لى تى دەگات کە: ھەوت کۆمەلەى خۆر ھەبن یە کەمیان ئەمەى خۆمان بىت و، کۆمەلەى خۆرىش بەسەر ھەوت چىندا دابەش بوو بىت.

تویۆنکی تری خەلک وایان لى تى دەگات کە: پیکھانتى شیوہەکانى ماددەى ئەئیر بەسەر ھەوت چىندا دابەش بوو بىت.

تویۆنکی تیگەیشتووتر و اتى دەگات کە: سەرجمەى ئەو ئاسمانانەى بە چاو دەبىنرین و بە ئەستێرەکان رازاوەتەو تەنھایەك ئاسمانە، کە بریتى یە لە "ئاسمانى دنیا" و شەش ئاسمانى تری نەبىنراوى لە سەر ھەوہ.

تویۆنکی بەرزى خەلکی، کە چینی ھەوتەمى خواوہن پەى بردن و تیگەیشتنى بەرز و بلندن، بىیان وایە کە: ھەوت ئاسمانەکان تەنھایەم جیھانى بىنراو (عالم الشهادة) دەدانى،

بهلكو حصوت ئاسمانن كه بوون به بنمیچ و دهورهدهر به جیهانه قیامهتی و غهیبی و دنیایی و میسالییه كاندا.

بهم جۆره و له نیوان ههمه کیتی ئەم ئایهته پیرۆزه دا، گهلئ و اتای جوزئی زۆری تر ههن كه لهم حصوت چینی و اتا ناوبراوانه دهچن و تیگه یشتنی حصوت چین و توئیژی خهلكی ره چاو ده كهن. كهواته ههر كهسه و به ئەندازهی توانا و لیهاتنی خوئی، له ریژنهی قورئان بههره مهنده بیئت و، له سهر ئهو سفره ئاسمانییه دهوله مهنده رۆزی خوئی ههلده گریئت.

جا مادهم ئەم ئایهته پیرۆزه تا ئەم رادهیه و اتای تهسلیق کراوی لهخۆ گرتوو، ئەوا ئینکارییه فهیله سووفه له ژیری بی بهشه کانی ئیستا و ملنه دانی گهر دوو ناسه مهسته كان بۆ بوونی ئەو ئاسمانانه و، پاشان به کارهینانی ئینکارییه ئەوانه - وهك دارده ستیک - بۆ بههانه دۆزینهوه و رهخنه گرتن لهم چهشنه ئایهته پیرۆزانه، له راستی دا وهك ههولئ منالی نهفام و لاسار وایه كه بهرد بۆ ئەستیره بهرزه كان دهه اویت بهو نیازهی یه کیکیان بخاته خوارهوه!

چونکه: ئە گهر تنه یهك و اتای نیوان و اتا زۆر و زه بهنده کانی ئەم ئایهته پیرۆزه راست بیئت، ئەوا و اتا ههمه کییه کهشی راست و دروست ده بیئت. ته نانهت گهر و اتایهك هه بیئت له واقیعدا و جوودی نه بیئت به لام تنهها له سهر زمانی خهلكی دا دارای و جوود بیئت، دروسته بجیته ناو ئەو و اتا ههمه کییه، له بهر چاودیری کردنی بیر و بۆچوونی گشتی. کهچی خۆ ئیمه به شیککی زۆری دانه دانه کانی ئەو و اتا گشتییه، له حهقیقه تدا به راستی و دروستی ده بینن.

ئایا نایینیت ئەوانه ی که مهستی "جو گرافیا" و "گهر دوو ناسی" وری کردوون و ویژدانیان به کار ناهینن چون ده که ونه ههلهوه و، چاویان لهو و اتا ههمه کییه دنوو قینن که حهق و راست و رهوایه و، دیارده سهلمینهره یه کجار زۆره کانی ئایهته که نایین و، لهو وههمه دان که و اتای ئایهته که ترنجابیتیه یهك و اتای ئەندیشهیی سهیرهوه! ئیتر ئەو ئایهته پیرۆزانه یان دایه بهر بهرد. به لام بهرده كان که گهرانهوه سههری خوئیانی شکاند و، له تاوا ژیری و ئیمانی خوئیانیان له دهست دا!

پوختھی نہمانھی باس کران:

کاتی کہ خاوهن بیرو باوہرہ ماددی بہ ٹیلحادی بہ کان، بہ وینھی شہیتان و جیننی بہ کان، نہیاتوانی بۆ حہوت چینہ کانی ئەو قورٹانہ پیروژہ بہرز ببنہوہ کہ: لہسەر حہوت قیرائت و بہ حہوت روو و حہوت مو عجیزہ و حہوت حەقیقەت و حہوت پایہ نازل بووہ، ئەوالہ و اتا کانی ئایہ تہ کان تی نہ گیشتن و، لہ ئەنجامدا ہندی حو کمی ہلہ و درۆیان لہ بارہیہوہ دەر کرد..

بۆیہ بہم لیکۆلینہوہ زانستی بہ ناوبراوانہ، تیرہستیرہ (شہاب) بہ کی ئامادہ لہ ناوہندی ئەستیرہ کانی ئەو ئایہ تانہوہ دادہ بہزیتہ سہریان و دەیانسووتینت!

بہلئی، ہەرگیز ناگوئی بہ فہلسەفہی ئەو فہیلہ سووفانہی کہ بیری شہیتان و ہزری چہ پەلیان ہلگرتوہ، مرؤف بۆ ئەو ئاسمانہ قورٹانی یانہ بفریت و بہرز بیتہوہ، بہلکو تہنہا بہ معراجی حکمہتی راستہ قینہ دەتوانیت بہرہو ئەستیرہی ئەو ئایہ تانہ بہرز بیتہوہ و، بہ دوو بالی ئیمان و ئیسلامیش دەتوانیت بۆ لایان بفریت.

اللہم صل علی شمس سماء الرسالة وقمر فلک النبوة وعلی آلہ وصحبہ نجوم الہدی لمن اہتدی.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللہم یارب السموات والأرضین زین قلوب کاتب ہذہ الرسالة ورفقائہ بنجوم حقائق القرآن والإیمان... آمین.

دروستکردنی شهیتانه کان - که سهرتاپا شهر و خراپه‌ی بی‌گومانن - ههروه‌ها زائکردنیان به‌سهر ئه‌هلی ئیماندا و، رۆشتنی به‌شیککی زۆری خه‌لکی به‌هۆی فرۆفیللی شهیتانه‌کانه‌وه بۆ ناو ئاگری دۆزه‌خ.. ئه‌مه به‌ئاشکرا کاریککی ناشیرین و ترسینه‌ره. جا ئایا به‌زه‌میی و جوانیی خواوه‌ندی خواوه‌ن جوانی و میهره‌بانیی فراوان، چۆن به‌م کاره زۆر ناشیرین و موسیبه‌ته گه‌وره‌یه رازی ده‌بییت؟

وه‌لام:

سهره‌پای ئه‌و شهر و خراپکاری‌یه لاواز و هه‌نده‌کی‌یانه‌ی که له "بوون"ی شهیتانه‌کاندا هه‌ن، چه‌ندین ئامانجی خیر و چاکه‌خوازیش هه‌ن، که چه‌ند پله‌یه‌ک مرۆف به‌پله‌کانی که‌مالاتدا سهرده‌خه‌ن و به‌رزی ده‌که‌نه‌وه.

به‌ئێ، هه‌روه‌ک له‌ نیوان "تۆو" و "دره‌خت" دا چه‌ند پله‌یه‌کی زۆر هه‌یه، به‌هه‌مان جزر، ئه‌و لیهاتن و ئاماده‌یی‌یه سروشتی‌یانesh که له‌ ماهییه‌تی مرۆفدان، ئه‌وه‌نده پله‌یان هه‌یه که زۆر له‌ هی نیوان تۆو و دره‌خته‌که زیاترن، به‌ئێکو ئه‌و پلانه ده‌گه‌نه ئه‌ندازه‌ی پله‌کانی نیوان "گه‌ردیله" و "خۆر".

جا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و لیهاتن و ئاماده‌یی‌یانهی مرۆف ده‌ربکه‌ون و بلاو بینه‌وه، پێویستیان به‌ بزواندن و راته‌کاندن ده‌بییت، بزواندن و راته‌کاندن ئه‌م به‌رزبوونه‌وه و گه‌شه‌کردنه‌ش له‌و مامه‌له‌یه‌دا، به‌ بی‌بوونی شهیتانه‌کان و شتانی زیانبه‌خش و موجه‌ده‌کردنیان، په‌یدا ناییت. چونکه‌ گه‌ر ئه‌و موجه‌ده‌وه و به‌ره‌نگاری‌یه‌ نه‌بوايه پله‌ی مرۆف - وه‌کو پله‌ی مه‌لائیکه‌ت - له‌ جیی خۆی دا‌قه‌تیس ده‌ما و، پاشان ئه‌و نمونه‌ به‌رزانه‌ی جۆر و په‌گه‌زی مرۆف، که هه‌ریه‌که‌یان له‌ حوکمی هه‌زاران دانه‌ی په‌گه‌ز و جۆره‌کانی تری به‌دیها‌توو‌اندان، هه‌ر گیز دروست نه‌ده‌بوون.

جاله‌به‌ر ئه‌وه‌ی وازه‌ینان له‌ فەر و خیریککی زۆر و هه‌مه‌کی له‌ پیناوی خۆپاراستندا له‌ شهر و خراپه‌یه‌کی جوزئی و که‌م هه‌ر گیز به‌ دانایی و داد‌گه‌ری دانانریت، ئه‌وا لادان و هه‌ل‌خه‌لیس‌کانی هه‌ندئێ که‌س به‌هۆی شوینکه‌وتنی شهیتانه‌وه، بایه‌خ و گرنگی‌یه‌کی ئه‌وتۆی نی‌یه، چونکه‌ گرنگی و هه‌لسه‌نگاندن، مه‌گه‌ر به‌ ده‌گه‌من، ده‌نا هه‌میشه‌ به‌پیی "چۆنیی" ده‌بییت نه‌ک "چه‌ندایه‌تی". ته‌نانه‌ت کاتی واهه‌یه که هه‌ر ئاور به‌ لای "چه‌ندایه‌تی" دا نادرته‌وه!

بۇ ئىخسەن: كەسىك ھەزار و دە دەنكە تۆۋى لە لا بوو. پاشان ھەموويانى لەناو خاكدا چاند و وازى لى ھىنان تا كارلىكە كىمىيىيە كان كارى خۆيانى تىدا ئەنجام بدەن. جا ئە گەر تەنھا (دە) دانەيان سەوزبوون و بەريان گرت، ئەوا بى گومان ئەو بەروبوومەى كە لەم دە دانەيەو دەستى دە كەوئىت زۆر زياتر دەبىت لەو ھەزار دانەيەى كە لەناو خاكدا رزاون و بەريان نە گرتووه و، ئەم بەرھەمە جىئى ئەوانى ترى بۇ گرتووه تەوہ.

ھەر بەم جۆرەش، ئەو پلە و سوود و بايەخ و گرنكىيەى كە مرؤفايەتى لە (دە) كەسى كاملەو دەستى كەوتووه، لەوانەى كە لە ناسمانى مرؤفايەتى دا وەك ئەستىرە دەدرەوشىنەوہ و، رىنگايان بۇ گرزى مرؤف پرووناك كىر دوو تەوہ و، بە موحاھەدە كىر دىيان لە گەل نەفس و شەيتاندا، لە تارىكىيەو بەرەو پرووناكىي ئىمان دەربازيان كىر دوون. ئەو پلە و سوود و بايەخ و گرنكىيەى كە مرؤفايەتى لە دە كەسى وەك ئەوانەو دەستى كەوتووه، سەر جەمى ئەو زىانە زۆرانە دەشواتەوہ كە ئەنجامى زۆرىي ئەو كەسانەيە رۆشتوونەتە رىزى گومرايان و رىي كوفىر و لە خوا دوورىيان گرتووتە بەر و، لە بى نىرخى و نىزمياندا وەك مەگەز و مىروو تەماشادە كرىن.

لەبەر ئەم راستىيە، دادگەرى و دانايى و مېھربانىي خواوہندى پەرورەدگار بە "بوون" و "زالبوون" شەيتانە كان رازى بوون و، ھىشتوويانە بىن و دەستەلات پەيدا بىكەن.

كەواتە ئەى ئەھلى ئىمان! باشترىن زرى و قەلغانىك كە لە بەرەنگارى بوونەوہى ئەو دوژمنانەدا بە كارى بەيىن، تەنھا ئەو تەقوا و پەرسشەيە كە لە باخچەى قورئانى پىرۇزدا بەرى گرتىت و لەو درەختەوہ بىن گەيشتىت. سەنگەرى مەحكەم و قائىمىستان رىياز و رىپەرەوى پىغەمبەرتانە ﷺ، چە كىشتان تەنھا خۇپاراستنە بە خواى گەورە لە شەرى شەيتان و، داواى لىبووردن كىر دىنە لەو خوايە و پەنا بىر دىنە تەنھا بۇ لای ئەو، تاكو لە شەپ و خراپەى ئەو دوژمنانە بتانپارىزىت.

✽ نامازەى سىھەم

پرسىار:

تايانچ نەيىنى و دانايىيەك لە ھەر شەى ترسىنەرى قورئانى پىرۇزدا ھەيە كە لە گەل گومراياندا و لە بەرامبەر كىر دەوہ ھەندە كىيە كانپانەوہ بە كارى دەھىتت، كە ئەمەش بە روالتەى عەقل لە گەل ئەو بە لاغەتەى قورئانى پىرۇزدا ناگوئىجى، كە دادگەرى و

گونجاوییی پیوه دیاره و خاوهنی شیوازیکی سهرتاپا ئیعجازه. چونکه ههر کات سهیری ئه وهه په شانه ده کریت، مرؤف و اههست ده کات که قورئان چه نندین سوپای گهوره و گرنگ له بهرامبر ته نیا که سیکیی بی دهسته لاتی بی بهش له ههموو مولکیکی دنیا، ناماده ده کات و، له پلهی هاو به شیک دایده نیت که له سنووری خوی در چوو بیت؟

وهلام:

نهینی و دانایی ئه وهه په شهیه له وه دایه که: شهیتانه کان و شوینکه و تووانیان ده توانن ته نها به جموجو لیکیی ئاسایی و کم و بچووک گهوره ترین کرداری پرو خواندن و کاولکاری ئه نجام بدن! چونکه له بهر ئه وهی ری گومرایی یان گرتووه ته بهر، ئه وابه کرداریکی بچووک چه نندین زیانی گهوره به مافی زور کهسانی تر ده گهیه ن.

ئه وان له م کرداره یاندا وه که ئه و پیاوه وان که سواری که شتی به کی پر له سهر نشینی پادشا بوو، ئنجا کونیکیی بچوو کی کرده که شتی به که، یان ئه ر کیکی سهرشانی خوی به جی نه هیئا که ده بوو به جی بهیئایه. به م کرداره ش ههول و کوششی ههموو سهر نشینانی که شتی به که ی به فیرو دا و، له بهر ههمی رهنج و ته قالایان بی به شی کردن و، کرداری ههموو ئه وان شتی بی ئه نجام هیشته وه که په یوه ندی یان به و که شتی به وه بوو بیت.

دیاره پادشای خاوهنی که شتی، له بهر ئه وهی که بهریرسی هاو ولاتیانیه تی، به ناوی سهر نشینانی که شتی و زیان لیکه و تووانه وه، هه په شهی توندو تیژی لی ده کات و به حه تمیش تولهی لی ده سینیت. ئه مهش نه که له بهر ئه و کرداره ههنده کی به، یان له بهر به جی نه هیئانی ئه و ئه رک و واجبه که مه، یان له بهر ده ستریزی کردنی بۆ سهر مولکی پادشا، به لکو له بهر ئه و ئاکام و ئه نجامه زیان به خشه زورانیهی که له و کرداره بچوو که یان له و پشتگوئی خستنی ئه ر که وه پهیدا بوون و، له بهر ده ستریزی کردنی بۆ سهر مافی گشت هاو ولاتیان.

ههر به م جزره ش، هاو دم له گه ل باوه دارانی ناو ئه م که شتی به ی زه وی دا چه نندین که سی گومر له پیپی شهیتان ههن، له وانیهی که گالته به ئه نجامی کار مه ندی به پر له دانسته کانی ئه م بوونه و هره جوانانه ده که ن، ته نانهت به بی ئه نجام و بی هووده شی ده زانن. به م کرداره شیان له نرخ و به های ههموو ئه و بوونه و هره انه داده گرن.

ئەم تاوان و سەربینچى كەردنەى ئەوان، كە لە پەروا ئەتدا بە كارىنكى ھەندە كى و كەم ديارە، لە پراستى دا بە دەستدرىژى دادەنرێت بۆ سەر مافى ھەموو بوونەو ھەران. ھەر لەبەر ئەوەشە كە خواوەندى گەورە و پادشای ئەزەل و ئەبەد، ئەو ھەموو ھەپەشە سامناكانە ئاراستەى ئەو كەردارە كاولكارى يانەى گومرپايان دەكات. ئەمەش لە پراستى دا كاكەى ئەو گونجاوى بە تەواوەى شىوازى قورئانى پىرۆز و، دانابى بە بەرز و بى گەردە كەبەتەى كە لە ناوەرۆك و گىيانى رەوانبىژدايە و، بریتى بە لە: يە كاويەك دەرچوونى گوفتار لە گەل داخوازیى حال و مەقامدا. ئەم دانستە بەرزەى قورئانى پىرۆز تابلێت لەو "موبالەغە" يەو دەورە كە بریتى بە لە زیادەپەوى لە گوفتاردا. دەبێ ئەو كەسە چەندە زەرەرمەند بێت، كە بە قەلایە كى قايى پۆلایىن خۆى لە دەست ئەو دوژمنانە نەپارێزێت، كە تەنھا بە يەك كەردارى ھەندە كى يان پوو خانەند و كاولكارى بە كى گەورە و سامناك بەرپا دە كەن؟

دەسا ئەى ئەھلى ئيمان!

ئێو ئەو قەلایە مەحكەم و سەنگەرە قايە ئاسمانى يەتان لە بەردەمدايە، كە قورئانى پىرۆزە. دەسا فەرموون ئێو و ئەو قەلایە، خۆتانى بى دەرباز بكەن.

✽ ناماژەى چوارەم

ھەموو زانا لىكۆلەرە كان و ئەھلى كەشف لەو دەدا يە كيان گرتوو كە نەبوون (العدم) سەرتاپا شەرى پووت و ئاشكرابە و.. بوونیش (الوجود) خىر و چاكەى بى گومانە. بەلێ، زۆر بەى (خىر و چاكە و جوانكارى و كەمالاتە كان) پشت بە "بوون" دەبەستن و بۆ "بوون" دەگەرێنەو. كەواتە بناغە كانيان و جوودى و ئىجابى، واتە: بكەر و پەسەن، بە لە پەروا ئەتیشدا سەلبى و نەبوو دەربكەون. ھەر وەها بناغەى شەرى و گومرپايى و گوناھ و بەلا و گىروگرفت و ھاوچەشنە كانيان، "نەبوون" و "سەلبى بەت" و، ئەو خراپى و ناشىرىنى بەش كە تىياندايە دەگەرێتەو بۆ نەبوونيان، بە لە پەروا ئەتیشدا بە ئىجابى و جوودى دەربكەون. چونكە بناغە كەيان لە نەفى و نەبوون پىكھاتوو، واتە: بە بى ھىچ بناغە و كەردارىكى ئىجابى. بەلێ، "بوون" ى ھەر خانوو يەك - وەك لە بەرچاودايە - بە بوونى گشت بەشە كانى دەبێت. بەلام "نەبوون" و پوو خانى ئەو خانوو بە نەبوون و پوو خانەندى تەنھا يە كىك لە ھەل و مەرج و گۆشە و پاىە كانى پوو دەدات.

واته "بوون" پیوستی به "هۆکار" یك ده بیټ که بیهیټته دی و، ده بی پال به هۆیه کی راسته قینه وه بدات. به لام "نه بوون" ده توانیټ پشت به شتیکی نه بوو به سستیټ و نه و شته نه بوو به بیټ به هۆکاری نه بوون.

ئیستا له سهر بناغهی ئەم دوو دهستووره دهتوانین بلیین:

شهیتانه کانی جینی و ئاده میزاد به ئەندازهی تهنها یهك دانه گهردیلهش له کاروباری دروستکردن و بهدیھیتاندا بهشدار نین و هیچ به شیکیان له موټکی خوادانی یه. له گهل ئەوه شدا چه ندين شوپنه واری سامناک و جۆراو جۆری کوفر و گو مپایی و خراپکاری یان لئ پیدایه ده بیټ و، کاولکاری گهلئ گهوره یان له سهر دهست پروو ده دات، چونکه ئەو چه شنه کارانهی که ئەوان ئەنجامی ده دن، به هۆی هیژ و توانای خۆیان وه نی یه و هیچ هیژ و توانایه کی تیڤا ناخه نه کار، به لکو زۆربهی هه لسو که و ته کان یان کردار و هیژی راسته قینهی تیڤا نی یه، چونکه ئەو کردارانه به "ئه نجام نه دانی کار یك" یان "په کخستی" یان به "رئ گرتن له کرده وه یه کی چاک" پیدایه ده بن. که واته تهنها به جئ نه هیټانی کرداری خیر و چاکه له لایه ن ئەوان وه، خۆی له خۆی دا "شهر" به رهه م ده هیټ و، به و جۆره خراپکاری یه کان پیدایه ده بن!

جاله بهر ئەوهی خراپکاری یه کان - له راستی دا - بریتین له پروو خانندن و کاولکاری، ئەوا پیوست ناکات هۆکاری پیدایه بوونیان شتیکی بکه ر و ئیجابی یان هیژیکی دا هیټ، چونکه ده توانیټ گهوره ترین کاولکاری به شتیکی "نه بوو" یاخود به "تیگدانی مهر جیک" ئەنجام بدریټ.

له بهر پروو نه بوونی ئەم نهیټی یه له لای مه جو سه کان، بیان وابوو که به دیه یټنه ریک بۆ چاکه کاری هه یه به ناوی "یهزدان" وه و، یه کیکی تریش بۆ خراپکاری هه یه به ناوی "هه ریمه ن" وه. که چی له راستی دا ئەم خوا خه یالی یه جگه له شه یټان هیچی تر نی یه، که ده بیټه هۆی پیدایه بوونی خراپکاری یه کان! ئەویش به هۆی "جوزئی ئیختیاریی ویستی مروټ" وه، که خوای گهوره به خشیویه تی، هه ره ها به هۆی به ده سه یټان (الکسب) وه، نه ک به دیه یټان (الإیجاد).

ده سه ئه ی ئەهلی ئیمان!

به کارترین چه ک که له دزی ئەم هه و له پروو خینه ره ی شه یټانه کان به کاری به یټن و، گرنگترین هۆ بۆ بنیانتان و ئاوه دان کردنه وه (له به رامبه ر کاولکاری یه کانی شه یټانه وه)

بریتی به له: داوای لیبوردن (الإستغفار) و په نابردن بؤ خوای گهوره، به وتنی: "أعوذُ بالله...". ئهوش بزنانن که ئهوه قه لایه‌ی ده‌یته دالده و حه‌شار گه‌تان، بریتی به له سوننه‌ت و ره‌فاره کانی پیغه‌مبه‌رتان ﷺ.

✽ نماژه‌ی پینجه‌م

سه‌ره‌رای زۆری هؤ کاره کانی هیدایه‌ت و رینمایی که له به‌رده‌م ئه‌هلی ئیمان‌دان و، خوای گهوره‌ش له کتیبه‌ی پیروز و به‌رزه کانی خو‌ی‌دا - به‌گشتی - پاداشتی نیعمه‌تی به‌هه‌شت و سزای ئاگری دۆزه‌خی بؤ باس کردوون و.. له‌گه‌ل ئه‌وه بیدار کردنه‌وه و هاندان و ئاگاداری یانه‌شدا که خوای گهوره له قورئانی پیروزدا دووپاتی کردوونه‌ته‌وه.. سه‌ره‌رای ئه‌وه و له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا، ده‌بینیت ئه‌هلی ئیمان له به‌رده‌م فرو فیل و پیلانه لاواز و کم نرخه کانی شه‌یتاندا ژیرده‌ست ده‌بن و شکست ده‌هینن!!

ئهم دیارده‌یه، به‌شیک‌ی زۆری بیر کردنه‌وه‌ی منی گرتبوو. چونکه ئایا چون مرقی ئیماندار بایه‌خ به‌وه هه‌ره‌شه تر سینهرانه‌ی خواوه‌ندی په‌روه‌دگاری جیهانیان نادات؟ ئایا چون ئیمانی له ده‌ست ده‌رناچیت کاتی که شوین پی شه‌یتان هه‌لده‌گرت و ده‌که‌ویته داوی فیلی لاوازی شه‌یتانه‌وه: ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾؟ (النساء: ۷۶)^(۱). به‌لکو له‌وه‌ش سه‌یرترم به‌چاوی خو‌م دی، ئه‌وه‌بوو به‌کیک له‌هاوه‌له‌ نزیکه کام، داوی ئه‌وه‌ی سه‌د دانه وانه‌ی له‌بابه‌ت راستی به‌کانی ئیمان لی بیستم و به‌دل باوه‌ری پی کردن و، سه‌رباری په‌یوه‌ندی به‌تین و توندوتولیشی له‌گه‌لمدا و، باوه‌ری باشی پی، که‌چی له‌ داوی هه‌موو ئه‌مانه، ئه‌وه براده‌ره نزیکه، به‌مه‌دحیکی که‌م نرخ‌ی سه‌ر لی شیواویکی دل مردوو، له‌خسته‌بر او پرووی کرده‌ئهو! به‌م جۆره‌ئهو هاوه‌له‌م رۆشته‌ریزی دوژمنه‌کانه‌وه. منیش له‌دلی خو‌مدا وتم:

(سبحان الله! ئایا ده‌گونجی مرقف بکه‌ویته‌پله‌ی ئاوا نزمه‌وه؟ ئهم پیاوه له‌ناوه‌رؤ‌کدا چه‌نده‌بین نرخ بووه)؟!

به‌م جۆره، خو‌م به‌غهبه‌تی ئه‌وه هه‌ژاره گونا‌هبار کرد! پاشان راستی به‌کانی نماژه‌کانی پیشووم لی ده‌رکه‌وتن و، گه‌لی لایه‌نی تاریک و ته‌ماوی یان به‌و نوورانه بؤ رووناک کرده‌وه و، ئنجا - سوپاس بؤ خوا - له‌م‌ری‌یه‌وه

(۱) واته: به‌راستی فیلی شه‌یتان لاوازه. (وه‌رگیز)

تی گیشتم که دووپات کردنه وی هاندان و دروستکردنی شوق و تامه زرویی له مروڤدا له لایه ن قورئانی پیروزه وه، کاریکی گه لسی پیویسته و له گه ل ئەم حاله دا تابلیت گوئجواوه. ههروه ها ئه وه شم زانی که هه لئه له تانی ئه هلی ئیمان به فرۆیله کانی شهیتان، له بی ئیمانی یه وه نی یه و، ئه وه که سه ش که گوناھی که بیرهی کردووه بیی کافر ناییت. که واته موخته زیله کان و هندی له خهوار بچه کان، که بکه ری گوناھی که بیرهیان به کافر له قه لثم داوه یان پله یه کیان له نیوان پله ی کافر و پله ی ئیماندار دا بۆ بریار داوه، به هه له دا چون!

ههروه ها ئه وه شم زانی که ئه وه براده ره هه ژاره ی له پیناوی مه دحی که سینی بی نر خدا قوربانی به وانه ئیمانی یه کانی دا، زور لای نه داوه و به ته وای نزم نه بووه ته وه، وه ک پیشت پیم و ابوو. ئنجا سوپاسی خوی گه ورم کرد که له و گپرو گرفته رزگاری کردم.

چونکه شهیتان - وه ک زووتر باسما ن کرد - به ته نها کرداریکی سه لیبی و هه نده کی، مروڤ ده خاته هه لویستی ترسنا که وه، ئه وه ده روونه ش که له مروڤدایه هه رده م گوئی رابه لی شهیتانه و، هیزی "توورپیی" و "شه هوانی" ی ده روونیش وه ک مایکرۆفۆن و وایه ر وان بۆ گه یاندنی فرۆییل و داوه کانی شهیتان بۆ مروڤ. هه ر له بهر ئه وه شه که خوی گه وره دوو ناوی له ناوه جوانه کانی خوی، واته "الغفور" و "الرحیم" ی بۆ ئه وه ته رخا ن کردووه که رووه ئه هلی ئیمان ده ربکه ون و بدره و شینه وه ..

ههروه ها کاتی که قورئانی پیروز باسی گه وره ترین نیعمه ت و چا که کاری خاوه نده به سه ر پیغه مبه رانه وه ده کات، نیعمه تی "لیخۆ شبوون" ی له هه موان به گه وره و گرنگتر ده ر خستوو ه. هه ر له بهر ئه وه شه که خوی گه وره داوای کردووه هه میشه داوای لیبوردنی لی بکه ن!

ههروه ها کاتی خوی گه وره ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی له سه ره تای سووره ته کانی قورئانی پیروز دا دووپات کردووه ته وه و کردوو یه تی به سه ره تابه کی باش، بۆ ئه وه یه که ئه وه میه ره بان یه فراوانه ی خوی گه وره - که هه موو شتیکی گرتوو ته وه - بییت به دا لده و په نای ئه هلی ئیمان و هو ی رزگار بوونیا ن له فیلی شهیتان. خوی گه وره ش به "أعوذُ بالله مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ" دیواریکی قایم و به ره به ستیکی مه حکمه ی له

نیوان نه‌هلی ئیمان و، شهیتان و فروقیله کانی دا داناوه، چونکه فرمان ده‌دات و ده‌فرموی: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ...﴾^(۱).

✽ نمازهی شه‌شهم

یه کیک له سامناکترین فیله کانی شهیتان نه‌ویه که: سهر له هندی که‌سی دل ساف و هه‌ست ناسک به‌وه ده‌شیوینیت که وا ده‌باته وه‌همیان‌ه‌وه گویا: "خه‌یال‌کردنی کوفر" وه‌کو باوه‌ر کردن وایه به کوفر. یان وایان پیشان ده‌دات که گویا: "ته‌سه‌وور کردن گومرایی" به باوه‌ر کردن ده‌ژمیریت به‌و گومرایی‌یهی که به ته‌سه‌ووردا هاتووه! جگه له‌مانه‌ش چه‌ندین خه‌یال و ختوره‌ی تری سه‌بارت به که‌سانی گه‌وره و کاروبار و شته موقه‌ده‌س و ریز لیگیراوه کان بۆ په‌یدا ده‌کات و، به ریگه‌ی "ایهام"^(۲) گومان به‌رامبه‌ر هندی له راستی‌یه‌ی قینی‌یه‌ی کانی ئیمان له دل‌یاندا دروست ده‌کات، به‌وه‌ی که ئیمکانی خوی (ذاتی) له شیوه‌ی ئیمکانی عه‌قلی دا داده‌نیت و له پیش‌چاوی دا پیشانی ده‌دات.

ئنجانه‌م هه‌ست ناسکه هه‌زاره‌ش پی واده‌نیت که دل‌نیایی ئیمانی له‌ده‌ست داوه و که‌وتووه‌ته ناو چالی کوفر و گومرایی‌یه‌وه. به‌مه‌ش گرفتاری نائومی‌دی ده‌نیت و، به‌م نائومی‌دی‌یه‌شی وای لئ دیت که به‌ر گالته‌ی شه‌یتان ده‌که‌ویت. نه‌و له‌عنه‌تی‌یه‌ش فوو به نائومی‌دی‌یه‌که‌ی دا ده‌کات و به تاوانیکی گه‌لئ گه‌وره‌ی پیشان ده‌دات و، په‌نجه چه‌په‌له‌ کانی به‌سه‌ر ژئ هه‌ستیاره‌ کانی دا ده‌هینیت و فوو به‌و باه‌تانه‌دا ده‌کات که جیی سه‌ر سامیی نه‌و مرۆقه‌ن. ئیتر یان ده‌ماره‌ کانی نه‌و مرۆقه به‌ جارئ ده‌شیوینیت، یان به‌ره‌و هه‌لدیری په‌ستی گومرایی پالی پیوه ده‌نیت!

له هندی په‌یامدا^(۳) راده‌ی بی‌ترخیی نه‌م چه‌شنه‌ فیل و وه‌سوه‌سانه‌ی شه‌یتانمان روون کردووه‌ته‌وه و، چه‌سپاندوو‌مانه که چه‌نده‌ بی‌بناغه و بی‌پالپشتن. به‌لام لی‌ره‌دا به‌م جزه‌ی خواره‌وه کورتی ده‌که‌ینه‌وه:

(۱) ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ۹۸). واته: له‌ده‌ست نه‌و شه‌یتانه‌ی که له‌میه‌ره‌بانی خوا ده‌ر کراوه، په‌نا ته‌نها بۆ لای خوا به. (وه‌ر گبیر)

(۲) واته: وا ده‌باته وه‌م و خه‌یال‌ه‌وه که گویا نه‌و شته‌ وایه، که له راستی دا وانی‌یه! (وه‌ر گبیر)

(۳) مه‌به‌ست مه‌قامی دووه‌می وته‌ی بیست و به‌که‌مه. (وه‌ر گبیر)

وهك وینهی مار له ئاوینهدا به كه سهوه نادات و.. دهر كه وتنی ئاگر تیایدا هیچ شتیك ناسوو تینیت و.. سیبهری لاشه ی مرداره وه بوو هیچ شتیك پیس ناكات.. ههر بهو جوړهش، وینه كانی كوفر و هاوبهش بریار دان.. یان سیبهره كانی گومرایی له سهه ئاوینهی خه یال.. یان وتهی نار هوا و جنیودان له خه یالدا.. هیچ كام له مانه، باوهر و یه قینی مرؤف تیك نادهن و ئیمانی ناگۆرن و، ئه ده بی ریز و ئیحتیرامی زامدار ناكهن. چونكه ئه مه ی خواره وه ده ستورینکی بریار له سهه دراوه كه: "جنیودان له خه یالدا ههر گیز به جنیو ناژمیرریت و، مرؤف به خه یال كوردنی كوفر كافر ناییت و، به ته سهوور كردنی گومراییش له گومرایان دانانریت".

سه باره ت به مه سه له ی گومان بوونیش له ئیماندا، ئه وا ده بی بز انریت كه ئه و گریمانانه ی له "ئیمكانی خۆبی" یه وه سه ره له ده ن، ههر گیز نابنه لابه ری دلنیا بی و ناتوانن یه قینی ئیمانی مرؤف تیك بدن. چونكه یه كیك له ده ستوره سه لمیراوه كانی زانستی "أصول الدین" ئه وه یه كه ده لیت: "الإمكان الذاتي لا ينافي اليقين العلمي"^(١).

با ئه مه به نمونه یه ك روون بكه یه وه:

ئیسنا ئیمه دلنیا بن له وه ی كه ده ریا چه ی "بارلا" له جیگای خۆیدا یه و پره له ئاو. له هه مان كاتدا ده شكوونجی - ههر ئیسنا - به ناخی زه ویدا رۆبچیت! ئه م گریمانانه پیی دهوتریت: "ئیمكانی خۆبی" كه ته نها گریمانیکه و، یه كیكه له شته گونجاوه كان. به لام له بهر ئه وه ی ئه م گریمانانه له هیچ به لگه و ده لیلیكه وه پهیدا نه بووه، ئه وا به "ئیمكانی زیهنی" دانانریت تا گومان دروست بكات، چونكه له زانستی "أصول الدین" دا ئه و ده ستوره چه سپاوه كه ده لیت: "لا عبرة لاحتمال غير الناشئ عن دليل" به و واتایه ی كه: گریمانی خۆبی له بهر ئه وه ی له هیچ به لگه یه كه وه پهیدا نه بووه، به گریمانی زیهنی له قه له م نادریت. كه واته گرنگی یه كی ئه وتۆی نی یه كه بتوانیت گومان دروست بكات.

ئه و هه ژاره ش كه دوو چاری ئه م جوړه گریمانانه بووه، پیی وایه ئه و دلنیا بی یه ی كه زووتر به راستی یه كانی ئیمان بوویه تی، ئیسنا نه یماوه! بۆ نمونه: سه باره ت به مرؤقیتی پیغه مبه ره وه ﷺ چه ندین خه یال و ختوره ی ئیمكانی زاتی بی به خه یالدا دیت. به لام ئه و شته ی له راستی دا زیانی بییت، ته نها ئه وه یه كه وا بز انیت ئه و خه یالانه زیانیان هه یه!

(١) واته: ئیمكانی خۆبی پیچه وانیه دلنیا بی زانستی نی یه. (وهه گیز)

کاتی و ایش ده بیٔت ئه و لایه‌نه هانده‌ره‌ی شه‌یتان که له‌سه‌ر دل‌دایه و پی‌ی ده‌وترئ: "لمة الشيطان"^(۱) قسه‌یه‌ک فرئی ده‌دات که شی‌او‌ی شکۆمه‌ندیی خ‌و‌ای گه‌وره‌ نه‌بیٔت. ئیتر خ‌او‌ه‌نی ئه‌و دل‌ه و ا‌ده‌زانیٔت له‌رئی ترا‌ز‌او‌ه و سه‌ری لئی شی‌او‌وه، بۆیه ئه‌م و ته‌یه‌ی به‌ دل‌دا هاتووه. که‌چی هه‌ر ئه‌و خه‌فه‌ت و دل‌ته‌نگی و ترس و ر‌ازی نه‌بوونه‌ی هه‌ستیان پی‌ی ده‌کات، به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و و تانه له‌ دل‌یه‌وه ده‌ر نه‌چوون، به‌لگه‌ له‌و لایه‌نه‌ی شه‌یتانه‌وه‌ن که له‌ سه‌ر دل‌دایه، یان شه‌یتان ده‌یخاته ناو یاد و ئه‌ندیشه‌یه‌وه.

به‌م جۆره، له‌ نیوان لایه‌نه نادیار و هه‌سته نه‌بیراوه‌ کانی مرؤفدا که‌ بییان ده‌وترئ: (اللطائف الإنسانية) و چه‌ند دانه‌یه‌کن نه‌متوانی به‌ ته‌واوی ده‌ستنیشان‌یان بکه‌م، یه‌ک دو‌انیکیان هه‌ن مل بۆ ویست و ئیختیار که‌چ ناکه‌ن و، هه‌ر گیز به‌رپرسیی هیچ شتی‌ک ناگر نه‌خو‌یان. جا ئه‌مانه هه‌ندی جار گوئی بۆ بانگی حه‌ق ر‌اناگر و خو‌یان به‌سه‌ر مرؤفدا ده‌سه‌پین و دوو چاری چه‌ند کاریکی هه‌له‌ی ده‌که‌ن. شه‌یتانیئش ئه‌م هه‌له‌ ده‌فۆزیته‌وه و مرؤفه تووشبووه که‌ واتنی ده‌گه‌یه‌نیٔت که: (سروش‌تی توو شی‌او‌وه و به‌ ته‌واوی تیکچووه و تازه جاریکی تر له‌ گه‌ل حه‌ق و ئیماندا یه‌ کناگر نه‌وه، نابینیٔت به‌ بی‌ی هیچ ویستیکی خۆت پریری به‌دبه‌ختیی له‌سه‌ر ده‌ر کردوویت)؟ ئه‌م هه‌زاره‌ش بۆ خۆی له‌ناو ئه‌م ناو می‌دی یه‌ جهر گه‌ره‌دا ده‌تویته‌وه و له‌ناو ده‌چیٔت.

(۱) له‌ فهرمووده‌یه‌ کدا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموئ: "في القلب لمان: لمة المَلَك، إبعادٌ بالخير وتصديقٌ بالحق فمن وجد ذلك فليعلم أنه من الله سبحانه وليحمد الله. ولمة من العدو، إبعادٌ بالشر وتكذيبٌ بالحق ونهي عن الخير، فمن وجد ذلك فليستعذ بالله من الشيطان الرجيم. ثم تلا قوله تعالى: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾ (البقرة: ۲۶۸). قال العراقي في تخریج الإحياء (ج ۳/ص ۲۷ ط دار المعرفة): أخرجه الترمذي وحسنه والنسائي في الكبرى من حديث ابن مسعود.

واتای فهرمووده‌ که: دوو ویستی هانده‌ر له‌ناو دل‌دا دین و ده‌رۆن، به‌ کینیان له‌ مه‌لایکه‌ته‌وه‌یه، به‌وه‌دا ده‌ناسریت که‌ به‌لینی چا که‌ ده‌دات و باوه‌ر به‌ حه‌ق ده‌کات. جا هه‌ر کس له‌ دل‌ی خۆی دا هه‌ستی به‌مه‌ کرد، با بزانیٔت که‌ ئه‌مه‌ شتی که‌ له‌ خ‌و‌ای گه‌وره‌وه‌یه و سوپاسی خ‌و‌ای له‌سه‌ر بکات. ئه‌وی تریان له‌ "دوژمن"ه‌وه‌یه که‌ به‌وه‌دا ده‌ناسریته‌وه: به‌لینی خراب ده‌دات و حه‌ق به‌درۆده‌خاته‌وه و نه‌هی له‌ چا که‌ ده‌کات. جا هه‌ر کس له‌ دل‌ی خۆی دا هه‌ستی به‌مه‌ کرد، با له‌ ده‌ست شه‌یتانی نه‌فه‌رت لیکراو ده‌رباز بیٔت و هانا بۆ لای خ‌وا بیات. پاشان پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئایه‌تی: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾ ی خوینده‌وه. واته: شه‌یتان له‌و کردارانه‌ی هاتنان ده‌دات بۆ کردنیان، له‌ راستی دا به‌لینی هه‌زاریتان ده‌دات و فه‌رمانی خرابکاریتان به‌سه‌ردا ده‌رده‌کات.

دیاره مه‌به‌ستی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هیئانه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته، پروو نکر دئه‌وه‌ی ئه‌وه‌یه که‌ وشه‌ی: (العدو - دوژمن) له‌ فهرمووده‌ که‌ی دا مه‌به‌ستی پی‌ی شه‌یتانه. (وه‌ر گیز)

جا قه لای مه حکم و قایمی مرؤفی باوه پردار له دژی نهو فرو فیلانیهی شهیتان که زووتر باس کران، تنها "نایه ته پیروزه کانی قورئان" و "راستی یه کانی ئیمان" ه که به ده ستوری زانا لیکۆلهره کان و پیاو چا که هه لێژارده کان، سنووریان بۆ ده ستیشان کراوه و پارێزراون.

سه بارهت بهم فیلانیهش که له دوایی دا پروون کرانه وه، نهوا به په نابردن بۆ لای خوای گهوره و گوئی نه دان بهو فرو فیلانیه - پشت به خوا - ده رۆنه دواوه و نامینن. چونکه سروشتی وه سه سه کان وایه که هه تا گرنگی و بایه خیایان بین بدریت، پتر گهوره ده بن. جا سوننه ته کانی بیغه مبه رمان ﷺ بۆ مرؤفی باوه پردار مه لته می سارپژکار و شیفا به خشی ئەم زامه رۆحی یانه یه.

✽ نمازهی حه وته

پرسیار:

پیشه وایانی موعته زیله به دیهینانی "شه ر" یان به "شه ر" له قه لاه داوه، واته دروستکردنی کوفر و گومرایی یان بۆ خوا نه گیراوه ته وه، وه ک بلیسی خویان له مه پاک و موقه ددهس را گرتوه. نه وه تا ده لێن: (مرؤف خۆی به دیهینه ری کرده وه کانی خۆیه تی)! به مهش رینگایان لێ تیکچوو..

ههروه ها وتوو یانه: (ئهو که سه ی گوناھی که بیره بکات ئیمانی نامینیت). گویا له بهر نه وه ی باوه رپوون به خوا له گه ل ئەم چه شنه گوناها نه دا ناگو بجنی. چونکه نهو که سه ی له ترسی به ندی و سزای به ندیخانه ی کاتیی دنیا دا خۆی له سه رپنجی یاسا کانی دنیا ده پارێزیت، گه ر ئەم مرؤفه گوناھی که بیره ی کرد، به بی ئاوردانه وه به لای رقی خوا وه ندی گهوره ی به دیهینه ر و به لای ئازاری هه میشه یی دۆزه خدا، ده بی ئەم کرداره ی به لگه ی بی ئیمانی بی.

وه لایمی به شی یه که می پرسیاره که: نه وه یه که له وته ی بیست و شه شه می کتیبی وته کان (واته په یامی قه ده ر) دا روونمان کردوه ته وه که:

به دیهینانی شه ر، شه ر نی یه، به لکو به ده سه تهنانی شه ر، شه ر ه و به شه ر ده ژمیریت. چونکه له دروستکردن و به دیهینانی شتاندایه سیری به ره هه مه گشتی یه کانیان ده کریت. واته نه گه ر تنها یه ک "شه ر" بیست به پیشه کیی چه ندین به ره هه م و ئاکامی زۆر شتی

"خێر"، ئەواتەو شەپەش لە روانگەى بەرھەمەکانیەو دەبێ بە "خێر" و لە حوکمی خێردا دەبێت.

بۆ نمونە: "بوونی ئاگر" سەدان سوود و قازانجی ھەیە. بەلام ئەگەر کەسێک بە ویست و ئارەزووی ھەلەى خۆى ئاگرى بە شیوەیە کى زیانبەخش بە کارھینا، مافی ئەو ەى نى یە بلیت: "دروستکردنى ئاگر شەپە!" چونکە ئەو کەسە بە ویست و ئارەزووی ھەلەى خۆى کردوویەتى بە شەپ و بەلا بەسەر خۆیەو.

ھەر بەم جۆرەش دروستکردن و بەدیھینانى شەیتانەکان، چەندین بەرھەمی پەر لە دانستی تێدايە (وەك بەرزبوونەو و سەرکەوتنى مرۆف بە پلەکانى کەمالات و پیشکەوتندا). جا ئەو کەسەى کە بە ویستی خۆى و بەھۆى بەدەستھینانى ھەلەى خۆیەو شوینى شەیتان کەوتوو و تەسلیمی بوو، مافی ئەو ەى نى یە بلیت: "دروستکردنى شەیتان شەپە و کردارىکى خراپە". چونکە ئەو کەسە بەھۆى بەدەستھینانى خۆیەو کردارى خراپى تووشى خۆى کردووە!

بەلام بەدەستھینان، کە بریتى یە لە کردارىکى ھەندە کى (جژئى) بۆ ئەنجامدانى ھەر خراپکارى یەك، ئەوا بە شەپ دەژمیریت، چونکە ھۆیە بۆ شەپىکى تايەتى.

بەم جۆرە، بۆمان دەرکەوت کە "بەدەستھینان" ى شەپ دەبێت بە شەپ، بەلام "دروستکردن" ى، بە شەپ دانانریت. چونکە دروستکردن پەيوەندى بە ھەموو ئاکام و بەرھەمانەو دەبێت کە لە ئەنجامیەو پەیدا دەبن. کەواتە ھەر گیز دروستکردنى شەپ بە شەپ لەقەلم نادریت.

بەم جۆرە و، بەھۆى تینەگەیشتى موعتەزىلەکان لەم نھینى یە، رڤى راستیان ون کرد و سەریان لى شیوا! چونکە توویانە: (بەدیھینانى شەپ، شەپە و.. بەدیھینانى کردارى ناشیرین، ناشیرنە). گوايا بۆ مەبەستى خاوین راگرتنى خواى گەورە، دروستکردنى شەپیان بۆ خواى گەورە نەگێراو تەو و، تەئویلى پایەى ئیمانى "باوەر بە قەدەر" یشیان کردووە، کە بریتى یە لە: (باوەر بوون بەو ەى کە خێر و شەپى قەدەر لە لایەن خواو ەیە).

بەشى دووھەمى پرسیارە کەش کە دەلێت: بکەرى گوناھى کەبیرە چون بە باوەر دار

داده نریت؟ وەلامە کەى بەم جۆرە یە:

یەكەم: ئاماژە كانی پیشوو ھەلە كانی ئەوانی بە شیۆه یە كی بی گومان پروون كردهو،
كەواتە پیویست بە دوویات كردهو ناكات.

دووهەم: سروشتی "دەروون"ی مرۆف وایە كە: كیشی درەمیك چێژ و لەزەتی
پەلە و ئامادەى ئیستا بەسەر یەك تەن لەزەت و خۆشی نادیاری درەنگدا پیش دەخات.
ئەم دەروونە خۆی لە زلەیه كی ئیستا زیاتر دەپاریزیت تا خۆپاراستنی لە سالیكى پەر
ئەشكەنجە و نازاری ئاینده! خۆ كاتن كە ھەست و شەھوت و ئارەزووی مرۆف
دەھەژن، ئەوا ئەو دەروونە بە ھیچ جۆریك سەر بۆ تەرازوو كانی عەقل و ژیری كە چ
ناكات، بەلكو ھەوا و ئارەزووی دەروون خۆیان زال دەكەن و، ئەو مرۆفەش وای لى
دیت كە لەزەتێكى بچوو كی كاتی ئیستای بەسەر پاداشتیكى گەورەى ئایندهدا پیش
بخات و، لە تەنگانەیه كی ھەندە كی ئیستا زیاتر خۆی پاریزیت تا سزایە كی نازاری
دوارۆژ!

جالەبەر ئەو ھەوا و شەھوت و وەھم و ئارەزوو، كە لە شتی ئاشكرا بەلواو
ھیچى تر نابین و ھەستى بی ناكەن، ھەر گیز ئاینده نابین و بیری لى ناكەنەو، تەنەت
ئینكاریشی دەكەن.. ھەروەھا لەبەر ئەو ھەوا و شەھوت و
و ھەم و ئارەزووانە دەدات و پتر ھانیان دەدات.. لەبەر ھەموو ئەمانە، "دل" و "ژیری"
كە جیی ئیمان، ھیچ دەستەلاتیكیان نامینیت و لە ناچارى دا بى دەنگ دەبن، ئەو كاتەش
كردنى گوناھى كەبیرە نایتە بەلگەى بی ئیمانى، بەلكو ھۆى ئەو گوناھە سەر كەوتنى
ھەوا و دەستەلات پەیدا كردنى ھەست و ئارەزووی ماددىیە بەسەر "دل" و "ژیری" دا!
لە ئاماژە كانی پیشوودا تى گەشتین لەو ھەوا كە:

رینگای خراپە و ھەوا و ئارەزوو، لەبەر ئەو ھەوا بریتین لە پرووخاندن و كاوولكارى،
ئەوا ئەنجامدانیان كارێكى گەلى ئاسانە. ھەر لەبەر ئەو ھەوا كە شەیتانە كانی جینى و
ئینس گەلى بە ئاسانى مرۆفى بۆ لارادە كیشن!

لە راستى دا گەلى جیی سەر سوورمانە كە دەبینیت خەلكانىكى دەروون لاواز شوین
بى شەیتان ھەلە گرن و، لەزەتێكى حازرى بە ئەندازەى بالە مېشوولەبەك لەم دنیا
فانى بەدا بەسەر لەزەتە كانی نىعمەتى ئەو بەھەشتە ھەمیشەى بەدا پیش دەخەن! لە كاتێكدا
كە نوور و پرووناكى یە كى ئەبەدى ئەو دنیا، با بە ئەندازەى بالە مېشوولەبە كیش بىت،

زور لهو چیژ و لهزهت و نیعمه‌تانه زیاتره که مرؤف له دریژی ته‌مینی له‌م دنیا‌یه‌دا دهستی ده‌که‌ون، هه‌روه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ چه‌سپاوه^(۱).

که‌واته له‌به‌ر ئەم هه‌موو دانست و نه‌ینی‌یانه‌یه که‌قورئانی پیروژ گه‌لسی هاندان و هه‌ره‌شه‌ی دووپات کردووه‌ته‌وه. تا‌کو مرؤفی ئیماندار په‌ندیان لئ وهر‌بگریت و، له‌گونا‌هکاری بیاریژی‌ت و، هانی بدات بو‌خیر و چاکه‌کاری.

رؤژنکیان پر‌سیاریکم به‌زه‌یندا‌هات سه‌باره‌ت به‌م دووپات بوونه‌وانه‌ی رینماییه‌کانی قورئانی پیروژ بو‌ئیمانداران. پر‌سیاره‌که‌ش ئەمه‌بوو که: ئایا ئەم بیدار کردنه‌وه زور و به‌رده‌وامانه‌نابنه‌هۆی زامدار کردنی هه‌ستی ئیمانداران سه‌باره‌ت به‌لانه‌دان و، په‌سه‌نایه‌تی‌یانه‌وه و، ده‌رخستنیان له‌شیوه‌یه‌کدا که‌شیاو‌ی ریزی مرؤف نه‌بی‌ت؟ چونکه‌ دووپات‌کر‌دنه‌وه‌ی ته‌نها‌یه‌ک‌فه‌رمان له‌لایه‌ن فه‌رمانده‌یه‌که‌وه بو‌کارمه‌ندیکی خو‌ی ئەو کارمه‌نده‌ده‌خاته‌هه‌لئو‌یستی گومان لیکراو له‌دلسۆزی و وه‌لانی‌دا بو‌فه‌رمانده‌که‌ی، که‌چی قورئانی پیروژ په‌یتا‌په‌یتا و به‌جه‌خته‌وه‌فه‌رمانه‌کانی بو‌ئیمانداره‌خاوی‌ن و دلسۆزه‌کان دووپات ده‌کاته‌وه.

له‌م کاته‌دا که‌ئەم پر‌سیاره‌خه‌ریکی گووشینی زه‌ینم بوو، دووسنی براده‌ری دلسۆزم له‌گه‌لدا بوون، منیش - وه‌ک هه‌لیک - په‌یتا‌په‌یتا بیدارم کردنه‌وه و ئامۆژ‌گاریم ئاراسته‌کردن تا‌کو فیله‌کانی شه‌یتانی ئینس له‌خسته‌یان نه‌بن. پاشان سه‌رنجی کاردانه‌وه‌ی ئامۆژ‌گاری‌یه‌کام‌دا له‌دل و ده‌روونی ئەواندا، بینیم هه‌چ کام له‌و براده‌رانه‌نیگه‌رانی‌یان پیوه‌ده‌ر نه‌که‌وت و که‌سیشیان نه‌یوت: (وا‌دیاره‌باوه‌رت به‌دلسۆزیمان‌نی‌یه‌و تۆمه‌تبارمان ده‌که‌یت). به‌لام من هه‌شتا‌هه‌ر دلنیا نه‌بووم و به‌خۆم ده‌وت: له‌وانه‌یه‌به‌م یاد‌خسته‌نه‌وه و بیدار کردنه‌وه‌یه‌ک له‌دوای یه‌کانه‌دلگرا‌نم کردی‌تن و وه‌فا و به‌رده‌وامی‌یانم زامدار کردی‌ت.

کاتی من له‌م حاله‌ته‌ده‌روونی‌یه‌دا بووم، یه‌کسه‌ر ئەو راستی‌یانه‌ی که‌له‌ئامازه‌کانی پیشوودا چه‌سپێران و پروون کرانه‌وه، له‌پرووی دل‌مدا ده‌رکه‌وتن، ئنجا به‌باشی زانیم که‌شیوازی پر له‌دانستی قورئانی پیروژ له‌گه‌ل داخوایی حال و مه‌قامدا یه‌کانگه‌ر بووه و ئەم شیوازه‌گه‌لسی پیویسته و هه‌چ ئیسراف و موباله‌غه و زیاده‌په‌وه‌ی‌یه‌کی تیدا

(۱) له‌وانه‌یه‌نووسه‌ر ئامازه‌بو ئەم فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکات که‌ده‌فه‌رموی: "لو کانت الدنیا تعدل عند الله جناح بعوضه ما سقى منها کافراً شربه ماء". رواه الترمذي وصححه. واته: ته‌گه‌ر دنیا به‌نه‌ندازه‌ی باله‌میشووله‌یه‌ک له‌لای خوا‌با‌ه‌خی بیوا‌یه، به‌ک قوم‌ئاری ده‌رخواردی هه‌چ کافرێک نه‌ئەدا. (وه‌ر‌گێڕ)

نی په و، هر گیز خوی گه وره که سانی گوئی بیست و قسه بز کراوی خوی تومه تبار ناکات. به لکو نهو شیوازه سهرتاپا دانایی و به لاغته تی بی گومانه. هر وه ها نهو هشم زانی که بزچی براده ره کانم هیچ دلگرنی په کیان سه باره ت به دوویات کردنه وهی ناموزگاری په کانم وه لئی دهر نه کهوت.

پوخته ی نهو راستی بهش بهم جوړه یه:

نهو کرداره ههنده کی و که مانه ی که له شهیتانه کانم وه دهر ده چن، له بهر نهو وهی له راستی دا بریتین له پرو خاندن و کاولکاری، نهوا دهن به هوی پهیدا بونی شهر و خراپکاری په کی زور. که واته پیویسته زوو به زوو ریږه وانوی ریڼگای حهق و هیدایهت پیاریزین و بیدار بکرینه وه، تا کو ناگاداری خویان بن و، همیشه دهنی دهستی یارمه تی یان بو دریژ بکریت، چونکه گه لئی پیویستیان به یارمه تی هیه. هر له بهر نهو هسه که خوی گه وره له م دوویات کردنه وانمدا به نه ندازه ی هزار و یهک دانه له ناوه جوانه کانی خوی، یارمه تی یان ددهات و پشتگیری یان ده کات و به هزاران دهستی به زهی و میهره بانی بو پشتگیری و یارمه تیدانیاں دریژ ده کات. نه ممش ریژی باوه پردار که م ناکاته وه و ههستی زامدار ناکات، به لکو ده پیاریزیت .. هر وه ها له نرخی مروّف دانا شکی نیت، به لکو زه بنده یی شهر و فیله کانی شهیتان دهر ده خات!

ده سا نهی نه هلی حهق و هیدایهت!

ریڼگای رزگار بووتان له فرو فیله کانی شهیتانی ینس و جیننی له بهر ده مدایه، فهرموون بیگر نه بهر. له سهر راسته شه قامی حهق - که شا ریڼگای نه هلی سونهت و جه ماعه ته - بهر ده وام بن و، برؤنه ناو قه لای مه حکم و قایمی ثابته کانی قورئانی پیروزی خاوهن ئیعجاز و شیوازی ره وان و، سونهتی پیغه مبه ریش ﷺ بکه ن به پیشه و او پیشه هوتان. نهو کاته، پشت به خوا، رزگار و سهر فراز دهن.

✽ ناماژه ی هه شتم

پرسیار:

له ناماژه کانی پیشوودا نه وهت چه سپاند که: ریڼی گومرایی ده ستر ریژی و کاولکاری په و، گرته بهری ریڼی و او بو زور کهس ناسانه. به لام له هندی په یامی تردا به لگت له سهر نهو هیناوه ته وه که ریڼی کوفر و گومرایی هینده سه ختی و نه شکه بنجه و

گیروگرفتی تیدایه که شایانی گرتنه بهر نی یه و، رپی ئیمان و هیدایه تیش هینده ئاسانه که ده بی هموان بیگرنه بهر!؟

وهلام:

کوفر و گومرایی دوو بهشن:

یه که میان: بریتی یه له ئینکاری کردنی حو کمه فرعی و عمه لی یه کانی ئیمان. گرتنه بهر و قبول و لکردنی ئهم جوړه ریگایه گه لسی ئاسانه، چونکه له راستی دا "قبوول نه کردن" ه. واته: (قبوول نه کردن راستی یه) ه و، "وازیه ئیمان" و "نه بوون" ه... ئهمه میان ئهو به شه یه که له په یامه کاندایه باسی ئاسانی کراوه.

بهلام به شی دوو هه میان: بریتی یه له گرتنه بهر ری ریگایه کی دژ و پیچه وانیه ئیمان. واته حو کمینکی باوه ری و فیکری یه نه ک فرعی و عمه لی. ئهم به شه یان به و هنده رانه و هستاوه که "نه فی" ی ئیمان بکات، به لکو له و هوش زیاتره، چونکه قبولی ناحق ده کات و ده یه ویت شتیکی پیچه وانیه راستی بچه سپینیت!

ئهمه ش ئهو ریگایه یه که دژ و پیچه وانیه ئیمان. که واته وه کو یه که میان "قبوول نه کردن" نی یه تا کو ری یه کی ئاسان بیت، به لکو "قبوول و لکردنی نه بوون" ه! جا له بهر ئه وه ی ئهم ری یه به بی چه سپاندنی "نه بوون" ناگیرته بهر و، له هه مان کاندایه ستورینکی بنچینه ییش هه یه ده لیت: (نه بوون ناچه سپینیت)^(۱) ئه و گرتنه بهر ری ری یه کی ئاوا هه ر گیز به ئاسان دانانریت.

بهم جوړه، هه ر چی یه ک له په یامه کانی نووردا سه بارهت به دژواری ری پی گومرایی باس کراوه له م به شه یانه، که ری یه کی سهخت و هه لهت و پر له گیرو گرفته و، برپینشی کارینکی مه حاله، به جوړینک ئهو که سه ی که میک هه ست و ژیری بیت نایگرنه بهر.

(۱) وه ک ئه وه ی که سینک بلیت: (جوړه دره خنیک هه یه شیر ده گرنیت، واته بهر و بوومه که ی شیره). یه کینکی تریش بلیت: (دره ختی وانیه). که سی یه که میان تنها به پیشاندانی ئهو دره خته، یان بهر که ی، ده توانیت ده واکه ی بچه سپینیت. بهلام دوو هه میان که ئیددیعیای "نه بوون" ی ئهو دره خته ده کات، ناتوانیت ئیددیعا که ی بچه سپینیت! چونکه ده بی سه رانسه ری کاته کان پیشکینت و سه رجه می بوونه و رانیش بگهریت و پیشانی خه لکیشیان بدات که دره ختی وانیه، ئهو کاته ده توانیت "نه فی" یه که ی بچه سپینیت! دیاره ئهمه ش هینده مه حاله که بۆ هیچ که سینک ناچه سپینیت! (وه ر گیز له په یامه کانی نووره وه هیناویه تی).

ههروههاله پهيامه كاندا، به جوړينكي بڼي گومان چه سپاوه كه هم پړنگايه نازاري سامناك و تاريخايي خنكينهري تيدايه، به رادهيك كه نهو كهسهي هيندهي گهرديلهيك خاوهني ههست و ژيري بيت به شويني دا ناگه پړت.

نه گهر كه سيك بليت:

مادهم هم ري به تا هم رادهيه تاريخ و پينچاوپينچ و نازار به خش و پر له هه لهت و گپرو گرفته، نه دي بوچي به شيكي زوري خهلكي ده بگر نه بهر؟!!

له وهلامدا ده ليتين:

نه وانه تيكه ووتون، به چه شنيك كه نه ده توان و نه ده شيانه و يت ليبي ده رباز بڼي! چونكه هيزه رووه كي و نازه لي به (ماددي به) كاني مروف نه دواړوژ ده بڼين و نه بيريشي لي ده كه نه وه. جا هم هيزانه به سر "لايه نه ناسكه كاني مروفدا" (چه شني عهقل و دل) سرده كه ون و، نجا خويان به چيژ و له زه تيكي كاتي دلخوش ده كه ن.

پرسيار:

نه گهر كه سيك بليت:

مادهم هم نازاره سهخت و پر مه ترسي يانه له ربي كوفردا هه ن.. مادهم باباي كافريش - وهك مروفيك - به تنگي ژياني خويه وويه و له تاسه دايه بو چه ندين شتي له ژماره به دهر، پاشان مردني خوي به نه بوون و جودايي و ليك پرايكي هه ميشه يي داده نييت و، هه ردهم به چاوي خوي ده بينيت كه بوونه وهران به گشتي و هه موو خو شه ويستاني به تايه تي، به ره و نه بوون و جودايي هه ميشه يي هه نگاوه نين، واته به هوي گرتنه به ري ربي كوفروه هه موو شتيك له بهر چاوي دا به ره و نه مان ده روا ت.. مادهم هم مروقه به هوي كوفروه هه مانه واهه بينيت، نيتر چون له ژير ته وژمي نه نازارانه دلي پراش پراش ناييت؟ بهلكو چون خودي كوفره كه ي ربي چه شتي تام و چيژي ژياني دنياي ده دات؟!!

وهلام:

نهو مروقه كافره به هوي چه واشه كردن و به هه له بردن و فيليكي سهيري شه يتانه وه خوي ده خه له تييت و له مه زنده ي له زهت و رابوار دينكي روا له تي دا ده ژي!

ماهييه تي هم خو خه له تاندنه به نموونه يه كي به ناو بانگ روون ده كه ينه وه و نامازه ي بو

ده كه ين:

دەلەن بە حوشترمل (النعامة) يان وت:

- خۆ تۆ بالئەدەيت، ئىتر بۆچى نافرېت؟

ئەوئىش بالە كانى پىچايەو و وتى:

- من حوشترم نەك بالئەدە!

ئەمەى وت و سەرى لەناو لىدا شار دەو، بەلام جەستە كەتە و زەبەلاخە كەى لە

دەرەو مایەو و بوو بە نىشانەى تىرى راوچى يان!

پاشان پىيان وت:

- مادەم تۆ دەلەيتت: "من حوشترم" ئەوا ئەم بارەمان بۆ ھەلبىگرە!

كە ئەمەى بىست، يە كسەر بالە كانى كەدەو و وتى:

- من بالئەدەم!

ئەمەش بۆ ئەوئى لە ماندوو بوونى بارەھەنگرتن خۆى دەر باز بكات!

بەم جۆرە، خۆى بە تەنبايى و بى خواردن و پاراستن ھىشتەو، ھەتا بوو بە نىشانەى بەك

بۆ تىرى راوچى بە كان.

باباى كافرىش واى؛ چونكە پاش ئەوئى لە بەردەم ھەرەشە و ترساندەنە ئاسمانى بە كانى

قورئاندا كوفرە "رەھا" كەى لەرزەى پىن كەوت و لەق بوو، كەوتە ناوئەندى "كوفرىكى

گومان لىكراو" ھو.

جا ئەگەر پاش ئەمە پر سىارى لىن بكرىت كە:

- ئايا تۆ كە ئەم مردن و نەمانەى سەر رىت بە لەناو بردن و ئىعدامى ھەمىشەى

دەزانىيت (واتە باو ەرت بە زىندوو بوونەو نى بە) ئىتر چۆن دەتوانىت بژىيت؟ ئەو كەسەى

بەرەو پەتى قەنارە ھەنگاو بىت، چۆن دەتوانىت خۆشى لە ژياندا بىنىت؟

لە وەلامدا دەلەيت:

- (نەخىر، مردن نەبوون نى بە. بەلكو گرىمانى ژيانى دواى مردن ھەىە)!

ئەمەش بەھۆى ئەوئى كە بەشى خۆى لە پروناكى و مېھرەبانى فروانى قورئانى

پىرۇز - كە بۆ ھەموو جىھانباىنە - وەر گرتوو، لەم رىگايەو كەوتوو تە گومانەو لە

كوفرە موتلەقە كەى خۆى.. يان وەك حوشترمل سەر بەناو لى بى ئاگايى دا دە كات، بۆ

ئەوئى ئەجەل و مردن نەبىنن و لەناو چوون و نەمان تىرى تى نەگرن!

به گورتی:

حالی کافر وهك حالی خوشترمل وایه؛ ئەو هتا کاتی مردن و نهمان به "له ناوچوون" و "نه بوون" ده بینیت، ههول ده دات خۆی له و نازارانه دهر باز بکات، له پرسی خۆ ههلواسین و دهست گرتیهوه به ههوالدانه کانی قورئانی پیروژ و کتیبه ئاسمانی به کانی ترهوه که سه بارهت "به رۆژی دوایی" رایانگه یاندووه، که ئەمەش گریمانی ژیانی دوارپۆژی له لا پهیدا کردووه.

جائگه گهر - دواي ئەمه - پێی بوتریت:

مادهم ئیمه به رهو جیهانی هه می شه یی ئەولا کۆچ ده کهین، ئیتر بۆچی ئەو ئهر کانه ئەنجام نادهیت که ئیمان له سه ری داناویت، تا کو له و دنیا دا به خته وه ر بیت؟
له روانگهی کوفره گو مان لیکراوه که یه وه وه لام ده داته وه و، ده لیت:
(له وانه یه رۆژی دوایی نه بیت، که واته بۆچی خۆم ماندوو بکه م)؟

واته به هۆی به لینه کانی قورئانی پیروژه وه سه بارهت به بوونی ژیانی هه می شه یی ئەو دنیا، خۆی له نازاره کانی ئیعدامی هه می شه یی - ههر له م دنیا دا - ده پارێزیت. به لام کاتی که خۆی له بهرده م ماندوو بوونی ئهر که ئایینی به کانداه بینیته وه و ئەنجامدانی ئەو ئهر کانه ی پێ قورس ده بن، په شیمان ده بیته وه و، ده ست به گریمانه کانی کوفره گو مان لیکراوه که یه وه ده گریت، تا کو له و ئهر کانه رزگاری بییت!

واته له م روانگه یه وه، بابای کافر له و گو مانه دایه که له چاو مروفی ئیماندار زیاتر له دنیا دا به خۆشی ده ژێ و له ویش گه لی به خته وه ر تره، چونکه به هۆی گریمانه کوفری به کانی وه خۆی له ئهرک و پیوستی به ئایینی به کان دهر باز ده کات. له هه مان کاتیشدا، به هۆی ئیحتیماله ئیمانی به که یه وه، خۆی تووشی په ژاره و نازاره کانی "نه بوون" ناکات!

به لام ئەمه - له راستی دا - خۆخه له تان دینکی بی سوود و کاتی و بی نرخه و، فیلیکی

شهیتانه!

ههر لی ره شدا لایه نیککی به زه بی به گشتی و فراوانه که ی قورئانمان بۆ دهر ده که ویت، که ته نانهت کافرانی شی گرتو وه ته وه، چونکه خستوو نیه ته گو مانه وه له کوفره په ها که یان و، تا راده یه کیش له و ژیا نه دۆزه خ ئاسایه رزگاری کردوون. ئیتر له م پرسی یه وه و به بۆ نه ی جوړه گو مان بوونیک له کوفره مو تله قه که یان، ده توانن بژین. ده نا هی نده نازاری

مەعنەى یان دەچەشت کە وەك ئازارى دۆزەخ سووتینەر بوونایە، یان بۆخۆ کوشن هانیان بدانایە.

دەسا ئەى ئەهلى ئیمان!

بەوپەرى یەقین و دلنایى یەوہ پەنا بۆ پاریز گاریى قورئانى پیرۆز بەرن کە لە عەدەم و، نەبوونى پەها و، دۆزەخى دنیا و قیامت، پاراستوونى و دەربازى کردوون. کەواتە بە تەواوى خۆتان تەسلىمى رپەرەوى پیغەمبەرى خوڤشەویست ﷺ بکەن و، بەوپەرى گوی پرایەلى و ریزەوہ پرۆنە ژیر سایەى سوننەتەکانى و، خۆتان لە بەدبەختى دنیا و ئازارى قیامت رزگار بکەن.

✽ نامازەى نۆهەم

پرسیار:

بۆچى ئەهلى هیدایەت - کە حیزبى خوان - گەلى جار لە بەردەم گومر ایاندا - کە حیزب و پیری شەیتانن - دەرووخین و ژیر دە کەون؟ لە کاتیکدا کە ئەهلى هیدایەت چاودیری و میهرەبانى خواوەندى پەرورە دگار دەورەى داون؟ ئەواتە پیغەمبەران - دروودیان لەسەر بێت - پیشیان کەوتوون و، ماہى شانازى بوونەوەرانی، کە حەزرتى محمد پیغەمبەر ﷺ پیشەواى هەموویانە؟

بۆچى هەندى لە دانیشتوانى "مەدینە" لەسەر دوورپووی مانەوہ و لە گومرایی دا بەردەوام بوون، هەرچەندەش نزیك و دراوسى ئەو پیغەمبەرە بوون کە پیغەمبەراییەتى یە کەى وەك خۆر تیشكى دەدا و، هەمیشە بەهۆى قورئانى خواوەن ئیەجازیشەوہ - کە وەك ئیکسیر وەهایە - خواى گەرەى یاد دەخستەوہ و، بە راستى یەکانى قورئانى، کە زۆر لە هیزی کیشى بوونەوہر بەهیزترە، بە یە کترەوہ دەبەستەوہ و رینمایى دەکردن.. بۆچى ئەوان (واتە موناڤیقان) لەسەر دوورپووی مانەوہ؟

وہلام:

بۆ وەلامدانەوہى هەردوو بەشە کەى ئەم پرسیارە سەر سوورھینەرە، پتویستە لە پیشدا بناغەبە کى توندوتۆل و پتەو روون بکەینەوہ:

خواوەندى گەرە و بەدیھینەرى بوونەوهران، لە نیوان ناوہ جوانەکانى خۆى دا چەند ناویكى "جەلالى" و چەند ناویكى "جەمالى" یە هەبە. جا بۆ ئەوہى هەریە کە لەم دوو

بروانن و، به ناشووبگییری و تۆقاندن(الإرهاب) و فیرعهونایهتی خۆیان بهسهر کهسانی تر دزال بکهن!

ئنجاله لایهکی تریشهوه، ههر لهناو خودی مرۆفدا چهندههستیکی ماددی و چهند هیژیککی پروهکی و ئازهللی ههن، که نه دوارپۆژ دهیینن و نه بیریشی لئی ده کهنهوه. ئەو ههست و هیژانهی که شهیدای تام و چیژه کاتی و حازری بهکانن..

جا بهرهلابوونی ئەم هیژانه له پتهکانیان و چهشتنی تام و چیژهکانیان و تیرکردنی چلیستییان، به رادهیهک لایهنه ناسک و نیانهکانی (وهك دل و ژیری)ی مرۆف دهستهوسان ده کهن که واز له کار و ئهر که بنچینهیی و سههرهکی بهکانی خۆیان بهینن، که بزواندنی ئەو ههست و نهسته بهرزانهیه ههمیشه له ههول و کۆششدان بۆ دوارپۆژ.

بهلام ریی هیدایهت، که پیغمبهران - دروودیان لهسهر بیّت - له پیشهنگی پرپهوانی ئەو رییهن و، خۆشهویستی خواهنندی جیهانیانیش، که پیغمبهری بهرپزمانه ﷺ پیشهوای ههموویانه، ئەم ریییه: ریی "بوون" و ئیجابیهت و ئاوهدانکردنهویه و، بزوتن و رانهوهستان و لانهدانه له سنووری ریی راست و، بیرکردنهویه له دوارپۆژ و، بهندایهتی پاک و دلسۆزانهیه بۆ خوای گهوره و، شکاندنی فیرعهونایهتی دهروون و بهستهوهی ئەو نهفسهیه که هاندهری خراپکاری به.

له بهر ئەمه بوو که دوورپروهکانی ئەو سهردهمهیی "مهدينه" له بهردهم ئەم ههموو بناغه ئیجابی و پتهوانه دا وهك شهمشمه کویرهیان لئی هات سهبارت بهو خۆره تیشکدار و چرا پرووناکی بهخشه و، چاویان له ئاستی دانوو قاند و، کهوتنه باوهشی هیژی هاندهری شهبتان و، له گومرایی دامانهوه و، به پیشوازی کیشی قورئانی پیرۆز و راستی به ههمیشهیی بهکانیهوه نهرویشتن.

ئه گهر بوتری:

مادهم پیغمبهری خۆشهویستی پهروهردگار ﷺ لهسهر حهقه و له حهق بهولاره شتی تری له لانی به و حهق گۆیه.. ئنجا خوای گهورهش له غهزا و جیهادهکانی ئەم پیغمبهرهدا ﷺ به مهلائیکهت یارمهتی داوه و، به یهك مشت ئاو تینویتی سویاکهی ئەوی شکاندوو و، به چوار مشت گهنم و گۆشتی چتیریک ههزار کهسی له میوانداری به ئهودا تیر کردوو و، به مشتیک خاک که به سهروچاوی کافراندا وهشاندی، شکستی به کافران هیناوه و بهسهریاندا سهری خستوو.. پیشهوایهکی ئاواره بیانی وهك ئەم

پینگمبهره نازداره ﷺ چۆن ده بی له کۆتایی جهنگی "نوحود" و سه ره تایی جهنگی "حونهین" دا کافران به سه ری دا سه ربکه ون؟

وه لام:

پینگمبهر ﷺ له لایهن خواوه نده وه نیژراوه و کراوه به پیشه نگیکی نمونه و بهر جهسته و پیشره و بۆ مرؤفایه تی به گشتی، بۆ ئه وه ی گرو ی مرؤف ریپاز و یاسا کانی ژبانی کۆمه لایه تی و خۆبی لی وهر بگرن و به چاولیکردنی ئه و فیژی ئه و یاسا و ریپازانه ببن، تا کو له سه ر گو ئی رایه لئی یاسا کانی ویستی پر له دانستی خوای گه و ره و ده ستوره کانی پهروه ردگار، خۆیان رابهینن.

جا ئه گه ر پینگمبهر ﷺ له هه موو کرداریکی خۆبی و کۆمه لایه تی دا پشتی به موعجیزه و کاری ده راسا (خارق للعاده) به ستایه، ئه وانه ده گو نجا بییت به پیشه نگی و پیشره وینکی ئاوا مه زن و کاملی سه ر جه می مرؤفایه تی به گشتی.

هه ر له بهر ئه م هۆیه بووه که پینگمبهر ﷺ جار به جار و له کاتی پیویستی دا نه بوو بییت (ئه ویش بۆ مه به ستی شکاندن سهر ییچی و ملنه دانی کهسانی سه ر سه خت و بۆ ته سدیقی ده عوای پینگمبهری ته که ی) موعجیزه ی پیشان نه داوه و، له کاته کانی تر داله هه موو که سینک زیاتر چاودیری یاسا به رده وامه که ی خوای گه و ره ی له گه ردووندا کردووه و، هه میشه گو ئی رایه لئی یاسا کانی خواوه نده بووه که له سه ر بناغه ی دانستی پهروه ردگاری و ویستی خوایی دامه زراون، کتومت وه ک گو ئی رایه لئی و فه رمان به رداریی بۆ فه رمانه کانی تری خوای گه و ره.

له بهر ئه م راستی به بووه که له جهنگدا زریی ده پۆشی و، فه رمانی به جهنگاوه ر و سه ربازه کانی شی ده دا که قه لغان به کار بهینن و خۆیان له دوژمنان پیاریزن و، ئنجا وه ک هه موو که سینکی تر بریندار ده بوو و ئازاری پیی ده گه یشت و ئه رکی گیرو گرفت و ئه شکه بجه و ئازاره کانی شی هه لده گرت..

هه موو ئه مانه شی بۆ ئه وه ده کرد، تا کو راده ی گو ئی رایه لئی و چاودیری ته واره تی بۆ یاسا پر له دانسته کانی خوای گه و ره و خۆ ته سلیم کردنی ته واره تی بۆ شه ریعه تی سه روشتی گه ردوونی و یاسا کانی ده ربخات و، هه موو ئه مانه به کرده وه بۆ خه لکی روون بکاته وه.

✽ ناماژهی دههم

فیلکی گورهی شهیتان ئه وهیه که: شوینکه و تووانی هان دهدات دان به بوونی دا نهین!

وا ئیمش بهم جۆرهی خواره وه له بارهی ئهم مهسهله به دیهی یهوه، که بریتی یه له بوونی شهیتانه کان، شتیك باس ده کهین. چونکه ئه وه که سانهی که له م چهرخه ی ئیمه دا به فلهسه فهی ماددی بیروپریان چهپهل بووه، له باوه ر کردندا بهم مهسهله یه دوو چاری دوودلی بوون. له بهر ئه وه، وا بهم جۆرهی خواره وه باسی ئهم مهسهله یه ده کهین: یه کهم:

ههروهک به بینینی بی گومان چه سپاوه که چه ندین گیانی چهپهل له ناو چه ند جهسته یه کی ئاده می یانه و له جیهانی مرؤفدا ده ژین و فه رمان بهری و کرداره کانی شهیتان جی به جی ده کهن، به هه مان جۆر و به بی هیچ گومانیک ئه وه ش چه سپاوه که چه ندین گیانی ی چهپه لی (بی جهسته ی ماددی) له جیهانی "جینی" دا هه ن، به جۆری که ئه گه ر جهسته ی ماددی یان بکریته بهر، ئه وا کتومت وهک ئه و مرؤفه خراپکارانه ده رده کهون که له ناوه ندی ره گه زی مرؤفدا ده ژین.

ههروه ها ئه گه ر شهیتانه کانی ناو مرؤفیش - که له شکل و شیوه ی مرؤفدان - بتوانن جهسته ماددی یه کانیان له بهر دا بمان، ئه وا ده بنه شهیتانی "جینی"! هه ر له بهر ئهم په یوه ندی یه توندو توله بووه که یه کیك له رپه وه هه یل و ناره وا کان پی ی و ابووه: ئه و رۆحیانه ته چهپهل و خراپکارانه ی له سه ر شیوه و شکلی مرؤفن، پاش مردنیان ده بن به شهیتان!

گه لی ئاشکرایه که ئه گه ر شتی به نرخ تیکبجیت و بگه نیت، ئه وا زۆر زیانبه خش و بی که لکتر ده بیست له چاو تیکچوونی شتی کدا که نرخ ی که متر بیست. وهک ئه وه ی که ئه گه ر "ماست" بترشیت یان "شیر" هه لئزپرکیت، ده گونجی بخورین. به لام ئه گه ر "رۆن" تیکبجیت و خراپ بیست، ئه وا بۆ خواردن ناشیت و وه کو ژه هری لی دیت!

هه ر بهم جۆره ش: گه ر مرؤف (که به رپزترینی به دیهاتووانی خوای گه وره یه و له لوتکه ی ئه و به دیهتروا وانه دایه) روو له فه ساد و تیکچوون بکات، ئه وا له ئاژه لی زیانبه خش گه لی بی که لکتر ده بیست و، وه کو ئه و میرووانه ی لی دیت که زیاتر دلایان به

بۆگەنى دە كرىتەوۋە و چىژ و لەزەتیان لە بۆنى پىسدا دەبىنن و، بە وینەى ماریان لى دىت كە تام و لەزەتى خۆش لە پىوهدانى خەلكى دا دەچىژن! تەنانەت ئەو مەزگە شاناى بەو دە كات كە تام و چىژ و خۆشى لە زۇنگاوى "گومراى" دا دەست كەوتوۋە! ئىجا ئەو ھەموو زىان و تاوانكارىيانەش كە لە تارىكىي ستمەوۋە پەيدا بوون، ئەو كەسە بە خۆش و شىرىن و سازگارىان دەزانىت! بەم جۆرە، دەبىتە ھاوھل و كالاى بەرى ماھىيەتى شەيتان!

بەلئى، بەھىزترىن بەلگە لەسەر بوونى شەيتانە كانى "جىنىنى" بوونى شەيتانە كانى "ئىنس"!!
دووھەم:

سەدان بەلگەى بى گومان كە لە وتەى بىست و نۆھەمدا بۆ چەسپاندى بوونى مەلائيكەت و جىھانى رۆحانى باس كراون، بەلگەى چەسپاندى بوونى شەيتانە كانىش. لەبەر ئەو، خويئەرى بەرپىز رەوانەى ئەوى دەكەين.
سەھەم:

ھەر وەك بە يە كگرتنى وتەى ھەموو ئايىنە كان ئەو چەسپاۋە كە: "مەلائيكەت" ھەيە و، لە حوكمى سەرپەرشتىكار و نوینەرى ياساى كاروبارە خىرە كانى ناو بوونەو ەراندان.. بە ھەمان جۆر، بوونى شەيتان و گىانە چەپەلە كانىش - كە نوینەرى ياسا و كاروبارە خراپە كانن و بكەريانن - بى گومان و چەسپاۋە.

ئىجا "پراستى" و "دانست" یش داخواى بوونيانن. تەنانەت كاتى وا دەبىت بوونى ھۆكار و پەردەيە كى داپۆشەر كە لە خاۋەن ھەست و شعورىك بۆ مەبەستى بەرپۆھەردن و ئەنجامدانى خراپكارىيەك، پىكھاتىبىت، گەلئى پىويست تر دەبىت لە ھەموو شتىكى تر. چونكە ھەموو كەسىك تواناى ئەو نى يە جوانى پراستەقینەى ھەموو شتىك بىنىت. وەك لە سەرەتای وتەى بىست و دووھەمدا باسما كرددوۋە.

جا بۆ ئەو ەى "نەفس" بە گوئى مەزگەدا نەچرىنىت و لەو شتەدا كە بە گوئىرى روائىنى روالەتى بە شەر و ناتەواوى دىنە بەرچاۋ، رەخنە لە خوا نە گرىت..
ھەر و ھا لەبەر ئەو ەى ئەم مەزگە مېھەبانبى خواى خۆى تاوانبار نە كات و، رەخنە لە دانستە كەى نە گرىت و سكالائى لە دەست نە كات..

لەبەر ھەموو ئەمانە؛ بەدیھینەرى بەتوانا و دانا، چەند ھۆ کارىكى پۈالەتى و ماددىي کردوو بە پەردە لە بەردەم کردارە كانى قەدەرى خۆى دا، تاكو سكالاً و پەرخنە كان ئاراستەى ئەوان بکرین نەك خۆای گەورە. ئەو تا بۆ نمونە دەبینین: نەخۆشى و بەلا و موسیبه تە كانى کردوو بە پەردە لە بەردەم مردندا، تاكو پەرخنە و بەھانە پوو نە کەنە مەلائیکە تى گيان کیشان (حەزرەتى عىزرائیل، دروودى لەسەر بىت). ھەر وەھا حەزرەتى عىزرائیلیشى کردوو بە پەردە لە بەردەم گيان کیشاندا، تاكو ھىچ پەرخنە و سكالایەك لەو شتانەدا کە بە ئەندىشەى مرۆف پىچەوانەى مېھربانى و بەزەیین، پوو لە خۆای گەورە نە کات.

ھەر بەم جۆرەش، بەلكو بە چەشنىكى بى گومان تىش، دانستى پەرورە دگارىتى خۆای گەورە داخووزى بوونى شەیتانە كان بوو، تاكو ھەرچى بەھانەىك ھەبە و لە فەساد و زیان و شەر و خراپكارى یەو پەیدا بوون، پوو لە شەیتانە كان بکەن و ئاراستەى ئەوان بکرین.

چوارەم:

ھەر وەك مرۆف جیھانىكى بچوو کە، جیھانىش مرۆفنىكى گەورەبە! جائەو نمونە بچوو کانەى کە لە مرۆفدا ھەن، دەبى ئەسل و بناغە گەورە کانیشیان - بى گومان - لە مرۆفى مەزن (جیھان) دا بىن ..

بۆ نمونە:

ھىزى پارىزەر (الحافظة) کە لە مرۆفدا بە ھەر شتىك دیتەرى ھەلى دەگریت و تۆمارى دە کات و دەپارىزىت، بوونى ئەم ھىزە لە مرۆفدا، بەلگەبە کى بى گومانە لەسەر بوونى "لوح المحفوظ" کە ھىزىكى مەزنى پارىزەرە لە جیھانى گەورەدا و، ھىچ شتىكى لە دەست دەر ناچىت، بەلكو ھەرچى بە کى دیتەرى ھەلى دەگریت و تۆمارى دە کات.

ھەر بەم جۆرە، ھەموو بە كىك لە ئىمە ھەست دە کات کە لە ناخى دەروون و سووچىكى دلى خۆى دا ئامراز و ئەندامىك ھەبە بۆ وروژاندنى وەسوسە و گومانە كان، ئەویش لایەنە ھاندەرە کە شەیتانە کە بى دەوترىت: "اللّمة الشیطانیه" و زمانى شەیتانىکە بە فیر کردنى ھىزى "واھیمە" لە مرۆفدا دەدووت. وەك بلى - بەم فەساد و تىكچوونەى - بوو بە شەیتانىكى بچوو، چونکە تەنھا لە دژى وىستى مرۆف و بە پىچەوانەى ئارەزوو پراستە قینە کانىو دەدووت.

جا ئه مەمی که هه موو که سێک له خۆی دا ههستی پێ ده کات، به ئه گهیه کی گومان لێ نه کر اوی بوونی شهیتانه گهوره کانه له جیهانی مهزندا.
ههروهها ئه و لایه نهی شهیتان و ئه و هێزی و اهیمهیه، ئه وه ده گهیه ن که ده روونیکه ده ره کیی خراپکار ههیه، فوو به یه که میاندا ده کات و، دووه میشیان ده خاته گوفتار و، به وینهی گوئی و زمان به کاریان ده هیئت.

✽ ناماژهی یازدههم

قورئانی پیرۆز به شیوازیکی ئیعبجاز به خش، رِق و قین و خه شمی بوونه وهران و هه موو توخه کانی، له پێری گومر ایان ده رده پریت، کاتی که وه سفی به شداری کردنی زهوی و ئاسمان ده کات له و هیر شه دا بردیان بو سهر قهومی "حه زه تهی نوح" - دروودی له سهر بیته - له کاتی تۆفاندا و، له و کاتانه دا که باسی ئه وه ده کات بای توند و به تین قهومی "عاد"ی هه پروون هه پروون کرد و، ده نگ و نه عه ره شه له دژی قهومی "سه موود" که وته کار و، لافاوی ئاو به سهر "فیرعه ون" دا رۆشت و، رقی زه ویش له سهر "قاروون" ده رکهوت و کردی به ناخی زهوی دا، کاتی پشتیان له ئیمان هه لکرد. ته نانهت قورئان ده ری ده خات که له قیامه تدا دۆزه خیش ئه وه نده قینی له کافران ده بیته وه که له رقادا خه ریکه به سهر دانیشتووانی دا پارچه پارچه ببیت^(۱).

به م جوژه، قورئانی پیرۆز رِق و قینی بوونه وهران له کافر و گومر ایان ده رده پریت و روونی ده کاته وه و، به م شیوازه ناوازه پر له ئیعبجازه ئاگاداریان ده کاته وه و سه رزه نشتیان ده کات.

پر سیار:

ئایا بۆچی له بهر چه ند که سێکی که م نرخ، که چه ند کاریکی بی بایه خ و چه ند گونا هیکه تایبه تی خویان کرد بیته، وا به م جوژه رقی بوونه وهران هه لده گرسیت؟

وه لام:

له ناماژه کانی پیشوودا و له چه ند په یامینکی تریشدا چه سپاندمان که: کوفر و گومرایی له راستی دا ده ستر ریزی کردنیکی ناشیرین و تاوانیکه هینده مه زن و فراوانن که په یوه ندی یان به سه رجه می بوونه وهرانه وه هیه.

(۱) وهك لهم نایه تدا که ده فمر موی: ﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ (الملک: ۸). واته: دۆزه خ وه خته له رقادا له توپهت ببیت. (وه رگیر)

چونکە کافران و گو مرایان پشت لەو مەبەست و ئامانجە بەرزە هەلەدە کەن کە لە بەدیھێنانی بوونەوەراندایە، کە بەرھەمی گرنگی ئەم ئامانجەش بریتی یە لە بەندایەتی و گوێراپەلایی مڕۆف بۆ پەرورەدگارێتی خوا. جا ئینکاری و سەرپنجی کردنی کافران بۆ ئەم ئاکامە گەورەییە بەدیھێنانی بوونەوهران، کە ھۆکاری سەرەکی و مایەیی مانەوہی بوونەوەرانی، لە راستی دا جۆرە دەستدریژی یە کە بۆ سەر مافی ئەو ھەموو بوونەوەرانی.

ھەر وەھا لەبەر ئەو ھەموو بوونەوهران ناوہ جوانەکانی خوای گەورەیان تیدا دەدرەوشیتەو، بە چەشنێک کە ھەموو بەشێکی ئەم گەردوونە وەک ئاویئەبەک وایە ئەو ناوہ پیرۆزانە تیدا دەردەکەوێت، ئەو لەو روانگەییەو ھەریە کە لە بەشەکانی بوونەوەر گرنگی و بایەخ پەیدا دەکەن و پلەیان یی بەرز دەبیتەو. جا ئینکاری و سەرپنجی کردنی کافران بۆ ئەو ناوانە و بۆ پلەیی بەرز و گرنگی بوونەوهران، لە راستی دا بریتی یە لە سووکایەتی یی کردنیکی گەلێ توندوتیژ. سەرەرای ئەو ھەو ی کە ئەم ئینکاری و سەر سەختی یە دەبیتە مایە ئالۆزانندی ئەو ناوانە و ناشرین کردنیان.

ھەر وەھا ھەموو یەکیک لە بەدیھێنراوانی ناو ئەم گەردوونە، کارمەندی یەکی یی سپێراو، و، ھەر بەشێکی فەرمانبەری یەکی بەسەردا دراوہ. واتە: ھەرچی شتی ناو ئەم بوونەوەرە ھەییە ئەرک و واجبی تاییەتی خۆی لە ئەستۆدایە. کەواتە وەک فەرمانبەر و کار یی سپێراویکی خوایی وایە. جا بابای کافریش بە بۆنەیی کوفرە کەبەو، ئەو فەرمانبەری یە گرنگی لێ دادەمالێت و، دەیکات بە بی گیانیکی دوور لە واتا و لە ناوہرۆک بەتال و شتیکی فانی و بی مەبەست. بەمەش ئیھانەیی دەکات و نرخ و بەھای لێ دادەمالێت.

بەم جۆرە، دەستدریژی کردنی "کوفر" مان بۆ روون بوو وە کە دەیکاتە سەر بوونەوهران!

جا مادەم گشت جۆرە جیا جیاکانی گو مرایی - ھەر یە کەیان بەپیی پلەیی خۆی - ئینکاری دانستی پەرورەدگارێتی خوا لە بەدیھێنانی بوونەوەراندایە کات و، دان بە ئامانجە خوایی یە کانی لە مانەوہی جیھاندا نانی. ئەو لەبەر ئەمانە، بوونەوهران و بەدیھێنراوانیش رق و خەشیمان لە کوفر و کافران ھەلەدەگیرسیت!

دهسا ئه‌ی مرۆڤی هه‌ژاری بێ دهسته‌لات!
ئه‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ جه‌سته‌یه‌كی بچووك و، سته‌م و گوناھێكی یه‌ كجار گه‌وره‌ی
هه‌یه!

ئه‌ گه‌ر چه‌ز ده‌ كه‌یت له‌ رڤ و قین و شو‌رشی به‌دیھێنراوان و بوونه‌وه‌ران رزگارت
بیست، ئه‌وا بزانه‌ رڤی سه‌رفرازی و رزگاریت له‌ به‌رده‌مدایه، ئه‌و رڤنگایه‌ش به‌وه
ده‌گیریته‌به‌ر كه‌ پرۆیته‌ ناو بازنه‌ی رڤنمایه‌ی یه‌ كانی قورئانی پیرۆزی دانا و، شوینی
راگه‌یه‌نه‌ری ده‌سته‌پاکی ئه‌مین ﷺ بکه‌ویت له‌ رڤی شوینکه‌وته‌نی سونه‌ته‌ پیرۆزه‌ کانیه‌وه.
ده‌سا فرموو به‌و رڤی‌یه‌دا هه‌نگاو بنی و، شوینی ئه‌و پڤغه‌مبه‌ره‌شی تیدا ﷺ
هه‌لبگره‌.

✽ ئاماژه‌ی دوا‌ده‌هه‌م

(وه‌لامی چوار پرسیاره‌)

◆ پرسیاری یه‌ که‌م:

چ دادگه‌ری یه‌ك له‌ سزای هه‌میشه‌یی دۆزه‌خدا هه‌یه، له‌سه‌ر چه‌ند گوناھێكی
دیاری کراوی ژبانێکی ته‌سکی سنووردار؟
وه‌لام:

له‌ ئاماژه‌کانی پڤشو، به‌ تابه‌تی له‌ ئاماژه‌ی بازده‌هه‌مدا، به‌ روونی تی گه‌شتین
له‌وه‌ی كه‌ تاوانی کوفر و گومرایی سنووردار نی‌یه، به‌لكو تاوانێکی بێ کۆتایی و،
ده‌ستدریژی یه‌کی بێ سنوره‌.

◆ پرسیاری دووه‌م:

نه‌یینی "دانایی" له‌و راگه‌یانده‌ی شه‌رعدا چی یه‌ كه‌ ده‌لیت: دۆزه‌خ سزای
کرده‌وه‌یه، به‌لام به‌هه‌شت فه‌زلیکی خوایی یه‌؟
وه‌لام:

له‌ ئاماژه‌کانی پڤشوودا بۆمان روون بووه‌وه‌ كه‌ مرۆڤ به‌ ویستی هه‌نده‌کی و
ده‌سته‌کوتی هه‌نده‌کی، نه‌ك به‌ دروستکردن و به‌دیھێنان..
هه‌روه‌ها به‌وه‌ی كه‌ شتیکی "نه‌بو" و ئیعتیاری (نیسی) یه‌ کده‌خات و سیفه‌تی
بوون و مانه‌وه‌ی بێ ده‌به‌خشیت..

ههروهها بهوهی که دهروون و ئارهزووی مرؤف ههمیشه مهیلیان به لای زیاندان و خراپکاریدایه ..

به ههموو ئهمانه، مرؤف دهبیته هؤی خراپکاری و کاولکاری به کی گهلی زور، ههر له بهر ئهمانه شه که ده بی بهر پرسی ئه و کرده وه خراپانه ی خوی بیته که له به دهستهینانی ههنده کی و ئاسانه وه پهیدا بوون. چونکه "نهفس" خوی داواکاری ئه و کرده وانه بووه و، به دهستهینانه که شی هؤکاره کانی یو فراههم هیناوه.

جا له بهر ئه وهی ههریه که له و خراپکاری یانه شتیکی نه بووی (عهده می) به، ئه و مرؤفی خراپکار خوی بکه ری ئه و کرده وانه یه تی و، خوای گه ورهش به دی هیناون، که واته مرؤفی خراپکار شایانی ئه وه یه که به سزایه کی بی سنوور، بهر پرسی ئه و تا وانه بی سنوورانه ی خوی بیته.

به لام کرداره خیر و چاکه کان، له بهر ئه وهی ره سه نایه تی یان ههیه و شتیکی بووی (وجودی) ن، ئه وانه ویستی ههنده کی و نه به دهستهینانی مرؤف هه یجان نابنه هؤکاریکی به دهیته ر (واته عیلله تیکی موجیب) و مرؤف به بکه ری راسته قینه یان ناژمیریت. ئنجا له بهر ئه وهش که دهروونی به دخواز له مرؤفدا هه ز و مهیل و ئارهزووی به لای چاکه کاری دانی به، ئه و مرؤف به بکه ری راسته قینه ی چاکه کاری به کانی دانانریت، به لکو "چاکه کاری" شتیکه میهره بانیی خوای گه وره داخواریه تی و ههر ئه ویش دروستی ده کات و به دی ده هینیت.

ئه وهنده ههیه، مرؤف ده توانیت به ئیمان و هه ز و ویست و له رپی نیازه وه بیته به خاوه نی ئه و کرده وه چاکانه. که له م ریگایه شه وه بوو به خاوه نیان و ئه و کرده وانه بوون به مولکی، ئه و بریتی ده بن له شو کرانه ی ئه و نیعمه ت و به خششه زورانیه که زووتر خوای گه وره به مرؤفی به خشسیون، که له پیشه کیی ههموویانه وه نیعمه تی "بوون" و "ئیمان" ه. واته ئه و چاکه کاری یانه شو کرانه ی عه مه لیبی نیعمه تی پیشووترن. که واته ئه و به هه شته ی که خوای گه وره به لینی به بنده کانی داوه بییان به خشیت، ته نها فه زل و میهره بانیی خوی به تی.

واته ههر چه ند به رواله ت وا ده رده که ویت که به هه شت پاداشتی کرداری باشی باوه ردار بیت، به لام له راستی دا به خششینی خوایی به.

که واته له بهر ئه وهی دهر وونی مرؤف هؤ کاری ئه و خراپکاری یانهیه، ئه و شایانی تۆلهیه. به لّام له بهر ئه وهی هؤ کاری کرده وه چا که کان له خوای گه وره وهیه، ئه واته نهها به هؤی ئیمان هوه مرؤف بو وه به خاوه نیان و بؤی نی یه داوای پاداشتیان بکات، به لّام بؤی ههیه چاوه روانی چاودیری و میهره بانیی خوای گه وره بیّت.

◆ پرسیاری سنی هه م:

ماده م خراپکاری یه کان به هؤی بلا و بو نه وه و ده ستر یژی کرد نه وه ته شه نه و زیاد ده که ن - وه ک پیشتر بۆمان دهر که وت - ده بو و ههر خراپکاری یه ک به هه زار دانه بنو و سراهیه و، چا که کاری یه کانیش، له بهر ئه وهی "وجودی" و "ئیحایی" ن و له لایه نی ماد دیشه وه زیاد نا که ن، چون که به هؤی "به دیه نیانی مرؤف" و "حه زی دهر وون" یه وه روویان نه دا وه، ده بو و ههر نه نو و سراهیه، هیچ نه بی به "یه ک" چا که بۆمیر راهیه .. ئه دی بۆچی خراپه یه ک به "یه ک" دانه ده ژمیر ریت و "یه ک" چا که ش به "ده" و له هه ندی کاتی شدا به "هه زار"؟

وه لّام:

خوای گه وره له م پێگایه وه که مال و فراوانیی "میهره بانئ" ی خۆی و، جوانیی سیفه تی "په جیمی" ی خۆیمان پیشان ده دات!

◆ پرسیاری چواره م:

ئه و سه ره که وتنهانی گومر ایان و خاوه ن هیزان - که ئه م گومر ایی و هیزه شیان دهر ده خه ن - به سه ره ئه هلی ئیمان و هیدایه تدا به ده ستی ده هینن، ئه وه دهر ده خات که ئه وان خاوه نی هیزبن و پشت به راستی یه ک به ستن. که واته یان ئه هلی ئیمان و هیدایه ت بی هیزن، یان گومر ایان خاوه نی حه قیقه تی کن؟

وه لّام:

نه خیر .. نه خیر .. نه له ئه هلی ئیماندا "لاوازی" و نه لای گومر ایانیش "راستی" ههیه! به لّام به داخه وه هه ندی له و کورت بینانهی که گیل و بی ته رازووی عه قلین، گرفتاری دوودلی ده بن و وره یان نامینیت و له دهر وونه وه ده شکین و ناته واوی له بیرو باوه ریاندا پهیدا ده بیّت و ده لئین:

ئه گهر ئه‌هلی حه‌ق له‌سه‌ر رێ‌یه‌کی راست و ره‌وان بوونایه، ئه‌وا نه‌ده‌بوو له‌ به‌رده‌م گومر‌ایاندا تا ئه‌م راده‌یه‌ شکه‌ستیان به‌ینایه و زه‌لیل بکرانایه. چونکه له‌به‌ر ناوه‌ره‌وکی "الحق یعلو ولا یعلی علیه" ^(۱) حه‌ق له‌ خۆ‌ی‌دا به‌هێزه و هێزیش ته‌نها له‌ حه‌قدایه. جا ئه‌گهر ئه‌و گومرا و ناحه‌قوستانه‌ی که رێ له‌ ئه‌هلی ئیمان ده‌گرن و به‌سه‌ریاندا زال ده‌بن، له‌سه‌ر "حه‌قیقه‌ت" و بناغه‌یه‌کی پته‌و نه‌بوونایه و پشتگیریکه‌ی به‌هێزیان نه‌بویه، به‌م راده‌یه‌ به‌سه‌ر ئه‌هلی حه‌قدا سه‌رنه‌ده‌که‌وتن!

له‌ وه‌لامی ئه‌مه‌دا ده‌لێن:

ناوه‌ره‌وکی ئاماژه‌کانی پێشوو به‌ جوړیکه‌ی بێ گومان چه‌سه‌پاندیان که هۆ‌ی سه‌رنه‌که‌وتنی ئه‌هلی حه‌ق به‌سه‌ر ئه‌هلی ناحه‌ق و نارپه‌وادا ئه‌وه‌نی‌یه که ئه‌مان له‌سه‌ر حه‌ق نین و لاوازن. سه‌رکه‌وتنی گومر‌ایانیش هی ئه‌وه‌نی‌یه که گویا به‌هێز و خاوه‌ن پشت و په‌نا بن. جا ناوه‌ره‌وکی ئاماژه‌کانی پێشوو وه‌لامی ئه‌م پرسیا‌ره‌ن.

به‌لام لی‌ره‌دا ته‌نها ئاماژه‌ بۆ فیله‌کانیان و هه‌ندی له‌ چه‌که به‌کارهێنراوه‌کانیان ده‌که‌ین:

خۆم چه‌ندین جار به‌ چاوی خۆم بینومه و سه‌رنجم داوه که: له‌ سه‌دا ده‌لی گومر‌ایان و ئه‌هلی فه‌ساد به‌سه‌ر له‌سه‌دا نه‌وه‌دی چاکه‌کاران و ئه‌هلی ئیماندا سه‌رکه‌وتوون! منیش گه‌لێ سه‌رم له‌م کاره سوورده‌ما!

پاشان به‌ بیر کردنه‌وه و تێرمان دلنیا بووم له‌وه‌ی که ده‌سه‌لات په‌یدا کردن و سه‌رکه‌وتنی ناحه‌قوستان له‌به‌ر ئه‌وه‌نی‌یه که هێزیکه‌ی خۆینی و توانایه‌کی ره‌سه‌نیان بییت، به‌لکه‌ له‌و رینگا نزم و فاسید و که‌م نرخانه‌ی که ده‌یانگر نه‌به‌ر و له‌و خراپکاری‌یانه‌وه که ئه‌نجامیان ده‌ده‌ن، سه‌ری هه‌لداوه و په‌یدا بووه. جگه له‌وه‌ی که ئه‌وان ناکوکی و شپه‌زه‌یی ئه‌هلی حه‌ق به‌ هه‌ل ده‌زانن و، جیاوازی و رقه‌به‌رایه‌تی‌یان له‌ نیواندا ده‌نینه‌وه، یان ده‌رفه‌ت له‌ لاوازیی ئه‌هلی حه‌ق ده‌بینن و ئه‌وه‌نده‌ی ترفوو به‌و

(۱) شیخ ئیسماعیلی عه‌جلوونی له‌ کتێبی "کشف الخفاء" دا به‌م جوژه‌ ریوایه‌تی ئه‌م فهرمووده‌یه ده‌کات: "الإسلام یعلو ولا یعلی". پاشان ده‌تیت: "رواه الدارقطني والروایان عن عائذ بن عمرو المزنی رفعه، والطیرانی والبیهقی عن معاذ رفعه، وعلقه البخاری فی صحیحه. والمشهور علی الألسنة زیادة (علیه) آخراً، بل هی روایة أحمد. والمشهور أيضاً علی الألسنة: (الحق یعلو ولا یعلی علیه)... "أهـ. برواته: "کشف الخفاء" ج ۱ ص ۱۲۷ الحدیث رقم ۳۶۲. (وه‌رگێز).

لاوازی یه دا ده کهن و، ههست و غه ریزه ئاژه لئی و دهروونی یه کان و ئامانجه که سی یه کان له واندا دهه ژین. ئنجا هه چی توانا و لیها تینکی زیانکاریش له سروشتی مرؤفدا شک ده بن، ده یانجه نه کار و، به ناوی: ناوبانگ و پله و پایه و دهسته لاته وه دهستی ئافه رینیش به سه ر شانی فیره و نایه تیی "دهروون" دا دهه یین. جگه له مانهش، خه لکی له سته م و کرداره پروو خینه ره کانیا ن ده ترسن و خو یانی لئی ده پارین ..

له بهر ئه م فرۆفیلانه ی شه یتان و هاوچه شنیا نه که گو مراییان و ناحه قویستان - به شیوه یه کی کاتی - به سه ر ئه هلی حق و ئیماندا سه رده که ون.

به لام ئه و سه ر که و تنه کاتی یه ی ئه وان له به رده م مز گینیی یه که ی خوا وه نندا که ده فه رموی: ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (الاعراف: ۱۲۸) و، له به رده م فه رموده ی "الحق یعلو ولا یعلی علیه" دا، هیچ نرخ و بایه خیککی نی یه. چونکه ده بیته هو ی روشتنی ئه وان بو دۆزه خ و ئه هلی حه قیش بو به هه شت.

ئنجا له بهر ئه وه ی که هه موو لاوازیکی بی هیژ، له ناو گو مرایی دا به خوا وه ن هیژ دهرده که ویت و، هه موو مرؤفیککی نزمی بی بایه خیش پله و پایه ی له م رینگایه دا ده ستگیر ده بیته، ئه واکشت خو پهرست و ریا بازیک و هه موو ئه و که سانهش که حه ز له ناوبانگ ده کهن، رپی گو مرایی ده گرنه بهر و، له وپوه ده ست به ده ستریزی و تو قانندی خه لکی ده کهن، بو ئه وه ی پله و پایه و ناوبانگیان ده ستگیر بیته !!

به م جو ره، ئه و مرؤفه ده روا ته ریزی دوژمنانی رپه وه ی حق و ئیمان وه، بو ئه وه ی سه رنج و بیری خه لک بو لای خو ی رابکی شیت و، کاتی خه لکی باسی کرده وه چه په ل و نه فرین لی کرا وه کانی ده کهن باسی خو یشی بکه ن! ئه و کرده وانه ی که له هیچ هیژ و دهسته لاتیکی خو بی یه وه په یدا نه بو ون، به لکو ته نها ئه نجامی ئه ون که دهستی له چاکه هه لگرتوه و وازی لئی هی ناوه!

ئه م راستی به ش هی نده له ناو خه لکی دا زانرا وه که ده گیر نه وه: جار یکیان یه کی ک له و ناوبانگ په رستانه روشتوو ته ناو مز گه وتیکی پیرو ز و خا وینه وه و پیسی کرده وه، ته نها بو ئه وه ی باس بکریته! له راستی شدا باس کرا، به لام به له عنهت!! ئه وه بوو خو شه ویستی به به تینه که ی بو ناوبانگ دهر کردن، ئه و کاره نار ه و ا و نا په سه نده ی له بهر چاودا رازانده وه!

دەسا ئەی ئەو مەرۆفەیی کە بۆ جیهانی هەمیشەیی دروست کراوە و، کەچی گیرۆدەیی
داوی ئەم دنیا فانی یەیه!

وەرە سەرنج لەم ئایەتە پیرۆزە بدە و گوێی لێ رابگرە کە دەفەر موی:

﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ (الدخان: ۲۹).

سەیر بکە و بزانه چی دەفەر موی؟

ئەم ئایەتە پیرۆزە بە راشکاوی پرایدە گەیه نیت کە:

ئاسمان و زەوی - کە پەيوەندی یان لە گەڵ مەرۆفدا هەیه - بۆ مردنی گو مەریان ناگرین!

واتە بە مردن و نەمانیان رازی و شادمان و کامەرانن!

ناوەرۆکی ئایەتە کەش ئاماژە بۆ ئەو دە کات کە:

زەوی و ئاسمانە کان بەسەر تەرمی ئەهلی هیدایەتدا دەگرین و خەفەتباری مردنیانن!
چونکە ئیمانداران، بەهۆی ئیمانە کەیانەو، بەدیھێنەری بوونەوەران دەناسن و، لەو
رینگایەو بوونەوەرانیان خۆش دەوێت و رێزیان لێ دەگرن و، وەك گو مەریان نین هەتا
رقیان لە بوونەوەرانیان بێت و بە چاوی سوو کایەتی سەیریان بکەن.

دەسا ئەی برای مەرۆفم!

سەرنج لە ئایندە و دوا پۆزی خۆت بدە. خۆ چار نە یە هەر دەبن. عەزیز و کۆچی
مالئاوایی لەم دنیایە بکەیت. جا ئەگەر لە ریزی ئەو کەسانەدا بێت کە ئارەزوو کانی
خۆیان کردوو بە شوێنکەوتەیی شەیتان، ئەوا هەرچی بەرودراوسێ و تەنانەت
خزمانیشت هەن، بە مردنت دلخۆش دەبن، چونکە لە شەر و خراپکاری یە کانت
رزگاریان دەبێت!

بەلام گەر خۆت لە دەستی شەیتان دەرباز بکەیت و لەو جۆرە کەسانە بێت کە
هەمیشە "أعوذ بالله من الشيطان الرجيم" دەڵێن و، بۆ خۆت پەنا بۆ خوای گەورە
بەیت و، گوێ پرایە لێ فەرمانە کانی قورئانی پیرۆز و سوننەتە کانی خۆشەوێستی
پەروەردگاری جیهانیان ﷺ بێت، ئەوا زەوی و هەموو ئاسمانە کان خەم و پەژارە
دایاندە گریت و، لە ناوەرۆکدا - بە پێی پلەیی خۆت - بۆ جوداییت دەگرین و، بەم
خەمباری یە بەرز و ماتەمینی یە گشتی یە شەو تا دەرگای گۆر پەوانەت دەکەن و، بەم
کارەشیان ئەو پیشوازی یە پەنگینە دەردەبەرن کە لە جیهانی نەمری دا - بە گوێرەیی پلەیی
خۆت - بۆت ئامادە کراوە!

✽ ناماژهی سیازدههم (سی خالی له خو گرتووه):

● خالی یه کهم:

گهوره ترین فیلی شهیتان ئه وه یه که له گهل ئه وه که سانه دا به کاری ده هیئت سبهارهت به راستی یه گهوره کانی ئیمان ده روو نیان ته سکه و، پیمان ده لیت:

چون باوه به وه ده کریت که ده لیت: سه رجه می کار و باره کانی گهردوون، هر له گهردیله وه تا ده گاته نه ستیره و قه باره گهوره کانی ئاسمان و هه موو شتیکی تریش و له هه موو کاتیگدا، ته نها یه کهس به ریوه یان ده بات و سه رپه رشتی یان ده کات؟ نایا بیر و هوش و دلی مرؤف چون باوه بهم مه سه له گهوره و سه رسوور په نه ره ده هیئت؟

بهم چه شنه، له لایه نی لاوازی و بی ده سه ته لاتی مرؤفه وه، شهیتانی له عنه تی جو ره هه ستیکی ئینکاری کردن له مرؤفه دا ده هه ژینیت.

وه لام:

وه لایم راسته قینه ی ئه م پر سیاره و، ده مکوتکه ری ئه م فیله ی شهیتان ته نها له "الله اکبر" دایه!

به لئی، وتنی: "الله اکبر" و دوویات بوونه وه ی له هه موو جو ره کانی په رستشدا، ته نها بو له ناو بردن و قه لاچو کردنی ئه م فیله ی شهیتانه. چونکه له بهر ئه وه ی مرؤف هیزی که مه و ده سه ته لاتی لاوازه و بیر کردنه وه شی له سنوورینکی دیاری کراودایه، ئه وا ته نها به نووری "الله اکبر" ئه و راستی یه ئیمانی یانه ده بینیت و، به هیزی "الله اکبر" هه لیان ده گریت و، له چوار چیوه ی "الله اکبر" یشدا جینگایان له ناخی دلدا ده کاته وه!

جا دوا ی ئه وه ی که به هوی "الله اکبر" هه ئه و راستی یانه ی ئیمان له دلدا جینگیر بوون، ئیتر هر کاتی ئه و فیلانیه شهیتان له مرؤف نزیك بینه وه، ئه وا بهم جو ره ی خواره وه وه لایم دلی خو ی ده داته وه و پی ده لیت:

به ریوه بردن و سه رپه رشتی کردن ئه م گهردوونه سه رانسهر رینکوینک و جوانه ی که هه موو کهس ده یانینیت، ته نها له دوو رینگاوه لیکده دریته وه:

رینگای یه کهم:

ئه م ری یه ههروه ک ژیری ری پی ده بات و پی راسته و په سه ندی ده کات، له هه مان کاتدا موعجیزه یه کی ده راسایشه، چونکه ئاسه واریکی ئاوا پر له موعجیزه، بی گومان ده بی له کردارینکی ده راساوه پهیدا بوو بیت.

ئەم رئیە بریتیە لەو هی که: سەر جەمی بوونە وەر ان یەك خوارای خواوەنی
پەر وەر دگاریتی تاک و تەنیا و دارای دەستەلاتی بی سنوور، بەدی هیئاو و، سەر انسەری
گەردوونیش - بە ئەندازە ی ژمارە ی گەردیلە کانی - شایەتی لەسەر "بوون" و "یە کتایی"
ئەو دەدەن.

رینگای دووهم:

رپی باوەر نە کردن و کوفر و هاو لە بریار دانە، کە رپیە کە لە هەموو لایە نیکیەو
مەحالی و، ژیری مرؤف هەر گیز نایسە لمینت، چونکە گرتە بەری ئەم رینگایە داخواری
ئەو هیە کە لە هەموو شتیکی ئەم گەردوونە دا، تەنانەت لە گشت گەردیلە یە کی دا،
خوایەك بیئت خواوەنی زانستیکی یە کجار فراوان و دەستەلاتیکی نە پراو ی بی سنوور
بیئت، تا کو بتوانیت نەخش و نیگارە ناوازە و رپک و پەنگینە کانی بە دیهینان (بەم
رینکوینیکی و قەشەنگی یە ی کە لە بەر چاودایە و بەم لیک جیا کردنەو و تەقدیرە وردانە ی
کە هەن) دروست بکات و بهینیتە دی! خو دیارە ئەمەش کاریکی مەحالی و لە سنووری
بیر کردنەو ی ژیری مرؤفا جیی نایتەو، وەك لە مە کتووی "بیستەم" و تە ی "بیست و
دووهم" و گەلی پە یامی تردا، بە چە ندین بە لگە، مەحالی ئەم رینگایە مان چە سپاندو وە.
بە کورتی:

ئە گەر پەر وەر دگاریتی یە کی ئەو تو نە بیئت کە شایستە و خواوەنی مەز نایەتی و توانای
بی سنوور بیئت، دە بی رپی یە کی هەلەتی تابلیی دوور لە ژیری بگریتە بەر؛ رپی یە کی هیندە
مەحال کە تەنانەت شەیتانیش زۆر لە کەس ناکات و از لەو گەورە یی و دەستەلاتە حەق و
شایستە و پەوا یە بهینیت و رپی و بگریتە بەر!

● خالی دووهم:

فیلیکی تری شەیتان ئەو هیە کە هانی مرؤف دەدات دان بە تاوانە کانی خزی دا
نە نیت، تا کو داوای لیبوردن لە خوا نە کات و لیی نە پارێتەو و کە لە شەری شەیتان
بیار پزیت!

بەم جۆرە، شەیتان هەستی خزویستی لەو مرؤفە دا دە بزوینیت و، وە کو پارێزە ریکی
لێ دە کات کە بۆ دا کو کی کردنی لە دەروونی خزی، هیچ کە مو کووری و تاوانیکی
تیدا نە بینیت!

به‌لئی، ده‌روونیک گوی‌پرایه‌لی شه‌یتان بیټ، نایه‌وئیت تاوان و که‌مو‌کوورپی‌به‌کانی خۆی بیینیت. خۆ‌ئه‌گه‌ر بیشی‌بینیت، به‌سه‌د‌جۆر پاساوی ده‌دات و واتای تری لئی ده‌داته‌وه، به‌چاوی رازی بوونه‌وه سه‌یری خۆی و کرده‌وه‌کانی ده‌کات. ئیتر وه‌ک شاعیر ده‌لئیت: "وعینُ الرِّضَا عَنْ كُلِّ عَيْبٍ كَلِيلَةٌ"^(۱) هیچ ناته‌واوی‌به‌که‌له‌ کرده‌وه‌کانی خۆی‌دا نابینیت و، دان به‌تاوانه‌کانی‌دا نانیت، پاشان دا‌وا‌ی لی‌بووردنیش ناکات و له‌خوا ناپارێته‌وه که له‌شه‌ری شه‌یتان بیپارێزیت و، به‌م‌جۆره‌ده‌بیټ به‌گالته‌جاری شه‌یتان!

به‌لام چۆن ده‌بی مرۆف باوه‌ر به‌و ده‌روونه‌بکات و پشتی پی‌به‌ستیت که هانده‌ری خراپکاری‌یه، له‌کاتی‌کدا که قورئانی پی‌روژ له‌سه‌ر زمانی‌یه‌کی‌که‌له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌گه‌وره‌کانه‌وه (که‌حه‌زه‌تی یوسفه - دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ) باسی ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

﴿وَمَا أُبْرئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ (یوسف: ۵۳)؟

جا‌ه‌ه‌ر که‌س ده‌روونی خۆی به‌تاوانکار بزانیټ، که‌مو‌کوورپی‌به‌کانیشی ده‌بینیت. هه‌ر که‌سی‌کیش دانی به‌تاوانه‌کانی خۆی‌دا نا، دا‌وا‌ی لی‌بووردنیش له‌خوا ده‌کات. ئه‌وه که‌سه‌ش دا‌وا‌ی لی‌بووردن بکات، خوای گه‌وره‌له‌شه‌ری شه‌یتان ده‌بیپارێزیت و، له‌فیله‌کانیشی رزگاری ده‌کات.

شتی‌کی‌ ئاشکرایه که گه‌وره‌ترین تاوان ئه‌وه‌یه مرۆف تاوانی خۆی‌نه‌بینیت و، گه‌وره‌ترین که‌مو‌کوورپیش ئه‌وه‌یه که‌مو‌کوورپی‌به‌کانی خۆی به‌رچاوه‌که‌وئیت. جا‌ه‌ه‌ر که‌سی‌که‌ دانی به‌تاوان و عه‌یبی خۆی‌دا نا، ئه‌وا عه‌یبی نه‌ماوه. دیاره‌ئهو کاته‌ش شایانی ئه‌وه‌ده‌بیټ خوای گه‌وره‌بی‌بووریت و لئی خۆش بیټ.

● خالی سنی‌هه‌م:

ئهو شته‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی مرۆف ده‌شیوونیت، ئه‌م‌فیله‌ی شه‌یتانه‌که:

(۱) ئه‌م‌شعره‌هی ئیمامی شافعی‌یه، بره‌وانه: "دیوان الإمام الشافعي" ص ۹۱ جمع وتعلیق محمد عقیف الزعبي. نشر دار النور، بیروت سنة ۱۳۹۱هـ - ۱۹۷۱م. به‌ته‌واویش به‌م‌جۆره‌یه:

وعین الرضا عن كل عيب كليله كما أن عين السخط تبدي المساويا

واته: چاوی رازی بوون له‌ئاستی هه‌موو نه‌نگی‌به‌که‌دا نابینایه، به‌لام چاوی رازی نه‌بوون هه‌ر خراپه‌ده‌ده‌خات. (وه‌ر‌گێڕ)

(لەبەر تەنھايەك كردهوئى خراپى مرقۇقى باوھردار، پەردە بەسەر ھەموو كردهوئى چاكەكانى دا دەكىشىت و ھەموويان دەشارىتەو!)
ئەو بى وىژدانانەي كە گوئى لەم فىلەي شەيتان دە گرن، دوژمنايەتى لە گەل مرقۇقى باوھردار دا دەكەن.

بەلام خوئى گەورە لە رۇژى دوئى دا بە دادگەربى نەپراوئى خوقى كردهوئى كانى مرقۇف ھەلدەسەنگىنىت و، بەپىي ياساى: "زۇربى چاكە يان خراپە لە چاو ئەوئى تردا" بېرىار دەدات. ئىجالەبەر ئەوئى خراپە كارى بە ئاسانى رپو دەدات و ھوقى پەيدا بوونىشى گەلئى زۇرە، ئەو تەنھايەك كردهوئى چاك زۇر لە كردهوئى خراپە كان دەشواتەوئى و لە كىشانەدا بەسەر گەلئى كردهوئى خراپدا سەردە كەوئىت و قورس دەيىت.

لەبەر ئەوئى، پىويستە ئىمەش لەم دنيايەدا بەپىي ئەم تەرازوئى پەر لە دادگەربىيەي خوئى گەورە رەفتار بکەين. واتە: ئەگەر مرقۇقىك كردهوئى چاكەكانى زۇرتىر بوون، چ بە چەندايەتى و چ بە چۆنىتى، دەبى رېزى لى بگريئىن. بەلكو ھەندى جار دەبى چاو لە زۇر كردهوئى خراپ و گوناھى بېوشرىت، تەنھايەبەر كردهوئىيە كى چاكى تايەتى.
بەلام مرقۇف بەھوقى ھاندانى شەيتان و بەھوقى ئەو ستمكارىيەي لە دەروونىدايە، تەنھايەبەر كردهوئىيە كى خراپ كە لە برايە كى باوھردارىوئى رپوئى دايىت، سەدان كردهوئى چاكى ئەو برايەي لەبىردەچىتەوئى و پاشان دەست بە دوژمنايەتى كردنى براكەي دەكات و، بەم جۇرە دەكەوئىتە ناو تاوانبارى و گوناھوئى.

ھەروەك دانانى بالەمىشىك لەسەر چاوى مرقۇف وەك پەردەيە كى لى دىت و رپى لە بىنىنى چىايە كى گەورە و بەرز دەگرىت، رپ و كىنەيش بە ھەمان جۇرە، چونكە كردهوئىيە كى خراپى بچوو كى بە ئەندازەي بالەمىشىك دەكات بە پەردە لە بەردەم چەندىن كردهوئى باشى بە ئەندازەي چىايە كى گەورە و بەرزدا، ئىتر ئەو كاتە مرقۇف چاكەي براكەي لە ياد دەباتەوئى و، دەست بە دوژمنايەتى بىراي موسلمانى خوقى دەكات. بەو جۇرە دەيىت بە ئەندامىكى زىانبەخش و ئامىرىكى كاوكار لە ژيانى كۆمەلايەتىي ئىمانداراندا.

فیلکی تری شهیتان ههیه، وهك ئهوهی ئیستا باسماں کرد وایه، لهوه دا که
بیر کردنهوهی ئیماندار تیکدهدات و له ری دهیتر ازینیت و روانینی مرۆفی باوهردار بو
راستی یه کانی ئیمان دهشیونینیت، ئهویش ئهوهیه که:

(ههول دهه دات سه دان بهلگه ی چه سپینه ره له سه ر راستی یه کی ئیمان پووچ بکاته وه،
تهنها له بهر شوبهه و گومانیک که ئاماژه بو نه سه لماندنی ئه و راستی یه بکات).

واته به پیچه وانهی ئه و ده ستوره ی که ده لیت:

"تهنها یه ک بهلگه ی چه سپینه ره به سه ر چه نده ها بهلگه ی نه سه لمینه ردا، سه ر ده خریت".
یان ئه وه ی که ده لیت:

"حو کمی هه ر ده عوایه ک که به هۆی یه ک شایه تی چه سپینه ره وه در اییت، به سه ر قسه ی
سه د که سدا سه ر ده خریت که نه فیی بکه ن و نه یسه لمین".

با ئه م راستی یه له رهوشنایی ئه م نمونه یه دا پروون بکه یه وه:

ئه گه ر وا دابینین کۆشکیکی مه زن سه دان ده ر گای داخراوی تیدا بییت، ئه واته نها به
کردنه وه ی یه کیکیان چوونه ژووره وه ی کۆشکه که له توانادا ده بییت و، هه ر که سیك
بیه ویت ده توانیت برواته ژووره وه، ئنجا که رهوشته ژووره وه ده ر گاکانی تریش
ده کرینه وه. واته ئیتر مانه وه ی هه ندی له ده ر گاکان به داخراوی، ری له
چوونه ژووره وه ی ناو کۆشکه که ناگریت.

راستی یه مه زنه کانی ئیمانیش، وه کو ئه م کۆشکه گه وره یه وان و، هه ر بهلگه یه کی
چه سپینه ریش له بریی کلیلی یه کیکه له و ده ر گایانه. که واته نابین تهنها له بهر مانه وه ی
یه کیك له و ده ر گایانه به داخراوی، له نیوان سه دان ده ر گای کراوه دا، ئینکاری له
ئاستی ئه و راستی یه ئیمانی یه دا بنوینریت و پشتی لی هه لیکریت.

به لام شهیتان به شیککی زوری خه لک - له بهر چه ند هۆیه کی وهك نه زانی و بی ناگایی -

ده خه له تینیت و ئاماژه بو ده ر گا داخراوه کان ده کات و پیمان ده لیت:

"چوونه ژووره وه بو ناو ئه و کۆشکه هه ر گیز له توانادا نی یه".

بو ئه وه ی هه موو بهلگه چه سپینه ره کان له کار بجات.

یان به وه له خه شته یان ده بات که پیمان ده لیت:

"کەس ناتوانیٔ پرواتە ناو ئەم کۆشکەو، هەر تەنھا تۆیشی کە بە کۆشکی دەزانیت، دەنانە کۆشکە و نە هیچیشی تێدایە".

دەسائەیی ئەو مرۆڤە هەزارەیی کە گیرۆدەیی داوی فرۆفیلی شەیتانە!
ئەگەر دەتەوێت لە ژبانی ئایینی و کەسی و کۆمەڵایەتی دا بێ وەیی و پارێزراو بیست و، بێر و هۆشت لەسەر خۆ بیست و لەرێ نەتراییت، ئەوا هەموو گوفتار و کرداریکت بە تەرازووی قورئانی پیروۆز و سوننەتە شیرینە کانی پیغمبەرمان ﷺ بپێوه و رەفتاریان پێ بکە. با پێشەوا و رابەرت تەنھا قورئانی پیروۆز و سوننەت و رەوشتی پیغمبەر بیست ﷺ.
ئنجای بە دلتیکی خاوین و لالانەوێهە کێ بە کۆلەوێهە دەستی نزا بەرز بکەرەوێهە و لە دەرگانی خوای گەورەدا پارێرەوێهە و، بلی:

"أعوذُ بالله مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ".

ئەمە سیازدە ئاماژەیی ئەوتۆ کە بریتین لە سیازدە کللی بۆ کردنەوێهە قەلامەحکەم و قائمە کەیی دوا هەمین سوورەتی قورئانی پیروۆزی خاوەن ئیعباز، ئەو سوورەتەیی کە گەنجینەیی خۆ بەخوا پاراستنە لە شەپری شەیتان و، روونکردنەوێهە کێ درێژی ئەم پەنابردنەییە.

دەسائۆش بەم کلیلانە ئەو قەڵایە بکەرەوێهە و برۆرە ناویەو، با سەلامەتی و بێ وەیی و ئاسایش و دلتیابیت دەستگیر بیست:

أعوذُ بالله مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾﴾

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿١﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾.

بریسکه‌ی چوارده‌هه‌م

ئەم بریسکه‌یه له دوو مه‌قام بێکھاتوو

مه‌قامی یه‌که‌م

وه‌لامی دوو پرسیاره

باسمه‌ سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

برای تازیز و راست و به‌وه‌فام کاک ره‌ئفەت!

ئەو پرسیاره‌ی که له باره‌ی گا و نه‌ه‌نگ (الثور و الحوت) ه‌وه کردبووت، وه‌لامه‌که‌ی له ه‌ه‌ندئێ پهمادا ه‌ه‌یه. ئنجاله "لقى سئ‌ه‌می وت‌ه‌ی بیست و چواره‌م" یشدا دوازه‌ قاعیده‌ی گ‌رنگ له ناوه‌ندی دوازه‌ ده‌ستوردا سه‌باره‌ت به‌م جۆره‌ پرسیاره‌وه‌ روون کراوه‌ته‌وه‌، ئەو ده‌ستورانه‌ چەند بناغه‌یه‌کی گ‌ه‌لئێ گ‌رنگن بۆ به‌ر په‌رچدان‌ه‌وه‌ی ه‌ه‌ر وه‌هم و گ‌ومانیک ئاراسته‌ی فه‌رموو‌ده‌ پیرۆزه‌ کان بک‌رئیت و، ه‌ه‌ریه‌ که‌یان پێوه‌رئیک‌ی باشن بۆ ده‌رخستنی ته‌ئویله‌ جۆراو جۆره‌کانی فه‌رموو‌ده‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ.

برام! من ته‌نها سه‌رقالی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌م که "سنووحات" ن و کتوپ‌ری وه‌ک ده‌رفه‌ت بۆ "دل" دئین و، به‌ داخه‌وه‌ - ئیستا - چەند حاله‌تیک‌ی ئه‌وتۆ ه‌ه‌ن بوا‌ری ئه‌وه‌م ناده‌ن خه‌ریکی باس و باب‌ه‌ته‌ زانستی‌یه‌ کان‌م. بۆیه‌ ناتوانم وه‌لامیک‌ی تێر و ته‌سه‌لی پرسیاره‌ که‌تان بده‌مه‌وه‌. خۆ ئه‌گه‌ر خ‌وای گ‌ه‌وره‌ ته‌وفیق‌ بدات و ده‌رگای "سنووحات" له‌ دل بکات‌ه‌وه‌ ئه‌وا ناچار ده‌م پێیان‌ه‌وه‌ سه‌رقال بێم و، له‌وانه‌یه‌ ته‌نها وه‌لامی ئه‌و جۆره‌ پرسیاره‌نه‌ بدرئینه‌وه‌ که‌ له‌ گ‌ه‌ل ئه‌و سنووحاتانه‌دا بگ‌ونجین.

جا تکام وایه لهوه دلگران نهبن که ناتوانم وه لآمی تیروتسهلی ههموو پرسیاره کانتان بدهمهوه. بهلام بائم جارهبان وه لآمیکی کورتی پرسیاره کهت بدهمهوه.

✽ برام! له پرسیاره که تاندا باسی نهوه تان کردوه که:

زانایانی ثابین دهلین: زهوی له سهر "گا و نههنگ" راگیر کراوه. کهچی جوگرافیا به ههسارهیه کی ههلواسراوی ده بینیت که وهک ههموو ههساره کانی تر به ناو بو شایی ناسماندا هاتوچو ده کات، نه گا له گزری دا ههیه و نه نههنگ!

وهلام:

ریوایه تیگ له زاتیکی وهک "ئین عه بیاس" هوه - خویان لی رازی بیت - ده گیر نهوه که ده لیت^(۱):

پرسیار له پیغمهبر ﷺ کرا: زهوی له سهر چی راوه ستاوه؟ له وه لامدا فهرمووی: "علی الثور والحوت".

له ریوایه تیکی تر دا ده لیت: جاریک له وه لامدا فهرمووی هتی: "علی الثور" و له وه لآمیکی تر دا فهرمووی هتی: "علی الحوت".

بهلام هندی کهس له "محدثین" ئەم ریوایه تانهیان به سهر چه ند چیرۆ کیکی ئەفسانهیی و "ئیسرا ئیلیات" دا شکاندوو هتوه، به تاییهت ئەو ئەفسانه و حیکایه تانهی که له زانا نۆ موسلمانان کانی به نی ئیسرا ئیله وه بیسترون له وانیهی که واتای فهرمووده کهیان گزریوه و به جزریکی گهلی سهر و نامۆ لیکیان داوه توه و به سهر چه ند داستان و چیرۆ کی کدا شکاندوو یانه توه که له کتیبه ینشووه کاندا سه بارهت به گا و نههنگه وه باس کراون.

(۱) دانهر له کتیبکی تری دا به ناوی (موحاکمات) سه بارهت بهو ریوایه ته، و توویه تی:

له باره ی نهوه ی که زهوی له سهر (گا و نههنگ) بیت هه دیسینک ریوایهت کراوه. به لام:

یه کهم: نایسه ملینین که فهرمووده ی پیغمهبر ﷺ بیت، چونکه نیشانه ی "ئیسرا ئیلیات" ی پیوهیه!

دوو ههم: نه گهر بیشه ملیت که فهرمووده ی پیغمهبر ﷺ، ئەوا هه دیسینکی "ناحاد" ه و له بهر لاوازی پیوه ندیی به کانی نیوان سه نه ده که ی "ظهن" ده گیه نیت، نهک "یه قین". که واته ناروا ته بواری بابه ته کانی عه قیده وه، چونکه ئەو بواره "یه قین" ده گریتا به مهر ج.

سئ ههم: ته نانهت نه گهر "موتواتیر" و "قطعی المتن" یش بیت، "قطعی الدلاله" نی به.

له گه ل نهوه شدا، خهلکانی روالهت بین له وانیهی که شوینی خه یال و نه ندیشه که وتوون ئەم هه دیسه یان له واتا راسته که ی خۆی ترا زاندوو ه.

ئەم هه دیسه - گهر به سلیمت فهرمووده ی پیغمهبر ﷺ - سئ رووی راستی ههیه.

(مامۆستا نوورسی له دهقه که ی سه ره هدا رووه راسته کانی روون کردوو هتوه). (بهراویزی وهر گیر)

وا ئیستا لیره دا و بۆ مه بهستی وه لامدانه وهی پر سیاره کهت، ئیمه به کورتی ئاماژه بۆ سنی بناغه و سنی رووی ئەم مه سه له یه ده کهین:

□ بناغهی یه کهم:

دوای ئەوهی که هه ندی له زانایانی "به نی ئیسرا ئیل" موسلمان بوون، زانسته کانی پیشوویان له گه ل خۆیاندا هینابوو ه ناو ئیسلام. واته بوون به مال به سه ر ئیسلامه وه و له لایه ن خه لکه وه به زانستی ئیسلامی ته ماشا کران. له کاتی کدا که زانسته پیشووه کانی ئەوان گه لێ هه له بیان تیدا بووه. که واته ئەو هه لانه هی ئەوان، نه ک هی ئیسلام.

□ بناغهی دووهه م:

هه ر کات "ته مثیل" و "ته شبیهه کان" له دهستی کهسانی تایبه ته مند ده ر بچن و بکه ونه دهستی عه وامه کان، واته له دهستی زانسته وه بکه ونه ناو دهستی نه زانی، ئەوا به تپه ر بوونی کات وه ک راستی و "حه قیقه ت" داده نرین و له وه ده ر ده چن که وه ک ته شبیهه ته ماشا بکری ن!

بۆ نمونه:

له تافی منالیمدا جار نیکیان مانگ گیرا، له دایکمم پرسی: چی به سه ر مانگدا هاتوو ه؟ وتی: مار قووتی داوه! وتم: خۆ هیشتا هه ر ده بیسرتی؟ وتی: ماری ئاسمان وه ک شرو شه وایه، ناوه وه یان دیاره!

زۆر جار که ئەم رووداو هه ده هاته وه یاد، له خۆم ده پرسی: خور افه تیک که تا ئەم راده یه له راستی یه وه دووره، چۆن که وتوو ته سه ر زاری ئەو دایکه ژیره ی که له گو فتاره کانی دا تابلیتی جیددی یه و هه ر گیز توخنی گالته و گه پ نا که ویت؟!

پاشان که زانستی گه ر دوو نناسیم خوینده وه، بۆم ده ر کهوت که ئەوانه ی به چه شنی دایکم دیار ده ی مانگ گیران لیکه ده نه وه، ته شبیهیان به وینه ی راستی یه کی به ر جهسته وه ر گرتوو ه! چونکه گه ر دوو ناسه کان، له ته شبیهی کی جواندا، ئەو دوو که وانیه ی که له تیکه لپوونی باز نه ی خۆر – که ناو چه ی بور جه کان و خولگه ی پله کانیا نه – و باز نه ی مانگ – که میل و خولگه ی مه نزله کانی مانگه – پیکهاتوو ه، به دوو ماری گه وره یان شو به اندوون و ناوی هه ژ دیه یان لێ ناو ن. ئیجا یه کی ک له دوو خالی یه کتر برینی ئەو دوو باز نه یان ناو ناوه "سه ر" و ئەوی تریشیان ناو ناوه "کلک". جا کاتی که مانگ ده گاته ئاستی "سه ر" و خۆریش ده گاته ئاستی "کلک" ئەوا – وه ک گه ر دوو ناسه کان

دهلین - زهوی ده کهویته نیوان هردوو کیانهوه و دیاردهی مانگ گیران پروو ده دات. واته به پئی ئه و ته شیبهه ی پیشو مانگ ده چیتنه گهرووی ههژدیهه کهوه!
 بهم جزوره، ئه م ته شیبهه زانستی به بهرزه ی که به تیپه ربوونی کات کهوته ناو گوفتاری عوامه کانهوه، کرا به ههژدیهه کی بهرجهسته ی هینده گهوره که مانگ قوت بدات!
 به هه مان جزور، ئه و دوو مهلائیکه تهش که "ئور" و "حوت" یان پئی دهوتریت، به ته شیبهکی بهرز و جوان و به مه بهستی ئامازه یه کی پرله واتا ئه و ناوانه یان لئی نراوه.
 که چی هه ر ئه و نه ده ی به تیپه ربوونی کات ئه م ته شیبهه له زمانی بهرز و ره وانگۆی پیغه مبه ریتی یه وه کهوته ناو زمانی عوامه کان، به راستی به کی بهرجهسته ته سه ور کرا و، ئه و دوو مهلائیکه ته شیوه ی گایه کی زل و نه هه نگیکی زه به لایحیان به بهردا پرا!
 □ بناغهی سینه م:

ههروه ک قورئانی پیروز ئایه تی "موته شایبهات" ی تیدایه و، له رپئی ته شیهه و ته مسیله وه رینمایی عوامه کان بۆ بابهت و باسه ورد و قووله کان ده کات.. فه رموده ی پیغه مبه ریش ﷺ به هه مان جزوره، چند موته شایبهکیان تیدایه و، له رپئی ته شیهه وه - که عوامه کان پینی راهاتوون - راستی به فراوانه کان ده رده پرن. ئه و نه کانی ئه ممان له پهیامه کانی تر دا باس کردوه، وه ک ئه وه ی که:

جاریکیان له کۆری پیغه مبه ردا ﷺ ده نگیک هاته گوئی ئاماده بووان. پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ئه وه به ردیکه حه فتا ساله بۆ ناو دۆزه خ به رده بیته وه، وایستا گه یشته بنکی دۆزه خ.. دوا ی تیپه ربوونی چند خوله کیک، که سیک هاته ناو کۆره که و وتی: فلانه مونافیق مرد که ته مهنی حه فتا سال بوو! به م هه وئه ش ئه و حه قیقه ته راسته ی ناو ته شیهه به لیغه که ی پیغه مبه ری ﷺ ده ربری^(۱).

سه بارهت به پر سیاره که شه وه، ئه و ا سنی پروو لی ره دا باس ده که یین:

(۱) روی مسلم فی کتاب الزهد، وصفه الجنة، والإیمان، عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: "كنا مع رسول الله ﷺ إذ سمع وجبة (أي سقطه) فقال النبي ﷺ: تدرن ما هذا؟ قلنا: الله ورسوله أعلم، قال: هذا حجر رمي به في النار منذ سبعين خريفاً فهو يهوي في النار الآن حتى انتهى إلى قعرها". زاد في رواية: "فسمعت وجبتها (۴/۲۱۸۴ - ۲۱۸۵ رقم ۲۸۴۴).

وروی أيضاً عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قدم من سفر، فلما كان قرب المدينة هاجت ريح شديدة تكاد أن تدفن الراكب. فرعم أن رسول الله ﷺ قال: بُعثت هذه الريح لموت منافق، فلما قدم المدينة فإذا منافق عظيم من المنافقين قد مات". (۴/۲۱۴۵ رقم ۲۷۸۲). ورواه أحمد بغير هذا اللفظ (۳/۳۴۶، ۳۴۱). وانظر شرح الشفا لعلی القاري (۱/۱۶۷). (وه ركيز)

○ پرووی به کم:

خوای گهوره له "عهرش" و "ئاسمانه کان" دا چوار مه لایکه ته مه زنی بز سهر پهرشتی کردنی کاروباری دهسته لاتداریتی خوی تهران کردوه، به کیکیان ناوی: "نسر" ه و به کیکی تریشیان ناوی: "ئور" ه^(۱).

به لام "زهوی" که برای بچووکی ئاسمانه کان و هاوړینی ههساره گهړۆ که کانه، دوو مه لایکه ته سهر پهرشتیکاری بۆ دانراوه که هه ئی ده گرن و، به کیکیان پی دهوتریت: "ئور" و، بهوی تریشیان دهوتریت: "حوت". نهینی و حیکمه ته ئه دوو ناوهش له وه دایه که: زهوی دوو به شه: و شکایی و ده ریا. واته خاک و ئاو. ئه و شتهش که ده ریا و ئاو ده کان ئاو ده دان ده کاته وه: نههنگ یان ماسی به. ئه وهش که و شکایی و خاک ئاو ده دان ده کاته وه "گا" به، چونکه مایه ی ژبانی مروّف بریتی به له کشتو کال که ئه و ئه رکهش له ئه ستوی "گا" نراوه.

که واته ئه و دوو مه لایکه ته ی کاروباری زهوی یان پی سپیرواوه، برتین له دوو پیشه و او سهر پهرشتیکاری زهوی، بۆ به له پروویه که وه جوړه په یوه ندی به کیان به تیره ی نههنگ و په گهزی "گا" کانه وه هه به. له وانه شه - والعلم عند الله - له جیهانی مه له کووت و میسالد له سهر شیوه ی گا و نههنگ ده ربکه ون^(۲).

(۱) عن مالك في قوله عز وجل: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضَ﴾ قال: إن الصخرة التي تحتمت الأرض السابعة، ومنتهى الخلق، على أرجائها أربعة من الملائكة، لكل ملك منهم أربعة وجوه: وجه إنسان ووجه أسد، ووجه نسر، ووجه ثور، فهم قيام عليها قد أحاطوا بالأرض والسماوات ورؤوسهم تحتمت الكرسي والكرسي (تحت) العرش. قال: وهو واضع رجليه تبارك وتعالى على الكرسي.

أخرجه عبد الله بن الإمام أحمد في كتاب (السنة) برقم ۵۸۹، ۳۰۳/۱ في إسناده مجهول والمسدى معروف بالوهم وبقية رجاله ثقات. وعزاه السيوطي في الدر المنثور ۳۲۹/۱ لعبد بن حميد وأبو الشيخ في العظمة وأخرجه أيضاً البيهقي في الأسماء والصفات ص/۴۰۳ وقد أخرجه عبد الرزاق وعبد بن حميد وابن المنذر كما في الدر المنثور باختلاف في السياق ۲۶۱/۶ من كلام وهب بن منبه وهو ثقة كثير النقل من كتب الإسرائيليات. (انظر الميزان ۳۵۲/۴).

(۲) به ئی، گۆی زهوی وه که شتی بهک وایه که به سهر ده ریا ی بۆشایی ئاسماندا ده پروات. جا ئه و که سه ی که - به فرمانی خوای گهوره - ئه م که شتی به زه به لاجه بنی هه سبت و ژبیانه، به و په ری رینکوینکی ده خاته گه ر، واته که شتیوانی که شتی زهوی، ئه و مه لایکه ته به که ناوی "حوت" ی لئ نراوه. ههروه ها زهوی - وه که به فهرووده ی بئغه مبه ر ﷺ چه سپاوه - کیلگی دیوار ژه. که واته ئه و مه لایکه ته ی که - به روخسه ت و

جا به مہبستی نمازہ کردن بؤ ہم پہیوہندی بہ و، وہک ہیمایہک بؤ ئہو دوو جوڑہ بوونہوہرانہی ناو زہوی، پیغہمبہر ﷺ کہ خواہنی زمانی موعجیزہ بہیان و گوفتاری بہ پیڑی پر واتایہ، فہر مووی: "الأرض علی الثور والحوت". واتہ بہ یہک رستہی کورت حہقیقہ تیکی ہیئدہ مہزن و قوولی دہر پری کہ لہوانیہ نہتوانیئت بہ لاپہرہیہ کی تہواو دہر پریئت!

○ پرووی دووہم:

گہر بوتری: دہولت لہسہر چی راگیر دہ کریئت؟ لہ وہلامدا دہوتریئت: "علی السیف والقلم". واتہ پال بہ ہیڑی نازایہ تی شمشیری سوپاوہ دہدات و، لہسہر وریابی و دادگہری قہلمی کارمہندہ کان راگیر دہبیئت.

جالہبہر ئہوہی "زہوی" نیشتہجی و خانہ و لانہی زیندہوہرانہ و، سہرداری زیندہوہرانیش مرؤفہ و، بہشی ہہرہ زوری مرؤفیش لہ کہناری دہریا و پروبارہ کاندہ دہژین و گوزہرانیان لہسہر راوہ ماسی بہ و، بہشہ کہی تری مرؤفیش گوزہرانیان لہسہر کشتو کال بہندہ کہ ئہر کی ئہویش لہ ئہستوی "گا" دایہ و، تہوہرہی بازارگانیشیان لہسہر ماسی بہ.. ئہواہر وہک توانرا بوتری: "تقوم الدولة علی السیف والقلم" دہشتوانیئت بوتری: "تقوم الأرض علی الثور والحوت". چونکہ ہہر کات "گا" لہ کارہ کہی مان بگریئت و ماسی بہ کانیش - کہ بہ یہک جار ملیونہا گہرا دادہنن - واز لہ گہرا دانان بہین، ئہوا گوزہرانی مرؤف ہیئدہ شپرز دہ کہن کہ ژیان مہیسہر نہبیئت و بہدیہنتہری دانش گوی زہوی کاول دہ کات و لہناوی دہبات.

بہم جوڑہ، پیغہمبہری نازیز ﷺ بہ دانایی بہ کی بہرز و رہوانبیڑی بہ کی ئعجاز بہخش و تہنہا بہ دوو وشہی کورت وہلامی پرسیارہ کہی دایہوہ و، راستی بہ کی فراوانی پروون کردہوہ و، مہودای پہیوہندی ژیان مرؤفی بہ زیندہوہرانہوہ دہر خست و، فہر مووی:

"الأرض علی الثور والحوت" (۱).

فہرمانی خوی گہورہ - سہر پہرشتی ئہو کیلگہیہ دہ کات، ناوی "ثور" ی لئی نراوہ. خو ناکشکراشہ کہ ہمہ ناوہ جوانہ چہندہ لہ گہل ئہو ئہر کہدا گونجاوہ! (دانہر)

(۱) روي عن عطاء بن يسار حديث موقوف على كعب فيه ذكر الحوت، قال عنه البوصيري: رواه الحارث ورواته ثقات. برواہ: (المطالب العالیة) للحافظ ابن حجر العسقلانی. الطبعة المحققة. ۴/۴۶-۴۷. (وہر گیپ)

○ پرووی سنی هم:

زانایانی گهر دووناسیی کۆن پیمان وابووہ کہ "خۆر" به دەوری زهوی دا دەسوورپتەوہ و، هەموو سی پلەیه کی خۆریان ناوانوہ: "بورج". جا ئە گەر چەند هیلکی گریمان کراو به نیوان ئەستیرە کانی ئەو بورجانە دا بهینریت ئەوا هەندی جار شیوہی شیریک و، هەندی جاری تر شیوہی تەرازوویەك، یان گایەك، یان نەهەنگیک دەردەچیت. بۆیه ئەو ناوانەیان لەو بورجانە ناوہ.

بەلام زانستی گەردووناسیی نوێ پنی وایه که: "خۆر" به دەوری زهوی دا ناسوورپتەوہ، بەلکو زهوی به دەوری "خۆر" دا دەسوورپتەوہ. واتە ئەو بورجانە لە کار دەخات. کهواتە دەبی هەریەك لەو بورجە لە کارخراوانە و ئەو بازنە گەورە و زەبەلاحانە، لە خولگی سالانە ی زهوی دا چەند بازنەیه کیان - به پیوهریکی بچووکت - هەبیت. ئەو کاتە "زهوی" هەموو مانگیك دەچیتە سایە یه کیك لەو بورجانە و لە ناوہندی دەر کەوتنی ئەو دا دەبیت. وەك بلیسی خولگی سالانە ی زهوی ناوینەیهك بیت ئەو بورجانە ی تیدا دەر بکەویت!

جالەسەر بناغە ی ئەم پرووہی مەسەلە که، وەك پشتر و تمان، پیغمبەر ﷺ جاریک لە وەلامدا فەرمووی: "علی الثور" و جاریکی تر فەرمووی: "علی الحوت"!
بەئنی، شایانی ئەو زمانە ئیعبجاز دەر خەرە ی پیغمبەری ئازیزە ﷺ که جاریک بفرموی: "علی الثور" و بەمەش ئاماژە بۆ راستی یهك بکات که دوای چەند سەدەیهك دەردە کەویت، چونکە "زهوی" لە دەمی ئەو پر سيارە دا لە وینە میسالی یه که ی بورجی "ثور" دا بووہ. بەلام که دوای مانگیك هەمان پر سياری ئاراستە کراو تەوہ، فەرموویەتی:
"علی الحوت" چونکە "زهوی" لەو دەمە دا لە ژیر سایە ی بورجی "حوت" دا بووہ!

بەم پنی یه و، بە فەرموودە ی: "علی الثور و الحوت"، پیغمبەر ﷺ ئاماژە ی بۆ ئەم راستی یه مەزنە کرد که لە ناینده ی وەلامە که ی دا پتر پروون بووہ و دەر کەوت. بەمەش ئاماژە ی بۆ بزوتن و گەشتی زهوی کرد و، بە هینما ئەوہ ی راگەیاند که بورجە ئاسمانی یه راستەقینە و کارگوزارە کان لە خولگی سالانە ی زهوی دان و، هەر گۆی زهوی یه که بەو ئەر که رادە پەرت و لەو بورجانە دا گەشت دە کات. بەلام ئەو بورجانە ی که به خەیاڵ ه ی سوور گە ی خۆرن، هیچ تەن و قەبارە یه کی گەرۆکیان تیدا نی یه!
والله أعلم بالصواب.

سہ بارہت بہو چیرؤ کانہش کہ لہ باز نہی ژیری بہ دہرن و لہ بارہی گا و تہہنگہوہ
دہدوین و لہ کتیبہ ئیسلامی بہ کاندا باس کراون، تہوا: یان "ئیسرا ئیلیات" ن.. یان چہند
تہ شیبہ و نمونہ ہینانہوہ بہ کن.. یان تہ ٹویلی ہہندی کہ سن لہ راوی بہ کان، بہ لام تہو
کہ سانہی کہ بہ وردی لہ شت نا کؤلنہوہ، بہ ہی خودی فہرموودہ کہ یان زانیوہ و
داویانہ تہ پال پیغہ مہری خو شہویست ﷺ.

﴿ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا﴾.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

* * *

✽ پرساری دووہم: تاییہ تہ بہ: "أهل العباء" ہوہ^(۱)

برام!

وا تہنہا یہک حیکمہت لہ نیوان تہو حیکمہ تہ زورانہ دا باس دہ کہین کہ وان لہو
پرسیارہی لہ بارہی "أهل العباء" ہوہ کردتان و تائیتستا بنی و ہلام مابووہوہ.
گہ لئی نہیئی و دانایی لہو دا ہن کہ پیغہ مہر ﷺ عہ با پیروزہ کہی بطاری جوی دا
بہ سہر حہزرتی علی و فاتیمہ و حہسہن و حہسہیندا - خویان لئی رازی بیت - و پاشان
لہو حالہ یاندا دو عای بؤ کردن^(۲) و تہم ٹایہ تہ پیروزہی بہ سہردا خویندن کہ دہ فہرموی:

﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (الأحزاب: ۳۳).

(۱) ئیمامی (بوصیری) دہ فہرمویت:

كذا عليّ مع ابنه وأمهما أهل العباء كما قد جاءنا الخبرُ

(۲) حدیث صحیح ذکرہ الأستاذ النورسی بالمعنی مختصرأ، وللحدیث طرق كثيرة. أنظر المسند ۴۸، ۱۰۷،
۶/۲۹۲، ۲۹۶، ۲۹۸، ۳۰۴، والبخاری فی التاریخ الكبير ۱/۲۶۹، والحاکم ۳/۱۴۷، والترمذی وأحمد فی
فضائل الصحابة برقم ۹۸۷، ۱۱۴۹، ۱۴۰۴، ۱۱۷۰، ۱۳۹۲، وذكر الهیثمی فی الجمع ۹/۱۶۶، والسیوطی
فی الدر المنثور ۵/۱۹۸، وله طرق كثيرة مع مخرجیہا عن عدد من الصحابة رضي الله عنهم. أخرج الطبرانی فی
الأوسط عن علیّ أنه دخل علی النبی ﷺ وقد بسط شمله فجلس علیها هو وعلی وفاطمة والحسن والحسین، ثم
أخذ النبی بمجامعہ ففقد علیہم ثم قال: "اللهم ارض عنهم كما أنا عنهم راض". قال الهیثمی (۹/۱۶۹):
رجاله رجال الصحیح غیر عبید بن طفیل وهو ثقة، کتبتہ أبو سیدان اهـ. حیاة الصحابة ۴/۱۰۵. (وہرگنبر
- لہ "اللعمات" ہوہ).

به لام ئیمه نارۆینه ناو نهینی یه کانی ئەم رووداوه، به لکو له نیوان ئەو حکیمه ته زۆرانهی که په یوه ندی یان به ئەر کی "پینگه مبرایه تی" ی پینگه مبروه ﷺ هیهه تنه یه که حکیمه تیان باس ده کهین، که بریتی یه له وهی:

پینگه مبره ی ئازیز ﷺ به روانینی "پینگه مبرایه تی" ی هاو رازی غهیب و دوا رۆژینی خۆی بینبووی که: له دوا ی سی چل سال چهند ئاشو و بیکی مهزن له نیوان هاوه لان و شوینکه وتووانیاندا روو ده دات و، گه لئ خوینی خاوینیش لهو رووداوانه دا ده رۆژین و، بینبووی که: دیارترینی کهسانی ئەو رووداوانهش ئەم سیانه ن که له ژیر عه باکه ی خۆی داپۆشیون.

جاله بهر ئەوهی هه زه رتی عه لی له بهر چاوی نه ته وهی ئیسلامدا ته بریه بکات و.. دلی هه زه رتی حسه ن بداته وه و.. پیرۆز باییش له هه زه رتی حه سه ن بکات و شه ره فمه ندی و پایه به رزی و سوودی مه زنی بۆ نه ته وهی ئیسلام ده ر بختا به کوژاننده وهی ئاشو و بیکی مه زن و رازی بوونی به سولح و ریکه وتن.. هه روه ها بۆ ده ر خستنی خاوینی وه چه ی هه زه رتی فاتیمه و شه ره فمه ندی یان و شایسته یی یان بۆ ناو نیشان و ناز ناوی به رزی "تالی بهیت" ..

له بهر هه موو ئەمانه، پینگه مبر ﷺ ئەو چوار که سه ی له گه ل خۆی دا به عه باکه ی داپۆشیوه و، ئەو ناو نیشانه شه ره فمه نده ی پین به خشین که بریتی یه له "آل العباء الخمسة". به لئ، هه زه رتی عه لی - خوا ی لئ رازی بیئ - خه لیفه ی راستیی موسلمانان بوو، به لام له بهر ئەوهی ئەو خۆینه خاوینانه ی که له سه رده می ئەودا رژان گه لئ گه وره و به نرخ بوون، ئەوا به ری بوونی هه زه رتی عه لی له رشتنی ئەو خۆینانه له بهر چاوی نه ته وهی ئیسلامدا و له رووی ئەنجامدانی ئەر کی پینگه مبرایه تی یه وه، گه لئ گرنگه، له بهر ئەوه پینگه مبره ی ئازیز ﷺ بهو شیوه یه: خاوینی و به رائه تی هه زه رتی عه لی راده گه یه نیئ و، داوا له هه موو ئەوانه ده کات که په خنه ی لئ ده گرن و به هه لته و گو مپرای داده نیئ له ده سته ی خه واریج و لایه نگرانی ئەمه وی یه کان، که سنووریان ده شکاند و له دژی هه زه رتی عه لی ده دوان، داویان لئ ده کات که: سه باره ت به هه زه رتی عه لی بی ده نگ بن و له دژی نه دوین.

بہ لئی، خہوار بچہ کان و شوینکھوتووانی تہمہوی یہ کان کہ مافی حہزرتی عہلی یان لہرادہ بہدہر پی شیل کرد و بہ گومرایان لہ قہلہم دا و.. ئنجا زیادہ رہوی و بیدعہتی شیعہ کان و، خو تہ بہر پرا کردنیان لہ حہزرتی تہ بو بہ کر و عومہر و.. رو ودانی کارہ ساتہ دلتہزینہ کہی حہزرتی حسہین، خوای لئی رازی بیت.. ہہموو تہمانہ، زیانیکی گہ لئی زوریان بہ موسلمانان گہ یاند.

جا پیغہ مہر ﷺ بہم دو عا و عہبایہ، حہزرتی عہلی و حسہین لہ بہر پرسیاری و تومہ تباری دہر باز دہ کات و، نہ تہوہ کہشی رزگار دہ کات لہوہی کہ گومانی خراپیان پی بہن، ہہروہک لہ پرووی تہر کی پیغہ مہر ایہ تیشہوہ پیروزبایی لہ حہزرتی حسہن دہ کات کہ بہو سولحہی کردی چاکہیہ کی گرنگی بہرامبہر نہ تہوہی ئیسلام نواند و، رایدہ گہیہ نیت کہ تہو و ہچہ پیروزہی لہ حہزرتی فاتیمہ دہ کہونہوہ شہرہ فمہندی یہ کی بلند بہدہست دہہینن و، حہزرتی فاتیمہش لہ پئی نہوہ کانہوہ لای خوای گہورہ ٹافرہ تیکی بہر پز دہ بیت، بہ وینہی دایکی حہزرتی مہریم کہ لہ قورٹاندا خوای گہورہ لہ سہر زمانیہوہ دہ فہرموی:

﴿وَأِنِّي أَعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (آل عمران: ۳۶).

اللہم صلّ علی سیدنا محمد وعلی آلہ الطیبین الطّاهرین الأبرار وعلی أصحابہ
المجاهدین المکرّمین الأخیار. آمین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْءِ ائِيْ اَلْقِيْ اِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيْمٌ ﴿۳۰﴾ اِنَّ مِنْ سَلِيْمَانَ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
 الرَّحِيْمِ ﴿۲۹﴾ (النمل: ۲۹-۳۰)

واله‌م مه‌قامه‌دا چهن‌د نه‌ئینی‌یه‌ك باس ده‌كه‌ین:

□ نه‌ئینی‌یه‌كه‌م:

له‌كاتی بیر‌كردنه‌وه‌م‌دا له‌ ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ یه‌كَبْك له‌ نووره‌كانیم‌به‌م
 جۆره‌ی‌خواره‌وه‌بینی:

سَنی‌نیشانه‌ی‌روون و‌ئاشکرای‌په‌روه‌ردگارنیتی‌خوای‌گه‌وره‌به‌سه‌روسیمای
 بوونه‌وران و،‌ پرووی‌زه‌وی و،‌ پوخساری‌مرؤفه‌وه‌هن. ئەم‌نیشانه‌ئاشکرایانه‌ش‌هینده
 له‌ناو‌یه‌كتردان و‌تیئه‌ل‌کیشی‌یه‌كترین،‌ که‌هه‌ریه‌که‌یان‌نمونه‌یه‌کی‌ئوانی‌تره.

نیشانه‌ی‌یه‌که‌م: نیشانه‌ی‌"ئولووه‌ییه‌ت"ه. ئەو‌نیشانه‌گه‌وره‌و‌دره‌خشانه‌ی:
 هاو‌کاری و،‌ پشتگیری و،‌ به‌ده‌م‌یه‌که‌وه‌هاتن و،‌ ده‌ست‌له‌ملانی‌یه‌ی‌که‌له‌هه‌موو
 به‌شیک‌ی‌گشت‌گه‌ردووندا‌هه‌یه. به‌چه‌شنی‌که: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ﴾ پرووی‌تی‌ده‌کات.

نیشانه‌ی‌دوو‌هه‌م: نیشانه‌ی‌"ره‌حمانی‌یه‌ت"ه. ئەو‌نیشانه‌مه‌زنه‌ئاشکرایه‌ی:
 له‌یه‌کچوون و،‌ پیکه‌وه‌گونجان و،‌ رپکی و،‌ نهرمونیانی و،‌ میه‌ره‌بانی‌یه،‌ که‌له‌په‌روه‌رده
 کردنی‌رووه‌ك و‌زینده‌وه‌ر‌اندا‌هه‌یه. به‌چه‌شنی‌که: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ﴾ پرووی‌تی
 ده‌کات.

پاشان‌نیشانه‌ی‌سَنی‌هه‌م: نیشانه‌ی‌"ره‌حیمییه‌ت"ه. ئەو‌نیشانه‌بلند و‌پروونه‌ی‌که‌له:
 نهرمونیانی‌میه‌ره‌بانینی‌خواو،‌ ورده‌کاری‌ش‌ه‌فه‌قه‌تی و،‌ تیشکه‌کانی‌به‌زه‌یی‌یه‌که‌یه‌وه
 ده‌رده‌که‌وئیت،‌ که‌به‌سه‌روسیمای‌چییه‌تی‌گشتیی‌مرؤفه‌وه‌کی‌شراوه‌و‌ره‌نگی
 دارپژراوه. به‌چه‌شنی‌که‌ناوی‌"الرحیم"ی: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ پرووی
 لنی‌یه‌تی و‌بو‌ی‌ده‌روانیت.

واته‌ ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ ناو‌نیشانیکی‌به‌رز و‌خاوینی‌سَنی‌نیشانه‌یه‌له
 نیشانه‌کانی‌ته‌نیایی‌(الأحدیة)‌ی‌خوای‌گه‌وره،‌ به‌را‌ده‌یه‌ك که‌بووه‌به‌دپرنیکی‌نورانیی

ناو کتیپی بوونه وەر و، خه تیکي رووناك له سەر لاپه رهی جیهاندا ده کیشیت و، ده ستاو یزیکي ئەستور و مه حکه می نیوان به دیهینەر و به دیهینراوانی خوایه. ئەمەش مانای وایه که مادهم ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له عەرشی هه ره مەزنه وه نازل بووه، ئەوا سەریکی په یه سه ته به مرۆفه وه که به رو بوومی بوونه وهران و نوسخه ی بچوو کی جیهانه. که واته زهوی به عەرشی مەزنه وه ده به ستیت و ده بیت به رییه کی تهخت و ئاسان بۆ ئەوهی مرۆف به ره و عەرشی که مالاتی سەربکه ویت و بهرز بیته وه.

□ نهیپی دووهه م:

قورئانی پیروز هه میسه له نیوان باسی دەر که وتنی یه کتابی (واحدیهت) دا دەر که وتنی ته نیایی (ئه حه دیهت) یش روون ده کاته وه، تا کو نه هیلیت عه قلان له ناوه ندی ئەو واحدیه ته ئاشکرایه ی ناو بوونه وه ره له ژماره به دهره کاندای، نو قم و سەرگردان بین. با به نمونه یه که ئەمه روون بکهینه وه:

خۆر (الشمس) به رووناکی یه که ی خۆی دهراند هوری چه نده ها شتی له ژماره به دهری داوه. جا بۆ ره چاو کردنی "خودی خۆر" له کۆی گشتی هه موو رووناکی یه کانی دا پیویست به ته سه وورینکی گه لنی فراوان و روانینکی یه کجار گشتی ده بیت. له بهر ئەوه، خۆر به هۆی دەر که وتن و په نگدانه وه ی رووناکی یه که یه وه له هه موو شتیکی بریسکه داردا، خۆی دهرده خات. واته: هه موو شتیکی بریسکه دار به پیی توانای خۆی دهره شان هه ی خۆی خۆر و تابه ئەندی یه کانی وه ک: رووناکی و، گهرمی، دهرده خات. ئەمەش بۆ ئەوه ی "خودی خۆر" له بیر نه بریته وه.

جا ههروه که هه موو شتیکی بریسکه دار به پیی توانای خۆی، خۆر و هه موو سیفه ته کانی خۆر دهرده خات، هه موو یه کیکیش له سیفه ته کانی خۆر، وه ک: گهرمی و رووناکی و حهوت په نگه کانی، هه موو ئەو شتانه ده گر نه وه که له بهرام به ریا نه وه ن.

جاله بهر ئەوه ی نمونه هینانه وه قه ره و بره ی تیدا نی یه، و ابۆ نمونه - والله المثل

الأعلى - ده لئین:

خواوه ندی ته نیا و سه مه د، به هه موو ناوه جوانه کانی، دهره شان هه ی له هه موو شتی کدا هه یه و تیای دا دهرده که ویت، به تابهت له زینده وه راندا و، به تابهت تریش له ئاوینه ی ماهیه ته ی مرۆفدا. ههروه ها هه موو یه کی ک له و ناوه جوانانه ی خواوه ند که

په‌یوه‌ندی‌یان به بو‌نوه‌ره‌انه‌وه‌هه‌یه، له‌رووی "وه‌حدهت" و "واحدیهت" هوه‌ده‌ور‌انده‌وری هه‌موو بو‌نوه‌ره‌انیا‌ن دا‌وه.

بهم‌چه‌شنه، قورئانی‌پیرۆز‌مۆری "ئه‌حه‌دییهت" له‌دوو‌توویی "واحدیهت" دا‌ده‌خاته‌پیش‌چاوی‌مرۆف، تا‌کو "ژیری‌یه‌کان" له‌ناو‌فراوانیی "واحدیهت" دا‌نوقم‌نه‌بن و "دلان" یش‌سه‌رسام‌نه‌بن و زاتی‌خاوی‌ن و پیرۆزی‌خوای‌گه‌وره‌یان‌له‌بیر‌نه‌چینه‌وه.

جا: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده‌بیته‌به‌هه‌لگه‌له‌سه‌ر‌سێ‌گرئێ‌(عُقْده‌)‌ی‌گرنگی‌ئه‌و‌مۆره‌جو‌دا‌که‌ره‌وه‌یه‌و‌روونی‌ده‌کاته‌وه.

□ نه‌ئینی‌سێ‌هه‌م:

شتینکی‌به‌هه‌لگه‌نه‌ویسته، به‌هه‌لگو‌بینه‌راوه‌که:

ته‌نها‌میهره‌بانیی‌خوا‌وه‌نده‌بو‌نوه‌ره‌له‌ژماره‌و‌سنوور‌به‌ده‌ره‌کانی‌خسته‌که‌یف‌و‌شادی‌یه‌وه‌.. هه‌مان‌میهره‌بانیش‌بوو‌که‌ئه‌م‌بو‌نوه‌ره‌انه‌ی‌رووناک‌کرده‌وه‌و‌له‌تاریکی‌ده‌ری‌هینان‌به‌ره‌و‌رووناکیی‌بردن‌و.. هه‌ر‌هه‌مان‌میهره‌بانئ‌بوو‌ئه‌م‌بو‌نوه‌ره‌له‌را‌ده‌به‌ده‌ر‌مو‌حتاجانه‌ی‌له‌با‌وه‌شی‌خۆ‌ی‌دا‌گۆش‌و‌په‌روه‌رده‌کرد.. هه‌ر‌ئه‌و‌میهره‌بانئ‌یه‌ش‌بوو‌گشت‌بو‌نوه‌ره‌انی‌له‌هه‌موو‌شوینیکه‌وه‌رینمایی‌کرد‌و‌به‌ره‌و‌لای‌مرۆف‌خسته‌تیه‌رئ‌و‌ژیربار‌و‌پامی‌کردن‌بۆی، ته‌نانه‌ت‌و‌ای‌له‌بو‌نوه‌ره‌ان‌کرد‌بۆ‌یارمه‌تی‌و‌ها‌و‌کاریی‌مرۆف‌ب‌رۆن‌و‌پروانن، به‌وینه‌ی‌پروانینی‌به‌شه‌کانی‌دره‌خت‌بۆ‌به‌روبوومه‌که‌ی.. هه‌روه‌ها‌میهره‌بانئ‌خوای‌گه‌وره‌شه‌که‌ئه‌م‌بۆشایی‌یه‌فراوانه‌ی‌ئاسمانی‌ئا‌وه‌دان‌کرد‌وو‌ته‌وه‌و‌ئه‌م‌جیهانه‌بۆش‌و‌به‌تاله‌ی‌پازاند‌وو‌ته‌وه‌.. هه‌مان‌میهره‌بانیشه‌که‌و‌ای‌له‌م‌مرۆقه‌فانی‌یه‌کرد‌وو‌ه‌ده‌ستیشان‌کرا‌وی‌مانه‌وه‌و‌نهمری‌بیته‌و، کرد‌وو‌یه‌تی‌به‌شایسته‌ی‌گفتو‌گۆ‌ی‌په‌روه‌ردگاری‌جیهانیان‌و، "پایه‌"‌ی‌بلندی: پشت‌گیریی‌خوای‌گه‌وره‌ی‌بێ‌به‌خشیه‌وه.

ئه‌ی‌مرۆف! ماده‌م "میهره‌بانئ‌" سیفه‌تینکی‌خۆشه‌ویسته‌و‌تا‌ئه‌م‌را‌ده‌یه‌ش‌هیز‌و‌کیش‌و‌یارمه‌تی‌و‌فریا‌گوزاریی‌هه‌یه، ئه‌وا‌به‌وتنی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده‌ست‌به‌و‌راستی‌یه‌وه‌بگه‌ره‌و‌له‌سامناکیی‌بیزاریی‌په‌ها‌و‌نازاری‌چه‌نده‌ها‌پیدا‌ویستیی‌بێ‌کو‌تایی‌خۆت‌پزگار‌بکه‌و، له‌خوا‌وه‌ندی‌خوا‌وه‌نی‌عه‌رشئ‌به‌رزئ‌و‌پادشای‌میهره‌بان‌خۆت‌نزیك‌بخه‌ره‌وه‌و، به‌هۆ‌ی‌رووناکی‌یه‌کان‌و‌شه‌فاعه‌تی‌ئه‌و‌میهره‌بانئ‌یه‌وه‌به‌به‌که‌سینکی‌ئه‌مینئ‌شایسته‌ی‌گفتو‌گۆ‌ی‌ئه‌و‌میهره‌بانئ‌یه‌و‌دۆستی‌راستی‌ئه‌و.

بهائی، جهم کردنی بوونه وهران له دهوری مروّف و له ناوهند دانایی یه کی دهستیشان کراودا و، هاندانی ههریه که له بوونه وهران بو ئه وهی پیداوستی یه همیشه زیادبووه کانی مروّف نه هیلن، ده بی له یه کینکی ئەم دوو حاله ته وه سه ری هه لدا بیّت:

یان ئه وه یه هموو جوړیک له جوړه کانی بوونه وهران مروّف ده ناسیّت و پیی ده زانیّت و گوئی پرایه لیه تی و بو خزمه تکر دنی تی ده کوشیّت. واته: یان ئه وه یه ئەم مروّفه ی که به ئاشکرا له کۆله واری و بی دهسته لاتی یه کی ره هادا نو قم بووه، خاوه نی توانا و دهسته لاتیکی ره هایه!! (ئه مهش وه ک دیاره، سه رباری ئه و مه حاله له ژماره به ده رانه ی که تیایدا یه، له بیر کردنه وه ی عه قلیشه وه گه لی دووره)..

یان ئه وه یه ئه و بوونه وهرانه مروّف نانسن، به لکو ئه وان به لگهن له سه ر ئه وه ی که یه کی ک هیه، ئەم مروّفه ده ناسیّت و به زه یی پیدا دیته وه و به حالی ده زانیّت، ئه و که سه ش به دیهینه ری میهره بانه.

ده سا ئه ی مروّف! به ره و هوش و ژیریسی خۆت بگه رپزه وه! ئایا ده گو بخی ئەم په روه رد گاره میهره بانه نه تبینیّت و ئاگای لیّت نه بیّت، که هه ر ئه وه گشت بوونه وهرانی بو یارمه تی و نه هیشتنی پیداوستی یه کانت نار دووه؟

جا ماده م خوا وه ند به تو ده زانیّت و له م زانینه ش ئاگادارت ده کاته وه، به وه ی که به زه یی پییدا دیته وه، ئه و تو هه ر ئه وه نده ت له سه ره که تی بکو شیت بو ناسینی و، هه ول بدهیت به ریز نان له فه رمانه کانی، ئه و خواناسینه تی بو ئاشکرا بکه یت.

به و په ری دلنیایی و بی گومانی یه وه بزانه که: ته نها راستیی ئەم میهره بانی یه ی خوا ی گه وره یه - که میهره بانی یه که دانایی و، چاودیری و، زانست و، توانستی ده گرپته وه - ئەم بوونه وهرانه ی بو تو رام کردووه و خستو نیه ته ژیر فه رمانی ویستی تو ی به دیهینه راوی لاواز و بچووک و دهسته وسان و هه ژار و فانی!

میهره بانی یه ک تا ئەم راده یه مه زن و به م ئەندازه یه ش فراوان بیّت، بی گومان داوای شو کرانه بژی ری یه کی گشتی و بی گه رد و ریز گوزاری یه کی بی خلته و خاوینت لسی ده کات. بیشزانه جگه له ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هیچ شتیکی تر نی یه ئەم شو کرانه بژی ری یه گشتی و ریز گوزاری یه بی گه رده ت بو ده ربیّت. که واته هه رده م دوویاتی بکه ره وه و بیکه به هۆ کاریک بو گه یشتنت به و میهره بانی یه فراوانه و، تکا کارت له خزمه ت به خشنده ی میهره باندا.

لە راستى دا بوون و ئاشكرائى "مىهرەبانى" لە بوونەوەر دا گەلى ئاشكراترە لە خۆرى ناوجەرگەى ئاسمان. ھەر وەك نەخشىكى جوان بەو دەروست دەبىت كە تانوپۆى تالە كانى لە چەقى نەخشە كەو بۆ دەوروبەرى و لە دەوروبەرىشەو بۆ ناوچەقى نەخشە كە، ھەموويان بە پىكى تەنرابن و ھۆنرابنەو، ھەر بە ھەمان جۆرىش يەك بە يەكى تالە تىشكە كانى ئەو نوورەى كە لە ھەزار و يەك ناوى جوانى خواى گەورەو تىشك دەدەن و دەدرەوشىنەو و تادەگەنە ئەم بوونەوەرە زۆر و فراوانانە ھاتوون و كشاوون و درىژبوونەتەو، بەوپەرى جوانى و لە چوارچىوہى مىهرەبانى يەكى گشتى دا، مۆرىكى پروونى "پەھىمىيەت" و، نەخشىكى قەشەنگى "شەفەقەت و مىهرەبانى" و، دروشمىكى يەكجار ناوازەى ئەوتۆ پىشانى "زىران" دەدەن كە گەلى ئاشكراترە لە پروونى و ئاشكرائى خۆر لە پىش "چاوان" دا!

بەلى، ئەو كەسەى كە خۆر و مانگ و ھەموو توخم و كانزا و پروو و زىندەوەرەن بە تىشكى ھەزار و يەك ناوى خۆى پىكدەخات و، بە چەشنى تانوپۆ و تالە نوورانى يە كانى نەخشونىگارنى ناوازە لە گەل يە كتر دا دەيانگونىت و، ھەموويان بۆ خزمەتگوزارى زىان دەخاتە كار و، بەو شەفەقەتە بەلەزەتە شىرىنەش كە لە داىكانى پروو و زىندەوەرەندا بۆ پىچوو كانيان دايناو، شەفەقەت و مىهرەبانى خۆى بەرامبەر ھەموو بوونەوەرەن دەرخستوو.

ئەو كەسەى كە بە رامكردن و ژىربارخستنى زىندەوەرەن بۆ زىانى مروف، برىسكەدارترىن درەوشانەو كانى مىهرەبانى و جوانترىن نەخشونىگارى خۆى ئاشكرا كردوو، بەمەش پاىە و رىز و گرنىگى مروفى بە لاى خۆيەو، پىشان داو.

ئەو كەسەى لە گەل بەدپەنراوانى دا ئاوايە، تەنھا ئەو خواوئەندە بەتوانا و مىهرەبانەيە كە ئەم مىهرەبانى يە فراوانەى خۆى كردوو بە تكاوەر گىراوى دەرگانەى دەولەمەندىيە رەھائى خۆى، بە چەشنى كە زىندەوەرەن و مروفى يەكجار ھەزار تىكائى پىدە كەن و پىي دەپارپنەو.

ئەى مروف! ئەگەر بە راستى مروفىت، ئەوا ھەمىشە بەلى: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ تاكو ئەو تىككار و شەفاعةتخوازەت دەست بكەوئت.

شتیکى به لگه نه ويست، به لكو بينراوه كه: تهنها "ميهره بانى" يه هموو تيره و جوره كانى پرووهك و زينده وهران - هر چهندهش جورا و جور و جياوازن و له چوارسه د ههزار تيره و جور زياترن - بين ده گه نييت و پهروه ده يان ده كات.. هر ئه و "ميهره بانى" يه شه كه له باشتين كات و به ته و اوترين ريسا و له بارتين چاوديرى و، به يى لى تينكچوون و له بير چوونه و، كاروبارى هموو يان رينكده خات، به راده يه كه كه موري "ئه حه دييه ت" ي بهم پهروه ده كردن و رينكده خسته ي له سهروسىما و روخسارى پرووى زهوى داوه.

به لى، بوونى ئه و ميهره بانى يه، به وينه ي بوونى بوونه و وهرانى پرووى زهوى، بى گومان و چه سپاوه. ههروهك به لگه كانى هاتنه دىي ئه و ميهره بانى يهش به ئه اندازه ي ژماره ي ئه و بوونه وهرانه يه.

ههروهك نيشانه ي "ئه حه دييه ت" و موري "ميهره بانى" به سه ر پرووى زهوى يه و ده بينين، به هه مان جور موري "ميهره بانى" ش به سه روسىماى ماهيه ته ي معنه ويى مرؤفه و ده بينين. پروونى ئه م موره هه رگيز له پروونى ئه و هى كه به سه ر پرووى زهوى و پرووى بوونه وهرانه و يه، كه متر نى يه. ته نانه ت نيشانه ي ئه م ميهره بانى يه ئه وهنده گشتى و فراوانه ده لىي تيشكو (بؤره) يه كه پرووناكىي دره و شانوه كانى ناوه جوانه كانى خواى گه و ره ي تيدا كو ده بيته و ه.

ئه ي مرؤف! ئايا ده گونجى ئه و كه سه ي كه ئه م سىما و روخساره معنه وي يه ي پى به خشيوييت و نيشانه ي "ميهره بانى" و نوورى "ئه حه دييه ت" يشى له و روخساره معنه وي يه ت داوه، وازت لى به نييت و گويت نه داتى و چاوديرى هموو و كرداره كانت نه كات؟ ئايا ده گونجى بى هيچ ئامانج و سووديك پرووى بوونه وهران بؤ لاي تو وهر بچه رخييت؟ يان دره ختى مه زنى بوونه وهران بكات به دره ختىكى زرى بى كه لك و، به رو بوومه كه شى دابري نييت؟ يان هه رگيز ريسى تيده چييت "ميهره بانى يه كه ي"، كه وهك رؤژ ئاشكرايه و هيچ دوودلى و گومانىك هه لئاگرىت و، "دانايى يه كه ي" كه به چه شنى نوور پرووناكه، والى بكات ئينكارى بكرين؟ نه خير.. نه خير. هه رگيز شتى و ناگونجى و خواوه ند زور له وه گه و ره تره.

ئەى مرۇف! بزانه ميعراج (پليكانه) نيك ههيه بۆ ئەوئەى مرۇفنى پئدا سەر بکهوئت تا ده گاته عەرشى ئەو ميههه بانى به. ئەو ميعراجهش: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ ه.
خۆ ئەگەر ده تەوئت رادهى گرنكى و مهزنى و پايه و پلهى ئەو ميعراجه بزائت، ئەوا سەيرى سەرەتای سەد و چوارده سووره ته كانى قورئانى پيرۆز و، هه موو كئيبكى به نرخ و، گشت كارينكى باش بکه!

تەنانهت ئەو فەرمايشتهى ئيمامى شافيعى و موخته هيدانى هاوچه شنى - خوايان لى رازى بىت - كه فەر موويانه: (هه رچهند ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ يه كه ئايه ته له قورئاندا، به لام سەد و چوارده جار نازل بووه) ئەم فەرمايشته، به لگهيه كى مهز نه له سەر گه وره بى و ريز و پايه بلنديى: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾.

□ نهئى چواره‌م:

هه موو كه سنى كه بليت: ﴿اِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ به ته وائى دهه كى دهه وشانه وئەى: "واحديهت" له به دهيهتر او له ژماره به دهه كاندا ناكات، له بهر ئەوئەى كه بىرى مرۇف لهو زۆرى به دا ون ده بىت و سەرى لى تيكده چىت. چونكه بۆ ره چاو كردنى زاتى ته نيا (ئه حەد)ى خواى گه وره له رپى تىكر اى بوونه و هه رانه وئە كاتى به: ﴿اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ گوفتارى له گه ل ده كرئت، بۆ ره چاو كردنى ئەمه، پئويست به دلئكى هئنده مهزن ده بىت كه جئى هه موو زه وئى تئدا بئته وئە، له بهر ئەمه و له سەر بناغهى ئەم نهئى به ورده، خواى گه وره نيشانه و مؤرى "ئه حەديهت" به ئاشكرا له هه موو "به شىك" دا ده رده خات، هه روهك له نئوان "ره حمانيهت" دا له هه موو "جۆره كانى" دا پيشانى دا. ئەمهش بۆ ئەوئەى كه سەرنج ته نها بۆ لای زاتى خواى گه وره "ئه حەد" رابكيشريت و، بۆ ئەوهش كه هه موو كه سىك - له هه ر پلهيه كدا بىت - بتوانيت له كاتى وتنى: ﴿اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ دا، بئى هيج ته كه للوف و قورسى وزه حمه تىك، راسته و خۆ روو له زاتى خاوئى و به رزى خواى گه وره بكات.

له بهر روونكر دئە وئە ئەم نهئى بهيه كه ده بىنيت قورئانى پيرۆز كاتى باسى نيشانه كانى خواى گه وره له ئاسۆ كان و فراوانترين باز نه دا ده كات، به كسه ر باسى بچوو كترين باز نهى بوونه و هه ران و بچوو كترين شتى جوز ئيشيان ده كات، تاكو مؤرى "ئه حەديهت" به ئاشكرا له هه موو شتىكدا ده ر بخت.

نمونه‌ی نهمه:

کاتنی قورئانی پیروز نیشانه کانی خواوند له به‌دیھینانی ئاسمانه کان و زهوی دا پروون ده کاته‌وه، یه کسه‌ر نیشانه کانیشی له به‌دیھینانی مرؤفدا و پروونکر دنه‌وه‌ی ورده کاریبی ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی له ده‌نگی دا و ناوازه‌یی ئه‌و دانایی یانه‌ش له په‌نگ و روخساریدا، پروون ده کاته‌وه. تاکو "بیر"ی مرؤف له‌ناو ئاسۆ فراوان و زۆره‌کاندا په‌رته‌وازه و، "دل"یشی نوعمی ناو زۆری‌یه‌کی بی کۆتایی نه‌بیّت و، "گیان"یشی، بی بوونی هیچ هۆیه‌ک له نیواندا، راسته‌وخۆ به‌ په‌ر سترای راسته‌قینه‌ی خۆی شاد بییّت.

ئهم ئایه‌ته‌ی خواره‌وه به‌ پروونکر دنه‌وه‌یه‌کی ئیعجاز به‌خش، ئهم راسته‌یه‌ی پیشوو پروون ده کاته‌وه:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ﴾ (الروم: ۲۲).

پاشان هه‌ر چه‌نده نیشانه و مۆره‌کانی "وه‌حدانییه‌ت" به‌ ئەندازه‌یه‌کی گه‌لێ زۆر و بی کۆتایی له به‌دیھینراواندا، هه‌ر له فراوانترین نیشانه و مۆری هه‌مه‌کی یه‌وه تا ده‌گاته‌ بچوو کترین نیشانه و مۆری هه‌نده‌کی، له چه‌ندین بازنه‌ی تیه‌هل‌کیش و چه‌ندین پله و جووری جیا‌جیا و زۆر و زه‌به‌نده‌دا، دانراون، هه‌ر چه‌ند ئهم نیشانه و مۆرانه‌ی "وه‌حدانییه‌ت" ناو پروون و ئاشکران، که‌چی هیشتا پروونی به‌که‌ی له نیوان چه‌ندین به‌دیھینراوی زۆر و زه‌به‌نده‌دایه‌ و، کاتنی ده‌وتریّت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ مافی ته‌واوی خۆیان نادریتی. له‌به‌ر ئه‌وه، پیویست ده‌کات مۆری "ئه‌حه‌دییه‌ت"یش له دووتوی مۆری "وه‌حدانییه‌ت" دا بییّت بۆ ئه‌وه‌ی پێ بۆ "دل" بکاته‌وه تاکو به‌ گه‌یشتنی به‌ زاتی بی چه‌ندو چۆنی پاک و پیروزی خوی گه‌وره، شاد و شه‌ره‌فمه‌ند بییّت، بی ئه‌وه‌ی زۆری بوونه‌وه‌رانی بیر بخته‌وه.

پاشان بۆ مه‌به‌ستی پراکیشانی سه‌رنجی چاوان و دلان به‌ره‌و مۆری "ئه‌حه‌دییه‌ت"، نه‌خشیکی ناوازه‌ی تابلیی سه‌رنج پراکیش و.. نوورینکی دره‌خشانی له‌وپه‌ری پرووناکی دا و.. شیرینی یه‌کی به‌تام له‌وپه‌ری چیژ و له‌زه‌تدا و.. جوانی یه‌کی خۆشویستراو له‌وپه‌ری دلگیری دا و.. راسته‌یه‌کی په‌ گدا کوتا و له‌وپه‌ری به‌هیزی دا.. له‌سه‌ر ئه‌و نیشانه‌ی "ئه‌حه‌دییه‌ت" ه‌ دانراوه، که‌ ئه‌ویش نیشانه‌ی به‌زه‌یی (الرحمة) و مۆری میه‌ره‌بانی (الرحیمیه) یه.

بهلئی، تنها هیژی ئه و بهزهیی بهیه که سه رنجی خاوه ن ههستان بو لای خوئی راده کیشیت و دهستان ده گریت و دهیانگه به نیت به مؤر و نیشانهی "ئه حه دیهت" و، ایان لئی ده کات زاتی پیروزی خوای ته نیا ره چاو بکه ن، به چه شنی که مرؤف به گفتو گوئی راسته قینهی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ شه رهمه ند و به ره وه ده کات.

بهه جوره بومان پروون بووه وه که مادهه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ پیروستی "فاتیحه" و پوخته به کی کورتی "قورئانی پیروز"، ئه و بووه به ناو نیشان و ته رجومانیک بو ئهه نهینی به مه زنه ی که باس کرا. جا ئه و که سه ی که ده توانیت ئهه ناو نیشانه ی ده ست بکه ویت، ده ستوانیت به ناو چینه کانی به زهیی و میهره بانئی دا بکه ریت و، ئه و که سه ه ئهه ته رجومانه ده خاته گفت، ئه و له نهینی به کانی میهره بانیش تی ده گات و ده یانز انیت و، نووره کانی میهره بانئی و به زه ییش ده بینیت.

□ نهینی پیچهم:

فه رموده یه کی پیروز ده فه رموی:

"إن الله خلق آدم على صورة الرحمن"^(۱). أو كما قال ﷺ.

هه ندئی له شوینکه و توانی ته ریه ته سه فیه به کان به چه شنیکی سه یر ئهه فه رموده پیروزه یان لیک دا وه ته وه که بو بیرو با وه ری ئیمانی ناشیت و له گه لئی دا ناگو نجی. ته نانه ت هه ندئی له ئه هلی عیشق گه یاندو ویانه ته ئه وه ی که ته ماشای سیمای مه عنه ویی مرؤف به شیویه که بکه ن که وه ک شیویه خوای گه وه ری ره حمان و ابیت!

جا له بهر ئه وه ی زوره ی ئه هلی عیشق له باریکی بینا گایی دان و نو قمی ده ریای عیشقن و شتانیان لئی ده ئالتوزیت، ئه و له وانیه له و شتانه دا که به پیچه وانیه ی حه قیه ته وه وه ری ده گرن به هانه یان وه ربگیریت. به لام که سانی وریا و به ناگا و بیدار به ته و او ی ده ست به پرووی ئه و چه شنه و اتایانه وه ده نین که پیچه وانیه ی بناغه کانی ئیمانن و، وه ریان ناگرن. خو گه ره که سینک پییان رازی بیت، ئه و اه له ی کردو وه له راستی لایدا وه.

(۱) "خلق الله عز وجل آدم على صورته.. " حدیث صحیح أخرجه البخاري برقم ۶۲۲۷ و مسلم برقم ۲۸۴۱ و أحمد ۳۱۵/۲ وابن خزيمة في التوحيد ص ۲۹. أما حدیث "إن الله خلق آدم على صورة الرحمن" فقد عزاه الحافظ في الفتح ۱۸۳/۵ لابن أبي عاصم في السنة والطبراني من حدیث ابن عمر رضي الله عنهما، وقال الحافظ باسناد رجاله ثقات. (وهه رگیز - له چاپه عه ره بی به که ی "اللعمات" وه).

بهلنی، ئەو کەسەى کاروبارى گەردوون رېنکەخات و وهك ئەوهى گەردوون خانوويهك يان كۆشكېك بېت ئاوا به ئاسانى به سەر کاروبارى دا زال و فەرمانرەوايه.. ئەو کەسەى ئەستېرە و تەن و قەبارە كانى ئاسمان بهوپەرى دانايى و ئاسانى و به چەشنى گەرديله كان دەجوولتېتت..

ئەو کەسەى كە گەرديله كان فەرمانە كانى ئەو جى به جى دە كەن و ملكه چى دەبن.. بهلنی، ئەو کەسەى كە هەموو ئەم كارانه ئەنجام دەدات، تەنها خواوهندى مەزنى پاك و پېرۆزه.

جا هەر چەندە زاتى پېرۆز و بى چەندو چۆنى ئەو خواوهندە گەورهيه: بەرز و بلند و پاك و پېرۆزه لەوهى كە هاوبەشى بېت، چونكە به پى دەقى قورئانى پېرۆز كە دەفەرموى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشورى: ۱۱) نە هاوبەشى هەيه نە هاوتا و نە دژ و نە هاوشیوه و هاوچەشن. بەلام کاروباره پر له دانايى و سيفهته مەزن و ناوه جوانه كانى به چاويلكەى نەينى به كانى نمونه هينانهوه (ضرب الأمثال) سەير دە كرىن كە لەم نايهته پېرۆزه دا روون كراوه تەوه: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ۲۷). واتە نمونه هينانهوه له كاتى باسكردنى کاروباره پر له دانايى به كانى خواى گەوره دا بوارى بى دراوه و كارىكه روو دەدات.

* * *

ئەم فەرمووده مەزەنە چەندىن مەبهستى مەزنى زۆرى تېدايه: يە كېك لەوانە ئەوهيه كە: مروف به شيوهيه كى هينده ناوازه دروست كراوه كە ناوى جوانى: "الرحمن"ى خواى گەوره به تەواوى له خۆى دا دەربخات. بهلنی، به پى ئەوهى له نەينى به كانى پيشوودا روونمان كردهوه، ئەوا: هەروەك ناوى: "الرحمن" له تيشكە كانى دەر كەوتنى هەزار و يەك ناوى جوانى خواى گەوره به سەر رووى گەردوونەوه دەدره وشیتەوه..

هەروەها وهك ناوى: "الرحمن" به چەندىن درهوشانەوهى لەژمارە به دەرى پەروەدگارىي رەهاى خواى گەوره، به سەر رووخسارى زهوى يەوه پيشان دەدریت.. به هەمان جۆرىش، خواى گەوره درهوشانەوهى هەره تەواوى ناوى "الرحمن" له شيوه و وینه (صورة)ى گشتىي مروفدا، به پىوانهيه كى بچوو كتر دەره خات، به چەشنى

بچووكى خۇي دەنۇنىيىتى و سەرى بۇ توانستى ئەو دانەواندووہ و مىلى بۇ عىززەت و سام و شكۇزى ئەو كەچ كرددوہ.

كەواتە ئەى مرۇف!

"مىھرەبانى" بۇ دىوان و حوزوورى ئەو دەولئەمەندە رەھايە تۇ بەرز دە كاتەوہ و، دەتكات بە خۇشەويستى ئەو پادشا ھەمىشەيىيە مەزنە. تەنانەت بۇ پلەى مەزنى گفتوگۇ لە گەل كرددنى ئەو دەتبات و دەتكات بە خۇشەويست و بەندەيە كى بەرپىزى لاي ئەو.

بەلام ھەروەك تۇ ناگەيتە خۇر، چونكە لىيى دووريت، تەنانەت ھەر ناشتوانيت بە ھىچ جۇرىك نزيكى بكەويتەوہ و، لە رپى ئاوينەيە كەوہ رووناكى و درەخشانى و وينەى خۇيت دەداتى.. ئىمەش بە وينەى ئەمە، ھەرچەندە لە زاتى خاوينى خواى گەورەوہ گەلىى دوورين، بەلام نوورى "مىھرەبانى" يە كەى، ئەومان لى نزيك دەخاتەوہ.

ئەى مرۇف!

كەسىك ئەم مىھرەبانى يەى دەست بكەويت، گەنجينەيە كى مەزنى نەبراوہى پەرلە نوورى دەست كەتوہ. بيشزانە رپى گەيشتن بەم گەنجينە مەزنە ئەوہ بە كە:

درەخشانتىن ئومونەى مىھرەبانى و، باشتىن نوينەرى ئەو مىھرەبانى يە و، رەوانىيىتىن زىمانىك باسى بكات و، بەرپىزتىن بانگەواز كار بۇ لاي، تەنيا ئەو كەسەيە كە لە قورتانى پىرۇزدا بە: ﴿رَحْمَةٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الأنبياء: ۱۰۷) واتە: "مىھرەبانى جىھانيان" ناو براوہ، كە پىغەمبەرى خۇشەويستمانە ﷺ.. جا باشتىن رپى بۇ گەيشتن و دەستكەوتنى ئەو گەنجينە ھەمىشەيىيە: شوينكەوتنى سوننتى پىرۇزى ئەوہ.

بەلام ئايا چۇن و لە رپى چ ھۇ كارىكەوہ مرۇف بەو پىغەمبەرە خۇشەويستە ﷺ شاد

بىيىت؟

ئەو ھۇ كارە سلاوات لەسەردانىەتى.

بەلئى، سلاواتدان لەسەر پىغەمبەر ﷺ واتاى مىھرەبانى دە گەيەنىت، چونكە سلاوات برىتىيە لە دوغاي رەحمەت و مىھرەبانى بۇ ئەو رەحمەت و مىھرەبانى يە بەرجەستە و زىندووہ و، ھۇ كارىكە بۇ گەيشتن و شادبوون بەو "مىھرەبانى جىھانيان"ە.

دەسا ئەى مرۇف! سلاواتدان لە دىدارى ئەو پىغەمبەرە ئازىزە ﷺ بكە بەھۇى پى گەيشتن و پى شادبوونى. پاشان دەستى پىوہ بگرە تاكو بتگەيەنىتە مىھرەبانى خواوہندى "رەھمان و رەھيم".

خۆ کاتی ئه‌وه‌ی ئیسلام دو‌عه‌ ده‌ که‌ن و سالاوات له‌ سه‌ر ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ تازی‌ه‌ ﷺ ده‌ ده‌ن، به‌ روونی مه‌ودای ئه‌م میه‌ره‌بانی‌یه‌ و، راده‌ی گرنگی و فراوانیی ئه‌م دیاری‌یه‌ خوایی‌یه‌، ده‌ چه‌ سپینن.

به‌ کورتی:

گه‌نجینه‌وان و به‌رێزترین بانگه‌واز کاری ده‌ر گانه‌ی گه‌نجینه‌ی میه‌ره‌بانیی خواوه‌ند: زاتی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ به‌رێزه‌ ﷺ. هه‌روه‌ک به‌نرخ‌ترین کلیلی ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ش: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ه، و، بناغه‌ی ئه‌و شته‌ش که‌ ده‌یکاته‌وه‌: سالاواتدانه‌ له‌ سه‌ر ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ.

اللَّهُمَّ بِحَقِّ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ صَلَّى عَلَيَّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ كَمَا يَلِيْقُ بِرَحْمَتِكَ وَبِحُرْمَتِهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، أَجْمَعِينَ. وَأَرْحَمْنَا رَحْمَةً تُغْنِينَا بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ مِنْ خَلْقِكَ. آمِينَ.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

* * *

بریسکه‌ی پازدهه‌م

بریتی‌یه‌ له‌ پیرستی په‌یامه‌ کانی نوور: (وته‌ کان، مه‌ کتووبات، بریسکه‌ کان - تا بریسکه‌ی چواردهه‌م). جا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر کۆمه‌له‌ په‌یامه‌و پیرستی تایه‌تیی خۆی له‌ گه‌لدا بلاو کر او ته‌وه‌، ئه‌و الی‌ه‌دا ئه‌م بریسکه‌یه‌ دانه‌نرا.

بریسکه‌ی شازده‌هه‌م

باسمه سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

بۆ دۆستان و براییانی نازیزم:

مه‌لا سه‌بری، حافظ عه‌لی، مه‌سه‌وود، مسته‌فاکان، خه‌سه‌رو، ره‌ئفه‌ت، به‌کر به‌گ،
پوشدی، لوتفی‌یه‌کان، حافظ ئه‌حمه‌د، مه‌لا مسته‌فا و، ئه‌وانی تریش!
پر به‌دل هه‌ستم کرد و به‌پنویستم زانی چوار مه‌سه‌له‌تان به‌پوختی بۆ باس بکه‌م که
هه‌رچه‌ند به‌روالته‌ت بچووکن به‌لام له‌راستی داگرنگ و سه‌رنج راکیشن و پرسیاریان
له‌باره‌وه‌ده‌کریت، تاکو لییان ناگادار بینه‌وه.

□ یه‌که‌م پرسیار ی سه‌رنج راکیش:

یه‌کیک له‌برایانمان که "عه‌بدوللای چا‌پرازاده" یه‌و که‌سانیکی تریش، هه‌والیان
داینی که‌ئه‌هلی که‌شف و توویانه: شوینکه‌و تووانی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له‌مه‌زانه‌دا
- که‌رابورد - هه‌ندی مژده‌ی خو‌ش و فتووحات به‌ده‌ست ده‌هینن و ئه‌م ته‌نگانه‌یان
له‌سه‌ر لاده‌چیت. که‌چی هه‌چ شتیکی وه‌ک ئه‌مانه‌نه‌هاته‌دی!

جالییان پرسیم: چۆن که‌سانی ئاواله‌ئه‌هلی که‌شف و ویلابه‌ت هه‌والی شتی
پینچه‌وانه‌ی واقع‌را ده‌گه‌یه‌نن؟

یه‌کسه‌ری ئه‌م وه‌لامه‌ی خواره‌وه‌م دانه‌وه‌که‌له‌و سنووحاتانه‌ن بۆ دل‌م دین. وتم:
له‌فه‌رموده‌ی پیروزدا شتیکی به‌م واتایه‌هاتووه‌که:

"کاتیک بهلا ده باریت، سدهقه روو بهرووی ده بیتهوه و ده بیاته دواوه"^(۱).

لهه فهرمووده پیروزهوه دهرده کهویت که: شتانی تهقدیر کراو کاتنی لهه جیهانی په نهانهوه بهرهو جیهانی ناشکرا و بینراو دین، به چهنده مر جیکهوه به ستر او نهتهوه. جا له بهر دوا کهوتنی ههندی لهو مهر جانسه ئهوانیش دوا ده کهون و نایه نه دی، ئیتر ئهو موقه دهر اتهش، که ئهولیاکانی ئههلی کهشف بینویانه، دوا ده کهون. واته ئهو موقه دهر اتهه پرهها نین بهلکو پابهندی چهنده هل و مهر جیکن. جا له بهر نههاتنه دی ئهو مهر جانسه رووداوه کهش نایهته دی. چونکه ئهو رووداوه به وینهی "ئهجهلی موعه للهق" وایه؛ له "تابلوی کوژانهوه و تیانووسین" دا نووسراوه که جوړیکه له تو ماره کانی "لهو حی ئهزهلی". خو "کهشف" یش به ده گمهن بو لهو حی ئهزهلی بهرز ده بیتهوه. بهلکو زور بهی کهشفه کان ناتوانن تا ئهوی بر بکهن.

جا له سهر ئهه بناغهیه:

ئهو ههوالانهی که له مانگی پرههزانی رابوردوو و جهژنی قوربان و کاته کانی تر دا له سهر بناغهیه هه لئینجان (استنباط) یاخود به جوړیک له کهشفی پیاوچا کان و اگه یه نران، بو یه له راستی دا نههاتنه دی چونکه ههل و مهرجه کانیا ن بو نهره خسا بوو. کهواته ئهو کهسانه ی که ئهو چهشنه ههوالانهیان راگه یاندا نابین به درؤ بخزینهوه، چونکه ئهو رووداوانه ی که ههوالیان له بارهوه دا له راستی دا تهقدیر کرابوون، بهلام تا ههل و مهرجه کانیا ن پهیدا نهین ئهوانیش روونادهن، خو مادهه مهرجه کان نههاتن، ئهوا رووداوه کهش پهیدا ناییت.

بهلئی، ئهو دوعا و نزا خاوین و بئ گهردهی که زور بهی ئههلی سونهت و جهماعهت له پرههزانی پیروزدا بو نهمانی "بیدعهت" دهیکهن، هو کار و مهر جیکي گرنکه بو هاتنه دیی ئهو ههوالانه. بهلام به داخهوه تیکه لئوونی "بیدعهت" له ناو مزگهوته کان و لهه مانگه پیروزهوا ریئی له گیرا کردن و قبول بوونی ئهو دوعایانه گرت و ئنجا ئهو گرفت و تهنگانانهش له سهر موسلمانان لانه چوون! چونکه ههروهک به بهلگهی

(۱) أصل الحديث: عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ قال: "لا يغني حذر من قدر، والدعاء ينفع مما نزل وما لم ينزل، وإن البلاء لينزل، فيتلقاه الدعاء فيعتلجان إلى يوم القيامة". حديث حسن أخرجه الحاكم. وحديث: "لا يرد القضاء إلا الدعاء" قال الترمذي: حسن غريب. (تميز الطيب لابن البدیع الشيباني).

فەر مووده پیرۆزه که: سه دهقه به لا و گبرو گرفت ده باته دواوه، دو عای بی گهردی زۆرینهی موسلمانانیش ده بیته به هۆی "کیش کردنی" خویشی و شادیی همه لایه نه و گشتی. به لام له بهر نه وهی نه و هیزه کیشکه ر (جاذبه) ه نه هاته و جوود، نه و نه و فتو و حاتانهش نه به خشران و نه و ده رووانهش له موسلمانان نه کرانه وه.

□ دووهم پرساری سه رنج را کیش:

له کاتی کدا که ده بوو له م دوو مانگهی رابور دوودا و له بهر امبهر بارو دۆخینکی و رووژینهی سیاسی یه وه، هه لئیکم بدایه و ده ستم بدایه ته کاریک، چونکه گریمانیکی به هیز له کایه دا بوو که نه بجامی نه و هه و له دلی من و زۆریه ی برا نزیکه کانی خوش بکر دایه .. که چی گویم به و بارو دۆخه نه دا و، به پیچه وانیه ی نه و بیریه ی هه لم گرتوه رهفتاریکم نواند که له بهر ژه وه ندیی ته هلی دنیا بوو، له وانیه ی که سه خله تم ده که ن و تازارم ده دن. بۆیه هه ندی کهس له باره ی منه وه پتر گرفتاری سه رسامی بوون و وتیان: چون ده پروانیه ته نه و سیاسه ته ی که ته م بیدعه تکاره و کۆمه لیک له سه ر کرده مونا فیه کان له دژی تو به کاری ده هینن، وا هیرشی ناکه یته سه ر؟

پوخته ی وه لامه که م نه وه یه که:

مه نترین مه ترسی له م رۆژ گاره دا سه باره ت به موسلمانان: "تیکچوونی دله کان" و "له ق بوونی ئیمان" ه به هۆی نه و گو مریی یه ی که له فه لسه فه و زانسته کانه وه سه رچاوه ی گرتوه. خو تا که چاره سه ریش بو چا کسازیی دلان و رزگار کردنی ئیمان ته نها له "نوور" و پیشاندانی روونا کیدایه، ده نا گهر به گورز و کوته کی سیاسه ت کار بکریت و سه ر که وتن به ده ست به یئیریت، نه و نه و "کافرانه" داده به زنه خواره وه و ده چنه ئاستی "مونا فیه کان"! خو مونا فیه قیش - وه ک ئاشکرایه - گه لئ بی که لکتره له کافران و مه ترسی و زیانیشی له وان زیاتره. که واته گورزی سیاسه ت له م رۆژ گاره دا چا کسازیی له دلاندا ناکات، چونکه "کوفر" داده به زینیه نه و قوولایی دل و نه ویش له وئیدا خوی ده شارپته وه و ده بیته به نیفاق!

پاشان که سینکی ده سه ت و سان و کۆله واری وه ک من ناتوانیت له م کاته دا "نوور" و "کوته ک" پیکه وه به کار به یئیریت. بۆیه ناچارم که به هه موو هیژیکم ده ست به نووره وه بگرم^(۱). که واته ده بی ئاور له کوته کی سیاسه ت نه درپته وه، له هه ر جۆریک بیت. خو

(۱) مه کتووی سیاز ده هم ته م بر گه یه به جوانی روون ده کاته وه. (وه ر گبر)

ئەو کارمەندی بەش کە جیهادی ماددی داخوازی یەتی، لەم کاتەدا لە ئەستۆی ئیمە نەراوە. راستە کۆتەك بۆ وەستاندن "کافر" یان "مور تەد" دانراوە لە سنووری خۆی دا، بەلام خۆ ئیمە تەنها دوو دانە دەست شک دەبەین، تەنانەت گەر سەد دەستیشمان بییت هیشتا بەشی هەلگرتنی نوور ناکات. کەواتە ئیمە دەستیکی وەهامان نی یە کە کۆتە کی سیاسەتی پێ هەلگیریت.

□ سەهەم پرسیاری سەرنج راکیش:

هیرشی بیانی یە کان (وەك ئینگلتەرا و ئیتالیا) لەم دوایی یەدا بۆ سەر ئەم حکوومەتە، دەبییت بە مایە ی وروژاندنی غیرەت و هەست و نەستی ئیسلامی، کە ئەمەش ستوونیک ی راستەقینە و سەرچاوە یە کی هیز بوو بۆ چەندین حکوومەتی پیشتری ئەم نیشتمانە لە دیر زەمانەو و، تارا دەیهک دەشبییت بەهۆی ژیاندنەو ی شەعائیری ئیسلام و دوور خستەو ی هەندیک لە بیدعەتە کان..

ئایا بۆچی بە توندی لەم جەنگە نارازی بوویت و لە خوا پارایتەو کە بە ناشتی و ئاسایش کۆتایی بە کیشە کە بهینیت؟ خۆ تۆ بەم کارەت بوویت بە لایەنگری حکوومەتی بیدعەتکاران، کە ئەمەش چ لە خۆی دا و چ لە ئەنجامە کانی دا پشتگیری و لایەنگری یە بۆ بیدعەتە کان؟!.

وەلام:

ئیمە بۆ دەروو کردنەو لە موسلمانان و، مژدە و، دلخۆشی و، سەر کەوتنیان، لە خوای گەورە دەپارینەو. بەلام نەك بە شمشیری کافران، خوا شمشیرە کانیان لەناو بەریت و بیانکات بە مایە ی نەهاتی بۆ خۆیان! ئیمە نە پیوستمان بە شمشیری ئەوانە، نە چاوەروانی هیچ سوودیکیشین لییانەو. چونکە هەر ئەو بیانی یە سەر سەختانەن کە مونا فیقانیان بەسەر ئەهلی ئیماندا زال کردوو و مولحیدانیشیان لە باوەشی خۆیاندا پی گیانددوو!

ئنجا گێرو گرفت و بەلای جەنگیش زیانیکی زۆر لەم خزمەتە قورئانی یەمان دەدات، چونکە زۆر بەی برا کارگوزار و خۆبەختکار بەرپزە کائمان تەمەنیان لە چل و پینج سال تی ناپەریت، جا ئەگەر جەنگ لە گۆری دا هەبییت، ناچار دەبن برۆنە جەنگەو و واز لەم

خزمه ته قورئانی یه خاوینه بهینن. خۆ ئه گهر من خاوه نی برێك پاره بوومایه، هه موویم به رهزامه ندیبی خۆم بۆ پرزگار کردنی ئه و برا بهرێزانه ده به خشی، با "دراوه بریی" (بدل نقدی) ی نه چوونیان بۆ سه ربازی هه زار لیره ش بوایه! چونکه چوونی سه دان برای کارگوزارمان بۆ سه ربازی و به شداری کردنیان له جیهادی ماددی دایانیککی گه وره یه له م خزمه ته مان که واهه ست ده که م هینده ی سه ده زار لیره ده بیست، بگره چوونی "زه کائی" بۆ سه ربازی له ماوه ی دوو سالی رابوردوودا زیاد له هه زار لیره ی سوودی مه عنه ویی له ده ست داین.

به هه ر حال، خوا وه ندی به توانای شکۆمه ند که له ماوه ی یه ک خوله کدا رووی گرژی ئاسمان له هه ور خاوین ده کاته وه و خۆری دره خشان له رووی ئاسماندا ده ره خات، ده شتوانیت ئه م په له هه وره ره ش و تاریک و بێ به زه یی یانه ش بره وینیته وه و، به و په ری ئاسانی و بێ هه یج زیانیکیش خۆری رووناکی "راستی یه کانی شه ریعت" ده ربخات.

ئیمه له میهره بانیی فراوانی خوای گه وره داوای ئه مه ده که یین و، لییشی ده پارێنه وه که هاتنه دیبی ئه م خواسته مان گران نه خات له سه رمان و، ژیری و فام به میشکی سه رکرده کان و ئیمانی ش به دلانیان به خشی. خۆ ئه مه ش سه روزیادمانه و ئه و کاته ش هه موو شتیك له شوینی خۆی دا راست ده بیته وه.

□ چواره م پرسیاری سه رنج راکیش:

ده لێن: ماده م ئه و شته ی به ده ستانه وه یه "نوور" ه و گورز و کوته کی سیاسه ت نی یه، نووریش مو عاره زه ناکریت و که س لیبی هه لئایه ت و ئاشکرا کردنی شی زیانی بۆ هه یج که سینک لێ ناییته وه. ئه دی بۆچی ئامۆژگاریی هاوه لانتان ده که ن که وریا و بیدار بن و، رێیان پێ ناده ی ت گه لسی په یامی رووناکی به خشی له پیش چاوی هه موو خه لکی دا ده ربخه ن؟!

ناوه رۆکی وه لامی ئه م پرسیاره به پوختی بریتی یه له وه ی که:

که له له ی زۆره ی سه رکرده کان مه سه ته؛ شت ناخویننه وه. ئه گه ر بیشی خویننه وه لیبی تینا گه ن و واتایه کی هه له ی لێ ده ده نه وه و، به هانه ده دۆزه وه و هیرش ده بن..

تالە مووہ پیروژہ کانی پیغمبەر ﷺ کہ ئیستا لە زۆر شویندا هەن، هەموویان هی ریشی پیروزی نین، بەلکو لەوانەیه هەندیکیان هی سەری موبارە کی بن. چونکە هاوڵە بەریزە کان کہ هیچ شتیکی پیغمبەریان ﷺ لە کیس نەدەدا، پارێزگاریی ئەو تالە مووہ پیروژ و مۆنووەرانی پیغمبەریان ﷺ کردووہ هەر کاتی سەری چاک کردووہ. ئەو تالە مووانەش بە هەمیشەیی دەمیننەوہ. خو ژمارە ی ئەوانەش لە هەزاران تێپەر دەبیئت. بەم جۆرە، ژمارە کیان لە گەل ژمارە ی ئەو مووانە ی کہ ئیستا هەن، یە کاویە ک دەردە چیت. هەر وها ئەوہم بە دلدا هات کہ: ئایا ئەو تالە مووانە ی لەو مزگەوتانەدا هەیه، بە سەنەدی صەحیح چەسپاوہ کہ تالە مووی پیغمبەرن ﷺ تا کو زیارەت کردنمان بۆیان بە لای ژیری یەوہ کاریکی رەوا و پەسەند بیئت؟

یە کسەر ئەمە ی خواروہم بە دلدا هات کہ:

زیارەت کردنی ئەو تالە مووانە لە راستی دا هۆ کار و مایە ی سلوا تدانە لەسەر پیغمبەری ئازیز ﷺ و هۆی خو شوستن و ریز لینانیه تی. کەواتە سەیری خودی هۆ کارە کہ ناکریت، بەلکو سەیری ئەو رووہ ی دە کریت کہ بووہ بەو هۆ کارە. لەبەر ئەوہ، ئە گەر ئەو تالە مووہ لە راستی دا هی ئەو نەبیئت، ئەوا ئەر کی ئەو هۆ کارە دە گریتە ئەستۆ، مادەم بە روالەت بە هی ئەو دانرا بیئت و خەلکی بە تالە موویە کی پیغمبەریان ﷺ بیستیئت. کەواتە ئەو تالە مووہ دەبیئت بە هۆی خو شوستن و ریز لینان و سلوات لەسەر دانی پیغمبەر ﷺ. بۆیە لە دەستینشان کردنی خودی تالە مووہ کەدا پیویست بە سەنەدی بی گو مان ناکات. بەلکو هیندە سەرو زیادە کہ دە لیلیکی قەعی لە دژی نەبیئت، چونکە ئەوہ ی خەلکی دە ماودەم دە بیستیئت و نەتەوہ ی ئیسلام قبوولی دە کات و پیی رازی دە بیئت، لە حوکمی جۆرە "حوججەت" ی کدا دە بیئت.

خۆ ئە گەر هەندیی کەسی ئەهلی تەقوا چ لە رووی ئیحتیات کردن و چ لە رووی کار کردن بە "عەزیمەت" هەو رەخنە لەم جۆرە شتانە بگرن، ئەوا مەبەستیان چەند تالە موویە کی تابیەتی یە. گەر بیشوتریت: ئەوانە بیدعەتن، ئەوا لە ناوہندی "بیدعە ی حەسەنە" دان، چونکە هۆ کاری سلوا تدانن لەسەر پیغمبەری خو شو بیست ﷺ.

کاک رەئفەت لە نامە کی دا دە لیئت:

"ئەم مەسەلە یە بووہ بە مایە ی وتووێژ و مونا قەشە لە نیوان برایاندا".

منیش نامۆژگاریم بۆ برایام ئەوێهە که هەر شتێک جیاوازی بنێتەو و لیکدا بران دروست بکات موناڵەشەى تێدا نەکن و، دەبێ وافی لیکۆلێنەو و لیکدانەوێ شتان بێن که مشتومر و قرەى تێدا نەبێت و، تەنھا وەك بیرورا گۆرینەو وافی بێت.

باسمە سبحانە

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

بۆ برایانی ئازیزم لە شارۆچکەى "سەنیرکەنت" بەرپێزان: ئیبراهیم، شوکری، حافظ بەکر، حافظ حسەین، حافظ رەجەب!
ئەو سێ مەسەلەى که بە حافظ تۆفیقا ناردبووتان لە میژە مولحیدان رەخنەى لێ دەگرن:

یەکمەیان: واتای روالهتیی ئایەتى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾ (الکەف: ۸۶) ئەو دەگەى نیت که: زولقەرەنەین ئاوابوونى خۆرى لە کانیاویکی قورپاوى و گەرمدا بىنى.

دووهمەیان: بەر بەست (سد)ى زولقەرەنەین دەکەوێتە کوێ؟

سێهەمیان: لە بارەى هاتنە خوارەوێ حەزرتى عیساىە - دروودى لەسەر بێت - و کوشتنى دەجالە لەسەر دەستى ئەو لە ئاخى زەماندا.
و لەلامدانەوێ ئەم سێ پرسیارە درێژە دەکێشیت، بەلام ئیمە لیڕەدا بە پوختى ئاماژەیان بۆ دەکەین و دەلێین:

ئایەتەکانى قورئانى پیرۆز لەسەر شیوازەکانى زمانى عەرەبى و بە جۆریک داریژراون که زۆر بەى خەلکى (عوام) بە بىنى روالهتى لى تى دەگەن. بۆیە زۆر جار بە شیوہى تەشبیہ و نموونە هیئانەو مەسەلەکانیان پروون دەکەنەو. بۆ نموونە ئایەتى: ﴿تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾ ئەو دەگەى نیت که: زولقەرەنەین لە کەنارى زەریای خۆرئاوادا ئاوابوونى خۆرى لە شتیکى وەك کانیاویکی قورپاوى گەرمدا بىنى، یان ئاوابوونى خۆرى لە جیاىە کى گرکانى بە بلیسە و دوو کەلدا بىنى.

واتە زولقەرەنەین بەبێ روانى روالهتى لە کەنارەکانى زەریای خۆرئاوا و لە بەشیکى ئەو زەریایەدا که لە دوورەو لە شیوہى گۆمیک ئاوى فراواندا دەردەکەوێت و

له پشت ئه وهه لمه چرانهی له زه لکاوه کانی که ناره کانی زه ریای خۆر ئاوا له بهر گهرمای به تینی هاوین بهرز ده بنه وه، ئاوا بوونی روا له تینی خۆری بینی ..
یان ونبوونی خۆری - که "عین" ی ئاسمانه - له سهر چاوه یه کی گهر گرتوودا بینی که تازه کی له سهر لوتکه ی چیا یه کی گهر کانی دا ته قی بووه وه و پریشکه کانی بهم لا و ئه ولادا ده هاویشته و گل و بهرد و شله کانزا کانی تیگه لئی به کتری ده کرد.

به لئی، ده سته واژه رهوان و ئیعجاز به خشه کانی قورئانی پیروز، بهم ته نها پرسته یه رینمایی خه لکی بۆ لای گه لئی مه سه له ی زۆر و زه به نده ده کات:

ئه وه تا یه کم شت ده ری ده خات که: گه شته که ی زولقهر نه ن بۆ لای خۆر ئاوا و .. له ده می گهر می دا و .. پرووه و زه لکاوه کان و .. له کاتی خۆر ئاوا بووندا و .. له ده ماو ده می ته قینه وه ی شاخیکی گهر کاناوی دا بووه. هه موو ئه مانه ش قورئانی پیروز ئاماژه یان پی ده کات بۆ گه لئی مه سه له ی پر له په ند و عیبه ت، یه کیگ له وان: زالبوونی ته وا وه تیی زولقهر نه یه به سهر ئه فریقیا دا.

ئاشکرا یه که جووله ی بینراوی خۆر جووله یه کی روا له تی یه و، به لگه یه که جووله ی په نهانی هه ست پئی نه کراوی زهوی ده ره خات و، هه ر گیز مه به ست پئی حه قیقه تی "ئاوا بوونی خۆر" نی یه^(۱).

پاشان وشه ی "عین" لی ره دا بۆ ته شبیه، چونکه ده ریای مه زن له دووره وه وهك گۆمینیکی بچووك ده بینریت. جا ته شبیه کردنی ئه وه ده ریایه ی که له پشت هه لم و ته مومزی گۆم و زه لکاوه گهر مه کانه وه بینراوه، به: "عین حمئة" واته کانیایک له قور هه لقا بۆ یه .. ههروه ها به کارهینانی وشه ی "عین" که له زمانی عه ره بی دا: کانی و، خۆر و، چاو، ده گه یه نیت .. له راستی دا، نهینیی به که ی ره وان بیژی ورد و په یه ونده ی به کی توندوتۆل ده ره ده خات^(۲).

(۱) له ته فسیری به یضای دا هاتوه که: "له وان یه گه یشتینته که ناری زه ریا و بهو جزره بینینی، چونکه له مه ودا ی بینینی چاوی دا جگه له ئاوا هچی تر دیار نه بووه، بۆیه فه رموی: ﴿وَجَدَهَا تُغْرِبُ﴾ و نه به ره موو: "کانت تغرب"! بره وان: تفسیر البیضاوی ج ۳/ص ۲۷۳. (وه رگیز)

(۲) ته عبیر کردن به وشه ی "عین" له ئایه تی: ﴿عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾ له رینی هیما کردنه وه، و اتایه کی ناسک و نهینیی به کی وردی ره وان بیژی یاد ده خاته وه، که بریتی به له وه ی: پرووی ئاسمان دوا ی ئه وه ی به "چاوی خۆر" جوانیی میهره بانیی خوا وه نده ی له پرووی زهوی دا بینی و .. پرووی زه ویش دوا ی ئه وه ی که به "چاوی ده ریا"

جا ههروهك ئاوابوونی خۆر له دوورهوه و به رواهت ئاوالای زولقهرنهین ده‌ر کهوت. ئهو فه‌رمایشته‌ی قورئانیش که ده‌ری ده‌خات: خۆری گوئی‌پایه‌ل و چرای میوانخانه‌ی خواوه‌ندی میه‌ره‌بان له "کانیاویکی" په‌روه‌ردگاری دا - که زه‌ریای خۆرئاوایه - له پیش چاودا ون بووه و، به شیوازه‌خواه‌ن ئیعه‌جازه‌که‌شی ده‌ری‌خست که ده‌ریا کانیاویکی گه‌رمه. ئهم فه‌رمایشته‌ی قورئان، شایان و له‌گه‌ل گونجای به‌رزی و مه‌زنیی ئهو گوفتاره‌مه‌زنیه‌که‌له‌ عه‌رشه‌ی ئه‌عه‌مه‌وه‌ نازل بووه، که ئه‌ویش به‌سه‌ر قه‌باره و ته‌نه‌ ئاسمانیه‌کاندا زال و فه‌رمانه‌رایه.

به‌ئێ، چاوه‌ ئاسمانیه‌کان، ده‌ریایان ئاوالی ده‌رده‌که‌وێت.

پوخته‌ی ئهم قسانه:

گوزارشت له‌ زه‌ریای خۆرئاوا به: "عین حمئة"، له‌ راستی دا سه‌باره‌ت به‌ زولقهرنه‌ینه، که ئهو ده‌ریا مه‌زنه‌ی له‌ دووره‌وه‌ وه‌ك کانیاو بینوووه. به‌لام روانینی قورئان که له‌ هه‌موو شتیکه‌وه‌ نزیکه، وه‌کو روانینی دووراو دووری زولقهرنه‌ین بۆی ناروانیت که روانینیکه‌ خه‌له‌تانی چاو(خدا ع البصر)ی تیکه‌ل ده‌ییت. به‌لکو له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی قورئان له‌ ئاسمانه‌وه‌ نازل بووه و ئاگای له‌ ئاسمانه‌کانه‌ و، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش زه‌وی وه‌ك مه‌یدانیك یان کۆشکیك یان هه‌ندێ جار وه‌ك بیشکه‌ و لانکیك یان وه‌ك لاپه‌ر په‌یه‌که‌ ده‌بینیت، ئه‌وا ته‌عبیر کردنی قورئان به‌ وشه‌ی "عین" که ده‌ریای مه‌زنه‌ و مه‌به‌ست پێی زه‌ریای ئه‌تله‌سیی خۆرئاوایه‌ و به‌ ته‌مومژی هه‌لم دا پۆشراوه، له‌ راستی دا ئهم "ته‌عبیر" ه‌ به‌رزی و مه‌زنیی قورئان ده‌رده‌خات.

پرسیاری دووه‌متان:

به‌ر به‌ستی زولقهرنه‌ین ده‌که‌وێته‌ کوئی؟ .. به‌ئجوج و مه‌ئجوج کین؟

وه‌لام:

زووتر نامیلکه‌یه‌ کم له‌سه‌ر ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ نووسی و مو‌لحیده‌کانی ئهو کاته‌م به‌ به‌لگه‌کانی ئهو نامیلکه‌یه‌ ده‌مکوت کرد. به‌لام ئیستا ئهو نامیلکه‌یه‌م له‌ لانی‌یه‌ و، جگه‌ له‌ وه‌ش یاد و بیرم وه‌ك جارێان یارمه‌تیم نادات و له‌ کار که‌وتوووه. وێرای ئه‌وه‌ش لقی

مه‌زنایه‌تی خواوه‌ندی له‌ ئاسماندا بینی، هه‌ردوو چاوه‌که‌ له‌سه‌ر یه‌کتر نووقان و له‌سه‌ر پووی زه‌وی دا ئیکران! جانیته‌ پڕۆزه‌که‌ ته‌نها به‌ یه‌ك وشه‌ و به‌ ئیعه‌جازیکی جوان ئهم و اتا ناسکه‌ ده‌گه‌یه‌نیت و ئامازه‌ ده‌کات بۆ ئه‌و شته‌ی که‌ ئه‌رکی چاوه‌کان کۆتایی پین دینیت. (دانه‌ر)

سئ هه می و تهی بیست و چوارم لهم مهسه لهیه دواوه . بۆیه لیبه دا زۆر به کورتی ئاماژه بۆ دوو سئ سه رنج سه بارهت بهم مهسه لهیه ده کهین :

له سه ر بناغه ی ئه و ئه نجامه ی که زانایانی لیکۆ له ر روونیان کردووه ته وه و ، به پئی ده ست پئی کردنی ناوی چه ند پادشایه کی یه مه ن به وشه ی "ذی" - وه کو : ذی یزن - و به گویره ی ئه وه ش که ناو نیشانی "ذی القرنین" ئاماژه ی بۆ ده کات ، ئه م زولقه ر نهینه "ئه سه که نده ری رۆمی مه قه دۆنی" نی یه ، به لکو یه کی که له پادشاکانی یه مه ن که هاو چه رخی چه زره تی ئیر اهیم بووه - دروودی له سه ر بیست - و ده رسی له خزمه تی چه زره تی خضر دا خویندوووه . که چی ئه سه که نده ری رۆمی نزیکه ی سئ هه زار سال پيش زاین هاتوووه و له لای "ئه رستۆ" خویندووویه تی .

ئه و میژوووه ی که ئاده میزاد نوو سیویه تی رووداوه کانی تا سئ هه زار سال (پيش ئیستا) تۆمار ده کات . له بهر ئه وه ، روانینی که مو کورتی ئه م میژوووه هه ر گیز ناتوانیت حوکمی راست و دروست به سه ر رووداوه کانی پيش سه رده می چه زره تی ئیر اهیمدا - دروودی له سه ر بیست - ده ربکات . خو ئه گه ر باسیشی بکات ئه وایان ئه فسانه ی تیکه ل ده کات ، یان ئینکاری ده کات ، یان زۆر به کورتی لئی ده دویت .

هۆی ناوبانگ ده ر کردنی ئه م زولقه ر نهینه یه مه نی یه ش له ناو ته فسیره کاندا به :
"ئه سه که نده ر" ده گه ر پیته وه بۆ ئه وه ی که :

یه کی که له ناوه کانی "زولقه ر نهین" بریتی یه له : "ئه سه که نده ر" . که واته "ئه سه که نده ری گه وره" یان "ئه سه که نده ری کۆن" بریتی یه له زولقه ر نهین ..
یان که ئایه ته کانی قورئانی پیروز له رووداویکی جوزئی ده دویت له بهر ئه وه یه که :
ئه و رووداوه جوزئی یه چه مکیکی چه ند رووداویکی کوللی یه ..

جا به م پئی یه ، هه ر وه که ئه سه که نده ری گه وره که زولقه ر نهینه ، به رینمایه یه نه به وی یه کانی "سه دد" ی به ناوبانگی چینی له نیوان نه ته وه زالم و مه زلومه کاندا دامه زراند ، تا کو سته م لیکراوان له هیرش و تالان و پرۆی سته مکاران پیا ریزیت ..

به هه مان جوړ ، چه ند سه ر کرده یه کی گه وره ی تریش وه که ئه سه که نده ری رۆمی و چه ند پادشایه کی به هیز له رووی ماددی یه وه شوین پئی زولقه ر نهینیان هه لگرت و .. هه ندیکیش له پیغه مبه ران و ئه قتابی ئه ولیا ، که پادشای مه عنه ویی گرووی مروفن ، له رووی مه عنه وی و ئیرشاده وه به شوین پئی زولقه ر نهیندا رۆشتن و هه نگاویان نا ..

جا ھەموو ئەوانە گەلىنى "بەربەست" يان لە نىوان چياكاندا^(۱) بنیات ناوہ كە چەند ھۆكارىكى گرنىگن بۆ پزگار كردنى ستم لى كراوان لە شەر و زىانى ستمكاران و، پاشان لە سەر لووتكەى چياكانىشدا قەلاكانيان دروست كرد. ھەموو يەك كىك لەوانە، چ بە ھىز و تواناى ماددى و زاتىي خۇيان و چ بە پىنمايى و تەگبىر و را و سەرپەرشتى كردن، ئەو بەربەستانەيان بنیات ناوہ، تەنانت شوررايان بە دەورى شارەكاندا گىرپاوہ و قەلاشيان لە ناوہ راستى شارەكاندا دروست كردوہ. تالە ئەنجامدا گەيشتنە ئەوہى ھۆكارىكى تر بە كار بەيىن كە تۆپە قورسە دوور ھاويژە كان و ئەو زرى پۇشانەيە كە وەك قەلاى گەرۆك وان!

جا ئەو "سەدد"ەى كە زولقەرنەين دروستى كردوہ و بەناوبانگترين بەربەستە لە جىھاندا و چەند رۆژە رىيەك درىژە، بۆ ئەوہ بنىاتى نا تاكو رى لە ھىرش و پەلامارى چەند قەومىكى خراپكار بگرت كە قورئانى پىرۆز ناوى "يەنجووج و مەئجووج"ى لى ناوان و لە مېژووشتا بە ھۆزە كانى "مانجۆر و مەغۇل" ناويان ھاووہ، لەوانەى كە چەندىن جار شارستانىيى مرۇقيان رووخاندووہ و لە پشتى چياكانى ھىمالاياوہ سەريان ھەلداوہ و خەلكيان لەناو بردووہ و خۆرھەلات و خۆرئاواى ولاتانىشيان و پىران كردوہ. جا ئەو "بەربەست"ەى كە لە نىوان دوو چياى نزيكى زنجيرە چياكانى ھىمالايا بنیات نرا، بوو بە بەربەست لە بەردەم ئەو نەتەوہ نەفام و دوور لە شارستانىيانە و رىنگرەك لە بەردەم ھىرش و پەلامارە زۆرە كانيان بۆ سەر ستم لى كراوانى چىن و ھىند. ئىنجا ھەر وەك زولقەرنەين ئەم بەربەستەى بنیات نا، گەلىنى بەربەستى ترىش بە ھىممەت و تىكۆشانى پادشايانى كۆنى ئىران لە چياكانى قەفقاس و ناوچەى دەربەنددا بنیات نراون، تاكو بىن بە بەربەستى ئەو تالان و برۆ و ھىرش و پەلامارانەى كە چەند قەومىكى تەتارە كان دەيانكرد.

جگە لەمانەش گەلىنى بەربەستى ترى وەك ئەمانە ھەن.

جا قورئانى پىرۆز لەبەر ئەوہى رووى گوفتارى ئاراستەى ھەموو گروى مرۆف دەكات، ئەوا بە رواالت يەك رووداوى جوژنى باس دەكات، كە چى بەم رووداوە

(۱) چەندىن بەربەست(سەدد)ى دەستكرد لە رووى زەوى دا ھەن كە بە درىزابى رۆزگار شىوہى چىيان گرتووتە خۆ، بە پادەبەك كە ئىستا نازانرئت ئەوانە لە بەرەتدا "سەد" بوون. (دانەر)

جوزئی یه چهندهها رووداوی وهك تهوه دهخاتهوه یاد. همر لهم گۆشه ی روانینه وهیه که سهبارت بهو "سهدد"ه و "یهئجوج و مهئجوج"هوه ئیختیلاف له ریوایه ته کان و قسه ی تهفسیر نووساندا دروست بووه.

پاشان قورئانی حه کیم هه ندئی جار له رووداوی که وه ده گۆزیته وه بۆ باسی رووداویکی دوور له وه ی پئشوو، له بهر "موناسه بهت و په یوه ندی یه کانی گوفتار" له نیوان هه روو کیاندا. جا ئه وه که سه ی که شاره زای ئه وه په یوه ندی یانه نی یه، لای وایه کاته کانی هه روو رووداوه که له یه که وه نزیکن! جا له سه ر ئه م بناغه یه، هه والدان ی قورئان له بهر یابوونی قیامت دوا به دوا ی هه والی روو خانی ئه وه سه دده، له بهر نزیکی کاتی ئه وه دوو رووداوه نی یه، به لکو له بهر دوو سه رنجه که له رووی "موناسه بهتی که لامی" یه وه ره چاو کراون. واته: ههروهك ئه م سه دده ده رووخیت، دنیش به هه مان جۆر ده رووخیت و ویران ده بیئت!

پاشان ههروهك چیاکان، که چهنده سه دد و بهر به سستیکی سروشتی خوایی و مه حکم و ره گدا کوتاون و، مه گهر به بهر یابوونی قیامت ده نا دانارمین، ئه م سه ددهش به هه مان جۆره وهك چیاکان مه حکمه و، به بهر یابوونی قیامت نه بی نارووخیت، ته نانه ت ئه گهر به دریزایی رۆژگار هۆکاره کانی گۆرانکاری و روو خاندنیش کاری تیدا بکه ن هیشتا هه ر به شیکی زۆری ده مینیته وه و تا قیامت بهر ده وام ده بیئت.

به ئی، بهر به سستی چین که تاك (فرد) نکه له هه مه کیتی بهر به سستی زولقه رنه ی، تا ئیستاش و ویرای تیپه ربوونی هه زاران سال، هه ر ماوه ته وه و له پئش چاودایه و، به وینه ی دیریکی دریز و زهق و بهر جهسته و پرواتای میژووی کۆن ده خوینریته وه که به ده سستی مرۆف له سه ر لاپه ره ی زهوی دا نووسراوه.

پرسیاری سی هه متان:

که له باره ی کوشتی ده جاله وهیه له لایه ن جهزرتی عیساوه، دروودی له سه ر بیئت. له مه کتووبی یه که م و پازده هه مدا، وه لامیکی یه که جار کورت بۆ ئه م پرسیا ره تان دراوه ته وه.

باسمه سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

بۆ هەردوو بۆه‌ها و پراست و فیداکار و ئازیزم: مەلا صەبری و حافظ عەلی!
پرسیارە گەرنگە کە تان سەبارەت بە پینج شتە غەیبی یە کانی کۆتایی سوورەتی
لوقمانەو، پێویستی بە وەلامیککی یە کجار گەرنگ هەیه. بەلام من بە داخەوێ ئیستا
گیرۆدە ی حالەتیککی رۆحیم و، بە دەست چەند حالەتیککی ماددیشەوێ گەرفتارم کە بواری
وەلامی تێرۆتەسەلی ئەم پرسیارە تانم نادەن. لە گەڵ ئەو شەدا و ازۆر بە کورتی تەنھا ئامازە
بۆ چەند خالیک دە کەم کە پەییوەندی یان بە پرسیارە کە تانەو هەیه:

ناوەرۆکی پرسیارە کە تان بریتی یە لەو هەیه:

مولحیدان رەخنە دە گەرن لەو هەیه "کاتی نازل بوونی باران" و "جۆری کۆرپەلە لە
رەحمی دایک" دا لە پینج شتە غەیبی یە کانی، چونکە دەلین: وەختی نازل بوونی باران بە
روانینگە ئاسمانی یە کانی دەزانریت، کەواتە جگە لە خوا کەسانی تریش ئەو دەزانن.
سەبارەت بە رەگەزی کۆرپەلەش لە رەحمی دایکی دا، دە کری لە رینی تیشکی سینی یەو
بزانریت کە ئایا نیرە یان مێ یە. بەو واتایە کە دە گونجی پینج شتە غەیبی یە کانی بزانرین!

وەلام:

لەبەر ئەو هەیه کاتی باران بارین بە یاسا و دەستووریککی بەر دەوامەوێ نەبەستراو، ئەو
راستەو خۆ پەییوەندی بە "ویست" ی تایبەتی خواوەندەو هەیه و شوین "ئیرادە" ی تایبەتی
خواوەندە کەوێت. بۆیه بە بێ هیچ هۆ کاریک لە گەنجینه ی میهره‌بانی خواوەندەو
دەباریت.

نهیینی باران بارین ئەمە ی خواوەهیه:

گەرنگترین پراستی لە گەردووندا و بەنرخترین ماهیهت تیای دا بریتی یە لە:
(وجود و، ژیان و، نوور و، میهره‌بانی) کە هەریه‌ک لەم چوارە راستەو خۆ و بە بێ هیچ
چەشنە پەردە و هۆ کاریک روویان لە توانست و ویستی تایبەتی خوا ی گەورە خۆیه‌تی.
کەچی لە بەدیها توو کانی تری خوا ی گەورە دا، هۆ کارە رواله‌تی یە کانی دەبن بە پەردە لە
بەردەم دەست تێوهردانی توانستی خواوەندە دا، یاسا بەر دەوام و دەستوورە

چەسپاۋە كان - تارادەيەك - ويستی خواۋەند دادەپۇشن. بەلام لە بەردەم "ژيان و نوور و ميهرەبانی" دا ھەرگیز ئەو چەشنە پەردانە دانەنراون، چونكە ھيچ دانايی يەك لەو دانەني يە كە ئەو چەشنە پەردانە لە بەردەم ئەماندا بين.

جامادەم "ميهرەبانی و ژيان" گرنگرتين دوو راستی ناو ئەم بوونەو ەرهەن و، "باران" یش ھۆی سەرھەلدانی ژيان و خولگەي ميهرەبانی يە، تەنانەت خودی ميهرەبانی شە، ئەوا دەبي ھۆکارە ناوئەندە كان نەبن بە پەردە لە بەردەمی دا و "دەستوور يکی بەردەوام" بۆ بارینی نەبيت تاكو ويستی تايبەتي خواۋەند دانەپۇشیت و، ھەموو كەسيك لە ھەموو كاتيک و لە گشت كاريکی دا ناچاری "شوكرانە بژيري" و دەر خستنی "بەندايتی" و "پارانەو و لالانەو" يیت لە دەرگانەي خواۋەنددا. چونكە ئەگەر ئەو كارانە بەپي دەستوور يکی ديارى كراو بوونايە، ئەو دەرگايە لە مرؤف دادەخرا كە ئوميدەواری ميهرەبانی خواۋەند يیت و، ئيتر پشت بەو "دەستوورە بەردەوامە" دەبەسترا.

بۆ نمونە:

"ھەلھاتنی خۆر" ھەرچەندەش گەلنی سوودی زانراوی تیندایە، كەچی لەبەر ئەو ەي پابەندی "دەستوور" يکی ديارى كراو، نايينيت ھيچ كەسيك بۆ ھەلھاتنی ئەو خۆرە لە خوا پيارپیتەو ەيان شوكرانەي تايبەتي لەسەر پيشكەش بكات و بە شتيکی غەيبيش دانانريت، چونكە خەلكی بەپي ئەو زانستەي بەدەستيان ھیناۋە و لە رپی ئەو دەستوورە بەردەوامەو، كاتی ھەلھاتنی خۆری بەيانی دەزانن!

بەلام باران بارين وان يە؛ چونكە جوزئياتی باران بارين بە دەستوور يکی ديارى كراو ەو پەيوەست نی يە، بۆيە خەلكی لە ھەموو كاتيكدان ناچارن بە پارانەو و لالانەو لە دەرگانەي ميهرەبانی خواۋەند بەن.

جالەبەر ئەو ەي زانستی مرؤف ناتوانيت كاتی باران بارين دەستنيشان بكات، ئەوا خەلكی ەك نيعمەتيکی تايبەتي دەرچووی گەنجينەي ميهرەبانی خواۋەند بۆيان روانيو، بۆيە شوكرانە بژيري راستەقینە لەسەر باران پيشكەش دەكەن.

بەم جۆرە، ئەم ئايەتە پيرۆزە كاتی بارانی لە نيوان پينج شتە غەيبی يە كاندا داناۋە. بەلام ھەست كردن بە سەرەتاكانی كاتی ھاتنی باران لە رپی ئاميرە كانی روانينگاۋە، پاشان دەستنيشان كردنی كاتی باران، ھەرگیز بە: "زانینی غەيب" دانانريت، بەلكو ئاگادار بوونەو ەيە لە ھەندئ پيشە كیی بارینی باران كاتی كە لە جیھانی غەيب

دەردە چیت و لە جیهانی بینراو نزیك دەبیتەوه! هەر وەك بە چەشنە هەستیکی پیش روودان (إحساس مسبق) پەنھانترین شتی غەیبی دەزانریت کاتی ئەو شتە دیتەدی یان دوا ی نزیكبوونی لەو هی بێتەدی. خۆ ئەم زانیەش بە "غەیبزانی" دانانریت، بەلكو زانیی شتیکی "مەوجوود"ە، یان زانیی شتیکیە کە لە وجودەوه نزیك بوو تەوه.

تەنانەت من خۆم هەندێ جار لە پێی هەستیکی ناسکەوه کە لە دەمارە کائەدایە، بیست و چوار سەعات پیش باران بارین هەست بە هاتی باران دەکەم! بەو واتایە کە باران چەند پیشەکی و سەرەتایەکی هەیه ئەم پیشەکی یانەش لە شیوەی شتی دا خۆیان دەردەخەن کە دەبیت بەهۆی هەست کردن بەو بارانە ی لە دواوە دیت. جا ئەم حالەتە هۆکاریکە بۆ ئەو هی زانستی مروف بگاتە شتیکی وەك "قاعیدە ی بەردەوام" بۆ شتانیک کە لە غەیبەوه دەرچوون و هیشتا نەشەتوونەتە ناو جیهانی بینراو.

بەلام زانیی کاتی ئەو بارانە ی کە هیشتا هەنگاوی نەناوەتە ناو ئەم جیهانە بینراو و، لەو میهرەبانێ یە ی خواوەندەوه دەرنەچوو کە تاییەتە بە ویستی خۆیەوه، ئەم زانیە، تەنها تاییەتە بە زانستی خواوەندی "زانای پەنھانە کان" هوه!

ماوەتەوه مەسەلە ی دوو هەم کە بریتی یە لە:

زانینی رەگەزی کۆرپەلە لە رەحمی دایکی دا بەهۆی تیشکی سینی یەوه. ئەم زانیە هەر گیزاو هەر گیز دژ و پیچەوانە ی واتای ئەو زانیە غەیبی یە نی یە کە ئەم تاییەتە پیرۆزە دەیکە یە نیت: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ (لقمان: ۳۴).

چونکە مەبەست لەو زانیە ناوبراوە ی تاییەتە کە تەنها زانیی نیرینە و مینە ی کۆرپەلە کە نی یە، بەلكو مەبەست زانیی توانا و لیھاتە ناوازە و تاییەتە کانی ئەو منالە یە کە سەرەتای موقەددەراتی ژبانی ئەون و خولگە ی ئەو بارو دۆخانەن کە لە دوا رۆژ دا بە دەستیان دەھینیت. تەنانەت زانیی مۆر و تەمغە ی رەنگینی صەمەدیەت بە سەر و سیمای ئەو منالە وه لەو واتایە دا مەبەستە، بە چە شتیکی کە زانیی ئەم جۆرە شتانە ی منالە کە و لەم پرووانە وه کە باس کران، تەنها تاییەتە بە زانستی خواوەندی "زانای پەنھانە کان" هوه.

خۆ ئەگەر سەدان هەزار بیر ی تیژی مروف وە کو "تیشکی سینی" یەك بگرن، هیشتا ناتوانن تەنها سەر و سیمای راستەقینە ی دەموچاوی ئەو منالە دەرخەن کە هیندە نیشانە ی

تېدايه له هه موو په کيځي سر جه می گړوی مړوځي جيا ده که نه وه، چ جای نه وه ی بتوانن سره وسیمای معنه ویی توانا و لیهاتنه کانی ده رنجن که سهدان هزار جار زیاتر له رو خساری ده موچاو کاری ده راسایان تېدايه!

له پېشه کی دا وثمان:

"وجود و ژيان و میهره بانی" له گړنگترین راستی په کانی گهر دوون و، بهر زترین پله و پایه یان له گهر دووندا هیه. بویه راستی ژيانی نه و مناله، به هه موو ورده کاری و نهر مونیانی په که وه، راسته و خړووی له میهره بانی و ویستی تایه تی خواوند خویه تی. په کیځ له و نهینی یانه بریتی په له وه ی که: "ژيان" به هه موو نامیر و کۆنه ندامه کانی ه وه هوی سره هلدانی "شوکرانه بژیری" و خولگهی "به ندایه تی" و "خواپه رستی" و "ته سبیحات کردن" ه بؤ خوای گه وره. بویه "قاعیده ی به رده وام" ی بؤ دانه نراوه که ده بیټ به هوی نه وه ی بینینی ویستی تایه تی خواوند داپوشیټ و، هؤ کاره رواله تی په کانی شی و هک پرده له به رده مدا دانه دراو نه ته وه تا کو میهره بانی په تایه تی په که ی خواوند دانه پوښن و نه یشار نه وه.

خوای گه وره دوو دهر که وتن و دره وشانه وه ی له سره وسیمای ماددی و معنه ویی

کۆر په له دا هیه:

په که میان:

ده بیټ به به لگه له سهر تاك و ته نیایی و صه مه دیه تی خوای گه وره. چونکه نه و کۆر په له یه له ریټی له یه کچوونی نه ندامه سهره کی په کان و کۆنه ندامه ئاده می په کانی له گه ل هی گشت مړوځه کانی تر دا، شایه تی له سهر: "په کتایی" به دیه پنه ری خو ی ده دات. چونکه نه و کۆر په له یه به م زمانه و به راشکاوی ده نگی لی هه لده بریت و ده لئی: (نه و که سه ی که نه و سیما و رو خساره ی به م نه دمانه م به خشیه ههر نه وه که به هه موو مړوځی کی تری به خشیه که له نه ندامه سهره کی په کاندال له من ده چن و ههر نه وه به دیه پنه ری هه موو زینده وهرانه).

جا نه م زمانه ی کۆر په له، که ده یکات به به لگه له سهر به دیه پنه ری شکۆمه ند، زمانیکي غه یی نی یه. چونکه له بهر نه وه شوین "ده ستورینکی به رده وام" ده که ویت و به پیټی رینسایه کی دیاری کراو هه نگاو ده نیټ و پشت به جوړی کۆر په له که ده به ستیت،

ده‌توانریت بز انریت و په‌یی پی بریت. ئەم زاینه‌ش زمانیکی گویا و په‌لینکی شۆرپه‌وه‌بووی جیهانی غه‌یبه به‌سه‌ر جیهانی بینراودا.
 رووی دووه‌هم:

ئه‌وه‌یه که کۆرپه‌له به زمانی سیمما و روخساری توانا و لیهاتنه تایه‌تی به‌کانی خۆی و روخساری ده‌موچاوی "که‌سی" ی خۆی، ده‌ییت به به‌لگه له‌سه‌ر: ئیختیار و ویستی ره‌ها و تایه‌تی و، میهره‌بانی تایه‌تی به‌دیه‌نه‌ره‌که‌ی.

ئەم زمانه، زمانیکی غه‌یی به و له جیهانی غه‌یبه‌وه هاتووه. که‌واته جگه له زانستی ئەزه‌لیی خواوه‌ند که‌س ناتوانییت بیینییت و زانیاری له باره‌وه هه‌ییت پینش ئەوه‌ی ییته وجود و، به هه‌زار و یه‌ک ئامیری سه‌یر کردنی کۆرپه‌له له په‌حمی دایکدا، ئەم مرۆفه نازانریت و نانا‌سریت.

به پوختی:

سیمای توانا و لیهاتنه‌کانی کۆرپه‌له و روخساری ده‌موچاوی، به‌لگه‌ی:
 "یه‌کتایی" و "ئیختیار" و "ویست" ی ئیلاهی به.

خۆ ئە‌گه‌ر خوای گه‌وره ئاسانی بکات چه‌ند سه‌رنجیک سه‌باره‌ت پینج شته غه‌یی به‌کانه‌وه ده‌نووسریت، چونکه نه‌ کاتی ئیستا و نه‌ بارودۆخ و حاله‌تی خۆم بواری له‌مه زیاترم ناده‌ن، بۆیه‌ وا کۆتایی به‌ قسه‌ کام ده‌هینم.

الباقی هو الباقی
 سه‌عیدی نوورسی

باسمه سبحانه

﴿وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

برای ئازیز و راست و تاسه‌مه‌ند: په‌ئفه‌ت به‌گ!

له‌نامه‌که‌تدا له‌باره‌ی "ده‌دانه له‌تیه" که‌وه پرسیارت کردووه. جا له‌به‌ر ئەوه‌ی من خه‌ریکی و تنه‌وه‌ی وانه‌ی ته‌ریقه‌تی سو‌فی نیم و، له‌لایه‌کی ته‌ریشه‌وه زانیانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی چه‌ندین کتیبیان سه‌باره‌ت به "له‌تایی عه‌شر" داناوه‌وه، ئه‌ر که‌ی ئەستۆی

ئیمەش لەم کاتەى ئیستادا تەنھا دەرھینانی نھینی بە کانى قورئانە نەك هینانی ئەو بابەت و مەسلانەى كە لە ناو كتیبه كاندا باس كراون، ئەو لەو هەزار مەبە كە ناتوانم بە درێژى وەلامت بدەمەو. لە گەل ئەو شدا دەلیم:

ئیمامى رەببانی - خواى لى رازى بىت - ئەو لەتائیفى عەشرەى بە: "دل و، رۆح و، سپر و، خەفى و، ئەخفا" دەربرپو و، فەرموویەتى: هەریەك لە چوار توخمە كانى مرۆف "لەتيفه" یە كى ئینسانى هەیه كە لە گەلئى دا بگۆنجیت. هەروەها بە پوختى سەبارەت بە سەر كەوتنى هەموو یە كىك لەو لەتائیفانە و بارودۆخیان لە یەك بە یە كى پلە كانى سەیر و سلوو كدا، دواو.

سەبارەت بە خۆیشم، پیم وایە كە گەلئى لەتائیفى زۆر هەن لە ماھییەتى جامعی مرۆف و توانا و لیھاتنى دا بۆ ژیان، بەلام تەنھا دە دانەیان ناوبانگیان دەر كرددوو. تەنانتە دانایان و زانایانى ظاهیریش ئەو دە لەتائیفەیان لە شیوہیە كى تردا كرددوو بە بناغەى دانستە كەیان، ئەو هەتا و توویانە: ئەو پینج هەستە ئاشكرایەى مرۆف پەنجەرە و نمونەن بۆ پینج هەستى تری ناوہ كى و پەنھان. تەنانتە ئەو (دە) لەتائیفەى كە لە ناو عەوام و خەواصى خەلكى دا ناوبانگی هەیه لە گەل ئەو لەتائیفى عەشرەى تەریقەتە سۆفى یە كاندا یەك دە گرنەو.

بۆ نمونە: ئە گەر لەتائیفە كانى: (ویژدان، ئەعصاب، ژیری، ئارەزوو، هیزی شەوانى، هیزی توورەبى) لە گەل: (دل و، رۆح و، سپر) دا یەك بخرین ئەو لەتائیفى عەشر لە شیوہیە كى تردا دەر دە كەون.

جگە لەمانەش، گەلئى لەتائیفى تر هەن وەك سائیقە (پالنەر) و سائیقە (شەوقدەر) و هەستى پيش روودان (الحس قبل الوقوع). خۆ ئە گەر راستى ئەم مەسلەیه بنوو سريت، گەلئى درێژە دە كیشیت. بۆیە ناچارم لەبەر كەم وەختى، ئەو درێژە پیدانە بوو ستم.

سەبارەت بە پر سیارى دوو هەمیشتەو كە لەبارەى واتای ئیسمى و واتای حەرفى یەوہیە، ئەو دەلیم:

هەروەك سەرەتای كتیبه كانى "نەحو" بە گشتى ئاماژەیان بۆ كرددوو، كتیبه كانى زانستى حەقیقەتیش وەك: "وتەكان" و "مەكتووبات" بە تیر و تەسەلى و نمونەنوو پروونیان كرددوو تەو. خۆ زیادە پروونكردنەو هەش بۆ كە سىكى وەك تۆ كە خاوەنى زیرە كى و تیبینى وردە، بە ئیسراف دادەنریت!

بریسکھی حدقدہ ہم

حدقدہ یادخہرہون لہ (زورہ) وہ سہرچاویہان گرتوہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

پیشہ کی

دوازده سال پیش نیستا^(۱) چاودیری خواہندی پورہ دگار ٹاوری میہرہ بانئی لئی دامہوہ و، لہ کاتی تیرامانیکی "فیکری" و گہشت و گہرانیکی "دلی" و پروون بوونیککی "گیانی" و، لہ دەمی برینی پلہ و قوناعہ کانی ناسینی خوای گہورہ دا، ئەو مہسہ لانہی لہمہر "یہ کتابی خوای گہورہ" لہ پرووم درہوشانہوہ، لہ شیوہی چہند یادخہرہوہیہک و لہ پیامہ کانی: "زورہ" و "شوعلہ" و "حہیہ" و "شہمہ" و "ذہرہ" و "قہطرہ" و ہاوچہ شنیاندا، بہ زمانی عہرہ بی تو مارم کردن.

جالہ بہر ئەوہی ئەو یادخہرہوانہ لہ پیناوی پیشاندانی "سہرہ تائی" راستی بہ کی مہزن و فراوان و، بۆ مہ بہستی دہر خستنی "یہ کیکی" لہ تیشکہ کانی نووریککی پرووناک و درہ خشان، نووسران.. ئەو شیوہ و روخساری چہند تیپینی و ئاگاداری بہ کیان لہ خۆ گرت. ئنجا تہنہا بۆ خۆیشم نووسیبوو من، کہ ئەمہش بوو بہ مایہی ئەوہی سوودی کہ میان لئی و ہر بگیریٹ، بہ تایبہ تی بہشی ہرہ زوری برا دلسوز و بن گہرہ کانم زمانی عہرہ بی یان نہ خویندووہ. ہیندہش ئەو برایانہ داوای پروونکردنہوہی ئەو یادخہرہوانہ یان لئی دوویات کردمہوہ ہتا ناچار بووم چہند پروونکردنہوہیہک لہ سہر ہندیکیان بہ زمانی تور کی بنووسم و ئەوانی تریشیان دہقاودہق و بنی دہستکاری و ہر بگیریٹ. لہ بہر

(۱) واتہ سالی ۱۳۴۰ک (۱۹۲۱ز).

ئەو ھەش دەستکاریم نە کردن چونکە "سەعیدی نوێ" کاتى لە سەر چاوەى "زانستى حەقیقەت" دەستى بە ھەلگۆزىنى "پراستى" کرد، ئەو بىدارى و تىبىنى يانەى لە پلەيە کى وەك پلەى "شھود" دا بىنى .. لەبەر ئەو، ھەندى لەو پرستانەى کە لە چەند پەيامىكى تردا ھەن، لىرە شدا باس کراو نەتەو. ھەندىكى تریشيان زۆر بە کورتى ھىنراون و بە باشى روون نە کراو نەتەو، نەبادا چىژە ناسکە کانى ئەو پرستە و دەستەوازانە لە کاتى روونکردنەو ەدا لە دەست بچن و وەك خۆيان نەمىن.

سەعیدی نوورسى

* * *

يادخەرەوہى يەگەم

کاتى خۆى بەم جۆرە لەگەل خۆمدا دوا بووم:

ئەى سەعیدی بى ناگا!

بزانه! کارىكى گەلى نەشیاو دە کەيت گەر دلّت بە شتىکەوہ بىستىت کە دواى لەناو چوونى ئەم دنيايە لەگەل تۆدا نامىنتەو، تەنانەت بە کاولبوونى دنيا ئەویش لىت جيا بىتەو. چونکە مرؤف کارىكى ژىرانه ناکات گەر دلّى پابەندى شتى لەناو چوو بکات!

چ جاي ئەو شتەى کە بە تەواو بوونى ئەو سەردەمەى تىايدا دەژىت، وازت لى دەھىلّىت و پشتت تى دە کات!

بەلکو چ جاي ئەو شتەى کە لە گەشتى بەرزەخدا ھاوړىت نايىت!

بەلکو چ جاي ئەو شتەى کە ھەتا دەر گای گۆرە کەت لە گەلندا دىت!

بەلکو چ جاي شتى کە دواى سالىک يان دوو سال، بە تەواوى و ھەمىشەيى بەجىت

دەھىلّىت و، تاوانە کەشى دەخاتە ئەستۆى تۆو!

بەلکو چ جاي شتى کە ھەر لەو دەمەدا دلّت پىنى خۆشە، ئەو بەجىت دەھىلّىت و

دەستبەردارت دەبىت!

ئەگەر خۆت بە ژىر و وريا دەزانىت، گوئى بەمانە مەدە و خەمیان پى مەخۆ. واز لە

ھەموو ئەو شتانە بھىنە کە ناتوانن لە گەشتى ھەمىشەيى دا ھاوړىت بن، ئەوانەى کە لە

ژېر پالته په ستوی ئالوگوره كانی دنیا و رووداوه كانی به رزه خ و ته قینه وه كانی قیامه تدا،
تیاده چن و نامین.

نایا نابینیت لایه نیکي ناسک و نیانت هیه که به: "همیشه" و "شتی همیشه بی" نه بیټ هر گیز به شتی تر رازی نایټ و جگه له وه بۆ هیچی تر ناروانیټ و ملی بۆ که چ ناکات؟ به راده بهك که نه گهر هموو دنیا ی پی بدریټ، هیشتا هر نه و پیویستی به سرو شتی بهت تیر و دلنیا نایټ؟ نه م لایه نه ی که ئاوا داخوازی "همیشه" و هوگری "همیشه بی" به بریتی به له ده سته لاتی هه ست و لایه نه ناسکه کانت. ده ساتوش گوئی رایه لئی فرمان و داخوازی به كانی نه و لایه نه ناسکانه ت به، نه وانه ی که بۆ خوئیان گوئی رایه ل و ملکه چی فرمانی به دپهینتری دانایان. به لئی، گوئی رایه لئی نه و لایه نانه ت بکه و، له م ری یه وه خۆت له هموو په ژاره بهك رزگار بکه.

یادخه ره وه ی دووه م

له خه ونیکی راستی ئاویته ی حقیقه تدا به خه ئکیم دهوت:
مرؤفینه! به کیك له ده ستوره پیروژ و فرمانه دامه زراوه كانی قورئان نه وه یه که:
جگه له خوا کهس له خۆت به مه زنتر مه زانه نه وهك بیگه یه نیته پله ی "په رستن"..
خویشت له هیچ شتیك به گه ورت دانه نی با ده رگای خۆ به گه وره زانین (التکبر) ت لئی
نه کاته وه. چونکه ههروهك هموو به دپهینتر او ان له وه دا یه کسانن که هیجیان "په رستراو"
نین، به هه مان جوړ له وه شدا یه کسانن که هه موویان به دپهاتوو و دروستکراون!

یادخه ره وه ی سی هه م

نه ی سه عیدی بی ئاگا!
نه و دنیا یه ی که زور به په له دیت و ده روات و له ناوده چیټ، کاتی بۆی ده روانیټ،
به رواله ت وهك دنیا بهك دیت به رچاوت که هه ر گیز تامی مردن نه چیژیټ و هه تاهه تابه بۆ
خۆی همیشه بی یت. نه وه تا هه ر کاتی سهیری "ئاسۆکانی" ده ورو به ری خۆت
ده که یت، به شیوه یه کی گشتی و تا راده بهك، له به رچاودا نه گوړ و دامه زراو
ده رده که ون. ئنجا که رووی خۆت له و ئاسۆیانه وه رده چه رخیټ و ئاوړ له ناوه وه ی

خۆت دەدەيتەوۋە ۋ ھەر بەم چاۋەش بۆ "دەرۋون"ى لەناۋ چۈۋى خۆيشت دەروانىت،
يېت ۋا دەيىت كە ئەۋيىش - بە ھەمان جۆر - نەجوول ۋ نەگۆر ۋ دامەزراۋە! لەمەۋە
ۋات لى دىت كە ۋا بزانيت جگە لە سامى بەرپابوۋنى قىامەت ھىچ شتىك ئەم بۆ چۈۋنە
مەنگەت لى ناشلەقينيىت، ۋەك بلئى تا بەرپابوۋنى قىامەت.مىنىت!

نەخىر، بۇ خۆت ۋريا ۋ ژير بە ۋ، ھەر گيز لەو گومانەدا مەبە! چۈنكە خۆت ۋ دىنا
تايبەتى يە كەشت ھەموو چر كەبەك لەسەر رېنى گەشتى نەماندا بە خىرايى ھەنگاۋ دەنېن!
تۆ لەم ھەستە ھەلەيەتدا ۋەك ئەو كەسە ۋايت كە ئاۋيىنەيە كى بە دەستەۋە يېت ۋ،
روۋە ۋ كۆشكىك، يان شارىك، يان باخچەيەك ئاۋيىنە كەي راگر تىت ۋ، بەم يى يە ۋيىنەي
ئەو كۆشكە يان ئەو شارە ياخود باخچە كە لە ئاۋيىنە كەي ئەودا دەر كەوتىت..

جا ئە گەر بە ئاستەم ئاۋيىنە كەي دەستى بچوۋلئىنرېت يان بچوۋ كترىن گۆر انكارىي تىدا
بكرىت، ئەۋا - ۋەك ئاشكرايە - ۋيىنە كانى ناۋى دەلەرىنەۋە ۋ ئالو گۆرپان بەسەردا
دىت. ئەۋ كاتەش مانەۋە ۋ نەبزوان ۋ بەردەۋامىي "خودى" كۆشك ۋ شار ۋ باخچە كە
دادى تۆ نادات، چۈنكە تۆ تەنھا ئەۋەندەت لەو شار ۋ كۆشك ۋ باخچەيەدا ھەيە كە
ئاۋيىنە كەت - بەيى تۋانا ۋ لىھاتنى خۆى - پىشاتى دەدات!

كەۋاتە باش بزانه: "زىان" ۋ "تەمەن" ت ئاۋيىنەن! ئەم ژيانە: پاىە ۋ، پىشت ۋ پەنا ۋ،
مەلئەند ۋ، ئاۋيىنەي دىناي تۆيە! لەبەر ئەۋە، تەنھا لە دىنا تايبەتى يە كەي خۆت ۋ شتانى
ناۋى بىر بكەرەۋە ۋ، بە وردى ۋ خەستى سەرنج لەۋە بدە كە ھەموو خولە كىك دە گونجى
دىناكەت بپروخىت. ۋاتە: "زىان" ت لە دۆخىكى ۋ ھەدادايە كە ھەموو خولەك ۋ ساتىك
لەۋەدایە قىامەتى بەرپا بىت!

مادەم "راستى" ۋاىە، ئەۋا تۆيش ژير بە ۋ، كۆلئىك مەخەرە ئەستۆى ژيان ۋ دىناكەي
خۆتەۋە كە پىيان ھەلنە گىرېت!

يادخەرەۋەي چوارەم

بزانه!

يە كىك لە پەۋيە ۋ ياسا ۋ كارە بەردەۋامە كانى بەدېھنەرى دانا ئەۋەيە كە:
زۆر بەي جار "خودى" شتە بەنرخ ۋ بايەخدارە كان - نەك ھاۋوئىنەيان - سەرلەنوئى
بەدى دەھىنئەتەۋە. دەبىنىت لە كاتى ئالو گۆرې ۋ ھەرز ۋ چەرخە كاندا شتان بە "ھاۋچەشنى

خۆیان" دروست ده کاتهوه. به لّام ټهو شتانهی که دارای گرنگی و نرخ و بههای تاییه تین، خودی خۆیان به دی ده هیئتیه وه، نهك هاوچه شنیان! گهر حهز ده کهیت لهم دهره نجامه دلنیا بییت، ټهوا فرموو سهیری حهشری رۆژانه و سالانه و چهرخانه بکه، ده بیینیت ټهم ده ستوره له هموو شتی کدا جی به جی یه و به پرونی دیار و بهرده و امه.

جا ئیمهش له سهه بناغهی ټهم ده ستوره دامه زراوه، ده لّین:

هموو زانسته کان له وه دا یه کدهنگن که: مرؤف پینگه یشتوو ترین به رو بوومی درهختی بوونه وهران و، گرنگترین و به نرخترین به دیهیتراوه و، هموو "یه کیك" ی له حوکمی "جۆر" ی زینده وهرانی تردایه..

له بهر ټهوه، به ههستیکی بی گومان ده توانریت بو تری که:

(له حهشر و زیندوو بوونه وهی قیامهتدا، خودی هموو یه کیکی مرؤف، به خۆی و له شولار و ناو و شیوهیه وه، زیندوو ده کریته وه و سهه له نوئی وهك یه کهم جاری به دی ده هیتریته وه).

یادخه ره وهی پینجه م

کاتی "سه عیدی نوئی" رپی تیرامان و بیر کردنه وهی گرت بهر، گشت هونه ر و زانسته فهلسه فی یه کانی ټهوروپا که تا راده یهك له بیری "سه عیدی کۆن" دا جیگیر بوو بوون، له ناو دلّی ټهوا چهنده خۆشی یه کیان پیکهینا و، له و گهشتهی که ټهوه به "دل" ټه نجامی دا چهندين گیر و گرفت ی زۆریان لئی پهیدا بوو.

له بهر ټهوه، "سه عیدی نوئی" بیری خۆی - به یه کجاره کی - له چلک و چه په لّی فهلسه فهی به روو کهش رازاوه و شارستانی تی ساخته و نه فام داته کاند و، خۆی به ناچار زانی له غاو له ده می ټهوه ههسته دهروونی یانهی خۆی بنیت که وان له گیانی دا و له بهر ژه وهندی ټهوروپا ده دوین و پشتی ده گرن. جا له م پیناوه دا، ټهم و توو یژه ی خواره وهی له گه ل که سیتی معنوی ټهوروپا دا ساز کرد. هه رچه ندهش ټهم و توو یژه له روویه که وه کهم و کورت دیاره، به لّام له روویه کی تره وه به دوور و دریت داده نریت.

جا بۆ ټهوهی کهس به هه لّه لیم تی نه گات، پنیسته خوینه ری به ریز له وه ناگادار بکهینه وه که "ټهوروپا" دوو ټهوروپایه:

یەكەمیان: ئەو ئەوروپایەى كە بەھۆى كەلك وەرگرتنى زۆرى لە ئایىنى مەسىحىي راستەقىنە، گەلى سوودى بە مرۆفایەتى گەیاندى و چەندىن خەزمەتیشى بە ژيانى كۆمەلایەتیی مرۆف پێشكەش كرد، لە رێى ئەو زانست و پێشەسازىيانەى كە لەسەر بناغەى ویزدان و دادگەرى دامەزراون و ئەو بەدەستى هیناون.

من لەم وتووێژەمدا لە گەل ئەم بەشەى ئەوروپادا نادوینم، بەلكو لە گەل:

بەشى دووھەم: (ياخود پرووى دووھەمى ئەوروپا) دەدوینم. ئەو بەشەى كە بەھۆى فەلسەفەى سروشتى و ماددىیەو، بە تەواوەتى گەنیو، و خراپكارىي شارستانىيەى كەى بە چاكە دادەنێت و، لەم رێیەو مرۆفایەتیی بەرەو نەفامى و گوپرايى و بەدبەختى داوەتەبەر!

لەم گەشتە گيانى و مەعنەوىیەمدا، دواى ئەوێ چاكە كارى بە كانى شارستانىي و سوودە زانستىیە كانىم لى جیا كردهو، پرووى دەمى گوفتارم ئاراستەى ئەو كەسىيەى ئەوروپا كرد كە فەلسەفەى زيانبەخشى بى نرخ و شارستانىي نەفام و بى كەلكى بەدەستەو گرتووه. پىم وت:

ئەى ئەوروپای دووھەم!

گەر نەترانىو، ئەوا باش بزانه كە تۆ بە دەستى راست فەلسەفەى رى و نكەرى نەخۆش و، بە دەستى چەپشەست شارستانىيى زيانبەخش و نەفامت هەلگرتووه. پاشان لافى ئەو لى دەدەیت كە گوايا: "بەختەو رى مرۆف لەو دوانەدايە!"

دەك دەستت بەشكىت بۆ ئەو ديارىیە بى كەلكەى پێشكەشى مرۆفایەتیی دەكەیت! ياخوا هەر ماىەى شوومى و هۆى نەهاتىي خۆت بىت.. هەر وەك دەشبیت!

ئەى ئەو گيانە چەپەلەى كە بەرەو بە بلاو كردهوێ كوفر و ئینكارى دەدات!

گەر مرۆفك گيان و ویزدان و دل و دەروونى پینكاربن، ئایا دەگوینجى كە تەنها بەوێ سامانىكى زۆر و ئارایشتیكى روالەتیی لەخشتەبەرى دەست كەوتبیت، بەختەو رى بەدەست هیناییت؟ ئایا دەكرى بەم جۆرە كە سانه بوتريت: "مرۆفى بەختەو رى"؟

نابینیت گەر كەسیك لە كارىكى هەندە كى ناو مید بوو بىت و، لە هیوا و ئاواتىكى "وهمى" دەستى داشۆردبیت و، لە هینانەدیى كارىكى بى بايەخیشدا رەنجەرۆ بوو بىت، چۆن ئەو ئەندیشە بەتامەى لى دەبیت بە ژەهرى مار و، ئەو بارودۆخە نەرمونیانەى

دەورو بەرىشى ئازارى بەسۆى پى دەچىژن و، ئەم دنيا بەرىن و فراوانەى وەك بەندىخانە
لنى دىتەو ە يەك؟

ئەو كەسەى كە بەھۆى شوومىي تۆو ناخى دل و گىيانى پىكرائىت و، شەشەرى
ھەموو ھىوا و ئاواتىكى لنى گىرايىت و، سەر جەم ئازارە كانى ھاتبەو ە سۆ، تۆ بۆ مرؤفى
بەدبەختى ئاوا چ بەختەو ەرى يەك دەتوانىت دەستەبەر بىكەيت؟

ئەگەر كەسىك "دل" و "گىيان" لى لە دۆزەخدا سزا بىچىژن و، تەنھا جەستەى لەناو
بەھەشتىكى درۆينەى لەناو چوودا بىت، ئايا دە كرى پىنى بوترىت: "بەختەو ەر"
ئەى ئەو گىيانە چەپەلە!

تۆ بە پىنمايى بە كانت و ھا سەرت لە مرؤفايەتى شىواند كە بە جارى گىرفىارى
سەر كەشىت كىرد، وائىستاش تالى و ئازارى ئەو دۆزەخە دەچىژىت كە تۆ لەناو ناز و
نىعمەتى بەھەشتىكى درۆينەدا دەرخواردت دا.

ئەى دەروونى بەدخوازى مرؤفايەتى!

سەرنج لەم نمونەى بەدە و ئىنجا بزانه گىرۆى ئادەمىزاد بەرەو كۆى دەبەيت:
وا دابىنى دوو پىنگامان لە بەردەمدايە و، يە كىك لەو دوو پىنگايەمان گىرتەبەر. لە
ھەموو ھەنگاوىكى پىي يە كەمدا چەندىن ھەژارى پى دەستەلات دەبىنىن كە ستەمكاران
ھىرشىان بۆ دەبەن و شەك و سامانىان زەوت دەكەن و كەپىر و خانووبەرەيان بەسەردا
دەرووخىنن. تەنانت ھىندە بە قوولى جەستەيان زامدار دەكەن كە لە تاو سۆى
ئازارە كەيان تەنانت ئاسمانە كانىش بە كۆل بۆيان دەگىرىن! چاوبە ھەر لايە كدا
بگىپرىت و سەيرى ھەر شوپىنىك بگىرىت ھەمان ھەلوپىست و بارودۇخ دەبىنرىت..

بەم جۆرە، ئەم پىيە جگە لە: قىرە و غەلبەى ستەمكاران و، شىو ەن و گىريانى ستەم
لىكراوان ھىچى تىدا نابىستى. دەلىتى ماتەمىنگايە كى گىشتى لەسەر ئەم پىيەدا
دانراو ە!

خۆ مادەم مرؤفىش - بەپىي داخوازى مرؤفايەتى يە كەى - ھەردەم بە سزا و ئازارى
كەسانى تر خەفەت دەخوات و ئازار دەچىژىت، ئەوا ناتوانىت بەرگەى ئازارى لە
سنوور بەدەرى ئەم پىيە بگىرىت! چونكە وىژدانى مرؤف ھەلگىرتى ئازارى تا ئەم
رادەيەى لە توانادا نى يە. لەبەر ئەو ە، ھەر كەسىك ئەم پىيە دەگىرتەبەر ناچار دەبىت
يە كىك لەم دوو چارەسەرى يانە ھەلپىرىت:

یان خۆى لە مەروۇفیتى دامەڵت و، دلتیکى رەقى بەردئاسا لەناو هەناوی دا
 هەلبەرگرت و، نوقمى ئەوپەرى دەرندەى بىت و، مادەم خۆى تەندروست و بى وەى بىت
 ئیتر گۆى بە تیاچوونى کەسانى تر نەدات و خەمى ئازارى ئەوان نەچىژت ..
 یاخود هەر شتیک "دل" و "ژیری" ی مەروۇف داخووزى بن، ئەو وازیان لى بەهینیت و
 بە یە کجارە کى دەست لە هەموویان دابشوات!

دەسا ئەى ئەوروپای لادەر لە ئایینی راستەقینەى "مەسیحى" و نوقم بووی ناو لیتاوی
 گو مپایی و خراپکاری!

تۆ لە پشدا بە: "فیلبازى بەک چاوەى دەجال ئاسا" بارىکى دژوار و نالەبارت بە
 گیانى مەروۇف بەخشی. پاشان هەستت کرد کە ئەو بارەى تۆ بۆت رەخساند - لە
 راستى دا - دەردىکى سەختى بى دەرمانە، چونکە لە جەلەپۆیەى بلندترین بەرزىیەو
 مەروۇف دەهاوینتە پلەیه کى گەلى نزمتر لە هى ئازەلش! ئنجا هیچ چارەسەرى بە کیش بۆ
 ئەم دەردە کوشندە و زامە ناسۆرە شک نابهیت جگە لە یارى و گەمە و لەهوه سەرنج
 راکیشە کانت (کە هەست و نەستى ئادەمیزاد لە کار دەخەن و بە جۆرىکى کاتى بەنجى
 دە کەن) و، جگە لە فەنتازىیە رووکەش و، ئارەزوو خەوینەرە کانت (کە پتر خەوى
 بى ئاگایی لە مەروۇف دەخەن).

ئەمەیه ئەو چارەسەرى و دەرمانەى شکى دەبەیت! دەک بەدبەختى و چارەشوومى هەر
 چارەنووسى خۆت و دەرمانت بىت، ئەو دەرمانەى کە - بە دلتیایی - لە ئەنجامدا دەبیتە
 مایەى لەناوچوونى خۆیشت!

بەلتى، ئەو رپئیهى کە تۆ لە بەردەم مەروۇفدا کردووتەو، کتومت، وەک ئەم نمونەیه
 وایە.

بەلام رپئى دووھەم: ئەو دیارىیەى قورئانى پیرۆزە کە پشکەشى مەروۇفایەتیی
 کردووە و، لەویوە بۆ رپئى راست رینمایى کردوون. ئیمە لە هەموو مەنزەلگا و شوین و
 شارىکى سەر ئەم رپئیهدا چەندین سەربازى دەستپاک و گۆى راپەلتى پادشایە کى
 دادپەرور دەبینن کە بە هەموو لایە کدا بلابوونەتەو و هەردەم لە کار و هاتوچۆدان.
 جار بە جاریش هەندى کەسى کارمەندى ئەو پادشا دادگەرە دین و بە فەرمانى
 فەرمانرەوای دادگەر هەندى لەو سەربازانە لەسەر کار لادەبن و چەک و و لاخ و

کەرەسەى سەربازىي سەر بە دەولەتبان لى وەر دە گرنەووە، "بلىتى حەوانەووە" يان دە دەئى. ئەو سەربازانەش، بەم حەوانەووە و لەسەر کار لا بردنە - لە راستى دا - گەلى شاد و دلخۆش، چونکە هەر چەند لە رۆالەتدا خەم بۆ لە دەستچوونى ئەو کەرەسە و پىداووستى يانە دەخۆن کە لىيان سەندراو تەووە، بەلام دلشادى ئەو ن کە کارە کەيان ئەنجام داووە، و ائىستا بەرەو خانە و مەلبەندى پادشايەتى و بۆ مەبەستى شادمانىي ئامادەبوونىان لە خزمەت پادشادا، دە گەرىنەووە.

هەندى جار دەبينىن ئەو کارمەندانەى پادشا بە سەربازى وادە گەن کە ئەمان ناناسىت، کاتى ئەمان پىي دەلین: چە کە کانت دابنى، ئەو يە کسەر دەلئىت: "من سەربازى پادشای مەزىم و چاوەر وانى فەرمانى ئەوم و لە خزمەتى ئەودا کار دە کەم و لە ئەنجاميشدا هەر بۆ لای ئەو دە گەرىمەووە. ئىو کىن وادە تانەوئىت ئەوم لى بسىن کە پادشای مەزىن پىي بەخشىوم؟ گەر بە فەرمان و رەزامەندىي ئەو هاتوون، ئەوا بەسەر چاو، فەرمانە بەرزە پىروژە کەيم پيشان بەن. دەنا لەسەر رىم لاچن، خو گەر لانهچن ئەوا با من تەنها يەك کەس و ئىو هەزاران بن، لە گەلتاندا دە جەنگىم، چونکە من لە بەر خو م نا جەنگم و مولكى خو م نىم، بەلكو لە پىناوى پارىزگارى کردنى ئەمانەتى خواوون و گەورە کەى خو م دا و بۆ مەبەستى پاراستنى عىززەت و مەزنى يە کەى ئەو لە گەلتان دە کەومە جەنگەووە. کەواتە هەر گىز ملتان بۆ کە چ ناکەم!"

ئەمە نموونە يە کى، يەك لە هەزارى، ئەو نموونە يە کە لەم رىيەدا هەن و سەرچاوەى خو شى و بەختەوهرىن. ئىتر بۆ خو ت دەتوانىت نموونە ي ترى وەك ئەمە بدۆزىتەووە.

ئىمە بە درىژايى رىي دوو هەم و ماوەى گەشت و سەفەر، خەلکى دەبينىن کە بەو بەرى خو شى و کامەرانى و شادمانى و بە جۆرىكى چىر و بەردەوام دە کرىن بە سەرباز، مەبەست لە مەشدا ئەوانەن کە پىيان دەوترئىت: "لە داىك بوان" .. هەر وەها لە هەمان کاتدا و بە هەمان خو شى و لە گەل و تنى: "لا إله الا الله" و "الله اكبر" دا هەميشە تەسرىح بوونىش لە سەربازى بەردەوامە، کە برىتى يە لەوانەى پىيان دەوترئىت: "كۆچکردوان".

ئەمە يە ديارىي قورئانى پىروژ بۆ مرؤفايەتى. هەر کەسى شوئىي بکەوئىت لە هەردوو جىهاندا سەرفراز و بەختەوهر دەبئىت و، بى ئەوەى خەم بۆ شتىك بخوات کە لە دەستى چووبئىت، يان پەژارەى رووداوى ئايندەى بئىت، ئەم بە ئارامى و دلئىايى رىي خو ي دەبرئىت، بە چەشنى کە واتاى ئەم ئايەتە پىروژە ي تىدا دئتەدى کە دەفەر موى:

﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^(۱).

ئەى ئەوروپای دووھەمى بى کەلکى خراپکار!
تۆ پشتت بە چەند بناغەيە کى لاوازی کرمۆل بەستوو، ئەو تا گومان وادەبەیت کە
گوايا:

(ھەموو زیندەوەرئىک، ھەر لە مەز نترین مەلائیکەتەو تادە گاتە بچوو کترین
گیانلەبەرى وەک ماسى، خۆى خواھنى خۆیەتى و، تەنھا بۆ خۆى و لە پیناوى خۆى دا
کار دە کات و تى دە کۆشیت و، ھەر چى کەسە تەنھا بۆ تام و چىژى خۆى ھەول و تەقە لا
دەدات و، ھەر لەبەر ئەو ھەش مافى ژيانى ھەيە. کەواتە ئەوپەرى ھىممەت و ئامانجى:
مسۆگەر کردنى مانەو و بەردەوامبوونى ژيانى خۆیەتى)!

پاشان ئەو "ياسای ھاوکارى" یەى کە بۆ ئەنجامدانى فەرمانى بەدیهینەرى دانا لە نىوان
بەدیھاتوواندا ھەردەم دەست بە کارە و لە ھەموو جى یە کى گەردووندا بە ئاشکرا لە
بەر چاودايە، چەشنى: "يارمەتيدانى رووھک بۆ ئازەل و، ئازەلئیش بۆ مرۆف"، تۆ ئەم ياسا
خوایى و درەوشانەو ھاوکارى کەرەم و مېھرەبانى یەى کە لەو یارمەتى و ھاوکارى یە
گشتى یەو پەيدا بوون، بە چاوى خۆت دەبنیت، کە چى پیت وایە ئەم ياسایە بریتى یە لە:
"مشتومر" و "ململانئى"! وەھائش لەم ھەلەيەدا رۆچوویت کە بریارىکى شىتانه
دەردە کەیت و دەلئیت:

"ژيان تىکرا بریتى یە لە: مشتومر و ململانئى"!

قسەيە کى گەلئى سەيرە! چۆن ئەو فرایا گوزارى یەى کە گەردیلە کانى خۆراک
دەیکەن و بەوپەرى تاسەمەندى و خۆشى یەو بەدەم خانە کانى لەشەو دەرۆن و
خۆراکيان دەر خوارد دەدەن، بە کارى مشتومر و ململانئى دادەنریت؟!
نەخیر. بەھەلەدا چوویت! ئەو کارە لە راستى دا "ياسای ھاوکارى" یە، کە تەنھا بە
فەرمانى پەرورەدگارنىکى گەرەى کارساز ئەنجام دەدریت.

ئەو بناغەيەش کە پشتى پى دەبەستیت و شتى لەسەر بنیات دەنئیت و لات وایە:
"ھەموو شتىک خواھنى خۆیەتى"، بناغەيە کى فشەل و ھەلەيە کى گەلئى ئاشکرايە!
روونترین بەلگەش بۆ ئەمە: مرۆفە؛ ئەو تا لە نىوان سەرجمەى ھۆکارە کاندایا مرۆف

(۱) (البقرة: ۲۶۲ و ۲۷۴)، (المائدة: ۶۹). گەلئى شوئى تری قورئان. (وەرگێز)

بهرزترینانه و خاوه‌نی فراوانترین ویست و ئیختیاره، که چی ده‌بینین له‌ناو ده‌ستی ویست و ئیختیاری مروّف و باز نه‌ی توانای دا و له‌و کرده‌وانه‌ی دا که به ویست و ئیختیاری خۆی ئەنجامیان ده‌دات - وه‌ک خواردن و خوار‌دنه‌وه و بیر کردنه‌وه - به‌شیککی ته‌ماوی یه‌ک له‌سه‌د نه‌بیت هیچی تری به‌ده‌ستی خۆی نی‌یه! جا که سی‌ک که له‌م کاره ئاشکرایه‌دا له‌سه‌دا یه‌ک زیاتری له‌توانادا نه‌بیت، چۆن به‌خاوه‌نی خۆی داده‌نریت؟!

له‌کاتیکدا به‌پزترین "هۆکار" و فراوانترین "ویست و ئیختیار" ئاوا ده‌ستی به‌سترابیت و، خاوه‌نی مولکداری راسته‌قینه و هه‌لسوکه‌وتی سه‌ربه‌خۆی ته‌واو نه‌بیت، ده‌بێ چی سه‌بارت به‌نازەل و بێ گیانه‌کانه‌وه بو‌ترینت؟ ئایا که سی‌ک و ته‌ی ئاوا ی به‌جۆرێکی هه‌ره‌مه‌کی و بێ په‌روا له‌زار ده‌ربجیت، له‌نازەل گو‌مرا‌تر و له‌بیانی‌یه‌کانیش بێ هه‌ست و شعورتر نی‌یه؟!

ده‌سه‌ئە ئه‌وروپا!

ته‌نها فیل‌بازی یه‌ک چاوه‌ته - که زیره‌کی یه‌له‌را ده‌به‌ده‌ر شوومه‌که‌ته - تۆی گرفتاری ئەم گێژاوه کردووه. ئەوه‌تا به‌هۆی ئەم زیره‌کی یه‌شوومه‌ت، په‌روه‌ردگار و به‌دییه‌نهری هه‌موو شتی‌ک له‌یاد چووه‌و، ئاسه‌وار و جێ‌ده‌سته‌ناوازه و بێ وینه‌کانی ئه‌وت داوه‌ته پال: هۆکاره‌کان و، سروشتی ده‌ست هه‌لبه‌ستی خه‌یاڵ. ئنجا مولکی ئەو به‌دییه‌نهره‌شت به‌سه‌ر ئەو "بتانه‌ی" که جگه‌له‌خوای گه‌وره‌ده‌په‌رس‌ترین، دابه‌ش کرد.

له‌گۆشه‌نیگای ئەم زیره‌کی یه‌یه‌ک چاوه‌ی تۆوه، هه‌موو زینه‌ده‌ه‌ری‌ک ناچار ده‌بیت، هه‌ر به‌ته‌نها خۆی، له‌گه‌ل چه‌ندین دوژمنی له‌ژماره‌به‌ده‌ردا بکه‌ویته‌ململانێ و، هه‌ر ته‌نها خۆیشی پێداویستی یه‌له‌سنوور به‌ده‌ره‌کانی په‌یدا بکات. هه‌موو ئەمانه‌ش ته‌نها له‌رێی: توانا که‌ی خۆیه‌وه که به‌ئەندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌که‌و، به‌ویست و ئیختیاری‌شی که چه‌شنی تالّه‌موویه‌که‌و، به‌وه‌هه‌ست و نه‌ست و شعوره‌ی که وه‌ک بریسکه‌یه‌ک وایه‌و یه‌کسه‌ر نامینیت و، به‌و ژبانیه‌ی که له‌بلیسه‌یه‌ک ده‌چیت؛ له‌په‌ر ده‌کوژیته‌وه‌و، له‌و ته‌مه‌نه‌شدا که ده‌لێی یه‌ک خوله‌ک ماوه‌یه‌تی و کتوپه‌ر ته‌واو ده‌بیت. له‌کاتیکدا هه‌رچی یه‌کی له‌ده‌ستدایه‌به‌شی هینانه‌دی یه‌کی‌ک له‌داواکاری یه‌کانی ناکات، به‌را‌ده‌یه‌کی وا که ته‌گه‌ر دوو‌چاری گه‌روگرفتیک ببیت، به‌چه‌ند هۆکاریکی که‌روکاس نه‌بیت هیوا ی به‌هیچ ده‌رمانیکی تر نی‌یه‌و، به‌ته‌واوی ناوه‌رۆکی ئەم ئایه‌ته‌ی تێدا دیته‌دی که ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (الرعد: ۱۴)!

ئەم فیلبازی و زیرەکی یە رەش و تارەت، رۆژگاری مەرفایەتیی گۆریو بە شەوگاریکی تاریکی پەر لە ستمکاری. پاشان دەتەوێت بە چەند چرایەکی درۆینە و کاتی ئەو تاریکییە سامناکە برەوینیتەو و دنیا رووناک بەکەیتەو!

بەلام باش بزانه ئەو چرایانەى که تۆ دابانده گیر سینیت هەر گیز لە پرووی مەرفادا رووناکیی خەندە و دلنەوایی نانۆینن، بەلکو بە چاوی سووکایەتی و گالتەجارى بۆی دەپروانن، بە تايبەت لەو کاتانەدا که مەرفۆف نوقمى لیتاوی چەندین بارى نازار بەخشی گریان نامیزە و لەتاوا - شیتانە - قاقالین دەدات!

لە پروانگەى بینینی قوتابی یەکانی تۆو: هەموو زیندەوەرێک هەزارە و دوو چاری چەندین گیر و گرتی ئەوتۆیە که هەر هەموویان ئەنجامی هێرش و پەلاماری ستمکارانە لەسەریان.

دنیا لە پروانگەى ئەودا: ماتەمینگایەکی گشتی یە و، ئەو دەنگانەش که لێی دەبیستێن: هەوالی مردن و، ئاخ و ئۆفی نازار و، نالە و گریانى هەتیوانە.

هەر که سینک نامۆژگاری لە تۆ وەر دەگرت و پەفتار بە رینمایى یە کانت دەکات، لە ئەنجامدا دەبیست بە "فیرعەو نیکی ستمکار" بەلام لە هەمان کاتدا فیرعەو نیکی رسوا و زەلیل! چونکە بێ نرخترین شت دەپەرسیت و هەرچی سوودی لێ بینیست بە پەروەردگاری خۆی دايدەنیست!

هەر ئەم قوتابی یەت، قوتابی یەکی "سەرکەش"ە، بەلام سەرکەشیکی هەزار؛ چونکە لە پیناوی بەدەستپنانی لەزەتیکى بێ بايەخدا قاچی شەیتانی ش ماچ دەکات و، لەبەر دەستکەوتنى سوودیکى نزمیش بەوپەرى زەلیلی رازی دەبیست!

ئەم قوتابی یەت گەلی بە زەبروزەنگە، بەلام خاوەن زەبریکى و هەیا بە تابلێی کۆلەوارە. چونکە لەناو دلی خۆی دا هیچ پالپشتیک شک نابات پالی پێو بەدات.

ئەوپەرى ئاوات و هیممەتی بەرزى قوتابیى تۆ لەو دەیە کە: "هەوا و ئارەزوو کانی خۆی" تیر و دلنیا بکات، بە رادەیه کی ئەوتۆ کە ساخته و فیلشیشی بۆ بە کار دەهینیت! چونکە لە ژێر پەردەى لافى میللەتپەرورەى و قوربانى و خۆبەختکردندا بە دواى سوود و بەرژەو هەندى یە تايبەتییە کانی خۆی دا دەگەریت! بەم چەشنە فیل و تەلە کە بازى یانەش هەلپە و تەماع و غروورى ناخى خۆی تیر دەکات. چونکە - لە راستى دا - جگە لە

خۆی که سی تری خۆش ناوئیت، ته نانهت له پیناوی خۆی دا هه موو شتیکی تر بهخت ده کات!

به لام قوتایی دلسۆز و بی گهردی قورئانی پیروژ "بهنده" یه. بهندهیه کی وا که سه ری بهندهیه تی بۆ مه زترین به دهیتر اویش دانانه وئیت. که واته "بهندهیه کی خاوه ن عیززه ته" و، هه رگیز به وه رازی ناییت که نیعمه تی هه ره مه زنی به هه شتیش ئامانج و مه بهستی خوا په رستی بیت..

هه ر ئه م قوتایی یه ی قورئان "له سه رخۆ و نه رمونیا ن" ه، به لام جگه له به دهیته ری مه زنی خۆی و بۆ غهیری فه رمانه کانی ئه و، له رووی که سدا زه لیلی نانوئیت! که واته خاوه نی هیممه تیکی به رز و ویستیکی راسته ..

ئنجائهم قوتایی یه: "هه ژار" ه، به لام له بهر ئه و یاداشته زۆره ی که خاوه نه میه ره بانه که ی بۆی پاشه که وت کردووه، پیوستی به هیچ شتیکی نی یه و، له رووی که سدا ده ست ناگریته وه ..

پاشان "لاواز" ه، به لام پالی به هیزی خاوه نه گه و ره که ی خۆیه وه داوه. که واته قوتایی خاوین و بی گهردی قورئانی پیروژ رازی ناییت به هه شتی هه میشه ییش ئامانجی بیت، چ جای ئه م دنیا فانی یه!

بۆ خۆت له م به را ورده وه مه ودا ی ئه و جیاوازی یه مه زن و فراوانه تی بگه که له نیوان هیممه تی ئه و دوو قوتایی یه دا هه ن!

هه ر به هه مان جۆر، ده توانن له رووی ده ر که وتنی "را ده ی خۆبه ختکاری" ی هه ر دوو کیانه وه، جیاوازی نیوان شاگردانی فه لسه فه ی نه خۆش و قوتاییانی قورئانی پیروژ لیکبده نه وه:

ئه وه تا قوتایی فه لسه فه له پیناوی به رژه وه ندیی خۆی دا، له برا که ی هه لدیت و ده عوای له سه ر تو مار ده کات! به لام قوتایی قورئان، سه رجه می به نده راست و چاکه کانی خوای گه و ره، که له ناو زه وی و ئاسمانه کاندان، تیکرا به برای خۆی ده زانیت و له ناخی گیانی خۆی دا هه ست به چه نده ها په یوه ندی و تاسه مه ندی ده کات به را مبه ریا ن. له بهر ئه وه، هه میشه له قوولایی دلای خۆی دا نزای گه رمو گوپی بی گه ردیا ن بۆ ده کات و، به به ختیا ری ئه وان هه میشه به خته وه ر ده بیت. که ده شروانیته

گەردوون، مەزەنترین شتی وەك: عەرش و خۆری مەزنی ئاسمانیش، بە بەندە ی گوی رابەل و کار پین سپیراوی خوای گەورەیان دادەنیت.

ئەجا دەتوانیت بەمە ی خوارەو، ئەندازە ی بەرزبوو نەو و فراوانیی "گیان" ت لە لای ئەو دوو قوتابی یە بۆ دەربکەوینت:

قورتانی پیروز - بە چەشنیکی بەرز - روونی و فراوانی و بەربلاوی بە "گیان" ی قوتابیانی خۆی دەبەخشیت. چونکە لە بریی نەوود و نو دەنکی تەزییح، زنجیرە یەکی پیکهاتوو لە نەوود و نو جیهانیان لە جیهانە کانی گەردوون دەداتە دەست، کە نەوود و نو ناوی جوانی خوای گەورەیان تیدا دەدرەوشیتەو و، پیمان دەتیت: "فەرموون زیکر و ویردە کانتان بەم زنجیرە و تەزییحە مەزەنە بخوینن". ئەوانیش بەو تەزییحە سەر سوور هینەرە ویردە کانیان دەخوینن و، بە ژمارە پین سنوورە کانیسی یاد و زیکری پەروەدگاری خۆیان دەکەن.

ئەگەر حەز دەکەیت ئەمەت بۆ دەربکەوینت، ئەو فەرموو سەیری "ئەولیا و پیاوچاکان" ی قوتابیانی قورتان بکە، وەك: (شیخی گەیلانی و، رەفاعی^(۱) و، شازلی^(۲))، خویان لێ رازی بیت) کاتی کە ئەوان ویردە کانیان دەخوینن گویان لێ رابگرە و بزانه چۆن زنجیرە ی گەردیلە کان و ژمارە ی دلۆپە ئاوە کان و هەناسە ی بوونەو هەرانیان کردوو بە تەزییحی خۆیان و، تەقدیس و یاد و زیکری خوای گەورە ی پین دەکەن! بە وردی سەرنج بدە چۆن ئەم مرقفە لاوازه بچوو کە ی کە بچوو کترین میکرو ب زۆرانی لە گەل دەگری و، کەمترین تەنگانەش تەختی زەویی دەکات، چۆن لە ریی

(۱) سەید ئەحمەدی رەفاعی: ناوی تەواوەتی: ئەحمەدی کوپی عەلیی کوپی یەحیای رەفاعی یە. سالی (۱۲۵۱ هـ) لە گوندیکی سەر بە شاری "واسط" ی عیراق لەدایک بوو و، هەر لەو شارەشدا وانە کانی خویندوو و، لە ئەدەب و فێهدا شارەزایی پەیدا کردوو. لە گوندی "ئوم عوبەیدە" لە نیوان واسط و بەسەدا ژیاو. سالی (۱۲۷۸ هـ) کۆچی دوایی کردوو. پێشەوایەکی زاهید بوو و دامەزرێنەری تەریقەتی رەفاعی یە. پروانە: الأعلام ۱/ ۱۷۴، جامع کرامات الأولیاء ۲/ ۴۹۰، نور الأبصار ۲۲۰، الطبقات الکبری ۱/ ۱۴۰، وفيات الأعیان ۱/ ۵۵. (وەرگێڕ)

(۲) شازلی: ناوی تەواوەتی: "عەلیی کوپی عەبدوللای کوپی عەبدولجەبار" و، لە سالی (۱۲۹۱ هـ) لە گوندیکی ئەفریقا بەناوی "شاذلە" لە دایک بوو. پێشەوایەکی زاهید و شیخی تەریقەتی شاذلی و دانیشترۆی ئەسکەندەر یە "ی میسر بوو و، خاوەنی ئەو کۆمەلە ویردە یە کە بە: "حزب الشاذلی" ناسراو. پروانە: الأعلام ۴/ ۳۰۵، جامع کرامات الأولیاء ۲/ ۳۴۱، نور الأبصار ۲۳۴، الطبقات الکبری ۲/ ۴. (وەرگێڕ)

پهروه ردهی ناوازهی قورئانهوه بهرز ده بیتهوه و، ههموو لایه نه ناسک و نیانه کانی فراوانی و بهربلاوی به دهست ده هیئن و، به هژی ریژنه ی ریئمای یه کانی قورئانهوه پتر دهرهوشینهوه، به رادهیهك که مهز نژینی بوونه وهرانی دنیای گهلئ پی بجوو کتره له وهی بیكات به تهزییحی ویرده کانی، ته نانهت بهه شتی مهز نیشی پی که متره له وهی بیكات به تامانجی زیکره کانی که یادی خوای گهوره یان پی ده کات!

کهواته ئەم قوتایی یه ی قورئان، ئەوپه پری "له خوئوردیهی" له نیوان ئەوپه پری "عیززهت" دا کۆ کردوو هتهوه!

بهم جۆره، ده توانیت مهودای ئەو دوا که وتن و نزمی یهت بو دهر بکه ویت که قوتاییانی فلسفه فه تیی که وتون.

بهم چه شنه دهر کهوت که ههموو ئەو "راستی" یانهی فلسفه فه ی نه خوئشی ئەوروپا له پری "زیره کیی یهك چاوهی" خزیهوه به چند شتیکی قهلب و شیواویان ده بینیت، ریئمایی قورئانی پیروز به پرونی و له سهر شیوهی راسته قینه یان ده یان بینیت. چونکه ریئمایی قورئان پروناکی یه کی وایه که له یهك کاتدا به دوو دانه چاوی پروون و تیژی غهیب بین بو ههر دوو جیهانی ئەم دنیا و ئەو دنیا دهر وایت و به ههر دوو دهستیخی تامازه بو به ختهوه ری یه کانی ههر دوو دنیا ده کات و، به گروئی مروؤف ده لیت:

ئهی کاکي مروؤف! نه خۆت و نه سامانت هیچیان مولکی تو نین، به لکو ههر دووک سپاردهن و لای تو دانراون. خاوه نی ئەو سپارده ههش توانای ههموو شتیکی ههیه و ئاگاداری ههموو کاریکه و به خشنده و میهره بانه. ئەو مولکه ی خۆی - که به سپارده لای تو دایناوه - ده یکرپتهوه لیت، تا کو نه فووتی و هه لئ بگریت بووت و بیپاریزیت. نرخیکی گهلئ گهوره و زوریشت له بری ئەوه دا ده داتی. تو جگه له سه ربازیکی کار پی سپرراوی ئەو شتیکی تر نیست. کهواته: له بهر ئەو خاوه نهت و له پیناوی دا کاره کانت جی به جی بکه. ئەوه تا ههر رۆزی یه کت پیویست بیت ههر ئەو ده نیی ریت بووت و، ههر ئەویشه که له و گپرو گرفت و دوژمنانهت ده تپاریزیت که ده سه لاتت به سه ریاندا ناشکیت و بو خۆت ناتوانیت پرو به پروویان بیتهوه!

ئامانج و ئەنجامی ئەم ژيانهت بریتی یه له وهی که: جی دهرهوشانه وهی ناوه کانی خاوه نه کهت و تیشکده ره وهی کاروباره پر له دانسته کانی ئەو بیت. خو ههر کات

دوو چاری ھەر گێروگرتێك بوویت، پینی بلتی: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۶).
واتە: من گوی پرایەلتی فەرمانی خواوەنە کەى خۆم. تۆش - ئەى گێروگرتە کە! - گەر بە
پروخسەت و ناوی خواوەنە کەمەووە ھاتوویت، بەخیر بییت سەرچاوان! چونکە ئێمە - بئى
چەند و چۆن - بۆ لای ئەو دە گەڕینەووە و شەرەفمەندى ئامادەبوونی خزمەتى ئەو دەبین.

لە راستى دا ئێمە گەلتى تامەزرۆ و ئارەزوومەندى شادبوونی دیدارى ئەوین. مادەم
ئەو خواوەنەمان پوژتێك لە پوژان لەدەست ئەر کە کانی ژیان رزگارمان دەکات، دەبا
ئێستا رزگاربوونمان لەسەر دەستی تۆدا بییت، من ئامادە و ملکەچ و رازیم. خۆ ئەگەر
فەرمان و ویستی خوای گەورە بۆ ئەو دەردەر چوو بییت لەسەر دەستی تۆدا تاقي بکړنمەووە و
دەربکەوینت تا چەندە پارێزگاریی سپاردە کەى ئەستۆم دە کەم و تا چ رادەبە کیش ئەر کى
سەر شام جئى بەجئى دە کەم، ئەوا باش بزانه کە من تا دەتوانم سپاردەى خواوەنە کەم
دەپارێزم و بە هیچ دەستیکى ناسپێرم کە جئى بپروا و متمانەم نەبییت و، بە فەرمان و
رەزامەندیی ئەو نەبییت من ھەر گیز بۆ هیچ کەسێك مل کە چ ناکەم!

ئەمە نموونەیک بوو لە ئیوان ھەزاراندا، بۆ دەرخستنى نرخى ئەو دەرسەى کە
زیرە کىی فەلسەفە دەلیتەووە و.. ئەو پلەوپایە بەرزەش کە وانە کانی قورئانى پیرۆز رینمایى
مرۆفیان بۆ لادە کەن.

بەلتى، بارى راستەقینەى ھەردوو لالەسەر ئەم تەرح و تەرزەن کە باسمان کردن.
ئەو ھەندە ھەبە کە پلە کانی خەلکى لە "ھىدايەت و گومرايى.. ئاگادارى و بئى ئاگايى" دا
وھ کو یەك نین و، ھەموو کەسێك لە ھەموو پلەبە کدا بە روونى ھەست بەم راستى بە
ناکات. چونکە "بئى ئاگايى" ھەست و نەستى مرۆف بە تەواوى لە کار دەخات و بەنجى
دەکات. خۆ لەم پوژگارەدا بە رادەبەك ھەست و شعوروى خەلکى لە کار خستوووە کە
تەنانت ئەو کەسانەش شوین پینی شارستانىتیى نوئىیان ھەلگرتوووە، ھەست بە ئازار و
تامى تالى ئەم ئەشکەنجە سەختەى گومرايى ناکەن. بەلام - پشت بە خوا - بە زیدە
زۆربوونى ھەستى زانستى و پەى بردن بە نرخ و بەھای زانیارى، ئەم پەردەى بئى ئاگايى و
بەنج بوونى ھەستە دەدریت، جگە لە ھەر پەشەى "مردن" یش کە ھۆ کارىکى ترە بۆ ئەم
بیدار بوونەو ھەبە و ھەر چى پوژە لە بەرچاوى مرۆفایەتى دا تەرمى سى ھەزار کەس بەرئى
دەکات!

ده سا داخ و حه سرهت و زهره رمه ندى بۆ ئه و كه سهى كه به "بت"ى بيانى به كان و زانسته ماددى به سروشتى به كانى ئه وان له رى دهر چوو و، شوپيان كه وتوو و بست به بست - كو پرا نه - ههنگاويان به دوا دا ده نيئ و لاسايى هه لسو كه وتيان ده كاته وه!

ئهى رۆله كانى ئه م نيشتمانه!

هه رگيز هه ول نه دن چاو له فه رهنگ بكه ن! ئايا دواى ئه و هه موو سته مه نا په وا و دوژمنايه تى به سه ختهى كه له ئه و روپا وه بينيتان، هيشتا هه ر له گو مپرايى ياندا چاويان لى ده كه ن و به شوپى پى بيره به تاله كانياندا ههنگاو ده نيئ و، بى ئه وهى به خۆتان بزائن ده چنه ژير ئالا كه يانه وه؟!

ئيوه به م كار هه تان پريارى "له سي داره دانى هه ميشه يى" بۆ خۆتان و برا كاتنان ده رده كه ن.

كه واته وريا و ژير بن! هه تا ئيوه له گو مپرايى و نه فامى ياندا لاسايى يان بكه نه وه و شوپى پيان هه لبگرن، له لاف لي دانى ميلله ته په روه رى و خۆ به ختكارى دا درۆزن تر ده رده چن! چونكه شوپى كه وتنى ئه وان - له راستى دا - سوو كايه تى و گالته كردنه به نه ته وه كهى خۆتان.

له خوا داوا كارم: ئيمهش له گه ل ئيوه دا رينماى رپى راست بكات.

يادخه ره وهى شه شه م

ئهى ئه و كه سهى له تاو زۆرىي ژماره ي كافران گرفتارى دلته نكي و نيگه رانى ده بيئ! ئهى ئه و كه سهى به په كگرتنى ئه و كافرانه له سه ر ئينكارى كردنى هه ندى "راستىي ئيمان" هه لويستى له ق ده بيئ! كاكي هه ژار! بزانه كه:
 به كه م:

نرخ و گرنكي له: "زۆرىي ژماره" و "چه ندايه تى" دانى به. چونكه مروف گه ر مروفيكى راسته قينه نه بيئ، ئه وا ده بيئ به ئازه ليكى راسته قينه! ئه و تا مروف هه تا زياتر له هانده ره ئازه لى به كاندا رۆبچيئ، پز له ئازه له كان ئازه ليئى به ده ست ده هينيئ، وهك هه ندى له بيانى به كان و ئه وان ههش كه شوپى پيان هه لده گرن! جا له كاتيكا كه ميبى ژماره ي مروف له چاو زۆرىي ژماره ي ئازه لدا به چاوى خۆت ده بينيت، كه چى له گه ل

ئەو شىدا دەبىنىت ئەم مەرقۇمە بوو بە پادشا و سەردارى ھەموو جۆرە كانى زىندە ھەران و جىنشىنى سەر پرووى زەوى.

كەواتە ئەو كافرانەي ئىنكارىي ئيمان دەكەن و ئەو كەسانەش كە لە ھەرزەبىي دا چاويان لى دەكەن، جۆرىكى چەپەلن لەو ئازەلانەي كە خواي گەورە بۇ ئاوەدان كەردنەوى دنيا بەدىي ھىناون و، كەردوونى بە "يەكەپە كى پىوانە" بۇ مەبەستى ناسىنى پەلەي ئەو نىعمەتانەي كە بە بەندە ئيماندارە كانى خۇي بەخشيون! خۇ كاتىكىش كە سەرزەوى و ھەرچى بەكى تىدا بە بۇ خواي گەورە دەمىنىتە ھە و پرووى دوايى دىتە كايە ھە، خواي گەورە ھەموو ئەوانە بە دۆزەخ و ئەنجامىك دەسپىرىت كە شاىستەيانن.

دوو ھەم:

ئىنكارى كەردنى كافران و گومرايان بۇ ھەر راستى بەكى ئيمان، ھەلوئىستىكى بىي ھىزە و، نەفى كەردنىشيان بۇ ئەو بابەتانە كارىكى بىي پالپىشتە و، يەككەرتىشيان ھىچ گەرنكى و نەرخىكى نى بە! چونكە كار و ھەلوئىستە كەيان برىتى بە لە "نەفى كەردن". خۇ نەفى كەردنى ھەزار كەسش ھەك ھى يەك كەس وايە؛ ھىچ نەرخىكى بۇ دانانىت!

ئەمۇنەي ئەمە، ھەك ئەو ھى كە: ئەگەر لە سەرەتاي مانكى پەمەزاندە ھەموو دانىشتووانى ئەستەمبوول "نەفى" ئى بىنىنى مانگ بەكەن و بلىن: نەماندىو، ئەو شاىبەتتى تەنھا دوو كەسى چەسپىنەر ھىچ بايەخىك بۇ يەككەرتنى قەسەي ئەو كۆمەلە ھەرە زۆرە ناھىلىتە ھە.

لەم ئەمۇنەيە ھە تى دەگەين كە مادەم راستى و چىبەتتى "كوفەر" برىتى بە لە: "نەفى و ئىنكارى و نەزانى و نەبوون" ئەو يەككەرتنى كافەر زۆر و زەبەندە كان لەسەر كوفەر كەيان ھىچ نەرخىكى نى بە! ھەر لەبەر ئەو ھەشە لە بابەتە كانى ئيماندا - كە بە تەواوى و بىي گومانى چەسپاون - برىارى تەنھا دوو كەسى ئيماندار (كە لەو بابەتانەدا پىشت بە بىنىن دەبەستن) بەسەر يەككەرتنى چەندە ھە كەسى لەژمارە بەدەرى گومرا و ئىنكار و ملنەدەردا پىشت دەخرىت و، قەسەي ئەمان بەسەر ھى ئەواندا زال دەكرىت!

ئەو نەھىنى بەكى كە لەم راستى بەدە ھەيە، برىتى بە لەمەي خوارە ھە:

دەعواي "نەفى كەران" ھەر چەند لە روالەتدا بە يەك دەعوادىارە، بەلام لە راستى دا برىتى بە لە چەندىن دەعواي جيا جيا و، ھىچىشيان لە يەككى تىران ناچىت تاكو بىن بە

يهك و پشٹی ئەوانى تر بگريئت و بههيزيان بکات. چونکه ئەو کەسەى کە مانگى يەك شەو بە ئاسمانەو نايىنيت، دەلئيت: "من مانگ نايىنم" يان "يىم وايە مانگ بە ئاسمانەو ديار نى يە". هەر وەها ئەوانى تريش هەمان گوفتار دووپات دە کەنەو. واتە هەريە کەيان لە گۆشەى رۆانينى تايبەتیی خۆيەو نەفیی هەلھاتنى مانگ دە کات، ئەك لە واقیعی حال و خودى نەبوونى مانگ - لە راستى دا - بە ئاسمانەو! جا جياوازی رۆانينى هەريە کەيان لە چاوە ئەوانى تر دا، و جۆراو جۆرى ئەو هۆکارانەش کە دەبنە پەردەى نەبينى و، جيابوونى رينگرى بينىن لە يە کيکەو بۆ يە کيکى تر.. هەموو ئەمانە، کارىک دە کەن کە دەعو اکانيان جياواز و جۆراو جۆر دەر بچيئت و هيچ کاميان پشٹی ئەوانى تر نە گريئت!

بەلام هيچ کام لە "چەسپينەران" نالئيت: بە پيى بينينى من. يان: لام وايە مانگ بە ئاسمانەو يە. نەخير، وا نالئيت. بەلکو دەلئيت: "لە راستى دا مانگ ئەو تا بە ئاسمانەو". ئنجا گشت بينەرانى تريش لەم دەعو ايەدا تەسديقى دە کەن و لە هەمان بينيندا پشٹی دە گرن و، بە يە کەدەنگ دەلئين: "لە راستى دا مانگى يەك شەو هەلھاتووە". واتە دەعوای هەمويان هەر يەك دەعوایە.

جالەبەر ئەو رۆانينى "نەفى کەران" جۆراو جۆرە، ئەو دەعو اکانيشيان لە يە کتر جياوازه و، حوکمى هيچيان خودى شتە نەفى کراو کە ناگرئتەو و، لە راستى دا "نەفى" هەر گيز بە هيچ کەس يک ناچەسپينريئت. چونکه ئەم کارە داخوازی بوونى زانينىكى گشتى و هەمەلايەنگير دەبيئت! هەر لەبەر ئەو شە کە ئەم دەستورەى خوا رەو کراو بە يە کيک لە قاعيدە و ياسا کانى زانستى "توصولى دين" کە دەلئيت: "العدم المطلق لا يثبت إلا بمشكلات عظيمة"^(۱).

بەلئى، گەر سەبارەت بە هەر شتىكى ناو ئەم دنيايە بلئيت: ئەو شتە "هەيە"، ئەو تەنها پيشاندانى ئەو شتە سەروزيادە بۆ چەسپاندنى "بوون"ى.. بەلام گەر "نەفى"ى بوونى ئەو شتەت کرد، دەبيى بۆ چەسپاندنى ئەو "نەفى"يە يان ئەو "نەبوون"ە گشت لايەكى دنيا بگەريئت و هەموو گۆشەيە کيشى پيشکينيت و ئنجا هاو دەم لە گەل ئەم گەران و پشکينەدا پيشانى خەلکيشيان بەدەيت کە شتى و ايان تيدا نى يە!

(۱) واتە: هەر شتىک بە چەشنىكى رەها بە "نەبوو" دابنريئت، مەگەر بە چەندين گيروگرفتى سەخت دەنا هەر گيز ناكرى بچەسپينريئت. (وەر گيز)

بە روونبوونەوێ ئەم نەینییە، دەردەکەوێت کە هەزار کافر و یەک دانە کافر لە ئینکاری و نەفی کردنی هەر راستییەکی ئیماندا یە کسانن. چونکە زۆری یە کەیان دادیان نادات و پشتگیری یە کتریی لێ دروست ناییت! ئەو هەلوێستە ی ئەوان کتومت و دەک حەل کردنی مەسەلە یەک وایە کە بە زەین لیکبدرێتەو و، وەک تێپەر بوونە بە ناو کونیکێ بچوو کدا و، چەشنی بازدا نە بەسەر چالیکێ فراوان و مەزندا! کە ئەمانە چەند کرداریکن هەر گیز زۆریی بەشدار بووان سوود بە ئاسانکردنی بابەتە کە ناگە یە نیت و پشتگیری تێدا دروست ناییت!

بەلام چەسپینەران و انین، چونکە مادەم هەموویان سەیری خودی شتە چەسپاوە کە و واقعیی حال دە کەن، ئەوا دەعواکانیان دەبن بە یەک و یە کدە گرن و هیژ بە یە کتری دەبەخشن و، چەشنی هەلگرتنی بەردیکێ مەزن وایە کە هەتا دەستی زیاتر لە هەلگرتنی دا هاوکار بێت، بەرز کردنەوێ ئاسانتر دە بێت، چونکە هەر یە کەیان هیژ لەوانی تر وەردە گرت!

یادخەرەوێ حەوتەم

ئە ی ئەو کەسە ی موسلمانان بۆ کەرەسە و شەکی قەلبی دنیای فانی هان دەدات و، بە زەبر و زەنگەو بەرەو پیشە ی بیانی یە کان دە یانداتە بەر و، دەستیان لە داوینیی پیشکەوتنی ئەوان بێ گیز دە کات!

ئە ی بەدبەختی لاف لێدەری غیرەت!

وریابە! کاریک نە کەیت پە یو هندیی هەندیی کەسی ئەم نەتەو یە بە ئایینە کە یانەو و پچرینیت. چونکە ئە گەر لە ژیر زەبری چە کوشی چاویکەریی کوێرانە و پەفتاری چەواشە دا ئەو پە یو هندی یانە سەبارەت بە هەندیی کەسەو و پچرین، ئەوا لە ئەنجامدا دەبن بە کەسانیکی مولحیدی زیاندر لە کۆمەل و چەند خراپکاریکی چەشنی ژەهری کوشنده بۆ ژیا نی کۆمەلایەتی. چونکە "مورتەد" لە بەر ئەو ی هەناوی دارزاو و ناو هە ی بە تەواو تێ گە نیو، ژەهریکێ کوشنده یە بۆ ژیا نی کۆمەل.

هەر لە بەر ئەو شە کە زانستی: "ئو صوول" دە لیت: (مورتەد مافی ژیا نی نی یە، بە پیچەوانە ی کافری ذیمی یان پەیمان لە گەل بە ستراو، کە مافی ژیا نیان هە یە). ئنجا بە لای

زانایانی مه زهه بی حنه نفی یشه وه شایه تیی کافری ذمعی وهرده گریت، به لام له بهر نه وهی مروقی له ری لادهر (فاسق) به خیانه تکار داده نریت، شایه تیی وهرنا گریت!
 ده سا نهی فاسقی به دبه خت! زوری فاسقان له خشتهت نه بات. ههر گیز نه لیت:
 بیر زورینهی خه لکی له گه ل مندایه و پشتم ده گریت! چونکه هیچ فاسقیک به
 ئاره زووی خوئی و له بهر خودی "فاسقیی" ری فاسقیی نه گرتووه ته بهر، به لکو گرفتاری
 بووه و ناشتوانیت لیی دهر باز بییت. ههر چی که سی فاسق هیه پر به دل حهز ده کات بو
 خوئی مروقیکی چاک و خاوون ته قوا بوايه و، له ناخه وه پیی خو شه که سهر گه و ره و
 فهر مانده کانی که سانیکی ئاییندار و پیاو چاک بن! مه گهر که سیک - خوا په نامان
 بدات - که هه لگه رانه وه و مور ته ددی له ناخی دلی دا به ته وای ریشهی دا کوتا بییت و
 به یه کجاره کی دهر وون و هه ناوی پیی دارزاییت و، وه کوماری لی هاتییت که له زهت
 له پیوه دان و ئازاری خه لکدا ده چی ریت!

نهی عه قله چه پهل و، دله گه نیوه دارز او ه که!

ئایا تو له و گومانه دایت که موسلمانان حه زیان له دنیا نی یه و بیر لی نا که نه وه،
 بویه واهم جو ره گرفتاری ده ستکورتی و هه ژاری بوون و، پییت وایه ئیستا پیو یستیان به
 که سیکه له خه وی بی نا گایی بی داریان بکاته وه، تا نه و به شهی له دنیا دا هه یانه له بیران
 نه چییت!؟

نه خیر. له گومانه که تدا به هه لده دا چوویت و نیشانه که ت نه پیکاره! به لکو راستی
 پیچه وانهی ئەم گومانه ی تویه، ئەوان هینده به توندی ده ستیان له داوینی دنیا گیر
 کردووه و له هه لپه دان بو به ده سه ئینانی تا به جاری له ئەنجامی ئەم هه لپه به دا که وتوو نه ته
 چنگی هه ژاری و داوی نه بوونی یه وه. چونکه "هه لپه کاری" بو مروقی ئیماندار هوی
 ره بجه رویی یه و له ئاکامدا دوو چاری نه بوونی و ره جالی و نرمیی ده کات، به راده یه ک که
 وتهی: "الحریصُ خائبٌ خاسرٌ" به وینهی په ندیک ده ما وده می پی ده کریت.

به لئی، ئەو هۆ کارانهی که مروقت به ره و دنیا هان ده دن، گه لئی زورن. یه کیک
 له وانه: "دهر وونی به دخواز" ه که له هه موو مروقی کدا هیه. یه کیک تر "هه واه
 ئاره زووه کان و هه ست و شه تانی دوژمن" ه. سهره رای "هاورپی خرابی وه ک تو" و،
 سهرباری "تامی شیرین و به له زه تی خیرا و حازری دنیا" و، جگه له مانه ش له
 بانگه واز کاره زور و زه به ندانهی تر که خه لکی بو لای دنیا بانگ ده کن.

بہ لآم بانگہواز کارانی ئەودنیای ہمیشہیی و پرنماییی کہرانی ژبانی ہہ تاہہ تایی تابلییی کہ من.

جا ئە گہر بہ ئەندازہیی یەك دانہ گہردیلہ غیرہت و جوامیریت بہرامبہر بہم نہتہویہ تیدایہ و، لہ لافی خۆ بہخت کردن و فیداکاری دا راست دە کہیت، ئەوا دەستی یارمہتی بو ئەو کہسہ کہمانہ درێژ بکہ، ئەوانہیی کہ خەلکی بو ژبانی ہمیشہیی و نہبراوہیی ئەودنیا بانگ دە کہن. خۆ ئە گہر یاریدہیی لایەنہ زۆرہ کہ بدہیت و دەمی ئەو بانگہواز کارہ کہمانہ بہستیت، ئەوا باش بزانیہ کہ بہم کارہت دەبیت بہ ہاودہم و ہاوکاری شہیتان، کہ چہ پەلتزین ہاوریی و خراپترین ہاودہمہ.

نایا تو پیت وایہ کہ ہہ ژارییی ئیمہ ئەنجامی زوہدی ئایینی یان ہی تہمبہلییی وازہینانہ لہ دنیا؟ لہم گومانہ تدا گہلییی بہ ہلہدا چوویت! نایینیت "مہ جووس" و "بہرہمی" یہ کانی چین و ہیندستان و، "پہش پیستہ کان" ی ئەفریقا و، گہلہ ژیردہستہ کانی تری ہاوچہشنیان، لہوانہیی کہوتوونہتہ ژیر چہ پۆکی زہبر و زہنگیی ئەوروپاوە، گہلییی لہ ئیمہ ہہ ژارتزن؟

نایا نایینیت ہہر تہنہا ئەوہندہ نہبیی کہ ہۆی مان و نہمردن و مایہیی بژبو پیت ہیچی تر بہ دەستی موسلمانانہوہ نامینیت و، سہر جہمی دەستکەوت و داہاتہ کانی تریان تیکرا کافرانی ستہمکاری ئەوروپا زہوتی دە کہن، یان مونافیقانی ئاسیا - بہ فرت وفیل و پیلانی چہ پەل - دەیدزن و لہ دەستی موسلمانان دہری دەہینن؟!

خۆ ئە گہر مہ بہستیشتان لہ بہرہ و پیشدانی زۆرہ ملییی موسلمانان بہرہو "مہدہ نیہتی دەنیہت" (واتہ بن میم) ئاسانکردنی کاری بہرپوہ بردن و سہ قامگیر بوونی یاسا و بال پراکیشانی پرسیا و ئاسایش پیت، ئەوا ہلہیہ کی گہلییی مہزن دە کہن و بہم پەفتارہ تان ئەم نہتہویہ بہرہو ہلہدیری پرسیہ کی ہلہتی سہخت و بی کہلک پاپنج دە کہن. چونکہ بہرپوہ بردنی سہد کہسی فاسقی بہدپہوشت لہوانہیی کہ گومان لہ بیروباوہ پاندا ہہیہ، ہر وہا چہ سپاندنی ئاسایش و پرسیا لہ ناو ئەو جۆرہ کہسانہدا، گہلییی سہخت و دژوار ترہ لہ بہرپوہ بردنی ہزار کہسی خواوہن تہقوای خواناس و، بلاو کردنہوہی ئاسایش لہ نیوانیاندا.

جا لہ سہر بناغہیی ئەمانہیی باس کران، دہبیی بزانییت کہ: موسلمانان ہہر گیز پیوستیان بہوہ نی یہ بہرہو ہلہپہ کاری ہان بدرین و دەستیان لہ داوینی شمہ کی قہلبی دنیا

گیر بکریټ. بهم شیوازہ ہر گیزاو ہر گیز پیشکھوتن نایہ تہدی و پریسا و ئاسایش
 بہر قہرار نایټ. بہلکو ئہوان پیویستیان بہوہیہ کہ ہہول و کوششیان ریٹک بخن و،
 متمانہ بہ یہ کتری لہ نیوانیاندا بلاو بکریتہوہ و، ہؤ کارہ کانی ہا و کاری نیوانیان ئاسان
 بکریټ. ئہم ئہنجامانہش بہوہ دینہدی کہ شوین فہرمانہ خاویټ و پیروزہ کانی ئابین
 بکہون و، لہسہری بہردہوام و سوور و دامہزراو بن. ہاودہم لہ گہل دہست گرتندا بہ
 تہقوای خوای گہورہوہ و، کار کردنیان تہنہا لہ پیناوی رہزامہندی ئہودا.

یادخہرہوہی ہہشتہم

ئہی ئہو کہسہی پھی بہو لہزہت و بہختہوہری بہ نابات کہ لہ ہہول و کار کردندا
 ہن! ئہی تہمبہلی تہوہزل!
 بزانیہ کہ:

خواوہندی حق و مہزن، لہبہر کہمائی بہخشندهی خوی، ہر لہ دووتوی
 خزمہت کردندا پاداشتی ئہو خزمہتہ و، لہ نیوان کار و کوششدا قازانج و دہستکھوتی
 ئہو کار و کوششہی داناوہ.

لہبہر ئہمہیہ کہ ہہموو بوونہوہران بہ بی گیانہ کانیشہوہ - لہ سؤنگہ پھی کی
 تاپیہتی بہوہ - لہ کاتی ئہنجامدانی کار و فرمانہ تاپیہتی بہ کہیاندا بہ چہشنہ لہزہ تیکی
 تاپیہتی و شہوق و تامہزرؤیی بہ کی تہواوہوہ گوئی رایہلیی ئہو فرمانہ پہرورہ دگاری یانہ
 دہ کہن کہ پییان دہوتریټ: "الأوامر التکوینیۃ". ئہوہ تا ہہموو شتیٹک ہر لہ ہہنگ و
 میروولہ و بالندہوہ، ہہتا دہگاتہ مانگ و خؤر، ہہریہ کہیان بہ چیٹ و لہزہ تیکی
 تہواوہتی بہوہ بؤ ئہنجامدانی ئہر کی سہر شانی تیڈہ کوشیټ و لی دہبریټ. واتہ لہناو
 خودی فہرمانہرداری بوونہوہراندا "لہزہت" ہہیہ. چونکہ ئہو بوونہوہرانہ بہوپہری
 ریٹکویټکی بہوہ ئہر کی سہر شانیان جی بہ جی دہ کہن، ہہر چہندہش نافامن چ کارٹک
 دہ کہن و پھی بہ ئہنجامی ئیشہ کہیان نابہن!

ئہ گہر دہلیټ: بوونی لہزہت لہ زیندہوہراندا شتیٹکہ ریټی تی دہچیټ، ئہی چون
 دہ کریټ شہوق و لہزہت لہ بی گیانہ کاندای بیټ؟

له وه لامدا ده لئین: بئ گیانه کان داخوازی: "شهره فمه نندی" و "پله" و "که مال" و "جوانی" و "رئیکویکی" ن که تیایاندا بیئت. ته نانهت ئه وان به دوای هه موو یه کیك لهو شتانه دا ده گهرئن تا به ده ستیان بهینن. ئه مهش نهك له پئناوی خوئیاندا، به لكو له پئناوی ده ر خستنی ئه و ناوه جوانانهی خوای گهوره که تیایاندا ده دره و شینه وه. له بهر ئه وه، بئ گیانه کانیش له ده می جئ به جئ کردنی فهرمانبه ری به سروشتی به کانی سه رشاناندا "روونی" و "به رزی" به ده ست دهینن. چونکه له کاتی ئه نجامدانی کار و فرمانه کانیااندا وه کو چه ند ئاوینه یه کی تیشك ده ره وهی دره و شانوهی ناوه کانی خوا وه نندی "نور الانوار" یان لئ دئت.

با دلۆپه ئاوئیک یان پارچه شوو شه یه ک به نمونه بهیننه وه. ئه وه تا هه ریبه ك له م دوانه هه ر چه ند له خوئی دا بئ نرخ و تاریکه، به لام ئه گه ر به دلّه خاوینه که ی روو بکاته خور، یه کسه ر ده بیئت به جوړه عه رشیک بۆ خور و به روویه کی گهش و روونه وه بۆت ده روانیئت.

هه موو گه ر دیله کان و گشت بوونه وه ران، وهك ئه م نمونه یه وان، له و رووه وه که ئه ر کی: "ئاوینه ی تیشك ده ره وهی دره و شانوهی ناوه جوانه کانی خوا وه نندی جوان و خاوه ن که مالتی ره ها" ئه نجام ده دن. ئه وان - له م کاته دا - پله یه کی له و په ری بلندی و به رزی دا به ده ست دهینن که تابلیت ئاشکرا و روونا که. چونکه ئه و دلۆپه ئاوه یان ئه و پارچه شوو شه یه له نزمایی خاموشی و تاریکی یه وه به ره و لوتکه ی ده ر که و تن و روونا کبوونه وه به رز ده بنه وه. له بهر ئه وه، ده توانرئیت بو ترئ: "ماده م بوونه وه ران پله یه کی نوورانی و به رز له ئه نجامدانی ئه ر کی ئه ستویاندا به ده ست دهینن، ئه و ا به و په ری له زهت و چیژه وه فهرمانبه ری به کانی ئه ستویان ئه نجام ده دن".

ئنجا ده بئ بزاین که له زهت چه شتنی ئه مانه له کاره کانیا ن شتیکی مومکینه گه ر ئه و بوونه وه ره به شیکی له "ژیانی گشتی" دا بیئت.

باشترین به لگه له سه ر بوونی له زهت له دوو توئی فهرمانبه ری به که یاندا، ئه مه ی خواره وه یه:

سه رنج له کار و ئه ر کی ئه ندام و ههسته کانت بده، ده بیئت هه ر کام له وانه که له پئناوی مانه وهی "کهس" یان "جوړی مرؤف" دا ئه ر که کانی سه رشانی راده په رپئیت،

چەندین تام و لەزەتی جۆراو جۆری دەست دەکەوێت. بەلکو خودی ئەو فەرمانبەری و کار و ئەرکانەش وەک جۆرە لەزەتێک وان سەبارەت بەو ئەندامە. لەوەش زیاتر، وازەیان لە فەرمانبەرداری و دەست هەلگرتن لە کار و کۆشش، ئازاریکی بەسوی ئەو ئەندامە دەدات.

جگە لەمەش، بەلگەیەکی تری روون هەیە، دەبینیت: "کەلەشیر" لە پیش خۆی دا خەمی مریشکە کان دەخوات، ئەو تا رۆژی بەکەمی خۆی - کە بریتین لەو دان و دەنکە دانەویلا ئەو دەیانچیتەو - بەجێیان دەهێڵیت بۆ مریشکە کان و خۆی نایانخوات، کاتیکیش کە ئەم ئەر کە جێ بەجێ دەکات لەوپەری شەوق و شانازی و لوتکەیی لەزەتدا بەدی دەکرێت! کەواتە چیژێک لەو خزمەتەدا هەیە کە لە چاوی تام و لەزەتی خودی خواردنە کە گەلێ مەزنت و زیادتره!

هەمان شت لەناو ئەو مریشکانەدا دەبینیت کە سەرپەرشتیی جووجەلەکانیان دەکەن، ئەو تا لە بریی خۆی خەمی ئەوان دەخوات و لە پێناوی جووجەلەکانی دا خۆی بە برستی دەهێڵیتەو. تەنانەت لە پێناوی ئەواندا خۆشی بەخت دەکات و بۆ پارێزگاری وردیلەکانی، هێرش بۆ سەر ئەو سەگەکانەش دەبات کە پەلاماری جووجەلەکانی دەدەن!

کەواتە ئەو لەزەتەیی لە خزمەتکردندا هەیە، لە سەرروی هەموو شتیکیکەو هەیە، بە رادەیهێک کە لە چاوی تالیی برستی دا گەلێ بەتین و بەهێزتره، ئازاری مردنیشی لە پێناویدا هەڵدەبژیرێت. نابینیت دایکانی زیندەوهران ئەوپەری لەزەت لە پارێزگاری کردنی بیچوووەکانیان دەچیژن هەتا ئەو بیچوووانە بچووک بن، بەلام هەر ئەو ئەندەیی گەورە دەبن، ئەرکی سەرشانێ دایکیان تەواو دەبێت و لەزەتە کەشی دەپرێتەو، هەر ئەو دایکە لەو بیچوانەیی خۆی دەدات کە پیشتر چاودێری دەکردن! تەنانەت هەندێ جار "دان"یشیان لێ دەفرێت!

ئەم یاسا خۆایییە، لە مەزۆفدا نەبێت لە هەموو زیندەوهراندا دەست بەکاره. بەلام لە مەزۆفدا تارادەیهێک ئەرکی دایک هەر بەردەوام دەبێت، ئنجا لەبەر ئەوەش کە "لاوازی" و "کۆلەواری" بە درێژی ژیان هاو دەمی مەزۆف، ئەوا مەزۆف هەندێ لایەنی منالیتی هەر تێدا دەمینیت، کەواتە هەمیشە پێوستی بە شەفەقەت و میهرەبانییە.

بەم جۆرە، سەرنجى نیرینەى ھەموو زیندەوەرەن بەدە، وەك سەرنجىت لە كەلەشیر دا. ھەر وەھا لە گشت داىكانیش ورد بەرەو، وەك لە مریشك ورد بوویتەو. ئىجتا تى بگە كە چۆن ئەو زیندەوەرە لە پیناوى خۆى و كەمالتى زاتى خۆى دا نى بە كاتى ئەو كارمەندى بەى ئەستۆى ئەنجام دەدات، چونكە - گەر پىویست بىت - خۆیشى بەخت دە كات. بەلكو ئەو ھەر كەى سەرشانى لە پیناوى ئەو نىعمەت بەخشە مېھرەبان و بەدیھینەرە مەزەدا جى بەجى دە كات كە لەو فەرمانبەرى بەدا خستوو بەتە كار. ئەو بەدیھینەرەش - بە مېھرەبانى فروانى خۆى - لەزەت و چىژىكى لە نىوان خزمەت و فەرمانبەرى بە كەدا بۆ داناو.

جگە لەمە، بەلگە بە كى تریش لە سەر ئەو ەى كە پاداشت لە دوو تویى خۆدى كار و كۆششدا ھەبە، ئەو ەبە كە روو كە كان بە چەشنىكى ئەوتۆ گوى پراپەلى فەرمانە كانى بەدیھینەرى مەزىيان دە كەن كە وا ھەست بكرىت شەوق و لەزەت لەو كارەياندا بىت! چونكە ئەو بۆن و بەرامە عەترىن و دلگىرانەى پەخشى دە كەن و، ئەو ئارایشتە ناوازەنەى خۆيانى پى دەپرازىنەو و سەرنجى بىنەرانى پى دەپروىن و ئەو فیداكارى و خۆ بەخت كردنەش كە تا دوا ھەناسەيان لە پیناوى گول و بەرە كانیاندا پىشكەشى دە كەن.. ھەموو ئەمانە، بۆ كەسانى ژىر و بىدار پراپە گەبەنن كە:

(روو كە كان لە گوى پراپەلى كردنى فەرمانە كاندا لەزەتێك دەچىژن كە لە سەر ووى ھەموو چىژ و لەزەتێكەو ەبە).

ئايا نایىت درەختى "گوىزى ھىند" و "ھەنجىر" بە زمانى حالىان لە گەنجىنەى مېھرەبانى خواى گەورە داواى چ شىرىكى پوخت و خاوىن دە كەن و ئىجتا لىى وەر دە گرن و پاشان دەر خواردى بەرە كەى خۆيانى دەدەن، كەچى لە قور بەولاو ەبىچى تر دەر خواردى خۆيان نادەن؟! يان درەختى ھەنار نایىت شەربەتێكى پوخت بە بەرە كەى دەدات كە خواى پەروەردگارى پى بەخشىو، بەلام بۆ خۆى بە شەربەتى ئاوىكى لىل قەناعەت دە كات؟ پاشان نەك ھەر لەم درەختانەدا، تەنانەت لە دانەوێلە كانىشدا ئەم راستى بە دەبىت، چونكە بە وىنەى تاسەمەندى كەسىكى بەند كراو بۆ ژيانى سەربەستى، دانەوێلە كانىش تاسەبە كى ئاوا مەزن بۆ گولكردن دەر دەخەن.

جا لە پرانگەى ئەم نەبىنى بەى كە لە بوونەو ەراندا دەست بە كارە و پى دەوترىت: "سنة الله" و، بەپى ئەم دەستوورە مەزەنە، حالى مروقى پى كارى تەمبەلى پراكشاوى ناو

پینخه فی پالدا نه وه، گه لئی له هی مرؤقی ههولده ری کۆلنه دهر پهریشانتره و سنگیشی زۆر لهو تهنگتره! چونکه بابای بئی کار هه میشه سکالا له دهست ته مهنی خۆی دهرده پریت و دهیه ویت به گالته و خیرا لئی بگوزهریت. به لام ههولده ری کۆلنه دهر ههردهم له شوکرانه بژیری و سوپاسگوزاریی خوای گه وره دایه و نایه ویت ته مهنی به خۆراییی له دهست دهر بچیت. ههر له بهر نه وه شه که وتهی: (المستريح العاطلُ شاكٌ من عمره، و الساعيُ المُجدُّ شاکرٌ)^(۱) بووه به دهستووریککی گشتی له ژياندا و، نه وه وتهیهش که ده لیت: "حهوانه وه له چه شتنی زه حمه تدا و زه حمه تیش له حهوانه وه دایه" وه ک نامۆژ گاری و په نديک ده ماو ده می بئی ده کریت.

به لئی، نه گهر به وردی سه رنجی بئی گیانه کان (الجمادات) بدریت، به پروونی نه وه یاسا خوایی به دهرده که ویت. چونکه نه وه بئی گیانانه ی که توانا و لیها تیان به ته واوی دهر نه که وتوو و له م پرووه به ناته واوی ماونه ته وه، به گور جو گۆلی تیده کۆشن و ته قالایه کی مه زن ده دن تاکو له دۆخی هیز (القوة) دهر بچن و برۆنه دۆخی کار (الفعل) وه^(۲).

نه وان لهو چه شنه کاتانه دا باریکی وه هیا ن لئی ده بیزیت نامازه ده کات بۆ نه وه ی که: نه وه بئی گیانانه - به پیتی نه وه یاسا خوایی به - له نه نجامدانی نه وه نه که سروشتی و ئالو گۆرهدا شه وق و چیژ و له زه تیان دهست ده که ویت. جا نه وه بئی گیانه نه گهر به شیی له ژيانی گشتی دا بییت نه وه نه وه شه وقه هی خۆیه تی، ده نا هی نه وه که سه یه که نوینه ر و سه ر په ر شتی کاری نه وه.

ته نانه ت له سه ر بناغه ی نه م راستی به ده توانریت بوتری که: "ئاو"ی شل و ره وان کاتی فه رمانی "به ستن"ی ده دریتی، نه وه نده به گورجی و چوستی و شه وقه وه جی به جیتی ده کات، ئاسنیش په راش په راش ده کات. نه وه تا ههر نه وه نده ی ساردو سپری و پله کانی

(۱) واته: نه وه که سه ی ده ستی به تاله و له حهوانه وه دایه، هه میشه سکالا له دهست ته مهنی خۆی ده کات.. به لام نه وه که سه ی له ههول و تیکۆشان و لیپراندایه، هه میشه شوکرانه بژیره. (وه ر گیز)
(۲) هیز و کار (القوة والفعل) دوو زاراوه ی زانستی مه نیقن. نه مه ی خواره وه نه وه نه یه که بۆ پروونکر دهنه وه ی هه ر دوو کیان:

ده توانیت سه بهارت به تۆوی هه ر دره ختیک بلیت: نه مه دره خته! واته له هیز و توانای دا هه یه بییت به دره خت، جا پیش نه وه ی بییت، دره خته و له دۆخی هیز دا (شجر بالقوة) به لام کاتی که بوو به دره ختیکی به ره جهسته، نه وه ارۆشتوو ته دۆخی کاره وه (شجر بالفعل). (وه ر گیز)

بەستنى ئاۋ فەرمانىكى خىۋاي گەورە بە ئاۋىكى ناۋ دەفرىكى ئاسنىن رادە گەيەنن، ئەو ئاۋە ھىندە بە توندى و چوستى و شەوقەۋە فەرمانە كە رادەپەرىنىت كە دەفرە ئاسنىنە كە دەشكىنىت و جىيى خۇى دە كاتەۋە و دەيىت بە سەھۇل!

ھەرچى جىجىۋىلى ناۋ گەردوون ھەن، ھەموويان لەسەر ئەمە قىياس بىكە، ھەر لە: خۇرە كانەۋە لە سوورگە كانياندا تا دە گاتە سوورانەۋە و خولانەۋە و لەرىنەۋە (عاشقانە و مەولەۋى ئاساى)^(۱) گەردىلە كان. ھەموو شتىك بە پىيى ياساى قەدەرى خوا رەفتار دەنويىت و، بە فەرمانى تە كوينى دەرچوۋى دەستى توانستى خىۋاي گەورەش (كە زانست و فەرمان و ويستى خوا دە گرىتەۋە) دىتە بوون. بە رادەيەك كە ھەموو گەردىلە و بوونەۋەر و زىندەۋەرىك وەك سەربازى سوپا و ايه؛ پەيوەندى و كارى جىجىيا و جۇراۋ جۇرى لە گەل يەك بە يە كى فەرمانگە كانى سوپا كەى دا ھەيە.

بۇ غوونە: ئەو گەردىلەيەى و الە چاوتدا، پەيوەندى بە ھەموو خانە و دەمارە كانى چاۋەۋە لە روۋى مەۋقدا و بە خوينبەر و خوينبەنەرە كانى لەشەۋە ھەيە. ھەر لەسەر بناغەى ئەم پەيوەندى يانەشە كە كار و فەرمانبەرى و چالاكى يە كى دىبارى كراۋى بۇ دادەنرىت و، لە رووناكىي ئەم پەيوەندى يانەۋەيە كە چەندىن سوود و بەرژەۋەندى بەرھەم دەھىنىت.

بەم جۇرە، ھەموو شتىكى ناۋ بوونەۋەر بۇ خۇت لىكبدەرەۋە. لەسەر ئەم بناغەيە، ھەر شتىك لە بوونەۋەردايە، لە دوو لايەنەۋە، شاپەتى لەسەر "پىۋىستى بوون"ى خىۋاي گەورەى خاۋەنى توانستى رەھا دەدات: لايەنى يە كەم: راپەراندن و ئەنجامدانى ئەو كارانەى كە ھەزاران جار لە وزەى خۇى زياترن، لە كاتىكدا كە ئەو بوونەۋەرە بۇ خۇى لە ئەنجامدانى كارى وادا گەنى كۆلەۋار و دەستەۋسانە.

لايەنى دوو ھەم: تەبائى جىجىۋىلە كانى لە گەل ئەو دەستوورانەى كە رىساي جىھان رىكەدەخەن و، گونجاۋىي كارە كانى لە گەل ئەو ياساينەى كە ھاۋسەنگىي بوونەۋەران

(۱) نووسەر لىرەدا جىجىۋىلە كانى بوونەۋەرانى ناۋ گەردوون بە جەزبە و حال لىھاتنى مورىدى تەرىقەتى مەولەۋىي "مەولانا جەلالەددىنى رۇمى" دەشوبەينى، كە بە دەۋرى خۇى دا دەخولتەۋە و، لە ھەمان كاتىشدا بە دەۋرى ئەلقەى زىكرە كەى دا دەسوورپتەۋە. (ۋەرگىر)

راگیر و بهره‌وام ده‌کن. جا ئهو بوونه‌وه‌ره له‌م پرووه‌وه و به‌م ته‌بابی و گونجاوی‌یه‌ی، شایه‌تی له‌سه‌ر بوونی ئهو خواوه‌نده زانا و به‌توانایه ده‌دات. چونکه بین‌گیانیکی وه‌ك "گه‌ردیله" یان میروویه‌کی وه‌ك "هه‌نگ" هه‌ر گیز سه‌ر له‌پسا و هاوسه‌نگی ده‌رناکات که دوو مه‌سه‌له‌ی ورد و گرنگی ناو "کیتابی موبین"ن^(۱) (که بریتی‌یه له‌توانستی خوای گه‌وره) چونکه گه‌ردیله و هه‌نگ له‌کوئی ده‌توانن ئهو کتیبه‌ بخویننه‌وه که له‌ده‌ستی ئهو که‌سه‌دایه ده‌فه‌رموئ:

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ﴾ (الأنبياء: ۱۰۴)!

که‌س ناتوانیت ده‌ست به‌پرووی ئهم شایه‌تی‌یه‌وه بنیت که گه‌ردیله ده‌یدات، مه‌گه‌ر یه‌کیک به‌نه‌فامی و هه‌رزه‌یی‌یه‌کی له‌پراده‌به‌ده‌ره‌وه له‌و گومانه‌دا بیت که ئهم گه‌ردیله‌یه یان ئهو هه‌نگه‌خواه‌نی چاوینکی تیژی و هه‌ایه‌بتوانیت پسته‌ورده‌کانی ناو "کیتابی موبین" بخویننه‌وه!

به‌ئێ، به‌دیهنه‌ری دانا ده‌ستوور و فه‌رمانه‌کانی "کیتابی موبین" به‌وپه‌ری جوانی و بوختی و کورتی، له‌دووتویی له‌زه‌ت و پێوستی‌یه‌کی تابه‌تی ئهو شته‌دا داده‌نیت. جا ئه‌گه‌ر هه‌ر شتیك به‌پێی ئهو له‌زه‌ت و پێوستی‌یه‌ تابه‌تی‌یه‌ی خۆی کارینکی ئه‌نجام دا، ئه‌وا - بێ ئه‌وه‌ی به‌خۆی بزانیست - فه‌رمانه‌کانی ئهو کیتابی موبینه‌ی جێ‌به‌جێ کردوه.

بۆ ئه‌وه‌: سه‌یری "میشووله" بکه، ده‌بینیت هاو‌ده‌م له‌گه‌ڵ له‌دایکبوون و هاتنی‌دا بۆ دنیا یه‌کسه‌ر له‌ماله‌که‌ی ده‌رده‌چیت و هه‌یرش بۆ سه‌ر ده‌موچاوی مرؤف ده‌بات و به‌گۆچانه‌دریژ و لمۆزه‌باریکه‌که‌ی، سه‌روسیمای ئاده‌میزاد داده‌گرته‌وه و شله‌زینده‌یی(سائل حیوی)‌یه‌که‌ی^(۲) ده‌ته‌قیننه‌وه و تا ده‌توانیت لێی هه‌لده‌مژیت. ئه‌جا له‌م هه‌یرش و په‌لاماردا نه‌شدا کارامه‌یی‌یه‌کی یه‌کجار ناوازه‌ی سه‌ربازی‌یا نه‌نوینیت.

ئایا کێ ئهم کارامه‌یی‌یه‌ ناوازه‌ و، پیلانه‌ورده‌ جه‌نگی‌یا نه‌ و، ورده‌کاری و لێزانی‌یه‌ی له‌ته‌فاندنه‌وه‌ی خوینی مرؤفدا فیری ئهم به‌دیهنه‌راوه‌ تازه‌بۆ دنیا هاتوه‌ کرد که هه‌یچ

(۱) مامۆستا نوورسی له‌پیشه‌کی مه‌به‌ستی دووه‌می وته‌ی "سی‌هم" دا بۆچوون و تیگه‌یشتنی خۆی له‌:

"تیمامی موبین" و "کیتابی موبین" روون کردوه‌ته‌وه. بڕوانه‌کتیبه‌ی (وته‌کان ل ۸۱۹-۸۲۰). (وه‌رگیر)

(۲) مه‌به‌ست خوینه‌. (وه‌رگیر)

مه شق و نه زمونینکی زووتری به خویه وه نه دیوه؟! له کوئی نهم زانیاری یانهی بده دست هینا؟

منی سه عیدی هه ژار دان به وهدا ده نیم که نه گهر من بو و مایه له بریسی نهو، مه گهر دوا ی چه ندین تاقیکردنه وهی دوور و دریژ و، دهرس و ناموژ گاریبی یه ک له دوا ی یه ک و ماوهی زور و دریژ خایه ن نه بوا یه هه رگیز فیبری نهو پلان و کارامه یی په سه ربازی و هیرش و په لامار و ورده کاری یانه نه ده بووم له دهر هینانی نهو شله مه نی یه ی جهسته ی مرو قدا!

بۆ خۆت "ههنگ" ی ئیله هام کراو و، جالجالۆ که و، بولبول - که به جوړینکی ناوازه ی رهنگین هیلانه که ی ده ته نیت - به م پیوه ره لیک بده ره وه. ته نانه ت ده توانیت رووه کیش قیاس بکه یته سه ر گیانداران.

به ئی، خوا ی گه وه ی شکۆمه ندی خاوه نی سه خاوه تی ره ها و بی سنوور "کارتینکی پیناس" ی به دهستی هه موو یه کی ک له زینده وه ره ان سپاردووه. هه موو یه کی ک له و کارتانه ش به پینووسی "له زه ت" و مه ره که بی "پینوستی" نوو سرا و نه ته وه و، خوا ی گه وه ره بهرنامه ی فهرمانه ته کوینی په کانی خزی و، پینوستی فهرمانبه ری و کاروباره کانی هه موو یه کی ک له و زینده وه ره انه ی له کارت ی پیناسی نه ودا تو مار کردووه.

که واته خاوینی بۆ نهو خوا وه نده دانا و شکۆمه ندی که به م جوړه هه موو ده ستووره کانی "کیتابی مو بین" ی تاییه ت به "ههنگ" ی له و کارت ی پیناسه بچوو که و له سه ری ههنگدا نوو سیوه و تو ماری کردووه و کردوویه تی به کلیلی له زه تینکی تاییه تی ههنگ که هه میشه له کار و کۆششدا یه، تا کو ههنگ - به و کللیله - پیناسه که ی ناو می شکی بکاته وه و بهرنامه ی کاره کانی خوی تیدا بخوینیه وه و په ی به نه ره که کانی سه رشانی بیات و، به پیی نهو بهرنامه یه هه ول و ته قالا بدات و، یه کی ک له و دانایی یانه بخاته روو که له ئایه تی: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ (النحل: ۶۸) جه م کراو!

ده سا نه ی نهو که سه ی که نه م یاد خه ره وه ی هه شته مه ده خوینیه وه یان ده بیستی!

نه گهر به راستی و ته وای لیی تن گه یشتوویت، نه و له نهینی یه کی: ﴿وَرَحْمَتِي

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الأعراف: ۱۵۶) گه یشتوویت ..

"په ی" ت به یه کی ک له راستی یه کانی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الإسراء: ۴۴)

بر دووه ..

به به كَيْك له ده ستوره كانی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲) شادبوویت و ..

مهسه له یه کی ورد و ناسکی نیوان مهسه له كانی: ﴿فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (یس: ۸۳) فیر بوویت!

یادخه ره وهی نۆهم

بزانه که:

"پیغمبه ریتی" ی ناو گروزی مروّف: پوخته ی هه رچی خیر و، بناغه و کاکله ی هه موو که مالئیکه .. هه روه ها "ئایینی حه ق و راسته قینه" ش (ئیسلام): پیرستی گشت به خته وه ری یه ک و .. "ئیمان" یش: جوانی پاک و خاوینی دوور له هه موو خلتیه که. جا ماده م جوانی یه کی پرشننگداری دره خشان و، ریژنه یه کی بهرز و فراوان و، حه قیقی ئاشکرا و، که مالئیکی زور له م جیهانه دا ده بینرین، ئەوا به پروونی و به لگه نه ویستی ده زانریت که: هه رچی حه ق و راستی هه یه، تیکر له لای رپیره وی "پیغمبه ریتی" و، له ناو دهستی "پیغمبه ران" دا - دروودیان له سه ر بیّت - کۆبوونه ته وه. گو مریایی و، شه ر و، زیانیش له لای نه یاره کانیا ن.

ئه گه ر ده ته ویت ئەمهت بۆ ده ر بکه ویت ئەوا سه ریریکی یه ک له هه زاری ئەو نمونانه بکه - که هه ر هه موویان - جوانی یه کانی ئەو "به ندایه تی" یه ده نوینن که پیغمبه ری ئازیز ﷺ بۆ گروزی مروّفی هینا وه.

نمونه کهش ئەمه یه:

پیغمبه ر ﷺ له نوێزی جه ماعت و، جو معه و، جه ژنه کاندای "دل" ی یه کتا په رستان به "خوا په رستی" یه کده خات و، "زمان" ی هه مووشیان له سه ر "یه ک وشه" کۆده کاته وه، به راده یه ک که گروزی مروّف به: (نزا و دهنگی چه نده ها دل و زمانی بی سنوور) و به: (هاو کاری و پشتگیری یه کتر) کاریک ده که ن که شایسته ی ئەوه بن رووبه پرووی فه رمایشتی په رستراوی راسته قینه ی خویان رابووه ستن، به چه شنئ که هه ر هه موویان پیکه وه به رامبه ر "مه زینی خوا یه تی" ی په رستراوی راسته قینه یان "به ندایه تی" یه کی یه کجار فراوان" ی ئەوتۆ ده نوینن که ده لئیی خودی "گۆی زه وی" خۆیه تی ئەو زیکره ی له زار

درده چیت و، ئه و نزا و دوعایه ده کات و، به گشت سووچ و ههریم و ناوچه و مهلبه نده کانیه و نوپژ بۆ خوای گه و ره ی خوئی به جئ ده هیئت و، گوئی رایه لئی ئه و فرمانه ده بیت که به شکۆداری و مهزنی به وه له سه رووی ههر حهوت ئاسمانه کانه وه هاتوو و ده فهرموی: ﴿وَأَقِمْو الصَّلَاةَ﴾!

ئهم مرۆفه ی که له خوئی دا به دیهینراویکی لاوازی بچوو کی چه شنی گهر دیله به کی نیوان ئهم جیهانه یه، که چی به م به کگرته ی و، له پرووی مهزنی به ندایه تی به که به وه بۆ خوای گه و ره، پله ی: "به نده ی خو شویسترا و" ی به دیهینره ی ئاسمان و زهوی و، پایه ی: "جینشینی" و "پادشایی" له زهوی دا به ده ست هیناوه و بووه به فرمانده ی گشت زینده وهران و ئامانج و ئه نجامی به دیهینانی هموو بوونه وهران.

خۆ ئه گهر دهنگی ئه و "ته کبیرانه ی" که پاش نوپژه کان به تابهت نوپژی جهژن له زاری سه دان ئیمانداره وه درده چیت، وهک له جیهانی "غهیب" دایه کیان گرتوو، ئاوه هاش له جیهانی ئاشکرا و بینراودا به یهک دهنگ دهر بپرین و به کبگرن، ئایا ئه و دهنگه به کسان ناییت به دهنگی "الله اکبر" یک که گوئی زهوی بیلیت و به ئه ندازه ی مهزنی قهباره که ی خوئی دهری بپریت؟ ئه و گوئی زهوی به ی که ئه ویش - بۆ خوئی - وهک مرۆفیکی زه به لاهی به کجار مهزنی لئی هاتوو؟!

چونکه به یه کگرتنی دهنگی ته کبیری به کتاپه رستانی سه ر پرووی زهوی له یهک کاتدا، دهنگی "الله اکبر" یکی و مهزن بیکدیت که ده لئی له زاری گوئی زهوی خۆ به وه درده چیت! ته نانهت له نوپژی جهژندا ئه و دهنگه هینده گهر موگوری و مهزنی ده نوینیت که به چه شنی بوومه لهرزه گوئی زهوی ده لهرنیتته وه! چونکه به "الله اکبر" وتنی جیهانی ئیسلامی، هموو ناوچه و ههریمیکی گوئی زهوی "الله اکبر" ده لیت و به ته سبیحات و زیکری ئه وانیش، ته سبیحات و زیکری خوای گه و ره ده کات!

ئه وه تا ئه میش به "دل" ی که عبه ی پیرۆزی - که قیله ی جیهانی ئیسلامه - وهک مرۆف نیبهت ده هیئت و، به "زمان" ی عه ره فاش - که له ده می مه ککه ی پیرۆز دایه - "الله اکبر" دوویات ده کاته وه. زایه له ی دهنگی ئهم ته کبیرانه ش، وه کو زایه له ی بی سنووری یهک وشه ی "الله اکبر" که له یهک زاره وه دهر بچیت، ئاوا له هه وای ئه شکه وتی ناو ده می گشت ئیماندارانی په رش و بلاوی جیهاندا، به چه شنیکی بی سنوور شه پۆل

دهدات. به لکو زایه لای ده نگی ته کبیر و زیکره کانی ئه وان له هه موو شوپینکی ئاسمانه کان و جیهانه کانی بهرزه خیشدا - به هه مان جوړ - له شه پۆل و ده نگدانه وه دان! که واته سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوایه ی که ئه م گۆی زه وی یه ی کردوو به به بنده ی سوژده بهر بۆ خۆی و، به ته رزیکه ی وه هاش ئاماده ی کردوو که بییت به سوژده گا و مزگه وتی په رستکارانی و بیشکه و لانه ی به دیهینراوانی. ئنجا به ژماره ی گه ردیله کانی زه وی و به ئه ندازه ی بوونه وه رانیش سوپاسگوزاری و ته سبییحات بۆ ئه و خواوه ونده پیشکش ده که یه له سه ر ئه وه ی کردوینی به نه ته وه ی ئه و پیغمبه ره به ریزه ی ﷺ که ئه م جوړه په رسته شه ی فیڕ کردوین!

یادخه ره وه ی ده هه م

ئه ی سه عیدی بی ئاگای گرفتاری په ریشان حالیی خۆی!

بزانه که:

گه یشتن به نووری ناسینی خواوه نده ی حه ق و.. بینینی دره وشانه وه کانی ئه و خواوه ونده له ناو ئاوینه ی نیشانه کانی خوایه تی ئه ودا و.. سه یر کردنی ئه و نووره له کونیله ی به لگه کانی بوونیه وه، داخوازی ئه وه یه که به په نجه ی په خنه ئه و نوورانه هه لئه سه نگینیت که بۆ دلت دین و له ژیریت ده رده که ون. هه رگیز ناییت به ده ستی دوودلی په خنه یان ئاراسته بکه یت.

که واته ده ست بۆ گرتنی هه یچ نووریک دریز نه که یت که لیت ده ر بکه ویت! به لکو له و چه شنه کاتانه دا به ته وای ده سته رداری گشت هۆکاره کانی گو مراهی یه و، خۆت بهر تیشکی رووناکیی ئه و نووره بجه و، رووی تی بکه. چونکه من بۆ خۆم بینیم و بۆم ده ر که وت که شایه ت و به لگه کانی ناسینی خوا ی گه وره، سی به شن:

به شیکیان: وه ک ئاو وایه؛ ده بینریت و هه ستی یه ده کریت، به لام به په نجه ناگیریت! سه بهاره ت به م به شه یان ده بی به ته وای خۆت بهاویته ناوی و ده ست له هه موو ئه ندیشه یه ک دابشویت. جا ماده م ئه م به شه وه ک "ئاو" وایه و له ناو په نجه دا ناوه ستی و داده چۆریت و ده روات، ئه و ا به په نجه ی په خنه گرتن هه لی مه سه نگینه، چونکه "ئاوی ژیان" رازی ناییت په نجه بکات به نیشه جیی خۆی!

بەشى دووھەم: وەك "ھەوا" وایە؛ ھەستى پى دە كرىت، بەلام نایبىریت و ناگىریت! دە تۆيش روو لە شە و سروەى ئەو مېھرەبانى بەكە و، خۆتى لە بەرامبەرەو رابگرە و، بە "روو" و "دەم" و "گيان" ت رووبەرەووى رابووەستە. خۆ ئەگەر لە برى ئەوەى "گيان" ت بەم بەشە ببوژنیتەو، بچیت بە چاوى دوودلى و گومانەو بەوى پىروانىت و دەستى رەخنەى بۆ درىژ بکەیت، ئەو لە دەستت دەرباز دەبیت و دەروات، چونکە پازى نایبىت دەستى تۆ بکات بە مەلەبەند و مەنزلى خۆى!

بەشى سەھەم: وەك "رووناكى" وایە؛ دەبىریت، بەلام ناگىریت! تۆيش لە بەرامبەر ئەم بەشەو خۆت رابگرە و، بە بىناى "دل" و پوانى "گيان" رووبەرەووى رابووەستە و رووى بىنىنى خۆتى ئاراستە بکە. ئنجا چاوەروان بە. لەوانەى ئەو لە خۆیەو بىت بۆ لات، چونکە "رووناكى" نە بە دەست دەگىریت و نە دەشکەوێتە ناو داوى پەنجەى تۆو، بەلكو تەنھا بە نوورى بىناى دل راو دەگىریت. خۆ ئەگەر دەستىكى ماددى ھەلپە کارى بۆ درىژ بکەیت و تەووت بە تەرازووى ماددى ھەلى بسەنگىت، دلنابە کە ھەرچەندەش ئەو نە کوژیتەو بەلام لىت و ن دەبیت. چونکە "رووناكى" ی ئاوا ھەرەك پازى نایبىت "شتى ماددى" بەندى بکات و مل بۆ كۆت و زنجىر کە چ ناکات، پازى نایبىت "شتى چر" بىت بە خاوەن و فەرماندە و سەر کردەى!

یادخەرەووى یازدەھەم

سەیرى پلەى مېھرەبانى فراوان و شەفەقەتى مەزنى قورئانى پىرۆز بە بەرامبەر جەماوەرى عوامەکان و، فەرمو چاودىرى قورئان بىنە بۆ بىرە ساکار و روانینە سادە و وردنەبىنەکانى ئەوان..

سەیر بەکە و بزەنە چۆن ئەم قورئانە پىرۆزە ھەمیشە ئەو جۆرە ئایەتە روون و ئاشکرايانە بە چى و زۆرى دووپات دەکاتەو کە بەسەر رووى ئاسمانەکان و زەوى یەو بە زەقى نووسراون و، ئەو پیتە درشت و مەزنانەیان پى دەخوینیتەو کە ھەر زۆر بە ئاسانى دەخویندرینەو، چەشنى: بەدیهىنانى زەوى و ئاسمانەکان و، ھىنانەخوارەووى ئاوە بەرزایى ئاسمان و زیندوو کردنەووى زەوى و، ئایەتەکانى تری ھاو چەشنى ئەمانە.. کەچى

به ده گمهن نه بیټ سهرنجی بینهران بۆ ئهو پیتته بچوو کانه راناکیشتیټ که به وردی له ناو پیتته گهوره کاندانوسراون، تا کو خویندنه وهی ئهو پیتانه یان به لاوه کاریکی دژوار نه بیټ!

پاشان سهیری "توندوتۆلی" ی روونکردنه وه کانی قورئانی پیرووز و "رهوانی" و "سروشتی" ی شیوازه که ی بکه، چۆن ئهو ئایه تانه به سهر مرؤفدا ده خوینیتته وه که توانستی خوای گهوره له ناو لاپه ره کانی بوونه وه راندا نووسیونی، به رادهیه ک که ده لینی قورئانی پیرووز بریتی یه له:

خویندنه وهی کتیب و ریساکانی ناو گهر دوون و ..
 کاروباره کانی به دیهینه ری نه خشه کیشتی ئهو گهر دوونه و ..
 کاره سهرانسهر دانسته کانی خواوه ند له ناو گهر دووندا!
 ئه گهر ده تهو یت ئه مهت بۆ ده ربکهو یت، ئه واه فرموو به دلئیکی بینه ری بیدار گوئی له و فهرماشته ی قورئانی پیرووز رابگره که ده فهرموئی:

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (النبا: ۱) و ..

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ﴾ (آل عمران: ۲۶) و ..

ئایه ته کانی تری هاوچه شنیان.

یادخه ره وهی دوازدههههه

ئهی ئهو خوۆشه ویستانههه که گوئی لهه یادخه ره وهانه راده گرن!
 بزائن:

من هه ندی جار لالانه وه کانی دلی خوۆم ده نووسم که بۆ په ره وردگار یان ده کهم، هه رچه ند ده بوو بشار رانایه ته وه و نه نووسرانایه. چونکه له میه ره بانیی خوای گهوره ئومیده وارم که کاتی مردن زمانی بی دهنگ کرد، گوفتاری نووسینه که مم له بریی زمانم لینی وه ربگریټ.

به لئی، تۆیه ی زمانم لهه ته مه نه کورته مدا هه موو گونا هه زۆره کامم ناگریته وه و فریایان ناکه و یت. له بهر ئه وه، ده مکر دنه وهی نووسینه چه سپاو و به رده و امه کهم ده توانیټ هه موو ئهو گونا هه به سهر بکات و بیانگریته وه!

ئەو بوو سیازدە سال پېش ئیستا و، لە کاتی شلەژانیکى مەزنى بارى رۆحى و گۆرانی پیکەینى "سەئیدی کۆن" بۆ گریانى "سەئیدی نوئ" بە بەرەبەیانى پیری لە خەوى شەوگارى لاوى بیدار بوو مەو و، ئەم موناچات و لالانەو هیەم بە عەرەبى نووسى، کە ئەمە واتای هەندیکى تى:

ئەى پەر وەر دگارى میهرەبان و خواوەندى بەخشنەم!

بەھۆى ئەو هی کردەو هی خراپەم هەلێژارد، تەمەن و لاویم لە دەست دەر چوو، ئەو بەرەمانەشیان کە لە دەستەمدا ماون، تەنھا گوناھە پری ئیش و نازارە کانیانە کە مەرۆف پسا و شەرمەزار دە کەن و زیانی پێ دە گەینەن و لە پری لای دە دەن و، چەند وەسوەسە یە کەن مەرۆف بیزار و دەستە پاچە و کۆلەوار دە کەن.

خۆ منیش بە بینین بۆم دەر کەوتوو کە بەوپەرى پەلە و خیرایی و بئى هیچ لادان و یستیکى خۆم و، بە چەشنى باوک و باپیران و خۆشەویستان و خزمان و هاوڕێیانم، لە دەرگای گۆر نزیك بوو مەتەو، کە خانەى تەنیایی یە لە رینگای هەمیشە یی دا، بۆ لیکدا پرانی هەتاھەتایی لەم خانە یە کە بە دنیایی دەزائەم خانە یە کى فانی و تیاچوو و، وەك بینراو هەردەم لە ئاوابوون و کۆچکردن دا، بە تاییەت بۆ یە کیکى وەك منى خواوەن نەفسى بە دخوازی غەددار و فیلباز.

دەسا ئەى پەر وەر دگارى میهرەبان و بەخشنەم!

بەم نزیکانە، دە بینم کەمەم پۆشیو و پۆشتوو مەتە تابوو تە کەم و مائاواویم لە خۆشەویستانم کردوو و، پوو و دەرگای گۆرە کەم کەوتوو مەتە رى. و لە دەرگانی میهرەبانى تۆ دا دە لالیمەو و هاوار دە کەم:

الأمان.. الأمان.. یا حنان یا منان! لە خە جالە تى بئى گوئى کردنت پزگارم بکە..

ئاخ.. وا کەمەم بە ئەستۆ مەو یە و لەسەر قەبرە کەم پراوە ستاوم و سەرم بۆ دەرگانی بەزە ییت بەرز دە کە مەو و، هانات بۆ دە هینم و دە لیم:

الأمان.. الأمان.. یا رحمن یا حنان! لە قورسى بارى گوناھ پزگارم بکە.

ئاخ.. وامن بە کەمەم پینچراو مەتەو و، لە گۆرە کەمدا نیشتە جئى بووم و پەوانە کەران بە جئى یان هیشتوووم و، چاوەرپى لیبوردن و میهرەبانیتەم و، بە چاوە بینم کە جگە لای تۆ هیچ پەنا و دال دە یە ک نی یە و، هاوار دە کەم:

الأمان.. الأمان.. له دست تهنگی جیگا و بی هاوده می نه بنجی تاوانباری و، له دهست ناشیرینی رووی گوناوه کان..

یارحمن.. یاحنان.. یامنان.. یادیان! له هاوه لیتی گوناوه و تاوان رزگارم بکه. نهی خوی گهوره! تنها میهره بانی و بهزه بی تو دالده و په نامه، سکا لای خهم و په ژاره شم هر تنها بو لای تویه.

نهی به دیهینری به خشنده و پهروه ردگاری میهره بان و گهوره! نه م سه عیده بهنده و به دیهینراوهی خوت، که هم بی گوی، هم کوله وار و بی دسته لات، هم بی تاگا، هم نه زان، هم بیمار، هم زه لیل، هم خراپکار، هم به سالآچوو، هم به دبخت و، هم له گهوره ی خوی هه لته اتوو.. و ادوای چل سالی هه لته اتن، گه پاره ته وه و هانا و په نای بو میهره بانی تو هیئاوه و، دان به تاوان و گوناوه کانی دا ده نیت و، گرفتاری چندین وه هم و نه خوشی بووه و، لیت ده پارپته وه.. جا نه گهر وهری بگریت و لئی خوش بییت و بهزه بییت پیدا بیته وه، نه و اتو ته هل و شایانی نه وه ییت و له هموو میهره بانیک میهره بانتریت. دهنه پنه نا بو چ ده رگایه کی جگه له ده رگای تو بیات؟ له کاتیکدا که تنها تو پهروه ردگاری مه به ست و حه قی په ستر اویت؟

لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك.

آخر الكلام في الدنيا وأول الكلام في الآخرة وفي القبر:

أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله، صلى الله تعالى عليه وسلم.

یادخه ره وی سیازده هم

نه م یادخه ره وه به بریتی به له پینج مه سه له ی ته ماوی و تیکه ل که پنیوستان به روونکردنوه هه به:

◆ مه سه له ی به که م:

نه وانهی که له رپی حه قدا کارده که ن و له پیناوی دا تیده کوشن، له کاتیکدا که ده بوو تنها بیر له کار و هر کی سه رسانی خویان بکه نه وه، که چی بیر له چه ند کار و

ته گبیرنکی ئەوتۆ ده که نه وه که تابه تن به خوای گهوره وه و، هه موو ئیش و کارنیکیان له سهر ئەو بناغیه بنیات ده نین، ئیتر له ئەنجامدا به هه له دا ده چن!

کتیبی: (أدب الدنيا والدين) ده گبیرته وه که^(۱): جارنیکیان شهیتانی له عنه تی خۆی پیشانی حه زه تی عیسا - دروودی له سهر بیّت - دا و پئی وت:

"ئایا تۆ نالئیت ئەوهی خواله چاره تدا نهینوو سببیت نایه ته ریت"؟

حه زه تی عیسا فه رمووی:

"به لئ".

شهیتانی له عنه تی وتی:

"که واته له سهر لوتکهی ئەم چیا به وه خۆت فری بدهره خواره وه، چونکه ئەگهر له چاره نووستدا ساغ و سه لامه تیت بۆ نوو سرا بئیت، ئەوا هیچت لئ نایه ت!"

حه زه تی عیسا ئیش فه رمووی:

"له عنه تی! خوا بۆی ههیه به ندهی خۆی تا قی بکاته وه، به لام به نده بۆی نی به پهروه ردگاری خۆی تا قی بکاته وه!"

واته: خوای گهوره بۆی ههیه به ندهی خۆی تا قی بکاته وه و پئی بفه رمووی: ئەگهر فلانه کار ئەنجام بدهیت ئاوا یاداشتت ده ده مه وه، ئەوه تاله تو اناشتدا ههیه بیکهیت، به مهش ئەو به ندهیهی خۆی تا قی ده کاته وه. به لام به نده مافی ئەوهی نی به، ته نانهت ههر له تواناشی دا نی به پهروه ردگاری خۆی تا قی بکاته وه و بلئیت: وا کاره کهم ئەنجام دا، ئایا تۆش فلانه کارم بۆ ده کهیت؟

ئەم شیوازه گوفتارانە ی که ئاماژه یان تیدا به بۆ تاقیکردنه وهی خوای گهوره، له راستی دا بی ئەده بی به له به رامبه ر پهروه ردگار ئیتی خوای گهوره و، پینچه وانە ی په وه ی به نده یه تی به.

جا ماده م وایه، ئەوا ده بی مرۆف ئەرک و واجبی خۆی به جئ به ئیت و خۆی له کارسازی و قه ده ری خوای گهوره دا هه لته قور ئیت.

جه لاله ددین خواره زم شا، که یه کیکه له پالە وانانی ئیسلام و چه ندین جار به سهر سوپای جه نگیز خاندا سهر کهوتی به ده ست هینا وه، له جه نگه کانی دا هه میسه ده کهوته

(۱) بروانه: "أدب الدنيا والدين" لأبي الحسن علي بن محمد الماوردي. تحقيق: مصطفى السقا. ص ۲۷ الطبعة الثانية. (وه رگب)

پیش سوپا که یه وه. وه زیران و نزدیکانی پیمان وت: خوای گه وره به سهر دوژمانتدا
سهرت ده خات!

وه لامی دانه وه و پیی وتن:

ئه وه ی ئهر کی سهرشانی منه: جیهاد کردنه له پیناوی خوای گه وره دا بو ئه وه ی
فرمانی خوا وه ند به جی بهینم و شوینی بکهوم. ئیتر من کارم به سهر شتی که وه نی یه که
ئیشی خوای گه وره خو یه تی و نه خرا وه ته ئه ستوی منه وه. چونکه چ سهر که وتن و چ
شکست هیان هردوو کیان کاری تهقدیری خوای گه وره ن.

جا له بهر ئه وه ی ئهم پاله وانه له م نهینی یه ورده ی ته سلیم بوون و ملکه چ کردن بو
فرمانه کانی خوای گه وره تی گه یشتبوو، ئه واز وره ی جار و به شیوه یه کی ده راسا له
جهنگه کانی دا سهرده که وت.

به ئی، نابئی مروّف به بۆنه ی ئه و جوزئه ئیختیاری یه ی که هه یه تی بیر له ئه نجامی
کاره کان بکاته وه، که خوای گه وره خو ی ئه و ئه نجامانه ده سازینیت.

بو نمونه: هه ندی له برایان شهوق و حماسه تیان بو په یامه کانی نوور زیاد ده ییت
کاتی که خه لکی به ده م ئهم په یامانه وه بین و سوودیان لی وهر بگرن، ده بینیت ئهم برایانه
له م جو ره کاتانه دا پتر چالا کی ده نوین، به لام کاتی خه لکی به ده م ئهم په یامانه وه ناچن،
وره و هیزی مه عنه وی لاوازان سست ده ییت و بلتسه ی شهوق و تاسه مه ندی یان
ده کوژیته وه.

که چی پیغه مبر ﷺ که ماموستای هه ره مه زن و پیشهنگی هه موان و پیشه وای هه ره
به رزی ئیماندارانه، ئهم فرمانه ی خوا وه ندی کردبوو به رابه ری خو ی که ده فهرموی:

﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (النور: ۵۴).

ئه وه بوو هه تا خه لکی پشتیان لی هه لکردایه و گوئی یان لی رانه گرتایه و دوور
بکه و تنایه ته وه لی، ئه و له پیناوی را گه یاندنه که ی دا پتر تیده کو شا و زیاتر جیهادی
ده کرد. چونکه به دلنیا بی یه وه ده یزانی گوئی رایه لی خه لکی و هیدایه تدانیان کاری
خوای گه وره یه، به پیی ئهم ئایه ته پرۆزه ی که ده فهرموی:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (القصص: ۵۶).

ئیت ئه م پیغمبره ﷺ هر گیزاو هر گیز دهستی نه ده خسته ناو کاروباری
خوای گه وره وه.

ده سا بر ایام! خوٚتان له ئیشو کارینکدا هه لمه قورتینن که په یوه ندیی پیتانه وه نی په و،
کاره کاتنان له سهر ئه و بناغانه بنیات مه نین و، له باریکی وه هادا مه بن که ئه وه بگه یه نیت
به دیهیننه رتان تاقی بکه نه وه.

◆ مه سه له ی دوو همه م:

"مه به ست" له خوا په رستی دا: جی به جی کردنی فرمانه کانی خوای گه وره و
ده ستکه وتنی ره زامه ندی یه تی. که واته ئه وه ی داخوازی په رسته جی به جی کردنی
فرمانی خوای گه وره یه و، ئه بنجامة که شی ده ستکه وتنی ره زامه ندیی ئه وه و، به رو بووم و
سووده کانی شی له دواړوژدان. له گه ل ئه وه شدا، ئه گه ر سوودی هه ندی له و به رو بوومانه
له م دنیا دا به مرؤف بیه خشرین، نابیته کارینکی پیچه وانیه ی خوا په رستی، به مه رجی
ده ستکه وتنی ئه م سووده نه ییت به هؤ کاری سه ره کی و مه به ستی ئه بنجامدانی ئه و په رسته!
که واته ئه و سوود و به رو بوومانه ی که له ئه بنجامة ی خوا په رسته وه و بی داوا کردنیان به
مرؤفی ئیماندار ده به خشرین، دژی خوا په رستی نین، به لکو وه ک هاندر و شهوق به خش
وان بو مرؤفه لاوازه کان.

به لام ئه گه ر ئه و سوودانه ی دنیا بین به "هؤ" یان به شیک له "هؤ" ی ئه و په رسته، یان
ئو ویرده، یان ئه و زیکره، ئه و ا به شیک له و په رسته به تال ده بیته وه. ته نانه ت ئه و ویرده ی
که چه ندین تاییه تکاری زوری هه یه، به م نیازه وای لئ دیت هیچ ئه بنجامیکی نامییت.

جا ئه و که سانه ی که له م نهینی یه تی نه گه یشتون و "ئهورادی قودسییه" ی شاهی
نه قشبه ند - که دارای سه دان تاییه تکاری یه - یان "الجوشن الکبیر" - که هزاران چاکه و
تاییه تکاری تیدایه - ته نها به نیازی ده ستکه وتنی ئه و سوودانه ده خوینن، ئه و ا ئه و
سوودانه یان ده ستگیر نابیت، به لکو هر گیزاو هر گیز ناگونجی ده ستیان بکه ویت و
بیانینن و به هیچ جزوړیک مافی بینینی ئه و سوودانه یان نی یه. چونکه نابی ئه و سوودانه
هؤی خویندنی ئه و ویردانه بن، که واته نابی راسته وخو ئامانج و مه به ست بن له و
خویندنه دا، له بهر ئه وه ی ئه و سوودانه فه زلیکی خوای گه وره ن له ئه بنجامة ی خویندنی ئه و

ویردانهوه که به جزریکی بی گهر د و به بی مه بهستی داوا کردنی هیچ شتیڅ خوینرا بن،
خوای گه وره ده یان به خشیت.

خو ته گهر خوینهری هم ویردانه هو سوودانه ی له نیازدا بو، هو ا هم نیازهی هندی
له "فیحلاس" ه که ی ده شیوینیت و تیکی ددات، ته نانهت له باز نه ی "په رستن"
ده یهاوینته دهر. دپاره هو کاتهش به های هو ویردانه نامینیت.

به لام هندی که سی لاواز هه ن که هه میسه پیوستان به شهوق و هاندانه. جا ته گهر
یه کیڅ له وانه هو ویردانه ی به نیازکی خاوین بو خوای گه وره خویند و له هه مان کاتا
هو سوودانه شی له یاددا بو، هو ا زیانی نی به و لی و ورده گیریت.

جا له بهر تی نه گه یشتن له م حکمه ته، زور که س دوو چاری گومان و دوودلی ده بن
کاتی هم ویردانه ده خوین و هو سوودانه شیان ده ست ناکه ویت که له قوتب و
پیاو چا که پیشینه کانه وه ریوایهت کراون، بگره له وانه یه ئینکارشیان بکه ن.

◆ مه سه له ی سین هم:

"طوبی لمن عرف حده ولم يتجاوز طوره"^(۱).

"خور" له هه موو شتیڅدا دهره وشیته وه و دهره که ویت، هه ر له بچوو کترین
گهر دیله و ورده شوو شه و دلۆپی ئاو و حه وز و کانی و دهریای مه زنه وه، تا ده گاته
مانگ و هه ساره گه رۆ که کان. هه ر یه که له مانهش سنووری خوین ده زانن و به پی
توانا و لیها تیان تیشکدانه وه و شیوه ی "خور" له سه ر رووی خویندا مور ده که ن.

بو نمونه: دلۆپیک ئاو ده توانیت بلیت: تیشکدانه وه ی خورم له لایه. هه مهش به پی
لیها تنی خو ی. به لام پر کیشی ئه وه ناکات که بلیت: من به چه شنی دهریا ئاوینه ی
خورم!

مه قامه کانی ئه ولیاش به هه مان جورن؛ ئه وانیش به گویره ی جورا و جوریی
دره و شانوه کانی ناوه جوانه کانی خوای گه وره، چه ندین پله ی زور و زه به نده یان هه یه.
چونکه هه موو یه کیڅ له ناوه جوانه کانی خوای گه وره - وه ک خوری ناو نمونه که -
چه نده ها دره و شانوه یان هه یه، هه ر له "دل" وه تا ده گاته "عهرش". "دل" یش عهرشه،
به لام ناتوانیت بلیت: "من وه ک عهرشی ئه عزم وام".

(۱) خو شبه ختی بو هو که سه ی له سنووری خو ی لانادات. (وه ر گیز)

جا ئەو کەسەى لە ڕێى شانازى و لەخۆبایى بوونەو سەلووک دەکات، ئالێرەو ئەمەى لى دەئالتۆزىت و دلە ھەرە بچوو کە کەى خۆى، کە وەك گەردیلە وایە، لە گەل ھەرشى ئەعزەمدا بە یەك چاو تەماشادە کات و، ئەو پلە بچوو کەى خۆیشى، کە وەك دلتۆپىك وایە، بە ھاوشانى پلەى ئەولیا مەزەنە کان دادەنێت کە وەك دەریا وایە. لە کاتیكدا کە دەبوو ھەموو خەم و توانایە کى بۆ زانین و ناسینى بناغەى خواپەرستى تەرخان بکەدایە، کە بریتى یە لە: كۆلەوارى و، ھەژارى و، ھەست کردن بە قسوور و ناتەواویى خۆى لە بەردەم بەدیھینەرى بەتوانا و، لالانەو لە دەرگانەى خواپەرستى خوادا و، سوژە بردن لەو دەرگانەیدا بەوپەرى زەلیلى و ملکەچى بۆ خواى گەورە..

لە کاتیكدا دەبوو ئەمەى بکەدایە، کەچى دەبینیت ڕێى شانازى کردن و لەخۆبایى بوون دەگریتەبەر! ئنجا بۆ ئەو ھەش کە لە گەل ئەو پلەوپایە بەرزانەدا خۆى بگۆنجنیت و پارێزگارى ئەم خۆگۆنجانەى بکات، تە کەلوفى پێو دەردە کەوێت. لەمەشەو دە کەوێتە ناو کارى بى سوودى وەك: غروور و خۆویستى و گىروگرفتى سەختەو.

بە گورتى:

لە فەرموودەى پیرۆزدا ھاتوو کە:

"هَلِكُ النَّاسِ إِلَّا الْعَالَمُونَ، وَهَلِكُ الْعَالَمُونَ إِلَّا الْعَامِلُونَ، وَهَلِكُ الْعَامِلُونَ إِلَّا الْمَخْلُصُونَ، وَالْمَخْلُصُونَ عَلَى خَطَرٍ عَظِيمٍ"^(١).

واتە: تەوەرە و خولگەى رزگار بوون تەنھا ھەر ئیخلاسە. کەواتە دەستکەوتنى ئیخلاس لەوپەرى گرنگیدا.

چونکە ئەو ئەندەى گەردیلە یەك کردەو ھى خاوین و بى گەرد لای خواى گەورە لە چەندەھا تەن کردەو ھى خلتاوى باشترە.

مرۆفیش بەو ئیخلاسى دەست دە کەوێت کە بىر بکاتەو و بزانیت: ھاندەرى ئەو کارانەى دەیانکات تەنھا "بەجیھتانی فەرمانە کانى خواپە" نەك شتى تر. ئەنجامە کانیشیان تەنھا "رەزامەندى خواى گەورە" و، ئنجا بەو دەبیت ئەو مرۆفە لە ئیشو کارى خواى گەورەدا خۆى ھەلنەقورتینیت.

(١) کىبى "کشف الحفاء" فەرموودەى ژمارە (٢٧٩٦) دەلێت: "قال الصغاني: وهذا الحديث مفتري ملحون، والصواب في الإعراب: العالمن والعالملن والمخلصين". (لە چاپە ھەرەبى بە کەو)

هه موو شتیک ئیخلاسی تیدایه، تهنانهت خۆشهویستی بئ گهردی به ئەندازهی گهردیلهیهك له چهندهها تهن خۆشهویستی روالهتی باشتره. شاعیریک ئەم جوره خۆشهویستی یه بهم بهیته شیعره دهر برپوه که دهلیت:

وما أنا بالباغي على الحب رشوةً ضعيفٌ هوى يُغى عليه ثوابُ

واته: له سهر ئەم خۆشهویستی یه داواى هیچ بهرتیل و پاداشت و خهلات و بهخششیک ناکه، چونکه ئەو خۆشهویستی یه داواکاری پاداشت و خهلات بێت، خۆشهویستی یه کی لاوازه و به زوویی کۆتایی بئ دیت.

خوای گهوره، ئەم خۆشهویستی یه بئ گهردهی له سروشتی مرۆفدا به تایبهتیش له سروشتی تیکرایی دایکاندا، داناوه. شهفهقهتی دایک نموونهیه کی ئاشکرا و بهرجهستهی ئەم خۆشهویستی یه بئ گهردهیه.

بهلگهش له سهر ئەوهی که دایکان ههر گیز داواى بهرتیل و پاداشت و خهلات ناکهن بهرامهر خۆشویستی مناله کانیان، ئەوهیه که: له پیناوی مناله کانیاندا خۆیان بهخت ده کهن، بهلکو ههندیکیان لهو پیناوهدا دواروژیشیان دادهنن! تهنانهت به چاوی خۆت ده بینیت که "میشک" پهلاماری "سهگ" ده دات تاکو جووجهله که ی له ده می ئەو سهگه رزگار بکات - وهك خهسرهو به چاوی خۆی بینیی - ئاشکرایشه که هه موو سهرمایه که ی بریتی یه له ژیانه که ی، که چی لهو پیناوهدا بهختی ده کات!

◆ مهسهلهی چوارهم:

ئهو نيعمه تانهی که له ربي هۆ کاریکى تایبهتی یه وه بۆ مرۆف دین، ناییت به حسابی ئهو هۆکاره روالهتی یانه وه بگيرين، چونکه ئهو هۆکاره ی نيعمه ته که ی له رینگاوه دیت یان دارای ئیختیاره، یان بئ ئیختیاره. جا ئە گهر چه شنی ئاژه ل و رووهك بئ ئیختیار بوو، ئەوا هیچ گومانیکى تیدانی یه که ئەو نيعمه ته ت به حساب و به ناوی خوای گهوره وه ده داتئ. جا مادهم کاتئ نيعمه ته که ت پیشکەش ده کات به زمانی حال ناوی خوای گهوره دهینیت، واته ﴿بِسْمِ اللّٰهِ﴾ ده کات و ئنجا ده ت داتئ، ئەوا تۆیش به ناوی خوای گهوره وه وه رى بگره و بیخۆ.

بهلام ئە گهر ئەو هۆکاره خاوه نی ئیختیار بوو، ئەوا ده بی ناوی خوا بهینیت و بلیت: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ﴾. ههتا ئەو ناوی خوای لئ نهینیت تۆ هیچی لئ وه رمه گره. چونکه واتای

ئاماژەى - سەربارى و اتاى راشكاوى - ئايەتى پىرۆزى: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ (الأنعام: ۱۲۱) ئاماژە بۆ ئەو دە كات كە ھەر نىعمەتتەك ناوى خاوەنى راستەقىنەى خۆى لەسەر نەھىترائىت، كە خاوى گەورەىە و، بە ناوى ئەو خاوەنە بە دەستان نە دراىت، ئىوھ لىنى مەخۇن.

بەم پىيە، دەىنى بەخشەر و وەر گەر - ھەردوو كىيان - ناوى خوا بەھىنن. خۆ ئە گەر بەخشەر ناوى خاوى نە دەھىنا و تۆيش گەلىنى موحتاجى وەر گرتنى ئەو نىعمەتە بوويت، ئەوا تۆ ناوى خاوى لىنى بەھىنە و وەرى بگەر. بەلام لەو كاتەدا كە وەرى دە گرىت لە سەر ووى دەستى بەخشەر ھە دەستى "مىھەرەبانىى خواوھند" بىنە كە ئەو نىعمەتەى بە تۆ و بەویش بەخشىوھ. ئنجا ئەو دەستى مىھەرەبانىيە بە "شوكرانە بۆئىرى" ماچ بكە و نىعمەتە كەى لىنى وەر بگەر. واتە لە ناوھندى نىعمەت بەخشىندا يادى نىعمەت بەخشى راستەقىنە بكەر ھە. لە راستى دا "شوكرانە بۆئىرى" بىرىتىيە لەم پروانين و ياد كەردنەوھىە. پاشان - ئە گەر ويستت - ئاورپىك لە ھۆكارە پروالەتىيە كە بەدەر ھە و دووعاى خىر و ستايشى بۆ بكە، لەبەر ئەوھى كە نىعمەتە كەت لەسەر دەستى ئەودا پىن گەشتوھ.

ئەو شتەى ھۆكارە پرستان دەخاتە ھەلەوھ و لە خشتەيان دەبات، ئەوھىە كە ھەر كات دەبىنن دوو شت بە يە كەوھ دىن يان پىنكەوھ پەيدا دەبن، وا گومان دەبەن كە يە كىنكىان "ھۆكار"ى "بوون"ى ئەوى تريان يىت. كە ئەمەش پىنى دەوترىت: "اقتران" واتە: "پىنكەوھىى" يان "ھاودەمى" ..

جالەبەر ئەوھى كە "نەبوون"ى شتتەك دەيىت بەھۆى "نەبوون"ى نىعمەتتەك، ئەوا مرۆف و اگومان دەبات كە بە ھەمان جۆر "بوون"ى ئەو شتەش ھۆى "بوون"ى ئەو نىعمەتەىە و، ئنجا سوپاسگوزارى پىشكەش بەو شتە دە كات و بەو پىيە دە كەرىتە ھەلەوھ. ھەلە كەشى لەوھدايە كە نازانىت "بوون"ى ھەر نىعمەتتەك - لە راستى دا - ئەنجامى چەندىن پىشە كى و ھەل و مەرجى زۆر و زەبەندەىە، بەلام "نەبوون"ى ئەو نىعمەتە تەنھا بە نەھاتەندىيەك دانە لەو ھەل و مەرجانە روو دەدات!

بۆ نمونە: ئە گەر كەسىك جۆگەى ئاوى باخچە كەى نە كاتەوھ، ديارە ئەم كارەى دەيىت بەھۆى وشك بوون و مردنى باخچە كەى، پاشان "فەوتان" و "نەمان" و "نەبوون"ى ئەو نىعمەتەنەى كە لەو باخچەىەدان. بەلام "بوون"ى ئەو نىعمەتە زۆرانەى

باخچه که تهنه پشتیان به ئاو بهردانه وهی ئه و که سه نه به ستووه، به لکو له گهل ئه و مهرجه شدا پشتیان به سهدان ههل و مهرجی تر به ستووه که ده بی "همه رویمان" بیته دی. تهنانهت هیشتا جگه له هاتنه دیی همه وو ئه وان ههش، به بی هۆ کاری راسته قینه، که توانستی بهروردگاری و ویستی خوایی به، ههر گیز ئه و نیعمه تانه نایه نه دی!

بۆ خۆت له م ئه و نه یه وه مه و دای ئه و چه وتی و چه واشه یی به بزانه که له م هه له یه دا هه به و، ئنجا له تاوان و سووچی هۆ په رستان تی بگه!

به لئی "اقتران" و "هۆ" دوو شتی له یه کتر جیاوازن. بۆ ئه و نه: ئه و نیعمه ته ی هاو ده م له گهل "نیازی چاکه کاری" ی که سینکدا پرووت تی ده کات، "هۆ" که ی: میهره بانیی خوا وه نه ده. نیازه که ی ئه ویش جگه له "اقتران" هیچی تری له هیئانی ئه و نیعمه ته دا نه بووه و ههر گیز ئه و نیازه "هۆ" ی "بوون" ی ئه و نیعمه ته نی یه.

به لئی راسته، ئه گهر ئه و که سه نیازی ئه و چاکه کاری یه ی نه بوایه که له گهل تۆدا بیکات، ئه و نیعمه ته بۆ تو نه ده هات. واته "نه بوون" ی ئه و نیازه ده بوو به هۆی "نه بوون" ی ئه و نیعمه ته. به لām "بوون" ی مه یل و نیازی چاکه کاری یه که ی ئه و ههر گیز "هۆ" ی "بوون" ی نیعمه ته که نی یه، له وان یه مهر جیک بیته له نیوان سهدان مهرجی تر دا.

هه ندی قوتایی نوور له وان یه که خوای گه و ره به خشایش و نیعمه تی زۆری به سه ردا باراندوون، وهك "خه سه وه" و "ره ئفه ت" که و تنه ئه م هه له یه وه و "اقتران" و "هۆ" یان لئی ئالۆزا. ئه وه بوو له راده به ده ر په زامه ندی یان له مامۆ ستا که یان ده ر ده بپی و سوپاسیان پیشکش ده کرد. که چی له راستی دا خوای گه و ره نیعمه تی سوود وه ر گرتنی ئه وان ی له ده رسه کانی قورئان "هاو ده م کرد بوو" له گهل ئه و چاکه کاری یه ی که به مامۆ ستا که ی ئه وان ی به خشیوو و بریتی بوو له نیعمه تی سوود گه یان دن به وان. که واته مه سه له که جگه له هاو ده می (اقتران) هیچی تر نی یه ..

ئه وان ده لئین: ئه گهر مامۆ ستامان بۆ ئیره نه هاتایه ئیمه ئه م ده رسه ئیمانی یه مان له کیس ده چوو. که واته سوود گه یان دنی ئه و به ئیمه "هۆ" ی سوود وه ر گرتنی ئیمه یه.

منیش ده لئیم: برا خۆ شه ویسته کام! خوا وه ندی حه ق ئه و نیعمه ته ی که به منی به خشیوه "هاو ده م" له گهل ئه و نیعمه ته دا نار دوو یه تی که به ئیوه شی به خشیوه. "هۆ" ی هه ردوو نیعمه ته که تهنه "میهره بانیی خوای گه و ره یه".

رۆژنیکیان هەستم بە منەتبارى يەكى زۆر دە کرد بەرامبەر چەند قوتابى يەك لەوانەى كە خاوەنى قەلەمى كارامەى وەك ئىوہ بوون و لە خزمەتگوزارىى نووردا تى دە كۆشان. منىش بە ھەمان جۆر "إقتران" و "ھۆ"م لى ئالتۆزا و، دەموت: گەر ئەو قوتابى يانە نەبوونايە يەككى خەت ناخۆشى وەك من چۆن دەتوانى ئەر كى خزمەتگوزارىى قورئان راپەرئىتت؟ بەلام پاش ئەو تى گەيشتم كە خواى گەرە دواى ئەوەى نىعمەتى: "خەت خۆشى"ى بە ئىوہ بەخشى، نىعمەتى "تەوفىق"ىشى لەم خزمەتگوزارىى بەى قورئانى پىرۆزدا بە من بەخشى. كەواتە ھەردوو كارە كە "پىكەوہ" و بە "ھاودەمى" ھاتنە پىش و ھىچ كاميان ھۆى ھاتنى ئەوى تریان نى بە.

لەبەر ئەو، من سوپاسى خۆم پىشكەشى ئىوہ ناكەم، بەلكو لە برىى ئەو، مژدەتان دەدەمى و پىرۆزبايتان لى دە كەم. دەسا ئىوہش لە برىى رەزامەندى و سوپاسگوزارى بەرامبەر بە من، دوعا و نزاى سەر كەوتن و بەرە كەتم بۆ بكەن.

ئەم مەسەلە يە تەرازوويە كى وردى سەرنە كەرى تىدايە، پلە كانى بى ئاگابى و شىركى پەنھانى پى دەزانرئت.

◆ مەسەلەى پىنجەم:

ھەروەك ئەگەر مولكى "كۆمەل" بدرئت بە "يەك كەس" بە ستەمىكى مەزن لە قەلەم دەدرئت و..

گەر كەسىك شتىكى تايبەت بە كۆمەلەوہ زەوت بكات، ئەوا ستەمىكى گەلى ناشىرىن بەرامبەر بە كۆمەلە كەى دە كات..

بە ھەمان جۆر:

ئەو "ئەنجامانە"ش كە ھى ھەول و كۆشى كۆمەلن و "پلە مەزنە كان"ى بەرھەمى رەوشت جوانى سەر جەمى كۆمەلە كەش، گەر بە ھى "سەرۆك"يان "مامۇستا"يان "راپەر"ى ئەو كۆمەلە دابنرئن، ئەوا ستەمىكى گەلى مەزن لە مافى ئەو كۆمەلە دە كرئت، لە ھەمان كاتىشدا - ئەم كارە - ستەمىكى ئاشكرابە لە خودى ئەو سەرۆك و مامۇستايە.

چونكە ئەم چەشنە كارانە ختوو كەى "خۆويستى"ى شارراوہ و پەنھانى ناوہوہى ئەو مامۇستا و سەرۆكە دەدات و بەرەو "لەخۆبايى بوون"ى دەبات! دەبىت لە كاتىكدا كە

ئەو مامۇستايە جگە لە پاسەوان و دەرگاوانى كۆمەللە كەى زياتر نى، كەچى لە ئەنجامى ئەو بۇچورونە ھەلەيدا، لە پۇشاكى پادشادا خۇى دەنۆينىت و بەو شىۋەيە خۇى دەخاتە و ھەمى خەلكى يەو. خۇ - وەك ئاشكرايە - بەم كارەى ستەم لە خۇى دەكات، تەنانت لەوانەيە ئەم و ھەمەى رىيە كى بەرەو جۇرىكى شىركى پەنھان لى بكاتەو.

بەلنى، ئەگەر سەربازە كانى تابوورىكى سوپا قەلايە كى سەخت بگرن، سەر كرده كەيان مافى ئەوەى نى يە دەستكەوتە كانى جەنگ بۇ خۇى ھەلبگىرت و سەر كەوتنە كەشيان بە ھى خۇى لە قەلەم بدات!

لەبەر ئەو، نابى مامۇستا و رابەر وەك سەرچاوە سەير بگىرن. بەلكو دەبى وەك ئاوينەيە كى دەر خەر و تىشكدەرەو تەماشاشا بگىرن، چەشنى ئەو ئاوينەيە كى گەرمى و پروناكىي خۇر دەداتەو.

چونكە ئەوپەرى گىلى و گەلخۇيى يە گەر ئاوينە كە بە سەرچاوەى ئەو پروناكى و گەرمى يە بزائىت و خودى خۇر لە ياد بگىرت و، پاشان تۇش بايەخ و رەزامەندى بەرامبەر بەو ئاوينەيە دەر بىرپىت لە برىي خۇرە كە خۇى!

بەلنى راستە، دەبى پارىزگارىي ئاوينە كە بگىرت، چونكە دەر خەرىكە سىفەتە كانى خۇر دەداتەو. كەواتە "رۇح" و "دل" ي رابەر دوو ئاوينەى دەر خەرن، ئەو رىژنە پەرور دگارى يانە دەدەنەو كە لە لايەن خواوەندى حەقەو بەسەرياندا بارىو.

بەم جۇرە، "رابەر" دەبىت بە ھۆكارى دانەوەى تىشكى ئەو رىژنانە بەرەو مورىدە كەى. ھەر لەبەر ئەو شە كە نايىت ئەو رابەرە پلەيە كى لە ھى خۇى زياترى بدرىتتى كە پلەى: "ھۆكارى دانەوەى ئەو رىژنانەيە".

خۇ دەشگۇنجى ئەو مامۇستايە كە وەك سەرچاوەيەك تەماشاشا دە كرىت، نە سەرچاوە بىت و نە ئاوينەى تىشكدەرەو ھەش، بەلكو ئەو رىژنانەى كە مورىدە كە لە رىيە كى ترەو بەدەستى ھىناون، بەھۇى ئىخلاسا بى گەردە كەى بەرامبەر مامۇستا كەى و لەبەر ئەوەى كە تەنھا چاوى لەو و بە بۇنەى نزيكىي لىيەو و پەيوەندىي خەست و خۆلى پىيەو، لە ئاوينەى رۇحى شىخە كەى دا بيانىنىت و پاشان بە ھى ئەويان بزائىت!

ئەم مورىدە لەمەدا وەك ئەو كەسە وايە كە بە خەواندىنى مۇگناتىسى خەوى لى خرايىت؛ چونكە ئەمىش - وەك ئەو - دواى ئەوەى كە بە چرى روائىنى خۇى ئاراستەى

ئاوینە کە دە کات، دەر گایەك لە سەر جیھانی میسال بۆ ئەندێشەى دە کریتەو و، لەو تۆو چە نەدین دیمەنى سەیر و سەر سوور ھینەر دە بینیت. لە راستیشدا ئەو دیمەنانە لە ناو ئاوینە کە دا نین، بە لکو لەو پەنجەرە ئەندێشەیی یەو دە یان بینیت کە لە پستی ئەو ئاوینە یەو و، لە ئەنجامی تەماشای کردنی چر و خەستی ئاوینە کەو ئەو پەنجەرە یە لە ئەندێشەى ئەو کراو تەو.

لە بەر ئەو، دە گوئیی موریدیکی خاوەن ئیخلاسی شیخیکی ناکامل، لە شیخە کەى کاملتز بیٹ و بۆر ابەر ایەتی کردنی شیخە کەى لى بپریت و بیٹ بە شیخی شیخە کەى!

یادخەرەو ەى چوار دەھەم

ئەم یادخەرەو ەى (چوار) ھیمای بچوو کى تىدا یە، تايبەتن بە "تەو حید" ەو:

❀ ھیمای یە کەم:

ئەى مرۆفى ھۆ کار پەرتى پشت بە ھۆ بەست!

بزانی کە تۆ شوین کلاوی با بردوو کەو تووویت! چونکە گەر بە چاوی خۆت کۆشکێک بینیت کە لە چە نەدین گەو ھەرى سەیر و نامۆ بنیات بنریت و، ھەندى لەو گەو ھەرانی لە کاتى بنیاتنانى کۆشکە کە دا لە ولاتى چین و ھەندىکی تری لە ئەندەلوس و ھەندىکی تری لە یە مەن و ھەندىکی تری لە سيبيريا نەبیت لە شوینی تر دەست نە کەون، ئنجا بە چاوی خۆیشت بینیت کە بە جوانترین شینو کۆشکە کە بەو گەو ھەرانی بنیات بنریت و لە خۆر ھەلات و خۆر ئاوا و باکور و باشوور ەو و بەو پەرى خیرایى و لە ھەمان رۆژدا ئەو گەو ھەرانی بۆ نامادە بکريت.. ئە گەر بە چاوی خۆت ئەمە بینیت، ئایا ھیشتا ھەر گومانى لەو ەدا دەبیت کە توانستى وەستای بنیاتنەرى ئەو کۆشکە بە سەر ھەموو گۆی زەوى دا زال و بە دەستە لاتە؟

بە ھەمان جۆر، ھەموو بوونە وەرێک، بە تايبەتى "مرۆف" خانوو بەرە و کۆشکىکی خوايى یە، چونکە مرۆف جوانترین و سەر سوور ھینەرترینى ئەو گشت کۆشکانە یە. ئەو تە ھەندى لە بەردە گرانە ھا کانى ئەو کۆشکە ھى جیھانى "رۆح" ن و، ھەندىکی

تریان هی "جیهانی میسال" و، "لهوحی مهحفوز" و، بهشیککی تریان هی جیهانی "هوا" و، جیهانی "نور" و، جیهانی "توخمه کان" ..

ئججا - جگه لهمهش - پئداویستی یه کانی ئەم کۆشکه (واته مرؤف) تاکو "ههتا ههتایی" دريژخایه نن و، ئاواته کانیشی به هه موو که نار و گۆشه یه کی زهوی و ئاسمانه کاندایا و بوو نه ته وه و، په یوه ندی یه کانیشی له ناخی گشت چینه کانی دنیا و قیامه تدا ریشکیان دا کو تا وه.

ده سا ئە ی ئەو مرؤفە ی که خۆ ی به مرؤف ده زانی ت!

تۆ کۆشکیکی گه لئ سهر سوور هینەر و بینایه کی یه کجار سهیر و نامۆیت. جا ماده م چیه تی (ماهیه) ی تۆ به م جو ره یه، ئەوا به دیهینەر ت ته نها ئەو که سه یه که (به چه شنی ئاسانی گواسته وه ی نیوان دوو مه نزل و ده ست تیوهر دان له کار و بار یاندا) دنیا بۆ قیامه ت ده گو یژیته وه و کار یان راده په رینیت. ههروه ها (به ئەندازه ی ئاسانی هه لدانه وه ی دوو لاپه ره ش) ئالو گو پر له زهوی و ئاسمانه کاندایا ده کات و، هینده ش به ئاسانی ده ست له "ئه زه ل" و "ئه به د" و هه ده دات که ده لئیت ئەم دوانه - لای ئەو - وه ک "دوینتی" و "سهینتی" وان!

کهواته جگه لهو کهسه ی که فەرمانهروای زهوی و ئاسمانه کانه و دنیا و قیامه تی به دهسته، کهسی تر رزگار ت ناکات و شایانی ئەوه نی یه که تۆ بیهه رستیت و هانای بۆ لا بهیت!

🌸 هیما ی دوو هه م:

هه ندی کهسی نه فام که "خۆر" نه ناسیت گهر وینه ی خۆر له ناو ئاوینه دا بینیت، ئەو خۆشه ویستی یه ی که بۆ خۆر هه یه تی یه که سه ر ئاراسته ی ئاوینه که ی ده کات. له بهر ئەوه، به هه لپه یه کی زۆره وه و له پیناوی هیشتنه وه و له ده ست نه چوونی خۆره که دا پاریز گاریی ئاوینه که ی ده کات!

به لام گهر په ی به وه بیات که: به تیکشکان و مردن و نه مانی ئاوینه که خۆره که ی نامریت و له ناو ناچیت، ئەوا راراسته و خۆ خۆ شه ویستی یه که ی ئاراسته ی ئەو خۆره ده کات که له ئاسماندا یه. ئججا هه ست ده کات که خۆری ناو ئاوینه که ی شوینکه وته ی ئاوینه که نی یه و مانه وه شی به مانه وه ی ئاوینه که وه به ند و په یوه ست نه کرا وه، به لکو - له

راستی دا - مانەوەى ورشە و پرشنگ و بریسکەنەوەى ئاوینە کە پشت بە مانەوە و رووبەر و بوونەوەى درەوشانەوە کانی خۆرەو دەبەستیت. کەواتە مانەوەى ئاوینە کە بە مانەوەى خۆرەو بەندە، نەك بە پیچەوانەوە.

دەسائەى کاکى مرؤف!

"دل" و "کاکلە" و "چیپەتى" ی تۆ ئاوینەیه. ئەو خۆشەویستی و حەز کردنەشت لە "مانەوە" کە لە سروشتدا ریشکى دا کوتاوە، لە پیناوی درەوشانەوەى ناوی: "الباقى" ی خواوەندى شکۆمەنددايە، کە ناویکە بە گوێرە و ئەندازەى توانا و لیھاتنى ھەر مرؤفیک لە سروشتى ئەو مرؤفەدا دەدرەوشیتەو. بەلام ئیستا ئەنجامى گیللى و گەلخویى مرؤفە کە رووی ئەو خۆشەویستى بەرەو لایە کى تر ئاراستە کراوە!

جا مادەم وایە، ئەوا ھەردەم بلئى: "یا باقى أنت الباقى" چونکە مادەم تۆ - ئەى خواوەندى باقى! - ھەیت و دەمینتەو، ئیتر "نەمان" چیمان پى دە کات با بیکات، ھەرچی بە کمان بەینتە رى ئیمە گوئی نادەینى!

❁ ھیمای سى ھەم:

کاکى مرؤف! یە کیک لەو شتە سەیرانەى کە بەدیهینەرى دانا لە ماھییەتى تۆدا دایناو، ئەو ھەیکە:

ھەندى کاتى و ھەیکە لەم دنیا فراوانەدا جیت نایتەو و ھە کە بەند کراویک لە بیزارى دا خەریک بیت بجنکیت بیزار دەبیت و دەلئیت: "ئۆف.. ئۆف" بە دواى جى یە کى لە دنیا فراوانتردا دە گەرییت! کە چى کاتى و اش ھەیکە لەناو تۆو خەرتەلەبەك، یان ختوورەیکە کە بە دلندا بیت، یان لەناو شتىکى ورددا، جیت دەبیتەو بە رادەیکە کى واکە تىای دا ون دەبیت!

ھەر ھە "دل" و "بیر" ت کە لەم دنیا زەبەلاخەدا جى یان نایتەو، کاتى و ھەیکە لەناو گەردیلەیکە کى بچوو کدا جى خۆیان دە کەنەو و، بە وردترین و تیزترینى ھەستە کانىشت لەناو ئەو ختوورەیکەدا ھاتوچۆ دە کەیت!

جا بەدیهینەرى دانا چەندین لەتائیف (واتە: چەندین لایەنى ناسک) ی ورد و مەعنەوی لە ماھییەتى تۆدا داناو کە ھەندیکیان گەر دنیا ھەلبوو شیت ھیشتا ھەر تیر نایت. ھەندیکى تریشیان جى گەردیلەیکە کیشى تیدا نایتەو و گەندەموویەك

هه‌لناگریت، چه‌شنی "چاو" که جیی موویه کی تیدا نایته‌وه و، "سەر" که چه‌ندین کۆلی قورس هه‌لده‌گریت. جا‌ئو لایه‌نه نهرم و ناسکه، جیی سه‌نگی تاله موویه کیشی تیدا نایته‌وه. واته بارودۆخیکی زۆر که‌میش هه‌لناگریت که له گومرایی و بی‌ئاگایی‌یه‌وه په‌یدا بووبیت، به‌لکو پینی ده‌مریت و تروسکایی لی ده‌پریت..

که‌واته ئاگادار به و به‌ئه‌سپایی هه‌نگاو بنی.. وریابه‌نوقم نه‌بیت.. نه‌که‌ی له: پاروویهک، یان وشه‌یهک، یان بریسکه‌کانه‌ویهک، یان ئاماژه‌یهک، یان به‌ره‌پرووه‌کیک، یان ماچینکدا بجنکییت و ناسکترین له‌تائیفیشت له‌گه‌لتدا بجنکین، له‌وانه‌ی که دنیا قووت ده‌ده‌ن!

چونکه چه‌ندین شتی تابلیی وردی ئه‌وتۆ هه‌ن که له‌پروویه‌که‌وه ده‌توانن مه‌زنترین شت له‌خۆیاندا جیی بکه‌نه‌وه. گهر چه‌ده‌که‌یت له‌مه‌دلنیا بییت، فه‌رموو سه‌یری ئاوینه‌یه‌کی بچووک بکه و بزانه چۆن ئاسمان به‌هه‌موو ئه‌ستیره‌کانیه‌وه له‌ناوی‌دا نوقم ده‌بییت. یان سه‌رنجی "حافیظه"ی خۆت بده که ئه‌وه‌نده‌ی تۆوه خه‌رتله‌یه‌که، با بزانیته چۆن خواوه‌ندی حه‌ق زۆربه‌ی ئه‌و شتانه‌ی له‌لاپه‌ره‌ی کرده‌وه‌کانی خۆت و ته‌مه‌لتدا هه‌ن، له‌ودا تۆماری کردوون.

ده‌سا پاکي و به‌رزى و بی‌گه‌ردی بۆ ئه‌و به‌دییه‌نه‌ره‌ی که هینده‌به‌توانایه‌و، راگه‌ر که‌ری هه‌موو شتیکی ناو گه‌ردوونه!

❀ هیماى چوارهم:

ئهی مرۆفی دنیا په‌رست!

ئهم دنیایه‌ت که پیت وایه‌ فراوانه، له‌راستی‌دا وه‌ك گۆرینکی ته‌نگ وایه. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دیواره‌کانی له‌ئاوینه‌دروست کراون و وینه‌کانی یه‌کتری‌یان تیدا ده‌رده‌که‌ویته، ئه‌وا هه‌تا چاوت پر ده‌کات به‌فراوانی ده‌زانیت!

هۆی ئه‌مه‌ش بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی که: دیواری لای راست و دیواری لای چه‌پی ئهم دنیایه که بریتین له‌"پا‌وردوو" و "داهاتوو" هه‌رچه‌ند هه‌ردووکیان "نه‌بوو"ن، که‌چی وه‌ك ئاوینه‌وان؛ وینه‌ی یه‌کتریان تیدا ده‌رده‌که‌ویته و، دوو‌بالی کاتی ته‌سک و که‌م و کورتی "ئپستا" له‌و دوو ئاوینه‌دا فراوان ده‌رده‌که‌ون. ئالیه‌وه "راستی" تیکه‌لی "ئه‌ندیشه" ده‌بیته و، دنیا "نه‌بوو" وه‌که‌ی له‌به‌رچاودا ده‌بیته به‌"بوو"..

هەر وهك ئە گەر هینلیکی راست - که تابلینی باریکه - به خیرایی بیزوینریت، وهك تهختایی به کی فراوان له بهر چاودا دهرده کهویت، دنیا کهی تۆش وه هایه، له راستی دا گهلی تهنگ و تهسکه. به لام به هوی گومانی نه ندیشهت و به بۆنه ی بی ناگایته وه دیواره کانی له به کتر دوور کهوتونه ته وه و مهودا کهشی فراوان بووه. به راده بهك که ئە گەر گیر و گرفتیک بیته پیت و له تاوا سەر بجوولینیت، سهرت بهر ئەو دیواره ده کهویت که تو پیت و ابوو گهلی دووره لیته وه! ئنجا نه ندیشه کهت ده فرپیت و خه وه کهشت لێ ده زپیت و ده بینیت دنیا فراوانه کهت گهلی له گۆر تهنگ و تهسکته وه، ده شزانیت کات و ته مهنت له هه وه بروسکه زۆر خیرا تره و ژیانیشته له رووباری ئاو گهلی به خورتره!

جا مادهم ژیاننی دنیا و گوزهرانی ماددی و ژینی ئازهللی ئا بهم جۆره به، ئەوا خۆت له ئازهللی دامالته و دهست له ماددیگه ری دابشو و، به پله کانی ژیاننی "دل" دا سهر بکه وه.. ئەو کاته ژیاننی گهلی فراوانتر و جیهاننیکی به کجار به رینتر ده بینیت له چاو ئەوه ی که پیشتر له جیهانه فراوانه که تدا گومانته ده برد.

کلیلی ئەو جیهانه به کجار فراوانهش بریتی به له: ناسینی خوا و "زمان" خسته نه گۆر "دل" بزواندن و "رۆح" خسته کار به و اتا و نهیننی یانه ی که له وشه ی پیروزی "لا إله إلا الله" دا هه ن.

یادخه ره وه ی پازده هه م

بریتی به له سنی مه سه له.

□ مه سه له ی به که م^(۱):

ئهی ئەو که سه ی ده یه ویت به لگه بهك له سه ر راستی ئەم دوو ئایه ته پیروزه بینیت که ئاماژه بۆ دره و شان وه ی هه ره ته و او ی ناوی جوانی: "الحفیظ" ی خوا ی گه وره ده که ن:

(۱) به لام مه سه له ی دو وه م و سنی هه م و یادخه ره وه کانی تر، دانهر له م نامیلکه به دا داینه ناون. به لکو هه ره به کیهانی کردوه به په یامنی سهر به خۆ، وهك په یامه کانی: "نیخلاس و، پۆشته یی (حیجاب) و، سروسشت و، سنی ئاماژه کان... هتد". (وه رگێر)

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿۹﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿۱۰﴾﴾ (الزلزلة: ۷-۸)!

دره و شانوهی هه ره ته و اووی ناوی "الحفیظ" ی خوای گه وره و، هاووینهی نه و راستی یه ی که له م دوو نایه ته دا هه ن، له هه موو شوینیکدا پهرش و بلاون. ده توانیت بۆ خۆت له ریی بیر کردنه وه و سه رنجدانی لاپه ره کانی کتیبی بوونه و هه رانه وه ههستی پی بکهیت. نه و کتیبه ی که به کیش و سه ننگ و راسته و پیوانه ی "کیتابی موبین" نوو سراوه ته وه.

فه رموو - بۆ نموونه - پری مشتیک تۆوی جۆراو جۆری گول و دره خته هه مه چه شنه کان هه لگره، که تیکه ل و پیکه لن و له ناوه رۆ کدا له یه ک جیاوازن و به لام له قه باره و شیوه دا له یه ک ده چن. پاشان نه و تۆوانه له تاریکستانی گلکی ساکاری بی گیاندا بنیژه، ئنجا به و ئاوه ی که توانای هه لسه نگانندی نی یه و شتان لیک جیا ناکاته وه و به ره و هه ر لایه ک ئاراسته ی بکهیت ده پزیت و ده پوات، ئاودیری بکه..

پاشان له وه رزی به هاردا - که گۆره پانی حه شر و زیندوو بوونه وه ی سالانه یه - سه ری لی بده و به سه رنجوه سهیری بکه و بزانه که چۆن مه لائیکه تی هه وره بروسکه - وه کو ئیسرافیل - بۆ بانگیشت کردنی باران فوو به شه پیوره که ی دا ده کات و مژده ی زیندوو بوونه وه ی پاش مردن به تۆوه نیژراوه کانی ژیر گلی زه وی ده دات!

نه وه تا به چاوی خۆت ده بینیت نه و تۆوانه، که له وه پری تیکه لی و له یه کچووندان، له بهر تیشکی رووناکیی دره و شانوه ی ناوی "الحفیظ" دا گوئی رایه لیبی بی هه له و ته و اووی نه و فه رمانه ته کوینی یانه ده که ن که له لایه ن به دهبینه ری دانایانه وه بۆیان دیت، ئیتر هه موو کارو هه لسه که و تیکیان له گه ل نه و فه رمانانه دا ده گونجین و ریکیان ده خه ن، به چه شنئی که بریسکانه وه ی که ماتی: دانایی و، زانین و، ویست و، مه به ست و، هه ست و نه ستیان تیدا هه ست پین ده کریت.

ئایا نایینیت نه و تۆوه تیکه ل و له یه کچووانه چۆن ئیستا له یه کتری جیا ده بنه وه و هه ریه که یان شیوه یه کی جیاواز له وانی تر وه رده گریت؟ نه وه تا ئه م تۆوه یان بووه به دره ختیکی هه نجیری نه و تۆو نبعمه ته کانی به دهبینه ری دانای خۆی به سه رلق و په له کانی دا په خش کردوو ته وه و به دهستی په له کانی پیشکه شمانی ده کات..

یان سەیری ئەو دوو تۆو لەیە کچووانە بکە کە یە کینکیان بوو بە گولەبەرژۆ و ئەوی تریان بە گولەوئەنەوش، ئەمانە و هاوویئە زۆرە کانی تریان لەو گولە قەشەنگ و ناسک و خەملاوانە ی کە خۆیان بۆ ئیمە ئارایشت داو و بە پرویە کی گەشەو بە زمان دەروان و خۆیانمان لە لا خۆشەویست دە کەن..

هەر وەها چەندین وردیلە تۆوی تر دەبینیت کە ئیستا بوون بە چەندەها میوێ تام خۆش و بەلەزەتی ئەوتۆ کە ئیمە ی مرقۆف حەزمان لیبیانە..

یان بوون بە چەند گولە دانەوئیلە یە کی پڕ و چەند نەمامە درەختیکی تازە ییگەبشتوو کە بە: تام و چیژە بەلەزەتە کانیان و بۆن و بەرامە ی عەترینیان و پوخسار و لەشولارە ناوازە کانیان خولکمان دە کەن و بەرھەمە کانیانمان پێ دەبەخشن، تا کولە پلە ی ژبانی پروو کی یەو پلە یە ک زیاتر بەرز ببنەو و سەربکەون و پلە ی ژبانی زیندەیی بە دەست بەینن.

ئەم تۆوانە بە رادە یە کی وافر اوان گەشەیان کردوو و پەرەیان سەندوو کە ئەو لەو یچە تۆو بە فەرمانی بەدیھینەریان چەندین گولە جۆراو جۆر و درەختی ھەمە چە شیان بەرھەم ھیناوە و باخچە یە کی بە گول خەملاوی رەنگین و بەھەشتیکی رازاوی بەرینیان ساز داو. سەرنج بدە و بزانیە ئایا ھێچ ھەلە و ناتەواوی یە ک دەبینیت:

﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ (الملك: ۳)؟

ھەریە ک لەو تۆوانە، بە بۆنە ی لێ درەوشانەو و چاکە کاریی ناوی جوانی "الحفیظ" ی خوا ی گەورەو، ھەموو ئەو شانە ی دەرخستوو کە لە بنەچە و باپیرانیەو بە میرات بۆی بە جێ ماو، بێ ئەو ی گرفتاری ھێچ جۆرە ناتەواوی و ھەلە و لێ تیکچوونیک بییت..

جا ئەم خواوئەندە پارێزگاری کە ئەو پارێزگاری کردنە خواوئەنجەزە بە پروونی ئەنجام دەدات، بەم کاری ئامازە بۆ درەوشانەو ی ھەرە مەزنی "پارێزگاری" ی رۆژی حەشر و قیامەتی ھەرە مەزن دە کات.

بەلێ، دەرخستن و پیشاندانی کەمالی "پاراستن" و "چاودێری" ی خواوئەند لەم شتە کەم نرخ و فانی و لەناوچووانەدا، بێ ھێچ ناتەواوی یە ک، بەلگە یە کی گەلێ گرنگ و

بههیزه لهسهه ئهوهی که ئهه خواوهنده شتانی زور لهوه گهوره تر و گرنگتر و کاریگه رتر ده پاریزیت و لییان ده پرسیتهوه، چه شنی رهفتاری جینشینانی گوی زهوی و گوفتاری هه لگرائی ئه مانهت و، چاکه و خراپه ی بهنده کانی خوای گهوره ی تاک و ته نیا.

﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ۳۶)؟

ئایا مرؤف و اگومان ده بات پشتگویی ده خریت و لیپر سینه وهی نایه ته ری؟ نه خیر. مرؤف بو ژییانی هه میسه یی زیندوو ده کریته وه و، ده ستیشان کراوی: به خته وه ریی هه میسه یی یان به ده ختی هه تاهه تایی به و، لهسهه کهم و زور و گهوره و بچوو کیی رهفتار و گوفتاره کانی بهر پرسیاره. ئیتر له ئه بجمادا: یان پاداشتی کرده وه ی چاک و هرده گریت، یان سزا و تۆله ی رهفتاره چه واشه کانی ده چیژیت.

بهه جوړه ی که بینیمان، چهنده ها به لگه و نیشانه و شایه تیی له سنوور به دهه هه ن لهسهه دره و شانوه ی ناوی "الحفیظ" ی خوای گهوره.

ئهم نمونه بهی که ده توانیت نمونه ی تری لهسهه بدوزیته وه، مشتیکه له خهرواریک و.. لهوینچیکه له ده ریا بهک و.. ده نکه لمیکه له بیابانیک و.. خالیکه لهسهه گۆنای ته بۆلکه کانی ناو ده شتایی بهک و.. دتۆینکه له بارانی به لیزمه و زولالی ئاسمانی به هاریک!

کهواته، بهرزی و جوانی و خاوینی بۆ ئهه خواپه ی که پاریزهه و چاودیر و ئاگاداره و، له هه موو شتیک ده پرسیته وه!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

* * *

بریسکه ی هه ژده ههه

به پشتیوانیی خوای گهوره له ناوهندی کۆمه له په یامیکی تر دا داده نریت

په نبر - و نرخي يهك قورشه، به لام پارووه كهى تريان شيريني به كه له جورىكى ناياب كه بايى ده قورشه. له راستى دا ئهم دوو پارووه پيش ئه وهى برۆنه ناو دهمه وه به كسانن و جياوازي يان نى به، ههروه ها له دواى ئه وهش كه رۆشتنه ناو دهم و له رپى قورگه وه بۆ ناو گه ده دابه زين له رووى گه شه پيدان و خوراك به خشينيان به جهسته ههردوو كيان به كسانن، ته نانهت پارووه په نبره كهى كه نرخي يهك قورشه له چاو پارووه كهى تر دا گه لى باشت خوراك به لهش ده به خشيت و گه شهى پى دعات. كه واته جياوازي ئه و دوانه ته نها له: مه وداى چاو ديڤرى و رازى كردنى "هيزى چه شتن"ى ناو زماندا به كه نيو خوله كيش ناخايه نيت!

ده با ئيت له م نموونه به وه پهى به رادهى زيانى "ئيسراف" بريت و، مه وداى ئه و بى نرخي بهش ليك بدرتته وه كه له پيناوى به ده سه هينانى له زه تىكى نيو ده قيقه بى دا ده قورش له برى يهك قورش خه رج بكرت!

گه ر به م پى به نۆ هيندهى ئه و ديارى يانهى كه ده بى به فه رمانه وهى كۆشكه كه به خشرين، به پاسه وانى ده ر گاكه بدرين، بى هيج گومانىك دوو چارى له خوبايى بوون و چاو برسيتى ده كات و، له ئه نجامدا هانى دعات كه بليت:

"ته نها هه ر خۆم فه رمانه وه ام!"

ئيت هه ر كه سىك به خششيكى زۆرتى و له زه تىكى زياترى بداتنى، به ره و ناوه وه به رپى ده كات! به م ره فتارهى ئيره شى ريساى ئه وى تىك دعات و، ئاگرىكى به كلپه و بليسهى تيدا هه لده گير سيني و، خاوه نه كهى ناچار ده بيت كه هاوار بكات و بليت: "خيرا فريام بكه ون.. به زووى. مگه يه ننه لاي پزىشك، تاكو بليسهى سه ختى ئه م تا به م بۆ بكوژينيته وه".

كه واته "ده ست پيوه گرتن" و "قه ناعهت" به ته وا وه تى له گه ل دانستى خواى گه و ره دا ته با و گو نجاون، چونكه به وينهى پاسه وانىك ده روانه "هيزى چه شتن" و به و روانينه مامه لهى له گه ل ده كه ن و، له م رپى به شه وه ئه و ده ر گاو انه له سنوورى خوى راده گرن و، به ئه ن دازهى ئه ر كى ئه ستوى خوى پادا شتى خه لات ده كه ن. به لام "ئيسراف" له به ر ئه وهى به پيچه وانهى ئه و دانسته وه ره فتار ده نوينيت، ئه و مرؤفى هه له خه رج هه ر به زووى زللهى به ئازارى ئه و هه له بهى ده چيژيت، چونكه له ئه نجامى ئيسرافى ئه و

که سهوه خۇراکه جۇراو جۇره کان له ناو گه ده دا به جۇرنیکی نازار به خوش تیکه ل به به کتری ده بن و ئەم نازارانش ئیشتیهایی راسته قینهی خواردن لاده بن و، ئەو کاتەش به ئیشتیهاییه کی درۆینهی ده سترکرد خۇراکه جۇراو جۇره کان ده خوات. ئەمەش ده بیته هۆی ئەوهی که به قورسی و سهختی ئەو خوارده مەنی یانهی بۆ هەرس بکریت!

□ سەرنجی سەهەم:

نەختیک پێش ئیستا له سەرنجی دوو هەمدا و تمان: "هیزی چهشتن ئەرکی پاسهوانیتی دراوتی". ئەمە گەلنی راسته سەبارەت بهو بێ ئاگایانهی که هیشتا له پرووی "گیان" هوه پلهیان بهرز نهبووه تهوه و به پلیکانهی شوکرانه دا سەرنه کهوتوون و به ره و پێش نهڕۆشتوون. بهلنی، نابێ په نا بۆ "ئیسراف" بکریت و له پیناوی له زەت به خشین به "هیزی چهشتن" ی ناو زماندا ده هیندهی نرخی پنیوست، بۆ خواردن خەرج بکریت.

به لام "هیزی چهشتن" به لای شوکرانه بژیرانی راسته قینه و ئەهلی دل و حەقیقەت و کهسانی خواهن بنیایی پروونهوه، به وینهی چاودیر و پشکنه ریکی چیشتهخانه کانی میهره بانیی خوای گهوره وایه (وهك له بهراورده کهی و تهی شه شه مدا پروون کراوتهوه). چونکه سەبارەت بهوان، ئەو کاره ی که "هیزی چهشتن" ئەنجامی ده دات و له رپی تهرازوو و ورد و ههستیاره کانی - که به ژماره ی خوارده مەنی به کانی - نرخ و به های نیعمه ته کانی خواوه ند هه لده سه نگی نیت و ناشنای سەرجه م جۇره جیا جیا کانی ده بیست، ته نها له پیناوی ئەوه دایه: گه ده و لهش به چه شنیك لهو نیعمه تانه ئاگادار بکرینه وه که شوکرانه یه کی مەعنهوی بگه یه نیت و پشکه شی خواوه ندی به خشنده ی بکه ن.

ئەرکی ئەستوی "هیزی چهشتن" ته نها به چاودیری ماددی له شه وه به ند نی یه، به لکو حوکمی ئەو کاره ی له سەر شانی ئەو دایه گەلنی له هی گه ده به رزتره و پله و پایه شی بلند و بالاتره، چونکه چاودیری و سەر په رشتیی "دل و گیان و ژیری" شی له ئەستۆدایه. جگه له مەش ئەو "هیزی چهشتن" ه، به مەر جی ئیسراف نه کردن و به نیازی ناشنایی و ناسینی جۇره کانی نیعمه تی خوای گهوره و بۆ مەبه سستی "ئهنجامدانی ئەرکی شوکرانه بژیری"، ده توانیت له به ده ستهینانی تام و له زه ته کانی دا به رده وام بیست، به مەر جی ئەو نیعمه تانه حەلال و رهوا بن و، هۆیه ک نه بن بۆ سوال و زه لیلی و رسوایی.

واتە: دەتوانین بۆ نرخ شناسی نىعمەتە کان و بۆ مەبەستى "شوكرانه بۆئىرى" زمان و ھىزى چەشتىمان بىخەينە كار.

واتەم رووداوەتان بۆ دەگىر مەوہ كە ئامازە بۆ ئەو راستى يە دەكات و، بە يە كىك لە كەرامەتە كانى شىخى گەيلانى - قُدس سِرُّه - دادەنریت:

پىرەژنىكى ھەست ناسكى دئەرمى مېھرەبان كورپىكى تاقانەى ھەبوو، لەسەر دەستى شىخى گەيلانى دا - قُدس سِرُّه - خەرىكى پەروەردە و پىنگەيشتن بوو.

رۆژنىكان پىرەژنە كە رۆشت بۆ سەردانى كورپە كەى. بىنى خەرىكى خواردى لەتە نانكى پەشەوہ بووى وشكە و، ھىندەش سەرگەرمى ئەنجامدانى وەرزى رۆحى يە كە بە جارى جەستەى لاواز بوو! ئەم دىمەنە شەفەقەتى داىكى مېھرەبانى بزواند و، گەلى بەزەبى بە حالى دا ھاتەوہ و، رۆشت بۆ لای شىخى گەيلانى تاكو سكالای حالى كورپە كەى لە لا بكات. كە گەيشتە ئەوى بىنى شىخ خەرىكى خواردى مرىشكىكى برژاوە!

ھىندەش ھەست نەرم و دل ناسك و زمان شىرىن بوو كە خۆى پى رانە گىرا ووتى:
"ئەى شىخى بەرئىز! كورپە كەم وەختە لە برساندا، مرىت، كەچى تۆش و اخەرىكىت مرىشك دەخۆيت!"

شىخىش لە بەرچاوى پىرەژنە كە دا رووى لە مرىشكە برژاوە كە كرد و پى و ت:
"قومي ياذن اللہ". يە كسەر خواى گەورە مرىشكە كەى سەرلەنوى زىندوو كەردەوہ و ھاتە دەروہى سىنى يە كەى بەردەستى شىخ.

ئەم ھەوالە لە لا يەن گەلى زانای باوہ پى كراوہوہ بە تەواتورى مەعنەوى پىمان گەيشتوہ^(۱) و، يە كىك لە كەرامەتە كانى شىخى گەيلانى - قُدس سِرُّه - دەردەخات كە لە سەر جەمى جىھاندا كەرامەتە كانى ناوبانگيان ھەيە.

يە كىك لەو قسانەى كە شىخى گەيلانى بەو پىرەژنەى و ت ئەوہ بوو كە: ھەركات كورپە كەت گەيشتە ئەم پلەيە، با ئەویش مرىشك بخوات.

(۱) قال الياقعي رضي الله عنه: صحَّ بالسند المتصل إلى الشيخ القطب عبدالقادر الجيلاني رحمه الله: أن أم شاب عنده دخلت عليه وهو يأكل في دجاجة، فأنكرت أكله الدجاجة وإطعام ابنها أُرذل الطعام، فقال لها: إذا صار ابنك بحيث يقول لمثل هذه الدجاجة: قومي ياذن الله، فقامت ولها أجنحة وطارت بها حق له أن يأكل الدجاج. (الفتاوى الحديثية لابن حجر ص ۸۰). (وہر گىر لە كىنى: "اللمعات" ھوہ ص ۲۱۴ ھىناويەتى)

ناوهرۆکی ئەم فەرمانەى شیخی گەیلانى - قُدس سِرُوهُ - بریتی یە لەو هی که: هەر کاتیك "گیان"ی کورە کەت بوو بە فەرمانرەوای "جەستە"ی و، "دل" یشی جەلەوی "دەررون"ی بە دەستەووە گرت و، "ژیری" شى بە سەر "گەدە"ی دا زال بوو؛ لەبەر "شوکرانە بژیری"ی خوای گەورە بە دوای "لەزەت" دا دە گەرا.. ئەو کاتە، هەر خوار دینکی حەلالتی بە تام و لەزەت دەخوات با بیخوات، نۆشی گیانی بیت!

□ سەرئنجی چوارەم:

مرۆڤی دەست پێوە گر دوو چاری هەژاری و دەستگورتیی گوزەرانی ناییت، وەك لە فەرموودەى پیرۆزى: "لا یعول من اقتصد" هە (۱) دەر دە کەوێت. بەتێ، بەلگەى گومان پری زۆر و زەبەندە هەن لە سەر ئەو هی که: دەست پێوە گرتن هۆ کارێکی بێ گومانی نازل بوونی بەرە کەتە و بناغەیه کی پتەویشە بۆ ژیان و گوزەرانی باشتەر. لە سەر ئەمەش نمونەیه کتان بۆ دەهینمەووە که لە خۆمدا دیومە و هەموو ئەو کەسانەش شایەتن لە سەری که لەم خزمەتگوزاری یەدا هاو کاری یان کردووم و بە ئیخلاص و بێ گەردی هاو پیم بوون:

هەمیشە بەهۆی دەست پێوە گرتنەو، چ من و چ هاوڕێکانم دە قات بەرە کەتمان دەست دە کەوت. تەنانهت چەند کەسیك لەو سەرۆك هۆزانی که نۆ سال پێش ئیستا (۲) لە گەل مندا بۆ شاری "بوردوور" پەهەندە کرابوون، گەلێ هەولیان دا و جەختیان لێ کردم که زە کاتە کانیاں لێ وەر بگرم، تا کو لەبەر کەمیی پاره کەم گرفتاری "نەبوونی" نەم و زە لیلیم بە سەردا نەیت. منیش بەو سەرۆك هۆزە دەوڵەمەندانەم وت: "هەر چەند پاره کانم کەمن، بەلام من دارای قەناعەت و دەست پێوە گرتنم و لە ئێوە گەلێ دەوڵەمەندترم!" بەم جۆرە، داخوازی یە دوویات بوووە کانیاڤم گێرایە دواو.

شایانی باسە که هەندیک لەو کەسانەى ویستیان زە کاتیاں لێ وەر بگرم، لەبەر ئەو هی پابەندى "دەست پێوە گرتن" نەبوون، پاش دوو سال "قەرزاری" یەخەى پێ گرتن! بەلام ئەو پاره کەمەى من - سوپاس بۆ خوا - بەهۆی بەرە کەتێ دەست پێوە گرتنەو تا کو حەوت سالی دواى ئەو هەش بەشى کردم و، ئاوی پرووم دانەتکایە خوار و ناچارى ئەو هی

(۱) "ما عال من اقتصد". رواه أحمد عن ابن مسعود. بروانه: (كشف الخفاء ۲/ ۱۸۹، ۱/ ۱۵۸).

(۲) واته: سالی ۱۹۲۶ ز. (وەر گێڕ)

نە کردم پیوستی و نە بوونیم لای خەلکی بدر کینم و، دەستووری ژیا نیشمی لێ نە شیواندم، کە بریتی یە لە "پیوست نە بوونم بە خەلکی".

بەلێ، هەر کە سێک دەست پیو نە گرت، گەلێ نزیکە بەرەو هەلدیری زە لیلی بکەوێتە خوارو وە و، وەختە پێشی بۆ سوأل و پ سوایی مەعنەوی بخلیسکێت!

ئەو سامانە ی کە لەم سەردەمە ی خۆماندا لە زیادە رەوی و ئیسرافدا خەر ج دە کړیت، سەر وەت و سامانیکی گەلێ زۆر و زیادە و، هەندێ جار شەرەف و کەرەمە تیشی لە ییناودا دەدریت بە بەرتیل! تەنانەت کاتی و اهیه موقەدە ساتی ئایینی زەوت دە کړیت و لە بەرامبەر یەو هەند پارچە دراویکی بەدی شووم دە بە خشریت. واتە: ئەو کە سە لە سەر حسابی سەدان لیرە ی دراوی مەعنەوی، تەنھا چەند قور شینکی ماددی وەر دە گرت!

بەلام مەرو ف گەر تەنھا بایەخی بە پێداویستی یە ناچاری یە کانی ژیا نی بدایە و، ئەم پێداویستی یانە شی کەم بکردنایە تەو و، گشت خەم و بیرینکی بە چر ی و خەستی لەو گۆشە یەدا جەم ببوونایە، ئەوا رۆزی یە کی وەهای دەستگیر دە بوو کە - بئ ئەو ی لە حسابیشی دا بوو بیت - ژیا نی بۆ مسۆ گەر بکات، بە پێی ناوەرۆکی ئایە تی پیرۆزی: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاریات: ۵۸). هەر وەها راشکاو یی ئەم ئایە تە پیرۆزە ش کە دە فەر موی: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (هود: ۶) پەیمان و بەلینکی بئ گومان ی لە سەر ئەو رۆزی لە ئەستۆ گرتنە، راگە یاندوو ه.

بەلێ، رۆزی دوو بە شە:

بەشی یە کەم: رۆزی راستە قینە یە، کە ژیا نی مەرو فی لە سەر بە ندە و، بە حوکمی ئەم ئایە تە، پەر وەر دگار خستوو یە تیە ژیر چاودیری و پەیمان و بەلینکی خۆ یەو ه. بارودۆخ هەر چۆ نیک بیت و بئ ئەو هەش کە مەرو ف ناچار ببیت ئایین و شەرەف و عزیزە تی لە ییناودا بدۆرینیت، دە توانیت ئەم بە شە ی دەست بکەوینت، بە مەر جئ و یست و ئیختیاری هەلە و سەرە رۆی مەرو فە کە لەو رۆزی یەدا خۆ ی هەلنە قور تینت.

بەشی دوو هەم: رۆزی مەجازی یە. هەر کە سێک بە شیو یە کی هەلە و خراب ئەم بە شە بە کار بە یینت، ناتوانیت دەست لەو پێداویستی یانە هەلگرت کە سە بارە ت بەو ناچارە کی نین، بەلام لە ئەنجامی گەرفتار بوونی بە لاسایی کردنی خەلکی یەو ه، بۆ ئەو وە کو پیوستی ناچارە کی یان لێ هاتوو ه. جا لە بەر ئەو ی ئەم جۆرە رۆزی یە بەلینە کە ی

پهروه ردگار - بۆ خستنه ئەستۆی رۆزی - نایگرپتهوه، ئەوا لەم سەردەمەدا بە نرخیکی گەلنی گران دەستگیر دەبیت، چونکە دەبێ ئەو کەسە بە زەلیلی رازی ببیت و لە پێشدا عیززەتی خۆی لە پیناودا بەخت بکات. بەلکو هەندێ جار دەبێگەیهێتە پراڤەیی کەوتنە خوارەوه لە هەلدیری سۆالی مەعنەوی و دابەزین بۆ ئاستی ماچکردنی قاچی کەسانیکێ نزمی بێ نرخ. تەنانەت جاری وا هەیه تاکو موقەددەساتی ئایینی خۆیشی - کە نووری ژبانی هەمیشەیی بەتی - بەخت نەکات، ئەو سەرۆت و سامانە بێ بەرە کەت و شوومە دەستگیر نابیت.

پاشان ئەو ئازارەش کە لە رووی هەست و سۆزی مەزقیتی یەوه کەسانی خاوەن ویژدان دەبێچێژن، کاتی بێ ئەوا و هەژاران دەبینن بە دەم ئازارەوه دەتلینەوه، لەم سەردەمەدا کە هەژاری و نەبوونی بەتێ بەسەر خەلکی دا کێشاًوه، ئەم ئازارە بێ هیچ گومانیک، ئاوتەیی ئەو چیژ و لەزەتەیان دەبیت کە بە پارە و سامانی ناپەیدا دەکەن، بگرە لەزەتە کەیان پتر لێ تال دەبیت، گەر خاوەنی ویژدانی زیندوو بن.

لەم رۆژگار و سەردەمە سەرەدا، تەنها لە سنووری ناچاریتی دا دروستە دەست بۆ سامانە گومان لیکراوه کان بێت، چونکە بە پێی قاعیدەیی: "الضرورة تُقدرُ بقدرها" دەکریت هەتا سنووری "زەرورەت" - نەك زیاتر - بە ناچارێ لە مالتی حەرام هەلبگیریت و، مەروفتی "ناچار" بۆی نی یە هەتا تیر دەبیت لە گوشتی مردارەوه بوو بچوات، بەلکو تەنها هیندەیی بۆ دروستە لێی بچوات کە لە مردن بپارێزیت. هەر وەها نابێ لە بەردەم سەد کەسی برسی دا بە هەلپەوه پەلاماری خواردن بدات!

لێرەدا رووداویکی راستەقینە دەگێرمەوه کە بەلگەیی ئەو یە: "دەست پێوه گرتن" هۆی عیززەت و مایەیی کەمالە:

"حاتەمی تەیی" کە بە سەخاوت و بەخشندەیی بە ناوبانگە، رۆژیکیان میوانداری یەکی گەوره ساز دەکات و، گەلنی دیاریی بە نرخیش بە میوانەکانی دەبەخشیت و، پاشان بەرەو دەشت و دەر دەروات. هەتا لەو بیابانەدا دەبیت پیاویکی پیری هەژار کۆلێکی قورسی دار و گزوغیا و درک و دالتی لە کۆل ناوه و هەندێ شوینی جەستەشی خوینی لێ دەتکیت..

حاتەم پێی وت:

- مامە پیرە! ئەمڕۆ حاتەمی تە ی میوانداری یەکی شکۆداری سازداو و دیاریی بەنرخیش دەبەخشیتەو. زوو بڕۆ فریای بکەو، بەشکو چەندین ئەوئەندە کۆلە قورسە کەت سەر وەت و سامانت دەست بکەوئیت!

مامە پیرە ی ژیر و دەست پێو گریش پێی و ت:

- من بە عیززەتی دل و دەروونی خۆم و رەنج و ئارەقی ناو چاوانم دەژیم و، ئەم کۆلە هەلەدە گرم و، رازی نام ژیرباری منەتی حاتەمی تە ی بکەوم!

جا رۆژیک لە حاتە میان پرسی:

- کێت دیو لە خۆت مەرد و بەرێزتر بیت؟

وتی:

- ئەو مەردە پیرە دەست پێو گری که رۆژیک لە بیاباندا تووشی بووم. بە راستی لە من گەلێ مەرد و بەرێزتر بوو^(۱)!

□ سەرئنجی پێنجەم:

یە کێک لە خواستەکانی کەمالی بەخشندەیی و کەرەمی خواوئەند ئەو یە که: لەزەتی نیعمەتەکانی خۆی بە هەزارترین کەس دەچیژیت، کتومت وەك ئەو ی که بە دەوڵەمەندترین کەسی دەچیژیت. ئەو هەتا هەزاریش بە وینە ی پادشا تامیان دەکات!

بەلێ، ئەو لەزەتە ی که بەهۆی برسیتی و دەست پێو گرتنەو که سینیکی هەزار لە خواردنی لەتە نانیککی و شکی سووتاو دەچیژیت، زۆر لەو تام و لەزەتە زیاترە که پادشا یاخود مرقۆفی دەوڵەمەند لە خواردنی شیرینی یەکی نایاب وەری دەگریت کاتی بە بیزار ی و ئیشتیها لێ نەبوونی ئەنجامی "ئیسراف" هە دەبخوات!

بە راستی گەلێ جینی سەر سوورمانە که هەندێ لە هەلەخەر جان کەسانی "دەست پێو گر" بە نزمی (الخصّة) تاوانبار دەکەن! نەخیر، هەر گیز وانی یە، بەلکو دەست پێو گرتن عیززەت و کەرەمی راستەقینە و تەواوئەتی یە و، نزمی و زەللیش لە ناوەرۆک و دووتویی ئەو سەخواوئەتە روالەتی یەدان که هەلەخەر جان دەینوین.

سالی دانانی ئەم پەيامە، لە ژوورە کە ی خۆم لە شاری "ئیسپارته" دا، بەسەر هاتیک

رووی دا، پشتی ئەم راستی یە دەگریت:

(۱) ئەم بەسەر هاتە لە گولستانی شینخی سەعدی دا هاتر وە. بڕوانە: (کلیات سعدی، بە اهتمام محمد علی فروغی، ص ۱۰۵ انتشارات امیر کبیر. تهران ۱۳۶۹ ه. ش. (وەرگیز)

یه کئی له قوتایی یه کام گهلی پرووی لینام که دهستوری ژیانم^(۱) بۆ ئه و بشکینم و جهختی لئی کردم دیاری یه کهی و هر بگرم که بری دوو هۆقه و نیو ههنگوین بوو^(۲). ههر چهند ههولم دا بۆی پروون بکه موه که ده بی دهست لهو یاسایه ی ژیانم هه لئه گرم، بی سوود بوو، قه ناعه تی نه کرد. منیش به ناچاری و بهو نیازهی سئی که سئی تیدا به شدار بکه م که لهو ژووره له گه لمدا بوون، لیم وهر گرت، تا کو بۆ ماوه ی چل رۆژی شهعبان و رهمه زان به دهست پیوه گرتنه وه لئی بخۆن و خاوه نه به خشه ره که شی پاداشتی دهست بکه ویت و، ئەمانیش لهو ماوه دا بی شیرینی نه میننه وه. له بهر ئه وه، وه سیتیم بۆ کردن و هری بگرن. ئنجا من بۆخۆیشم یه که هۆقه ههنگوینم هه بوو..

جا ههر چهند ئه و سئی هاوپی یه م له سهر "ئیسیتقامهت" بوون و به راستی ریزی دهست پیوه گرتیان ده زانی، به لام - به ههر حال - له ئەنجامی ریزنان له یه کتری و چاودیری کردنی ههست و نهستی یه کتر و "ئیشلو" ی نیوانیان و چهند ره و شتیکی تری باش، ئه و راستی یه ناوبراوه یان له یاد چوو وه و، له ماوه ی تنها سئی شه و دا هه موو ههنگوینه که یان ته و او کرد! منیش به زه رده خه نه وه، پیم وتن:

من نیازم و ابوو سی رۆژ یان زیاتر ئیوه تامی ههنگوین بچیرن، به لام و اله تنها سئی رۆژدا ته و او تان کرد.. نۆشی گیانتان بیت!

که چی ههنگوینه که ی خۆم به دهست پیوه گرتنه وه به شی ههردوو مانگی شهعبان و رهمه زانی کردم و، جگه له وهش - سوپاس بۆ خوا - بوو به مایه ی دهستکه و تنی پاداشتیکی زۆر بۆم، چونکه هه ریه که لهو برایانه له دهمی بهر بانگدا که و چکیکم ده دانی^(۳).

جاله وانیه که سانیک که ئه و حاله ی منیان بینییت به "نزمی" له قه له میان دابیت و، حاله تی سئی شه وه که ی ئه و برایانهش به عیززه ت و که ره م دابنیت! به لام ئیمه له پرووی حه قیقه ته وه بینیمان که: له ژیر په رده ی ئه و نزمی یه رواله تی یه دا عیززه تیکی به رز و به ره که تیکی فراوان و پاداشتیکی زۆر حه شار دراوان و، له ژیر ئه و که ره م و

(۱) مه بهست لهو دهستوری ژیاننی ئه وه یه که: به خۆراییی هیچ دیاری و شتیکی له کس ره نه گرتوه.

(وهر گبیر)

(۲) هه ریه که لهو هۆقانه یه کسانه به ۱۳۸۰ گرام. (وهر گبیر)

(۳) مه بهست که و چکه جای گه وه یه (هی کووب). (دانه ر)

تیسرافه‌شوهه - گهر وازی لئی نه‌هینر ایبت - سوال‌کردن و چاو تیپ‌رین و ته‌ماع بؤ شتی ناو ده‌ستی خه‌لکی و، حاله‌ته‌کانی تری هاوچه‌شنیان که گهلئی لهو "نزمی" یه نزم‌رن، شارراونه‌ته‌وه!

□ سه‌رنجی شه‌شم:

مه‌ودا و جیاوازی‌یه‌کی گهوره و فراوان له نیوان "ده‌ست پیوه‌گرتن" و "نزمی" دا هه‌یه. چونکه:

هه‌روهك "ته‌وازوع" که ره‌فتاریکی باش و شیرینه، گهلئی جیایه له "زه‌لیلی" که ره‌فتاریکی هه‌له و خراپه، هه‌ر چه‌نده‌ش به شیوه له یهك ده‌چن.. هه‌روه‌ها وهك: "ویقار" که ره‌وشتیکی په‌سهند و چاکه، له واتا و کاکله‌ی دا جیاوازه له "ته‌که‌ببور" که ره‌وشت و خوویه کی گهلئی بی‌که‌لکه، هه‌ر چه‌ند له روا‌له‌تیشدا وه‌کو یهك ده‌رده‌که‌ون..

هه‌روهك ئەمانه بهو جوړهن، "ئیقتیصاد" یش که یه کیکه له خولق و خووه به‌رزه‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ، به‌لکو یه کیکه له ته‌وه‌ره‌کانی هه‌لسوورپانی رپسای دانستی زال و فه‌رمان‌په‌وای خوای گهوره له گه‌ردووندا، به هه‌مان جوړه و، هه‌ر گیز په‌پوه‌ندی به "نزمی" یه‌وه‌نی‌یه که ناویته‌یه که له: سووکی و زه‌لیلی و چاو‌چنۆکی و هه‌له‌په‌کاری. ته‌نانه‌ت هه‌ر هه‌یچ په‌پوه‌ندی به کیان له نیواندا نی‌یه.

وا ئەم رووداو هتان بؤ ده‌گیڤ‌مه‌وه که پشتی ئەو راستی‌یه ده‌گرت:

"عه‌بدو‌للا"ی کورپی هه‌زرتی عومه‌ری کورپی خه‌تتاب - خویان لئی رازی بی‌ت - که کورپه گهوره‌ی فارووقی ئەعه‌زمی جینشینی پیغه‌مبهره ﷺ و، یه کیکه له هه‌وت "عه‌بدو‌للا" ناوه‌کان و زانایه‌کی به‌ناوبانگ و مه‌زنی نیوان هاوه‌له به‌ریزه‌کانه، رۆژیکیان له‌ناو بازاردا و بؤ مه‌به‌ستی پاریزگاری کردنی "ده‌ست پیوه‌گرتن" و "فه‌ناعه‌ت" و "ئیستیقامه‌ت" که ته‌وه‌ره‌ی که‌سابه‌ت و بازرگانین، له مامه‌له‌ی شتی‌کدا که قورشینی نهده‌هینا، که‌وته‌مشتومرینیکی سه‌خته‌وه.

له‌م کاته‌دا هاوه‌لئیکی تر ئەمه‌ی لئی بینی، وا گومانی برد که ئەم ره‌فتاره "نزمی" بی‌ت و، به هه‌له‌یه کی گهوره‌ی "عه‌بدو‌للا"ی ژمارد. چونکه کورپی میری موسلمانان و خه‌لیفه‌ی سه‌رزوه‌ی چۆن ده‌بی ره‌فتاری بهو جوړه‌ی لئی بووه‌شیته‌وه؟

دانانریت، بە ھەمان جۆر ئیسرافیش ھەرگیز بە کارینکی باش دانانریت و ھیچ خیرینکی تیدا نییە.

□ سەرنجی ھەوتەم:

"ئیسراف" ھەلپە کاری بەرھەم دەھینیت و، ھەلپەش سێ ئەنجامی لێ دەبیتەوہ: یەكەمیان: قەناعەت نە کردنە.

جالەبەر ئەوہی نەبوونی قەناعەت، مەزۆفی ھەلپە کار فیری "سکالا" دە کات لە بری "شوکرانە"، ئەوا شەوقی مەزۆف لە کار و کۆشش دوور دەخاتەوہ و دەیھاوێتە باوہشی تەمبەلئەبەوہ و ھانی دەدات کە واز لە مال و سامانی ھەرزان و دەستکەوتی ھەلال بەھینیت^(۱) و بۆ ئەو مال و سامانە ناپەوایانە بگەریت کە ئەرک و ماندوو بوونی تیدا شک نابات. بەم جۆرە و لەم پیناوەدا عیززەت و ریزی خۆی دەدۆرینیت.

ئەنجامی دووھەمی ھەلپە کردن: نائومیدی و زەرەرمەندییە!

چونکە بە ھەلپە کردن ئامانجی مەزۆفە ھەلپە کارە کە لە کيس دەچیت و پەزای لای خەلکی قورس دەبیت و لە یارمەتی و ھاوکاریی کەسانی تریش بێ بەش دەبیت. تا وای لێ دیت کە ناوەرۆکی ئەم و تە بەناو بانگەى تیدا بەر جەستە بیت کە دەلیت: "الخریصُ خائبٌ خاسر!"

کاریگەری و ئەنجامی "ھەلپە" و "قەناعەت" بە پێی دەستوورینکی گشتی و ھەمەلایەنگەر و بەردەوام لە جیھانی زیندەوەر اندا دەست بە کارە. بۆ نمونە:

"پرووہ کە کان" کە موحتاج و ناچارى رۆزین و بە دوایشی دا ناگەرین، بە ھۆی ئەو قەناعەتە سروشتیەى کە ھەیانە، رۆزییە کانیاں دین بۆ لایان! بەلام "گیاندارە ئازەلە کان" کە بە ھەلپەوہ بە دوای رۆزییە کەیاندا دەگەرین، زۆر بە زەحمەت و کەمی دەستگیریان دەبیت! ئەم دوو دیاردەییەش پادەى زیانی گەورەى "ھەلپە" و، مەودای سوودی مەزنی "قەناعەت" مان بۆ دەردەخەن..

(۱) چونکە بەھۆی دووری لە "دەست پێوہ گرتن" ھوہ گەزۆی بە کاربەران (المستهلكون) زۆر دەبن و بەرھەم ھینەرانی کە دەبنەوہ و، ھەمووان چاودەبەرنە دەرگای حکوومەت! ئەو کاتەش یەك بە یەكی کەنالەکانی: پێشەسازی و بازرگانى و کشتوکال، کە تەوہرەى ژیاى کۆمەلایەتین، کەمی و نوشتی دەھینن و، کۆمەلەش نە ئەنجامدا نزم دەبیتەوہ و ھەرەس دەھینیت و، سەرى لە نەبوونی و ھەژارییەوہ دەردەچیت! (دانەر)

ههروهها مناله لاواز و ساواکان، به گشتی و بئ ئهوهی خویمان هیچ حسابیکیان بۆ
 رۆزی کردییت و بزانت له کوپوه دیت، له ئهنجامی ئهوه قهناعهتهی که زمانی حالیان
 دهری دهپریت خۆراکیکی پوخت و نیانی - وهك شیر - له دهمیانداندا پۆ دهگریت.
 کهچی نازهله گهوره کان به ههلهپه و چاوچنۆکی یهوه ههلمهت بۆ رۆزی یه کهم و
 چهپهله کهیان دهبن! ههموو ئهمانهش ئهوه دهعوایهمان دهچهسپین..

ههروهها حالی ماسی یه ده بهنگ و قهلهوه کان که دارای قهناعهتیکی ئهوتۆن
 رۆزی یه کانیان به دهست بگهیهنیت و، دهسته و سانیی نازهله زیره که کانی وهك پۆوی و
 مهموونیش له بهدهستهینانی تهواوتی رۆزی یه کهیان و مانهوهیان به لاوازی،
 ههروهها گهلهپه و ههناسه برکیی به دوا دا ده کهن.. ههموو ئهمانه، رادهی ئهوه
 ماندوویی و سهختی یه ئاشکرا ده کهن که "ههلهپه کاری" به رهه می دههینیت و، مهودای
 ئهوه حهوانهوه و خۆشگوزهرانی یهش دهردهخه ن که ئهنجامی "قهناعهتکاری" ن..

ههروهها که جووله که کان بههزی ههلهپه کاری و مامهله کردنیان به "سوو" و،
 به کارهینانی ساخته و فرتوفیل، ههیشه ئهوه رۆزی یه کهمه می مایه ی بۆیویان بیت له ریگا
 نامه شرووعه کانهوه و هاوادم له گهله زهلیلی و سوو کی دا بهدهست دههینن. بهلام ئهوه
 گوندنشینهی که خاوهنی قهناعهتن، ههیشه رۆزی مایه ی بۆیویان و ژبانی
 سه بهرزی و مهردانهیان به ئاسانی دهست ده کهویت. ئهههش وهك نمونه کانی تر پشتی
 ئهوه دهعوایهمان دهگریت!

ههروهها دهبینین ئهوه ههلهپه یه که زانیان^(۱) و ئهدیبان^(۲) له پۆی زیره کی و
 بلیمهتی یهوه به کاری دههینن گرفتاری ههژاریان ده کات و تهنها گوزهرانی مایه ی

(۱) نهوشیروانی پادشای دادپهروهری ئیران له بوزهر جهمههری زانی پرسی: بۆچی زانیان له دهر گای
 میره کاندایه بینین، بهلام میران له دهر گای زانیاندا نابینین، له کاتیکدا که زانست له ئه میری بهرتره؟!
 وهلامی دایهوه: ئهوه نیشانهی زانیی زانیان و نه زانیی میره کانه!
 واته: میران ترخی زانست نازان، بۆیه نارۆنه دهر گای زانیان بۆ دهسختنی زانست، بهلام زانیان بههای
 دهزانن بۆیه له دهر گای میره کاندای داوای ترخه کهی ده کهن!
 دیاره ئهوه وهلامه ورده تهئولیکی ژیرانه یه بۆ پاساودانی ههلهپه ی زانیان که هی زیره کی یانه و، له ئهنجامیشدا
 دهیانگهیهنیت زهلیلی و ههژاری. (خهسرهو).

(۲) ئهوه دیاره دهیهی که پشتی ئهوه فرمانه دهگریت، تهوهیه که ئهدیبان له فهره نسادا پروانامه ی "سوالکهری" یان
 دهریتن، چونکه به باشی تیای دا شارهزان! (سلیمان پوشدی).

هەر وهك ئیخلاسه كه شى تیکده دات و دهر گایه کی بۆ رپا کارى لى ده خاته سهر پشت و، لهم رى یه وه عیززه ته كه ی ده شكینیت و رپى سوال و سوو کایه تی و پرسوایی پیشان ده دات.

به لام "ده ست پیوه گرتن" هه میسه به رى قه ناعه ت ده گرت و، قه ناعه تیش عیززه ت به ره هم ده هیئت، به پئی فه رمایشتی: "عز من قنع ذل من طمع". ههروهك له رپى کار و کۆشسه وه شه وقى مرؤفیش تیژ ده کاته وه و به ره وهول و تیکۆشان له کار و کۆششدا دهیداته بهر، چونکه مرؤف گه ریهك رۆژ کارى کرد و ئیواره كه ی کرپى خۆى وهر گرت، رۆژى دووه میسه ههولتى کار کردن ده داته وه. به لام مرؤفى هه له خه رجى ئیسرافکار، له بهر نه بوونى قه ناعه ت، رۆژى دووه هم ئه وهولته نادات، خۆ ئه گه ر ههولیش بدات ئه و ابى هیچ شه وق و حه زلیك دهیدات.

به م جوړه، دهر كه وت كه ئه وه قه ناعه ته ی ئاكامى ده ست پیوه گرتنه، دهر گای شو کرانه بژیرى له مرؤف ده خاته سه رپشت و هى سکا لایشى لى داده خات و، له سه رانه رى ژيانى دا ده بخاته شو کرانه ی به رده و امه وه. ئنجا به هزی قه ناعه تیشه وه ئاور له وه ناداته وه كه خه لکی بۆ پروان و پله و پایه ی بۆ دابنن، چونکه هه ست ده کات پیوستى پیمان نی یه و ده ولته مننده به رامبه ریان. به وهش دهر گای ئیخلاسى لى ده کرپته وه و هى رپا کاریشى لى داده خرپت.

به چاوى خۆم ئه و زیانه گه ورانه م به فراوانى و به رجه سته یى بینى كه دهره نجامى ئیسراف و گوئى نه دانن به "ده ست پیوه گرتن". واله خواره وه بۆتان باس ده كه م:

نۆ سال پیش ئیستا هاتم بۆ شارىكى به پیت و به ره كه ت و، وه رزیش زستان بوو، نه متوانى سه رچاوه ی سهروه ت و لایه نه كانى به رو بوومى ئه و شاره بینم. مفتیى شار - خوالیى خوش بیٹ - پئی وتم: "خه لکی شاره كه مان ده ستكورت و هه ژارن". چه ند جار یكیش قسه كه ی دووپات كرده وه. ئه م هه واته گه لى کارى تى کردم و سۆزى بزواندم و، تاكو نزیکه ی شهش سال خه م و نازارم بۆ ده چه شتن و دوعای میهره بانیم بۆ ده کردن. كه پاش هه شت سال له وه رزى هاویندا سه رم له و شاره دایه وه و سه یرى باخ و بیستانه كانیم کرد، قسه كه ی مفتیى خوالیخۆشبووم هاته وه یاد. به سه رسوورمانه وه وتم:

تییقی:

وا ئەم تەوافوق (یەك كەوتن)ە سەر سوور ھینەر و عییزەت بەخشەتان بۆ
باس دە كەم:

پینج شەش كەسى جیا جیا - كە سیانیان بە تەواوی نووسین نازانن -
پەيامی ئیقتیصادیان نووسی یەو، و سەر نچمان دا: (ھەموو پەنجا و یەك)
ئەلفە كانی ھەر یەك لەو نوسخانەى كە دوغایان تیدا نەنووسرا بوو،
ھەر وھا ھەموو (پەنجا و سێ) ئەلفیكى ئەو نوسخانەش كە دوغایان تیدا
نووسرا بوو، وە كویەك دەر چوو بوون. ھەر چەندەش جینگای ئەو
نووسەرانیەك جینگا نەبوون، و جۆرى دەستخەتیشیان وە كویەك
نەبوون، و ھەر گیز بیریشیان لەو ئەلفانە نە كەردبوو ە!

جا بە ككەوتن و وە كویەك دەر چوونی ژمارەى ئەو پیتی ئەلفانە لە گەل
میزووی دانانی "پەيامی ئیقتیصاد" و پساكنووس كەردن و لەبەر
نووسینەو ەى دا، كە بە میژووی رۆمى پەنجا و یەك (۱۳۵۱)ە، بە ھى
كۆچیش پەنجا و سێ (۱۳۵۳)یە، بى ھیچ گومانیک ناکریت بخریتە
ئەستۆى رێكەوتەو ە. بەلكو ئەم تەوافوقە ئاماژەىە كە بۆ ئەو ەى كە
بەرە كەتى "دەست پیو ەگرتن" تا پلەى كەرامەت بەرز بوو تەو ە. بە راستى
شایانى خۆیەتى كە ئەم سالا ناوى: "سالى دەست پیو ەگرتن"ى لى
بنریت!

بەلئى، ھەر لە راستى دا رۆژگار بە كەردەو ە ئەم بەرە كەتى دەست
پیو ەگرتەى چە سپاند، كاتیک گروى مروف، دواى دوو سال، جەنگى
جیھانىی دوو ەمى بە خۆیەو ە بینى. ئەو جەنگەى كە برسىتى و ویرانى و
ھەموو جۆرە قیزەو نەكانى ئیسرافى لە گشت لایە كى جیھاندا بلاو
كەردەو ە، مروفاىە تیبى ناچار كەرد كە لە دەورى "دەست پیو ەگرتن" كۆ
بینەو ە و دەست لە داوینى بەر نەدەن.

بریسکه‌ی بیسته‌م

تایبه‌ته به ئیخلاسه‌وه

"ئهم بریسکه‌یه له سه‌ره‌تا‌دا خالی یه‌که‌می مه‌سه‌له‌ی دوو‌ه‌می
یادخه‌ره‌وه‌ی حه‌قه‌ه‌ه‌م بوو له په‌یامی "چه‌ند یادخه‌ره‌وه‌یه‌ک له خواناسی‌دا"
(بریسکه‌ی حه‌قه‌ه‌ه‌م). به‌لام له‌به‌ر گرنگی‌یه‌که‌ی جیا کرایه‌وه و کرا به
بریسکه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ له کتییی: "بریسکه‌کان‌دا"^(۱).

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢٠﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴿٢١﴾﴾

(الزمر: ۲-۳)

پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی:

"هه‌لك الناس إلاً العالمون، وهه‌لك العالمون إلاً العالمون، وهه‌لك العالمون إلاً
المخلصون، والمخلصون على خطر عظيم"^(۲). أو كما قال.
ئهم ئایه‌ت و فه‌رموو‌ده پیرۆزانه، راده‌ی گرنگی ئیخلاسه‌مان له ئایینی ئیسلامدا بوو
ده‌ستنیشان ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها بو‌مان ده‌ده‌خه‌ن که "ئیخلاسه‌مان" بناغه‌یه‌کی تا‌ج راده‌یه‌ک
گه‌وره و توندو‌تۆ‌له له کاروباری ئاییندا.
جاله نیوان ئهو مه‌سه‌له و سه‌رنجه ورد و له ژماره‌به‌ده‌رانه‌ی که له باسی ئیخلاسه‌ماندا
هه‌ن، ئیمه‌ ته‌نها پێنج خالیان باس ده‌که‌ین:

(۱) بیداری‌یه‌ک: یه‌کی‌ک له‌و شتانه‌ی که شوکرانه‌کردن له‌سه‌ر ئهم شاری "ئیسپارته" یه‌ پێویست ده‌کات
ئهو‌یه‌ که: خوای گه‌وره به‌ختی‌کی باشی داوه‌تی، چونکه له‌ نیوان ئهو هه‌موو خاره‌ن ته‌قوا و پیاو‌چاک و
زانایان و ته‌ریقه‌تدارانه‌ی که له‌م شاره‌دا هه‌ن، هه‌ج ئیختیلافی‌کی ئهو‌تۆ له‌ ئارادا نی‌یه‌ که هه‌سوودی تیکه‌ل
بوو‌بیت. خۆ ئه‌گه‌ر بیه‌شیت ئه‌واله‌ چاو ناوچه‌کانی تر دا‌زۆر سووک و که‌مه‌هه، هه‌ر چه‌نده‌ش خۆ‌شه‌ویستی
راسته‌قینه و یه‌کتییی ئه‌واوه‌تی و پێویست له‌ نیواندا نی‌یه، ئهو ئیختیلاف و هه‌سوودی‌یه‌ زیانه‌خشه‌ش له‌ چاو
ناوچه‌کانی تر دا‌نی‌یه. (دانه‌ر)

(۲) پروانه په‌راوێزی لاپه‌ره (۲۶۵). (وه‌رگێڕ)

● خالی یه کهم:

پرسیارنکی گرنګ و سه رسوورهنه:

بۇچی ئایینداران و زانایان و پیره وانی ته ریکه ته سو فی یه کان، که له راستی دا نه هلی
 حهق و یه کیتین، وا بهو چه شنه جیا وازی و دوو بهره کی ده که ویتنه نیوانیانه وه، به لاه
 نه هلی دنیا و له خوا بی ئا گایان، ته نانهت گومرا و مونافیقانیش، بی نه وهی جی به
 یه کتری لیژ بکن و حه سوودی به یه کتری بیهن، یه کده گرن. له کاتیکدا که یه کیتی
 شتیکه هاوشانی نه هلی یه کیتی و خو شه ویستی یه و، جیا و ازیش هاوتای نه هلی نیفاق و
 دوو بهره کی یه؟ ئایا چۆن حهق و ناحهق بهو جۆره جی گۆر کئی یان کردوو و حهق
 که و توو ته لای ئه وان و ناحه قیش لای ئه مان؟!

وه لام:

له نیوان نهو هۆ کاره جۆرا و جۆرانیهی که ئه م حاله ته دلته زینه یان پهیدا کردوو و
 خهویان له غیره تمه ندان زړاندوو، حهوت هۆ کار باس ده که یین:

○ هۆ کاری یه کهم:

یه کنه گرتنی شوینکه و تووانی ریبازی حهق له نه بوونی "حه قیقه ت" نه نی یه، ههروهک
 یه کیتی و یه کگرتنی که سانی له خوا بی ئا گایش هی نه وه نی یه که پالیان به حه قیقه ته وه
 داییت. به لکو فەرمان بهری نه هلی دنیا و سیاست و کارمه ندی پړوشنیران و
 هاوچه شنیان له چینه کانی کۆمه ل، دیاری کراوه و له هی که سانی تر جیا کراوه ته وه.
 چونکه هه موو کهس و دهسته و کۆمه لیکي ئه وان ئه ر کیکي تایبه تی یان هه یه که بیسه وه
 سه رقالن. نهو پاداشته ماددی بهش که له بهر امبه ر خزمه تگوزاری یه کانیان و بۆ
 بهر پیره بر دنی ژیانان وه ری ده گرن، نه ویش دیاری کراوه و جیا کراوه ته وه. ته نانهت
 پاداشته مه عنه وی یه کانیشیان - وهک هه ز کردن له پله و پایه و به ده سته یانی ناوبانگ - به
 هه مان جۆر ده سته یان کراوه^(۱). که واته هیچ هۆ کاریکی نهو تو له ئارادا نی یه که

(۱) ییندار کردنه و بهی که: پوو کردنی خه لکی له باوه ردار کاریکه له وانه یه به مرؤفی باوه ردار به خشریت، به لام
 ناییت له لایه ن باوه رداره وه داوا بکرت. خۆ نه گه ر ئه م پوو تیکردنه هاته دی و پنی به خشر، نه و ناییت دلی
 پنی خو ش بییت، خۆ نه گه ر پنی خو ش بوو نه و ئیخلاسه که ی له ده ست داوه و دوو چاری پیاکاری بووه!
 هه ز کردنی له ناوبانگ ده ر کردن - که نه م پوو تیکردنه ی تیدا یه - هه ر گیز به پاداشته دانانریت، به لکو
 گله یی و سزایه که له نه بوونی ئیخلاسه وه پهیدا ده بییت. به لئی، ناییت باوه ردار به شوین پوو تیکردنی خه لکی دا
 بگه ریت، چونکه نهو له زه ته کهم و جوزئی یه که له م پوو تیکردنه دا هه یه زیانیکي تابلی گه وره له "ئیخلاسه"
 ده دات، که ئیخلاسه ی بریتی یه له گیان و کاکله ی هه موو کرده وه چا که کان. ئنجا نه و هه ش هه یه که نه م
 پوو تیکردنه تا ده ر گای گۆر به رده وام ده بییت. که واته ناییت هه زی پنی بکات و به شوینی دا بگه ریت، به لکو

مونا فسه و حه سوودی له نیوانیاندا بنیته وه و هیچ شتیك له گورئی دانی یه که مونا فسه ی له سهر دروست بییت. له بهر نه وه یه که نه وان ده توانن یه کیتی به ده ست بهینن، هر چه نده ریگا جیا جیا کانی "فهاد" یش بگر نه بهر!

به لام فهر مان بهریی نه هلی دین و زانیان و شوینکه و تووانی ته ریه ته سو فی یه کان، وانی یه؛ چونکه نه و نه کهی ده که ویته نه ستوی هر کامیکیا نه وه روو له هه موو نه وانی تر ده کات و هه مان لئی بهر پر سیارن. یاداشته دنیایی یه که شیان ده ستیشان نه کراوه و له یه کتر جیا نه کراوه ته وه. ههروه ها پله ی کومه لایه تیشیان و روو کردنی خهلکی له وان و، رازی بوونیان لیان، به هه مان جور، دیاری نه کراوه. چونکه چه ندین که س هه ن که بو تنها یه ک پله ده پالیورین و، له وانه شه چه ندین ده ست بو یاداشتیك - چ ماددی بییت چ مه عنه وی - دریز بکرین. له نه خامی نه مه شدا پیشپر کئی و غیره ت و مونا فسه و حه سوودی په یدا ده بییت و، یه کیتی و "ویفاق" یش ده بییت به "نیفاق" و جیا وازی و شپر زهی و دوو بهر ه کی!

هیچ ده رمانیکیش نی یه چاره سهریی نه م نه خو شی یه سه خته بکات، مه له می "نیخلاس" نه بییت! واته به وه چاره سهر ده کریت که مرؤفی باوه ردار هه همیشه حه ق و هیدایه ت به سهر ده روون و ناره زووه کانی خو ی دا سهر بجات. هر تنها به م سهر خستن و پیشخسته می "حق" به سهر خو پهرستی ده رووندا مرؤف ده توانیت بگاته شه ره فمه ندیی به جیهینانی نایه تی پیروزی: ﴿إِنْ أُجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾^(۱)، به نه ویستی نه و یاداشته ماددی و مه عنه وی یانه ش که له خهلکی یه وه بوی دین^(۲) به جیهینانی نه م نایه ته پیروزی

ده بییت لینی بترسیت و له دهستی هه لییت! جا با ناوبانگ په رستان و نه وانه ی که به دوای ره زامه ندیی خهلکی دا ده گهرین، گوئی یان له مه بییت! (دانه ر)

(۱) (یونس: ۷۲). واته: یاداشتی من تنها لای خوا به. (وه ر گبر)

(۲) پیوسته ره وشتی "ایشار" (واته پیشخسته می که سانی تر به سهر خودا) که ره وشتی ها وه له بهر چاودا پیغمه بهر ﷺ بووه و، له سهر نه ره وشته ش قورئانی پیروز ستایشی کردوون، پیوسته نه م ره وشته له بهر چاودا دابرنیت و بکریت به رابه ر. به و اتای نه وه ی که له کاتی هاتنی هر دیاری و به خششیکدا خهلکی پیش خو ی بجات و تا که سانی تر هه بن نه م وه ری نه گریت و دهستی بو نه بات و، له بهرام بهر نه م خزمه تگوزاری یانه ی که بو ناین پیشکه شیان ده کات هیچ شتیك وه نه گریت، ته نانه ت به دلش داوای نه کات. خو نه گهر هر شتیك له م باره یه وه رووی دا، ده بیتنها به چا که و به خششیک کی خوی گه وه ری بزانیست، بی نه وه ی له ژیر منه تی خهلکی دا. عینیته وه. چونکه (بو نه وه ی نیخلاس له ده ست ده رنه جیت) نابی له بهرام بهر نه م خزمه تگوزاری یانه ی که بو ناین ده کرین له دنیا دا هیچ شتیك داوا بکریت. هر چه نده ده بیتنه وه (میلله ت) ژبانی نه و که سانه دابین بکات و، هر چه ند نه وانیش زه کاتیان پی ده شیت. به لام له گه ل نه وه شدا نه م کارگوزارانه داوا له کس ناکه ن، به لکو پییان ده به خشریت. خو نه گهر پییان به خشریا نه و نابی به و نیاز و

ده‌ستگیر ده‌بیت که ده‌فهرموی: ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾^(۱). ئیتر له‌م ری‌یه‌وه ئیخلاسی ده‌ست ده‌که‌وینت. چونکه ئه‌و مرۆفه به‌ دلنیاپی‌یه‌وه بۆی دهر که‌وتوووه که جوان‌بوونی و ته‌کانی له‌ به‌ر چاوی خه‌لکی‌دا و کاریگه‌ریی باش له‌ دل‌انیاندا و ده‌ستکه‌وتنی پرووتیکردنیان، کاریکه‌ خوای گه‌وره به‌ فه‌زل و چاکه و به‌خشایشی خۆی ده‌یکات و ده‌یه‌خشیت و، هه‌ر گیز ئه‌م دهره‌نجامه به‌شینک نی‌یه له‌و ئه‌رک و فهرمانه‌ری‌یه‌ی خراوته ته‌ستۆیه‌وه، که ته‌نها گه‌یاندنی بانگه‌وازی خوای گه‌وره‌یه.

جا هه‌ر که‌س خوای گه‌وره پشتی بگرت و یارمه‌تی بده‌ده‌سته‌ینانی ئه‌وه‌ی باسمان کرد، ئه‌وا چیژ و له‌زه‌تی ئیخلاسی ده‌چیژیت. ده‌نا خیر و چاکه‌یه‌کی به‌ کجار زۆری له‌ده‌ست ده‌چیژیت.

○ هۆکاری دووه‌م:

یه‌ کگرتنی گوم‌رایان هی‌ زه‌لیلی‌یانه، به‌لام جیا‌وازیی نیوان ئه‌هلی هیدایه‌ت هی‌ سه‌ر به‌ری‌یانه!

چونکه ئه‌هلی دنیا و گوم‌رایان و له‌ خوا بی‌ ئاگایان هیچ راستی و حه‌قیقه‌تیک پالپشتیان نی‌یه، که‌واته زه‌لیل و لاوازن. بۆیه هه‌ست به‌ پیوستی‌یه‌کی زۆر ده‌که‌ن بۆ به‌ده‌سته‌ینانی "هیز" و زۆر به‌ توندی ده‌ست به‌ یارمه‌تیدانی یه‌ کتری‌یه‌وه ده‌گرن و له‌ گه‌ل یه‌ کتردا یه‌ک ده‌که‌ون و، هه‌تا بیشلیی له‌سه‌ر ئه‌م یه‌ کگرتنه‌ی نیوانیان سوورن، با رپبازی گوم‌رایشیان گرتیته‌به‌ر.

وه‌ک بلیی ئه‌وان له‌ پیناوی پشتگیری یه‌ کتردا له‌سه‌ر "ناحه‌ق" کاریکی "حه‌ق" ئه‌نجام ده‌ده‌ن و، له‌ "گوم‌رایی‌یه‌که‌یان" دا "ئیخلاسی" یان هه‌یه و له‌ "ئیلحاد" ه‌که‌یاندا سوور و "به‌رده‌وام" ن و له‌ "نیفاق" دا "ئیتتیفاق" یان کردوه!

له‌به‌ر ئه‌مانه‌یه که له‌ کار و باریاندا به‌ باشی سه‌رده‌که‌ون.

چونکه:

ناوه‌ری بگرن که خزمه‌تی ئایینیان کردوه.. که‌واته باشت و ایه بۆ مرۆف ئه‌و که‌سانه به‌سه‌ر نه‌فسی خۆی‌دا پش بخت که‌شایانی ئه‌و به‌خشه‌ن (واته ره‌وشتی "ئیشار" به‌جی به‌ینیت) و، به‌و رۆزی‌یه‌ی که‌ خوای گه‌وره داویه‌تی قه‌ناعه‌ت بکات و پینی رازی بیت تاکو به‌ر ئه‌و مه‌دحه‌ی قورئانی پیروز بکه‌وینت که ده‌فهرموی: ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ (الحشر: ۹). که ئه‌مه‌شی کرد، ئه‌و کاته ئیخلاسی ده‌ستگیر ده‌بیت و له‌ شه‌ر و شه‌ری ئه‌و مه‌ترسی‌یه سامناکه رزگاری ده‌بیت. (دانه‌ر)

(۱) (النور: ۵۴). واته: پیغه‌مه‌ری خوا - دروودی له‌سه‌ر بیت - ته‌نها را گه‌یاندنی له‌سه‌ره. (وه‌ر گیز)

(ئىخلاسى تەواوەتى، با لە کارى شەرىشدا بىت، بيهووده ناروات و بئى بەرهم ناييت. هەر که سىنکيش به ئىخلاسهوه داواى هەر شتىک بکات، خواى گهوره بۆى دەرە خسىنييت^(۱)).

بەلام ئەهلى هيدايەت و تايين و تەرىقەت و زانايان، لەبەر ئەوهى پاليان به حەق و حەقىقەتەوه داوه و، هەر کام لەوانيش له کاتى پرینى رینگادا بۆ لای حەق تەنها رەزامەندىي خواى گهورهى مەبهسته و دلتيابي خۆى تەنها لهو رازى بوونهى خواى گهوره دا دەدۆزیتەوه و، لەبەر ئەوهش که سەر بەرزىي مەعنهوى له ريبازه کهى خۆى دا دەبينيت، چونکه هەر کات هەست به لاوازى يەك بکات يە کسەر بۆ لای خواى خۆى ده گەریتەوه نەك بۆ لای خەلکى و، هيز و توانا هەر لهو وەر دەگریت و تەنها لهوى داوا دە کات ..

سەرەراى ئەمانەش، کاتى که ئەم حالەتە له خۆى دا دەبينيت و هەستى پى دە کات، جياوازى و ناکۆکىي نيوان مەشرەبه کانى تریش به چاو دەبينيت ..

ئەوا لەبەر هەموو ئەمانە، هەست به پيوستىي هاو کارى ناکات له گەل ئەوانى تردا. تەنانەت ناتوانيت سوودى "يە کگرتن" ببينيت له گەل ئەوانەدا که به روالەت رەفتاريان پيچەوانەى ئەمە. خۆ ئەگەر له خۆ بايى بوون و خۆويستى له دەرووندا بييت، ئەوا له برى يە کيتى و خۆشەويستى، مونا فەسه و ناکۆکى تیکەلئى نيوانيان دەبيت. ئيتەر مرقو فیش لهو چەشنە حالەدا پيى وادەبيت که هەر تەنها خۆى لەسەر حەقه و ئەوانى تریش لەسەر ناحەقن! دياره ئەو کاتەش "ئىخلاسى" لە دەست دەچيت و، له ئەنجامى ئەمەدا کردەوه چاکە کانى لەناو دەبات و دەيانسريتەوه.

تاقانە چارەسەرىي ئەم حالەتە و هەولدان بۆ نەهاتنەدیی بەرهمە زيانبەخشە کهى، لەم (نۆ) خالەدا يە که له خوارەوه باسيان دە کهين:

۱- کارى ئىجابى و بنياتنەر. که بریتى يە لهوى مروّف کارە کانى تەنها به پيى داخوازىي خۆشەويستىي ريبازه کهى بييت و، ئەوهى به خەيالدا نەيهت که دوژمنايەتیی که سانى تر بکات، يان به چاوى سوو کايەتى بۆيان پروانيت، ياخود ئەم جۆرە شتانه تیکەل به کارە کهى بييت. واتە: هەر بيريشى بهوانەوه خەريك نەبيت.

۲- بەلکۆ دەبي به دواى ئەو پەيوەندى يە زۆرانەدا بگەرپيت که هەموو مەشرەبه کان - هەر جۆر يک بن - له گۆرە پانى ئىسلامدا به يە کهوه گرى دەدەن. ئەو پەيوەندى يانەى

(۱) دەستورى: "مَنْ طَلَبَ وَجْدًا، وَجَدَ" که يە کيکه له دەستورە کانى حەقىقەت، زۆر فراوانە و ريبازى ئيمەش دە گريتەوه. (دانەر)

که بئ گومان دهبه سهر چاوهی خو شه ویستی و هوی یه کیتی له نیوانیاندا.
 ۳- ده بی ده ستوری ئینساف بکریت به رابه ر. ئه و ده ستوره ش بریتی یه له وهی که شوینکه وهی ههر ریپازیکی حه ق ده توانیت بلیت: "ریبازه که م ریپازیکی حه قه" یان: "به لامه وه جوانتر و به رزتره". به بی ئه وهی ده ست بخاته ناو ریپازی که سانی تره وه. به لام بۆی نی یه بلیت: "حق ته نها ریپازه که ی منه" یان بلیت: "جوانی ته نها له ریپازه که ی مندایه". که ئه م ه ش و ا ده که یه نیت ریپازه کانی تر پوو چ و به تال بن.

۴- ده بی بز انریت که یه کگرتن له گه ل ریپه وانی ری حه قدا یه کی که له هۆ کاره کانی یارمه تی به خشین له لایهن خوا ی گه و ره وه و، سهر چاوه یه که له سهر چاوه کانی سهر به رزی ئیسلام.

۵- پاریزگاری کردنی حه ق و دادگه ری، به دروستکردنی که سیتی یه کی مه عنه وی. که ئه م ه ش به وه ده بی ت مرؤف له گه ل شوینکه و تو وانی حه قدا یه ک بگریت بۆ به ره نگاری گومرایان و ناحه ق ویستان، ئه وان ه ی که به فر و فیلی که سیتی یه کی مه عنه وی به هیزه وه هیرش بۆ سهر ئه هلی حه ق ده به ن، به هوی ئه وه یه کیتی و یه کگرتنه ی که له نیوانیاندا یه. پاشان به وه ده بی ت که بز انریت ههر به ره نگاری یه کی تاکی - با زۆر به هیزیش بی ت - له به رده م ئه وه که سیتی یه مه عنه وی یه ی گومر ایاندا، ژیر ده که ویت و شکست ده هی نیت.

۶- ئه وه وه ل ه ی که ده دریت ده بی له پیناوی ده رباز کردنی حه قدا بی ت له چنگی زه بر و زۆری ناحه ق.

۷- وازه یان له غرووری ده روون و حه ز و به ش و ئاره زو وه کانی.

۸- وازه یان له و شتانه ی که - به هه له - به سهر به رزی و که رامه ت له قه له م ده درین.

۹- وازه یان له وه کارانه ی که حه سوودی و مونا فه سه و هه سته نزمه کانی "ده روون" ده و رووژین.

مرؤف ته نها به م (نو) خاله ده توانیت "ئیحلاس" به ده ست به ی نیت و، ئه ر کی ئه ستۆی به ته وای جی به جی بکات^(۱).

(۱) له فهر مووده ی صه حی حه قدا چه سپاوه که گا و ره به دینه کانی ئاخز ره مان له گه ل ئه هلی قور ئاندا یه کده گرن، بۆ ئه وه ی به رامه ر "بئ بر وایی" که دوژمنی ها و به شه، رابو وه ستن. که واته ئه هلی حه قی قه ت و ئیمانی ئه م سهر ده مه نه ک ههر ته نها له نیوان خزیاندا، به لکو ده بی له گه ل گا و ره راسته قینه کانی شدا یه کبگرن و، به

○ هۆکاری سیهم:

شپرزهیی و یه کنه گرتنی ئه هلی حهق له بن نرخیی و بی هیممه تی یه وه پهیدا نه بووه و، یه کگرتنی گومرپایانیش له هیممهت بهرزی یه وه سه ری هه لئه داوه. به لکو جیاوازی نیوان ئه هلی هیدایهت ئاکامی به کارهینانی هه له و زیاده ره وی یانه له "هیممهت بهرزی" دا و، یه کگرتنی گومرپایانیش ده گه رپته وه بۆ ئه و کۆله واری و لاوازی یه ی که له بی هیممه تی یه وه سه رچاوه ی گرتوه.

ئه و هانده رهش که پال به ئه هلی هیدایه ته وه ده نیّت "هیممهت بهرزی" به شیوه یه کی هه له و ناره واهه کار به یین و پاشان جیاوازی و سه سوودی لی بیته وه، سووربوونی له راده به ده ریانه له سه ره ده ستخستنی پاداشتی دوا رۆژ، که خۆی له خۆی دا ره وشتیکی چاکه، به لام گه ر مروف قه ناعه تی نه بیّت و هه رده م به ویت ئه م پاداشته "بۆ خۆی" زیاد بکات، ئه م کاره مروف له خشته ده بات و به ره به ره پایدیه کیشت تا ده یکات به نه یار و رقه به ری برا راسته قینه که ی خۆی، که پیوستی یه کی زۆری به برایه تی و خۆشه وستی و هاو کاری بی ئه م هه یه. وه ک ئه وه ی بلیت:

با "من" ئه م پاداشته م ده ست بکه ویت.. با "من" رینمایه ئه و خه لکه بکه م.. با ته نیا له "من" قسه بیستن.. هه ره وها وه ته کانی تری جگه له مانهش که ده ری ده خه ن ئه و مروفه به دوا ی پاداشتی زیاتردا "بۆ خۆی" ده گه ریت.

یان وه ک ئه وه ی بلیت:

بۆچی قوتابی یه کامم ده چن بۆ لای "ئه و"؟ بۆچی ژماره ی قوتابی یه کامم به ئه ندازه ی ژماره ی قوتابی یه کانی "ئه و" نین؟ یان زیاتر نابن؟!

به م وتووێژه ده روونی یانه و هاوچه شنیا ن ده رفهت به خۆ په سه ندی ناو ده روونی ده دات که خۆی ده ربخات و، ئنجا ورده ورده و له ئاکامی ئه مه وه ره وشتیکی ناپه سه ندی تیدا پهیدا ده بیّت، که سه ره به رز کردنه وه یه بۆ مه نسبه و یستی (حب الجاه)! ئه و کاتهش ده رگای ئیخلاسی لی داده خریت و، هه ی ریا کاری لی ده خریته سه رپشت!

چاره سه ری ئه م هه له گه وه و برینه ناسۆر و نه خۆشی یه رۆحی یه دژواره، ته نها به وه

ده بیّت که:

شیره یه کی کانی واز له و شتانه به یین که دوو به ره کی و مونا قه شه کردنیا ن له نیواندا بیزو نیّت، بۆ ئه وه ی پال به دوژمنی هاو به شیا نه وه بنین که ده ستدریزی کردو وه سه ریا ن. (دانه ر)

بزانریت: رازی بوونی خوای گهوره تهنها به "ئیخلاس" دهست ده کهوئیت. کهواته بهدهستهینانی ئەو رەزامەندییە بە زۆریی شۆینکەوتوووان و، سەرکەوتن لە کاروباردا، نییە. چونکە زۆربوونی شۆینکەوتوووان و سەرکەوتن لە کاروباردا، چاکە و بەخششیکە خواوەند خۆی دەبێهخشیت. کهواته ناییت مرۆف داوای بکات و بە دوای دا بگهڕیت، بەلکو خوای گهوره دەبێهخشیت بهوهی که خۆی بیهوئیت.

بەلێ، لەوانەبە وتنی تهنها یەك وشە، بییت بە هزی رەزامەندیی خوای گهوره و رزگار بوون لە سزای ئەو.. لەوانەبە رینمایی کردنی تهنیا یەك کەس بە ئەزەزی رینمایی کردنی هەزار کەس لای خوای گهوره کاریکی باش بییت و پیتی رازی بییت. کهواته ناییت لەم کارەدا "چەندایەتی" بەو رادەبە رەچاو بکریت.

پاشان "ئیخلاس" و "حەق ویستن" لە کاروباردا، بەوهدا دەناسریت که مرۆف لە دڵ و دەروونی خۆی دا حەز بکات سوود بە هەموو موسلمانان بگات، ئیتر ئەم سوودگەیانندنە لە هەر سەرچاوە و هەر کەسینکەوێت. دەنا ئەگەر چاو بپرمە ئەوهی که هەر دەبێ دەرس و رینمایی تهنها لە "من" وەر بگریت، بۆ ئەوهی تهنها "من" پاداشتی دواپۆژم دەست بکهوئیت. ئەمە - لە راستی دا - فیلی "نەفس"ە و، حیلە "خۆپەسەندی" یە ئەم کارە بە مرۆف دەکات!

دەسائە ئی ئەو کەسە که زۆر بە تەماعەو هەولێ پاداشتی زیاتر دەدات و، بەو کارانە که بۆ پاداشتی دواپۆژم کردوونی قەناعەت ناکات!

بزانە که خوای گهوره چەندین پیغەمبەری بەریزی بۆ رینمایی خەلکی رەوانە کردووە، کهچی بەشیککی کەمی خەلک نەبییت، کەسی تر شۆینیان نەکەوتن و باوەریان پێ نەهینان، لە گەل ئەوهدا پاداشتی تەواوی پیغەمبەریتیان - بە بێ کەموکووری - دەستگیر بوو! کهواته هونەر و نازایەتی لە زۆریی شۆینکەوتوووی ئیمانداردانێیە، بەلکو هونەر لە دەستکەوتنی شەرەفمەندیی رازی بوونی خوادایە.

ئەم مرۆفی هەلپە کار! تۆ چیی وادەتەوئیت هەموو خەلکی گوئێ لە تۆ رابگرن و، لە ئەرکی سەر شانت هەلدییت و خۆتی لێ گێل دەکەیت و، دەتەوئیت دەست بچەبێتە ناو کاروباری قەدەر و کارسازیی خوای گهوره؟!

ئەوهش بزانە که:

باوہر کردنی خہلکی بہ قسہ کانت و پیشوازی کردنیان لہ بانگہوازہ کہت و کڑبوونہویان لہ دورت، چہند بہ خششینیکی خواہین و تہنہا بہو کہ سانہی دہ بہ خشیت کہ خۆی ویستی لہ سہری بیٹ.

کہ واتہ ہر شتیک تابیہت بیٹ بہ ویست و قہدہری خوای گہورہوہ ہر گیز توخنی مہ کہوہ و خۆتی پیوہ سہرقال مہ کہ. بہلکو ہموو ہمول و کؤششیکت تہنہا بؤ تہو تہر کہ بخرہ کار کہ پیٹ سپیراوہ.

پاشان تہوش ہہیہ کہ گوئی راگرتن بؤ حق و راستی و، دہستکہوتنی پاداشت بؤ تہو کہ سہی قسہیان پی دہ کات تہنیا بہ رہ گہزی مرقہوہ بہند نیہ، بہلکو خواوہند چہندین بہندہی خواوہن ہست و شعور و پڑحانی و مہلائیکہتی ہہیہ، کہ ہموو جینگا و سووچیکی گہردوونیان ناوہدان کردوہتہوہ.

جائہ گہر توش دہتہویٹ پاداشتی زیاتر بؤ دوارپوژت پاشہ کہوت بکہیت، تہوا بہ توندی دہست بہ ئیخلاسہوہ بگرہ و بیکہ بہ بناغہی کارہ کانت و، با نامانج و مہبہستت تہنہا رہزامہندی خوای گہورہ بیٹ. تاکو بہ "ئیخلاص" و نیازی خاوین سہرجمی تہو و شانہی لہ زارت دہردہ چن ژیانیان بہ ہردا بکریٹ و لہ ناو ئاسماندا بلاو بینہوہ و، بگہنہ بہر گوئی تہو بہدہیتراوہ خواوہن ہست و شعورانہی کہ لہ ژمارہنایہن. ئیتر جیہانی تہوانیش پرووناک دہ کاتہوہ و، توش پاداشتہ کہی بہ چہندین قات و ہردہ گریٹ.

چونکہ ہر کاتیک وت: "الحمد لله"، یہ کسہر لہ گہل و تہ کہی تودا و بہ فہرمانی خوای گہورہ، ملیؤنہا ملیؤن "الحمد لله" بہ گہورہیی و بچووکی لہ بؤشایی ئاسماندا دہنوسرین. خوای گہورہش چہندین گوئی لہ ژمارہ بہدہری دروست کردوہ کہ گوئی بؤ تہو و شہ خاویتہ لہ ژمارہ بہدہرانہ رادہ گرن، چونکہ ہیچ ئیسراف و زیادہ پڑہویہک لہ کاری خوای گہورہدا نیہ.

جائہ گہر "ئیخلاص" و "نیہتی راست" ژیان بہو و شانہ بہہخشن کہ لہ ہموو گہردیلہیہ کی ہوادا بلاو بوونہتہوہ، تہوا بہ چہشنی تامی خووشی میوہ کان تامیان لہ گوئی تہو بہندہ پڑحانیانہی خوادا خووش دہبیٹ. بہلام تہ گہر "ئیخلاص" و "مہبہستی رہزامہندی خوا" ژیان بہو و شانہ نہ بہخشن، تہوا دہبن بہ چہند و شہیہ کی نامؤ و ناساز و، گوئیکانیش نایانہویٹ بیانہستن و، پاداشتی شتی و ہایش ہر تہنہا لہوہدا دہمینیتہوہ کہ تہو کہسہ بہ دہم و توویہتی.

جا با ئەو قورئان خوینانە گوئی بۆ ئەمە رابگرن كە دلتەنگی ئەوەن دەنگیان خۆش نى یە و، لە دەست كەمى گوى بیستانیان سكالادە كەن!

○ ھۆكارى چوارەم:

ھۆى شپرزەمى ئەھلى ھىدايەت ئەو نى یە كە بىر لە پاشەپوژ ناكەنەو، یان كورت بىنن. ھەروەھایە كگرتنى گومرايانىش ھى ئەو نى یە كە ئەوان بۆ دواپوژيان پەرۆش بىن و بە وردى بىرى لى بکەنەو و بۆ دوور بروانن. نەخىر، بەلكو دەستەوسانىي ئەھلى ھىدايەت لە بەردەوامبوونيان لەسەر رىي ھىدايەت و، كەمتەرخەمى يان لە "ئىخلاس" دا لەمەر ئەو كارانەى كە ئەنجاميان دەدەن، بوو بە ھۆى ئەو ھى لە تايبەتكارى و ئاقارەكانى ئەو ئاستە بەرزە بى بەش بىن و ئنجا بکەونە ھەلدىرى ئىختىلافەو، ھەرچەندەش بە رىنمايى "ژىرى" و "دل" - كە پاشەپوژى بى دەبىنن - كار دەكەن و، سوود لە حەق و راستى وەر دەگرن و، بۆ ئارەزووى دەروون مل نادەن.

بەلام گومرايان، بەھۆى ھاندان و ئارەزوو كەنى دەروون و بەيى خواستى ھەستە شەھوانى و نەفسى يە كان، كە ئەمانەش پاشەپوژ ناينن و "درەمىك" ى ئىستا بە چەندىن "باتمان" ى پاشەپوژ ناگۆرنەو، لە نىوان خۇياندا بە رىكويىكى يە كدەگرن و لە دەورى پەيدا كەردنى لەزەت و بەرزەو ھەندى يە كى حازرى دا كۆدەبنەو.

بەلنى، ئەو بىن نرە و دل مردوو ھەندى يە كە بە دواى چەند ئارەزووى كى نزمدا دەگەرىن، لە نىوان خۇياندا لەسەر چەند بەرزەو ھەندى يە كى حازرى دىيا يە كدەگرن.

كەچى - لە راستى دا - چەندىن ھۆكارى زۆر لە بەردەم ئەھلى ھىدايەتدا ھەن كە دەيانگەبەننە يە كگرتنىكى راستەقىنە و، يە كىتى يە كى تەواوتى و، خۆبەخت كەردنىكى بەردەوام و، بەردەوامبوونىكى توندوتۆل لەسەر رىنگاى حەق لە نىوان خۇياندا. چونكە ئەوان لەبەر تىشك و پروناكىي دل و ژىرى دا چاوەروانى دەستكەوتنى چەند پاداشتىكى ھەمىشەيى دواپوژن. بەلام لەبەر ئەو ھى بە تەواوى خۇيان لە غرور و، خۆبەگەورە زانىن و، زىادەپەوى و كەمپەوى (الإفراط والتفريط) دانەمالیو، ئەو سەرچاوە يە كى بەپىت و گرنگيان لە دەست دەچىت كە ھەمىشە ھىزيان بى دەبەخشىت، كە برىتى يە لە "يە كگرتن". ئنجا "ئىخلاس" يان نامىنىت و، ئەو كەردارنەش كە بۆ دواپوژى دەكەن لە جىي خۆى دەلەقىت و بىن ئاكام دەمىنیتەو، پاشان گەيشتىش بە رەزامەندىي خواى گەورە دەيىت بە كارىكى دزوار و بە ئاسانى دەستگىر نايت.

دەرمان و چارەسەرى ئەم نەخۆشى يە سامناكە، ئەو يە كە:

مروّف بە ھاوړئ یه تیى ئەوانەى له رېيازى حەقدا ھاوړئ یه تیى دە کەن شانازى بکات و، بۆ بە جیهینانى فەر موودهى پىروژى: "الحب في الله"^(۱) پەيوەندىيى خۆشەويستانەيان لە گەل بەستىت و، هەميشە لە پشت سەريانەوه بىروات و، شەرەفمەندىيى ئىمامە تيان بۆ بە جى بهيلىت و واز لە خۆپەسەندىيى نەفس و لەخۆبايى بوون بهيلىت و، گریمانى ئەوه دابنىت کە ئەو کەسەى رېئى حەق دە گرىتە بەر - هەر کەسىک بىت - لەوانەيه لە خۆى باشتر بىت ..

هەموو ئەمانەش بۆ ئەوهى بە ئاسانى "ئىخلاص" ی دەست بکەوئت ..

پاشان بەوه دەبىت کە بزائرىت کەمىک کردەوهى چاک و پاڪ و بى گەرد بۆ خوا، لە هەموو شتىک باشترە و، بەسەر چەندىن کردەوهى تىکەل و خلتاوى دا کە ئىخلاسى تىدا نەبىت، پىش دەخرىت. ئىجا بە حەز کردن و هەولدان دەبىت بۆ ئەوهى هەر لە ئاستى شوپنکەوتوو دا. عىنىتەوه و، بۆ وەر گرتنى بەرپر سيارى و ئىمامەت نەروانىت. چونکە بە دە گمەن رى دە کەوئت بى مەترسى بىت!

بەمانەى باس کران چارەسەرىيى ئەم نەخۆشىيە سامناکە دە کرىت و، مروّف شىفای پى دە بە خشرىت و، "ئىخلاص" ی دەستگىر دەبىت. ئىتر ئەو کاتە مروّفى ئىماندار کاروبارە کانى سەر بە دواوژى بە تەواوى و راستى جى بە جى دە کات.

○ هۆکارى پىنجەم:

هەر وهک يەك نە کەوتنى ئەهلى هىدايهت هى ئەوه نى يە کە لاواز بن، يە کگرتنى توندوتۆلى گومر ايانىش هى ئەوه نى يە کە بەهيز بن! بەلکو نە بوونى يە کىتى لە نىوان ئەهلى هىدايهتدا دە گرىتەوه بۆ ئەوهى کە هەست ناکەن پىوستيان بەهيز هەيه تاکو پەيدای بکەن، بەهۆى ئەو پالېشته بەهيزەى کە ئىمان دەياندا تى.

بەلام يە کىتى دەستە و پىرى گومر ايان لە لاوازی و کۆلەوارى يەوه پەيدا بووه، چونکە لە دەروونى خۆياندا هىچ پالېستىک شک نابەن پالى پىوه بەن!

جا لە بەر ئەوهى "لاوازان" پىوستى يە کى زورىان بە يە کگرتن هەيه، دەبىت بە جۆرىکى توندوتۆل لە ناو خۆياندا يە کدە گرن. بەلام "بەهيزان" لە بەر ئەوهى بە جۆرىکى لاواز نەبى هەست بە يە کىتى ناکەن، دەبىت يە کىتى نىوانيان لاواز دەردە چىت! ئەمان

(۱) ئەمەى دانەر ئامازەى بۆ دە کات ناوهرۆکى چەندىن فەر موودهى زۆرە کە ئەم پىشەوايانەى زانستى فەر مووده بە چەند دەقێک رىوايه تيان کردووه: ئىمامى بوخارى، موسلىم، تىرمىذى، ئەبو داوود، بەهەقى، ئەحمەد، بەززار و، جگە لەمانىش. (وەر گىر)

لهمهدا وهك شير و رپوي يه كان وان كه ههست به پيوستیی به كیتی و یه كگرتن ناكهن، بۆیه هه میشه تاك تاك ده گهرین. به لام بزنی و مپره كیوی یه كان له ترسی گهله گورگ به شیوهی ران ران و به كۆمهل كۆمهل هاتوچۆ ده كهن. واته كۆمهلی لاوازان و ئهوه كه سه مهعنهوی یهش نوینهریانه، كۆمهل و كه سیکی به هیژن. به لام كۆمهلی به هیژان و ئهوه كه سه مهعنهوی یه نوینهریانه، كۆمهل و كه سیکی لاوازان^(۱).

له سه رنجیکی ورد و جوانی قورئاندا ئاماژه بۆ ئه مه نهینی یه كراوه. ئه وه تا فیعلی: "قال" به "مذکر" ی دراهوته پال ئافرهت، هه رچه ندهش "مؤنث" و "جماعة" ن! وهك ئه مه ئایه ته ی كه ده فهرموئ: ﴿وقال نسوة في المدينة﴾ (یوسف: ۳۰).. به لام فیعلی: "قالت" كه بۆ "مؤنث" ه له ئایه تی: ﴿قالت الأعراب أمتا﴾ (الحجرات: ۱۴) بۆ جه ماعه تی "مذکر" به كار هیژراوه!

ئهمهش ئاماژه یه كی ورده بۆ ئه وه ی ئافره تان - كه ناسك و لاوازان - كاتی ده بن به جه ماعهت، زبری پهیدا ده كهن و به هیژ ده بن و جزره پیاوه تی یه كه به ده ست ده هیژن. له بهر ئه وه، "حال" و مه قام" داخوازی ئه وه بوو كه فیعلی صیغه ی "مذکر" یان بۆ به كار به یژریت. كه واته فیعلی: "قال" له جیگای خۆیدا یه و تابلیتی جوانه ..

به لام پیاوه به هیژه كان له بهر ئه وه ی پشت به هیژی خۆیان ده به ستن، به تایهت ده شته كی یه كان، ئه وا كۆمهلیان لاواز ده بیئت. وهك بلیتی هه ندیک له تایه تكار ی یه كانی می بینه، وهك حه زهر و نه رم و ناسکی و خۆپاراستن، پهیدا ده كهن! له بهر ئه وه، به كار هیژانی صیغه ی "مؤنث" بۆ فیعلیك كه بۆ ئه وان بگه ریته وه، له ئایه تی: ﴿قالت الأعراب أمتا﴾، كاریکی یه كجار گونجاوه!

به لئ، حه ق و یستان له بهر ئه وه ی ئیمانیک ی وه هایان له دلای خۆیاندا هه لگرتوه كه پالپشتیکی به هیژیان ده داتی و ته وه ككول و ته سلیم بوونیان تیدا دروست ده كات، ئه وا لایه نی پيوستی له مه سه له ی یار مه تیدانی یه كتر دا نابینن. خو ئه گه ر پيوستیشیان به یار مه تیبی غهیری خۆیان بیئت، ئه وا به گه رمی و توندی یه وه ده ستی پيوه ناگرن.

(۱) ئه و شته ی پشتی ئه م ده وایه مان ده گرت، ئه وه یه كه به هیژترینی رینخراوه كانی ئه وروپا و ئه وان ه یان كه - له روویه كه وه - له هه مان به هیژترن و له كۆمهلدا كاریگه ری یان زیاتره، رینخراوی ئافره تانه، كه ره گه زی نیان و لاوازان. به تایهت رینخراوه كانی ئافره تان له ئه م هریكادا كه داوای ماف و سه ربه سستی ئافره تان ده كهن. هه روه ها رینخراوه كانی ئه رمه نیش كه له نیوان نه ته وه كانی تر دا لاواز و كه مایه تین، ده بییست خۆ به خت كردن و ئازایه تی یه كی ناوازه پیشان ده ده ن. (دانه ر)

بەلام ئەوانەى كە هەموو خەم و پەژارەىە كیان تەنھا ژيانى دنياىە، لەبەر ئەوەى لە هیزى پالپشت و پشتگیری راستەقینەیان بى ئاگان، ئەوالە بەجیھتەننى كاروبارى دنياياندا هەست بە لاوازی و كۆلەوارى لە خۆياندا دەكەن و پىوستى بەكى زۆریان بەو كەسە هەىە كە دەستى یارمەتىیان بۆ درىژ بكات، ئیتر بە جۆرىكى واتوندوتۆل لەگەلئاندا رىكەدە كەون كە لەوانەىە خۆیشیان لەو پىناو دەا بەخت بكەن!

بەم جۆرە، بۆمان دەر كەوت كە رپرەوانى حەق، لەبەر ئەوەى ریزى راستەقینەى ئەو هیزەى حەق ناگرن كە لە "یە كگرتن" دا هەىە و گووى نادەننى، ئەوا دەگەنە ئەنجامىكى ترسناك كە بریتى بە لە "پارچە پارچەىى" و "شپرزەىى".

بەلام گومرايان و ناحەق وىستان، لەبەر هەست كردنیان بە كۆلەوارى و لاوازیى خۆیان، هەست بەو هیزە گەورەىە دەكەن كە لە یە كگرتندا هەىە و، بەو جۆرە گرنگترین هۆكاریان بۆ مەبەستى "یە كگرتن" دەستگیر دەبىت.

رینگای رزگار بوون لەم دیاردە ئازار بەخش و نارەواىە و دەر باز بوون لەم نەخۆشى بە كوشندەىە (واتە نەخۆشى جىاجىابى كە ئەهلى حەق تووشى بوو) لەو دەاىە كە ئەو نەهى بەى خواى گەورە لەم ئایەتە دا رايگەیان دوو:

﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَعَفَا غُيُوبُكُمْ﴾^(۱).

هەر وەها ئەم فەرمانە پەرورە دگارى بەش كە لەم ئایەتە پىرۆزە داىە:

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾^(۲)..

بكرىن بە دوو دەستوور لە ژيانى كۆمەلایەتى دا..

هەر وەها لەو دەاىە كە مەوداى ئەو زىانە زۆرە رەچاو بكرىت بەهۆى جىاجىابى بەوە لە ئىسلام و موسلمانان دەكەوت و، رادەى ئەو دەر فەتدانهش بزانرىت كە - لەم رى بەوە - بە گومرايان دەدرىت، تا دەستى خۆيان بەسەر ئەهلى حەقدا زال بكەن..

پاشان بەو دەبىت كە مرۆف بە قوربانىدان و هەستكر دنىكى زۆرەو بە "لاوازی" و "كۆلەوارى" ی خۆى، هەول بەدات خۆى بگەىە نىتە كاروانى حەق خوازانى ئىمان، لەگەل خۆ رزگار كردن لە رىا و، بەدەستەننى خۆنەووستى و خۆ لەبىر بردنەو دەا..

(۱) (الأفعال: ۴۶). واتە: لەناو خۆتاندا ناكۆك مەبن، با ئەو توانا و دەستەلامى هەتانه لە دەستان نەچىت. (وەرگىز)

(۲) (المائدة: ۲). واتە: لە بوارى چاكە كارى و خۆپاراستن لە خراپە كارى یارمەتى بەكتر بەن. (وەرگىز)

ده بی هممو ئەمانه ئەنجام بدات له پیناوی گەشتن به شهرفهمەندیی پایه ی بهرزی
"ئێخلاس".

○ هۆکاری شهشه م:

ههروهك يهك نه گرتنی ئەهلی حەق له ئەمان و كه مپوونه وهی غیرهت و نازایه تی یه وه
نی یه، به هه مان جوړیه کگرتنی له خوا بی ناگیان و گو مریانی ش، که له هه مو
کاریکیاندا ته نها دنیا یان مه به سه ته، له نازایه تی و پیا وه تی و جو شی غیرهت و هیممهت
بهرزی یه وه نی یه!

به لکو ئەهلی حەق پوانینی خویان ئاراسته ی پاداشتی دواړوژ کردووه، ئیتر هه رچی
جو شی غیرهت و هیممهت و جوامیری یان هیه له وه مه سه له گرنگ و زورانیه ی دواړوژدا
خستوو یانه ته کار و بلاویان کردووه ته وه. ئنجا له بهر ئەوه ی زوړیه ی کاته کانیا ن - که له
راستی دا سه رمایه ی ته مه نیانه - له ته نها مه سه له یه کی دیاری کراودا به سه ر نابهن، ئەوا
یه کگرتیان له گه ل پیره وانی ریبازی حه قدا یه کگرتنیکی به هیز دهر نا چیت، چونکه
مه سه له ی زوړ هیه و مهیدانی ش گه لنی به رین و فراوانه.

به لام کهسانی دنیا یی و بی ناگا له خوا، له بهر ئەوه ی هه رچی تیروانین و
بیر کردنه و یان هیه ئاراسته ی ئەم دنیا یه ی ده که ن که هه مو پەرۆشی و زانستیکیان له
پیناوی ده ستخستیدایه، ئەوا په یوه ندی یه کی یه کجار به هیزی له گه لدا ده به سه تن و،
سه رجه می ژیری و بیر و هه ست و نه ستیشیانی بو ئاراسته ده که ن. که واته هه ر که سیك
دهستی یار مه تی یان بو دریز بکات، ئەوان پیشوازیی لئ ده که ن و به هه مو توانایه کیانه وه
دهستی پیوه ده گرن. ههروهك کاته به نرخه کانی ته مه نیشیان له چه ند مه سه له و
کی شه یه کی دنیا یی دا به سه ر ده به ن که به لای ئەهلی حەق و راستی یه وه هیچ بایه خینکی
نی یه!

ئەوان له م رهفتاره یاندا وهك ئەو جووله که نه فامه وان که چه ند ورده شوو شه یه کی بی
نرخ ی به پاره و پوولیکی زوړ کپی، چونکه لای و ابو له جوړی "به رده گران به ها کان" ن!
جاش ت کپین به نرخ و به های گران و سه رفکر دنی هه ست و شعور له پیناوی ئەو
شته دا، به حه قی له ئەنجامدا سه ر که و تن به ده ست ده هیئت، باله رینگای ناحه قیشدا
بی ت، چونکه "ئێخلاسی راسته قینه و ته و او" ی تیدا به کار هیتر او ه.

ئالیروهیه که دام و دهسته ی ناحه ق به سه ر شوینکه و تووانی حه قدا سه رده که ون و،
ئەهلی حه قیش ئیخلاسیان له ده ست ده چیت و، ده که ونه زه لیلی و ریا کاری یه وه و،
ناچار ده بن که مه رای ی ئەو دنیا په رستانه بکه ن که هه رچی پیا وه تی و شه هامت و
هیممهت و غیرهت بی ت نی یانه!

ده سا ئه‌ی ئه‌هلی حق!

ئه‌ی ئه‌هلی حه‌قیقه‌ت و شه‌ریعه‌ت و ته‌ریقه‌ت!

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ته‌نها له‌به‌ر حق عه‌ودالئی حه‌قن!

هه‌ول بده‌ن ئه‌م نه‌خۆشی یه‌ سامناکه (که نه‌خۆشی ئیختیلافه) له‌ناوبه‌رن، به‌وه‌ی که به‌م داب و ره‌ویه‌ قورئانی یه‌ به‌رز و گه‌وره‌یه‌ ره‌فتار بکه‌ن که ده‌فه‌رموئ:

﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾^(۱) ..

چاوپۆشی له‌ هه‌له‌ی برایانتان بکه‌ن و، له‌ که‌موکووری یان خۆش ببن و، چاوه‌ ناستی نه‌نگیی یه‌ که‌تردا بنوو قینن و، موناقه‌شه‌ی ناوخۆیی تان ئیستا بجه‌نه‌ لاوه‌ . چونکه‌ دوژمنه‌ ده‌ره‌کی یه‌ کانتان و ا خه‌ریکن له‌ هه‌موو لایه‌ که‌وه‌ هی‌رش ده‌ که‌نه‌ سه‌رتان ..

هه‌روه‌ها رزگار کردنی ئه‌هلی حه‌ق له‌ ژیر که‌وتن و زه‌لیلی، به‌ گرنه‌گرتن ئه‌رکی سه‌رشان و لێپه‌رسراوی دوا‌رژتان بزائن ..

ئهو سه‌دان نایه‌ت و فه‌رموودانه‌ له‌ خۆتاندا جئ به‌جئ بکه‌ن که‌ داوای برایه‌تی و خۆشه‌ویستی و یارمه‌تیتان لئ ده‌ که‌ن ..

به‌ هه‌موو هه‌ست و شه‌عووریکتانه‌وه‌ له‌ گه‌ل ئهو که‌سانه‌ی که‌ له‌ رینگای ئایین و حه‌قی روون و ئاشکرادا براتانن، ده‌ست به‌ یه‌ که‌گرتن و یه‌ کئیتی یه‌وه‌ بگرن، به‌ جوژی که‌ زۆر له‌ ده‌ستگرتنی ئه‌هلی دنیاوه‌ به‌ دنیا که‌یان، پته‌وتر و به‌هێزتر بیٔ ..

هه‌میشه‌ خۆتان له‌ ته‌له‌ و داوی ئیختیلاف پیاریزن ..

هه‌ر گیز که‌ستان نه‌لیت: "من کاته‌ به‌نرخه‌ که‌ی خۆم له‌ بیر کردنه‌وه‌ و خویندنی زیکر و ویرده‌ کاندایه‌ سه‌ر ده‌به‌م و خۆم به‌ شته‌ جوژی یه‌ کانه‌وه‌ خه‌ریک ناکه‌م". ئیتر به‌م جوژه‌ خۆی له‌ مه‌یدان بکئیشته‌ دواوه‌ و بیٔ به‌هۆی لاواز کردنی یه‌ که‌گرتن و یه‌ کئیتی موسلمانان. چونکه‌ ئهو بابه‌تانه‌ی که‌ به‌ جوژی و ئاسایی یان ده‌زانن، له‌ راستی دا جه‌هادیکی مه‌عنه‌ویی تابلی گه‌وره‌ و گرنه‌گن.

با ئه‌مه‌ش به‌ ئموونه‌یه‌ک روون بکه‌ینه‌وه‌:

هه‌روه‌ک ئیشکه‌گرتنی سه‌ربازیک له‌ هه‌ر سنووریکی ئیسلامدا بۆ ماوه‌ی سه‌عاتیک، به‌ پیی مه‌رجه‌ تایه‌تی یه‌ گرنه‌گه‌ کانی خۆی، له‌وانه‌یه‌ بیٔ به‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی سالیکی خواپه‌رستی پاداشتی بۆ بنوو سه‌ریت .. به‌ هه‌مان جوژ، ئه‌م رۆژه‌ به‌نرخه‌ی ته‌مه‌نیشت که‌ له‌ یه‌ک مه‌سه‌له‌ی جوژی جه‌هادی مه‌عنه‌وی دا به‌سه‌ری به‌ریت، به‌ تایه‌ت

(۱) (الفرقان: ۷۲) واته‌: یه‌ کئیک له‌ ره‌وشته‌ جوانه‌ کانی به‌نده‌ راسته‌قینه‌ کانی خوای میه‌ره‌بان ئه‌وه‌یه‌ که‌: هینده‌ مه‌رد و سه‌ره‌رز ناور له‌ کردار و گوفتاری ناشیرین و بی‌که‌لک ناده‌نه‌وه‌ . (وه‌ر گیز)

لەم رۆژە پر لە تەنگانەیدا کە ئەهلی حەق تیبای داژێر کەوتوون، لەوانەبە لە حوکمی ئیشکگرتنە یەک سەعاتی بە کەمی ئەو سەربازەدا بێت. واتە پاداشتە کەمی گەلنی گەورە دەبێت. بەلکو لەوانەبە لای خوای گەورە ئەو رۆژت وەک هەزار رۆژ بۆ بنووسریت. چونکە مادەم کردار لە پیناوی خوا و لە پینی ئەودا بێت، ئەوا سەیری گەورە و بچووکی، بەرزى و نزمى ناکریت. کردارینکی بە ئەندازەى گەردیلەبەک لە پیناوی رازی کردنی خوای گەورەدا، کە ئیخلاسی لە گەلدا بێت، دەبێت بە ئەستێرە کە گەشی پرشنگدار.

کەواتە بایەخ بە ماهیەتی هۆکار و وەسیلەکان نادزیت، بەلکو بایەخ و گرنگی لە بەرھەم و ئەنجامەکاندا بە. جا مادەم بەرھەمی ئەم مەسەلانی رازی کردنی خوای گەورەبە، و بناغەى کارە کەش لەسەر "ئیخلاص" بنیات دەنریت، ئەوا ئەم مەسەلانی بە بچووکی دانانرین، بەلکو تابلێی گەورە و گرنگ.

○ هۆکاری حەوتەم:

هەر وەک ئیختیلاف و موناڤەسەى نیوان ئەهلی حەق هێ ئەو نەبە کە غیرەتیبان بەرامبەر بە کتر بچۆشیت و هەلپە بۆ شتومە کە بێ نرخى دنیاى فانی بکەن، بە هەمان جۆر بە کگرتنی کەسانی دنیایی لەخوای ئاگایش هێ کەرامەت و جوامیریان نەبە. بەلکو ئەهلی حەق نەیانتوانی پارێزگاریی ئەو ریز و ئاکار و رەوشتە بەرزانی بکەن کە لە ئەنجامی پابەندبوونیان بە حەقیقەتەو دەستیان کەوتبوو..

هەر وەها بە هۆی ئەو هێ چەند کەسیکی کەمتەرخەم و بێ نەگەشتوو دزەبیان کردبوو نەوا ئەم مەیدانە، ئەوا نەیانتوانی لە پیناوی حەقدا لە بازەى موناڤەسەبە کە خاویندا. میننەو و خۆیان رابگرن. لە ئەنجامی ئەمەشدا ئەو رەوشتە بەرزانیان - تا رادەبەک - بە شیوێ بە کە کارهینا و، لە هەلدیری ناکۆکی و جیا جایی دا بەربوونەو. بەمەش زیانیکی زۆریان بە خۆیان و کۆمەلای موسلمانان گەیاندا.

بەلام گومرانیانی بێ ئاگا لە خوا، لەبەر نامەردی و بێ عیززەتی و زەلیلایان، دەستی یارمەتیان دەخستە ناو دەستی هەموو کەسیکەو و لە گەل هەر کەسیکدا بگۆنجا، تەنانەت لە گەل کەسانی کەم نرخ و نزمیشدا، یەکیان دەگرت، بۆ ئەو هێ ئەو بەرژووەندی یانەیان دەستگیر بێت کە بە هەناسە پر کێ هەلپەى بۆ دەکەن! هەر لەم پیناوەدا هەتا رادەى پەرستن گوی راپەلێی گەورە و سەر کردەکانیان دەکەن و دلیان نارەنجین. ئەوان بەو جۆرە لە گەل هاو بە شانی خۆیاندا بە توندوتۆلی و چوستوچالاکی

یه کیان گرت و، له دوری ئه‌و به‌رژه وه‌ندی‌یه‌ی مبه‌ستیان بوو به‌هموو شیوه‌یه‌ک کۆبوونه‌وه. ئنجاله ئه‌نجامی ئه‌م لیپرا نه‌ گه‌رموگور و راسته‌دا گه‌یشتن به‌و هیوا و ئواتانه‌ی که مبه‌ستیان بوو.

ده‌سه‌ئە‌ی ئه‌هلی حه‌ق و حه‌قیقه‌ت!

ئە‌ی ئه‌و که‌سه‌نه‌ی تووشی به‌لا و داوی ئیختیلاف بوون!

ئیه‌وه له‌م بارو‌دۆخه‌ دژوار و پر له‌ ته‌نگانه‌یه‌دا پشتتان له‌ ئیخلاس هه‌لک‌ردوو‌ه و، له‌ هه‌ول و کۆششتاندا ره‌زومه‌ندی خواتان مبه‌سه‌ت نه‌بووه‌ و، به‌م کاره‌شتان رینگاتان بۆ ئه‌وه‌ خۆش کردوو‌ه که ئه‌هلی حه‌ق له‌ ده‌ست و پێ‌ بکه‌ون و تالای زه‌لیلی و رسوایی‌یان ده‌ر خوارد بدن.

پێ‌ویسته‌ بزائن که له‌ کاروباری ئاخیره‌تدا هه‌رگیز نابێ‌ مونا‌ف‌سه‌ و حه‌سوودی و غیره‌ت - به‌ هیچ جو‌ریک - بێ‌ته‌ ئاراوه‌. چونکه له‌ روانگه‌ی حه‌قیقه‌ته‌وه، کاروباری سه‌ر به‌ رۆژی دوایی هیچ کام له‌وانه‌ی تێ‌دا نی‌یه‌. خۆ حه‌سوودی و مونا‌ف‌سه‌ کاتی پێ‌دا ده‌بن که چه‌ندین ده‌ستی زۆر بۆ ته‌نها یه‌ک شت درێژ بک‌رین. که ئه‌مه‌ش ئه‌نجامی مونا‌ف‌سه‌ و پێ‌ش‌ب‌ک‌ن و پالنان ده‌کات به‌ غیبه‌ت و حه‌سوودی. پاشان له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی دنیا نشینگه‌یه‌کی کاتی و ته‌نگه‌لانه‌؛ هه‌موو ویست و ئاره‌زووه‌کانی مرۆف‌ ناهێ‌نێ‌ته‌دی و له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش که زۆر که‌س هه‌ن له‌ سه‌ر یه‌ک دانه‌ شت به‌ گزی یه‌ کتردا ده‌رۆن و هه‌له‌یه‌ی بۆ ده‌که‌ن، ئه‌وا نه‌ ئه‌نجامدا ئه‌و جو‌ره‌ که‌سه‌نه‌ ده‌که‌ونه‌ ناو مونا‌ف‌سه‌ و حه‌سوودی‌یه‌وه.

به‌لام له‌ قیامه‌تی گه‌وره‌ و فراواندا هه‌موو ئیماندارێک به‌هه‌شتیکی فراوان و به‌رینی به‌ ئه‌ندازه‌ی زه‌وی و ئاسمانه‌کان تا ده‌گاته‌ ماوه‌ی پێ‌نج سه‌د سال^(۱) رێ‌ ده‌ست

(۱) پرسیارێکی گ‌رنگ که له‌ لایه‌نیکی گ‌رنگه‌وه سه‌ری هه‌لداوه: ئایا ژیری یه‌ کورت‌بینه‌ دنیا‌یه‌ی به‌کانی ئیمه‌ چۆن جینی ئه‌و ریوا‌یه‌ته‌ی تێ‌دا ده‌بێ‌ته‌وه که ده‌لیت: (باوه‌ردار له‌و دنیا‌دا به‌هه‌شتیکی فراوانی به‌ ئه‌ندازه‌ی پێ‌نج سه‌د سال رێ‌ی پێ‌ ده‌به‌خشریت)؟

وه‌لام: هه‌روه‌ک هه‌موو که‌سیک له‌م دنیا‌یه‌دا دنیا‌یه‌کی کاتی و تابه‌تی هه‌یه که بریتی یه‌ له‌ ژیا‌نه‌ تابه‌تی یه‌که‌ی خۆی و، ئه‌و که‌سه‌ له‌و ژیا‌نه‌ی‌دا له‌زه‌ت له‌ هه‌موو هه‌سته‌ دیار و نادیاره‌کانی خۆی وه‌رده‌گ‌رت، به‌ جو‌ریک که ده‌توانیت بلێت: خۆر و ئه‌ستیره‌کان چ‌را و مولکی من. ئیتر بوونی بوونه‌ه‌ران و زینده‌ه‌رانی تر رێ‌ له‌م مونا‌کایه‌تی‌یه‌ی ئه‌و ناگ‌رن. به‌لکه‌و دنیا تابه‌تی یه‌که‌ی پتر بۆ ئاوه‌دان ده‌که‌نه‌وه‌.

نه‌ به‌هه‌شتیشدا - هه‌رچه‌ند جیاوازی زۆر له‌ نیوان ئه‌وی و نموونه‌که‌دا هه‌یه - به‌ هه‌مان جو‌ره‌، چونکه هه‌موو ئیماندارێک سه‌ره‌رای باخچه‌ تابه‌تی یه‌که‌ی خۆی که هه‌زاران کۆشک و حۆری تێ‌دا یه‌، به‌هه‌شتیکی تابه‌تی‌یه‌ی له‌ ناوه‌ندی به‌هه‌شته‌ گه‌شتی یه‌که‌دا هه‌یه که پانتایی یه‌که‌ی پێ‌نج سه‌د سال رێ‌ ده‌بێت. هه‌روه‌ها به‌

ده كهوئیت و، هه‌ریه كه‌شیان حه‌فتا هه‌زار كۆشك و حۆریی پئی ده‌به‌خشریت. كه‌واته له‌ودنیادا هیچ هۆ‌كارێكی ئه‌وتۆ‌نی‌یه كه‌ حه‌سوودی و مونا‌فه‌سه له‌ نیواندا دروست بكات. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌مان تێده‌گه‌یه‌نی‌ت كه‌ ناییت ئه‌و كرده‌وانه‌ی مرۆف به‌ به‌خته‌وه‌ریی دوا‌پۆژ ده‌گه‌یه‌نن، حه‌سوودی‌یان تیدا بییت.

جا ئه‌گه‌ر كه‌سیك له‌مه‌شدا هه‌ر حه‌سوودی به‌ كاره‌ینا، ئه‌وا ئه‌و كه‌سه - بئی هیچ گومانێك - یان ریا‌كاره‌.. یان له‌ ژێر په‌رده‌ی ئایین و كرده‌وه‌ی چاك‌دا به‌ شوین به‌رژه‌وه‌ندیی دنیا‌دا ده‌گه‌ریت.. یاخود له‌ راستی‌دا مرۆفێكی نه‌زانه؛ نازانیت پروو‌کاری كرده‌وه‌ی چاك‌ ده‌بئی پروو‌هه‌و كوی بی‌ت و، هیشتا له‌وه‌ تێ‌نه‌گه‌یشتوو‌ه كه‌ بناغه‌ و كا‌كله‌ی هه‌موو كرده‌وه‌یه‌کی چاك‌ ته‌نها هه‌ر "ئیخلاس"ه. بۆیه‌ وایمه‌ره‌بانی‌یه فراوانه‌كه‌ی خوای گه‌وره‌ تاوانبار ده‌كات و به‌ فراوانی نازانیت، وه‌ك بلی‌ی جیی ئه‌وی تیدا نه‌بیته‌وه‌! ئیتر ده‌ست به‌ حه‌سوودی و مونا‌فه‌سه ده‌كات و جووره‌ دوژمنایه‌تی‌یه‌ك له‌ ئه‌ولیا و به‌نده‌ راست و چاك‌ه‌كانی خوای گه‌وره‌ هه‌لده‌گریت!

لی‌ره‌دا پروو‌داویك‌ ده‌گێ‌ر مه‌وه‌ كه‌ پشتی ئه‌م راستی‌یه‌ ده‌گریت:

یه‌ کیك‌ له‌ براده‌رانی دێ‌رینمان له‌ دلی خۆی‌دا رِق و دوژمنایه‌تی له‌ یه‌کی‌کی‌ تر هه‌لگرتبوو. جا كاتی كه‌ له‌ به‌رچاوی ئه‌مدا مه‌دحی ئه‌و كراو، وترا: "فلان كه‌س

جوړنك‌ كه‌ شیای به‌هه‌شت و هه‌میشه‌یی‌یه‌كه‌ی بی‌ت و به‌ گوێره‌ی خسته‌كار و ده‌ر كه‌وتن و پشكووتنی هه‌سته‌كانی، له‌زه‌ت له‌م به‌هه‌شته‌ی خۆی ده‌چۆیت. كه‌ ئه‌مه‌ش به‌پێی پله‌ی ئیمانێماندا ره‌كه‌ خۆیه‌تی. جا ئیتر بوونی خه‌لكی تر له‌ به‌هه‌شتدا هیچ شتیك‌ له‌ به‌هه‌شته‌ تایبه‌تی‌یه‌كه‌ی ئه‌م كه‌م نا‌كه‌نه‌وه، به‌لكو به‌هه‌شته‌ تایبه‌تی و به‌هه‌شته‌ فراوانه‌كه‌ی ئه‌م پتر فراوان و ئاوه‌دان ده‌كاتوه.

هه‌روه‌ك‌ مرۆف ئه‌گه‌ر ماوه‌ی سه‌عاتێك‌ له‌ باخچه‌یه‌ك‌ یان سه‌فه‌رنێك‌دا، یاخود مانگێك‌ یان سالیك‌ له‌ گه‌شتی‌کی ده‌ره‌وه‌ی و لاتدا به‌سه‌ر به‌ریت، له‌زه‌ت له‌ دم و گوئی و چاو و چه‌شتن و سه‌رجه‌می هه‌سته‌كانی تری و هه‌رده‌گریت، له‌ به‌هه‌شتیدا به‌هه‌مان جوړ هه‌سته‌كانی "چه‌شتن" و "بۆن‌كردن" بۆ ماوه‌ی سالیکی ره‌به‌ق له‌زه‌تی خۆیان و هه‌رده‌گرن، به‌ وینه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ دنیا‌دا بۆ ماوه‌ی سه‌عاتێك‌ له‌ باخچه‌یه‌کی رازاوه‌ی و هه‌رده‌گرن و كاتی تیدا ده‌به‌نه‌سه‌ر. هه‌سته‌كانی: "بینین" و "بیستن" یش له‌وه‌ به‌هه‌شته‌ رازاوه‌ هه‌میشه‌یی‌یه‌دا له‌زه‌ت له‌ گه‌شتی‌کی ئه‌وتۆ ده‌بینن كه‌ سه‌رانسه‌ری به‌هه‌شت بگه‌رته‌وه‌ و له‌ ماوه‌ی پینج سه‌د سالددا به‌سه‌ری به‌ریت، به‌ جوړنك‌ كه‌ له‌ گه‌ل هه‌میشه‌یی به‌هه‌شتدا بگۆنجیت، له‌ بریی ئه‌و سالی‌یه‌ی كه‌ مرۆف له‌ گه‌شتی‌کی ئه‌م دنیا‌دا ده‌بیاته‌ سه‌ر.

كه‌واته هه‌موو باوه‌ردارێك‌، به‌پێی پله‌ی ئیمانیه‌كه‌ی و ئه‌و كرده‌وانه‌ی كه‌ له‌ دنیا‌دا نه‌نجامی داو و به‌ گوێره‌ی جوړی ئه‌و كرده‌وه‌ چاكانه‌ی كه‌ له‌ زبانی دنیا‌ی‌دا كرده‌وونی، سه‌رجه‌می هه‌ست و نه‌سته‌كانی له‌ به‌هه‌شتدا وه‌ك خونه‌چه‌ ده‌كرینه‌وه‌ و ده‌پشكوون. ئه‌میش بۆ خۆی له‌زه‌تیان لێ و هه‌رده‌گریت. (دانهر)

بیوانیکی باشه و یه کیکه له ئهولیاکانی خوای گهوره" سهرنجمان دا ئهم قسه یه هیچ کارینکی سلهیبی تی نه کرد و پی ناخوش نه بوو. که چی هر هینده یه کیکه له کورده که دا وتی: "دوژمنه کهت به راستی نازا و به غیره ته" یه کسه ده ماری حه سوودی و غیره تی تیدا بهرز بووه و!

ئیمهش پیمان وت: "برادر! خو پله ی ویلایهت له پله هره بهرز و گهوره کانی قیامه ته، که واته هیچ شتیکی نی یه بهم پله و پایه به بگات و له گه لی دا بهراورد بکریت. سهرنجمان دا باسکردنی ئهم پله یه هیچ کارینکی سلهیبی تی نه کردیت، به لام هر که باسی هیزی بازوو کرا - که هیزیکه ته نانهت "گا" یش هه یه تی - یه کسه ده ماری حه سوودی و روژاندیت؟! ئه ویش له وه لامدا وتی:

(من و ئه و یه ک ئامانج و ئاواتمان دانابوو پینی بگهین. ئه و هۆ کارانهش که مرؤف به و ئاواتانه ده گه یه نن بریتین له هیز و نازایه تی و هاوچه شنیان. به لام پله و پایه کانی دواوژ بی سنوورن، له وانیه ئه و که سه ی که لی ره دوژمنته له وئی بییت به نازیزترین و خۆ شه ویست ترین هاوړیت)!

ده سا ئه ی ئه هلی حه قیقهت و ته ریهت!

خزمه تکردنی "حه قیقهت" کارینکی ئاسان نی یه، به لکو وه ک هه لگرتن و پاریزگاری کردنی گه بچینه یه کی گه و ره وایه. جا ئه و که سانه ی که ئه و گه بچینه یه له سه ر شان هه لده گرن، به و ده ست و بازوو به هیزانه دلخۆش ده بن که دین و یارمه تی یان ده دن. که واته ده بی سهیری یارمه تیدان و هیز و کاریگه ری یان زیاتر بکریت تا خودی خۆیان. ده بی به شانازی یه که وه شیواویان بییت پیشوازی بکرین و وه بگیرین. چونکه ئه وان به رای راسته قینه و یارمه تیده ری خۆ به ختکارن.

جا ئه گه ئه مه شتیکی پیویست بییت، ئیتر بۆ ده بییت ئیوه به چاوی حه سوودی یه وه - چ جای غیرهت و مونا فه سه - سهیر بکرین؟ که ئه مهش کارینکه "ئینخلاس" له ناو ده بات و تیکی ده شکینیت و، له مه وه ئه رک و کرده وه کانیشتان ده بنه جینی ئه وه ی گو مریان تۆمه تبارتان بکه ن و له ئاستی خۆتان و ریبازه که تان پله یه کی که مەرتان بۆ دابنن. ته نانهت له گه ل ئه وان ده دا به یه ک چا و سهیرتان بکه ن که دنیا به دینه وه ده خۆن و له ژیر په رده ی زانستی حه قیقه تدا ژیا نی دنیا یان دا بین ده که ن. ئنجا بتانخه نه ریزی ئه وان ه ی

که هەردەم لە هەلپە و تەماعدان بۆ دنیای فانی و پیشبەر کێی لەسەر دەکەن. بۆچی خۆتان گەرفتاری ئەمانە و تۆمەتە زۆر و پر لە ستمە کانی تری جگە لەمانەش دەکەن که بۆتان هەلەدەبەستن؟!

چارەسەری ئەم نەخۆشییە، تەنھا بەو دەبیت کە: مەرووف پێش هەموو شتێک خۆی تاوانبار بکات و، پشتمی ئەو کەسە بگرت کە لە رێبازی حەقدا هاوڕێیەتی. هەروەها چارەسەری یەکی تری بە لاندان دەبیت لە دەستووری وێژدان و حەقووستی کە زانایانی زانستی و تووێژکاری (آداب البحث و المناظره) پێی رازی بوون و، بریتی یە لەو هی کە: (هەر کات مەرووف لە تووێژی دا لە گەل یە کێکی تر پر بە دل حەزی دەکرد "حەق" لەسەر زمانی خۆی دەر بکەوێت و بەرامبەرە کەشی لەسەر "ناحەق" بیت، ئەوا ئەو کەسە مەرووفیکی ستمکاری بێ وێژدانه)!

ئەمە سەرەرای ئەو هی کە لە ئەنجامی ئەم حەز کردنە دا زیانی بە خۆی گەیانندوو، چونکە مادەم حەزی کردوو تەنھا لەسەر زمانی خۆی حەق دەر بکەوێت، ئەوا شتێکی نوێ فێر نەبوو، و، لەوانەشە ئەم کارە ی بەرەو لە خۆبایی بوونی بیات! بەلام گەر حەق لەسەر زمانی بەرامبەرە کە ی دا دەر بکەوێت، ئەم نە هیچ زیانی کە دەکات و نە گەرفتاری لەخۆبایی بوونیش دەبیت! بەلکو بەهۆی فێر بوونی شتێکی تازەو، سوودێکی نوێی دەست دەکەوێت.

واتە مەرووفی حەقووستی راستەقینە و بەوێژدان دەروونی خۆی لە پیناوی حەقدا پێشیل دەکات و، ئەگەر لە لایەن بەرامبەرە کەشیەو حەق دەر کەوت، پێی دلخۆش و رازی دەبیت.

جا ئەگەر زانایان و ئەهلی دین و حەقیقەت و تەریقەت، لە ژیان و کاروباریاندا ئەم دەستوورە بکەن بە رابەری خۆیان، ئەوا - پشتم بەخوا - "ئیخلاص" یان دەستگیر دەبیت و، لە کردەو کانی خۆشیاندا - کە بۆ دواڕۆژی دەکەن - سەردە کەون و، بە فەزڵ و میهرەبانیی خۆی گەورەش لەم موسیبه تە گەورەیی کە لە هەموو لایە کەوێت رووی تێ کردوون، رزگار و سەرفراز دەبن.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

بریسکه‌ی بیست و یه‌که‌م

تایبته به (ئیخلاس) هوه

نهم بریسکه‌یه له سه‌ره‌تادا مه‌سه‌له‌ی چواره‌می یادخه‌ره‌وه‌ی حه‌فده‌هم بوو له په‌یامی "چه‌ند یادخه‌ره‌وه‌یه‌ک له خواناسی‌دا". به‌لام له دوا‌یی‌دا بوو به‌خالی دووه‌می "بریسکه‌ی بیستم". نجا به‌هوی بابه‌ته‌که‌ی که "ئیخلاس" ه و به‌بونه‌ی نه‌و نووران‌تی‌یه‌ش که تیایدا‌یه، کرا به "بریسکه‌ی بیست و یه‌که‌م" له کتییی بریسکه‌کان).

(به لای که‌مه‌وه پازده رۆژ جارنک نهم "بریسکه‌یه" بخو‌یتر‌یته‌وه)

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ (الأنفال: ٤٦)

﴿وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ (البقرة: ٢٣٨)

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿۱۰﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ (الشمس: ٩-١٠)

﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ (البقرة: ٤١)

?

ئه‌ی برایانی تاخیره‌تم!

ئه‌ی هاو‌رپی‌یانم له خزمه‌ت‌کردنی قورئانی پی‌رۆزدا!

باش بزانی - هه‌روه‌ک ده‌شزانن - که گرن‌گترین بناغه، به تایبته بوو کاروباری تاخیره‌ت، هه‌روه‌ها گه‌وره‌ترین هیژ و، په‌سه‌ندترین تکا‌کار و، پته‌وترین پالپشت و، کورت‌ترین ریگا بوو گه‌یشتن به حه‌قیقه‌ت و، گیراترین نزا‌ی مه‌عنه‌وی و، به‌ریژترین هۆکاری به‌ده‌سته‌ینانی ئاما‌نجه‌کان و، بالاترین ره‌وشت و، پاک‌ترین به‌ندا‌یه‌تی.. تنه‌ها هه‌ر "ئیخلاس" ه!

جا مادهم (ئىخلاس) ئەم ھەموو نوورە درەخشان و ھىزە مەحکەم و توندو تۆلانەى تىدايە ..

مادەم خواوھەندىش، بە چاکە کارى و بەخشنەبى خۆى، ئەر کىكى خاوين و پىروز و گەورە و خزمەتگوزارى يە کى گشتى و بەرزى خستووھە ئەستۆمان کە برىتى يە لە کارمەندى ئىمان و خزمەتگوزارى قورئان، لە کاتىکدا کە ئىمە تابلېنى لاواز و کەم و ھەزارىن و، چەندىن دوژمنى زۆر و تەنگانەى سەخت روومان تى دە کەن و، بىدعەت و گومرابى زۆر و زەبەندەش - کە لەم سەردەمەدا بە سەربەستى دىن و دەروڤن - ئابلۆقەيان داوين ..

مادەم ئەمە حالى ئىمەيە و خواى گەورەش ئەو ئەر کە مەزنەى خستووھە ئەستۆمان، ئەوا چارنى يە دەبى ھەرچى ھىز و وزە و توانامان ھەيە ھەموويان لە پىناوى بەدەستھىنانى "ئىخلاس" دا بىخەينە کار.

بەلئى، چارنى يە جگە لەوھى کە "ئىخلاس" بەدەست بەئىن، بەلکو بەدەستھىنانى ئىخلاس کارىکە خراوھە ئەستۆمانوھە و پىمان سپىراوھە. تەنانەت پىوستى يە کى يە کجار زۆرمان بە جىگىر کردنى نەئىنى ئىخلاسە لە ناخى خۆماندا.

چونکە ئەگەر ئىخلاس بەدەست نەھىن ئەوا ھەندىک لەو خزمەتگوزارى يە پىروزانەى کە تا ئىستا بەجىمان ھىناون، لە دەستمان دەردەچىن و، خزمەتە کە شمان بەردەوام نايىت و، پاشان لەسەر ئەو کارەشان لىپر سىنەوھى توندوتىژمان لە گەلدا دە کرىت. چونکە ئەو کاتە بەھۆى پەيدا بوونى کەلین لە ئىخلاسە کەماندا دەروپنە رىزى ئەو کەسانەى کە بەر ئەم نەھى و ھەرەشەيەى قورئان دە کەون کە دەفەر موى:

﴿وَلَا تَشْتُرُوا بِآيَاتِي تَمَنَّا قَلِيلًا﴾^(۱).

ديارە بەم کارە و لە پىناوى چەند دەستکەوتىكى دىنايى بى نرخ و زىانبەخش و لىلدا، کە ھىچ سوودىکيان تىدا نى يە و، لەبەر ھىنانەدىي چەند بەرژوھەندى يە کى کەسى و ھەندە کى و بى بايەخى وەك: رىبا و خۆپەسەندى، بەختەوھرى ھەمىشەيى خۆمان لەدەست دەدەين ..

(۱) (البقرة: ۴۱). واتە: نايەتە کاتم بە نرخ و پاداشتى کەم مەگۆرنەوھە. (وەرگىز)

هەروەها بەم کارەمان دەستدریژی دەکەینە سەر مافی هەموو ئەو کەسانەى کە لەم خزمەتگوزارىیەدا برامان..

هەروەها وەك ئەوانەمان لى دیت کە دەستدریژی دەکەنە سەر ریبازى خزمەتگوزارىی قورئان..

هەروەها بەم کارەمان دەچینە ریزی ئەوانەى کە - وەك پيويست - ریزی راستىیەکانى ئیمانیان نەگرتوو و بى ئەدەبىیان لە بەرامبەرەو نواندوو. ئەى برايانم!

ئەو کاروبارە گرنگانەى کە رینگای گەيشتنى مرقون بە خیر و چاکە کارى، چەنلین رینگر و تەگەرەى زىانبەخشى زوربان دیتە رى، چونکە شەیتانەکان خویان لە گەل خزمەتگوزارانى ئەم بانگەوازە پیرۆزەدا ماندوو دەکەن و رىیان لى دەگرن.

جالە پیناوى رى بەستن لەو شەیتانانە، دەبى مرقى ئیماندار هەمیشە پشت بە "ئىخلاس" بەستیت و لەو رىیەو دەلتیایى و ئاسوودەبى دەروون بەدەست بهینیت.

دەسا ئیوش - ئەى برايانم! - هەروەك لە مار و دوویشك خۆتان دەپاريزن هەر بەو جۆرەش خۆتان لەو هۆکارانە پاريزن کە "ئىخلاس" تان زامدار دەکەن. چونکە دەروونى بەدخواز جىي متمانە و پشت بى بەستن نىیە، وەك قورئانى پیرۆز لەم بارەو لەسەر زمانى حەزەرتى یوسفهوه - دروودى لەسەر بىت - فەرموویەتى:

﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾^(۱).

کەواتە وریا بن! هەرگیز "لەخۆبایى بوون" و "خۆپەسەندى" و "دەروونى بەدخواز" هیچ کامیان نەتاخەلەتین!

جالە پیناوى دەستخستنى "ئىخلاس" و پاراستنى داو، بۆ مەبەستى دوورخستنهوه و نەهیشتنى ئەو شتانەى کە رى لە هینانەدبى "ئىخلاس" دەگرن، ئەم دەستورانهى خوارەو بەکەن بە رابەرتان:

◆ دەستورى یەكەمتان:

(بالە هەموو کردەو یەكدا ئامانجتان تەنها رەزامەندىی خواى گەرە بىت!)

(۱) (یوسف: ۵۳). واتە: نەفس (دەروون) فەرماندەر و هاندەرى خراپکارىیە، مەگەر نەفسىك خوارەحمى پىن بکات. (وەرگێر)

چونکه ته گهر خوا له و کرده په رازی بیټ، ته و ا رازی نه بوونی سهرجه می دنیا و پشت هه لکر دنیان هیچ نرخ و بایه ختیکی نی په و، ته گهر خوای گه و ره ته و کاره په سه نه بکات و و هری بگریټ، ته و ا و ه نه گرتنی هه موو خه لکی - به گشتی - هیچ کاریگه ری په کی نی په. خؤ دوا ی ته و هی که خوای گه و ره کاره که ی لی و ه رگریټ و پی رازی بوو، ته گهر بیه ویت و دانستی خواستی له سهری بیټ خه لکیش و الی ده کات که و هری بگرن و پی رازی بن، با خؤیشتان ته و ته نجماه تان نه ویستی! که و اته ده بی تامانجی سهره کیتان له م خزمه ته پیروژه دا، که خزمه تکر دنی ئیمان و قورئانه، ته نه په رهامه ندیی خوای گه و ره بیټ.

◆ ده ستوری دوو هه متان: بریتی په له و هی:

(ره خنه له و بر ایانه تان نه گرن که له م خزمه تگوزاری په ی قورئاندا کار ده که ن) و. بریتی په له و هی که: (هه ر گیز به هؤی "خؤ به گه و ره گرتن" و "شانازی کردنه و به سه ر په کتری" دا ته و جوړه هانده رانه نه و رووژینن که غیبه و ه سوودی له نیواندا دروست بکات).

چونکه هه روه ک هه سوودی له نیوان دوو "ده ست" ی مرؤفدا نی په و، "چاوه کان" یشی ره خنه له په کتری ناگرن و، "زمان" ره خنه له کاری "گوئی" ناگریټ و، "دل" یش عه بیه و نه نگیی "گیان" نابینټ، به لکو هه ریه ک له مانه عه بیه و ناته و او بی ته وانی تر ده پؤشیت و، هه موویان یارمه تی په کتر ده دن، ده نا رووناکیی ژیان له و جهسته یه دا ده کوژیته و و، گیانی لی دهرده چیت و، پاشان پارچه پارچه ده بیټ ..

هه روه ها وه ک چه رخ و جه روپیچه کانی هه ر کار گه یه ک هه سوودی یان له نیواندا نی په و، هیچیان ده ست ناخاته ناو کاروباری ته وانی تره و و پیشی ناکه ویت و، به ره خنه و توانج و عه بی دؤزینه و له په کتر دا په کی کاری په کتر ناخه ن. به لکو هه ریه که یان به هه موو هیژ و توانای خؤیه و ه یارمه تی ته وانی تر ده دات و، پال به چه رخه کانی تره و ده نیت که به ره و تامانجی دیاری کراوی خؤی پروات. به م چه شنه هه موو ته و چه رخانه به په کگرتن و پشتگیری ته و او ته بی په کتره و به ره و هه مان تامانج و مه به ستیان دهرؤن که له پیناوی دا دروست کراون، به راده یه ک که ته گهر هه ر شتیکی نامؤ پرواته ناو کاره کانیانه و ه - با به ته ندازه ی گهر دیله په کیش بیټ - ته و کار گه یه له کار ده که ویت و، ئنجا خاوه نه که شی ناچار ده بیټ له بناغه و ه هه لی بووه شینیته و ه.

ده سا ته ی قوتابییانی په یامه کانی نوو و ته ی خزمه تگوزاراننی قورئانی پیروژ!

هەر وەك هەموو ئەمانەى پیشوو بەو جۆرەن كە باسماڻ كۆردن، ئیمەش بە هەمان جۆر چەند بەش و ئەندامیکین لە كەسیتی بە كى مەعنەویى ئەوتۆدا كە شیاوی ئەو هەبە ناوی "مروڤى كامل" ی لى بنریت!

ئیمە وەك چەر خە كانى كار گە یەك و این كە "بەختە وەریى هەمیشەى" بۆ ژيانىكى هەتا هەتایى بەر هەم دەهینیت. كەواتە ئیمە چەند خزمەتگوزاریكىڻ لە كەشتى بە كى پەر وەر دگاریى و هەادا كار دە كەین كە نەتە وەى پیغەمبەرى ئىسلام ﷺ بەرەو لیوارى ئارامى و ئاسایش - كە خانەى بەهەشە - دە پەرنیتە وە.

كەواتە ئیمە پیوستى بە كى گە لى زۆر و ناچاریمان بە یە كىتى و پشتگىرى تەواوتى و بە دەستەینانى نەینى "ئىخلاس" هەبە، كە هیژىكى مەعنەویى بە ئەندازەى هەزار و سەد و یازدە (۱۱۱) مان تەنها لە چوار دانە ژمارەى "یەك" دا بۆ ئامادە دە كات.

بە لى، ئە گەر سى پىتى "ئەلف" جیا جیا بن و یەك نە گرن، هەر تەنها نرخی سى دانەیان دە بیست، بە لām گەر بە نەینى ژمارەى ریز بیهستن و پشتى یە كترى بگرن، نرخیان دە گاتە سەد و یازدە: (۱۱۱).

بە هەمان جۆر، ئە گەر چوار دانە ژمارە "۴" لە یە كتر دابیرین و بە جیا جیا بنوو سیرین، دە كە نە شازدە. بە لām ئە گەر ئەم ژمارانە بە هۆى نەینى برا یەتى و یەك ئامانجى لە یەك دێردا یە كیانگرت، ئەوا نرخی و هیژى چوار هەزار و چوار سەد و چل و چوار: (۴۴۴) پەیدا دە كەن!

بە لى، چەندین شایەت و پرووداوى میژوویى زۆر هەن كە چەسپاندوو یانە: هیژى مەعنەوى و با یەخى راستە قینەى "شازدە كەس" لەوانەى كە بە هۆى نەینى ئىخلاسى تەواوتى یەو هەتا پادەى "خۆبەختكارى" یە كیان گرتوو، لە هى چوار هەزار كەس زیاترە!

حیكەتى ئەم نەینى یەش لەو هەدا یە كە:

هەریە كە لەو "دە" كە سەى كە بە راستى یە كیان گرتوو، دەتوانیت جگە لە چاوى خۆى، بە چاوى برا كانیشى بینیت و بە گوینى ئەوانیش بیستیت. واتە هەریە كە بیان ئەو نەندە هیژى مەعنەویى هەبە، وەك بلىتى بە "بیست" چا و دە بینیت و، بە "دە" عەقل بیر دە كاتە و، بە "بیست" گوینى دە بیستیت و، بە "بیست" دەست كار دە كات^(۱).

(۱) بە لى، هەر وەك پشتگىرى و یە كگرتنى راستە قینە و تەواوتى كە لە ئىخلاسە وە سەرى هەلداییت جەسەرىكى وایە كە سوود و قازانجى لە ژمارە بە دەرى لى كۆدە بیتە و، بە هەمان جۆر قەلغانىكى گە وەرە و

◆ دستوری سی هه متان:

ئەم دەستورە بریتی یە لەو هی که بزانی: (هەرچی هیژتان ههیه تهنه له "حەق و ئیخلاص" دایه)!

بهێتی، هیژی راسته قینه هەر تهنه له حەق و ئیخلاص دایه، تهنه ت ناحه قه وه وانیش، بهۆی بهردهوامی و ئیخلاسیان له ناحه قی یه که یاندا هیژ به دهست دههین!

ئەم خزمه تگوزاری به مان له رینگای ئیمان و قورئاندا، خۆی له خۆی دا، به لگه یه له سه ر ئه وه ی که "هیژ" تهنه له حەق و ئیخلاص دایه. هەر تهنه به جیهینانی ئیخلاسیکی که م لهم خزمه ته دا ئەم ده عوایه مان ده چه سپیئت. چونکه ئه وه ی له شاره که ی خۆم^(۱) و له ئه سه مبه وول له پیناوی خزمه تکردنی ئایین و زانسته شه رعی یه کاندایه له ماوه ی بیست سالدا راما نه پرا ند، لی ره دا^(۲) و له ماوه ی هه شت سالدا سه د هی نه دی ئه وه مان ئه یجا م دا. له کاتی کدا که ئه وه که سه نه ی له و ی یار مه تی یان ده دام سه د هی نه دی، به لکو هه زار ئه وه نه دی یار مه تیده رانی ئی ره م ده بو ون.

خزمه تگوزاری ئه م هه شت ساله ی ئی ره مان، له گه ل ئه وه شدا که تهنه و ئاواره و نیمچه خوینده وارم^(۳) و، له ژیر چاودیری و تهنه گ پی هه لچینی چه ند فه رمان به رینکی پی و پزاندانام، به فه زلی خوای گه وره، هیژینکی مه عنه وپی ئه وتوی پی به خشیین که سه د هی نه دی ئه وه ی پیشووترمان سه ر که وتن و ته و فیقی خوایی بۆ ده ر خستین. له به ر ئه وه،

پالپشتینکی گه وره شه له به رده م هه موو جۆره ترس و سامناکی یه که دینه رینی مرؤف، تهنه ت له به رده م مردنیشدا! چونکه مردن تهنه یه که دانه "گیان" له گه ل خۆی ده بات. خۆ ئه وه که سه ی که به هۆی نه نیی برابه تی پاک و راسته قینه وه، له کاروباری دوا رۆژ و له پیناوی ره زامه ندیی خوادا، په یوه ندی له گه ل برا کانی دا به ستوه، به ژماره ی ئه و برایانه ی "گیان" ی هه یه. که واته به زه رده خه نه وه پیشوازی له "مردن" ده کات و ده لیت: "یاخوا گیانه کانی ترم هه ر بژین و له هه موو ده رد و به لایه که دوور بن، چونکه ماده م ئه وان پاداشتی کرده و ی چاکم ده ست ده خه ن، ئه و ژیا نیکی مه عنه ویم بۆ دا بین ده کهن. که واته من نه مردووم!" ئی تر به و جۆره گیانی خۆی به شادمانی یه وه ده به خشی ت و به زمانی حالیش ده لیت: "من تهنه له ئاستی گونا ه و کرده و ی خرا پدا مردووم، ده نا له ئاستی پاداشتی کرده و ی چاکدا به و گیانانه ی ترم ده ژیم و له وان ه وه هه رده م پاداشتم ده ست ده که ویت! (دانه)

(۱) مه به ست شاری "وان" ه له کوردستانی باکور. (وه ر گێر)

(۲) مه به ست شارۆچکه ی "بارلا" یه که ده که ویت به باشووری خۆرئاوای تورکیا و هه شت سال و نیو مامۆستا

نوورسی له و ی ده ست به سه ر بووه. (وه ر گێر)

(۳) مه به ست ناخۆشیی خه ته که یه تی، چونکه دانه ر خه تی ناخۆش بووه! (وه ر گێر)

گه‌یشتوو مه‌ته قه‌ناعه‌تیک‌ی ته‌واوه‌تی به‌وه‌ی که هه‌ر چی ته‌وفیقی خوا‌ییمان لی‌رده‌ا ده‌ست که‌وتروه‌ه‌نه‌ها به‌ه‌زی ئی‌خلاسی راسته‌قینه‌ی ئی‌وه‌وه‌ بو‌وه‌..

من دان به‌وه‌دا ده‌نیم که ئی‌وه‌ به‌ه‌زی ئی‌خلاسی ته‌واوه‌تیتانه‌وه‌، تا راده‌یه‌ک منتان له‌ ری‌اکاری ر‌زگار کرد، که ده‌ردیک‌ی کوشنده‌یه‌ و، له‌ ژیر په‌رده‌ی "ناوبانگ‌دا" ختوو‌که‌ی ده‌روون ده‌دات و مرؤف له‌ خشته‌ده‌بات.

له‌ خوا‌ی‌گه‌وره‌ دا‌وا‌کارم که هه‌مووتان به‌ "ئی‌خلاسی ته‌واوه‌تی" به‌هره‌مه‌ند و به‌خته‌وه‌ر بکات و، منیش له‌ گه‌ل خۆتان له‌و ئی‌خلاسه‌دا به‌شدار بکه‌ن.

ده‌زانن ئیمامی‌عه‌لی و شیخی‌گه‌یلانی - خوا‌یان لی‌ رازی بی‌ت - له‌ که‌رامه‌ته‌کانیاندا ئاوریان لی‌ دا‌ونه‌ته‌وه‌ و به‌ چا‌وی با‌یه‌خ پیدان و دل‌دانه‌وه‌ و سۆزه‌وه‌ بۆیان روانیون، وه‌ک بلی‌ی به‌شی‌وه‌یه‌کی مه‌عنه‌وی پی‌رۆزبایی خزمه‌تگوزاری‌یه‌کانتان لی‌ ده‌که‌ن. ده‌سا با ئی‌وه‌ش هیچ گومانیک‌تان له‌وه‌دا نه‌بی‌ت که ئه‌و با‌یه‌خ پیدان و ئاور لی‌دانه‌وه‌ و دل‌دانه‌وه‌یه‌ی ئه‌وان، ته‌نه‌ها له‌به‌ر ئه‌و ئی‌خلاسه‌یه‌ که به‌ده‌ستتان هینا‌وه‌. جا ئه‌گه‌ر خوا‌نه‌خواسته‌ ئه‌م ئی‌خلاسه‌ به‌ ئه‌نقه‌ست له‌ده‌ست بدن، ئه‌وا شایانی زلله‌ لی‌دانیان ده‌بن.. یادی "زلله‌کانی میهره‌بانی" ی بریسکه‌ی ده‌هه‌م بکه‌نه‌وه‌!

جا ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی‌ت ئه‌م دوو مرؤفه‌ به‌رپۆزه‌ هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ مامۆستا و پابه‌ر و پشتگیری مه‌عنه‌ویتان بن، ئه‌وا له‌ پتی جی‌جی‌ به‌جی‌ کردنی ئه‌م ئایه‌ته‌ پی‌رۆزه‌وه‌ که ده‌فه‌رموی:

﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَلْسِنِهِمْ﴾ (الحشر: ٩) ئی‌خلاسی راسته‌قینه‌ و ته‌واوه‌تی به‌ده‌ست به‌ین.

واته‌ ده‌بی له‌ په‌له‌ و پایه‌ و ریزدا، ته‌نانه‌ت له‌ سووده‌ ماددی‌یه‌کانیشدا که ده‌روونی مرؤف‌ه‌زیان لی‌ ده‌کات، برایانتان پیش خۆتان بجه‌ن. به‌لکو له‌ سووده‌ پاک و بی‌گه‌رده‌کانیشدا (وه‌ک فی‌ر کردن و پراگه‌یانندی حه‌قیقه‌ته‌کانی ئیمان به‌خه‌لکی) هه‌تا ده‌توانن بۆ ئه‌وه‌ مه‌روانن که ئه‌و کاره‌ له‌سه‌ر ده‌ستی خۆتاندا بی‌ته‌دی! به‌لکو به‌وه‌ رازی و دل‌تیا بن که له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سانی تر ئه‌نجام بدری‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ردی "خۆپه‌سه‌ندی" له‌ دل و ده‌روونی ئی‌وه‌دا جی‌جی‌ خۆی نه‌کاته‌وه‌!

له‌وانه‌یه‌ به‌کیک‌تان هه‌ز بکات ته‌نیا "خۆی" پاداشتی ده‌ست بکه‌وی‌ت و، بیه‌وی‌ت ته‌نیا "خۆی" کاریکی گرنگی ئیمان روون بکاته‌وه‌! خۆ هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌م کاره‌ هیچ گونا‌هینکی تیدا نی‌یه‌، به‌لام روونی ئی‌خلاسی نی‌وانتان لی‌ل ده‌کات!

◆ دەستووری چوارەمتان:

دەستووری چوارەم بریتیە لەو هی که: (بە سوپاسەوێ شانا زی بە بەهرە و پەروەشتە جوانەکانی بریانتانەو بەکن و، ئەو پەروەشتانە بە هی خۆتان لە قەلەم بەن).
 لە نیوان سووفیانی تەریقەتدا چەند زاراویەك هەیه، وەك: "الفناء فی الشیخ" و "الفناء فی الرسول". خۆ منیش سووفی و خواوەن تەریقەت نیم هەتایە كێك لەو زاراوانەتان بۆ دەستیشمان بکەم. بەلام دەستووری: "الفناء فی الإخوان" دەستوورینکە بە تەواوی لە گەل رێبازی ئیمەدا دەگوێنێ. واتە برالە براکەیدا بتوێتەو. بەو واتایە هی که هەریە که هەستە دەروونی بەکانی خۆی لەبیر بباتەو و بە بیری خۆی لە گەل پەروەشتە بەرزەکانی براکانی دا بژی. چونکە رێبازمان تەنها "برایەتی" بە لە پیناوی خوادا و، ئەو پەيوەندی یانەش که بە یە کەوێ دەمانبەستیت، تەنها برایەتی راستەقینەیه؛ نە پەيوەندی باو که لە گەل کورد و نە هی شیخیشە لە گەل موریددا.

هەر و هەر مادەم رێبازمان هاوێتیی (الخلیلیة) یە، ئەو مەشرەمان "خوللەتە". خوللەتیش داخواری هاوێتیی راست و هاوێتی یە کی خۆبەختکار و برایە کی بە غیرەتە. بناغە هی ئەم خوللەتەش تەنها "ئینخلاس" تەواوەتی و راستەقینە" یە. جا هەر کامتان کەمتەرخەمی لەم ئینخلاسدا بکات، ئەو لە چلە پۆیە خوللەتەو دە کەوێتە خواریو، دوور نی بە بکەوێتە ناو شیونکی قوولەو، چونکە هیچ ناوێندە جێ یەك لەو نیوانەدا نی بە هەتا خۆی تیدا راگیر بکات.

بەلێ، تەنها دوو رینگا هەیه:

هەر کەس لە رێبازی ئینخلاسی تەواوەتی دا، کە راستە شەقامی قورئانە، لیمان جیا بیتهو، دوور نی یە، بێ ئەو هی بە خۆی بزانی، بچیتە ریزی ئەوانە هی که خزمەتی ئیلحداد دە کەن و لە دژی قورئان رادەوێستن!

پشت بەخوا ئەوانە هی که لە رینگای پەيامەکانی نوورەو پەروەشتوونەتە ناو گۆرەپانی خزمەتگوزاری قورئانی پەروەزەو، ناکەوێ ئەو چال و شیوێ قوولانەو، بەلکۆ چەندەیان لە توانادایە هی و تەوژمی زیاتر بە "نوور" و "ئینخلاس" و "ئیمان" هەکیان دەدەن.
 ئە هی بریانتم لە خزمەتگوزاری قورئانی پەروەزدا! بزانتن که:

□ گرنگترین هۆکار بۆ دەستکەوتنی "ئینخلاس" و پاشان بۆ پارێزگاری لیکردنی،

بریتی یە لە: یادکردنەو هی مردن!

هروهك "هيوادريژى" كه لىن له ئىخلاسا دروست ده كات و مروّف بۆ رپاكارى و خوْشه وىستى دنيا راده كىشيت، "ياد كرده وى مردن" يش به پىچه وانه تى، چونكه وا له مروّف ده كات كه بىز له رپاكارى بكاته و، له فر و فلى دهر وونى به دخواز رزگارى ده كات و ده يگه نيته پايه "ئىخلاسا" به بۆنه ي بير كرده وى له مردن و له ناو چوونى دنيا.

سوْفى يه كان و نه وانهش كه له سه رپىازى راستى زانستى ده پون، به بۆنه ي نه و دهر سه ي كه له م دوو ئايه ته و و ه ريانگر توه: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾^(۱) و ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾^(۲) ياد كرده وى مردن يان به بناغه يه كى گرنكى رپىازه كانى خوْيانا داناه و، به م ياد كرده و هيش نه نديشه ي هه ميشه ي و مانه و ه يان له بير و ميشكى خوْيانا دهر كرده و، كه نه نديشه يه كه "هيوادريژى" بۆ دروست ده كردن. چونكه له م ياد كرده و ه يدا و ايان داناه كه وا ئىستا مردون.. ئىستا ده شورين.. ئىستا ده خرينه ناو گۆره كه يانه و.. هتد.

مروْفىش هه تا به م جۆره بير بكاته و، دهر وونى به دخواز (نه فسى ئه ماره) ي ورده ورده واز له هيوادريژى يه كانى ده هينيت.

ئهم ياد كرده و ه ي "مردن" گه لى سوودى زورى تىدايه. بۆ زانينى راده ي گرنكى ياد كرده وى مردن نه و هنده به سه كه بزائين پىغه مبه ر ﷺ ئىمه ي بۆ ئهم ياد كرده و ه يه رىنمايى كرده و، فه رمويه تى: "أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَٰذِمِ اللَّذَاتِ: الموت"^(۳).

جا له بهر نه و ه ي رپىازى ئىمه راستى يه كى زانستى يه، تا نه و ه ي ته ريقه تىكى سوْفى يانه بىت، نه و ا خوْمان به ناچار نازائين وهك نه و ان به "نه نديشه" و "گريمان" يادى مردن بكه ينه و. سه ره راي نه و ه ي كه ئهم شىوازى بير كرده و ه يه له گه ل رپىازى حه قيقه تدا ناگو نچى، چونكه بير كرده و ه له دواروژ به و نه ناييت كه به نه نديشه "داهاتوو" بۆ "ئىستا" به يترىت، به لكو به و ده بىت كه مروّف به بيرى خوْيه و له "ئىستا" يه و به روات بۆ "داهاتوو" ي. واته له روانگه ي "ئىستا" وه بۆ "داهاتوو" بروايت، ههروهك حه قيقهت و ايه!

(۱) (آل عمران: ۱۸۵). واته: هه رچى گيانله به ره مردن ده چىزىت. (وه رگىر)

(۲) (الزمر: ۳۰). واته: توْيش و نه و انيش ده مرن. (وه رگىر)

(۳) رواه أحمد و الترمذى و حسنه. والنسائى و ابن ماجه و البيهقى و الطبرانى فى الأوسط. و صححه ابن حبان و الحاكم. و معنى هاذم: قاطع. واته: زور يادى مردن بكه نه و. (وه رگىر)

که واته پئویست به "ئەندیشە" و "دانانی گریمان" ناکات، ئەو هتا مرۆف دەتوانیبت هەر ئیستا سەیری تەرمە گەمی خۆی بکات که بەری درەختی تەمەنە کورتە کەمی خۆیەتی. خۆ ئەگەر نەختی چاوی بگێرێت نەک تەنها مردنی خۆی، بەلکو مردنی کات و سەردەمە کەشی دەبینیبت، خۆ ئەگەر زیاتریش چاوی بگێرێت ئەو تەنانەت مردن و کاو لیبوونی سەرانسەری دنیای بەرچاوی دەکوێت. دیارە بە بینینی ئەمەش رێیە کە بەرەو "ئیخلاسی تەواوەتی" لێ دەکرێتەو.

□ هۆکاری دوو هەم بۆ دەستخستنی "ئیخلاسی" بریتی یە لەو هەمی کە:

دلی مرۆف حوزوور و دلنیایی بە دەست بەهینێت بە هۆی ئیمانی تەحقیقی و، لە رێی ئەو بریسکانهش که لە بارە ی تیرامانی ئیمانی یەو لە بەدی هینراوانی خوای گەورە دەدوین^(۱).

ئەم چەشنە تیرامانە وایە خاوەنە کەمی دە کات خوای گەورە بناسیبت. خۆ هەر هیندەمی خوای ناسی، بە جاری ئارامی و هیمنی دەرژێتە ناو دل و دەروونیەو.

بەلێ، ئەمە شتیکی زۆر حەق و راستە، چونکە دەر کەوتن و سەر هەلدانی ئەم چەشنە بیر کردنەو و تیرامانە لە بیری مرۆفدا وای لێ دە کات که هەمیشە بیر لە ئامادەیی و چاوی لێ بوونی خوا بکاتەو. واتە: بیر لەو بکاتەو که خوای گەورە ئامادەیی و چاوی لێ یەتی. خۆ هەر کاتی ک مرۆف گەیشتە ئەم پلەییە، ئیتر ئاوپ بە لای غەیری خوادا ناداتەو، و هیز و تواناش لە کەسی تر وەر ناگرێت. چونکە لا کردنەو بە لای هەر شتیکی تری جگە لە خوای گەورە، ئەدەبی حوزوور و ئارامیی دل کەم دە کاتەو.

بەم جۆرە مرۆف لە ریاکاری رزگاری دە بیبت و پشت بە خوا "ئیخلاسی" دەستگیر دە بیبت.

بەلێ، چەندین پلەمی زۆر لەم جۆرە تیرامانەدا هەییە. هەر کە سیش بە پێی دەستکەوت و توانا و هیزی خۆی، سوودیانی لێ وەر دە گرێت.

لیژەدا بەم ئەندازەییە واز لەم باسە دە هینین و، خوینەری بە ریز رەوانەمی "پەیا مە کانی نور" دە کەین. چونکە ئەو پەیا مە نە چەندین راستیی زۆریان سە بارەت بە رزگار بوون لە ریاکاری و دەستکەوتنی "ئیخلاسی" باس کردووە.

(۱) ئەوانەش لە بریسکه می بیست و نۆ هەمی ئەم کتێبەدا دانراون. (وەر گێر)

وا ئیستاش چند هۆ کارئیک روون ده کهینهوه لهوانه‌ی که رئی له هاتنه‌دیی "ئیخلاس" ده گرن و، دهر گای ریاکاری ده‌خه‌نه سه‌رپشت:

❖ رینگری یه گهم له هاتنه‌دیی "ئیخلاس":

بریتی‌یه لهو "حه‌سوودی" یه‌ی که له به‌رژه‌وه‌ندی‌یه ماددی‌یه کانه‌وه په‌یدا بووه!
ئهم حه‌سوودی‌یه ورده ورده ئیخلاس تیکده‌دات. به‌لکو به‌رهمی کرده‌وه کانیش ده‌شیوئینت. ته‌نانه‌ت به‌رژه‌وه‌ندی‌یه ماددی‌یه کانیش له‌ده‌ست دهرده‌کات!

به‌لئی، ئهم نه‌ته‌وه‌یه هه‌رده‌م ریزی ئه‌و که‌سانه‌ی گرتوو که به‌راستی بۆ حه‌قیقه‌ت و رۆژی دوایی تیکۆشاوان و، بۆ مه‌به‌ستی به‌شداری کردنیان له‌و کرده‌وه‌راستانه‌دا، که نه‌نها بۆ خوای گه‌وره‌ئه‌نجامیان داوان، ده‌ستی یارمه‌تیی بۆ درئژ کردوون.

نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام له‌م رووه‌وه‌هه‌میشه ده‌ستگرتویی ئه‌و خزمه‌تگوزارانه‌ی کردوو و دیاری‌یان پین به‌خشیون، تاکو پینووستی‌یه ماددی‌یه کانی ئه‌وان نه‌هیلن و له‌کاروباری سه‌ره‌کیی خۆیان دوانه‌که‌ون. ئه‌و که‌سانه‌ش که ئه‌رکی ئهم یارمه‌تیدانه‌یان له‌ئه‌ستۆ گرتوو، ئه‌وپه‌ری ریزیان بۆ کارگوزارانی رینگای خواوه‌ند پیشان داوه.

به‌لام هه‌رگیز ناییت کارگوزارانی ئهم رئی‌یه خۆیان داوای ئه‌و یارمه‌تی‌یانه‌ بکه‌ن، به‌لکو پینشکه‌شیان ده‌کریت. ته‌نانه‌ت ناییت هه‌ج کام له‌وان به‌زمانی حالیش - وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دل چاوه‌پروان بیت - داوای ئه‌و چه‌شنه‌ یارمه‌تی‌یانه‌ بکات! به‌لکو بی ئه‌وه‌ی به‌خۆی بزانییت و داوای بکات پینی ده‌به‌خشریت و خوای گه‌وره‌ بۆی ده‌نیریت، ده‌نا که‌لین له "ئیخلاس" ه‌که‌ی‌دا دروست ده‌بیت و نزیککی ده‌خاته‌وه‌ له‌وه‌ی به‌ر ئه‌و نه‌هی‌یه‌ی خواوه‌ندی بخت که ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ ..

ئهو کاته‌ش هه‌ندیک له‌ کرده‌وه‌ کانی بی سوود و پادا‌شت دهرده‌چن.

حه‌ز کردن له‌م جو‌ره به‌رژه‌وه‌ندی‌یه ماددی‌یانه‌ و چاوه‌پروان کردنی به‌هۆکاری هاندانی ده‌روونی به‌دخواز و سووربوونی مروّف له‌سه‌ر ده‌ستخستنی ئه‌و سوودانه‌ بۆ خودی خۆی، ده‌ماری حه‌سوودی له‌ ئیمانداردا به‌رامبه‌ر برای ئیماندارێ خۆی و هاوه‌لی راسته‌قینه‌ی له‌ خزمه‌تی ئیماندا ده‌رووژینت. به‌مه‌ش ئیخلاسه‌ که‌ی نامینت و

خاوینبی بانگموازه کهی، که بۆ خوای گوره یه، ده فیه ویت و، له لایهن ئه هلی حه قیقه تیشه وه نه فرینی لی ده کریت و، له ئه نجامدا سوود و بهر ژه وهندی به ماددی به کانیشی له ده ست ده چیت!

به هر حال، باسکردنی ئه م مه سه له یه دریزه ده کیشیت و زۆر ده خایه نیت. ئیستاش له نیوان دوو نمونه دا، باسی ئه و شتانه ده که م که نهینیی "ئیخلاص" زیاد ده که ن و دریزه به یه کرپزی و ته بایی راسته قینه ی نیوان برا راسته کام ده دن:

○ نمونه ی یه که م بۆ بهر ده و امبوونی ئیخلاص:

"به شداری کردن له ساماندا" ده ستووریکه ئه هلی دنیا بۆ به ده سه تهینانی سامانی زۆر و هیزی گه وه و توندوتۆل کردوو یانه به ده ستوور و رپه وه ی خو یان. ته نانه ت هه ندی له و که سانه ش که له ژبانی کۆمه لایه تی دا کاریگه ری یان هه یه - وه که هه ندی که سایه تی و کۆمه ل و هه ندی له سیاسی یه کان - به رینمایی ئه م ده ستووره ره فتار ده که ن و هه نگاو ده نین. له ئه نجامی شوینکه وتنی ئه م ده ستووره شدا هیزیکی زۆریان ده ست که وتوو، هه ر چه نده ش هه ندی زیان و بواری به کارهینانی خراپیشی تیدا یه.

به پیی ئه م ده ستووره، هه ری که له به شداران، به بۆنه ی به شداری کردن و سه ر په رشتیی هه موو مال و سامانه که وه خۆی به خاوه نی هه مووی ده زانیت، هه ر چه نده ش ناتوانیت سوود له هه مووی بیینیت.

به هر حال، ئه گه ر بیت و ئه م ده ستووره له و کارانه دا پیاده و جی به جی بکریت که سه ر به دوارپۆژن و پاداشتیان له و دنیا دا یه، ئه و سوودیکه گه لی زۆری ده بیت و هیچ زیانیکیشی لی نایته وه، چونکه ئه و سامانه قیامه تی یانه نهینیی یه کی ئه و تۆیان تیدا یه که هه موو یه کی که له به شداران ده توانیت بییت به خاوه نی سه رجه می سامانه که، به بی ئه وه ی ئه و سامانه که م بیته وه یان به ش به ش و له ت له ت بییت!

با به نمونه یه که ئه م په روون بکه یه وه تا کو لی تی بگه ین:

پینج که س له داگیر ساندنی چرایه کی نه وتدا به شداری یان کرد و، هه ری که یان کاریکی خرایه ئه ستۆ: یه کیکیان هینانی نه وت و، یه کیکی تر پلایته و، سی هه م شووشه ی چرا و، چوارم هینانی خودی چرا که و، پینجه میش شقارته ..

ئنجا که چرا که یان داگیر ساند، هه ری که یان بوو به خاوه نی چرایه کی ته و او (واته: رووناکیی چرا که بۆ هه موویان یه کسانه) به جوړیک که ئه گه ر هه ری که یان ئاوینه یه کی

گهوره یان ببوایه و له دیواره کانداهه لبواسرایه، ئەوا هەر کەس لە ئاوێنە کەمێ خۆی دا جرایه کێ تەواوی بەدی دە کرد، بە بێ هیچ کەم بوونەوه و لەت لەت بوونیک.

بەشداری کردنیش لەو کارانە ی که بۆ دواڕۆژ دە کرین، بەهۆی ئیخلاسهوه و، پشتگیری کردنی یه کتر بههۆی برایهتی یهوه و، کار دابهشکردن بههۆی یه کیتی یهوه، وهك ئەم نمونەیه وایه؛ چونکه کۆی کرداری بەشداران و ئەو نوورە ی لیبهوه پەیدا بووه، بە بێ هیچ کەم کووری یهك، ده چینه ناو دهفتهری کردهوی ههموویانهوه. ئەمەش شتیکی واقیع و بینراوه لەناو ئەهلی حەقیقەتدا و، میهره بانیبی فراوان و بەخشایشی رەهای خوای گهورەش داخواریهتی.

جا ئە ی برایانم!

ئومیدوارم که بەرژوهەندی یه ماددی یه کان - پشت بهخوا - ئیوه بهرهو حهسوودی نهبەن. بەلام لهوانهیه وهك هەندی کەس لەناو تەریقەتە سۆفی یه کانداهه لهتەتان، ئیوهش وهك ئەوان به بیانووی: دهستخستنی سوودی زیاتر بۆ دواڕۆژ، بجهلهتین.

جا بۆ ئەوهی ئەمه پروو نهدات، ئەوا هه میسه بیر لهوه بکه نهوه که: پاداشتی تاکه کەسی و جوزئی له کوئی و، ئەم پاداشته گهوره یهش له کوئی که له ئاسۆی بەشداری کردنی کردهوه کانهوه - وهك له نمونە کهدا پروو ن کرایهوه - هه لدیت و پەیدا ده بیست؟.. ئەو نوور و پرووناکی یه کهمه له کوئی و، ئەم نوور و پرووناکی یه گهوره یهش له کوئی؟! ○ نمونە ی دووهه م بۆ بهردهوامبوونی ئیخلاص:

پیشه سازان به هۆی په پرهوی کردنی دهستووری: "بەشداری کردن له پیشه و کارامهیی دا" سامانیکی زۆر به دهست دهینن. وهك لهم نمونە یه ی خواره و هه دا دهرده کهویت:

"ده" کەس لهوانه ی که خه ریکی دروستکردنی دهرزیی دروومان بوون، به رهه می رۆژانه ی کاری هه ریه که یان "سئ" دانه دهرزی بوو. پاشان ئەم ده کهسه به پنی دهستووری: (یه کخستنی ههول و دابهشکردنی کار) یه کیان گرت. یه کیکیان ئاگر و، یه کیکی تریان ئاسنی هینا، سئ هه میشیان دهستی دایه کونکردنی دهرزی یه کان و، یه کیکی تریان ده یخستنه ناو ئاگره کهوه و، یه کیکی تریش تیژی ده کردنهوه و... هتد. بهو جزره کاتی کهسیان به خورایی نه رۆشت و هه ریه که یان کاری خۆی گرت هه ستۆ. له بهر

ئەوئەش کارە کەى ئاسان و کەم و، کارامەيشى تىدا پەيدا کردبوو، بە زووىى و خىرايى ئەواوى دە کرد.

کاتىكىش لە کار بوونەوه و بەرھەمە کەيان دابەش کرد، ھەريە کەيان لە برىى "سى" دانە دەرزى "سى سەد" دەرزى بەر کەوت!

ئەم پرووداوش بوو بە سروودىك لەسەر زارى پيشە سازان و، کرديان بە ھۆ کارىك بۆ ئەوى کە ھەولە کانيان يەك بجنە و کارە کانىش لە نىوان خۆياندا دابەش بکەن.

برايايم!

مادەم لە بەرھەمى يە کىتى و يە کگرتن لە کاروبارى دنيادا - کە چەند کاروبارىكى چر و ئەستورن - سوودى ئاوازۆر بىت، دەبى لە ھى کاروبارى سەر بە دواپۆژدا - کە چەند کاروبارىكى نورانين - چۆن بىت؟ دەبى رەنگدانەوى پاداشتى ئەو کردەوانە لە ئاوينەى ھەريە کەياندا، بە فەزلى خوا، چەندە بىت؟ ئەو کردارانەى کە ھەرگىز پىوستيان بە لەتکردن و دابەشبوون نى يە؟

دەسا فەرموون بۆ خۆتان ئەمە لىکبەنەوه.

ديارە نابى ھىچ کەسىك بە "حەسوودى" و "نەبوونى ئىخلاص" ئەم سوود و قازانجە زۆرانە لە دەستى خۆى دەربکات!

❖ رىنگرى دووھەم لە ئىخلاص:

ئەم رىنگرە برىتى يە لەوى کە "خۆپەرسى" ى دەروونى بەدخواز چىى دەوئىت و چاوەروانى چ پلە و پاىيەك دە کات، بىدرىتى، تاكو خەلکى بۆى پروان! ھەروەھا برىتى يە لە حەز کردن لەوى خەلکى پرووى تى بکەن، بەھۆى حەز کردنەوه لە "ناوبانگ دەر کردن" کە ئەوئەش لە حەز کردنەوه لە "پلە و پاى" پەيدا دە بىت.

جا ئەم کارە، ھەروەك دەردىكى رۆحىى دژوار و گرانە، دەر گايە کىشە لە پرووى شىرکى پەنھان (واتە: رىاکارى و خۆپەسەندى) خراوەتە سەر پشت. کە ئەمانەش ئىخلاص لەناو دە بەن.

برايايم!

لەبەر ئەوى رىيازى ئىمە لە خزمەتکردنى قورئانى پىزۆژدا لەسەر بناغەى "راستى" و "براىەتى" دامەزاوہ..

مادەم نەینیی برایه تیش لەو هادایە کە هەریە کە و کە سیتی خۆی لە کە سیتی براکەى دا
بتوینتەو و^(۱) ئەوان بەسەر نەفسى خۆى دا پش بخت ..

ئەوانا بئى ئەم جۆرە حەسوودى یانە کارمان تى بکەن کە ئەنجامى حەزى مرۆڤن لە
پلەو پایە و، بە تەواوەتى پىچەوانەى، رىبازى ئىمەن. چونکە مادەم ریز و پایەى هەر برایه ک
دەگەریتەو بە سەر جەمى برايانى، ئەوانا بئى لە پىناوى ناوبانگىكى جوزئى و
سەر بلندى یە کى کەسى دا، کە لە حەسوودى و خۆپەرستى یەو سەرچاوەى گرتییت،
قوربانى بە پایەى بەرز و ریز و ئاپرووى مەعنەویى کۆمەل بدرییت. من لەو هیوا و
باوەرە دام کە ئەو رەفتارە تابلیتى لە قوتابیانى نوورەو دەوورە.

بەلئى، "دل" و "زیرى" و "گیان" ی قوتابیانى نوور دانابەزە ناستى ئەم کاروبارە
نرمانە. بەلام دەبى بزاین کە هەرچى کەسە "دەررونیکی بەدخواز" ی هەیه! کاتى وا
دەبیت چەند هاندەرئىکی دەررونى بەدخواز بەناو رەگ و دەمارە کانى دا دەرپۆن و
خۆیانى پىدا هەلدهواسن و، هەندى لە بریارە کانى خۆیانى تىدا دەسەپتن، هەرچەندە
(دل و زیرى و گیان) یش ئامادە بن و لە کار نە کەوتن!

جا لەبەر ئەو هی پەيامە کانى نوور کارىگەرى ئەوتۆ لە ئیو هەدا بەجى دەهیلن کە دل و
زیرى و گیانتان پاك دە کەنەو، ئەوا (دل و زیرى و گیان) ی ئیو تەوا نبار ناکەم. بەلام
(نەفس و هەوا و ئارەزوو) هەردەم مرۆڤ لە خستە دەبەن! هەر لەبەر ئەو هەشە کە هەندى
جار بە توندى بیدار دە کرینەو. ئەو توندوتیژى یش تەنھا ئاراستەى (نەفس و هەم و
هەوا و ئارەزوو) دە کریت. جا ئیو هەش هەمیشە ئاگادارى خۆتان بن.

بەلئى، ئەگەر رىبازمان تەریقە تىکی تاییەتى یان شىخایەتى بوايە، ئەوا "یەك پلە" یان
"چەند پلە یەك" لە ئارادا دەبوو، ئەو کاتەش چەندین کەس بۆ تەنھا یەك پلە دەپالئوران و،
رىگای ئەو هەش دەبوو کە حەسوودى و خۆپەرستى نەفس پەیدا ببوايە. بەلام ئىمە
رىبازمان هەر تەنھا برایه تى یە. کەواتە برا خۆى بە باو کى برا لە قەلەم نادات و لە
ناستى براکەى دا کالای مورشیدانە لەبەر ناکات و خۆى بە رابەرى دانانیت. ئەمەش
دەرى دەخات کە "پلەى برایه تى" پلە یە کى گەلئى فراوانە و جىی غیبته و حەسوودى

(۱) بەلئى، بەختەوەر ئەو کەسە یە کە لەبەر برايانى واز لە خۆى بهینیت و، خۆپەرستى یە کەى - کە وەك قالبە
سەهۆلیك وایە - لەو حەوزە گەورە و بەلەزەتە دا بتوینتەو کە لە کەوسەرى قورئانى پىرۆزەو پىر بوو، بۆ
ئەو هی لە ئاوى حەوزى کەوسەرى دەست بکەوینت! (دانەر)

تیدا نایته وه. تنها ئه وهنده نه بی که هه ره که پشتگیر و یارمه تیدهر و ته و او که ری براکانی تریه تی.

یه کیك لهو بهلگانه ی که ده ری ده خه ن ئه و ریبازانه ی باو کیتی و رابه رایه تی و مامۆستاییان تیدایه، به ره می ترسناک و له ناوده ریان ده بیته، به بۆنه ی ئه و مونا فسه و چه سووی به ی که له هه ولدانه وه بۆ پاداشت و له هیممه ت به رزی به وه دروست ده بیته.. یه کیك لهو بهلگانه، ئه و دوو به ره کی و ئیختیلافانه یه که له نیوان سووده زۆر و گه و ره کانی خاوه ن ته ریه ته کانداهن. که ئه م دوو به ره کی و ئیختیلافانه ش به ره و چه ندین ئه نجامی ناهه مواری بر دوون و هه رچی هیزی به رز و گه و ره یان هه یه به چه شنیک لاواز بووه که له به رده م گه رده لوولی "بیدعه ت" دا خۆی بۆ راگیر ناکریت!

❖ رینگری سنجهم له ئیخلاص:

ئهم رینگره بریتی یه له "ترس و ته ماع".

بۆ پروونکردنه وه ی ئهم رینگره، خوینهری به رپرز په وانه ی په یامی "شه ش هیر شه کان"^(۱) ده که ین. چونکه له وئ ئه و رینگره و چه ند رینگرنکی ترمان روون کردووه ته وه.

له خوا وه ندی به خشنده و میهره بان ده پارینه وه و سه رجه می ناوه جوانه کانی خۆیشی ده که ین به تکا کار و شه فاعه تخوازی نزا که مان که یارمه تیمان بدات بۆ به ده سه ته یانی "ئیخلاسی ته و او ه تی".

"اللهم بحق سورة الإخلاص اجعلنا من عبادك الْمُخْلِصِينَ الْمُخْلِصِينَ". آمین.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

(۱) "شمش هیر شه کان" به شی شه شه می مه کتووی بیست و نزه مه و په یامیکی گه لئ به نرخه و ته فسیری ئه م ئایه ته پیروژه ده کات که ده فه رموی: ﴿وَلَا تُرْكُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ (هود: ۱۱۳). ئه مه شه له شمش فروقیلی شه تاندا ده رده خات که ئه مانه ن:

۱- چه زی ناوبانگ ده ر کردن. ۲- ترس. ۳- ته ماع. ۴- وروژاندنی ده مارگیری. ۵- به زانیاری نازین.

۶- وه رگرتی په لوپایه و خۆ نو قم کردن له کاروباره کانی دا. (وه رگیر)

نامه‌یه کی تایهت بۆ هندی له برایانم

والیرهدا سهرنجیکی وردی دوو فرموده‌ی پیروز بۆ ئهو برایانه باس ده کهین که له نووسینه‌وه‌ی په‌یامه‌کانی نوور بیزار ده‌بن و، بۆ ئه‌وانه‌ش که له‌م سنی مانگه‌ی خواپهرستی دا فه‌زلی خویندنی و پرده‌کانیان به‌سهر نووسینه‌وه‌ی په‌یامه‌کانی نووردا ده‌دهن، که خۆی له خۆی دا و له پینج پرووه به عیبادت ده‌ژمیریت^(۱):

فرموده‌ی په‌که‌م: "یوزنُ مدادُ العلماءِ بدم الشهداء" (۲) "أو کما قال. واته: ئهو مه‌ره‌که‌به‌ی که زانایانی زانستی حه‌قیقه‌ت به‌کاری ده‌هینن، له قیامه‌تدا له گه‌ل خوینی شه‌هیداندا پینکه‌وه کیشانه ده‌کرین و هاوسه‌نگی په‌کتر ده‌بن. فرموده‌ی دووه‌م: "مَنْ تَمَسَّكَ بَسْنِيْ عِنْدَ فِسادِ أُمَّيْ فَلَهُ أَجْرٌ مِثْلُ شَهِيْدٍ" (۳) "أو کما قال.

واته: هه‌ر که‌سیک له کاتی په‌ره‌سه‌ندنی بیدعه‌ته‌کان و زالبوونی گوم‌پرایسی دا ده‌ست به‌سوننه‌تی پیروز و راستی په‌کانی قورئانه‌وه بگ‌ریت، پاداشتی سه‌د "شه‌هید"ی بۆ ده‌نووسریت.

- (۱) له باره‌ی ئه‌م پینج جزره په‌رسته‌ی که له‌م نامه به‌نرخدا ئامازه‌ی بۆ کردووه پرسیارمان له ماموستا کرد.
- واله‌ خواره‌وه‌دا روونکردنه‌وه‌که‌ی خۆی ده‌نووسین:
- ۱ - نووسینه‌وه‌ی په‌یامه‌کان جیهادی هه‌ره‌گرنگی مه‌عنه‌وین له به‌رامه‌ر گوم‌پرایانه‌وه.
 - ۲ - ئهو که‌سه‌ی که ده‌یاننووسینه‌وه، خزمه‌تی ماموستا که‌ی ده‌کات و له‌بلاو کردنه‌وه‌ی "حه‌قیقه‌ت"یشدا یارمه‌تی ده‌دات.
 - ۳ - له‌رووی ئیمان‌ه‌وه‌ خزمه‌تیکه‌ بۆ هه‌موو موسلمانان.
 - ۴ - به‌ده‌سته‌ینانی زانسته‌ له‌رینی نووسینه‌وه‌یانه‌وه.
 - ۵ - عیباده‌تیکه‌ی فیکری ئه‌وتۆ په‌که‌ له‌وانه‌یه‌ ماوه‌ی په‌که‌ سه‌عاتی وه‌که‌ په‌ک سال په‌رستش پاداشتی بۆ بنووسریت. (پوشدی، خه‌سه‌وه، په‌ئفه‌ت)

(۲) نص الحدیث: (یوزن يوم القيامة مداد العلماء ودم الشهداء، فیرجع مداد العلماء علی دم الشهداء). رواه الشیرازی فی کتاب الألقاب عن أنس والموهبی فی فضل العلم عن عمران بن حصین وابن الجوزی فی کتاب العلل عن النعمان بن بشیر. قال المناوی فی فیض القدير (۶/۴۶۶) أسانیده ضعیفة لكن يقوي بعضها بعضاً وذكره العجلوني فی كشف الخفاء (۲/۵۶۱) وأورده الغزالي فی الإحياء فی كتاب العلم. قال العراقي: سندہ ضعیف. وانظر السیوطی فی الجامع الصغیر (۲۶/۱۰۰) وتمیز الطیب ص ۲۰۱ وضعیف الجامع الصغیر برقم ۶۴۶۴.

(۳) ته‌خریجه‌که‌ی له‌لاپه‌ره (۱۰۰) دا رابورد. (وه‌رگ‌بیر)

دەسا ئەی ئەو کەسەى کە - لەبەر نواندنى تەمبەلئى - لە نووسینەو بەزار دەبیت و، ئەى ئەو برایانەش کە ڕوو کارى تەسەووف دەگرەبەر!
پوختەى واتاکانى هەردوو فەرموودە پیرۆزە کە ئەو هیه کە:
کیشى درهەمىک لەو ڕووناكىیە ڕەش و ئاوى ژيانەى لە قەلەمە خاویڤن و پیرۆزە کانى ئەو کەسانەو دەتەدەرەو کە لەم چەشنە بارو دۆخەدا خزمەتى راستىیە کانى ئیمان و نەپئىیە کانى شەریعەت و سوننەتى پیرۆز دە کەن، دە گوڤجى لە ڕۆژى حەشردا بە وینەى کیشى سەد درهەم لە خوینى شەهیدان سوودى بۆ خواوەنە کەى تیدا بیت.
دەسا برایانم! هەول بەدەن ئەم پادا شتە گەورەیتان دەست بکەوئیت.

ئەگەر دەئین:

ئەو هەى لە فەرموودە کەدا هاتوو "زانا"یە. کە چى بەشیکى ئیمە تەنھا چەند کەسینکى نووسەرەو هیه و زیاتر نییە؟

وعلام:

ئەو کەسەى بۆ ماو هەى سالیك ئەم بەیام و دەرسانە دەخوینتەو و لییان تى دەگات و قبوولیان دە کات، دە گوڤجى لەم ڕۆژگارەدا ببیت بە زانایە کى گرنكى خواوەن حەقیقەت. خو ئەگەر بیانخوینتەو و لییان تینەگات ئەو احو قوتابییانى نوور - کە دارای کەسایەتىیە کى مەعنەوین - بى هیچ گومانىک یە کینکە لە زانایانى ئەم زەمان و ڕۆژگارە. لەبەر ئەو، قەلەمە کانى ئیو هەش پەنجە کانى ئەو کەسایەتىیە مەعنەو یەى حەقیقەتن.
وا دابئى ئیو پەيوەندیتان بەم هەزارەو کەردوو و بە خووش باوهرى و گومانى باشتان پلەى زانا و مامۆستاتان پئى ڕەوا بینىو، هەر چەندەش من شایانى ئەو پلەیه نیم، بەلام لەبەر ئەو هەى نەخویندەوارم^(۱) و بە تەواوى ناتوانم بنوسم، ئەو قەلەمە کانى ئیو بە قەلەمى من دادەنرین و، ئیتر ئەو پادا شتەتان دەدریتەو کە لە فەرموودە پیرۆزە کەدا ڕوون کراو تەو.

سەعیدى نوورسى

(۱) مەبەستى دانەر ناخۆشى خەتە کەبەتى. (وەرگێر)

بریسکه‌ی بیست و دووهم

باسمه سبحانه

نهم په‌یامه بچووک‌ه‌ی که بیست و دوو سال پیش نیستا له ناحیه‌ی "بارلا"‌ی سهر به پارێزگای "نیسپارته"‌دا نووسیومه، نامیلکه‌یه‌کی تایه‌ته به دلسۆزترین و تایه‌ت‌ترین برا خۆشه‌ویسته‌کانه‌وه و، به‌وپه‌ری نه‌ینی و په‌نامه‌کی نووسراوه. به‌لام له‌بهر ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌خه‌لکی نیسپارته و به‌رپرسیاره‌وه هه‌یه، نه‌وا پیشکه‌شی پارێزگاره‌ دادگه‌ره‌که‌ی و به‌رپرسیاره‌ی فه‌رمانگه‌کانی "داد" و "ناسایش"‌ی ده‌که‌م. خۆ نه‌گه‌ر را هاته سهر ئه‌وه‌ش که شایانی چاپکردن بیست، با به‌ نامیری چاپی ده‌ستی چهند دانه‌یه‌کی به‌ پیتی کۆن یان نوی لسی چاپ بکریست، هه‌تا نه‌و چاودیز و نه‌ینگرانه‌ی که ماوه‌ی بیست و پینج ساله‌ به‌ دوا‌ی نه‌ینی‌یه‌کانه‌دا ده‌گه‌رین بزانه‌ن که ئیمه‌ هیچ شتیکی نه‌ینی و په‌نامه‌کیمان نی‌یه و، شارراوه‌ترین نه‌ینی‌یه‌کانه‌مان نهم په‌یامه‌یه!

سه‌عیدی نوورسی

سی ئامازه‌کان

نهم په‌یامه له‌ بنه‌رته‌دا مه‌سه‌له‌ی سی‌هه‌می یادخه‌ره‌وه‌ی حه‌فده‌هه‌می بریسکه‌ی حه‌فده‌هه‌م بوو. به‌لام هیژ و شمۆولییه‌تی پرسپاره‌کانی و، پروونی و راستیی وه‌لامه‌کانی کردنیان به‌ بریسکه‌ی بیست و دووهمی مه‌کتووبی سی و یه‌که‌م و، به‌م پێ‌یه‌رۆشته‌ناو کۆمه‌له‌ په‌یامی "بریسکه‌کان" هه‌وه و ئاوێته‌ی بوو. ده‌بێ "بریسکه‌کان"‌یش جینی بۆ بکاته‌وه، چونکه نامیلکه‌یه‌کی نه‌ینی‌یه و، بۆ تایه‌ته‌نده‌ترین و دلسۆزترین و راست‌ترین برا نازیزه‌کانه‌مان نووسیومه‌مانه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾

(الطلاق: ۳)

ئەم مەسەلە یە بریتی یە لە سێ نامازە

□ نامازە ی یە کەم:

پرسیاریکی گرنگە کە تاییەتە بە خۆم و پەيامە کانی نوورەو و، زۆر کەس دەیکات: ئایا بۆچی ئەهلی دنیا هەرکات دەر فەتیان بۆ پرەخسیت خۆیان لە کاروباری قیامەتی تۆدا هەڵدەقورتین، لە کاتی کدا کە تۆ دەست لە ئیشو کاری دنیای ئەوان وەرنادەیت؟ خۆ یاسای هیچ حکوومەتیک دەست ناخاتە ناو کاری ئەو کەسانە ی کە ازیان لە دنیا و لە خەڵکی هیناوە و بە گۆشە گیری دەژین!؟

و ئەلام:

و ئەلامی "سەعیدی نوێ" بۆ ئەم پرسیارە: بێ دەنگی یە. چونکە دەلیت: با "قە دەری خوای گەورە" لە بریی من و ئەلام بداتەو.

لە گەل ئەو هەشدا، بە عەقڵی "سەعیدی کۆن" - کە ناچار بوو بۆ و ئەلامی ئەم پرسیارە بیخواریت - دەلیت: حکوومەت و خەڵکی پارێزگای "ئیسپارتە" و ئەلامی ئەم پرسیارە دەدەنەو، چونکە خەڵکی ئەم شارە و بەرپرسانی لە من زیاتر پەيوەندیان بە ناوەرۆکی ئەم پرسیارەو هەیه.

جا مادەم حکوومەتیک کە بەرپر سە کانی لە هەزاران تیپەر دەبن و دانیشتوانیشی لە سەدان هەزار کەس زیاتر، ناچارن بیر لەم و ئەلامە بکەنەو و لە بریی من بەرگرم لێ بکەن، ئیتر بۆچی من بە خۆراییی و بێ سوود لە گەل ئەو موددەعی یانە بدویم و بەرگری لە خۆم بکەم؟

ئەو تا و نۆ سالتە من لەم پارێزگایە دام و، رۆژ لە دوای رۆژ پشت لە دنیای ئەوان هەڵدە کەم و، هیچ حال و بار و دۆخیکم نی یە لەوان پەنھان و شارراوہ بیست، تەنانەت تاییەت ترین و نھینی ترینی پەيامە کانم لە بەر دەستی بەرپرسانی دەولەت و چەندین ئەندامی پەرلەماندا یە. خۆ ئەگەر هەر دەست تیوێردانیک یان هەر هەوڵیکم بۆ لێل کردن و

تینکدانى دنیای ئەوان بەدایە، تەنانت هەر بیریشم لى بکردایەتەو، ئەوا بەرپرسیانى ئەم پارێزگا و قەزایە لىم بى دەنگ نەدەبوون. چونکە واماوەى نۆ سالتە چاودىر و جاسوسیان بەسەر مەو، داناو و ئاگادارى هەموو هەلسو کەوتىکم. ئەمە سەرەپرای ئەو، کە من بى هیچ دوودلى بەك گشت نەینى بەکانى خۆم لای هەموو ئەو کەسانە دەدر کىنم کە دىن بۆ لام و سەردام دە کەن!

جا ئەگەر من لەم ماوەیەدا کارىکم ئەنجام دا بىت زیان بە بەختەو، یە نەتەو و ئاسایش و دواوژى نىشتمان بگەبە نىت، ئەوا بە کەم بەرپرس لەو کردەو، یەم هەموو بە کىکى کار بەدەستانى ماوەى ئەم نۆ سالتەى حکوومەتە، هەر لە پارێزگارهو تا دەگاتە بچوو کترین کارمەندى پاسگای گونە کە.

کەواتە لە راستى دا ئەر کى بەرگى کردن لە من لە ئەستۆى هەموو ئەوانەدایە و، دەبى ئەو شتەى کە لەسەر من بە گەورە لە قەلەم دراو، ئەوان دەرى بختەن کە بەو جۆرە نى، بە، تا کو خۆیان لە ئەنجامى "بەرپرسىارى" دەریاز بکەن. لەبەر ئەو، من وەلامى ئەم پرسیارە بەوان دەسپىرم.

سەبارەت بەو هەش کە چى و الە هاوولاتىیان و دانىشتووانى ئەم پارێزگایە دە کات لە خۆم زیاتر بەرگى لە من بکەن، ئەو یە کە:

وا نۆ سالتە ئەو سەدان پەيامانەى کە بۆ بلاو کردنەو، یان تى دە کۆشین، کارىگەرى بى خۆیان لەم گەلە دۆست و پىروژ و خاوینەدا چەسپاندوو، و، جى دەستى ماددى و بەرچاویان لە ژيانى هەتاهەتایى ئەوان و پشتگىرى هیزى ئیمانە کەیان و بەختەو، یە هەمیشە بى یاندا دەرخستوو، بى ئەو، کە سىک گرفتارى هیچ جۆرە خراپە بەك بکەن، یان هیچ پشوى و ئالۆزى بەك بنینەو. چونکە هیچ جۆرە شتىکى ئەوتۆیان لى نەبىنراو، کە ئاماژە بۆ هیچ چەشنە ئامانجىکى سیاسى، یان بەرژەو، یەندى بە کى دىبا بکەن. بە رادە بەك کە سوپاس بۆ خوا ئەم پارێزگای ئىسپار تەبە، بەهزى پەيامەکانى نوورەو، لە پرووى هیزى ئیمان و توندوتۆلى و دامەزراوى ئاینەو، لە جۆرى ئەو بەرە کەتەى بەدەست هیناوە کە ولاتى خاوینى "شام" لە رابوردوودا بەدەستى هینا و، مزگەوتى "ئەزھەر" یى - کە قوتابخانەى سەرانسەرى جیهانى ئىسلامى بە - پى بەهەرەمەند بوو.

کەواتە ئەم پارێزگایە فەزلى و تايبەتکارى بە کى بەسەر پارێزگاکانى تردا هەبە، چونکە نە پەيامەکانى نوورەو، یە فیرى دەستگرتن بوو بە داوینى ئاینەو. بۆ یە لەم پارێزگایەدا هیزى ئیمان لە بەر امبەر پشتگوى خستى ئاینەو، بەرەى سەندوو، و حەز کردنىش لە

خواپهرستی به سهر هه زهیی و نه فامی دا زال بووه. له بهر هه موو ئه مانه، سه ره جهمی خه لکی ئه م پاریز گایه - ته نانه ت ه گه ره که سانی مولحیدیشیان تیدا بییت - ناچارن بهر گری له من و په یامه کانی نوور بکه ن.

به م چه شنه، ئه و مافه جوزئی یه ی که من هه مه له بواری بهر گری کردندا له خۆم، که له نیوان چه ندین مافی بهر گری کردنی گرنه گ و بایه خداری تا ئه م راده یه دایه، هه رگیز وام لی ناکات که خۆم بهر گری له خۆم بکه م. به تایبه ت که ئیستا من - سوپاس بۆ خوا - ئه رکی سه رشام ته و او کردووه و، له بریی منی هه ژاری دهسته و سان هه زاران قوتابی له پیناوی ئه م ئه رکه دا تی ده کۆشن. جا هه ره که سیئک - به م جو ره - هه زاران وه کیل و پاریزه ری له کی شه یه کدا بییت، هه رگیز خۆی بهر گری له خۆی ناکات.

□ ئاماژه ی دووهه م:

وه لآمی پر سیاریکی ره خنه ئامیزه!

له لایه ن ئه هلی دنیا وه ده و تریت:

بۆچی لیمان بیزار بوویت و بی ده نگ دانیش توویت و ته نانه ت یه ک جاریش سه رمان لی نادهیت، پاشان سکا لایه کی تون دیشمان له ده ست ده کهیت و ده لیت: "ئیه وه سه تمم لی ده که ن"؟!

خۆ ئیمه خاوه نی مه بده ئین و یاسا و ده ستووری تایه تی خۆمان هه یه که له رووناکیی ئه و ده ستوورانه دا و به یی داخوازی یه کانی چه رخ و سه رده م هه نگاو ده نیین. به لام تو ئه م ده ستوورانه له خۆتا جی به جی ناکهیت و پشتگوئی یان ده خهیت. ئاشکرایشه ئه و که سه ی که یاسا جی به جی بکات سه تمکار نی یه، به لکو به پیچه وانه وه، ئه و که سه ی که پشتگوئی ده خات و جی به جی ناکات به یاخی له قه له م ده دریت!

له م سه رده مه ی ئیمه دا که چه رخی سه ره سه تی یه و، له سه رده می ئه م رژیمه کۆماری یانه دا که ئیمه ش تازه کی ده ستمان دا وه تی، ده ستووری خۆ سه پاندنی زۆره ملی به سه ره خه لکدا به لا وه نرا وه، چونکه "یه کسان ی" یاسایه کی بنه ره تی به به لامانه وه. که چی تو ده چیت جار یئک به پۆشین ی پۆشا کی زانست و جار یئکی تر به خۆ پیشان دان ت وه ک "زاهید" یئک سه رنج و روو تیکردنی خه لکی بۆ لای خۆت راده کی شیت و، ده ته ویت له ده ره وه ی باز نه ی ده سه لات ی ده وه له تدا هی زئیک به ده ست به نییت و پله و پایه یه ک بۆ خۆت ده سه بهر بکهیت..

به ئی، رواله تی گوزه رانت و به سه رهاتی ژیا نی پيشووت و اله مرؤف ده گه یه ن.

لەوانەیه ئەم حالەى تۆ لە چوار چۆهەى خۆسەپاندنى بۆرژووازى یەکاندا بە کارىکى باش لە قەلەم بدریت، بەلام بیدار بوونەوه و سەرکەوتنى چىنى عەوام لای ئىمە کارىکى کردووه که یاسا و دەستورەکانى سۆسیالیستى و بەلشەفیک زال بىت، که لە هەموو شتىکى تر بۆ ئىمە گونجاوترە. لەبەر ئەوه، ئىمە که دەستورەکانى سۆسیالیزمان پەسەند کردووه، بىز لە بارى ژيانى تۆ دەکەینهوه که پىچەوانەى مەبدەئەکانى ئىمەن. کەواتە مافى ئەوهت نى یە لىمان بىزار بىت و سکالامان لە دەست بکەیت!

وہلام:

هەر کەسىک لە ژيانى کۆمەلایەتى دا پىنگایەک لى بدات و بزوتنەوہیەک داعەزرىت، ئەگەر پەفتار و هەلسو کەوتەکانى لە گەل ئەو یاسا سروشتى یانەدا یە کاویەک نەبن که حوکمى گەردوون دەکەن، هەرگیز لە کاروبارى "خىر" دا سەرکەوتن بە دەست ناهىت و هەول و کۆششەکانىشى هىچ بەرھەمىکیان نایت، بەلکو ئەنجامى هەموو کارەکانى لە خزمەتى کاولکارى و "شەر" و خراپەدا دەبىت!!

جا مادەم یە کاویەک بوون و خۆگونجاندن لە گەل یاساى سروشتى گەردووندا شتىکى پىویستە، ئەوا جى بە جى کردنى یاساى: "یە کسانى پەھا" هەرگیز لە توانادا نى یە، مەگەر بە گۆرپى سروشتى مرۆف و لا بردنى حىکمەتى بنەرەتى بەدیھىنانى پەگەزى مرۆفایەتى!

بەلئى، من بەرەچەلەک و لە پرووى جۆرى گوزەرانەوه لە چىنى عەوامم و، لە پرووى بىر و مەشرەبىشمەوه بە یە کسانى مافەکان رازىم و، هەر لە مێژە هەولئى پەفز کردنى خۆسەپاندنى چىنى تايبەتمەندانم داوه که پىيان دەوترىت بۆرژووازى یەکان. ئەمەش بە پى داخوازى ئەو مېھربانى و دادگەرى یەى که لە ئىسلامەوه سەرچاوهى گرتووه.

لەبەر ئەوه، من بە هەموو هیزىکەوه لە گەل "دادگەرى تەواوەتى" دام و دژى خۆسەپاندنى ستەمکارىم..

بەلام سروش و حىکمەتى بەدیھىنانى مرۆف پىچەوانەى یاساى: "یە کسانى پەھا" ن! چونکە ئەو بەدیھىنەرە دانایەى که لە شتىکى کەم گەلئى داھاتى زۆر بەرھەم دەھىت و، لە ناو تەنھایەک لاپەرەدا چەندىن کىتیبى زۆر دەنوسىت و، چەندىن ئەرکى زۆرىش لە کۆلئى تەنھایەک شت دەنوت و چەندەھا کارى پى جى بە جى دەکات.. ئەو بەدیھىنەرە دانایە، کاروبارى هەزاران "جۆر" و پەگەزى شتانی تری لە ئەستۆى گرووى مرۆف ناوه و بە "پەگەز" ی مرۆف جى بە جى یان دەکات. ئەمەش بۆ مەبەستى دەرخستنى توانستى کامل و دانستى تەواوەتى خۆى.

جاله بهر ئه و دانسته مهنه، خواوند مرۆفی له سه سر و شتیکی گشتی و همه کیی ئه و تو به دی هیناوه که ده توانیت گوله گهنی هزاران "جۆر"ی به دیها تووی تر به ره م بهیت و، به ئەندازهی ژماره‌ی ره گهز و "جۆر"ه کانی تریش به رو بووم به خشیت. چونکه خواوند هیژ و ههست و نهسته کانی مرۆفی - وهك هی ئازهل - له سنووریکدا رانه گرتوه، بهلكو به ره‌هایی و کراوه‌یی دهر گای لئ خستوو نه ته سه‌رپشت و توانا و لیها تئیکی داوه‌تی که بتوانیت گهشت و گهران به‌ناو چه‌ندین پله و مه‌قامی له ژماره‌به‌ده‌دا بکات. که واته مرۆف هه‌ر چه‌ند له رووی "جۆر"ه به یهك "جۆر" و ره گهز داده‌نیت، که چی له حوکمی هزاران "جۆر" دایه.

ئالیرویه که مرۆف وهك: جینشینی زه‌وی و.. ئاکام و بوخته‌ی گه‌ردوون و.. پادشای زینده‌ه‌ران، دانراوه و حسابی بۆ کراوه.

به‌م جۆره، گرنه‌ترین هه‌لسوورینه‌ر و مه‌زنه‌ترین هه‌وینی جۆراو جۆریی ره‌گه‌زی مرۆف بریتی به له: پینشپر کئی کردنی بۆ به‌ده‌سته‌نانی ئه‌و فه‌زیله‌ت و چاکه‌یه‌ی که به هه‌وینی ئیمانی راسته‌قینه‌ شیلراوه. که واته مه‌گه‌ر به‌گۆرینی "ماهییه‌تی مرۆف" و کوژاندنه‌وه‌ی چرای "زیری" و کوشتنی "دل" و له‌ناو بردنی "گیان"، دهنه‌هر گیز ناتوانیت فه‌زیله‌ت و چاکه‌کاری له‌ناو گرووی مرۆفدا هه‌لبگیریت و له‌ناو بیریت!

(به‌سته‌م و زۆرداری ناتوانیت "سه‌ربه‌ستی" بسپرته‌وه..)

گه‌ر ده‌توانیت "هه‌ست و په‌ی بردن" له مرۆفایه‌تی بسینه‌ره‌وه!

ئهم و ته به‌هیژ و توندو تۆله، به‌هه‌له، له رووی پیاویکی خواوه‌ن پایه‌دا و ترا که ئهم چه‌شنه‌ زله‌یه‌ شایانی ئه‌و نه‌بوو. به‌لكو ئهم و ته‌یه‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌یه که به‌وینه‌ی زله‌یه‌ك له سه‌رو گویلاکی رووی غه‌دداری ئهم چه‌رخه‌ بدیریت که له ژیر په‌رده‌ی "سه‌ربه‌ستی" دا سته‌میکی سامناکی له‌خوی دا هه‌لگرتوه!

جا من، له بریی ئهم و ته‌یه، ده‌لیم:

(به‌سته‌م و زۆرداری ناتوانیت "حه‌قیقه‌ت" بسپرته‌وه..)

گه‌ر ده‌توانیت "دل" له مرۆفایه‌تی بسینه‌ره‌وه!

یان:

(به‌سته‌م و زۆرداری "فه‌زیله‌ت" ناسپرته‌وه..)

گه‌ر ده‌توانیت "ویژدان" له مرۆفایه‌تی بسینه‌ره‌وه!

به‌لئ، ئه‌و چاکه و فه‌زیله‌ته‌ی که ئاویته‌ی ئیمانه، هه‌روه‌ك نایته‌ه‌زی زۆره‌ملنی کردن، به‌هه‌مان جۆر ناشیته‌ه‌و کارێك بۆ سته‌مکاری. چونکه زۆره‌ملنی و زۆرداری و

خۆسەپاندن، وەك ئاشكرایە، خراپە و رەزىلەتن! تەنانت گەنگەزىن مەشرەب بە لای رېرەوانى رېنى فەزىلەتەو بە برىتى بە لەوہى كە مرۆف بە "دەستەوسانى" و "هەژارى" و "خۆنەويستى" يەوہ لە ناو كۆمەلدا بژى و بتويتەوہ. خۆ من - سوپاس بۆ خوا - ژيانى ييشين و ئىستاشم بە پىي ئەم مەشرەبە بەسەر بردووہ. كەواتە من هەر گىز لە پرووى شانازى كردنەوہ ناليم: خاوەنى چاكە و فەزىلەتم. بەلكو لە پرووى باسكردنى نىعمەتى خواوەند و شوكرانە بژىرى يەوہ دەلیم:

خوای گەورە بە فەزلى و بەخشایشى خۆى چاكەى لە گەلدا كردووم و لە كار كردندا بۆ زانستە كانى ئيمان و قورئان و لە تىگەيشتىشياندا يارمەتى داوم. منيش - سوپاس بۆ خوا - بە دريژايى ژيانم ئەم چاكەيەى خواوەندم - بە پشتيوانى خۆى - لە بەرژەوہندى و لە پىناوى بەختەوہ رىي ئەم نەتەوہ موسلمانەدا بە كار هيناوہ و، هيج كاتىك نەمكردووہ بە هۆكارىكى زۆرەملىن كردن لە خەلكى و خۆسەپاندن بە سەرياندا. هەر وەك من - لەسەر بناغەى نەينى بە كى گەنگ - بە نەفرەتەوہ لە پرووتىكردنى خەلكى و بەدەستەينانى رەزامەندى و نيازباشىيان هەلديم، كە بە لای بى ئاگايانەوہ كارىكى باشە و حەزبان لى يەتى، چونكە ئەم جۆرە شتانە بيست ساليان لە تەمەنى پيشووى من بە زايە داوہ! بۆيە سەبارەت بە خۆمەوہ بە چەند شتىكى زيانەخشىيان دادەنيم. بەلام سەبارەت بە "پەيامە كانى نوور" هەو، بە دوو نيشانەى پرووتىكردنى خەلكىيان دەزانم لەو پەيامانە. بۆيە لەو پرووہە دليان نارەنجيم.

كەواتە ئەى ئەهلى دنيا!

لە كاتىكدا كە من هەر گىزاو هەر گىز خۆم لە كاروبارى دنياى ئيوہدا هەلناقورتيم و لە هيج پرووہ كەوہ پەيوەنديم بە بىر و را و مەبدەئە كانى ئيوہە نى يە و، هەر نيازيشم نى يە جارىكى تر تىكەلئى دنيا بيمەوہ، تەنانت هەر حەزيشم لى نى يە، وەك ژيانى ئەم نۆ سالى دىلى و رەهەندەبى يەم شايبەتيم بۆ دەدا. ئىتر بۆ چى بە وينەى ستەمكارىكى دييرىنى ئەوتۆ بۆم دەروانن كە نيازى خۆسەپاندنى لە خۆدا حەشارداييت و بە دوای هەل و دەرفەتدا بگەرپيت؟! بە چ ياسايەك و لەبەر چ بەرژەوہندى يەك تا ئەم رادەيە چاوديرم لەسەر دادەنين و ئازارم دەدەن و گىروگرفتە دەهيننە رى؟! خۆ لە هەموو جيهاندا حكومەتەك نى يە كە لە سەر ووى ياساوە كار بكات و بوار بەم رەفتار و مامەلە سەختە بدات كە لە گەل مندا دەكرىت، هەر وەك هيج كەسيكىش پىي رازى ناييت!

ئەم مامەلە و رەفتارە خراپەى كە ئيوہ لە گەل مندا دەيكەن، نەك هەر رىق و بىزارى لە

مندا دروست دەكات، بەلكو رقى بوونەوہ رانىش دەور و ژييت!

□ ناماژەى سى ھەم:

پرسيارىنكە لە پرووى گەوجى و نەفامى يەو دە كریت و، خەلكى پى بە ھەتەدا دە بریت:

ھەندى كەس لە كارمەندانى دەولەت و كەسانى حوكمران، دەلین: مادەم تۆ لەم ولاتەدا دەژيیت، دەبى مل بۇ ياساكانى كۆمارى كەچ بكەيت، كە لەم ولاتەدا دەردەچن. كەواتە بۇچى لە ژىر پەردەى گۆشە گىرى دا خۆت لە جى بەجى كردنى ئەو ياساپانە قوتار دە كەيت؟

بۇ نمونە: ئەو كەسەى لە دەروەى كارمەندى دەولەتدا فەرمان بەسەر خەلكى دا دەدات و، فەزىلەت و تايبەتكارى يەك بۇ خۆى رەوا دەبىنیت، كارىكى پىچەوانەى ياساى حكوومەتى ئىستا و دەستوورى كۆمارى دەكات كە لەسەر بناغەى "يە كسانى" دامەزراو. كەواتە بۇچى تۆ سيفەتێك دەگریتە خۆ كە ھى كەسێكە يەوئیت سەرنجى لى پازى بوونى خەلكى بۇ لای خۆى رابكیشیت، وەك بلینى يەوئیت خەلكى ملكەچ و گوئى رايەلى بن و، كارێك دەكەيت ئەوان دەستت ماچ بكەن، لە كاتێكدا كە تۆ ھىچ كارمەندى يەكى دەولەتت لە ئەستۆدا نى يە؟!

وەلام:

جى بەجى كەرانى "ياسا" دەبى پىش ھەموو كەسێك بەسەر خۆياندا جى بەجى بكەن، ئىجا بۇيان ھەيە بەسەر كەسانى تر دا بيسەپىن! چونكە جى بەجى كردنى ياسا و دەستوور بەسەر كەسانى تر دا، بى ئەوەى لە خۆتاندا جى بەجى بكەن، لە راستى دا كارىكە كە ھەر خۆتان - پىش كەسانى تر - لە دژى ياسا و دەستوورە كەتان ئەنجامى دەدەن! ئەو ھەتا دەتانهوئیت ئەم ياساى "يە كسانى رەھا" يە بە زۆرەملى بەسەر مندا بسەپىن لە كاتێكدا كە ئیو لەناو خۆتاندا جى بەجى ناكەن!

بۆيە منیش دەلیم: ھەر كات سەربازىكى ئاساى بۇ پلەى كۆمەلايەتیی موشىرێك بەرز بوو ھو و لە بواری ریز و ئىحتىرامى خەلكى دا لە گەل ئەودا يە كسان بوو.. يان ھەر كات "موشىر" بوو بە سەربازىكى ئاساى و حالە خامۆشە كەى ئەوى وەر گرت و لە دەروەى بازەى كارە كەى دا ھىچ بايەخ و گرنگى يەكى نەما.. يان ھەر كات سەروك ئەر كانىكى سوپا كە سوپاى بە سەر كەوتن گەياندىت، لە پرووى ریز و خۆشەويستى و پرووتىكردى خەلكى يەو، لە گەل سەربازىكى دەبەنگدا يە كسان كران.. ئەو كاتە دەتوانن بەپى ياسا كەتان - ياساى يە كسانى - بە منیش بلین: خۆت ناو مەنى "زاننا".. دەست بە

پرووی ریژلیئانی خه لکی یه وه بنی.. ئینکاری فیزیله تی خۆت بکه.. خزمه تی
خزمه تکاره که ت بکه.. هاوه لی سوالکهران به!

ئه گهر ده لئین:

ئه و ریژ و پرووتیکردن و پله و پایه یی که خه لکی به مروقی ده به خشن، تایه ته به
کارمه ندانی ده وله ته وه له ده می ئه نجامدانی کاره کانیاندا. به لام تو هیج کارمه ندی یه کی
ده وله تت له ئه ستودا نی یه تا به وینه ی کارمه نده کان ریژی نه ته وه قبول بکهیت!

وه لام:

ئه گهر مروف ته نها جهسته بیست و، لهم دنیا به شدا به همیشه یی بمینتته وه و ده رگای
گۆر به ته واوی دا بخریت و مردنیش له ناو بریت و، کارمه ندی یه کانیش ته نها له
چوار چینه ی سهر بازی و کارمه ندی ئیداری دا بمینتته وه، ئه وا ئه و کاته قسه کانتان
واتایه کی ده بیست! به لام خو مروف ته نها جهسته نی یه و، ههر گیز "دل" و "زمان" و
"ژی ری" ی لئ دانا مالریت تا بکرینه خۆراکی له ش و ئه و ئه ندامانه ی له ناو برین، به لکو
همه موویان داوا ی چاودیری و خۆراکی تایه تیی خۆیان ده کهن.

جا ماده م ده رگای گۆر داناخریت، ئه وا گرنگترین کیشه و مه زنترین مه سه له،
سه باره ت به هممو که سیک، مه ترسی و نیگه رانی یه تی بو قوناعی ئه ودیوی گۆره که ی.
له بهر ئه وه، ههر گیز ئه و کارمه ندی یانه ی که له پی ریژ و گوئی رایه لیی خه لکی یه وه
رابی ده کرین، ته نها به چه ند فه رمانبه ری یه کی کۆمه لایه تی و سیاسی و سهر بازی یه وه
به ندین که تایه تن به ژیا نی دنیا یی نه ته وه وه. چونکه ههروه ک ناماده کردنی پاسپۆرتی
سه فه ر بو ئه وانه ی سه فه ریان له پی یه، به کارمه ندی داده نریت، به خشین پاسپۆرتی
سه فه ریش به وانه ی که له سه ر پی سه فه ردان بو خانه ی همیشه یی و، پر چه ک کردنیان به
نووریک که تاریکایی چروپری رینگایان بو بره وینتته وه، کارمه ندی یه کی گه لئ مه زن و
گرنگه، به راده یه که هیج فه رمانبه ری یه کی تر ناگاته راده ی با به خ و گرنگی یه که ی.
جا ئینکاری کسردنی کارمه ندی یه کی مه زنی وه ک ئه مه، مه گهر به ئینکاری کردنی
"مردن" و به دروخسته نه وه ی سی هه زار ته رم بکریت که هه رچی رۆژه ته سلیدی
ده عوا ی: "إن الموت حق" ده کهن!

جا ماده م چه ندین کارمه ندی مه عنه ویی ئه و تو هه ن که پالیان به چه نده ها پیوستیی
مه عنه وی یه وه داوه و، گرنگترینی ئه و کارمه ندی یانه ش: ئیمان و، به هیژ کردنی و،
رینماییی کردنی خه لکه بو لای، چونکه پاسپۆرتی سه فه ری رینی هه تاهه تاییی و چرای

رووناکی دلی مرۆفه له تاریکستانی بهرزه خدا و کلیلی خانەیی بهخته وهریی هه میشهیی به.. ئەوا بێ هیچ گومانیک، ئەو کەسەیی کە ئەهلی مەعریفەت و زانییە و ئەو کار و ئەر کە ئەنجام دەدات، هەر گیزاو هەر گیز نا شکوری ئەو نیعمەتە ناکات و له نرخ و بهای داناکریت و له شان و شکۆی ئەو فەزێلەتەیی ئیمانیش - کە خوا پێی به خشیوه - ناشکینیت و، دانا بەزیتە ئاستی هەرزە و فاسقان و، خۆی به هەرزەیی و بیدعەتی کەسانی نزم چەپەل ناکات!

جا ئەو گۆشە گەری بەی من کە پیتان باش نییە و به پێچەوانەیی یاسای دەزانن، له بهر

ئەمەیه!

له گەل ئەم راستی بەشدا، من گوفتاری خۆم ئاراستەیی کەسانی وهك ئیوه ناکەم کە ئازارم دەر خوارد دەدەن و هیندە له خۆبایی و خۆ به گەورەزانن کە له دژایەتی کردنی ئەم یاسای بە کسانیی بەدا گەشتوو نەتە پلەیی فیرعەو نایەتی. نەخیر له گەل ئیوه نادویم، چونکە دەبێ له بەردەم کەسانی خۆ به گەورەزاندا تەوازوع و له خۆبوردەیی نەنوینریت، نەوه کو به زەلیلی له قەلەم بدریت! بەلکو پروی گوفتارم ئاراستەیی کەسانی له خۆبوردە و دادگەر و خاوەن و یژدانی ناو حو کمرانە کان دە کەم و، پێیان دەلیم:

سوپاس بۆ خوا من ئاگاداری هەلە و ناتەواوی بە کانی خۆم و، هەر گیز خۆم له سەر ووی خەلکەوه نایینم و، داوای هیچ فەزلیک بە سەر کەسدا ناکەم، چ جای به سەر موسلماناندا! بەلکو به فەزلی خوای گەوره ناتەواوی و قسووره له سنوور بەدەرە کانی خۆم دەبینم و به دلتیایی بەوه دەزانم کە من خاوەنی هیچ شتیکی ئەوتو نیم شایانی باس بیت و، دلنەوایی و دلدانەوهی خۆم تەنها له ئیستیغفار و ئومیدی دوای خەلکدا دەبینم، نەك له وهدا کە به دوای ریز و ئیحترامیاندا بگەریم. لهو باوهرە شدام کە ئەم رەفتارەم لای هەموو هاوڕێیانم ناشکرایە.

بەلام ئەوهندە هەیه کە من - به جۆرنیکی کاتی - ئەرک و بارودۆخیکی ئەوتۆم له ئەستۆدایە کە پلە و پایە و یقاری زانست داخواری ئەوهن له دەمی ئەنجامدانی خزمەتی قورئان و وتەوهی و انەیی حەقیقەتە کانی ئیماندا و یقار و عیززەتی زانست رابگرم. ئەم رەفتارەشم به جۆرنیکی کاتی و له پیناوی ئەو حەقیقەتانه و له بهر شەرەفمەندی پایەیی قورئانە و بۆ ئەوهیه سەر بۆ گومرایان دانەنەوینم.

لهو باوهرە شدام کە هیچ یاسایە کێ دنیا ناتوانیت رێ لهم خالانە بگریت!

جۆره مامه‌له‌یه‌ك كه مرؤف سه‌رسام ده‌كات

وهك ئاشكرا و زانراوه، زانایان له هه‌موو جیگایه‌كدا به تهرازووی زانست شتان ده‌یین و، شاره‌زایی و ئاگاداری له ههر شتی‌كدا بیین و لای ههر كه‌سیك زانستیك شك بیهن، ریزی لئی ده‌گرن و له رووی ریبازی زانسته‌وه په‌یوه‌ندی هاورئ‌یه‌تی له‌گه‌لدا ده‌به‌ستن. ته‌نانه‌ت گهر پروفیسورێك له ولاتیکی دوژمنه‌وه بیست بۆ ولاته‌كه‌مان ئه‌وا پسپۆر و شاره‌زایان و ئه‌هلی زانست سه‌ردانی ده‌كهن و له‌بهر زانیاری و شاره‌زایی‌یه‌كه‌ی ریزی لئی ده‌گرن.

له‌كاتی‌كدا كه‌ ئه‌مه‌ وایه.. كه‌چی ده‌بیین:

له‌وه‌ده‌مه‌ی كه‌ به‌رزترین "كۆری زانیاری كه‌نیه‌ی ئینگلته‌را" داوای له‌ مه‌شیه‌خه‌تی ئیسلامی كرد به‌ شه‌ش سه‌د و شه‌ وه‌لامی شه‌ش پرساری بداته‌وه، یه‌كێك له‌ زانایان - كه‌ له‌ لایه‌ن خه‌لكی ئه‌م ولاته‌وه‌ بێ ئیحتیامی له‌ روودا كرا - به‌ شه‌ش و شه‌ وه‌لامی ئه‌و پرسیارانه‌ی دانه‌وه! به‌ راده‌یه‌کی وا كه‌ ریز و سه‌رسوورمانی خه‌لكی به‌ده‌ست هینا..

ههر ئه‌و زانایه، به‌ زانستی راسته‌قینه‌ و شاره‌زایی و زانستی راست و په‌وا، به‌ره‌نگاری گرنگترین یاسا و ده‌ستووری بیانی‌یه‌كان و به‌هێزترین بناغه‌کانی دانا و فه‌یله‌سووفانی ئه‌وانی كرد و، به‌سه‌ریشیاندا سه‌رکه‌وت..

ههر ئه‌و زانایه، به‌و هیزی زانست و شاره‌زایی‌یه‌ی كه‌ له‌ قورئانی پیرۆزه‌وه‌ به‌ده‌ستی هینا، ته‌حه‌ددای فه‌یله‌سووفه‌کانی ئه‌وروپای كرد و بۆیان رو‌شته‌مه‌یدانی زۆرانبازی‌یه‌وه..

ههر ئه‌و زانایه، شه‌ش مانگ پێش راگه‌یانندی "سه‌ربه‌ستی"، زانایان و ئه‌هلی قوتابخانه‌ نوێ‌یه‌کانی له‌ ئه‌سته‌مبوول بۆ گفتوگۆ و وتووێژ و وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاره‌کانیان - بێ ئه‌وه‌ی خۆی هیچ پرسیارێك له‌وان بکات - بانگ كرد و، له‌ ئه‌نجامیشدا وه‌لامی راست و شیفا‌به‌خشی سه‌رجه‌م پرسیاره‌کانی دانه‌وه^(۱)..

(۱) "سه‌عیدی نوێ" ده‌لیت: من به‌شداری "سه‌عیدی کۆن" ناکه‌م له‌م گوفتارانه‌ی كه‌ له‌م مه‌قامه‌دا بۆ مه‌به‌ستی شانازی كردن ده‌یانلیت. به‌لام ناشتوانم بێ‌ده‌نگی بکه‌م، چونکه‌ له‌م په‌یامه‌دا مافی قسه‌م داوه‌تی و لایه‌نی بێ‌ده‌نگیم گرتوه، تاكو هه‌ندی شانازی خۆی له‌ به‌رده‌م كه‌سانی خۆبه‌گه‌وره‌زاندا ده‌ربهریت!

هەر ئەو زانایە ژبانی خۆی بۆ بەختەوەر کردنی ئەم نەتەویە تەرخان کرد و سەدان نامیلکەیی بە زمانی ئەم نەتەو - که زمانی تورکی - بلاو کردەو و بەو پەيامانە رووناکی کردەو ..

جا ئەو کەسەیی که ئەم کارانەیی ئەنجام دا و، کورپی ئەم نیشتمانە و، هاوڕێیی خەلکە کەیی و برای ئایینی یانە، لە لایەن هەندی لەو کەسانەیی که بە ئەهلی زانست لە قەلەم دەدرێن و چەند کەسێکیش لە زانایانی "پەسمی" ی ئاین، بە: چەو ساندنەو و دوژمنایەتی کردن، تەنانەت هەندی جار سوو کایەتی پیکردنیش مامەتە و پەفتاری لە گەلدا کرا!

دەسا وەرە سەرنج لەم حالە بدە و، بزانه چ ناویکی لێ دەنیت؟
 ئایا شارستانی؟ یان خۆشویستی زانست؟ یان نیشتمان پەروەری؟ یان نەتەوایەتی؟
 یان بانگەشەیی دەستگرتن بە رژیمی کۆماری؟!
 کام لەمانەیی؟

نەخیر .. هەر گیز هیچ کام لەمانە نییە!
 بەلکو "قەدەر" یکی دادگەرانی خوای گەورەیی، که لە لایەن زانایانەو دوژمنایەتی بەرامبەر بەو کەسە وروژاند لە کاتی کدا که چاوەروانی هاوڕێیی لێ دەکردن، تاکو بەهۆی چاوەروانی ریزلینانی ئەوانەو "پاکردن" تیکەلێ زانستە کەیی نەبیت و، "بێخلاس" بە دەست بەنیت!

کۆتایی

دەستدریژی بەک که گرفتاری سەرسامیی کردووم و
 شوکرانە بۆتیریم لەسەر پێوست دەکات

ئەو دنیاویستانەیی که خۆیان بە گەورە دەزانن و لەرادەبەدەر لە خۆیان بایی بوون، حەساسییەتیکی توندیان بۆ ناسینی "خۆپەرستی" و "لەخۆبایی بوون" تێدایە! بەرادەبەک که ئە گەر ئەو مامەتەییان بە هەست و شعوری خۆیان بکردایە، بە "کەرامەت" یان "زیرەکی" یە کێ مەزن" لە قەلەم دەدرا بۆیان! ئەویش بەم جۆرەیی:

گەر هەر کاتێک لەخۆبایی بوونیکی جۆزئی و ناویتەیی پریام تێدا هەبیت و خۆیشم هەستی پێ نەکەم، ئەوان - وەک بلیی - بە تەرازووی هەستیاری لەخۆبایی بوون و تە کەبوری خۆیان هەستی پێ دەکەن و بەرەنگاری ئەو لەخۆبایی بوونەم دەبنەو که خۆم هەستم پێ نەکردووە!

له ماوهى ئەم نۆ سالاھدا نزیکەى نۆ تاقیکردنەوهى لەم جۆرەم بە خۆمەوه دیوه. تەنانەت دواى ئەو مامەتە ستمکارانەیهى که له گەلمدا دەیانکرد، بیرم له قەدەرى خواى گەوره دەکردهوه و دەموت: بۆچى قەدەرى خواى گەوره ئەوانى بەسەر مندا زال کردوه؟ واتە بەم پرسیارە بە دواى فیلەکانى نەفسى خۆمدا دەگەرام.

هەموو جارێک له ئەنجامدا بۆم دەردەکەوت که "نەفس"م یان بە بئى ئەوهى هیچ هەستیک بە خۆى بکات بە لای غرووردا رۆشتوو، یان بە پیزاین و هەست و شعورى خۆى دووچارى غروور بووه! ئیتر که ئەمەم بۆ دەردەکەوت، یە کسەر دەموت: دیارە قەدەرى خواى گەوره - له ناوەندى ستمى ئەواندا - دادگەربى له گەلدا بە کارهیناوم. یە کێک لهو پرووداوانە، ئەوهیه که:

ئەم هاوینە هاوڕێیە کم سواری ئەسپێکى جوانى کردم و منیش بە سواری ئەو ئەسپەوه رۆشتم بۆ سەیرانگەیهک. هەر هیندەى - بە بئى هەست و نەستى خۆم - ئارەزوویەک بۆ چەند تام و چیژنیکى تیکەل بە غروورى دنیا له دەروونمدا جوولاً، یە کسەر ئەهلى دنیا بە توندى رێیان لهو ئارەزووه گرت و، کۆتاییان بەو حەزە و چەندین حەز و ئارەزووى تری دەروون هینا!

ئەم جارەشیان، دواى مانگی رەمەزانى پیرۆز و له کەش و بارودۆخیکى پەرله ئیخلاص و تەقواى برا بەرپزە کاغدا و له نیوان ریز و گومان باشی ئەوانەى که بە سەردان هاتبون و، دواى ئاورلێدانەوهى ئیمامیکى مەزن و بەرزى پێشین که بە کەرەمەتیکى غەیبى ئاورپى لى داینەوه، دەروونم - بە بئى هەستى خۆم - ویستى حالەتیکى غروورى ئاویتەى ریاکارى بگرتەخۆ. ئەوهبوو ئەو ئارەزووهى بە شانازى یهوه له ژێر پەردەى شوکرانەدا دەربری! یە کسەر لهو کاتەدا ئەهلى دنیا - بە حەساسیەتیکى توند - دەستیان هینایە رێم! وهک بلیى هیندە هەستیارن که تەنانەت هەست بە گەردیلەکانى "ریا"ش دەکەن!

بۆیه هانا هەر تەنها بۆ لای خواوەندى بەتوانا دەبەم و، شوکرانەى نێعمەتەکانى دەکەم. چونکه "ستم"ى ئەوانى بۆ کردم بەهۆى بەدەستەینانى "ئیخلاص"!

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿۱۰۰﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾.

اللهم يا حافظ يا حفيظ يا خير الحافظين، احفظني واحفظ رفقائي من شر النفس والشیطان ومن شر الجن والانسان ومن شر أهل الضلالة وأهل الطغيان. آمین.. آمین.. آمین.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

بریسکه‌ی بیست و سیههم

په‌یامی سروشت

نهم په‌یامه له بنه‌رتدا یادخه‌روه‌ی شازده‌هم بوو له په‌یامی یادخه‌روه‌ه‌کان (واته بریسکه‌ی حه‌فده‌هم) به‌لام له‌بهر نه‌و گرنگی‌یه به‌رزه‌ی که تیایدایسه، جیا کرایه‌وه و کرا به (بریسکه‌ی بیست و سیههم) چونکه نهم په‌یامه نه‌و جوړه کوفره قه‌لاچز ده‌کات که له چه‌مکی "سروشت" ه‌وه په‌یدا بووه. به چه‌شینکی وا که نیتر له‌توانیت له‌سهر یی راپووه‌ستی و، به‌ردی بناغه‌شی ریشه‌که‌ن ده‌کات.

بیتار کردنه‌وه‌یک:

نهم په‌یامه چه‌یه‌تی (ماهیه‌)ی نه‌و ریپه‌وه‌ی پروون کردووه‌ته‌وه که سروشت په‌رسته سهر که‌شه‌کان ده‌یگر نه‌بهر و، مه‌ودای دووری نه‌و ریپه‌وه‌ی له‌ته‌رازووه‌کانی ژیری‌یه‌وه و راده‌ی خورافی‌یه‌تیشی خستووه‌ته‌پیش‌چاو. نهم‌ش له‌رینی باسکردنی "نؤ" دانه مه‌حال(نه‌گونجاو) که له‌بنه‌رتدا به‌لای که‌مه‌وه پوخته و کورته‌ی "نه‌وه‌د" دانه مه‌حالتی که له‌م کی‌شه‌یه‌دا ه‌هن.

جا له‌بهر نه‌وه‌ی ه‌ندیک له‌مه‌حالانه له‌چه‌ند په‌یامیکی تردا پروون کراونه‌ته‌وه، نه‌وا پوخته‌که‌یان له‌ناوه‌ندی نهم مه‌حال و نه‌گونجاوانه‌ی نیره‌شدا هینراون، یان زور به‌کورتی لیره‌دا باس کراونه‌ته‌وه.

لیړه‌دا پرسیارنیک دیته‌پیش و به‌دلدا دیت که:

مادم نه‌و ریپه‌وه‌ی سروشت په‌رستان گرتوویانه‌ته‌بهر تا نهم راده‌یه‌گیروگرفت و خورافه‌تی تیدایسه، نیتر چون چه‌ندین فیله‌سووف و زانای به‌ناوبانگ و گه‌وره گرتوویانه‌ته‌بهر و جلوه‌ی ژیری خویان داوه‌ته‌ده‌ست؟

وهلام:

ئهوه فهیله سووف و زانایانه "راستی" و "ناوه رۆك" ی ئهوه
 ریباز و رپره وهیان بۆ دهرنه كهوتوه^(۱). له بهر ئهوه، بهو مه حال و
 گپرو گرفت و دهره بجمه دوور له ژیری یانه شیان نه زانیوه كه ئهوه
 رینگایه داخوازیه تی و، له سه ره تای هه موو مه حالینکی ئهه په یامه دا
 باس كراون.

وا ئیستا من ئامادهه بۆ ئهوهی چه نندین به لگه ی روون و به هیز و
 توندو تۆل بۆ هه موو ئهوه كه سانه بهینمه وه كه تا ئیستاش گومانیان
 لهه مه سه له یه دا هه یه و، لهه په یامه دا ئه مه یان به دریزی بۆ روون
 ده كه مه وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَلِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (إبراهيم: ۱۰)

ئهه ئایه ته پیرۆزه، به بۆ نه ی ئهوه پرسپاره ی كه تیایدایه و بۆ مه بهستی ئینکاری کردنی
 هه لۆیستی بهر امبه ر هینرا وه ته وه، به لگه یه کی به هیزی روون و گومان لێ نه كراوی
 "بوون" و "یه کتایی" خوای گه وره یه.

به لام پینش ئهوه ی ئهه نهینیی به به روونی ئاشکرا بکهین، ده مانه وی بۆ ئاگادار
 کردنه وه ی خوینته ری به ریز ئه مه ی خواره وه ی پینش چا و بجهین:

(۱) ئهوه هۆبه ی كه به ته واری بۆ دانانی ئهه په یامه هانی دام، ئهوه بوو كه ههستم كرد هیرشینیکی توندوتیژ
 له سه ر قورئانی پیرۆز و راستی به کانی ئیمان له ئارادایه له رینی ناشیرین کردن و ئالۆزاندنی ئهوه راستی یانه و،
 به ستنه وه ی ئیلحاد به سه ر شته وه له رینگای بریار دانی چه ند په یوه ندی به کی وهه می یه وه، هه روه ها پرینی ناوی
 خورافهت به سه ر ئهوه شتانه ی كه ژیری به کورت بین و بۆ گه نه کانی ئهوانه ی ئهه کاره ئه بجم ده دن، ههستی پنی
 ناکه ن!

جا ئهوه هیرشه ی ئهوان تووره بوونینکی به تینی له ده رووندا هه ژاند و گپ کانیکی گه وره ی به ردینی له
 دلمدا ته قانده وه كه له دلوه په ره ی سه ند و شیوازی په یامه که شی گرتوه. ئهوه تا ئهه په یامه سه رو گویلاکی
 ئهوه مر لید و ناحه قه روانه ی - كه پشت له حق هه لده که ن - بهو به رده گپ کانی یانه دا گرتوه ته وه. ده نا
 داب و شیوازی "په یامه کانی نوور" له بنه رته دا بریتی به له نه رمی و له سه ر خۆبی له باسکردنی ئهوه با به تانه ی كه
 لیبیان ده دویت. (دانهر)

له سالی (۱۳۳۸) دا^(۱) بانگیشتیان کردم بۆ ئه نقهره. که رۆشتم، لهوئ دلتخۆشی و شادمانیی ئیماندارانم بینی به بۆ نهی سهر که وتنی سوپای ئیسلامهوه به سهر یۆنانی به کاندا. به لآم له هه مان کاتدا جهو جووتی سامناکی بی پروایی و ئیلحدایشم بینی که له رپی به کارهینانی فرتوفیل و له خشته بردنی خه لکی بهوه خه ریکی جئ کردنه وهی چه مکه کان (المفاهیم) ی خۆی بوو له ناو دل و دهروون و بیروباوه ری دامه زراوی ئیمانداراندا، بۆ ئه وهی له خشته یان بیات و بیروباوه ریان ژه هر اوی بکات.

منیش که ئه مه م بینی و هه ستم پی کرد، له ناخی دلمه وه داخ و خه فته دایگرتم و، له ده ست ئه و دئوه سامناکه ی که ده یه ویت په لاماری پایه و بنچینه کانی ئیمان بدات، هاوار و هانام برده لای خوای گه وری به ده سته لات و په نام به م ئایه ته پیروزه برد و ده ستم پیوه گرت.

ئه وه بوو نامیلکه یه کی بچوو کم به زمانی عه ره بی دانا و، له چاپخانه ی: (رۆژی نوئ Yenî Gün) ی ئه نقهره له چاپم دا و بلاوم کرده وه، که به دیه یه تی: "بوون" و "یه کتایی" خوای گه ورم تیدا چه سپاندبوو. به هۆی ئه و به لگه به هیز و پته وانیه که له نووری قورئانی پیروز وهرم گرتبوون و سهری هه ژدیهای بی پرواییم پی کوتابوونه وه و له و نامیلکه دا باسم کردبوون..

به لآم جئ ده ست و شوینه واری ئه و به لگه به هیزانه له به ره نگاری کردنی بی پروایی و ئیلحدادا ده ره که وت، چونکه ئه و نامیلکه یه ی که چاپم کردبوو تابلتی پوخت و کورت بوو، جگه له که می ئه وانesh که بایه خیان به زمانی عه ره بی ده دا. له به ره ئه مانه، وه م و خه یاله کانی ئه و ئیلحداده - به داخه وه - پتر له گه شه و بلاو بوونه وه دا بوون. ئه مه ش ناچاری کردم که جارێکی تر ئه و به لگانه به زمانی تورکی و به جورێکی درێژتر و روونتر سهر له نوئ بنوو سه مه وه. که نوو سیشمه وه ئه م په یامه ی به رده سته ی خوینهری به رپز ده ر چوو.

جا له به ره ئه وه ی هه ندیک له م به لگانه له هه ندی په یامی تر دا روون کراونه ته وه، ئه و لیر ده دا به کورتی باس ده کرین. هه ندیکی تریش له و به لگانه ی که له په یامه کانی تر دا بلاو کراونه ته وه، لیر ه شدا ده ر که وتوونه ته وه. وه ک بلینی هه ر کام له و به لگانه به شینکی ئه م په یامه بن.

(۱) به میژووی پۆمی، که ده کاته: (۱۹۲۲ز) و (۱۳۴۰ک). (وه رگیر)

پێشه‌کی

برای مرۆفم!

بزانه و ئاگاداری ئەوه به که چەند وشەیه کی سامناک هەن له زاری خەلکی یه‌وه
دەرده‌چن و بۆگەنی کوفریان لیوه دیت و، به‌سەر زاری ئەهلی ئیمانی‌شدا تێده‌پەرن، بی
ئەوه‌ی به‌ خۆیان بزانی، یاخود هەست به‌ بۆگەنی و مەترسیی ئەو وشانە بکەن. وا ئیمەش
تەنها سیانی گرنگیان لێ باس دەکەین:

یه‌گەمیان ئەوه‌یه که دەلێن: (هۆکاره‌کان دروستیان کردووه). واته‌ هۆکاره‌کان شت
دروست ده‌کەن.

دوو‌هەمیان، دەلێن: (ئەو شتە له‌ خۆیه‌وه‌ دروست بووه). واته‌ هەرچی شت هەیه
خۆی خۆی دروست کردووه‌ و، له‌ خۆیه‌وه‌ پەیدا بووه‌ و، ئەو شکل و شیوه‌یه‌ی
گرتوو‌ته‌ خۆ.

سی‌هەمیان، دەلێن: (ئەو شتە سروشت داخوازی بووه). واته‌ شتیکی سروشتی‌یه‌ و
سروشت به‌دیی هیناوه‌ و ویستوو‌یه‌تی.

به‌لێ، مادەم بوونه‌وه‌ران هەن و له‌ به‌رچاودان، به‌ چەشنی که‌ هەرگیز رێی سەری‌چی
کردن له‌ بوونیاندا نی‌یه‌.. هەر‌وه‌ها مادەم هەموو ئەو شتانه‌ی که‌ له‌ بوونه‌وه‌ردا هەن
به‌وه‌پەری رینکۆینکی و دانایی‌یه‌وه‌ دینه‌ جیهانی "بوون" و، هیچ کامیشیان ئەزەلی نین،
به‌لکو هەموو تازە و دروستکراون ..

مادەم ئەمە حالی بوونه‌وه‌رانه، ئیتر تۆش - ئە‌ی بابای مولحید! - تەنها چوار رینگات
بۆ ئەم مەسەله‌یه‌ له‌ به‌ر دەمدایه:

یان ئەوه‌یه‌ ده‌لێیت: هەر شتی‌ک له‌ بوون (وجود) دا هەیه - با بلێین زینده‌وه‌رێک
بیست - هۆکاره‌کانی ناو ئەم جیهانه‌ دروستی ده‌کەن. واته‌ له‌ ئەنجامی کۆبوونه‌وه‌ی
هۆکاره‌ ماددی‌یه‌ کانه‌وه‌ بوونی ده‌ست ده‌که‌وێت..

یان ده‌لێیت: خۆی له‌ خۆیه‌وه‌ پیکهاتوووه‌..

یان ده‌لێیت: له‌سەر داخوازی و به‌ کاریگه‌ریی سروشت دیتە ناو جیهانی بوونه‌وه‌.

یان ئەوه‌یه‌ باوه‌رت به‌ هیچ کام له‌مانه‌ نی‌یه‌. ئەو کاته‌ ده‌بی بلێیت:

(توانستی خواوه‌ندی به‌دیهینه‌ری به‌توانای شکۆمەند دروستی ده‌کات و بوونی پێی

ده‌به‌خشییت).

چونکه به پئی تهر ازووه کانی ژیری، جگه لهم چوار رینگایه هیج رینگایه کی تر له گۆرئی دا نی به بۆ لیکدانه وهی دروستوونی بوونه وهران.

جائ ه گهر به شیوهیه کی بی گومان ئه وه چه سپا که سئی رینگاکانی پیشوو به تال و مه حال و نه گونجاون، ئه وای به پئی زهروورته و به داههت رپی چوارهم ده چه سپیت، که بریتی به له رپی بی گومان و دلنیاپی به خشی "بوون" و "یه کتایی" به دیهینه ری میهره بان!

رینگای یه کهم

رپی یه کهم ئه و رینگایه یه که ده لیت: (کۆبوونه وهی هۆکاره کانی جیهان ده بنه هوی دروستوونی بوونه وهران و پینکهاتنی شتان)!

ئیمهش له نیوان ئه و مه حاله زۆرانیه کی لهم رینگایه دا ههن، ته نه سیانیان باس ده کهین:

□ مه حالیه یه کهم:

سه رنج له ههر دهر ماخنانه یه که به دیت، سه دان شووشه ی پر له ماده ی کیمیایی جۆراو جۆری تیدا ده بینیت..

گریمان پیوستی یه که هاته ئاراهه بۆ پینکهاتنی زینده هه ویریک له و ماده و دهرمانانه. ههروه ها پیوست بوو زینده ماده یه کی نا ئاسایی و دژ به ژه ره کانیا ن لئی پینک بهینریت و، بۆ ئهم مه به سته رۆشتینه ناو دهر ماخنانه یه که. که چاومان به ناو دهر ماخنانه که دا گپرا چه ندین جۆرمان له و زینده هه ویر و زینده ماده یه کی که دژ به ژه ره کانه له و دهر ماخنانه یه دا ده سته کهوت.

پاشان که ده ستمان به شیته لکردنی ئه و هه ویرانه کرد، بۆمان دهر کهوت: هه ریه که یان، به و په ری وردی، له چه ند ماده یه کی جیا جیا ی ناو ئه و شووشانه و، به پئی تهر ازوویه کی دیاری کراو پینکهاتوو و پوخته کراوه؛ گرامیک لهم دهرمان و سیان له و دهرمان و ده گرام له ووی تر. بهم جۆره و له ههر کام له و دهرمانانه ئه ندازه یه کی تاییه تی یان لئی وه رگیراوه، به جۆریک که ئه گهر به اتایه و به ئه ندازه ی به شیک له یه که گرام زیاتر یان که متر بوایه ئه و تاییه ته ندی به زینده کاری یانه ی تیدا نه ده ما.

پاشان ئه و زینده ماده یه مان هینا که دژ به ژه ره کانه و لئی ورد بوینه وه. بۆمان دهر کهوت که ئه ویش به چه ند ئه ندازه یه کی دیاری کراو و به پئی چه ند تهر ازوویه کی

ههستیار پیکهینراوه. تهنانت ته گهر بهاتایه و به نندازهی کیشی گهر دیلهیهك زیاد یان کم بوایه، نهوا تایهتکاری به کانی خوئی لهدهست دهدا. واته نهو مادهه جوراوجورانهای ناو دهر مانخانها که به چند نندازهیه کی جیاجیا و به چند تهر ازوویه کی ههستیار و ورد ناماده کراون.

جا نایا ده چیته عقلی هیچ مرؤفیکی ژیرهوه که نهو ههویرهی ناوا بهم جوره ههموو بهشیکی به وردی حساب کراوه و لینگ دراوه تهوه، بههوی رینگهوتیکی سهیرهوه پهیدا بوویت؟ یان له نهنجامی هه لکردنی ره شه بایهك به سهر نهو دهر مانخانهایه دا شووشه کان به سهر یه کدا کهوتین و نهو نندازه دیاریکراوانه ی ناویتهی یه کتری کردییت و بهم جوره نهو زینده ههویره ی پیکهیناییت؟!

نایا مهحالی لهمه سهیر تر و، گهوجایهتی و خورافهت و نهفسانهی لهمه خراپتر و، ناحهقیی لهمه نارپهواتر ههیه؟ تهنانت گهر بییت و نهفامی و بنی عقلی "گویدریژ" چندین نهوهندهی تر زیاد بکات و، ئجواهرهك مرؤف توانای گوفتاری بییت، نهوا ههتا له توانایدایه له دهست نهم کهریتی به ههلدیت و رپهزی نهم جوره بیر کردنهوه سهر شور کهرانهیه ده کات و، دهلیت: دهبنی نهو کهسه چندنه کهر و گهوج بییت که قسهی وای له زار دهرده چیت!!

جاله بهر پروناکیی نهم نمونهیهدا دهلین:

ههموو یه کینگ له زیندههوران، بریتی به له پیکهاتهیه کی زینده و ههویریکی خاوهن ژیان. ههموو پرووه کیکیش وهك دهرمانیکی زیندووی دژ به ژهره کان وایه. چونکه له چند بهش و مادهیه کی جیاجیا و بهیچی چند تهر ازوویه کی گهلنی ورد و ههستیار پیکهینراوه. هیچ گومانیش لهوهدا نی به که گیرانهوهی دروستبوونی نهم زیندههوره جوان و پر له ورده کاری به بؤ توخمه کان و هؤکاره مادهی به کان و، باوهر کردن بهوهی که: "هؤکاره کان دروستیان بکات" شتیکی هینده بهتال و مهحال و نه گونجاوه که له ههموو تهر ازوویه کی ژیری بهوه تابلئی دووره، به چه شنی مهحالیی پیکهاتی نهو زینده ههویره له رپی تیکهلبوونی نهو ماددانهی ناو شووشه کان له خویانهوه!

پوختهی نهم قسانه ی پیشوو:

نهو زینده ماددانهی که به تهر ازووی قهزا و قهدهری خواوهندی زانای دانا لهم جیهانه مهزنهدها - که وهك دهر مانخانهایه کی گهوره و ناوازه وایه - ناماده کراون، تهنها به

دانستیکی بی کۆتایی و زانستیکی بی سنوور و ویستیکی گهورهی خاوهن دهسته لآت نه بی هەر گیز دروست نابن.

ده نائو که سهی که به وه همی خۆی گومانی وایه: (ئه م بوونه وهرانه به ره همی توخمه گشتی په کانی گهر دوونن) که چه ند توخمیکی که پ و کویری به خورهم و لافاوتاسان.. یان له و گومانه دایه که: (بو خویان له سروشتی شته کانداهن).. یاخود: (به ره هم و کاری هۆ کاره ماددی په کانون!) ئه و که سهی قسهی وای له زار دهر ده چیت، ده بی له و په پری به دبه ختی و گه لخۆیی و سه ر لئ شیواوی و نه فامی داییت و، گه لئ له و سه ر خۆشه گه و ج و نه فامز بییت که به دهم و پینهی مهستی په وه ده لیت: (ئه و دهر مان و هه ویره ناوازه و سه رسوور هینه ره له ئه نجامی به ریه ک که وتن و تیکه لیبوونی هه ره مه کیی ماده کانی ناو دهر مانخانه که وه دروست بوون)!

به لئ، ئه و کوفرهی که له م قسانه دا ههیه، کتومت وه ک و پینهی مرۆفیکی گه و ج و، شیتی که سیکی مهستی سه ر خۆش وایه!!

□ مه حالی دووهه م:

ئه گه ر به دبه یانی هه موو شتیک به کاری خوای تاك و ته نیای شکۆمه ند و به توانا دانه نریت و، بدریته پال هۆ کاره ماددی په کان، ده بی ئه و کاته زۆر بهی توخمه کانی جیهان و هۆ کاره کانی له هه موو زینده وهرینکدا ده ست تیوه ردان و کاریگه ری یان بییت. که چی کۆ کردنه وهی هه موو هۆ کاره دژ به یه ک و جیا جیا کان، به ریکوینیکی په کی ته و اهوتی و به ته رازوویه کی وردی تایه تی و، به یه کگر تینیکی ته و او، له جهسته ی دروستکراوینی وه ک میشدا، کاریکی هینده مه حاله که هه ر که سیک به ئه ندازه ی باله میشیک دارای ژیری بییت به ئاشکرا ره فزی ده کات و پر به دهم ده لیت: ئه مه شتیکی مه حاله.. به تاله.. هه ر گیز ناگوئجی!

چونکه جهسته ی بچوو کی میش په یوه ندیی له گه ل زۆر بهی توخمه کانی بوونه وهر و پروالته و هۆ کاره ماددی په کانی دا ههیه، بگه ره له راستی دا کورته و پوخته یه کی ئه و توخمانه یه. جا ئه گه ر به دبه یانی و دروستکردنی میش به کاری توانستی په های خوای گه وره دانه نریت، ئه و ده بی هه موو هۆ کاره ماددی په کان له کاتی دروستکردنی ئه و میشه دا په کسه ر به کۆمه لئ و له ته نیشتی دا تاماده بن، ته نانه ت ده بی بچنه ناو جهسته لاوازه که شیه وه، به لکو له وهش زیاتر؛ چونکه ده بی بیشرۆنه ناو هه موو خانه و په که یه کی پیکه اتن له جهسته ی ئه و میشه دا، با بلین له "چاو" ی دا که پوخته نمونه یه کی جهسته ی زینده وهره! چونکه هۆ کاره کان ئه گه ر ماددی بن، ئه و ده بی له نزیک و له ناو شته

کار تیکراوه که یاندا ناماده بن. خوئ هه مهش داخوازی هه وهیه که سه رجه می توخمه دژ به یه که کانی هه موو لایه کی هه جیهانه، به رۆشتنیکی "ماددی" برۆنه ناو هه و خانه بهی که تابلئی ورد و بچوو که و، به کارامهیی و ورده کاری له و خانه هه ره بچوو که دا کاره کانیاں راپه رین!

ئایا گه وچ و گیلترین که سیش له پیری سۆفستائی یه کان^(۱) شهرم له قسه ی ئاوا ناکات؟! □ مه حالی سی ههم:

ئه گه ر بوونه وهران (له باره ی ریکوینکی و، پیکه وه گونجان و شکل و شیوه یان) هه وه له سه ر "یهک" رهوت بوون، هه واده بی کاری "یهک" کاریگه ر بن و "یهک" ده ست دروستی کردیئن، به پیئ هه و ده ستوره ئاشکرایه ی که ده لیت: "یهک، ته نه اه له یه که وه ده رده چیت".

جا ئه گه ر هه و بوونه وهره له و په ری ریکوینکی و ورده کاری دا بیست و، به ته رازوویه کی ورد به دی هینراییت و، خاوه نی ژیا نیکی گشتی بیست، به ئاشکرا هه وه ده گه یه نیست که چه ند ده ستیکی جیا جیا کاریان تیدا نه کردوه - که مایه ی ناکۆکی و جیاوازی نیوانیانه - به لکو داخوازی هه وهیه که ده ستکردی ته نه اه یهک که سی به توانا و دانا بیست.

که واته گپر انه وه ی به دیهینانی هه و بوونه وهره ریکوینک و به ته رازووه، بۆ ده ستی هۆکاره سروشتی یه که ر و کویر و بی گیانه کان (هه و هۆکارانه ی که هیچ هه ست و هۆشیکیان تیدا نی یه و، ناکۆکی و تیکه لی و جیاوازی نیوانیشیان پتر په ره به که ری و کویریاں ده سینیت)..

(۱) سۆفستائی یه کان: دهسته یهک بوون له فهیله سووفه کانی یۆنانی کۆن، که دوای قوتابخانه ی "فیساکۆرس" و له هه نجامی ئالۆزیی باری رامیاری و قهیرانی ئابووری پهیدا بوون. هه م دهسته یه ئینکاریی حه قیقه تی شتانیان کردوه و لایان را بووه که هیچ شتیک دارای حه قیقه ت نی یه. "گۆر گیاس" و "برۆتاگۆراس" به ناو بانگۆرینی فهیله سووفه سۆفستائی یه کانن. هه م تا قه مهش له ناو خۆ یاندا چه ند به شینکن. کاتی خۆی "سوقرات" زۆر به توندی به ر په رچی دا و نه ته وه. به لام هه و نه وهیه که هه م جۆره کهس و بیر و رایانه له هه موو سه ر ده مینکدا به کالای نوی و ناوی جۆراو جۆره وه پهیدا ده بنه وه. بۆ زیاده شاره زابوون سهیری هه م سه ر چا وانه بکه: "شرح العقائد النسفیة" لسعدالدین التفازانی ص ۲۳-۲۵ طبعه ترکیا سنة ۱۳۲۶ هـ، "کشاف اصطلاحات الفنون" للتهانوی ج ۱/ص ۶۶۵ طبعه کلکته فی الهند عام ۱۸۶۲ م، "الموسوعة الفلسفية المیسرة" ج ۱/ص ۱۰۳۴ طبعه دار نهضة لبنان - بیروت سنة ۱۹۶۵ م. هه روه ها پێشه کیی (مهدی تو حیدی پور) بۆ (نفحات الأنس) ی مه ولانای جامی ص ۶۹-۷۰ ناشر: کتا بفروشی سعدی. (وه ر گپر)

ئیددیعاً کردنی ئەوێی کە ئەو هۆکارانەن ئەم بوونەوهره رینگۆپینکە بەدی دەهینن و لە نێوان چەندین شیمانە و گریمانی لەژمارەبەدەردا هەلی دەبژێرن، واتە گێرانەوێی دروستبوونی ئەم بوونەوهره بۆ ئەو هۆکارانە، لە راستی دا، وەك ئەوێ وایە کە: سەد مه حال قبوول بکریت، چونکە ئیددیعایە کە لە هەموو تەرازووێیە کێ ژیری یەوێ تابلێی دوورە و هەرگیز عەقل و فامی مرۆفی ژیر وەری ناگریت.

وهره با بە جۆریکی کاتی واز لەم مه حالە بهینین و سهیریکی کاریگهیری "هۆکاره ماددی یه کان" بکهین کە بە لینگۆپینکەوتن (التماس) روو دەدات. ئەوێ تا ئەو لینگۆپینکەوتنە تەنها لینگۆپینکەوتنیکە لە پوالت و پرووی دەرەوێ ئەو زیندەوهره دا. بەلام دیوی ناوهره وێی ئەو زیندەوهره، کە هەرگیز دەستی هۆکاره ماددی یه کانی پێ ناگات، گەلسێ زیاتر لە چاو دیوی دەرەوێ رینگۆپینکتر و گونجاوتر و ئالۆزتره و گەلسێ ناسک و تەواوتریشه. تەنانەت ئەو زیندەوهره بچووک و وردانە کە هەرگیز جینی هۆکاره ماددی یه کانیان تێدا نایتەوێ و دەستی هۆکاره کانی ئەوانیان پێ ناگات، زۆر سهیرتر و ناوازهتر و رینگۆپینکتر لە چاو بوونەوهره یه کجار گهوره و ههره مهز نه کان.

کەواتە گێرانەوێی دروستکردنیان بۆ لای هۆکاره کەر و لال و رەق و تەق و ئەستور و نەزان و دوور لە یه کتری و دژ بە یه کە کان، ئەوپه پری کەر و کویری نەبیت هیچی تر نی یه!

رینگای دووهه م

مه سه له ی دووهه مێش کە بریتی یه له رسته ی: (خۆی له خۆیهوه پینکها تووه) ئەویش، بە هه مان جۆر، چەندین مه حالێ زۆری تێدایه و لە چەند لایه نیکی زۆره وه دەر ده کهوێی کە شتیکی به تال و نه گونجاوه.

بەلام ئیمه لی ره دا تەنها سێ دانە له مه حالانه بۆ نمونه باس ده کهین:

❖ مه حالێ یه که م:

ئە ی مرۆفی ملنه دهری سه ره سخته!

ئەم سه ره که شی و له خۆبایی بوونه ت نۆی هاویش تووه ته ناو باوه شی گهوجی و گه. نۆی یه کێ یه کجار زۆره وه. ئەوێ تا وای لێ کردوویت کە باوهر به سەد و یه ک مه حال بکهیت!

ئەى نەسەلمىنەرى سەر سەخت!

تۆيى ھىچ گومانىڭ دەزانىت كە خۆت ھەيت و خواھنى "بوون" ىت. ھەر ھەروھا گومانىت لە ھەشدا نى پە كە ماددە پە كى ساكارى و شك و پەق نىيت تاكو ئالتو گۆرت بەسەردا نە پەت. بەلكو كار گە پە كى گەورەى رېڭكويىكى ئەوتۆيت كە ئامىرە كانت ھەردەم لە تازە بوونە ھەدان و، ھەك كۆشكىكى گەورەش ھەھەيت كە ھەمىشە لایەنە كانى لە جموجوول و گۆرانكارىدان، چونكە خانە كانى جەستەت، بى ھىچ ھەستائىڭ، ھەمىشە لە كار و كۆششەدان و، بە چەندىن پەيوەندىي جۆراو جۆر پەيوەستى "روالەتە كانى بوون" ن لەناو گەردوونى دەور و بەرتدا. كەواتە ئەو خانانەى جەستەت ھەمىشە لە بەخشىن و ھەر گرتەدان لە گەل بوونە ھەراندە، بە تايبەتەى لە لایەنە كانى: رۆزى و، مەسەلەى مانە ھەى جۆر (نوع) ى مەرفە ھە..

ئەو ھەتا مليۆنەھا خانەى كار گوزارى ناو جەستەت لە كار و ئەر كى ئەستۆيان رانا ھەستەن و، سەر گەرمى پارىز گارىي بەردە ھامبوونى كارلىكە كانى نىوان خۆيان و ئەو وردە كارى يانەن كە لە نىوانىندا ھە پە و، لە ھەولتەى ئەو ھەدان كە ھەر گىز پەيوەندى پە كانى نىوان خۆيان و بوونە ھەرانى دەور و بەريان نە بچرېن. واتە زۆر بە لەسەر خۆيى و مەترسى پە ھەم ئەم كارانە ئەنجام دەدەن و ھەلويستىكى ئەوتۆ ھەردە گرن كە لە گەل پەيوەندى پە كانى نىوانىندا لەبار و گونجاو بىت. ھەك بلىي ئەم خانانەى جەستەت بۆ ھەموو بوونە ھەران دەپوانن تاكو جىڭگى تۆى تىدا بىينن و، بە جۆرنىڭ پەفتار دە كەن كە سوودى تۆى تىدا بىت. ئىتر تۆيش لە جىي خۆتدا و بە پىي ئەو بارودۇخە نااسايى و سەر سوور ھىنانەى خانە كانى جەستەت، سوود لەو بارەى ئەوان ھەردە گرىت و بە سەر جەمى ھەستە ديار و ناديارە كانت لەزەت لە ھەموو چىژە كانى ژيانت دەبەت.

جا ئەگەر باو ھەرت و نا نە پىت كە: ئەو خانانەى لەشت برىتېن لە چەند كار مەندىكى بچووك لە لایەن خوا ھەندى بەدەستە لاتى ئەزەلى و چەند كار پى سپىرراويكى گوى راپەل بۆ ياسا كانى خواى گەورە.. يان چەند سەربازىڭ لە سوپاى رېڭكويىكى خوادا.. يان نوو كە كانى قەلەمى توانستى خواى گەورە.. ياخود چەند نوختە پەك كە قەلەمى توانستى خوا ھەند دەيانكىشى و دەياننووسىت..

ئەگەر باو ھەرت و نا نە پىت، دە پى لەو باو ھەردا بىت كە ھەر چى خانەى كار گوزار (بۆ نمونە لە چاوتدا) ھەن، ھەرىە كەيان چاوينكى فراوانى بىنەرى ئەوتۆى ھە پىت كە ھەموو بەش و لایەنە كانى جەستەت بىينىت و چاوى لە سەر جەمى ئەو بوونە ھەراندە بىت كە

پەيوەندىت لە گەلئاندا ھەيە و، ئاگادارى ھەموو ڕووداوە كانى ژيانى ڕابوردوو و ئىستا و تايىندەى تۆيىت و، باوك و باپير و بنەچەت لە گەل منال و بەرە و وەچە كانت بناسىت و، ئنجا سەرچاوەى ئەو توخمانەش كە لەشى تۆيان لىي پىكھاتوو و ئەو گەنجىنانەش كە ڕۆزىي تۆيان لىيوە دىت، ھەموويان بزائىت و شارەزايان يىت. كەواتە بەم پىيە، دەبىي ھەرچى خانەى كارگوزار لەناو جەستەندا ھەن، ھەموو يە كىكيان خواوەنى ژىرى يە كى گەلىي مەزن و ناوازە بن!!

دەسا ئەي ئەو كەسەى كە ژىرىي خۆي لە كارخستوو و باوەرى بە بىر و بۆچوونى ئاوا ھەيە!

ئايان نىسبەتدانى ئەم ھەموو عەقل و شعور و ھەست و ژىرى يەى كە مليۆنىك ئەفلاتون نىيانە، لە تەنھا يەك گەردىلەى ناو ژىرى يەك، كە كەسانى وەك تۆ لىي بىي بەشن، ئەفسانە و گەو جايەتى يە كى لەرادە بەدەر نىيە؟

❖ مەحالىي دوو ھەم:

ئەم جەستە يەى تۆي مروف، وەك كۆشكىكى گەورەى ئاوەدان وايە كە ھەزار و يەك گومەزى تىدا يىت و، ھەريەك لەو گومەزانەش بە مەحكەمى و بىي ھىچ ستوونىك يە كيان گرتىت و چەندىن بەردىان يىدا ھەلئاسرايىت. تەنانەت جەستەى تۆ - گەر سەرنجى بدەيت - ھەزاران ئەو ھەندەى ئەم كۆشكە سەرسوور ھىنەرتەرە. چونكە كۆشكى جەستەت ھەمىشە ئالوگۆرى بەسەردا دىت و بەرەو جوانتر دەروات و زۆر بە رىنكوپىنكىش لە تازە بوونەو ھەدايە.

خۆ ئە گەر ھىچ سەرنجىك لە "گيان" و "دل" و ھەستە ناسكە مەعنىو يە كانى تر نەدەين كە لە تۆدا دانراون، كە ھەريە كەيان موعجىزە يە كى سەربەخۆن بۆ خۆيان، بەلكو تەنھا يەك ئەندام لە نيوان ئەندامە ئاشكرا كانى جەستەندا بە نموونە بەيىنەو، ئەو ادەبىينى ئەو ئەندامە وەك خانوو يەك وايە كە چەند گومەزىكى تىدا يىت، چونكە ئەو خانانەى كە لەو ئەندامەدان وەك بەردى گومەز بەويەرى رىنكى و جوانى و وردە كارى يەو ھەيە كيان گرتوو و تەلارىكى گەلىي ناوازە و جوانيان پىكھىناو و، بەمەش يە كىك لە موعجىزە كانى توانستى خواو ھەندىان - وەك "چاو" يان "زمان" - دەرخستوو.

جا ئە گەر ئەم خانانەى لەشت لە لايەن خواى گەورەو ھە كاريان پىي نەسپىررايىت و گوئى رايەلىي فەرمانە كانى خواو ھەندى بەدەيىنەر نەبن، دەبىي ھەريەك لەو گەردىلانە فەرماندەى ئەوانى تر يىت و لە ھەمان كاتدا لە ژىر فەرمانىشاندا يىت! واتە لە روانگەى

دهستلآت و فرماندهی یهوه لهوانی تر بچیت و له ههمان کاتدا دژیشیان بیت! هر وهها دهین زور بهی ئه و سیفه تانهی که تنها شایستهی خوای گهورهن، له و گهر دیله یه دا بین و، ههموو یه کیك له و گهر دیلانه سهر بهست و دهست به ستر اویش بن له یه ك کاتدا! جا هر کهس خاوه نی هیندهی گهر دیله یه ك ههست و شعور بیت، ده زانیت که ههر گیز ناگونجیت به دیهینانی ئه و به دیهینراوه رینکوپینکهی که به هوی نهینیی "یه کتابی" یهوه یه کیکه له شوینه واره کانی تاك و تنیایی به دیهینهر، بدریته پال چه ندین خانهی زور و له ژماره به دهر. تنانته که بیر له مه ده کاته وه سهد مه حالی تیدا ده بینیت.

❖ مه حالی سی ههم:

ئه گهر جهستهی تۆ به قهلمی خاوه نندی تاك و تنیا و خاوه ن توانستی ئه زه لی نه نوو سرا بیت، به لکو له چاپخانه کانی سروشت و هۆکاره کاندایه چاپ درا بیت، دهین - له و حالته دا - به ئه ندازه ی ژماره ی پیکهاته رینکوپینکه کانی جهستهت، ههر له بچوو کترین خانهی کارگوزاره وه تا ده گاته گهوره ترین و فراوانترین نامیری کارگیر له و جهسته یه دا، قالبی سروشتی بن بۆ دروستکردن و به دیهینانیان!

با ئهم کتیبه ی به رده ستمان به نمونه بهینینه وه، تا کو له مه حاله تی بگهین:

ئه گهر له و باوه رده دا بیت که ئهم کتیبه به دهست نوو سرا وه ته وه، ئه و ده زانین نووسهره که ی تنیا یه ك قهلمی به سه بیگریت به دهستیه وه و ئه وه ی مه به سته تی به زانیاری خۆی پی بنوو سته وه ..

به لام ئه گهر وانه زانیت که به قهلم و دهستی یه ك نووسهر نوو سرا وه ته وه و، و دا بریت که: "خۆی له خۆیه وه پیکهاتوه" یان ئه و نووسینه به "کرده ی سروشت" دا بریت، ئه و دهین ههر پیتیکی ئه و کتیبه قهلمیکی کانزایی تاییه تی خۆی بیت. واته وه ك ئه و پیته کانزایی یانه ی که له چاپخانه کاندایه هه ن و به ئه ندازه ی ژماره ی پیته کان و به گویره ی شکل و شیوه یان، دهین وه ك ئه مه، به ئه ندازه ی پیته کانی ئهم کتیبه و به پیی شکل و شیوه یان، قهلم بۆ ئهم مه به سته بین. به و اتایه کی تر: له بریی یه ك دانه قهلم بۆ نووسینه وه ی ئهم کتیبه، دهین به ئه ندازه ی پیته کانی خۆی قهلم بیت.

کاتی وه هایش دهین که هه ندی له و پیتانه گه لنی گهورهن و به ئه ندازه ی لاپه ره یه کی ته و او زانیاری یان به خه تیکی ورد و باریك تیدا نوو سرا وه ته وه. جا له حاله تی وادا دهین بۆ نووسینی ئهم چه شنه پیته گهورانه، هه زاران قهلمی بچوو ک بین تا کو ئه و پیته وردانه له ناو ئه و پیته گهورانه دا بنوسن!

ئیسنا چی دهلیت گهر ئهو پیتانه به چه شینکی رینکوپینک به کیان گرتییت و چووبن به ناو یه کتری دا و شیوه و شکلی جهستهی تویان وه رگرتییت؟ خو ئه گهر ئهم پته پیکهینه رانهی جهستهت به چاپی سروشت و کردهی هؤ کاره کان دابنییت، ئهوا ده بی له ههموو به شیک له به شه کانی جهسته تدا و له گشت فهرانگه کانی دا، به ئه اندازهی ئهو پیکهاتووانه ی که له ژماره نایه ن، قالب هه بن تا کو ئهو پیتانه پیکهین!

وا دابنی لهم حاله ته شدا، که مه حالیکه و سه د مه حالی تری لی ده بیته وه، تو دییت و ده لییت: ده گونجی روو بدات. به لام ئایا هیشتا لهم کاته شدا، واته ئه گهر نووسینی کتیه که هی یه ک قه له م نه بییت، خودی ئهو قه له م و پته کانز ایی یانه ش به ئه اندازهی ژماره ی خویان پیوستیان به چه ند قه له م و قالب و پیتیک ناییت تا کو دروستیان بکه ن؟! چونکه ئاشکرا یه ههموو یان دروست کراون و پیوستیان به به دیهینه ر و دروستکهریک هه به تا کو به دی یان به نییت و دروستیان بکات!

ئیتز بهم چه شنه هه تا دریزه ی پین به دیت و لیی بکولیته وه و پتر لیی قول بیته وه، پیوست به قالبی زیاتر ده کات و ئه نجامدانی کاره که پتر دریزه ده کیشییت و، زنجیره له دوای زنجیره ی تری لی ده بیته وه!

ده سا تویش، له روانگی ئهم غمو نه یه وه، له راده ی لاوازی و هه له بی و نه خو شیی ئهم بیرو راپه تی بگه که به ئه اندازه ی خانه کانی جهستهت خورافهت و مه حالی تیدا جه م بووه! ده سا ئه ی ئهو که سه سه ر سه خته ی که ژیری خوی له کار خستوه!

بۆ لای ژیری خۆت بگه رپه وه و، واز له م گومر ایی یه ئابرو به ره به یته و، ده ستی لی هه لبگه ره!

رینگای سی ههم

وشه ی سی هه میش که سه بارهت به ههموو شتیک له م بوونه وه رده دا ده لییت: (سروشت داخوازی بووه). واته له سه ر داخوازی سروشت هاتووه ته دی. ئهم برپاره ش چه نده ها مه حالی زور و زه به نده ی تیدا یه. به لام ته نها سیانیان بۆ غمو نه باس ده که ین:

❁ مه حالی یه که م:

ئه گهر بییت و ئهو رینکوپینکی و به دیهینه نه ی که له ناو بوونه وه ران به تابه تی زینده وه راندا به ئاشکرا ده بیترین و، نیشانه ی دانایی و به سیره تیان به جوانی تیدا به دی ده کریت، ئه گهر ئه مانه به کاری نووسینی قه له می قه ده ر و توانستی ره ها و بی سنووری

خوای گهوره دانه‌نرین و، بدرینه پال "سروشت" ی گئیز و گه‌لخو و که‌ر و لال، یان "هیز" ی‌ئو سروشته بی‌هسته، ئه‌وا ده‌بی سروشت بۆ به‌دیھینانی ئه‌مانه له ههموو شتی‌کدا چه‌ندین کار‌گه و چاپخانه‌ی له‌ژماره‌ده‌ر دروست بکات، یان له ههموو شتی‌کدا توانا و ده‌سته‌لاتیکی ئه‌وتۆ دابنیت که بتوانیت سهرجه‌می گهر دوون به‌دی بهینیت و، دانایی‌یه‌کی کار‌گیزی کارامه‌ش به ههموو شتی‌ک به‌خشیت که ههموو کاروباره‌کانی گهر دوون به‌رپۆه بیات!

بۆ نمونه:

دره‌وشانه‌وه و شکانه‌وه‌ی تیشکی خۆر که به سهر ههموو دلۆپه ئاوه ورشه‌داره‌کان و ورده شووشه‌پهرش و بلاوه‌کانی پرووی زه‌وی دا‌ده‌رده‌که‌ون و ده‌بریسکینه‌وه، وه‌کو چه‌ند ورده‌خۆریکی بچووک له به‌رچاودا خۆیان ده‌نوین..

جا ئه‌گه‌ر ئه‌م دره‌وشانه‌وه و بریسکانه‌وه زۆرانه به‌هی ئه‌و خۆره‌راسته‌قینه و تیشکداره‌ی ئاسمان و به بریسکانه‌وه‌ی ئه‌و دانه‌نرین، ئه‌وا ده‌بی باوه‌ر به‌وه بکریت که له ههموو دلۆپه‌ئاویک و پارچه‌شووشه‌یه‌کدا - که جیی هیچ شتی‌کیان تیدا نابیته‌وه - خۆریکی راسته‌قینه و سروشتی هه‌بیت که ههموو سیفەت و ئه‌دگاره‌کانی خۆری راسته‌قینه‌ی ناوجهر‌گه‌ی ئاسمانی تیدا بیت. واته: ده‌بی باوه‌ر به‌وه بکریت که به ئه‌ندازه‌ی گهر‌دیله‌کانی ئه‌و پارچه‌شووشانه، خۆری راسته‌قینه له‌و شووشانه‌دا بیت!

ئیمه‌ش له‌به‌ر پرووناکیی ئه‌م نمونه‌یه‌دا ده‌لیین:

ئه‌گه‌ر به‌دیھینانی بوونه‌وه‌ران و زینده‌وه‌ران راسته‌وخۆ نه‌دریته پال دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه‌جوانه‌کانی نووری ئه‌زه‌لیی زه‌وی و ئاسمانه‌کان که خوای گهوره‌ی به‌ده‌سته‌لاته، ده‌بی باوه‌ر به "سروشت" و "هیز" ی‌کی ئه‌وتۆ بکریت که له ههموو بوونه‌وه‌ری‌کدا (به‌تایه‌تی له زینده‌وه‌راندا) توانست و ویست و زانست و دانستیکی ره‌هایان بیت. واته ده‌بی باوه‌ر به بوونی خواهی‌تی و په‌روه‌ر‌دگاریتی له ههموو به‌شیکی بوونه‌وه‌ردا بکریت!

خۆ دیاره‌ ئه‌م جۆره‌بیر‌کردنه‌وه‌چه‌وت و نه‌زۆ‌کانه، له ههموو مه‌حالی‌ک به‌تالتره و خورافه‌ت و ئه‌فسانه‌ی گه‌لی زیاتری تیدا کۆبووه‌ته‌وه! چونکه بی‌گومان ئه‌و که‌سه‌ی که ئه‌م ههموو سنعه‌ت و ورده‌کاری‌یه‌ ناوازه و قه‌شه‌نگانه‌ی داھینانی خوای گهوره - که نه‌بچوو‌کترین شتی‌شدا به‌ئاشکرا ده‌بینرین - بۆ سروشتیکی وه‌می و بی‌بايه‌خ و بی‌هه‌ست و نه‌ست ده‌گێرپته‌وه، ئه‌وا بیر و بۆ‌چوونی خۆی دا‌به‌زاندووه‌ته‌ئاست و پله‌یه‌کی گه‌لی نزم‌تر له‌هی ئاژه‌له‌ نه‌زان و نه‌فامه‌کان!

❁ مهحالی دووههم:

ئه گهر ئهم بوونهوه رانهی که له وپه پری "رینکوپینکی" و "جوانی" دان و دارای ورده کاری و دانستی تهواون و به تهرازوی ههستیاری سه رنه کهر بهدی هینراون، به کاری یه کینکی به توانای خاوهن توانست و دانستی رهها دانه نرین و، له بریی ئهو، به کردهی "سروش" بزانی، ئهوا ده بی ئهم سروشته له هه موو مشتیک "خاک" دا - که کارگه و شه تلگای گول و بهروبومه کانه - به ئه اندازهی ژمارهی کارگه و چاپخانه کانی ئه وروپا کارگه و چاپخانه ناماده بکات، تاکو ئهو مشتته خاکه بۆی بپه خسیت که بهم چهشنه بییت به کارگهی ئهو گوله جوان و بهروبومه ناسکانه!

چونکه ئهو مشتته خاکه ی که وهک شه تلگایه کی بچووک وایه، توانا و لیتهاتنیکی راسته قینهی ئهوتوی تیدایه که ئه گهر هه رچی تۆوی گول و بهروبومه جیاواز و جۆراو جۆر و رهنگاوپه رنگه کانی دنیا هه، به نۆره و به جیا جیا لهو مشتته خاکه دا بچینرین، ده توانیت هه موویان سهوز بکات.

جا ئه گهر ئهم توانا و لیتهاتنه بۆ توانستی به دیهینه رانهی ئهو خواوهنده مهز نه نه گیرریتهوه که توانای به سه ره موو شتی کدا ههیه، ئهوا ده بی بۆ هه موو یه کیک لهو گولانهی که له دنیا دا هه، مه کینه یه کی تایبه تی و مه عنهوی سروشتی لهو مشتته خاکه دا بییت! ده نا هه ر گیز ئهو هه موو گول و بهروبومه جۆراو جۆرانهی ده یانینین، پهیدا نابن و نایه نه جیهانی بوونهوه. چونکه تۆوه کان - وهک ئاوی مه نی و هیلکه کان - ماده ده کانیا ن له یه که ده چن، که بریتین له ئۆکسجین و هایدرو جین و کاربۆن و ئازۆت و، بی هیچ شیوه و شکلیکی دیاری کرا و تیکه لێ یه کتری بوون و هه موویان پیکه وه هه لشیلراون.

ئنجا ده بی ئه وهش بزانی که هه ر کام له: (ههوا و گهرما و تیشک و ئاو) چه ند شتیکی ساکارن و، هه یچیان خاوه نی هه ست و شعور و ژیری نین و، وهک لافاو به ناو شتاندا دین و ده پۆن..

جایه کگرتن و پیکهاتنی ئهو گوله له ژماره به ده رانه (له روانگهی سروشته وه) به و وینه و شکل و شیوه و چۆنیتی یه جوان و دلگیرانه و به و رینکوپینکی و ورده کاری یه ی که له بهر چاودایه، به ئاشکرا و پنیوستی و به دا ههت داخوازی ئه وه ده بییت که لهو مشتته خاکه دا هینده کارگه و چاپخانه ی بچووک بچووک هه بن که زۆر له ژماره ی کارگه و

چاپخانەکانی ئەوروپا زیاتر بن، تاکو "سروش" چینی ئەو کالای زیندوووانەى لە توانادا بێت و بەو تانوپۆیەى که لە بەرچاودایە، ئەو نەخش و نیگارە ڕەنگین و جوانانە ڕازینتەوه و بیانەخشینت!!

بروانە بێر و بۆچوونە ئیلحادی یە کەى سروشت پەرستان، چەندە لە راستە شەقامى ژیریى ساغى مرقەوه دوورە! ئەمە بە باشى بزانه و، ئنجا ئاستى بێر کردنەوهى ئەو کەسانەى پى هەلبەسەنگینە که لافى ژیری و زانست لى دەدەن، که چى لە هەمان کاتدا "سروش" یش بە بەدیھینەر دەزانن! با بۆت دەر بکەویت که چەندە لە هەموو تەرازوویە کى ژیری یەوه دوورن و، بزائیت ئەوانەى که ئەفسانە و خورافەتیکى هەر گیز نە گونجاوى ئاوهە مەحالیان کردوو بە ریباز بۆ خۆیان، چەندە شایستەى سووکایەتى و گالته پى کردنن! ئیتر بۆ خۆت گالتهیان پى بکە و، بەو ڕوانینە سووکەى شایانانە، بۆیان بروانە!

ئە گەر کەسێک پرسیار بکات و بلیت:

بەلێ راستە، ئە گەر بەدیھینانى بوونەوه ران بدریتە پال "سروش" ئەوا گەلسى گێر و گرفت و مەحالى زۆرمان دینه رى.. بەلام کاتى که بەدیھینان بە گشتى دەدریتە پال خواوەندى تاك و تەنیا و بى هاوەل و هاوبەش، ئایا چۆن ئەو هەموو گێر و گرفتانه چارەسەر دەکرین و لەسەر رى دا نامین و تا رادەى: ئاسانى و پىویست، "بەدیھینان" دەبیت بە کارىکى سووک و ئاسان بە لای توانستى ئەو خواوەندەوه؟

وہلام:

هەر وهك لە مەحالى یە کەمدا بۆمان ڕوون بوووه، بریسکانهوه و درەوشانەوهى تیشكى خۆر، بەوپەرى ئاسانى و بى هیچ گێر و گرفتیک، خۆى لە هەموو ماددەیه کدا دەر خست، هەر لە بچوو کترین شتى بى گیانى وهك شووشە وردە کانهوه تا دە گاتە فراوانترین تەختایى وهك زەریا و ئۆقیانووسە کان. ئەو تا بە چاوى خۆمان دەبینین که: ئەم "خۆر" ە ڕووناکی و کاریگەرى و شوینەوارى خۆى - بەوپەرى ئاسانى - لەو شتانەدا دەر خست، وهك بلیتى هەریە که لەو بریسکانهوانە خۆرىکى میسالى بن..

جا ئە گەر ئەو پەيوەندى و نىسبەتەى نىوان خۆر و ئەوانەى باسمان کردن، بچرپیت، ئەوا دەبى باوەر بەوه بکریت که: هەریە که لەو گەردیلانە، خۆرىکى سروشتى تىدايه و هەریەك لەو خۆرانەش خواوەنى بوونیکى خۆبى و دەرە کى! ديارە ئەمەش دەرەنجامىکى هیندە مەحالى و نە گونجاوه که هیچ عەقلىک وەرى ناگریت و پى رازى ناییت.

ههروهك ئەمه لهم ئومو نه یه دا وایه، به دیهینان و دروستکردنی هه موو شتیکیش به هه مان جزیره، چونکه ئە گەر راسته و خۆ بدریته پال خواوهندی تاك و ته نیا و صمه د و بی هاوبهش، ئەواتا راده و پلهی "وجوب" به دیهینان کاریکی ئاسان ده بیست، چونکه ئەو کاته هه ر بوونه و هریك پیویستی به هه ر شتیك بیست، ده توانری به و په ری ئاسانی ئەو پیداویدیستی بهی به ده ست بگه یه نریت، ئەویش له ریگای: "لئی دره و شانوه" و "په یوهندی بوون" هوه.

به لام گه ر ئەو نیسه ت و په یوهندی به بیچری نری و گوئی پرایه لی و به کارینان و فه رمان پی سپاردن له گویری دا نه مینیت و، له جیگایاندا سه ریچی کردن و خۆدزبنه وه له فه رمانه کان دابنریت و، هه موو شتیکی ناو ئەم بوونه و هرهش به سه ره به ستی و به ره لایی وازی لئی بهی نریت.. یان ئەم کاره به "سروش ت" بسپیری ت.. ئەوا به سه دان هه زار گیروگرفت، که ده گه نه راده و پلهی نه گوئجان (الإمتناع) سه ره ه لده دن و په یدا ده بن، به راده یه ك که ته نها بۆ دروستکردنی ته نها یه ك دانه "میش" ی بچووك پیویست ده کات ئەو سروشته کتو کویره ی که له و میشه دایه، خواوه نی ده سه لاتیکی ئەو تو بیست بتوانیت هه موو گه ردوونی پی دروست بکات و، دارای دانستیکی وه هایش بیست که بتوانیت ئەم بوونه و هه گه وره یه ی پی به ریوه بیات! چونکه میش هه ر چه نده له قه باره دا بچوو که، به لام گه لئی به جوانی و ری کوینیکی خولقی سناوه و، زۆر به ی ماده پیکهینه ره کانی بوونه و هه رانی تیدا جه م بووه، وهك بلئی پیستیکی پوخته کراوی ئەو بوونه و هه رانه بیست. خۆ ئەمهش ته نها یه ك دانه مه حال نی به هه تا کوتایی پی بیست و بپریته وه، به لکو هه زار و یه ك مه حالی تیدا یه که له و یه که م مه حاله وه سه ره ه لده دن و په یدا ده بن!

به کورتی و پوختی:

ههروهك بوونی هاوتا و هاوبهش له "خوایه تی" ی خوا ی گه وره دا شتیکی مه حال و نه گوئجاوه، ده ست وه ردانیس له "په روه رد گاریتی" ی خوا ی گه وره دا و خۆ هه لقو رتاندن له کاروباری به دیهینانی ئەو شانیه ی که ئەو به دییان ده هی نی، به هه مان جزو ر، مه حال و نه گوئجاوه!

سه باره ت به و گیروگرفتنهش که له مه حالی دووه مه دا باس کران و له به شینیکی زۆری په یامه کاندایه سپاندوومانن، له وه دایه که وتمان:

"هه ر کاتیك به دیهینانی هه موو شتیك بدریته پال خوا ی تاك و ته نیا، وهك دروستکردنی ته نها یه ك دانه شت کاره که ئاسان ده بیست، به لام ئە گه ر بدریته پال

سروشت و هۆکاره کان، ئەوا بەدیھێنانی یەك دانە شت بە ئەندازەى دروستکردنى هەموان سەخت و پەر لە کێشه و گێروگرفت دەبێت".

جا لەبەر ئەوەى ئەم دەرەنجامەمان بە چەندین بەلگەى توندوتۆل و سەلمێنەر لە چەندین پەيامدا چەسپاندوو، ئەوا لیڤەدا پوختەى یە كێك لەو بەلگانە باس دە کەین:

ئەگەر کەسێك - چ بە سەربازى و چ بە فەرمانبەرى و کارمەندى دەولەت - پەيوەندى لە گەل پادشایە کدا بەست و پالى بە دەستەلاتى ئەو پادشایەو دە، ئەوا دەتوانىت سەد هەزار هیندەى ئەو کارانە جى بە جى بکات کە بە تەنها توانستى خۆى دەتوانىت ئەنجامیان بدات. دیارە ئەمەش بەهۆى پالڤاندانەو پەيوە بە هیزی ئەو پەيوەندى و نىسبەتەى کە لە گەل پادشادا هەبەت.

بۆ نمونە: ئەم سەربازە، هەر چەندە یەك کەسى تاك و تەنیا، کە چى هەندى جار دەتوانىت بە ناوى پادشاهە فەرماندەى کى گەورەى سوپای دوژمن دیل بکات، چونکە هەموو ئەو ئامیر و کەرەسە و تەقەمەنى یانەى کە بۆ ئەم چەشنە کارانە پێوستى پێیان دەبێت، ئەم خۆى هەلیان ناگریت و ناچارى نى یە کە خۆى هەلیان بگریت، بەلکو گەنجینەى پادشا ئەم شتانەى بۆ دابین دە کات و، ئەو کەرتانەى سوپاکەشى کە ئەم کارەیان خراوتە ئەستۆ بۆى دەهینن و هەلى دە گرن. هەموو ئەمانەش لە سایەى ئەو پەيوەندى و پال پێوەدان و نىسبەت پەيدا کردنەبەتەى لە گەل پادشادا. ئەو تە چەند کردارىکى و هەای لە سەر دەست روودەدات کە وەك کردارى پادشایە کى مەزن وان و، چەند جى دەست و ئاسەوارىکیش دەخاتە روو کە وەك هى سوپایە کى گەورە دەنوین.. کەواتە ئەم سەربازە سەر بە پادشایە، وەك ئەو میروولەیه وایە کە بەو کارمەندى و پال پێوەدان و نىسبەت پەيدا کردنەى، دەتوانىت کۆشكى فیرعەونىکى ستمکار بپرووختیت و.. وەك میشوولەیهك دەردە کەوێت کە لە سایەى ئەو نىسبەت و پەيوەندى یەو دەتوانىت نەمرودىکى سەر کەش لەناو بەریت و.. چەشنى "تۆو"ى درەختى "سەنوبەر"ى لى دیت، کە هیندە بچوو کە وەك دەنکە گەئىك وایە، بەلام لە رێى ئەو پەيوەندى و نىسبەتەو، سەر جەمى ئامیرە کانى ئەو درەختە زەبەلاحەى سەنوبەر بى دە گەیهىت و گشت پیکهاتە کانیشى گەشە بى دە سىنیت^(۱).

(۱) بەلێ، ئەگەر پەيوەندى و نىسبەت لە نێواندا هەبوو، ئەوا ئەو تۆو فەرمان لە قەدەرى خوا وەردە گریت و شەرفى ئەنجامدانى ئەو کردارەى دەدریت.. بەلام ئەگەر ئەو پەيوەندى و نىسبەتە بچریت، ئەوا تەنها دروستکردنى خۆى ئەو تۆو داخووزى هیندە توانست و مەهارەت و ئامیرى جۆراو جۆرى ئەوتۆ دەبێت کە

خۆ ئە گەر ئەو پەيوەندی و نىسبەتە لە نىوان پادشا و ئەو سەربازەدا بىچرپىت و فەرمانبەرى يەكەشى لى بىسىرتىتەو، ئەوا دەبى سەرجهمی ئەو کردارانەى كە ئەنجامیان دەدات هەر تەنھا بۆ خۆى بىانگرتتە ئەستۆى و لەسەر شان و بە دەست و بازووى خۆى پىويستى يە كانى هەلبگرىت و بە كەرەسە و ئامپىرە كانىش سەرشانى خۆى قورس و ماندوو بكات! ديارە ئەو كاتەش تەنھا بە گوپىرەى هيزى دەست و بازووى لاوازى خۆى دەتوانىت ئەو کردارانە راپەرپىت و، تەنھا هيندەى لە توانادا دەپىت كە لە گەل بر و ئەندازەى ئەو كەرەسانەى هەلى گرتوون بگوئىت، بە چەشنىك كە ئەگەر داواى ئەنجامدانى ئەو کردارانەى لى بگرىت كە لە حالەتى يە كەمدا بەوپەرى ئاسانى ئەنجامى دەدان، ئەوا دەستەوسانى و بى تواناىى خۆى بە ئاشكرا دەر دەپىت. مەگەر (كە ئەمەش بە ئاشكرا شتىكى مە حالە) بتوانىت هيزى سوپايە كى تەواو لە دەست و بازووى خۆى دا كۆبكاتەو و گشت كارگەى كەرەسە و ئامپىرە كانى سوپايش تەنھا خۆى بە كۆل هەلىان بگرىت!!

خاوەنى ئەو ئەندىشە يەى كە لە بۆشايى و هەم و وپىنەى وادا مەلە دەكات، كە بەم روونكر دىنەو يە رادەى و هەم و وپىنە كانى خۆى بۆ دەر دەكەوئىت، لە تەرىقى و شەرم و شوورەى ئەم ئەندىشە يەى دا، رووى خۆى دەشارىتەو و لە بەرچاودا خۆى ون دەكات!
لەمانەى پيشەو دەگەينە ئەو ئەنجامەى كە:

تەسلىم كردن و گىرانهوى هەموو كاروبارىكى بوونەو هەران بۆ خواوەندى "واجب الوجود" تاپلەى (پىويستى) كارىكى ئاسانە.. بەلام گىرانهوى بەدپهينان بۆ "سروشت" تارادەى (نەگوئجواى) مە حال و پر لە كيشە و گىرو گرفته و، بىرىكە لە دەرەوى بازنەى ژىر پىدا يە.

گەلنى لە پىويستى يە كانى دروست كردنى دەرەختى زەبەلاحى سەو بەر زياتر بن! چونكە دەبى هەموو ئەندامە كانى ئەو دەرەختە سەو بەرە - كە يە كىكە لە ئاسەوارە ديار و ئاشكرا كانى توانستى خواوەند و لەناو چيا و شاخە كاندان و ئەو ئەندەى تر جوانى يان بەو چيا و شاخانە بەخشىو - لە دوو توپى ئەو تۆو دەا ببن (كە لە راستى دا ئەو يىش دەرەختىكى مەعەوى يە و يە كىكە لە جنى دەستە كانى قەدەرى خواوەند) چونكە كارگەى ئەو دەرەختە بالابەرزە لەناو ئەو تۆو دا يە. جا ئەو دەرەختە مەعەوى يەى كە قەدەرى خوا لەو تۆو دەا دروستى كردو، لە پاشاندا، بە توانستى ئەو خوا يە، شكۆ و شۆوەى دەرەختىكى بەر جەستەى سەو بەر وەر دەگرىت.
(دانەر)

❁ مەحالی سێهەم:

ئەم مەحالی، لە هەندێ پەیامدا، بە دوو نموونە پروون کراوەتەو:

نموونەى یەكەم:

جارێکیان مەرفێکی تەواو نەزان کە لەوێ پێش هیچ لایەنێکی شارستانیی نە بە چاوە بینیبوو نە بە تەسەووریشی دا هاتبوو، لە بیابانێکی تاریک و چۆلدا کۆشکێکی هێندە گەورە و جوان دەبینیت کە بەو پەڕی جوانکاری و ئارایشت رازابوو و، تازەترین ئامیر و پێداویستی شارستانیی رۆژگاری تێدا ئامادە کرابوو، لە تاریکایی ئەو بیابانە چۆل و سامناکەدا تریفەى گۆپەکانی و ورشەى تیشکەکانی ئەو ناوەیان پرووناک کردبوو و.

ئەم مەرفە نەشارەزایە رۆشتە ناو کۆشکە کە و، هەتا تۆنایی بە ناوی دا گەرا و، بە وردی سەرنجی هەموو نەهۆم و بەشەکانی دا. لە ئەنجامدا کارامەیی و ناوازیی بنیاتنانی کۆشکە کە و نەخشونیکاری دیوارەکان و وردی جوانکاری یەکانی، گرفتاری سەرسامی و حەپەسانیان کرد! ئنجا نەزانی و گیلی و ساویلکەیی لەرا دەدەریشی وایان برده و هەم و ئەندێشە یەوێ کە ئەو کۆشکە - لە خۆی دا - خاوەنی ژیان بییت و، تۆنای بنیاتنانی خۆی و سەرجەم ژوور و هۆلەکانی بییت و، هەر خۆشی وینەى نەخشونیکارە رەنگین و سەرنج راکێشەکانی کێشابن! ئەم گومانەش تەنها ئەنجامی ئەو بوو کە تەسەووری نەدە کرد لە دەرهوێ کۆشک و لەو بیابانە چۆلەدا کە سێک بییت بنیاتنانی ئەو کۆشکە ناوازییەى لە تۆنادا بییت!

لەبەر ئەو و بۆ مەبەستی دۆزینەوێ "بنیاتنەر"ی ئەم کۆشکە ناوازییە، دەستی بە گەران و پشکین کرد لە نیوان شتانی ناو کۆشکە کە دا و، بە وردی چاوی بە ناویاندا دەگێرا تا کۆشتیک بدۆزیتەوێ دروستکردن و رازاندنەوێ کۆشک و داوینکردن و دانانی کەرەسەکانی ناوی لە تۆنادا بییت. بەلام هەرچەندە مەرفێکی دنیا نەدیو بوو، کەچی هەر شتیکی دەبینی عەقلى پەسەندی نەدە کرد کە بەدیھینەری ئەو کۆشکە رەنگین و ناوازییە بییت.

پاش ماویە کێ گەران و پشکین، کتوێر لە گۆشەى کێ کۆشکە کە دا دەفتەریکی دۆزی یەوێ کە پلان و نەخشەى بنیاتنان و، پێستی ناوەرۆک و، یاساکانی بەکارهێنان و پرۆگرامی بەرپۆهەردنی شتانی ناو ئەو کۆشکەى تێدا نووسرابوو و.

خۆ هەر چهندهش ئەو دفتهره - له راستی دا - چهشنی ههموو ئەو شتانهی که تیای دا نوو سراون، بنیاتان و پازاندنهو هی ئەو کۆشکهی له بار دا نی، چونکه نه دهستی ههیه کاری پین بکات و نه چاویشی ههیه تا پینی ببینیت، که چی له گهڵ ئەو شدا، ئەم کهسه نه شمارهزایه ئەو دفتهرهی پهسهند کرد و پینی و ابو له چاو ههموو شته کانی ناو کۆشکدا پتر بۆ ئەو مه بهسته دهست دهدات، چونکه سه رنجی دا نه خشه ی بینا و که ره سه و ناوهرۆکی کۆشکه که ی تیدایه و ئەو پلان و نه خشانهش که لهو دفتهره دا تۆمار کراون له گهڵ پهوتی کاره کانی ناو کۆشکه که دا یه کاویه ک دهر ده چن. (چونکه ئەو دفتهره - وهک دوا یی بۆمان دهر ده که ویت - ناو نیشانی یاسا زانستی به کانی خواوهنده). له بهر ئەوه، خۆی به ناچار زانی که بلیت:

- (تهنها ئەم دفتهره یه که ئەم کۆشکه ی بنیات ناوه و، ریکی خستوو و، پازاندوو یه تیه وه و، شتانی ناویشی به دی هیناوه و، بهم شیوازه ریکو پینکی پی به خشیون)!!

ئیت بهم جۆره وته و ورینه پین نرخانه، راده ی نه فامی و گهوجایه تیی خۆی دهر پری. کتومت و به چهشنی ئەم نمونه یه:

گهوجینکی نه فام له وانهی که باوه پریان به "سروشت" ههیه و سه رینچی له مه زنا یه تیی خوای گهوره ده کهن، کاتی دپته ناو ئەم کۆشکه گهوره یه ی گهردوو نه وه، که بی گومان گهلی لهو کۆشکه ی نمونه که ی پیشوو ریکو پینکتر و جوانتره و دارای ورده کاری یه که جار ناوازه و قه شه نگتره، به راده یه کی و ا که هه رگیز بواری به راورد کردن له نیوانیاندا نی. چونکه هه موو گۆشه و لایه نیککی کۆشکی مه زنی گهردوون چه ندین موعجیزه ی بی هاوتا و پر له دانستی به رزیان تیدایه که چه شنێ تیشکی خۆر پر شنگ ده ده ن..

ئەم گه لخریه دپته ناو کۆشکی ئەم گهردوو نه و، پیشه کی له زهینی خۆی دا پر یار دهدات: پشت له هه موو ئاسه واره زۆره کانی سنعه تی کردگار هه لیکات که له بهرده میدان و، ئاسه واری ئەو کردگارن که سه رجه می به دیه یتر او ان و مومکینات هه رگیز به پله ی ئەو ناگه ن و، به سه ر هه موو یاندا به رز و بلنده. ئەم مرۆقه، دیت و له ناو ئەم بوونه وهر و به دیه یتر او انه دا به دوا ی هزی به دیه یتر یاندا ده گه رپت و ده ست به وردبوونه وه و پشکین ده کات و، له ئەنجامی گه رانه که ی دا په ی به کۆمه لێ یاسا

خوابی به کان و پیرستی سنعتی کردگار دهبات که به ههله - ههله به کی گهورهش -
 ناوی "سروش" ی لئی نراوه. ئەو سروشتهی که وهك لاپه پریه کی دهفتهری "ئال" و
 گۆری "یاسا کانی کاروباری توانستی خوای گهوره وایه و، له بریی ئەو تابلۆیهی
 قهدهری خوایه که شتانی تیدا دهنوو سرین و پاشان ده کوژینرینه وه، واته له باز نهی
 "به دیهینراوه کان" دا ئەوهی بیهویت دهنوو سیست و تیای دا دهییلنیه وه، ئەوهش بیهویت
 لای بیات، لایده بات و دهیکوژنیه وه..

جا ئەم گهوج و گهلۆیهش که له نیوان به دیهینراوانی بهرچاوی دا به دواي
 به دیهینراواندا ده گهریت، ده لیت:

(مادهم ده بی هۆ کارێك بیست ئەم شتانهی به دی هیناییت و، هیچ شتیکیش وهك ئەم
 دهفتهره له ئارادا نی به که بهو رادهیه په یوه ندیی به شتانی ناو کۆشکی گهر دوونه وه
 بیست.. مادهم له لایه کی تریشه وه باهرم به خوای به دیهینراوانی، ئەوا ده بی ههر ئەم
 دهفتهره بیست که ئەو شتانهی به دی هیناییت)!!

به لئی، وای بریاری دا. ههرچهندهش "ژیری" به تهواوتی و به پنی مه نئیق و پتوره کانی
 خۆی، دهست به پرووی ئەو گریمانوه دهنیت که ئەم دهفتهره که پر و کویر و کۆله واره،
 ئەو کردارانە ی ئەنجام داییت که تاییه تکاریی پهروه رد گاریتی به کی رههان، که ئەویش
 داخوازی دهسته لاتیکی رهها و فراوانه.

ئیمهش پنی ده لئین:

ئهی تینه گهیشتووی سه رسوور ماو!

ئهی ئەو گهوجهی که له "هه به ننه قه"^(۱) گهوج تری!

سه ره ناو زه لکاوی سروشت دهر بهینه و سهیری دهورو بهری خۆت بکه..

ئهو ته هه موو بوونه وهر و به دیهینراوان، ههر له گهر دیله کانه وه تا ده گاته
 گه له ستیره کان، هه موویان به چه ندین زمانی جۆراو جۆر شایه تی له سه ره به دیهینراوی
 گهوره ی به دهسته لات دده دن و به لگه ی تاك و ته نیایی ئەون. سه رت هه لپره و خواوه ندی
 به دیهینراوی میهره بان ببینه.

(۱) ناز ناوی (به زیدی کوری سه روانی قه یسی) به، که له زمانی عه ره بی دا به نمونه ی گهوجی و گیلی
 دهیهننه وه. (وه ر گێر)

چونکه ههریهك لهو بوونه وهرانه، به زمانی تایبهتی و بهلگهی تایبهتی خویمان، شایهتی لهسهر ئهو خواجه ددهن.

سهیر بکه؛ با درهوشانهوی ئهو خواجه له جیهاندا ببینیت که ئهم کۆشکهی بنیات ناوه و، ئنجا پرۆگرام و پلان و یاساکانی ئهو کۆشکهشی لهو دهفتهردها نووسیوهتهوه. ئهمه بینه و، خۆت له تاوان و لیته و قورپاوی ئهم و پرتنه و وته بین نرخانه رزگار بکه! نمونهی دووههم:

جاریکیان مروفیکی نهشارهزای جیهانی شارستانی و نهزان و دنیا نهدیو، دهرواته ناو سوپایه کی سامناکهوه و، له بهردهم ئهو مهشق و راهینانه گشتییهی که سهربازهکانی سوپا پیکهوه دهبانکرد، دهحهپهسیت که دهبینیت ئهو پهپری ریکی و خشتی و گوئی راپهلی پیشان ددهن. پاشان سهرنج لهو هوجوو له ریکخراوهیان دهدات که دهبینیت سهرجه می سوپا، چ تیپ و چ لیوا و چ هیژ، تیکرا به بزوتنهوی یهك دانه کس ده بزونهوه و، به بی دهنگ بوونیشی بی دهنگ دهبن و، ههر کاتیش ئهم یهك که سه فرمانی تهقه کردنی بۆ دهر کردن ئهوا هه موویان یه کسهر دهست به تهقه و دهسپرتژ ده کن..

بهائی، ئهم مروفه سهرنجی له هه موو ئهمانه دا. بهلام تینه گهشتن و کهودنی یه کهی وایان لئ کرد که هیچ شتیک له بارهی فرمانهکانی پیشهوایهتی سوپا تینه گات و پهیی پی نهبات، لهوانه ی که له یاساکانی دهولت و پادشادا دیاری کراون. له بهر ئهم تینه گهشتنه ی ئینکاری سهر کردایهتی سهر کرده ی مهزنی کرد و، به ئه ندیشه ی خوی پی و ابو ئهم سهربازانه بههوی چهند پهتیکي ماددی به یه کهوه به ستر او نهتهوه! پاشان بیر ی لهو پهته ئه ندیشه یی یه ده کرده وه که ئایا ده بی چنده سهیر و سهر سوور هینتر بیت؟ بهلام له راستی دا خوی گرفتاری سهر سامی و سهر سوورمانی زیاتر کرد و بهو حاله وه سهرباز گهی به جی هیشت و کهوته ری!

ههر ئهم مروفه، له رۆژی جومعه دارنی ده کهوتیه مز گهوتی گهوره ی "ئهی سؤفیا". ده بینیت کۆمهالی موسلمانان له ههستان و دانیشن و رکوع و سوژده ی نوپژدا گوئی راپهلی دهنگی یه کیکیان! جا له بهر ئه وه ی ئهم مروفه له و اتا و ناوهرۆکی "شهریعه تهکانی خوا وه ند" - که یاسا معنهوی و ئاسمانی یه کانه - تی نه ده گهشت و، ههستی بهو دهستور و یاسا معنهوی یانه نه ده کرد که له فرمانهکانی خوا وه نی شهریه تدان، ئه وای و ابو که ئهو جهماعه ته، به چهند پهتیکي ماددی به یه کهوه به ستر او نهتهوه! گوایه ئهو پهته سهیرانه کۆمهالی مز گهوتی په یه وهستی یه کتری کردوه و،

همه‌مو و جموجوول و وه‌ستانیکیشیان له رپئی ئه‌و په‌تانه‌وه‌یه! به‌م جزوره، رۆشت و که‌وته‌رپئی و، ئه‌م چه‌شنه‌بیر کردنه‌وه‌ بئی نرخ و نه‌زۆ‌کانه‌شی له‌گه‌ل‌خۆ‌ی‌دا‌هه‌ل‌گرت، که‌هینده‌بئی‌با‌یه‌خه‌ته‌نانه‌ت‌ئو‌چ‌ر‌و‌ج‌انه‌وه‌ره‌د‌ر‌ن‌دانه‌ش‌که‌له‌شی‌وه‌و‌ش‌کل‌ئی‌مرۆ‌ف‌دان، گالته‌ی‌پن‌ده‌که‌ن‌و‌به‌مایه‌ی‌شه‌رمه‌زاری‌ی‌ده‌زان‌!

جاله‌روانگه‌ی‌ئهم‌دوو‌نموونه‌یه‌وه‌ده‌لئین:

مولحیدیک‌له‌وانه‌ی‌که‌چه‌مکی‌سه‌سه‌خت‌و‌ته‌وا‌و‌نه‌زانانه‌ی‌"سروشت‌"یان‌له‌گه‌ل‌خۆ‌یان‌دا‌هه‌ل‌گرت‌وه، کاتئ‌دیته‌ناو‌ئهم‌جیهانه‌ی‌که‌سه‌رباز‌گه‌یه‌کی‌به‌سام‌و‌شکۆ‌و‌جوانی‌سو‌پای‌پادشای‌مه‌زنه‌و، مز‌گه‌وتی‌کی‌گه‌وره‌و‌رپیک‌و‌قه‌شه‌نگی‌ئو‌تۆ‌یه‌که‌ته‌قدیسی‌په‌ر‌سه‌تراوی‌ئه‌زه‌لیی‌تیدا‌ده‌کریت.. کاتئ‌دیت‌و‌په‌ی‌به‌و‌"یاسا‌مه‌عنه‌وی‌پانه‌"ده‌بات‌که‌ئاسه‌واره‌کانیان‌له‌په‌یوه‌ست‌کردنی‌رپسا‌کانی‌ئهم‌گه‌ردوونه‌نا‌وا‌زه‌یه‌دا‌ده‌بیرن‌و، له‌سه‌ر‌چاوه‌ی‌"دانست‌"ی‌په‌ها‌و‌بئی‌سنووری‌به‌دییه‌نه‌ری‌مه‌زنه‌وه‌هه‌لقولان.. ئهم‌مرۆ‌فه، سه‌رجه‌می‌ئهو‌یاسایانه‌به‌چه‌ند‌یاسایه‌کی‌ماددی‌داده‌نیت‌و، وه‌ک‌چه‌ند‌ماده‌یه‌کی‌ره‌ق‌و‌ته‌ق‌ده‌یان‌بیینت‌و‌له‌و‌روانگه‌یه‌شه‌وه‌مامه‌له‌یان‌له‌گه‌ل‌دا‌ده‌کات.

هه‌روه‌ها‌به‌ئه‌ندیشه‌ی‌خۆ‌ی‌پیی‌وا‌یه‌که‌فه‌رمانه‌کانی‌یاسا‌کانی‌په‌روه‌رد‌گار‌پیتی‌زال‌و‌ده‌سته‌لات‌دار‌و‌گشتیی‌خوا‌وه‌ند، که‌چه‌ند‌یاسایه‌کی‌گو‌یره‌یی‌و‌ئیع‌تیارین‌و.. ده‌ستووره‌کانی‌شه‌ریعه‌تی‌گه‌ردوونی‌خوا‌وه‌ندی‌په‌ر‌سه‌تراوی‌ئه‌زه‌ل‌یش، که‌چه‌ند‌ده‌ستووری‌کی‌مه‌عنه‌وین‌و‌ته‌نها‌له‌زانستی‌خوا‌ودا‌هه‌ن‌و‌بوونیان‌هه‌یه، ئهم‌مرۆ‌فه، پیی‌وا‌ده‌بئی‌که‌هه‌ر‌کام‌له‌و‌یاسا‌و‌ده‌ستوورانه‌بوونی‌ده‌ره‌کی‌یان‌هه‌یه‌و‌چه‌ند‌یاسایه‌کی‌ماددین. ئیتر‌دیت‌و‌ئهو‌یاسایانه‌ی‌که‌له‌"زانست‌"ی‌خوا‌و‌"گو‌فتار‌"ی‌په‌روه‌رد‌گاره‌وه‌ده‌ر‌چوون‌و‌ته‌نها‌"بوونی‌زانستی‌"یان‌هه‌یه‌(واته: ته‌نها‌له‌زانستی‌خوا‌ودا‌هه‌ن)‌ئهم‌دیت‌و‌له‌بری‌توانستی‌خوا‌دایانده‌نیت‌و‌کاروباری‌به‌دییه‌نیان‌و‌دروست‌کردنیان‌پتی‌ده‌به‌خشیت‌و، پاشان‌ناوی‌"سروشت‌"یان‌به‌سه‌ردا‌ده‌پریت. ئنجا‌ئهو‌"هیز‌"ه‌ش‌که‌له‌ناو‌ئهو‌یاسایانه‌دایه‌و‌بریتی‌یه‌له‌دروشانه‌وه‌یه‌کی‌"توانست‌"ی‌په‌روه‌رد‌گار، ئهم‌مرۆ‌فه‌مولحیده‌به‌"هیزی‌کی‌به‌توانای‌کاریگه‌ر‌"ی‌داده‌نیت‌و‌وه‌ک‌"خوا‌وه‌ن‌توانستی‌کی‌سه‌ر‌به‌خۆ‌"بۆ‌ی‌ده‌روانیت‌!

جانایا‌که‌وده‌نی‌و‌نه‌فامیی‌له‌مه‌زیاتر‌هه‌یه‌؟ ئایا‌نه‌فامی‌و‌گه‌وجیی‌ئهم‌که‌سه‌به‌چه‌ندین‌جار‌یش‌له‌هی‌ناو‌نموونه‌که‌زیاتر‌نی‌یه‌؟

به کورتی و بوختی:

ئەو شتە وەهەمی یەکی کە سروشت پەرستان ناوی "سروشت" ی لێ دەنێن و دارای هیچ حەقیقەتێکی نییە، ئەگەر بێت و وا دا بنریت بوونی راستەقینە دەره کیشی بێت، ئەوا:

تەنھا سەنەتێکە، نەك سەنەتکار.. نەخشونێگارێکە، نەك نێگار کیش.. چەند فەرمانێکە، نەك فەرماندەر.. یاسا و شەرعیەتێکی بەدیھاتوو، نەك یاسادانەر.. پەردە یەکی رووکەشی بەدیھێنراوە کە بەسەر رووی عیززەتی بەدیھێنەرێتی خوا ی گەورەدا دادراوە تەو، نەك بەدیھێنەر.. بەدیھێنراویکی کار تێکراوە، نەك بەدیھێنەر و کردگار.. کۆمەڵە یاسایە کە، نەك توانست و خاوەن توانست.. ئامیروێکی پێوانە یە بۆ ئەو ی شتانی پێ بووریت، نەك سەرچاوە ی شتان.

بوختە ی ئەم قسانە: (کە لە روونکردنەو ی مەحالە کانی ئەم سێ رینگایەدا باس کران) ئەو یە کە:

مادەم بوونەو ەران - لە راستی دا - ەن.. مادەم عەقلیش لە بۆچوونی دا بۆ دۆزینەو ی بەدیھێنەری ئەم بوونەو ەرانە، لە چوار رینگا زیاتری لە بەردەمدا نی یە - وەك لە پێشەکی دا باس کرا - ئنجا بە تەواوی و یە کجاریش نە گونجای و بەتالی سیان لەو چوار رینگایەمان بۆ چەسپا، بەھۆی روونکردنەو ی سێ دانە مەحالی روون و ئاشکرا بۆ ەەر کام لەو سێ رینگایە..

ئەوا بە "روونی" و "بەداهەت" و "پێوست" رینگای چوارەم دەچەسپیت، کە رینگای: "بوونی بەدیھێنەرێکی تاکی تەنیا" یە. چەسپاندنی ئەو رێ یەش لە دنیای یەکی ئەوتوو ە سەرچاوە ی گرتوو ە کە هیچ گومان و دوو دلی یەکی ئاوی تە ناییت و رینگایە کە ئەم ئایە تە پیرۆزە روونایکی دە کاتوو ە کە دە فەر موی:

﴿أَلَيْسَ لِلَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾؟

ئەم ئایە تە، بە روونی و بەداهەت، بەلگە یە لەسەر بوون و خوا یە تیی خواو ەندی "واجب الوجود" و، لەسەر ئەو ەش کە خوا یە تیی ئەم خوا یە سەبارەت بە ەموو شتێکە و، ەموو شتان لە دەستی توانستی ئەو بەدیھێنەر ەو ە پەیدا بوون و، جلەوی گشت کاروباریکی ئاسمانە کان و زەویش ەەر لە ژێر دەستی توانای ئەو دان.

دەسا ئەى مرۆڤى ھۆپەرست!

ئەى ئەو كەسەى كە تارا دەى پەرستىن شەیدای "سروشى" بوو!
مادەم "سروشى" ى ھەر شتىك وەك خودى ئەو شتە بەدیھینراو و دروست كراو،
چونكە بە تازەبى و بە جۆرىكى پەرلە وردە كارى بەو پىكدیت و، مادەم ھۆكارە
ئاشكرا كەشى، وەك ھەر ھۆكارىكى تر، ئەویش دروستكراو و بەدیھینراو..

ئىنجا مادەم بوونى ھەر شتىك پىووستى بە چەند ھۆكار و پىداووستى و ئامپىرىكى
گەلى زۆر ھەيە، ئەوا دەبى:

يە كىكى خاوەن توانستى رەھا بىت كە ئەو سروشت و ھۆكارە بەدى بەنىت و
دروستىان بكات و، دەبى ئەو خاوەن توانستە رەھايەش لە توانستى خۆى دا ھىندە بى
باك و دەولەمەند بىت كە پىووستى بە ھىچ شتىك نەبىت و، ھەر گىز ھۆكارە بى
دەستەلات و دەستەوسان و كۆلەوارە كان لە كاروبارى پەروردگارنىتى خۆى و
بەدیھىنانى دا بۆ شتان، بەشدار نەكات.

خۆ جگە لە خواى گەورە ھىچ كەسىكى ترنى بە كە بەم چەشنە خاوەنى توانستىكى
ئاوا دەولەمەند و گەورە و بەرز بىت.

ھەر ئەو خواوەندەيە كە چ ھۆكارە كان (الأسباب) و چ بەھۆ كراوە كان (المسببات)
راستەوخۆ بەدى دەھىنىت و ھۆكارى بەكى ئاشكرا و پۆلەتىيان لە نىواندا ساز
دەكات و، بە رىكخستى پەيوەندى نىوانيان پابەندى بە كترىان دەكات و، "سروشى" و
"ھۆكارە كان" ىش دەكات بە چەند پەردەيەك لە بەردەم توانست و مەزنايەتى خۆى دا.
ئىنجا بۆ ئەو ھوش كە عىززەت و گەورەيى بە كەى خۆى تەقدىس بكات و بە پاكى
رايگىرت، ئەوا ھۆكارە كانى كەردوو بە سەرچاوەى ئەو چەشنە كاروبارانەى كە بە
چاوى پۆلەتەينى بە ناتەواوى و ستەم دەردە كەون لە شتاندا، تاكو ھىچ ناتەواوى و
كەموكوورپى بەك روو نەكاتە ئەو عىززەتەى كە بۆ پەروردگارنىتى خۆى بپارى داو.
ئىستاش داوات لى دەكەين كە ژىرى خۆت بكەيت بە سەرپشك و وەلامى ئەم
پرسيارە بەدەيتەو:

كام لەم دوانە تىگەپشتىيان بە لای زەينەو و ئاسانترە و لە ژىرى بەو نەزىكترە؟

ئایا سەعاتچی یەك بۆ خۆی ئامیر و كەرەسە كانی سەعات دروست بکات و، بە گوێرەى رینكخستن و رپسا و پیکەووە گونجانیان سازیان بدات و بیانخاتە کار.. یان لەو ئامیرانەدا مە کینەیه کی ئاناسایی دابنیت و ئەم دروستکردنە بە دەستە رەق و تەق و بئى گیانە كانی مە کینە کەى ناو ئەو ئامیرانە بسپیریت؟

پیم بلئى: ئایا ئەم بیرو راپە شتیکی نە گونجای مە حال و گوفتارنیکی پڕوپوچ و بەدەر لە باز نەى ژیری نی یە؟

یان کام لەم دوانە دە چیتە عەقلەووە؟

نووسەرێك پێداویستی یە كانی نووسین (لە مەرە كەب و كاغەز و قەلەم) ئامادە بکات و خۆی بۆ خۆی كتیپك بنووسیت.. یان ئەو نووسەرە لە ناو كاغەز و قەلەم و مەرە كەبە كەدا چاپخانە یە کی تاییە تی بۆ ئەو كتیپە دروست بکات - كە دیارە ئەم چاپخانە یەش گەلئى لە كتیپە كە ئالۆز ترە - پاشان نووسینی كتیپە كە بدات بە سەر چاپخانە كەدا و خۆی هیچ دەستێك نە خاتە ناو كارە كە و بە چاپخانە كە بلئیت: "فەر موو تۆ كتیپە كە دابنئى و بینووسە"!

کام لەم دوانە دە چیتە عەقلەووە؟

ئایا سپاردنی دانانی كتیپە كە بەو چاپخانە یە سەرتاپا گیر و گرفت و کاریکی تەواو دژوار دەر ناچیت؟ ئایا سەد هیندەى نووسینی نووسەرە كە كیشەى زیاتری نایە تە رئى؟ ئایا هیچ مرفیکی ژیر و هوشمەند و خاوەن هەست و شعور و تەواو ئەم كارە پەسەند دە كات؟ یان بە رەواى دەزانییت؟

خۆ ئە گەر بلئیت:

بەلئى راستە، دروستکردنی چاپخانە كە بۆ چاپکردنی ئەو كتیپە لە دانانی كتیپە كە قورستر و ئالۆز ترە، بەلام مە کینەى چاپ گەلئى ئاسانتر نووسینی كتیپە كە دە خاتە ئەستۆى و راپدە پە رنئیت، چونكە دەتوانئیت چەندەها نوسخەى زۆر و زەبەندەى لئى دەر بکات..

ئەوا لە وەلامدا دەلئین:

خواوەندى وینە بەخش و نیگار كیشى ئەزەلى، بە توانستی رەهای خۆى و بۆ مەبەستى نوئى كردنەوێ درەوشانەوێ ناوہ جوانە رەها كانی خۆى لە هەموو كاتێكدا و پيشاندا نیان بە چەند شیوہیە كى جیا جیا و جۆراو جۆر، هەردەم خودى بەدیھتەر اوہ كان و

سەر جەم ئەدگار و تايبەتکارىيە كانىشيان بە چەند شىكل و شىۋەيە كى جيا جيا دروست دەكات، بە چەشنىك كە ھىچ بەدېھنراۋىك - كە نووسراۋىكى خواۋەندى صەمەد و پەرورەدگارە - بە تەواۋى لە ھىچ بەدېھنراۋىكى تر ناچىت.

بەلئى، بۇ ئەۋەى ھەموو بەدېھاتوۋىەك گشت و اتا و ناوەرۆكە جيا جيا كان و سەر جەم ئامانچ و مەبەستە جۆراو جۆرە كانى خۆى رابگەيەنئىت، دەبئى روخسار و شىكلئىكى ئەوتۆى بېئىت كە لەوانى تر جياى بىكاتەۋە.

بە وردى سەيرى سەرو سىماى مرۆف بىكە؛ دەبىئىت چەند نىشانەيە كى جودا كەرەۋە لەو دەموچاۋەدا كۆبوونەتەۋە كە خواۋەنە كەى لە ھەموو مرۆف و لە گشت دەموچاۋىكى تر، ھەر لە سەردەمى حەزرتى ئادەمەۋە - دروودى خواى لەسەر بېت - تا ئىستا و تا دنياش دنيايە، جيا دەكاتەۋە، ھەر چەندەش لە ئەندامە كانيان و لە مرۆفئىتى و ماھىيەتئاندا ھەموويان لە يە كتر دەچن. ئەمەش راستىيە كى ھىندە ئاشكرايە كەس گومانى تىدا نىيە.

كەواتە سەرو سىماى تايبەت بە ھەر دەموچاۋىك، كئىبئىكى سەربەخۆى ئەو دەموچاۋەيە!

جا بۇ ئەۋەى ئەم كئىبە تايبەت و سەربەخۆيە بە رىكۆپىكى و وردە كارى دەر بھىنرئىت، دەبئى كۆمەلە پىتئىكى بە قەۋارە و شىۋە گونجراۋى تايبەت بە خۆى بېئىت و، ئىجا بە رىكخستئىكى تايبەتى و لە شوئىنى ديارى كراۋى خۆياندا رىك بخرئىن، تاكو بە نووسين و دانانئىكى تايبەتى و جياواز لەوانى تر بنووسرئىت و دابنرئىت. تەنانەت دەبئى ماددە تايبەتىيە كانى خۆى بھىنرئىن و لەو جىگا دەستئىشان كراوانەى دانىشتەجئى بىكرئىن و، پاشان لە گەل كەرەسە و پىداۋىستىيە كانى "بوون" و "دەرھىنان"ى ئەو كئىبە (ئەو دەموچاۋە)دا رىك بخرئىن. ديارە ھەموو ئەمانەش پىۋىستيان بە كارگەيە كى سەربەخۆى تايبەتى ھەيە.

واتە: ھەموو شتىك و ھەموو دەموچاۋىك پىۋىستى بە چاپخانەيە كى تايبەتى ھەيە!!
پاشان ئەگەر بېت و "گرىمانى مەحالىش بىكەين و وادابئىين كە "سروشت" وەك چاپخانەيەك و ابىت، ئايا ئەم چاپخانەيەش بۇ خۆى پىۋىستى بە رىكخستن و رىز كرنئىكى تايبەتى و ديارى كراۋى نىيە؟ ئايا خودى چاپخانە كە - چ جاي رىز كرنئى پىتە كانى - پىۋىستى بە رىكخستن نابىت!؟

خۆ ئەو ماددانەى که لە جەستەى ھەر زیندەو ھەریکدا ھەن، بە بئى ھیچ گومانیک، لە ماددە کانى چاپخانە و ریز کردن و ریکخستیان گەلئى ئالۆزترن. چونکە کۆکردنەو و دەرهینان لە ھەموو سووچ و گۆشە و قوژبى جیھانەو و، بەدیهینان بە حساب تەرازوویە کى وردى تايبەتى و، ریکخستیان بە پى داخوازی و رپسایە کى دیارى کراو، پاشان سپاردن بە چاپخانە کە.. گشت ئەم کارانە، پيش ھەموو شتیک پيوستیان بە بەدیهینەرى چاپخانە کە دەبیت کە ئەنجامیان بدات و، ھەر گیز ھیچیان بە بئى وىستى ئەو نایەنەدى، کە ئەویش بریتى بە لە "ویست" و "توانست" ی بەدیهینەرانەى خواو ھەندى بەدیهینەرى بە توانا.

کەواتە گریمانى ئەو ھى کە "سروش" و ھەك چاپخانە بەك وایست، شیمانە بە کى پرۆپوچە و، لە راستى دا گەو جايەتى و ئەفسانە بە کى ئاشکرا و پرۆنە!
بەم چەشنە و، لە روانگەى ئەم دوو نمونە بە "ساعات و کتیبە کە" و، بۆمان دەردە کە ویت کە: چ (ھۆکارە کان) و چ (بەھۆکاراوە کان) ھەموویان خواو ھەندى "بەدیهینەرى شکۆمەند" - کە توانای بە سەر ھەموو شتیکدا ھەبە - بەدیبى ھینان و، ھەر تەنھا ئەو خواو ھەندەشە کە بە "دانایی" خۆى پەبوەستى بە کترى کردوون و، ھەر تەنھا ئەویشە کە بە "ویست" ی خۆى سروشتى شتە کانیشى دەستیشان کردووە و کردوونى بە چەند ئاوینە بەك بۆ تیشکدانەو و تیادەر کەوتنى یاسا و شەریعەتە گەردوونى بە مەزنە کەى خۆى کە بریتى بە لەو یاسا کارگیرانەى خواو ھەند کە تايبەتن بە ریکخستى کاروبارە کانى گەردوونەو. ھەر ئەو خواو ھەندەشە کە بە "ویست" ی خۆى "پوخسار و سەروسیما" ی "سروش" ی بەدى ھیناوە کە بوونى دەره کى ئەم جیھانە بەرچا و بینراو ھى لە سەر بەندە و، گشت بەدیهینراوە کانیشى لە سەر ئەو سروشتە داناو و بە کەمالتى "دانایی" خۆى تیکەلئى بە کترى کردوون.

* * *

ئىستاش ژیرى سەر گەردانى خۆت لەم کیشە بە دا دە کەین بە سەرپشک. با بە چاوى ویزدان پروانیت. تاكو بزاین کامیان و ھەردە گریت و بە ئاسانى باو ھرى پى دە کات؟
ئایا باو ھر بەم راستى بە پەسەند کراو ھى "ژیرى" دە کات کە لە چەندین بەلگەى بەھیزى لە ژمارە بەدەر ھو پەیدا بوو و، دنیاى بە مروف دە بەخشیت و تارادەى "وجووب" بە پيوستى دەزانیٹ..

یان لهو باوه‌ره‌دایه که "بوون"ی هر شتیك هاو‌دهم له‌گه‌ل ئامیز و ئه‌ندامه له‌ژماره‌به‌ده‌ره پیوسته‌کانی و چهند کرداریکی ئه‌وتوش که روخسار و شه‌قلی دانایی و به‌سیره‌تیاں پیوه‌دیاره، هه‌موو ئه‌مانه بدرینه پال "سروش" تا‌کو ئه‌نجامیان بدات؟! یاخود بدرینه پال ئه‌و ماده‌ره‌ق و ته‌قه‌بی گیان و بی‌هه‌ست و به‌دییه‌نراوه ساکارانه‌ی که ناوی "سروش" و "هۆکاره‌کان" یان لێ ده‌نین؟! ئایا ئه‌م بۆ‌چوونه، که‌و‌جابه‌تی و خورافه‌تیکی ته‌واو مه‌حال و به‌تال و، به‌ده‌ره‌له‌ بازنه‌ی گریمانی عه‌قلی نی‌یه؟!!

بابای سروشت په‌رستی سه‌رسه‌خت، له‌وه‌لامدا ده‌لیت:

- (ماده‌م داوای به‌کاره‌ینانی ویزدانت لێ کردم، ئه‌وا دان به‌وه‌دا ده‌نیم که ئه‌و ریگا سه‌ر لێ شیونیه‌ی تا ئیستا گرتبوو‌مانه‌به‌ر، هه‌روه‌ك ده‌یان مه‌حالی تیدا‌یه، تاییش‌لێ زیانبه‌خشه و له‌وپه‌ری ناشیرینی و بی‌که‌لکیشدا‌یه. هه‌ر که‌سیك خوا‌ه‌نی تۆزقالتیک هه‌ست و فام و ژیری بی‌ت، له‌و لیکۆلینه‌وه زانستی‌یا‌ه‌ی ئیوه‌باستان کردن، که هه‌ر هه‌موویان پالیا‌ن به‌چهن‌دین به‌لگه‌ی توندوتۆلی چه‌سه‌پنه‌ره‌وه داوه، تی‌ده‌گات که گپ‌رانه‌وه‌ی دروستکردن و به‌دییه‌نانی شتان بۆ "سروش" و "هۆکاره‌کان" به‌لای ژیری‌یه‌وه به‌یه‌که‌جاره‌کی مه‌حال و نه‌گۆنجاو، ته‌نانه‌ت ژیری ساغی مرۆف به‌پیوستی ده‌زانیت که به‌دییه‌نانی هه‌رچی شت هه‌یه‌راسته‌وخۆ بدرینه‌ پال خوا‌ه‌ندی "واجب الوجود". که‌واته سوپاس بۆ ئه‌و خوا‌یه‌ی که رپی ئیمانی پاک و بی‌گه‌ردی پیشان دام و، به‌م ئیمانه‌شاد و به‌خته‌وه‌ری کردم!

به‌لام ته‌نها‌یه‌ك گومانم له‌دلدا ماوه، که بریتی‌یه‌له‌مه‌ی خوا‌ه‌وه:

من باوه‌رم هه‌یه‌که‌خوا‌ی گه‌وره‌په‌روه‌ردگار و به‌دییه‌نه‌ری هه‌موو شتی‌که. به‌لام ئایا چ زیانیک له‌مه‌زنی و ده‌سته‌لاتداریی ئه‌و خوا‌ه‌نده‌ده‌که‌وی‌ت نه‌گه‌ر مه‌دح و ستایش ئاراسته‌ی چهند هۆکاریکی هه‌نده‌کی بکری‌ت له‌سه‌ر به‌دییه‌نایان بۆ چهند شتیکی که‌م نرخ؟ ئایا ئه‌م کاره‌هیچ شتیك له‌ده‌سته‌لاتی به‌توانای خوا‌ی گه‌وره‌که‌م ده‌کاته‌وه؟

وه‌لام:

هه‌روه‌ك له‌هه‌ندی په‌یامدا چه‌سه‌پاندوو‌مانه:

سیفه‌تی (فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی) به‌چه‌شنی‌که هه‌رگیز رێ به‌هیچ که‌س و هیچ شتیك نادات ده‌ست بخاته‌ناو کاروباره‌کانیه‌وه و خۆی تیدا هه‌لبقور تینیت. که ئه‌مه‌ش پی‌ده‌لین: یاسای "رد المداخله". واته: "بواره‌دانی ده‌ست تبه‌وه‌ردان".

ئەو تا لە ناو مەزۆفیشدا بچوو کترین کار بە دەست، یان ھەر کارمەند و فەرمانبەرێکی ئاسایی، لە چوار چۆنە و سنووری فەرمانبەریتی و فەرمانپەرە وایەتیی خۆی دا، دەرفەت بە کۆر و جگەر گۆشەیی خۆیشی نادات دەست بختە ناو کار و بارە کانیەو. تەنانەت ھەندێ لەو پادشایانەیی کە بە ھەم و گومان پێیان وابوو کۆرە کانیان دەست دەخەنە ناو کار و باریان، یە کسەر ئەو جگەر گۆشە بێ تاوانانەیی خۆیان کوشتوو، ھەر چەندەش ئەو پادشایانە تا رادەیکە خواھن تەقوا و پەرسش و فەرمانپەرە وای موسلمانانیش بوون!

ئەمەش رادەیی پەسەنایەتیی یاسای "رد المداخلة" مان لە بواری فەرمانپەرە وایەتیی دا بۆ پوون دە کاتەو. کە یاسایە کە ھەر لە دوو کەسەو، کە لەسەر بەرپەرە بردنی ناوچەیکە بچوو کەو دەبێتە ھەریان، تا دەگاتە دوو پادشا کە قەرەیان لەسەر فەرمانپەرە وایەتیی و لاتیک بێت و ھەریە کەیان بێوێت خۆی تا کە فەرمانپەرە وای و لات بێت، دەگرێتەو.

ھەر وەھا یاسای: (رئی نەدان بە ھاوبەش) کە یاسایە کە ترە و "یە کتا بوون لە دەستەلات" دا داخواریەتی، ئەم یاسایەش لە درێژایی میژوووی مەزۆفدا، بە کوشتن و بڕین و ناکۆکی و خوین پشتن، ھیز و دەستەلاتی خۆی سەپاندوو و سەقامگیری کردوو.

ئنجە تۆش دوای ئەوێ کە ئەم یاسایانەت زانی، وەرە سەرنجی ئەم مەزۆفە بەدە کە لە راستی دا بەرپەرە بردنی خۆیشی لە توانادا نیە و، پێوستی بە یارمەتیی خەلکی ھەبە و، تەنھا سببەریکی لاوازی فەرمانپەرە وایی و کار بە دەستی نەبێ هیچی تر شک نابات، کەچی تا ئەو رادەیکە دەرفەت بە کەس نادات دەست بختە ناو کار و بارە کانیەو و بەشداریی فەرمانپەرە وایەتیی بکات و، ھەتا دەتوانیت ھەولێ سەربەخۆیی خۆی دەدات..

بەتێ، سەرنجی ئەمە بەدە و، ئنجە بێر لە "فەرمانپەرە وای مۆتەق" بکەرەو کە خوای فەرمانپەرە وای شکۆمەندە و لەسەر عەرشێ پەرورەد گاریتیی گەردووندا فەرمانپەرە وایە و ھەر خۆی خواھنی دەستەلات و فەرمانە و، ھەر تەنھا ئەو سەربەخۆی تاک و تەنباوە و، دەستەلاتیکە پەرەیی وایشی ھەبە کە ھەر گیز پێوستی بە هیچ شتیک نیە..

وەرە بیریگ لەمە بکەرەو و ئنجە بزانی کە دەبێ سەبارەت بەم پەرورەد گار و خواوەندە شکۆمەندەو چەندە راستی بە کە حەقی بێت کە ھەر گیز رئی بە "ھاوبەش" نەدات و، نەبێت هیچ کە سیک دەست بختە ناو کار و بارە کانی و لە فەرمانپەرە وایەتیی پەرورە واکەیی دا بەشداریی بکات! ئایا ئەم ھاوبەش نەبوونە چەندە خواستیک پەرورە و حەقیی ئەو پەرورەد گاریتیی بەی ئەو؟!

فەرموو بۆ خۆت ئەم دوو فەرمانرەوا یەتی یە لە گەل یە کدا بەراورد بکە: فەرمانرەوا یەتی مەرۆف کە لاواز و کەم و کورت و موحتاجی یارمەتی غەیری خۆیەتی، لە گەل فەرمانرەوا یەتی رەها و دەولەمەند و دەستەلاتدار و زال و هەمەلایەنگری خۆی گەورەى بەتوانادا!

سەبارەت بە کەرتی دوو هەمی گومانە کەشەووە کە دەلیت: ئە گەر هەندى شتی بچووک و هەندە کى بریک پەرستش بۆ هۆکارە کان بکەن، واتە: ئە گەر هەندى "پەرستش" ئاراستەى هەندیک لە "هۆکارە کان" بکەن، چ زیان و کەموکوورى یەک بەو پەرستشە زۆر و زەبەندانەى گشت بوونەوهران دە گەیهێت، کە هەر لە گەر دیلە کانەووە تا دە گاتە ئەستێرە و قەبارە کانى ئاسمان و گەلەستێرە کان، لە بەرامبەر خواوەندی گەورە و پەرستراوى راستەقینەو، ئەنجامیان دەدەن؟

وەلام:

بەدیھێنەری زانای دانا ئەم گەردوونەى لە شیوەى درەختیکدا بەدى هیناوە و، خاوەن هەست و شعورە کانیشى کردووە بە میوە و بەروبوومی ئەو درەختەى گەردوون. ئنجا لەبەر ئەوەى کە مەرۆف سەرجهەترین بەروبوومی نیوان خاوەن هەست و نەستەکانە، ئەواریزنیکی گەلنى زۆرى لى ناوە و، شوکرانە و پەرستشى ئەم مەرۆفەشى کردووە بە گەرنگترین و بەرزترین میوە و بەروبوومیک کە ژيانى مەرۆف دەبگريت و بەرھەمی دەھيێت. تەنانەت ئەم دوانە (واتە شوکرانە و پەرستش) بەرھەمی ژيانى مەرۆف و ئەنجام و ئامانجى بەدیھاتنى ئەون.

جا ئایا بەلای ژیریى مەرۆفەو دە گونجی کە ئەم خواوەندە "فەرمانرەوا" و "تاک" و "تەنیا" یە کاروبارى ئەو مەرۆفەى کە کردوویەتی بە بەروبوومی سەرجهەمی بوونەوهران، بداتە دەستی غەیری خۆی، بۆ ئموونە بیداتە دەستی هۆکارە کان؟ یان بەروبوومی ژيانى مەرۆف (کە شوکرانە و پەرستشە) بە کەسانى تری جگە لە خۆی بسپیریت؟ دواى ئەوەى کە سەرانسەری گەردوونى بۆ ئەو بەدى هیناوە کە خواپەتیى خۆی بەوان بناسینیت و پەرورەدگاریتیى خۆی لە بەرچاوی ئەواندا خۆشەویست و شیرین بکات؟ ئایا دە گونجی ئاکامى بەدیھێنان و بەروبوومی بوونەوهران و از لى بهیئیت و بە دەستی "بى مەبەستى" یان بسپیریت؟ نەخیر، وانى یە و، خواوەند گەلنى خاوین و بالایە و هەرگیز بە ھاوبەشایەتی رازى ناییت.

پاشان، ئایا ده گونجی خواوه ند رفتهاری پیچه وانه ی دانست و پهروه ردگاریتی
 ره های خوی لئی بووه شیته وه و، بوار بدات که هه ندی "هۆ کار" ببن به په سترای
 به دیهاتووانی؟ له کاتی کدا که ئەم خواوه نده گه وره به له رینگای کرداره کانی و به خششه
 نهرم و نیانه کانی وه خویمان پی ده ناسینیت و له لامان خو شه ویستی ده کات؟
 ئایا چون ئەو خواوه نده مه زنه - دوا ی هه موو ئەمانه - بوار به دروستکراوه کانی
 خوی ده دات که خوا ی خو یان له یاد بکه ن، دوا ی ئەوه ی که ئامانجه به رزه کانی
 به دیهینانی گه ردوونی پیشان دان که بریتی به له: پیناسینی خوا و، پاشان په رستی؟
 به وه ی که ده رفه ت به غه یری خوی بدات تا له لای کاملترین و به رزترین به دیهینراوانی
 ئەم خوا به خو یان خو شه ویست بکه ن؟ نه خیر، هه رگیز شتی واروو نادات!

ئیسیتاش ئە ی ئەو براده ره ی که روونکر د نه وه کانی پيشووت بیست! هه رچی ده لیت،
 فه رموو بیلتی و باسی بکه .

ئەو براده ره ش له وه لامدا ده لیت:

- سو پاس بۆ ئەو خوا به ی که گیرو گرفته کانی ئەم دوو گومانه ی وا به ئاسانی بۆ
 چاره سه ر کردم و، به ته وای دلتیا بووم له وه ی که جگه له زاتی خوا ی گه وره هه یج
 شت و که سیککی تر شایانی تا ک و ته نیایی و په رستش نی به . به راستی دوو به لگه ی هینده
 به هیزت له سه ر ئەم راستی به بۆ هینامه وه که هه رگیز ئینکاری نا کرین، مه گه ر له لایه ن
 که سیکه وه که ئەوه نده سه ر سه خت بیت نکوولی له رۆژی رۆشنا و خۆری ناو جه رگه ی
 ئاسمان بکات!

کۆتایی

ئەو مرۆقه ی که وازی له بیروباوه ر و بۆچوونی مولحیدانه ی "سروش ت" هینا و، به
 بیریککی نویه هاته ناو باز نه ی رپره ی ئیمان ه وه، ده لیت:
 سو پاس بۆ خوا که هه یج کام له گومانه کانم له دلدا نه مان. به لام چه ند په سیارینکم
 هه ن سه رم تیایاندا سوورما وه و سه رنجم راده کیشن:

○ پرساری یه کهم:

زۆر بهی ئەو که سانهی سه بارهت به ئەنجامدانی پهرستشه کانیانهوه ته مبهل و که متهر خه من و، به تایبهتی وازیان له نوێژ کردن هیناوه، لییان ده بیستین که ده لئین:

خواوهندی پهرهردگاری دهوله مهندی به دهسته لات چ پیوستی یه کی به پهرستشی ئیمه ههیه؟ ئەو هتا له قورئانی پیرۆزدا به و پهری توندو تیژی هه پره شه مان لئ ده کات و به سزای پر له ئیش و تازاری وهك دۆزه خ ده مان تر سینت. ئایا ئەو شیوازه رینک و ره وان و له سه ر خۆ و ئیعجاز به خسهی که له شوینه کانی تری قورئاندا بهر چاو ده که ویت، چون له گه ل ئەم شیوازه دا یهك ده گریته وه که سه ر تا پا هه پره شه ی توندو تیژه له بهر امبه ر تاوانیکی بچووک و ههنده کی و که م نر خه وه؟

وهلام:

راسته هه ر گیز خوا ی گه وه، که هه ر له زاتی خۆی دا دهوله مهنده و به دهسته لات، نهك هه ر ته نها پیوستی به پهرستشی تۆی مرۆف نی یه، ته نانهت پیوستی به هه یج شتیک نی یه. به لگو هه ر ته نها تۆی مرۆفی هه زاریت که پیوستت به پهرستنی ئەوه! چونکه تۆ دوو چاری نه خۆشی یه کی مه عنهوی بوویت و، پهرستشی ئەو خواوهندهش مه له مینکی سارپژکاری نه خۆشی یه کانی "گیان" و تازاره کانی "زات"ی مرۆفانهی تۆیه.

ئه مه شمان له گه لی په یامدا چه سپاندو وه و، به م شیوه یه ی خواره وه نمو نه مان له سه ر هیناوه ته وه:

ئه گه ر پزیشکینکی میهره بان به دلسۆزی و جه خته وه داوای خواردنی دهرمانینکی تایبهتی له نه خۆشیککی خۆی بکات و، پینی بلتیت: ئەم دهرمانه شیفا به خسه بخۆ که تایبه ته به نه خۆشی یه که ته وه، که چی نه خۆشه که له وه لامدا پینی بلتیت: تۆ چ پیوستی یه کت به م دهرمانه یه و ا به گه رمی داوای خواردنی دهرمانی وام لئ ده که یهت؟ تۆ کارت به سه ر مه وه چی یه؟

ئایا له م وه لامه وه مه و دای گه و جی و راده ی بنی نرخیی قسه ی بابای نه خۆشت بۆ دهرنا که وئی؟

سه بارهت به قورئانی پیرۆزیشه وه که به سزای تازار به خش هه پره شه له و که سانه ده کات که وازیان له پهرستش هیناوه، ئەوا به نمو نه یهك پروونی ده که یه نه وه:

ئەگەر كەسێك تاوانێكی وای ئەنجام دا، ئێت كە مافی خەلكی تێدا پێشیل كردهیت، ئەوا پادشای ولات لە پێناوی پاراستنی ژیان و مافی هاوولاتیانی و ئەوانە لە ژێر سایەى فەرمانرەوايەتیی خۆیدان، تۆلەى توندوتیژ لەو كەسە دەسێنێتەو.

جا هەر وەك ئەو پادشایە ئەم هەرەشەیه دەكات و ئەو تۆلەیه دەسێنێتەو، خواوەندی گەورەش كە پادشای ئەزەل و ئەبەدە، بە هەمان جۆر سزای توندوتیژی ئەوانە دەدات كە وازیان لە نوێژ و پەرستش هیناوه، لەبەر ئەوەى بەم وازەیانەیان دەستدریژی و ستم لە بوونەوهران دەكەن و مافیان پێشیل دەكەن.

چونكە كەمالاتی ئەو بوونەوهرانەى لە ژێر حوكمداری و فەرمانرەوايەتیی ئەو خوايەدان، لە شیوەى تەسبیحات و پەرستشدا دەرەكەوێت، كە بەو دیوەیان پرووی لە خواى بەدیھێنەر و دانایە، ئەو تەسبیحات و پەرستشە ئەنجام دەدەن.

خۆ ئەو كەسەش كە وازی لە پەرستشی خوا هیناوه، نە پەرستشی ئەو بوونەوەر و بەدیھێنراوانەى دیوە، نە دەشتوانی تێبینی، تەنانەت ئینكاریشی دەكات. بۆیە لە نرخ و بەهای ئەم بوونەوهرانەى (كە لە پرووی پەرستش و تەسبیحاتەو) هەریەكەیان نووسراویكی خوایی و ئاوینەیه كی دەرەشانەوێ ناوه جوانەكانی پەرورەدگارن، كەم دەكاتەو و بايەخیان ناداتی، لە پلەوپایەى بلندی خۆیانەو دەیان دەگرت و، جگە لە بئى مەبەستی یەكی بەتال لە واتا و ناوهرۆك هیچی تریان تێدا نابینی و، كالاى فەرمانبەرى و كارمەندیان لەبەر دادەمالی و، بە وشك و رەق و تەق و بئى بايەخیان دادەنێت. دیارە بەم كارەش ئەو مرۆفە دوور لە پەرستشە، گالته بە بوونەوهران و ئینكاریی كەمالاتیان دەكات و دەستدریژی دەكاتە سەر مافەكانیان و "پراستی بوون"یان لە گەردووندا.

بەئى، هەر كەسێك دەروانیته ئەم گەردوونە، بە دوورین و تەرازووی تاییهتیی خۆی و لە روانگەى تیا دەر كەوتنی ئاوینە تاییهتییەكەى خۆیەو بۆی دەروانیته. چونكە خواوەندی بەدیھێنەر مرۆفی لەسەر شیوەى تەرازوویەك بەدى هیناوه كە ئەم گەردوونەى بئى لێك بداتەو، تاكو مرۆف بە هۆی ئەو تەرازووی كە لە خۆیدا هەستى پئى دەكات بتوانیته هەموو كاروباریكی ناو گەردوون هەل بێسەنگیته.

ئەو هەتا خواوەندی گەورە جیهانیكی تاییهتیی بە هەموو مرۆفێك لە ناوەندی ئەم جیهانە گەورە و گشتی بەدا بەخشیوه. جیهانی تاییهتیی هەر كەسیكیش بە گوێرەى رەنگدانەوێ بیروباوەرە تاییهتییەكەى دل و دەروونی خۆیەتی. دەبینن ئەو كەسەى

ناٹومید و خهفه تیاره، بوونه وهر انیش له بهر چاوی دا له گریان و خهفه تباریدان، به لام مرؤقی بهخته وهر و دلخۆش و شادمان، بوونه وهرانی به دلخۆش و شادمان و خهنده لیو دینه بهر چاو!

هر بهم چه شنه، ئه و که سهش که به تیفکرین و گهر مو گوپری و ههست و نهستی ته واره تی و سه رنج و لیبرانه وه په رسته کانی خۆی جی به جی ده کات، شتیکی له په رسته بئ گومان و راست و چه سپاوه که ی گهر دوون بۆ ده رده که ویت. به لام ئه وه ی وازی له په رستش هیناوه و لیبی بئ ئاگایه، یاخود ئینکاری ده کات، ئه و او ههمیکی هه له ی له میشکی خۆی دا بۆ بوونه وهران بریار داوه، که به ته واره تی پیچه وانه ی راستی که مالات و حقیقه تی ئه و بوونه وهرانه یه. ئه مهش ده ستریزوی یه کی مه عنه و ی یه بۆ سه ر مافی ئه و بوونه وهرانه.

مرؤقی نوێز نه که ر له م سته مانهش زیاتری لئ ده وه شیته وه؛ ئه وه تا سته م له "زات" ی خۆیشی ده کات کاتی که واز له نوێز کردن ده هینیت، چونکه له راستی دا خۆی خاوه نی "زاتی خۆی" نی یه تا به سه ر بهستی و رهفتاری سه ر به خۆ له گه ل خۆی دا بجوولیته وه. به لکو به نده یه کی خاوه نداره له خزمهت خاوه نه که ی خۆی دا. خۆ دیاره ئه م به نده یهش ئه ر کی به نده یه تی به جی نه هیناوه. له بهر ئه وه، خاوه نه که ی هه ره شه ی توندوتیژی ئاراسته ده کات، تاکو مافی به نده که ی خۆی له "دهروونی به دخواز" ی ئه و به نده یه بسینیته وه!

و پرای ئه مانهش، ئه و به نده یه به واز هینانی له په رستش (که ئاکام و پوخته ی ئامانجی به دیهینانی بوونه وهرانه) له سنور ده ر چوونی خۆی و ده ستریزوی کردنی بۆ سه ر "دانست" ی خاوه نده و "ویست" ی پهروه ر دگار، راده گه یه نیت. که واته له سه ر هه موو ئه مانه، ده بئ ئه و به نده یه سزای توندوتیژ بدریت.

له مانه ی پیشه وه ده گه یه ئه و ئه نجامه ی که:

ئه و که سه ی واز له په رستش ده هینیت، ههروهک سته م له خۆی ده کات، له کاتی کدا که خۆی به نده ی خاوه نده، له هه مان کاتیشدا ده ستریزوی ده کاته سه ر مافی که مالاتی بوونه وهران و سته میان لئ ده کات.

به لئ، ههروهک "کافریتی" بریتی یه له: بئ نرخ زانیی بوونه وهران و گالته بئ کردنیان، "وازهینانیش له په رستش" بریتی یه له: ئینکاری کردنی که مالاتی بوونه وهران و ده ستریزوی یه بۆ سه ر دانایی پهروه ر دگار. هه ر له بهر ئه وه شه که شایسته ی ئه وه ده بئت هه ره شه ی توندوتیژی لئ بکریت و سزای به ئازاریش بدریت.

له مموه دهرده كه ویت كه قورئانی پیروز شیوازی هه ره شه و گوره شه ی بویه گرتو و ته بهر تاكو ئەم "شایستی" یه و ئەو "راستی" یه ناوبراوه "دهر بریت". كه واته ئەم شیوازه په وان و ئی عجاز به خشه ی قورئان، له گه ل داخوایی حال و مه قامدا، كه ناوهرۆکی راسته قینه ی په وان بیتی یه، ته وایه کاویهك و گونجاوه.

○ پرسیاری دووهه م:

ئەم هاوڕێ یه مان كه وازی له "سروش" هینا و به ته وای دهستی لێ داته كاند و، ئیستا به بهخته وهری "ئیمان" شاد بووه، ده لیت:

گوێ پاره یی هه موو بوونه وه رینکی ناو ئەم گهردوونه، له گشت کاروباره کانی و سه رجه می ئەو ئیشانه ی ئەنجامیان ده دات، به شیوه یه کی په ها و ته واته ی بۆ: "ویستی خوایی" و "توانستی" په روه ر دگاری "راستی" یه کی هینده مهن و گه وره یه كه له زهینی کول و کورت بینی ئیمه دا جینی نابیته وه. له کاتیکدا كه به چاوی خۆمان "زۆری" یه کی له پاره به دهر له به دیه ئیروان و، "ئاسانی" یه کی په ها له دروستبوونی شتاندا ده بینن. ئنجا له رپی ئەو به لگه به هیز و چه سپینه رانه ی ئیوه شه وه بۆمان ساغ بووه وه كه ئەم ئاسانی یه ی له به دیه ئیناندا هه یه، ه ی ئەوه یه كه ئەو بوونه وهرانه تنها "یهك" به دیه ئیهر "یان هه یه، بویه و" ئەو ئاسانی یه یان له دروستبووندا بۆ ره خساوه. ئەمه سه ره پای ئەوه ش كه قورئانی پیروز له چه ندین ئایه تی دا زۆر به راشکاوی ئەم راستی یه ی بریار داوه. وهك ئەم ئایه تانه ی كه ده فهرموون:

﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفْسٍ وَاحِدَةً﴾ (لقمان: ۲۸).

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (النحل: ۷۷).

هه موو ئەمانه، واهو راستی یه ده كه ن (واته راستی ئاسانی به دیه ئینان) كه ژیری مرۆف په سه ندی بکات و وهری بگریت. به لام ئایا چ "نه ئی" و "دانایی" یه كه له م ئاسانی یه دا هه یه؟!

وه لام:

ئەم "نه ئی" یه له وشه ی ده هه می "مه کتووبی بیستم" به تایبه تی له پاشکۆکه ی دا كه شه رچی "وهو علی کل شیء قدییر" ده کات، زۆر به رینکوییکی و بێ گومانی و به چه شنیکی دلنایی دهر روون بووه ته وه و به جوانی چه سپیرواوه كه:

هه ر کات به دیه ئینانی سه رجه می بوونه وهران به توانستی به دیه ئیهری تاك و ته نیا بسپیتریت، ئەوا به ئەندازه ی به دیه ئینانی یه کینکیان کاره كه ئاسان ده ییت. به لام

هر کات به دیهینان نهدریته پال به دیهیننری تاك و تهنیا و بدریت به چهند ده سستیکی زور،
 ئەوا به دیهینانی تاکه یهك شت به ئەندازهی به دیهینانی هه موو بوونه وهران به لای ئەو
 دهسته زورانوه گران و قورس ده بیټ. واته ئەو کاته به دیهینانی "توو" یك به ئەندازهی
 به دیهینانی "درهخت" یك قورس و دژوار ده بیټ.

به لام له کاتی گیرانهوی "دروستکردن" دا بو به دیهیننری راسته قینهی تاك و تهنیا،
 کاره که هینده ئاسان ده بیټ که به دیهینانی هه موو "بوونه وهران" وهك به دیهینانی یهك
 درهخت و، "درهخت" یش وهك یهك دانه "توو" و، "بههشت" یش وهك وهزی بههار و،
 بهاریش وهك تاقه "گول" یکی لای دیت و به لایهوه ئاسان ده بیټ.

وا ئیستاش له نیوان سهدان بهلگه دا، که له په یامه کانی تر دا به درینزی روونمان
 کردوونه تهوه، ئاماژه بو یهك دوو دانه لهو بهلگانه ده کهین که "نهینی" ی زوری
 بوونه وهره له ژماره به دهره کانی بهرچاومان و، زوری تاکه کانی ئەو جورانه و، دروست
 بوونیان بهوپهری ئاسانی و لهوپهری ورده کاری و ریکویکی دا، روون ده که نهوه:

بو نمونه:

به ریوه بردنی (سهد) سهرباز له ژیر فرمان و چاودیری (یهك) ئەفسهردا، سهد
 ئەوهندهی ئەوه ئاسانه که به ریوه بردنی (یهك) سهرباز به (سهد) ئەفسه ر بسپیریت!!
 ههروهها، هر کات دابین کردنی پنداویستی به سهربازی به کانی سوپایه کی تهواو له
 یهك کارگه و مهلبه نندا بیټ و به یهك یاسا و یهك فرمان به ریوه پروات که یهك سهر کرده
 ده ری بکات، ئەم کاره له رووی زوری و چهن دایه تی بهوه، به ئەندازهی دابین کردنی
 پنداویستی یهك دانه سهرباز ئاسان ده بیټ. به لام دابین کردنی پنداویستی یهك دانه
 سهرباز، له چهند کارگه و مهلبه نندیکی جیا جیا و به فرمانی چهند سهر کرده یهك، هه ره
 روانگهی چهن دایه تی بهوه، به ئەندازهی دابین کردنی پنداویستی سوپایه کی سهر به خۆ و
 تهواو، گران و قورس ده بیټ، چونکه ئەو کاته دابین کردنی پنداویستی به
 سهربازی به کانی یهك دانه سهرباز، به ئەندازهی پیوستی سهرجهمی سوپا، داخوازی
 کارگهی جورا و جور ده بیټ!

ههروهها به چاو ده بیتریت:

ههزاران دانه میوه و بهروبووم که تهنیا یهك درهخت ده یانگریټ، تهنیا له یهك
 رهگ و یهك مهلبه نند و بهینی یهك یاسا، مادده پیوسته کانی خویان وهرده گرن. ئەمهش

ئەوئەندە بە سووک و ئاسانی تەواو دەبێت، کە دەلێنی ئەو درەختە تەنھا یەک دانە بەری گرتوو. ئەمەش بەهۆی "نەینى" ی یە کبۆن (الوحدة) هەوێه. بەلام ئەگەر بێت و ئەم "یە کبۆن" ە لایبەرت و زۆری (الکثرة) لە جیگەى دا دا بێت، واتە ئەگەر هەموو یە کێک لەو میوه و بەروبوومانە ماددە پێویستە کانى خۆیان لە چەند مەلبەندىكى جیا جیا وەر بگرن، ئەوا بەدیهینانى یەک دانە بەر بە ئەندازەى بەدیهینانى درەختىک گران و پڕ لە گێر و گرت دەبێت. تەنانەت بەدیهینانى "تۆو" - کە نمونە و پێرستى درەختىکە - بە ئەندازەى خودى درەختە کە قورس و گران دەبێت. چونکە ئەو ماددانەى کە بۆ ژيانى درەختە کە پێویستن، هەر هەمان ماددەشن کە بۆ ژيانى تۆو کە پێویستە بێن.

سەدان نمونەى تری هاوچەشنى ئەم نمونانە هەن، هەر هەموو شیان ئەو هەروون دە کە ئەو کە: پەیدا بوون و دروستبوونى هەزاران بەدیهینراو لە رینگای "یە کبۆن" هەو گەلێ ئاسانترە لەو هەوێ کە تەنھا یەک بەدیهینراو لە رینگای "زۆرى" و "بوونى" هاوبەش "هەو بێتە ناو جیهانى" بوون" و بەدى بهینریت.

جا لەبەر ئەو هەوێ ئەم راستى بەمان لە چەندین پەيامى تردا بە دلنایى بە کى گومان لى نە کراو چەسپاندوو، ئەوا خوینەرى بەرپز رەوانەى ئەو پەيامانە دە کەین. بەلام لیرەدا تەنھا یەک "نەینى" ی گەورە باس دە کەین کە پەيوەندى بەم ئاسانى یەو هەیه و، لە روانگەى "زانست" و "قەدەر" ی خوا و "توانست" ی پەرورە دگارهو دەروانیتە مەسەلە کە:

هیچ گومانىک لەو هەوانى یە کە تۆ وەک مرقۆشک هەیت و، یە کىکیت لەو بوونەو هەوانەى کە خواەنى "بوون" ن..

جا ئەگەر خۆت تەسلىمى خواوەندى خواون "توانستى رەها" بکەیت، ئەوا لە ماوهى چاوتروو کاندنیکدا لە هیچ و "نەبوون" هەو و بە فەرمانىکى ئەو خوایه و بە دەستى توانستى ئەو، دروست دەبێت و "بوون" ت پى دەبەخشىت. بەلام ئەگەر خۆت تەسلىمى ئەو نە کەیت و بەدیهینانى خۆت بە "هۆکارە ماددى یە کان" بسپێریت و خۆت تەسلىمى سروشت بکەیت، ئەوا بۆ بەدیهینانى تۆ (کە تەنھا یەک دانە کەسیت) دەبى هەموو ماددە پێویستە کانى دروستبوونت لە هەموو جیهان و گشت گەردووندا کۆ بکری ئەو، و، لە چەندین پالتیوگەدا پالتیورین و بە چەندین تاقیکردنەو هەو جۆراو جۆردا تپەر بێن و بە چەندین تەرازووى وردى سەرنە کەر و هەستیار بکیشرین. چونکە تۆ

پوخته یه کی رینکوپینک و پیرستینکی بچووک و بهروبوومینکی پیگه یشتوی سهرجه می ئهم گهر دووننه یه و، هه گبه یه کیت که گشت ماده سهره کی یه کانی گهر دوونت تیدا جهم کراون.

به ئی، ئهم گهران و پشکنین و کۆ کردنه وه یه - ئهو کاته - شتینکی پیویست ده بیست، چونکه هۆ کاره ماده یه کان جگه له (کۆ کردنه وه و پیکهینان) هیچ شتینکی تریان له توانادانی یه. ئه وه تا لای هه موو ژیران و خاوهن ههستان چه سپاوه که هۆ کاره ماده یه کان ناتوانن هیچ ماده یه ک له "نه بوون" هوه دروست بکهن و "بوون" ی پی بیه خشن. جا له بهر ئه وه ی هۆ کاره ماده یه کان ناتوانن له "نه بوون" هوه هیچ شتینک بهدی بهینن، ئه وای بۆ دروستکردنی جهسته ی ههر زینده وهرینک (گهر وادابرنیت جهسته ی زینده وهر هۆ کاره ماده یه کان دروستی بکهن) ده بی گشت ماده پیویسته کانی دروستبوونی له هه موو گۆشه و جینگایه کی جیهاندا کۆ بکریته وه!

بۆ خۆت له م نموونه یه وه راده ی ئه و ئاسانی یه بزانه که له ری ئی "یه کبوون" و "یه کتایی" دا هه یه و، له ئەندازه ی گرانی و گهرو گرفته کانی به دیهینانیش تی بگه که له رینگای "بوونی هاوبهش" و "گومرایی" دا دینه کایه وه.

دوو هه میان:

له روانگه ی "زانستی خوایی" شه وه ئاسانی یه کی ره ها له به دیهیناندا هه یه. ئه ویش به دریزی به م جۆره ی خواره وه یه:

"قهدهری خوا" جۆریکه له "زانستی خوا". جا ئهم قهدهره، ئەندازه ی هه موو شتینک له و زانیاری یه دا دیاری ده کات. وه ک بلی قالیکی مهعنه وی و تایبه تی ئه و شته بیست. که واته ئه و ئەندازه یه ی که له قهدهری خوادایه، وه ک نموونه و نهخشه ی ئه و شته وایه که له "زانست" ی خوادا دیاری کراوه و له پاشاندا بهدی دهینریت. جا ههر کات "توانست" ی خوای گهوره ئه و شته بهدی دهینیت ئه وای بهوپه ری ئاسانی له سهر ئه و ئەندازه و نهخشه یه بهدی دهینیت که زووتر "قهدهری خوا" نهخشه که ی بۆ کیشابوو.

جا ئه گهر به دیهینانی ئه و شته له نه بوونه وه، نه دریته پال ئه و خوایه ی که خاوهنی زانستینکی ره ها و نه زه لی و گهوره یه و، به توانا و شکۆمهنده، ئه وای نه ک ههر تنها هه زاران گهرو گرفت پهیدا ده بن، به لکو سه دان مه حالیش دینه پیش! چونکه ئه گهر چه شنی حاله تی یه که م ئه و ئەندازه یه ی که له "قهدهر" و "زانست" ی خوای گهوره دا دیاری

کراوه له کایه دا نه بئیت، ئەوا دەبێ ههزاران قالبی ماددی و خاوهن "بوونی دهره کی" له جهستهی بچووکی ئەو زینده و ههردا به کار بهیترین!

دهسا تویش له روانگهی ئەم نموونهیهوه بۆ خۆت لهو ئاسانییه رههیه تی بگه که له بهدییهێنان و دروستکردندا ههیه کاتی رپی "یه کتایی" لهم مهسهلهیهدا ره چاو ده کریت. ههروهها پهی بهو گهرو گرتانهش بیه که له رینگای هاوبهش بریاردان و گومرایی دا ههن. پاشان ئەو حهقیقهته راست و بهرز و بلندش بزانه که ئەم ئایهته پیروژه دهری ده پریت و رابده گهیه بئیت که ده فهرموی:

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (النحل: ۷۷).

○ پرساری سی ههم:

ئهم مرقۆهی که له پێشدا دوزمنایه تیبی له گهڵ ئیماندا ده کرد و ئیستا پیبی به ههره مه مند بووه، ده لئیت:

بۆچی فهیله سووفه توندپه وه کانی سهردهم ده لئین: (هیچ شتیک له "بوون" هوه به رهو "نه بوون" ناروات و له ناو ناچیت و، له "نه بوون" یشه وه هیچ شتیک دروست نا کریت). که ئەممهش به دهسته واژهی "الماده لا تُفنى ولا تُستحدث" دهره برن؟ ههروهها پیبان وایه که ئەو شتهی گهردوون به رپوه ده بات تهنها بریتی به له پیکهینان و شیته لکردنی مادده؟! **وه لام:**

ئهو فهیله سووفانهی که له روانگهی نووری قورئانی پیروژه وه نهیان روانیوه ته گهردوون و، له کلاورپۆژنهی "سروشت" و "هۆکاره کان" هوه سهیریان کردووه، بۆیان دهر که وتوووه که: هاتنه دی و یه کگرتنی ئەم بوونه وه رانه له رپی "سروشت" و "هۆکاره کان" هوه گریمانیکی به تهواوتهی به تالّه و هینده گهرو گرتنی تیدایه که به دیهاتنیان لهو رینگایه وه ده کات به کاریکی ئەسته م و مه حال، وهك ئەوهی که ئیمه له گریمان و مه حاله کانی پێشوودا پروومان کرده وه. له بهر ئەوه، ئەم فهیله سووفانه سه باره ت بهم گهرو گرتوه بوون به دوو به شه وه:

به شی یه که میان: بوون به "سۆفستائی" و به تهواوی ده ستیان له ژیری خۆیان داشۆرد، ئەو ژیری یه ههستیارهی که مرقۆی له ئاژه ل پبی جیا کراوه ته وه. ئەم به شه یان که ئەم رینگه یان گرت بهر، که وتنه ناوه ندی پله یه کی زۆر نزمتر له هی ئاژه لان. چونکه سهیریان کرد ئینکاری کردنی بوونی بونه وه ران و بوونی خۆیشیان، به لای ژیری یه وه

گەلنی ئاسانترە لەو هی کاروباری بەدیھێنان بە دەست "سروشت" و "هۆکارە کان" هەو بەیت! بەم چەشنە، ئەم بەشەیان لەسەر لووتکە ی کەمائی ژیری یەو بەرەو کەندەلان و لیتاوی نەفامیی پەها پێیان هەلخلیسکا و شۆر بوونەو.

بەشی دوو هەمیشیان: سەرنجیان داوێ کە ئە گەر "سروشت" و "هۆکارە کان" بەدیھێنەری بوونەو هەران بن، وەك گومراییان لەو باوەرەدان، ئەوا بەدیھێنانی شتیکی تەواو بچووکی تەنانەت وەك "میشوولە" یان "تۆو" چەندەها گێرو گرتی لەژمارە بە دەری دیتە ری و پێوستی بە توانستیکی هێندە مەزن دەبیت کە ژیری مرۆف پەیی پێ نەبات. لەبەر ئەو، خۆیان بە ناچار زانیوێ کە ئینکاری خودی بەدیھێنان بکەن و بلیس: (هیچ شتیك لە نەبوونەو بەدی ناهێنیت)! پاشان سەرنجیان داوێ کە: لەناو بردن و نەهیشتنی هەر شتیکی کارێکی مەحالە، ئیتر بۆ خۆیان برباریان داوێ کە: (هیچ شتیکی خاوەن "بوون" لە بوونەو ردا لەناو ناچیت) و، بە خەیاڵی خۆیان "بوون" ی بوونەو رانیان بە چەند بارو دۆخیکی ئیعتیباری (گوێرەیی) ی وەك "شیتە لکردن و پیکهاتن" لیکداو تەو، کە لە ئەنجامی بزوتنی گەردیلە کانێ بوونەو و تەوژم و شەپۆلە کانێ "رێکەوت" هەو پەیدا دەبن!

دەسا فەرموو سەرنجێکی ئەوانە بەدە کە خۆیان لە پیشەنگی عاقل و تیگەیشتوان و لووتکە ی کەمائی "ژیری" دا داناو، با بزائیت کە لە کام شیو و دۆلی گەوجی و نەزانی دا دەخولینەو!

لەمەشەو بۆ خۆت بزائە کە چۆن رێبازە کانێ "گومرایی" ئەم مرۆفە ریز لیگراوێ دەخەنە هەلوێستی کەوێ کە مایە ی گالتە جارێ و سوو کایەتی بیت، کاتی پۆلی ئیمانە کە ی لە کار دەخات!

ئیمەش لە لایەنی خۆمانەو لیبان دەپرسین کە:

ئایا چ شتیك لە توانستی ئەو کەسەو بە دوور دەزانیت کە هەموو سالتیک لەسەر رووی زەوی دا چوارسەد هەزار جۆری زیندەوەر بەدی دەهینیت؟ ئەو کەسە ی کە هەموو ئاسمانە کان و زەویی لە ماوێ شەش پۆژدا دروست کردووە و، لە هەموو بەھاریکیشدا گەردوونێکی زیندووی نوێ - کە لە سەر جەمی گەردوون وردە کاری و دانایی زیاتری پێو دیارە - لە ماوێ شەش حەفتە دا دروست دەکات؟

ئەو خواوەندە بەدیھێنەر و بەتوانایە ی کە بە "توانست" ی خۆی پلان و ئەندازە ی هەموو ئەو بوونەو هەرانە ی لە "زانست" ی خۆی دا دیاری کردووە و نەخشە ی بۆ

کیشاون، چون به دیهینانی ئەو بوونەوەرانی لەتوانادا ناییت لە کاتی کدا که بهو پەری ئاسانی بەدییان دەهینیت و دەباخاتە روو، بە وینە ئاسانی دەرخستنی "نووسراویکی نەبیرا" تەنھا بە هینانی ماددەیه کی کیمیایی تایبەت بە سەر ئەو نووسینەدا؟

جا ئیتر بە دوور زانینی بەخشینی "بوونی دەرە کی" بەو بوونەوەرانی که لە "زانست"ی خوای گەورەدا هەن و نەخشەیان بۆ کیشراوە و بە پوالت دیار نین و بە "عەدەم" ناو دەبرین، بە دوور زانینی ئەم کارە لە توانستی ئەزەلیی خوای گەورەو، پاشان ئینکاری کردنی خودی بەدیھینان، لە راستی دا گەو جایەتی یە کی گەلێ زیاترە لە هی نەفامی و گەو جایەتی سوڤستایی یە کان!

دەروونی ئەو سەر لێ شیواوانە، که تابلێ کۆلەوار و دەستەوسانن و، بەشینکی جووژی و یە کجار کهمی ویست و ئیختیار نەبێ هیچی تر شک نابەن، لە سنووری خۆیان لایان داو و لافی فیرەو نایەتی لێ دەدەن. جا که ئەوانە سەرنج لە خۆیان دەدەن و دەبینن: "لەناو بردن" و "بەدیھینان"ی هیچ شتیکیان لەتوانادا نی، چ گەردیلەیه ک بی و چ هەر ماددەیه که لە "نەبوو" و هیچەو دەروستی بکەن..

ئەجا که دەبینن ئەو "سروشت" و هۆکارە ماددی یانەش پالیا پێو داو و شانازی بە پەرسەتیانەو دەکەن، ئەوانیش سەرتاپا کۆلەوار و دەستەوسانن و توانایان نی یە لە نەبوونەو هیچ شتیک بەدی بهینن، کاتیک ئەمانە لیک دەدەنەو، گەو جایەتی یان دەگاتە ئەو رادەیهی که برباریکی گشتی دەر بکەن و بلین: "المادة لا تُفنى ولا تُستحدث". واتە ماددە نە لەناو دەبریت و نە بەدی دەهینیت. دەشیانەویت "توانست"ی بی سنوور و رەهای خواو نەد بخەنە ژیر پکیفی ئەو دەستوورە هەلە و نارەوا و ساکارەیانەو^(۱).

بەلێ، خوای گەورەو خاوەن توانستی رەها و شکۆمەند، بە دوو جووشتان بەدی دەهینیت:

(۱) زانستی ئەمڕۆ لایەنە چەوتەکانی ئەم وتەبیان راست کردووەو. بە تایبەت تیوری "تەقینەو مەزنە که **BIG BANG**" که زۆرینە زانایانی ئەم سەردەمە پستی دەگرن. بۆ زیادە شارەزایی لەم روووە، بە وردی پروانە کتیبی "نەینیی ئەستیرە کان" وەرگێراوی مامۆستا "موحسین عەلی ئەحمەد" و، کتیبی "الانفجار الکبیر" که لیکۆلینەو یە کی زانستی یە و ئەو تیزرە روون دەکاتەو. شایانی باسە که پینگە زانستی یەکانی ئەمڕۆ تۆری ئینتەرنیت، رۆژ لە دواي رۆژ، بەلگە ی بەهیز و نوێ بۆ پشنگیری ئەو تیزرە و راستیی "بەدیھینان" پشکەش دەکەن. خۆ ئەگەر دژە بۆ جوونەکانی ئەم راستی یە بە کۆلەکی دەرەو ی بازەنی زانست و بە زۆرە ملتی راگیر نەکرانایە، ئەوا هەر لەمیۆ بوو ئالای سەبی یان بە ئاشکرا هەلە کرد، وەک ئەو ی بە زمانی حال هەلیان کردووە! (وەرگێر)

یەكەمیان: بەدیھێنان و دروستکردن. واتە لە "نەبوون" و هیچەو "بوون" دەبەخشیت بەو شتەى كە دروستى دەكات و، ئنجا ھەر شتێكیش ئەو بەدیھێنراو پێویستى پێى بێت، ھەر ئەو خواى، لە نەبوونەو نەبووى بەدى دەھێنیت و پێشكەشى دەكات.

دووھەمیان: بە بنیاتنان و سنەت و وردە كاری. واتە بۆ مەبەستى دەرخستنى كەمالى دانستى خۆى و، بۆ ئاشكرا كردنى درەوشانەوھى زۆربەى ناوھ جوانەكانى و، دانستە ورد و زۆرەكانى تری جگە لەمانەش، ھەر لە توخمەكانى بوونەو ھەر، بەشێك لە بوونەو ھەر ان بەدى دەھێنیت و بنیاتان دەنیت و، بەپێى یاساكانى "پۆزیدان" ھەندێك لەو ماددە و گەردیلانەى كە ھەموویان گۆی راپەلێ فەرمانەكانى ئەون، بۆ ئەو بوونەو ھەر دەنیریت تاكو بنیاتنانى "بوون" ی ئەویان پێ تەواو بكات.

بەم جۆرە بۆمان دەردەكەوێت كە: خواوھندى خواوھن توانستى پەھا، بە دوو جۆر و دوو شیواز بوونەو ھەر ان بەدى دەھێنیت: "بەدیھێنان" و "بنیاتنان". كەواتە لەناو بردنى شتێكى "بوو" و بەدیھێنانى شتێكى "نەبوو" ی گەلێ بەلاوھ ئاسانە. تەنانەت ئەمە یاسای كارگێرى خواوھندە لە گەردووندا.

جا ئیتر دواى ئەمانە، گەر كەسێك لەناو بردنى ئەو بوونەو ھەر انەى كە لە بەھاراندا خواى گەورە بەدییان دەھێنیت، لەو توانستە بە دوور بزانیت كە ھەموو بەھاریك پتر لە سنى سەد ھەزار جۆرى بوونەو ھەر ان و زیندەو ھەر ان دروست دەكات و، شكۆ و شیوھ و سیفەت و چۆنیتى و ھالەت و تەنانەت گەردیلەكانیشیان لە نەبوونەو بەدى دەھێنیت.. ئەو كەسەى "بەدیھێنان" و "لەناو بردن" لەم توانستەو بە دوور بزانیت و بلیت: "ئەو توانستە ناتوانیت هیچ شتێك لە نەبوونەو بەھێنیتە بوون" دەبێ خۆى لەناو بچیت و نوقمى تارىكستانى "نەبوون" بێت!

ئەم مەزھەبى كە وازى لە "سروش" ھینا و پێگای "حەقیقەت" ی گرتەبەر، دەلیت: (بە ئەندازەى ھەموو گەردیلەكان سوپاس بۆ خواى گەورە، كە یارمەتیی دام ئیمانى تەواو ھەتیم دەستگێر بێت و لە وەھم و گومراپى بەكانیش دەربازى كردم و، سەر جەمى دوودلێ و گومانەكانیشم نەمان و لەناو چوون)!

الحمدُ لله على دين الإسلام وكمال الإيمان.

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم﴾

بریسکه‌ی بیست و چوارم

به‌یامی پۆشته‌یی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ﴾

تا کۆتایی نایه‌ته‌که له سووره‌تی: (الأحزاب: ۵۹)

ئهم نایه‌ته‌ پیرۆزه‌ فه‌رمان به‌ شه‌رمکردن و پۆشته‌یی ده‌دات. به‌لام رای شارستانی‌یی ساخته‌ پی‌چه‌وانه‌ی ئهم فه‌رمانه‌ پهره‌ردگاری‌یه‌یه‌؛ شه‌رمکردن و پۆشته‌یی بو‌ ئافره‌ت به‌ کاریکی سروشتی نازانیت، به‌لکو به‌ کۆت و دیلیی داده‌نیت بو‌یان^(۱).
وا ئیمه‌ش له‌ نیوان چه‌نده‌ها دانایی (حیکمه‌ت) زۆر و زه‌به‌نده‌دا له‌وانه‌ی که به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ن ئهم فه‌رمانه‌ پیرۆزه‌ی قورئان سروشتی ئافره‌تان داخوایه‌تی و، پی‌چه‌وانه‌ی ئهم فه‌رمانه‌ش دژی سروشتیان، ته‌نها چوار دانایی باس ده‌که‌ین:
◆ دانایی یه‌که‌م:

شه‌رمنی و پۆشته‌یی کاریکی سروشتی به‌ بو‌ ئافره‌تان و سروشتیان داخوایه‌تی، چونکه ئافره‌ت نه‌رمی و لاوازی تیکه‌لی به‌دیها‌تینان بووه‌ و، له‌ ده‌روونی خو‌یا‌ندا هه‌ست

(۱) ئهمه‌ بره‌گه‌یه‌که له‌ "لائحه‌" یه‌ی پیشکه‌ش به‌ دادگای "ته‌میز" کرا و، له‌ به‌رده‌می دادگادا خو‌یندرایه‌وه‌ و دادگای بێ ده‌نگ کرد و، بوو به‌ په‌راویزی ئهم مه‌قامه‌:
(منیش به‌ دادگای به‌ریزی وه‌زاره‌تی دادگه‌ری ده‌لیم:

تاوانبار کردنی که‌سێک که به‌رز و پیرۆزترین ده‌ستووری خوایی ته‌فسیر ده‌کات، ئهو ده‌ستووره‌ی که‌ حه‌قی راسته‌قینه‌یه‌ و له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکدا و له‌ ماوه‌ی هه‌زار و سێ سه‌د و په‌نج سالدای سه‌د و په‌نج ملیۆن موسلمان له‌ کاروباری ژبانی کۆمه‌لایه‌تییاندا پرس و رایان بێ‌یه‌تی و په‌فتاری بێ‌ ده‌که‌ن.. ئهو که‌سه‌ی که‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا پشت به‌و شتانه‌ ده‌به‌ستیت که‌ سێ سه‌د و په‌نج ته‌فسیر نووس تیا‌ی‌اندا یه‌کیان گرتووه‌ و سه‌لماندوویانه‌ و، شوین ئهو بیروباوه‌ره‌ که‌وتوه‌ که‌ باپیرانی پیشوومان له‌ ماوه‌ی هه‌زار و سێ سه‌د و په‌نج سالدای باوه‌ریان بێ‌ بووه‌.. تاوانبار کردنی ئهم ته‌فسیر نووسه‌، بریاریکی سته‌مکارانه‌یه‌ و، بێ‌ هیچ گومانیک دادگه‌ری - ته‌گه‌ر له‌ رووی زه‌وی دا هه‌بیت - په‌فزی ده‌کات و ده‌ست به‌ پروی ئهو بریاره‌وه‌ ده‌نیت و هه‌لی ده‌ه‌شینیته‌وه‌). (دانهر)

دە کەن کە پێویستیان بە پیاویک هەیه پارێزگاریی خۆیان و منالەکانیان بکات، کە لە خۆیان بەلایانەوه ئازیزترن. کەواتە ئافەرەتان بە سروشت وادروست کراون کە لای کەسانی تر خۆیان خۆشەویست بکەن و کارى نە کەن دوورەپەریزی و نەفرەتیان لى بکریت یان رەزایان لای ئەوان قورس بییت.

پاشان، نزیکەى حەوت لە دەى ئافەرەتان: یان بەسالاًچوون یان ناشیرین و حەزناکەن پیری و ناشیرینی یان دەربخەن، یان دارای غیرەتیکی توندوتیژن و مەترسی ئەوەیان هەیه کە خەلکی جوانەکان زیاتر پەسەند بکەن تا ئەوان، یاخود لەو مەترسی بەدان کە دەستدریژی بکریتە سەریان و تۆمەتیان بۆ ریک بخریت..

ئەو ئافەرەتانە - بە سروشت - حەزیان لە پۆشتەیی و خۆپاراستنە، نەوێک دەستدریژی یان بکریتە سەر و، تا کولای میژدەکانیشیان جیى تۆمەت نەبن، تەنانەت بەتەمەنەکانیان پتر سوورن لەسەر خۆداپۆشین.

لەوانەیه تەنها دوو یان سێ لە دەى ئافەرەتان جوان و لاو بن و، لە دەرخستنی جوانیی خۆیان وەرپس و بیزار نەبن! ئاشکرایشە مرۆف لە روانینی ئەوانەى خۆشى ناوین بیزار دەبییت. خۆ ئەگەر وا دابنێن ئافەرەتیکی جوان حەز بکات دووسى کەسى نامەحرەم ببینن، هەر ئەو ئافەرەتە - بە بى گومانى - لە سەیرکردنى حەوت هەشتیکی تری نامەحرەم وەرپس و بیزار دەبییت، بەلکو نەفرەتیشیان لى دەکات.

کەواتە ئافەرەت، بە مەر جیک رەوشتی تیک نەچوو بییت، بە بى گومانى لە دەست ئەو بۆروانینە چەپەلانە هەلدییت کە وەك تاقى کراو تەوێ کارىگەریی ماددی چەشنى ژەهریان هەیه. بە رادەیهك کە دەبیستین زۆربەى ئافەرەتانى ئەو روپاش - کە مەلبەندى رووتى و خۆدەرخستنى ئافەرەتە - لەتاو روانینی خەلکی بۆیان سکالاً بۆ لای پۆلیس دەبەن و دەلین: ئەو بى نرخانە لە بەندیخانەى روانیناندا بەندمان دەکەن!

لەمەى پێشەوێ دەگەینە ئەو ئەنجامەى کە:

ئەم کارەى شارستانیى هەرزەبى کردوو یەتى و پۆشتەیی لەناودا لایردوو و رپى بۆ رووتی ئافەرەت و الا کردوو، کارىکە دژ و پینچەوانەى سروشتى مرۆفە و، فەرمانە کەى قورئانى پیرۆزیش کە داواى شەرمى و پۆشتەیی دەکات، سەرەپرای ئەوێ سروشتى ئافەرەت داخوازیەتى، لە گەل ئەو شدا ئافەرەت لە سوو کابەتى و بەدەرەفتارى و زەلیلی و دیلیی مەعنەوى و نزمى دەپاریزیت، ئەو ئافەرەتانەى کە سەرچاوەى میهرەبانى و شەفەقتن و، هاوسەر و هاوڕپى کە ئەمىنى میژدەکانیان لە دوا رۆژدا.

ئنججا سەرەرای ئەمانەش، سروشتی ئافرەت مەترسیی لە پیاوانی بیانی تێداپە. جا ئەم مەترسییە داخوازی پاراستن و خۆدەر نەخستە، چونکە لەوانەبە لەزەتیکێ ناپەرەوای نۆ دەقیقەیی، ئازاری هەلگرنتی سکیکێ نۆ مانگی و پاشان بەخێو کردنی منالیکێ بی کەسی بۆ ماوەی نۆ سالی لێ بیتهوه کە ئەو لەزەتە بشیوینیت.

لەبەر روودانی زۆری ئەم چەشنە گریمانە، ئافرەتان بە پێی سروشتیان ترسیکی راستەقینەیان لە پیاوانی نامەحرەم هەبە، دوورەپەرزییان لێ دەکەن. کەواتە بەدیھاتنی لاوازی ئەوان، بە راستی و تەواوی، بۆ خۆپاراستن بێداریان دەکاتەو، و بۆ پۆشتەیی هانیان دەدات، تاکو ئارەزووی نامەحرەم نەبزویت و ئەم پۆشتەیی بەش نەبەتیت دەستدریژی بکریتە سەریان و، سروشتیان پینمایییان دەکات بۆ ئەوەی کە قەلای مەحکەم و سەنگەری ئەمەین و بی وە بۆ ئەوان تەنھا "پۆشتەیی" یە.

بیستمان کە: ژنی پیاویکی پلەوپایە بەرزێ دنیایی، شوینە سەرنج راکیشەکانی جەستەیی بە دەروە بوو، و بۆیاخچی یەکی پیللۆیش بە ئاشکرا و رۆژی رۆشنا و لە ناوجەرگەیی ئەنقەرەیی پایتەختدا پەلاماری داو! جا ئایا ئەم رووداو "ناپەرەوایە" زللەیی کی توندوتیژی نی بە لەسەر رووی دوژمنانی داوین پاکێ و پۆشتەیی، لەوانەیی کە هیچ ئاگایەکیان لە واتا و ناوەرۆکی شەرم و حەیا نی یە؟!

◆ دانایی دووھەم:

پەبوەندی بەھیز و، خۆشەویستی قوولی نیوان ژن و مێرد تەنھا لە پێداویستی بە سروشتی یەکانی ژبانی دنیا نەبوو، بەیدا نەبوو، چونکە ئافرەت تەنھا لە ژبانی دنیا دا ھاوئەلی مێردە کە نی یە، بەلکو لە ژبانی هەمیشەیی و نەمیشدا ھاوئەلی و ھاوسەر یەتی. جا مادەم ئافرەت ھاوئەلی ژبانی هەمیشەیی مێردە کە یەتی، ئەوا ناییت سەرنجی غەیری ھاوئەلی هەمیشەیی یە کە بۆ لای جوانیی خۆی رابکیشیت و، ناییت بەم کارە مێردە کە بێزار و دووچارێ غیڕەت و توورەیی بکات.

ئنججا لەبەر ئەوەش کە مێردە ئیماندارە کە ی - بە بۆنەیی ئیمانە کە یەو - تەنھا بۆ ئەم دنیا یە ئەوی خۆش ناوێت و خۆشەویستی یە کە شێ ئازەلانی و بۆ تەنھا کاتی جوانیی ئەو نی یە، بەلکو خۆشەویستی و ریزی ھاوسەرە کە ی بین گەردن و، تا کاتی پیری و نەمانی جوانی، تەنانەت هەتا ژبانی هەمیشەیی و نەمیش هەر بەردەوامن، ئەوا دەبیت بەرامبەر بەمە ئەو ئافرەتەش جوانیی خۆی تەنھا بۆ مێردە کە دەریخت و، هەر ئەوی خۆش بویت، چونکە مروفتیی مرف داخوازی ئەمە یە. دەنا زۆری لە کیس دەچیت و کەمی دەست دەکەوێت.

پاشان یە کیك له داخوازی یە کانی شەرع: ھاو کوفیی میردە بۆ ژنە کەى. واتە دەبى وەك یەك و بۆ یە کتر گونجاو بن. گرنگترین لایەنە کانی ھاو کوفییش - وەك زانراو - ھاو کوفی یە لە ئاییندارى دا.

ئەو میردە چەندە بەختەوەرە کە ئاییندارى ژنە کەى دەبىنیت و چاوى لى دە کات و، وەك ئەو دەبىت بە خاوەن ئایین و، ئیتز لە ژيانى ھەمیشەبى و نەمرى دا ھاو لە بەو ھاو کەى لە دەست دەر ناچىت.

ئەو ژنەش چەندە بەختەوەرە کە ئاییندارى میردە کەى دەبىنیت و، دە ترسىت لە ژيانى نەمرى دا ھاو لە ئەمىنە کەى خۆى لە دەست دەر بچىت. لە بەر ئەو، دەست بە ئیمان و تەقوا و دە گرىت.

"وہیل" و جارێكى تریش "وہیل" بۆ ئەو میردەى نوقمى نەفامى و ھەرزەبى یە کى ئەوتۆ دەبىت کە ھاو سەرە باش و خاواناسە کەى لە دەست دەر دە کات.

بەدبەختییش بۆ ئەو ئافرەتەى کە چاوى لە میردە خاوەن تەقوا و خاواناسە کەى ناکات و، لە ئەنجامدا ھاو لە بەرپز و بەختەوەرە ھەمیشەبى یە کەى خۆى لە دەست دەدات.

وہیل و پرسواىیش بۆ ئەو ژن و میردە بەدبەختانەى کە لە گوناھبارى و کردارى نارەوادا چاوى لە یە کتر دە کەن و، لە پال پتوہ نانى یە کترى دا بەرەو ناگرى دۆزەخ پىشپکى دە کەن!

◆ دانایى سى ھەم:

بەختەوەرەبى ژيانى خیزان و بەردەوامى ئەو بەختەوەرەبى، بە بەردەوامى متمانە و باوہرى چون یە کى نىوان ژن و میرد و، بەردەوامى رپزى شایان و خۆشەوېستى راستەقېنەى نىوانیان دەبىت. بەلام روت بوونى ئافرەت، ئەو متمانە و رپز و خۆشەوېستى یە چون یە کە تىك دەدات و نایھىلئیت.

لە دەور و بەرێكى روتى وەك ئەمەدا، نۆ لە دەى ئافرەتە روتە کان پساوى جوانتر لە میردە کانی خۇیان دەبىن، بەلام مەگەر تەنھا یە کىکیان ھىچ کەسىك نەبىنیت لە میردە کەى خۆى جوانتر بىت. پساوانیش بە ھەمان جۆرن؛ مەگەر لە بیست کەسدا یە کىکیان ئافرەتیک ببىنیت نە گاتە جوانى ژنە کەى خۆى، بەلام ئەوانى تر ھەردەم لە ژنانى خۇیان جوانتر دەبىن.

ئەم دەور و بەرە تیکەل و روتە لەوانەبە ھەستىكى نزم و بى نرخی و چەپەل لە دەرووندا بىز و نىت، جگە لەو ھەش کە دەبىت بەھۆى ئەو ھى ئەو خۆشەوېستى یە بى گەرد و رپزە

خاوینه‌ی باسمان کرد نه‌مینیت. چونکه ناگوبنجی مروّف - به سروشت - هستیکی نزمی
 ئازهلانه‌ی بهرامبر ئه‌و ئافره‌ته مه‌حرمانه تیداییت که وه‌ك خوشکی خۆی سه‌پریان
 ده‌کات، چونکه "پوخسار"ی کهسانی مه‌حرم هستی به‌زه‌یی و میهره‌بایی سیله‌ی
 په‌حمی که سوکار ده‌بزوینیت. جائه‌م هسته به‌رزه، مه‌یل و ئاره‌زروه شه‌هوانی‌یه‌کانی
 ده‌روون کهم ده‌کاته‌وه.

به‌لام ده‌رخستنی شتیك که دروست نی‌یه ده‌ربخزیت و پیشان بدریت - وه‌ك قاج -
 له‌وانه‌یه له‌بهر نه‌مانی هست به مه‌حرمی نیوانیان، هستیکی نزم لای ده‌روونه نزمه‌کان
 بورووژینیت، چونکه ته‌نھا "پوخسار"ی مه‌حرمه‌کانه که هست به خزمایه‌تی کردن و
 مه‌حرمیتی پیوه دیاره و له‌بهر چاودا جیايه له کهسانی تر، به‌لام ده‌رخستنی شوینه‌کانی
 تری جه‌سته‌ی ئافره‌ت بۆ مه‌حرم و نامه‌حرمه‌یه‌کسانه، چونکه هیچ کام له‌و نیشانه
 جودا که ره‌وانه‌ی مه‌حرمایه‌تی له‌و شوینانه‌دا هستی پی ناکریت که داخوازی سه‌پیر
 نه‌کردنی حه‌رام بی‌ت و، له‌وانه‌یه ئاره‌زووی روانینی ئازهلانه لای هه‌ندئ مه‌حرمی
 به‌دخووی په‌وشت نزم ببزوینیت! خۆ ئه‌م چه‌شنه روانینه‌ش که وتیکی ئه‌وه‌نده سامناکه
 بۆ مروّفایه‌تی که مروّف له‌تاوا ته‌زوو به جه‌سته‌ی دا دی‌ت!

◆ دانایی چواره‌م:

ئاشکرایه که "زۆریی وه‌چه" هه‌میشه کاریکی باشه و، هیچ نه‌ته‌وه و ده‌وله‌تیك نی‌یه
 داوای زۆر کردنی وه‌چه نه‌کات. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فەر موویه‌تی: "تناکحوا تکتروا فإني
 أباهي بكم الأمم يوم القيامة"^(۱). نه‌هیشتنی پۆشته‌یی و بواردان به‌ده‌ر که‌وتن و پوویتی
 ئافره‌ت ریزه‌ی ژن هینان کهم ده‌کاته‌وه و، به‌و پی‌یه وه‌چه خسته‌وه‌ش گه‌لئ کهم
 ده‌بیته‌وه. چونکه لاو هه‌ر چه‌نده و به‌هه‌ر ئەندازه‌یه کیش له‌رئ لادهر و به‌ده‌ره‌فتار بی‌ت،
 هیشتا هه‌ر چه‌ده‌کات هاوسه‌ری ژبانی داوین پاک و پاریزراو بی‌ت و، نایه‌وینت
 رووت و - وه‌ك خۆی - نزم و سووک بی‌ت. له‌بهر ئه‌وه‌یه ده‌بیینیت گه‌ر ئه‌و ئافره‌ته‌ی

(۱) تناکحوا تناسلوا فإني أباهي بكم الأمم يوم القيامة رواه عبدالرزاق والبيهقي عن سعيد بن أبي هلال
 مرسلأ بلفظ: (تناکحوا تکتروا فإني أباهي بكم الأمم يوم القيامة) قال في المقاصد: جاء معناه عن جماعة من
 الصحابة، فأخرج أبو داود والنسائي والبيهقي وغيرهم عن معقل بن يسار مرفوعاً: تزوجوا الولود الودود فإني
 مکائر بكم الأمم يوم القيامة، ولأحمد وسعيد بن منصور والطبراني في الأوسط والبيهقي وآخرين عن أنس
 قال: كان رسول الله ﷺ يأمر بالبلاء وينهى عن التبتل نهياً شديداً ويقول: تزوجوا الولود الودود فإني
 مکائر بكم الأمم يوم القيامة، وصححه ابن حبان والحاكم.. الخ (باختصار عن كشف الخفاء للعجلوني
 ۱۰۲۱) والسيوطي في الجامع الصغير (۳۳۶۶). (وه‌رگیز - له‌چایی عه‌ره‌بیی "اللمعات" ه‌وه).

دهست نه کهوئیت که دهیهوئیت ماره‌ی بکات، ئەوا ژن نههینانی پی باشتر ده‌بیئت و، له‌وانه‌شه له‌مه‌وه سه‌ربکاته خراپکاری و له‌ری بترازیت. به‌لام ئافرهت له‌مه‌دا وه‌ك پساو نی‌یه و ناتوانیت میرد هه‌لبژیریت.

ئافرهت له‌بهر ئەوه‌ی پیکه‌خه‌ری کاروباری ناو ماله و پاریز گاریی مال و منال و هه‌موو شتیکی میرده‌که‌ی خراوته ئەستۆ، ئەوا گرنگترین سیفه‌تی تیدایه‌که: ئەمانه‌ت و متمانه‌ی بوونه. به‌لام دهر کهوتن و پرووت بوونی، ئەو ئەمانه‌ته تیکده‌دات و متمانه‌که‌ش له‌جیی خۆی ده‌له‌قینیت و، به‌م کاره‌ میرده‌که‌ی دوو چاری ئازاری مه‌عنه‌وی و دهر وونی ده‌کات، به‌را‌ده‌یه‌ك "نازایه‌تی" و "سه‌خواه‌ت" که‌ دوو ره‌وشتی باشی پیاون، گهر له‌ ئافره‌تدا بین، به‌ره‌وشتی باش له‌قه‌لم نادرین. چونکه‌ گهر ئافره‌ت ئەو سیفه‌تانه‌ی تیدا بیئت، ئەوا ئەمانه‌ت و متمانه‌که‌ی تیکده‌چینت به‌وه‌ی که‌ ئەنجامه‌که‌ی: "بی‌شهرمی" و "ئیسراف" ده‌بیئت.

جا ماده‌م ئهر کی سه‌رشانی پیاو ته‌نها پاریز گاریی مال و سامانی خیزانه‌که‌ی نی‌یه، به‌لكو جگه‌ له‌وه‌ش پاریز گاری کردنی ژنه‌که‌ی و به‌زه‌یی پیدا هاتنه‌وه و پزلینانیشیه‌تی، ئەوا ئەو شته‌ی له‌سه‌ر ژن پیوسته‌ له‌سه‌ر پیاو پیوست نی‌یه و، ری له‌ پیاو ناگریت که‌ به‌ ویستی خۆی چ ژنیک ده‌هینیت ده‌توانیت بیهینیت و، جگه‌ له‌و ژنه‌ی هی تریش ماره‌ بکات.

ولاتیانی ئیمه‌ وه‌ك ولاتیانی ئەوروپا نین و به‌یه‌ك چاو ته‌ماشانا کرین، چونکه‌ له‌وئ تا را‌ده‌یه‌ك چه‌ن‌دین هۆی توندوتیژی وه‌ك شیربازی (المبارزة) هه‌ن که‌ له‌ ناوه‌ندیکی ئاوا پرووتدا پاریز گاریی شه‌ره‌ف و داوین پاکی ده‌که‌ن و، ههر که‌سیك به‌ نیازی چه‌په‌ل بۆ هاوسه‌ری هه‌ر مرؤفیککی "به‌شه‌ره‌ف" بروانیت، ده‌بی له‌ پیشدا کفنه‌که‌ی خۆی به‌ ده‌ستی خۆی ئاماده‌ بکات. ئەمه‌ سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که‌ سه‌روشتی ئەوروپایی به‌کان چه‌شنی که‌شیان ساردوسپه‌.

به‌لام جیهانی ئیسلامیی ئیمه‌ له‌ چاو ئەوروپادا، به‌ ولاته‌ گهرمه‌کان داده‌نریت. خۆ کاریگه‌ریی ژینگه‌ش له‌ ره‌وشت و هه‌لسوکه‌وتی مرؤفدا لای هه‌موان ئاشکرا و زانراوه‌. پرووتیی ئافره‌تیش، که‌ هه‌ست و ئاره‌زووی شه‌هوانیی ئازه‌لانه‌ ده‌بزوینیت، له‌وانه‌یه‌ له‌ ولات و خه‌لکه‌ ساردوسپه‌دا ده‌ستدریژی زۆر و خراپکاری مه‌زنی لئ نه‌وه‌شیته‌وه، وه‌ك ئەو ئیسراف و زیاده‌ره‌وی‌یه‌ی که‌ ئەم پرووتی‌یه‌ له‌ ولاته‌ گهرمه‌کان و له‌و که‌سانه‌دا به‌ خیرایی و زوویی ده‌ورووژین، په‌یدای ده‌کات.

جا خۆدەر خستەن و پۆشته نەبوونی ئافرەتیش کە ئارەزووی دەروون دەورووژنییت و بەتێ هەستە شەهوارییەکان دەپچرینییت، لەم چەشنە ناوچانەدا، بە بێ گومانی زیادەرەوی و ئیسراف و، سنوور شکاندن و، لاوازیی وەچە و، پرووختانی هەموو هیژیک، بەرەم دەهینییت. چونکە پیاو، کە دەتوانییت لە بەک مانگ یان بیست رۆژدا پیویستی سڕوشتیی خۆی نەهیلییت، لەم چەشنە شوین و دەورو بەراندەدا پێی وایە کە ناچارە هەموو چەند رۆژیک جاری ئەم پیویستی بە نەهیلییت. جا لەبەر ئەوەش کە چەند ریگرێکی شەریعی چەشنی "بێ نوژی" کە لەوانەیە پازدە رۆژ بخایەنییت، نایەتێ ئەو پیاو توخنی خیزانە کە ی بکەوێت، ئەوا ئەو پیاو گەر بەسەر هەستەکانی خۆی دا زالی نەبییت دوو چاری داوین پیسی دەبییت.

پاشان دەبێ دانیشتووانی شار لە ژبانی کۆمەلایەتی دا چاوی لە گوندنشینیان نەکەن و، پۆشتهیی نیوانیان لاندەن. چونکە خەلکی لادی خەمی گوزەرانی سەرقاتی کردوون و ناچارن توانا و هیژی جەستەیان بۆ بەدەستەینانی گوزەرانیان بە کاربەینن و، زۆر جار ئافرەتان بە شداریی چەندین کار و ئەرکی قورس دەکەن. لەبەر ئەوە، ئەگەر لایەکی لەشە زبەرەکانیان لە کاتی کاردا دەربکەوێت، ئارەزووی ئازەلانی کەسانی تر نابوینییت. جگە لەوەش کە بە ئەندازە ی شار هەرزە و بێ کار لە لادیکاندا نییە. ئیتر خراپکارییەکانی لادی ناگەنە یەک لە دەی خراپکاریی شار. لەبەر ئەوەیە نابێ شار بە چاوی لادی سەیر بکریت.

* * *

مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ کتوپر به دلدا هات

بیتار کردنه‌وه‌یه‌ك:

شیواز و ره‌ویه‌ی په‌یامه‌کانی نورر به‌زه‌یی و شه‌فه‌قه‌ت و میهره‌بان‌یه. هر
له‌بهر نه‌وه‌شه که نه‌و نافرته‌تانه‌ی خاوه‌نی شه‌فه‌قه‌ت و میهره‌بان‌ین، په‌یوه‌ندی‌یان
بهم په‌یامانه‌وه هه‌یه. به‌لام نهم باسه ناراسته‌ی نه‌و نافرته‌تانه کراوه که به
چه‌شینکی کویرانه لاسایی نافرته‌تانی بیانی ده‌که‌نه‌وه. له‌بهر نه‌وه، هه‌ندی
توندوتیزی تیدا به‌دی ده‌گریت، نه‌وه‌ش ته‌نھا بۆ بیتار کردنه‌وه‌ی بی ناگایانه.
تکام وایه له‌وه خوشکانه‌ی که رابه‌ری شه‌فه‌قه‌ت و میهره‌بان‌ین دل‌یان له
توندوتیزی نهم باسه گه‌رد نه‌گریت. (دانه‌ر)

له‌ری‌وايه‌تی فەرمووده‌کانی پیغهمبه‌روه ﷺ ده‌رده‌که‌ویت که نافرته‌تان و فیتنه و
ئاشووبیان له‌ئاخر زه‌ماندا، سامناکترین و مه‌ترسی‌ترین رۆل ده‌بینن.

به‌ئێ، هه‌روه‌ك کتیبه‌کانی میژوو بۆمان ده‌گیرنه‌وه و ده‌لێن: له‌سه‌ده‌کانی پێشوودا
کۆمه‌لیك نافرته‌ت به‌ئازایه‌تی و چه‌ك هه‌لگرتن ناوبانگیان ده‌ر کردووه، به‌"نافرته‌تانی
ئه‌مازۆن" ناسراون و، تپییکی سه‌ربازی‌یان لێ پینکه‌پنراوه و له‌چه‌ندین جه‌نگی سه‌ختدا
به‌شدار‌ی‌یان کردووه..

جا هه‌روه‌ك کتیبه‌کانی میژوو ئه‌مه‌مان بۆ ده‌گیرنه‌وه..

به‌هه‌مان جۆر لهم سه‌رده‌مه‌ی خۆشماندا که گومرایی بی باوه‌ری به‌ره‌نگاری ئیسلام
بووه‌ته‌وه و له‌گه‌ئێدا ده‌جه‌نگیت، سامناکترین تپیی هیرشبه‌ری ئه‌وان بۆ سه‌ر ئیسلام که
به‌پیی نه‌خشه‌کانی ده‌روونی به‌دخواز کارده‌کات و پێشه‌وايه‌تی‌یه‌که‌ی به‌ده‌ستی شه‌یتان
سپێراوه: تاقمیک نافرته‌تی "پۆشته و پرووت" ن که قاج و قولیان ده‌رده‌خه‌ن و ده‌یانکه‌ن
به‌چه‌کینکی توندوتیزی بریندارکه‌ر و دژی ئیمانداران به‌کاریان ده‌هێنن. به‌م کاره‌شیان
ده‌رگای خیزانداری و ماره‌به‌رین داده‌خه‌ن و هی داوین پیسیش ده‌خه‌نه سه‌رپشت،

چونکه هانیاں ده دهن دوو چاری تاوانی گهوره یان بکه ن و به چه شنیکی کتوپری
دهروونی چهنده ها کهس بؤ خویان دیل ده که ن و چهن دین زام و برینی به سوی و قوول له
گیان و دلاندا دروست ده که ن، ته نانه ت له وانیه ههن دئی له و دلانه و هها بیکن که به
جاری بیانکوژن و له ناویان بیه ن!

که واته سزایه کی گهلنی داد گهرانه یه که نه و قاچ و قولانه ی چه کی بریندار که ری
فیتنه یان له گهل خؤدا ههلگر تووه، بین به سوو ته مهنی دؤزه خ و یه کهم شت دؤزه خ نه وان
بسووتینیت. چونکه له ماوه ی چهن د سالیکی کهم و له به رده م که سانی کدا که لییان
حرام بوون، پروتیان کردوون و ده ری انخستوون.

نه مه سه ره رای نه وه ی که (ههر له دنیا دا) میردی گونجاویان له کیس ده چیت، به لکو
ههر ده ستیشیان ناکه ویت، که له راستی دا و به حو کمی سروشتیان گهلنی پیوستیان
پیه تی. به هؤی نه وه ی و هفا و باوه ریان له دنیا دا له ده ست چووه، به لکو له نه نجامی
گوئی نه دان به شوو کردن و بایه خ نه دان به مافه کانی، وایان لنی دیت که پشتگوئی
بخزین و بایه خ و چاودیری یان له کیس بجیت، به چه شنی که له نه نجامدا چل ئافره ت
ته نها یه ک پیاو سه ره یه رشتیکار و به خیو که ریان ده بیت، وه ک فه رمووده ی پیغمبر ﷺ
رایگه یان دووه^(۱).

جا ماده م "راستی" به م چه شنه یه ..

ماده م هه موو جوانیک جوانی خوی خوشده ویت و به پیی توانا پاریز گاری
ده کات و نایه ویت به نیازی خراب ده ستی بؤ بریت ..

ماده م "جوانی" نیعمه تیکی به خشر اووه و، نیعمه تیش نه گهر شو کرانه ی له سه ر
بکریت، زیاد ده کات و .. گهر ئینکاریش بکریت، نامینیت و ده گوړیت ..

نه وای بی هیچ گومانیک نه و ئافره ته ی خاوه نی ژیری بیت، به هه موو توانایه کیه وه
ههلدیت له وه ی جوانی یه که ی بکات به هؤی تاوانباری و گونا هکاری و خهلکی تریشی
پنی به ته له ی گونا هباری یه وه بکات و، له و جوانی یه ش ههلدیت که بییت به مایه ی
ناشیرینی و جوانی یه کی ژه راوی شووم و، نه و نیعمه ته ش که پنی به خشر اووه ئینکاری
بکات و، نه مه شی بؤ بییت به مایه ی نه شکه نجه و ئازار.

(۱) عن انس قال: لأحدثكم حديثاً لا يحدثكم أحدٌ بعدي، سمعت رسول الله ﷺ يقول: "من أشرط الساعة
أن يقل العلم ويظهر الزنا وتكثر النساء ويقل الرجال حتى يكون لحمسين امرأة القيم الواحد". رواه البخاري،
كتاب العلم، باب رفع العلم وظهور الجهل. (وهو كثير - له چاپه عه ره بی یه که ی "اللمعات" ده وه).

که‌واته ده‌بی ئافره‌تی جوان، جوانی‌یه‌که‌ی به شیوه‌ی ره‌وا به‌کار به‌نیئت، تا‌کو جوانی‌یه‌کاتی و له‌ناو‌چووه‌که‌ی بۆ بیئت به جوانی‌یه‌کی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام له‌بری جوانی‌یه‌ک که زیاتر له‌چهند سالیك ناخایه‌نیئت. ئه‌و کاته‌ش، به‌م کاره، شوکرانه‌ی ئه‌و نیعمه‌ته‌ی به‌جی هیناوه. ده‌نا له‌سه‌رده‌می پیری‌دا ئه‌شکه‌نجه و ئازار ده‌چیژنیئت و له‌تاو ئه‌وه‌ی که ره‌زای لای خه‌لکی قورس ده‌بیئت و پشت‌گویی ده‌خه‌ن، تا ده‌توانیئت ده‌گری و هه‌میشه به‌دبه‌ختیی خۆی ده‌لاوینیته‌وه.

به‌لام گهر ئه‌و جوانی‌یه‌به‌ئارایشتی ئه‌ده‌ب و ره‌ویسه‌ی قورئان پرازینیته‌وه و له‌چوار‌چیوه‌ی په‌روه‌ده‌ی ئیسلامدا چاو‌دی‌یری شایانی خۆی بکرنیئت، ئه‌وا ئه‌و جوانی‌یه‌له‌ناو‌چووه - له‌راستی و حه‌قیقه‌تدا - ده‌بیئت به‌جوانی‌یه‌کی هه‌میشه‌یی و له‌به‌هه‌شتدا جوانی‌یه‌کی گه‌لنی جوانتر و قه‌شه‌نگتر له‌هی "حور العین" به‌و ئافره‌ته‌ده‌به‌خشرنیئت. وه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ چه‌سپاوه^(۱). جا ئه‌گهر ئه‌و ئافره‌ته‌توز‌قالیك ژیری هه‌بیئت، به‌هیچ جوړنیك واز له‌م ئه‌نجامه‌پوون و هه‌میشه‌یی به‌ناهیینیئت و به‌زایه‌ی نادات.

* * *

(۱) له‌م باره‌یه‌وه فه‌رمووده‌ی زۆره، ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌یه‌کیکیانه: "عن أم سلمة زوج النبي ﷺ قالت (في حديث طويل): قلت يا رسول الله! أنساء الدنيا أفضل أم الحور العین؟ قال: نساء الدنيا أفضل من الحور العین كفضل الظهارة علی البطانة قلت: يا رسول الله! وم ذاك؟ قال: بصلاتهن وصيامهن وعبادتهن لله عز وجل، البس الله عز وجل وجوههن النور وأجسادهن الحریر، بیض الألوان، خضر الثیاب، صفر الحلی... الخ الحديث. رواه الطبرانی فی الکبیر والأوسط، وهذا لفظه. برواه: "الترغیب والترهیب" ۴/ ۵۳۷. (وه‌رگنبر - له‌چا به‌عه‌ره‌بی‌یه‌که‌ی "اللمعات" وه‌ه).

گفتوگۆیهك له گهڵ خوشکانی دوارۆژمدا

باسمه سبحانه

له چهند "پاریز گهیهك" دا ده مبینی ئافرهتان بایه خێکی گهلی گهرموگور و خاوین به "په یامه کانی نور" ده دەن. کاتیکیش بۆ جاری سێ ههم هاتم بۆ ئەم قوتابخانهی زههرای معنهوییه، که شاری پیروزی "نیسپارته" یه، بیستم ئەو ئافرهته پاک و پیروزانهی خوشکانی دوارۆژم چاوهروانی ئەو هون دەرسیکیان پێ بلیم به چەشنی ئەو دەرسانەیی له مزگهوتە کاندای بۆ پەند و ئامۆژگاری دەوترینهوه. چونکه بۆم دەر کهوت ئەو خوشکانه گهلی پشت بهو دەرسانهم ده بهستن که تابهتن به نوورهوه به رادهیهك که له سهرووی وزه و توانای منهویه.

بهلام من دوو چاری چه ندين نه خویشیم و لهوپهري لاوازی و ماندوویدام، ته نانهت توانای قسه و بیر کردنهوهشم نه ماوه. له گهڵ هه موو ئەمانه شدا، ئەم شهو "ختووره" یه کی بههیزم به دلدا هات، که ئەمهی خوارهویه:

(تۆ، پازده سال پيش ئیستا، له سههر داخوازی لاوان په یامی "رابهری لاوان" ت نووسی و، که سانیکي زوریش سوودیان لهو په یامه وهر گرت. کهچی ئافرهتان پنیوستی زیاتریان بهو چهشنه "رابهره" ههیه لهم سهردهمه دا).

جا ههر چه نده من گهیرۆدهی کۆله واری و لاوازیم، بهلام له بهر ئەم "ختووره" یه، بهوپهري پوختی و له نیوان "سێ سهرنج" دا هه ندی مه سه له م بۆ ئەو خوشکه پیروز و کیژه لاوانهیی خۆم نووسی لهو مه سه لانهی که پنیوستیان پیان ده بیست.

□ سه رنجی یه که م:

له بهر ئەوهی گرنگترین بناغهی په یامه کانی نور "شهفه قهت" ه و، ئافره تانیش رابه ران و پیشه وایانی شهفه قهت و پالته و انانی میهره بانین، ئەوا به پنی سروشتی خۆیان له هه موو که سیك زیاتر په یوه ستهی په یامه کانی نورن. سوپاس بۆ خوای گهوره، له زور شویندا هه ست به م په یوه ندی یه سروشتی یه ده کریت.

"خۆبەخت کردن" یش که له شەفەقەت و میهرەبانیادیە، گرنگی یەکی گەلنی مەزنی لەم سەر دەمەى خۆماندا هەیه، چونکە ئیخلاسی راستەقینە و فیداکاریی بێ بەرامبەر دەگەیهنیت.

بەلنی، کە دایک بۆرزگار کردنی جگەرگۆشە کەى و، بێ ئەوەى چاوەڕپنی هیچ پاداشتیك بکات و بەپینی فەرمانبەریی سڕوشتیی خۆى و بە ئیخلاسیکی راستەقینە، خۆى و گیانی بۆ منالەکانی بەخت دەکات، ئەم کارە بەلگەیه لەسەر ئەوەى کە پالەوانیتی یەکی بەرز و بلند و بێ وینە لە ئافەرەتاندا هەیه، بە چەشنی کە دەتوانن بە دۆزینەووە و دەرخستنی ئەم پالەوانیتی یەى دەروونیان ژيانى دنیا و قیامەتیان پزگار بکەن. بەلام چەند تەوژمیکی خراپکار هەن نایەلن ئەم پەوشتە بەنرخ و بەرزەى ئافەرەتان دەر بکەوینت، یان لە غەیری شوینی راستەقینەى خۆى دا دەبخەنە کار و، بەم پنی یە لە رێ و شوینی خۆى لای دەدەن و بە شیوەیه کی نابەجێ بە کاری دەهینن.

وا لە نیوان سەدان نمونەى ئەمەدا، تەنها یەك نمونە دەهیننەو:

دایکی میهرەبان هەردەم ئامادەیه بۆ هەموو فیداکاری و خۆبەختکردنیك، تاكو بەلا و گیروگرفت و تیاچوون لە منالە کەى دوور بخاتەو. ئەمەش بۆ ئەوەى لە دنیا دا سوودی بێ بگات. ئیتر منالە کەى لەسەر ئەم بناغەیه پەرور دەکات و، هەموو سامانیکیکی لە پیناوی ئەو دا خەرج دەکات کە کورپە کەى بێت بە مرۆفیکى مەزن و فەرماندەیه کی گەورە. دەبینیت لەم پیناوەدا لە قوتابخانەى زانستە ئایینی یەکان دەرى دەهینیت و بۆ ئەوروپای دەنیریت، بێ ئەوەى بیریک لەو بکاتەو کە بەم کارەى ژيانى هەمیشەیی ئەو کورپەى خستوو تە مەترسی یەو!

ئەم دایکە لە کاتی کدا هەول دەدات کورپە کەى لە بەندیخانەى دنیا پزگار بکات، گوئی نادات بەوەى بیخاتە بەندیخانەى هەمیشەیی دۆزەخەو. کەواتە هەلسو کەوتیک دەکات ئەو پەری پیچەوانەى سڕوشتی خۆیه تی. ئەو تا لە بریی ئەوەى کورپە کەى بە جۆریك بێ بگەیهنیت کە لە دواڕۆژدا شەفاعەتی بۆ بکات، کەچی وا پنی دەگەیهنیت کە لەو دنیا دا سکاڵای لە دەست بکات، چونکە کورپیک کە بەو چەشنە پەرور دە کرایت، لەو دنیا دا سکاڵا لە دەست دایکی دەکات و پنی دەلینت:

(بۆچی لە دنیا دا ئیمان بەهیز نە کردم تاكو بویت بەهۆى ئەم تیاچوونەى ئیرەم)؟!

ئنجالە بەر ئەو هەش بە تەواوی و بە پێی پەرەردە ئایینی ئیسلام پەرەردە نە کراوە، ئەوا - هەر لەم دنیا بەدا - گوئی بە شەفەقەتە بێ وێنە و ناوازه کە ی دایکی نادات، بە لکو لەوانە یە قسور و کەمتەر خەمی زۆریشی لە روودا بنوینیت!

بەلام ئەگەر ئەو دایکە هەول بەدات ئەو شەفەقەتە ی کە پێی بەخشاوە بە باشی و لە جێی خۆی دا بە کاربەینیت و، لە پێی شەفەقەتە کوپە لاوازه کە ی خۆی لە بەندیخانە ی هەمیشە یی - کە دۆزه خە - و لە ئیعدامی هەتا هەتایی - کە مردنە لە گومرایی دا - پزگار بکات، ئەوا دوا ی وەفاتی خۆی ئەو کوپە ی هەمیشە نوور و پروناکی بۆ گیانی دایکی میهرەبانی دەنیریت. چونکە بە ئەندازە و چەشنی ئەو کردەو چاکانە ی کە ئەو کوپە ی لە دنیا دا ئەنجامیان دەدات، کردەو ی چاک لە لاپەرە ی کردەو کانی ئەو دایکە شدا تۆمار دە کرین. هەر وەک بۆی دەبیت بە کوپینکی پاک و دلسووز و، پیکەو ژیا نیککی هەمیشە یی بەسەر دەبەن و، لای خوا ی گەورە ش شەفاعەتی بۆ دە کات و، سکا لاشی لە دەست دەرنابریت.

بەلێ، یە کەم مامۆستای مروف، کە لە هەموو کەسیک زیاتر کاریگەری تیدا هە یە، دایکیە تی!

وا بەم بۆنە یەو ئەم واتایە پروون دە کە مەو کە بە تەواوی و بێ گومان ی لە خۆمدا هەستی پێ دە کەم:

سویند بە خوا ی گەرە، قوولترین و دامەزراوترین دەرسیک وەرم گرتووە و هەمیشە لە دەرووندا نوێ دەبیتەو: ئامۆژگاری و وانە مەعنەو ی یە کانی دایکمن - خوالیی خۆش بیست - بە چەشنی کە لە ناخی سروشتمدا ئەو دەرسانە ی ئەو جیگەر بوون و، لە جەستە شدا وەک "توو" یان لێ هات لە درێژایی ماوە ی تەمەندا کە خۆی لە هەشتا سال دەدات، هەر چەندەش دەرسم لە هەشتا هەزار کەس وەر گرتووە. تەنانەت لەو دنیایی یە شدام کە دەرسە کانی تر لەسەر بناغە ی ئەو تۆوانە سەوز بوون و بنیات نراون.

واتە: ئامۆژگاری و دەرسە کانی دایکم کە لە سالانی یە کەمی تەمەندا ئاراستە ی سروشت و گیانی منی کردن، من بە چەند تۆویکی بنەرەتی یان دەزائم لە نیوان ئەو راستی یە مەزنانە ی کە ئیستا لە تەمەنی هەشتا سالیمدا دەیانینم.

ئموونە ی ئەمە:

"شەفەقەت" کە گرتگرتینی چوار بناغە کانی رپیازی ژیاغە، هەر وەها "میهرەبانی و بەزەبی" کە راستی یە کی مەزنی پەیا مە کانی نوورە، بەوپەری دنیایی دەبینم کە

هەردووکیان هەلقولایوی کردارەکانی ئەو دایکە میهرەبانە و حالەتە بەشەفەقەتەکانی و، دەرسە مەعنەوی یەکانی ئەون.

بەلێ، ئەو شەفەقەت و میهرەبانی یەکی کە بە ئیخلاسی راستەقینە و خۆبەختکردن و فیداکاری یەو لە دایکایەتی دا هەن، لەم سەردەمەى ئیستادا بە جۆریکی ناپارەوا و هەتە و نابەجێ بە کارهێنراون و دەهێنرێن، چونکە دایک لەمڕۆدا بیر لەو گەنجینانە ناکاتەووە کە لە ئەلماس بەنرخترن و کۆرە کەى لە دواڕۆژدا بەدەستیان دەهێنیت، بەلکو پرووی ئەو کۆرەى پروو ئەم دنیایە وەر دەچەرخینیت کە چەند وەر دە شووشەبە کى فانی و لەناو چووش ناهینیت. ئیتر تەنها لەم لایەنەووە شەفەقەت و میهرەبانیی خۆی بۆ کۆرە کەى دەنوینیت. ئەمەش - لە راستی دا - بە کارهێنانی چەوت و نابەجێی ئەو شەفەقەتەبە کە هەبەتی.

ئەو شتەى پالەوانییتی ئافرەتان دەچەسپینیت لە خۆ بەخت کردنیاندا، کە بێ هیچ پاداشت و سوودیک بۆ خۆیان و بە بێ پیاکاری و خۆدەر خستن دەیکەن، بریتی یە لەو نمونە بچوو کەى شەفەقەت و میهرەبانیی دایکایەتی کە لە مریشکدا دەبینین، ئەو هەتا هیرش بۆ سەر شیر دەبات و، گیانی خۆی بۆ پارێزگاریی بیچروەکانی بەخت دەکات!
لەم کاتەى ئیستادا، پۆبستترین کار و گرانگترین بناغەى پەرودەى ئیسلامی و کرداری دواڕۆژ: "ئیخلاسی" ه.

جا ئەم پالەوانی یە بێ وینەبەى "شەفەقەت" بێ هیچ گومانیک ئەو "ئیخلاسی" راستەقینە" یە لە دوو توێدایە.

خۆ ئەگەر هەر کاتێ ئەم دوو خالە لەو کۆمەلە پیرۆزەدا - کە تاقم و کۆمەلەى ئافرەتانه - دەر کەوتن، ئەوا دەبن بە خولگە و جەمسەرى بەختەوهری یە کى گەلێ مەزن لە کۆمەلگای ئیسلامی دا.

بەلام خۆبەختکاریی باوکان هەر گیز بە خۆپایى و بێ بەرامبەر نی یە، بەلکو لە چەندین لایەنەووە، کە دەگەنە سەد، داخوازی پاداشت و بەرامبەر دەبیت. بەلای کەمەووە ناوبانگ و شانازیی لە بەرامبەرەووە دەوێت!

بەلام بە داخەووە ئافرەتە پیرۆز و پاکەکان لە ئەنجامی لاوازی و کۆلەواری یانەووە و، بۆ مەبەستی خۆدەر باز کردنیان لە دەستی شەر و خۆسەپاندنی میر دەستەمکارەکانیان، لە رێیە کى ترەووە خۆیان دوو چاری ریا و مەرایى دەکەن.

□ سەرنجی دووھەم:

ئەم سال لە ژيانى كۆمەلایەتى گۆشەگیر و دوورە پەریز بووم. بەلام لەسەر داخوایى هەندى برا و خوشکانى نوور سەیریكى دنیام کرد. زۆربەى ئەو برادەرەنەى چاوم پى كەوتن و هاتن بۆلام سکاڵای ژيانى ناوخیزانم لى دەبیستن. لە ناخەووە گەلى خەمم خوارد و لەبەر خۆمەووە وتم:

(بۆچى فەساد كەوتوووە ئەو ناو ئەم ژيانەشەو؟ خۆ ژيانى ناو خیزان قەلای قایمى مرفوھە - بە تايبەتى موسلمان - چونكە خیزان بەهەشتە بچووك و دنیا خنجیلانە كەى ئەو!)
بە دواى ئەو ھۆیدەدا گەرام كە ژيانى خیزانى ئاوا تىكداو. لە ئەنجامدا بۆم دەر كەوت چەندین پىكخراوى نەینى و پەنھان ھەن لە پىناوى لە پى دەر كردن و تىكدانى پەوشتى لاواندا ھەول دەدەن و بە گەرمى تى دەكۆشن پى ئارەزووبازىيان بۆ ئاسان بكەن و بەو پى پە بەرەو خراپكارى و ھەرزەبى دەیان دەنەبەر. تاكو كۆمەلى موسلمان لىك بترازین و لەم پى پەو بە زيان بە ئایىنى ئىسلام بگەيەن. ھەروەك ھەستم كرد كە چەندین پىكخراوى تر ھەن بە پەنامە كى و نەینى و بەوپەرى لى پەنەو ھەول دەدەن ئافرەتانى بى ئاگا و خۆش باوەر بۆ چەندین پى تاوانكارى و گوناھبارى ھان بەن و، تى گەيشتم كە لەم لایەنەو ەشتە كۆلىكى توندوتىژ لەم نەتەو ەى ئىسلامە دەو ە شىنرىت.

دەسا ئەى خوشكەم و ئەى كچە مەعنەو بە لاو ە كانم!

وا من بە چە شىكى بى گومان پروونى دە كە مەو ە بۆتان كە:

چارە سەربى راستەقینە و شىفا بەخش بۆ رزگار كردنى ئافرەتان لە چنگى ئەو تەقالایانەى كە بۆ لە پى دەر كردنىان و تىكدانى ژيانى دنیا و قیامەتیان دەدرىت و، تاكە ھۆى پارىزگارى پەو شتە بەرزەكانى سروسشتیان لە داوى فەساد و خراپكارى، تەنھا لە پەروەردە كردنىاندا بە پەروەردە كى ئىسلامى، كە ھەموو لایەنەكانى ژيان دە گرىتەو ە. ئىو ە ئەنجامى ئەو بارودۆخەتان بیستوو ە كە ئەو تاقمە پىرۆزە - ئافرەتان - لە

پرووسىادا دووچارى بوون!

لە بەشىكى پەيامەكانى نووردا و تراو ە:

مىردى ژىر ھەر گىز خۆشەو ىستى ھاوسەرە كەى لەسەر بناغەى جوانى بە كى پو ەتەى بنیات نانىت، كە دە سال ناخايەنىت. بەلكو دە پى ئەو خۆشەو ىستى بەى لەسەر بناغەى "شەفەقەت" ە كەى بىت كە جوانترىن و بەردەوامترىن جوانى بە كەنى ئافرەتە. ئەم خۆشەو ىستى بەى بە پەوشت جوانى ئەو ھاوسەرەى ژيانى پىر بەھىز و توندوتۆل

ده کات، ئەو رەوشت جوانی‌یه‌ی که تاییه‌ته به سروشتی ئافره‌ته‌وه. بۆ ئەوه‌ی ئەو هاوسەرە لاوازی‌ی تا بەرەو پیری بپروات ئەو خۆشەویستی‌یه‌ش هەر بەر دەوام بێت، چونکه ئەو هاوسەرە‌ی تەنها هاوڕێی ژبانی کاتیی دنیای نی‌یه، بەلکو هاوسەر و هاوڕێی خۆشەویستی ژبانی هەمیشەیی و نەمریشیەتی. ئیتر هەتا بەسالددا بچن، رینز و میهره‌بانیی نیوانیان پتر زیاد ده کات.

بەلام ژبانی ناو ئەو چەشنه‌ خێزانە‌ی که له باوه‌شی شارستانی‌یی نوێ‌دا پەرورده بوو، ژبانی‌که هەر دەم له‌وه‌دایه‌ بپرووخت و شیرازە‌ی بپچرپیت، چونکه پەبوه‌ندی نیوان خێزانی و له‌سەر بناغە‌ی هاوڕێ‌یه‌تی‌یه‌کی کاتی‌یه‌ که جودایی هەمیشەیی بە‌دوادا دیت.

هەر و هه‌ له‌ به‌شینیکی پەيامه‌ کانی نووردا و تراوه:

پیاوی به‌خته‌وه‌ر ئەو مێرده‌یه‌ که چاو له‌ ژنی خواناسی خۆی ده کات و ئەمیش - وه‌ک ئەو - مرقۆنکی باش و خواناس ده‌بیت، بۆ ئەوه‌ی له‌ ژبانی هەمیشەیی و نەمری‌دا هاوسەرە‌ که‌ی ژبانی له‌ ده‌ست ده‌ر نه کات.

هەر و هه‌ ئەو ژنه‌ش چەنده‌ به‌خته‌وه‌ره‌ که ده‌بینیت مێرده‌ که‌ی ئایینداره‌ و، ئەمیش وه‌ک ئەو، ده‌ست به‌ ئایینداری‌یه‌وه‌ ده‌گریت، تاکو هاوسەر و هاوه‌له‌ هەمیشەیی‌یه‌ که‌ی له‌ ده‌ست ده‌ر نه‌ چیت. به‌م چەشنه‌ و له‌ نیوان به‌خته‌وه‌ری دنیای‌دا به‌خته‌وه‌ری هەمیشەیی‌ ده‌ست ده‌که‌ویت.

هەر و هه‌ ئەو مێرده‌ چەنده‌ به‌ده‌خته‌ شوین ژنی‌که‌ ده‌که‌ویت که خۆی هاویشتوو‌ته‌ باوه‌شی هەر زه‌یی‌یه‌وه‌ و ئەمیش هاو به‌شی ده‌کات و، بۆ رزگار کردنی تینا کۆشیت. ئەو ژنه‌ش چەنده‌ به‌ده‌خته‌ که خراپکاری و له‌ رێ‌ی لادانی مێرده‌ که‌ی ده‌بینیت و، ده‌چیت به‌ جۆریکی تر لاسایی ده‌کاته‌وه‌.

"وه‌یل"یش بۆ ئەو ژن و مێرده‌ی که هەریه‌ که‌یان یاریده‌ی ئەوی تر ده‌دات له‌ پال پیوه‌نانی‌دا به‌رەو ئاگری دۆزه‌خ، واته: هەریه‌ که‌یان هانی ئەوی تر ده‌دات تا له‌ زرق و برقی شارستانی‌یی‌دا پتر رۆبجیت.

ناوه‌رۆکی ئەم پرستانه‌ش که له‌ پەيامه‌ کانی نووردا هاتوون، ئەمه‌یه‌ که:

لەم سەرده‌مە‌ی ئیستادا جگه‌ له‌ رێ‌ی پەرورده‌بوون به‌ ئادابی ئیسلام، که شه‌ریعه‌تی پاک و خاوین و پیرۆزی ئیسلام ده‌ستنیشان‌یان ده‌کات، هەر گیز ناگونجی مرقۆف له‌زه‌ت له‌ ژبانی خێزانی بیینی‌ت و، به‌خته‌وه‌ری دنیای و قیامه‌تی ده‌ست بکه‌ویت و، رەوشته‌ به‌رزه‌ کانی ئافره‌تانیش ئاشکرا بین.

گرنگترین خال و لایه‌نی ژبانی خیزان لهم سهرده مه‌دا بریتی به له‌وهی که:
 نه‌گهر "زن" خراپکاری و خیانته و بی وه‌فایی له "میرد" ه‌که‌یه‌وه ببینیت، نه‌ویش
 - له ر‌قدا - واز له‌ئرک و فەرمانبهری به به‌رزه‌که‌ی خۆی ده‌هینیت که وه‌فا و متمانه‌یه و،
 ده‌چنی تیکیانده‌شکینیت. نه‌و کاته‌ش ر‌ن‌سای نه‌و خیزانه به ته‌واوی تیکده‌چینیت و به
 خۆراییی هه‌لده‌وه‌شیت و شیرازه‌ی ده‌بچریت. به چه‌شنی تیکداننی ر‌ن‌سا له‌ناو سوپادا.
 که‌واته ده‌بئی "زن" به ته‌واوی لینی بریت و تی‌بکۆشیت نات‌ه‌واوی می‌رده‌که‌ی پر
 بکاته‌وه و، قسووری چاک بکات، بۆ نه‌وه‌ی هاوسه‌ره هه‌میشه‌یی به‌که‌ی رزگار بکات.
 ده‌نا نه‌گهر خۆی ده‌ربخات و به‌م خۆده‌رخستن و رووتی‌یه‌شی بیه‌وینت خۆی لای خه‌لکی
 خۆشه‌ویست بکات، نه‌وا له هه‌موو لایه‌که‌وه دوو چاری زیان ده‌بیت، چونکه خیانته‌تکار
 هه‌ر لهم دنیا‌یه‌دا سزای خۆی ده‌چینیت و، له‌بهر نه‌وه‌ش نه‌م له سروشت لایداوه،
 چونکه ئافره‌ت به سروشت توخنی نامه‌حرم ناکه‌وینت و بی‌زیان لینی ده‌کاته‌وه و، له
 بیست که‌سی نامه‌حرم‌مه‌دا خۆی له هه‌ژده‌یان ده‌پارینیت، که‌چی له‌وانه‌یه "پیاو" له‌سه‌د
 ئافره‌ت‌دا بی‌ز له‌سه‌یر کردنی به‌کیکیشیان نه‌کاته‌وه.

جا هه‌روه‌ک "زن" لهم لایه‌نه‌وه دوو چاری نه‌شکه‌نجه ده‌بیت، به‌م بئی وه‌فایی و
 نه‌هینیتتی متمانه و نه‌مانه‌ته‌ش خۆی تۆمه‌ت‌بار ده‌کات. ئیتر به‌م چه‌شنه، سه‌رباری
 لاوازی‌یه‌که‌ی، ناشتوانینت پارین‌گاری مافه‌کانی خۆی بکات.

پوخته‌ی نه‌م قسانه نه‌وه‌یه که:

هه‌روه‌ک له‌روانگه‌ی شه‌فه‌قه‌ت و سۆز و میهره‌بانی‌یه‌وه خۆبه‌ختکردن و ئینخلاسی
 ئافره‌تان له‌هی پیاو گه‌ل‌سئ به‌رزتره و پیاوان له‌وه‌دا هه‌ر گیز پیاوان ناگه‌نه‌وه و به‌هیچ
 جزریک له‌وان ناچن، به‌هه‌مان جۆر ئافره‌تانیش له‌هه‌رزهبی و خراپکاری‌دا به‌پیاو
 ناگه‌نه‌وه!

له‌بهر نه‌وه‌شه‌که ئافره‌ت هه‌ر به سروشت و به‌دیها‌تنی لاوازی خۆی، له‌نامه‌حرم
 ده‌ترسینت و خۆی به‌ناچار ده‌زانینت په‌نا بۆ (پۆشته‌یی) بیات. چونکه نه‌گهر پیاو له
 پناوی له‌زه‌تیکه‌ی هه‌شت ده‌قیقه‌یی‌دا تووشی کارینکی خراپ‌بینت، نه‌وا ته‌نها چه‌ند
 لیره‌یه‌ک زبانی لینی ده‌که‌وینت، به‌لام سزای له‌زه‌تیکه‌ی هه‌شت ده‌قیقه‌یی ئافره‌ت کۆلینکی
 قورسی هه‌شت مانگی و، نه‌رکی په‌روه‌رده و به‌خپو کردنی منالینکی بئی که‌سه بۆ ماوه‌ی
 هه‌شت سال! واته ئافره‌ت له‌خراپکاری‌دا به‌پیاو ناگاته‌وه، به‌لام تۆله‌ی
 خراپکاری‌یه‌که‌ی چه‌ندین جاری تۆله و سزای پیاوه.

نه‌م رووداوانه ده‌گه‌من نین و به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که:

"ئافرەتان" چەند بەدیھینراویکی پیرۆزن و، بۆ ئەو بەدیھینراون تاكو ببن بە سەرچاوە و كانگای رەوشە بەرزە كان. چونكە دەتوانین بڵێن ئافرەتان توانا و قابیلیەتی خراپكارییان بۆ چەشتنی تام و لەزەتی دنیا نزیكە هەر تێدا نەبێت. واتە ئافرەتان چەند بەدیھینراویکی پاك و پیرۆزن بۆ ئەو بەدیھینراون تاكو لە چوارچێوەی پەرورەدی ئایینی ئیسلامدا ژيانیکی خیزانیی پر بەختەوهری بەسەر ببن.

كەواتە رسوایی و سووكی و نەمان بۆ ئەو رێكخراوانەى كە بۆ لەرپى دەر كردنى ئەو پاك و خاوینانە تی دەكۆشن و هەول و تەقالاتان دەخەنە كار! لە خوای گەورەش داواكارم خوشكام لە شەرى ئەو هەرزە و خراپكارانە پاریزێت. ئامین.

خوشكە كام! بە تايهەتی ئەم قەسەیه بۆ ئیوه دەكەم:

خەرجی و نەفەقەى خۆتان بە دەستی خۆتان پەیدا بكەن، وەك ئافرەتە پاكەكانى لادى. ئەمە باشترە لەوەى كە زیان لە خۆتان بدەن و بەهۆى خەم و خەفەتی ژيانەوە مل بۆ دەستەلاتى مێردى خراپكاری بەدەرەوشتی چاولیکەرى ئەوروپا كە چ بكەن. خۆ ئەگەر بەش و چارەنووسى هەر كامیکتان مێردىكى نەگونجاو بوو، با بەو بەش و چارەنووسى خۆى رازى بێت و قەناعەت بكات، بەشكو خوای گەورە بەم قەناعەت و رازى بوونەى مێردەكەشى بۆ چاك بكات. دەنا لە ئەنجامدا ناچار دەبێت بۆ تەلاقدان روووە دادگاكان بپروات، وەك دەبێستەم لەم كاتانەدا ئەم دیاردەیه روودەدات. دیارە ئەمەش بە هیچ جورێك شایانى عیززەتی ئیسلام و شەرفى نەتەوەى موسلمان نیە.

□ سەرنجى سىهەم:

خوشكە ئازیزە كام! بى هیچ گومانىك ئەو بەزانن كە: ئەو تام و چێزانەى لە دەروەى بازنەى شەرعەدان، چەندین ئەو ئەندەى تام و لەزەتەكانیان ئازار و گێر و گرتیان تێدايە. پەيامەكانى نوور ئەم راستى بەیان بە سەدان بەلگەى بەهیز و رووداوى بى گومان چەسپاندوو. دەتوانن بە درێژى لە پەيامەكانى نووردا ئەو بەلگانە بێنن. بۆ نمونە: وتەى شەشەم و حەوتەم و هەشتەمى "وتە بچوو كە كان" و "رەبەرى لاوان" لە برىى من ئەم راستى بەیان بە تەواوى روون كەردوو تەو.

كەواتە بەو چێژ و لەزەتانەى لە سنوورى شەرعەدان، دلتیا و رازى بن، بۆ نمونە: یارى و گەمە و گالته كردن لە گەل جگەر گوشە بى گەرد و خاوینە كاتاندا و دانىشتنان لە گەلیان لە مالى خۆتاندا، تام و لەزەتىكى گەلى خاوینە و بە سەدان جار لە كەیف و شادى سینهما باشتر و خوشترە.

بهوپه‌ری دلتیایی یه‌وه بزائن که: له‌زه‌تی راسته‌قینه‌ی ئەم دنیا‌یه له ئیمان و له‌و شتانه‌دایه که له سنووری ئیمان دهر نه‌چووبن و، هه‌موو کرده‌وه‌یه کی چاکیش له‌زه‌تیکی مه‌عنه‌ویی تێدایه. به‌لام گومرایی و تاوانکاری هه‌ر له‌م دنیا‌یه‌دا چه‌ندین نازاریان تێدایه که له‌زه‌ته‌کانیان ده‌شیوینن و تالیان ده‌که‌ن. په‌یامه‌کانی نوور ئەم راستی‌یه‌یان به‌سه‌دان به‌لگه‌ی گومان‌بر چه‌سپاندووه. من خۆم به "عین‌الیقین" و له‌رێی چه‌ندین تاقیکردنه‌وه و رووداوی زۆره‌وه بینیومه که:

"ئیمان" تۆوی به‌هه‌شتی تێدایه و، گومرایی و "هه‌زه‌یی" ش تۆوی دۆزه‌خ!
 ئەم راستی‌یه‌م چه‌ندین جار له‌ په‌یامه‌کانی نووردا نووسیوه، به‌چه‌شنی که سه‌ر سه‌خت‌ترینی ئینکاری که‌ران و یاخی بووان و، کارشناسه‌ ره‌سمی‌یه‌کان و ته‌نانه‌ت دادگاشی ده‌مکوت و ده‌سته‌وسان کرد و، نه‌یانتوانی ئەم راستی‌یه‌ زامدار بکه‌ن.
 که‌واته ئەه‌ی خوشکه‌ پاک و پرۆزه‌ کاتم و، ئەه‌ی ئەوانه‌ش که وه‌ک کچی بچووکی من وان!

با ئیستاله‌ پیش هه‌موو شتی‌که‌دا "په‌یامی پۆشته‌یی" و ئنجا "رابه‌ری لاوان" و "وته بچوو که‌کان" له‌ بریی من دهرس به‌ ئیوه‌ بلین. چونکه‌ بیستم چه‌ز ده‌ که‌ن له‌ مزگه‌وتدا دهرسینکته‌ن پێ بلینم. به‌لام نه‌خۆشی‌یه‌ سه‌خته‌ که‌م و لاوازی‌یه‌ له‌را ده‌به‌ده‌ره‌ که‌م و چه‌ندین هۆی تر دهرفه‌تی ئەوه‌م ناده‌ن. له‌به‌ر ئەوه‌ - ئەه‌ی ئەو خوشکانه‌ی که ئەم دهرسه‌م بۆ نووسیون و ئەوانیش ده‌بخویننه‌وه! - بریارم دا ئیوه‌ش وه‌ک قوتاییانی نوور بکه‌م به‌ هاوبه‌شی ده‌سته‌که‌وته‌کانی دوا‌پۆژم و هه‌موو دوعا کاتم!
 جا ئەگه‌ر توانیتان په‌یامه‌کانی نوورتان ده‌ست بکه‌وینت و ئەوه‌ په‌یامانه‌تان خوینده‌وه‌ یان گویتان لێ راگرتن، ئەوه‌ ئیوه‌ش وه‌ک براکتان (قوتاییانی نوور) تان لێ دیت، ده‌بن به‌ هاوبه‌شی هه‌موو ده‌سته‌که‌وته‌ مه‌عنه‌وی و دوعا‌کانیان، به‌پێی ده‌ستوره‌که‌ی خۆمان.
 ده‌مویست له‌مه‌ زیاترتان بۆ بنوسم، به‌لام له‌به‌ر نه‌خۆشی و لاوازی‌ی زۆر سه‌خت و توندوتیژ و پیریم و چه‌ندین ئه‌هرکی زۆری تری وه‌ک راستکردنه‌وه و پێداچوونه‌وه‌ی ده‌ستنووسی په‌یامه‌کان که‌ چاوه‌رێم ده‌که‌ن، به‌م ئەندازه‌یه‌ وازم له‌ نووسین هینا.

الباقی هو الباقی

برای محتاجی دوعا و نراتان

سه‌عیدی نوورسی

بریسکەى بیست و پینجەم

بریتی بە لە بیست و پینج دەرمان

ئەم پەيامە: مەرھەم و دلدانەو و عەبادەت و رەچەتە بە کى مەعنەو ی بە
بۆ نەخۆشە کان و، لە روانگەى ئەو و تەبەو نووسراو کە دەئیت: "سوپاس
بۆ خوا لە سەر چاکبوونەو و خوا نازارە کانت بکات بە کە فارەت".

ناگادارى و پۆزش

ئەم دەرمان و رەچەتە مەعنەو ی بەم لە ھەموو نووسراو کانى تر بە
خیرایى و پەلە تر نووسیو^(۱) و لە بەر تەنگی و ھختیش پیندا چوونەو و
پوختکردنیشى - وەك دانانى - بە پەلە بوو. لە بەر ئەو، تەنھا
چاویکم پیندا خشاندا و، وەك رەشنووسە کەى ئالۆز دەر چوو. بە
پۆستیشمان نەزانی ساغکردنەو و پیندا چوونەو ی نوپى تیدا
بکەین، چونکە ئەو وتانەى کە بە شیوہە کى "سروشتى" بۆ "دل" دین
ناپیت بە قسەى رازاو و ھونەر و وردە کارى دەستکاری بکرین.
بۆیە تکا لە خوینەران بە گشتى و لە بیماران بە تايەتى دە کەم کە
دنگران و بیزار نەبن لەو رستە گرانانەى دەیانینن و لەو
دەستەواژانەى لە گەلیاندا رانەھاتوون. ھىوادارىشم لە پاشملە
دوعاى خیرم بۆ بکەن.

سەعیدی نوورسى

(۱) بەئین، ئیمە شایەتى دەدەین کە ئەم پەيامە لە ماوہى جوار سەعات و نیودا دانراو. (روشدى، رەئفەت،
خەسەرە، سەعید) - دانەر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۶۵)

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿﴾ وَإِذَا مَرَضْتُ لَبِئْسَ الْفِتْنَى ﴿﴾﴾ (الشعراء: ۷۹-۸۰)

(لهم بریسکه‌یه‌دا بیست و پینج دهرمان به کورتی باس ده‌کهن، لهو دهرمانانه‌ی که ده‌گونجی بینه دلدانه‌ویه کی راسته‌قینه و مه‌له‌مینکی سوودبه‌خش و سارپژکار بو‌خواون به‌لا و موسیبت و نه‌خوش و دهرده‌داران، که یه‌ک له‌ده‌ی به‌شه‌کانی گرو‌ی ئاده‌میزاد پیکده‌هینن).

دهرمانی یه‌که‌م

ئه‌ی نه‌خوشی داماو!

ئارام بگره و دلته‌نگ مه‌به. نه‌خوشی یه‌که‌ت هرگیز به‌ده‌رد مه‌زانه! به‌لکو له راستی‌دا جو‌ره دهرمانیکی تاییه‌تی‌یه. چونکه ده‌سمایه‌ی تمهن به‌ره و نه‌مان دهروات، جا ئه‌گهر ئه‌م ده‌سمایه‌یه نه‌خو‌ریته کار و به‌ره‌م نه‌به‌خشیت، خو‌یشی تیا‌ده‌چی‌ت و دهروات. به تاییه‌تی گهر ئه‌م تمهنه به‌حه‌وانه‌وه و بی‌ئاگایی له‌مرؤف پرواته‌سهر.

خو "نه‌خوشی" ش‌ده‌بی‌ت به‌هوی ده‌ستکه‌وتنی قازانجیکی زوری ئه‌وه ده‌سمایه‌یه و نایه‌لیت تمهن به‌خو‌ریایی و خیرایی له‌ده‌ست دهرچی‌ت. به‌لکو هه‌نگاوه‌کانی تمهن خاو ده‌کاته‌وه و ماوه‌که‌شی دریژه‌پنی ده‌دات و به‌روبوومی پنی ده‌به‌خشیت، ئنجا مائئاوییی ده‌کات. بۆیه ئه‌م راستی‌یه ده‌ماوده‌می پنی کراوه و تراوه:

"ژیانی پر له‌ده‌ریسه‌ری چه‌نده دریژه و، ژبانی خو‌شی و رابواردنیش چه‌نده کورت و که‌مخایه‌نه!"

دهرمانی دووه‌م

ئه‌ی نه‌خوشی ئارام لابراو!

کالای ئارام به‌به‌رت بپه‌ و به‌شوکرانه‌کردن خو‌ت پرا‌زینره‌وه. ئه‌وه‌ش یزانه که‌ئه‌م نه‌خوشی‌یه‌ت ده‌توانی‌ت هه‌موو خوله‌کیکی ژبانت بکات به‌سه‌عاتیک عیبا‌ده‌ت و په‌رستش. چونکه په‌رستش دوو جو‌ره:

یه کهم: پهرستشی ئیجایی و راستهوخۆ، که له نوێژ و پارانهوه و جۆره کانی تری وهک ئهواندا دهرده کهوئیت.

دووهم: ئهوه پهرستشه سهلبی یهیه که مرۆف له دهمی ناخۆشی و کاتی به لادا به دلئیکی به کول و پر له خشووعهوه په نا ده باته بهر به دیهینهری میهره بانی خۆی و، به ههست کردنی به "لاوازی" و "دهسته و سانی" ی خۆی له ناخی دلهوه لئی ده پاریتهوه. بهم جۆره، خاوینترین پهرستشی مهعنهوی دهرده پرنیت بهرامبهر خوای خۆی، له بهر دووربوونی ئهوه پهرستشه له ههموو جۆریکی ریا و خۆدهر خستنهوه.

به لئێ، چه نندین "ریوایهتی سهحیح" هه ن روونی ده که نه وه که ئهوه ته مه نه ی له گه ل به لا و نه خۆشی دا ته هه لکیشه، به مهرجی ناشکوری و سکالا نه کردن و ئومید نه برین له میهره بانی و به زهیی خوا، به پهرستش ده ژمیرریت^(۱).

ته نانهت له چه نند ریوایه تیکی سهحیح و "که شف" ی راستی پیاو چا کانه وه دهر کهوتوو که ههر خوله کینکی ژبانی هه ندی له نه خۆشه ئارامگره شو کرانه بژیره کان به سهعاتیکی ته واوی "خوا په رستی" داده نریت! که واته ههر گیز وه پرس مه به و ناشکوری له دهست نه خۆشی به ک دهر مه پره که به هۆیه وه خوله کینکی پر ئازار و سته می ژبانته به ههزار خوله ک بۆ بنوو سرنیت، به لکو به دل و زمان شو کری خوای گه و ره بکه.

دهرمانی سئ ههم

ئه ی ئه وه نه خۆشه ی توانای نه خۆشی نی یه!

باش بزانه که هاتنه دنیا ی مرۆف بۆ رابواردن نی یه. باشترین به لگهش ئه وه یه که: ههر که سیک دیت، ده روات و.. هه موو لاوی به ک، پیری له دوایه و.. هه مو انیش له لیژیایی به ره و نه مان و جودایی، تلیر ده بی نه وه!

له کاتی که مرۆف له هه موو روویه که وه ریکو پینکترین و به رزترینی زینده وه رانه، ته نانهت پادشای هه موویانه، که چی به دهستی خۆی قورسترین جۆری به لا و ناخۆشی

(۱) قال رسول الله ﷺ: "إذا ابتلى الله العبد المسلم ببلاء في جسده، قال الله عز وجل: اكتب له صالح عمله، فإن شفاه غسله وطهره، وإن قبضه غفر له ورحمه". حديث حسن، رواه أحمد. (صحيح الجامع الصغير وزيادته ۲۵۶) الأذواء ۵۵۳. واته: هه ركات خوای گه و ره به ندهیه کی خزی به به لایه ک له جهسته ی دا گیزده بکات، ده فهرموی: کرده وه باشه کانی له سه ر تۆمار ده کهم. جا ته گه ر شیفای پنی به خشیت نه و له گونا هه کانی پاک ی کرده وه وه، ته گه ر بیشی با ته وه بۆ لای خزی ئه و الینی خۆش ده بیته و ره حمی پنی ده کات. (وه ر گیز)

بەسەر خۇى دا دەھىنئىت كاتى بىر لە چىژ و لەزەتە كانى ژيانى رابوردووى و، ترس و لەرزى رۆژانى داھاتووى دە كاتەوہ. بەو جۆرە، لەسەر لوتكەى پلەى مروفايەتى بەوہ خۇى دەخاتە خواروہ بۆ چەند پلەيە كى لە ھى ئازەل نزمز!

كەواتە مروڤ بۆ ئەوہ نەھاتووەتە دنيا كە ژيانىكى ئاسوودە و نەرمونيانى تىدا بياتەسەر، ژيانىك كە لە ھەموو لايە كەوہ سروہى جەوانەوہ و خۆشگوزەرانى بەسەردا ھەلېكەت. بەلكو كاتى ھاتووەتە ئەم دنيايە، دەسمايەيە كى پى دراوہ كە بتوانىت ژيانىكى نەپراوہى خۇشى ھەتاھەتايى پى دەستەبەر بكات. بۆ ئەم مەبەستەش چەندىن رىى بازارگانى بۆ ئاسان كراوہ.

جا ئەگەر نەخۇشى نەيىت، ئەوا بەھۆى تەندروستى و خۆشحالى يەوہ مروڤ لە خواى گەورە پى ئاگا دەيىت و، جيھان لەبەر چاوى دا رازاوہ و بەتام دەردە كەويىت و دلئى بە لايەوہ دەھىنئىت. ديارە ئەو كاتەش تووشى نەخۇشى: "لە ياد كەردنى رۆژى دوايى" دەيىت و حەز بە يادى مردن و مانەوہى ناو گۆر ناكات و، تەمەنە شيرينە كەى - كە دەسمايەى ژيانىتەتى - بە خۇرايى لەدەست دەدات. بەلام نەخۇشى لە خەوى پى ئاگايى چاوى پى دە كاتەوہ و پى دەليىت:

(تۆ مردنت لە پىدايە و ھەر گىز جەھوت بۆ شل نە كراوہ، بەلكو ئەرك و فەرمانبەرى يەكت خراوہتە ئەستۆ. كەواتە لە خۆت بايى مەبە و يادى خواوہندى بەدپەيئەرت بكەرەوہ. ئەوہش بزانه كە تۆ بەرەو دەرگاي گۆرە كەت ھەنگاو دەيىت. كەواتە ھەر لە ئىستاوہ خۆتى بۆ ئامادە بكە)!

لەم رۆانگەيەوہ، نەخۇشى رۆلى مامۆستايە كى دلسۆز و رابەرىكى ليھاتوو دەھىنئىت. كەواتە سكالائى لەدەست مە كە! بەلكو پىويستە بەرەو سىبەرى جەويئەرى شو كرانه كەردن ھەنگاو بنىيت. خۆ ئەگەر نەخۇشى تەنگى پى ھەلچنىيت، ئەوا ھانا بۆ خواى گەورە بەرەو، و تواناى ئارام و خۇراگى پى لى داوا بكە!

دەرمانى چوارەم

ئەى نەخۇشى سكالاكەر!

بزانه كە تۆ مافى سكالاكەردنت نى يە! بەلكو پىويستە شو كرانه بكەيت و ئارام بگريت. چونكە خۆت و بوون و ئەندامە كانت ھىچيان ھى خۆت نىن، ئەوہتا بۆ خۆت دروستت نە كەردوون و لە ھىچ كارگە و كۆمپانايە كيش نەتكريون. كەواتە مولكى يە كىكى ترن و ئەويش بەپى وىستى خۇى لە مولكى خۇى دا رەفتار دە كات. ھەرەك لە نمونەيە كى "وتەى بيست و شەشەم" دا وتراوہ:

خواهن کارگه‌یه کی ده‌ولمه‌مند ده‌یه‌وئت نمونه و مؤدیلی تازه‌ی چهنده‌ی جزوره بهر گئیک بختانه پیش‌چاوی خهلکی و، له‌م ری‌یه‌وه لی‌هاتووایی خۆی و پیشکوه‌وتنی کارگه‌کهی ده‌ربخات، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ی پیاویکی هه‌زار ده‌گرئیت به‌کرئ و ئەو بهرگانه‌ی ده‌کاته بهر، تاکو بینهرانی پیشانگا‌کهی سه‌یری بکه‌ن و لی‌هاتووایی و زانست و هونه‌ری وه‌ستای خواهن کارگه‌کیان بۆ ده‌ربکه‌وئت. لی‌زه‌دا خواهن کارگه‌که‌ داوا له‌و پیاوه‌ کرئ گرتیه‌ ده‌کات که به‌و بهرگانه‌وه به‌هموو شیوه‌کانی وه‌ستان و دانیشن خۆی پیشانی ئاماده‌بووان و بینهران بدات. پاشان تاویک بهرگئیکی درئژ و تاویک بهرگئیکی کورتی ده‌کرده بهر و، تاویکی تر له بهرگه‌کهی به‌ری ده‌ب‌ری و تاویکی تر کورتی ده‌کرده‌وه... هتد. به‌م شیوه‌یه و بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ی باس‌مان کرد، هه‌موو جزوره‌کانی مؤدیلی تازه‌ی پئ له‌به‌ر ده‌کات..

جا ئایا ئەو کرئیکاره هه‌زاره مافی ئەوه‌ی هه‌یه بلئیت:

(تۆ به‌م هه‌لسان و دانیشن و گۆرین و کور‌تکرده‌وه و درئژ‌کرده‌ی بهرگه‌کهی به‌رم نازاری من ده‌ده‌یت?)
یان بلئیت:

(به‌ کور‌تکرده‌وه و درئژ‌کردنی ئەو بهرگه‌ی به‌رم، جوانی‌یه‌کهی لاده‌به‌یت و منیشی بیوه‌ ناشیرین ده‌ک‌ه‌یت. تۆ بئ ویزدانی و سته‌مم له‌گه‌لدا ده‌ک‌ه‌یت!?)
به‌هه‌مان جزور، به‌ده‌یه‌نه‌ر و خوای په‌روه‌دگاریش - والله المثل الأعلى - که بهرگی جه‌سته‌ی له‌به‌ر کردوویت و، ئەو پۆشاکه‌ی به‌چه‌ند هه‌ستیکی تیشکدار و پرووناکی وه‌ک: ژیری و چاو و گوئ و... هتد، رازاندوووه‌ته‌وه.. ئەو خوایه، ده‌یه‌وئتی نه‌خشه‌ په‌نگینه‌کانی ناوه‌ جوانه‌کانی خۆی به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک له‌پیشانگای بوونه‌وه‌ردا ده‌ربخات. هه‌روه‌ک به‌هۆی برسیتی‌یه‌وه له‌ناوی: "الرزاق"ی خواتی ده‌گه‌یت و "رزاقیه‌ت"ی ئەوت بۆ ده‌رده‌که‌وئت، به‌هه‌مان جزور له‌ریگای "نه‌خۆشی" شه‌وه‌ناوی: "الشافی"ی ئەوت بۆ ده‌رده‌که‌وئت و لئیی تئ ده‌گه‌یت.

جاله‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌ندی له‌ناوه‌ جوانه‌کانی خوای گه‌وره‌ به‌هۆی به‌لا و ناخۆشی و گه‌رو گرتنه‌کانه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ون، ئەوا ئەو به‌لا و ناخۆشی‌یا نه‌ پرووناکی جوانی کاره‌کانی خوایان تئ‌دایه، که تیشکی دانست و بریسکه‌ی به‌زه‌یی ئەویان لئیی ده‌ده‌وه‌شیتته‌وه.

ئه‌گه‌ر په‌رده‌ له‌به‌رده‌م چاوه‌کانتدا لادبرئیت و سه‌یرئیکی پشتوه‌ی نه‌خۆشی‌یه‌که‌ت بکه‌یت - ئەو نه‌خۆشی‌یه‌ی که بی‌زاری کردوویت - بۆت ده‌رده‌که‌وئت چه‌نلین و اتای

ره‌نگین و دانستی جوان - که دلت پیمان ده کریتسه‌وه - له پشت په‌رده‌ی نه‌خۆشی‌یه که‌ته‌وه خۆیان حه‌شار داوه و هانت دده‌ن که بیانپشکنیت و په‌رده له روویان هه‌لبمالیت!

ده‌رمانی پینجه‌م

ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی به‌ده‌ست نه‌خۆشی‌یه‌وه گیری خوار دووه!
من به‌ش به‌حالی خۆم و له رپی تاقیکردنه‌وه‌ی تایبه‌تی خۆمه‌وه له‌م پوژگار ه‌دا،
دلنیایی ته‌واوم په‌یدا کردووه که نه‌خۆشی بو ه‌ندی که‌س چاکه و به‌خششی خ‌وای
گه‌وره‌یه که به‌میهره‌بانیی خۆی بۆیان ده‌نیریت^(١)!

له ماوه‌ی ئه‌م هه‌شت نۆ سه‌له‌دا چه‌ند لاویکی نه‌خۆش هاتن بۆ لام بو ئه‌وه‌ی دو‌عیان
بو بکه‌م - هه‌ر چه‌نده‌ش من شایسته‌ی ئه‌وه نیم - منیش بۆم ده‌ر که‌وت که: ئه‌وانه‌یان
ئازاریان زۆرت‌ره، یادی پوژری دوا‌یی‌یان زیات‌ره و بی‌ئاگایی لاوی‌یان تیدا نی‌یه و، تا
را‌دیه‌ کیش له ژیر کۆلی قورسی نه‌خۆشی‌دا خۆیان له رابواردن و جه‌ز و ئاره‌زووی
ئاژه‌لانه ده‌پاریزن.

منیش یادم ده‌خسته‌وه که: هه‌تا زیاتر ئارامگر بن له به‌رده‌م ئازاری نه‌خۆشی‌دا، ئه‌وا
نه‌خۆشی‌یه که‌یان به‌دیاریی میهره‌بانیی خ‌وای گه‌وره داده‌نریت.
هه‌روه‌ها پینم ده‌وتن:

(کاککی خۆم! من دژی ئه‌م ئازاره‌ی تۆ نیم، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه به‌زه‌ییم به‌تۆدا
نایه‌ته‌وه و بۆت ناپارپمه‌وه! به‌لام ئه‌وه‌نده‌ت پین ده‌لیم: هه‌ول بده به‌ شیوه‌یه‌کی جوان و
ره‌نگین کالای ئارامگرتن به‌به‌رت بپریت و له به‌رده‌م ئازاری نه‌خۆشی‌دا خۆت
رابگریت تا چاک ده‌بیته‌وه. چونکه به‌دیبه‌ینه‌ری میهره‌بان، هه‌ر کاتی ویستی له‌سه‌ری
بیت و دوا‌ی ئه‌وه‌ی نه‌خۆشی‌یه‌که‌ت ئه‌و کار و ئه‌ر که‌ی پینی سپی‌راوه له‌تۆدا به‌ئه‌نجامی
گه‌یاند، چاکت ده‌کاته‌وه و شیفات پین ده‌به‌خشیت).

هه‌روه‌ها ده‌م وت:

(هه‌ندی که‌س له‌هاوته‌مه‌نانی تۆ، ته‌نها له‌به‌ر رابواردنیکی بچووکی ساتینکی ئه‌م
دنیا‌یه، چوار چپوه‌ی خانه و لانه‌ی ژبانی هه‌تاهه‌تایی‌یان ده‌رووخینن. ئه‌وانه له‌به‌ر
رۆچوونیان له‌بی‌ئاگایی‌دا و به‌هۆی "به‌لای ته‌ندروستی‌یه‌وه!" وازیان له‌نوێژ و یادی

(١) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "من يرد الله به خيراً يُصب منه". رواه البخاري ومالك.
واته: خ‌وای گه‌وره نیازی خیری به هه‌ر که‌سینک بیت دووچاری گیر وگرفنی ده‌کات. (وه‌ر گیر).

مردن و رۆژى دوایی هیناوه، تەنانهت هەر یادی خواش ناکەنەوه! بەلام تۆ لە روانگەى نەخۆشى یە کەتەوه، چاوت لەو گۆرەیه کە خانووی تایبەتیی خۆتە و هەر دەبێ پرۆیتە ناوی. هەر وەها جینگاکانی تری دوای گۆریش دەبینیت. ئیتر تۆ بەبێ داخوایى ئەم بینین و چاوی کەوتنە کارە کانت جێ بە جێ دەکەیت. کەواتە ئەم نەخۆشى یە بۆ تۆ تەندروستی یە و، تەندروستیش بۆ هەندێ کەس نەخۆشى یە!

دەرمانی شەشەم

ئەى ئەو نەخۆشى کە لە تاو ئازاری نەخۆشى سکالا دەکات!
داوات لێ دەکەم یادیکی رۆژانی رابوردووی تەمەن و زیانت بەکەیتەوه. چ ئەو رۆژه بەتام و چێزانەى کە بە خۆشى بەسەرت بردوون و، چ ئەو رۆژانەى تەمەنیشت کە بە ئازار و ئەشکەنجەوه بەسەرچوون!
بێ گومان کە یادی ئەو رۆژانە دەکەیتەوه یە کەسەر دەلێی: "ئۆخەى" .. یان دەلێی:
"ئاخ بە داخەوه!"

سەرنج بدە لەوهى کە: ئیستا رۆژانی ئەشکەنجە و مەینەتیت هاتەوه یادی کەسەر تامینکی نەینیت چەشت و لە خۆشى دا شوکری خوات کرد و لەبەر رزگار بوونت لەو بەلا و ناخۆشى یانەى رابوردوو، وت: "شوکر و ستایش بۆ خواى گەوره". چونکە نەمان و لاچوونی هەر ئازاریک خۆشى و تامینکی شیرین و تایبەتیی لە دەروونی مرۆفدا بەجێ دەهێلێت. ئەوەتا کە یادیان دەکەیتەوه ئەو شیرینی یە لە دل و دەروونت سەردەکات و ئنجا تۆش لەسەر زمانت بە شیوهى شوکر و ستایش دەری دەبریت!
بەلام ئەو کاتە خۆشانەى کە لە ژبانتدا بەسەرچوون و بە یادکردنەویان خەم و خەفەت سەرت تێ دەکات و دەلێت: "ئاخ و داخ بۆ ئەو رۆژگارانه"، ئیستا دوای بەسەرچوونیان ئازاریکی پەنھانی تایبەتی و بەردەوامیان لە دەروونتدا بەجێ هێشتوو و، بە یادکردنەویان ئەو ئازارانه تازە دەبنەوه و بەخوڕ فرمیسکی داخ و حەسەرەتیان بە دوادا هەلدەرێت!

جا مادەم خۆشى و لەزەتی ناپەرەوی تەنیا یەك رۆژ - هەندێ جار - ماوهی سالتیکی رەبەق ئازار دەرخواردی مرۆف دەدات و، ئازاری نەخۆشى یە کى کورت و کەم خایەنیش لەزەتیکى پەنھان لە دلێ ئەودا بەجێ دەهێلێت، بەهۆی ئەو پاداشته خواپییەى کە لەو رێیەوه دەستی دەکەوێت، وێرای چێژ و لەزەتی مەعنەویی رزگار بوونیشی لەو ئازارانه ..

ئەوا ھەر ئیستا سەرنج لەو نەخۆشییە کە مەخایەنەیی خۆت بدە کە نازارت دەدات و،
بیر لەو پاداشتە نەبەر اوە خوایی یەش بکەرەووە کە لە دوو توپیی نەخۆشییە کە تداپە و، لە
شوکرانە بژیری خاوەند دەرمەچۆ و، دەست لە سکالا کردن ھەلبگرە و دلی خۆت
بدەرەووە و بلی:

"ھیچ ناخۆشییەك تا سەر ناییت!"

دەرمانی شەشەم^(١)

ئەوی برای نەخۆشی سەر لێ شیواو بەھۆی یاد کردنەووی چیژ و لەزەتە کانی ژیاانی
رابوردووی دنیا!

ئەگەر ئەم دنیا بە "ھەمیشەیی" بوایە ..

ئەگەر "مردن" لە سەر پینگامان بە تەواوی لا بێرایە ..

ئەگەر پەشەبای نەمان و مردن لە ھەلکردن بکەوتایە ..

ئەگەر نایندەمان و ھەرزە سەرما و سۆلەیی زستانی لێ بێرایە ..

ئەو کاتە منیش دەھاتمە ریزی تۆو و تیر بۆ حالی تۆ دەگریام!

بەلام مادەم دنیا گوێی خۆی لە ھاوار و نالەمان کەر دەکات و دەست بە پرومانەووە
دەنیّت و دەرمان دەکات و پیمان دەلیت: "خۆتان بپچنەووە و برون!" ئەوا دەبێ پێش
ئەووی دەرمان بکات ئیمە وازی لێ بەینین و عیشقی لە دلمان دەر بکەین و دەستمان لە
داوینی بەر بدەین. باشترین ھەلش بۆ ئەووی کە بە دل و دەروون دەستی لێ ھەلبگرین
- پێش ئەووی ئەو دەرمان بکات - کاتی نەخۆشییە! چونکە نەخۆشی مرۆف لە خەو
ھەلدەسینیت و بیداری دەکاتەو!

بەلێ، کە "نەخۆشی" ئەم و اتا ورد و قوولەمان دەخاتەووە یاد، بە گوێی دلماندا

دەچرینیت و پیمان دەلیت:

(ئەوی ئادەمیزاد! جەستەیی تۆ لە پۆلا و ئاسن نییە، بەلکو لە چەند ماددەییە کی جیا جیا
پیکھاتوووە کە زۆر بە ئاسانی ھەلەشەووە و لەتوون و تیکشکانی بەسەردا دیت.
کەواتە لە خۆت بایی مەبە و فریای خۆت بکەووە و خاوەنی خۆت بناسە و بزانیە چ

(١) لەبەر ئەووی ئەم "بریسکه" یە بە شیواییە کی "سروشتی" ھاتە دلەووە، ئەوا لە پلەیی شەشەمدا دوو دەرمان
نووسرا .. ئنجا لەبەر ئەووەش دەست لە شیوہ "سروشتی" یە کە ی نەدەین، چۆن ھات بە دلدا ھەر و ھاش
نووسیمان و، نەمانوێرا دەستکاری بکەین، نەبادا "نھینی" یە کی تیدا بیّت. (دانەر)

ئەر کینکت پین سپیرراوه. هەر وهه تی بگه و بزانه حکیمهت و ئامانجی دروستبوون و هاتنه دنیات چی یه؟!

ئنجما مادهم خوشی و چیژ و لهزه تی دنیا - به تاییهت ئە گەر نار هوا بیست - هه تا سه ر نی یه و کۆتایی پین دیت، ته نانهت ئازار و گونا هبارییش له دلی مرۆفدا به جی ده هیلیت، ئەوا به بیانووی نه خوشی یه که ته وه بۆ له ده ست چوونی ئەو چیژ و لهزه تانه مه گری، به لکو بیر له ناوه رۆك و و اتا و پاداشتی دوا رۆژی ئەو په رستشه مه عنه وی یه بکه ره وه که له دوو توپی نه خوشی یه که تدا یه و، هه ولّ بده ئەم چیژ و لهزه ته خاوینهت ده ستگیر بیست.

دهرمانی حهوتهم

ئەى ئەو نه خوشی نيعمه تی ته ندروستی ون کردوه!
 "نه خوشی" لهزه تی نيعمه تی ته ندروستی له ناو نابات. به لکو به پینچه وان هوه، نه خوشی لهزه تی ته ندروستیت پتر پین ده چیژیت و بایه خدار و شیرینتری ده کات له لات. چونکه، ئە گەر هه رشتیک له سه ر حالّی خۆی عینیت هوه و گۆرانی به سه ردا نه یهت، تام و لهزه ته که ی له ده ست ده دات. ته نانهت زانایان و حه ق ره وان به یه ک ده نگ و توویانه:
 "هه موو شتیک به هۆی دژه که یه وه ده ناسریت!"

بۆ نمونه:

ئە گەر "ناریکی" نه بوا یه "رووناکی" نه ده ناسرا و هه یچ تام و چیژیکى نه ده بوو..
 ئە گەر "سه رما" نه بوا یه نرخى "گه رما" نه ده زانرا و حه زى پین نه ده کرا..
 ئە گەر "برسیتی" نه بوا یه "تام و لهزه ت" له خوار دندا نه ده بوو..
 ئە گەر "گه رمى" ی گه ده نه بوا یه "لهزه تی ئاو خوار دنه وه" مان نه ده چه شت..
 ئە گەر "ئیش و ئازار" نه بوو نایه نرخ و تامى "لهش ساغى" مان نه ده زانى..
 ئە گەر "نه خوشی" نه بوا یه، بایه خمان به "ته ندروستی" نه ده دا و پین تام ده بوو له لامان.
 جا خوا ی گه وره ش، بۆ ئە وه ی له شو کرانه یژیری ده ر نه چین، و یستوو یه تی تیمان بگه یه نیت که چه ن دین جۆر چا که ی به سه ردا ر ژان دووین و، تامى چه ن ده ها جۆرى نيعمه تی به رزیشى پین چه شتووین.. بۆ ئەم مه به سه ش، گه لى کۆ نه ندام و ئامیری زۆرى پین به خشیوین که به هۆ یانه وه هه ست به و نيعمه ته جۆرا و جۆرانه بکه ین. له بهر ئە وه، پین یه یه زام و ئازار و نه خوشی په یدا ببن و پینه کایه وه، کتومت وه ک ئە وه ی که خوا وه ند، به لو تفى خۆی، نيعمه تی ته ندروستی پین به خشیوین و پین یه یه زام پین ده ییت!

ئېستا دواى ئم پروونکردنه و هيه، ئم پرسيارهت ئاراسته ده كه م و ده ليم: گهر ئه و نه خوشى يه نه بو ايه كه ئېستا له سهرت، يان ده ست، يان چاوت، يان له گه ده تدايه، ئايا هه ستت به و نيعمه تى ته ندروستى يه ده كرد كه سايه ي به سهر ئه و نه ندامه تدا را كيشابوو؟ ئايا له زه تى ئه و نيعمه ته ت ده چه شت كه له و ته ندروستى يه دا هه بوو؟ پاشان شو كرانه ت له سهر پيشكه ش ده كرد؟ يان له برى شو كرانه، له يادت ده كرد؟! يا خود به هوى بى ئاگايى يه وه ئه و نيعمه تى ته ندروستى يه ت له رى خراپه كارى و نه فامى دا به كار ده هينا؟!

دهرمانى هه شتم

ئەى ئه و نه خوشى كه هه ميشه له يادى دوا پرۆژيدايه!
 كارى گهرى نه خوشى يه كه ت وهك هى سابوون و ايه؛ چلكى خه تاكارى و گونا هباريت ده شو اته وه و پاكي ده كاته وه!
 چونكه چه سپاوه كه نه خوشى لابه ر "كفارة" ي گونا ه و بى فه رمانى خوايه. ئه وه تا فه رموده يه كى سه حيح ده فه رموى:
 "ما من مسلم يصيبه أذى إلا حات الله عنه خطاياها كما تحات ورق الشجر"^(۱).
 چونكه "گونا هبارى" نه خوشى هه ميشه ي يه له زيانى هه تا هه تايى پرۆزى دوا يى دا، هه ر وهك له م زيانه ي دنيا شدا چه ندين نه خوشى له دل و گيان و ويژدانى مرؤفدا دروست ده كات.

جا ئه گهر له م نه خوشى يه دا ئارام بگريت و سكالآ نه كه يت، ئه و ا به م نه خوشى يه كه م خايه ن و بچوو كه خۆت له چه ندين نه خوشى زۆر و هه تا هه تايى ده رباز ده كه يت.
 به لام ئه گهر گوئى نه ده يته گونا هه كانت و، پرۆزى دوا يى به جارى له ياد بكه يت و له په ر وه ردگارى خۆت بى ئاگا بيت، ئه و ا به دلنبايى يه وه ده ليم كه: تووشى نه خوشى يه كى هينده قورس و گران ده بيت كه يهك مليون جار له م نه خوشى يه كاتى يانه گه وره تر و به سو و ئازار تره. كه واته هه ر له ئېستا وه فرىاى خۆت بكه وه و له ده ست ئه و نه خوشى يه هه لى و تا ده توانيت لى دووره په رىز به.

سه ختى و ئازارى زۆر و به سو ي ئه و نه خوشى يه ي باسما ن كرد له وه دا يه كه: دل و ده روون و گيان ت له م دنيا يه دا په يوه ندى يان به سه رانه رى بو و نه و ه رانى دنيا وه هيه. خۆ

(۱) بروانه په راويزى لاپه ره (۲۰). (وه رگير)

ئەگەر لەسەر ئەم شیئە بە یەمىنیتەو و فریای خۆت نەكەویت و رۆژى دوایى بختە لاو، ئەوا هەمیشە ئەو پەيوەندى يانەت بە شمشیرى برندهى نەمان و جودایى لەت لەت دەبن و دەیان زام و برینى ئازار بەخش و قوول لە ناخدا دروست دەكەن. بە تايبەت كە تۆ - لەبەر بى ئاگايىت لە رۆژى دوایى - وەك لەناو دانىكى هەمیشەى (اعدام أبدى) دەروانىتە "مردن" و بەم بى يە سامناك دیتە پيش چاوت! وەك بەلى ئەو برین و ئازارەى كە لە ناخدا دروست دەبن، دەتکەن بە جەستەى كى نەخۆشى هیندە گەرە كە بە ئەندازەى هەموو دنیا بىيت. ديارە ئەو كاتەش بە دوای چارەسەرى راستەقینەدا دەگەرپييت بۆ زامە كانى ئەو جەستە مەعنەوى بە نەخۆشى گيان و دل و دەروونت كە چەندین برینى زۆرى تیدا پەيدا بوو و ئارامى لە لا هەلگر توويت. خۆ بى گومان هیچ چارەى كىشت بۆ ئەم مەبەستە دەست ناکەوئیت جگە لە چارەسەرى ئيمان و برۆای راستەقینە و مەلھەمى سارپژ كارى بىروباوەر.

كورت ترين رپگاش بۆ گەيشتن بەو چارەسەرە، ئەو بە كە لە دەروازەى "هەژارى" و "دەستەوسانى" ناو سروشى مرۆفەو بەروانىتە نەخۆشى بە كەت. دەر گای ئەو دووانەش تەنھا بەم نەخۆشى بە ئاسايى يانە دەكرپتەو بە كە پەردەى بى ئاگايى لادەدەن و، مرۆف دەگەيەننە پلەى ناسينى توانست و مېهرەبانى فراوانى خواوەندى شكۆمەند. بەلى، ئەو كەسەى خوا نەناسيت، بە ئەندازەى دنیا و ھەر چى تیدا بە خەفەت و بەلا و ناخۆشى لەسەر تەوقى سەرى كۆ دەبیتەو. بەلام مرۆفك كە پەروەردگارى خۆى بناسيت، بەھۆى ھىزى ئيمانە كەبەو ئەم دنياىەى پر دەبیت لە رووناكى و دلخۆشى مەعنەوى. ھەر كەسەش بە گوێرەى پلەى ئيمانە كەى لە ناخى خۆى دا ھەست بەمە دەكات.

بەلى، نەخۆشى بە ماددى و جوزئى بە كان لە ژىر تەوژمى ليزمەى بارانى ئەو شادمانى بە مەعنەوى و چيژ و لەزەتەى ئيماندا، دەتوينەو.

دەرمانى نۆھەم

ئەى نەخۆشى باوەردار بە پەروەردگارى بەدبەينەر!
 زۆر بەى ئازار و ترس و بيمە كانى (نەخۆشى) دەگەرپتەو بە ئەو بە كە ھەندى جار دەبیت بە ھۆى "مردن" و "لەناوچوون!"
 جا لەبەر ئەو بەروانى بى ئاگايانە "مردن" بە سامناك و ترسينەر پيشان دەدات، ئەوا لەم روو وە (نەخۆشى) ھەندى نېگەرانى و مەترسى دەخاتە بەردەمى مرۆف!

له بهر ئه وه:

یه کهم: باش بزانه و ئیمانی دامه زراوت هه بیته به وهی که:

"ماوهی ژیان (الأجل) ئه ندازهی خۆی هه به و ههچ ئالو گۆر و زیاد و کهمی یهک رووی تئی ناکات". ئه وه تا هه ندئی جار رووی داوه که نه خۆش گه بشتوو ته گیانه لا و سه ره مه رگ، که چی له جار ان باشتریش چاک بووه ته وه. به لام ئه وه لهش ساغانه ی که بۆی ده گریان، ئه وان مردن و کۆچی مائئاوایی یان له دنیا کرد!

دوو ههم: مردن - له راستی دا - سامناک نی، وهک ئه وهی به روالته دیته پیش چاو. له گه لئی په یامدا به چه نندین به لگه ی سه لمینهر و گو مان پر چه سپاندوو مانه و به به ره کهت و لیشاوی قورئانی پیرو زیش روو غمان کردوو ته وه که: "مردن" بۆ مرۆقی باوه ردار و ئه هلی ئیمان بریتی یه له:

ته و او بوونی فه رمانه بریتی ژیان و ئیش و نازاره کانی..

کۆتایی هه ئانه به په رستش، که - له راستی دا - فه رکاری و راهه ئان و مه شق کردنه له گۆره پانی تا قه کر دئه وهی دنیا دا..

ده ر گایه که بۆ رۆشته ژوو ره وه و به یهک شاد بوو نه وه له گه ل نه وه د و نۆ له سه دی دۆستان و خۆشه و یستان، که پیشتر کۆچیان بۆ ئه و دنیا کردوو..

هۆ کاریکه بۆ چوو نه ناو گۆره پانی نه شتمانی راسته قینه ی مرۆف و ژبانی به ختیاریی هه مه شه بی و هه تا هه تایی..

بانگه هه شتی که بۆ ده ر باز بوون له به ندیخانه ی دنیا به ره و باخ و گو تزاره کانی به هه شتی به رین..

هه ل و ده رفه تی پاداشت وه ر گرتنی ئه و خزمه تگوزاری یانه یه که به جی هه ئراون، که پاداشتی که له گه نجینه ی به خششی به دیهینه ری میهره بانه وه به بی ژماره و به و په ری سه خاوه ت ده ر ژیت و ده باریت.

جا ماده م "مردن" له رووی راستی یه وه بۆ ئیمانداران به و جو ره یه، ئه و نا بیته به شه وه یه کی سامناک سه یه ر بکریت، به لکو ده بی به نه شانه ی میهره بانی و به ختیاریی بزانیته. ته نانه ت هه ندئی له پیاو چاکان که سامیان له مردن بووه، له ترسی مردن نه بووه، به لکو و یستوو یانه به هۆی درێزه دان به ژبانی دنیا چاکه ی زیاتر پاشه کهوت بجنه و پاداشتی زیاتریان ده ست بکه ویت.

به ئی، "مردن" بۆ ئیمانداران ده ر گای میهره بانی یه و.. بۆ سه ر لئی شه و او انیش بیریکی تاریکی هه مه شه بی یه!

دەرمانی دەهەم

ئەي نەخۆشی بیزار کە بێ هیچ ھۆیەك خۆت بیزار کردوو! دياره له تاو ئازاری سەختی نەخۆشی یە کەت وانیگەرانی و بیزار بوویت. بەلام خۆ ئەم "بیزاری" یەش نەخۆشی یە کەت پتر زیاد و دژوار دەکات!

ئەگەر دەتەوێت ئازاری نەخۆشی یە کەت کەم بپێتەو، ئەوا هەتا دەتوانیت واز لە نیگەرانی و بیزاری بهێنە و بیر لە سوودەکانی نەخۆشی و پاداشتەکانی بکەرەو، و بزانی کە مەرفۆفی نەخۆش دەبێ بۆ رزگار بوون و چاکبوونەو هەول بەدات، نەك بیزاری دەر بپریت. رەگ و ریشە یی بزاری لە دلێ خۆتدا دەر بهێنە، ئەو کاتە رەگ و ریشە ی نەخۆشی یە کەشت لە گەلێ دا بنەپر دەبیت.

بەلێ، بیزار بوون و بیر کردنەو لە نەخۆشی، نەخۆشی یە کەت دەکات بە دوان و ماوە کەشی درێژە پنی دەدات. چونکە "نیگەرانی"، لە ژێر پالە پەستۆی نەخۆشی یە ماددی یە کەتدا، نەخۆشی یە کی مەعنەوی و نەهینیش لە دل و دەر ووندا دروست دەکات و، هەتا ئەو نەخۆشی یە پەنھانە بچینی نەخۆشی یە ماددی یە کەش لە ژێر سایە ی دا دەمینتەو!

بەلام ئەگەر بە یاد کردنەو ی حیکمەتی نەخۆشی، خەفەت و بیزاریت لە دلێ خۆت رەواند و بە قەزای خوای گەورە رازی بوویت و خۆت تەسلیمی قەدەری ئەو کرد، ئەوا بە شیکێ گرنگی نەخۆشی یە ماددی یە کەت ریشە کەن دەبیت و دەرەوێتەو.

خۆ ئەگەر نەخۆشی یە ماددی بیر کردنەو و خەفەتی لە گەلدا بیت، ئەوا رێژە ی: یە کە لە دەی، دەگاتە دە لە دە ی تەواوێتی، بەلام بە نەمانی نیگەرانی و خەم و خەفەت، نۆ لە دە ی نەخۆشی یە کەت دەروات و ئازارە کە ی کەم دەبیتەو!

جا ھەر وەك بیزاری و نیگەرانی و خەفەت نەخۆشی یان پنی زیاد دەبیت، کاریکیش دەکەن مەرفۆفی نەخۆش دانستی خوای گەورە تاوانبار بکات و رەخنە لە میھرەبانیی خوا بگریت و سکالا بەرامبەر بە دیھینەری میھرەبانی دەر بپریت! لەبەر ئەو، خوای گەورە - بە پینچەوانە ی ئامانجی ئەو نەخۆشە - زللە ی تەمێ و پەرورە دە کردنی تی دەسەر وینیت، کە ئەمەش دەبیت بە ھۆی زیاد بوونی نەخۆشی یە کە ی. چونکە ھەر وەك شو کرانە بژیری نیعمەتی پنی زیاد دەبیت، سکالاش پەرە بە نەخۆشی دەسینیت!

ئنجای ئەو ھەش ھە یە کە: بیزار بوون و دلتنەنگی خۆی لە خۆی دا نەخۆشی یە کی سەر بەخۆیە. چارەسەر کردنی تەنھا بە زانین و ناسینی حیکمەتی نەخۆشی دەبیت. خۆ

که ئەو دانستەشت زانی، ئەوا زاینه کەت بکه به مه‌له‌مه‌میکی سارپژ کاری زامه کانت و،
خۆت قوتار بکه و، له بریی وتنی: "ئاخ و ئۆف"، بلتی:
"الحمد لله علی کل حال!"

ده‌رمانی یازدهه‌م

ئەوی برای نه‌خۆشی ئارام لێ براو!
هەر چەند ئیستا نه‌خۆشی‌یه کەت ئازارت دەر خوارد دەدات، بەلام له هه‌مان کاتدا و
له‌به‌ر نه‌مانی نه‌خۆشی و ئازاری پێشوو، له‌زه‌تیکی مه‌عنه‌وی و په‌نهانت پێ ده‌چێژیت.
و‌پرای ئەو له‌زه‌ته‌ رۆحی‌یه‌ش که له پاداشتی نه‌خۆشی‌یه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت!
زه‌مانی پاش ئه‌م‌رۆ، ته‌نانه‌ت پاش ئه‌م سه‌عاته، هه‌یج نه‌خۆشی‌یه‌کی تێدا نی‌یه. خۆ
بێ گومان هەر شتی‌ک که نه‌ییت ئازاریشی نی‌یه، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ وه‌همی‌کی هه‌له
بیری لێ ده‌که‌یت‌وه، ئەوا ئازارت بۆ په‌یدا ده‌بیت.

که‌چی له‌ راستی‌دا ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی پر له‌ نه‌خۆشی و ئازار ته‌واو بوو، ئازاره‌که‌شی
ته‌واو ده‌بیت و نامینیت، به‌لام پاداشته‌که‌ی و تام و چێژی ته‌واو بوونی هەر ده‌مینیت.
که‌واته‌ یاد کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشی و ئازاری رابوردووت، یان به‌کار بردن و ته‌واو کردنی
هەرچی هه‌یز و وزه‌ی ئارامگرتنت هه‌یه‌ له‌و یاد کردنه‌وه‌یه‌دا، به‌ گه‌یژی و گه‌لجۆبی
ته‌نانه‌ت به‌وه‌په‌ری شیتی‌دا ده‌نریت، له‌ کاتیکدا که پینویسته‌ شادمانی و خۆشحالی بۆ ئەو
پاداشته‌ ده‌ربه‌ریت که نه‌خۆشی‌ی رابوردووت بۆی پاشه‌که‌وت کردووت!
ئهمه‌ سه‌باره‌ت به‌ "رابوردو".

خۆ "ئاینده‌"ش هه‌یستا نه‌هاتووه. جا ئایا کاریکی دوور له‌ ژیری نی‌یه‌ که هەر له
ئیستاوه‌ بێر له‌ شتی‌ک بکه‌یت‌وه که هه‌یستا له‌ دایک نه‌بووه؟ یان خه‌م بۆ نه‌خۆشی‌یه‌ک
بخۆیت که هه‌یستا نه‌هاتووه؟! یاخود ئازاری‌ک که هه‌یستا رووی نه‌داوه؟!!

ئهم جۆره‌ بێر کردنه‌وانه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی که مرۆف به‌ زۆر له‌خۆ کردن ئازاری
خۆی زیاد ده‌کات و له‌ پاشاندا ئه‌م کاره‌ پال به‌ مرۆقه‌وه‌ ده‌نیت که هه‌یج ئارامی‌کی له‌لا
نه‌مینیت، به‌ شیوه‌یه‌ک که سنی جۆر "نه‌بوون" له‌ سنی په‌له‌ی جۆره‌کانی "بوون" دا دابنیت.
جا ئایا ئهمه‌ شیتی نی‌یه؟!!

پاشان ماده‌م نه‌خۆشی‌یه‌کانی پێش ئه‌م ماوه‌یه‌ت مایه‌ی شادمانی و خۆشحالی بن،
ئنجما ماوه‌ی ئاینده‌ش هه‌یستا نه‌هاتووه‌ و له‌ په‌له‌ی "نه‌بوون" دایه، ئەوا دیاره‌ نه‌خۆشی‌ی تێدا
نی‌یه‌ و پاشان ئازاریشی نی‌یه!

جا تۆش - ئەى براى بەرپۆزم - ئەو ھیزی خۆراگری و ئارامەى كە خىواى گەورە بە مېھرەبانىى خۆى پىى بەخشیویت، بە راست و چەپدا بلاوى مەكەرەو، بەلكو ھەموویان پىكەو لە بەرامبەر ئەو ئازارەدا رابگرە كە لەم سەعاتەى ئىستادا ھەستى پىى دەكەبت و، بلىنى: "يا صبور!"

ئىتر دان بە خۆتدا بگرە و، پاداشتى ئەم ئارامگرتەشت لای خىواى گەورە پاشەكەوت بكە.

دەرمانى دواز دەھەم

ئەى ئەو نەخۆشەى كە خىواپەستى و زىكەر و وىردەكانى بەھۆى نەخۆشى بەو لەدەست دەرچوو!

ئەى ئەو كەسەى بەداخەو ھەبۆ ئەو لەدەستچوونە!

بزانە كە لە "واتا"ى فەرموودەى كى^(١) پىرۆزى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوو، كە:

(باوەردارى خاوەن تەقوالە كاتى "نەخۆشى"دا پاداشتى ئەو پەرسشەنەى بۆ دەنووسرىت كە پىشتر بەجىى دەھىنان و، نەخۆشى رىى لە پاداشتىيان ناگرىت).

جا ئەگەر نەخۆش بە گوپرەى توانا فەرزەكانى جىى بەجىى بكات، ئەوا ئەو ئەندازە بە جىى سوننەت و وىردەكانىشى بۆ دەگرىتەو. تەنانەت لە كاتى تەوژمى نەخۆشىدا گەلىنى بە باشى جىىيان دەگرىتەو، چونكە مرۆقى نەخۆش لەو كاتانەدا بە ئاراشتى "ئارامگرتن" و "پشت بە خوا بەستن" خۆى دەپازىتەو، بە گوپرەى توانا فەرزەكانى بەجىى دەھىنىت.

جگە لەو ھەش، مرۆف لە كاتى نەخۆشىدا ھەست بە "لاوازى" و "دەستەوسانى"ى خۆى دەكات و، بە زمانى گوفتار و زمانى ھالى لاوازى و بى دەستەلاتى بەكەى لە دەرگانەى خوادا دەلالىتەو. خىواى گەورەش بۆ ئەو "لاوازى" و "دەستەوسانى"ى بى سنوورى لە سروشتى مرۆفدا داناوہ تاكو ھەمىشە ھانا بۆ دەرگانەى خىواى گەورە ببات و لىنى پىارپىتەو. چونكە ھىكمەتى بەدەھىنانى مرۆف و ماىەى سەرەكىى باىەخ

(١) عن أبي موسى أن النبي ﷺ قال: "إذا مرض العبد أو سافر، كتب الله تعالى له من الأجر مثل ما كان يعمل صحيحاً مقيماً". أخرجه أحمد والبخاري. واته: گەر بەندەبەك نەخۆش كەوت بیان رۆشت بۆ سەفەر، ئەوا خىواى گەورە بە ئەندازەى پاداشتى ئەو كەردەو بەشەنەى بۆ دەنووسىت كە ئەو بەندەبەى لە كاتى لەش ساغى و پىش سەفەرەكەىدا ئەنجامى دەدا. (وەرگىر).

پیدانی تهنها دوعا و پارانهوهیه، وهك له ناوهروؤکی ئەم ئایهته پیرۆزهوه دهرده کهوئێ که دهفهرموئ:

﴿قُلْ مَا يَعْبُؤُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ (الفرقان: ۷۷).

جاله بهر ئەوهی نهخۆشی هۆکارینکه بۆ پارانهوه و نرای پاک و بیگهرد، ئەوا سکالا کردن له دهست نهخۆشی کارینکی راست و پهوانییه، بهلکو ئهرکی سهershانی مرۆف له کاتی نهخۆشی دا "شوکرانه بۆیری"ی خوای گهرهیه. چونکه نابێ به چاکبوونهوه له نهخۆشی ئەو کانیاهه پاراهوهی دوعا و نرای پر بکریتهوه که نهخۆشی تهقاندویه تیهوه!

دهرمانی سیازدهههم

ئهی نهخۆشی داماوئ دهه به سکالا!

نهخۆشی بۆ ههندی کهس دهییت به گهنجینهیه کی گهره و دیارییه کی بهنرخنی خوایی. ههموو نهخۆشینکیش بۆ ههیه نهخۆشییه کهی خۆی لهو جووره نهخۆشی یانه بۆمیریت. چونکه دانستی خوای گهره خواستی وایه کاتی "مردن" دیاری نه کریت، تاکو مرۆف له نائومیدییه رهها و له بێ ئاگایی رههاش دهرباز بییت و، له ناوهندی ترس و ئومید(الخوف و الرجاء)دا. عمیینهوه. بۆ ئەوهی ژبانی ههردوو دنیای پیاویزیته و، له کهندهلانی زهره رمهندی و رسوایی دا بهرنه بیتهوه..

واته "مردن" ههموو کاتی که دهتوانیت مرۆف بهسهه بکات و هیچ شتی که رێی لێ نه گرت! جا نه گهر له کاتی بێ ئاگایی مرۆفدا دهستی خۆی وهشاند، ئەوا زیانیکی زۆر له ههردوو دنیای دههات. بهلام "نهخۆشی" ئەو بێ ئاگایییه مرۆف دهره وینینهوه و ههیشه یادی رۆژی دوایی له زهین و دل و دهروونی دا ئاماده دهکات. تهنا ته ههندی جار نهخۆش له ماوهی بیست رۆژی نهخۆشی دا هینده سوود و قازانجی زۆری دهست ده کهوئێ که نهتوانیت به ئاسانی له ماوهی بیست سالدا به دهستی بهییت!

بۆ نمونه:

دوو لاوهه بوون - خوالییان خۆش بیته - یه کینکیان ناوی "سهبری" و خه لکی گوندی "ئیلما" و، ئەوی تریان ناوی "مسته فاهه زیززاده" و خه لکی گوندی "ئیسلام کۆی" (۱) بوو.

(۱) واته "گوندی ئیسلام" یان ئیسلاماوا: گوندیکه سهه به پاریزگی ئیسپارتهیه و، ده کهوئێ دهسته چهپی رێبوری رێی: "ئیسپارته - بارلا". (وهه رگێر)

هر چند له‌ناو قوتابی به کامدا تنها نم دوانه نه‌خوینده‌وار بوون، که چی همیشه له پله‌ی به کم و پۆلی پیشه‌وه‌ی وه‌فا و راستی خزمه‌تی ئیماندا ده‌میین. حیکمه‌تی ئەمه‌شم له کاتی خۆی دا نه‌ده‌زانی. به‌لام پاش کۆچی دوایی یان بۆم دهر کهوت که: ههریه‌که‌یان تووشی نه‌خۆشی‌یه‌کی قورس و سه‌خت بووبوون و، به‌رئیمایی ئازاری نه‌خۆشی‌یه‌کانیانه‌وه‌گه‌یشتبوونه‌پله‌یه‌کی به‌رزی خواناسی و له‌خزمه‌تیکی به‌رزدا تیده‌کۆشان که له‌رۆژی دوایی دا سوودیان پی‌بگه‌یه‌نیت. به‌پنچه‌وانه‌ی ئەو لاوه‌بی ئاگایانه‌ی که تهنانه‌ت فه‌رزه‌کانیشیان به‌جی ناهین. له‌خوای گه‌وره‌ده‌پارینه‌وه‌که ئەو دوو سائه‌پر له‌ئازار و نه‌خۆشی‌یه‌ی دنیایان بۆ بکات به‌ملیۆنه‌ها سالی به‌خته‌وه‌ری له‌ژیانی همیشه‌یی به‌هه‌شتی به‌ریندا.

ئێستا تی‌ده‌گه‌م که ههرچی دو‌عای شیقام بۆ کردوون بووه به‌دو‌عا کردن لییان! به‌لام له‌دەرگانه‌ی خوای گه‌وره‌ئومیده‌وارم که نزا و پارانه‌وه‌کاتم بۆ تهن‌دروستی دو‌ارپۆژیان گیرا بکات!

به‌م جزره‌ و به‌پیی قه‌ناعه‌تی خۆم، پیم‌وايه که ئەم دوو لاوه‌توانییان قازانجیکی وایان ده‌ست بکه‌وینت که مرۆف به‌لای که‌مه‌وه‌به‌ده‌سالی ته‌قوا و هه‌ول و کۆشش ئنجا ده‌ستی بکه‌وینت^(۱).

خۆ ئەگه‌ر ئەوان - وه‌ك هه‌ندئ لاو - به‌تهن‌دروستی‌یه‌وه‌بنازیانه‌ و له‌و‌رئ‌یه‌وه‌خۆیان به‌ره‌وت‌ه‌ و داوی هه‌رزه‌یی و بی‌ئاگایی پال‌پسوه‌بنايه و، "مردن"یش له‌کاتی گه‌وزانیان له‌ناو‌قور و لیت‌ه‌ی تاوان و تاریکی گونا‌هباری‌دا ده‌رفه‌تی لێ به‌هانیانه‌، ئەوا ناو‌گۆره‌کانیان لانه‌ و کونی مار و دوو‌پشک ده‌بوو، له‌بری ئەوه‌ی که ئێستا گه‌نجینه‌ی نوور و شادمانی‌یه‌.

جا ماده‌م نه‌خۆشی ئەم سووده‌زۆرانه‌ی له‌دووتوی‌دايه، ئەوا نابێ سکا‌لای له‌ده‌ست بکریت، به‌لکو ده‌بی مرۆفی نه‌خۆش له‌رپی ته‌وه‌ککول و ئارامگرتن و شوکر و ستایشی خوای گه‌وره‌وه‌، هه‌رده‌م پشت به‌میه‌ره‌بانیی خوای گه‌وره‌به‌ستیت.

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "إن الرجل ليكون له عند الله المنزلة، فما يبلغها بعمل، فما يرال الله يتليه بما يكره حتى يبلغه إياها". حديث حسن، أخرجه أبو يعلى في مسنده ١٤٤٧/٤ وابن حبان في صحيحه ٦٩٣ والحاكم ٣٤٤/١ وانظر: (الأحاديث الصحيحة ١٥٩٩). واته: هه‌ندئ جار مرۆف پله‌ی به‌رزی لای خوای گه‌وره‌هه‌یه‌ و، به‌کرده‌وه‌ی باشی خۆشی نه‌گه‌شتوه‌ته‌ئەو پله‌یه‌، به‌لکو خوای گه‌وره‌به‌رده‌وام به‌و‌شانه‌گیرۆده‌ی ده‌کات که ئەو مرۆفه‌پیی ناخۆشه‌، که‌چی ئەو هه‌ر ئارام ده‌گریت هه‌تا خوا ده‌یگه‌یه‌نیت ئەو پله‌یه‌. (وه‌رگێر).

دهرمانی چواردههم

ئە ئو نەخۆشە ی کە پەردە بەسەر چاوانی دا هاتووە!
 ئە گەر هەست بکەیت و بزائیت لە ژێر ئەو پەردەییە کە بەسەر چاوی نابینایانی
 ئەهلی ئیماندا دادراوە تەو پووناکی یەکی لەپرا دە بەدەر و چاویکی مەعنەویی دووربین
 هەیه، ئەوا پڕ بە دەم دەتێت: "هەزار جار شوکر و سوپاس بۆ پەروردگاری میهره بانم!"
 وای بۆ پوونکردنەوی ئەم مەلەمە ساریژکارە، ئەم پووداوی خوارەو دەگیرمەو:
 پووری کاک "سلیمان" ی خەلکی بارلا، کە هاوڕێیەك بوو هەشت سالی رەبەق و
 بێ ئەوی بێزاری دەر بپێت ریزی تەواوەتی لێ دەگرتم و خزمەتی بێ گەردی دەکردم،
 چاوەکانی کوێر بوون و تروسکایی یان لێ پرا!
 ئنجا لەبەر ئەوێ ئەم ئافرەتە ئایندار و خواناسە لە شایستەیی خۆم زیاتر گومانی
 باشی بە من هەبوو، ئەوا پوونکیان کە لە مزگەوت هاتمە دەرەو بەرەو پووم هات و،
 وتی:

"لەبەر خوا دوعایەك بۆ چاوە کاتم بکە!"

منیش لە لایەنی خۆمەو سالتی و دینداری ئەو ئافرەتە پیرۆز و بێ گەردەم کرد بە
 هاوڕێ و تەکا کاری پارانەو کەم و، پڕ بە دل لە خوا ی گەورە لالامەو و، وتم:
 (ئە ی خوا ی پەروردگار! لەبەر خاتری ئاینداری خۆی پەردە ی سەر چاوە کانی
 لابدە)!

هەر پوونی دوا ی ئەمە، پزیشکیکی پەسپۆری چاوە لێ پارێزگای "بوردوور" هەو - کە
 شوینیکی نزیکە - هات و تیماری چاوە کانی کرد و چاک بوونەو!
 کەچی چل پوون دوا ی ئەمە چاوە کانی جارێکی تر تاریکایی یان داها تەو! منیش
 گەلێ دلگران بووم و زۆریش بۆ پارامەو. ئومیدەوارم نزا و پارانەو کاتم بۆ دوا پوونی
 گیرابووبن، چونکە ئەگەر وانە بێ ئەوا من - بە هەلە و بێ ئەوێ بە خۆم بزاتم - دوعام
 لێ کردوو! چونکە چل پوونی تر ماوە ی ژبانی ما بوو، پاش ئەو چل پوون بەرەو خانە ی
 میهره بانایی فراوانی خوا ی گەورە کزچی مالتاوا بی کرد!

جا ئەو خوا لێخۆشبوو لە بریی ئەوێ بە چاوی بەسۆزی پیری لەو چل پوون دا
 سەیری باخچە خەم بزوینە کانی "بارلا" ی بکردایە و چیژی لێ وەر بگرتنایە و بۆ هەردە
 جوان و سەوزە کانی ئەوێ پروانیا یە، ئیستا - لە بریی ئەو و بۆ هەزاران پوون - لە

پینگه مبهری ئارامگر: "حه زه تی ئه ییوب" - دروودی خوای له سه ر بیست - سه ر کاروانی به لاداران ه و، پاش ئه ویش پینگه مبه ره کانی تر و ئنجا دوای ئه وانیش ئه ولیا کان و پاشان پیاوچا کانی تر.

هه موو ئه و زاتانه سه رجه می ئیش و ئازاره کانیا ن به دیاری به کی خوایی زانیوه و، وه ک په رستشینی کی بی گه رد پینشکه شیان کردووه و، هاو ده م له گه ل ئارامگر تندا شو کرانه بژیر بوون و، ئازاره کانیا ن وه ک جووره نه شته رگه ری به کی دل و ده روون سه یر کردووه که خوای میه ره بان پیی به خشیون.

جا تویش - ئه ی نه خووشی ده م به نا له و هاوار! - ئه گه ر ده ته ویست به م کاروانه پاک و نوورانی به بگه یته وه، ئه و هاو ده م له گه ل ئارامی و خوړاگری دا هه ر گیز له شو کرانه بژیری خوا وه ند ده ر مه چۆ. ده نا گه ر - خوا نه خواسته - هه ر له سه ر سکا لا به ر ده وام بیست، ئه و ئه و کو م له له ریزی کاروانه که یاندا وه رتا نگر ن. دیاره ئه و کاته ش ری به کی هه له تی تاریک ده گریته به ر و خو ت له هه لدی ری بی ئا گایی به وه به ر ده ده یته خواره وه!

به ئی، هه ندی نه خووشی هه ن گه ر مردنیا ن به دوادا بیست خاوه نه که یان ده گه یه ننه پله ی "شه هیدی مه عنه وی". واته پله ی "ئه ولیا کان" ی پیی ده به خشریت. وه ک نه خووشی به کانی: (زه یستانی^(۱))، سکیشه، مردن به تا عوون، سووتان، خنکان له ئاودا). جا ئه گه ر که سیك به هۆی هه ری هه ک له مانه وه بمریت ئه و ده گاته پله ی شه هیدی مه عنه وی. به م جووره، گه لسی نه خووشی هه یه که ئه گه ر مردنیا ن به دوادا بیست خاوه نه که یان ده گه یه ننه پله ی ویلایه ت.

جا هه ر وه ک (نه خووشی) خو شه ویستی زۆر و زیاد له پیویستی دنیا و په یوه ندی بی توندوتوولی مرؤف به دنیا وه که م ده کاته وه، راده ی تالی و ئازاری لیکدا بران و جودا ییش له دلی ئه هلی دنیا دا سووک و که م ده کات کاتی که دنیا به جی ده هیلن، ته نانه ت هه ندی جار ئه و لیکدا برانه یان له لا خو شه ویست ده کات.

ده هینین: عن أخت حذيفة رضي الله عنهما: أن رسول الله ﷺ قال: (أشد الناس بلاء الأنبياء ثم الصالحون، ثم الأمثل فالأمثل). رواه الطبراني في الكبير. (انظر صحيح الجامع الصغير برقم ۱۰۰۰). (وه رگیز)
(۱) ئه م نه خووشی به هه تا ماوه ی چل رۆزی زه یستانی، ئه و پله ی: "شه هیدی مه عنه وی" به به خاوه نه که ی ده به خشیست. (دانه ر)

دەرمانى شازدەھەم

ئەى نەخۆشى سكالاکەر لە دەست بیزارى و بىتاقەتى!
 "نەخۆشى" گرنگرتىن ھۆكارى پەيوەندىدەرى ژيانى كۆمەلايەتى و مرۆفايەتى فيرى
 نەخۆشە كەى دەكات، كە برىتىيە لە: "رېزگرتن" و "خۆشەويستى"!
 چونكە نەخۆشى خاوەنە كەى دەرباز دەكات لەوەى دوورەپەريزى لە خەلكى
 بىكات و پيوستى بە كەس نەبىت و ھەر بۆ خۆى بىت و تەنھا بۆ خۆى بۆى!
 ۋەك ئاشكرایە ئەم خوو و رەفتارە مرۆف دوو چارى ھەستى نامۆبى دەكات و بەزەبى
 لە دلدا دەردەھىنەت، چونكە ھەر ۋەك لەم ئايەتە پىرۆزە ۋە دەردە كەوئىت كە دەفەرموى:
 ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ (العلق: ۶-۷) ئەو دەروونەى ھاندەرى
 خراپكارىيە و بەھۆى تەندروستى و لەش ساغىيە ۋە كەوتوۋەتە داوى ئەوەى خۆى بە
 موحتاجى كەس نەزانىت، ئەو دەروونە، ھەر گىز ھەست بە ھىچ رېزىك ناكات سەبارەت
 بە پەيوەندىبى براپەتى و، ھەستى سۆز و بەزەبىشى بەرامبەر نەخۆش و خاوەن بەلا و
 گىرۆدەبووان ناجوولەت، كە شايانى ئەو سۆز و بەزەبىيەن.
 بەلام مرۆفى نەخۆش، لە ژىر تەوژمى نەخۆشىيە كەى دا رادەى "دەستەوسانى" و
 "ھەژارى"ى خۆى بۆ دەردە كەوئىت و، ھەز دەكات رېز لەو برا باوەر دارانەى بگريت
 كە لە كاتى نەخۆشى دا چاودىرىيە دەكەن و ئەوانەش دىن بۆ سەردان و دلخۆشى
 دانەوەى.

جگە لەوەش - لە روانگەى خۆيەو - ھەست بە سۆز و بەزەبى مرۆفانە دەكات
 بەرامبەر ھەموو خاوەن گىروگرفت و موسىبەتەك. بى گومان ئەم سۆز و بەزەبىيەش
 گرنگرتىن رەوشتى ئىسلامەتى و رەفتارى موسلمانانەيە. ئىتر بەزەبى بە حالاندا
 دىتەوۋە و، ئەگەر بىشتوانىت دەستى يارمەتىيان بۆ درىژ دەكات، ھىچ نەبى لە دوعا و
 نزا و سەر لىدان و ھەوال پىرسىيان درىغى ناكات. بەم جۆرە سوننەتەكەى گەورە بەجى
 دەھىنەت و پاداشتە كەشى دەستى خۆى دەخات.

دەرمانى ھەقدەھەم

ئەى ئەو نەخۆشەى سكالای دەستەوسانىيە خۆى دەكات لە بەجىھىنانى چاكە و
 كارى خىردا!
 تا دەتوانىت شوكرى خوا بكە!

من مژدەت دەدەمى كه ئەو كلیلهى دەرگای خاوینترین جوړى "چاكە" ت بۆ دەكاتەوه خودى "نەخۆشى" خۆیەتى..

"نەخۆشى" وێپرای ئەوهى كه پاداشتیكى باش و، نەپراوه بەرهم دەهینیت چ بۆ خاوەنەكەى و چ بۆ ئەوانەى چاودێرى دەكەن، باشترین ھۆكارىشە بۆ گىرابوونى دوعا و نزاكان!

بەلێ، چاودێرى كردنى نەخۆش پاداشتیكى زۆرى بۆ ئیمانداران تێدايە. ھەر وہا سەر لێدانیان و ھەوآل پرسییان - بە مەرجى دنگران نەکردنیا - سوننەتیكى پێرۆزە و^(١) لە ھەمان كاتدا دەبیتە كەفارەتى گوناھى مرۆف.

لە واتای فەرموودەيەكى پێرۆزدا ھاتووہ كە: "با نەخۆش دوعاتان بۆ بكات، چونكە دوعای گىرايە"^(٢) بە تايبەتى ئەگەر نەخۆش خزمىكى نزیكى وەك دايك و باوك بێت، چونكە خزمەت كردنیا پەرسشنى گىرايە و پاداشتیكى گەورەى ھەيە. دلدانەوهى نەخۆش لە حوكمى "سەدەقە" دايە و، وەك خىزىكى گەورە پاداشتى بۆ ديارى كراوە.

ئەو كەسانە چەندە بەختەوہرن كە خزمەتى دايك و باوكیان دەكەن لە نەخۆشىياندا و دلە ناسكەكانى كاتى نەخۆشىيان دەدەنەوہ و دلنەوايى و خۆشى تێدا بلاو دەكەنەوہ و، بەھۆيەوہ دوعا و نزاى بى گەردى ئەو دايك و باوكانەيان دەست دەكەوێت!

بەلێ، ئەو راستى يەى كە شايانى پلە و پىزىكى زياترە لە ژيانى كۆمەلایەتى دا: "شەفەقەتى دايك و باوك" و، باشترین پاداشتى ئەو شەفەقەت و سۆز و بەزەبى يەى دايك و باوكيش بۆ منداڵە كانيان ئەوہيە كە لە ماوہى نەخۆشى ئەو دايك و باوكانەدا منال و وەچە دلسۆز و باشە كانيان چاودێرى و دلنەوايىيان بكەن و بەزەبىيان بە حالىندا بێتەوہ.

ئەم دیمەنە تابلۆيە كە وەفادارى و ھەلوپىستى باشى نەوہ كان دەردەخات و لە ھەمان كاتيشدا پایە بەرزى مرۆف بە رادەيەك پيشان دەدات كە سەرنجى خۆشەويستى و سەرسوورمانى ھەموو بوونەوہران - تەنانەت فریشتە كانيش - رادە كيشیت و ھەموويان پىكەوہ دەخاتە تەكبىر و تەھليلەوہ و دەلین: "ما شاء اللہ.. بارك اللہ".

(١) عن جابر قال قال رسول الله ﷺ: "أفضل العيادة أجراً سرعة القيام من عند المريض". فيض القدير ١/٢٨٥ و جمع الفوائد ١/٣٣٢.

(٢) "دعاء المريض مستجاب وذبہ مغفور". مسند الفردوس ١/٢٨٠ جمع الفوائد ١/٣٣٣. وابن ماجه برقم ١٤٤١.

بەلئى، ئەو سۆز و بەزەبى يەى دەوراندەھورى "نەخۆش" يان داو، ئازارى نەخۆشى دەتوئىتتەو و لە بىرى دەباتەو و دەبىگۆرپىت بە تامىكى خۆش و شىرىن. گىراپوونى نزا و پارانەوئى نەخۆش مەسەلەبە كى گىرنگ و شايستەى بايەخ پىدانه. سى چل سال لە خوا دەپارامەو بۆ چاكبوونەو م لە ئازارىك كە لە پشتمدا بوو. پاشان تى گەيشتم كە خواى گەورە لەبەر دوعا كردن "نەخۆشى" بە مروّف دەبەخشىت! جا لەبەر ئەوئى دوعا ناتوانىت خۆى لاىبات ئەوا بەرھەمە كەى لە رۆژى دواىدایە^(۱). ئنجا دوعا خۆى لە خۆى دا جۆرىكە لە جۆرە كانى "بەرسش"، ئەوئەتا نەخۆش كاتى ھەست بە دەستەوسانىى خۆى دە كات، پەنا دەباتە بەر دەرگانەى خواى گەورە و لىئى دەپارپتەو.

لەبەر ئەو، گىرانەبوونى روالەتتى پارانەو كاتم لە ماوئى ئەو سى سالەدا بۆ چاكبوونەو م لەو نەخۆشى، واى لى نە كردم بىر لە وازھىنان بكەمەو لە پارانەو كاتم، چونكە نەخۆشى كاتى دوعا و پارانەوئى. چاكبوونەوئى بەرھەمى دوعانى، بەلكو خواى دانا و مېھرەبان گەر بىھوئى شىفا بىەخشىت، ئەوا تەنھا لە گەنجىنەى گەورەى و چاكەى خۆبەو دەبىەخشىت. خۆ گىرانەبوونى پارانەوئى شمان بەو شىوئەبەى كە خۆمان دەمانوئى ئەو ناگەبەنىت كە دوعا كاتم گىرا نەبوون، چونكە پەرورەدگارى دانا لە ئىمە باشتر دەزانىت و، ئىمە لە چاوانىارى ئەودا نەزانىن، خواى گەورەئى ئەوئى باش و بەكەلكە بۆمانى دەنیرىت و، ھەندى جارىش دوعا و نزا كاتم كە بۆ ژيانى دىمان دەيان كەين لە گەنجىنەى مېھرەبانىى خۆى دا ھەلىاندە گرىت و پاشە كەوتيان دە كات بۆ ئەوئى لە ژيانى دواروژماندا بە كەلكمان بىت و سوودى لى وەزبگىر. بەم جۆرە، دوعا و نزا كاتم لە ئەنجامدا ھەر گىرا دەبن.

ھەر چۆنىك بىت، ئەو دوعابەى كە بەوپەرى خاوينى و دلسۆزىبەو بەكرىت و لە سەرچاوەى نەخۆشىبەو ھەلقولابىت و لە رىى ھەست كردنەو بە "لاوازى" و "دەستەوسانى" و "ھەژارى"بەو ھاتىت، گەلى نرىكە لە گىراپوونەو. (نەخۆشى)ش بناغە و خولگەى ئەم جۆرە نزا و پارانەوئى خاوينانەبە. جا پىوئىستە نەخۆش و ئەو ئىماندارانەى چاودىرى دە كەن سوود لەم جۆرە دوعا و نزاىانە وەزبگىر.

(۱) ھەرچەندە ھەندى نەخۆشى ھۆبە بۆ دوعا كردن، كەچى گەر دوعا بىت بە ھۆبەك بۆ نەخۆش نەبوون ئەوا وەكو ئەوئى كە دوعا بىت بە ھۆكارى نەبوونى خۆى! خۆ ديارە ئەمەش ناگوئى! (دانەر)

دەرمانی ههژدهههم

ئەي ئەو نەخۆشەي وازی لە شو کرانه بژیری هیناوه و دوو چاری داوی سکالا بووه!
 دەر برینی سکالا ئەوه ده گهیه نیت که مافیکت هه بوو نیت و پیشیل کراییت. که چی
 تۆ هیچ مافیکت نه فەوتاهه هتا سکالا بکهیت، به لکو هیشتا مافی زۆرت به سه ره وهیه و
 شو کرانه شت له سه ر پیشکەش نه کردوون! ئەوه تا هیشتا مافی خوای گهوره ت به جی
 نه هیناوه که چی به ناروا سکالا ده کهیت، وه ک ئەوهی خۆت به خاوه ن حق بزانی!
 له راستی دا مافی ئەوه ت نی یه سهیری ئەو له ش ساغانه بکهیت که پله یان له تۆ
 به رزتره و ئنجا سکالا دەر بریت، به لکو - له گۆشەي ته ندروستی یه وه - ده بی سهیری
 ئەو نەخۆشە ده سه وسان و داماوانه بکهیت که پله یان له تۆ نرمتره و هه میشه به ده ست
 ئیش و تازاره وه ده تلینه وه. که واته شو کرانه یه کی زۆرت له ئە ستۆ دایه.
 جا ئە گه ر ده ستیکت شکاوه ئاوریک به لای ئەو که سانه دا بده ره وه که هه ردوو
 ده ستیان بر او ته وه.. ئە گه ر چاویکت بینایی نه ماوه، بۆ ئەوانه بر وانه که هه ردوو چاویان
 له ده ست داوه! تا کو شو کرانه بژیری پیشکەشی خوای گهوره بکهیت.
 به لئی، له گۆشەي نیعمه ته وه هیچ که سینک مافی ئەوه ی نی یه له خۆی به ره وه ژوورتر
 بر وانی، چونکه به م کاره ئاگری سوو تینه ری سکالا کردنی پتر گه ر ده گریت. به لام
 له کاتی به لا و موسیبه تدا پیویسته له خۆی به ره وه ژوورتر بر وانی و سهیریکی ئەوانه
 بکات که گیرو گرفت و به لایان له و زیاتره، تا کو شو کری خوا بکات و به و حاله ی
 خۆی رازی بی. ئەم نهینی یه ش له هه ندی په یامدا به نمو نه یه ک پروون کرا وه ته وه، که ئەمه ی خواره وه
 ناوه رۆ که که یه تی:
 (که سینک دهستی هه ژاریک ده گریت و به پلیکانه ی مناره یه کدا سه ری ده خات و له
 هه موو پله یه کدا دیاری یه کی پی ده به خشیت و، له لوتکه و کۆتایی مناره که شدا
 گهوره ترین دیاری ده داتی و، به مه ش دیاری یه کانی کۆتایی پی ده هی نیت..
 جا له کاتی کدا که ده بوو ئەم هه ژاره سوپاسی به خشه ری ئەم هه موو دیاری یه
 به نر خانه ی بکر دایه، که چی هه موویان له بیر خۆی ده باته وه، یان به چاویکی که م
 سهیریان ده کات و سوپاسیان له سه ر پیشکەش ناکات و، بۆ به ره وه ژوورتر ده بر وانی و،
 به ده م سکالا وه ده لیت: خۆز گا ئەم مناره یه به رزتر ده بوو تا کو بگه یشتما یه ته پله ی

هەر جوانه و به جوان داده نریت، چونکه نه خشه ره نگینه کانی ناوه جوانه کانی خوای گهوره دهرده خات!

جائنه گهر ژیان له سهر یهك رهوت و ههر تهنها به تندرستی و خوشی پرواته سهر، ده بیته به ئاوینهیه کی کهم نرخ و بئ سوود. تهنانهت لهوانهیه هه ندی جار مرؤف به هوی ئه و جوره ژیان هه ههست به نه بوون و بیهووده بی بکات و ئازار و دلتهنگی بچیریت. ئنجا لهو کاته دا نرخی ژیانیش دیته خواره وه و، له زهت و خوشی ته مه نیش ده بیته به ئازار و خهفه تیکی زور له گهرووی مرؤفدا. ئیتر یان ئه وه یه ئه و مرؤفه خوی ده خاته ناو چلکاوای ههرزه بی و کرده وه ی ناپه سه نده وه، یان په نا ده باته بهر مه لبه نده کانی خراپه کاری و به دره وشتی، گویا بۆ ئه وه ی ژیان و کاتی خوی به زووی بیاته سهر، کتومت وه کو ئه و به ندره وه ی دوژمنایه تی ته مه نی به نرخی خوی ده کات و به خیرایی ده یکوژیت له پیناوی ته و او کردنی ماوه ی زیندانی یه که ی دا!

به لام ئه و ژیانیه ی که جموجوولی تیدایه و به ئالوگۆر ده چیته سهر و چه ند قۆناغیکی جۆراو جۆر له خۆ ده گریت، مرؤف ههست ده کات نرخیکی ههیه و، بهر هه میکی باش به ته مه ن ده دات و، تامیکی خوش له دهروونی مرؤفدا ده داته وه. تهنانهت و له مرؤف ده کات که وپرای ئه و ئیش و ئازار و دهردی سهری به جۆراو جۆرانیه دینه ری، نهیه ویت ژیانیه به فیرو پروات و، ئاواته خوازی ئه وه ده بیته کاته کانی به شی کاره کانی بکه ن و، هیچ ئاخ و ئاله یه کی نامینیت و، ههر گیز نالیت: "کوا خۆر ئاوا ببوایه"؟ یان: "ده بیته که ی رۆژ بیته وه"؟

به لئ، پرسیار له دهوله مه ندیکی دهست به تال بکه لهوانه ی که هه موو کاریکیان به گویره ی دل بۆ دهره خسیت، لئی پرسه و بلئی چۆنیت؟ چی ده کهیت؟ بئ هیچ گومانیک له وه لامدا جۆره گوفتاریکی پر له خهفهت و ئازاری لئ ده بیستیت، وهك: (ئاخ به دهست کاته وه که به سهر ناچیت! ئایا نایهیت به شیک له کاته که مان به رینه سهر؟ با ماوه یه ك پیکه وه تاو له بکهین)! یاخود جۆره سکالایه کی وای لئ ده بیستیت که هه موویان له ئومیدی ژیانیکی درێخایه نه وه سهر چاوه ده گرن، وهك: (فلان کارم ناته واهه.. خۆزگه ئاوا و ئاوام بکر دایه)!

به لام ئه گهر پرسیار له هه ژاریکی گهروده ی موسیبهت یان کرێکاریکی چه و ساوه بکهیت و، بلییت: حالت چۆنه؟ ئه و - گهر ژیر بیت - له وه لامدا ده لیت: (سو پاس بۆ خوا من باشم.. هه میشه له کار دام و رانا وه ستم.. خۆزگا زوو خۆر ئاوا نه ده بوو تا

کارە کاتم تەواو دە کرد. . خۆ "کات" بە لەسەر خۆی کۆتایی پى دىت و تەمەنیش لە گەلى دا دەروات و وەستانی نى. هەر چەند من - لە راستى دا - ماندووم، بەلام ئەم ماندوو بوونەش هەر دەروات و هەموو شتێك بەم چەشنە لە رۆشتدايە).

دەبينيت بەم وتانەى نرخ و گرنگى تەمەن دەردەخات لە ناوەندى ئەو داخ و خەفەتەى دا كە بۆ رۆشتن و لە دەستچوونى تەمەنى دەرى دەپریت. كەواتە بە باشى تى دەگات لەوەى كە نرخى ژيان بە ماندوو بوون و هەلگرتنى ئەركى قورسە وەبە، بەلام حەسانە و تەندروستى و لەشساغى تامى تەمەن تال دەكەن و شىوہ جوانە كەشى لەبەر چاوى خاوەنە كەى دا بە رادەيەك دەگۆرن كە ئاواتەخوازى ئەوە بىت بە زووترين كات لەو تەمەنە رزگارى بىت!

دەسا ئەى براى نەخۆشم!

بزانە كە سەرچاوەى هەموو شەپ و گىروگرفت و تەنانەت بناغەى هەموو گوناھىكىش: نەبوون (العدم)ە، وەك لە پەيامە كانى تردا بە چەندەھا بەلگەى پتەو چەسپاندامان. خۆ "نەبوون" یش شەپ و خراپەيە كى تەواوەتى و تاريكايى يە كى تابلىتى نووتەك و لىلە.

جا ئەو حالەتانەى كە لە دۆخى وەستاندان، واتە ئەو كاتانەى كە ژيان لەسەر يەك شىوہ و بە بى هيج گۆران و جوولانىك بەسەر دەچىت، ئەو كاتانە، گەلى نزيكترن لە "نەبوون" و "بېھوودەيى" ەو. ئەم نزيك بوونە شىەتى و الە مرۆف دەكات كە هەست بە تاريكى "نەبوون" بكات و دوو چارى دلتهنگى و بىزارى بىت. بەلام جموجوول و ئالوگۆر "بوون" يان هەبە و كارىك دەكەن مرۆف هەست بە "بوون" بكات. خۆ ديارە "بوون" یش خىر و فەرىكى ئاشكرا و لەبەر چاوە.

جا مادەم حەقىقەت بەم جۆرەيە، ئەوا بزانە نەخۆشى يە كەت ميوانىكە و بۆلاى تۆ پەوانە كراوە، تاكو ئەو كار و ئەركە زۆرانەى كە پى سپىراوہ جى بەجى يان بكات. چونكە "نەخۆشى" ژيانە بەنرخە كەت پالفتە دەكات و هيز و پىزى دەداتى و بە پلە كاندا سەرى دەخات و بەرزى دەكاتەو و، سەرجمى ئەندام و ئامپەرە مرۆبى يە كانت بۆ يارمەتيدانى ئەو ئەندامە بيمار و بەئازارەت دەخاتە گەر و، نەخشە رەنگينە كانى ناوہ جوانە كانى بەدبەھنەرى دانا دەخاتە روو. پشت بەخوا بەم نزيكانە ئەركە كانى سەرشانى كۆتايى پى دەھينيت و بە رپى خۆيەوہ دەروات و، بانگ لە "تەندروستى" دەكات و پى دەلئت:

(ئىستا وەرەوہ لہ جىى مندا بەردەوام، مینەرەوہ و، سەرلەنۆئ ئەرک و
فەرمانبەرەى بە کانت ئەنجام بەدە، چونکە ئەمە جىى تۆیە و، بۆ خۆت بە خۆشى و شادمانى
تياى دا بۆى)!

دەرمانى بیستەم

ئەى ئەو نەخۆشەى بە دواى دەرماندا دە گەریت!

دەبى بزانیت کە نەخۆشى دوو بەشە:

بە شىکیان نەخۆشىی راستەقینەىە و، ئەوى تریان وەھم و ئەندیشەىە.

سەبارەت بە جۆرە راستەقینە کەیانەوہ، خواى گەورە و دانا و شىفابەخش دەرمانى بۆ
ھەموو دەرديک داناوہ و لە گەنجینەى دەرمانخانە گەورە کەى دا - کە گۆى زەوى یە -
پاشە کەوتى کردوون. جائەو دەرمانانە داخوازى بوونى نەخۆشى بە کانن.
بە کارھینانیشیان بۆ ئەم مەبەستە ھەر لە بناغەدا کارىکى رەواىە و ئایىنى ئىسلام فەرمانى
پى داوہ. بەلام دەبى شىفا و کارىگەرىی ئەو دەرمانانە تەنھالە خواى گەورەوہ بزانین،
چونکە خواى گەورە ھەرەك نەخۆشى و دەردى بەخشىوہ ھەر ئەویش شىفا و
چاکبوونەوہ دە بەخشیت. دەبى "نەخۆش" ی موسلمانیش گۆئ راپەتلى پزىشکە
موسلمان و لىھاتووہ کان بىت و لە رینماىی و ئامۆژگارى یان دەر نەچىت. چونکە
زۆر بەى نەخۆشى بە کان لە نەزانىنى بە کارھینانى دەرمان و، گۆئ نەدان بە ئامۆژگارىی
پزىشک و، ئىسراف و، گوناھ و، پارىز نە کردنەوہ پەيدا دەبن.

خۆ گومانى تىدانى بە کە پزىشکى دلئسۆز و ئایىندار لە چوار چىوہى کى مەشرووع و
رەوادا ئامۆژگارىی نەخۆشە کانى دە کات و، بەدئەنجامى ئىسراف و خراپىى
بە کارھینانى دەرمانە کان دەخاتە پىش چاوى نەخۆش و، دلئ دەداتەوہ و ھىوا و ئومىد بە
دل و دەروونى دە بەخشیت.

مرۆقى "نەخۆش" یش لە لایەنى خۆیەوہ پشت بەم دلدانەوہ و ئامۆژگارى یانە
دەبەستى و بەرە بەرە نەخۆشى بە کەى بەرە لاوازی دەروات و، لە برى سکا لا کردن و
بى ئارامى و وەرسى، دلئ دە گەشیتەوہ.

باشترین چارەسەرىش بۆ جۆرى نەخۆشى وەھمى: ئەوہىە کە گۆئى پى نەدرىت!
چونکە نەخۆشىی وەھمى بە گۆئ پىدانى گەورە دەبىت، کەچى بە پىچەوانەشەوہ گەر
گۆئى پى نەدرىت، بچووک دەبیتەوہ و نامىنیت.

هەر وەك ئە گەر كەسێك هیلانە زەر دەوآله بورووزنییت، ئەوا زەر دەوآله كان بەردەبنە گیانی و گەر باهە خیشیان پین نەدات نزیكى نابنەوہ..

هەر وەها گەر كەسێك لە تارىكى شەودا و لە ئاستى پەتیکى شۆرەوہ بوو لە ئەندیشەیدا بە خەستى رۆچوو بیئت، لەوانەبە ئەو پەتە لە بەرچاوى دا گەرە بیئت و بە وینەى شیت لىی هەلبیئت! بەلام ئە گەر گوینى پین نەدات، ئەوا بۆى دەردە كەوینت كە ئەو شتەى شۆر بوو تەوہ پەتە و مار نى بە. ئیتر گالته بە وەهەم و شلەژانى زەینى خۆى دەكات!

ئەم نەخۆشى بە وەهەمى بەش هەر بەم جۆرەبە، ئە گەر درێژە بكیشیئت دەبیئت بە نەخۆشى راستەقینە.

وہەم و گومان لای كەسانى هەست ناسك دەبن بە نەخۆشى بە كى سەخت و، بە دەردىكى گەرەى دەزانن و، شتى بچووك گەرە دەكەن و، وریان دەرووخیت. بە تاییەت ئە گەر تووشى نیمچە پزىشكى دل رەق و دوور لە بەزەبى و بى ویزدان بین لەوانەى كە وەهەمە كانى نەخۆش دەرووزینن و لە پش چاوى دا گەرەى دەكەن، تاكو گىرفانى ئەو نەخۆشە - گەر دەولەمەند بیئت - دابته كینن، یان ژیریشى پین دەدۆرینن و بە تەواوى تەندروستى لە دەست دەردە كەن!

دەرمانى بیست و یەكەم

ئەى براى نەخۆشم!

راستە نەخۆشى بە كەت ئازارىكى ماددىی هەبە، بەلام لە هەمان كاتدا و بەهۆى ئەم نەخۆشى بەتەوہ چىژ و لەزەتیکى مەعنەویى هیندە گرنگ دەورەى داویت كە هەموو ئاسەوارى ئازارە ماددىی بە كەت دەشواتەوہ و لەناوى دەبات. چونكە هەر گىز ئازارە كەت ناگاتە ئاستى ئەو سۆز و بەزەبى بەى كە لە منالىیەوہ لە بىرت چوو تەوہ و ئیستا سەرلەنوئى كانى بە كەى لە دل و دەروونى دایك و باوك و كەساندا تەقیو تەوہ، ئە گەر دایك و باوك و كەسانت مابن. ئەو تالەم كاتەدا ئەو هەست و سۆزى خۆشەویستى و بەزەبى بە شیرینەى دایك و باوك دە كەوینتەوہ یاد كە لە دەمى منالیتدا ئاراستەت دەكران و ئیستا سەرلەنوئى تازە بوونەتەوہ و، خزمانت جارىكى تر هەمان بەزەبى و خۆشەویستى جارانت بۆ دەردەبەرن و كیشى نەخۆشى بە كەت سۆزى خۆشەویستى ناو دل و دەروونى ئەوانى پراكیشاوە و بە دەور و پشتتدا دین و خەمى تۆیانە!

ئیت دهبی ئەو ئازارە ماددی یەى که پێوهى دەتلیتەوه له بەرامبەر ئەو خزمەتگوزارى یە ئاویتەى سۆز و بەزەبى یەوه چ نرخیکی هەبى! ئەو که سانهى که تۆ پێشتر بە شانازى یەوه تى دە کۆشایت بۆ خزمەت کردنیان، وا ئیستا بەهۆى نەخۆشى یە که تەوه بەوپەرى بەزەبى و میهرەبانى یەوه خزمەت دە کەن و، تۆ لەم کاتەدا وەك گەورە و فەرماندە یە کى ئەوانت لى هاتوو و له فەرمانت دەرناچن! هەر بەهۆى نەخۆشى یە که تەوه یە که چەندین خۆشەویستى یاریدەدەر و هاوڕینی بەسۆز و بەشەفەقەتى نویت پەیدا کردوو که لەبەر ئەو سۆز و میهرەبانى یەى خواى گەورە له مرۆفدا دایناوه له خۆتیان نزیک دەخەیتەوه.

وێرای ئەمەش، تۆ بەهۆى نەخۆشى یە که تەوه پشوو یە کى باشت دەست کەوتوو و ئیستا له کاروبار و ئازارى فەرمانبەرىتیى ژيان و گىرو گرتە کانى دوور کەوتوو یەوه.

جا دواى ئەوهى که هەستت بەم هەموو لەزەتە مەعنەوى یانە کرد، که لەم نەخۆشى یەوه بە دەستت هیناون، ئەوا نایت ئازارە جوزئى و بچوو که کەت سکالا لەسەر زارت دەر بکات، بەئێک دەبى شوکرانهى ئەم چىژ و لەزەتە مەعنەوى یانە پێشکەش بکەیت.

دەرمانى بیست و دووهەم

ئەى ئەو نەخۆشەى که گىرۆدەى نەخۆشى یە کى سەختى وەك "شەلەل" بووه!

له سەرەتاوه من مژدەت دەدەمى که "شەلەل" بە یە کىک له نەخۆشى یە پیرۆزە کان دادەنریت بۆ مرۆفنى باوەردار!

ماوه یەك دەبى ئەمەم له ئەولیا و پیاوچا کان بیستوو، بەلام نەهینی یە که یم نەدەزانی. وا ئیستا یە کى له نەهینی یە کانى ئەمەم بە دلدا هات، که بریتی یە له وهى: "ئەولیا کان" بە ویستى خۆیان و بە مەبەستى گەیشتن و شادبوونیان بە خواى گەورە و رزگار بوونیان له مەترسى یە مەعنەوى یە کانى دنیا و دەستەبەر کردنى بەختە وهربى هەمیشەبى دواپۆژیان، شوین دوو بناغەى بنەرەتى کەوتوون.

ئەو دوو بناغە یەش:

یە که میان: "یاد و بیری مردن" ه. واتە له پیناوى بە دەستەپینانى بەختە وهربى هەتاهەتابى دواپۆژیاندا بیریان له نەمان و تیاچوونى دنیا کردوو تەوه و، سەرنجیان داوه که له دنیا دا میوانیکی ریبوارن و ئەو ماوه یە له چەند کار و ئەر کىکی کاتى دا دەخرینه کار.

دوو هەمیان: مراندنی دەروونی هاندەری خراپکاری بە (النفس الامارة بالسوء). ئەمەش لە پێی موحەدە و وەرزشی پێچەو، تا کۆ لە شووم و مەترسی بە کانی دەروون و ئەو هەست و نەستەنەش کە پاشەپۆژ نابین، پزگاریان بێت.

دەسائەى ئەو براهی کە نیوێ تەندروستی خۆی لە دەست داو!

خوای گەورە - بە بێ وستی خۆت - ئەو دوو بناغە کورت و ئاسانەى لە تۆدا داناو، کە پێگای ئەوەت بۆ تەخت و ئاسان دە کەن بە بەختە وەریی هەتاهەتایی شاد بێت و، هەمیشە تەواو بوونی دنیا و لەناو چوونی ئادەمیزادت دەخەنەوێ یاد. ئیتر، دواى ئەمە، "دنيا" ناتوانیت تەنگەنەفەست بکات و بختکێت و، بێ ئاگاییش پێ کێشیی ئەو ناکات کە پەردە بە سەر چاوە کاندای بەیئیت. چونکە "دەروونی بەدخواز" ناتوانیت بەهۆی ئارەزوو نزمە کانیوێ کە سێکی نیوێ ئادەمیزاد بچەلەتێت.

ئێتر ئەو مەرفە بە زوویی لە شەپ و فرۆفیلە کانی ئەو دەروونە پزگاری دەبێت. ئیمانداریش - بەهۆی نەپێی ئیمان و تەوێ ککول و ملکە چ بوونی بۆ فرمانی خوای گەورە - بە ماوێه کی کورت و لە ئازاریکی سەختی وەك "شەلەل" دا هێندە سوودی دەست دەکەوێت کە بە ئەندازەى ئەو سووودە بێت دەست تێکۆشەرانى ئەهلی ویلايەت و وەرزشکارانى پێچ لەناو خەلوێهگا کاندای دەکەوێت. دیارە ئەو کاتەش، لەبەر ئەو سوودانە، ئازارە کەى خۆی لەبەر چاودا کەم دەبێتەو.

دەرمانی بیست و سێهەم

ئەى نەخۆشى نامۆ و تەنیا و دەستەوسان!

ئەگەر، سەرباری نەخۆشى بە کەت، نامۆبیت و نەبوونی چاودێر و سەرپەرشتی کار لەم نەخۆشى بەتدا، سەرنجی دلە پەقە کانی جوولاندبیت و میهرەبانى و بەزەبى ئەوانى بۆ لای تۆ را کێشابیت، دەبێ روانینی سۆز و بەزەبى پەرورەدگارى میهرەبانى چون بێت کە لە سەرەتای سوورەتە کانی قورئاندا بە سیفەتێ مەزنى: "الرحمن الرحيم" خۆیت پێ دەناسیت و، تەنھا بە بریسکانوێه کی بەزەبى و میهرەبانى دەراسای خۆی سەرجهمی دایکان دەخاتە کار لە خزمەتگوزارى و پەرورەدەى ساواياندا؟

ئەو خوايەى کە تەنھا بە درەوشانەوێ و پێشاندانى چمکێکی میهرەبانى خۆى لە هەموو وەرزیکی بەھاردا سەرانسەرى رووی زەوى دەپازیتەوێ و لە هەموو جۆرە زۆر و زەبەندە و پەنگینە کانی چاکە و نێعمەت و بەخششى خۆى پێ دەکات و، تەنھا

به دره و شانوهیه کی میهره بانیه که شسی بهه شستی بهرین - به هموو جوانی و رازاوهیی به کی - بهر جهسته ده بیت ..

جا تو بههوی ئیمانیه که تهوه په یوه ندیت بهو خواجهوه کردووه و ناسیوته و، به زمانی حالی دهسته و سانیت - که له نه خۆشی به که تهوه سه رچاوهی گرتووه - په نای بۆ لا ده بهیت و لینی ده لالیته وه و هانای بۆ لا ده بهیت. خۆ هموو ئه مانهش نامۆیی و نه خۆشی و ته نیایی به که ت ده که ن بههوی ئاور لیدانه وهی سۆز و میهره بانیه ئه و خواجه و، کاریک ده که ن که خاوه ند به چاوی میهر و بهزهیی به وه بۆت پروانیت، ئه و پروانینهی که هموو شتیک ده هیئت!

خۆ مادهم خاوه ند هیه و به چاوی سۆز و میهره بانیه وه بۆت ده پروانیت، ئه و هیچ خه مینکت نه بیت و، دلنیا به که هموو شتیک هیه! ته نیا و نامۆی راسته قینهش ئه و که سه یه که په یوه ندیی ئیمان و ملکه چیی بهو خواجه وه نه بیت، یان هر گوی بهو په یوه ندی به نه دات!

دهرمانی بیست و چواره م

ئهی ئه و که سانهی چاودیزی منالانی بی گوناھی نه خۆش و ئه و پیر و په ککه و تانه ده که ن که له پرووی دهسته و سانی و لاوازی به وه وه کو منالیان لنی هاتووه!
دلنیا بن که بازار گانی به کی بهیت و گرنگی سه ر به رۆژی دوا بی تان له بهر ده ستدایه .
ده سا فریای بکه ون و سوودی لنی وهر بگرن و به شوق و کۆششینی زۆره وه هه ول بدن له دهستان ده ر نه چیت!

نه خۆشی به کانی مناله بی گونا هه کان له راستی دا بریتین له ده رزی لیدانی په روه دی خوایی بۆ ئه و منالانه که ده ماره نه رمونیانه کانی ئه وانی پی توند و تۆل ده کات بۆ راهینان و بهر گه گرتنی گرو گرفته سه خته کانی دوا رۆژی ژیان. له هه مان کاتدا ئه و نه خۆشی یانه چند دانست و سوو دیکیان بۆ ژیانی دنیا یان و ژیانی رۆحی یان تیدایه . واته هه روه که نه خۆشی ژیانی مرۆفه گه وره کان خاوین ده کاته وه و ده بیت به که فاره تی گونا هه کانیان، به هه مان جۆر ژیانی ئه و منالانهش پالفته به کی مه عنه وی ده کات.

ئهم ده رزی لیدانه مه عنه وی یانه بۆ منالان بناغه و خولگه ی بهر زبو و نه وه ی پله ی مه عنه ویی پاشه رۆژی ئهم دنیا ی ئه و ساوایانه یه، ته نانه ت هی دوا رۆژی قیامه تیشیان.
پاداشتی چاودیزی کردنی نه خۆشیی ئهم منال و ساوایانهش له لاپه ره ی کرده وه چاکه کانی دایک و باو کدا ده نوو سریت، یاخود هه ر له لاپه ره ی کرده وه ی دایکدا،

چونکه وهك لای ئەهلی حەقیقەت چەسپاوه: دایك - بەهۆی نەهێنی شەفەقەت و میهرەبانی یهوه - تەندروستی منالە کە ی گەلنی پین باشترە لە هی خۆی!
سەبارەت بە چاودێری و خزمەتکردنی پیر و پە ککەوتە کانیشەوه، ئەو لە چەند رێوایەتیکی صەحیح و چەند رووداویکی میژوویی یهوه دەر کەوتوو کە: چاودێریان - بە تاییەتی دایك و باوك - و دلخۆشکردن و خزمەتکردنیان بەوپەڕی وهفا و دلسۆزی یهوه، سەرباری ئەوهی کە هەموو ئەمانە مایە ی دەستکەوتنی پاداشتی زۆر و دەستخستنی دوعا و نزیانە، بە تاییەت دووعای دایك و باوك، جگە لەمەش مروۆف دە گەیهننە بەختەوه ریبی هەردوو دنیا.

ئەو منال و نەوه گوئی رایەلە ی کە لەم چەشنە حالانەدا خزمەتی دایك و باوكی پە ککەوتە ی دە کات و رەزامەندی دلیان بە دەست دەهینیت، خۆیشی لە کاتی پیری دا هەمان گوئی رایەلە ی لە منال و نەوه کانیهوه دەبینیت و فریای دە کەویت. بەلام ئەو منالە ی دلی دایك و باوكی تەنگ دە کات و ئەشکەنجەیان دەدات، و پیرای سزای دواپۆزی ئەو دنیا، هەر لەم دنیا شدا دوو چاری گەلنی گێروگرتی زۆر دەبیت.
بەلنی، مەرج نی یە چاودێری کردنی ئەو پیر و پە ککەوتە و منال و ساوايانە تەنها لەبەر ئەوه بیت کە خزم و کەسوکاری ئەو کەسە بن خزمەتیان دە کات، بەلکۆ یە کێک لە داخوازی یە گرنگە کانی ئایینی ئیسلام ئەوه یە کە: هەر کاتی مروۆفی باوه ردار تووشی پیرینکی نەخۆشی موحتاج و شایانی ریز بوو، دەبێ بەوپەڕی لیبیران و دلسۆزی یهوه خزمەتی بکات و دلی بداتەوه، مادەم برایەتی راستەقینە ی موسلمانانە لە ئارادا بیت!

دەرمانی بیست و پنجم

ئە ی برایانی نەخۆش!

ئە گەر هەست دە کەن بەوه ی کە پێویستان بە چاره سەرنکی خاوین و بەسوود و بە دەرمانیک هەیه کە لەزەتی راستەقینە ی تیدا بیت و بۆ چاره کردنی هەموو دەردیک دەست بدات، ئەو اتا دەتوانن ئیمانە کەتان بەهیز و خاوین و درەخشان بکەن! واتە بەهۆی تەوبە و لە خوا پارانەوه و نوێژ و پەرسشەوه هیز و پیز بە ئیمانە کەتان بدەن و، ئەو چاره سەرە خاوین و قودسی یە بە کار بهینن.

ئەو کەسانە ی کە بەهۆی خۆشەویستی دنیا و دەستگرتیان بە داوینیهوه دوو چاری پین ناگایی بوون، دەلنی جەستەیه کی مەعنهوی بیما ر ی بە ئەندازە ی دنیا یان لەخۆیاندا هەلگرتوو! لەم کاتەدا ئیمان دیت بە هانا یانەوه و دەرمان و چاره سەری شیفابەخشی

خۆی پیشکەش بوو جەستەیه دە کات که به مشتە کۆله ئازار به خشه کانی جودایی و نه مان زامدار بووه و، لهو برین و زامانه رزگاری ده کات.

له چه نندین په یامدا چه سپاندوو مانه که: "ئیمان" شیفای راسته قینه ده به خشیت. جا له بهر ئه وهی درێژه به باسه که نه دهین، ئه وای به پوختی و کورتی ده لیم:

کاریگه ریی چاره سه ری یه کانی ئیمان کاتیگ ده رده که ویت که به یی توانا "فه رزه کان" به جی بهینرین و چاودیری بکری. به پینچه وانه شه وه: (بی ناگایی و هه رزه یی و شوینکه وتنی ئاره زووی ده روون و گالته و گه یی نار ه وای) کاریگه ریی ئه و چاره سه ری یانه لا ده بن.

خۆ ماده م نه خۆشی په رده ی بی ناگایی لا ده بات و ئیشتیه ای ده روون ناهیلیت و ری له چوونه ژووره وهی له زه ته نار ه واکان ده گریت، ئه وای ئه وه شه ئه مه به هه ل بزانی و سوودی لی وه برگرن و، به: تۆبه و داوای لیبوردن و پارانه وه و ئومید په یدا کردن به "میهره بانیی خوا" چاره سه ری یه کانی ئیمانی راسته قینه و رووناکی یه قودسی یه کانی به کار بهین.

له خوای گه وهی میهره بان ده پاریمه وه که شیفاتان پی به خشیت و نه خۆشی یه کانتان بکات به که فاره تی گونا هه کانتان.

نامین.. نامین.. نامین.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ﴾.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صل على سيدنا محمد طب القلوب ودوائها، وعافية الأبدان وشفائها، ونور الأبصار وضيائها، وعلى آله وصحبه وسلم.

* * *

پاشکۆی بریسکه ی بیست و پینجه م

بریتی یه له "مه کتووبی حه قده هم" که له کۆمه له په یامی

(مه کتووبات) دا بلاو کراوه ته وه

بریسکه‌ی بیست و شه‌شهم

په‌یامی پیران

ئەم بریسکه‌یه بریتی‌یه له بیست و شه‌ش نومیڤد^(۱)

بیدار کردنه‌وه‌یه‌ك:

ئەو هۆیه‌ی هانی دام نازاره ده‌روونی‌یه‌یه‌كەم له سه‌ره‌تای ئومیده‌كانی ئەم په‌یامه‌دا به‌ شیوازیکی هینده‌ کاریگەر تۆمار بکەم که ته‌نانه‌ت زامی ئیوه‌ش بکولینیته‌وه، ته‌نها نیازی پروونکردنه‌وه‌ی مه‌ودای هیز و کاریگه‌ری له‌ راده‌به‌ده‌ری چاره‌سه‌ری‌یه‌یه‌کانی قورئانی پیروژ بوو.

له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا، ئەم بریسکه‌یه - که تایبه‌ته‌ به‌ پیرانه‌وه - له‌ رووی دارشتنه‌وه‌ هه‌تا سه‌ر پارێزگاریی په‌وتی جوان و شیوازی رێک و په‌وانی خۆی نه‌کردوو. له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ك:

یه‌که‌میان:

ئەم په‌یامه‌ تایبه‌ته‌ به‌ پرووداوه‌کانی ژبانی خۆمه‌وه. دياره‌ گه‌رانه‌وه‌ی ئەندیشه‌م بۆ ئەو کات و سه‌رده‌مانه‌ی رابوردوو، هه‌روه‌ها ژبان به‌سه‌ر بردن له‌ گه‌ل پرووداوه‌کانی دا و

(۱) نووسه‌ر له‌ نوسخه‌یه‌كدا که به‌ ده‌ستخه‌تی خۆی هه‌له‌ گه‌ری له‌سه‌ر کردوو، ئەم په‌راویزه‌ی خواره‌وه‌ی لێره‌دا نووسیوه‌:

له‌به‌ر پروودانی موسیبه‌ته‌که‌ (به‌ندیخانه‌ی ئەسکی شه‌هر) پاشماوه‌ی ئومیده‌کانی تر (واته‌: له‌ ئومیدی چه‌فده‌هه‌مه‌وه‌ تا بیست و شه‌شهم) نه‌نووسران. ئنجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ش کاته‌که‌ی به‌سه‌ر چووبوو ئه‌وا ئەم په‌یامه‌ به‌ ناته‌واوی مایه‌وه‌.

پاشان نووسینه و هیان له حالئیکی وادا، بوو به هژیه کی نارنکیی لایه نی ره وانی و
دهر پرینه کان لهم په یامه دا.

دوو هه میان:

روونکر دنه وه که هه ندی ئالتوزیی تیکه ل بوو، چونکه نووسینی ئەم په یامه له پاش
نوژی به یانی بوو، که هه ستم به ماندوو بوونیککی زور ده کرد. جگه له وهی که ناچاریش
بووین په له له نووسینی دا بکهین.

سئ هه میان:

کاتیکی فراوانمان بۆ راستکردنه وه و پیداجوونه وه یه کی سهرتاسه ربی په یامه که
به ده سته وه نه بوو، چونکه ته نها یه ک نووسه وه م له ل ابوو که ئه ویش گه لئ کاروباری
"په یامه کانی نوور" ی به سهر دا که وتبوو. ته نانه ت هه ندی جار پوزشی ده هینا یه وه و
نه یه توانی ئاماده بیئت. ئەمەش بوو به هژی له ده سته دانی رنکو پیککی پیوست لهم
په یامه دا.

چوار هه میان:

مه گهر راستکردنه وه و پیداجوونه وه یه کی سهر پئی، ده نا به قوولئ له و اتا کانی ورد
نه بووینه وه. چونکه دوا ی دانانی به ته وای هه ستمان به ماندوو بوون ده کرد. دیاره
ئەمەش بوو به هژی ئه وهی که هاو ده م له گه ل نووسینی بابه ته که دا، هه ندی ناته وای له
دهر پرینه کانی دا سهر هه لبدات.

له بهر هه موو ئەمانه، تکا له پیره به ریزه کان ده که م به چاوی لیبور دنه وه پرواننه
که مو کووری یه کانم و، منیش به شداری دو عا کانیان بکه ن کاتی له دهر گانه ی ئه و
خوا وهنده میهره بان و خاوه ن سۆز و به زه بی یه دا ده سته کانیان به رز ده که نه وه که نزا و
پارانه وهی ئه و پیره به ریزانه نا گپرتیه وه دوا وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿كهيعص﴾ ذَكَرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٤٤﴾ إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤٦﴾ (مریم: ۴-۱)

□ ئومیدی یه کهم:

ئە‌ی ئەو که سانه‌ی گەشتوونه‌ته ته‌مه‌نی کاملی! ئە‌ی خوشک و برا تازیز و به‌ریزه پیره‌کاتم!

منیش وه‌کو ئیوه پیریکی به‌سال‌چووم! وا ده‌مه‌ویت هه‌ندی له‌و حاله‌تانه‌ی که به‌سه‌رمدا هاتون و ئە‌و ده‌ر گایانه‌ی هیوا و ئومیدیش که له‌ پیری دالیم کراونه‌ته‌وه، بۆ ئیوه‌ی به‌ریزیان بنووسم. تا‌کو ئیوه‌ش له‌گه‌ل خۆمدا له‌و دل‌دانه‌وه نوورانی یانه به‌شدار بکه‌م که له‌و هیوا و ئومیدانه‌وه تیشک ده‌ده‌ن و ده‌بریسکینه‌وه.

گومانی تیدا نی‌یه که ئە‌و رووناکی یانه‌ی من بینمن و، ئە‌و ده‌رگا نوورانی یانه‌ش که له‌ من کرانه‌وه، به‌ گویره‌ی توانا و لیهاتنی په‌ریشان و ناته‌واوی خۆم بوون، پشت به‌خوا ئاماده‌یی پاک و بی‌گه‌ردی ئیوه‌ی به‌ریز ئە‌و رووناکی یه‌تان جوانتر و دره‌خشانتر په‌یشان ده‌دات و، ئومید و هیوا کانیشتان توندوتۆل و به‌هیزتر ده‌خاته به‌رده‌م.

بێ گومان سه‌رچاوه‌ی ئە‌و رووناکی یانه و، گه‌نجینه‌ی ئە‌و هیوا و ئومیدانه‌ی که له‌مه‌ولا باسیان ده‌که‌ین، ته‌نها هه‌ر "ئیمان" ه.

□ ئومیدی دووه‌هم:

له‌ سه‌ره‌تای پیرمدا و له‌ رۆژیکێ پایز و ده‌می عه‌سردا له‌سه‌ر لوتکه‌ی چیا به‌که‌وه ده‌م‌روانی یه‌ دنیا. له‌ پەر له‌ ناخی ده‌روونمدا هه‌ستم به‌ حاله‌تیکێ یه‌ کجار ناسک و خه‌ماوی و تاریک کرد! چونکه بینیم: وا من به‌سالدا چووم و، ئە‌م‌رۆش پیر بووه‌ و، سالی‌ش له‌ کاملیدایه‌ و به‌ره‌و پیری ده‌روات. ته‌نانه‌ت دنیا خۆ‌یشی پیر بووه‌! له‌ راستی دا ئە‌م پیری یه‌ی که هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه به‌ ته‌واوی راپته‌کاندم و ته‌زووی به‌ هه‌موو جه‌سته‌مدا هینا. چونکه تین گه‌بشتم که واده‌ی جو‌دایی دنیا و دووری یارانی خۆشه‌ویستم لێ نزیک بووه‌ته‌وه!

لەم كاتەدا كە من بەم پەژارە و نا ئومیدی یەووە دەتلامەو، "میهربانی خواوەند" م لە ناكاودا لای دەر كەوت و، ئەو خەم و خەفەتە زۆر و جودایی یە ئازار بە خشانە ی بۆ گۆریم بە دلخۆشی و شادمانی و نووریکی دەر خشانی ئەوتۆ كە هەموو سووچ و قوژبنیکی دەروونمی رووناك كردهو.

بەلای هاوتەمەنە پیره كانم!

ئەو خواوەندە گەورە و بالادەستە ی كە لە سەد شوین زیاتر لە قورئانی پیرۆزدا بە سیفەتی: "الرحمن الرحيم" خۆیمان پێ دەناسینت.. ئەو خواوە ی كە هەمیشە بەو نیعمەتانە ی دەیانرێژیتە سەر زەوی، میهربانی یە كە ی خۆی دەر دەخات و دەنیریت بە هانا و یارمەتی هەر زیندەو هریك كە پەنای پێ بردیت و پبویستی بە سۆز و بەزەبی ئەو بێت.. ئەو میهربانە ی كە لە وەرز ی بە هاری هەموو سالیكدا و لە جیهانی پەنھانی "غەیب" هەو دیاری نیعمەتە زۆر و لە ژمارە بەدەرە كانی خۆی بۆ ئیمە ی دەست كورت و موحتاجی رۆزی و بە گوێرە ی پلە كانی لاوازی و دەستەو سانیمان دەنیریت و، بەمەش میهربانی یە گشتی یە كە ی خۆیمان بە روونی و دەر خشان ی بۆ دەر دەخات..

جا سۆز و بەزەبی ئەم بەدیھینەرە میهربانە مان، مەزنترین ئومید و گەورەترین هیوا و رووناكترین نووری سەردەمی پیریمان!

هەست پێ كردن و دەستكەوتنی ئەو میهر و سۆز و بەزە ی یش تەنھا بە پەيوەندی بوون دەبیت لە گەل ئەو "میهربان" هەدا بەهۆی: "ئیمان" و "گوێ رایەلی" و "بەجیهینانی فەرزە كان" هەو.

□ ئومیدی سێ هەم:

كاتێ لە بەرەبەانی پیری دا لە خەوی شەو گاری لاوی بیدار بوومەو، سەرنجەم لە خودی خۆم دا، بینیم وا بە خیرایی لە لوتكە ی بەرزایی یە كەو بەرەو دەر گای گۆرە كەم بەر دەبمەو، وەك "نیازی میسری"^(١) لە وەسفی ئەم چەشنە حالەتەدا دەلیت:

(١) نیازی میسری (١٦١٨-١٦٩٤ز) شاعیریکی سۆفی یە، لە گوندیکی سەر بە پارێزگە ی "مەلاتیە ی" تورکیا لە دایك بوو. خویندنی لە "نەزھەر" تەواو كردوو، هەر لە بەر ئەو ش پینی و تراو: "میسری". كە لە میسر گەراو تەووە دەستی كردوو بە رینمای موسلمانان لە یە كێك لە قوتابخانە كانی ئەو كاتە ی ئەستەمبولدا، هەر لەویش تەریقەتی "خەلوەتی" دامەزراندوو كە پینشی دەوتریت: "تەریقەتی نیازی" و "تەریقەتی میسری". جگە لە "دیوانی شاعر" و "مەكتووبات" هە كە ی، چەند بەرھەمیکی تری هەبە وەك: "موائد العرفان"، "عوائد الاحسان"، "هدایة الاخوان". (وەر گێر)

له گهرمه‌ی خه‌وی غه‌فله‌تی "گیان"م
 رووخا به‌رد به‌ردی کۆشکی "ژیان"م!

به‌لێ، ئەو جه‌سته‌یه‌ی که‌ خانه و لانه‌ی گیانمه، به‌ درێژایی رۆژگار یه‌ك له‌ دوا‌ی
 یه‌ کی به‌رده‌ کانی دا‌که‌وتن.. ئەو هیوا و ئاواتانه‌ش که‌ به‌ توندی منیان به‌ دنیاوه‌ به‌ستبوو،
 هه‌موویان پچ‌ران و له‌ت له‌ت بوون! له‌مه‌وه‌ هه‌ستم به‌ نزیکبوونه‌وه‌ی واده‌ی جودایی و
 لیک‌دا‌برانم کرد له‌و هاو‌رێ و خۆشه‌ویستانه‌ی که‌ له‌ژماره‌نایه‌ن.

له‌به‌ر ئەوه‌، که‌ و‌تمه‌ گه‌ران به‌ دوا‌ی تیماری ئەم برینه‌ مه‌عنه‌وه‌ی یه‌ قووله‌ی که‌ وا دیاره
 ده‌رمانی نی‌یه‌. به‌لام هه‌یج چاره‌سه‌ری یه‌ کم ده‌ستگیر نه‌بوو. له‌ ناچارای دا‌منیش وه‌ك
 "نیازی" و‌تم:

"دانست" خوازیاری فه‌نای جه‌سته‌مه
 "ئه‌به‌د" ئاواتی دلی خه‌سته‌مه
 ده‌روونم که‌یلی په‌ژاره و ده‌رده
 لوقمان سه‌رسامه و تیمار ئه‌سته‌مه

له‌م کاته‌دا که‌ من به‌م حاله‌وه‌ ده‌تلامه‌وه‌، له‌ نا‌کاودا نووری ئەو پیغه‌مبه‌ره
 خۆشه‌ویسته‌ی ﷺ که‌ ئەمیندار و نموونه و بانگه‌واز کار و زمانی میهره‌بانی خوا‌ی
 گه‌وره‌یه‌، هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل شه‌فاعه‌ت و ئەو دیاری‌یه‌ی که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ پێی به‌خشیوه‌ و
 بریتی‌یه‌ له‌ رێنمایی کردنی مرۆفایه‌تی، بوون به‌ مه‌له‌هم و ده‌رمانیکی سارێژکاری ده‌رده
 بێ ده‌رمانه‌ که‌م و، ئەو نائومێدی‌یه‌ ره‌شه‌یان بۆ گۆڕیم به‌ ئومێدیکێ رووناکی دره‌خشان!
 به‌لێ، ئە‌ی خوشک و برایانی پیرم و ئە‌ی ئەوانه‌ی که‌ وه‌ك من هه‌ست به‌ پیری ده‌که‌ن!
 ئیمه‌ کۆچ ده‌که‌ین و هه‌یج رینگا چاره‌یه‌ کی ترمان نی‌یه‌ و، هه‌ر گیز رێی مانه‌وه‌مان
 نادریت. که‌واته‌ هه‌یج سوودێک له‌ خۆفریودان و چا‌و‌نووقاندن وه‌رنا‌گرین و، ده‌بێ به‌ره‌و
 چاره‌نووسی دیاری کراوی خۆمان ب‌رۆین. به‌لام ده‌بێ بزاین که‌ هه‌ر گیز جیهانی به‌رزه‌خ
 وه‌ کو ئەو گومانه‌ تاریکه‌ نی‌یه‌ که‌ "بێ‌ناگایی" پيشانمان ده‌دات و "گوم‌رایان" ده‌یده‌ن به
 گویماندا. جیهانی به‌رزه‌خ جیهانی جودایی و شه‌وه‌زنگ نی‌یه‌. نه‌خیر، به‌لکو جیتی
 کۆبوونه‌وه‌ی خۆشه‌ویستان و جیهانی به‌دیدار شادبوونه‌وه‌ی یاران و خۆشه‌ویستانه‌، که
 له‌ پێشه‌نگیانه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستی خوا و شه‌فاعه‌ت‌کاری رۆژی دوا‌ییمان،
 هه‌زاران دروودی خوا‌ی له‌سه‌ر بێت.

بهلئی، ئهو كه سهی كه به درپژایی ههزار و سئ سهد و په نجا سال له هه موو چهر خيكددا سهردارى سئ سهد و په نجا مليون كه سه و، په روهرده كارى گيان و رابه رى ژيرى و خو شه ويستى دليانه.. ئهو كه سهى كه به پيى ناوهر ووكى: "السبب كالفاعل" هه موو رپوژييك به ئەندازهى كرده وەى چاكي رپوژانهى نه ته وه كهى "چا كه" ده خريته سهر لاپه رهى كرده وه كانى.. ئهو كه سهى كه خولگهى مه به سه ته په روهر دگارى به كان و ته وهرهى نامانجه گه وهره و به رزه كانى خوا وهنده له گهردووندا.. ئهو كه سهى كه هوى به رزبو و نه وهى نرخى بو و نه وه ره، كه پيغه مبه رى سهردارى ئيسلامه ﷺ.. ههروهك له سهره تاي شه ره فدار بوونى جيهاندا به پيغه مبه رايه تى به كهى ده يفه رموو: "أمي.. أمي"، وهك له هه ندى "رپو ايه تى سه حيح" و له چه ندين "كه شفى" راستى پيا وچا كانه وه ده ر كه و تو وه، هه ر ئهو پيغه مبه ره خو شه يسته ﷺ له حه شريشدا و له و كاتهى كه هه ر كه سه و له هه ولى خو يدايه و ده لئيت: "نفسى.. نفسى" ئهو بو شه فاعه تى نه ته وه كهى لى ده برپيت و ده فه رموى: "أمي.. أمي" و، به گه وره ترين و به رز ترين و خا وپنژين به زه يى و ليبرانه وه ده كه وپته هه ولى و كو شش بو فريا كه و تنى نه ته وه كهى^(۱).

كه واته ئيمه - ئهى برايانى پيرم! - به ره و جيهاننيك ده رپوين كه ئهو پيغه مبه ره خو شه ويسته ﷺ كو چى بو كردو وه.. رو وه ئهو جيهانه ده گويزينه وه كه به نوورى ئهو چرا روونا كه ﷺ و رو شنايى ئه ستيره كانى ده ورو به رى، له ئه و ليا و پيا وچا كه له ژماره به ده ره كان، رووناك بو وه ته وه.

بهلئی، هه ر ته نها په پره وى كردنى "سوننه ت"ه خا وپن و پيروزه كانى ئه م پيغه مبه ره خو شه ويسته به ﷺ كه مرؤف ده خاته ژير ئالاي شه فاعه ته كهى و، له و نوورهى ئه وى به ش ده دات و، له تاريكيبى به رزه خيش رزگارى ده كات.

□ ئوميدى چواره م:

كاتى كه به كه م ههنگاوم نايه ناو ده رگاي پيرى به وه، ته ندر و ستيى جه سه ته شم - كه درپژه به خه وى "بى ناگايى" ده دات - تينكچوو بوو. به م جوژه، "پيرى" و "نه خو شى" به كيان گرت و پينكه وه هير شيان كرده سه رم و، تا ئيستايش به دوو قو لى ليم راست بو و نه ته وه و زللهى بهك له دواى بهك له سه ر و گو يلا كم ده سه ره وپن. تا به ته و اوى خه وى "بى ناگايى" يان لى زپاندم.

(۱) ئيمامى "بوخارى" و "موسليم" له ئه بو وه ره به ره رپو ايه تيان كردو وه. (وه رگير)

ئنججا هیچ شتیکی وهك مال و منالیشم نه‌بوو تا به دنیاوه بمبه‌ستنه‌وه. له‌بهر ئه‌وه، که سه‌یری نه‌نجامی سه‌رمایه‌ی تمه‌نی خۆمم کرد - که به‌هۆی بی‌ئاگایی سه‌رده‌می لاویم له ده‌ستم ده‌رچوو - بینیم هه‌ر ته‌نها تاوان و گونا‌هباری‌یه! له‌م کاته‌دا منیش وه‌کو "نیازی میسری" هاوارم لئی هه‌لسا و، وتم:

به‌ده‌ستی خالی ریگام گه‌رت‌ه‌به‌ر
به‌بی‌ئاگایی و په‌نجی بی‌سه‌مه‌ر
له‌کاروان جیماو، نامۆ و ئاواره
سه‌رمایه‌ی ژینم پزیشته‌ به‌هه‌ده‌ر

ته‌نها لافاوی فرمیسکی چاوم
قرچه‌ی سووتایی تاسه‌ی هه‌ناوم
هاوده‌می گه‌شتی ته‌نیایی من بوون
سه‌رباری "ژیری" ی سه‌ر لئی شیواوم

له‌وه‌ده‌مه‌شدا له‌نامۆیی‌یه‌کی سه‌ختدا ده‌ژيام. بۆیه‌هه‌ستم به‌په‌ژاره‌و نائومی‌دی ده‌کرد و، له‌حه‌سه‌رت و په‌شیمانیی رۆژانی رابوردووی ته‌مه‌غدا بووم. له‌تاوا به‌ده‌م داد و هاواره‌وه‌داوای یارمه‌تیم ده‌کرد و له‌دووی ئومی‌دی‌کدا ده‌گه‌رام که دلم پووناک بکاته‌وه..

له‌ناکاودا قورئانی پیرۆزی ئیعه‌جاز‌به‌خش ئاویری سۆزی لئی دامه‌وه‌وه، ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ کردم و ده‌رگایه‌کی گه‌وره‌ی هیوا و ئومی‌دی بۆ خسته‌مه‌سه‌رپشته‌و، نووریکی هینده‌ئومی‌ده‌به‌خش و دره‌خشانی بی‌به‌خشیم که نه‌گه‌ر ئه‌و نائومی‌دی‌یه‌م سه‌د ئه‌وه‌نده‌ش زیاتر و گه‌وره‌تر بوایه‌هه‌ر هه‌مووی ده‌په‌وانده‌وه‌وه‌و ده‌وروبه‌رمی بۆ پووناک ده‌کردمه‌وه.

به‌لئی، ئه‌ی خوشک و براییانی پیری به‌ریزم!

ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که وه‌ک من هه‌موو په‌یوه‌ندی‌یه‌کتان له‌گه‌ل دنیا‌دا پچه‌راوه!
ئایا ده‌گوینجی: "کردگاری شکۆمه‌ند" که ئه‌م دنیا‌یه‌ی وه‌ک شاریکی زینکوپینک و، چه‌شنی کۆشک و ته‌لاریکی رازاوه‌ بنیات ناوه، له‌گه‌ل میوانه‌ نازیزه‌کانی ئه‌م شار و کۆشکه‌ی خۆی‌دا نه‌دویت، یان روویان تێ نه‌کات؟

خۆ مادەم خوای گەوره ئەم کۆشکە ی بە زانیاری خۆی بنیات ناوہ و بە ویستی خۆیشی رینکی خستووہ و رازاندووہ تیهوہ، ئەوا دەبی لە گەل دانیشتووایشی دا بدوئیت، چونکە ھەر وەك "وەستا زانایە" بە ھەمان جۆر "زاناش گۆبیایە"!

ئەجا مادەم ئەم کۆشکە ی کردووہ بە میوانخانە یە کی رەنگین و ئەم شارەش بە مەلەبەندیکی جوانی بازرگانی، ئەوا دەبی ھەر ئەو خویایە نامە و پرۆگرامی دانابیت بۆ پروونکردنەوہ ی داخوازی یە کانی و جۆری پەپوہندی یە کانی لە گەلماندا.

گومانیش لەوہدا نی یە کہ پەسەندترین و رینکترینی ئەو نامە و کتیبانە ی ناردوونی: تەنھا "قورئانی پیروژ" ی خاوەن ئیعیجازە کہ بە چل شیوہ ئیعیجازە کہ ی چەسپاوہ و سەلمیتراوہ^(۱) و، بە لای کہ مەوہ لە ھەموو خولە کیندا بە سەر زاری سەد ملیۆن کہ سەوہ دەخوینریتەوہ و، پرووناککی پەخش دە کات و، رینی راست پیشانی خەلکی دەدات و، لە بەرامبەر خویندەوہ ی ھەر بیتیکێ یە بە لای کہ مەوہ (دە) دانە چاکە و، لە ھەندی کاتدا (دە ھەزار) و تەنانت (سی ھەزار) - وەك لە شەوی "قەدر" دا - بۆ خوینەرە کہ ی دەنووسریت.

بەم جۆرە "قورئانی پیروژ" ھەر لەم دنیا بەدا بەروبوومی بەھەشت و پرووناککی بەرزەخمەن ی دەبەخشیت.

جا ئایا لە ھەموو گەردووندا ھیچ کتیبیک ھەبە بەر بەرە کانی ئەم پلە یە ی قورئان بکات و ھیچ کہ سینکیش ھەبە بتوانیت ئەم لافە لی بدات!

کہ واتە مادەم ئەم قورئانە پیروژە ی کہ لە بەردەستماندا یە "گوفتاری پەرورە دگاری ھەموو جیھانە کان" ە و.. فەرمانە کانی ئەون بە ئیمە راگە یە نراون و.. سەرچاوە ی میھرەبانی یە فراوانە کہ یە تی کہ ھەموو شتیکی گرتوو تەوہ و.. قورئانیکە لە پروانگە ی رەھایی پەرورە دگاری تی و گەورە یی خویایە تی و فراوانی و گشتگیری میھرەبانی بەدیبھینەری شکۆ مەندی ئاسمانە کان و زەوی یەوہ سەرچاوە ی گرتووہ..

مادەم وایە، ئەوا ھەتا دەتوانیت دەستی پیوہ بگرە و بەری مەدە. چونکە دەرمانی ھەموو دەرد و رۆشنایی ھەموو تاریکی و ھیوای ھەموو ناو میدی یە ک تەنھا لەو دا یە.

کلیلی دەرگای ئەم گەنجینە ھەمیشە یی بەش بریتی یە لە: ئیمان و، تەسلیم بوون و، گوئی بیستی و ملکہ چ بوون بۆ فەرمانە کانی و، لەزەت چەشتن لە خویندەوہ ی.

(۱) نووسەر لێرە دا نامازە بۆ پەيامی "موعجیزاتی قورئانی" دە کات کہ وتە ی بیست و پینجەمی پەيامە کانی نوورە. (وەرگێر)

□ ئومىدى پىنجەم:

لە سەرەتاي پىرىمدا ھەزم لە گۆشە گىرى و تەنيايى دە کرد لە سەر گردى "يووشەع"،
 كە بەسەر گەرووى "بەسپۆر" دا دەروانىت و، "گيان" يىشم بە دوای ئاسوودەيى
 گۆشە گىرى و تەنيايى دا عەودال بوو..

رۆژنيان لەسەر لوتكەى ئەو گەردە ناوبراوە بەرزەووە سەيرى ئاسۆكانى دنيا
 دە کرد. لە ناکاودا ھەر شەي "پىرى" تابلۆيە كى لەو تابلۆ ناسك و خەمناكانەى
 جودايى و نەمانى پيشاندام. كە سەرنجى ئەو تابلۆيەم دا، بينيم ھەر لە چلە پۆيەى لقى
 چل و پىنجەمى درەختى ساڵە كانى تەمەنمەو تاقوولتەين رەگ و ريشەى چينە كانى
 ژىرەوھى ژيانم، ھەموويانم بە تەرمى ئەو دۆست و خۆشەويستانەم دەھاتە پيش چاوە كە لە
 ژمارە نايەن و ئەوانەش كە لە ماوھى ژياندا پەيوەندىم لە گەلياندا بوو!

لە تاو ھەسرەت و پەژارەى جودايى ياران و خۆشەويستاندا، ئەم نالەيەى "فروولىيى
 بەغدادى" م^(١) لەبەر خۆمەووە و تەووە كە لە دەمى جودايى خۆشەويستانى دا وتويەتى:

لە گەل يادى وەسلى تۆدا
 فرميسكى گەش دەبارينم
 تاھەناسەى ژينم ماييت
 بە يادى تۆ دەنالينم!

لە ناوھندى ئەو ھەموو خەفەت و ھەسرەتە قوولانەدا بە دوای دەروويە كى ئومىد و
 كلاورۆژنەيە كى پروناكى دا دە گەرام كە دلى خۆمى پىن بەدەمەووە. لە پەر نوورى: "ئيمان
 بە رۆژى دوايى" ھات بە ھانامەووە!

بەلنى، ئەم ئيمانە نوورينكى ئەوتۆي پىن بەخشيم كە ھەر گىز كوژانەوھى نىيە و،
 ئومىديكىشى خەلات كردم كە ھەر گىز خامۆش ناييت.

بەلنى خوشك و برا پىرە كانم!

مادەم "رۆژى دوايى" ھەيە و ھەميشەيىيە و لە دنيا جوانترە.. مادەم ئەو خوايەى كە
 ئيمەى بەدى ھىناوہ خوايە كى دانا و مېھرەبانە، ئەوا دەبى سكالالە دەست پىرى

(١) "فروولىيى بەغدادى" شاعىرىكى تور كە لە سەدەى شازدەھەمى زاينى دا ژباوہ و، ناوى "ئەمەد"ە، ئەم
 شاعىرە دەورينكى كارىگەرى بوو لە ئەدەبى تور كى دا، بە دامەزىنەرى ئەدەبى ئازەرىيى تور كى دادەنريت.
 بە زمانە كانى: تور كى و فارسى و عەرەبى شىعەرى و تەووە. چەند بەرھەمىكى ھەيە بە كىك لەوانە: "لەيلا و
 مەجنون"ە، لە سالى ١٥٥٥ زدا بە تاعوون كۆچى دوايى كردوو. (وەرگىز)

نه كهين و لييشى بيزار و وهرس نهين. چونكه ئهو پيرى يهه كه ئاويتهى "ئيمان" و "پهرستش"ه و مرؤف كامل ده كات، نيشانهى كوتايى هاتنى فهرمانبه ريئى و ئهركه كانى ژيان و كۆچكر دنى مرؤفه به ره و جيهانى پر له ميهره بانى، بۆ پشورودان و حهوانه وه. كهواته ده بى زور پيى رازى بين و تهنا ته مايهه خو شحاليما ن بيت!

به لئى، سه د و بيست و چوار ههزار له مرؤفه هه لئيزاره كانى گرؤى ئاده ميزاد كه پيغه مبه رانن - دروودى خويان له سه ر بيت - (به پيى ده قى فهرموودهى پيغه مبه ر عليه السلام)^(۱) كه هه نديكيان پشت به "شهوود" ده به ستن و هه نديكى تريشيان له روانگهه "حق اليقين" هوه ده دوين.. هه موو ئه وانه، به گشتى و يه كدهنگ هه والئى بوونى رۆژى قيامه تمان ده ده نئى و رايده گه يه نن كه: سه رجه مى خه لكى ده درينه بهر بۆ ئهو رۆژه و، خواى بالا ده ست ههروهك به لئنى داوه به بى گومانيش رۆژى دوايى ده هينته كايه وه..

ئنجائهم مژده و هه والهى كه ئهو پيغه مبه ره سهروه رانه - درووديان له سه ر بيت - رايانگه يانند، سه د و بيست و چوار مليؤن ئه ولياش به "كهشف" و "شهوود" و "علم اليقين" ديويانه و راستى يه كه يان ده ر خستوو و شا يه تى يان له سه ر داوه. ئهم شا يه تيدانه شيان به لگه يه كى گومان برى به هيزه له سه ر بوونى "رۆژى دوايى" ..

ههروهها دره وشانه وهى ناوه جوانه كانى به ديھينه رى گهردوون، كه به سه رانسهه جيهانه وه ديار و دره خشانن، داخوازي بوونى جيهانئى كه هه ميشه بين و به لگه يه كى ئاشكر اى رۆژى دوايى ..

به لگه يه كى ترى رۆژى دوايى، ئهو "توانا ئه زه لى" و "دانسته ره ها ئه به دى" يهه خواى گهوره يه كه هه موو سائئىك له وه رزى به هاردا به فهرمانى: "كن، فيكون" تهرمى ئهو دره خته له ژماره به ده ره و شك و مردووانهه سه ر رووى زهوى زيندوو ده كاته وه و ده يانكات به نيشانه و به لگه يه كى: "زيندوو بوونه وهى پاش مردن" و، سئ سه د ههزار جوړ له زيندوهه و رووهك زيندوو ده كاته وه و، به ممش سه دان ههزار نمونهه حه شر و نه شر و به لگه يه كى ئاخيره تمان بۆ ده رده خات ..

ههروهها ئهو "ميهره بانى" يه فراوانهه خواى گهوره كه دريژه به ژيانى ئهو گياندارانه ده دات پيويستيان به رۆزى يه و، به كه مالى ميهره بانى و به شيويه كى تابليى ده راسا

(۱) عن أبي أمامة، قال أبو ذر: "قلت: يا رسول الله كم وفاء عدة الأنبياء؟ قال: مائة ألف وأربعة وعشرون ألفاً، الرسل من ذلك ثلاثمائة وخمسة عشر جماً غيراً". رواه الإمام أحمد (مشكاة المصابيح ۱۲۲/۳
ت ۵۷۳۷ قال المحقق: حديث صحيح) وانظر زاد المعاد المحقق ۴۳/۱. (وهو كغير)

دهیانژییئت.. ههروهه‌ها ئه‌و "چاودیری" به‌رده‌وامه‌ی خواوه‌ندیش که له‌ماوه‌یه‌کی کهم و وه‌ختیکی کورتی وه‌ک وهرزی به‌هاردا چه‌نده‌ها جووری جوانی و ئارایشته‌کارایی له‌ژماره‌به‌ده‌ری هه‌مه‌ره‌نگمان پیشان ده‌دات. بی‌گومان ئهم "میهره‌بانی" و "چاودیری" یه‌ش به‌چه‌شنیکی به‌لگه‌نه‌ویست داخوازی "بوونی رۆژی دوایی" ن.. ههروهه‌ها "ئهوینی مانه‌وه" و "تاسه‌ی هه‌تاهه‌تایی" و "ئاواته‌هه‌میشه‌یی یه‌کان" یه‌ش که له‌مرۆفدا ره‌گیان دا‌کو‌تاوه و به‌ته‌واوی جیی خۆیان له‌ناخی ئهم مرۆقه‌دا کردووه‌ته‌وه که: رینکوپینکترین به‌روبوومی ئهم بوونه‌وه‌ر و گه‌ردوونه‌یه و خۆشه‌ویست‌ترین به‌دیها‌تووی به‌دیینه‌ریه‌تی و په‌یوه‌ندی‌یه‌کی فراوانی له‌گه‌ل سهر‌جهمی بوونه‌وه‌رانی گه‌ردووندا هه‌یه. بی‌گومان ئهم تاسه و ئه‌وین و ئاواتانه، ئاماژه‌بوونی جیهانیکی هه‌میشه‌یی پاش ئهم جیهانه‌براه‌یه‌ده‌که‌ن و، به‌لگه‌ی بوونی رۆژی دوایی و خانه‌ی به‌خته‌وه‌ریی هه‌میشه‌یین.

هه‌موو ئه‌و به‌لگانه‌ی که باس کران، تا‌را‌ده‌ی باوه‌ر پئی کردن و به‌ئه‌ندازه‌ی ئاشکرای و به‌لگه‌نه‌ویستی بوونی ئهم جیهانه‌بینراوه، بوونی "رۆژی دوایی" ده‌چه‌سپینن و ئاشکرای ده‌که‌ن^(١).

جا‌ماده‌م وانه‌ی "ئیمان به‌رۆژی دوایی" گرنگترین وانه‌یه که قورئانی پیرۆز به‌ئیمه‌ی ده‌لێته‌وه و، ئهم ئیمانه‌ش به‌م چه‌شنه و تا‌ئهم را‌ده‌یه‌جیگیر و دامه‌زراوه و، خواوه‌نی به‌لگه‌ی ئاوا‌به‌رز و توندوتۆله و.. ئنجا ئه‌و نوور و ئومید و دل‌دانه‌وانه‌ش که له‌ئیمان‌دان

(١) ئاسانی چه‌سپاندنی هه‌والیکی "ئیحایی" و دزواری "نه‌فی" کردنیشی له‌م ئموونه‌یه‌وه‌ده‌ده‌که‌ویت: ئه‌گه‌ر یه‌کیک وتی: (له‌سهر‌زه‌وی‌دا‌باخچه‌یه‌که‌هه‌یه‌به‌روبوومه‌کانی وه‌ک قوتووی شیر وابه‌) یه‌کیکی تریش له‌به‌رپه‌رچی‌دا‌وتی: (شتی وانیه‌) ئه‌وا‌یه‌که‌میان‌ده‌توانیت‌ته‌نها‌به‌پیشاندانی جیی ئه‌و باخچه‌یه، یان به‌پیشاندانی هه‌ندی له‌به‌روبوومه‌که‌ی، قسه‌که‌ی به‌ئاسانی بچه‌سپینیت. به‌لام دووه‌میان‌ده‌بی هه‌موو سه‌رزه‌وی بگه‌ریت و بی‌پشکنیت و، به‌م‌ش بیچه‌سپینیت که باخچه‌ی‌وا نی‌یه! (دیاره‌ئهم‌ش کارینکی ئاسان نی‌یه)..

ههروهه‌ها سه‌باره‌ت به‌وانه‌ش که هه‌والی بوونی رۆژی دوایی و به‌هه‌شتمان‌ده‌ده‌نی، هه‌زاران به‌لگه‌و به‌روبووم و ئه‌نجامی ئه‌و به‌هه‌شتمان‌پیشان‌ده‌ده‌ن، له‌کاتیکدا که دوو شایه‌تی را‌ستگۆ سه‌روزیا‌ده‌بۆ سه‌لمانندی قسه‌که‌یان.

به‌لام ئه‌وانه‌ی که ئهمه‌ناسه‌لمینن، ده‌بی ئهم بوونه‌وه‌ر و زه‌مانه‌یه‌که‌جار فراوانه‌پشکنن و هه‌موویان بگه‌رین، ئه‌وجا گه‌ر به‌هه‌شتمان‌نه‌دۆزی‌یه‌وه، ده‌توانن قسه‌که‌یان به‌لگه‌وه‌بچه‌سپینن! جا‌برایانی پیرم! فرموون سه‌یری گه‌وره‌یی هه‌یزی "ئیمان به‌رۆژی دوایی" بکه‌ن و، بزاتن چه‌نده‌پالپشتینکی پته‌وی دامه‌زراوی چه‌سپاوه! (دانه‌ر)

هینده بههیزن که نه گهر سهده هزار "پیری" له یهك كه سدا كۆبینهوه ههر سهروز یادی پنی بهخشینی دلنهوایی و پرووناك كردنهوهی هه موویان ده بیئت.. ئەوا ده بی ئیمه ی پیری به سالآچوو به پیری به که مان دلخۆش و شادمان بین و هه میشه بلین:

"الحمد لله على كمال الإيمان".

□ ئومیدی شه شه م:

ئهو دهمه ی له شوینی ره هه نده بووم - که دیلی به کی نازار به خش بوو - به ته نیایی له سه ر لوتکه ی چیا ی "چام" ده ژیا م، که به سه ر سه وزه لانیی "بارالا" دا ده پروانیئت.. له و ته نیایی و گۆشه گیری به دا به شوین نوورینکدا ده گه رام که دلم پرووناك بکاته وه.

شه ویکیان له و ژووره بچکۆله سه ر نه گیراوه دانیشتیووم که له سه ر دره ختیکی سنه و به ری سه ر لوتکه ی ئهو چیا به (به ته خته) دروست کرابوو. کتوپر پیری به که م چه ندین جووری غه ربیی خسته پیش چاوی هه ست و شعورم، وهك ئه وه ی که له مه کتووبی شه شه مدا به پروونی باس کراوه. چونکه له هیمنی و کپیئ ئهو شه وه دا جگه له زایه له ی خه مناکی خشه ی گه لای داره کان هه یچ ده نگینکی تری تیدا نه ده بیسترا، هه ستم کرد ئهو زایه له یه سه ر جه می هه ست و نه سه کانه و ناخی پیری و غه ربیی پیکا و، به گوینی دلمدا چرپانندی و وتی:

(ههروهك پۆژی پرووناك بوو به م گۆره تاریکه و دنیا کفنی ره شی پۆشی، پۆژگاری ته مه نیشت - به هه مان جوور - شه وی به سه ردا دیئت و، پۆژگاری دنیا ش ده گۆرینت به شه و گاری به رزه خ و، پۆژی هاوینی ژیا نیشت ده بیئت به شه وی زستانی مردن)!

"دهروون" یشم به خه فه ته وه له وه لامدا وتی:

(راسته، من لی ره دا نامۆ و دوور له شار و نیشتمانی خۆمم. به لام جو دایی خۆ شه ویستانی درێژیایی ته مه نم که له په نجا سال تیپه ر بووه و له فرمیسک رشتن به دوایاندا هه یچی تر شک نا به م، نامۆیی به کی گه لێ دژوار تره له نامۆیی نیشتمان. ته نانهت ئه م شه و من هه ست به غه ربیی بهك ده که م که نازاره که ی گه لێ زیاتره له چا و غه ربیی سه ر لوتکه ی ئه م چیا به که ئه ویش پۆشاکی نامۆیی و خه فه تی پۆشیوه! چونکه "پیری" هه ره شه ی نزیک بو و نه وه ی کاتی جو دایی ته وا وه تی و کۆچی دوایم له م دنیا به لێ ده کات).

له‌تاوا، هەر له‌ناوه‌ندی ئەم نامۆیی‌یه‌ی که خه‌فته گه‌مارۆی داوه و ئەم خه‌فته‌ش که ئاوێته‌ی ئازاره، به‌دوای ترووسکایی‌یه‌کی نوور و ده‌رگایه‌کی هیوا و ئومێدا ده‌گه‌رام..

له‌ناکاودا "ئیمان به‌خوا" هات به‌فریامه‌وه و ده‌ستی گرتم و، له‌پاش هه‌ستکردن به‌و غه‌ریبی‌یه، ئاسووده‌یی و دلنه‌وایی‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئه‌وتۆی پێ به‌خشیم که ئه‌گه‌ر ئه‌و نازار و نامۆیی‌یه‌م چه‌ندان جار له‌هوش زیاتر بوایه هەر ده‌په‌ره‌واندنه‌وه و ئاسووده‌یی پێ ده‌به‌خشیم.

به‌ئێ خۆشک و برایی پیرم!

ماده‌م به‌دیهینه‌ریکی میه‌ره‌باغان هه‌یه، ئه‌وا ئیتر ئیحه‌ غه‌ریب و نامۆ نیین.. ماده‌م خوای گه‌وره هه‌یه، ئه‌وا ئیحه هه‌موو شتی‌کمان هه‌یه.. ماده‌م خوا و فریشته‌کانی هه‌ن، ئه‌وا ئەم دنیا به‌چۆل نی‌یه و، ئەم بیابان و هه‌ردانه‌ش که به‌چۆل دینه به‌رچاومان، له‌راستی دا پرن له‌مه‌لائیکه‌ت و به‌نده به‌ریزه‌کانی خوای گه‌وره.

به‌ئێ، نووری ئیمان به‌خوایه و، روانینه‌ دنیا له‌به‌ر خوای گه‌وره و له‌روانگی ئه‌و ئیمان‌ه‌وه، هه‌رچی دره‌خت و دار و به‌رد هه‌یه هه‌موویان ده‌کات به‌خه‌مه‌ه‌وین و هه‌وه‌ل و ئاشنایان، جگه له‌به‌نده خاوه‌ن هه‌ست و شعوره‌کانیشی. چونکه ده‌گونجی ئه‌و بوونه‌ه‌رانه به‌زمانی حالیان له‌گه‌لماندا بدوین و دلمان ده‌نه‌وه و بێ‌تاقه‌تیمان ده‌ربکه‌ن.

به‌ئێ، به‌ئهن‌دازه‌ی سه‌رجه‌می بوونه‌ه‌رانی گه‌ردوون و به‌ژماره‌ی پسته‌کانی کتییی ئەم جیهانه‌ گه‌وره‌یه، به‌لگه‌ له‌سه‌ر "بوونی خوای گه‌وره" هه‌یه.

هه‌روه‌ها به‌ئهن‌دازه‌ی هه‌موو ئامیره‌کانی سه‌رجه‌می گیانداران و ژماره‌ی ئه‌و خۆراک و نیعه‌تانه‌ش که به‌تایه‌تی پێ به‌خشیون و ته‌وه‌ره‌ی ره‌حه‌مت و میه‌ره‌بانی و چاودیری خوای گه‌وره‌ن، به‌لگه به‌ده‌سته‌وه هه‌یه که هه‌ر هه‌موویان رینماییمان ده‌که‌ن و ده‌مانگه‌یه‌ننه‌ ده‌رگای به‌دیهینه‌ری به‌خشنده و میه‌ره‌بان و پارێزه‌ری خۆشه‌ویستمان.

گومانیش له‌وه‌دانیه‌ که چاکترین و گه‌راترین تکا‌کار له‌وه‌رگانه‌یه‌دا: "ده‌سته‌وسانی" و "لاوازی" ن که له‌سه‌رده‌می پیریماندا په‌یدا ده‌بن و سه‌ره‌له‌ده‌ن.

که‌واته له‌بری ئه‌وه‌ی پشت له‌پیری هه‌لکه‌ین، ده‌بێ خۆشمان بویت و ریزی بزانی. چونکه شه‌فاعه‌تکارێکی جیی ئومیده له‌وه‌رگانه به‌رزه‌ی خوا وه‌نددا.

□ ئومیدی حەوتەم:

کاتێی که لە سەرەتای پیریدا خەندەى خوشحالیی "سەعیدی کۆن" نەما و جییى بۆ شین و گریانی "سەعیدی نوێ" چۆل کرد، دنیاخوازانى "ئەنقەرە" پێیان وابوو من وەك بارى پێشووم ماومەتەووە و هەر "سەعیدی کۆن"ى جارائىم، بۆیە بانگێشتیان بۆ کردم که بچم بۆ ئەوئى. منیش پۆشتم^(۱).

لە پۆزێكى كۆتایی پایزدا پۆشتمە سەر لوتكەى قەلاکەى ئەنقەرە، که لە من گەلى زیاتر دوو چاری پیری و پرتوکان بووبوو!

لەوئى ئەو قەلايەم وەك رووداوە میژووویى بەردبوووە کان هاتە بەرچاو!
جا بەهۆی پیربوونی سال لە وەرزی پایزدا و، پیری خۆم و، پیری قەلاکە و، پیری مرۆفایەتى و، پیری دەولەتى مەزنى عوسمانى و، مردنى خەلافەت و، پیربوونی دنیا بە گشتى، خەمىكى قوول، ناخى دەروونى گرتەووە و تەزوویە کى بەتینیش بە جەستەمدا هات..

ئەو حالەتە، ناچاری کردم که لەسەر لوتكەى ئەو قەلايەووە چاو بەناو بەرزایییەکانى ئایندە و شیو و دۆلەکانى رابوردوودا بگێرم و، بە دواى نوور و ئومید و شتىكى دلخۆشکەردا بگهڕێم، تاكو شەووەزەنگى چەر و تاریكى ئەو بارە پۆزى یەم بۆ رووناك بکاتەووە، لە تاریکایی ئەو هەموو چەشنە پیری یە تىك ئالوانەى دەورو بەرم، که نوقمى بوو، دەرى بەینیت^(۲)!

بۆ مەبەستى چاو گێران بە دواى نوور و ئومیددا، ئاورپىکم بە لای راستدا - که رابوردوو - دایەووە. ئەم لایەم لە دوورەووە لە شیوێى گۆرستانى باوك و باپیرائىم و

(۱) ئەمەش لە ۱۵۱۹۲۲/۹/۹ بوو، لەم سەفەرەى ئەنقەرەدا و لە رۆژى ۱۹/۱/۱۹۲۳دا بەیاننامەى کى گرنگى بۆ ئەنجومەنى نوینەران (مەجلیسى مەبعوثان) نووسى که (ژەنەرال کازم قەرەبەکر) لە ئەنجومەنە کەدا خویندیووە و سەرەتاکەى بەم شیوێە دەست پێدەکات: (یا أیها المبعوثون! إنکم لمبعوثون لیوم عظیم)! لە ئەنجامى خویندنەووەى ئەم وتارەدا نزیکەى (شەست نوینەر) رینگای خواپەرستى و بەجیهینانى فەرزەکانیان گرتەبەر، پاش ئەوێ ئەو دەورو بەرەى که لە ئەنقەرەدا تى کەوتیوون لە سەرچاوەى ئیمان دوورى خستبوونەووە. هەر لەم سەفەرەى ئەنقەرەشدا پەيامى (حوباب)ى چاپ کرد، لە بەرامبەر ئەو لەخوادوورى یەى که لە پەرەسەندن و بلابوونەووەدا بوو. (وەرگێر)

(۲) ئەم حالەتە پۆزى یە لە شیوێەى موناچاتدا، بە زمانى فارسى هاتە دلەمووە و نووسیم، پاشان لە پەيامى (حوباب)دا لە ئەنقەرە چاپ کرا. (دانەر)

تیکرای مرقایه‌تی دا هاته پیش چاو. واته له بریی ئەوه‌ی دلم بداته‌وه و نوورینکم پیی به‌خشیت، که چی ئەوه‌نده‌ی تر بیزاری کردم و دلی داگرتم!
پاشان ئاورم به لای چه‌پدا دایه‌وه - که ئاینده‌یه - به‌و نیازه‌ی دهرمانیکم تیدا ده‌ست بکه‌ویت. که چی ئەم لایه‌م له شیوه‌ی گۆرستانیکی گه‌وره و تاریکی خۆم و هاوچه‌شنه‌کانم و نه‌وه‌کانی داها‌توودا بیینی! به‌م جوړه، ئەم لایه‌ش دهرده‌که‌ی گرانتر کردم!

دوای ئەوه‌ی که دلم له "رابوردو" و "ئاینده" هه‌لکه‌ندرا، سه‌یرینکی کاتی "ئیس‌تا"م کرد. یه‌کسه‌ر له‌به‌ر چاوی روانینی میژوویمدا ئەم کاتەم له شیوه‌ی تابووتی تهرمی جه‌سته‌ی تیکشکاوم و به‌وینه‌ی سه‌ربراونیک له نیوان ژیان و مردندا هاته پیش چاو!
که ده‌ستم له‌م لایه‌ش داشوورد، سه‌رم به‌رز کرده‌وه و بۆ چله‌پۆپه‌ی دره‌ختی ته‌مه‌نی خۆم روانی. بینیم ته‌نها یه‌ک دانه‌ به‌ری گرتووه، ئەویش ته‌رمه‌که‌ی خۆمه و بۆم ده‌روانیت! یه‌کسه‌ر له‌تاوا سه‌رم داخست و روانیمه‌ره‌گ و ریشه‌ی دره‌ختی ته‌مه‌م.
بینیم خاک و گلی ژیر بینم تیکرا گلی جه‌سته و ئیسکی پرتوو کاوی منن که تیکه‌لی یه‌کتري بوون و خه‌لکی به‌سه‌ریاندا ده‌رۆن و پیی پیدا ده‌نین! به‌م شیوه‌یه، ئەم دوو روانیشه‌ش له بریی ئەوه‌ی دهرمانم بده‌نی و زامه‌که‌م ساپیژ بکه‌ن، که چی دهرده‌که‌یان پتر بۆ گران کردم و هیچ دهرمانیکم تیاياندا به‌دی نه‌کرد!

له‌ناچاری دا ئاورینکم به‌لای "دوا" وه‌دایه‌وه. بینیم ئەم دنیا فانی یه‌به‌ره‌و شیو و دۆلی بیهووده‌یی و پرووه‌و تاریکستانی "نه‌بوون" تلیر ده‌بیته‌وه! ئەم سه‌یر کردنه، ژه‌ه‌ری به‌سه‌ر زامه‌که‌مدا کردو، له‌بریی ئەوه‌ی ساپیژ و تیماری بکات پتر کولانديه‌وه و هینایه‌وه سۆ.
که له‌م لایه‌ش نائومید بووم، سه‌یرینکی "به‌رده‌م"ی خۆم کرد و روانیمه‌دوور.
ده‌بینم وا گۆره‌که‌م له‌سه‌ر چه‌قی رینگادایه‌و ده‌می لێ کردوومه‌ته‌وه و چاوه‌ریم ده‌کات! له‌پشتیشیه‌وه ئەو رینگا دوور و دریزه‌نه‌براوویه دهرده‌که‌ویت که چین له‌دوای چینی کاروانه‌کانی گرووی مرقای پندا تیپه‌ر ده‌بن!

منیش له‌به‌رده‌م ئەم هه‌موو گیروگرفته‌سه‌خت و سه‌رسوور هینه‌رانه‌ی که له‌هه‌ر شه‌ش لاهه‌وه‌رووم تیده‌که‌ن، بینیم هیچ پالپشتیکم نی‌یه‌که‌پشتی پیی به‌ستم و، جگه‌له‌به‌شیکي بجووکی ئەو ویسته‌هه‌نده‌کی‌یه‌(الإرادة الجزئية) نه‌بیئت که پیم به‌خشراره‌هیچ چه‌کینکی ترم به‌ده‌سته‌وه‌نی‌یه. که‌واته‌له‌به‌رده‌م هه‌موو دوژمنانی زۆر و شتانی زیانبه‌خش و له‌ژماره‌نه‌ها‌توودا ته‌نها ئەو چه‌که‌مرقانه‌یه‌نه‌بیئت که بریتی‌یه‌له‌(جوزئی

ئیختیاری) هیچی تر شك نابەم. بەلام لەبەر ئەوەی ئەم چە کەش لە خۆی دا کۆلەوار و ناتەواوە و، ناتوانی ت پڕواتە ناو کاتی "رابوردوو" تاکو خەم و خەفەتە کانی ئەویم نەهیلێت و بیسچیتە ناو "تایندە" وە تاکو هەر شتیکی سامناک لە پینگامدایە لەناویان بیات، ئەوا دلتیا بووم لەوەی کە نە دەستەلاتی چارەسەر کردنی سەر جەمی نازارە کانی خۆم هەیه و، نە دەشتاوم گشت هیوا و ئاواتە کانی رابوردوو و داها تووم بەینمەدی. بۆیە لە ناچاری دا دەست لە ئەژنۆ دانیشتم و دۆش دامام!

لەم کاتەدا کە لە هەر شەش لامەوێ چەندین جۆری بیزاری و سەرسامی و نائومیدی و تاریکی دەورەیان دا بووم، "نوورە کانی ئیمان" م بینی کە لە پرووی قورئانی پیرۆزی خاوەن ئیعبجازی بەیانەوێ دەدرەوشانەوێ! ئەم نوورانە بە هانامەوێ هاتن و هەر شەش لاکانیان بە چەندین نووری درەخشان بۆ پرووناک کردمەوێ، بە چەشێک کە ئەگەر ئەو بیزاری و تاریکی یە زۆرانە ی گەمارۆیان دا بووم سەد جارەش بیوانیەتەوێ، ئەو نوورانە سەروزیادی پرووناک کردنەوێ هەموویان دەبوون.

بەم جۆرە، ئەو نوورانە ی ئیمان یەک بە یەکی ئەو زنجیرە سامناک و درێژانە ی گۆری بە دلدانەوێ و ئومید و، سەر جەمی مەترسی یە کانیشی کرد بە هیوا ی گیان و ئارامی و ئاسوودەیی لە دل و دەرووندا!

بەلێ، "ئیمان" توانی ئەو وینە سامناکە ی "رابوردوو" - کە گۆرستانیکی گەورە بوو - بدرێنێت و بیگۆرێت بە ئەنجومەنیکی نوورانی و کۆگای خۆشەویستان. ئەمەشی بە "عین الیقین" و تەنانت بە "حق الیقین" پیشان دام..

هەر وەها ئەو "داها توو" هێ کە کاتی بە چاوی بێ ئاگایی یەوێ سەیری دە کەین وە کو گۆرینکی گەورە و فراوان دیتە پێش چاومان، "ئیمان" بە "علم الیقین" پیشانی دام کە لە راستی دا ئەنجومەنی میوانداریی خوا ی گەورە ی میهرەبانە کە لە کۆشکە کانی بەختیاریی هەمیشەیی دا بۆ میوانە کانی ئامادە ی کردووێ..

پاشان "ئیمان" ئەو دیمەنی تابووت و تەرمە ی کاتی "ئیستا" ی تیکشکاندو، تێی گەیاندم کە کاتی ئیستام مەلبەندیکی بازار گانی یە بۆ دواروژ و میوانخانە یەکی رازاوە ی خوا یی یە..

پاشان ئەو تاقە "بەر" هێ درەختی تەمەن کە چاوی بێ ئاگایی لە شیوێ "تەرم" دا پیشانی دام، دەر کەوت کە وانی یە. چونکە بە "علم الیقین" ئیمان پیشانی دام کە ئەوێ بریتی یە لە دەر باز بوونی "گیان" م - کە شیوا ی ژبانی هەمیشەیی یە و دەستیشانکراوی

به‌ختیاری هه‌تاها تابه - له هیلانه کۆنه‌که‌ی خۆی به‌ره‌و ژبانی ناو ئاسۆی ئه‌ستیره‌کان و گه‌شتوگوزار له ناویاندا..

پاشان رازه‌ نه‌ینی‌یه‌کانی ئیمان ده‌ریانخست که خاکی ئینسکی پرتوو کاوم و خاکی سه‌ره‌تای دروستبوونم به‌و شیوه‌ که‌م نرخه‌نی‌یه‌ که‌ پینی پیندا بنریت، به‌لکو ده‌ر گای میهره‌بانایی خوا و په‌رده‌ی سه‌ر رووی هۆله‌کانی به‌هه‌شته..

ئنجاکه‌یه‌ که‌م جار به‌ چاوی بێ‌ئاگایی‌یه‌وه‌ ده‌مروانی‌یه‌ حال و بارودۆخه‌ دارووخواوه‌کانی "دنیا" واده‌هاته‌ پینش چاوم که‌ له‌ شیو و دۆلی بیهروده‌یی‌یه‌وه‌ بکه‌ونه‌ ناو تاریکایی "نه‌بوون" هه‌. که‌چی "ئیمان" پيشانی دام که‌ ئه‌م ئالوگۆرانه‌ی دنیا بریتین له‌ نامه‌ و نووسراوه‌ سه‌مه‌دانی‌یه‌کانی خواوه‌ند و لاپه‌ره‌کانی نه‌خشونیگاری ناوه‌ جوانه‌کانی که‌ ئه‌رکی سه‌رشانیان ئه‌نجامداوه‌ و واتاکانی خۆیان راگه‌یانداوه‌ و به‌ره‌م و ئاکامی خۆیان له‌ بوونه‌وه‌ردا به‌جێ هێشتوه‌. به‌م جوهره‌ "ئیمان" تا پله‌ی "علم‌ الیقین" به‌ها و چیه‌تی (ماهیه‌)ی دنیا‌ی بێ‌ناساندم..

پاشان ئه‌و "گۆر" هه‌ی که‌ له‌وه‌و پینش و امده‌زانی بۆم ده‌روانیت و له‌سه‌ر چه‌قی رینگا له‌ مه‌لاسدایه‌ و چاوه‌روانم ده‌کات، "ئیمان" به‌هۆی نووری "قورئانی پیرۆز" هه‌ ده‌ری خست که‌ ئه‌و گۆره‌ بیریک‌نی‌یه‌ ده‌می لێ پان کردیتمه‌وه‌، به‌لکو پيشانی دام که‌ ئه‌و گۆره‌ له‌ راستی‌دا بریتی‌یه‌ له‌ ده‌ر گای چوونه‌ژووره‌ بۆ ناو "جیهانی پرووناکی". ئه‌و رینگا دوور و درێزه‌ش به‌ تاریکایی و نه‌بوون کۆتایی بێ‌ نایه‌ت، به‌لکو راسته‌ شه‌قامیکه‌ به‌ره‌و جیهانی "پرووناکی" و "بوون" و "به‌ختیاری هه‌میشه‌یی".

به‌م جوهره‌، ئه‌م حاله‌تانه‌ بوون به‌ ده‌رمانی ده‌رد و مه‌له‌هه‌می زامه‌کام. ئه‌مانه‌شم به‌ شیوه‌یه‌کی هینده‌ ئاشکرا به‌دی کرد که‌ گه‌یاندمیانه‌ قه‌ناعه‌تیک‌ی ته‌واو به‌و ئه‌نجامانه‌.

پاشان ئه‌م "جوزئی ئیختیاری" یه‌ که‌مه‌ی که‌ ته‌نها ده‌ستکه‌وتیک‌ی تابلیت هه‌نده‌کی هه‌یه‌، "ئیمان" به‌لگه‌نامه‌یه‌کی ئه‌وتۆی بێ‌به‌خشی که‌ به‌هۆیه‌وه‌ پال به‌ توانستیک‌ی ره‌هاوه‌ بداته‌وه‌ و، په‌یوه‌ندی به‌ میهره‌بانایی‌یه‌کی فراوانیشه‌وه‌ بکات له‌ دژی ئه‌و هه‌موو دۆژمنه‌ له‌ژماره‌به‌ده‌ر و تاریکی‌یه‌ زۆرانه‌ی که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌وره‌یان داوه‌. ته‌نانه‌ت هه‌ر خودی "ئیمان" ده‌بیت به‌ پروانامه‌یه‌ک به‌ ده‌ست "جوزئی ئیختیاری" یه‌وه‌. ئنجاکه‌ هه‌ر چه‌نده‌ش ئه‌م جوزئه‌ ئیختیاری‌یه‌ - که‌ چه‌کی مرۆفه‌ - خۆی له‌ خۆی‌دا کۆله‌وار و که‌م و کۆتا و ناته‌واوه‌، به‌لام گه‌ر به‌ ناوی خواوه‌ندی حق و له‌ پیناوی خوا و له‌ رینگای ئه‌ودا به‌ کارهینرا، ئه‌وا به‌ ناوی ئیمان‌ه‌وه‌ به‌هه‌شتیک‌ی هه‌میشه‌یی و فراوان به‌ پانتایی

پینج سهد سال رپی دهستی خاوه نه کهی ده خات. ئیماندار له مه دا وهک ئه و سهر بازه و ایه که نه گهر هیزه ههنده کی یه کهی خوی به ناوی دهوله ته وه به کار بهینیت، ده توانیت به ئاسانی چهنه کاریککی وانه نجام بدات که ههزاران جاریش له هیزه تایبه تی یه کهی خوی گهوره تر بیت.

ئنجاهه روهک "ئیمان" به لگه نامه یهک به دهستی "جوزئی ئیختیاری" ده سپیزیت، له هه مان کاتدا جلّه ووی جوزئی ئیختیاریش له دهست "جهسته" ده سینیته وه که هیچ دهسته لاتیکی به سهر ئاینده و رابوردوودا نی یه و، ده بداته دهست "دل" و "گیان"! جا له بهر ئه وهی باز نهی دل و گیان وه کو جهسته پابه ندی "کاتی ئیستا" نی یه و، چهنه سالیکی ئاینده و رابوردووش له سنووری باز نهی ژبانی دل و گیان دان، ئه واهم جوزئه ئیختیاری یه له ههنده کی یه وه ده ده چیت و ده بیت به هه مه کی. جا هه روهک به "هیزی ئیمان" ده رواته قوولایی شیو و دۆله کانی "رابوردوو" و تاریکیی خه م و خه فته کانی ئه وی له ناو ده بات، به هه مان جوړ و به "نووری ئیمان" سهر ده که ویت و ده فریت تا ده گاته لوتکه ی به رزایی یه کانی "ئاینده" ش و هه موو مه ترسی یه کانی تیدا له ناو ده بات!

به ئی، ئه ی خوشک و برایی پیرم و ئه ی ئه و که سانه ی که ده ر دیسه ری پیری نازاریان ده بات!

سو پاس بۆ خوا! ماده م ئیمه له ئیماندارانین و، ئه م ئیمان هه ش گه نجینه ی شیرین و رووناکی و خۆشه و یستی تا ئه م راده یه ی تیدا یه .. ماده م ئه م پیری یه شمان زیاتر ده ستمان ده گریت و ده مانباته به رده رگای ئه و گه نجینه، ئه و ده بی ههزاران شوکر و ستایش پیشکش به خوای گهوره بکهین له سهر ئه م پیری یه ی که رووناکیی ئیمانی ئاراسته کراوه.

□ ئومیدی هه شته م:

ئه مه ش له کاتی کدا بوو که چهنه تالیکی سپی - که نیشانه ی پیری یه - تیکه ئی مووی سهر م بوو بوون.

رووداوه سه خته کانی یه که م جهنگی جیهانی و، ئاسه واره قووله کانی دیل بوونم له رووسیا^(١) به سهر ژیا نمه وه، خه وی بی ناگایی منیان قورستر کردبوو. دوای ئه وه ش که له

(١) مامۆستا نوورسی له ١٩٦٦/٢/١٩ دا له به ره ی قه فقا ز له کاتی به رگری کردن له شاری (به دلیس) به دیل گیرا. له و کاته دا مامۆستا سهر کرده ی "تپه کانی یاری ده ده ران" بووه، که له قوتابی یه کانی و له خۆ به خسه ران

دیلی دهر باز بووم و گه‌رامه‌وه بۆ ئه‌سته‌مبول، ئه‌و پيشوازی‌یه ره‌نگین و گه‌رمه‌ی لیم کرا چ له لایه‌ن خه‌لیفه و چ له لایه‌ن "شېخولئیسلام" و چ له لایه‌ن سه‌رکرده‌ی گشتی و چ له لایه‌ن قوتاییانی زانسته‌ی شه‌رعی‌یه‌ی کانه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌و ریزلیگرته‌ی گه‌رنگه‌ی که له راده‌یه‌ی کدا بوو من شایسته‌ی نه‌بووم، هه‌موو ئه‌مانه، هاو‌ده‌م له گه‌ل مه‌ستی و بێ‌ئاگایی لاوی‌دا، بوون به‌هۆی دروستبوونی باریکی رۆحیی ئه‌وتۆ که خه‌وی بێ‌ئاگایی منیان له جارێان قورستر کرد، به‌ راده‌یه‌ک که دنیا‌م به‌ هه‌میشه‌یی ده‌هاته به‌رچا‌و! هه‌روه‌ک "ده‌روون" یشم هینده به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر خۆی پا‌ه‌ندی دنیا کردبوو وه‌ک بلی‌ی هه‌رگیز مردنی له‌ رینگادا نه‌ییت!

ئاله‌م کاته و له‌ مانگی ره‌مه‌زانی پیرۆزدا سه‌ریکی مز‌گه‌وتی "با‌یه‌زید" م‌دا له ئه‌سته‌مبول، به‌و نیازه‌ی که له‌ سه‌ر زاری قورئان‌خوینه‌ دلسۆزه‌ کانی ئه‌وی گوی له قورئانی پیرۆز را‌بگرم. ئه‌وه‌بوو له‌ سه‌ر زمانی قورئان‌خوینه‌ کانه‌وه ئه‌و را‌گه‌یانده‌ توند و به‌هێزه‌ی قورئانی پیرۆزی ئه‌عجاز به‌خشم بیست که به‌ گو‌فتاره‌ به‌رز و ئاسمانی‌یه‌که‌ی خۆی مردن و نه‌مانی مرۆف و هه‌موو زینده‌وه‌ریکی له‌ ئایه‌تی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ دا (آل عمران: ۱۸۵) به‌ ئاشکرا را‌گه‌یانده‌وه!

ئهم را‌گه‌یانده‌ توند و به‌هێزه‌ هینده به‌ گه‌رمو‌گو‌ری پۆشته‌ ناو گویمه‌وه که هه‌موو چینه‌ چر و ئه‌ستوره‌ کانی خه‌وی بێ‌ئاگایی و مه‌ستی منی بری‌ی و جینی خۆی له‌ ناخی دله‌دا کرده‌وه!

دوای ئه‌وه له‌ مز‌گه‌وت دهر‌چووم.

پاش چه‌ند رۆژێک هه‌ستم کرد که پاشاوه‌ی ئاسه‌واره‌ کانی ئه‌و خه‌وی بێ‌ئاگایی‌یه‌ی که له‌ میژه‌ جینی خۆی له‌ ناخی مندا کردبووه‌وه، وه‌ک زریانیکی گه‌وره‌ و سه‌خت له سه‌رمدا ده‌جوولا، و، خۆم وه‌ک که شتی‌یه‌ک ده‌بینی که له‌ ناو شه‌پۆلی ده‌ریادا قیبله‌نما‌که‌ی به‌ راست و چه‌پدا بخولیته‌وه و له‌ کار که‌وتییت. ده‌روونم له‌ ناو ئاگرینکی چه‌ره دوو که‌لاوی‌دا هه‌لده‌قرا. خۆ هه‌ر کات له‌ ئاوینه‌دا سه‌یری خۆم ده‌کرد، سووه‌ سپی‌یه‌کان پێیان ده‌وتم: وریابه‌!!

به‌لێ، ئهم جاره به‌ په‌یدا بوون و بیدار کردنه‌وه کانی ئه‌و چه‌ند تاله‌ سپی‌یه‌ هه‌موو شتی‌کم له‌ لا‌روون بووه‌وه. چونکه‌ بینیم ئه‌و لاوی‌یه‌ی که من زۆر جار پێی ده‌نازیم و

تی گه‌یشتم که ئەم شتانه‌ی تا ئیستا منیان خه‌له‌تاند، له‌مه‌ودوا هیچ دلنه‌وایی و پرووناکی‌یه‌کم پێ نابه‌خشن.

جا بۆ ئەوه‌ی ئەم جارهیان به‌ته‌واوی له‌خه‌وی بێ ناگایی بیدار بیمه‌وه، ده‌ستم کرده‌وه به‌گوێ راگرتن له‌و قورئان خوێنه‌ به‌رێزانه‌ی ناو مزگه‌وتی "بایه‌زید" بۆ مه‌به‌ستی خویندن و وه‌رگرتنی وانه‌ ئاسمانی‌یه‌که‌ی قورئانی پیرۆز. ئیتر له‌م رێ‌یه‌وه و له‌ ناوه‌ندی فهرمانه‌ خاوین و پیرۆزه‌ کانی په‌روه‌ردگارددا مزگینێ‌یه‌ کانی ئەو رابه‌ره‌ ئاسمانی‌یه‌م بیست که‌ له‌ ئایه‌تی: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا...﴾ (سورة البقرة: ٢٥) رابگه‌یاندوه‌وه.

به‌ئێ، کاریگه‌ریی ئەو رێژنه‌ و به‌ره‌که‌ته‌ی له‌ قورئانی پیرۆزه‌وه‌ ده‌ستم که‌وت، هانی دام که‌ له‌ ناو ئەو شتانه‌ی سه‌رسامیان کردبووم و خستبوومیانه‌ ناوئمی‌دی و دلته‌نگی‌یه‌وه، به‌ شوێن ئومێد و پرووناکی‌دا بگه‌رێم.

هه‌زاران شوکر و ستایش بۆ به‌ده‌یه‌ته‌ری به‌خشنده‌م که‌ یارمه‌تی دام بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌رمان له‌ هه‌مان نه‌خۆشی‌دا و، بینه‌ی پرووناکی‌ له‌ هه‌مان تاریکی‌دا و، هه‌ست کردن به‌ دلته‌وایی له‌ هه‌مان نازار و سامناکی‌دا!

یه‌که‌م جار سه‌یرینکی‌ ئەو "پروو"م کرد که‌ خه‌لکی‌ ده‌ترسینیت و له‌ پێش‌چاوی هه‌مواندا سامناک ده‌رده‌که‌وت، که‌ بریتی‌یه‌ له‌ پرووی "مردن"! به‌ نووری قورئانی پیرۆز بۆم ده‌رکه‌وت که‌ پرووی راسته‌قینه‌ی مردن سه‌باره‌ت به‌ ئیماندارانه‌وه‌ پروویه‌کی‌ جوانی پرووناکه‌، هه‌رچه‌ند دیوی ده‌ره‌وه‌ی به‌ په‌رده‌یه‌کی‌ ره‌شی‌ تاریک و ناشیرین و ترسناک داپۆشراوه‌. ئەم راستی‌یه‌شمان به‌ جۆرینکی‌ گومان‌پر له‌ زۆر په‌یامدا چه‌سپاندوه‌وه. به‌ تایبه‌ت له‌ "وته‌ی هه‌شتم" و "مه‌کتووبی بیستم"دا پروونمان کردوه‌وه‌ته‌وه‌ که‌: "مردن" له‌ ناودانی هه‌تاهه‌تایی و جودایی هه‌میشه‌یی‌ نی‌یه‌، به‌لکه‌ پێشه‌کی‌ و سه‌ره‌تای ژیاينکی‌ هه‌میشه‌یی‌یه‌ و.. مۆلت و سه‌وانه‌وه‌یه‌ و.. کۆتایی هینانه‌ به‌ ئه‌رکی‌ کارمه‌ندی ئەم ژیانه‌ و.. شوێن‌گۆڕین و به‌ یه‌ك شادبوونه‌وه‌یه‌ له‌ گه‌ل کاروانی ئەو خۆشه‌ویستانه‌ی که‌ کۆچیان بۆ جیهانی به‌رزه‌خ کردوه‌وه.

به‌م جوړه‌ و له‌ روانگه‌ی ئەم راستی‌یانه‌وه‌، پرووی گه‌ش و پرووناکی‌ مردنم دی. بێ گومان نه‌ك به‌ ترس و له‌رزه‌وه‌، به‌لکه‌ - له‌ پروویه‌که‌وه‌ - به‌ روانینی‌ سه‌ز و تاسه‌مه‌ندی‌یه‌وه‌ بۆم روانی. که‌ ئەمه‌ش بوو به‌هۆی ئەوه‌ی یه‌کی‌ له‌ نه‌هینی‌یه‌ کانی یادی مردن (رابطه‌ الموت)م بۆ ده‌ربکه‌هویت که‌ رێبه‌روانی رێبازه‌ کانی "ته‌سه‌وووف" ئەنجامی ده‌ده‌ن.

پاشان سەرنجی "سەردەمی لاوی" م دا که سەردەمی که هەموو که سەیک شەیدایەتی و خەفەت بە نەمانی دەخوات و، وە کو لاوی من، لە هەموو که سەیک تریش بە بی تاگایی و گوناھبەری دەچیتە سەر! بێنیم لە پشت ئەو بەرگە رازاوە نەخشاوەیی لاوی یەو و پرووێ کی ناشیرین و تەنانت سەرسوورەین و مەستکەر هەیه که بەو بەرگە داپۆشراوێ. خۆ ئە گەر من راستی و چیهەتی لاویم نەزانیایە، ئەوا با تەمەنیکی سەد سالییشم ببوایە، هەتا دوا هەناسەیی ژیا ئێم دوو چاری خەفەت و گریانی دەکردم، بۆ ئەو چەند سالیە که مەمی که بە مەستی و پیکەنینەو دەچیتە سەر، بە وینەیی ئەو شاعیرەیی که بە خەفەت و ئازاریکی تالەو بۆ لاوی خۆی گریاوە و وتووێتی:

أَلَا لَيْتَ الشَّبَابَ يَعُودُ يَوْمًا فَأُخْبِرُهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبُ^(۱)

بەلێ، ئەو پیرانەیی که بە جوانی لە نەینی یەکانی تافی "لاوی" نە گەشتوون، بە وینەیی ئەم شاعیرە، تەمەنی پیریان بە خەفەت و گریانەو دەبەنە سەر، بۆ لە دەستچوونی "سەردەمی لاوی" یان.

ئە گەر گەشە و لێتاتووێی هەرەتی "لاوی" لە باوەرداریکی هێمن و ژیر و دل بیدار و بە ویقاردا جێی خۆی بکاتەو و، وزە و هیزی لاوی لە خواپەرستی و کردەوێ چاک و بازرگانیی دواڕۆژدا بە سەر بیات، ئەوا دەبێت بە گەورەترین هیزی خێر و چاکە و باشترین هۆی بازرگانی و جوانترین و بەتامترین مایەیی چاکە کاری.

بەلێ، سەردەمی لاوی، سەردەمیکی گەلێ بە نرخە و نێعمەتیکی گەورەیی خواپی و شادمانی یەکی بە تام و خوشە، بۆ که سەیک که باش بە کاری بەنیت و ئەر که ئایینی یەکانی سەر شانی جێی بە جێ بکات. بەلام ئە گەر سەردەمی لاوی رینگای راستی تیدا نە گیریتە بەر و لە گەل داوین پاکی و خواپەرستی دا هاو دەم نەبیت، ئەوا گەلێ مەترسی سەخت و لەناو دەری لە رینگادایە. چونکە هاندان و هەلەشەیی ئەم سەردەمی تەمەن "بەختیاریی هەمیشەیی" و "ژیانی دواڕۆژی" م رووف لەناو دەبات، تەنانت لەوانەیی ژیا ئێم دنیا شی تیکبشکینیت. که ئەمەش دەبێت بە هۆی ئەوێ لە سەردەمی پیری دا خەفەت و ئازاریکی زۆر دەر خواردی ئەو که سە بدات، تەنها لە بەر چەند سالیکی کەم که بە کەیف و شادی یەو لێی چوو تە سەر.

(۱) کورد لە واتای ئەم بەیتە شیعەرە عەربی یەدا و وتووێتی:

خۆزگا گەنجی یە کەم ئە گەر ا دواوێ گلهیی پیریم ئە کرد بە لاوێ

(وێر گێب)

جاله‌بهر ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی خه‌لكی سه‌رده‌می لاوی‌یان به‌بێ زیان لێ ناچێته‌ سه‌ر،
ئه‌وا ده‌بێ ئێمه‌ی پیر و به‌سال‌چوو سوپاسینکی زۆری خوای خۆمان بکه‌ین که‌ له‌ زیان و
مه‌ترسی‌یه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ رزگاری کردوین.

له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ تام و له‌زه‌ته‌کانی "لاوی" - وه‌ك هه‌موو شتیکی تر - له‌ ئه‌نجامدا
ده‌برینه‌وه‌ و کۆتایی‌یان پێ دیت. جا ئه‌گه‌ر ئه‌م سه‌رده‌مه‌ به‌ په‌رستش و کرده‌وه‌ی چا‌ک
به‌ سه‌ر بیری‌ت ئه‌وا به‌روبوومی نه‌پراوه‌ و به‌رده‌وام به‌ مرۆف ده‌به‌خشیت و ده‌بیت به‌هۆی
ده‌ستخستنی لاوتی‌یه‌کی هه‌تاهه‌تایی له‌ ژیا‌نیک‌ی هه‌میشه‌یی دا.

پاشان سه‌یری‌کی ئه‌م دنیا‌یه‌م کرد که‌ زۆربه‌ی خه‌لكی شه‌یدا و گه‌یژده‌ی بوون.
به‌هۆی نووری قورئانی پیرۆزه‌وه‌ بینیم (سێ) دنیا‌ی گشتی هه‌یه‌ که‌ تیه‌ه‌لکیشی‌یه‌ کتری
بوون:

یه‌ که‌م: ئه‌و دنیا‌یه‌ی که‌ ده‌روانیه‌ ناوه‌ جوانه‌کانی خوای گه‌وره‌ و ئاوینه‌ی ئه‌و
ناوانه‌یه‌.

دوو هه‌م: ئه‌و دنیا‌یه‌ی که‌ ده‌روانیه‌ پ‌رۆژی دوا‌یی و کێلگه‌ی چاندنی تۆوی ئه‌و دنیا‌یه‌.
سێ هه‌م: ئه‌و دنیا‌یه‌ی که‌ ده‌روانیه‌ ئه‌هلی دنیا و گو‌م‌رایان و، جینی گالته‌ و گه‌پ و
را‌بو‌ار دنیا‌نه‌.

هه‌روه‌ها بۆم ده‌ر که‌وت که‌ هه‌رچی که‌سه‌ له‌ ناوه‌ندی ئه‌م دنیا‌یه‌دا دنیا‌یه‌کی گه‌وره‌ و
تایه‌تی خۆی هه‌یه‌. واته‌ هه‌نده‌ی ژماره‌ی مرۆف دنیا‌ی تیه‌ه‌لکیشی‌یه‌ کتری هه‌یه‌. به‌لام
دنیا‌ی تایه‌تی هه‌موو که‌سێک له‌ سه‌ر بناغه‌ی ژیا‌نه‌ تایه‌تی‌یه‌ که‌ی ئه‌و که‌سه‌ را‌گه‌یر
بووه‌ و، هه‌ر کات جه‌سته‌ی ئه‌و که‌سه‌ پ‌رو‌خا و تیکشکا، ئه‌وا دنیا‌که‌ی پ‌رو‌خواوه‌ و
قیامه‌تی به‌ریا بووه‌. جال‌ه‌بهر ئه‌وه‌ی بێ‌ئا‌گیا‌ن به‌م خه‌یرایی و کتوپ‌ری‌یه‌ هه‌ست به‌
پ‌رو‌خانی دنیا‌ی تایه‌تی‌یه‌ که‌ی خۆیان نا‌که‌ن که‌ ئا‌وا به‌ زوویی هه‌ره‌س ده‌هه‌ینیت و کۆتایی
پێ دیت، ئه‌وا شه‌یدا‌ی ده‌بن و پیا‌ن وایه‌ که‌ وه‌ك دنیا‌ دامه‌زراوه‌ گشتی‌یه‌ که‌ی
ده‌رو‌به‌ریان وایه‌!

منیش که‌ بیرم کرده‌وه‌، له‌بهر خۆمه‌وه‌ وتم:

بێ‌گو‌مان منیش - وه‌کو‌ خه‌لكی - دنیا‌یه‌کی تایه‌تی‌یه‌ خۆم هه‌یه‌ و، دنیا‌که‌ی منیش
وه‌کو‌هی ئه‌وان به‌ خه‌یرایی و له‌ پ‌ر ده‌رو‌وخیت. ئیتر ده‌بێ‌ چ سو‌ودێک له‌ دنیا
تایه‌تی‌یه‌ که‌ی ته‌مه‌نه‌ کورته‌ که‌مدا بییت؟!

به نووری قورئانی پیروز بۆم دهر کهوت که ئەم دنیا تاییه تی بهی من و خه لکی:
 خانه به کی کاتی به بۆ بازار گانی و.. میوانخانه به که هه موو رۆژنیک له میوان پسر
 ده بیست و پاشان خالی ده بیته وه و.. بازار پکی سهر ریگایه بۆ ئەوانه ی که دین و
 ده پۆن و.. کتییکی کراوه ی به دیهینهری وینه کیشه که دانستی خوی گه وه نووسین و
 کوژاندن وه ی به ویستی خوی تیدا ده کات و.. هه موو به هاریکیشی نامه به کی نه خشاوی
 رازا وه وه و.. هاوینه کانیشی چامه به کی هۆنراوه ی به سۆز و ره نگینه و.. چهنه
 ناوینه به کی هه میشه نوی بووی نه وتویه که دهره شان وه ی ناوه جوانه کانی کرد گاری
 شکۆمه ندیان تیدا دهره که ویت و.. باخچه و کیلگه ی تیدا چاندنی تۆوی نه ودیایه و..
 گولدانی میهره بانیی خوا وهنده و.. کار گه به کی کاتی به بۆ ناماده کردنی ئەو تابلۆ
 په ره دگاری به هه میشه بی یانه ی که له جیهانی هه تاهه تایی و نه مری دا پیشان ده درین.
 ئیتر منیش، که ئەمهم بینی، له لایه نی خۆمه وه شو کرانه ی زۆرم پیشکەشی خوا وهندی
 به دیهینهری به خشنده م کرد بۆ ئەوه ی که دنیای له سهر ئەم شیوه به به دی هیئاوه!
 به لام ئەو "خۆشه ویستی" به ی که بۆ ئەوه له ناخی مرۆفدا جیگیر کراوه تا کو بۆ دوو
 پرووه جوانه که ی دنیا به کاری بهینیت که دهره واننه ناوه جوانه کانی خوی گه وه وه
 رۆژی دوایی، که چی مرۆف نیشانه که ی نه پینکا و به هه له دا چوو کاتی که ئەو
 خۆشه ویستی به ی له جینگای خۆی دا به کار نه هیئا و به ره وه پرووه ناشیرینه زیان به خشه که ی
 سئ هه می دنیا وه ری چه رخانده. بۆیه فه رموده پیروزه که ی پیغه مبه ری ئازیزی ﷺ تیدا
 هاته دی که ده فه رموی:

"حب الدنيا رأس كل خطيئة"^(١).

جا ئە ی خوشک و برایی نی پیرم!

من به هۆی نووری قورئان و یادخستنه وه ی پیری و ئەو پرووناکی به ی که ئیمان به دلای
 منی به خشی، ئەم "راستی" به بینی که به چه ندین به لگه ی گومان پر و سه لینه ریش له
 گه لسی په یامدا چه سپاندوومه. ئیتر ههستم کرد که ئاسووده یی و دلنه وایی راسته قینه و

(١) رواه البيهقي في الشعب باسناد حسن إلى الحسن البصري رفعه مرسلًا، وذكره الديلمي في الفردوس،
 ورواه البيهقي أيضاً في الزهد وأبو نعيم من قول عيسى بن مريم، وآخرون يعدونه من كلام ابن مسعود أو
 جندب البجلي رضي الله عنهم. برواه: (كشف الخفاء: ١٠٩٩)، (ضعيف الجامع الصغير وزادته: ٢٦٨١).

(وه رگير - له چاپه عه ره به ی به که وه)

ئومىدى بەھىز و پروناكىي درەخشان سەبارەت بە من ھەر تەنھا لەو راستى بەدايە. بۆيە بە ھانتى پىرى و بەسەرچوونى سەردەمى لاویم، رازى و دلخۆش بووم!
دەسا ئۆھش - ئەى خوشك و برايانى پىرم! - لەدەست پىرى مەگرىن و پىنى دلگران مەبن. بەلكو ھەمىشە لە شوكر و سوپاسى خواى گەورەدا بن. چونكە مادەم ئۆھ ئيماندارن و، "راستى" ش بەو جۆرە دەدوئیت كە باسمان كرد، ئەوا با گريان و پەژارە ھەر بەشى گومرا و بى ئاگايان بىت، نەك ھى ئۆھمە.

□ ئومىدى نۆھەم:

ئەو كاتەى لە يە كەم جەنگى جىھانى دا بە دىل گىرام، لە شارىكى دوورى باكوورى خۆرھەلاتى پرووسيا دەژيام كە ناوى "كۆستزما" بوو. ئەو شارەش مزگەوتىكى بچوو كى تەتارە كانى لى بوو كە لەسەر كەنارى پرووبارى "فۆلگا" ى بەناوبانگ بنیات نرابوو.
منىش لە نىوان ئەفسەرە دىلە كانى ھاوئەلما دلئەنگى داىگرتبووم و سەوداى گۆشە گىرى كەوتبوو سەرمەو، بەلام نەياندەھىشت بەبى روخسەت كەس پرواتە دەروەى ئۆردو گاي دىلە كان. پاشان ھەرچۆن بوو ھىشتيان بە كەفالتى تەتارە كان پرۆمە دەروە و لە مزگەوتە كەدا بۆيم. ئىتر شەو بە تەنبايى لەوئى دەمامەو و دەخەوتم.
بەھارىش نزيك بوو بوو ھەو، شەو گارى ئەو ناوچە دوورەش گەلى درىژ بوو.
لەو شەو درىژ و تارىكانەدا كە بە پەژارەى پەشى غەرىبى خۆيان دا پۆشيبوو، زۆر جار ھەتا پۆژم دە كەدەو خەو لە چاوە كاتم دەزرا! خۆ لەو شەوانەشدا ھىچ دەنگىك بەر گوى نەدە كەوت جگە لە خورەى خەمناكى پرووبارى فۆلگا و چر كەى ناسكى تەكەى باران و پەژارەى جودايى نەبىت كە لە ھاژە و وژەى باو دەھاتە گويم! ھەموو ئەمانەش منيان لەو خەو قورس و قوولەى بى ئاگايى - بۆ ماو ھە كى كاتى - بىدار كەدەو.

خۆ ھەرچەند ھىشتا خۆم بە پىر نەدەزانى، بەلام ھەر كەسىك جەنگى جىھانىيى بىنبايە دەبوو پىر ببوايە! چونكە چەند رۆژنىكى ئەوتۆ ھاتن و رۆشتن كە منالايان تىدا پىر دەبوو! وەك بلىيى يە كىك لە نەھنى يە كانى ئايەتى: ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ (المزمل: ١٧)
رۆشتىتە ناويانەو! لەبەر ئەو ھەو بوو كە ھەرچەندە بە تەمەن نەگەشتبوومە چل سال، كەچى خۆم وەك پىرىكى ھەشتا سالى دەھاتە بەرچاوا!

لهو شهو گاره تاريك و خه مناك و دريژانه دا و، لهو دهو رو به ره نو قم بووه ی ناو په ژاره ی غه ریبی و، له ناوه ندی ئه و باره ئازاره خشه ی خو مدا، ناو میدی به کی هینده قورس خو ی کوتایه سهر سنگم که به جارئ هموو هیوا و ئومیدیکي بریم سه باره ت به ژیا نم و گه رانه وه م بۆ نیشتمانم! خو هه رکات که ئاورم به لای ته نیایی و بی ده سه لاتی بی خو مدا ده دایه وه، به ته وای هموو ئومیدیکم ده پرا و بی هیوایی سه ری تی ده کردم..

به لام یارمه تیم له قورئانی پیروزه وه بۆ هات و، "زمان" م دهستی کرد به دوو پاتکر دنه وه ی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران: ١٧٣).
"دل" یشم به گریانه وه و تی:

غریم بی کسم ضعیفم ناتوا م الأمان گویم عفو جویم مدد خواهم ز در گاهت إلهی به لام "روح" م که خو شه ویستانی زووی شاره که می که و ته وه یاد و مردغمی له م غه ریبی به دا هاته بی ش چاو، شیعه کانی "نیازی" ی خو ینده وه که له دووی هاوړی ده گه ریت:

"به لای هموو خه فه تیکي دنیا دا گوزه رم کرد و..
داهه شه قه ی بال به ره و "نه بوون".

ده فپیم به تاسه وه و، له هموو ساتیکدا هاوارم ده کرد:
هاوړی.. هاوړی...!"

به هه ر حال.. "لاوازی" و "ده سه و سانی" م لهو شه وه تاريك و خه مناك و دريژانه ی که تاریکی جودایی و نامویی داپیژ شیبوون، گه یشته راده یه ک که له ده ر گای میهره بانبی خوا وه ند نزیکیان خسته وه و بوون به مایه ی گه رابوونی نزا و پارانه وه کاتم و تکاکارم له حوزووری خوای گه وه دا. به شیوه یه ک که تا ئیستاش من سه رسامی ئه وه م که چۆن توانیم دوا ی چه ند رۆژیکی که م رابکه م و، به جوړینکی چاوه پروان نه کراو ماوه به کی هینده دوور و دريژ بپرم که مه گه ر به سالتیکي ته و او ده نا به و ماوه که مه نا بپریت، بی ئه وه ی شتیکی ئه و توش له زمانی رووسی بزاتم!! چونکه به جوړینکی زور سه یرو سه رسوور هیته ره لهو دیلی به رزگارم بوو، ئه ویش ته نها به فه زلی چاودیربی خوای گه وه بوو که ناردی به هانای "لاوازی" و "ده سه و سانی" مه وه. به م جوړه له رپی "وارشو" و "قیه ننا" وه گه یشته مه وه "ئه سه مبول". گه شتی دوور و دريژی ئه م راکر دنه شم هینده به ئاسانی به ده سه وه هات که ئازاترین کهس له وانه ی زمانی رووسی ده زانن کاری وایان بۆ نه ده چوو ه سه ر.

جا بە ئیلهامى حالەتە كەى ئەو شەوہى كە لە مز گەوتە كەى لىوارى فوئگادا بردمە سەر، ئەم بریارەم دا:

(لەمەولا دەست ناخەمە ناو كاروبارى خەلكى و، پاشماوەى تەمەنم لەناو ئەشكەوتە كاندا بە گۆشە گىرى دەبەمە سەر. خۆ مادەم ھەر دەبى لە كۆتايى دا بە تەنبايى پرۆمە ناو گۆرە كەم، دەبا ھەر لە ئىستاوہ خۆم لە گەل ئەو تەنبايى و گۆشە گىرىيە رابھىنم)!

بەلنى، وام بریار دا. بەلام - بە داخەوہ - خۆشەويستە زۆر و دلسۆزە كانى ئەستەمبوولم و ژيانە برىقەدار و رازاوہ كۆمەلايەتىيە كەى ئەوى، بە تايەتى رېزگرتن و رووتىكردى خەلكى لىم - كە ھىچ سوودىكىشى تىدانىيە - ھەموو ئەمانە، بریارە كەمیان بۆ ماوہيە كى كەم لە بىر بردمەوہ. وەك بلىنى ئەو شەوہ تارىكەى غەربىيە كەم پەشەنەى رووناك و بىنەر بوويىت لە چاوى ژيانمدا و، رۆژگارە رازاوہ و پەنگىنە كانى ژيانى ئەستەمبووليش - لەبەر ئەوہى شتى دوورىان نەدەبىنى - بەشە نەبىنە كەى سېنىيى چاوم بن! ئىتر بەم جۆرە چاوم لە يەك نا و خەويكى قوولتى قورسەم لى كەوت، تا داوى دوو سال لەسەر كتىبى "فتوح الغيب"ى شىخ عەبدولقادارى گەيلانى چاوم كردهوہ!

دەسا خوشك و برىيانى پىرم!

باش بزائن كە "لاوازى" و "دەستەوسانى" بۆ ئەوہ لە پىرى دا دانراون تاكو بىن بەھۆى دەستخستنى مېھرەبانى و چاودىرىيى خواى پەروەردگار. من خۆم بەھۆى گەلنى رووداوى ژيانى خۆمەوہ شايتەتى لەسەر ئەم راستىيە دەدەم. جگە لەمە، مېھرەبانىيى خواوہندىش لەسەر رووى زەوى دا بە باشى ئەمە دەسەلمىنىت و بە جوانى دەرى دەخات. چونكە لە كاتىكدا كە بى دەستەلات ترين و لاواز ترينى گيانداران بىچووە كانيانن، كە چى جوانترين و ناسكترين و بەتام و لەزەت ترين شىوہ و حالەتە كانى مېھرەبانى لەو بىچووانەوہ دەردە كەويت. نايبىت دەستەوسانىيى بىچووى ناو ھىلانە كان چۆن داىكانيان دە كات بە خزمەتكار و سەربازى چاوەرپىيى فەرمان؟ ئەوہ تا دوور و نزىك دە گەرپىن بۆ پەيدا كردن و ھىنانى رۆزىيى ئەو بىچووانە؟ بەلام ھەر ئەوہ نەدى بىچووە كانيان پەر و بال دەردە كەن و لاوازىيان تىدا نامىنىت، ھەر خودى ئەو داىكانە بىيان دەلنىن: برۆن، بۆ خۆتان رۆزىيى خۆتان پەيدا بكەن. ئىتر ھىچ گوىيان پى نادەن و خەمیان ناخۆن!

ههروهك نهیئیی میهره بانیی خوای گهوره سهبارت بهم بیچووانه بهم جوره ده کهوینته کار، بۆ ئه و پیرانهش به هه مان جوره که له گو شه ی دهسته و سانی و بی دهسته لاتی به وه وه کو منالی ساوا و بیچوویان لئ هاتووه!

ئه زموونی تاییه تیی خۆم قه ناعه تیکی ته وای پئ به خشیوم که ههروهك میهره بانیی خواوه ند رۆزیی ئه و ساوا و بیچووانه - به هۆی بی دهسته لاتی یانه وه - به شیوه کی سه رسوور هینهر ده نیریت و سه رچاوه ی مه مکه ان ده ته قینیه ته وه و وهك لافاوی به خوری لئ ده کات بۆیان .. به هه مان جۆر، رۆزیی ئه و پیره باوه دارانهش که وهك منالی ساوا و بی گونا هیان لئ هاتووه، له گه نجینه ی میهره بانیی خواوه ند و له شیوه ی به ره که تدا بۆیان ره وانه ده کریت. ستوون و پشتیوانی به ره که تی هه ر مالیک ته نها ئه و پیرانه ن که تیای دا ده ژین. هه ر ئه و پیره نوێژیا کانه ن که مالیان ئاوه دان کردو وه ته وه، ده بن به هۆی پاراستنی ماله کانیا ن له هه موو به لا و گهرو گرتیک.

ئه م راستی بهش به شیکیی فه رموو ده یه کی پینه مه به ر ﷺ ده یچه سپینیت که ده فه رموی:
 "... لولا الشیوخُ الرکعُ لصبٌ علیکم البلاء صباً" (١).

ئیه تر ماده م "لاوازی" و "دهسته و سانی" ی سه رده می پیری، ده بن به ته وه ره ی ده سه تخستنی میهره بانیی خوای گه وه ..

ماده م قورئانی پیرۆزیش له پینج په لدا و به شیوازیکی ئیعه جاز به خشی ناوازه، داوا له منال و نه وه کان ده کات که ریزی دایک و باوک بگرن و، به سۆز و به زه یی و میهره بان بن بۆیان:

﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفَ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا * وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ (الإسراء: ٢٣ - ٢٤) ..

ماده م ئیسلام فه رمانی به به زه یی و ریزلینگرتنی پیران داوه و، سه روشتی مرؤفا به تیش خواستی له سه ر ئه م به زه یی و ریزه یه ..

(١) له سه رچاوه کاندا بهم جوره یه: (لولا عباد الله رکع وصبیه رضع و سه هاتم رتع لصب علیکم البلاء - و فی روایه العذاب - صبا). واته: ئه گه ره له به ر پیرانی نوێژیاک و منالانی شه ره خۆر و ئازه لانی موحتاج به له وه ر نه بوایه، ئه و ده ر دو به لاتان به سه ردا ده باری. رواه الطیالسی و الطیرانی و ابن منده و ابن عدی و غیره م عین ابی هریره رفعه ... و رواه السیوطی فی الجامع الصغیر - الحدیث نفسه - ثم رص رصاً، قال المناوی نقلاً عن الهیثمی. وهو ضعيف. (باختصار عن كشف الخفاء ١٦٣/٢). (وه رگیز)

ئەوا دەبى ئىمەى بەسالاچوو "پىرى" يەكەمان بەسەد قۇناغى "لاوى" نەگۆرپنەو! چونكە لە برىى ئەو چىژە ماددىيانەى كە لە لاوى داھەن، ئىمە چەند چىژىكى مەعنەوى و ھەمىشەى و شايستەمان ھەيە و، لەو بەزەى و رىژەو دەستمان دەكەوئت كە لە چاودىرىى مېھرەبانىى خوا و سروشتى مەرقابەتى يەو ھەلقولاون.

بەلئى، لەبەر دلدانەو و متمانە بەخشىن بە دلئى ئىوھش، دلئياتان دەكەمەو كە: ئەگەر دە سالى سەردەمى لاوى "سەعیدى كۆن" م بەدەئى، نايگۆرپمەو بە يەك سالى سەردەمى پىرى "سەعیدى نوئى"!

لەبەر ئەو، من رازىم بە پىرىم. دەسا ئىوھش وەك من پىرى رازى بن!

□ ئومىدى دەھەم:

دواى ئەو ھى لە "دیلی" گەرپامەو، بە درىژاىى دوو سال لە ژيانى ئەستەمبوولم - سەر لە نوئى - بى ئاگایى سەرى تى کردبوومەو. چونكە بارى رامبارىى ئەو كاتەى ئەوئى و تەوژمەكانى، زەين و بىرى منیان شىپرزە و پەرتەوازە کرد و سەرقالیان کرد بە خۆيانەو، و نەيانەئىشت ئاورپىك بە لای خۇمدا بەدەمەو و بە قوولئى لە خۇم ورد بىمەو. رۆژىكىان لە شوئىنىكى بەرزى گۆرستانى "ئەبو ئەبىوبى ئەنصارى" دا - خواى لى رازىى بىت - كە بەسەر دۆلىكى قوولدا دەپروانى، دانىشتبووم و سەرنجىم لەو ئاسۆيانەى دەورو بەرى ئەستەمبوول دەدا. كتوپر دنيا تايەتى يەكەى خۇم و اھاتە پىش چا و كە لە سەر مەرگدا بىت! چونكە لە ئەندىشەمدا وام ھەست دە کرد كە لە ھەندى لامەو رۆح دە كىشرىت! منىش لەبەر خۇمەو و تم: ئايا بلئىت نووسراوى سەر ئەم كىلانە بۆ ئەم جۆرە ئەندىشانە ھانىان دا بىتم؟ ئەمەم وت و، پرووى خۇم لەو ئاسۆ دوورانە وەرچەر خانە و پروانمە گۆرستانە كە. لەم كاتەدا ئەم و اتايە خراپە دلەمەو كە:

(ئەم گۆرستانەى چوار دەورت سەد ئەستەمبوولئى تىدايە؛ چونكە سەد جار ئەستەمبوولئى تىدا رۆكراو! دانستى خواو ھەندى بەتوانا و دانائىش كە دانىشتووانى ئەستەمبوولئى لىرەدا خالى کردوو تەو، ھەرگىز تۆلەوان جيا ناكاتەو و دەبى تۆش وەك ئەوان برۆئىت و ئىرە بەجى بەئىت)!

بەم خەيالە سامناكەو گۆرستانە كەم بەجى ھىشت و، رۆشتمە ناو ژوورپكى بچووك لە مزگەوتى "ئەبو ئەبىوبى ئەنصارى" دا، كە پىشتەر زۆر جار دەپۆشتمە ناوى..

لهوئى بىرم له خۆم كردهوه و، بۆم دەر كهوت كه من له سنى لاوه ميوانم. چونكه ههروهك لهم ژووره بچكۆلهيدا ميوانم، به ههمان جۆر له ئهسته ميووليشدا، تهنا نه له دنياشدا ميوانم و ده بى بېرۆم و به جى بهيلىم! خو دياره ميوانىش ده بى بىر له ريگا و سه فهرى خۆى بكاتهوه و مشوورى بۆ بخوات! به لى ههروهك لهم ژووره بچووكه ده رۆمه دهرهوه و چۆلى ده كه م، به ههمان شيو. رۆژنيكيش ديت كه له ئهسته ميوول دهرۆمه دهرهوه و به جى ده هيلىم، ههروهك ده بى رۆژنيك بيته پيشهوه كه ئه م دنيايش به جى بهيلىم! خهفته و ئازاريكى ليل و تهماوى لهم حاله دا خۆى هاويشته سهر دل و بىر و نهنديشم! چونكه بى گومان كه من كاتيك ئهسته ميوول به جى ده هيلىم ته نها له ژماره يه كى كه مى هاوړى و دۆست و خۆشهويستام دانا بريم، بهلكو له هه زاران دۆست و خۆشهويستى ئهسته ميوول دوور ده كه ومهوه. تهنا نه له كه لهم دنيا جوانه دهرهچم هه زاران بهلكو سه دان هه زاريان له دواى خۆم لى به جى ده هيلىم!

بهم حاله و بهدهم خهفتهوه جارنيكى تر رۆشمهوه بۆ هه مان شويني ناو گۆرستانه كه. ئه م جار هيان دانىشتووانى ئهسته ميوولم وهك چه ندين تهرم هاته پيش چاو كه هه لسانه سهر پى و بهرئى دا بېرۆن! به وينه ي ئه وه ئه كتهرانه ي كه خۆيان مردوون، كه چى له فليمه كانى سينه مادا - چونكه به نيازى وه رگرتنى په ند و عيره ت جار به جارنيك دهرۆشمه سه يريان - دهره كه ون و ده جوولينهوه!

ئهنديشم بى و تم:

ماده م هه نديك لهم تهرمانه ي كه ئيستا لهم گۆرستانه دا نوستوون، ده گوئجى وهك ئه كتهره كانى سينه ما دهر بكه ون و بجوولينهوه، كه واته بىر لهو خهلكانه ش بكه ره وه كه دينه ناو ئه م گۆرستانه و هه ر له ئيستاوه وا دابنى كه رۆشتوونه ته ناو گۆره كانيانه وه! كه واته ئيستا هه موو ئه وان تهرمن و ده جوولينهوه!

لهم كاته دا كه من بهم خهفته و باره ئازار به خشه وه ده تلامه وه، له ناكاو دا به هۆى نوورى قورئانى پيرۆز و، به رابه رى شينخى گه يلانى - قُدس سِرّه - نوريكى خوش و به تام و له زه تم له قورئانى پيرۆزه وه به هانا وه هات كه ئه وه حاله ته خهفته بزوينه ي له ناو برد و گه شاندميه وه و دلى خوش كردم. چونكه ئه وه نووره ي كه له قورئانى پيرۆزه وه هات به هانا مه وه و له پرووى دلما كرايه وه، ئه مانه ي خواره وه ياد خسته وه:

(له ده مى ديليت له "كۆستما" يهك دوو ئه فسه رى ديلى هاوړيت له گه لدا بوون و، به دنيايشه وه ده ترانى كه رۆژنيك ديت هه موويان ده گه رينه وه بۆ ئهسته ميوول. خو

ئەگەر ئەو كاتە يە كىڭيان لىنى پىرسىتايە: " ئايا لىرە دەمىنئەتەو ەيان دە گەپرىتەو ە بۇ ئەستەمبول؟" بى گومان - ئەگەر نەختىك ھۆش و ژىرىت بىوايە - بەوپەرى شادمانى و خۇشحالى يەو ە پۇشتەو ەت بۇ ئەستەمبول ەلدە بۇارد. چونكە لە نىوان ەزار دۇست و خۇشەو ەست و ھاورى دا نۇسەد و نەو ەد و نۇيان لەو ەن، بەلام لىرە دا مەگەر يەك دوانىڭيانت لە گەلدا بن، كە ئەوانىش بە دلنىايى يەو ە دە گەپرىتەو ە بۇ ئەو ە. واتە پۇشتەو ەت بۇ ئەستەمبول ەيچ ناپىتە مايەى خەفەت و ئازار. خۇ وا ھاتىتەو ە و، لە ولاتى دوزمان و شەو گارە دوور و درىزە پەش و تارىكە كانى و زستانە سارد و سېرە كەى رزگارت بو و، گەيشتەو ە ئەو ئەستەمبولە جوان و خەملاو ەى كە دەلنى "بەھەشتى سەر پرووى زەوى" يە. ئايا ھىشتا بەمە رازى ناپىت و شو كرى خواى گەورەى لەسەر ناكەيت؟!

بە ھەمان جۇر، لە سەدا نەو ەد و نۇى خۇشەو ەستانى درىژايى تەمەنىشت، ھەر لە مناليتەو ە تا ئىستا، كۇچيان بۇ ئەو گۇرستانە كر دوو ە كە بە روالەت ترسناك ديارە. خۇ ئەگەر يەك دوانىڭىشان لە دنيا دا مابن، ئەوانىش لە پۇشتەو ە بۇ ئەو ە. كەواتە مردنت جودايى و لىكدا پىران نى يە، بەلكو لە راستى دا پىن شادبوون و بەيەك گەيشتەو ە يە لە گەل ئەو خۇشەو ەستانە تدا..

بەلنى، "گيان" ى نەمرى ئەوان ەندىڭيان ھىلانە پروخواو ە كەى ژىر زەوى يان جى ھىشتو ە و لە گەشتى ناو ئەستىرە كاندان و، ھەندىكى تىرشىيان لە ناو چىنە كانى جىھانى بەرزەخدا دەژىن).

بەم جۇرە ئەو نوورەى كە لە قورئانى پىرۇزەو ە ھات بە ھانامەو ە و لە پرووى دلما كرايەو ە، ئەمانەى سەرەو ەى ياد خستەو ە.

"قورئان" و "ئىمان" ئەم راستى يەيان بە جۇرىكى ھىندە بەھىز و گومان پىر چەسپاندو ە كە ئەگەر كەسىك "دل" و "گيان" ى خۇى لە دەست نەدايىت، ياخود نوقمى گومرايى نەبوويىت، وەك بە چاو بىبىنىت ئاوا باو ەر بەم راستى يە دەھىنىت و ھەستى پىن دە كات. چونكە ئەو خوايەى كە بۇ ئاشكرا كرىنى كەرەم و مېھرەبانى پەرورە دگارىتى يە كەى، ئەم جىھانەى بە لوتف و سۇزى خۇى و نىعمەتە لە ژمارە نەھاتو ە كانى رازاندو ەتەو ە و پارىز گارىي ھەموو شتىكى بوونەو ەر، تەنانت شتە بچوو كە ھەندە كى يە كانى وەك تۇوى پروو ەك و درەختە كانىش دە كات.. ئاشكرا بە ئەم بەدېھنەرە مېھرەبان و بەخشندەيە، نايەو ەت ئەو مرقەھى كە رىكويىكترىن و رىزلىنگىراوترىن و گرىنگترىن و

خۆشه‌ویست‌ترینی بەدیھێنراوانیەتی، ھەروا بە بێ دواڕۆژ و بێ بەزەیی یانە لەناو بیات و بە لە ناوبردنی ھەمیشەیی بیفەوتینیت - وەك لە رۆالەتدا وا دەردەكەوت - بەلكو بە پیچەوانەو؛ ھەروەك چۆن جووتیار تۆوی دەغڵ و دان لە زەوی دا دەچینیت تاكو لە شیوہی ژیانیکی تری وەك گولە گەمدا دروست بکریتەو، خواوەندی میھەرەبانیش کە مرۆف بۆ ماوہیە کی کەم دەخاتە ژێر خاکی دەروازە ی چوونە ژوورەوہی جیھانی پەر لە میھەرەبانی و بەزەیی یەو، بۆ ئەوہیە کە لە ژیاننی دواڕۆژدا ئەو مرۆفە بەرەو بومی خۆی بیەخشیت^(۱).

پاش ئەوہی کە ئەم ناگاداری یەم لە قورئانی پیرۆزەوہ وەر گرت، لە ئەستەمبوول زیاتر دلم بەو گۆرستانە دە کرایەوہ و، گۆشەگیری و تەنیا ییشم لە تیکە لاویی خەلکی گەلسی بێ خۆشتر بوو! ھەر ئەمەش بوو کە ھانی دام جینگایەك بۆ گۆشەگیری بدۆزمەوہ لە "صاری یەر" دا کە بەرزایی یە کە بەسەر دەربەندی "بسفۆر" دا دەروانیت. ئیتەر بۆ خۆم لەوئ دادەنیشتم و، شیخی گەیلانی - خوای لێ رازی بیت - لە رێی کتیبی "فتوح الغیب" ھوہ بوو بە مامۆستا و پزیشک و رابەرم و، "ئیمامی رەببانی" یش - خوای لێ رازی بیت - بەھۆی "مەکتوبات" ە کە یەوہ بوو بە مامۆستایە کی دلدەرەوہی بەسۆزم.

بەم جۆرە، منەتباری و رەزامەندی یە کی تەواوم بە پیری و دوور کەوتەوہم لە رابواردن و چیژە شارستانییتی یە کان و خۆکشانەوہم لە ژیاننی کۆمەلایەتی دەربیری و، شوکرانە بژیری یە کی زۆرم لە دەرگانە ی خوای گەورە دا پیشکەش کرد.

ئە ی ئەو کەسە ی کە وەك من بەرەو پیری دەروات!

ئە ی ئەوانە ی کە بەھۆی ھەرەشە ی پیری یەوہ ھەردەم لە یادی مردندان!

پیویستە ئیمەمانان نەك ھەر تەنھا بە "پیری" و "نەخۆشی" و "مردن" رازی بین، بەلكو پیویستە خۆشمان بوین و، لە رۆانگە ی ئەو نوورە ی ئیمان کە قورئانی پیرۆز ھیناویەتی بە جوان و خۆشیان بزائین!

خۆ مادەم ئیمە گەورەترین نەعمەتەمان ھەبە کە ئیمانە، ئیتەر "پیری" شتیکی خۆشە.

"نەخۆشی" و "مردن" یش ھەر بەو جۆرەن.

(۱) لە ھەموو پەیمانە کاندادا، بە تاییەتی: "وتە ی دەھەم - پەیمامی حەشر" و "وتە ی بیست و نۆھەم - لە بارە ی مەلاییکەت و ژیاننی دواڕۆژەوہ" ئەم راستی یەمان بە جۆرنیکی وا بەھیز و دامەزراو چەسپاندووە وەك گومان نەبوون لەوہی کە: "دوو کەرەت دوو دە کاتە چوار". (دانەر)

ته‌نھا شتیك كه به ته‌واوی ناشیرین و بیژ لیكراو بیټ بریتی‌یه: له گوناھ و
هه‌زه‌یی و بیدعت و گو‌م‌رایی. خو ئیمه‌ش - سوپاس بو خوا - له‌وانه‌وه دوورین.

□ ئومیدی یازده‌هم:

كاتی كه له دیلی گه‌رامه‌وه، له گه‌ل "عه‌بدووره‌حمان"ی برازامدا^(۱) له‌ناو
خانووێكه له‌سه‌ر لوتكه‌ی "چاملیجه"ی ئه‌سته‌مبوول نیشته‌جی بووبوم.
ده‌كریت ئه‌و جو‌ره‌ ژیانه - له‌ لایه‌نی دنیایی‌یه‌وه - بو ئیمه‌مانان له‌ چه‌ند روویه‌كه‌وه
به‌ ژیا‌نیکی میسالی دابنریت. چونكه له‌ لایه‌كه‌وه له‌ دیلی بزگارم بووبوو. له‌ لایه‌کی
تریشه‌وه ده‌ر گاكانی ده‌ز گای چاپ و بلاو كردنه‌وه‌ی "دار الحکمة الإسلامية"^(۲) به‌پینی
پیشه و ئه‌رکی زانستی سه‌رشانم له‌ من كرابوونه‌وه. ئنجا ناوبانگی‌ش به‌ راده‌یه‌ك ده‌وره‌ی
دابووم كه‌ من شایسته‌ی نه‌بووم. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی كه‌ من له‌ خو‌شترین شوینی
ئه‌سته‌مبوول (چاملیجه) دا ده‌ژیام و، هه‌موو شتیكم به‌ گوێره‌ی دل بوو، چونكه
خوالیخو‌شبوو "عه‌بدووره‌حمان"ی برازام له‌ گه‌لدا بوو، كه‌ جگه‌ له‌وه‌ی له‌وپه‌ری
وریایی و زیره‌کی دا بوو، له‌ هه‌مان كاتدا قوتایی و خزمه‌تگوزار و نووسه‌ر و مرؤفیتیکی
گیانفیدا بوو، به‌ راده‌یه‌ك كه‌ من به‌ كورپکی مه‌عنه‌ویی خو‌م داده‌نا.

له‌م كاتدا كه‌ خو‌م به‌ بخته‌وه‌رترین كه‌سی ئه‌م جیهانه‌ ده‌زانی، سه‌یریکی ئاوینه‌م
كرد. هه‌ر هینه‌ی چه‌ند تالیکی سپیم له‌ سه‌ر و ریشمدا به‌دی كرد، یه‌ كسه‌ر ئه‌و
بێداربوونه‌وه‌ رۆحی‌یه‌ی سه‌رده‌می دیلیم كه‌ له‌ مزگه‌وته‌كه‌ی "كۆسترا" دا هه‌ستم پنی
كرد، به‌ بینه‌نی ئه‌م تاله‌ مووه‌ سپی‌یانه‌ سه‌ری هه‌لدا‌یه‌وه! له‌مه‌وه‌ ده‌ستم كرد به‌
سه‌رنجدان و بیر كردنه‌وه‌ له‌و شتانه‌ی كه‌ به‌ دل په‌یوه‌ستیان بووم و وامده‌زانی مایه‌ی
به‌خته‌وه‌ری ژیا‌نی دنیان. به‌لام دوا‌ی سه‌رنجدانیکی ورد بۆم ده‌ر كه‌وت كه‌ هه‌موو
یه‌کیکی ئه‌و حاڵه‌ت و هو‌كارانه، كه‌م نرخ و مرؤف خه‌له‌تینه‌رن و شیاوی ئه‌وه‌ نین كه‌

(۱) ناوی "عه‌بدووره‌حمانی كورپ عه‌بدوللأ"یه و برازای مامۆستا نوورسی‌یه. له‌ سالی (۱۹۰۳ز) له‌
گوندی "نورس" له‌ دایك بووه‌ و، له‌ سالی (۱۹۲۸ز) یشدا له‌ گوندی "زولفه‌زل"ی نزیکه‌ ته‌نقه‌ره‌ كۆچی
دوا‌ی كردوو، خوالی خۆش بیټ. ژیا‌نامه‌یه‌کی مامۆستا نوورسی نووسیه‌ كه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ژیا‌ن و
له‌ دایكبوونی مامۆستاوه تا سالی (۱۹۱۸ز) باسی ژیا‌نی ئه‌وی تیدا كردوو، له‌ كتیپكدا كه‌ له‌ ئه‌سته‌مبوول
چایی كردبوو، بلاوی كردوه‌وه. (وه‌ر گێڕ)

(۲) (دار الحکمة الإسلامية): بالاترین دام و ده‌زگای زانستی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و سه‌ر به‌ (مه‌شیه‌خه‌تی
ئیسلمی)ی ده‌وله‌تی عوسمانی بووه‌وه. (وه‌ر گێڕ)

دلپان پیوه بیه ستریت. سهره پای ئەمانهش، لهم کاته دا بچرانی په یوه نندی هاوړی یه تی، ته نانه ت بڼ وه فایی به کی چاوه پروان نه کراوم له هاوه لیکي دلسۆزم دی که هر گیز شتی وام به دلدا نه ده هات.. ئەمانه هه مرویان، بوون به مایه ی دور که وتنه وه و بیژاری و نه فرین کردنم له ژبانی دنیا و، له دلای خۆم پرسی:

(تایا من خه له تاوم که ده بینم زۆریه ی خه لکی به چاوی غیبه و حه سوودی یه وه سهری ئەم ژبانه ی ئیمه ده که ن، که له راستی دا شایسته ی شیوه ن و گریانه؟! تایا ئەو هه موو خه لکه شیت بوون؟ یان من به ره و شیتی ده رۆم که ئەو شهیدایانه ی دنیا به شیت ده زانم)؟!

به هه ر حال.. ئەم بیدار بوونه وه یه ی که به هۆی بینینی پیری یه وه رووی دا، به باشی و جوانی نه مانی شتانی "فانی" ی پیشان دام و تیی گه یاندم که ده بڼی هه ر برۆن و چاوه پڼی مانه وه نه که ن!

که ئاورم به لای خۆم دا دایه وه، بینیم له وه پیری ده سته و سانیدام. "گیان" یشم که داخوازی مانه وه و نه مری یه و، ده ستی له داویننی دنیا و ئەو شتانه گیر کردبوو که روو له نه مانن، چونکه پڼی و ابو نه مری و مانه وه یان تیدایه، ئەم گیانه که ده سته و سانینی منی بۆ ده ر که وت، به دم هاواره وه و وتی:

(ماده م جه ستهم فانی بیت، ده بڼی چ سوو دیکم لهم شته "فانی" یانه ده ست بکه ویت؟.. که خۆم به م جوۆره ده سته و سان یم، ده بڼی چاوه پڼی چی یم له ده سته و سان و بڼی ده سته لاتان؟! که واته ئەم ده رده هه یچ ده رمانیکی نی یه و چاره سهر ناکریت، مه گه ر ته نها لای ئەو خواوه نده بالاده ستی که هه ر بووه و هه ر ئەبڼی و ده مینیته وه).

به م جوۆره که وتمه گه ران و به دوا دا چوون..

یه که م شت که بۆ مه به ستی دۆزینه وه ی هیوا و ئومید ییای دا رۆشتمه وه، ئەو زانستانه بوون که زووتر خویندبوون و ده ستم که وتبوون. به لام به داخه وه من تا ئەو کاته ش زانسته ئیسلامی یه کان و زانسته فه لسه فی یه کاتم تیکه ل کردبوون و پڼکه وه لیم هه لده گوزین. ئنجا له به ر ئەوه ی که من له راده به ده ر به هه لده چوو بووم، و امده زانی ئەم بابه ته فه لسه فی یانه سهر چاوه ی کامل بوون و پیشکه وتن و ته وه ره ی "رۆشنیری" ن! که چی له راستی دا هه ر ئەو بابه ته فه لسه فی یانه بوون که سهر یان له رۆحم شیواند و له که ی زۆریان له سهر هه لچنی و هه ر ئەوانیش بوون به ته گه ره له رڼی به رزبوونه وه ی مه عنه و بمدا.

(سروشتي شتانی ناو گهر دوون وایه که تیکه‌لی بوونه وهران ده‌بن و ده‌رؤنه ناویانه‌وه.. ئەو‌ه‌تا هه‌موو شتیک په‌یه‌سته به هۆ کار (سب) نکه‌وه و له‌و هۆ کاره‌وه په‌یدا بووه. بۆ نمونه: "به‌ر" له‌ دره‌خت و، "دانه‌وێله" له‌ خاکه‌وه وهرده‌گیریت. ئیتر ئایا پارانه‌وه له‌ خوا و داوا کردنی بچوو کترین شتی جوزئی له‌و خوایه‌ چ و اتایه‌ کی تیدایه‌؟! یه‌ کسه‌ر له‌م کاته‌دا به‌هۆی نووری قورئانی پیروژه‌وه نه‌یینی "ته‌وحید" م لئێ ده‌ر کهوت و "دل" یش به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه کردی به‌ وه‌لامی پرسیاره‌ که‌ی "ده‌روون" و، وتی:

بچوو کترین شت - کتومت وه‌ک گه‌وره‌ترین و مه‌زنترین شت - راسته‌و خۆ له‌ توانست و گه‌نجینه‌ی به‌دییه‌نهری بوونه‌وه‌ره‌وه‌ ده‌یت و په‌یدا ده‌ییت. جگه‌ له‌مه‌ هیچ پێیه‌ کی تر له‌ ئارادا نی‌یه‌ و، "هۆ کاره‌ کان" یش ته‌نها په‌رده‌ی رووی توانستی خوا‌ی گه‌وره‌ن. چونکه‌ ئەو شته‌ی که‌ به‌ پێی بۆچوونی ئیمه‌ به‌ بچوو کترین و که‌م نرخت‌ترین بوونه‌وه‌ر ده‌رده‌ که‌وێت، ده‌ گونجی له‌ رووی دروستکردن و به‌دییه‌نان و رینکوپینکی‌یه‌وه له‌ مه‌زنترین به‌دیها‌توو گرنگ‌تر و گه‌وره‌تر ییت..

بۆ نمونه: ئە گه‌ر "میش" له‌ رووی به‌دییه‌نانه‌وه له‌ "مریشک" ورد‌تر و گرنگ‌تر نه‌ییت، ئەوا هه‌ر گیز هیچی له‌و که‌م‌تر نی‌یه‌! که‌واته له‌ روانگه‌ی به‌دییه‌نانه‌وه ناتوانی‌ت هیچ جۆره‌ جیاوازی‌یه‌ک له‌ نیوان "گه‌وره" و "بچووک" دا بکری‌ت. یان ئە‌وه‌یه‌ دروستکردنی هه‌موویان - به‌ گه‌وره‌ و بچوو که‌وه - بدریته‌ پال هۆ کاره‌ ماددی‌یه‌ کان، یان ئە‌وه‌یه‌ به‌ گشتی بدریته‌ پال خوا‌ی تا‌ک و ته‌نیا..

جاله‌ کاتی‌کدا که‌رتی‌یه‌ که‌میان کاریکی نه‌ گونجاوی مه‌حاله‌ و له‌ په‌سه‌ند کردنی ژیری‌یه‌وه‌ دووره‌، که‌چی که‌رتی دووه‌م با‌وه‌رینکه‌ له‌ پله‌ی "جوب" دایه‌ و پێویسته‌ با‌وه‌رمان پێی بی‌یت. چونکه‌:

ماده‌م زانستی خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌ورانه‌وهری هه‌موو شتیکی داوه‌ و هه‌موو شتیک ده‌گریته‌وه‌، وه‌ک له‌ رینکوپینکی بوونه‌وه‌ر و حیکمه‌ته‌ کانیه‌وه‌ ده‌رده‌ که‌وێت.. ماده‌م ئە‌ندازه‌ی هه‌موو شتیک له‌ زانستی خوا‌ی گه‌وره‌دا ده‌ستیشان ده‌ کری‌ت.. ماده‌م ئە‌م بوونه‌وه‌رانه‌ی که‌ له‌وپه‌ری رینکوپینکی و جوانی‌دان، وه‌ک له‌ به‌ر چاودایه‌، به‌وپه‌ری ئاسانی له‌ نه‌بوونه‌وه‌ دینه‌ جیهانی بوون.. ماده‌م ئە‌و زانا به‌توانایه‌ خاوه‌نی توانستیکی وه‌هایه‌ که‌ له‌ ماوه‌ی چاوتروو کاندنیکدا هه‌موو شتیک به‌ فرمائی: "کن فیکون"

به‌دی‌دهیئیت، وه‌ک له زۆر په‌یامدا به به‌لگه‌ی به‌هیز چه‌سپاندوو‌مانه، به‌تابه‌تی له مه‌کتوو‌بی بیسته‌م و کۆتایی بریسکه‌ی بیست و سێ هه‌مدا..

ئه‌وا ده‌بنی ئه‌م ئاسانی په‌ره‌ها و ده‌راسایه‌ی که به‌چاو ده‌بیرنێن ته‌نها ه‌ی گشتگیر (الإحاطة) ی زانستی خواوه‌ند بیټ به‌هه‌موو شتی‌ک و ئه‌نجامی مه‌زنیی تو‌انسته ره‌ها که‌ی بیټ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا.

بۆ نموونه: ئه‌گه‌ر ماده‌یه‌کی کیمیایی تایبه‌تی به‌سه‌ر کتیبی‌کدا به‌یئیت که به‌مه‌ره که‌ی‌کی کیمیایی تایبه‌تی و نه‌بیرا و نووسرا بێته‌وه، په‌کسه‌ر نووسراوی نه‌بیراوی کتیبه‌ که ده‌رده‌که‌ویټ و هه‌موو که‌سی‌ک ده‌توانیټ بیخوینێته‌وه، به‌هه‌مان جۆر ئه‌ندازه‌ی هه‌موو شتی‌کیش له‌ زانیاری گشتگیر و بێ سنووری خوای گه‌وره‌دا دیاری کراوه، جا کاتی که ئه‌و خواوه‌نده به‌توانا و خواوه‌ن دسته‌ل‌اته به‌وپه‌ری ئاسانی و به‌فه‌رمانی: "کن فیکون" ه‌یزی تو‌انستی خۆی - به‌وینه‌ی ماده‌ کیمیایی په‌که‌ی ناو نموونه‌که - به‌توانستی په‌ها و ویستی جێ به‌جێ کراوی خۆی به‌سه‌ر ئه‌و ماهیه‌ته‌ زانستی‌یه‌دا ده‌ه‌یئیت، په‌کسه‌ر بوونی ده‌ره‌کیی پێ ده‌به‌خشیټ و ده‌یه‌یئیته‌ پێش‌چاو، ئه‌و کاته‌ش نه‌خوشو‌نی‌گاره‌کانی دانستی ئه‌و به‌روونی ده‌خوینێته‌وه.

(ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر کاری "به‌دی‌هێنان" بدریته‌ پال‌ خوای تا‌ک و ته‌نیا و خواوه‌ن زانستی گشتگیر و تو‌انستی ئه‌زه‌لی).

به‌لام ئه‌گه‌ر به‌دی‌هێنان و دروستکردنی هه‌موو شتی‌ک تیک‌را نه‌دریته‌ پال‌ خواوه‌ن زانستی په‌ها و تو‌انستی ئه‌زه‌لی، ئه‌وا ده‌بن بۆ به‌دی‌هێنان و دروستکردنی بچوو‌ کترین به‌دی‌هاتووی ته‌نانه‌ت وه‌ک می‌شی‌ک هه‌رچی شت له‌م بوونه‌وه‌ ده‌دا په‌یوه‌ندی‌یه‌کی به‌و می‌شه‌وه‌ بیټ، به‌کی‌شانه و ته‌رازوویه‌کی وردی تایبه‌تی له‌ جه‌سته‌ی ئه‌و می‌شه‌دا کۆ بکریته‌وه! ته‌نانه‌ت ده‌بن هه‌موو ئه‌ندام و گه‌ردیله‌یه‌کی کارگوزاری جه‌سته‌ی ئه‌و می‌شه‌ ئاگاداری‌یه‌کی ته‌واوی له‌ نه‌یئیی به‌دی‌هێنانی می‌ش و حیکمه‌تی بوونی بیټ، به‌لکو ده‌بن به‌ دوور و درێژی ئاگادار و شاره‌زای ئه‌و ورده‌ کاری‌یه‌ش بیټ که له‌ به‌دی‌هێنانی دا هه‌یه!

جا ماده‌م هۆکاره‌ ماددی و سروشتی‌یه‌کان - وه‌ک لای هه‌موو مرۆفیکی ژیر و هۆشمنه‌ند ئاشکرا‌یه - هه‌ر گیز ناتوانن ه‌یچ شتی‌ک له‌ نه‌بوونه‌وه‌ به‌دی‌هێنن، ئه‌وا ئه‌وپه‌ری توانای ئه‌و هۆکارانه‌ ته‌نها "کۆ کردنه‌وه‌" ی شتانه. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ کۆ کردنه‌وه‌ زیاتر ه‌یچی تریان له‌ توانادا نی‌یه‌ و، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌موو زینده‌وه‌ری‌ک نموونه‌ی زۆربه‌ی تو‌خمه‌کانی بوونه‌وه‌ری تیدا‌یه (وه‌ک بلیی تووی بوونه‌وه‌ر و پوخته‌که‌ی بیټ) ئه‌وا ده‌بنی

گشت گهر دیله کانی "توو" له دره ختینکی ته او دا دهر بهینرین و کۆ بکرینه وه و، هه موو توخمه کانی زینده وه و گهر دیله کانیشی، دوای پالفتسه کردن و رینکخستن و ئەندازه کردنیان زۆر به وردی و به چهند تهرازوو به کی تایبه تی و چهند پالیو گه یه کی زۆر ورد، له سه رانسهری جیهاندا بهینرین و کۆ بکرینه وه!

به لام له بهر ئه وهی هۆ کاره ماددی و سروشتی به کان وشک و رهق و بئ ناگان، ئه وا نازانن پلان و پرۆگرام و پیرستیک بو ئهم کاره دا پرۆژن و رینکی بجهن و، له توانایاندا نی به مامه له له گه ل گهر دیله کانی بکه ن و له چهند قالبینکی مه عنه وی دا بیانتویننه وه بو ئه وهی بلاو نه بنه وه و رینکوپینکی یان تیک نه چیت، له کاتیکدا که ده گوئجی هه ر یه ک له به دیهاتوو ان له چهن دین شکل و شیوه ی بئ سنووردا دهر بکه ون..

له بهر ئه وه، به خشیننی یه کی ک له سو شیوه بئ سنوورانه به و به دیهاتوو هه جگه له شیوه کانی تر و، و رینکخستننی ئه و شیوه به بو یه ری رینکوپینکی و به ئەندازه یه کی دیاری کراو، به بئ بلاو بوونه وهی گهر دیله کانی توخمه کان - که وه ک لافاو وان - پاشان بنیاتنانیان یه ک له سه ر یه ک به بئ هه چ جوړه قالبینکی تایبه تی و به بئ ده ستیشان کردنی ئەندازه یه کی دیاری کراو، پاش ئەمانه ش به خشیننی بوونیککی رینکوپینک و دهره کی به و زینده وه ره.. ئاشکرایه که ئەنجامدانی ئهم هه موو کارانه - به م جوړه له لایه ن هۆ کاره ماددی به کانه وه - کاریکه له سنووری توانا به دهره و، ته نانه ت له سنووری ژیری و گریمانیشدا نی به!

دیاره هه ر که سینک بینایی ژیر و هۆشی له ده ست نه داییت، ده زانیت که ئه مه مه حاله و هه ر گیز هۆ کاره کان کاری وایان له ده ست نایه ت.

به لئ، بۆ روونکردنه وهی ئهم راستی به، قورئانی پیرۆز ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ (الحج: ۷۳).

واته: (ئه گه ر هه موو هۆ کاره ماددی به کان کۆبینه وه هیشتا ناتوانن تاقه مینشیک دروست بکه ن و، ناتوانن ئامیره کانی به تهرازوو به کی ورد و تایبه تی رینک بجهن، ته نانه ت گه ر ئه و هۆ کارانه ویست و ئیختیاریشیان بئ دراییت). خو ئه گه ر بیشتوانن جه سته ی مینشیک کۆبکه نه وه و پینکیه وه بنین، خو ناتوانن مانه وه و به رده وامیی بۆ دا بین بکه ن. خو ئه گه ر ئه مه شیان به ئەندازه یه کی تایبه تی توانی، ئه وا ناتوانن ئه و گه ر دیلان به رینکوپینکی بجوو لئین که هه میشه تازه ده بنه وه و دینه ناو ئه و بوونه وه ره و کاری خو یانی تیدا ئەنجام ده ده ن!

که‌واته زۆر ئاشکرایه که هۆکاره کان هەر گیز خاوه‌نی ئەم شتانه نه‌بوون و نین، به‌لکو خاوه‌نی راسته‌قینه‌یان غه‌یری هۆکاره‌کانه و، ئەو که سه‌یه که وه‌ک ئەم ئایه‌ته پیرۆزه ده‌ری ده‌خات: ﴿وَمَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُكُمْ إِلَّا كَنْفُسٍ وَأَجْسَادٌ﴾ (لقمان: ۲۸) کاروباری به‌دیهێنانی هێنده به‌لاوه ئاسانه که زیندوو کردنه‌وه‌ی هه‌موو بوونه‌وه‌رانی سه‌ر زه‌ویی وه‌ک زیندوو کردنه‌وه‌ی ته‌نیا می‌شیک پێ ئاسانه و، دروستکردنی و ه‌رزی به‌هاریشی به‌لاوه وه‌ک ئاسانی به‌دیهێنانی تاقه گۆلیک وایه..

چونکه له‌بهر ئەوه‌ی خاوه‌نی فه‌رمانی: "کن فیکون" ه، ئەوا پێویستی به "کۆ کردنه‌وه"

نی‌یه!!

هه‌روه‌ها له‌بهر ئەوه‌ی هه‌موو به‌هاریک، جگه له‌ ماده‌ده‌ی توخمه‌کانی بوونه‌وه‌ره له ژماره‌نه‌ها تووه‌کانی به‌هار، هه‌ر ئەو خواوه‌نده سیفته و شکل و شیوه‌شیان له نه‌بوونه‌وه دروست ده‌کات..

هه‌روه‌ها له‌بهر ئەوه‌ی پلان و نموونه و پیرست و نه‌خشه‌ی هه‌موو شتی‌ک له زانیاریی ئەودا دیاری کراوه و..

له‌بهر ئەوه‌ش که هه‌موو گه‌ردیله‌کانی بوونه‌وه‌ر ته‌نها له بازنه‌ی زانست و توانستی ئەو خوايه‌دا ده‌بزوین..

له‌بهر هه‌موو ئەمانه، ئەو خوايه‌ وستی له هه‌ر شتی‌ک بێت به‌ ماوه‌ی چاو‌تروو کاندنی‌ک و به‌وپه‌ری ئاسانی له نه‌بوونه‌وه به‌دی ده‌هینیت و، هه‌یچ شتی‌ک ناتوانیت به ئەندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ کیش له‌و کاره‌ی که پێی سپێرراوه لابدات. ده‌بینیت هه‌ساره گه‌رۆکه‌کان ده‌بن به سوپایه‌کی گۆی رایه‌لی ریکوپی‌ک و، گه‌ردیله‌کانیش ده‌بن به سه‌ربازی ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی ئەو.

جا له‌بهر ئەوه‌ی هه‌موویان به‌پێی زانست و توانستی ئەزه‌لیی ئەو خوايه‌ ده‌پۆن و ده‌جوولینه‌وه، ئەوا نابێ به‌ چاوی‌کی سووک و بچووک و گرنگی پێ نه‌دان سه‌یری هه‌یچ کام له‌و ئاسه‌وارانه بکری‌ت که به‌و توانسته‌ دینه‌ و جوود، چونکه "میش" ی‌ک که سه‌ر به‌و توانسته‌ خوايه‌ی به‌ بێت "نه‌مروودیک" له‌ناو ده‌بات و، "مێرووله" یه‌ک کۆشکی "فیرعه‌ونیک" ده‌روو خینیت و تۆوی سنه‌و به‌ریش - که تابلیی بچوو که - ئەو دره‌خته سنه‌و به‌ره له‌سه‌ر شان هه‌لده‌گری‌ت که ده‌لێی چیايه‌کی گه‌وره و زه‌به‌لاحه!

جا وه‌ک له‌ گه‌لێ پهیامدا ئەم راستی‌یه‌مان چه‌سپاندوو، لێره‌شدا، دووپاتی ده‌که‌ینه‌وه و ده‌لێین:

که‌واته په‌روه‌رد گاری من ته‌نھا ئه‌و که‌سه‌یه که: گوئی له ختووره‌ی دلّمه و ته‌نانه‌ت رینمایی و چاکسازیی ده‌کات. جا هه‌روه‌ک ئه‌و خوایه له ماوه‌ی یه‌ک سه‌عاتدا ئاسمان له هه‌ور پر ده‌کات و پاشان خالیشی ده‌کاته‌وه، هه‌ر ئه‌و خوایه ئه‌م دنیاش ده‌گۆریت به‌ودنیا و، به‌هشت ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه و ده‌ر گاکانی ده‌خاته سه‌رپشت و پیم ده‌فه‌رموی: "وه‌ره برۆره ژووره‌وه!"

ده‌سا برایانی پیرم!

ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که وه‌ک من - به‌هزی به‌دبه‌ختیی ده‌روونی سه‌ر که‌شه‌وه - به‌شیکێ ته‌مه‌نیان له به‌هه‌له‌بردن (مغالطة)ی زانسته‌ بیانی‌یه‌کان و شه‌وه‌زنگی فه‌لسه‌فه‌ی تاریکدا به‌سه‌ر بر دووه!

باش بزانی ئه‌و فه‌رمانه‌ قودسی‌یه‌ی: (لا اله الا هو) که هه‌میشه قورئانی پیرۆز دووپاتی ده‌کاته‌وه، پایه‌یه‌کی ئیمانی هینده‌ راست و توندوتۆل و دامه‌زراوه که هه‌رگیز له‌جیی خۆی دا نابزوت و جیی پین لیز نابیت، چونکه هه‌موو تاریکی‌یه‌ک ده‌ره‌وینیته‌وه و زامه مه‌عنه‌وی‌یه‌کانی مرۆفیش تیمار ده‌کات.

گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌م رووداوه دوور و درێژه‌ش له نێوان بابه‌ته‌کانی هیوا و ئومیدی پیرمدا، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو. به‌لکۆ له‌ ترسی وه‌رس بوونی خوینهر هه‌ر چه‌زم له نووسینیشی نه‌بوو. به‌لام ده‌واتم بلیم: ئه‌مه له ده‌ست خۆمدا نه‌بوو، به‌لکۆ پیم نووسرا!

به‌هه‌ر حال.. با برۆینه‌وه سه‌ر باسه‌ که‌ی خۆمان:

به‌ئێ، نه‌فه‌رت کردم له‌ ژیانه‌ رازاوه‌ دنیایی‌یه‌ی ته‌سته‌مبوولم - که له‌ رواه‌تدا له‌زه‌ت و خۆشحالی بوو - به‌و جۆره‌ بوو که باسمان کردو، له‌ ته‌نجامی ئه‌و روانین و تیفکرینه‌وه بوو که له‌ دوای بینینی تاله‌ مووه‌ سه‌ی‌یه‌کانی سه‌ر و پڕشم و، دوای بی وه‌فایی هاوڕێ دلسۆزه‌ که‌م، رووی دا.

ئێتر "ده‌روون"م له‌ بریی ئه‌و چیژه‌ ماددی و دنیایی‌یه‌ی که پیشتر پیمان خه‌له‌تابوو، به‌دوای چیژه‌ مه‌عنه‌وی‌یه‌کاندا ده‌گه‌را و، سۆراخی ئومید و نوورینکی بۆ ئه‌م پیری‌یه‌ ده‌کرد که سارد و سه‌ر و قه‌به‌ و قورس ده‌رده‌ که‌ویت له‌ به‌ر چاوی بێ‌ئاگیا‌ندا، تا‌کو تین و گه‌رمو‌گورپی پین به‌خشیت!

جا هه‌زاران شوکر و سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی که رینمایی کردم ئه‌و چیژه‌ راسته‌قینه هه‌میشه‌یی‌یه‌یه‌: (لا اله الا هو) و نووری "ته‌وحید"دا بدۆزمه‌وه، له‌ بریی ئه‌و چیژه‌ دنیایی‌یه‌ بێ‌ئاگامانه‌ی که هه‌یچ راستی و تامیکیان نی‌یه‌. هه‌روه‌ها سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی

که رهزای پیری له لا شیرین کردم و، له گهرمایی و پرووناکیی پیری دا حهواندمیهوه. به پیچهوانه ی پیری گومرایان که تابلینی سارد و سر و رها گرانه!
بهلنی بر ایانم!

مادهم ئیوه خواوهنی ئیمانن و، نوئژ و پارانه وهشتان ههیه (که پتر ئه و ئیماننه ده گه شیننهوه و پهره ی پنی ددهن)! ئه واده توانن وهك لاوی به کی هه می شهیی سهیری پیری به که تان بکن، له و پرووه وه که لاوی به کی هه می شهیی پنی به ده ست ده هینن. چونکه له راستی دا پیری سارد و سر و قه به و تاریک و ناشیرین و نازار به خش، تنهها پیری گومرایانه، به لکو سهردهمی لاویشیان به هه مان شیوهیه!

که واته با ههر ئه وان له شین و گریاندا بن و، ههر ئه وان ناخ و داخی که سهر و حه سه رتیان لنی به رز بیته وه و بلین: به داخه وه! چیمان به خومان کرد!
به لام ئیوه ی پیری باوه ردار و به ریز ده بی ههردهم له شو کرانه ی خوای گه وردها بن و به و پیری شادی و خو شحالی یه وه بلین:
"الحمد لله علی کل حال!"

□ ئومیدی دوا زده هه م:

له و کاته دا که به ته نیایی له "بارلا" ی سهر به پاریز گای "ئیسپارته" ده ژیام و، به ده ست ئه و دیلی به نازار به خشه وه ده تلامه وه که پنی ده وتریت: "ره هه نده بی" و، تیکه لیلی خه لکی و ته نانه ت نامه گۆرینه وه شم له گه ل ههر که سینکدا لسی قه ده غه کرابوو، سهره رای نه خو شیی و پیری و غه ربییی خویشم..

له م کاته دا که من گرفتاری ئه م حاله بووم و خه م و خه فه تی تالم له ده ست ده چه شت، نووریککی دلده ره وه و دره خشاتم له سه رنج و نه پنی به ورده کانی قورئانی پیروژه وه لسی ده رکه وت، که خوای گه وره به میهره بانیی خوی پنی ده به خشیم و ری پنی پرووناك ده کرده وه بۆم.

منیش تیده کو شام که به هوی ئه و نووره وه ئه شکه نجه و بارودوخه نازار به خشه که م له بیری خۆم به رمه وه، به راده هه ك که توانیم له و ری یه وه شار و خزمان و خو شه ویستاتم له بیر بچیته وه، تنهها یه کیك له و خو شه ویستانه نه بیته که - به داخه وه - ههر گیز له یادم نه چوو، ئه ویش "عه بدور ره حمان" ی برا زام بوو، که له راستی دا کورپی مه عنه وی و هاو رپنی نازا و قوتایی دل سو زم بوو، نزیکه ی حه وت سالیش ده بوو لیک دا برابووین.

نه‌شده‌زانی له کوی‌یه تا به هەر جۆریک بووه نامهی بۆ بنیرم و قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م و پێکه‌وه هاوبه‌شی خه‌می یه‌ کتر بین، هه‌روه‌ک ئه‌ویش جینگای منی نه‌ده‌زانی تا بیست بۆ لام و بۆ دلدا نه‌وه و خزمه‌تکردم لێ بپریت..

به‌لێ، له‌م پیری‌یه‌مدا گه‌لێ پێویستم به‌یه‌کی تیکۆشه‌ر و راست و راستگۆی وه‌ک: "عه‌بدوپر‌ه‌حمان" هه‌بوو!

رۆژیکیان له‌ نا‌کاودا نامه‌یه‌کیان دا‌یه‌ ده‌ستم.. هه‌ر که‌ هه‌لم پچ‌ری سه‌یر ده‌که‌م ئه‌م نامه‌یه‌ که‌سه‌تی "عه‌بدوپر‌ه‌حمان" ی به‌ ته‌واوی پێوه‌ دیاره‌. (به‌شیک له‌و نامه‌یه‌ له‌ مه‌کتوبی بیست و حه‌وته‌مدا دانرا، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ سه‌ن کهرامه‌ت ده‌رده‌خات).

له‌ راستی دا ئه‌م نامه‌یه‌ زۆر گریاندمی و تا ئیستاش هه‌ر ده‌مگری‌نیست! چونکه‌ "عه‌بدوپر‌ه‌حمان" له‌م نامه‌یه‌دا ده‌ری‌پوو که‌ به‌ ته‌واوی ده‌ستی له‌ چێژه‌ دنیا‌یی‌یه‌ کان و له‌ هه‌موو خۆشی و له‌زه‌تیکی هه‌لگرتوو و، نووسیبوو که‌ ئه‌وپه‌ری ئاواتی ئه‌وه‌یه‌: بگاته‌ لای من و له‌ پیریدا چاودێریم بکات هه‌روه‌ک من له‌ کاتی منالی ئه‌ودا چاودێریم ده‌کرد. تا‌کو به‌قه‌لمه‌ کارامه‌که‌شی له‌ کارمه‌ندی و ئه‌رکی راسته‌قینه‌ی ئه‌م دنیا‌یه‌مدا یارمه‌تیم بدات که‌ بریتی‌یه‌ له‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی راز و نه‌نی‌یه‌کانی قورئانی پیرۆز. جگه‌ له‌مه‌ش دا‌وا‌ی "سی" په‌یامی کردبوو که‌ بۆ بنیرم تا‌کو به‌ خۆی و یارمه‌تیده‌رانی‌ه‌وه‌ له‌ هه‌ریه‌که‌یان "سی" دانه‌ بنووسنه‌وه‌!

ئه‌م نامه‌یه‌ به‌ هیوا‌یه‌کی توندوتۆڵ منی به‌ دنیا‌وه‌ به‌سته‌وه‌ و، له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌موت: (وا من قوتایی دلسۆز و ئازا و زیره‌ک و به‌وه‌فای خۆم دۆزی‌یه‌وه‌، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی نی‌وانمان له‌ په‌یوه‌ندی نی‌وان باوک و کور گه‌لێ به‌هێزتر بوو. وا دۆزعه‌وه‌ و، ئاشکراشه‌ که‌ دیت بۆ لام بۆ چاودێری کردم).

ئه‌م هیوا‌یه‌ هه‌رچی ئازاری دیلی و ته‌نیا‌بالی و غه‌ریبی و پیری بوون، هه‌موویانی له‌ بیر برده‌مه‌وه‌!

ئه‌م نامه‌یه‌ ئیمان‌یکی گه‌لێ دره‌خشان و به‌هیزی پێوه‌ دیاربوو. وه‌ک بلیسی کاتی "عه‌بدوپر‌ه‌حمان" نووسیبه‌تی چاوه‌رپێ ئه‌جه‌لی خۆی کردوو! چونکه‌ له‌و ماوه‌یه‌دا نوسخه‌یه‌کی له‌ "وته‌ی ده‌هه‌م - په‌یامی حه‌شر" ده‌ست که‌وتبوو که‌ سه‌باره‌ت به‌ (ئیمان به‌ رۆژی دا‌ویی) ده‌دویت و چاپم کردبوو. جا ئه‌و په‌یامه‌ به‌ وینه‌ی مه‌له‌مه‌یک هه‌موو زام و برینه‌ مه‌عنه‌وی‌یه‌کانی ماوه‌ی حه‌وت سالی رابوردووی تیمار و ساریژ کردبوو.

له پاش نزیکه‌ی دوو مانگ که من له‌م هیوایه‌دا ده‌ژیام و چاوه‌رێنی گه‌یشتنی "عه‌بدوورپه‌حمان" بووم، تاکو پیکه‌وه ژیانیکی پر له به‌ختیاری له دنیا‌دا به‌رینه‌ سهر، که‌بچی له نا‌کو‌دا ده‌نگوباسی مردنی هات!!

ئه‌م ده‌نگ و باسه‌ وه‌ها پرایته‌کاندم که تا ئیستاش و به‌ درێژایی ئه‌م پینچ ساله‌ی مردنی ئه‌و هیشتا کاریگه‌ری و خه‌فته‌ی هه‌ر له دلمدا ماوه‌، ئازار و په‌ژاره‌یه‌کی هینده‌ زۆری بۆ به‌جی هیشتم که له‌و دیلی و ته‌نیابالی و غه‌ریبی و پیری و نه‌خۆشی‌یه‌ی تیا‌اندا ده‌تلامه‌وه‌ گه‌لی زۆرت‌ر و زیات‌ر بوو!

پیشتر ده‌موت: (نیوه‌ی دنیا تایه‌تی‌یه‌که‌ی خۆم به‌ مردنی دایکم له‌ده‌ست ده‌رچوو). که‌چی وا ئیستا نیوه‌که‌ی تریشی به‌ مردنی "عه‌بدوورپه‌حمان" ته‌واو بوو، که‌واته‌ ئیتر من هه‌یج په‌یوه‌ندی‌یه‌کم به‌ دنیاوه‌ نه‌ماوه‌!

به‌ئێ، ئه‌گه‌ر "عه‌بدوورپه‌حمان" له‌ ژیا‌ندا بمایه‌، له‌ دنیا‌دا ده‌بوو به‌ جه‌مسه‌رێک بۆ کارمه‌ندی‌یه‌که‌ی سهر به‌ دوا‌رۆژم و، دوا‌ی خۆیشم ده‌بوو به‌ باشترین جیگه‌دارم و، له‌ ماوه‌ی دنیا‌شدا هاو‌رێ‌یه‌کی به‌ وه‌فا ده‌بوو بۆم و، دلم پێی ده‌کرایه‌وه‌ و، ده‌بوو به‌ ئه‌م‌ینداریکی دلسۆز و قوتایی‌یه‌کی زیره‌کی "په‌یامه‌کانی نوور".

به‌ئێ، کۆچی دوا‌یی "عه‌بدوورپه‌حمان" سه‌باره‌ت به‌ که‌سینکی وه‌ک من - وه‌ک مرۆفیک - له‌ ده‌ستچوونیکی ئازار به‌خش و دل سووتینه‌ره‌.

خۆ هه‌ر چه‌نده‌ هه‌وێنکی سه‌روم‌رم ده‌دا بۆ ئارا‌مگرتن و خۆ‌پا‌گری، که‌چی رووبه‌رووی زریانیکی هینده‌ به‌تین ته‌وژم بوو بوومه‌وه‌ که هه‌موو سووچ و قوژبنیکی گیانمی گرتیوه‌وه‌. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و دل‌دانه‌وانه‌ نه‌بوونایه‌ که هه‌ندی جار له‌ نه‌ینی‌یه‌کانی قورئانی پیرۆزه‌وه‌ ده‌هاتنه‌ فریام، ئه‌وا که‌سینکی وه‌ک من هه‌رگیز به‌رگه‌ی ئه‌و گه‌رده‌لووله‌ی نه‌ده‌گرت و، ئارامی لا هه‌لده‌گیراو، به‌ ته‌واوی ئۆقره‌ی له‌به‌ر ده‌بڕا!

هه‌ر به‌م خه‌فته‌ و ئازارانه‌وه‌، هه‌ندی جار ده‌رۆشتم بۆ ناو هه‌ردوو شاخه‌ چۆله‌کانی "بارلا" و له‌وێ به‌ گۆشه‌گیری و ته‌نیایی داده‌نیستم و، به‌ وینه‌ی فلیمی سینهما تابلو جوانه‌کان و دیمه‌نه‌نیانه‌کانی ئه‌و ژیا‌نی به‌خته‌وه‌ری‌یه‌م به‌ پیش‌چا‌ودا ده‌هات و ده‌رۆشت که له‌ گه‌ل قوتایی‌یه‌که‌ماندا - له‌ که‌سانی وه‌ک عه‌بدوورپه‌حمان - برده‌بوومه‌سه‌ر. جا هه‌ر کات ئه‌و تابلویانه‌ له‌ به‌رده‌م ئه‌ندیشه‌مدا تیده‌په‌رین، هه‌ست ناسکیی پیری و غه‌ریبیم ئه‌وه‌نده‌ی تر له‌ هه‌یزی به‌رگیری که‌م ده‌کرده‌وه‌ و، پتر وه‌ی ده‌روو‌خاند‌م و، زیات‌ر هه‌ستی ده‌بزواند‌م!

به‌لام له نا کاودا به کیك له نهینی به کانی ئایه‌تی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ
الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (القصص: ۸۸) هینده به ناشکرا و پروونی له پرووی دلمدا
دهر کهوت که هانی دام دوو جار "یا باقی أنت الباقي" له‌بهر خۆمهوه دوویات بکه‌مه‌وه و،
به‌مه‌ش دلم به ته‌واوی کرایه‌وه.

به‌لئی، به‌هۆی نهینی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه‌وه و، له نیوان ئەو هه‌ردوو شیوه چۆله‌دا و،
له‌گه‌ل ئەو ده‌روونه پڕ ئازاره‌دا، خۆم له‌لای سه‌رووی سنی ته‌رمی گه‌وره‌دا بینێ‌یه‌وه،
وه‌ک له‌ په‌یامی: "پلیکانه‌ی سوننه‌ت" دا ئاماژه‌م بۆ کردووه:
یه‌که‌م: خۆم وه‌ک کیلی گۆریک هاته‌ پێش‌چاو، که‌ په‌نج و پینج سه‌عیدی مردووی
ماوه‌ی ژینانی منی تیدا ئەسه‌رده‌ی خاک کرابوون، به‌ درێژی ته‌مه‌م که‌ خۆی له‌ په‌نج و
پینج سال دابوو!

دووهم: خۆم به‌ وینه‌ی زینده‌وه‌ریکی بچووکی وه‌ک "میرووله‌یه‌ک" ده‌بینی که‌
به‌سه‌ر پرووی ئەم چه‌رخه‌دا ده‌رۆشت، که‌ له‌ جیی کیلی گلکۆی ته‌رمه‌ گه‌وره‌ که‌ی
گرۆی مرقه‌، هه‌ر له‌ ئاده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه - دروودی له‌سه‌ر بی‌ت - تا ده‌گاته ئیستا.
سێهه‌م: به‌هۆی نهینی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه‌وه مردنی ئەم دنیا گه‌وره‌یه‌م له‌ پێش‌چاودا
به‌رجه‌سته‌ بوو، وه‌ک ئەوه‌ی که‌ هه‌موو سالیک - به‌ وینه‌ی مردنی مرقه‌ - چه‌ندین دنیا‌ی
گه‌رۆک ده‌مریت و به‌ تازه‌بوونه‌وه‌ی سال، سالی پێشوو کۆچ ده‌کات.

کاتی که‌ من له‌م حاله‌دا بووم، و اتا ئاماژه‌ی به‌ که‌ی ئایه‌تی: ﴿إِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (التوبة: ۱۲۹) هات به‌ فریامه‌وه و،
نووریکی نه‌کوژاوه‌ی هینا به‌ هانامه‌وه و، ئەو خه‌م و په‌ژاره‌ زۆره‌ی که‌ له‌ مردنی
"عه‌بدوپه‌رچه‌مان" هه‌وه‌ تووشم بوو هه‌مووی په‌وانده‌وه و، دلنه‌واپی راسته‌قینه‌ی پێ
به‌خشیم.

به‌لئی، ئەم ئایه‌ته پیرۆزه‌ پێی سه‌لمانم که‌ ماده‌م خوا هه‌یه، ئیتر ئەو خوایه‌ جیی هه‌موو
شتیکمان بۆ ده‌گرێته‌وه و، بوونی ئەو سه‌روزیادی بوونی هه‌موو شتیکی تره‌. چونکه‌
ده‌ر که‌وتنی چاودێری و عینایه‌تیکی ئەو جیی هه‌موو جیهان ده‌گرێته‌وه و، تاقه‌ تیشکیکی
نووری ئەویش ژیناییکی وا به‌و سنی ته‌رمه‌ ده‌به‌خشیت که‌ ده‌ری ده‌خات ئەوانه‌ ته‌رم نین،
به‌لکو بریتین له‌وانه‌ی که‌ ئه‌رکی فه‌رمانبه‌رییان له‌م سه‌رزوه‌ی یه‌دا کۆتایی پێ هیناوه‌ و
بۆ جیهانیکی تر کۆچیان کردووه‌.

له بهر ئه وهی ئه م نهینی و حیکمه ته مان له "بریسکه ی سنی هم" دا پروون کردو وه ته وه، به پئویستی نازا ئه لیره دا زیاتر پروون بکریته وه، به لام ئه وه نده ده لیم که:

ئه وشته ی بوو به هۆی په وینه وه ی سه رجه می داخ و خه فه ته زۆره کائمه تنه ها دوویات کردنه وه ی دوو جاره ی: "یا باقی أنت الباقي" بوو، که واتای: ئایه تی پیروزی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ لیک ده داته وه. بۆ پروون کردنه وه ی ئه مه ش ده لیم:

کاتنی که بۆیه که م جار "یا باقی أنت الباقي" م وت، هه ستم کرد به وینه ی نه شته رگه ری له ده رووندا تیماری ئه و برینه مه عنه وه ی به زۆرانه ده کریت که به هۆی ته واو بوونی دنیا و کۆچکردنی خۆ شه ویستانی وه که "عه بدور په رحمان" وه له دلما په یدا بوو بوون..

به لام بۆ جاری دوو هه م پرسته ی: "یا باقی أنت الباقي" بوو به مه له مه میک و گشت ئه و برینه ی بۆ ساپیژ کردم، ئه ویش به تیر امان له م واتایه ی خواره وه:

(کنی ده روات با پروات! خۆ تو هه ر ده مینیته وه! تاچه دره و شان وه یه کی میه ره بانیی تو سه روزیاده بۆ هه موو شتیکی فانی و پراوه. هه روه ها ماده م تو هه یت، ئیتر ئه و که سه ی که به هۆی با وه رهی نانی ییت و گوی راپه لیی بۆ ئایینه که ت - که ئیسلامه - په به وندی به تو وه هه یه، له هه یچ شتیکی که م نی به و هه موو شتیکی هه یه. نه مان و رویشتن و مردن و نه بوونیش، هه موویان په رده ی تازه کردنه وه و هۆ کاری گه شتو گوزاران به ناو چه ندین جی و شوینی جیا جیادا!)

ئیت به م بیر کردنه وه یه، ئه و حاله ته ره وحی به خه فه ت به خش و سامناک و تاریک و سه ووتینه رانه م نه مان و، خۆ شحالی به کی پرووناک و به له زه ت و خه مره وین جینی گرتنه وه و، ئنجا دل و زمانم و ته نانه ت هه موو خانه و گه ردیله به کی جه سته شم - به زمانی حال - ده ستیان کرد به وتنی: "الحمد لله" و سوپاسکردنی خوا ی گه وره.

یه که له هه زارانی ئه و تیشکی میه ره بانیه ی خواره وندی به م جو ره ی خواره وه لئ ده ر که وت:

کاتنی به و خه م و په ژاران وه له خه فه تگای ئه و هه رد و شیوان وه گه رامه وه بۆ "بارلا"، لاویک به ناوی: "مسته فاقوله ئونلی" هات بۆ لام و، چه ند پر سیاریکی فیه یی ده رباره ی

نوێژ و دەستوێژەوه ئاراستە کردم. خۆ هەرچەندە من لەو کاتانەدا پیشوازیم لە هیچ میوانیک نەدە کرد، کەچی وەك ئەوەی پۆحم "ئیخلاس" ی ناو پۆحی ئەو لاوەی خویندیبتەوه و بە هەستی پیش روودان (الإحساس بالشيء قبل وقوعه) هەستی بە ئایندهی ئەم لاوه و خزمەتگوزاری بە کانی بۆ پەیامە کانی نوور^(١) کردیبت، پیشوازیم لێ کرد و بە میوانیکی خۆم وەرم گرت^(٢). پاشان بۆم دەر کەوت کە خوای گەورە ئەم لاوهی لە بریی "عەبدوپرەحمان" ی جینگەداری راستەقینەم پێ بەخشیوم و، کردی بە هەولتدەری بێ و چانی رینگای خزمەتکردنی "پەیامی نوور".

خوای گەورە ناردنی ئەم "مستەفا" یە کرد بە ئموونەیهك بۆ بەخشینی "سی" کەس لە هاوچەشنی "عەبدوپرەحمان". وەك بلیسی خوای گەورە دەفەرموئ: من تەنها "عەبدوپرەحمان" یکم لێ سەندیتەوه، بەلام لە بریی ئەو چەندەها کەسی وەك ئەم لاوەت دەدەمی کە بێ و چان لەو فەرمانبەری یە ئایینی یە بەرزەدا هەول دەدەن و، بۆت دەبن بە

(١) "علی بە بچکۆلە" ی برای ئەم "مستەفا" یە بە راستی سەلماندی کە "عەبدوپرەحمان" یکە بۆ خۆی. چونکە بە تەنها خۆی و بە قەلمە جوان و کارامە کەمی حەوت سەد نوسخە لە پەیامە کانی نوور نووسی یەوه. جگە لەوهی کە چەندین "عەبدوپرەحمان" یشی پەرورە دە کرد. (دانەر)

(٢) بەلێ، دەر کەوت ئەم لاوه نەك هەر شیاوی وەر گرتنە، بەلكو شایستە ی پیشوازی لێ کردیشە (*). (دانەر)
(*) ئەمە ی خواری و رووداوێکە بۆ دەر خستنی راستی ئەو فەرماشته ی مامۆستام دەبگێرەوه کە دەلیت: مستەفا - کە یە کەم قوتایی پەیامە کانی نوورە - شایستە ی پیشوازی لێ کردنە:

پۆژیک لە پیش "عەرەفە" دا مامۆستا ئارەزووی لە گەشت و گەران بوو. لەبەر ئەوه، منی نارد تاکو ئەسپینکی بۆ ئامادە بکەم. منیش پێم وت: تۆ مەیرە خواری و بۆ داخستنی دەر گاکە، من دایدەخەم و لە دەر گای پشتهوه دەرۆمە دەرەوه. وتی: نەخیر، هەر لەو دەر گایەوه بچۆرە دەرەوه، ئیتر کە من دا بەزیم ئەویش لە گەلمدا دا بەزی یە خواری ووه و کە من پۆشتمە دەرەوه دەر گاکە ی بە کیلۆن داخست و سەر کەوتەوه بۆ ژوورە کەمی خۆی بۆ پالکەوتن.

پاشان ئەم "مستەفا" یە لە گەل حاجی عوسماندا هاتبوون. مامۆستاش لەو کاتانەدا، بە تاییەتی دوو میوانیش، زۆر دوور بوو ئیزنیان بدات پۆژ بۆ لای.. بەلام ئەم "مستەفا" ناوبراوه هەر کە گەیشتبوو لە لای دەر گاکە، ئەو دەر گایە بە زمانی حال پێی وت: مامۆستام ناساغە و توانای میوانداری نی یە، بەلام من خۆم دە کەمەوه بۆت! ئیتر ئەو دەر گاکا داخراوه کرایەوه لێی!

بەلێ، فەرماشته کەمی مامۆستام گەلێ راستە کە دەلیت: "مستەفا شایستە ی پیشوازی و وەر گرتنە". چونکە هەر وەك ئاینده شایەتی لەسەر ئەم راستی یە دا، دەر گای خانووه کەشی بە هەمان جۆر ئەو شایەتی یە دا! (خەسرەو).

(ئەمە ی کە خەسرەو نوو سیویەتی راستە و، دەر گای خانووه کەم لە بریی من "مستەفا" ی وەر گرت و پیشوازیی لێ کرد!) (دانەر)

چهند قوتایی به کی به وهفا و برزای دلتسوز و کوری معهنوی و برایانی بهرپیز و هاورپی گیانفیدا و تیکوشهر.

بهائی، زور سوپاس بوئو خوايه، چونکه سی دانه "عهبدوپرهمان"ی وهك ئەم لاوهی پین بهخشیم!

لەم کاتەدا رووم کردە دلم و پیم وت:

(ئەه دلی بریندار و چاو پر له فرمیسکم!

خۆ به چاوی خۆت ئەم غوونەیهت بینی و، برینه ناسۆره شاراوه کانت پین تیمار کرد. کهواته ئوقره بگره و، دلنیا به که ههر ئەو خواوهنده سه رجهمی برینه کانی تریشت بو سارپیز ده کات و له نازاریان رزگارت ده کات).

ئەه خوشک و برایانی پیرم!

ئەه ئەو کهسانەه که - وهك من - له پیری داخۆشه ویستترین منال و پۆلهی خۆیان له دهست چوو، یان خزمیکیان کۆچی مالتاواپی کردوو!

ئەه ئەو کهسهی که "پیری" ئەرکی سهرشانی قورس کردوو و له گهل ئەوه شدا ناله و خهفته تی جودایی له سهه خۆی کۆ کردوو تهوه!

وا بو خۆتان حالتی په ریشانی منتان زانی و بۆتان دهه کهوت که ههر چهند ئەو حالهی من به چهن دین جار لهو باره ناسۆر و په شیوهی ئیوه زیاتر و بههیزتر بو، که چی ئەم ئایه ته پیرۆزه هات به فریا و هانامه وه و به ئیزنی خوای گهوره هه موو په ریشانی و زامه کانی منی سارپیز کرد. خۆ گومانی تیدا نی به که دهه مانخانه پیرۆزه کهی قورثانی پیرۆز پر له چاره سهه و دهه رمانی هه موو نه خۆشی به کانتان. جا ئه گهه توائنتان له رپی "ئیمان" وه سهه ری لئی بدهن و، به "په رستش" تیماری خۆتان بکهن، ئەوا پین هیچ گومانیک قورسی و خهه و خهفته کانی پیری له سهه شانتان دهه و پینته وه.

هۆی درپزه دانیش به نووسینی ئەم باسه، تهنهها بوئوه به که تکای دوغای خیر و زۆرتان لئی بکهه بو "عهبدوپرهمان"ی خوالیخۆشبوو. هیوادارم له دوور و درپزی به کهی بیزار نه بن.

مه به ستیشم له گپرانه وهی زامه سامنا که ناسۆره کهه بهم شیوه پر له خهفهت و ئازاره - که له وانیه زامی ئیوهش بکولینته وه - تهنهها بو روونکردنه وهی شیفای بی وینه و نووری دره خسانی دهه رمانه کانی قورثانی پیرۆزه.

بینیم: له ماوهی ئهوه ههشت ساله دا گۆرانیکی گهلی گهوره به سه ره ئه م شاره دا هاتوووه! ته نانه ت هه ره که چاوم ده کرده وه هینه گۆرانیکاریم به دی ده کرد که ده توت چه ر خیک به خوی و پرو دا وه کانیه وه به سه ره ئه م شاره دا تیپه ریوه! چونکه سه ته ری ئه م شاره مه ز نه ی ده و ر انده و ری قو تا بجان ه که م - که له ته نیشتی ئه و قه لایه دا بوو - سه ر انسه ر سوو تیتر ابوو یان به ته و او ی کاو ل کرا بوو!

ئنجا به خه م و په ژاره یه کی زۆره وه سه یریکی ئه م دیمه نه م کرد و خه فه تیکی گه لی زۆرم پی خوار د، چونکه جیا وازی به کی یه کجار گه و ره م له نیوان ئیستا و ئه و سای ئه م شاره دا ده بیینی! وه ک بلیی دوو سه د سالی ره به قی به سه ر دا تیپه ر بوو بیست! زۆره ی ئه و که سانه ی که ئه م خانو وانه یان ئا وه دان کرد بو وه وه دۆست و خۆشه و یست و ئازیزانی من بوون. که چی وای ئیستا هه ندیکیان به کوچ کرد نیان له م شاره، تیا چوون و تالیی کوچ کرد نیان چه شت، خوای گه و ره به سۆز و میهره بانیی خوی له هه موویان خۆش بیست. چونکه جگه له گه ره کی ئه ر مه نه کان، سه ر انسه ری شار و سه ر جه می خانووی مو سلما نه کان کاو ل کرا بوو!! ئه و نه نه له ناخی دل مه وه خه فه تم به و دیمه نه خوار د که ئه گه ره هزار چاوم ببوایه به هه ره هه موویان فر میسکم هه لده ر پش!

پیشتر وام ده زانی به گه رانه وم بو شاره که م له غه ری بی رز گار م ده بیست. که چی - به داخه وه - دل ته زینترین جۆری غه ری بی م له شاره که ی خۆم دا به دی کرد! چونکه به سه دان که سم ده بیینی له قو تابی و خۆشه و یستانی وینه ی "عه بدو ر په رحمان" ی ناو برا و له ئو میدی دوا ز ده هه مدا له وانه ی که په یوه ندی به کی رۆحیی توندو تو لمان له نیوان دا بوو، ده مبینی هه موویان که و تو و نه ته ژیر خا ک و دارو په ردووی که لا وه ی ئه م شاره و، ته نها شوینه واری خانو وه کانیان نه بی هیچی تریان به رچا و نا که ویت!

له به ر ده م ئه م تابلو خه منا که دا نا وه رۆکی ئه و ته یه م له به رچا و دا به ر جه سته بوو که له میژه له یاد م ما وه و زووتر به ته و او ی لیی تی نه ده گه ی شتم، که ده لیت:

لولا مفارقةً الأحباب ما وَجَدْتُ لَهَا الْمُنَايَا إِلَى أرواجنا سُبُلًا^(١)

واته زۆره ی ئه و شتانه ی که مرؤف ده فه و تین: جودایی خۆشه و یستانه!

به لئی، هیچ شتیک به وینه ی ئه م کاره ساته ی با سم کرد، ئازاری نه داوم و نه یخستوو مه ته گریانه وه! خۆ ئه گه ر یار مه تیم له "قورئانی پیرو ز" و "ئیمان" وه بۆ نه هاتایه، ئه و ئه و خه م و په ژار انه سه ر و زیادی ئه وه بوون گیام بکیشن!

(١) ئه م شیعره می مو ته نه بیی به. پروانه: (دیوان المتنبي) ص ١٧ نشر دار الجیل - بیروت. (وه ر گێر)

به چاوی خۆم تابلۆی خه‌مناکی ئەو جودایی‌یەم دی که هەر له کۆنەوه شاعیران کاتێ مەنزەلگای دیرینی خۆشه‌ویستانیان بەسەر دەکرده‌وه، دەیانینی و فرمیسکیان بۆ هەڵدەپشت. ئیتر هاو دەم له گەڵ "چاوا" "مدا" "دل" و "گیان" یشم به‌وینە‌ی که سینک پاش دوو سەد ساڵ گەرا بیتە‌وه بۆ شوینە‌واری مەنزەلگای خۆشه‌ویستانی، به‌کۆڵ دەستیان دایه پرمە‌ی گریان!

لەم کاتەدا به‌وینە‌ی دیمە‌نه‌کانی فلیمی سینە‌ما، یە‌ک له‌ دوای یە‌کی لاپەرە جوان و بە‌لە‌زته‌کانی ژبانی رابوردووم به‌ پێش‌چاوا دە‌پۆشت، هی ئەو ژبانه‌ شادە‌ی که بۆ نزیکە‌ی بیست ساڵ له‌ گەڵ قوتایی‌یە‌ به‌ریزه‌ کائەدا و هەر لەم جیگایە‌دا بردبوومه‌ سەر که پێشتر شوینیکی ئاوه‌دان و خۆش و پڕ له‌ شادمانی بوو، که‌چی وائێستا جگه‌ له‌ که‌لاوه‌ و شوینە‌وار هیچی تری لێ به‌دی ناکریت!

کاتیکی زۆرم له‌ تیرامان و سەرنجدانی ئەو تابلۆیانە‌ی ژبانه‌م بردە‌ سەر. هەر له‌و کاتەدا سەرم له‌ خە‌لکی ئەم دنیایە‌ سوور دە‌ما که‌ چون‌ خۆیان دە‌خە‌ڵه‌تین و به‌چی‌یە‌وه‌ خۆیان دە‌ستخە‌پۆ کردووه‌، که‌چی ئە‌مه‌ش حالی دنیایە‌ و مرۆف‌ تیایدا له‌ ریبوار و میوانیک زیاتر هیچی تری یه‌!

هەر وه‌ک به‌ چاوی خۆم مە‌ودای راستیی ئەو وته‌یە‌ی ئە‌هلی حە‌قیقه‌تیشم بینی که ده‌لێن: "دنیایه‌ دداره‌.. فیلبازه‌.. فانی‌یه‌.. پێی مە‌خە‌له‌تین!"

هەر وه‌ها بۆم دەر که‌وت که‌ مرۆف‌ چون‌ په‌یوه‌ندی له‌ گە‌ڵ لە‌ش و مال و منالی خۆی دا هه‌یه‌، به‌ هه‌مان جۆر په‌یوه‌ندی له‌ گە‌ڵ شار و ولات و ته‌نانه‌ت دنیا که‌شی دا هه‌یه‌. لەم کاتەدا که‌ ده‌مویست به‌ چاوه‌ کائەم بۆ پیری خۆم تیر بگریم، ده‌شمویست به‌ "ده‌" چاوه‌ نه‌ک ته‌نهما بۆ پیری به‌لکو بۆ مردنی قوتابخانه‌ که‌م بگریم، ته‌نانه‌ت هه‌ستم ده‌ کرد که‌ پێویستم به‌ "سه‌د" چاوه‌ هه‌یه‌ تا کو پێیان بگریم بۆ شارە‌ جوانه‌ له‌ مردوو چوووه‌ که‌م!

له‌ فەر مووده‌یه‌ کی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوووه‌ که‌ ده‌فه‌رموئ: هه‌موو سەر له‌ به‌یانی‌یه‌ک فریشته‌یه‌ک بانگ له‌ خه‌لکی ده‌کات و ده‌لێت: "لدوا للموت و ابنا للخراب"^(١)! لەم کاتەدا راستیی ئەم فەر مووده‌یه‌م نه‌ک به‌ گوئی به‌لکو به‌ چاوه‌ ده‌بیست! جا هەر وه‌ک ئەو

(١) رواه البيهقي في الشعب من حديث عن أبي هريرة والترمذي مرفوعاً، وأبو نعيم في الحلية عن أبي ذر مرفوعاً، وأحمد في الزهد عن عبد الواحد قال: قال عيسى عليه السلام، فذكره (الدرر المنتثرة) وانظر كشف الخفاء (٢٠٤١). (وهه‌ گێڕ - له‌ چاپه‌ عه‌ره‌یی‌یه‌ که‌وه‌)

باره ناهه مواره منی لهو کاته دا خسته گریان، وایست سالة خه یالتیشم هر فرمیسک هه لده پزیت هر کاتی یادی ئه و کاره ساته ده کاته وه!

به لئی، پروو خانی خانووه کانی سهر لوتکه ی ئه و قه لایه که هه زاران سالة ئاوه دانه و، پیربوونی شاره که ی ژیر قه لاکه له ماوه ی هه شت سالدای که ده لئی هه شت سه د سالی ره به قی به سه ردا تیهر بووه و، مردنی قوتابخانه که م - له داوینی قه لاکه وه - که جموجوول و تره ی ژبانی لئی ده هات و کوگای خوشه ویستان بوو.. هه موو ئه مانه، ئامازه بو مردنی قوتابخانه ئایینی به کانی ده ولته تی عوسمانی ده که ن و، مه زینی مه عنه ویی ته ره مه گه وه که یان پیشان ده دن، ته نانه ت ئه م قه لایه - که ته نها یه ک تاشه به ردی گه وره یه - بووه به کیلی گتکوی هه موویان! ده مینی قوتابیانی پیش هه شت سالی ئه م قوتابخانه یه م - خوا لیان خوش بیت - له ناو گۆره کانیاندا هاو ده م له گه ل مندا ده گرین! ته نانه ت خانووه هه لوه شاوه کانی شاره که و دیواره پروو خاوه کانی و به رده په رته وازه کانیشیم ده بینی هاو به شی خه فته و گریانم بوون!

به لئی، هه ر شتیکم ده بینی و امده زانی له گه ل مندا ده گری! ئیتر تی گه یشتیم که ناتوانم له وه زیاتر ئه م غه ربیی به له شاره که مدا هه لبگرم! بۆیه ها ئه م سهر ئه وه ی که یان پرۆم بو لای ئه و ئازیزانه له ناو گۆره کانیاندا.. یان پرۆمه ئه شکه و تیکه وه، هه تا منیش له وئ بو خۆم وه که ئه وان ده مررم! چونکه ده موت: "مردن" گه لئی باشزه له م جو دایی و لیکدا پرانانه ی که له م دنیا به دا دینه رینی مرۆف و له راده یه کدان هه ر گیز ئارامیان له سه ر ناگیریت و، ئازار و زامیشیان له پله یه کی وه هادایه که ناتوانریت به رگری بکریت.

له تاوا چاوم به هه ر شه ش لای خۆمدا گیرا، که چی له تاریکی زیاتر هیچی ترم تیدا به دی نه کرد. ئه و په ژاره و ئیش و ئازاره قورسانه دوو چاری "بئی ئاگاییان" کردم.. ئه و بئی ئاگایی به ش دنیا ی سامناک و چۆل پیشان دام؛ ده توت هه ر ئیستا دنیا م به سه ردا ده پروو خیت!

له و کاته دا "گیان" م له تاو ئه م هه موو به لا و گيرو گرفته زۆرانه ی که شیوه ی دوژمنیان له خو گرتبوو، به دوای پشت و په نایه کدا ده گه راتا کو پشتی پی به سستی و، چاوی بو یارمه تیده ریک ده گیرا که بتوانیت ئاره زووه له ژماره نه هاتوووه کانی بو به ییته دی که هینده زۆرن تا "ئه به د" کۆتایی یان نایه ت..

له و کاته دا که "گیان" م به دوای ئه و "پشتیوان" و "یارمه تیده ر" هدا ده گه را و، چاوه روانی دلدا نه وه و ده روویه کی ده کرد که لئی بکریته وه سه باره ت به و خه فته

زۆرائه‌ی که ئه‌نجامی کاولکاری و لیکدابران و جودایی‌یه بی سنووره کان بوون.. ئاله و کاته‌دا، راستیی ئه‌م ئایه‌ته‌ی قورئانی پیروژ به‌روونی له‌ به‌رده‌م دیدی ئه‌ندیشه‌مدا ده‌ر کهوت که ده‌فه‌رموی:

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الحديد: ١-٢)..

ئێتر له‌و ئه‌ندیشه‌ ئازاره‌خشه و له‌ ئازاره‌کانی جودایی و لیکدابران پزگاری کردم و، چاوی سه‌ر و بینایی دلی کردم‌وه.

دوای ئه‌وه‌ی که حه‌قیقه‌تی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیروژه هات به‌ هانامه‌وه، ئاوڤم له‌ ده‌خته به‌رده‌ره‌ کان دایه‌وه، بینیم به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرینه‌وه بۆم ده‌روان و، بێم ده‌لێن:

"ته‌نھا سه‌یری ئه‌و شوینه‌واره‌ روو خاوانه‌ مه‌که.. ئه‌ی سه‌یرینکی ئیسه‌ش ناکه‌یت و سه‌رنجمان ناده‌یت!"

به‌لێ، راستیی ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌ توندی رایته‌کاندم و بیداری کردم‌وه و، پێی وتم:

(بۆچی هه‌تا ئه‌م راده‌یه‌ خه‌فه‌ت بۆ له‌ده‌ستچوونی ئه‌و نامه‌ ئاوه‌دانه‌ی سه‌ر لاپه‌ره‌ی "وان" ده‌خۆیت، که‌ مرۆف به‌ ده‌ستی خۆی نووسیبوو و بنیاتی نابوو تا ئه‌وه‌ی شیوه‌ی شارینکی ئاوه‌دانی له‌خۆ گرتبوو؟ بۆچی به‌م ئه‌ندازه‌یه‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی نه‌مانی ئه‌م شاره‌ دایگر توویت که‌ لافاوی سامناکی داگیر کردنی رووس بردی و گشت خه‌ت و شوینه‌وارینکی کوژانده‌وه؟ سه‌رت بۆ لای خواوه‌ندی به‌ده‌ینه‌ر هه‌لبه‌ره‌ که‌ په‌روه‌ردگار و خواوه‌نی راسته‌قینه‌ی هه‌موو شتیکه‌ و جله‌وی هه‌موو شتیکی له‌ ده‌ستدایه‌.. دلته‌یابه‌ نووسراوه‌کانی خواوه‌ند له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی "وان" دا هه‌میشه‌ به‌ که‌ماتی ورشه‌داری و په‌نگینی هه‌ر له‌ گه‌شه‌کردن و تازه‌بوونه‌وه‌دان. ئه‌و رووداوانه‌ش که‌ تۆ زووتر بینیت و شیوه‌ن و گریانیش به‌سه‌ر چۆلی ئه‌و جیگایانه‌ و کاول بوونیاندا ته‌نها له‌ ئه‌نجامی بێ ناگایی مرۆفه‌وه‌یه‌ له‌ خواوه‌نی راسته‌قینه‌ی ئه‌و جیگایانه‌ و، هی ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆف - به‌ خه‌یالی هه‌له‌ی - خۆی به‌ خواوه‌نیان له‌ قه‌له‌م ده‌دات و، نازانیت که‌ له‌ ریبوار و میوانیک زیاتر هه‌یچی تر نی‌یه‌)!

له‌ ناوه‌ندی ئه‌م حاله‌ته‌ دل سووتینه‌ر و بۆچوونه‌ هه‌له‌یه‌ی مندا، ده‌ر گایه‌کی گه‌وره‌م لێ خرایه‌ سه‌ر پشت که‌ به‌سه‌ر راستی‌یه‌کی زۆر گرنگدا ده‌پروانی و، به‌ وینه‌ی ئاسن که‌ ده‌خه‌ریته‌ ناو ناگر و هه‌ندی نهرم ده‌بیت و ئنجا شیوه‌یه‌کی تایه‌تیی بۆ دیاری ده‌کریت، "نه‌فس" یشم به‌ دیتنی ئه‌و حاله‌ته‌ گه‌رم و سووتینه‌ر و خه‌فه‌ته‌ ئازار به‌خشانه‌ نهرمیی

به ده ست هیئا و ناماده بیی و هر گرتنی ئەو راستی به گرنگی پیدا کرد و، قورئانی پیروزی له ناوهندی راستیی ئەم نایه ته و به ره که تی راستی به کانی ئیمانی به پرونی پیشان دا. ئیتر دەر و ورم و هری گرتن و ملی بۆ که چ کردن.

به لئی، ههروهك له "مه کتووبی بیستم" و په یامه کانی هاوچه شنی دا چه سپاندوو مانه: راستیی ئەم نایه ته پیروزه - سوپاس بۆ خوا - له ریژ نهی "ئیمان به خوا" و ه پشت و په نایه کی گه وری به "گیان" و "دل" م به خشی که هه ریه که یان به پنی پلهی خۆی له م ئیمان دا سوودی لئی و هر گرت. ئەم پشتیوانه ش هینده مه حکم و توندوتۆل بوو که ئە گه به لا و گه و گرفت و باره تر سنا که کاتم سه د هینده ش گه و رتر بوو نایه هه ر دهیتوانی به رامه ر هه موویان را بوو ستیت و پرو به پروویان بیته وه. چونکه راستیی ئەم نایه ته یادی خسته مه وه که: (هه موو شتیك ملکه چ و فه رمان بهرداری به دیهینه ری تۆیه، که خاوه نی راسته قینهی ئەم بوو نه وه ریه و جلّه وی هه موو شتیکی له ده ستدایه. ئیتر تۆ ئه وه ت سه ر و زیاده که په یوه ندیت به و به دیهینه ره وه بییت).

منیش هه ر که به دیهینه ری خۆم به م شیوه یه ناسی و پشتم پنی به ست، ئیتر هه موو شتیك وازی له دوژمنایه تی کردم هیئا! ته نانه ت ئەو حاله تانه ی که خه فه ت و ئازاریان دەر خوار د ده دام ئیستا دلخۆش و شادمانم ده که ن.

ئنجاههروهك له زۆر په یامدا به به لگی گومان پر چه سپاندوو مانه: ئەو نووره ش که له "ئیمان به رۆژی دوابی" یه وه هات به فریامه وه، هیزینکی هینده گه وری یارمه تیدانی له به رامه ر هیوا و ئاره زووه بی سنووره کانه وه پنی به خشی که نه ک ته نها به شی حه ز و ئاره زووه کانی و بچوو که کان و په یوه ندی به دنیایی به کانی نیوان من و خۆشه و یستانی ئەم دنیام بکات، به لکو به شی حه ز و ئاره زووه له ژماره نه هاتوو ه کانی جیهانی نه مری و به ختیاریی هه میشه بی ئەو دنیاشم بکات. چونکه هه ر ته نها دره و شان وه یه کی میهره بانیی خوا وه ندی "به خشنده ی میهره بان" نیعمه ته به تام و ناوازه و له ژماره به ده ره کانی پروی زه وی - که یه کیکه له مه نزلگا کانی میواخانه ی دنیا - له سه ر سفره ی هه موو به هاریکدا به میوانه کانی ده به خشی، تا کو بۆ ماوه ی چه ند ساتیک دلایان خۆش بکات. وهك بلایی ئەمه ی له دنیا دا پنی به خشین ژه می به یانیان بیست و پاشان بیانگو یزته وه بۆ شوینه هه میشه بیی به کانی هه ر هه شت به هه شته پر له نیعمه ته که ی خۆی که بۆ به نده کانی ناماده ی کردوون.

بئى گومان كەسىڭ باوهرى بە مېهرەبانى ئەم خواوهندە "بەخشندە و مېهرەبان"ە
بىتت و بە دلئىايى يەو پالتى پىو بەدات و ھەست بکات كە پەيوەندىي بەو خواوهندە
خاوەن دەستەلاتەو ھەيە، ئەوا خالىكى يارمەتيدانى ھىندە مەزنى دەست دە كەوئت كە
نزمترين پلەي ئەو خالە بە ھاناي سەرجمى ھىوا و ئاواتە لە ژمارە نەھاتووە كانيەو
دەرۋات و دەيانھىنئەدى.

جا ئەو نوورەي كە لە باوهرىنئانم بە راستى ئەم ئايەتەو لىم دەر كەوت، ھىندە
دەرەخشان بوو كە ھەر شەش لا تارىكە كەمى بە وئىنەي رۆژ بۆ پرووناك كەردمەو،
رۆشنابى تەواوئىي بەو حالەتى خەفەت و گريانەشم بەخشى كە بۆ قوتابخانە كەم و
قوتابىيە كۆچ كەردووە كام دوو چارم بوو. بە رادەيەك كە تىي گەياندم: جىھانىك ئەو
خۆشەويستانە كۆچيان بۆ كەردووە ھەر گىز جىھانىكى تارىك نىيە، بەلكو جىھانىكى
پرووناكە و، ئەوانىش تەنھا ئەو ھىندە نەبئ كە جىگا كانيان گۆرپو ھىچى تريان
نە كەردووە و، پاش ماوھىە كى تر لە گەل يەك كۆدەبىنەو و بە يە كترى شاد دەبىنەو.

بەم جۆرە، ئەم نوورە بە تەواوئىي وازى لە گريان و شىوون پىي ھىنام و، تىي گەياندم
كە جىگەدار و قوتابىي ۋەك ئەوانم دەست دە كەوئت.

دەسا شوكر و ستايش بۆ ئەو خوايەي كە قوتابخانەي "ئىسپارتە"ى^(۱) لە برىي قوتابخانە
كۆچكەردووە كەي "وان" پىي بەخشىم و، ئەو خۆشەويستانەشى لە شىوھىە كى تر دا و بە
ئەندازەيە كى زۆرتر و لە شىوھى ئەم قوتابىيە بەرپىز و خۆشەويستانەي ئىستامدا بۆ
زىندوو كەردمەو.

ھەر ۋەھا ئەو نوورە تىي گەياندم كە من لەو ھەوئىش بە ھەلەدا چووبووم كاتى
ۋامدەزانى ئەم دنيايە چۆل و پروخواو و كاۋل كراو! چونكە تىي گەياندم كە خواوھنى
راستەقىنەي دنيا - بە گۆرەي خواستى حىكەتى خۆي - ئەو تابلۇ كاتىيانەي كە بە
خامەي مەرۇف كىشراون، دە گۆرپت بە چەند تابلۇيە كى تر. بەمەش نووسراو
جۇراو جۆرە كانى خۆي نوئ دە كاتەو. چونكە ھەر ۋەك بەرئك لە دەرەختىك دە كرىتەو
بەرىكى ترى دە چىتەو جى، جودايى و نەمانى ناو گروى ئادەمىزادىش بە ھەمان جۆرە و
بۆ مەبەستى نوئ بوونەو و تازە كەردنەو ھەيە. كەواتە ئەو خۆشەويستانە بە تەواوئىي لە ناو
نەچوون، تاكو خەفەتىكى ئازار بەخش و بەسۆيان بۆ بخورىت. نەخپىر، بەلكو دەبئ لە

(۱) مەبەست بۆلۈبوونەو ھى پەيامە كانى نوورە لە پارىز گاي "ئىسپارتە"دا. (ۋەر گىز)

روانگه‌ی ئیمان‌ه‌وه خه‌فه‌تیکی ناسکی به‌له‌زه‌تیان بۆ بخۆین بۆ ئه‌و لیکداپرا‌نه‌ی که بۆ مه‌به‌ستی به‌یه‌ك شادبوونه‌وه‌یه له‌خانه‌یه‌کی تری په‌نگین و جواندا!
 هه‌روه‌ها ئه‌م نووره‌، سه‌رجه‌می ئه‌و سه‌رسامی و په‌شبینی‌یا‌نه‌می سه‌باره‌ت به‌ بوونه‌وه‌ر په‌وانده‌وه‌ و رووناکی کردنه‌وه. جا کاتی که ویستم له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌وه شوکر و ستایش بۆ خواوه‌ند ده‌ربه‌رم، ئه‌م بره‌گه‌یه‌ی خواوه‌وه‌م به‌ زمانی عه‌ره‌بی بۆ هات که وینه‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌و راستی‌یه‌ پيشان ده‌دات:

(الحمد لله على نور الإيمان المصور ما يُتوهم أجنباً أعداء أموأاً موحشين أيتاماً باكين،
 أوداء إخواناً أحياء مؤسسين مرخصين مسرورين ذاكرين مُسَبِّحِينَ).

به‌ واتای: من شوکر و ستایشی‌کی له‌ ژماره‌به‌ده‌ر پيشکه‌شی به‌دیهینه‌ری شکۆمه‌ندی خۆم ده‌که‌م له‌سه‌ر پین به‌خشینی نووری "ئیمان" که سه‌رچاوه‌ی ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ته‌ له‌ژماره‌به‌ده‌رانه‌یه. چونکه‌ ئه‌و تابلۆ سامناکه‌ی که له‌و حاله‌ته‌ ئازاره‌خشه‌وه‌ سه‌ری هه‌لدا و منی واتنی گه‌یاندبوو که گوایا به‌شیک له‌م بوونه‌وه‌رانه‌ دوژمن و بیگانه‌ن به‌ ئیمه^(۱)، به‌شیکێ تریان چه‌ند ته‌رمیکێ سامناکن و، به‌شیکێ تریشان چه‌ند هه‌تیوینکی پین که‌سن و هه‌رده‌م له‌ گریاندان.. سوپاس بۆ خوا که ئه‌و نووره‌ی ئیمان ئه‌م تابلۆ سامناکه‌ی گۆپی به‌ شیوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆی، ته‌نانه‌ت به‌ "عين اليقين" بینیم که ئه‌وانه‌ی من به‌ دوژمن و بیانیم ده‌زانین له‌ راستی‌دا برا و هاوڕینی من و، ئه‌وانه‌ش که وه‌ك ته‌رمی سامناک ده‌مبین، ده‌ر کهوت ته‌رم نین به‌لکو هه‌ندیك له‌وانه‌ زیندوون و هه‌ندیکی تریشان له‌وانه‌ن که ئه‌رك و کارمه‌ندیی ئه‌م ژیا‌نه‌یان ته‌واو کردووه. ئنجا ئه‌وه‌ش که وه‌همی مرۆف به‌ گریان و شیوه‌نی هه‌تیوانی داده‌نیست، له‌ راستی‌دا زیکر و ییرد و ته‌سبیحاتی بوونه‌وه‌رانه‌.

واته: به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ی که دنیا تابه‌تی‌یه‌ که‌ی میان ئاوه‌دان و په‌ر کردووه‌ته‌وه‌، که ئه‌وه‌یش به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌موو دنیا‌یه، له‌ گه‌ل خۆمدا هه‌موویان به‌ "نیه‌ت" و "ته‌سه‌ووور" له‌و شوکر و سوپاسه‌دا به‌شدار ده‌که‌م که پيشکه‌شی ئه‌و خواوه‌نده‌ی ده‌که‌ین و، به‌ زمانی حالی سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌ران ده‌لین:

"الحمد لله على نور الإيمان!"

پاشان چیژ و تام و له‌زه‌ته‌کانی ژیا‌ن که له‌ ئه‌نجامی ئه‌و باره‌ سه‌رسامکه‌ر و بنی‌ئاگایی

(۱) وه‌ك: بوومه‌له‌رزه‌ و زریان و تۆفان و تا‌عون و ناگر و... هتد. (دانه‌ر)

به‌خشه‌وه پرت‌ه‌وازه بوون.. هه‌روه‌ها هیوا و ئاواته‌کانم که هه‌ر هه‌موویان کشانه‌ دو‌اوه و سه‌ر چاوه‌کانیان و شک بوون.. نیعمه‌ت و له‌زه‌ته‌تایه‌تی‌یه‌کانیشم که له‌ چوارچی‌وه‌یه‌کی گه‌لنی ته‌سکدا مابوونه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ر نه‌یشمان.. هه‌موو ئه‌مانه، به‌و نووره‌ی "ئیمان" - وه‌ک له‌ چه‌ند په‌یامینکی تر دا چه‌سپاندوو‌مانه - گۆزانیان به‌سه‌ردا هات و له‌سه‌ر شیوه‌ی پیشوویان نه‌مان، چونکه‌ نووری ئیمان سنووری باز نه‌ ته‌سکه‌که‌ی ده‌وری دلمی هینده‌ فراوان کرد که جینگای سه‌رانسه‌ری گه‌ردوونی تیدا بووه‌وه و، ته‌نانه‌ت دنیا و قیامه‌تیشی کرد به‌ دوو سفره‌ی پر له‌ نیعمه‌ت و میهره‌بانی له‌ بریی ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی که له‌ باخچه‌که‌ی "خو‌ر‌خو‌ر" دا^(۱) و شک بوون و چیژ و له‌زه‌تیان له‌ده‌ست دا. ئه‌م نووره‌ی ئیمان ته‌نها به‌مه‌شه‌وه‌ رانه‌وه‌ستا، به‌لکو هه‌ر یه‌ک له‌ "چاو" و "دل" و "گویی" و هه‌سته‌ها و چه‌شنه‌کانی تری وه‌ک ئه‌مانه و ته‌نانه‌ت ده‌یان کۆئه‌ندام و ئامیری مرقۆفی - هه‌ر که‌سه‌ش به‌پیی پله‌ی ئیمانیی خو‌ی - کرد به‌ "ده‌ست" تا کو به‌ هۆیانه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و دوو سفره‌ و خوانه‌ی هه‌ردوو دنیا دا و له‌ هه‌موو لا و سوو چیکیانه‌وه‌ خو‌شه‌چینی نیعمه‌ته‌کانی ئه‌ویان پین بکات! منیش، له‌ به‌رده‌م ئه‌م راستی‌یه‌ هه‌ر مه‌زنه‌دا و بۆ سوپاسکردنی خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ته‌ زۆر و زه‌به‌ندانه، و تم:

(الحمد لله على نور الإيمان المصور للدارين مملوءتين من النعمة والرحمة، لكل مؤمنٍ حقاً أن يستفيد منهما بحواسه الكثيرة المنكشفة بإذن خالقه).

به‌ واتای:

سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی ئیمانیکی ئه‌وتۆی پین به‌خشییوم که نیعمه‌تی نووری ئه‌و ئیمانه‌ دنیا و قیامه‌تمان به‌ دوو سفره‌ی پر له‌ نیعمه‌ت و میهره‌بانی پیشان ده‌دات و، هه‌ر ئه‌و خواوه‌نده‌ش سوود و هه‌ر گرتنی هه‌موو ئیماندارینکی راسته‌قینه‌ی له‌و دوو سفره‌ پر له‌ نیعمه‌تانه‌ له‌ پیی ده‌ستی ئه‌و هه‌ست و نه‌ستانه‌یانه‌وه‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات که به‌ نووری ئیمان و ئیسلام ده‌رده‌که‌ون. خو‌ ئه‌ گه‌ر بمتوانیایه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی گه‌ردیله‌کانی جه‌سته‌م و پر به‌ دنیا و قیامه‌ت شوکر و ستایشم پیشکesh بکرایه، ئه‌وا پیشکesh ده‌کرد.

جا ماده‌م "ئیمان" هه‌ر له‌م دنیا به‌دا کار و ئاسه‌واری ئاوا‌ی له‌ده‌ست بی‌ت، ده‌بی له‌ جیهانی نه‌مری و هه‌میشه‌یی دا ریژنه‌ و به‌روبوومی گه‌لنی گه‌وره‌تر و زیاتری به‌ لاوه‌ بی‌ت،

(۱) "خو‌ر‌خو‌ر" ناوی قوتابخانه‌که‌ی مامۆستا نوورسی بووه‌ له‌ شاری "وان" له‌ پیش جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی دا. (وه‌ر گێڕ)

به رادهیهك كه عهقله دنیاییه كانی ئیمه نه توانییت پهیی پئی بیات و له ناساندنی دا دهسته و سان ده بیټ.

ئهی خوشك و برایانی پیر و، ئهی ئهوانه ی كه له بهر "پیری" جودایی خۆشهویستایان نازاری تالیان دهر خوار د ده دات!

پنم وایه من له ناوه رۆكدا زۆر له ئیوه پیر تر یم، ههر چهند له وانه شه هه ندیکتان به ته من له من گه وره تر بن! چونکه من، له بهر ئه و به زهیی و میهره بانی به زۆر و زیاده ی كه خوای گه وره له سرو شتمدا به رامبه ر هه موو گرۆی مرۆقی ها وره گه زم دایناوه، جگه له نازاری تایبه تی خۆم، نازاری هه زاران برای ترم له گه ل خۆدا هه لگرتووه و به نازاری هه موویان نازار ده چیژم! وهك بلیتی پیریك یم ته مه نم خۆی له سه دان سال داییت! به لام ئیوه ی به ریز با جودایی و لیکدا پرانی زۆریشان چه شتییت هیشتا هه ر هینده ی من تووشی به لا و گه رو گرفت نه بوون. چونکه هه ر چه نده من کورم نی به تا بیرم به لایه وه بیټ، به لام به هۆی نهییی ئه و سۆز و شه فقه ته ی له سرو شتمدا یه، هه ست به و په ری دلناسکی و نازار ده كه م بۆ هه زاران رۆله ی نه ته وه ی ئیسلام كه دوو چاری ئه شكه بجه و گه رو گرفت ده بن! ته نانه ت بۆ نازاری ئازه له بی زمانه کانیش هه ست به و دلنه رمی و نازاره ده كه م! ئه مه جگه له وه ی كه له رووی غه ره تی ئیسلامی به وه خوای گه وره په یوه ندی به کی توندو تۆلی به رامبه ر به م و لاته و ته نانه ت سه رجه می جیهانی ئیسلامی پئی به خشیوم و، هه ر چه نده ش بۆ خۆم خانوویه کی تایبه تیم نی به، كه چی هه موو جیهانی ئیسلامی به مال و خانه و لانه ی خۆم ده زانم.. له بهر ئه وه، زۆریی خه فته و نازاره كانی من هی خه فته و نازاری خه لکی ئه م و لاته و سه رجه می جیهانی ئیسلامی به، كه گه لنی خه فته بۆ جودایی و نازاری ئه وان ده چیژم.

جاله بهر ئه وه ی هه رچی خه فته تی پیری و نازاری جودایی و به لا و گه رو گرفتی زۆرم هه بوون، ئه و نووره ی ئیمان هه موویانی له ناو برد و، له بریی ئه وانه: هیوا و ئاواتیکی توندو تۆل و دوور له نا ئومیدی و، رووناکی به کی نه کوژاوه و، دلنه وایی به کی نه پراوه و هه میشه یی پئی به خشییم، ئه و ئیوه ی به ریزیش هه ر ئه و ئیمان ته تان سه رو زیاده له به رامبه ر ئه و تاریکی و بی ئاگایی و خه م و په ژارانه ی كه له پیری به وه سه ری تی کردوون. له راستی دا پیری ته و او تاریك و نووتهك هی هه رزه و گو مرایانه. هه روه ها سه خت ترین ئیش و نازاری قورسی جودایش بریتی به له ئیش و نازار و جودایی ئه وان.

بہلئی، چہشتنی ٹہم ٹیمانہی کہ ٹومید بہ دلی مرؤف دہ بہ خشیت و تیشکی پرووناکی پہخش دہ کات و، ہست کردن بہ دلدانہوہ و دلنہوایی ٹہو ٹیمانہ و چہشتنی تام و لہزہتی ٹہو دلدانہوہیہ، لہ: ہست پئی کردنی شعوری و ٹہنجامدانی ٹہو پہرستشہدایہ کہ شایانی سہردہمی پیریہ و ٹایینی پیروزی ٹیسلام فہرمانی پئی داوہ، نہک رہفتاری پیچہوانہوہی ٹہمہ کہ ٹہو پیرانہ دہیکہن سہریان لئی شیواوہ و دلدانہوہی خوئیان لہ لاسایی کردنہوہی لاوان و چاولیکہریہ مہستی و بی ٹاگایی ٹہواندا دہبین. ٹیوہ ہمیشہ بیر لہو فہرموودہ پیروزی پیغہمبہر ﷺ بکہنہوہ کہ دہفہرموی: "خیرُ شباہکم منْ تَشَبَّہَ بکہولکم، و شرُّ کہولکم منْ تَشَبَّہَ بشباہکم"^(۱) او کما قال. واتہ: باشترین لاوانی ٹیوہ ٹہوانہن کہ وہک پیرہکان لہسہرخون و دوورن لہ کاری ہرزہ و خراپہ کاری. خراپترین پیریستان ٹہوانہن کہ چاو لہ لاوان دہکہن لہ ہرزہی و بی ٹاگایی و کاری نارہوادا.

دہسا خوشک و بریانی پیرم!

لہواتای فہرموودہیہ کی پیروژدا ہاتوہ کہ دہفہرموی: "میہربانی خوا شہرم دہ کات دہستی بہرز کراوہی نزا و لالانہوہی ہر پیریکی ٹیماندار بگیڑتہ داوہ"^(۲). جا مادہم میہربانی خوای گہورہ بہم جوڑہ ریزتان لئی دہ گریٹ، دہسا ٹیوہش بہ پہرستنی ٹہو خواوہندہ ریزی خوٹانی لئی بگرن.

□ ٹومیدی چوار دہہم:

لہ سہرہتای "تیشکی چوارہم" دا کہ بریتیہ لہ تہفسیری ٹایہتی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران: ۱۷۳) باسینک ہہیہ کہ ٹہمہی خوارہوہ پوختہ کہیہتی:

کاتنی دنیا پہرستان میان لہ ہہموو شتیک کرد، کہوٹمہ ناوہندی پینج جوڑی غہریہیہوہ. ہیندہش تہنگیان پئی ہہلچنی بووم و بیزاریان کردبووم کہ "بی ٹاگایی" سہری تئی کردم و نہیہشت ٹاوریک بہلای پرووناکیی "پہیامہکانی نور" دا بدہمہوہ تاکو

(۱) أخرجه أبو يعلى والطبراني في الكبير من حديث وائلة وغيرهم. قال الحافظ العراقي في تحريج الإحياء ۶۲/۳ بإسناد ضعيف، وأخرجه البيهقي في شعب الإيمان من حديث أنس ومن حديث ابن عباس وأخرجه ابن عدي في الكامل من حديث ابن مسعود وقال ابن الجوزي: لا يصح. انظر فيض القدير ۴۸۷/۳ ورمز السيوطي لحسنه. (وہر گیز - لہ چاہہ عہرہبیہ کہوہ)

(۲) روى السيوطي في الجامع الكبير عن ابن النجار بسند ضعيف.. إن الله عز وجل يستحي من ذي الشيبة إذا كان مسدداً كروماً للسنة ان يسأله فلا يعطيه. (بأختصار عن كشف الخفاء ۱/۲۴۴). (وہر گیز - لہ چاہہ عہرہبیہ کہوہ)

هیز و یارمه تیی لئی وه ربگرم و دلنه وایی خۆمی پئی بکه م، به لکو راسته و خۆ پروانیمه
"دل" م و، "رۆح" ی خۆم تاقی کرده وه ..

بینیم: عیشقیکی تابلئی به هیز بۆ "مانه وه" و "نهری" و، خۆشه و یستی به کی یه کجار
به تین بۆ "وجود" و، سه و دایه کی گهوره ش بۆ "زیان" به سه ر ده رو و نمدا زاله و خۆی
به سه ر مندا سه پاندوو ه. ها و ده م له گه ل ئه وه شدا: "ده سه و سانی" یه کی بی سنوور و
"هه ژاری" یه کی له ئه ندازه به ده رم له خۆمدا هه ست پئی ده کرد. که چی له بهر امبه ر
هه موو ئه مانه وه ده مبینی "فهوتان" و "نهمان" یکی سامناک و گرنگم له ری دایه، که ئه و
"مانه وه" و "زیان" ه له ناو ده بن و هه موو ئا واته کانیشم ده کوژیننه وه!

که ئه مه م به دی کرد، یه کسه ر منیش وه ک ئه و شاعیره دل سوو تا وه، له بهر خۆمه وه
شعیره که ی ئه وم خوینده وه که ده لیت:

"دانست" خوازیاری فه نای جه سه ته مه "ئه به د" ئا واتی: دلی خه سه ته مه
ده روونم که یلی په ژاره و ده رده لوقمان سه رسامه و تیمار ئه سه ته مه
ئیر به نا ئومیدی به وه سه رم داخست .. که چی له نا کاودا ئایه تی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ﴾ هات به ها نامه وه و، پئی وتم: "به وردی، بخوینره وه".

منیش هه موو رۆژیک پینج سه د جار ده بخوینده وه و، له هه ر جار یکدا هه ندی له
نوور و به ره که ته کانیم بۆ ده رده که وت! تا وام لئی هات که نه ک هه ر ته نها به "علم
الیقین" به لکو به "عین الیقین" یش نو پله ی "حه سی" م له م ئایه ته وه ده ست که وت:
یه که م پله ی نووری "حه سی":

ئه و "عیشقی مانه وه" یه ی که له مندایه، له راستی دا ناروانیته مانه وه ی "من"، به لکو
ده پروانیته "بوون" ی ئه و خاوه ن که ماله ره هایه و "که مال" و "مانه وه" ی ئه و. چونکه
یه کیك له سیبه ره کانی دره و شان وه یه کی ناویکی خوا ی گه و ره ی خاوه ن که مالی ره ها و
جوانیی راسته قینه - که خۆی له خۆی دا خۆشه و یسته - له چیه تی (ماهیه ی) مندایه یه.
جا ئه و عیشقی "مانه وه" یه ی که له مندایه و ده پروانیته "بوون" و "مانه وه" ی ئه و خاوه ن
که ماله ره هایه، به هۆی بی نا گایی به وه، ریگای ون کرد و سه ری لئی شیوا و ده ستی به
سیبه ره که وه گرت و، عیشقی مانه وه ی ئا وینه که ی که وته سه ر!

به لام هه ر که ئایه تی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ هات و په رده ی له رووی ئه م
راستی به لادا، هه ستم کرد به لکو به "حق الیقین" چه شتم و بینیم که: خودی له زه تی
مانه وه و به ختیاریم، ته نانه ت له زه تی له وه با شتریشم له وه دایه که به دلئیایی و

ملکەچی یەوہ باوہر بە "مانەوہ" ی ئەو خواوەندە باقی و خواوەن کە مائە بەینم و، ئیمانم بیست بەوہی کە ھەر تەنھا ئەو خوا و پەروەردگارمە.

ئەمە شمان لە پەیمانی "الحسبیبیة" دا و لەو دوازدە پرگەیدە کە ھەریە کەیان بە: "ھەر وہا.. " دەست پێ دەکات، بە چەندین بەلگە ی لەو پەری ورد و قوولتی دا ڕوون کردووە تەوہ. ھەموو ئەو ھەست و شعورە ئیمانی یانە شمان تێدا باس کردوون کە ئیمان دروستیان دەکات و، گشت خواوەن ھەستیک سەری لییان سوور دەمیتیت.

دووھەم پلە ی نووری "حەسی":

لە گەل ئەو بێ دەستەلاتی و کۆلەواری یە ی کە لە سروشت مادیە و، ئەو پیری یە ی کە سەری تێ کردبووم و، ئەو غەریبی یە ی کە وتبوومە ناویەوہ و، ئەو بێ کەسی و تەنیا بەلای یە شدا کە تیای دا بووم و لە ھەموو شتیک دا پر کرابووم، دنیا پەرستان - بە پلانی خۆیان و لە رێی سیخوڕە کانیاوە - ھیرشیک ی بێ بەزەیی یانەیان کردبووہ سەرم.. ئالەم کاتەدا، ڕووم لە دڵم کرد و پینم وت:

"چەندین سوپای چروپر و زۆر و زەبەندە ھیرش دە کەنە سەر تاقە کەسیکی لاوازی نەخۆشی دەست بەستراو! ئایا من ھیچ پشت و پەنا یە کم نی یە"؟

گەر پامەوہ بۆ ئایەتی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾. ئەویش پێی ڕاگە یاندم کە:

لەبەر ئەوہی تۆ خواوەنی (ناسنامە ی پەیوەندی ئیمان) یست ئەوا سەر بە پادشایە کی گەورە و خواوەن دەستەلاتی پەھایت، کە پادشایە کە لە وەرزی بەھاردا بەو پەری رینکوینیکی پێداویستی سەر جەم سوپا کانی ڕووک و زیندەوہەران - کە لەسەر زەوی دا بلاون و لە چوارسەد ھەزار پەگەزی جۆراو جۆرن - دا بین دەکات و، ڕۆزی سوپای ھەموو گیانلەبەر ان دا بەش دەکات کە مەروڤ لە پێشە کی ھەموویانەوہیە. ئەمەش نەک بە وینە ی ئەو ڕۆزی یانە ی کە ئیستا مەروڤ لە شیوہ ی پوختە کراوہ کانی شە کر و گۆشت و شتی تردا دۆزیو یانە تەوہ، بەلکو لە شیوہ ی چەندین پوختە کراوی سەد جار لەوانە تەواوتر و باشتر دا. ئەو ڕۆزی یانە، کاکلە و پوختە کراوی ھەموو جۆرە خۆراکیکن. تەنانەت ئەو شتانە ی کە پێیان دەوتریت "ناوک" و "تۆ" لە راستی دا "پوختە کراوہ خوایی یە کان" ن. جا ئەو پوختە کراوانە بە چەند بەرگیکی تاییەتی "قەدەر" کە لە گەل پینگە یشتن و نەشوئە یاندا بگۆنن، دەپینچیتەوہ و، لە چەندین قوتو و سندووقی بچوو کدا دەیانپاریزیت. ئەم سندووقانەش لە کارگە ی "ک. ن" و بە فرمانی "کُن" بە خیرایی و بە

ئاسانی به کی رها و به زۆری به کی له سنوور به دەر دروست ده کرین، به راده به که قورئانی پیروز ده فەر موئ: ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (البقرة: ۱۱۷).

جا مادهم به هۆی "پیناسی په یوه ندیی ئیمان" هوه پشتیوانیکی وه که ئەمەت ده ست که وتوو، ئەوا ده توانیت به دلنیاپی به وه پال به هیز و دهسته لاتیکی گه وره و ره هاوه بدهیت و ئارامیی دلی خۆتی پی به ده ست بهینیت.

له راستیشدا هەر کاتیگ ئەم وانه بهم لهم ئایه ته پیروزه وه وه ده گرت، ههستم به هیز و توانایه کی گه وره ی معنهوی ده کرد و، له خۆمدا هیزیکی وام شک ده برد که بتوانم نه که هەر ئهوانه ی ده وره بهر و نزیککی خۆم، به لکو به رهنگاری هه موو دوژمنیکی له جیهاندا پی بکه م! هەر ئەمەش بوو که هانی دام له قوولایی و ناخی رۆحه مه وه: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ بخوینمه وه و دووپاتی بکه مه وه.

سی ههم پله ی نووری "حه سبی":

کاتی پاله په ستۆی نه خۆشی و هه موو شیوه کانی نامۆبی و جۆره کانی ستم له سهرم توند بوون، ههستم کرد به وه ی که سهر جه م په یوه ندی به کاتم له گه ل دنیا دا ده پچرین .. "ئیمان" یش له لای خۆیه وه رینمایی ده کردم و، پیی ده وتم:

(تۆ بۆ دنیا به کی تری ئەبه دی ده ستیشان کراویت و شایسته ی ولاتیکی هه تاهه تایی و به ختیاری به کی هه میشه ییت).

لهم کاته دا هەر شتیگ حه سره تی لئ بجۆر ایه و بیخستمایه ته داخ و خه فه ته وه، و ازم لئ هینان و دهستم لئ داته کاندن و، گۆریمن به و شتانه ی که مزگینیی خیر و خۆشی یان تیدا به و به رده وام ده مخه نه شو کر و سوپاسی خوا وه نده وه.

به لام ئایا ئەم ئامانجه چۆن هه تاسهر دیته دی که ئەو به ری ئاوات و ئامانجی ئەندیشه و مه بهستی رۆح و ئاکامی سروشتی مرۆفه، ئە گه ر ئەو خوا وه نده به دهسته لاته نه یهینیته دی که خوا وه نی توانستی ره هایه؟ ئەو خوا به ی که ئاگای له هه موو جمو جوول و وه ستان و کردار و گوفتاری به دیهاتووانیه تی و تۆماری ده کات له سه ریان؟ ئەم ئامانجه چۆن دیته دی ئە گه ر چاودیری پی سنووری ئەو خوا به نه ییت بۆ ئەم مرۆفه بجوو که ی که له ناو پی دهسته لاتی پی ره هادا ده تلینته وه و، ئەو خوا به هینده ریزی له مرۆف گرتوو که گوفتاری

خۆی ئاراسته کردوو و له نیوان هه موو به دیهاتووانی دا پله ی به رزی به و به خشیوه؟ به لئ، کاتی که بیرم لهم دوو خاله ده کرده وه، واته: کارایی و لیتهاتوویی ئەم

دەستەلاتە بىي سنوورە و، ئەو گرنىگىيە راستەقىنەيشەش كە خىواي بالادەست بەم مەروڧەي داوە كە لە پەروا ئەتدا كەم نەرخ ديارە.. كاتىي بىرم لەم دوو خالە دە كەردەو، دەمويست ئەم دوو خالەم لە پرووى ئيمانەو بە چەشنىك لى دەرىكەوئىت و بۆم پروون بىتەو بە تەواوى دلئايىم بىي بەخشىت.

بۆ ئەم مەبەستە سەرم لە هەمان ئايەتى پىرووزى: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ داىهەو. ئەوئىش پىي وئەم: (سەرنج لەو "نا" يە بدە كە لە "حسبنا" داىهە و، بزانه ئەوانە كىن كە چ بە زمانى حال و چ بە زمانى قسە و گوڧتار لە گەل تۆدا دەئىن: "حسبنا" و، بۆ خۆت گوىيان لىي رابگرە).

بەئى، ئەم ئايەتە بەم جۆرە فەرمانى پىي دام.. منىش كە سەىرم كەرد و سەرنجم دا، چەندىن جۆرى لە ژمارە بە دەرى بالئەدى گەورە و مېرووى بالئەدى يە كجار بچووكى وەك مېش و، چەندەها جۆر زىندەوەرى گەورە و بچووك و پروو و درەختى لە ژمارە بە دەرى بەرز و بچكۆلەي بىي كۆتايىم بىي كە هەموويان بە زمانى حال لە گەل مندا واتاي: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ يان دەوتەو و يادى غەبرى خۆئىشان دەخستەو!

هەروەها بىيىم: ئەم بوونەوەرانە باشترىن وە كىليان هەيە كە داىنكردى هەموو مەرجه كانى ژيانى ئەوانى گرتووتە ئەستۆ. تەنانت لەو هيلكانەي كە لەيەك دەچن و لە هەمان ماددەي يە كتر پىنكەتوون، هەروەها لەو "مەنى" يانەي كە وەك يەك وان و، لەو ناوك و تۆوانەي شىوەيان لە يە كتر دەچىت، بەئى هەلە و ناتەواوى و لىي تىنكچوون و زۆر بە رىنكوپىكى و جوانى و هاوسەنگى و رازاوەيى: سەد هەزار جۆر زىندەوەر و سەد هەزار شىوە پەلەوەر و سەد هەزار جۆر پروو و سەد هەزار جۆر درەخت بەدى دەهئىت و لىكيان جيا دە كاتەو. ئەم بەدەيئانەش بە بەردەوامى و بەو پەرى زۆرى و ئاسانى و فراوانى لە كاردايە، بە تايەتى لە وەرزى بە هاردا كە بە چاوى خۆمان دەبىين. جا بەدەيئانى ئەم شتانە بە كۆمەلى و بە چەشنىكى لەيە كچووى تىهەلكىش و لەسەر هەمان شىوە و لە ناوئەدى مەزنايەتئى ئەم توانستە رەهاىەدا، بە پروونى: "تاك و تەنبايى" خوامان بۆ دەردەخات.

ئەم ئايەتە پىرووزە تئىي گەياندم كە: هەر گىزاو هەر گىز كەس ناتوانىت خۆي هەلبقور تئىت و دەست بىخاتە ناو ئەم كارانەي پەروەرد گارىتئى رەها و بەدەيئەرىتئى ئەو خوايەي كە ئەم موعجىزە لە سنوور بەدەرانە دەردەخات و بلاويان دە كاتەو.

جا ئەو كەسانەى كە دەیانەوئیت لە ناسنامە و چیه تیى مرؤفانە (الماهیة الإنسانیة) ى من - وەك هى ھەر ئیماندارىكى تر - تى بگەن .. ئەوانەى كە دەیانەوئیت وەك من وابن، ئەوا با سەرىكى ئەو كۆپەى "نا" بگەن و سەرىكى تەفسىرى "من" (واتە خۆم) و رینگا و شوپىنى لەو كۆپەدا بگەن و، لە بوونى من و جەستەى لاوازى منى ھەزار - كە وەك جەستەى ھەر موسلمانىكى تر لاوازە - تى بگەن و، با بزائن كە ژيان خۆى چى بە؟ مرؤفایە تى چى بە؟ ئىسلام چى بە؟ ئىمانى تەحقیقى چى بە؟ ناسىنى خوا چى بە، و، چۆن خۆشەوئىستى خوامان دەست دە كەوئیت؟

با لەمانە تى بگەن و .. وانەى كى لى فیر بین!

چوارەم پلەى نوورى "حەسى":

ئەو تەگەرە و لەمپەرانیەى ھاتنە رۆم و لەرزەیان بە "بوون" م خەست، وەك پىرى و غەرىبى و نەخزىشى و دەست بەسەرى، ھەموو ئەوانە پىكەووە لەو كاتەدا ھىرشیان بۆ ھىنام كە "بى ئاگابى" سەرى تىن كەردبووم! وەك بلىنى "بوون" ى خۆم كە زۆر بە توندى دەستم لى گىر كەردبوو، بەرەو عەدەم ھەنگا و بنىت، تەنانەت "بوون" ى ھەموو بوونەوەرانىش بەرەو "نەبوون" بىروات. رۆشتى ھەموو ئەمانەش بەرەو "نەمان" خەم و پەژارە و نىگەرانى بە كى توند و تىژیان بۆ فەرھەم ھىنام ..

ئالەم كاتەدا سەرم لە ئایە تى: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ دایەووە .. ئەویش پىنى و تىم:

(لە واتا كاتم ورد بەرەو و بە چاوى ئىمان بۆیان بىروانە)!

منیش كە بە چاوى ئىمانەووە بۆم روانىن، بىنىم: "بوون" ى من كە - وەك بوونى ھەر موسلمانىكى تر - گەردیلەى كى ئابلىنى لاواز و بچوو كە، لە راستى دا ئاوينەى كە بۆ بوونىكى بى سنوور و، ھۆكارىكە بۆ دەستكەوتنى جۆرەھا بوونى زۆر و لە ژمارە نەھاتوو كە بە چەشنىكى بى كۆتایى دە كرىنەووە و دەردە كەون. ھەر وەھا وە كو و شەىە كى پىر لە دانایى وایە كە چەندەھا "بوون" ى ھەمیشەى دە بەخشىت كە زۆر لە خۆى گرانتر و بەرزتر و بەنرختر^(۱). تەنانەت بە "علم الیقین" زانىم كە ئاقە چى كەى كى ئەم بوونەى من - لە رووى پەيوەندى ئىمانى پەووە - بە ئەندازەى بوونىكى ھەمیشەى گران و بەنرخە.

(۱) ئەو شتەى بەرەو "نەمان" دەروات، چەند جۆرىكى "بوون" لە دواى خۆى بەجى دەھىلىت، واتە: ھەموو شتىكى "فانى" لە چەند لایە كەوہ "باقى" یە. بۆ نمونە: دەنكە گەغىك كە بە دارزانى ناو خاك دەمرىت، لە پاش خۆى گولێك بەجى دەھىلىت كە سەد دەنكە گەغى تىداىە. ئىتر لەبەر ئەمەو لەم روانگە پەووە، ترسان لە "مردن" و "نەبوون" و خەفت خواردن بۆ "نەمان" كارىكە لە جىنى خۆى دانى بە. (وەرگىر)

چونکە لەبەر ئەوەی بە هەستی ئیمانی دەمزانی کە بوونی من تەنها درەوشانەووە و ئاسەوارینکی خوای گەورەى "واجب الوجود"ە و یەکیکە لە بەدیھاتووە پرێک و جوانەکانی، ئەوا ئەم زانینە لەو تاریکی یە بئى سنوورانەى کە زادەى چەند و ھەمیکى ترسناک بوون و، لە ئازارى دوور و درێژى جودایی و لیکداپرانە بئى کۆتایی یە کانیى رزگارى کردم و، ھەر ئەم زانینەش بە ئەندازەى ژمارەى کار و ناوہ جوانەکانى خوای گەورە - کە پەيوەندىيان بە بوونەوہرانەوہ ھەبە - پەيوەندىيى برايانەى لە نىوان من و بوونەوہردا، بە تايبەتى لە گەل زیندەوہراند، بۆ دروست کردم. ھەر و ھا ئەو شەم زانى کە لە ناوہندى جودایی و لیکداپرانىکى کاتىيى وەك "مردن"دا، بە يەك گەيشتنەوہ و پەيوەندى يە کى ھەمیشەييم دەست دە کەوێت لە گەل سەر جەمى خۆ شەويستام لە بوونەوہردا!

بەم جۆرە، "بوون"ى من - وەك بوونی ھەر باوہردارىکى تر کە ئيمان و پەيوەندىيى ئيمانىيى بىيئ - چەندىن پروناکىيى "بوون"ى ئەوتوى دەست کەوتووە کە جودایی بوونەوہرانی نايەتەپێ. تەنانەت گەر ئەم "بوون"ى من بىروات و لە دەستم دەر بچيئ، ئەوا مانەوہى جۆرەکانى تری "بوون" دواى من جيئ دە گرنەوہ و، وەك ئەوہ وایە کە ھەر خۆى بە تەواوى مایبئەوہ!

بە کورتى: "مردن" جودایی نى يە، بەلکۆ برىتى يە لە بە يەك گەيشتنەوہ و جيئ گۆرینەوہ و بەرھەمھيئانى بەر و بوومىکى باقى و ھەمیشەيى!
پنجەم پلەى نوورى "حەسبى":

ماوہ يەك ژيانم لە ژيئر چەندىن كۆلى قورسدا دەينالاند، بە رادەيەك كە ئاورپان بە لای ژيان و "تەمەن"مدا پئى داموہ. سەرنجىم دا تەمەنم پرووہ ئەو دنيا بە پەلە و خيئايى لە رۆيشتندا يە و، ژيانى نزيكبووى ئاخيرە تيشم - لە ژيئر ئەم كۆلە قورس و تەنگ پئى ھەلچينەدا - بەرەو كورژانەوہ ھەنگاو دەنيئ! كە چى فەرمانبەرى يە بەرزەکانى "ژيان" و سوو دە بە نر خەکانى دەرى دەخەن كە: ژيان شايستەى ئەوہ نى يە بەم خيئايى يە بکوژيئەوہ، بەلکۆ شايستەى ژيانىکى دريژ خايەنە. لەبەر ئەوہ، بە خەفە تىكى زۆرەوہ بىرم لەم كيشە يە دە کردەوہ و، بۆ ئەم مەبەستە سەرىکەم لە مامۆستا كەم: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ دا يەوہ. ئەويش پئى وتم:

(بەو جۆرە پروانە بۆ ژيان كە خواوہندى "حى" و "قيوم" دە يەوئ بۆى پروانىئ).

منیش که لهه پروانگه یه وه سه یرم کرد، بۆم دهر کهوت که: ئە گەر "ژیان" به تهنه یه ک پروو بۆ من پروانیت، ئەوا سه دان پروو خسار و پرووی هه یه که پێیان دهر پروانیتته خواوه نندی "حی" و "قیوم" .. ئە گەر تهنه به ره مه یکی بۆ من بگه پرتته وه ئەوا هه زار به ره مه ی بۆ به دیه یته رم ده گه پرتته وه. له بهر ئەوه، تهنه ساتینکی ژیان که له چوار چیه وه ی ره زامه ندی به کانی خوا دا بیته سه روزیادی مروه وه، پێویسته به ژیانینکی دوور و درێژ ناکات!

ئهم راستی یهش به چوار مه سه له پروون ده بیته وه. جا با ئهو که سه انه ی که ده یانه ویت ژیانیان ده ست بکه ویت یان ئەوانه ی که نه مردوون، با پێن و له ناوه نندی ئەو چوار مه سه له یه دا به شوین ماهیهت و راستیی "ژیان" و مافه راسته قینه کانی ژیاندا بگه پرتن، تا کو ده ستیان بکه ویت و بتوانن بژین! بوخته که شی ئه مه یه که:

"ژیان" هه تا پروانیتته خواوه نندی "حه یی" و "قه ییوم" و، ئەو خواوه ننده مه به ست بیته له ژیاندا .. هه تا ئیمان "ژیان" و "گیان" ی ژیان بیته، ئەوا ژیان "مان" ی ده ست ده که ویت و به رو بوومی مانه وه و هه می شه یی ده به خشیت. ته نانه ت هینده به رز ده بیته وه تا ده گاته ئەو پله یه ی که دهره و شان ه وه ی "نه پراوه یی" (سه رمه دی به ت) به ده ست به ییت. دیاره ئەو کاتهش ئاو پر به لای کورتی و درێژی ته مه ندا نادریتته وه!

شه شه م پله ی نووری "حه سی":

له ناوه نندی ئەو پیری یه ی که جو دایی تایبه تی خۆم یاد ده خاته وه .. له نیوان پرو دا وه کانی ئاخ رزه ماندا که هاو ده م له گه ل جو دایی به گه وره و گشتی به کانداهه والی کاول بوونی دنیا ش راده گه یه نن و .. له ناوه نندی گه شه کردن و دهر که وتنی له عاده ت به ده ری هه سه کانه له کۆتایی ته مه نمدا به شیوه یه کی فراوان سه باره ت به: جوانی و عاشق بوونی ئەو جوانی یه و شه یدا بوونی ناخی سرو شتم بۆ که مالات .. له ناوه نندی هه موو ئەمانه دا، بینیم: ئەو "نه مان" ه ی که هه می شه خه ریکی پروو خان و کاول کردنه و، ئەو "مردن" و "نه بوون" ه ش که به رده وام جو دایی ده نیته وه، به شیوه یه کی سامناک جوانی ئەم دنیا جوان و رازا وه یه ده شیوین و، به تیک شکاندینشی ناشیرینی ده که ن و، ناسک و نیانی و جوانی ئەم به دیهاتووانه ش له ناو ده بن!

له قوولایی ناخی خۆمه وه تازارینکی گه لی قورس و له راده به ده رم چه شت و، له به رامه ر ئەم کاره ساته ناهه مواره وه عیشقی مه جازی ناو سرو شتم که وته هه لچوون و که فو کو ل و ملنه دان و سه ری نچی کردن! هه یچ چاره یه کیشم به ده سه ته وه نه بوو بۆ

رزگار بوون له‌م باره پهریشانه و دل‌دانه‌وه‌ی خۆم جگه له سهر‌دانه‌وه‌م له‌م ئایه‌ته پیرۆزه..
ئه‌ویش پێی وتم:

(به جوانی.مخوینهره‌وه و له واتا کاتم ورد به‌ره‌وه).

منیش رۆشتمه ناو روایننگا (مرکز إحصاء)ی سوورته‌تی نوور له ئایه‌تی: ﴿اللَّهُ نُورُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ دا، له‌وئ به دووربینی ئیمان رواینمه دوورترینی چینه‌کانی ئایه‌تی
"حه‌سبی" و، به مایکرو سکۆبی هه‌ستی ئیمانیش سه‌یری وردترین نه‌تی‌یه‌کانیم کرد..
بینیم: هه‌روه‌ك ئاوینه و شووشه و هه‌موو شتیکی ساف و بریقه‌دار ته‌نانه‌ت كه‌ف و
بلقى سه‌ر ده‌ریا‌كانیش جوانی‌یه‌ په‌نه‌هان و په‌نگاوپه‌نگه‌كه‌ی "خۆر" ده‌رده‌خه‌ن و،
هه‌ریه‌كه‌یان چه‌ندین جۆری جوانیی حه‌وت په‌نگه‌كه‌ی ئه‌و رووناکی‌یه‌ په‌شان ده‌ده‌ن..
هه‌روه‌ها وه‌ك به‌ گوێره‌ی تازه‌بوونه‌وه و جوولانه‌وه‌ی ئه‌و ماددانه‌ و به‌پێی توانا و
قابیلیه‌تیان و شكانه‌وه‌ی جۆراو جۆریان، ئه‌و جوانی‌یه‌ی "خۆر"یش تازه‌ده‌بێته‌وه و به
شیوه‌یه‌کی رازاوه‌ی سه‌رنج راکێش جوانیی په‌نه‌هان و حه‌وت په‌نگه‌كه‌ی تیشکی خۆر
ده‌رده‌خه‌ن..

به‌هه‌مان جۆر، ئه‌و به‌دیها‌تووه‌ ناسکۆله‌ و جوانانه‌ش كه‌ له‌ جیگای ئاوینه‌دان و
جوانیی خاوی‌ن و پیرۆزی خواوه‌ندی جوان و شكۆمه‌ندیان تیدا ده‌ده‌وه‌ شیته‌وه‌ كه‌
رووناکیی ئه‌زهل و ئه‌به‌ده‌.. ئه‌م به‌دیها‌تووانه‌ش به‌هه‌مان جۆر و به‌بێ وه‌ستان، هه‌ر له
هاتن و رۆشنتندان و، به‌مه‌ش دره‌وشانه‌وه‌ی ئه‌و جوانی‌یه‌ هه‌میشه‌یی‌یه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی
خوای گه‌وره‌ تازه‌ده‌كه‌نه‌وه‌!

كه‌واته‌ ئه‌و جوانی‌یه‌ دره‌خشان و ئاشکرایه‌ی كه‌ به‌سه‌ر روخساری ئه‌م
بوونه‌وه‌رانه‌وه‌ ده‌بیریت - له‌ راستی‌دا - مو‌لکی خۆیان نی‌یه‌، به‌لكو ئاماژه‌ بو‌ ئه‌و
جوانی‌یه‌ خاوی‌ن و هه‌میشه‌یی‌یه‌ی خواوه‌ند ده‌كه‌ن كه‌ داخوازی خۆپیشان‌دانن و،
ئاماژه‌ و نیشانه‌ و دره‌وشانه‌وه‌ی ئه‌و جوانی‌یه‌ پاك و بێ گه‌رده‌ن كه‌ ده‌یه‌وێت به‌ ئاشکرا
ببیریت و پێشانی كه‌سانی تریش بدریت.

به‌لگه‌کانی ئه‌مه‌مان له‌ په‌یامه‌کانی نووردا به‌ درێژی باس کردووه‌، به‌ تاییه‌تی له‌و
په‌یامه‌دا كه‌ به‌م رسته‌یه‌ ده‌ست پێ ده‌كات:

"لێره‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی پوخت سنج دانه‌ له‌و به‌لگانه‌ باس ده‌کرین..."^(۱).

(۱) مه‌به‌ست: شه‌شهم پله‌ی نووری حه‌سبی‌یه‌، له‌ تیشکی چواره‌می "تیشکه‌کان"دا. (وه‌ر گێڕ)

هەر مرۆفیک خاوهنی چیزیکى بى عیب و ساغ بىت و سهبرى ئهو پهيامه بکات، له سهرسوورمان و رپزلى گرتندا خۆى بۆراناگیریت، تهنا ته بهوه شهوه راناوه ستیت، به لکو دواى سوود و هر گرتنى خۆى تى ده کوشیت بۆ ئهوهى سوود به کهسانی تریش بگهیه نیت. به تابهت ئهو پینج خالهى که له بهلگهى دووهمدا باس کراون. بى گومان هەر که سیک "زیری" ی له دهست نه دا بىت و "دل" یشی ژهنگی نه گرت بىت ده لئى: "ما شاء الله، بارک الله" و، "بوون" ی خۆى - که هه ژار و بى نرخ دياره - پى بهرز ده کاتهوه و به ته سدیق کردنهوه ههست ده کات که له راستى دا موعجیزه به کى بى وینه به.

□ ئومیدی پاز دههم: (۱)

ئهو کاتهى که له ژووریکى شارۆچکهى "ئه میر داغ" (۲) دا به دهست به سهرى ده ژيام، چاودیره کانى لایهنى دهسته لاتدار تهنگیان پى هه لچنى بووم و هه موو هه لسو که وتیکم ههنگاو به ههنگاو له سه ر تو مار ده کرا. ئه مهش گه لئى ئازارى ده رخوا د ده دام، به راده یه ک که ژيانیشم له پيش چاو که وت و، پیم ناخوش بوو که له به ندىخانه ده رچوو بووم و، پر به دل هه زم ده کرد. مئیر نه وه بۆ به ندىخانه کهى "ده نيزلى" يا خود بمرم و پرۆمه ناو گۆره که مه وه، چونکه به ندىخانه و گۆر له چاو ژيانیکى وادا گه لئى باشتر ن! له م کاته دا چاودیرى خواى گه و ره هات به فریامه وه، چونکه ئامیریکى رۆنیۆى - که تازه پهیدا بووه - به قوتابییانى قوتابخانه ی (زه هراء) (۳) به خشى که خاوهنى قه له مى ئه لماسیى وه ک رۆنیۆن! ئیتر به م ئامیره و به یه ک دانه پینسووس پینج سه د نوسخه له په یامه کانى نوور ده رده چوون!

(۱) ئه م ئومیده له لایه ن به کیک له قوتابییانى نووره وه بۆ مه به ستى ته واو کردنى په یامى پیران نووسراوه، چونکه ماوه ی دانانى ئه م په یامانه سى سال پینش ئیستا ته واو بوو. (دانه ر)

(۲) ئه میر داغ قه زایه که ده که وینته ناوه راستى نه نادۆ له وه. مامۆستا نوورسى پاش ته واو کردنى ماوه ی مه حکرومى به که ی له به ندىخانه ی ده نيزلى، له سالى ۱۹۴۴ د ۱۵ ره هنده ی ئه وى کراوه. (وه رگير)

(۳) مامۆستا نوورسى به دریاى ژيانى هه لولى دامه زراندى ئه م قوتابخانه (زانکۆ) به ی داوه، که وىستوو به تى وانه ئایىنى و زانستى به کانى پیکه وه تیدا بخوینرین. ئه وه بوو له سالى ۱۹۱۱ از له نزیک ده ریاچه ی "وان" به ردی بناغه ی بۆ دانا، به لām بارودزخى جهنگى جیهانى به که م و دیل بوونى مامۆستا له روو سیا نه یه شت ئه م پرۆزه پرۆزه سه ربگریت. له گه ل ئه وه شدا چاودیرى میهره بانى خوا وه ندىش نه یه شت ئه م ره نجه ی مامۆستا به خورایى بروات، ئه وه بوو له برى ئه و قوتابخانه یه، چه ند قوتابخانه یه کى مه عنه وى پى به خشى که هه موو سووچ و گۆشه یه کى ولاتیان گرتوه، که بریتىن له قوتابخانه مه عنه وى به کانى نوور. هه ر له به ر ئه وه ش برو مامۆستا نوورسى قوتابییانى نوورى به قوتابییانى قوتابخانه ی "زه هراء" ناو ده برد. (وه رگير)

ئەم "فتوحات" ەى پەيامە كانى نوور بوون بەھۆى ئەو ەى كە ئەو ژيانە پر لە بيزارى و دلتنەنگى ەم لە لا خۆشەويست و شيرين بييت و، هانى دام كە هەزاران شوكر و ستايش پيشكەشى خواى گەورە بكەم.

بەلام كە پاش ماو ەى كى كەم دوژمنە نەينى ە كانى پەيامە كانى نوور ئەم فتوحاتەى نووريان بينى، ناراميان لا ەلگىرا و كار بەدەستانيان لە دژمان ورووژاندو، جاريكى تر ژيان لە پيش چاومان تال بوو ەو ە. بەلام ئەو ەندەى نەخاياند چاوديرى خواى گەورە جاريكى تر دەر كەوتەو ە، چونكە ئەو پەيامانەى كە گىرا بوون دەبوو كار بەدەستان - كە لە ەموو كەس زياتر موحتاجى پەيامە كانى نوور بوون - بە حوكمى كارمەندى و ئەر كى سەرشانيان بياخويندایەتەو ە! ئيت ئەو پەيامانە - بە فەزلى خواى گەورە - توانيان دلى ئەوان نەرم بكەن و، خویندەنەو ەى ئەو پەيامانە بە رادەبەك كاری تى كردن كە بوون بە پشتگىرى پەيامە كانى نوور! بەمەش سنورى قوتابخانە كانى نوور پتر فراوانى بەدەست ەينا و لە برى رەخنە گرتن، ريز و سەرسوورمانى خويان لە بەرامبەر ەو ە دەربرى! ئەم بەر ەمەش سوودىكى گەلى زورى بى گەياندين و ەموو ئازار و دلتنەنگى ە كى لەناوبردين، تەنانت ئەم بەر ەمە بە سەدان جارش لە زيانە ماددى ە كايمان گەورە تر بوو.

بەلام دواى ئەو ەى ماو ەى كى كەم بەسەر ئەمەشدا تپپەرى كرد، مونافىقە كان - كە دوژمنە پەنھانە كانن - سەرنجى حكومەتيان بۆ كەسى خۆم راكيشا و، ژيانى سياسى رابوردووميان خستەو ە ياد و سام و مەترسى ە كى زورىان سەبارەت بە من بلاو كردهو ە، بە تايبەتى لە ناو ەندى فەرمانگە كانى "دادگەرى و پەرورده و ئاسايش و ەزارەتى ناوخۆ" دا. ئنجا ئەو بەر بەرە كانى و رقبە بەر ەبەتى ەى كە لە نيوان پارتە سياسى ە كاندا روو دەدات و بۆ رەخنە لە ەك گرتن دەبەيننە كايەو ە، ەرو ەها ئەو ەرا و ەورىايەى كە ئيرهابى و ئاشووبگىران - كە روو كارى شيوعى ە كانن - بەر ەيان كردبوو.. ەموو ئەمانە، ئەو ەندەى تر گومان و مەترسى لايەنە رەسمى ە كانى فراوانتر كردبوو، تاواى لى ەات حكومەت ەلمە تىكى توندوتىزى كرده سەرمان بە بەند كردن و زەوت كردنى ئەو ەى دەستگىريان بوو لە پەيامە كانى نوور! بەم شيو ە كار و چالاكى قوتاييانى نوور راو ەستا.

ئنجا سەر ەراى ئەو پر و پاگەندە ژاراوى يانش كە ەندى لە فەرمانبەر و كار بەدەستان لە دژى من و بۆ زامدار كردنى كە ساپە تيم بلاويان دە كردهو ە - كە لە رادەبە كدا بوو

هیچ کەسێک باوەڕی پێ نەدەکردن - هیچیان سەری نەگرت و نەیانتوانی بە کەسی بەسەلینن، کەچی سەرەپای ئەمەش، بە چەند پروبیانوویەکی کەم نرخ لە هۆتیکێ گەورەدا و بە تەنیا کەسی لەو رۆژە سارد و سپرانەیی کە دەتوت زەمەهریرە، دوو رۆژ خستیانمە بەندیخانەو. لە کاتێکدا کە من لە مائەوێ زۆر خۆم لە سەرما دەپاراست و لەبەر لاوازی و نەخۆشیم هەمیشە مەقەلی و سۆپام دادەگیرساند.

ئالەم کاتەدا کە سەرما تووشی تاپەکی قورسی کردبووم و باری دەروونیشم تابلێی پەڕیشان بوو، چاودێریی خوای گەورە هات بە هانامەوێ و ئەم راستی یە خوارەوێ لە رووی دڵمدا کرایەوێ و پێی وتم:

(تۆ خۆت بەندیخانەت ناو ناوێ "قوتابخانەیی یووسفی". بەندیخانەیی "دەنیزلی" ییش چەندە دلتەنگی و ئازاری دەرخواردان، چەندین هیندەیی ئەوێ سوود و دلتخۆشی و قازانجی مەعنەویی پێ بەخشین. یەکیک لەو سوودە زۆرانە ئەوێبوو کە هاوێتەکانی بەندیخانەتان سوودیکێ زۆریان لە پەيامەکانی نوورەوێ دەست کەوت. یەکیکێ تر لەو سوودانە ئەوێبوو کە لە ناوێندە بەرزەکانی کاربەدەستاندا دەست بە خۆیندەوێ ئەو پەيامانە کرا، بە ئەندازە یەک کە بەرھەمەکانی ئەو بەندیخانەییە خستیە شوکرانە و ستایشیکێ بەر دەوامەوێ، هەموو سەعاتیکێ تەنگی و ئازاری ئەو بەندیخانەییە بۆ کردن بە "دە" سەعاتی پەرسشت. بەمەش ئەو سەعاتە براوێ و فانی یانەیی بۆ گۆڕین بە دەیان سەعاتی نەپراوێ و هەمیشەیی.

ئێستاش ئەم سەنەمین قوتابخانە یووسفی یە^(۱) پشت بەخوا ئەوێندە گەرموگورپیت پێ دەبەخشیت کە ئەم سەرما و سۆلەیی نەهیلێت و، هیندە خۆشیت دەداتنی کە دلتەنگیت لەناوبەریت. ئەمەش بە سوودوێ گرتنی هاوڕێ موسیبه تدارەکانی بەندیخانەتان لە پەيامەکانی نوور و بەخشینی دلتەوایی پێیان. خۆ ئەوانەش کە توورپیی و رقی تۆیان وروژاندوو، ئەگەر خەلەتاو یاخود فریودراو بن ئەو شایانی ئەوێ نین رقیان لێ هەلبگریت، چونکە بە بێ هەستی خۆیان و بە نەزانی ستەمیان لێ کردوویت. بەلام ئەگەر کەسانیک بە هەست و شعور و زانیی خۆیان و لەبەر رقیکی رەگدا کوتاوی ناو دلیان و بۆ مەبەستی رازی کردنی گومرایان ئازاریان داویت، ئەو بەم نزیکانە بەو مردنەیی کە خۆیان بە "ئێعدامی ئەبەدی" دەزانن سزا دەدرین و جینگای تەنگ و تازی

(۱) مەبەست بەندیخانەیی شاری "ئافیوون" هە لە سالی ۱۹۴۸ ز.دا. (وەرگیر)

ناو گۆریش - که زیندانی تاکە کەسى یە - چاوەرئىيان دە کات. تۆش لەلای خۆتەووە و لە ئەنجامى ئەو ستمەى ئەواندا پاداشتیکی زۆرت دەست دە کەوئیت و، ئەو کات و سەعاتە فانی یانەشت بۆ دە کرئین بە دەیان سەعاتی هەمیشەیی و، چەندین تام و لەزەتی خۆشی رۆحی و مەعنەویشت دەستگیر دەبێت. جگە لەووەی کە ئەر کە زانستی و ئایینی یە کانی سەر شانی خۆت بە جنى دەهینیت).

بەم جۆرە، ئەم واتایە بۆ رۆحەم هات و لە رووی دڵمدا کرایەووە. ئیتر منیش پەر بەدڵ وتم: "الحمد لله" و، بە حوکمی مەرفایەتیم بەزەبیم بەو ستمکارانەدا هاتەووە، لە خوای گەورە پارامەووە کە ئیسلامی حالیان بکات!

پاشان لە ئیفا دە کەمدا روونم کردەووە و بە "دە" دانە بەلگە چەسپاندەم کە ئەم رووداوە تازە یە پێچەوانەى یاسایە، تەنانەت چەسپاندیشم کە ئەو ستمکارانە خۆیان بە ناوی یاساوە سەر پێچىيان لە یاسا کردووە و سنووری یاسایان شکاندووە! چونکە بە دواى بەلگەى کەم نرخ و دۆزینەووەى بیانووی دەست هەلبەست و پرۆپوچدا دە گەران، بە رادەیهک کە هەموو کەسینکی ئاگاداری ئەم رووداوە گالتهى پێ دە کردن و کەسانی حەقووست و بەویژدانیش دەستیان بە گریان کرد! بەم کردەوانەشیان بۆ هەموو خاوەن و یژدانینکیان دەرخست کە هەر گیز ناتوانن بە ناوی یاساوە هیچ بیانوویەک بدۆزنەووە بۆ ئەووەى دەستدریژی بۆ سەر پەيامە کانی نوور و قوتابییانی بکەن. بەلام ئەوان بەو جۆرە پێیان تراز و بەرە و نزمترین پەلەى شیتی و گەلخۆیی نزم بوونەووە!

ئموونەى ئەمە:

ئەو سیخورانە، پاش ئەووەى بۆ ماوەى مانگیك چاودێریان لەسەر داناین، هیچیان دەست نە کەوت کە پێی تاوانبار بین، ناچار ئەم راپۆرتە درۆینەیهى خوارەوویان هەلبەست کە گوایا:

(خزمەتکارە کەى "سەعید" لە دوکانیک "عارەق" ی بۆ کرپووە)!

بەلام کەسیان دەست نە کەوت ئەم راپۆرتەیان بۆ ئیمزا بکات جگە لە غەریبکی مەست و سەرخۆش، ئەویش کە دواى هەرپەشە و گۆرەشەیه کى زۆر پێیان وت: "ئەم راپۆرتە ئیمزا بکە"، لە وەلامدا وتی: "ئەستەغفیروللا! کى دەتوانیت درۆی وا سەیر بکات!" بۆیە ناچار بوون بە دەستی خۆیان راپۆرتە کەیان بدڕین!

ئموونەیه کى تر:

له بهر ئه وهی باری ته ندروستیم تیکچوو بوو، پیوستی یه کی زورم به ههلمژینی هه وای ساف و پاکی سروشتی بوو. له بهر ئه مه، پیاویک که نه مده ناسی و تانیستاش هه ر نایناسمه وه کئی بوو، عاره بانیه کی به ئه سپه که یه وه پئی دام که پئی بگه ریم و گه شتی دهره وهی شاری پئی بکه م، منیش یه ک دوو سه عاتیک دهر زوشتمه دهره وه بو گه ران به سواری ئه وه عاره بانیه و، له کرئی ئه مه شدا به لئیم به خاوه نه که ی دابوو که بابی په نجای لیره کتییی بده منی، تا کو له و پروگرامه ی که بز زانی خۆم دانابوو لانه دهم و^(۱) له زیز منه تی که سدا نه مینمه وه.

جا ئایا ئه م کاره هیچ شتیکی وه های تیدایه که زیانیکی لئ بوه شیته وه؟! که چی فرمانگه کانی پۆلیس و دادگه ری و ئاسایش و ته نانه ت پاریز گاریش له په نجای جار زیاتر پرسیبوو یان: ئه م ئه سپ و عاره بانیه هی کین؟ وه ک بلئی پرو داویکی سیاسی سامناک بو شیواندنی ئاسایش پرووی داییت! هه تاله ناچاری دا که سیکی خۆبه خش راپه ری و وتی: ئه سپه که هی منه و، یه کیکی تریش وتی: عاره بانه که هی منه، تا کو کۆتایی به م پرسیاره که م نر خانه بییت. به لام ئه وانیشیان گرت و له گه ل مندا خستیانه به ندیخان هه!

به م چه شنه پرو داوانه و هاووینه یان بووین به ته ماشا که ری گالته ی منالان و، به گریان هه ده ستمان کرد به پیکه نین و به خه م و په ژاره وه گالته مان پئی ده کردن! هه ره وه بۆمان پروون بووه وه که هه ر که سیک ده ستریزئی بکاته سه ر په یامه کان و قوتاییانی نوور به و جوړه ده بییت به مایه ی گالته و پیکه نینی خه لکی!

با ده مه ته قی یه کی سه یرتان بو بگیز مه وه که یه کیکی تره له و نمونانه: پئش ئه وهی وه ره قه ی تۆمه ت دانه پالم بخوینمه وه و بزاتم تیای دا نووسراوه که گوایا من ئاژاوه م ناوه ته وه و ئاسایشم تیکداوه، به داواکاری گشتیم وت: "دوینئ غه یبه تم کردی، چونکه به و پۆلیسه م وت که له بریی به رپوه به ری ئاسایش ئیفاده ی لئ وه رگرتم: (خواله ناوم به ری - سنی جار ئه مه شم دووپات کرده وه - که ئه گه ر له هه زار به رپوه به ری ئاسایش و هه زار "داواکاری گشتی" زیاتر خزمه تی ئاسایشی گشتیم نه کرد بییت)!

(۱) واته وه رنه گرتی هیچ شتی که له هیچ که سیک به یی ئه وهی له به رامه ری ئه وه شته وه، پاره، یان شتی تری بداتی. ئه مهش ره وشتیکی به رزی مامۆستا نوورسی بووه، که هه ر له منالی و سه رده می خویندنه وه تا رۆزی له دنیا دهر چوونی له سه ری به رده وام بووه. (وه رگیز)

پاشان لهو کاته‌دا که من زۆر پیوستیم به‌هوانه‌وه و دووره‌په‌ریزی له‌خه‌م و خه‌فته‌ی دنیا و خۆپاراستن بوو له‌سه‌رما، که‌چی ئەوان له‌م کاته‌دا گرفتاری په‌هه‌نده‌یی و به‌ندی‌یان کردم و به‌را‌ده‌یه‌کی واته‌نگیان پئی هه‌لچنیم که زۆر له‌وزه و توانای خۆم به‌ده‌ر بیست و، به‌شیوه‌یه‌ک که مرۆف هه‌ست بکات ئەم کاره‌ له‌رقی‌کی شارراوه و تایبه‌تی‌یه‌وه هه‌لقولاوه! جا هه‌موو ئەم رووداوانه‌ رقی‌کی زۆریان له‌ده‌روونی مندا دژی ئەوان دروست کرد. به‌لام چاودێری خوای گه‌وره‌ جارێکی تر هاته‌وه به‌هانامه‌وه و، دلێ منی له‌م واتایه‌ ئاگادار کرده‌وه:

(قه‌ده‌ری خوا - که‌سه‌رتاپا داد‌گه‌ریی رووت و بئ‌گومانه‌ - به‌شی‌کی یه‌کجار گه‌وره‌ی له‌م ستمه‌دا هه‌یه‌ که‌ ئەوانه‌ لییان کردوویت و، رۆزی‌یه‌که‌ی به‌ندیخانه‌ت بانگی کردوویت بۆ ناو به‌ندیخانه‌! که‌واته‌ ده‌بی له‌ به‌رامبه‌ر ئەم به‌شه‌وه‌ رازی بیت و گه‌ردنت بۆ قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ نه‌وی بکه‌یت..

ئنجادا‌نایی و میه‌ره‌بانایی په‌روه‌ر د‌گاریش به‌شی زۆریان تیدا هه‌یه، وه‌ک: کردنه‌وه‌ی رپی نوور و هیدایه‌ت و ئومید به‌خشین به‌ دل و ده‌روونی هاوه‌له‌کانی ناو به‌ندیخانه‌تان، که‌ پاداشتی‌کی زۆری بۆ ئیوه‌ تیدا‌یه. له‌به‌ر ئه‌وه، ده‌بی له‌ به‌رامبه‌ر ئەم به‌شه‌وه، هاوده‌م له‌گه‌ل ئارامگرتندا، هه‌زاران شوکر و ستایش پیشکه‌شی خوای گه‌وره‌ بکه‌ن.

پاشان "نه‌فس" یش به‌شی خۆی هه‌یه! چونکه‌ که‌مو‌کوپی و که‌مه‌تر خه‌می زۆری نواندوو. جا ده‌بی له‌ به‌رامبه‌ر ئەم به‌شه‌ی "نه‌فس" وه‌ تۆبه‌ و داوا‌ی لی‌بوردن بکه‌ن و، بۆ لای خوا بگه‌رپنه‌وه و، سه‌ره‌نشتی ئەو نه‌فسانه‌ بکه‌ن و بییان رابگه‌یه‌نن که‌ شی‌اوی ئەم زلله‌یه‌ن..

ئنجاهه‌ندی‌کیش له‌و کارمه‌ند و فه‌رمانبه‌ره‌ ده‌بنگ و ساویلکه‌ و ترسنۆکانه‌ی که‌ به‌ فرۆفیلی دوژمنه‌ په‌نه‌انه‌کان فریو دراون، به‌شی خۆیانیا‌ن هه‌یه! چونکه‌ په‌یامه‌کانی نوور به‌ ته‌واوی حه‌قی تۆی له‌وانه‌ سه‌نده‌وه و زلله‌ مه‌عنه‌وی‌یه‌کانی خۆی تی سه‌ره‌واندن، خۆ ئەوانیش ئه‌وه‌نده‌یان به‌سه‌!!

به‌شی دوا‌هه‌مینیش هی ئەو کاربه‌ده‌ست و فه‌رمانبه‌رانه‌یه‌ که‌ هه‌زکاری راسته‌قینه‌ بوون له‌م کاره‌ساتانه‌دا. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئەوانه‌ به‌ دلنیا‌یی - بیانه‌ویتی یان نه‌یانه‌ویتی - سوودی ئیمانی له‌و په‌یامانه‌ وه‌رده‌گرن که‌ ده‌یانخویننه‌وه - با بۆ مه‌به‌ستی توانج و ره‌خه‌گرتیش بیست - ئەوا لی‌بوردن له‌وانه‌ به‌ پئی یاسای: ﴿وَالْكَافِرِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ (آل عمران: ۱۳۴) به‌جوامیری و نه‌جابه‌ت له‌قه‌له‌م ده‌دریت!

پاش ئەو هی ئەم ئاگاداری یەم وەر گرت، که سەرتاپا حەق و پەوا یە، پریارم دا هەر لە شوکرانە ی خوادایم و لەم قوتابخانە یوسفی یە نوئی یە دا دان بە خۆدا بگرم. تەنانەت لە بەر تەمینی کردنی دەروونم پریارم دا یارمەتیی ئەوانەش بدەم که دژایەتیم دە کەن!

لە راستیدا ئە گەر سەرنجی یە کینکی وەک من بدەین، که تەمەنی لە حەفتا و پینجدایە و لە نیوان حەفتا خۆشەو یستدا تەنھا پینج دانە یان ماو و، حەفتا هەزار نوسخە ی پە یامە کانی نووریش کاروباری "نوور" ی یانە ی خۆیان بەو پەری سە بەستی رادە پە پین و، ئەو ئەندە میراتگر و برای هە یە که لە بریی یەک دانە زمان بە هەزاران زمان فەرمانبەری ئیمان جێ بە جێ دە کەن.. "گۆر" بۆ یە کینکی ئاوا ی وەک من سەد جار لەم بەندیخانە یە باشترە..

ئەنجا ئەم "بەندیخانە" یەش پتر حەوینەر و دە یان جاریش سوود بە خستەرە لەو ئازادی یە پابەند و دەست بە سەری یە ی دە رەو و، لە ژبانی ژیر چاودیری و خۆسە پاندنی خەلکی، چونکە لە بەندیخانە دا - بە هەر جۆریک بوو - مەرفۆف دە توانیت لە گەل سەدان بەند کراوی تر دا فەرمان سە پاندنی هەندی کار بە دەستی وەک بەر پۆ بەر و سەرفۆکی پاسەوانە کان قبول بکات و ئارامی لە سەر بگریت، چونکە پیشە و کار مەندی ئەوان لەو دە یە ئەو کارانە ئەنجام بدەن، ئەنجا لە لایەن هاویری زۆرە کانی بەندیخانە شەو و دلدانەو و دلتەوا ییت پیشکەش دە کریت. بەلام لە دە رەو ی بەندیخانە دا دە بی مەرفۆف بە تەنھا خۆی لە بەرامبەر سەدان کار بە دەستی و فەرمانبەرەو وە دان بە خۆدا بگریت که هەمو یان دەست دە خەنە ناو کاروباری مەرفۆف و خۆیانی بە سەردا دە سە پین!

پاشان سۆز و بەزەیی موسلمانیتی و سروشتی مەرفۆفانەش، بەرامبەر بە پیران - بە تاییەت بۆ ئەوانە ی که لەم چەشنە حالە دان - دە کەوینتە جۆش و، ئەمەش ئازار و گیرو گرتی بەندیخانە یان بۆ دە گۆریت بە بەزەیی و میهرەبانی..

لە بەر هەموو ئەمانە، پڕ بەدل بە بەند کردنم و مانەو مە لە بەندیخانە دا پازی بووم!

کاتی که هینایاتم بۆ ئەم دادگا سنی هەمە، لە بەر پیری و نەخۆشی و لاوازی لە رادە بە دەرم، هەستم بە ماندوو بوونیکی زۆر کرد و نەمتوانی بە پینو و پابو هەستم و چاوەروانی بکەم. بۆ یە ناچار بووم لە دە رەو ی دە رگای دادگا لە سەر کورسی یەک دابنیشم. هیندە ی نەخایاند حاکمە که هات و بە توورەیی و سوو کایەتی پین کردنەو و تی:

"بۆچی ئەم کابرایە بە پینو و چاوەروانی ناکات"؟!

منیش له‌بهر نهمانی سۆز و به‌زه‌یی به‌رامبهر به‌پیران، گهلئی توورپه و دلگه‌ران بووم. به‌لام که سهرم هه‌لپری ئه‌و کۆمه‌له‌ زۆره‌م له‌ موسلمانان به‌دی کرد که له‌ ده‌ورمان کۆبوو بوونه‌وه، و به‌ چاو و دلئیکی پر سۆزی به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی و برایه‌تی‌یه‌وه بز ئیمه‌یان ده‌روانی و، که‌سیش نه‌یتوانی ده‌ریان بکات و دووریان بخته‌وه. که ئه‌مه‌م به‌دی کرد، یه‌ کسه‌ر ئه‌م دوو "راستی" یه‌ هاتنه‌ ناو دل‌مه‌وه:

یه‌ که‌میان:

دوژمنه‌ په‌نه‌انه‌ کانی من و په‌یامه‌ کانی نوور چه‌ند کارمه‌ندئیکی گیل و گهلخویان هاندا که ئه‌م هه‌لسو که‌وته‌ نزم و سوو کانه‌م له‌ گهلدا بکه‌ن، گویا ده‌یان‌ه‌وئیت به‌م چه‌شنه‌ ره‌فتاران که‌سایه‌ تیم له‌ پیش چاوی خه‌لکی دا بشکینن و، ریز و پرووتیکردنی خه‌لکیش به‌رامبهر به‌ من - که‌ حه‌زم لئی نی‌یه‌ و به‌ دوای دا ناگه‌رئیم - بگه‌رێنه‌ دواوه. پێیان وایه‌ به‌م جوژه‌ هه‌لسو که‌وتانه‌ ده‌توانن به‌ر به‌ست و دیواریکی قایم له‌ به‌رده‌م لافاوی فتووحاتی په‌یامه‌ کانی نووردا دروست بکه‌ن!

جاله‌ به‌رامبهر ئه‌و سوو کایه‌تی کردنه‌ی تاقه‌ که‌سێکه‌وه، ئه‌م "پشتگیری‌یه‌ خواپی" یه‌ سه‌رنجی منی بۆ لای ئه‌و سه‌د که‌سه‌ وه‌ر چه‌رخاند که‌ له‌ ده‌ورمان کۆبوو بوونه‌وه، و ریزی خه‌مه‌تگوزاری‌یه‌ کانی قوتابییان و په‌یامه‌ کانی نووریان ده‌رده‌بپی و، پینی وتم: (بۆ ئه‌و که‌سانه‌ بپروانه‌ که‌ بۆ لای ئیوه‌ هاتوون و، به‌ دلئیکی پر له‌ ریز و خه‌فت و په‌یوه‌ندیی توندو تۆله‌وه‌ ریزتان لئی ده‌گرن)!

ته‌نانه‌ت له‌ پۆژی دووه‌مه‌دا که‌ من وه‌لامی پرسیاره‌ کانی "داوه‌ری لیکۆلینه‌وه" م ده‌دایه‌وه، هه‌زار که‌س له‌ گۆره‌پانی به‌رامبهر په‌نجه‌ره‌ کانی باره‌ گای دادگادا کۆبوو بوونه‌وه، و زمانی حالیان له‌ شیوه‌ی روخساریاندا به‌ جوانی دیار بوو که‌ ده‌یوت: (ئه‌وانه‌ سه‌خه‌ت مه‌ که‌ن)! ئه‌وه‌نده‌ش په‌یوه‌ندیی توندو تۆلیان له‌ گهلماندا نواند که‌ پۆلیس نه‌یتوانی په‌ر ته‌وازه‌یان بکات و دووریان بخته‌وه!

له‌م کاته‌دا ئه‌م واتایه‌ هاته‌ دل‌مه‌وه‌ که‌:

(ئه‌و خه‌لکه‌ له‌م کاته‌ دژواره‌دا به‌ دوای دل‌دانه‌وه‌یه‌کی ته‌واوه‌تی و نوورینکدا ده‌گه‌رپن که‌ کۆژانه‌وه‌ی نه‌ییت. ته‌نانه‌ت به‌ سروشتیان به‌ شوین ئیمانئیکی دامه‌زرای قایم و مزگینی‌یه‌کی راستی به‌خته‌وه‌ریی هه‌میشه‌یی دا عه‌ودالئن. بیستوشیانه‌ که‌ ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان به‌ دوای دا ده‌گه‌رپن، له‌ په‌یامه‌ کانی نووردا ده‌ست ده‌که‌ون. له‌بهر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و هه‌موو ریزه‌ زۆره‌ به‌رامبهر که‌سی من ده‌رده‌برن که‌ له‌ راده‌یه‌ کدایه‌ گهلئی زیاتره‌

له سنووری توانای من و لهو پروانگه و هیه که من خزمه تکارای ئیمانم. خوا بکات خزمه تیکم بۆ ئیمان ته نجام دابیت).

راستی دووهم:

ئەم و اتایه هاته دلّمه وه:

له بهرامبەر سوو کایه تی پین کردنمان به بیانووی ئەوهی که گویا ئاسایشی گشتیمان شیواندییّت و، له بهرامبەر دوور خستنه وهی خه لکی یه وه لیمان به و هه لسو که وه ته زمانه ی که چهنده که سیکی که می فریودراو ئه نجامی ده ده ن.. له بهرامبەر هه موو ئەمانه وه، له لایه ن ئەهلی حه قیقه ت و نه وه ی داهاتوو پزیککی گهرموگور و شایسته مان لێ ده گیریت! به لێ، له و کاته دا که له ژیر په رده ی شیوعیتی دا و بۆ مه به سستی شیواندنی ئاسایشی گشتیی و لات، به و په ری چوست و چالاکی ئازاوه و کاری تۆقاندن و ترس و له رز بلاو ده کریته وه، ئالم کاته دا، قوتاییانی په یامه کانی نوور به هیزی دامه زراوی ئیمانی ته حقیقی له هه موو گۆشه یه کی و لاتدا پرووبه رووی ئەو ئازاوانه ده بنه وه و له شوینی خۆیاندا رایانده وه ستین و شان و شه و که تیان ده شکین و، تیده کۆشن که ئاسایش و یاسا له جینی مه ترسی و ئازاوه دا جیگیر بکه ن.

بۆ راستیی ئەم قسه یه ش، له ماوه ی بیست سالی رابوردوودا و له پرووی شیواندنی ئاسایشه وه هیچ رووداوێک له سه ر قوتاییانی نوور تۆمار نه کراوه، سه ره رای زوری و بلاو بوو نه وه شیان له هه موو جیگا و گۆشه یه کی و لاتدا. ئەوه تاله ده پاریزگا و نزیکه ی چوار دادگای په یوه ندیدار تانیستا هیچ ئەفسه ر و بهرپر سیک تاقه رووداوێکیان له سه ر تۆمار نه کردوون، ته نانه ت چهنده ئەفسه ریککی به و یژدانی سنی پاریزگا وتیان:

(له راستی دا هه ریه ک له قوتاییانی نوور ئەفسه ریککی مه عنه ویی ئاسایشه له و لاتدا. ئەوانه له پاراستنی ئاسایش و یاسادا یارمه تیمان ده ده ن، چونکه په یامه کانی نوور به هه ر که سیک بدن و ئەویش به خویندنه وه یان ئیمانی ته حقیقی به ده ست به ییت، ئەوا به م کاره چاودیر و پاسه وانیک له هۆش و بیرى ئەو که سه دا داده نین و، به مه ش تیده کۆشن ئاسایشی گشتیی و لات پاریزن)!

به ندیخانه که ی "ده نیزی" باشترین نمونه و شایه تی ئەم قسه یه مانه. ئەوه بوو هه ر که قوتاییانی نوور و په یامی "میوه"^(۱) - که بۆ به ندکراوان نووسراوه - رۆشته ئەو

(۱) "په یامی میوه" تیشکی یازدهه می کۆمه له په یامی (تیشکه کان) ه و، بریتی به له یازده مه سه له ی ئەوتو که ده توارنیت بو تریت: بوخته و کورته یه کی ئەو بابه ته ئیمانی و قورئانی یانه یه که له تیکرای په یامه کانی نووردا

بەندىخانەى، زياتر لە دووسەد بەندکراو تۆبەيان کرد و رېنى ئايىن و چاکە و گوئى پرايەلېي خوا و ئەنجامدانى فەرزەکانيان گرتەبەر، کە ئەمەش لە ماوەى سنى مانگ يان شتىک زياتردا پرووى دا. تەنانت يە کيک لەوانە کە لە سنى کەس زياترى کوشتبوو، وای لى هات دەستى لە کوشتنى ئەسپى دە گيرايەوه! واتە نەك هەر تەنها بوو بە ئەندامىكى بى زيان، بەلكو بوو بە ئەندامىكى سوودبەخشى بە بەزەبى لە ولاتدا!

فەرمانبەرە بەرپر سە کان بە سەر سوورمانەوه سەبرى ئەم پرووداوانەيان دەکرد! تەنانت پيش ئەوهى پرپارى دادگا دەربجيت، هەندى کەس لە لاوان وتبوويان: (ئەگەر قوتايياني نوور لە بەندىخانەدا بىننەوه، ئيمەش کارىک دەکەين کە حوکم بدرين و لە گەلئاندا بە بەندکراوى بىننەوه، و بىن بە قوتاييى ئەوان و سوود لە ناموزگارىيان وەر بگرين، تاکو ئيمەش وەك ئەوانمان لى بىت)!

گوماني تيدانى يە کە ئەوانەى تۆمەتى شيواندى ئاسايشى گشتى دەدەنە پال قوتايياني نوور، کە ئەم هەموو رەوشتە بەرزانهيان هەيه، گەلى بە هەلەدا چوون. يان بە چەشنىكى دلتهزىن فرىو دراوان و لە خشته براون. يا خود بۆ مەبەستى تۆقاندن و ئازاوەنانەوه کار بە دەستانى حکوومەت دەخەلەتین، بە خۆيان بزائن يان نەزانن. بۆيە لە پىناوى ئەوهدا هەول دەدەن کە لەناومان بەرن، يان گرفتارى ئەشکەنجە و ئازارمان بکەن. ئيمەش بەوانە دەلین:

(مادەم مردن ناکوزرى و، دەرگای گۆرپيش داناخرىت و، کاروانەکانى مرؤفایەتیش لەم ميوانخانەهەى دنيادا زۆر بە پەلە و يەك لە دواى يەك لە ئاسۆى خاکدا ئاوا دەبن، ئەوا دەبى بەم زووانە هەردوو لامان لە يەك دابرين. بەلام ئيوە تۆلەى ئەم ستم کردنەتان بە جۆرىكى سامناک دەبين و ئەو "مردن"ەى کە بۆ ئەهلى ئيمان برىتى يە لە پشوودان و حەوانەوهى دواى دەردى سەربى زيان، ئيوە لە شيۆهى لە ناودانىكى هەميشەبى (إعدام أبدي)دا دەيجيژن، چونکە ئەو تام و چيژە فانى يانەى کە دەستان لە داوينى گير کردوو و بەهۆيانەوه پىتان وایە لە دنيادا دەمىنەوه، سەبارەت بە ئيوە هەلە گەرتەوه و دەبىت بە ئازارىكى قورسى هەميشەبى).

"حەقىقەتى ئايىنى ئىسلام" کە ئەم نەتەوه ئايىندارە لە ميژە دەستى کەوتوو و، بە خوین و شمشيرى سەدان مليۆن پالەوان و شەهيدى تىکۆشەرى ئەم نەتەوه يە - کە لە

هینراون. لە خوا بەزىاد بى ئەم پەيامەمان بە کوردى و بە ناوى "بەرى درەختى ئيمان" بلاز کردوو تەوه. بە پشتويانى خواى گەورە لە شوینی خۆى لە کۆمەلە پەيامى "بىشکەکان" بشدا بلازى دەکەتەوه. (وەر گير)

پلهی ئمولیادان - پاریزراوه، ئیستا - به داخهوه - مونافیقان که دوژمنانی پهنهانی ئیمه، ناوی "تهریقته"^(۱)ی لئی دهنین و، "تهریقته" یش به خودی خوری حهقیقهتی ئیسلام دهردهخه، که له راستی دا "تهریقته" تاقه تیشکیکی ئه و خوره درهخشانه به - که ئیسلامه - نهك خودی "خور" خوی. ئهمهش بۆ ئهوهی ههندی له کارمهنده ساویلکه کانی پی ههلبنن له دژمان و.. قوتاییانی نووریش، که بهوپهپی ههول و تهقالا و چالاکی بهوه بۆ دهرخستن و پیشاندانی راستی به کانی "ئیمان" و "قورئان" تیده کۆشن، به ناوی "ئههلی تهریقته" یان "کۆمهله به کی سیاسی" ناوده بهن، مه بهستیشیان له مه دا ناشیرین کردنی ئیمه و ههلبنانی کار به ده ستانه له دژمان!

به لام ئیمه بهوان و به ئهلقه له گوئیانی ئهوانیش، هه مان قسه ده لئین که له بهردهم دادگا داد گهره کهی "ده نیزیلی" دا و تمان:

(ئهو حهقیقه ته خاوی نهی "ئیسلام" که سه دان سه ر بوونه ته گیانفیدا و سه رگه ردی بالای، ئیمهش به هه مان جۆر سه رمان ده کهینه قوریانی و له پیناوی دا بهختی ده کهین. خۆ ئه گهر هه موو دنیا له سه ر سه رمان بکه ن به ئاگر، ئه و ئه و سه رانه ی که بوونه ته قوریانیی ئه و حه قیقه ته ی قورئان هه ر گیز نه وی نا کرین و جله وی خویان ناده نه ده ست زهن دیق ه کان و، له و ئه ر که خاوی ن و پیروزه ی خویان - پشت به خوا - لانه ن!)

به م جۆره، سالتیک له سالت کانی ئهم ته مه نی پیری به م، که به رو داوه کانی خوی: نا ئومیدی و کاره سات و ئه ر که قور سه کانی بۆ پینکه هینام و، دل دانه وه کانی سه رچاوه ی "ئیمان" و "قورئان" یش هاتن به هانایه وه و فریای که وتن.. سالتیکی ئهم پیری به م - له گه ل ئه و هه موو مهینه تی و دهردی سه ری به دا - به "ده" سالتی شادی و خوشحالیی ژبانی لاویم ناگۆر مه وه. به تابهت که یهك سه عاتی تۆ به کاری به جئ هینه ری فه رزه کان له به ندیخانه دا له حو کمسی ده سه عاتی عیبا ده تدا به و، هه ر رۆژیککی نه خۆشی سستم لیکر اویش پاداشتی ده رۆژی هه می شه یی ده ست خاوه نه که ی ده خات!! جا ژبانیك که به م شیوه یه بیّت، ده بیّ چهنده مایه ی شو کر و ستایش بیّت به رام به ر به خوا ی گه وره! به تابه تی بۆ یه کینکی وهك من که له لیواری گۆردا راوه ستاوه و چاوه روانی نۆره ی خوی ده کات!

به لئ، ئه مه ئه و "وانه" یه بوو که له و ئاگادار کردنه وه مه عنه وی به وه وه رم گرت و لیبی تی گه یشتم. ئیتر پر به دل و تم: "سو پاسی نه بر اوه و بی کۆتایی بۆ خوا ی گه وره" و،

(۱) له بهر ئه وه ی تهریقته له و رۆژگار انه دا قه دهغه بووه، ویستوریا نه به وه تاوانباریان بکه ن! (وه ر گیز)

دلخۆش بووم بە پیری و، بە زیندان و بەندکردنیشم رازی بووم. چونکە "تەمەن" پراوەستانی نییە و هەمیشە لە رۆشتندایە، جا ئەگەر بە خۆشی و چیژ و لەزەتەووە پراوەتە سەر ئەوا خەفەت و دلتنەنگی یەکی زۆر بۆ مرۆف بە جێ دەهێلێت، چونکە لە دەست چوونی خۆشی لە راستی دا ئازارە. خۆ ئەگەر ئەو تەمەنە شوکرانە بژیری خۆی تێدا نەبێت و بە بێ تاگیی لە مرۆف بەسەر بچێت، ئەوا تەمەنە کەى دەروات، بەلام دەستمایەیکە لە گوناھکاری کۆ دەکاتەووە و بەجێ دەهێلێت. خۆ ئەگەر بە ئازار و بەندی لە مرۆف پراوەتە سەر، ئەوا لەبەر ئەوەى نەمانی ئازار خۆی لە خۆی دا خۆشی و لەزەتێکی مەعنەوێیە و، ئەم چەشنە تەمەنانەش بە جۆریک لە جۆرەکانی پەرستش دادەنرێن، ئەوا لە پرویە کەووە ئەو تەمەنە بە "باقی" دادەنرێت و هەر دەمێتەووە و، خاوەنە کەشى بەروبووم و تەمەنێکی بێ گەرد و هەمیشەیی دەستگیر دەبێت. لە لایەکی تریشەووە ئەم جۆرە تەمەنانە کەفارەتێکن؛ ئەو هەلە و گوناھانە دەشۆرنەووە کە بوون بەهۆی بەندبوونمان!

جا لەبەر ئەمە و لەم روانگەیهووە، پێویستە ئەو بەندکراوانەى کە فەرزه کانیان بەجێ دەهێنن، هەمیشە ئارام بگرن و لە شوکرانەى خوادا بن.

□ ئومیدی ساز دەهەم:

پاش ئەوێ کە سالیکی تەواوی مەحکوومیم لە بەندیخانەى "ئەسکی شەهر" دا بردە سەر، بەو پیری یە رەهەندەى "فەستەمۆنى" یان^(۱) کردم و، نزیکەى سنی مانگ لە پۆلیسخانە کەى ئەوێ دا بەند بووم.

شتیکى ئاشکرایە کە چەندە ئازار تووشی کەسێکی وەك من دەبێت لەم جۆرە جینگایانەدا، لە کاتێکدا کە بە گۆشە گیرى دەژی لە خەلکی و، ناتوانیت تەنانەت لە گەل ھاوڕێ وەفادارە کانیشى دا بمێنێتەووە و، بەرگە ئیسلامی یە کانی بگۆرێت بە بەرگە ئەوروپایی یە کان^(۲).

ئە لەم کاتەدا کە نائومیدی دەورەى دا بووم، چاودێری خۆی گەورە هات بە فریای

(۱) "فەستەمۆنى" شارێکە دەکەوتتە باکووری تورکیا. سالی ۱۹۳۶ ز مامۆستا نوورسى رەهەندەى ئەوێ کراوە و، لە ژوورینکی بەرامبەر مەخفەرى پۆلیسەووە هەشت سال لە ژێر چاودێری و دەست بەسەرى دا بووە. تا لە سالی ۱۹۴۳ دا براوە بۆ "دادگای گەورەى جەزا" لە شارى "دەنیزلی". (وەرگیر)

(۲) چونکە دواى دەر چوونی "ياسای بەرگ و پۆشاک" خەلکی بە زۆرەملنى ناچار کران شەبەقە و پۆشاکى ئەوروپایی لەبەر بکەن! (وەرگیر)

پیرمهوه. چونکه پۆلیس و بهرپر سه کانی ئەو پۆلیسخانەیه، به رادهیه کی ئەو تو بوون به هاورپی و برادهری بهوه فای من که هه رکات بمویستایه دهیانهننامه دهروهه بۆ گهشتی دهورو بهری شار و، به وینهی هه رکزمه تگوزارینکی تایبهتی خزمهتیان ده کردم. ئەمه جگه له وهش که زۆریان لێ نه کردم بۆ له سه رکردنی "شهپقه"!

پاشان رۆشتمه ناو قوتابخانه یووسفی به کهی بهر امبهر ئەو پۆلیسخانەیهی "قهسته مۆنی" و، لهوئێ دهستم کردهوه به نووسینی په یامه کان. (فهیزی و ئەمین و حیلمی و صادق و نهزیف و سه لاهه ددین) و هاووینهیان له پالته وانانی نوور له پیناوی له بهر گرتنهوه و بلاو کردنهوهی په یامه کاندای بهوپهری لێرانهوه دهستیان کرد به دهوام کردن لهو قوتابخانهیهدا و، بهو لێدوان و باسه به نرخه زانستی یانهی ئەوئێ لێهاتوویی و چالاکی به کی ئەو تو بیان نواند که له چاو ئەوهی کاتی لایم له گهڵ قوتایی به کانی پیشوومدا گهلی زیاتر بوو.

پاشان دوژمنه په نهانه کاغان دهستیان کرد به هاندانی هه ندئێ بهرپرس له دژمان و، هاندانی هه ندئێ له وانەش که به خۆیان ده نازین و له خۆیان بایی بوو بوون له زانیان و شیخانی ته ریهت. بهم کاره شیان بوون به هۆی کۆبوونه وه مان له به ندیخانه کهی "ده نیزی" له گهڵ چه ند قوتایی به کی تر دا که له چه ندین پارێز گای تر وه هاتبوون.

دریژی ئەم باسه و ئەم ئومیدی شاز ده هه مه لهو نامانه دایه که له "قهسته مۆنی" به وه ناردوومن و له کتییی "پاشبه ندی قهسته مۆنی"^(۱) دا کۆ کرانه ته وه، هه ره ها له و نامه کورت و نه ینی یانه شدان که له به ندیخانهی "ده نیزی" به وه ئاراسته ی بریائهم کردوون و، لهو "بهرگری" به شدا باس کراره که له بهر ده م داد گای ده نیزی دا پیشکه شم کردوه.

جا له بهر ئەوهی حه قیه ته ئەم ئومیده لهو شوینه ناوبراوانه دا هه یه، ئەوا خوینه ری بهرپز بۆ ئەو "پاشبه ند" و "بهرگری" به ره وانه ده کهین، به لام لێره دا ته نها ئامازه یه کی پوختی بۆ ده کهین:

هه ندئێ له په یامه تایبه تی به کان و کۆمه له گرنگه کانیم، به تایبهت ئەو په یامه ی که له باره ی ده جالی موسلمانان (سوفیانی) وه ده دوین، له گهڵ هه ندئێ لهو په یامانه ی که کهرامه ته کانی "په یامه کانی نوور" باس ده کهن، له ژیر لێژنه یه ک دار و خه لووزدا شار دبووه وه، بهو ئومیده ی که پاش مردنم یاخود پاش ئەوهی سه رۆ که کان گوئێ بۆ

(۱) به پشتیوانیی خوای گهوره له بهرگی تایبهت به (پاشبه نده کان) دا بلاوی ده کهینه وه. (وهرگیز)

دہنگی راستی رادہ گرن و ہوش و میٹکیان لہ "راستی" تیدہ گات، بلاؤ بکرینہوہ۔ لہم کارہی خویشم بی خہم و دلنیا بووم۔ بہ لام ہەر کہ فہرمانبہرانی پشکنین و یاریدہ دہری "داواکاری گشتی" بؤ دوزینہوہی پیامہ کانی نوور خویمان کرد بہ ناو مالدا و ئەو پیامہ شارراوانہیان لہ ژیر دار و خہ لووزہ کاندہ دہرہینا، بہرہو بہندیخانہی "ئیسپارتہ" یان بردم، ہەر چہ ندہش بہ دہست تیکچوونی باری تہندروسٹیمہوہ دہ تلامہوہ۔

لہم کاتہدا کہ من لہ رادہ بہ دہر خہفہت و ئازارم دہ چہ شت و، بیرم لہو زیانانہ دہ کردہوہ کہ ہاتوونہ تہ رینی "پیامہ کانی نوور"، ئا لہم کاتہدا چاودیریی پەرورہ دگار - جارینکی تر - ہاتہوہ بہ ہانامانہوہ، چونکہ ئەو بہریرسانہی کہ لہ ہہموو کہ سیک زیاتر پیوستیان بہو پیامہ شارراوہ بہر خانہ بوو، بہ گرنگی یہ کی زورہوہ دہستیان بہ خویندہنوہ و توژیژینہوہی ئەو پیامانہ کرد و، بہمہش ئەو دام و دہزگا رپہسمی یانہ و ہک قوتابخانہ کانی نووریان لہ ہات و، روانینی رپہخنہ و توانجی جارانیان لہ پیامہ کانی نوور گؤرا و، لہ بریی ئەوہ بہ چاوی ریز و سہر سوورمانہوہ بؤیان دہروانی! تہنانہت بی ئەوہی بہ خویشمان بزائین زورہی کار بہ دہستانی "دہنیزلی" و کہسانی تریش پیامی "الآیة الکبری" یان خویندبووہوہ کہ زور بہ نہینی چاپ کرابو^(۱)! بہ خویندہنوہی ئەو پیامہش ئیمانیان پەرہی سہند و، ئیمہش بہم دہرہنجامہ گہ شاینہوہ و ئەشکہنجہ و ئازارہ کائمان لہ بیر چوہوہوہ۔

پاشان بردینیان بؤ بہندیخانہی "دہنیزلی" و لہ ہولینکی گہورہدا بہندیان کردم کہ تابلیتی بؤگن و شیدار و سارد و سہر بوو! لہویشدا ئازار و خہم و خہفہ تینکی زور لہ چہند لایہ کہوہ پرووی تی کردم، لہ بہر گیرانی برادہرہ بی تاوانہ کائمان بہہزی منہوہ و، پەک کہوتنی بلاو بوونہوہی "پیامہ کانی نوور" و، دہستبہ سہردا گرتیان و، گیرودہ بوونم بہ پیری و نہ خویشی یہوہ۔ ہہموو ئەمانہش دوو چاری بیزارییان کردم و، بہ خہفہ تہوہ دہ تلامہوہوہ۔۔

ہەر بہو جؤرہ مامہوہ، ہہتا چاودیریی پەرورہ دگار فریام کہوتہوہ و، ئەو بہندیخانہ سامناکہی بؤ گؤریم بہ قوتابخانہ یہ کی نوور و، دہر کہوت کہ بہ راستی "بہندیخانہ" قوتابخانہی یووسفی یہ! ئەوہ بوو پیامہ کانی نوور کہوتنہوہ بلاو بوونہوہ و، پالہوانانی

(۱) ئەو پیامہ تیشکی حەوتہمی کۆمەلہ پیامی (تیشکەکان) و، سوپاس بؤ خوای گہورہ بہ کوردی بہ ناوی: (بینینہ کانی گہشتیارنیک) بلاومان کردوہ تہوہ۔ (وہر گیر)

قوتابخانهی "زهراء" یش به قهلمه ئەلماسی و کارامه کانیان دەستیان دایه نووسینهوه و لهبەر گرتنهوهی پهیمامه کان. تهنانت پالەوانه کهی نوور^(۱) له ماوهی چوار مانگدا و لهو بارو دۆخه ناهه موارهی دهو رو بهر ماندا زیاتر له بیست نوسخه ی له پهیمامه کانی "میوه" و "بەرگری" نووسی یهوه و، نووسینهوهی ئەم نوسخانهش بوو بههۆی چەندین فتووحات چ له ناوهوهی بهندیخانه و چ له دهروهوهی دا، که ئەمەش زیان و بیزاری به کانی ئەو گێرو گرتنه ی بۆ گۆرپین به سوود و دلخۆشی و، سەر له نوێ نهینی به کی ترمان بۆ ده رکهوت له نهینی به کانی ئایه تی:

﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ (البقرة: ۲۱۶)

پاشان له سەر بناغه ی ئەو راپۆرتە ههله و ساکاره ی که له لایه ن کارشناسه سه ره تایی به کانه وه پیشکەش کرا بوو، بلاو کراوه به کی توندوتیژ له دژی ئیمه بلاو کرایه وه و، وه زیری پهروه ردهش له لایه کی تره وه هیرشینیکی توندی کرده سه رمان. تا وای لسی هات هه ندیک داوای له سیداره دانی ئیمه ی ده کرد، تهنانت هه ول و ته قالاشیان بۆ ئەو مه به سته خسته کار!

ئاهم کاته دژواره دا که ئیمه چاوه روانی ئەوه مان ده کرد کارشناسه کانی ئەنقهرهش په رخنه ی گه زنده مان ئاراسته بکه ن، که چی چاودیری خوای گه و ره فریامان که وته وه و راپۆرتە که یان - به پیچه وانه ی چاوه روانی ئیمه - سه رتاپا ریز گرتن بوو له پهیمامه کانی نوور و، نووسبوویان که: له پینج سندووقی په ره وه په یامانه دا تهنانه تریکه ی "ده" هه له زیاتر هه چی تریان تیدا نه دۆزیوه ته وه! ئیمهش له به رده م دادگادا روونمان کرده وه که ئەو شتانه ی ئەوان به هه له یان له قهلم داوه، هه چیان هه له نین، به لکو سه رتاپا راستین! ئه جبا به مه شه وه رانه وه ستاین، به لکو له به رده م دادگادا روونمان کرده وه و بۆمان چه سپاندن که راپۆرتە پینج په ره یی به که ی ئەوان تریکه ی "ده" هه له ی تیدا یه!

هه ره وه ها له و کاته دا که چاوه روان بووین له هه رحه وت ده زگا ره سمی به کانه وه که پهیمامه کانی "میوه" و "بەرگری" یان بۆ په وانه کرا بوو، هه ره وه ها له وه زا ره تی دادیشه وه که سه رجه می پهیمامه کانیان بۆ نیررابوو - به تاییه تی ئەو په یامه ی کوته کی جه رگه ر ده سه ره وینیه گیانی گو مرایان - چاوه روان بووین له لایه ن ئەوانه وه هه ره شه و گوره شه یه کی زۆر و فه رمانی قورسمان له سه ر ده ر بچیت، که چی راپۆرتە

(۱) مه به ست له و پالەوانه شهید "حافظ عه لی" به - خوالینی خووش بیت - که به کیکه له قوتایی به دیرین و دلسۆزه کانی پهیمامه کانی نوور. سالی ۱۹۴۴ز له بهندیخانه ی دهنیزی به ژهر پیدان شهید کراوه. (وه رگه ر)

نەواز شەدەرە کانیان گەیشتە دەستمان کە لەو پەری نەرمى دا بوون و لەو نامەیه دەچوون کە سەرۆك وەزیران بۆى ناردین. وەك بلیت ئارەزوومەندى ئاشتى و پىكەوتن بن لە گەئماندا!

ئەمانە ھەموویان زۆر بە پىكۆپىكى دەیچەسپین کە: بە فەزل و كەرامەتى چاودىرى خواى گەورە، راستى بە كانی پەيامە كانی نوور بەسەر ئەوانەدا سەر كەوت. بە رادەيەك كە واى لى كەردن پەيامە كان بچویننەو و پىنمايىيان لى وەر بگرن و، ئەو راستىيانە دام و دەزگا گەورە و پەسىيە كانىشى وەك قوتابخانە كانی نوور لى كەرد و، كەسانىكى زۆرى دوودل و سەر لى شىواویشیان رزگار كەرد و ئىمانى بەھىز كەردن. ئەمەش خۆشى و شادىيە كى ئەوتۆى پى بەخشین كە بە دەیان جار لەو بىزارى و دلتنەنگىيە زیاتر بوو كە ھاتە ریمان!

پاشان دوژمنە پەنھانە خۆشارەو وە كان ژەھريان بۆ كەردینە ناو خوار دنەو و، دوای ئەم كارەساتە پالەوانە كەى نوور (حافظ عەلىيى شەھید) لە برىيى من برا بۆ خەستەخانە و، ھەر لە برىيى منیش كۆچى بۆ جیھانى بەرزەخ كەرد و، گریان و خەم و پەژارەيە كى زۆرى بۆ بەجى ھىشتین.

جارىكیان پىش ئەم رووداوە، لەسەر چىاي "قەستەمۆنى" يەو و چەند جارێك بە دەنگىكى بەرز و تم:

(برايايم! گوشت دەر خواردى ئەسپ و گيايش دەر خواردى شير مەدەن)!

واتە ھەموو پەيامەك بە ھەر مەكەى بە ھىچ كەسێك مەدەن، نەو و دوو چارى گىرو گرتمان بكەن. وەك بلیتى ئەم كاك "حافظ عەلى" ش - كە ھەوت رۆژە پى لیمانەو و دوور بوو - بە ئامىرى تەلەفۆنى مەعنەويى خۆى ئەم قەسەيەمى بىستىت، نامەيە كى بۆ ناردم كە تىاي دا نووسىبووى:

(بەئى مامۆستام! يە كىك لە كەرامەتە كانی "پەيامە كانی نوور" و لە كارە تايەت يە كانی ئەو يە كە: گوشت دەر خواردى ئەسپ و گيايش دەر خواردى شير نادات، بەلكو گيا بە ئەسپ و گوشتيش بە شير دەدات)!

بەم جۆرە پەيامى "ئىخلاس" درا بەو شير و كەلە زانايە و، دوای چەند رۆژێك ئەو نامە ناوبراوەمان بەدەست گەيشت! كە لىكمان دايەو و رۆژە كانمان ژمارد بۆمان دەر كەوت: ئەو پرستەيەى لە ھەمان كاتدا نووسىو و كە من لەسەر چياكەى قەستەمۆنى يەو و دوو پاتم دە كەردەو!!

جا مردنی پالہو انیکي معنہ ویی ئاوالہ پالہوانہ کانی نوور لہو کاتہدا کہ مونافیقہ کان بۆ تاوانبار کردغان و سزاسہ پانندن بہ سہرماندا تیدہ کۆشان، سہرہ پرای نیگہرانیی بہردہوامی خویشم بہرامبہر بہوہی کہ بہ فہرمانیکي رہسمی برام بۆ خہستہخانہ لہ بہر ئہو نہ خویشی بہی کہ لہ ژہر پیدائمہوہ سہری تی کردبووم.. ئالہم کاتہدا کہ ئہم ہہموو بیزاری و دلتنہنگی بہ دہورہی دابووین، چاودیریی خوای گہورہ ہات و یارمہتیی دابین، چونکہ نزا و پارانہوہی بی گہردی برا بہر پزہ کاتم مہترسیی ژہرہ کہی لابردو، سہبارت بہو پالہوانہ شہیدہ شہوہ گہلئی نیشانہی زور بہہیز ہن لہ سہر تہوہی کہ لہ گۆرہ کہشی دا ہر خہریکی پھیامہ کانی نوورہ و وہ لامی پرسیارہ کانی مہلائیکہ تی پی دہداتہوہ! پشت بہ خوا پالہوانہ کہی دہنیزی "حسہن فہیزی" - خوالیی خویش بیٹ - و ہاورئی بہوہ فاکانی، جیگای ئہو شہیدہ دہ گرنہوہ و لہ بریی ئہو بہ نہیننی خزمہ تگوزاری نوور رادہ پیرینن.

ئنجالہ بہر بلاو بوونہوہی بہر فراوانی پھیامہ کانی نوور لہ ناو بہندیخانہ کہدا و پیشوازی کردنی بہندکراوان و بہدہمہوہ چوونی خیرایان بۆ ئہو پھیامانہ، دوژمنہ کاغان ترسیان لئی نیشت و لایہنی ئہو را و بۆ چوونہیان دہ گرت کہ لہ بہندیخانہ دہرباز بکریین و بہر بدریین، تاکو دہنگمان بہو بہندکراوانہ نہ گات! چونکہ قوتاییانی نوور ئہو خہلوہ تگہ پیر لہ بیزاری بہی بہندیخانہیان و ہک ئہ شکہوتی لاوہ ئیماندارہ کانی "أصحاب الکھف" و بہ وینہی خہلوہ تگای زاہیدہ گۆشہ گیرہ کان لئی کردبوو! ئہوہ بوو بہو پیری دامہ زراوی و لہ سہر خویی بہوہ کہوتیونہ تیکۆشان بۆ نوو سینہوہی پھیامہ کانی نوور و بلاو کردنہوہیان لہ نیوان بہندکراواندا!

ہہموو ئہمانہ دہیچہ سپینن کہ چاودیریی خوای بالادہست یارمہتیی داوین و فریامان کہوتوہ.

لہ گہل ئہمہ شدا ئہم واتایہم بہ دلدا ہات:

مادہم ئیمامی ئہعزمہ (ئہبوو حہنیفہ) و پیشہوا و موجتہ ہیدہ کانی ہاووینہی، بہ زیندانی و بہند کردن بازار دران و، لہ گہل ئہوہ شدا ئارامیان گرت و لہرزہیان پی نہ کہوت..

مادہم ئیمامی ئہحمہدی کوری حہنہل و تیکۆشہرہ گہورہ کانی تر لہ پیناوی تاقہ مہسہلہ بہ کی قورئاندا بازار دران، کہچی ہہموو شیان لہ بہردہم ئہو مہینہ تی و ئازارانہدا

خۆیان راگرت و، له‌سه‌ر لوتکه‌ی ئارا مگرتندا راوه‌ستا بوون و، که‌سیان سکالا و بیزاری‌یان پیشان نه‌دا و، هیچ کامیشیان له‌وته‌ی خۆیان په‌شیمان نه‌بوونه‌وه. مادهم چه‌ندین زانا و پیشه‌وای مه‌زنی تریش له‌به‌رده‌م ئه‌و گه‌رو گه‌رت و ئازارانه‌ی هاته‌به‌ری‌یان نه‌له‌رزین و دانیان به‌خۆدا گه‌رت و، هه‌میشه له‌شوکرانه‌ی خوادا بوون، له‌کاتی‌کدا که‌ئهو به‌لا و ئازارانه‌ی داباری به‌سه‌ر ئه‌واندا زۆر سه‌خت‌تر بوو له‌وه‌ی ئیوه. مادهم وایه، ئه‌وا ئیوه قه‌رزێ شوکرانه‌ی زۆرتان له‌ئه‌ستۆدایه، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و ئازاره‌که‌مه‌ی که‌له‌سه‌ر چه‌ندین حه‌قیقه‌تی زۆری قورئانی پیروژ تووشتان ده‌بیست، هاو‌ده‌م له‌گه‌ل ئه‌و پادا‌شته‌ زۆره‌ی که‌له‌م ری‌یه‌وه ده‌ستان ده‌که‌وێت.

لیره‌دا یه‌کی‌ک له‌ده‌ر که‌وته‌نه‌کانی چاودیری په‌روه‌ردگار باس ده‌که‌م که‌له‌سته‌م و زۆلم و زۆری مرۆقه‌وه‌بۆم ده‌رکه‌وت:

له‌ته‌مه‌نی بیست سالی‌مدا ده‌موت:

(ده‌بین له‌کۆتایی ته‌مه‌نمدا، به‌وینیه‌ی ئه‌و گۆشه‌گیر و زاهیدانه‌ی که‌ده‌ستیان له‌دنیا هه‌لگه‌رتوه‌ و رۆشتوو نه‌ته‌ناو چیاکان، منیش له‌ئه‌شکه‌وتی‌کدا بژیم و له‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی دوور و گۆشه‌گیرم).

هه‌روه‌ها ئه‌و کاته‌ش که‌له‌جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی‌دا له‌باکووری خۆره‌لاتی رووسیا دیل بووم، بریارم دا که‌:

(ئێتر ده‌ست نه‌خه‌مه‌ناو کاروباری خه‌لکی و، پاشاوه‌ی ته‌مه‌نم له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌کاندا به‌گۆشه‌گیری به‌مه‌سه‌ر و، له‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی خۆم بکێشمه‌وه).

وا چاودیری په‌روه‌ردگار و دادگه‌ری قه‌ده‌ری خواوه‌ند به‌زه‌یی‌یان به‌پیرمدا هاته‌وه‌ و، له‌بری ئه‌و ئه‌شکه‌وتانه‌ی که‌به‌په‌رۆشه‌وه‌بیرم لێ ده‌کردنه‌وه‌ و، زۆر له‌وانه‌ش باش‌تر و له‌بریار و ئاره‌زووه‌که‌ی منیش به‌رزتری پێ به‌خشیم و، ئه‌و ئه‌شکه‌وتانه‌ی بۆ گۆریم به‌به‌ندیخانه‌ی گۆشه‌گیری و ته‌نیایی. هه‌روه‌ها له‌بری ئه‌شکه‌وته‌کانی گۆشه‌گیران و وه‌رزشکاره‌رۆحی‌یه‌کان که‌من له‌نیازمدا بوون، چه‌ند قوتابخانه‌یه‌کی یوسفیی پێ به‌خشیم، تاکو کاته‌کاغان به‌فیرو نه‌روات، چونکه‌له‌راستی‌دا چه‌ند سوودیکی زۆر له‌و ئه‌شکه‌وته‌قیامه‌تی‌یانه‌(به‌ندیخانه‌)دا هه‌یه، جگه‌له‌به‌جیهانی ئه‌رکی "جیهاد"یش له‌پیناوی قورئان و راستی‌یه‌کانی ئیماندا، به‌را‌ده‌یه‌کی ئه‌وتۆ که‌دوای ته‌بری‌یه‌ و به‌ردانی براکانم، بریارم دا شتیکی وا ده‌ربخه‌م که‌له‌به‌ندیخانه‌دا به‌هێلنه‌وه‌ و له‌وتی‌کۆشه‌ره‌دلسۆزانه‌ی وه‌ك "خه‌سه‌ره‌" و "فه‌یزی" و

هاوہ لانیان - کہ لئی پراون بۆ خزمەت - دوور نہ کہومەوہ، تا کو تیکەلی خەلکی نەمەوہ و، بەشیککی زۆری کاتە کاتم بە شتی بئ سوود و بە پریا و خۆدەر خستتەوہ نەبەمە سەر! چونکہ مانەوہم لە بەندیخانەدا لەچاوی ژیا نیککی کۆمەلایەتی و ہا گەلی بئ باشترە. بەلام قەدەری خوا و ئەو پۆزییەکی کہ ئەو بۆی نووسیووم بەرەو گۆشە یەکی تری بردم. جالەبەر ناوہرۆکی: "الْخَيْرُ فِيمَا اخْتَارَهُ اللَّهُ" و، بە پئی نەییی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ و، لەبەر بەزەیی ہاتنەوہ بە پیرمدا و، بۆ ئەوہش بە شەوق و تاسە و حەزینکی زۆرتەرەوہ لەم خزمەتە ئیمانی یەدا تیکۆشین، ئەوا - لەبەر ئەمانە - کارینکی گەلی زیاتر لە ویست و توانای خۆمان لەم قوتابخانە یووسفی یە سئ ھەمەدا بە ئیمە سپیراوە.

بەلئی، سئ دانایی و سئ سوود بۆ خزمەتی نوور لەوہدا ھەبوو کہ چاودیری پەرورەدگار ئەشکەوتەکانی بیری کردنەوہی سەردەمی لاویمان - کہ دوزمنی سەرسەختی نەبوو - گۆری بە ھۆلەکانی زیندانی تەنیایی:

دانایی و سوودی یەگەم:

کۆبوونەوہی قوتاییانی نوور لەم کاتەدا بە جۆریک کہ ھیچ کەسیک زیانی پئی نەگات، تەنھا لەم "قوتابخانە یووسفی" دا دەبیست. چونکہ بە یەگ گەشتیان لە دەرەوہ دەبیستە مایەکی گومان و، پئویستی بە خەرچی و مەسەرەفیککی زۆریش ھەیسە. ئەوہبوو ھەندیکیان دەبوو نزیکی پەنجالی لیرە خەرچ بکردایە بۆ چاویکەوتنیککی بیست دەقیقەیی لە گەل مندا، تەنانەت ھەندئ جار چاوی پئم نەدە کەوت و دەگەرایەوہ. لەبەر ئەوہ، من خۆم بە شادمانی یەوہ ئازاری بەندی ھەلدەگرم لەبەر بە یەگ گەشتنەوہم لە گەل ھەندئ لە ھاویری بەوفا کاتم.

کەواتە بەندیخانە بۆ ئیمەمانان نەعمەت و میھرەبانی یە.

دانایی و سوودی دووھەم:

لەم کاتە ی ئیستادا پئویستە خەلکی ھەموو شوئینیک لە خزمەتی ئیمانی پەيامەکانی نوور ئاگادار بکرینەوہ و، سەرنجی ئەوانەش رابکیشریت کہ موحتاجی ئەم پەيامانەن. خۆ ئاشکراشە کہ بەندکردنی ئیمە ئەم سەرنجە رادە کیشیست و وەکو بلاو کردنەوہی ئاگاداری وایە! بەمەش کەللەرەقترین سەرکەش و ئەوانەش کہ موحتاجی ئەم پەيامانەن دەستیان دەکەوینت و ئیمانی خۆیانی بئ دەر باز دەکەن و لە مەترسی رزگاریان دەبیست و، قوتابخانەکانی نووریش فراوانتر دەبن.

دانایی و سوودی سی‌ههم:

قوتابیانی نوور له به‌ندیخانه‌دا له گهل یه کتر ناشنا ده‌بن و له یه کتره‌وه فیبری ره‌وشت به‌رزی و ئیخلاس و خو‌به‌ختکاری ده‌بن. ئیتر که ئهم خزمه‌ته نووری‌یه‌یان هه‌بیته، گوئی ناده‌نه هیچ به‌رژه‌وه‌ندی و سوودیکی دنیا‌یی.

به‌لئی، قوتابیانی نوور له‌م ریڠایه‌وه ئیخلاس‌یکی زوریان ده‌ستگیر ده‌بیته، چونکه به‌لگه و نیشان‌ه‌ی زور ده‌بینین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌موو گیر و گرفتیکی ناو قوتابخانه‌ی یووسفی (ده) هینده‌ی خو‌ی سوودی ماددی و معنه‌وی و به‌ره‌می باش و خزمه‌تی فراوان و بیڠه‌ردی ئیمانی تیدا‌یه. ته‌نانه‌ت کاتی وا‌هه‌یه ئه‌و سوود و به‌ره‌مانه‌ ده‌گه‌نه سه‌ده‌ئه‌وه‌نده‌ش! ئیتر دانا‌به‌زنه ئاستیکی نزم بو‌ده‌ستخستنی سووده‌ه‌نده‌کی و تاییه‌تی‌یه‌ کان.

سه‌باره‌ت به‌ خو‌یشمه‌وه ئهم گوشه و جیڠایانه خه‌فه‌تیکی ناسکی به‌له‌زه‌تیان تیدا‌یه. که ئه‌ویش به‌م جو‌ره‌یه:

له‌م جو‌ره جیڠایانه‌دا رووداوی وا‌ده‌بینم که سه‌رده‌می لاویم و شار و قوتابخانه‌که‌ی ئه‌و سام‌یاد ده‌خاته‌وه! چونکه به‌ گوئیره‌ی داب و نه‌ریتی پاریز‌گا‌کانی رۆژه‌لات (کور‌دستان) خو‌راکی قوتابی‌یه‌کان هه‌ندیکی له‌ ده‌ره‌وه‌ی قوتابخانه‌وه بو‌یان ده‌هات و، هه‌ندیکی تریشی خو‌یان دروستیان ده‌کرد. جا ئه‌مه و چه‌ند شتیکی تری هاو‌چه‌شنی ئه‌مه که لی‌ره‌دا هه‌ن، ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی ئه‌و سام‌یاد ده‌خه‌نه‌وه و، خه‌فه‌تیکی به‌له‌زه‌تم ده‌ده‌نی! ئیتر منیش به‌ خه‌یال بو‌ئو سه‌رده‌مه‌ ده‌گه‌رئمه‌وه و پیریم له‌ بیر ده‌چیته‌وه!

پاشکۆی بریسکه‌ی بیست و شه‌شهم

بریتی‌یه‌ له‌ مه‌کتووبی بیست و یه‌که‌م و، له‌ کۆمه‌له‌ په‌یامی "مه‌کتووبات" دا
بلاو‌کراوه‌ته‌وه

بریسکه‌ی بیست و حه‌وته‌م

به‌رگریی مامۆستا نوورسی‌یه‌ له‌ به‌رده‌م داد‌گای "ئه‌سکی شه‌هر" دا.
به‌ پشتیوانیی خوای گه‌وره‌ له‌ به‌رگی تاییه‌ت به‌ ژیا‌نه‌که‌ی دا بلاوی ده‌که‌ینه‌وه.

بريسكه‌ي بيست و هه‌شته‌م

(نهم بريسكه‌به له چه‌ند پوخته بړگه‌يه‌ك پي‌كه‌هاتوره كه بو
دلدا‌نه‌وه‌ي براياني هاوريم له "به‌نديخانه‌ي نه‌سكي شه‌هر" دا
نوسران، له و كاته‌ي كه قسه و تي‌كه‌ليم له گه‌ل خه‌لكي دالسي
قه‌ده‌غه كرابور)

گفتوگويه كي نيان

له گه‌ل "سليمان روشدي" دا^(۱) كه ره‌مزي وه‌فا و ئيخلاسه و خاوه‌ني دل و ده‌روونيكې
خاوينه

هر كه له وه‌رزي پايزدا كاتي ده‌رباز كړدني "ميش" له نه‌ركي سه‌رشاني ژياني نريك
ده‌بيته‌وه، هه‌ندي له و كه‌سانه‌ي كه ته‌نھا سوود و به‌ر ژه‌وه‌ندي خويانيان مه‌به‌سته، بو
نه‌وه‌ي ميش بيزاريان نه‌كات، ده‌چن ده‌رمانې قه‌لاچو كړدنيان بو به‌كار ده‌هين!
منيش كه نه‌م په‌فتاره‌م دي، هه‌ست ناسكيي دل‌م به‌رامبه‌ر به‌و ميشانه جوولا و،
دوژ منايه‌تي كړدن و قه‌لاچو كړدنيان كاريكي گه‌لني به‌تيني تني كړدم. هه‌ر چه‌ند نه‌م جاره
- وپراي به‌كارهيناني ده‌رمان - پتر له جار ان ژماره‌يان زيادي كړد!
ژووره‌كه‌ي ناو به‌نديخانه‌م ته‌نافيكي جل هه‌لخستني تيدا بوو. نه‌و ورديله بالندا‌نه‌ش
به‌وپه‌ري پي‌كويكي و جواني له‌سه‌ر نه‌و ته‌نافه ريزيان ده‌به‌ست.
له‌به‌ر نه‌وه، به "روشدي" م وت:

(۱) سليمان روشدي له فوتايباني پيشيني ماموستا نورسي به له شاري ئيسپارته. (وه‌رگير)

- واز لهو بالتندانه بهینه و بهرگ و پۆشاکه کان له جئیه کی تر دا هه‌لبخه.

وتی:

- ئیمه ئەم تەنافەمان پێویستە.. با مێشه کان پرۆن جئیه کی تر بۆ خۆیان بدۆزنه‌وه!
به هەر حال.. به بۆنه‌ی ئەم گفتوگۆ نیانه‌ی نیوانمان، دەرگای باس له‌سه‌ر مێش و
هه‌نگ و میرووه زۆر و زه‌به‌نده‌کانی تری هاوچه‌شینیان کرایه‌وه و، پیم و ت:

- ئەم جوۆره‌ زینده‌وه‌رانه‌ی که هه‌میشه به زۆری زیاد ده‌که‌ن و نوسخه‌ی زۆریان
له‌به‌ر ده‌گیرته‌وه، گه‌لێ ئەر کی گرنگیان له‌ ئەستۆدایه. ئەو‌تا "کتیب" هه‌تا به‌نرخ بیست
چایی زیاتری لێ دهرده‌چیت. واته‌ ره‌ گه‌زی مێش (الذباب)^(۱) دارای ئەر کی گرنگ و
خاوه‌نی نرخ و به‌های یه‌ کجار به‌رزن، چونکه به‌دییه‌نه‌ری دانا نوسخه‌ی گه‌لێ زۆر له‌و
نامیلکه‌ قه‌ده‌ری و وشه‌ قودره‌تی‌یانه‌ی خواوه‌ند ده‌گیرته‌وه.

به‌لێ، ئەم جوۆره‌ مێشه‌ی که هه‌میشه ده‌لێی ده‌ستتویژ ده‌گریت و خه‌ریکی پاکژ کردنی
ده‌موچاوه‌کانی و خاوین کردنه‌وه‌ی باله‌ کانیه‌تی، بابه‌تیکێ گرنگی ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه
پیکده‌هینیت که ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْأَلِيَهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ﴾ (الحج: ۷۳).

واته: ئە گه‌ر سه‌رجه‌می هۆکاره‌کان و گشت ئەو شتانه‌ش که گومرایان، جگه‌ له
خوا، سیفه‌تی خوايه‌تی‌یان بۆ داده‌نێن، هه‌ر هه‌موویان بۆ مه‌به‌ستی به‌دییه‌نانی مێشیک
کۆبنه‌وه، ئەوا تیکرا ده‌سته‌وسانی و کۆله‌واری خۆیان دهرده‌پرن. واته‌ به‌دییه‌نانی مێش
موعجیزه‌یه‌ کی په‌روه‌ر دگاری و ئایه‌تیکێ ته‌ کوینی هینده‌ مه‌زنه‌ که ئە گه‌ر سه‌رجه‌می
هۆکاره‌کان کۆبنه‌وه و پشتی یه‌ کتری بگرن، هیشتا ناتوان شتیکی هاووینه‌ی ئەو ئایه‌ته‌
په‌روه‌ر دگاری‌یه‌ به‌دی به‌ئین و لاسایی بکه‌نه‌وه!

جا ئەم موعجیزه‌یه‌، توانیی به‌سه‌ر "نه‌روود" دا زال بیست و، به‌رگری‌یه‌ کی هینده
به‌هیزیش له‌ حیکمه‌تی به‌دییه‌نانی خۆی بکات که هه‌موو په‌لپ و ره‌خنه‌ و به‌هانه‌یه‌ک
- هه‌ر چه‌نده‌ش زۆر بن - بی‌ده‌نگ بکات. ئەوه‌بوو له‌و کاته‌دا که حه‌ززه‌تی مووسا

(۱) وشه‌ی: "ذباب" هه‌موو میروویه‌کی بالدار ده‌گیرته‌وه. (وه‌ر گێڕ)

- دروودی خوای له سهر بیټ - سکالای بیزار بوونی له دهست میښ لای خوای گهوره
 دهر پری و، فرمووی:

- ئەی پەروردگار! بۆچی هینده و هچەى زۆرت لەم بەدیھاتووہ بیزار کەرانه
 خستووہ تەوہ؟

بە ئیلهام وەلامی درایەوہ کە: تۆ یەك جار رەخنەت لە میښ گرت، کەچی ئەو زۆر
 جار سکالای لە دەست مرۆف دە کات و، دەئیت:

- ئەی پەروردگار! ئەم مرۆفە مەزنە سەر زلە تەنھا بە یەك زمان ناوت دەبات و یادت
 دە کات، تەنانەت هەندى جاریش لە یادى تۆ بى ئاگا دە بیټ. بەلام ئە گەر لە بریى سەرى
 ئەو، بەدیھتاروی وەك ئیمەت دروست بکەرایە ئەو اھزاران بەدیھاتووہ دروست دەبوون
 کە هەر هەموویان زیکر و یادى تۆیان دە کرد!

ئنجای سەرەرای ئەمە، ئەوپەرى گرنگی و بايەخ بە پاك و خاوینى دەدات و، بە چەشنی
 یەكێك کە دەستتویژ بگریت، هەمیشە خەریکی پاککردنەوہى دەموچاوی و سڤینی
 بالە کانیه تی.

کەواتە، بى هیچ گومانیک، ئەم چەشنە زیندەوہرانه کارمەندى و ئەرکی گرنگی و
 مەزنیان لە ئەستۆدایە، بەلام لەبەر ئەوہى مەودای پروانینی دانست و زانستی مرۆف
 بەرتەسک و سنووردارە، ئەو اھیشتا پەبى بەو کار و ئەرکانە نەبردوہ!

بەئى، خوای گەورە هەندى درندە ئاژەلتى گۆشت خۆرى (لە دەریاکاندا)
 بەدىھتاوہ، وەك بلىی کارمەندى پاکژ کردنەوہى ژینگەى ناو دەریاکان بن. ئەوہ تا
 بەوپەرى وردى و لیژانى کارەکانیان جى بەجى دە کەن و ئەرکی سەرشانیان
 رادەپەڕین و، رۆژانە لاشەى ملیۆنەھا مردارەوہ بووى ناو دەریاکان دەقۆزنەوہ و،
 خاوینى رووى دەریا رادەگرن و لەو دیمەنە چەپەل و بىزلیکر اوانە رزگارى دە کەن^(۱)،

(۱) بەئى، تەنھا یەك ماسى ھزاران گەرا دادەئیت، کە ئەمانەش وردیلە ماسىیان لى دەردەچیت. هەندى
 جارى واش ھەیە ملیۆنیک گەرا دادەئیت!

بەمەش دەردە کەوئیت کە ژمارەى لەدایکبووان و ئەندازەى مردوانى ماسى رىکی بە کتر دەوہستتوہ، تاکو
 ھاوسەنگى دەریاکان بپارێزن.

ئنجایەكێك لە لایەنە ناسک و نیانەکانى درەوشانەوہى میھەرەبانى خواوہند لە: جیاوازییە کجارجەوہى
 نىوان جەستەى دایکان و بىچووہ بچوو کەکانیاندا دەردە کەوئیت، ئەوہ تا دایک ناتوانت بۆ ھەرلایەك کە
 دەروات بىچووہ کانیش لە گەل خۆى دایات، چونکە هەندى جىگا ھەن بىچووہ کانى پىندا دەچن، بەلام
 گەورەکانى پىندا تىپەر نابن! بۆیە خوای گەورەى دانا و میھەرەبان لە نىوان بىچووہ وردیلەکاندا پىنشەوايەکی

خو نه گهر هم درنده نازه لانه به تهواو هتی ئهر کی تهندروستی و پاکژ کردنی سهرشانیان جی به جی نه کردایه، ههر گیز رووی ده ریا ئاوا به چه شنی ئاوینه ی دره خشان نه ده بریسکایه وه، به لکو دیمه نی ده ریا هینده چه پهل و بیزار او ده بوو که مرؤفی گرفتاری بیزاری و خهم و دلتهنگی ده کرد.

ههروه ها خوای گه وره گه لئی نازه لئی درنده و بالنده ی گوشت خووری به وینه ی کارمه ندی پاکژی و فه رمانبه ری تهندروستی به دی هیئاوه، که هه موو پوژنیک رووی زهوی له لاشه ی ملیاره ها زینده وه و بالنده ی مرداره وه بوو خاوین ده که نه وه و، له چه پهلئی ده پیاریژن و زینده وه رانیش له و دیمه نه بیزار وه دلتهنگی به خسه رزگار ده که ن. چونکه ئه و زینده وه و بالنده کارمه ندانه ده توان له دووری شهش سعاع رینگاوه په ی به جیتی که لاک و لاشه ی مرداره وه بوو ان بهن و، به هاندان و ری پیشاندانی ئیلهامیکی خوایی ههستیان پی بکه ن و بیاندوزنه وه. ئیتر به ره و ئه و جینگایانه ده روون و که لاک ی مرداره وه بوو انی تیدا لاده بن!

جا نه گهر هم کارمه ند و فه رمانبه رانه ی پاکژی و تهندروستی سهر و شکایی رووی زهوی نه بوو نایه و، به م چه شه ئهر کی سهرشانیان به ریکی و تهواوی ئه نجام نه دایه، ئه و ا رووی زهوی گرفتاری بارودوخیکی هینده په ریشان ده بوو که مایه ی به زهیی بوایه.

به لئی، روژی حه لالی نازه له درنده کان تهنه لاک ی مرداره وه بوو کانه و خواردنی گوشتی حه یوانی زیندوو یان لئی حه رامه، تهنانه ت تووشی سزا ده بن گهر هی زیندوو بخوون، چونکه فه رمووده ی پیروزی: "حتی یقتص الجماء من القرناء"^(۱) به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه و نازه لانه ی پاش نه مانی جهسته یان رو حیان ده مینته وه، له خانه ی مانه وه ی ئه و دنیا دا سزا و پاداشتی گونجاویان بو دانراوه. جا له سه ر هم بناغه یه ده توانریت بوتریت که: "میرووله کان"یش کارمه ندیکن ئهر کی کو کردنه وه ی وردیله نیعمه ته کانی خوای گه وره و پاراستنیان له سوو کایه تی پی کردن و له ناو چوون، خراوه ته ئه ستو، تاکو ئه و وردیله نیعمه تانه ریژی شایانیان لئی بگیری ت و ژیر پی نه که ون. جگه له مه شه ئه و

بچووک ده کات به سه ر کرده یان و ئهر کی دایکایه تی به و ده سپیریت و له و کارمه ندی به دا ده بخاته کار! (دانهر)
(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: "لتؤدّن الحقوق إلى أهلها يوم القيامة، حتى يقاد للشاة الجملحاء من الشاة القرناء". رواه مسلم برقم ۲۵۸۲ والترمذي ۲۵۳۵ (تحفة الأحوذی) وقال: في الباب عن أبي ذر وعبدالله بن أنيس. حديث أبي هريرة حديث حسن صحيح (ومعنى الجملحاء: أي التي لا قرن لها). (وه ر گیز - له چاپه عه ره بی به که ی "اللمعات" وه)

میروولانه، به چه شنی کارمندی تندرستی، لاشه‌ی مرداره و هبوی زینده و هره بچوو که کانیش کۆ ده که نه وه.

پاشان جگه لهو ئه‌ر کانه‌ی که باس کران، گه‌لنی فهرمانبه‌ری و ئه‌ر کی تر له ئه‌ستوی می‌ش نراوه. چونکه "می‌ش" میکروبه‌کانی نه‌خۆشی و ئه‌و ماده‌ی ژه‌هراوی یانه‌ش مرۆف نایانینیت، پاکژ و پالفته ده‌که‌ن و، ده‌یچه‌سپین که می‌ش گوێزه‌هوه‌ی میکروبه‌نی‌یه، به‌لکو به‌یچه‌وانه‌وه له‌رینی مژین و خواردنه‌وه، میکروبه‌زیانه‌خشه‌کان له‌ناو ده‌به‌ن و ماده‌ی ژه‌هراوی‌یه کانیش ده‌گۆرن به‌چه‌ند ماده‌یه‌کی تر. به‌م چه‌شنه‌رئی له‌بلاو بوونه‌وه‌ی گه‌لنی نه‌خۆشی ده‌گرن و له‌سنوورینکدا پرایانده‌هه‌ستین. زۆری له‌پاره‌به‌ده‌ری ژماره‌ی می‌شه‌کان، به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که: ئه‌وان کارمندی تندرستی و فهرمانبه‌ری پاکژی و کیمیاگه‌ری کارامه‌ و لیزانن. هه‌روه‌ها ده‌ری‌ده‌خن که حیکمه‌تیکی فراوانی خوای گه‌وره‌له‌به‌دیهینانی می‌شدا هه‌یه. چونکه ماده‌ی سوودبه‌خش و به‌نرخ به‌ژماره‌یه‌کی زۆر دروست ده‌کرین و هه‌چیان لئ ده‌خریته‌وه^(۱).

ئهی ئه‌و مرۆفه‌ی که هه‌موو ئامانجیکی ته‌نها سوود و به‌رژه‌ه‌ندی خۆیه‌تی:

جگه‌له‌ سووده‌ی زۆره‌کانی می‌ش بۆ ژیان، ته‌نها سه‌یری یه‌ک دانه‌له‌و سوودانه‌بکه‌که بۆ تۆ ده‌گه‌رپته‌وه، تاکو واز له‌دوژمانیه‌تی می‌ش به‌ینیت:

می‌ش، هه‌روه‌ک له‌ده‌می ته‌نیایی و نامۆیتدا، هاوده‌می و دلنه‌وايیت بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، به‌هه‌مان جۆر له‌خه‌وی بی‌ئاگایش به‌خه‌به‌رت ده‌هینیت و له‌کاته‌کانی په‌رته‌وازیی بی‌ر و ئه‌ندیشه‌دا بی‌دارت ده‌کاته‌وه. ئه‌وه‌تا وه‌ک له‌به‌ر چاودایه، به‌ده‌ستوێژ و نوێژ و پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌موچاوی، چه‌نده‌ها فهرمانبه‌ری و ئه‌ر کی به‌رزی مرۆفانه‌ت یاد ده‌خاته‌وه، چه‌شنی: جموچوول و چوستوچالاکی و پاک و خاوینی به‌رده‌وام!

هه‌روه‌ها میرووی "هه‌نگ"یش، که جۆرینکس له‌جۆره‌کانی می‌ش، باشترین و خۆشترین خۆراکی وه‌ک هه‌نگوینت ده‌رخوارد ده‌ده‌ن و، وه‌ک له‌ده‌قی قورئانی پیرۆزدا هاتوو: سرووشی خوای گه‌وره‌یان ئیله‌هام کراوه. که‌واته‌ ده‌بی خۆشت بوین!

(۱) ئەم بڕگه‌یه‌ی خواره‌وه‌ی "یونس ئه‌مه‌"ی سۆفی به‌ناوبانگ، زۆر به‌جوانی ئاماژه‌ی بۆ مه‌ودای ئه‌و لاینه‌ده‌راسا و نوازانه‌کردوو که له‌بالی می‌شدا هه‌ن، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وش که "می‌ش" سنعه‌تیکی مه‌زنی په‌روه‌ردگاره:

(بالی می‌شینکم له‌چل باردا هه‌لگرت، که‌چی به‌هه‌ر هه‌موویان بۆیان هه‌لنه‌گیرا، هه‌روا به‌نووسراوی مایه‌وه). (دانه‌ر).

پاشه‌رۆی میڤ، له روانگه‌ی پزیشکی یه‌وه، هیچ زیانکی نی‌یه. به‌لکو هه‌ندی جار ده‌ییت به خوراکیکی شیرین و خوارده‌مه‌نی (بۆ چه‌ند می‌روویه کی تر). چونکه هه‌ر گیز له حیکمه‌تی خوای گه‌وره به دوور نازانریت، ته‌نانه‌ت هه‌ر خواستی ئه‌و حیکمه‌ته‌یه که: میڤه‌کان بکات به مه‌کینه‌یه کی پالاوتن و کۆته‌ندامی گۆرینی مادده‌ زیانبه‌خشه‌کان به مادده‌ی سوودبه‌خش. چونکه میڤه‌کان هه‌زاران مادده‌ی جوړاوجۆر ده‌خۆن، له‌وانه‌ی که مایه‌ی په‌یدا بوونی میکروژب و ژه‌هره‌کانن.

به‌لئی، جگه‌ له "هه‌نگ" هه‌ندی جۆری تری میڤ هه‌ن که مادده‌ گه‌نیوه‌کان ده‌خۆن^(۱) و له بریی پاشه‌رۆ، به‌وینه‌ی بارینی گه‌زۆ به‌سه‌ر گه‌لاکاندا، چه‌ندین مادده‌ی شیرین ده‌رده‌دن و، ده‌یچه‌سپینن که ئه‌و میڤه‌کانه‌ کارگه‌ی گۆرینی مادده‌ زیانبه‌خشه‌کانن بۆ مادده‌ و که‌ره‌سه‌ی سوودبه‌خش.

* * *

به‌م جۆره، به‌ ئاشکرا و له‌به‌ر چاودا مه‌ودای مه‌زنی نه‌ته‌وه‌ی بچوو کی میڤ و، راده‌ی گرنگی و کارمه‌ندی و ئه‌ر کی سه‌ر شانیان ده‌رده‌که‌ویت. وه‌ک بلی نه‌ته‌وه‌ی میڤ به‌ زمانی حال پیمان ده‌لین: (بۆ بچوو کی جه‌سته و قه‌باره‌مان مه‌روانن، به‌لکو سه‌یری مه‌زنی فه‌رمانبه‌ری و ئه‌ر کی ئه‌ستۆمان بکه‌ن و، بلین: سبحان الله!)

(۱) له‌کۆتایی وه‌زی به‌هار و له‌سه‌ر لقی دره‌ختی چواله‌ و قه‌سی‌دا، جۆره‌ میڤیکی ورد له‌ شیوه‌ی بارستایی یه‌کی په‌شدا به‌دی ده‌هینرین و ده‌لکین به‌ لقی دره‌خته‌که‌وه‌ له‌ بریی پاشه‌رۆ چه‌ند دلۆڤیک شیله‌ی چه‌شنی هه‌نگوین ده‌رده‌دن، ئیتر جۆره‌کانی تری میڤیان لێ کۆده‌یته‌وه‌ و ئه‌و شیله‌یه‌ ده‌مژن. جۆرنیکی تری میڤ له‌ پیتاندنی هه‌ندی گۆل و دره‌ختی به‌رداری وه‌ک هه‌نجیردا ده‌خه‌رنه‌کار. جۆرنیکی تری میڤ "گوله‌ستیره" یه، که له‌ شه‌ودا ده‌دره‌وشیته‌وه‌ و، به‌دیها‌توویه‌کی هینده‌ سه‌یره‌ که سه‌رنجی مرۆف راده‌کیشیت و داخوازی بیر کردنه‌وه‌ و ئیتر امانه‌. هه‌روه‌ک هه‌ندیکی تریان وه‌ک زێر ده‌بریسکینه‌وه‌.

ده‌بی میڤووله‌ و زه‌رده‌واله‌ش له‌ یاد نه‌که‌ین، ئه‌وانه‌ی که وه‌ک سه‌رباز پرچه‌ک کراون و بر میان دراوه‌تی. جا ئه‌گه‌ر جله‌وی ئه‌م میڤه‌کانه‌ به‌ ده‌ستی به‌دیها‌نه‌ری میه‌ره‌بانه‌وه‌ نه‌ییت و، له‌ خۆرا هیزش و په‌لامار بۆ سه‌ر زینده‌وه‌ران و گروزی مرۆف بیه‌ن، ئه‌وا هه‌روه‌ک نه‌مروودیان کوشت، په‌گه‌زی مرۆفیشیان له‌ رووی زه‌وی‌دا به‌به‌ر ده‌کرد و، واتای ئاماژه‌یی ئه‌م ئایه‌ته‌ پڕۆزه‌شیان به‌ کردار ته‌فسیر ده‌کرد، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ

له‌به‌ر ئه‌وه، په‌گه‌زی میڤ، که سه‌دره‌گه‌ز و جۆری جیا جیا و خاوه‌نی ئه‌و تابه‌تکاری یه‌ ناوبراوه‌ن. دارای گرنگی یه‌کی ئه‌وتۆن که پله‌ و پایه‌ی ئه‌وه‌ی پنی ره‌وا بیسیون ببن به‌ که‌ره‌سه‌ی باس و لیدوانی ئایه‌تی پڕۆزی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ نَّاسْتَمِعُوا لَهُ﴾. (دانه‌ر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲)

له ناماژهی ئەم ئایەتە پیرۆزەوێ دەردە کەوێت کە: "بەدیهیان" بە "فەرمان" (ئەمر) ئەنجام دەدرێت و، گەنجینه کانی توانستی خواوەندیش لە نیوان "کاف" و "نون" دان. ئەم نەهینی یە وردەش گەلێ رووی زۆری هەیە و هەندیکیشیان لە پەيامە کاندایە کراون. بەلام ئیستا هەول دەدەین بە نمونەیه کی ماددی و هەست پیکراو لەم نەهینی یە تیبگەین، تاکو ئەو فەرموودە پیرۆزانی یە پیغمبەر ﷺ لە روانینی ئەم سەرەمە ماددی یەوێ نزیک بخرێتەوێ کە لە بارە یە تاییەتکاری و کاریگەری یە ماددی یە کانی پیتە کانی قورئانەوێ هاتوون. بە تاییەت پیتە لیک پچراوە کانی سەرەتای سوورەتە کان. ئەویش بەم جوړە یە خوارەوێ:

بەدیهیانەری شکۆمەندی خواوەن عەرشی مەزن، چوار عەرشی ئیلاهی هەیە کە تەوهرەن بۆ کارسازی و راپەراندنی کاروباری بوونەوهرانی ئەم گۆی زەوی یە یە کە وەك مەلەبەندیکی مەعنەویی جیهان و بە وینە یە دل و قیلە یە بوونەوهران وایە:

یە کیکیان: عەرشی پاراستن و ژیانە. کە بریتی یە لە: "گل" کە شوینی تیاوەر کەوتنی ناوی جوانی: "الحفیظ و المحیی" یە.

دووهمیان: عەرشی فەزل و میهرەبانی یە. کە توخمی "ئاو" ه.

سێهمیان: عەرشی زانست و دانستە. کە توخمی "رووناکی" یە.

چوارهمیان: عەرشی ئەمر و ئیرادە یە. کە توخمی "هەوا" یە.

ئیمە بە چاوی خۆمان دەبینین کە ئەو کاتزایانە یە تەوهرە یە چەندین پیوستیی بێ سنووری زیندەوهران و مەرۆف و چەندەها رووێ کی جیا جیا و جوړاو جوړیشن، هەموویان لە "گل" یکی ساکارەوێ پەیدا دەبن. هەر وەك دەبینین کە چەندین موعجیزە یە بێ سنووری سنەتی خواوەند لە ناو زیندەوهرە جیا جیا کاندایە "ئاو" هەوێ سەر هەلەدەن، بە تاییەت لە "مەنی" ی زیندەوهران کە شلەمەنیە کی وە کو ئاو وایە. واتە ئەو هەموو دانە دانە و جوړە زۆر و زەبەندە و جیا جیا یانە لە توخمی کی سادە و بە رینکویکی یە کی تەواوەتی پەیدا دەبن و، لە سەر لاپەرە یە کی سادە و ساکار و لە شیوێ چەند

نەخشونىگارنىكى ناوازهى بىي سنووردا دەنووسرىن. كە ئەمەش دەبىت بە رىنما و بەلگە لەسەر ئەوهى كە "پرووناكى" و "هەوا"ش وەك ئەم دوو عەرشە وان و، جىنى دەر كەوتتى چەند موعجىزاتىكى سەر سوورپهينى قەلەمى زانستى وىتە كىشى ئەزەل و زانا و شكۆمەندن و، لاپەرەى تىدانووسىنى ئەمر و ئىرا دەى ئەون، بە وىتەى دوو عەرشى پىشوو، هەرچەندەش سادە و ساكارن.

ئىستا واز لە توخمى "پرووناكى" دەهينين و، بە بۆنەى ئەم مەسەلەبەمانەوه هەول دەدەين پەردە لە پرووى ئەو لایەنە سەر سوورپهينەر و نامۆيانەى ئەمر و ئىرا دە لایەن كە لە توخمى "هەوا"دا هەن، كە ئەویش سەبارەت بە گۆى زەوى عەرشى "ئەمر و ئىرا دە" دەنوويت. ئەویش بەم جۆرەى خوارەوه:

ئىمە هەر وەك لە پىي "هەوا" وە پىت و وشە كان لە دەماندا دەروپىن و، يە كسەر ئەو پىت و وشانە گول دە گرن و بەر دەبەخشن. واتە تەنها يەك وشە لە يەك كاتدا كە دەلئىي "كات" لە گۆرئى دانىيە، دەبىت بە دەنكە دانەوئىلە و لە هەواى دەرەوه شدا گول دە گرىت و دەبىت بە بەرىك لە هەوا كە چەندىن دانەى گەورە و بچووك لە خودى ئەو وشەبە لەخۇ دە گرىت..

بە هەمان جۆر، سەبرى توخمى "هەوا"ش دە كەين دەبىن بە تەواى گوى پايەل و ملكە چ و فەرمانبەردارى فەرمانى: "كن فيكون". تەنانەت دەلئىت هەموو يەك كە لە گەردىلە كانى ئەو "هەوا"بە سەربازىكى هەمىشە ئامادە و ملكە چى فەرمانە لەناو سوپايە كى رىكوپىنكدا و، بە چەشنى گوىرپايەلى و فەرمانبەردارى دەرەخات بۆ ئەو وىستەى كە لە فەرمانى: "كن"دايە دەلئىت زەمان هەر لە گۆرئى دانىيە! ئەمەش لە دوورترىن گەردىلە و نزيكترىندا يە كسانە..

بۆ نمونە: ئەو "وتار"ەى كە مرؤف لە ئىستگاو بەخشى دە كات، هەر لە هەمان كاتدا لە هەموو جىيە كى زەوى بە پادەيەك كە دەلئىي "كات" لە كايە دانىيە، لە پىي رادىو كانەوه دەبىستىن! كە ئەمەش رادەى گوىرپايەلى يەك بە يە كى گەردىلە كانى "هەوا" بۆ دەرەوشانەوهى فەرمانى: "كن فيكون" دەرەخات.

هەر وەك ئەم وتارە لە هەوادا وايە، ئەو پىتانەش بە هەمان جۆرن كە لەناو هەوادا ناجىگىرن. چونكە دە گونجى بە چۆنىتى يە خاوينە كانى خۆيان و بە پىي ئەم نەهينىي گوى رايەلى و فەرمانبەردارى يە: بىن بە چەند مەزھەرىك بۆ چەندىن كاريگەرىي دەرە كى و

تایبه‌تکاریبی ماددی. ئیز له م رئی به وه تایبه‌تکاری به کی ئه وتویان تیدا ده‌بیرتت که وهك ئه وه وایت شتانی "مه‌عنه‌وی" بکه‌ن به "ماددی" و شتانی "غه‌یبی" ش بگۆرن به شتی "بیرا".

جا چه‌نده‌ها نیشانه‌ی بی سنووری تری وهك ئه م نیشانه‌یه هه‌یه، که تیکرا بۆمان ده‌رده‌خه‌ن "پیته‌کان" که چه‌ند بوونه‌وه‌ریکی ناو "هه‌وا"ن، به تایبه‌ت پیته‌پیرۆزه‌کان و حه‌ره‌فه‌کانی قورئان، به تایبه‌تیش پیته‌کانی په‌رله‌(شفره‌)ی خوایسی که پیته‌لیک بچراوه‌کانی سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کانن، به‌وپه‌ری رینکوپینکی و پیزانینی ته‌واوه‌تی و هه‌ست و شعوری کامل و بی پیوست بوونیش به کات، فه‌رمانه‌کان ده‌بیستن و جی به‌جی‌یان ده‌که‌ن.

بی گومان ئه‌مه‌ش واله مرۆف ده‌کات که ئه و تایبه‌تکاری به ماددی و ده‌راسایانه‌ بسه‌لمینتت که له‌ پرووی قودسییه‌ته‌وه سه‌باره‌ت به‌و پیتانه‌ی ناو گه‌ردیله‌کانی هه‌وا ریوایه‌ت کراون، ئه و گه‌ردیلانه‌ی که دره‌وشانه‌وه‌ی ویستی ئه‌زه‌لی و جیلوه‌یه‌کی فه‌رمانی "کن فیکون" یان تیدا ده‌رده‌که‌ویت.

به‌م جزره، ئه و ده‌سته‌واژانه‌ی قورئانی پیرۆز که هه‌ندی جار جی ده‌ستی قودره‌ت به چه‌شنیک ده‌رده‌خه‌ن که وهك بلیت له‌ سیفه‌تی ئیراده و کهلامه‌وه ده‌رچووین، له‌سه‌ر بناغه‌ی ئه‌م نه‌ینی به بنیات نراون. جا ئه و ده‌سته‌واژانه‌ی قورئان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که: بوونه‌وه‌ران به‌وپه‌ری خیرایی به‌دی ده‌هینرین و به‌ته‌واوه‌تی گوئی رایه‌ل و ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانن.

ته‌نانه‌ت ده‌لیی "ئهمر" کتومت وهك "توانست" فه‌رمانه‌که‌ی جی به‌جی ده‌کریت! واته ئه و پیتانه‌ی که له‌ فه‌رمانی ته‌کوینی به‌وه هاتوون، وه‌کو ئه‌وه‌ی هیزیکێ ماددی بن ئاوا کار له‌ بوونی شتاندا ده‌که‌ن و، "فه‌رمانی ته‌کوینی" وهك ئه‌وه‌ی خودی "توانست" و خودی "ئیراده" بیت ئاوا ده‌رده‌که‌ویت. به‌لێ، ئه‌م بوونه‌وه‌ره په‌نه‌نانه‌ی که بوونه‌ماددی به‌که‌یان له‌ "هه‌وا"دا و له‌وپه‌ری په‌نه‌نایدایه، ته‌نانه‌ت ده‌لیی نیوه‌ماددی و نیوه‌مه‌عنه‌وین، هینده‌ئاسه‌واری ئهمر و ئیراده‌یان پۆه‌دیاره که فه‌رمانی ته‌کوینی له‌واندا وه‌کو توانست ده‌رده‌که‌ویت، ته‌نانه‌ت ده‌بیت به‌خودی ئه و توانسته.

به‌م جزره و بۆ مه‌به‌ستی سه‌رنج راکیشان و هاندانی مرۆف بۆ بیرکردنه‌وه‌ له‌و بوونه‌وه‌رانه‌ی که وهك به‌رزه‌خ وان له‌ نیوان شتانی مه‌عنه‌وی و ماددی‌دا، قورئان

ده فرموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲). بویه به لای ژیری یهوه کاریکی ته اوو به جی یه که نهو بیته بچر بچرانه ی له سه ره تای سووره ته کاندان، وهك: "الم، طس، حم" و هاوچه شنیان له په ره خوابی یه کان، بین به چهنه "گری و دو گمه یه کی حهرفی" ی نهوتو که بتوانن ژبی په یوه ندی یه ورد و نادیاره کانی نیوان گه ردیله کانی ههوا هینده به خیرایی بچوولینن که "کات" له گوړی دا نه بیت، به لکو هم کاره له نه ستوی نهو پیتانه دایه و نه ر کی سه رشانیا نه که چهن دین ته له گرافی خاوینی وهك بی ته لی مه عنهوی، له زهوی یهوه بو عه رش جی به جی بکن.

به لئی، هه موو یه کیك له گه ردیله کانی "ههوا" ته نانه ت گشت گه ردیله کانی نهو ههوا یه ی که به هه موو هه ریمیکی جیهاندا بلاو بوونه ته وه، له ری بی ته ل و ته له فون و ته له گرافه وه، فرمانه کان جی به جی ده کهن و ده یانگو یز نه وه. جگه له نه ر کی گواسته وه ی شتانی به خوره م و نیانی وه کو کاره با.

من هه ر خو م به "حه دس" ی^(۱) بی گومان، به لکو به بینینی راسته قینه، یه کیك له کارمه ندی یه کانی تری جگه له وانه ی پینشوی "ههوا" م له گوله چواله کاندا بینی. نهویش بریتی یه له وه ی: نهو دره ختانه ی که ده لئی سو پای ریکوپینکن و به هه موو شوین و هه ریمیکی زهوی دا بلاو بوونه ته وه، هه مان "فرمان" له یهك کاتدا و ه رده گرن. چونکه هه ر ته نها به هه لکر دنی سرویه کی نه رم له ری نهو گه ردیلانه وه، فرمان و ه رده گرن و بارو دو خیکی دیاری کراو ده گرنه خویان. که نه م حاله ته ش دلنیایی و قه ناعه تیکی ته و او ه تی بی بی به خشیم.

واته نهو ههوا یه ی که له رووی زهوی دا به وینه ی خزمه تگوزار نیکی ده ست پاک و چالاك و کارامه راده په ری ت و خزمه تی میوانه کانی خواو هندی به خشنده ی میهره بان ده کات که له رووی زهوی دا نیشته جی بوون، هه ر له هه مان کاتدا و له ری گه ردیله کانی وه، که وه کو بی ته ل وان، فرمانه کانی خواو هندی میهره بان به رووهك و زینده وه هه ران ده گه یه نی ت، به جوړیک که گشت گه ردیله کانی له جو کمی خزمه تگوزاره کانی نهو فرمانه دا ده بن و، به وینه ی مایکو ژفونی بی ته ل و ته له فون خویان ده نوینن. نجا هه ر له هه مان کاتیشدا و به فرمانی: "کن" گه لئی نه ر کی مه زن و

(۱) حه دس، له زمانی عه ره بی دا واته: گومان و دوو دلی. به لام وهك زار او یه کی مه تیقی – که لیره دا نه وه مه به سه – واته: خیرایی زهینی مرؤف له تیگه شتندا. (وه ر گیز)

کارمه‌ندی رینکوپینکی تر نه‌نجام دده‌ن، وه‌ک: پیکه‌ینانی پیتسه‌کان له ده‌مدا، دوا‌ی دهر‌چوونی هه‌واله ده‌می مرؤ‌فدا و، وه‌ک هه‌وا گؤ‌رینی هه‌ناسه‌دان و جه‌واندنه‌وه‌ی دهر‌وونه‌کان. واته دوا‌ی نه‌نجامدانی نه‌ر کی پالفته‌کردنی نه‌و خوینته‌ی که مایه‌ی ژیانه و، داگیر‌ساندنی گهر‌می غه‌ریزی (سروشتی) که سووته‌مه‌نیی ژیانه، هه‌واله ده‌م دیتسه دهر‌وه و ده‌ییت به مایه‌ی دهر‌برین و دهر‌چوونی پیتسه‌کان. به‌م جزره‌گه‌لی نه‌ر کی زؤ‌ری تر به‌فرمانی "کن فیکون" جی‌به‌جی ده‌کات.

جاله‌سه‌ر بناغه‌ی نه‌م تاییه‌تکاری‌یه‌ی هه‌وا، پیتسه‌کان که چه‌ند بوونه‌وه‌ریکی "هه‌وایی"ن، تا‌خا‌وینیی زیاتر به‌ده‌ست به‌ینن، واته تا‌کو بارودؤ‌خی په‌خش و وه‌ر‌گرتن "البث و‌اللتقاط" بگر‌نه‌خؤ، به‌شیک‌ی زیاتریان له‌و تاییه‌تکاری‌یه‌ی نا‌وبراوه‌ده‌ست ده‌که‌ویت.

جاله‌به‌ر نه‌وه‌ی پیتسه‌کانی قورئان له‌حو‌کمی گری و دو‌گمه‌دان و، پیتسه‌لیک پچ‌راوه‌کانیش له‌حو‌کمی مه‌لبه‌ندی نه‌و مونسه‌به‌ته‌نادیارانه و له‌حو‌کمی گری و دو‌گمه‌هه‌ستیاره‌کانیان‌دان، نه‌وا و‌جوودی هه‌وایی نه‌م پیتانه (واته کاتی که له‌هه‌وادان) خا‌وه‌نی نه‌م تاییه‌تکاری‌یه‌ی نا‌وبراوه‌ده‌بن. هه‌روه‌ک و‌جوودی "زیه‌نی" و و‌جوودی "نه‌خش و نیگار"یشیان به‌شیک‌یان له‌و تاییه‌تکاری‌یه‌ی هه‌یه.

واته ده‌گو‌نجی به‌خویندنه‌وه و نووسینی نه‌و پیتانه‌شیفای وه‌ک هی دهر‌مانی ماددی به‌ده‌ست به‌ینریت و، گه‌لی مه‌به‌ستی تریش ده‌ست بخرین!

سه‌عیدی نوورسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا

بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ (الكهف: ۱۰۹)

ئەم ئايەتە پىرۆزە دەريايە كى فراوان و بەرز و پىر لە گەوهەر و مروارىيە. نووسىنى باسى گەوهەرە بەنرخە كانى پىويستى بە يەك بەرگى گەورە دەبيت. بۆيە ئەم كارە - پشت بەخوا - بۆ كاتىكى تر هەلەدە گرین.

جاريكيان دواى زيكرە كانى نويز، كە باشزين كاتى نامادە بوونى حەقىقەتە كانه، يەك تيشكى سەرنجىك لە سەرنجە وردە كانى ئەم ئايەتە پىرۆزەم لى دەركەوت و سەرنجى راکيشام. بەلام لە كاتى خۆى دا نەموانى ئەو سەرنجە تۆمار بكەم و، ئەو تيشكەش رۆژ لە دواى رۆژ دوور دەكەوتتەوه.

وا لىرەدا چەند "وشە" يەك باس دەكەين تاكو چەند بازنەيەك بە دەورى ئەو تيشكەدا بگيرين و يەكئك لە جيلوہ كانى راو بكەين، پيش نەوى بە تەواوتى لە پيش چاودا ون بييت.

وشەى يەكەم:

"گوفتارى ئەزەلى" بە وينەى "زانست" و "توانست" سيفەتى خواوہندە، بۆيە بى سنوور و نەپراوہيە. خۆ ھەر شتيكىش كۆتايى پى نەيەت، ھەر گيز تەواو ناييت، با ھەموو دەرياش بييت بە مەرەكەبى نووسىنى!

وشەى دووہەم:

ئاشكراترين شت كە "بوون" ي كەسيك دەرنجات و رايبگەيەنيت: قسە كردنيەتى! چونكە بەھيزترين ئاسەوارە كە دەبيت بە بەلگە لەسەر ئەو كەسە. ئەو تەبيستى ھەر "گوفتار" يك لە ھەر كەسيكەوہ، لە ھەزار بەلگە زياتر بەلكو بە ئەندازەى "پلەى شەرود" بوونى ئەو كەسە دەچەسپينييت! بۆيە ئەم ئايەتە پىرۆزە بە "واتا ئاماژەيى" يەكەى خۆى دەفەر مويت: (ئەگەر دەريا بييت بە مەرەكەب و ئەو گوفتارانەى پەروەردگار يان

بی بزمیریت که بهلگن له سهر "بوون" ی خواوهند و، درهخته کانیش بین به قهلم و ئەو ژمارانه بنووسن، هیشتا هر گوفتاری پهروه دگارم تهواو ناییت). واته ئەو بهلگانهی که له مه پ هی گوفتارن له سهر "قسه کەر" و بهلگن له سهر خواوهندی ته نیا و صمه ده، هینده زۆرن که له ژماردن نایه و له سنووریش تیپه ر ده بن، با هه موو ده ریا کانیش مه ره که بی نووسین و ژماردیان بن.

وشه ی سی هه م:

ماده م قورئانی پیروز هه موو چین و تو یژه کانی گرو ی مرو ف بو لای "راستی به کانی ئیمان" رینمایی ده کات، ئەوا به روالهت ته نه ایه ک "حه قیقهت" چه ندین جار دوویات ده کاته وه، چونکه ئەو حه قیقه ته داخوازی ئەوه یه له دلاندا بچه سپیتریت و له بیر و قه ناعه تی خه لکیشدا به گشتی جیگیر بکریت. له بهر ئەوه، ئەم ئایه ته پیروزه وه لامیککی ناوه کی (ضمینی) به بو زانایانی جووله که ی ئەهلی کیتابی ئەو رۆژ گاره، که به چه شنیککی ناره واه سته میکی ئاشکرایان له پیغه مبه ر ﷺ ده کرد و ئیعتیرازیان له نه خوینده واری به که ی ده گرت و به که میی زانیاری ناوزه دیان ده کرد.

ئەوه تا ئایه ته که ده فهر مویت:

دوو یاتکر دنه وه ی ئەو مه سه له گه و ره و مه زانایه ی که هه ریه که یان نرخ و به های هه زار مه سه له یان هیه و هه زاران حه قیقه تیان له خو گرتووه، وه ک مه سه له کانی "پایه کانی ئیمان" که به چه شنیککی ئیعتیازه خش و به چه ندین شیوازی جوړاو جوړ دوویات ده بنه وه ..

هه روه ها دوویاتکر دنه وه ی ته نه ایه ک حه قیقهت که له پروی سووده جوړاو جوړه کانیه وه، گه لئ به ره م و ئاکامی زۆری هیه، له پیناوی چه سپاندنی ئەو راستی یانه دایه له دلئ سهر جمی خه لکی دا، به تایهت تو یژی عه وام ..

ئەم دوویات بوونه وه یی که چه ندین حیکمه تی زۆری وه ک: چه سپاندن و، قه ناعهت به خشین و، لیکۆلینه وه داخوازی ده بن، هه ر گیز ئەوه ناگه یه نیت که گوفتاری خواوهند له چوار چیوه یه کی ته سکدایه، هه روه ها هه ر گیز هی قسووری زهین و که میی تویشوو و ده سته کورتی نی به (وه ک ئەوه ی له بهر هه مه کانی مرو فدا به دی ده کریت) به لکو ئە گه ر هه موو ده ریاکان مه ره که ب بن و خواوهن هه سته کانیش نووسه ر بن و رووه که کانیش

پینوس بن، تهنانهت نه گهر سه رجهمی گهر دبله کانیش بن به نوو کی قهلمه و، ههر هموویان وشه کانی گوفتاری نه زهلیی خواوه ند بنووسن و بیانژمیرن نهوا ههر گیز نهو وشانه تهواو نابن! چونکه هموو نهو شتانهی که باس کران کۆتاییان پی دیت. که چی وشه کانی خواوه ند کۆتاییان پی نایهت و، نهو سهر چاوه یه ن که قورئانی پیروزیان لی ههلقولاوه و، له جیهانی غه یه وه رووه و جیهانی بینراو هاتوووه و، گوفتاری ناراسته ی جیننی وناده میزاد و مه لائیکهت و رۆحانییات کردوووه، که له گوپی هموو تاکیکی نهواندا دهرزنگیته وه. نه مهش سهیر نی یه، چونکه قورئانی پیروژ له گه بجهینه ی نهو گوفتاره نیلاهی یه وه نازل بووه که ههر گیز تهواو ناییت.

وشه ی چواره م:

ئاشکرایه که دهرچوونی "گوفتار" له شتیکه وه که چاوه پروانی قسه و ئاخاوتنی لی نه کریت، گرنگی بهو گوفتاره ده دات و مروف بۆ بیستنی هان ده دات، به تایهت نهو زایه لانه ی که له گوفتار ده چن و له تهنه گه وره کانی وهک ههور و بهرزایی ئاسمانه وه دهرده چن. نه مانه وال له هموو که سیك ده که ن که به گرنگی پیدانه وه گوئیان لی رابگریت، به تایهت نهو ئاوازانیه که ئامیرنکی گه وره ی به قهد چیا دهریان ده کات، نهوانه زیاتر سهرنجی گوئی کان بۆ لای خویمان راده کیشن. به تایهتیه زایه له ی ئاسمانی قورئان که به رادیۆ په خش ده کریت و ئاسمانه بهرزه کانی پی دهرزنگیته وه و، تهنانهت سهری گوئی زه ویش بهو گه وره ی یه ده بیستیت. نهوه تا گهر دبله کانی ههوا وه کو مایکرو فۆن و مه لبه ندی په خشی نهو پیتانه ی قورئانیان لی دیت و، به وینه ی ئاوینه ی رووناکی دهره وه و گوئی بیسهری زایه له کان دهرده که ون و، وه کو چه ند زمانیکیان لی دیت که بهو پیتانه زیکر بکه ن. تهنانهت ده لئی نوو کی چه ندین دهرزیی ئامیرنکی گرامفۆنی گه ورون و نهو ده نگانه دهرده که ن.

کهواته نه م ئایه ته - به هیما - مهودای گرنگی پیته کانی قورئان و راده ی نرخ و به های تایهتکاری به کانیان دهرده خات و، پیشانی ده دات که: نهو پیتانه زیندوون و دارای ژیانن. نهوه تا نه م ئایه ته به "واتای ئاماژه یی" ده فهرمویت:

قورئانی پیروژ - که گوفتاری خواوه نده - زیندوووه و سهر تاپا حه یه ویه تی لی هه لده قولیت و، هینه دش بهرز و به نرخه که ژماره ی نهو گوئی یانه ی گوئی بۆ راده گرن و ژماره ی نهو وشه خاوینانهش که ده چنه ناو نهو گوئی یانه وه، ههر گیز تهواو نابن. تهنانهت

ئه گهر هموو ده ریاکان ببن به مەرە کەب و، مەلایکەتە کانیش ببن به نووسەر و، گەردیلە کان بن به نوخته و، پروو کە کان و مووہ کانیش ببن قەلەم و پینووسی ئەو و شانە، هیشتا هەر کۆتاییان بپێ نایەت!

بەلێ، ئەو و شانە هەر گیز تەواو نابن، چونکە ئەو تەواو خۆی گەورە ژمارە ی گوفتارە بپێ گیان و دوور لە ژیاوە کانی "مرۆڤی لاواز" لە هەوادا زۆر دە کات و تاملیۆنەها دانەیان لە بەر دەنووسیتەوہ. ئەی ئایا دەبێ ژمارە ی هموو و شەهە کی زیندووی خۆی کە پەرورەدگاری ئاسمانە کان و زەوی یە چۆن بیت، کە بپێ هاو بە شە و گوفتارە کانیشی رووی لە هموو خاوەن هەست و نەستیکێ زەوی و ئاسمانە کانه؟

وشە ی پێنجەم:

کە بریتی یە لە دوو بیت:

پیتی یە کەم: هەر وەك سیفەتی "گوفتار" دارای چەندین وشەهە، سیفەتی "توانست" یش خاوەنی چەندین وشە ی بەر جەستەهە و، سیفەتی "زانست" یش گەلێ وشە ی حە کیمی "قەدەری" ی هەهە کە بریتین لە "بوونەوہران" بە تاییەتی "زیندەوہران" و، لەناو ئەوانیشدا بە تاییەتی "بەدیھاتووہ بچوو کە کان". چونکە هموو یە کێک لەوانە و شەهە کی پەرورەدگاری ئەوتۆ یە ئاماژە یە کی بەهیزتر لە ئاماژە ی گوفتار دە کات بۆ قسە کەری ئەزەلی!

جا ئەم ئایەتە پیرۆزە ئاماژە دە کات بۆ ئەم واتاییە کە: ژماردنی ئەندازە ی ئەو بەدیھاتوووانە کاریکە هەر گیز تەواو ناییت، تەنانەت ئە گەر دەریا کانیش مەرە کەبێ نووسین و ژماردنیان بن!

پیتی دووہەم: هەموو جۆرە کانی ئەو ئیلھامانە ی کە بۆ مەلایکەت و ئادەمیزاد و تەنانەت بۆ زیندەوہرانی ش دین، جۆرێکن لە گوفتاری خواوہند.

خۆ بپێ هێچ گومانێک وشە کانی ئەم گوفتارەش بپێ کۆتاین. جا ئەم ئایەتە پیرۆزە هەوالی مەودای زۆری و نەبراوہی ژمارە ی وشە کانی ئیلھام و فەرمانی خواوہندمان دەداتێ کە هەمیشە سەربازە لە ژمارە بەدەرە کانی پەرورەدگاری ئاسمانە کان و زەوی، ئیلھامیان لێ وەر دە گرن.

والعلم عند الله.. ولا يعلم الغیب الا الله.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾ (الحديد: ۲۵)

وهلامیکی پوخت و یه کجار گرنکه بۆ پرسیارنک که تایهته بهم نایهتهوه و، کهسیکی گرنک ناراسته ی کردوهه که خواهنی زانستیکی فراوانه و، ههندهئ له زانایانیشی پین نیلزام داوه.

پرسیار:

دهوتریت: ئاسن له زهوی دهردههینریت و له ئاسمانهوه نایهته خوارهوه تا بوتریت: ﴿أَنْزَلْنَا﴾.. ئەهی بۆچی قورئانی پیروز نهیغهرموو: "أَخْرَجْنَا" له بریی: ﴿أَنْزَلْنَا﴾ که به روالهت له گهل واقیعدا یهک ناگریتتهوه؟!

وهلام:

قورئانی پیروز بۆیه وشه ی: ﴿أَنْزَلْنَا﴾ ی به کارهیناوه تاکو خه لکی بۆ لایه نی ئه و نیعمهته مهزنه بیدار بکاتهوه که له ئاسندا ههیه و له ژیاندا دارای گرنکی یه. واته قورئانی پیروز سه رنجی خه لکی بۆ لای خودی مادده ی ئاسن رانا کیشیت تابلیت: "أَخْرَجْنَا" به لکو دهفر مویت: ﴿أَنْزَلْنَا﴾ تاکو بیداریان بکاتهوه بۆ ئه و نیعمهته مهزنه ی که له ئاسندا ههیه و، بۆ مه ودا ی ئه و پیوستی یهش رینمایییان بکات که مروّف به ئاسن ههیه تی. جاله بهر ئه وه ی "نیعمهت" له ژیره وه نایهته دهره وه به ره و سه ر، به لکو له گه نجینه ی میهره بانیه وه دهیت، که بی گومان ئه م گه نجینه ی میهره بانیه یهش به رزه و له ناوه رو کدا دارای پله یه کی بلند و بالایه، ئه و "نیعمهت" له به رزایی یه وه به ره و خواره وه نازل ده بیته و، پله ی مروّفیش - که موحتاجی ئه و نیعمهته یه - بی گومان له خوار پله ی ئه و نیعمهته وه یه و، "نیعمهت به خشین"یش له سه رووی "موحتاجی" یه وه یه. له بهر ئه وه، ته عبیری راست و دروست بۆ دهر برینی هاتنی نیعمهت له لایه ن میهره بانیه ی خواره نده وه بۆ فریا گوزاریی موحتاجی مروّف: ﴿أَنْزَلْنَا﴾ یه نهک "أَخْرَجْنَا"!

ئنجاله بهر ئه وه ی دهرهینانی ته درجییی ئاسن له سه ر دهستی مروّفدا ئه نجام ده دریت، ئه و اوشه ی "إخراج" لایه نی نیعمهت ناخاته ههستی مروّف و پیش چاوی ههستی بین ناگیان.

بهائی، نه گهر مه بهست ماددهی ناسن بوايه، نهوا بهیینی جینگای ماددی ناسن دهر پرینی مه بهست به "إخراج" کاریکی شیاو ده بوو. به لام لییره دا مه بهست سیفته ته کانی ناسن و نیعمه ته کانی ناسنه، که دوو شتی معنه وین. بویه ثم و اتایه پرووی له شوینی ماددی ناسن نی یه، به لکو پرووی له پله و پایه معنه وی یه که یه تی.

نهو نیعمه ته که له گه نجینهی "میهره بانی" یه وه دیت، که نه ویش یه کیکه له دره و شانوه کانی پله و پایه ی به رزی خواوه ندی میهره بان، نهو نیعمه ته بی هیچ گومانیک له به رزترین پله وه به ره و خواره وه ره وانه ده کریت.

که واته گوزار شتی راست و دروست بو دهر پرینی ثم مه بهسته: ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ یه. ههروه ها قورئانی پیروز بهم دهر پرینه مروّف بو نهو راستی یه بیدار ده کاته وه که: ناسن نیعمه تیککی گه وریه خواوه نده.

بهائی: ناسن مایه ی سهر هلدانی گشت ته کنولوزیای گرووی مروّف و، سهر چاوه ی هه موو پیشکته و تن و ته و هری سهر جه م هیزه کانیه تی.

جا له بهر یاد خسته وه ی ثم نیعمه ته مزنه، قورئانی پیروز به و پری گه وریه ی و سام و هه یه ته وه و له مه قامی منته لیمان و نیعمه ته به خشیندا، ده فهر مویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾ ههروه که گه وریه ترین موعجیزه ی حه زره تی داوودیش - دروودی له سهر بیت - به ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ دهر دهر پیت. واته دهریده خات که نهر مکر دنی ناسن موعجیزه یه کی گه وریه و نیعمه تیککی مه زن بووه که به پیغه مبه ریککی گه وریه به خشیوه.

دووه م:

"سهر" و "خوار" دوو گوزار شتی نیسین و، سه باره ت به مه لبه ندی گوی زه وین. ته نانه ت نه وه ی که سه باره ت به ئیمه به "لای خواره وه" داده نریت سه باره ت به کیشوه ری نه مریکا "لای سهر وه" یه! واته بارودوخی نهو ماددانه ی که له ناو مه لبه ندی زه وی یه وه دینه سهر پرووی زه وی، سه باره ت به دانیشستوانی پرووی دهر وه ی زه وی، ده گورین.

قورئانی پیروزی خواوه ن ئیعجازی به یان به زمانی ئیعجازه که ی ده فهر موی:

ناسن گه لنی سوودی زور و فراوانی هه یه، به راده یه که ناین و ا بزانت کانه یه کی سرو شتی و هه یه هر چو نیک به ده سته وه هات بهو جو ره له پیداویستی یه کانه به کار دیت، به لکو دهری ده خات که نیعمه تیککی گه وریه و به دپهینه ری گه ردوون به سیفته تی

شكۆدارى "رب السموات والأرض" و له گهنجینهى میهره بانى خۇیه وه هیناویه ته خوار و، له کارگه ی گه و ره ی گه ردوونیشدا ئاماده ی کردووه، تاكو بییت به خولگه و ته و ره ی جی به جی بوونی پیویستی به کانی دانیشتووانی زهوی. بۆیه ته عبیری "نازل کردنی" بۆ به کارهینا و فهرمووی: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ تاكو ئه سووده گشتی یانه دهر بخت که له ئاسندا ههن، به وینه ی سووده کانی "جووله" و "رووناکی" که له ئاسمانه وه دین و له کارگه ی گه ردوونه وه ره وانه ده کرین.

که واته ئاسن له گهنجینه بچووک و بهر ته سکه کانی گۆی زهوی به وه دهر ناسچیت، به لکو له گهنجینه ی میهره بانى به وه دیت که ئه ویش له کۆشکی گه و ره ی گه ردووندا به و پاشان نیڕاوه بۆ زهوی و له گهنجینه کانی دا دانراوه، تاكو ورده ورده و به پینی پیداویستی چهرخ و سهرده مه کان بتوانریت دهر بهینریت و سوودی لی وهر بگیریت.

واته مه به سستی قورئانی پیروز روونکردنه وه ی ئه م دهر هینانه ته در یجی به ی ئاسن نی به له م گهنجینه بچوو که ی زهوی دا، به لکو مه به سستی ئه وه یه که دهر ی بخت: ئه و نیعمه ته مه زنه پیکه وه له گه ل گۆی زهوی دا له گهنجینه ی مه زنی گه ردوونه وه نازل کراوه، بۆ ئه وه ی ئاشکرای بکات که ئاسن له هه موو شتیک پیویست تره بۆ گهنجینه ی زهوی، به راده یه ک که به دهبهینهری شکۆمه ند کاتی زهوی له خۆر جیا کرده وه ئاسنیشی له گه لدا نارده خواره وه تاكو زۆربه ی پیداویستی به کانی مرؤف دابین بکات و بیانیه ئیته دی. که واته قورئانی حه کیم، له رینی ئیعجازه که به وه، ئه م و اتایه به مرؤف راده گه به نیت که: کاره کانتان به م ئاسنه راپه رین و، هه ول بدهن به دهر هینانی له ناو زهوی دا سوودی لی وهر بگرن.

ئه م ئایه ته مه زنه، دوو جۆر له و نیعمه تانه دهر ده خات که ته وه ره ی: "دوور خستنه وه ی دوژمن" و "نزیک خستنه وه ی سووده کان".

پیش نازل بوونی قورئان سووده گرن گه کانی ئاسن بۆ گرو ی مرؤف هاتبوونه دی و به چاو بینرا بوون، به لام قورئان دهریده خات که له دواروژدا ئاسن چه ند شیوه یه کی ئه وتۆ ده گریته خۆی که که سانی ژیر و هۆشه ند سه رسام بکات و، به ناو دهر یا و هه وا و وشکانی دا بروات و، ته نانه ت زهوی ژیر بار و ته سخیر ده کات و، هیزکی هینده دهر اسا دهر ده خات که هه ره شه ی مردن له مرؤف بکات. قورئان ئه مه شی به: ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ دهر برپوه و، به مهش بریسکه یه کی ئیعجازی له هه و الدانیکی غه بیی دا دهر خستنه وه.

کاتی دهر گای باس له سه ره وه سه رنجه ی پیشوو خرایه سه ره پشت، دهر گای قسه ش له سه ر "به پوو" ی حه زره تی سوله یمان کرایه وه و، به کیک له برا کانتان، که زۆر له

پرسیار کردندا بئی داده‌گریت^(۱)، ده‌پرسیت: په‌پووسلیمانه به: ﴿يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (النمل: ۲۵) وه‌سفی به‌دیهینه‌ری به‌خشنده ده‌کات. ئایا هؤی چی‌یه لهم مه‌قامه مه‌زنه‌دا ئهم وه‌سفه‌ی باس کردوو که له‌چاو وه‌سفه مه‌زن و شکومه‌نده کاندای وه‌سفیکی ناسک و نیانه؟

وه‌لام:

یه کیلک له‌تابیه‌تکاری‌یه‌کانی گوفتاری ره‌وان (الکلام البلیغ) ئه‌ویه‌یه که: ئه‌و سنعه‌ته‌ی خاوه‌ن گوفتار پی‌وه‌ی خه‌ریکه، بیخاته هه‌ست و نه‌ستی گوی‌بیسته‌وه. جا په‌پووی حه‌زه‌تی سوله‌یمانیش، که به‌وینه‌ی ده‌شته‌کیی شاره‌زا، ریشناس و شاره‌زای نیوان بالنده و زینده‌وه‌رانه و، به‌فیراسه‌تیکی وه‌کو که‌رامه‌ت له‌دوو‌رگه‌ی که‌م ئاوی عه‌ره‌بدا شوینه په‌نه‌انه‌کانی ئاو ده‌دۆزیته‌وه. ئهم بالنده به‌فه‌ر و پی‌روزه، ئه‌رکی ئه‌ندازیاری و کاری دۆزینه‌وه‌ی ئاوی له‌خزمه‌ت حه‌زه‌تی سوله‌یماندا - دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت - خرابوو هه‌ستۆ. بۆیه به‌پی‌وه‌ری سنعه‌ته‌ورده‌که‌ی خۆی، ئه‌وه ده‌چه‌سپینیت که هه‌ر ته‌نه‌ها خوای گه‌وره شایانی په‌رستن و سوژده بۆ بردنه. چونکه ئه‌و خواوه‌نده‌یه که شتانی په‌نه‌انی ناو زه‌وی و ئاسمانه‌کان ده‌ره‌هینیت و ده‌یانخاته‌پروو. ده‌بینیت له‌رپی سنعه‌ت و کاره‌ورده‌که‌ی خۆیه‌وه ئهم راستی‌یه ده‌چه‌سپینیت! جا ئهم بۆروانینه‌ی په‌پووسلیمانه گه‌لی جوانه! چونکه سروشتی کائزای ناوک و تۆوه له‌ژماره‌به‌ده‌ره‌کانی ژیر گل داخوازی ئه‌وه نی‌یه که له‌ژیره‌وه بۆ سه‌ره‌وه بینه‌ده‌ره‌وه، چونکه ته‌نه قورسه‌کان که خاوه‌نی گیان و دارای ئیختیار نین، له‌خۆیانه‌وه به‌ره‌و لای ژوو‌ر سه‌ر ناکه‌ون، به‌لکو لای ژوو‌ره‌وه به‌ره‌و خواره‌وه داده‌که‌ون. که‌واته ده‌ره‌ینانی ته‌نیکی په‌نه‌انی ژیر گل له‌ژیره‌وه بۆ سه‌ره‌وه و ته‌کاندنن ئه‌و گله‌زه‌به‌لاحه‌ی سه‌ر شانی بئی گیان و هه‌ستی ئه‌و، ده‌بی‌ت له‌رپی توانستیکی ده‌راساوه بی‌ت، نه‌ک له‌لایه‌نی خۆیه‌وه. جا په‌پووسلیمانه له‌رپی شاره‌زایی‌یه‌وه له‌کاره‌که‌ی‌دا، په‌نه‌انه‌ترینی ئه‌و به‌لگانه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه که ده‌یچه‌سپین هه‌ر ته‌نه‌ها خواوه‌ند په‌رستراو و سوژده بۆ براوی راسته‌قینه‌یه. ئیتر له‌رپی سنعه‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه گرنگترینی ئه‌و به‌لگانه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه. قورئانی حه‌کیمیش ئیعجازیکی ئه‌وتوی پئی به‌خشراره که ته‌عبیر لهم حال و گوفتاره‌ی په‌پووسلیمانه بکات!

(۱) مه‌به‌ست "ره‌نفته" ه، که له‌پرسیار کردندا زۆر به‌غیره‌ته و، که چی له‌نووسینه‌وه‌ی په‌یامه‌کانیشدا سستی و ته‌مه‌لی ده‌نوینیت! (دانه‌ر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ (الزمر: ۶)

ئەم ئایەتە پیرۆزە، ھەمان سەرنجی لەخۆ گرتوووە کە لە ئایەتی پیرۆزی: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ دا روونمان کردووە. کەواتە ئەمیش پشتی ئەو دەگریت و، لە ھەمان کاتیشدا بەو بەھیز و پتەوتر دەبیت.

بەڵێ، قورئانی پیرۆز لە سوورەتی "زمر" دا دەفەر مویت: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾ کەچی نافەر مویت: "وخلق لكم من الأنعام ثمانية أزواج"، تاكو ئەو بەگە یە نیت کە:

ھەشت جووت ئازەلی بە پیت و بە فەرتان بۆ نازل کراوە و، لە گەنجینەی میھرە بانیی خواوەندەووە بۆتان نیراوە، وەك بلیی لە بەھەشتەووە پەوانە کرابن. چونکە ئەو ئازەلە بە فەر و بە پیتانە لە ھەموو روویە کیانەووە نیعمەتن بۆ سەر جەمی گرووی مروّف. ئەوە تا دەشتە کی یە کان سوود لە خوری و مووی ئازەلە کان وەر دەگرن، چ بۆ نیشته جی بوون و چ بۆ گەشت و گوزاریان. ھەر لەو خوری یانەش بەرگ و پۆشاک دە چنریت و، لە گۆشتە کانیشیان خۆشترین خوار دەمەنی ئامادە دە کریت و، لە شیرە کانیشیان خۆشترین خۆراک دەردەھینریت و، لە پیستە کانیشیان سەربیی (نەعل) و پیلاو و ماددە ی سوود بە خشی تر دروست دە کرین. تەنانەت پاشە پۆی ئەو ئازەلە ئەو دەبیت بە پۆزیی روو وەك و جۆرە سووتە مەنی یە کیش بۆ مروّف. دەلیی ئەو ئازەلە بە فەر و بە پیتانە، خودی نیعمەت و میھرە بانین و بەر جەستە بوون! بۆیە ناوی "الأنعام" یان بە سەردا برراوە، وە کو ئەو ی ناوی: "الرحمة" لە باران ترا. وەك بلیی "میھرە باننی" بەر جەستە بوووە و شیو ی "باران" ی لەخۆ گرتوووە و، "نیعمەت" ییش لە چەند شیو یە کی جیا جیا و شکل و وینە ی "بز و مەر و مانگا و گامیش و حوشر" دا بەر جەستە بوو!

خۆ ھەر چەندە ماددە جیسمانی یە کانیاں لە زەوی دا بەدی دەھینرین، بەلام سیفەتی نیعمەت و واتای "میھرە باننی" بە سەر ماددە کە یاندا زال بوو، بۆیە قورئانی پیرۆز بە

﴿أَنْزَلْنَا﴾ تعبیری کردن، که نهوه ده گه به نیت: به دیهینر هم نازه له به بیت و به فهرانه ی راسته و خو له گه بچینه ی میهره بانیه وه ناردووه، و اته به دیهینری میهره بان له پله ی میهره بانیه بلند و فراوانه که ی و به هه شته معنه وی به به رزه که یه وه و، به بی هیچ هؤ کاریک، به دیاری بؤ پرووی زهویی ناردوون.

به لئی، هه ندی جار سنعه تیکی پینج لیره یی له ناو ماده یه کدا داده نیت که پینج فرووش ناهینیت. که واته له م کاتدا ماده ی شته که ره چاو ناکریت، به لکو گرنگی به سنعه ته که ی ناوی ده دریت، به وینه ی نهو سنعه ته پهروه ردگاری به مدزنه ی که له جهسته ی بچوو کی میشدا هه یه. هه ندی جاری تریش سنعه تیکی هه رزان له ناو ماده یه کی به نر خدا ده بیت، نهو کاتهش حو کم بؤ ماده که ده بیت.

هه ر به وینه ی نهو نمونه یه، هه ندی جار ماده یه کی جهسته یی هینده و اتای زوری "میهره بانیه" و "نیعمه ت" له خو دا هه لده گریت که سه د هینده ی ماده که دارای گرنگی بن. وه ک بلیی ماده که ی نهو شته، له به رده م گه وره یی و گرنگی نیعمه ت و میهره بانیه دا، له به ر چاودا ون ده بیت و خو ی ده شاریته وه، بؤیه لیره دا پرووی حو کمه که لهو شوینه یه که نیعمه تی تیدا ره چاو کراوه.

ننجا ههروه ک سووده گه وره و زوره کانی ناسن، ماده به جهسته و ماده ی به که ی داده بوشن، به هه مان جو ر نهو نیعمه تهش که له هه موو به شینکی هم نازه له به پسته ناوبراوانه دا هه یه، ده لئی "ماده جیسمانیه" به که ی نهوانی گورپوه به "نیعمه ت" و نیر له م پرووه سیفته معنه وی به کانیان ره چاو کراوه، نه ک ماده جیسمانیه که یان. بؤیه له نایه ته پیروزه کاندا به: ﴿وَأَنْزَلْ﴾ و ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ تعبیر کران.

به لئی، دهسته وازه ی: ﴿وَأَنْزَلْ﴾ .. ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ ههروه ک له پرووی حه قیقه ته وه هم سهرنجانه ی پیشوو ده گه یه نن، له هه مان کاتدا و به شیوه یه کی ئیعجاز به خش و اتایه کی "ره و انبیزی" ش ده به خشن. که نهویش نه مه ی خواره وه یه:

به خشینی چه ند تاییه تکاری به کی جو دا که ره وه به "ناسن" وه ک: ده سته که وتنی له هه موو شوینیکدا و ناسانیی نهر مکرده وه ی به وینه ی هه ویر، له راستی دا نیعمه تیکی خوایی یه، به راده یه ک که ده توانریت ده ست بحریت و له هه موو ئیشیکدا به کار به نریت، هه رچه ندهش ماده یه کی ره ق و نادیاره و به سروشت له قولایی زهوی دایه. که واته

تهعبیر کردن به ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ هم واتایه دهردهخات. واته ئاسن نیعمه تیکه وه کو نیعمه ته سروشتی یه ئاسمانی یه کان که به ئاسانی ده توانریت به ده ست بهیتریت، ده لیبی مادهی "ئاسن" له کار گه یه کی بلند و بهرزوه داده بهزیت و به ئاسانی به دهستی مرؤف ده سپیریت!

ههروه ها ئازه له که ته و گهوره کانی وهك مانگا و گامیش و حوشر و به دیهاتوه زه به لاحه کانی تر، هه ره هموویان رامکراو و گوئی رایه ل و ملکه چن، ته نانهت بؤ منالیکي بچوو کیش، چونکه جلوهی خوئیانی ده ده نه دست و گوئی رایه لی ده بن! بویه تهعبیر کردن به ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ﴾ نه وه ده گه یه نیت که: هم ئازه له به پیت و به فهرانه چهنه گیانداریکی دنیایی نه وتو نین که خه لکی لیان بترسن و زیانان پی بگه یه نن، وهك: میشووله و مار و دوویشک و گورگ و شیر و ئازه له درنده کانی تری هاوچه شنیان، به لکو چهنه ئازه لیکي نه وتون که له بهه شتیکی معنه وی یه وه هاتوون و گه لی سوودی زوریان هیه و هیچ زیانیکیشیان لی ناوه شیته وه. ته نانهت ده لیبی له لای "سهروو" وه نازل ده بن، واته له گه نجینه ی میهره بانی یه وه دین.

له وانیه مه بهستی هه ندی له تهفسیر نووسان که وتوویانه: هم ئازه لانه له بهه شته وه نازل بوون، له م واتایه وه سه ری هه لدا بیت که باسما ن کرد^(۱).
 نه گه ر لاپه ریه کی ته واوله سه ر نه م مه سه له و سه رنجانه بنووسریت که له ته نها یهك دانه پیتی قورئانی پیروژدا هه ن، نه واهیشتا به دریز دانانریت. که واته نووسینی سن لاپه ره بؤ روونکر دنه وه ی سه رنجه کانی ده سه وازه ی: ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ قورئان هه ر گیز به ئیسراف دانانریت، به لکو هه ندی جار ته نها یهك پیتی قورئانی پیروژ ده بیت به کللیک بؤ گه نجینه یه کی معنه وی مه زن.

(۱) هه ندی له تهفسیر نووسان وتوویانه: بنه مای هم ئازه لانه له ئاسمانه وه هاتوه. مه به ستیشیان له مه دا نه وه یه که: مانه وه ی هم ئازه لانه ی پیان ده تریت: "الأنعام" ته نها به نده به رۆزی یه وه. رۆزی یه کانیشیان بریتی یه له گزو گیا و پروه که کان، خؤ رۆزی گزو گیا کانیش له بارانه وه هاتوون، که وهك ئاشکرایه بارانیش مایه ی زیانه و میهره بانی یه که له ئاسمانه وه نازل بووه، که واته رۆزی له ئاسمانه وه هاتوه. نه وایه ته پیروژه ش که ده فهرمویت: ﴿وَوَيْ السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ﴾ (الذاریات: ۲۲) ئامازه بؤ هم واتایه ده کات. چونکه ماده م به رده و امرونی جه سه ی هه میسه تازه وه بووی زینده وهران به و بارانه وه به نده که له ئاسمانه وه نازل بووه، نه واه تهعبیر کردن به: ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ له شوینی شیوی خویدایه. (دانه ر)

دهستوورێك

قوتابییانی نوور له دەرەوێ بازنەى "پەيامەکانى نوور" دا بە دواى پرووناكى دا ناگەرێن و، ناشێ بگەرێن! خۆ ئە گەر یەکیکیان لە دەرەوێ ئەو بازنەى بە دواى پرووناكى دا بگەرێت، ئەوا لە برى ئەو "خۆرە مەعنەوى" یەى كە لە پەنجەزەى پەيامەکانى نوورەوێ رێى بۆ پرووناك دەكاتەو، تەنها "چرا" یەكى ئاسایى دەست دەکوێت! تەنانەت لەوانەشە خۆرەكەى لە دەست بچێت!!

پاشان ئەو مەشرەبە بێ گەردەى "خوللەت" و ئەو رێبازە بەهێزەى "برایەتى" كە لە بازنەى پەيامەکانى نوور دا هەبە و بە چەشنێكە چەندین رۆحى زۆر دەستى تەنها یەك كەس دەخات و، یەكێك لە نەهێنى یەكێكى ئەو برایەتى یە ئاشكرا دەكات كە هاوێشە بەرێزە كان لە نوورى نبوو تەو بە میرات بۆیان مایەو، هیچ پێوستى یەك بۆ مەرۆف ناهێلێتەو كە لە دەرەوێ بازنەى "پەيامەکان" دا بە دواى باوك و رابەر و پیر و دەستگیر دا بگەرێت، كە ئەمەش لە سێ رۆوێ زىانى پێ دەگەیهێت. بەلكو لە برى تەنها یەك دانە باوك و رابەر گەلى براى گەورەى زۆرى بۆ پەیدا دەكات. خۆ بێ گومان جۆرەكانى ئەو شەفەقەتەى كە لە دلى چەندین براى گەورەو هەلقولاون، هێندە ئاسوودەبى بە مەرۆف دەبەخشن كە بە زیادەوێ جێى شەفەقەتى تاقە باو كێكى بۆ بگرنەو.

بەلێ، ئەو كەسەى كە پێش هاتنى بۆ ناو بازنەى نوور، شیخ و رابەرێكى بۆ خۆى داناو، دەتوانێت لە ناو بازنەى نووریشدا پارێزگارى پەيوەندى یەكێكى بە شیخ و رابەرەكە یەو بکات، بەلام هەر كەسێك پێش هاتنى بۆ ناو بازنەى پەيامەکان شیخی نەبوو، بۆ ئى یە لە دەرەوێ ئەو بازنەى دەست بە شیخێكەو بگرت.

پاشان وانەى راستى یەكێكى پەيامەکانى نوور ئەو زانستى حەقیقەتەى تێدا یە كە رێژنەى ویلا یەتى كو برا دەبەخشێت، كە ئەویش لە نەهێنى میراتگرى پێغەمبەرەو ﷺ هەلقولاو. خۆ ئەمەش هیچ پێوستى یەك بەو ناهێلێتەو كە مەرۆف لە دەرەوێ بازنەى پەيامەکاندا بچێتە ریزی تەریقەتە سۆفى یە كانەو. مەگەر كەسێك بە راستى و دروستى لە "تەریقەت" نەگەیشتی و، پێى وایست چەند خەو و خەيالێكى خۆش و ئەنوار و ئەزواقێكە و، بیهوێت چیژ و ئارەزووێ كانی دنیا بە دەست بهێنێت، بێ ئەوێ خۆى لە

قهره‌ی فزایله‌ته‌کافی دواروژ بدات و، به وینسه‌ی خویره‌ستان به دوا‌ی پله‌ی "مهرجه‌عیبه‌ت" دا بگه‌ریت. خو ئه‌م دنیا‌یه "خانه‌ی دانست" ه و، پاداشت تیای‌دا به‌پئی ئه‌رک و ماندوو‌بوونه و، هرگیز "خانه‌ی پاداشت و هرگرتن" نی‌یه. بویه حقیقه‌ت خوازان بایه‌خ به‌و چیژ و نوورانه ناده‌ن که له که‌شف و که‌رامه‌تدا هه‌ن، به‌ئکو له ده‌ستی هه‌لدین و ده‌یانه‌ویت بیانپوشن.

پاشان بازنه‌ی "په‌یامه‌کافی نور" به‌کجار فراوانه و قوتایی‌یه‌کانیشی تابلیی زورن. بویه به دوا‌ی ئه‌وانه‌دا ناگه‌ریت و بایه‌خیان پئی نادات که له‌و بازنه‌یه هه‌لدین، به‌ئکو له‌وانه‌یه جاریکی تر نه‌یانشاته‌وه ناو بازنه‌که‌ی خوی. چونکه مرؤف خواه‌نی ته‌نها‌یه‌ک دلّه و، ئه‌م تاقه دلّه‌ش ناگو‌نجی له‌یه‌ک کاتدا له‌ ناوه‌وه و له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌که‌دا بی‌ت!

پاشان ئه‌وانه‌ش که له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی نووردا هه‌زیان له‌ رینمایی خه‌لکی‌یه، با به قوتاییانی نووره‌وه خزیان خه‌ریک نه‌که‌ن، چونکه نزیکه له‌ سئی رووه‌وه زیانیان لئی بدن. خو ئه‌و قوتاییانه‌ی که له‌ بازنه‌ی ته‌قوادان پیوستیان به‌و رینمایی‌یه‌ی ئه‌وان نی‌یه، له‌ کاتی‌کدا که‌سانیکی زور هه‌ن له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌که‌دان و وازیان له‌ نویژ هیناوه و پیوستی‌یان به‌ رینمایی‌یه! جا وازه‌ینان له‌وانه و خو سه‌رقالکردن به‌م خواه‌ن ته‌قوایانه‌وه، له‌ راستی‌دا به‌ رینمایی‌یه‌ی دانانریت. خو ئه‌گه‌ر ئه‌و قوتایی‌یه‌ی خو‌ش ده‌ویت ده‌با له‌ پیشدا خوی به‌چینه ناو بازنه‌که‌یان و بی‌ت به‌ برایان، ئنجا ئه‌گه‌ر خواه‌ن فزایله‌ت و تایبه‌تکاری بوو، با بی‌ت به‌ برای‌گه‌وره‌یان!

له‌م رووداوه‌وه ده‌ر که‌وت که‌ په‌یوه‌ندی کردن به‌ په‌یامه‌کافی نووره‌وه گرنگی‌یه‌کی مه‌زن و نرخ و به‌هایه‌کی تابلیی گه‌وره‌ی هه‌یه. جا ئه‌و مرؤفه‌ ژیره‌ی که‌ ئه‌م هه‌موو قوربانی‌یه‌ی داوه‌ و، به‌ ناوی جیهانی ئیسلامی‌یه‌وه موجاهه‌ده‌ی ئیلحادی کردوه، واز له‌م ریبازه‌ ناهینیت که‌ له‌ ئه‌لماس به‌نرخ‌تزه و ناتوانیت برواته ناو ریبازیکی تروه‌ه.

سه‌عیدی نوورسی

برگه‌یک

که له بهندیخانه‌ی "ئه‌سکی شه‌هر" دا نووسرا

برایانم!

گه‌لنی به‌ر گریی ئه‌وتۆم له قوتابییانی نوور کرد که شایانی ئه‌وان بی‌ت. پشت به‌خوا له داد‌گاشدا به‌وی‌په‌ری توانامه‌وه ده‌نگی لئی هه‌لده‌پریم و، هه‌مان به‌ر گری‌یان لئی ده‌که‌م و، ده‌نگی په‌یامه‌کانی نوور و پله و پایه‌ی قوتابییانی به‌گوینی سه‌رانسه‌ری دنیا‌دا ده‌ده‌م! به‌لام ده‌بئی ئاگاتان له‌مه‌ی خواره‌وه بی‌ت:

مه‌رجی پاریز‌گاری کردنی نرخ و به‌های به‌ر گری‌یه‌که‌م، بریتی‌یه‌له‌وه‌ی که: له ئه‌نجامی ته‌نگانه‌ی ئه‌م رووداوه و هاو‌چه‌شنیه‌وه و از له په‌یامه‌کانی نوور نه‌هینریت و، برا له مامۆستاکه‌ی بیزار نه‌بی‌ت و، به‌هۆی ته‌نگانه و بیزاربوونه‌وه دووره‌په‌ریزی له برا‌کانی نه‌کات و، به‌دوای عه‌یب و عار و ناته‌واویی یه‌کتر‌دا نه‌گه‌رین.

ئیه‌وه له یادتانه که له "په‌یامی قه‌ده‌ر" دا چه‌سه‌پاندمان: ئه‌و سته‌مه‌ی دیته‌رینی مرۆف دوو‌حوکم و دوو‌رووی تیدا‌یه:

رووی یه‌که‌م: هی مرۆفه و.. ئه‌وی تریان: هی قه‌ده‌ری خوا‌یه.

واته: له ته‌نهایه‌ک رووداودا مرۆف سته‌م ده‌کات، له کاتی‌کدا "قه‌ده‌ری داد‌گه‌ر" ی خواوه‌ند له هه‌مان رووداودا به‌داد‌گه‌ری ره‌فتار ده‌کات.

جا ده‌بئی ئیمه‌ له‌م کیشه‌یه‌ماندا زیاتر بیر له داد‌گه‌ری قه‌ده‌ر و حیکمه‌تی خواوه‌ند بکه‌ینه‌وه، تا بیر کردنه‌وه‌مان له سته‌می مرۆف.

به‌لنی، قه‌ده‌ر بانگه‌یشتی قوتابییانی نووری بۆ ئه‌م کۆر و ئه‌نجومه‌نه‌ کردووه و، حیکمه‌تی "سه‌ر‌که‌وتنی جیهادی مه‌عنه‌وی" به‌ره‌و ئه‌م قوتابجانه‌ی یوسفی‌یه‌ ئه‌وانی دایه‌به‌ر که له راستی‌دا مرۆف دلته‌نگ و بیزار ده‌کات و، به‌و‌په‌ی سته‌می مرۆف بوو به‌هۆی ئه‌و کاره‌ی قه‌ده‌ر.

له‌به‌ر ئه‌وه، هه‌ر‌گیز که‌ستان به‌که‌سی تر‌تان نه‌ئیت: "گه‌ر ئاوات نه‌کردایه‌ من نه‌ده‌گیرام!"

سه‌عیدی نوورسی

برایانم!

ئەووم بە دڵدا هات كە: ھەر وەك "مەسنەویی پۆمی" بوو بە ئاویئەبەك بۆ دانەووی نووری تەنھایەك دانە لەو ھەوت ھەقیقەتەنەي كە لە نووری خۆری قورئانی پیرۆزەوہ پڕشنگی داوہ و، لەم پۆیەوہ پلەوپایە و شەرھەفمەندییەکی ھیندە بەرزى بەدەست ھینا كە بوو بە رابەریئەکی بەردەوام و نەمر بۆ گەلێ كەس لە "ئەھلی دڵ"، چ جایی مەولەووی بەکان..

بە ھەمان جۆر، "پەيامەکانی نوور" یش - بە ئیزنی خوا - لە ھەوت پڕووەوہ شەرھەف و پلە و پایەبەکی بەرز و بڵند بەدەست دەھینن و، ھەوت ئەوئەندەي مەسنەویی پۆمی وەكو رابەریئەکی نەمر و پێشەوای بەردەوامی لێ دیت بۆ "ئەھلی ھەقیقەت". چونكە ئەم پەيامانە ھەر ھەوت نوورەکانی خۆری قورئانی پیرۆز و ھەوت پەنگە جیاجیایەکانی رووناکی بەکەي، بە یەك جار، لە ئاویئەي خۆیاندا دەرەخەن.

سەعیدی نوورسی

برایانم!

وا سێ پۆژ دەبیت بە قەناعەتێکی تەواو ھەستم کردووە ئەمەي كە گرفتاری بووین - بەداخوہ - زللەبەکی میھرەبانییە! تەنانت ئەم ئایەتەي خواروہ كە گەلێ ئاماژەي تێدايە، من وای لێ تێ گەیشتم بە كێك لە ئاماژەکانی پووی لە ئیمە بیت! ئەم ئایەتە پیرۆزە كە پووی لەوانەبە بێ گوئی بێ فەرمانی خوا دەكەن دەفەرموئ: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ... أَخَذْنَاهُمْ﴾^(۱) واتە: دواي ئەوہي ئەو كەسانەي ئامۆژگاری کران ئامۆژگارییان نەگرتە گوئ، بە گێروگرفت و بەلا و موسیبەت دووچارمان کردن..

بەئێ، لەم دوايی بەدا پەيامیکمان پێ نووسرا كە تايەتە بە نەبێنی ئیخلاسەوہ. بە راستیش پەيامیکي بەرز و دەستووریکی برایانە و نوورانییە. بە پادەبەك كە ئەو گێروگرفت و پووداوانەي بە دە ھەزار كەس نەبیت ناتوانئ بەرگری بکریت، كەچی بەھۆی نەبێنی ئیخلاسەوہ تەنھا دە كەس دەتوانن بەرھەنگاریان ببنەوہ و خۆیان لە بەردەمدا رابگرن! بەلام وا بە داخوہ دەلیم: كە ئیمە و لە پێشدا خۆم، نەماتوانئ بەپێی داخوازی ئەو بیدار کردنەوہ مەعتەووی بە پەفتار بکەین. بۆیە واتای "ئاماژەبێی" ی ئەم ئایەتە پیرۆزە ئیمەي گرتەوہ و، ھەندیکمان گێرۆدەي زللەي تەمبێکردن و میھرەبانی بووین،

(۱) دەقی تەواوی ئایەتەكە: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (الأنعام: ۴۴).

سه‌بارت به هندیکی تریشمان زلله‌ی تمی کردن نه‌بوو، به‌لکو بوو به مایه‌ی دل‌دانه‌وو و دل‌نه‌وایی، تا‌کو پاداشتیان ده‌ست بکه‌وینت.

به‌لئی، له‌بهر ئه‌وه‌ی ماوه‌ی سنی مانگه‌ی تیکه‌ل بوونم له‌گه‌ل خه‌لکی دالئی قه‌ده‌غه کراوه، ئه‌وا هه‌تا سنی رۆژ پێش ئیستاش نه‌متوانیوه تاگام له‌هه‌والی براینم بێت. ئه‌وه‌بوو بئی ئه‌وه‌ی شتی وام هه‌ر گیز به‌خه‌یالدا هاتبیت: هه‌ندی له‌وانه‌ی که به‌دلسۆزترین و خاوینترینی براینی خۆمم داده‌نا چه‌ند کارئیکی پێچه‌وانه‌ی نه‌ینیی ئیخلاسیان لئی ده‌ر که‌وت. ئیتر له‌مه‌وه‌ تن گه‌یشتم که به‌کیک له‌ واتا ئاماژه‌یی به‌کانی ئایه‌تی پیروزی: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا ذُكُرُوا بِهِ... أَخَذْنَاهُمْ﴾ له‌ دووره‌و پرووی له‌ ئیمه‌یه.

ئهم ئایه‌ته‌ پیروزی که سه‌بارت به‌ گومر ایان نازل بووه، مایه‌ی ئازاریکی سه‌خته‌ بو ئه‌وان. به‌لام بۆ ئیمه‌ زلله‌یه‌کی ته‌می کردن و میهره‌بانی‌یه، تا‌کو ده‌روونه‌کانی پئی په‌روه‌رده و گونا‌هه‌ کانیسی پئی پاکژ بکرین و، پله و پایه‌ کانیسی پئی به‌رز بینه‌وه.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئیمه‌ ریزی شایانمان له‌و نعیمه‌ته‌ خوا‌یی به‌نه‌رخه‌ نه‌نا که پئی به‌خشیوین، ئه‌وه‌یه: قه‌ناعه‌تمان به‌م خزمه‌ته‌ قودسی‌یه‌ی "په‌یامه‌کانی نوور" نه‌کرد که خاوینترین جیهادی مه‌عنه‌وی‌یه و، له‌ ریزه‌ی میراتگری نه‌به‌وی‌یه‌وه "ویلا‌یه‌تی کو‌برا"ی به‌ده‌ست هینا‌وه و، خولگه‌ی نه‌ینیی ئه‌و مه‌شره‌به‌یه که هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی له‌سه‌ر بوون.

خۆ له‌ ئه‌نجامی ئاگادار کره‌وه‌ی به‌رده‌وام و توند و تیژمه‌وه‌ بۆ براین، توانرا پئی چه‌ز کردنیان له‌ ته‌ریقه‌ته‌ سۆفی‌یه‌کان لئی بگریت، که له‌م رۆژ گاره‌دا سوودی که‌میان بۆ ئیمه‌ تیدا‌یه و، ده‌گونیجیت زیان به‌م بارودۆخه‌ی ئیستامان بگه‌یه‌نیت. ده‌نا ئه‌و چه‌ز و ئاره‌زووه، یه‌کیته‌ی ئیمه‌ی تیکه‌ده‌دا و بیره‌کانی ئیمه‌ی په‌رته‌وازه‌ ده‌کرد، که ئه‌م کاره‌ش نرخ‌ی پشتگیری و هاوپه‌یوه‌ندی براینی له‌هه‌زار و سه‌د و یازده‌وه – که له‌یه‌ کگرتنی چوار دانه "یه‌ک" هه‌ په‌یدا بوون – داده‌به‌زنده‌ نرخ‌ی ته‌نها چوار دانه و، ده‌بوو به‌مایه‌ی له‌یه‌ک دوور که‌وته‌وه‌ی دلان، که ئه‌مه‌ش به‌رامبه‌ر به‌م رووداوه‌ قورسه، هیزی ئیمه‌ی ته‌فروتونا ده‌کرد و هه‌یچ ناسه‌وارئیکی نه‌ده‌هیشته‌وه.

شیخ سه‌عدی شیرازی^(۱) خواوه‌نی کتیبی "گولستان" ده‌گیرته‌وه که:

(۱) شیخ موصلیحه‌ددین سه‌عدی شیرازی: یه‌کینکه له‌ شاعیره‌ مه‌ز نه‌کان له‌وانه‌ی که دارای ته‌عبیریکی نه‌رم و نیانن. له‌ شاری "شیراز" له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی حه‌وته‌می کۆچی دا له‌ دایک بووه و، رۆشتووته‌ به‌غدا بۆ ته‌واو کردنی زانسته‌ ئیسلامی‌یه‌کان له‌ قوتابخانه‌ی "نیرامیه" دا. سی سال ته‌مه‌نی له‌ گه‌شتوگوزار و هۆنینه‌وه‌ی شیعردا به‌سه‌ر بردوووه. هه‌ر له‌ شیراز له‌ سالی (۶۹۱ک) یان (۶۹۴ک) مائشاوایی له‌م دنیا‌یه‌ کردوووه. به‌ناو‌بانگترین به‌هه‌مه‌کانی "گولستان" و "بۆستان"ن. (وه‌رگیر)

له گۆشەى خانەقاىە كدا پىاوينكى خاوهن ته قوام له ئەهلى دل بينى كه سهرقالتى سەيرو سلووك بوو، كه چى دواى چەند رۇژيک له قوتابخانە و له نيوان قوتابىيانى زانسته شەرىعىە كاندا بينيمهوه! ليم پرسى: بۇچى وازت لهو خانەقاىە هينا كه سەرتاپا نوور و پروناكىە و هاتوويت بۇ ئەم قوتابخانەيه؟ وتى: ئەم خاوهن نه جابهت و هيممه ته بەرزانه، هاو دەم له گەل رزگار كردنى خۇياندا بۇ رزگار كردنى كه سانى تيريش تيدە كۆشن، بەلام ئەوانەى ئەوى تەنها بۇ رزگار كردنى خۇيان هەول دەدەن، ئەگەر سەركەوتن لەم كارەياندا بە دەست بهيئن! كه واتە نه جابهت و هيممه ته بەرزى و فەزىلەت لاي ئەمانە، بۇيه هاتم بۇ ئيره!

بەم جۆره شىخى سەعدى پوختەى ئەم پرووداوهى له كتيبي "گولستان" دا تۆمار كردوه^(۱).

جا ئەگەر مەسەله سادە و ئاسايىە كانى نه خو و سەرف كه قوتابىيان پىانەوه خەريكن وهك: "نَصْرًا، نَصْرًا، نَصْرًا" لهو ويردانه له پيشتر بن كه له ته كيه و خانەقا كاندا دەخوينرين، دەبى پلەوپايەى "پەيامە كانى نوور" چۆن بيت كه ئەو حەقىقە ته ئيمانىە خاوينانەى: "آمنت بالله و ملائكته و كتبه و رسله و باليوم الآخر" يان له خو گرتوه؟! له كاتىكدا كه "پەيامە كانى نوور" به پروونترين شيوه و بەوپەرى بى گومانى و چەسپاندن، ئەو حەقىقە تانە تەنانەت بۇ سەرسەخت ترين زەندىق و كەللىرە قەترين فەيلە سووفى ملنەدەر دە چەسپينن و، به بەلگە دەيانەستنهوه و رينمايى يان دە كەن. له كاتىكدا كه ئەمە حالى پەيامە كانە، دەبى ئەو كەسە چەندە له هەلەدا بيت كه واز لەم رينگايە دەهينيت، يان پە كى دەخات، يان قەناعەتى بى ناكات و، بى روخسەت و مؤلەت خواستن له پەيامە كان و، بۇ مەبەستى شوينكەوتنى هەوا و ئارەزووى خووى، دە چيته ناو ته كيه و خانەقا داخراوه كانەوه!

له هەمان كاتدا ئەم كارە را دەى شايستەيشمان بۇ ئەم زللهى تەمى و ميهره بانىە دەردەخات.

سەعیدی نوورسى

(۱) ئەوهى دانەر باسى كرد، و اتای ئەم بەيتانەى شىخى سەعدىە:

صاحب‌دلی مدرسە آمد ز خانقاه بشکست عهد صحبت اهل طریق را
گفتم میان عالم و عابد چه فرق بود تا اختیار کردی از آن این فریق را
گفت آن گلیم خود بدر میرد ز موج وین جهد میکند که بگیرد غریق را
بروانه: کلیات سعدی - گلستان، چاپ تهران - ۱۳۶۹ ش. به اهتمام محمد علی فروغی (وهرگیز)

بێدار کردنه‌وه‌یهك

دوو به‌سه‌رهاتی بچووك:

به‌سه‌رهاتی یه‌كه‌م:

پازده ساڵ پێش ئێستا^(١) كه له باكووری ڕووسیا دیل بووم، له ناو هۆلێكى گه‌وره‌ی كارگه‌یه كدا و له گه‌ل نه‌وه‌د كه‌س له ئه‌فسه‌ره كانمان ده‌ژيام..
له ئه‌نجامی بێزاری و ته‌نگی جیگا كه‌ماندا، هه‌ندى جار گه‌فو گۆی نیوانیان په‌ره‌ی ده‌سه‌ند و، ده‌نگیان به‌رز ده‌بووه‌وه. منیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌مرویان ڕیزیان لى ده‌گرتم هه‌میشه‌ هێورم ده‌کردنه‌وه. پاشان پێنج دانهم له‌و ئه‌فسه‌رانه ده‌ستیشان كرد بۆ سه‌قامگیر کرنی ئارامی و هێمنی و، پیم وتن: له‌ هه‌ر شوپێنێكدا غه‌لبه‌ و ده‌نگه‌ده‌نگتان به‌ر گۆی كه‌وت یه‌ كه‌سه‌ر به‌ په‌له‌ بگه‌نه‌ ئه‌وى و پشتگیری لایه‌نه‌ نار‌ه‌وا كه‌یان بکه‌ن! هه‌ر له‌ راستیشدا به‌م كاره‌ غه‌لبه‌غه‌لب و قره‌ و ده‌نگ له‌ هۆله‌ كه‌دا نه‌ده‌ما!
پاشان كه‌ لییان پرسیم: بۆچی پێت وتین: یارمه‌تیی ئه‌و لایه‌نه‌یان بده‌ن كه‌ له‌سه‌ر ناحه‌قه‌؟!!

وه‌لامم دانه‌وه‌ كه‌:

مرۆڤی ناحه‌ق بێ وێژدانه، له‌ به‌رامبه‌ر چل دره‌مى حه‌وانه‌وه‌ی كه‌سانى تروه‌ه، واز له‌ دره‌مێك حه‌وانه‌وه‌ی خۆی ناهێنیت! به‌لام ئه‌و كه‌سه‌ی له‌ سه‌ر حه‌قه‌ هه‌میشه‌ وێژدانی تێدايه‌ و ئاماده‌به‌ حه‌وانه‌وه‌ی خۆی، كه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی دره‌مێكه‌، له‌ پێناوی حه‌وانه‌وه‌ی هاوڕێكه‌ی‌دا به‌خت بكات كه‌ هێنده‌ی چل دره‌م ده‌بێت. خۆ به‌م وازه‌هێنانه‌شى له‌ حه‌وانه‌وه‌ی خۆی، قره‌ و غه‌لبه‌غه‌لب ناهێنیت و هێور ده‌بێته‌وه‌ و، ئارامی با‌لى ڕاده‌ كێشیت و، هه‌ر نه‌وه‌د ئه‌فسه‌ره‌كانى ناو ئه‌م هۆله‌ بۆ خۆیان ده‌حه‌وێنه‌وه‌. به‌لام ئه‌گه‌ر یارمه‌تیی ئه‌و كه‌سه‌ خاوه‌ن حه‌قه‌ بدریت، ئه‌وا قره‌ و غه‌لبه‌ پتر زیاده‌كات. بۆیه‌ ده‌بێ له‌م چه‌شنه‌ ژيانه‌ كۆمه‌لایه‌تى‌يانه‌دا "به‌رژه‌وه‌ندیی گه‌شتی" ڕه‌چاو بكریت.

(١) واته‌ سالی ١٩١٦ ز. (وه‌رگێز)

دهسا بر ایام! کهستان له یه کتر بیزار نه بیټ و نه لیت: ئەم بر ایام و یژدانی له گه‌لدا به کار نه هیټام و مافی پیشیل کردووم. ئەمه هه‌له‌یه کی گهوره‌یه له‌م ژبانه و له‌م کۆبوونه‌وه‌یه ئیره‌ماندا. خۆ ته‌گه‌ر هاوه‌له‌که‌ت بایی دره‌میک زبانی پی گه‌یاندوویت، تۆ به بیزار بوون و ازه‌ینانت لئی بایی چل دره‌م زهره‌ر ده‌گه‌یه‌نیت. به‌لکو له‌وانه‌یه بایی چل لیره‌ زیان به "په‌یامه‌کانی نور" بگه‌یه‌نیت.

به‌لام سوپاس بۆ خوا، به‌رگری‌یه‌ راست و دروست و به‌هیزه‌کامان کارنیکیان کرد که برادرانمان بۆ لیکۆلینه‌وه و پرسیار و وه‌لامی تر بانگ نه‌که‌ن و، سه‌رله‌نووی ئیفاده‌ی دووپات‌بوویان لئی وه‌رنه‌گر نه‌وه. که ئەمه‌ش بوو به‌مایه‌ی ئەوه‌ی شتی خراب سه‌ره‌له‌ندات و، ریشه‌که‌ن بکریت. ده‌نا به‌وینه‌ی ئەوه‌ی که پوو شیک بکه‌وێته‌ چاویان پزیسکی ئاگر بکه‌وێته‌ ناو بارووده‌وه، له‌یه‌ک بیزار بوونی نیوان براینیش زبانی ئاوا گهوره‌یان پی ده‌گه‌یاندین.

به‌سه‌رهاتی دووه‌م:

پیره‌ژنیک هه‌شت کوری هه‌بوو. جارنیکیان سه‌رو کولیره‌ی به‌هه‌ر یه‌که‌یان دا، پی ئەوه‌ی هیچ بۆ خۆی به‌یلێته‌وه. پاشان پی وتن: یه‌کی له‌تیک کولیره‌ به‌شی دایکتان بدەن! به‌م جۆره، خۆی چوار کولیره‌ و ئەوانیش یه‌کی له‌تیکیان به‌ر که‌وت!

برایام! من له‌خۆمدا هه‌ست به‌نیوه‌ی ئازاری یه‌ک به‌یه‌کی ئیوه‌ ده‌که‌م، له‌کاتیکدا که ئیوه‌ ده‌گه‌نه‌ چل که‌س! ئەوه‌ش بزانتن که من گوئی به‌ئازاره‌ که‌سی و تاییه‌تی‌یه‌کانی خۆم ناده‌م. به‌لام رۆژنیکیان ناچار بووم که بلیم: "ئایا ئەمه‌ تۆله‌ی خۆمه‌ و اسزا ده‌دریم له‌سه‌ری"? ئنجا که‌وتمه‌ پشکنین و گه‌ران به‌دوای ئەو حاله‌تانه‌ی پیشوودا و، بینیم که من هیچ ده‌ستیکم له‌جوولاندن و وروژاندنی ئەم موسیبه‌ته‌دا نه‌بووه، به‌لکو ئەوپه‌ری دووره‌په‌ریزیم لئی کردووه.

به‌و واتایه‌ی که ئەم موسیبه‌ته‌قه‌زایه‌کی خواوه‌نده‌ به‌سه‌رماندا باریوه و، ماوه‌ی سالیکه‌ له‌لایه‌ن خراپکارانه‌وه‌ له‌دژی ئیمه‌ ساز کراوه و، له‌تواناماندا نه‌بووه‌ خۆمانی لئی پارێزین. بۆیه‌ هه‌رچی‌یه‌ که‌مان بکر دایه، نه‌مانده‌توانی خۆمان پیا‌ریزین له‌وه‌ی که‌ خستیانه‌ ئەستۆمانه‌وه.

کەواتە سوپاس و پێزانین بۆ خوای گەوره کە توندوتیژی موسیبه ته کهى له "سهده"وه هینایه خوارهوه بۆ سهه "یهک".

جاله سهه بناغهى ئەم راستییه، ئیوه منه تم به سهه ردا مه کهن و مه لێن: ئیمه به هۆی تۆوه بهم گهرو گهرفته سزا دراین. نه خیر و مه لێن، به لکو لیم بیوورن و دو عای خیرم بۆ بکهن. ئنجاره خه شه له یه کتر مه گرن و، به یه کتری مه لێن: گهر ئەو کارهت نه کردایه فلانه شهت رووی نه ده دا. چونکه بۆ نمونه: ئیعتزاف کردنی یه کیک له برایانمان له سههه خۆی له بریی چه ند که سیك له وانیه ئیمزایان له سههه په یامه کان کردبوو، زۆر که سی رزگار کردو، له شان و شکۆی ئەو فرۆفیل و پیلانه زۆرانه شی هینایه خوار که ئەو که سانه ی ئەم کیشیه گهوره ده کهن له میشکی خویاندا نه خشه یان بۆ کیشابوو. جا ئەم کاره هیهچ زیانیکی تیدا نییه. به لکو سوودینکی گهوره ی گشتیی تیدایه، چونکه بوو به هۆی رزگار کردنی زۆر که سی بی تاوان.

سه عیدی نوورسی

دوو سهرنج

نهم بر گانهی خواره وه بریتین له دوو سهرنج:
 یه که میان: تاییه ته به خوو و ره وشته کانه وه و، به بۆنه ی نهو حاله ته وه
 نووسرا که جه وان ه وه ی لی زړاندین و، له نه نجامی بیژاری و
 دهروون گرژی برابانه وه له به ندیخانه ی "نهسکی شه هر" سه ری هه لدا.
 دوو هه میان: سه رنجیکی ناسکی نایه تیکی پیروژ و نیان و به ناوبانگه،
 به لام تا نیستا نهم سه رنجه په نهان بووه.

سه رنجی یه که م:

خوای گه و ره، به: که مائی که ره م و فراوانی میهره بانی و په هایی داد گه ری خوی،
 له ناو کرده وه ی چا کدا پاداشتیکی داناه و، له ناو کرده وه خراپه کانیشدا سزایه کی
 خیرا و زووی شار دوو ته وه. نه وه تا له ناوه ندی کرده وه چا که کاندایه ندین له زه تی
 مه عنه ویی داناه که نیعمه تی دواروژ یادی مروژ ده خه نه وه. له ناو کرده وه
 خراپه کانیشدا نه وه نده ئیش و نازاری مه عنه ویی پیچاوه ته وه که نازاری سه ختی
 نه و دنیای بیر ده هینه وه.

بۆ نمونه: (خۆ شه ویستی و بلاو کردنه وه ی ناسایش و سلوا له ناو ئیماندار اندا)
 کرده وه یه کی چا که بۆ ئیماندار. جاله نیوان نهم چا که یه داله زه تیکی مه عنه وی و
 چیژتیکی دهروونی و دلکرانه وه یه کی و اهه یه که پاداشتی ماددی نه و دنیا بیری مروژ
 ده خاته وه. هه ر که سینک دلی خوی پیشکنیت هه ست به م چیژه ده کات.

هه روه ها بۆ نمونه: بلاو کردنه وه ی رق و قین و دوژ منایه تی له نیوان ئیماندار اندا،
 کرده وه یه کی خراپ و چه په له. جانه م کرده وه خراپه، ئیش و نازاریکی سه ختی
 دهروونی نه و توی تیدایه که "گیان" و "دل" ی مروژ دوو چاری ته نگه نه فه سی ده کات.
 هه ر که سینک خاوه نی گیانیکی هه ستیار و هیممه تیکی به رز بیست، هه ست به م ئیش و
 نازاره ده کات.

من خۆم به درێژایی ژیاڤم زیاتر له سەد تاقیکردنەووم لەم چەشنە خراپکاری یانە بە خۆمەو دیو، چونکە هەر کات لە دەروونەو دەوژمنایەتیم بەرامبەر براهە کى ئیماندارى خۆم هەلبگر تايه، ئازارى ئەو دەوژمنایەتییەم دەچەشت، بە چەشنی که هیچ گومانیکم نەدەما ئەو ئازارە تۆلەیه کى خیرا و زووی ئەو کردەو خراپەى خۆمە و، لەسەر ئەو سزا دەدرێم و ئازارم دەرخوارد دەدریت.

نموونەیه کى تر: ریزگرتنى ئەوانەى شایانى ریزلینانن و دەربڕینی سۆز و بەزەهیی بەرامبەر بەوانەى شایانى ئەم سۆز و بەزەهییەن، کاریکی باشە و بە کردەوویە کى چاک بۆ ئیماندار دادەنریت. جالە ناوەندی ئەم کردەو باشەدا لەزەتیکى گەورە و تامیکى خۆشى دەروونی هەیه که لە رادەیه کى وادایە هەندى جار و الە خاوەنە کەى دەکات ژیاڤنى خۆیشى لە پیناودا بەخت بکات. ئەگەر دەتەویت ئەمەت بە جوانى بۆ دەربکەویت، فەرموو سەیری دایکان بکه چ لەزەتیک لەو شەفەقەتە دەچیزن که بەرامبەر منالەکانیان دەرى دەبرن، چونکە "دایک" لە پیناوی ئەم میهرەبانى و شەفەقەتەدا تا ئەو ئەندازەیه دەروات که خۆیشى بەخت بکات. تەنانەت ئەم راستى یە لە جیهانى ئازەلانیشتا بە روونى دەبینیت، ئەوەتا مریشک لە پیناوی بەرگری کردن لە بیچوو کانی لە گەل شیریشدا دەجەنگیت. کەواتە ریز و میهرەبانى پاداشتى زۆریان تىدايه. ئەو کەسانەى خاوەنى گیانى بەرز و دەروونى نەبەز و بەغیرەتن هەستى پى دەکەن.

نموونەیه کى تر: هەلپە کارى و ئیسراف تۆلەیه کى مەعنەویى خیرا و سزایە کى زووی تىدايه بۆ مرۆف. چونکە ئەو کەسەى ئەم رەوشتەى تىدايه، لە ئەنجامى سکالای زۆر و دلەتەپى و نیگەرانیى خۆیەو وەك مەستى لى دیت و، تۆلەى ئەو کردەوویە و لەووش زیاتر لە "حەسوودى" و "مونافەسە" و "غیرەت" هەو بە خۆیەو دەبینیت. بە رادەیهك که "حەسوودى" پيش هەموو کەسێك مرۆف "حەسوودکار" دەسووتینت. . لە مەسەلەى "قەناعەت" و "تەو ککول" دا ئەمە پىچەوانە دەیتەو، چونکە ئەم دوانە پاداشتى گەلى مەزنیان تىدايه، بە چەشنى که - ئەو پاداشتە - شوینەوارى موسیبهت و چلک و چەپەلپى فەقیری و موحتاجی دەشواتەو.

نموونەیه کى تر: غروور و خۆبەگەورەزانین (التکبر) کۆلێکى بیزلیکراوى قەبە و قورسە بەسەر شانى مرۆفەو. بە رادەیهك که ئەو مرۆفەى خاوەنى ئەم سیفەتەیه بەو

تازاره وه ده تلپته وه که ده بینیت ره زای لای خه لکی قورس و گران بووه، له کاتیکدا
چاوه پروانیی رینز و ئیحتیرامی لسی ده کردن! به لنی، رینز و گوی پاپیه لئی داوا ناکرین،
به لکو ده به خشرین!

ههروه ها "تهوازوع" و "وازهینان له غروور و ته که بیور" لهزه تیکی خیرا و
پاداشتیکی کتوپری یان تیدایه، که مروقی تهوازوعکار له کله لئی قورسی ریا کردن رزگار
ده کات.

ههروه ها وهك ئه وه ی که:

"به دگومانی" و "خراب لیکدانه وه" ی هه ر شتیك، تۆله یه کی خیرا و زووی هه ر له م
دنیا به دا تیدایه، به راده یه ك که وته ی: "مَنْ دَقَّ دَقَّ" بووه به ده ستوورینکی سه ره کی..
جا ئه وه که سه ی گومانی به دی به رامبه ر به خه لکی هه یه، به حه تمی خویشی گرفتاری
ئه وه ده بییت گومانی به دی پین بریت..

ههروه ها ئه وه که سه ی هه لسو که وتی برایانی ئیمانداری خوئی به چه شنیک خراب
لیکدا وه ته وه، بی چه ندو چون خویشی له نزیکترین کاتدا دوو چاری هه مان تۆله
ده بیته وه!

هه موو ره وشت و ره فتاره باش و خراپه کان وهك ئه م نمو نانه ی پیشوو ته ماشا بکه.
له خوای گه وره ی میهره بان داوا کارین ئه وه هه موو تام و لهزه ته مه عنه وی یه ناوبراوانه
به وه که سانه بچیژیت که تامی ئه وه چه شنه ئیعه جازه مه عنه وی یه ی قورئان ده که ن که له م
زه مانه دا له "په یامه کانی نوور" وه ده ره که وتوووه، تا - پشت به خوا - ره وشته خراپه کان
توخنی ئه وان نه که ون.

* * *

سه‌رنجی دووهم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۱﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿۲﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۳﴾﴾ (الذاریات: ۵۶-۵۸).

واتای رواله‌تی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه، وه‌ک له زۆربه‌ی ته‌فسیره‌کاندا باس کراوه، هه‌رگیز ئەو شیوازه به‌رزه ده‌رناخات که له گه‌ل به‌لاغه‌تی خاوه‌ن ئیعجازی قورئاندا بگو‌نجیت. بۆیه زۆربه‌ی جار بیری منی به‌خۆیه‌وه سه‌رقال ده‌کرد. وایستا له‌نیوان ئەو واتا جوان و به‌رزانه‌ی که له‌رێژنه‌ی قورئانی پیرۆزه‌وه هاتنه‌دلمه‌وه، به‌کورتی سێ روو باس ده‌که‌ین:

رووی یه‌که‌م:

هه‌ندی جار خوای گه‌وره‌هه‌ندی‌حاله‌ت ده‌داته پال‌خۆی که ده‌کریت ه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌خۆشه‌ویسته‌که‌ی بن‌ﷺ. بۆمه‌به‌ستی ریزلینانی. لیره‌شدا به‌هه‌مان جو‌ره، چونکه ئەو واتایه‌ی که له‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌ی سه‌ره‌وه‌دا مه‌به‌سته، ده‌بی "ئیطعام" و "رۆزی پیدان" ی‌ک بی‌ت که بگه‌ریته‌وه بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ..

واته: پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌م له‌ئه‌نجامدانی ئه‌رکی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و پراگه‌یانندی فه‌رمانی به‌ندایه‌تی خه‌لکی دا بۆ خوای گه‌وره، ه‌یچ کرێ و پاداشت و ئی‌تعامیکی له‌ئیه‌ ناوی‌ت..

ده‌نا گه‌ر مه‌به‌ست ئەم واتایه‌ نه‌بی‌ت، ئەو کاته ده‌بی‌ت به‌هه‌والدان له‌شتیکی ه‌ینده زانراو که له‌وپه‌ری ئاشکرای و روونیدایه، که ئەمه‌ش له‌گه‌ل به‌لاغه‌تی خاوه‌ن ئیعجازی قورئاندا ناگو‌نجیت!

رووی دووهم:

مرۆف گه‌لی شه‌یدای رۆزی‌یه‌و، له‌و گو‌مانه‌دایه که هه‌والدان بۆ په‌یدا کردنی رۆزی پێی په‌رستش و به‌ندایه‌تی لێ ده‌گریت! جا بۆ لا‌بردنی ئەم گو‌مانه‌و، بۆ ئەوه‌ی نه‌کریت به‌بیانویه‌ک بۆ وازه‌ینان له‌"خوایه‌ستی" ئایه‌ته که ده‌فه‌رموی‌ت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ

الْحِنِّ وَالْإِنْسِ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ ﴿۱۰﴾، ئامانجى بەدىھاتن تەنھا لەو ھەدا دەستىشان دە کات کە: خەلکى "خوای پەرسەن" و، ھەولدا نیشیان بۆ رۆزى لەو رۆو ھەو کە ئەنجامدانى فەرمانى خوایە، ئەویش ھەر بەندایەتى یە بۆ خوای گەرە.

خۆ سەبارەت بە ئامادە کردنى رۆزىشەو ھەو بۆ بەدىھاتوووان و بۆ ئیو ھەو کە سوکار و تەنەت ئازەلە کانیشتان، ئەو من دەگرە ئەستۆى خۆم و، ئیو ھەر گیز بۆ ئەو کارە دروست نە کردو ھەو. چونکە ھەر چى پەيوەندى بە رۆزى و خۆراک بەخشینەو ھەو بىت تايەتە بە منەو ھەو، ھەر خۆم رەززاقي خاوەن ھیزی توندوتۆل و تەواو ھەو تىم. کەواتە (ھەولدان بۆ رۆزى) مە کەن بە بیانو و بۆ وازھینان لە "پەرسەش". چونکە خۆم رۆزى ھەموو ئەو بەندانەم دە نیرم کە پەيوەندى پیتانەو ھەو ھەو.

دەنا گەر مەبەست لەم ئایەتەدا ئەم و اتایە نەبىت، ئەو و ھەو ئەلدا نىک دەبىت لە شتىكى ئاسایی و زانراو! چونکە زۆر ئاشکرا و بەلگە نەو ىستە کە: مەحالە رزق و رۆزى بدرىت بە خواو ھەند. چونکە لە زانستى بە لاغەدا دەستوورىک ھەو ھەو کە ئەو دە گەيە نىت: ئە گەر و اتای ھەر گوفتارىک شتىكى ئاشکرا و بەدبەى بوو، ئەو ئەو و اتایە مەبەست نى یە لەو گوفتارەدا، بەلکو و اتای مەبەست شتىكى ترە کە "لازم" ی ئەو و اتا روالەتى یە، یان یە کىکە لە شوینکەو تە کانى ئەو و اتا روالەتى یە..

بۆ ئغوونە: ئە گەر کە سىک ھەموو قورئانى پىرۆزى لە بەر بىت، پنى بلىت: "تۆ قورئانت لە بەرە"، ئەم گوفتارە ھەوالدانە لە شتىک کە لای خۆى ئاشکرا و زانراو! کەواتە دەبىت مەبەست ئەو ھەو بىت کە: من دەزانم تۆ قورئانت لە بەرە. واتە ئاگادارى دە کە مەو لە شتىک کە نایزانىت، کە بریتىە لەو ھەو: من دەزانم ئەو قورئانى لە بەرە!

جا لە سەر بناغەى ئەم دەستوورە، دەبى مەبەست لە و اتای ئەم ئایەتەى کە کىنايە یە لە نەفى کردنى رۆزى پىدان و ئىتعامى خوای گەرە، ئەمەى خواریو ھەو بىت:

ئىو بۆ ئەو ھەدى نەھىتارون کە رۆزى بەو بەدىھاتوووانەم بگەيەنن کە خۆم رۆزى یانم لە ئەستۆ گرتو ھەو، چونکە خۆم رۆزى یان دە دەم. بەلکو و اجبى بنەپەتیی ئىو: بەندایەتى یە بۆ خوای گەرە و، ھەولدانە بە پى فەرمانە کانى بۆ بە دەستھىنانى رۆزى، کە ئەویش لە خۆى دا جۆرىکە لە جۆرە کانى پەرسەش.

رپووی سێ هەم:

واتای رواله‌تیی ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿لَمْ يَلِدْ * وَ لَمْ يُؤَلَدْ﴾ ی سووره‌تی ئیخلاس، ئاشکرا و به‌دییه‌یه. که‌واته‌ ده‌بی ئه‌و واتایه‌ی که‌ تیایدا مه‌به‌سته‌یه کێک بی‌ت له‌ لازمه‌کانی ئه‌و واتایه‌. واته‌: ئه‌و که‌سانه‌ی دایک و منالیان هه‌یه، هه‌ر گیز ناگونجی‌ت "خو" بن.

که‌واته‌ خوای گه‌وره‌ به‌ فه‌رمایه‌شتی: ﴿لَمْ يَلِدْ * وَ لَمْ يُؤَلَدْ﴾ که‌ ئاشکرا و به‌دییه‌یه و، مه‌به‌ستی یی ئه‌زه‌لییه‌ت و ئه‌به‌دییه‌تی خوای گه‌وره‌یه، ده‌یه‌ویتی نه‌فیی خوایه‌تی له‌ هه‌زه‌رتی عیسا و عوزه‌یر - دروودیان له‌سه‌ر بی‌ت - و مه‌لائیکه‌ت و ئه‌ستیره‌ و په‌ر سه‌زاوه‌ نا‌ره‌وا و به‌تاله‌ کان بکات.

جا هه‌روه‌ک ئه‌مه‌ له‌م ئایه‌ته‌دا وایه، به‌ هه‌مان جو‌ر واتای ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿مَا أَرِيْدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أَرِيْدُ أَنْ يُطْعَمُوْنَ﴾ یش ئه‌وه‌یه که‌: هه‌رچی پۆزی بو‌یت و خو‌راکی ده‌ر خو‌ارد به‌دری‌ت و پۆزی بی‌دان و ئیتعامی له‌باردا بی‌ت، هه‌ر گیز ناگونجی‌ت به‌ "خو" دابنری‌ت، چونکه‌ ئه‌وه‌ی پیویستی به‌ پۆزی و ئیتعام بی‌ت، شایانی "خوایه‌تی" نی‌یه!

سه‌عیدی نوورسی

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿أَوْ هُمْ قَاتِلُونَ﴾ (الأعراف: ۴)

"ره ئهفت" بایه خی به واتای وشه ی ﴿قَاتِلُونَ﴾ ی ئه م ئایه ته پیروژه داوه که ده فهر مویت:

﴿أَوْ هُمْ قَاتِلُونَ﴾

وا به بۆ نه ی پرسیار کردنی ره ئهفته وه له م وشه یه ئه م باسه م نووسی، تا کو قه له مه ئه لماسی یه که ی له کار نه که ویت، به هزی خاوبوونه وه ی له شی له ئه نجامی نوسته وه ی دوای نوژی به یانی، به وینه ی ئه وان ی که له به ندیخانه له گه لیدان!

نوستن سی جوره:

یه که م: غه یلووله:

که بریتی یه له نوستنی دوای نوژی به یانی تا کۆتایی هاتی کاتی که راهه ت. ئه م نوسته ییچه وان ی سونه تی خاوینه. له بهر ئه وه ی، وه که له فهرمووده ی پیروژدا هاتووه، ده بییت به مایه ی نو قسانیی رۆزی و نه مانی به ره که ته که ی. چونکه باشترین کاتی ئاماده کردنی پیشه کی یه کانی هه ولدان بۆ به ده سته یانی رۆزی: کهش و هه وای ناسکی دوای نوژی به یانی یه. به لام پاش به سه رچوونی ئه و ماوه یه، مرؤف دوو چاری سستی و خاوبوونه وه ی له ش ده بییت، که ئه مهش زیان به کۆششی ئه و رۆزه ی و ئنجا به رۆزی یه که شی ده گه یه نییت. ههروه که ده شبییت به هۆی نه مانی به ره که تی رۆزی. که ئه مهش به چه ندین تاقیکردنه وه ی زۆر چه سپاوه.

دوو هه م: فه یلووله:

که بریتی یه له نوستنی دوای نوژی عه سر تا کو شیوان. ئه م نوسته ده بییت به هۆی که مبوونه وه ی ته مه ن. واته ته مه نی مرؤف له پرووی ماددی یه وه له و رۆزه دا که م ده بیته وه که خه وی غه فله ت به خشی تیکه ل کراییت، چونکه ئه و رۆزه که م و کورت ده رده که ویت. ههروه که به سه ربردنی کاتی عه سریش به نوستن، له جو کمی نه یینی

ئەنجامە مەعنەوی یەکانی ئەو رۆژەدا، کە زۆربەى جار لەو کاتەدا ئەو ئەنجامانە خۆیان
پیش چاودەخەن. وەك بلیى مرۆف ئەو رۆژە نەژابیت!
سىهەم: قەیلوولە:

کە سوننەتییكى پیرۆزى پێغەمبەرە ﷺ، کاتە کەشى لە چیشتەنگاوه تا نەختییكى
کەمى دواى نوێزى نیوهرۆ بەردەوام دەبیت. جا هەر وەك ئەم نوستنە بە سوننەت
دادەنریت^(۱) لەهەمان کاتیشدا یارمەتیی مرۆف دەدات بۆ شەونوێژ کردن.
ئەو شتەش کە ئەم سوننەتە نەبەوى یەى جینگیر کردووه، عادەتییكى خەلكى دوورگەى
عەرەبە کە بەپێى ژینگەى خۆیان و لە دەمى زیادبوونى گەرماى نیوهرۆدا، تارادەیهك
کارەکانیان رادەگرن و پشووێ تیدا دەدەن.

ئەم نوستنە، تەمەنى مرۆف درێژ و رۆزیشى زیاد دەکات. چونکە نیو سەعاتى خەوى
قەیلوولە بەرامبەر دوو سەعاتى خەوى شەو دەبیت. واتە سەعات و نیویك لە تەمەنى ئەو
رۆژەى مرۆف زیاد دەکات و لە هەمان کاتیشدا سەعات و نیویك لە چنگى نووستن
رزگارى دەکات کە هاوتای مردنە و، بە زیادکردنى کاتى کارەکانى و دەستخستنى
رۆزیش ژيان بە بەر ئەو کاتانەى دا دەکات و، بەمەش درێژە بە کاتى کار و کۆششى
دەدات.

سەعیدى نوورسى

(۱) عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: "قلوا فإن الشياطين لاتقبل". حديث حسن أخرجه أبو
نعيم في الطب ۱/۱۲ كما في الأحاديث الصحيحة، وأخرجه الطبراني في الأوسط ۲۷۲۵، وقال الحافظ في
الفتح ۷۰/۱۱ وفي سننه كثير بن مروان وهو متروك ورمز السيوطي لحسنه، وهو كما قال (انظر فيض
القدير ۵۳۱/۴ والمقاصد الحسنة ۵۶ وكشف الخفاء ۳۳۰ وصحيح الجامع الصغير برقم ۴۳۰۷. وعن أنس
رضي الله عنه قال: كنا نبكر بالجمعة ونقبل بعد الجمعة، أخرجه البخاري برقم ۹۰۵، ۹۴۰، وعن سهل بن
ساعد قال: ما كنا نقبل ولا نتغذى إلا بعد الجمعة، أخرجه البخاري ۹۳۹. قال الحافظ في الفتح ۷۰/۱۱:
أخرج سفيان بن عيينة في جامعه من حديث خوان بن جبیر رضي الله عنه موقفاً قال: نوم أول النهار حرق
وأوسطه خلق وآخره حق. وانظر الفتح ۴۲۸/۲ إنهم كانوا يؤخرون القائلة حتى تكون بعد صلاة الجمعة
إذ العادة في القائلة أن تكون قبل الزوال. (وهو كغير - له چایە عەرەبى یە کەى "اللمعات" هوه).

ئەمەش خاتىرەيە كى جوانە

كاتىك كە لە دوای نوپۇدا رستەي: "الف ألف صلاة وألف ألف سلام عليك يا رسول الله" م دەخویند، لە دوورەو خاتىرەيە كى ناسكەم دى كە لەو سلاواتانەو دەركەوتن. كە چى نەمتوانى بە تەواوتى بىگرم و دەستى خۆمى بجم. بەلام وا ئیستا نامازە بۆ هەندى رستەي ئەو خاتىرەيە دەكەم:

"جیهانی شەو" م وەك مەنزلیكى نوئى بىنى كە بۆ ئەم خانەيەى دنیا دە كرايەو. منیش لە دوای نوپۇزى خەوتنان رۆشتمە ناو ئەو جیهانەو.

جالە ئەنجامى كرانەو هەى لە عادت بە دەرى ئەندىشەم و، بە حوكمى پەيوەندىي ماهییهتى مرۆفانەشم لە گەل سەرتاسەرى دنیادا، ئەو شەوە دنیاى مەزەم لە بەرچاودا بوو بە مەنزلیكى هیندە بچووك كە وەخت بوو ئادەمیزاد و زیندەوەرانی ناوى بە چاوە نەبىرن. ئنجالە ئەندىشەى خۆمدا دەمبىنى كە هیچ كە سىك نى بە ئەو خانە و مەنزله روناك بكاتەو جگە لە كە سىتیی مەعنەو یی پىغەمبەر ﷺ كە هەموو گۆشەيە كى ئەو مەنزلهى لە شادمانى و هاو دەمى و خۆشحالى پر كەردبوو. جا هەروەك مرۆف كە دەچىتە مەنزلیكەو پىش هەموو شتىك سلاو دەكات، منیش شەوقىكى مەزن و ئارەزوویە كى بە جۆشم لە دلى خۆمدا هەست پى دە كەرد كە بلىم: "الف ألف صلاة وألف ألف سلام عليك يا رسول الله" (۱).

(۱) چونكە ئەو مېرەبانى يەى بۆ سەر پىغەمبەرى ئازیز ﷺ نازل بوو، روى لە پىداوېستى يەكانى سەرانسەرى نەتەو كەيتى لە زەمەنىكى تەبەدىدا، بۆيە ئەو سلاواتە نەبراو یەى كە پىشكەشى دە كریت، گەلنى شیاو و گونجاو.

ئەگەر كە سىك بىر واتە ناو خانوویە كى خالى و تارىك و سامناك - وەك ئەم دنیا تارىك و سامناك و پر لە بىن تاگالى يە - دەبى چەندە گرفتارى سام و مەترسى و دلە تەبىن بىت، بەلام گەر بىنىت كە سىك لە سەرووى ئەو خانووەو دەنیشتووە و شتومە كى ناو مەنزلى پى دەناسىت، چەندە دلخۆش و شادمان دەبىت و دلى روناك دەبىتەو؟ ئەى تايا دەبىت چى بلىت گەر ئەو كە سە پىغەمبەرى مەزن بىت ﷺ كە خۆشەوېست و خۆشویستراوى خواوەندە و، دلنەواي بەخشى مرۆفە و، لە لای سەرووى خانە و لانەى جیهاندا دانیشتووە و، لە رېنى شتانى ناو ئەو خانووەو خاوەنە بەخشندە كەيمان پى دەناسىت؟!

بۆ خۆت ئەمە لىك بەرەو، تاكو نرخی و بەها و لەزەتى سلاوات لە سەردانى بزائىت چەندەيە! (دانەر)

لیّره دا خوّمم و ابینی یه وه که: وهك بلّی به ئەندازهی ژماره‌ی جیننی و ئاده‌میزاد سلّوی لئ بکه‌م و، به‌م سلّوه‌شم به‌یعه‌تی له‌گه‌لدا نوئ بکه‌مه‌وه و، په‌زامه‌ندی و قبول کردنی پیغمبه‌رایه‌تی په‌که‌ی ده‌ربهرم و، گوئ رایه‌لیی ئەو یاسایانه‌ی بکه‌م که له‌گه‌ل خۆی دا هیناونی و، ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی بیم و، هیوای دووری و سه‌لامه‌تی بۆ بخوازم له‌گشت به‌لا و گیرو گرفته‌کانی ئیمه.

واته وام هه‌ست ده‌کرد که وهك بلّی زمانی ئەم سلّوه‌م به‌و و اتایانه‌خه‌ستبووه گوفتار و، به‌ناوی یه‌که به‌یه‌کی هه‌موو ئەوانه‌وه‌پیشه‌که‌شم ده‌کرد که له‌جیهانی مندان و بریتین له: خواهن هه‌ست و شعوره‌کانی جیننی و ئاده‌میزاد و، ئنجا سه‌رجه‌می به‌دیها‌توان!

هه‌روه‌ها ئەو نووره‌مەزن و دیاری‌یه‌به‌نرخه‌ی که له‌گه‌ل خۆی دا هیناویه‌تی، هه‌روه‌که جیهانی تایبه‌تی هه‌موو که‌سیکی ناو ئەم دنیا‌یه‌ پرووناک ده‌کاته‌وه، به‌هه‌مان جو‌ر جیهانی تایبه‌تی منیش پرووناک ده‌کاته‌وه و، ئەم جیهانه‌ بۆ هه‌موومان ده‌کات به‌جیهانیکی پر له‌نیعمه‌ت..

بۆیه له‌به‌رامبه‌ر ئەو نیعمه‌ته‌مه‌زنه‌وه و تم: "اللهم أنزل ألف صلاة عليه". به‌و هیوایه‌ی که بیئت به‌شو کرانه و پیزانینیک بۆ ئەو نووره‌خۆشه‌ویست و دیاری‌یه‌به‌نرخه. چونکه ئیمه هه‌ر گیز ناتوانین پاداشتی ئەو بده‌ینه‌وه، بۆیه به‌دوعا و پارانه‌وه له‌ده‌رگانه‌ی خواوه‌نددا لالانه‌وه‌ی خو‌مان راده‌گه‌یه‌نین، تا‌کو له‌گه‌نجینه‌ی میه‌ره‌بانیی خۆیه‌وه و به‌ژماره‌ی دانیش‌توانی سه‌رجه‌می ئاسمانه‌کان، په‌حه‌مت و میه‌ره‌بانیی خۆی به‌سه‌ردا به‌بارینیت..

به‌لّی، به‌ئەندیشه‌ی خوّم و اهه‌ستم ده‌کرد..

چونکه پیغمبه‌ر ﷺ له‌و پرووه‌وه که "به‌نده‌یه و له‌خه‌لکه‌وه‌رووی له‌حه‌ق ته‌عالایه، داوای سلّوات ده‌کات له‌ئیمه، که واتای "میه‌ره‌بانی" ده‌گه‌یه‌نیت.. له‌و پرووه‌شه‌وه که "پیغمبه‌ر"ه و له‌حه‌ق ته‌عالاوه‌رووی له‌خه‌لکه، شایانی "سلّو" لئ کردنه.

ئنجا هه‌روه‌که ئیمه به‌ئەندازه‌ی ژماره‌ی جیننی و ئاده‌میزاد سلّو بۆ مه‌قامی به‌رزنی ئەو ده‌نیرین و، هه‌ر به‌و ژماره‌یه‌ش به‌یعه‌تی گشتیی له‌گه‌لدا نوئ ده‌که‌ینه‌وه، پیغمبه‌ریش

ﷺ به ئەندازهی دانیشتووانی ئاسمانه کان و به ناوی هەموو یەکیکیانەوه شایانی
 سلاواتیکە که له گەنجینهی میهره‌بانیی خواوەندهوه بۆی ره‌وانه بکریت. چونکه ئەو
 نوورهی که ئەم پیغمبهره خوشه‌ویسته ﷺ له گەل خۆی دا هیئای: که مال و نرخێ هەموو
 شتیکی ناو ئەم بوونه‌وره دەرده‌خات و، له پێی ئەم نووره‌وه ئەو ئه‌رکه ده‌بینریت که
 په‌روه‌ر دگار خستوو یه‌تیه ئەستۆی یه‌ک به‌یه‌کی به‌دیها تووانی و، هەر له‌و پێی‌یه‌شه‌وه
 ئاماژه‌ی خوایی یه‌کان له‌ دروستکردنی هەموو به‌دیها توویه‌ک دەرده‌که‌ون. له‌به‌ر ئەوه،
 ئە‌گەر هەموو شتی‌ک خواوه‌نی زمان بووایه، ئە‌وا هه‌روه‌ک به‌ زمانی حال ده‌یلت، به‌ زمانی
 گو‌فتاریش ده‌بوت:

"الصلاة والسلام عليك يا رسول الله".

ئیمه‌ش له‌ لایه‌نی خۆمانه‌وه له‌ بریی سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌ران ده‌یین:

"ألف ألف صلاة و ألف ألف سلام عليك يا رسول الله، بعدد الجن و بعدد المَلَك
 والنجوم".

فيكفيك أن الله صلى بنفسه وأملاكه صلت عليه وسلمت

سه‌عیدی نوورسی

* * *

برای نازیم!

داوای هندی پروونکردنه‌وتان له باره‌ی "وحدة الوجود" هوه کردبوو، له کاتیکدا که یه کیئک له بریسکه‌کانی مه‌کتووبی سی و یه کهم وه‌لامیککی تیر و ته‌سهل و به‌هیز و پروونی تیدایه سه‌بارت به رای محیدینی کورپی عه‌ره‌بی لهم مه‌سه‌له‌یه‌دا.
به‌لام لی‌ره‌دا هه‌ر هیئده ده‌لیین که:

به‌گویدادان و وتنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی "وحدة الوجود" به‌خه‌لکی، لهم کاته‌ی ئیستادا، گه‌لنی زیانیان پی ده‌گه‌یه‌نیت. چونکه هه‌روه‌ک ئه‌گه‌ر ته‌شبیهاات و نمونه هینانه‌وه له ده‌ستی خه‌واصه‌وه ده‌ریچن و برۆنه ده‌ستی عه‌وامه‌وه، یاخود له ده‌ستی زانسته‌وه بکه‌ونه ناو ده‌ستی جه‌هل و نه‌زانی، ئه‌وا وه‌کو حه‌قیقه‌ت وه‌رده‌گیرین^(۱). "وحدة الوجود" و راستی‌یه به‌رزه‌کانی هاوچه‌شینیسی به‌همان جوژن، چونکه ئه‌گه‌ر بکه‌ونه نیوان که‌سانی عه‌وامی بین‌ئاگا و ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به "کاره‌گیری هۆکاره‌کان" هه‌یه، ئه‌وا ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له شیوه‌ی "سروش‌ت" دا‌وه‌رده‌گرن و، سی‌زیانی گرنگی لنی ده‌بیته‌وه بۆیان:

زیانی یه‌که‌م:

هه‌رچه‌ند مه‌شره‌بی "وحدة الوجود" له حوکمی ئینکاری کردنی وجوودی بوونه‌وه‌راندایه له ئاستی وجوودی خوای گه‌وره‌دا، به‌لام هه‌تا پرا‌ته نیوان چینی عه‌وامه‌وه، ئه‌وا به‌ره‌به‌ره له‌و مه‌به‌سته‌دوور ده‌که‌ویته‌وه تاله‌بیروبو‌چوونی بین‌ئاگیانی ئه‌و چینه‌دا، به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌یان که‌بیریان به‌ماددیات چه‌په‌ل بووه، هیئده له‌مه‌به‌ست ده‌ترازیت که‌ده‌یانگه‌یه‌نیه‌ ئینکاری خوا‌یه‌تی خوای گه‌وره له‌ئاستی گه‌ردوون و شتانی ماددی‌دا!

زیانی دووه‌م:

مه‌شره‌بی "وحدة الوجود" زۆر به‌توندی ده‌ست به‌پرووی په‌روه‌ردگاریتی هه‌رشتیکی تری‌غیری خوای گه‌وره‌وه‌ده‌نیت و هه‌لنی ده‌وه‌شینیته‌وه، ته‌نانه‌ت ئینکاری

(۱) وه‌ک ئه‌و دوو مه‌لانیکه‌ته‌مه‌زنه‌ی که‌ناویان "ئور" و "حوت" ه‌و، به‌هۆی نه‌ینی ته‌شبیه‌وه له‌لای عه‌وام شیوه‌ی گایه‌کی مه‌زن و نه‌هه‌نگیکی زه‌به‌لاحیان وه‌رگر‌توه! (دانه‌ر)

غەیری خوادە کات و باوەر بە بوونی شتیکی تری جگە لە خوا ناکات و بوونی سەر بەخۆ نە بۆ دەروونی بەدخواز و نە بۆ هیچ شتیک دانانیت. بەلام لەم رۆژگارەدا کە چەمکە کانی "سروش" بەسەر بیروبۆچوونە کانی خەلکدا زال بوون و، دەروونە بەدخوازە کانی وەک فیرەو نیان لێ هاتوو، بە تایبەت ئەوانەى کە ئامادەیی ئەوەیان تێدا بە "نەفسی خۆیان" لە بریی خوای گەورە بپەرستن، نەخوازە لالە سەردەم و کاتیکدا کە لەخۆبایی بوون و خۆپەرستی فووی تێ کراوە، تارادەبە کیش خەلکی بەدیھینەر و دواڕۆژیان لە بیر چوووەتەو... بێ گومان باسکردنی "وحدة الوجود" ئالەم سەردەمەدا و بۆ ئەو جۆرە کەسانە - پەنا بە خوا - دەروونی بەدخوازی ئەوانە لە رێ دەتازینیت. تەنانەت ئەوانە لەم رێیەو هیندە لە خۆیان بایی دەبن کە ئیتر دەروونیان جینی هیچ شتیکی تری تێدا نەبیتهو!

زیانی سێهەم:

ئەم مەشرەبە هەندێ بیروبۆچوونی ئەوتۆ لە مەزھەبە جەننی دەھیلنیت کە شایانی "پنۆستی بوون" ی زاتی شکۆمەندی خواوەند نییە، کە زاتیکە دوورە لە ناتەواوی و نەنگی و ئالوگۆر و لەت بوون و جینی گرتن و، ئەو شتانەى کە هەر گیز او هەر گیز لە گەل ئەو خاوینییەى زاتی خوای گەورەدا ناگۆننیت. بۆیە ئەم مەشرەبە - بەم بۆنەو - دەھیت بەھۆی چەند تەلقینیکی بەتال و ناپەرەوا.

بەلێ، ئەو کەسەى لە بارەى "وحدة الوجود" ئەو دەدوینت، دەبێ بە هزر و بیری خۆی لە زەوی ئەو بەرەو ئاسمانە کان بەرز بپێتەو، سەر جەمی بوونەوەرەن لە پشت سەری خۆیەو بە جینی بەھیلنیت و، روانینی تەنھا ئاراستەى عەرشى بلند بکات و لە حالەتی نوقم بوون (ئیسٹیغراق) دا بوونەوەرەن بە "نەبوو" دانینیت.

ئەو کاتە بە "ھیزی ئیمان" دەتوانینت بینیت کە: ھەموو شتیک راستەو خۆ لە خواوەندی تاك و تەنیاوہیە.

دەنا ئەو کەسەى لە پشتی ئەم بوونەوەرەن ئەو پراوەستاو و لەویوہ بۆیان دەروانینت و، ھۆکارە کان لە بەردەمی خۆی دا دەبینیت و، لە زەوی ئەو تەماشای دەکات. لەوانەى لە "کاربگەری ھۆکارە کان" دا نوقم بینت و بکەوینتە ناو زەلکاوی "سروش" ئەو.

بهلام ئەو کەسەى کە وەك جەلالەددینی رۆمى^(۱) بە فیکر و بیر بۆ عەرشی مەزن سەردە کەوینت، دەتوانی بلیت: "گوئی رابگرە و دەرگای بیستنت بکەرەو، چونکە ئەو شتەى کە لە حەق تەعالا دەبیستت، دەشتوانیت لە هەموو کەسینکی بیستت" ..

دەنا ئەو کەسەى کە نەتوانیت وەك ئەو بۆ ئەم پلە بڵندە بەرز بیتهو، و سەرجهەم بوونەوەرەن لە عەرشەو تافەرەش بە وینەى چەند ئاوینەیهك نەبینت بۆ تیارەو شانەوێ بوونەوەرەن، گەر پێی بلیت: "گوئی لە هەموو شتیک رابگرە، چونکە گوفتاری خوای لێ دەبیستت" ئەو گرفتاری چەندەها بۆ چوونی بەتال و نارەوا و دزی حەقیقەت دەبیت، وەك ئەوێ لە ناوەرۆك و مەنادا لە عەرشەو بەرەو فەرەش کەوتیته خوارەو!

﴿قُلِ اللَّهُ تَمَّ ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ (الأنعام: ۹۱).

ما للتراب ولرب الأرباب!؟

سبحان من تقدس عن الأشباه ذاته، وتنزهت عن مشابهة الأمثال صفائه،
وشهد على ربوبيته آياته، جلَّ جلاله ولا إله إلا هو.

سەعیدی نوورسی

(۱) مولانا جەلالەددینی رۆمى لە شارى (بەلەخ) لە دایك بوو و لە شارى (قۆنیه)ش كۆچى دواى كردوو. لە نیوان ساله كانی: (۶۰۴-۶۷۲ك/۱۲۰۷-۱۲۷۳ز)دا ژیاوه. لە فیهى حەنەفى و سەرجهەمى زانستەکانى رۆژگارى خۆى دا زانایەكى بەناوبانگ و بەتوانا بوو، دواى وەفاتی باوکی لە سالی (۶۲۸ك)دا لە چوار قوتابخانەى شارى "قۆنیه"دا دەرسى وتووێتەو. پاشان رێبازى تەسەووفى گرتووێتەبەر و (شەمسى تەبیرى) لەم بوارەدا رابەری کردوو. پاشان تەریقەتى "مەولەوى"ى دامەزراندوو. گەلى بەرهمى دواى خۆى بەجێهێشتوو، وەك (فیه ما فیه، دیوان شمس تیریزى، دیوان کبیر) بەلام بەناوبانگترینان (مەسنەوی مەعنى)یە کە بیست و شەش ھزار بەیتی شیعەرە بە زمانى فارسى و، بۆ چەندین زمانى جیھانى وەرگیراوه و بوو بەھۆى بۆ بوونەوێ ناوبانگى مولانا لە سەرتاسەرى جیھاندا. بۆ زانیى درێژەى ژيانى پروانە: (مولانا جلال الدين الرومى في حياته وشعره، تأليف: الدكتور محمد عبدالسلام الكفافي، دار النهضة العربية، بيروت، ۱۹۷۱) ھەرۆھا بەرگى یەكەمى: (رجال الفكر والدعوة في الإسلام) نووسینی خوالیخۆشبوو (السید أبو الحسن الندوی). (وەرگیر)

وهلامی پرسیارٹک

ئەو ھەندە کاتی پێویستم بە دەستەوہ نی یە کہ بەراوردیک لە نیوان بیروبۆچوونەکانی ھەریەک لە: "مستەفا صەبری"^(۱) و "موسا باکۆف"^(۲) دا بکەم. بەلام ھێندە دەتیم کہ: یەکیکیان زیاد لە پێویست رۆچووہ و ئەوی تریشیان ھەندئێ حەقیقەتی پشتگوئی خستووہ. چونکە ھەرچەندە "مستەفا صەبری" لەچاو "موسا باکۆف" دا لە بەرگری یەکانی دا لەسەر حەقە، بەلام مافی شکاندنێ کہسی مھیندینی کورپی عەرەبی نی یە، کہ یەکیکە لە کہسیتی یە دەراسا کانی زانستە ئیسلامی یە کان.

بەئێ، مھیندینی کورپی عەرەبی بۆ خۆی وەرگیراوە و لەسەر رێی ھیدایەتە، بەلام لە ھەموو نووسراوەکانی دا رابەر و رێ نیشانەدەر و پیشەنگ نی یە بۆ خەلکی، چونکە زۆربە ی جار بە بێ رەچاوە کردنی میزانی راستی یەکانی شەرع ھەنگاوە دەنیت، بە ییچەوانە ی قاعیدە و دەستورەکانی ئەھلی سوننەت رەفتار دەکات، و ھەندئێ لە گوفتارەکانیشی بە روالەت گومرایی دەگەینیت، ھەرچەندەش خۆی لە گومرایی بەری یە. چونکە ھەندئێ جار گوفتار لە روالەتدا بە "کوفر" دەردەکەوێت بەلام خاوەنە کہی بە "کافر" دانانریت..

جا "مستەفا صەبری" ئەم خالانە ی رەچاوە کردووہ، بۆیە لە پشتگیری کردنی دا بۆ قاعیدە و دەستورەکانی ئەھلی سوننەت "ھەندئێ شتی پشتگوئی خستووہ و دووچاری تەفریط" بووہ.

(۱) مستەفا صەبری (۱۸۶۹-۱۹۵۴) شیخوئیسلامی دەولەتی عوسمانی بووہ، بەرەنگاری بزوتنەوی کہمالیستی کردووہ. پاشان کۆچی کردووہ بۆ میسر. گەلێ کتیبی دانارە کہ گرنگترینیان بریتی یە لە: "موقف العقل و العلم والعالم من رب العالمين و عبادہ المرسلين". (وەرگیر)

(۲) "موسا جاروللا باکۆف" تورکستانی و قازانی یە، و شیخوئیسلامی دەولەتی روسیای قەیسەری بووہ. ماوہیک بۆ مەبەستی رزگار بوون لە رژیمی قەیسەری پشتی شۆرشێ بەلشەفیککی گرت، بەلام دوایی راستی ئەو شۆرشە ی بۆ دەرکەوت، چەندین جار بەند کرا. بە زۆر ولاتدا گەراوە، و نزیکە ی سەد و بیست کتیبی لە بابەتە جۆراو جۆرەکانی ئیسلامدا دانارە، و را و بۆچوونەکانی رۆکاری نوێخوازی و سەر بەستی یان لەخۆ گرتووہ. گرنگترین بەرھەمەکانی بریتی یە لە: "الوشیعة فی نقض عقائد الشیعة". لە قاہیرە کۆچی دوایی کردووہ. (وەرگیر)

به لام "موسا باکوف" به بۆنه‌ی ئەو بیروبۆچوونانە‌ی خۆیه‌وه که شان به شانی شارستانی‌یه و زۆر به توندی لایه‌نی نوینخوازی ده‌گرت، ئەوا گەلسی جار به هه‌له‌دا ده‌چیت، چونکه هه‌ندئ له راستی‌یه کانی ئیسلام به چه‌ند ته‌ئویلیکی هه‌له‌ ده‌ستکاری ده‌کات و، که سیککی و هه‌رنه‌گیراوی وه‌ک "ئه‌بولعه‌لای مه‌عه‌رری" ده‌خاته ئاستیکی به‌رزتر له هی زانیانی لیکۆله‌ری ئیسلام و، زیاد له پیویست له لایه‌نگرتنی توندوتیژی‌دا بۆ ئەو مه‌سه‌لانه‌ رۆچووه که محیدینی عه‌ره‌بی تیاپاندا پیچه‌وانه‌ی ئەه‌لی سوننه‌تی کردووه و، له‌گه‌ل بیروبۆچوونه‌ کانی ئەمدا‌یه‌ کیان گرتووه.

شیخ محیدین خۆی وتوویه‌تی:

"تحرم مطالعة کتبا علی من لیس منا".

واته: خۆیندنه‌وه‌ی کتیبه‌ کاغان حه‌رامه‌ له‌و که‌سانه‌ی شاره‌زای مه‌قامی ئیمه‌ نین. به‌ئێ، خۆیندنه‌وه‌ی کتیبه‌ کانی شیخ محیدین، به‌ تایبه‌ت ئەو مه‌سه‌لانه‌ی که له "وحدة الوجود" ده‌دوین، له‌م سه‌رده‌مه‌دا زیانی هه‌یه.

سه‌عیدی نوورسی

* * *

بسم الله الرحمن الرحيم

کاتی له په‌نجه‌ره‌ی به‌ندیخانه‌وه و له چاویلکه‌ی "بیر کردنه‌وه‌م له دوا‌رۆژ و نیگه‌رانیم بۆ ئاینده" سه‌یری پیکه‌نینه‌ گریانه‌ینه‌ کانی مرۆقم ده‌ کرد له فیستیقالتی ره‌نگینی شه‌ودا، یه‌ کسه‌ر له به‌رده‌م بینینی ئەندیشه‌مدا ئەم بارودۆخه‌ی خواره‌وه‌م لێ ده‌ر که‌وت:

وه‌ک ئەوه‌ی له‌ سه‌ر شاشه‌ی سینه‌مادا بارودۆخه‌ کانی ژیا‌نی ئەو که‌سانه‌ ده‌بینریت که ئیستا له‌ ناو گۆره‌ کانیاندا پاکشاون..

به‌ هه‌مان شیوه‌ منیش ته‌رمی بزۆک و جوولای‌وه‌ی ئەو خاوه‌ن گۆرانهم له‌ پێش‌چاوی خۆمدا بینی که له‌ ئاینده‌یه‌ کی نزیکدا ده‌مرن و ده‌رۆنه‌ ناو گۆره‌ کانیان! بۆیه‌ نازار و هه‌ستی بیزاری سه‌ریان تیکردم و بۆ‌حالی ئەوانه‌ی، که ئیستا له‌ پیکه‌نیندان، دامه‌ پر مه‌ی گریان!

پاشان سه‌ردانی ژیریی خۆمم کرد و له "حه‌قیقه‌ت" م پرسی: ئەم ئەندیشه‌یه‌ چی‌یه‌؟!

"حه‌قیقه‌ت" وه‌لامی دامه‌وه‌ که:

پینچ کەس لەو پەنجاکەسە بەدبەختانە ی کە ئیستا وایدە کەنن و لە خۆشی و شادمانیدان، دوا ی پەنجاکەسە تر دەبینیت پیر و پە ککەوتەن و، پشتیان چەمیوەتەو و، تەمەنیشیان خۆی لە حەفتا ساڵ داو!

چل و پینچ دانە کە ی تریشیان لەناو گۆرە کانیاندا لەشیان شی دەبیتەو و دەبنەو بە گل!

کەواتە ئەو روخسارە جوان و پینکەنینه شادمانانە، دوا یی هەلەدە گەرنەو و پینچەوانە دەبنەو! خۆ بەی دەستووری "کل آت قریب"^(۱) بینینی ئەو شتانە ی کە لەمەولا دین، وە ک ئەو ی ئیستا هاتین و روویان داویت، کارینکی حەقە و راستیی لەخۆ گرتووە. کەواتە ئەو شتانە ی بینین، هەموویان راستین و هیچیان ئەندیشە نین.

جا مادەم ئەو پینکەنینه غەفلەت ئامیزانە ی دنیا، تیکرا کاتی و لەناو چوون و، ئەم چەشنە حالەتە ئازار بەخش و گریان هینەرانیان لە خۆدا شاردووەتەو، ئەو دەبی تەنها بەک شت هەبیت "دل" ی مرۆفی بەدبەختی عاشقی "هەمیشەیی" خۆش بکات و، شادمانی بە "گیان" ی شەیدا و تەمەرزۆی "مانەو" و "نەمری" ی ئەو بێخەشیت، کە ئەویش بریتی بە لە گەمە و گالته و گەبی خاوین و چەند دلخۆشی و شادمانی بەک کە لە چوارچیوە ی شەرعدان و بەهزی پادا شتە کەشیانەو "مانەو" بە دەست دەهینن، هاو دەم لە گەل شوکرانە بژیری بە کدا کە بە دلنیایی و دل بیداری و دوور لە بێ ئاگایی ئەنجام بدریت. جا بۆ ئەو ی رۆژانی جەژن "بێ ئاگایی" لەناو دەروونە کاندایەرە نەسینیت و پاشان مرۆف لە باز نە ی شەرە دەرنە کات، فەرموو دە پیرۆزە کان گەلنی هاندانی زۆر و بەهیزیان تیدایە لە سەر شوکرانە و یاد ی خوا ی گەورە لەو رۆژانە دا. چونکە بەم کارە نیعمەتە کانی: "خۆشی" و "شادمانی" دەبن بە شوکرانە بژیری بە کێ ئەوتۆ کە نیعمەت زیاد و بەر دەوام بکات، چونکە "شوکر" نیعمەت زیاد دە کات و، بێ ئاگایی نایهیلت و لای دە بات.

سە عیدی نوورسی

(۱) رواه ابن مردويه عن ابن مسعود مرفوعاً وموقوفاً، وروى البيهقي في الأسماء والصفات عن أبي شهاب مرسلاً. (كشف الخفاء ۲/۱۱۴). (وەرگێر - لە چاپی عەرەبی "اللمعات" هەو).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یه کینک له سه رنجه کانی نایه تی پیروزی:

﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ۵۳).

ههروههها فهرموودهی پیروزی: "أَعْدَىٰ عَدُوِّكَ: نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنبَيْكَ"^(۱).

به لئی، ئەو که سهی که دهروونی به دخوازی پاکژنه کراوی خۆی خوش بویت و لیبی رازی بییت، له راستی دا هیچ که سیکی تری خوش ناویت. ته نانهت ئە گهر خۆشهویستی بهرامبر که سیکی تر ده بریت، ئەوا له ناخی دلیهوه خۆشی ناویت و، له وانیه تهنها له بهر بهرژه و هندی یه کانی و ئەو سوودهی لیبیهوه چاوه رینی ده کات، ئەو خۆشهویستی یه له روودا بنوینیت!

ئەو مروقهی که ئەمه حالیه تی، هه میسه له هه و لئی ئەوه دایه خۆی لای خه لکی خۆشهویست بکات و په زامه ندی یانی ده ستگیر بییت و، له م پیناوه شدا هیچ قسوور و ناته و او ی یه ک بۆ خۆی دانانیت، به لکو به چه شنی پاریزهر (محامی) یکی دلسوز بۆ مه بهستی "ته بریه بوون" بهر گری له خۆی ده کات و، به چهندهها موباله غه به لکو درۆ و ده له سهش به شان و بالی خۆی دا ده خوینیت، تا کو له هه موو نهنگی و ناته و او ی یه ک پاک ی بکاته وه، تا ده یگه یه نیته راده ی ته قدیس کردن.

به لکو به وه شه وه رانا وه ستی و له وهش زیاتر پینی لئی راده کیشیت، تا ده یگه یه نیته ئەوهی ناوه روکی ئەم نایه ته ی تیدا بیته دی که ده فهر موئی:

﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ﴾ (الفرقان: ۴۳).

(۱) "أعدى أعدائك نفسك التي بين جنبيك"، رواه البيهقي في الزهد بإسناد ضعيف وله شاهد من حديث أنس.. والمشهور على الألسنة: أعدى عدوك.. إهـ (كشف الخفاء ۱/ ۴۳) قال العراقي في تخریج الإحياء (كتاب عجائب القلب): أخرجه البيهقي في كتاب الزهد من حديث ابن عباس، وفيه محمد بن عبد الرحمن بن غزوان أحد الوضاعين. إهـ وقال الزبيدي في شرح الإحياء ۲۰۶/۷ تعقياً على العراقي: ووجدت بخط ابن حجر ما نصه: وللحديث طرق أخرى غير هذه من حديث أنس. (وهو غير - له چاپه عه ره بی یه که ی "اللمعات" وه).

ئىتر ئەو كاتە زىللەى يەك ئە دواى يە كى ئەم ئايەتە دەچىزىت و، بەرامبەر بەو مەدح و ستايشەى كە بۇ خۇى رەواى دەبىنى، خەلكى پىشتى لىئ ھەلدە كەن و.. بەرامبەر بەو ھەش كە خۇى لای خەلك خۇشەوېست دە كىرد، رەزای لایان قورس دەبىت و، لە ئەنجامدا پىچەوانەى مەبەستە كانى خۇى دىئە رىئى!

ئەمە سەرەراى ئەو ھى كە بە بۇنەى رىياكارى لىئ ھەو كىردەوانەدا كە بۇ دوا رۇژ دە كرىن، ئىخلاسىش لە دەست دەدات و، لە بەردەم ھەست و ھەوا و ئارەزووە كانى دا، كە پاشەرۇژ نایىن و بىر لە ئەنجامە كان ناكەنەو و تەنھا حەزىان لە تام و لەزەتى كاتىبى ئىستاپە، ئەم لە بەرامبەر يانەو دەستەپاچە دەمىتت. بەلكو ھەوا و ئارەزووە سەر لىئ شىوئىنە كانى بۇ جۇرەھا كارى وا ھانى دەدەن كە لەبەر لەزەت وەر گرتى لە چىزىكى كەمى يەك سەعاتى، سالىكى تەواو بەلكو لەوانەى دە سالى رەبەقىش لە بەندىخانە كاندا تەمەن بباتە سەر و، بەو جۇرە سزای دادگەرانەى خۇى بچىزىت..

ھەموو ئەمانەشى لە پىناوى دامر كاندى گىانى تۆلەسەندەنەو و، ئارەزووى لەخۇبايى بوون - كە خولە كىكىش ناخايەنىت - دىئە رىئى.

ئەو مرقۇفە لەمەدا ھەك ئەو منالە نەقامە واىە كە نرخی ئەو جزمەى قورئان نازانىت كە دەرسى تىدا دەخوئىت و، دەچى بە پارچە شىرىنى يە كى دە گۆرپتەو. ئەمىش كىردەو چاكە كانى، كە لە ئەلماس بەنرختن، بە چەند شتىكى بىئ نرخی ھەك شووشە وردەيان دە گۆرپتەو، كە برىتىن لە: ھەست و ھەوا و ئارەزوو و لەخۇبايى بوون.

دىارە بەم كارەشى زىانىكى گەلى مەزن دە كات، لە شتىكدا كە دەبوو قازانجى زۆر و باشى بىكرادى!

اللهم احفظنا من شرّ النفس والشيطان ومن شرّ الجن والإنس.

پر سیار:

چون "مانه وهی همیشهیی" له بهندیخانهای دۆزه خدای، به سزایه کی داد گه رانه داده نریت، بۆ "تاوانی کوفر" یك كه له زه مانیککی کورتدا کراوه؟

وه لام:

تاوانی "کوشتن" که له یهك خوله کدا نه بنجام ده دریت، به حهوت ملیۆن و ههشت سهه و ههشتاو چوار خولهك "به ندکردن" سزای بۆ داده نریت، له و پرووه وه که سال له سنی سهه و شهست و پینچ رۆژ پینکدیت. جا نه گه ر ئه م سزایه به لای مرۆفه وه یاسایه کی داد گه رانه بیت، ئه وای به پینی ئه م یاسا داد گه رانه یه ی مرۆف: که سیک بیست سالی ته مهنی به کافری بیاته سهه و به کافریش بمریت، شایسته ی به ندکردنیکه که په بنجاو حهوت ترلیۆن و دووسهه و یهك ملیار و دووسهه ملیۆن سال بنجایه نیت! له و پرووه وه که خوله کیکی ماوه ی کافری بون به رامبهه هه زار تاوانی "کوشتن" داده نریت. دهشتوانریت له مه وه پرووی پیکه وه گونجانی ئه م تاوانه له گه ل داد گه ریی ئه و فه رمایشته ی خوا ی گه وره دا بز انریت که ده فه رموی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ (البینه: ۸).

نهینیی په یوه نیدی نیوان ئه م دوو ژماره ته وای له یه کتر دووره له وه دایه که: هه ریهك له تاوانی "کوفر" و "کوشتن" پرووخاندن و کاولکاری و ده ستریزیی کردن بۆ سهه خه لکی و کاریگه ریشیان که سانی تر ده گریته وه، چونکه تاوانی "کوشتن" که له یهك خوله کدا نه بنجام ده دریت، به پینی رواله تی حال به لای که مه وه پازده سالی ژبانی کوژراوه که له ناو ده بات، بۆیه له بریی ئه و ماوه یه بابای قاتل به ند ده کریت. ئنجا ته نها یهك خوله کی تاوانی "کوفر" یش که بریتی یه له: ئینکاری هه زارویهك ناوی جوانی خوا ی گه وره و.. ناشیرین کردنی نه خشنیگاره ناوازه کانی ئه و ناوانه و.. ده ستریزیی کردن بۆ سهه مافی بوونه وه ران و.. ئینکاری کردنی که مالاتیان و.. به درۆ خسته وه ی به لگه له ژماره به ده ره کانی وه حدانییهت و.. وه رنه گرتنی شایه تیدانی ئه و به لگانه.. یهك خوله کی تاوانی "کوفر" که ئه مه ناوه رۆ که که یه تی، مرۆفی کافر بۆ زیاتر له هه زار سال ده هاویته بنکی "أسفل سافلین" وه وه، له فه رمایشتی: ﴿خَالِدِينَ﴾ ی خوا ی گه وره دا به ندی ده کات!

سه عیدی نوورسی

یه ککه و تینیکی ناسکی پر له واتا:

ماددهی ژماره (۱۶۳) ی قانون، که قوتاییانی نووری پی تاوانبار ده کریت و، له ری یهوه داوای سزادانیان پیش چاوی دادگا ده خریت، ئەم ژماره یه له گه ل ژماره ی ئەو ئەندامانه ی په رله ماندا یه ک ده گریتسه وه که ره زامه ندی یان نواند له سه رلائیه یه کی په رله مان که تایهت بوو به به خشین سهدوپه نجا هه زار لیره بو بنیاتانی قوتابخانه ی دانهری "په یامه کانی نوور" که ژماره یان ۱۶۳ نوینهر بوو له نیوان دووسه د نوینهری ئەنجومه نی نه ته وه بی تور کیدا!

جائهم ته و افوقه له و اتادا ده لیت: ئیمزا کردنی سهد و شهست و سنی نوینهری حکوومه تی کۆماری، له رووی ریزلینان و سه رسوورمانه وه به رامبه ر به خزمه تگوزاری یه کانی دانهری ئەو په یامانه، بی گومان حوکمی مادده ی ژماره (۱۶۳) سه بارهت به و دانهره به تال ده کاته وه!

ههروه ها یه کیکی تر له و ته و افوقه ناسک و خاوه ن و اتایانه ئەوه یه که: گرتنی دانهری "په یامه کانی نوور" و قوتاییانی: له بهرواری ۲۷/نيسانی/۱۹۳۵ د ۱۹۳۵ بوو. که چی بریاری دادگا سه بارهت به وان له بهرواری ۱۹/ئابی/۱۹۳۵ د ۱۹۳۵ بوو. واته دوا ی سهد و پازده رۆژ. خو ئەم ژماره یه ش له گه ل ژماره ی کتیه کانی په یامی نوور دا یه ک ده گریتسه وه که سهدوپازده کتیه ب و سهد و بیست و هه شت په یامیان له خو گرتسه وه. ههروه ک له گه ل ژماره ی ئەو سهدوپازده قوتاییانه ی نووریشدا یه ک ده گریتسه وه که تاوانبار کراون و، بو مه بهستی لیپرسینه وه و لیکۆلینه وه گیران و بهند کران.

جائهم ته و افوقه به لگه یه له سه ر ئەوه ی که ئەو موسیبه ته ی دانهری په یامه کانی نوور و قوتاییانی دوو چاری بوون، ته نها به ده ستیکی چاودیری خوی پی ریک ده خرین^(۱).

(۱) جینی سه رنجه که یه که م جار هه ندیک له قوتاییانی نوور ده ستگیر کران له بهرواری ۲۵/نيسانی/۱۹۳۵ د ۱۹۳۵ بوو، ژماره ی ئەوانه ش که به بریاری دادگا تاوانبار کران (۱۱۷) کهس بوو، چونکه ناوی دوو که سیان دوویات بوو یه وه! به مه ش ژماره ی ئەو (۱۱۷) قوتایی یه له گه ل ژماره ی رۆژه کانی گرتیاندا یه ک ده گریتسه وه که (۱۱۷) رۆژ بوو، له بهرواری گرتنی ئەو چه ند قوتایی یه وه تارۆژی بریاری دادگا! ئەم ته و افوقه ش نه رم و نیانی یه کی تر ئاوتیه ی ته و افوقه کانی پیشوو ده کات. (دانهر)

سه‌رنجی بیست و هه‌شتمی

بریسکه‌ی بیست و هه‌شتم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿۸﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ﴿۹﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿۱۰﴾﴾ (الصافات: ۸-۱۰)

﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ ﴿۵﴾﴾ (الملك: ۵)

وا به بۆنه‌ی ئیعتزازیکه‌وه که له لایهن گومراییانه‌وه و له شیوه‌ی په‌خنده‌دا ناراسته ده کریت، سه‌رنجیکی گرنگی نیوان سه‌رنجه‌کانی ئەم ئایه‌تانه و ئایه‌ته‌کانی تری هاوچه‌شنیان روون ده‌کهینه‌وه.

ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزانه‌ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که:

جاسووسه‌کانی جیننی و شه‌یتانه‌کان، به‌دزی‌یه‌وه‌گویی له‌هه‌والی ئاسمانه‌کان ده‌گرن و، له‌ویوه‌هه‌والی غه‌یبی بۆ کاهین و ماددی‌یه‌کان و ئه‌وانه‌ده‌هیننه‌وه‌که‌له "تحضير الأرواح" دا‌کار ده‌که‌ن. به‌لام‌له‌کاتی سه‌ره‌تای نازل بوونی وه‌حی‌دا و بۆ‌ئه‌وه‌ی هیچ شتی‌ک وه‌حی نه‌ئالۆزینی‌ت و کاری تی نه‌کات، ریی له‌م هه‌واله‌هینان و جاسووسی‌یه به‌رده‌وامه‌ی ئه‌و جاسووسانه‌گیرا و، له‌جاران زیاتر به‌تیره‌ستیره‌کان (الشهاب) تیره‌باران کران.

وا له‌م باره‌یه‌وه - زۆر به‌پوختی - وه‌لامی پرسیارنکی یه‌کجار گرنگی سنی لقی ده‌ده‌ینه‌وه.

پرسیار:

مرۆف و له‌م ئایه‌تانه‌ی سه‌ره‌وه‌ده‌گات که: بۆ‌مه‌به‌ستی سووسه‌کردن و وه‌رگرتنی هه‌والی غه‌یبی، تنانه‌ت له‌رووداوی جوزئیشدا، بگره‌له‌رووداوه‌که‌سی‌یه‌کانیشدا، جاسووسی شه‌یتانه‌کان خۆیان ده‌گه‌یه‌ننه‌مه‌له‌که‌تی ئاسمانه‌کان، که‌تابلیی دورن و، هه‌موو شه‌یتانی‌ک ده‌توانی‌ت له‌هه‌ر جینگایه‌که‌وه‌به‌هویت به‌چینه‌ناو ئاسمانه‌کان و

ئەگەرچی بە شیۆه یەکی پچر پچریش بێت گۆئی لەو هەواتە بگریت و بیهینتەو بە زەوی.. جا ئەم واتایەکی که لەم ئایەتە پیرۆزانەووە وەر دەگیریت، ژیری و دانایی قبوولی ناکەن و وەری ناگرن..

پاشان هەندیک لە پیغەمبەران که خواوەنی پەیمان و ئەولیاکانیش که دارای کەرامەتن، بە دەقی ئایەت: بەروبوومە کانی ئەو بەهەشتیان که لە سەر ووی ئاسمانە بەرزەکانەووە بە چەشنیک دیتە دەست وەك بلیی لە شوینیکی نزیکەووە وەری بگرن و، هەندێ جاریش لە نزیکەووە بەهەشت دەبینن..

خۆ ئەم مەسەلەیش ئەوپەری دووری لەوپەری نزیکیدا دەگەیهینت، بە چەشنیک که لە ژیری ئەم سەر دەمەدا جیی شتی واییتەووە..

پاشان باسکردنی حالت و پروداوینکی جوزئی که سیککی جوزئی لای "هاوودەمانی بلند"ی ئاسمانە بەرز و یە کجار فراوانە کان، لە گەل کاری بەرپۆ بەردنی ئەم گەردوونەدا ناگونجیت که بەوپەری دانایی بەرپۆ دەبریت..

ئاشکراشە که ئەم سنی مەسەلە یە لە حەقیقەتە ئیسلامی یە کان دەژمیرین؟!

وہلام:

یە کہم:

ئایەتی پیرۆزی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ ئەووە دەگەیهینت که جاسووسی شەیتانە کان بۆ مەبەستی سووسە کردن، هەولێ سەر کەوتن بەرەو ئاسمانە کان دەدەن. بەلام بە ئەستێرە کانی ئاسمان لەوێ دەردە کرین.

لە وەتە پازدەهەمدا زۆر بە ریکوپینکی لەم مەسەلە یە دواوم و، بە چەشنیک چەسپاندوومە که قەناعەت بە سەر سەخت ترین کەسی ماددیش بیهخشیت، بە لکو پینی رازی بێت و ناچاری بکات بێ دەنگ بێت. ئەویش لە رپی حەوت پێشە کیی گومان پری ئەوتوووە که وەك حەوت پلە وان بۆ سەر کەوتن بەرەو تیگەبشتن لەم ئایەتە پیرۆزە. دووہەم:

بە غوونە یەك ئامازە بۆ ئەم سنی حەقیقەتە ئیسلامی یە دە کەین که وای گومان دەبریت لە ژیری یەووە دوور بن. تاکو لەم رپی یەووە لە زەینە کورت و تەسکە کانەووە نزیکیان بخەینەووە: وادابنی فەرمانگە ی "سەربازی"ی حکوومە تیک که وتییتە خۆرە لاتی ولات و، فەرمانگە ی "دادگەری"شی لە خۆرئاوا و، فەرمانگە ی "پەرورە دە و زانستە کان"یش لە

باکوور و، فەرمانگه‌ی "کاروباری ئاینی"ش (مه‌شیه‌خه‌ت) له باشوور و، فەرمانگه‌ی "کارمهنده ئیداری"یه کانی‌ش له ناوه‌راستی ولاتدا بیټ... هتد.

جا هه‌ر چه‌نده ئه‌م فەرمانگانه‌ی حکوومه‌ت ئاوا له یه‌کتزی یه‌وه دوورن، که‌چی گه‌ر له رپی ته‌له‌فۆن و ته‌لگرافه‌وه په‌یه‌ه‌ندی ته‌واوه‌تی به‌یه‌که‌وه بکه‌ن، ئه‌وا سه‌رانسه‌ی ولات وه‌کو ته‌نها یه‌که فەرمانگه‌ی لئی دیت که فەرمانگه‌ی دادگه‌ری، یان سه‌ربازی، یان ئاینی، یان ئیداری یه... هتد.

نموه‌یه‌کی تر: هه‌ندی جار رپی ده‌که‌ویت که چه‌ند ولاتیکی جیا‌جیای خاوه‌ن پایته‌ختی جیا‌وا، پیکه‌وه و به‌چه‌ند ده‌سته‌لاتیکی جیا‌جیا له مه‌مله که‌تیکدا به‌شداری ده‌که‌ن، له‌رووی به‌رزه‌وه‌ندی یه‌ئیس‌تیعماری یه‌کانیان له‌و ولاته‌دا، یان له‌به‌ر ئیمتیازی تایه‌تی یان له‌وئی‌دا، یاخود له‌رووی مامه‌له‌ی بازرگانی و شتی تریشه‌وه..

جا هه‌موو یه‌کیک له‌و حکوومه‌تانه له‌رووی ئیمتیازه‌کانی خۆیه‌وه له‌و ولاته‌دا په‌یه‌ه‌ندی یه‌کی تایه‌تی به‌هاولاتی‌یانی ئه‌و ده‌وله‌ته‌وه ده‌بیټ. خۆ هه‌ر چه‌نده ئه‌و هاولاتی‌یانه یه‌که ره‌عیه‌ت و یه‌که نه‌ته‌وه‌ن، که‌چی مامه‌له‌کانی ئه‌و حکوومه‌ته جیا‌جیا و یه‌که‌جار دووران له‌یه‌که به‌یه‌کی هه‌موو ماتیکی ئه‌و ولاته‌دا کاریک ده‌کات له‌یه‌کتزی نزیکیان بخته‌وه و به‌ر یه‌کتز بکه‌ون. ته‌نانه‌ت له‌هه‌موو مرؤفیکیشدا به‌شداری ده‌که‌ن، به‌را‌ده‌یه‌که که مه‌سه‌له جوزئی یه‌کانی ئه‌و ولاتانه له‌بازنه جوزئی یه‌کانیاندا ده‌بیرن که خاله‌کانی به‌ر یه‌که که‌وتن و لیک نزیکبوونه‌ه‌یانه له‌وئی‌دا، بی ئه‌وه‌ی هه‌موو یه‌کیک له‌و مه‌سه‌له جوزئی‌یانه‌ش له‌بازنه کوللی یه‌که وه‌ر بگیریت. به‌لام کاتی که له‌و مه‌سه‌له جوزئی‌یانه ده‌کوئنه‌وه به‌جۆریک لییان ده‌دوین که وه‌که بلیی له‌فەرمانگه کوللی یه‌که وه‌ر گیرابن، له‌به‌ر په‌یه‌ه‌ندی ئه‌و باه‌ته جوزئی‌یانه به‌یاسا هه‌مه‌کی یه‌کانی ئه‌و بازنه کوللی یه‌وه و، شیوه‌یه‌کیشیان ده‌دریتی که ده‌لیی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه له‌بازنه‌ی کوللی یه‌که‌دا خراوه‌ته به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه!

به‌م جۆره و له‌به‌ر رووناکیی ئه‌م دوو نموونه‌یه‌دا ده‌لین:

مه‌مله‌که‌تی ئاسمانه‌کان، که له‌رووی مه‌لبه‌ند و پایته‌خته‌وه تابلیی له‌یه‌کتزی یه‌وه دوورن، دارای چه‌ندین ته‌له‌فۆنی مه‌عنه‌وین که به‌ره‌و دلی خه‌لکی له‌مه‌مله‌که‌تی زه‌وی‌دا راکیشراون. ئه‌مه‌جگه له‌وه‌ی که جیهانی ئاسمانه‌کان به‌ته‌نها سه‌ره‌رشتی کردنی جیهانی ماددی‌یان له‌هسته‌وه‌نراوه، به‌لکو له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا سه‌ره‌رشتی "جیهانی ئه‌رواح" و "جیهانی مه‌له‌کووت"یش ده‌که‌ن، بۆیه جیهانی

ئاسمانە كان لە پرووێه كەووە و لە ژێر پەردەوێه دەوراندەوێه جیهانی بێنراو (شەھادە)ی داووە..

ھەر وەھا بەھەشتیش كە یەكێكە لە جیهانە باقی یە كان و خانە ی مانەو، ھەر چەندە تابلیتی دوورە، كە چى بە چەشنێكى نوورانی بازنە ی تەسەر پروفاتی فراوان بوو و لە ژێر پەردە ی جیهانی بێنراو دا بەرەو ھەموو لایەك بلاو بوو تەو.

ئنجە ھەر چەندە مەلەبەندە كانی ئەو ھەستانەش جیا جیا یە كە كردگاری شكۆمەند و دانا بە دانست و توانستی خۆی لە "سەر" ی مرۆفدا دایناون، كە چى ھەریە كەیان بەسەر ھەموو جەستە دا زالە و سەرانسەری جەستە لە ناوەندی بازنە ی تەسەر پروفی دا یە.

جا گەر دوونیش، كە مرۆفێكى یە كجار گەرەبە و ھەزاران جیهانی وەك بازنە ھاوچەق و لە ناو یە كە كانی لەخۆ گرتوو، بە ھەمان جۆرە..

ئەو تائەو بارودۆخ و پرووداوانە ی كە لەو جیهانانە دا پروو دەدەن، لە پروو جوزئییات و كولییات و تایبەتكارى یە كان و گەرەبە ی ئەو پرووداوانەو، ھەموو دەبێنرێن و لە بەرچاودان.

بەو واتایە ی كە ھالەت و پرووداوە جوزئی یە كان لە شوێنە نزیك و جوزئی یە كانەو دەبێنرێن، كە چى پرووداوە كۆللی یە كان و كاروبارە مەزنە كان لە مەقامە كۆللی و گەرەبە كانەو دەبێنرێن.

بەلام ھەندێ جار پرووداویكى جوزئی یە تاییەت، بەسەر جیهانیكى مەزندا زال دەبێت و، ئێتر لە ھەر شوێنێكەو گۆی رابگیرێت ئەو پرووداوە دەبێستێت..

ھەندێ جاری تر چەندەھا سەربازی زۆر و زەبەندە كۆ دەكرێنەو، بۆ مەبەستی دەرخستنی سام و شكۆ و مەزنی دەستەلات، نەك لەبەر ھیزی دوزمن. بۆ نمونە:

لەبەر ئەو ی پرووداوی پیغەمبەرێتی ھەزرەتی محمد ﷺ و نازل بوونی وەحیی قورئانی، پرووداویكى گەرەبە و شكۆمەندە، ئەو سەرانسەری جیهانی ئاسمانە كان، بەلكو تەنانەت ھەموو سووچ و گۆشە یە كیشی بۆ ئەم مەبەستە نامادە یە و، لە بورجە گەرەبە كانی ئەو ئاسمانە بەرز و تەواو دووراندە پاسەوانە كان ریز ریز راوہ ستاون و لە ئەستێرە كانەو مەنجانێق دەھاوێژن، تاكو جاسووسی شەیتانە كانی لێ دەر بكەن و لە ئاسمانە كان دووریان بچەنەو.

جا كە ئایەتە پیرۆزە كە ئەم مەسەلە یە بەم چەشنە ئاشكرا دەكات و رەجمی زۆر و زەبەندە ی شەیاتین و تیربارانیان بە تیرەستێرە كان دەردەخات، بە تاییەتی ئەو كاتە و لە

سهره‌های نازل بوونی "وه‌حی" دا، ئەم کاره ئاماژە‌یه‌کی پەرورەد‌گاریی ئاشکرا دە‌کات که پله‌ی گه‌وره‌یی و‌ه‌حیی قورئان و بریسکانه‌وه‌ی دە‌ست‌لانی دە‌رده‌خات و، پله‌ی ته‌واو حەق بوون و راستی و دروستیی قورئان پ‌اده‌گه‌یه‌نیت، که له پ‌اده‌یه‌ک‌دایه‌ نه‌ له بە‌رده‌می و نه‌ له پشته‌وه‌ی و نه‌ له هیچ‌لایه‌کیه‌وه‌ ناپ‌ه‌وایی توخنی ناکه‌وینت. به‌م جۆره، قورئانی پی‌روژ ئەم را‌گه‌یان‌دنه‌ گه‌ردوونی‌یه‌ مه‌زنه‌ دە‌رده‌ب‌رینت و، په‌نج‌ه‌ش بۆ ئەو ئاماژه‌کردنه‌ ئاسمانی‌یه‌ پ‌اده‌ک‌یشیت.

به‌لێ، ئاشکرا کردنی ئەم ئاماژه‌ ئاسمانی‌یه‌ گه‌وران‌ه‌ و دە‌رخستنی زۆرانبازیی شه‌یتانه‌کان له‌ گه‌ل مه‌لائیکه‌تاندا، له‌ کاتی‌ک‌دا که ده‌توانینت ته‌نها به‌ فوویه‌کی یه‌ک مه‌لائیکه‌ت جاسووسه‌کانی شه‌یاتین دە‌رب‌ک‌رین، ئەم کاره‌ ته‌نها بۆ مه‌به‌ستی دە‌رخستنی مه‌زنی و‌ه‌حیی قورئان و به‌رزنی و بلندیی پایه‌یه‌تی.

پاشان ئەم پروونکردنه‌وه‌ به‌سام و هه‌یه‌ته‌ی قورئان و دە‌رخستنی ئەم هه‌یزه‌ گه‌وره‌ و جه‌م‌بووه‌ی ئاسمانه‌کان ئەوه‌ نا‌گه‌یه‌نیت که جینی و شه‌یتانه‌کان توانا و هه‌یزکی ئەوتویان ب‌ینت که ئاسمان‌نشینان ناچاری زۆرانبازی به‌رگری لێ کردنیان ب‌کات، به‌لکو ئاماژه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی که جیننی و شه‌یتانه‌کان به‌ هیچ‌جۆری‌ک‌ ب‌واری ده‌ست تی‌وه‌ردانیان له‌ هیچ‌ شوینیکی ئەم پ‌ینگا‌ دوور و درێژه‌دان‌ی‌یه‌ که له‌ دلی پی‌غه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویسته‌وه‌ ﷺ ده‌ست ب‌ی‌ده‌کات و به‌ره‌و جیهانی ئاسمانه‌کان و له‌و‌یشه‌وه‌ بۆ عه‌رش‌ی مه‌زن درێژه‌ ده‌ک‌یشیت.

به‌م چه‌شنه، قورئانی پی‌روژ دە‌ری ده‌ب‌رینت که: و‌ه‌حیی قورئان راستی‌یه‌کی هه‌ینده‌ مه‌زن و شکۆ‌م‌نده‌ شایانی ئەوه‌یه‌ جیی باس و لیدوانی سه‌رجه‌می مه‌له‌ئ‌ی ئە‌ع‌لا و مه‌لائیکه‌تان ب‌ینت له‌و ئاسمانه‌ مه‌زنانه‌دا، به‌ پ‌اده‌یه‌ک‌ که شه‌یتانه‌کان ناچار بن به‌ره‌و ئەو ئاسمانانه‌ سه‌رب‌که‌ون تا شتیکیان له‌ هه‌واله‌کانی ئەوئ‌ی ده‌ست ب‌که‌وینت، به‌لام تیرباران ده‌ک‌رین و هیچ‌ شتیکیان ده‌ست ناکه‌وینت.

جا قورئانی پی‌روژ به‌ باسکردنی ئەم په‌جم و تیربارانه، ئاماژه‌ بۆ ئەوه‌ ده‌کات که: ئەو و‌ه‌حیی‌یه‌ قورئانی‌یه‌ی بۆ سه‌ر دلی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و بۆ حه‌زره‌تی جبریل - دروودی له‌ سه‌ر ب‌ینت - نازل بووه‌ که هاتووه‌ته‌ کۆری پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و، ئەو حه‌قیقه‌ته‌ غه‌یبی‌یانه‌ش که له‌ پیش‌چاوی ب‌ینی پی‌غه‌مبه‌ردا بوون ﷺ. هه‌ر هه‌موویان، راست و دروستن و هه‌رگیز هیچ‌ شوبه‌ه‌ و گومانیک‌ له‌ هیچ‌ روویه‌که‌وه‌ توخنیان ناکه‌وینت.

به‌م جۆره‌ قورئانی پی‌روژ، به‌ ئی‌ع‌جازه‌ په‌وانه‌ که‌ی خو‌ی، ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ دە‌رده‌ب‌رینت و ئاشکرای ده‌کات.

پاشان سه بارهت به بینینی بههشت له نریکترین شویننهوه و لیکر دنهوهی بهروبوومه کانی ههندی جار، هر چهندهش تابلتی له ئیمهوه دووره و له جیهانی مانهوهی ئهودنیادایه، ئهوا به بهلگهی ئهوه دوو نمونههی پیشوو دهزانریت که:

ئهم جیهانه بئراوه فانییه پهردهیه که بهسهر رووی جیهانی غهیب و جیهانی مانهوهی ئهودنیادا. ئهوهتا ههر چهند مهلبهندی مهزنی بههشت له شویننکی یه کجار دووردایه، کهچی بههوی ئاوینهی جیهانی میسالهوه دهتوانریت له ههموو لایه کهوه بههشت بینریت. ههروهک دهشتوانریت بههوی ئهوه ئیمانیه که گهیشتووته پلهی "حق الیقین" بههشت له جیهانه فانییه دا چهند فهرمانگه و موسته عمرهیه کی ههیت (دیاره رهخنه له نمونه هینانهوه ناگیریت) ههروهها دهگونجیت له پئی رۆحیانهته بهرزه کان و تهلهفونی دلهوه پهیههندی و گفتوگو له گهل ئهوه جیهانهدا بکریت و، دهشگونجی بهروبوومی ئهوی بگاته ئیره.

سه بارهت به سهرقال بوونی فهرمانگهیه کی "کوللی"ش به پرووداویکی شهخسی و جوزئییهوه. واته سه بارهت بهوهی که له تهفسیره کاندئا و تراوه:

شهیتانه کان بۆ ئاسمانه کان سهرده کهون و لهوی گوی ههلدهخنه و، سووسهی دهنگوباس ده کهن و، ههوالی غهیبی دهست ههلبهست بۆ کاهینه کان دههیننهوه.. دهبی حهقیقهته کهی بهم جووره بیت:

ههرگیز بواری ئهوه نادریت که بۆ پایتهختی جیهانی ئاسمانه کان سهربکهون تا ئهوه ههواله جوزئییهیان دهست بکهویت. نهخیر، بهلکو مهبهست سهر کهوتیانه بۆ ههندی شوینی جوزئی له بۆشایی ههوادا که واتای وشه "سماوات" شموولی دهکات و، چهند شویننکی تیدایه وهک پاسگا (مخفر)ی ئاسمانه کان (رهخنه له نمونه ناگیریت) وان و، لهو شوینه جوزئی یانهدا چهند پهیههندییهک به گۆی زهوییهوه ده کریت.

جا شهیتانه کان لهو شوینه جوزئی یانهدا گوی راده گرن، تاکو ههوالی پرووداوه جوزئییه کان بهدهست بهینن، تهنانهت دلی مرؤف یه کیکه لهو مهقامانه!

ئهوهتا مهلائیکهتی ئیلهام لهوی دا له گهل شهیتانی تاییهتی دا ده کهویته زۆرانهوه!
بهلام حهقیقهته کانی قورئان و ئیمان و پرووداوه کانی ژبانی پیغمبهر ﷺ ههر چهندهش جوزئی بن، بهلام له فهرمانگهی ئاسمانه کان و عهرشی مهزندا وهک مهزترین و گهورهترین

ڕووداو وان، تەنانەت دەلێی لە گۆقار و رۆژنامە مەعنەوی یەکانی موقەددەراتی گەردوونی خاوەنددا (رەخنە لە نموونەهێنانەوه ناگیریت) ھەوالبان لە بارەوه بلاو دەکریتەوه، بە چەشنىك کە لە ھەموو گۆشەى کى ئاسمانە کاندالە بارەیانەوه و سەبارەت بە یەك بە یە کى مەسەلە کانیان گەفتوگۆ و لیدوان دروست دەبیت.

چونکە ھەر لە دلى پىغەمبەرى خۆشەويستەوه ﷺ تا دەگاتە عەرشى ئەعزەم لە ھەر دەست تىوھردان و خۆ تىھەلقورتاندىكى شەیتانە کان پارىزراوھ.

جا قورئانى پىرۆز لە گەل ڕوونکردنەوهى ئەمانەدا، بەم ئايەتە پىرۆزانە ئەوھش دەردەبریت کە: شەیتان ھىچ فىل و ھۆ کارىكى بە دەستەوه نى یە بۆ ھەر گرتنى ھەوالى ئاسمانە کان مە گەر سووسە کردن و گوئى ھەلخستن.

قورئانى پىرۆز بەم ڕوونکردنەوه موعجىز و بەلىغەى خۆى دەرى خست کە: چەندە وەحى قورئان مەزنە و، چەندەش پلە و پایەى کى گەورەى ھەى! ھەر وەك دەرى خست کە پىغەمبەرايە تى حەزرتى محەمەد ﷺ چەندە راست و دروستە! تەنانەت بە ھىچ شوبھە و گومانىك و بە ھىچ شىوھەك ھىچ كەسىك ناتوانىت توخنىان بکەوت.

سەعیدى نورسى

بریسکه‌ی بیست و نۆهه‌م

په‌یامی

بیر کردنه‌وی ئیمانی به‌رز و خواناسینی ته‌و‌حیدی بئند

باسمه‌ سب‌حانه

برایانم!

ئه‌م په‌یامی "بیر کردنه‌وه" یه‌ گه‌لنی به‌نرخه‌ و، که ئیمامی عه‌لییش - خوای لئی پازی بیٚت - له‌ روویه‌ که‌وه‌ ناوی "الآیه‌ الکبری‌" ی له‌م په‌یامه‌ ناوه‌، به‌ ته‌واوی مه‌ودای نرخ و به‌ها به‌رزه‌ که‌ی ده‌رده‌خات..

چونکه‌ ئه‌م په‌یامه‌ خواناسینیکی ئیمانی یه‌ و، له‌ ده‌می خویندنی زیکره‌ کانی پاش نو‌یژدا به‌ "عین‌ الیقین" پ‌ژانه‌ ناو دلمه‌وه‌ و، گه‌لنی په‌یامی تریشی به‌ره‌م هینا و، بۆ ماوه‌ی سی سالی ره‌به‌ق خۆراک و چاره‌سه‌ریی "ژی‌ری" و "بیر" م بووه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌، پ‌تر به‌ شیاوی ئه‌وه‌ی ده‌زانم که‌ له‌ کۆمه‌له‌ په‌یامی بریسکه‌ کاندایابنریت و، چل په‌نجای دانه‌یه‌ کیشی به‌ سه‌ر به‌خۆیی لئی چاپ بک‌ریت.

سه‌عیدی نورسی

ئنجا ئەو وشانەشم لەبەر خۆمەووە هەر بۆ خۆم بە چەند دەستەواژەیه کی عەرەبیی جۆراو جۆر دەوتەووە و دووپاتم دە کردنەووە. جا هەر چەندەش لەو ماوەیە و لەو رێبازی بیر کردنەووە دا هەزاران جار دووپاتم کردوونەتەووە، کەچی هەر بێزار نەبووم و لە بەرچاومدا کەمیان نەکرد و پێویستی "گیان" یشم پێیان هەر دوایی نەدەهات! چونکە ئەو بیر کردنەوانە - لە راستی دا - چەند بریسکانهووە کەن لە ئایەتەکانی قورئانی پیرۆزەووە درەوشاوەتەووە و لەم رێیەووە جیلووەیە کی تاییەتکاریی ئەو ئایەتەکانیان رۆشە ناووە، کە بریتی یە لە: بێزار نەبوون لە دووپات کردنەووەیان و مانەووەی تەپری و پاراوی و شیرینی یە کە بیان سەرباری دووپات بوونەووەشیان.

لەم ماوەیە دوایی دا بینیم کە عوقدەیی بەهیزی ژێانی پەیمامەکانی نوور و ئەو رووناکی یانەش کە لێیانەووە پرشنگ دەدەن تەنھا هی بریسکانهووەی ئەم بیر کردنەووەین. و الە کۆتایی تەمەندا نیازم هاتە سەر نووسینەووەی هەموویان، بەو هیواییە کە هەر وەك کاریان لە من کرد و سوودی زۆرم لێ وەرگرتن، بۆ کەسانی تریش سوودمەند بن و کاریگەریی باشیان بیئت. ئنجا هەمووشیان پێکەووە نرخ و هیزیککی مەزنیان دەبیئت، هەر چەندەش گەرنگترینی بەشەکانی ئەو بیر کردنەووەیە لە نیوان پەیمامەکاندا باس کران.

جا لەبەر ئەووەی دوا قۆناغی گەشتی تەمەن و ژیان نادیارە و باری گوزەرانیشم لە بەندیخانەیی ئەسکی شەهردا گەشتە رادەیهك کە لە مردن گەلنی سەخت تر بوو، ئەوای بێ ئەووەی چاوەروانیی و ادەیی کۆتایی ژێانم بکەم و، بێ دەستکاری و لەسەر داخواریی بەردەوامی برایان، تاکو سوودی لێ وەر بگرن، دەستم دا بە نووسینی ئەو زنجیرە بیر کردنەووەیە و لە حەوت "باب" دا رێنکەم خست.

ئنجا لەبەر ئەووەش کە زۆربەیی رەهای ئەو چەشنە راستی یانە لە دەمی زیکرەکانی نوێژدا بە دلی مرفۆقدا دین و گوزەر دەکەن و، هەر یەك لەو وشانەش وەك سەرچاوەی ئەو راستی یانە وایە، ئەو دەبوو لێرەشدا بەپێی ئەو تەرتیبە بهیترانایە کە لە دوا نوێژ یەك لە دوا یەك دەخویندرین. واتە: "سبحان الله و الحمد لله و الله أكبر و لا إله إلا الله". بەلام بارو دۆخی زیندانی تاکە کەسی و جەنجالیی بەندیخانە، ئەو تەرتیب و شیوازە یەك لە دوا یە کەیی شیواند.

له‌بەر ئەوه، ئیستا بابە کانی بهم جزره‌ی خواره‌وه رێك خران:

بابی یه‌که‌م: له‌باره‌ی "سبحان الله" هوه..

بابی دووه‌م: له‌باره‌ی "الحمد لله" هوه..

بابی سێه‌م: له‌باره‌ی "الله أكبر" هوه..

بابی چواره‌م: له‌باره‌ی "لا إله إلا الله" هوه..

چونکه زۆربه‌ی شوینکه‌وتووانی مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافعی، له‌ پاش وتنی سی‌وسێ جار‌ه‌ی: "سبحان الله والحمد لله والله أكبر"، سی‌وسێ جار‌یش: "لا إله إلا الله" له‌ پاش نۆیژه‌کانیان دوویات ده‌که‌نه‌وه^(۱).

سه‌عیدی نوورسی

(۱) ئەم په‌یامه‌، وه‌ك دانهر خۆی باسی كرد، زیاتر "بیر کردنه‌وه‌ی ئیمانی" یه‌ که‌ وه‌ك ویردینکی به‌رده‌وام مامۆستا نوورسی به‌ زمانی عه‌ره‌یی خویندوویمتی و، ته‌نانه‌ت له‌ چاپه‌ تورکی یه‌که‌شدا هه‌ر به‌ عه‌ره‌یی دایناوه‌. یه‌که‌م جار ویستم بیکه‌م به‌ کوردی، به‌لام که‌ سه‌رئجم دا وه‌ر گێرانی ده‌قاوده‌قی هینده‌ چروپه‌ر ده‌رده‌چیت که‌ سوودینکی که‌می لای خوینهران لێ وه‌ر بگێریت، خۆ ته‌گه‌ر به‌ دریزه‌ و رافه‌ کردنیشه‌وه‌ وه‌ری بگێرم، کارینکی زیاد له‌ پێویسته‌؛ چونکه‌ – له‌ راستی دا – سه‌رجه‌می په‌یامه‌ کانی نوور – که‌ وا به‌ کوردی بلاویان ده‌که‌ینه‌وه‌ – پروونکردنه‌وه‌ی تیروته‌سه‌لی ئەم بیر کردنه‌وه‌ ئیمانی یانه‌ن. بۆیه‌ له‌م بریسکه‌ی بیست و نۆه‌مه‌دا ته‌نها نه‌ر په‌راویز و برگه‌ که‌مانه‌مان کرد به‌ کوردی که‌ دانهر خۆی له‌ناو ده‌قه‌ عه‌ره‌بی یه‌که‌دا بۆ پروونکردنه‌وه‌ی هه‌ندێ خالی پێویست به‌ تورکی نووسیونی. (وه‌ر گێر)

الباب الأول

في: "سبحان الله"

وهو ثلاثة فصول

(الفصل الأول)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَسُبْحَانَكَ يَا مَنْ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ السَّمَاءُ بِكَلِمَاتٍ نُجُومِهَا وَشُمُوسِهَا وَأَقْمَارِهَا،
بِرُمُوزِ حِكْمِهَا.

وَيُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ الْجَوُّ بِكَلِمَاتٍ سَحَابَاتِهِ وَرَعُودِهَا وَبُرُوقِهَا وَأَمْطَارِهَا، بِإِشَارَاتِ
فَوَائِدِهَا.

وَيُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ رَأْسُ الْأَرْضِ بِكَلِمَاتٍ مَعَادِنِهَا وَنَبَاتَاتِهَا وَأَشْجَارِهَا وَحَيَوَانَاتِهَا،
بِدَلَالَاتِ انْتِظَامَاتِهَا.

وَتُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ النَّبَاتَاتُ وَالْأَشْجَارُ بِكَلِمَاتٍ أَوْرَاقِهَا وَأَزْهَارِهَا وَثَمَرَاتِهَا، بِتَصْرِيحَاتِ
مَنَافِعِهَا.

وَتُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ الْأَزْهَارُ وَالْأَثْمَارُ بِكَلِمَاتٍ بُدُورِهَا وَأَجْنِحَتِهَا وَنَوَاتِجِهَا، بِعَجَائِبِ
صَنَعَتِهَا.

وَتُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ النَّوَاتَاتُ وَالْبُدُورُ بِالسَّنَةِ سَنَابِلِهَا وَكَلِمَاتِ حَبَاتِهَا بِالْمَشَاهِدَةِ.
وَيُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ كُلُّ نَبَاتٍ بِغَايَةِ الْوُضُوحِ وَالظُّهُورِ عِنْدَ انْكِشَافِ أَكْمَامِهَا وَتَبَسُّمِ
نَبَاتِهَا بِأَفْوَاهِ مُزِينَاتِ أَزْهَابِهَا وَمُنْتَظَمَاتِ سَنَابِلِهَا، بِكَلِمَاتِ مَوْزُونَاتِ بُدُورِهَا
وَمَنْظُومَاتِ حَبَاتِهَا، بِلِسَانِ نِظَامِهَا فِي مِيزَانِهَا فِي تَنْظِيمِهَا فِي تَوَازِينِهَا فِي صَنَعَتِهَا فِي

صِبْغَتِهَا فِي زِينَتِهَا فِي نُقُوشِهَا فِي رَوَائِحِهَا فِي طُغُومِهَا فِي أَلْوَانِهَا فِي أَشْكَالِهَا^(۱)، كَمَا
تَصِفُ تَحَلِّيَاتِ صِفَاتِكَ وَتُعَرِّفُ جَلَوَاتِ أَسْمَائِكَ وَتُفَسِّرُ تَوَدُّدِكَ وَتُعَرِّفُكَ بِمَا يَتَقَطَّرُ مِنْ
ظُرَافَةِ عُيُونِ أَزْهَارِهَا وَمِنْ طَرَاوَةِ أَسْنَانِ سَنَابِلِهَا مِنْ رَشْحَاتِ لَمَعَاتِ جَلَوَاتِ تَوَدُّدِكَ
وَتُعَرِّفُكَ إِلَى عِبَادِكَ.

سُبْحَانَكَ يَا وَدُودُ يَا مَعْرُوفُ مَا أَحْسَنَ صُنْعَكَ وَمَا أَزَيْنَهُ وَمَا أَيْنَهُ وَمَا أَثَقَنَهُ!

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ جَمِيعُ الْأَشْجَارِ بِكَمَالِ الصَّرَاحَةِ وَالْبَيَانِ عِنْدَ انْفِتَاحِ
أَكْمَامِهَا وَأَنْكِشَافِ أَزْهَارِهَا وَتُرَايِدِ أَوْرَاقِهَا وَتَكَامِلِ أثمارِهَا وَرَقَصِ بَنَاتِهَا عَلَى أَيْسَادِي
أَغْصَانِهَا حَامِدَةً بِأَفْوَاهِ أَوْرَاقِهَا الْخَضِرَةِ بِكَرَمِكَ، وَأَزْهَارِهَا الْمُتَبَسِّمَةِ بِلُطْفِكَ، وَأثمارِهَا
الضَّاحِكَةِ بِرَحْمَتِكَ، بِالسِّنَةِ نِظَامِهَا فِي مِيزَانِهَا فِي تَنْظِيمِهَا فِي تَوَازِينِهَا فِي صُنْعِهَا فِي
صِبْغَتِهَا فِي زِينَتِهَا فِي نُقُوشِهَا فِي طُغُومِهَا فِي رَوَائِحِهَا فِي أَلْوَانِهَا فِي أَشْكَالِهَا فِي اخْتِلَافِ
لُحُومِهَا فِي كَثْرَةِ تَنَوُّعِهَا فِي عَجَائِبِ^(۲) خَلْقَتِهَا كَمَا تَصِفُ صِفَاتِكَ وَتُعَرِّفُ أَسْمَاءَكَ
وَتُفَسِّرُ تَحْبِيكَ وَتَعَهَّدُكَ لِمَصْنُوعَاتِكَ بِمَا يَتَرَشَّحُ مِنْ شِفَاهِ ثَمَارِهَا مِنْ قَطْرَاتِ رَشْحَاتِ
لَمَعَاتِ جَلَوَاتِ تَحْبِيكَ وَتَعَهَّدُكَ لِمَخْلُوقَاتِكَ.

حَتَّى كَانَ الشَّجَرُ الْمَزْهَرَةَ قَصِيدَةً مَنْظُومَةً مُحَرَّرَةً، لِتُنشِدَ لِلصَّانِعِ الْمَدَائِحَ الْمُبَهَّرَةَ.

أَوْ فَتَحَتْ بِكَثْرَةِ عُيُونِهَا الْمُبْصِرَةَ لِتَنْظُرَ لِلْفَاطِرِ الْعَجَائِبِ الْمُنْشَرَةَ.

أَوْ زَيَّنَتْ لِعِبِيدِهَا أَعْضَاءَهَا الْمَخْضِرَةَ لِيشْهَدَ سُلْطَانِهَا آثَارَهَا الْمُنُورَةَ. وَتُشْهِرُ فِي

الْمَشْهَرِ مُرْصَعَاتِ الْجَوْهَرِ. وَتُعْلِنُ لِلْبَشَرِ حِكْمَةَ خَلْقِ الشَّجَرِ.

سُبْحَانَكَ مَا أَحْسَنَ إِحْسَانِكَ مَا أَيْنَ تَبْيَانِكَ مَا أَبْهَرَ بُرْهَانِكَ وَمَا أَظْهَرَهُ وَمَا أَنْوَرَهُ!

سُبْحَانَكَ مَا أَعْجَبَ صُنْعَتِكَ!

تَأَلُّوُ الضِّيَاءِ بِدَلَالَةِ حِكْمِهَا؛ مِنْ تَنْوِيرِكَ، تَشْهِيرِكَ.. تَمَوْجُ الْأَعْصَارِ بِسِرِّ وَظَائِفِهَا
- خُصُوصًا فِي نَقْلِ الْكَلِمَاتِ - مِنْ تَصْرِيْفِكَ، تَوْظِيْفِكَ.. تَفْجُرُ الْأَنْهَارِ بِإِشَارَةِ

(۱) دوازده دهم و پهردهی یک له ناو به کی نهو تو که دهم له سر دهم و بهلگه له نیوان بهلگه ده دهستان له
گهردنی به کزی نالاندووه، هر هه مرویان به چند ناواز و بریسکانه و به کی جیا جیا و جیاواز له تنها بهک
دانه گولهوه دهرده کهون و، لهم ریویهوه نه خسه کیشی نه زه لی پیشانی "دل"ی مروژ ددهدن و سرنجی جاوی
"ژیری"یشی بؤ لاراده کیشن. (دانهر)

(۲) هم دوازده بهلگه یک له ناو به کانه نامازه بؤ به دهبینهری مزه ده کهن. (دانهر)

فَوَائِدِهَا؛ مِنْ تَذْخِيرِكَ، تَسْخِيرِكَ.. تَزِينُ الْأَحْجَارِ وَالْحَدِيدِ بِرُمُوزِ خَوَاصِّهَا وَمَنَافِعِهَا -
 خُصُوصاً فِي نَقْلِ الْأَصْوَاتِ وَالْمَخَابِرَاتِ - مِنْ تَذْيِيرِكَ، تَصْوِيرِكَ.. تَبَسُّمُ الْأَرْهَارِ
 بِعَجَائِبِ حِكْمِهَا؛ مِنْ تَحْسِينِكَ، تَزْيِينِكَ.. تَبْرُجُ الْأَثْمَارِ بِدَلَالَةِ فَوَائِدِهَا؛ مِنْ إِنْعَامِكَ،
 إِكْرَامِكَ.. تَسْجُعُ الْأَطْيَارِ بِإِشَارَةِ انْتِظَامِ شَرَائِطِ حَيَاتِهَا؛ مِنْ إِنْطَاقِكَ إِرْفَاقِكَ.. تَهْزُجُ
 الْأَمْطَارِ بِشَهَادَةِ فَوَائِدِهَا؛ مِنْ تَنْزِيلِكَ، تَفْضِيلِكَ.. تَحْرُكُ الْأَقْمَارِ بِشَهَادَةِ حِكْمِ
 حَرَكَاتِهَا؛ مِنْ تَقْدِيرِكَ، تَذْيِيرِكَ، تَدْوِيرِكَ، تَنْوِيرِكَ.
 سُبْحَانَكَ مَا أُنُورُ بُرْهَانِكَ مَا أَبْهَرَ سُلْطَانِكَ!

(الفصل الثاني)

سُبْحَانَكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ فِي فُرْقَانِكَ. وَأَنْتَى
 عَلَيْكَ حَبِيبُكَ بِإِذْنِكَ. وَأَنْتَ عَلَيْكَ جَمِيعُ مَصْنُوعَاتِكَ بِإِنْطَاقِكَ.
 سُبْحَانَكَ مَا عَرَفْنَاكَ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ يَا مَعْرُوفُ بِمُعْجَزَاتِ جَمِيعِ مَصْنُوعَاتِكَ
 وَبِتَوْصِيفَاتِ جَمِيعِ مَخْلُوقَاتِكَ وَبِتَعْرِيفَاتِ جَمِيعِ مَوْجُودَاتِكَ.
 سُبْحَانَكَ مَا ذَكَرْنَاكَ حَقَّ ذِكْرِكَ يَا مَذْكَورُ بِالسَّنَةِ جَمِيعِ مَخْلُوقَاتِكَ وَبِأَنْفُسِ جَمِيعِ
 كَلِمَاتِ كِتَابِ كَاتِبَاتِكَ وَبِتَحِيَّاتِ جَمِيعِ ذَوِي الْحَيَاةِ مِنْ مَخْلُوقَاتِكَ لَكَ وَبِمَوْزُونَاتِ
 جَمِيعِ الْأُورَاقِ الْمُهْتَزَّةِ الذَّاكِرَةِ فِي جَمِيعِ أَشْجَارِكَ وَتَبَاتَاتِكَ.
 سُبْحَانَكَ مَا شَكَرْنَاكَ حَقَّ شُكْرِكَ يَا مَشْكُورُ بِأَثْنِيَةِ جَمِيعِ إِحْسَانَاتِكَ عَلَى إِحْسَانِكَ
 عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهَادِ وَبِاعْلَانَاتِ جَمِيعِ نَعْمِكَ عَلَى إِنْعَامِكَ فِي سُوقِ الْكَائِنَاتِ
 وَبِمَنْظُومَاتِ جَمِيعِ ثَمَرَاتِ رَحْمَتِكَ وَنِعْمَتِكَ لَدَى أَنْظَارِ الْمَخْلُوقَاتِ وَبِتَحْمِيدَاتِ جَمِيعِ
 مَوْزُونَاتِ أَزَاهِيرِكَ وَعَتَاقِيدِكَ الْمُنْتَظِمَةِ فِي حُبُوطِ الْأَشْجَارِ وَالنَّبَاتَاتِ.
 سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنُكَ وَمَا أَزِينُ بُرْهَانُكَ وَمَا أَظْهَرَهُ وَمَا أَبْهَرَهُ!
 سُبْحَانَكَ مَا عَبْدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ يَا مَعْبُودَ جَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَجَمِيعِ ذَوِي الْحَيَاةِ
 وَجَمِيعِ الْعَنَاصِرِ وَالْمَخْلُوقَاتِ، بِكَمَالِ الْإِطَاعَةِ وَالْإِمْتِنَالِ وَالْإِنْطِظَامِ وَالْإِتْفَاقِ وَالْإِشْتِيَاقِ.
 سُبْحَانَكَ مَا سَبَّحْنَاكَ حَقَّ تَسْبِيحِكَ يَا مَنْ ﴿تَسْبُحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ
 فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الإسراء: ٤٤).

سُبْحَانَكَ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِجَمِيعِ تَسْبِيحَاتِ جَمِيعِ مَصْنُوعَاتِكَ
وَبِجَمِيعِ تَحْمِيدَاتِ جَمِيعِ مَخْلُوقَاتِكَ لَكَ.

سُبْحَانَكَ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ بِجَمِيعِ تَسْبِيحَاتِ جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ
وَمَلَائِكَتِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتُكَ وَتَسْلِيمَاتُكَ.

سُبْحَانَكَ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ الْكَائِنَاتُ بِجَمِيعِ تَسْبِيحَاتِ حَبِيبِكَ الْأَكْرَمِ ﷺ. وَبِجَمِيعِ
تَحْمِيدَاتِ رَسُولِكَ الْأَعْظَمِ لَكَ، عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ أَفْضَلُ صَلَوَاتِكَ وَأَنْتُمْ تَسْلِيمَاتِكَ.
سُبْحَانَكَ يَا مَنْ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ هَذِهِ الْكَائِنَاتُ بِأَصْدِيَّةِ تَسْبِيحَاتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ لَكَ؛ إِذْ هُوَ الَّذِي تَمَوَّجُ أَصْدِيَّةُ تَسْبِيحَاتِهِ لَكَ عَلَى أَمْوَاجِ الْأَعْصَارِ وَأَفْوَاجِ
الْأَجْيَالِ.

اللَّهُمَّ فَأَبْدُ عَلَى صَفَحَاتِ الْكَائِنَاتِ وَأُورَاقِ الْأَوْقَاتِ إِلَى قِيَامِ الْعَرَصَاتِ أَصْدِيَّةَ
تَسْبِيحَاتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالتَّسْلِيمَاتُ.

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ الدُّنْيَا بِآثَارِ شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.
اللَّهُمَّ فَزَيِّنِ الدُّنْيَا بِآثَارِ دِيَانَةِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ.
سُبْحَانَكَ يَا مَنْ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ الْأَرْضُ سَاجِدَةً تَحْتَ عَرْشِ عَظَمَةِ قُدْرَتِكَ بِلِسَانِ
مُحَمَّدٍهَا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.

اللَّهُمَّ فَأَنْطِقِ الْأَرْضَ بِأَقْطَارِهَا بِلِسَانِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ
وَالْقِيَامِ.

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي جَمِيعِ الْأَمْكِنَةِ وَالْأَوْقَاتِ
بِلِسَانِ مُحَمَّدِهِمْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.

اللَّهُمَّ فَأَنْطِقِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ بِأَصْدِيَّةِ تَسْبِيحَاتِ مُحَمَّدٍ لَكَ عَلَيْهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.

(الفصل الثالث)

ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ الْأَضْدَادِ وَالْأَنْدَادِ وَالشُّرَكَاءِ.
 ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَدِيمِ الْأَزَلِيِّ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ الْمَعِينِ وَالْوَزَرَاءِ.
 ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَدِيمِ الْأَزَلِيِّ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ مُشَابَهَةِ الْمُحَدَّثَاتِ الرَّائِلَاتِ.
 ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِبِ وَجُودُهُ الْمُتَمَنِّعُ نَظِيرُهُ الْمُمْكِنُ كُلُّ مَا سِوَاهُ الْمُتَقَدِّسِ
 الْمُتَنَزِّهِ عَنِ لَوَازِمِ مَاهِيَّاتِ الْمُمْكِنَاتِ.

ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشورى: ١١)
 الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَمَّا تَتَّصَوَّرُهُ الْأَوْهَامُ الْقَاصِرَةُ الْخَاطِئَةُ.

ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ٢٧) الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَمَّا تَصِفُهُ الْعَقَائِدُ النَّاقِصَةُ الْبَاطِلَةُ.

ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَدِيمِ الْمُطَّلَقِ الْعَنِيِّ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ الْعَجْزِ وَالِاجْتِيَاجِ.
 ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَامِلِ الْمُطَّلَقِ فِي ذَاتِهِ وَصِفَاتِهِ وَأَفْعَالِهِ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ
 الْقُصُورِ وَالنَّقْصَانِ، بِشَهَادَاتِ كَمَالَاتِ الْكَائِنَاتِ. إِذْ مَجْمُوعُ مَا فِي الْكَائِنَاتِ مِنْ
 الْكَمَالِ وَالْجَمَالِ ظِلٌّ ضَعِيفٌ بِالنِّسْبَةِ إِلَى كَمَالِهِ سُبْحَانَهُ، بِالْحُدُسِ الصَّادِقِ وَبِالْبُرْهَانِ
 الْقَاطِعِ وَبِالدَّلِيلِ الْوَاضِحِ. إِذِ التَّنْوِيرُ لَا يَكُونُ إِلَّا مِنَ التُّورَانِيِّ وَبِدَوَامِ تَجَلِّيِ الْجَمَالِ
 وَالْكَمَالِ مَعَ تَفَانِي الْمَرَايَا وَسَيَّالِيَةِ الْمَظَاهِيرِ وَبِاجْتِمَاعِ وَأَتْفَاقِ جَمَاعَةٍ كَثِيرَةٍ مِنَ الْأَعْظَمِ
 الْمُخْتَلِفِينَ فِي الْمَشَارِبِ وَالْكَشْفِيَّاتِ التَّفْقِيقِينَ عَلَى ظِلِّيَّةِ كَمَالَاتِ الْكَائِنَاتِ لِأَنْوَارِ كَمَالِ
 الذَّاتِ الْوَاحِبِ الْوُجُودِ.

ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْأَزَلِيِّ الْأَبَدِيِّ السَّرْمَدِيِّ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ التَّعْيِيرِ وَالتَّبَدُّلِ
 اللَّازِمِينَ لِلْمُحَدَّثَاتِ الْمُتَجَدِّدَاتِ الْمُتَكَامِلَاتِ.

ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْكُونِ وَالْمَكَانِ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ التَّحْزِيرِ وَالتَّجْزِئِ
 اللَّازِمِينَ لِلْمَادِيَّاتِ وَالْمُمْكِنَاتِ الْكَثِيفَاتِ الْكَثِيرَاتِ الْمُقَيَّدَاتِ الْمُحْدُودَاتِ.

ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَدِيمِ الْبَاقِيِ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ الْحُدُوثِ وَالزَّوَالِ.
 ذُو الْجَلَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِبِ الْوُجُودِ الْمُتَقَدِّسِ الْمُتَنَزِّهِ عَنِ الْوَالِدِ وَالْوَالِدِ وَعَنِ الْحُلُولِ
 وَالِاتِّحَادِ وَعَنِ الْحَضَرِ وَالتَّحْدِيدِ وَعَمَّا لَا يَلِيقُ بِجَنَابِهِ وَمَا لَا يُنَاسِبُ وَجُوبَ وَجُودِهِ
 وَعَمَّا لَا يُوَافِقُ أَرْلِيَّتَهُ وَأَبْدِيَّتَهُ.

جَلَّ جَلَالُهُ. وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.

الباب الثاني

في "الْحَمْدُ لِلَّهِ.." (۱)

في هذا الباب تسع نقاط..

النقطة الاولى:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْإِيمَانِ الْمَزِيلِ عَنَّا ظَلَمَاتِ الْجِهَاتِ السَّتِّ.
 إِذْ جِهَةٌ الْمَاضِي فِي حُكْمِ يَمِينِنَا مُظْلِمَةٌ وَمُوحِشَةٌ بِكُونِهَا مَزَارًا أَكْبَرَ. وَبِنِعْمَةِ الْإِيمَانِ
 تَزُولُ تِلْكَ الظُّلْمَةُ وَيَتَكشَّفُ الْمَزَارُ الْأَكْبَرُ عَنْ مَجْلِسِ مُنَوَّرٍ.
 وَيَسَارُنَا الَّذِي هُوَ الْجِهَةُ الْمُسْتَقْبَلَةُ، مُظْلِمَةٌ وَمُوحِشَةٌ بِكُونِهَا قَبْرًا عَظِيمًا لَنَا. وَبِنِعْمَةِ
 الْإِيمَانِ تَتَكشَّفُ عَنْ جَنَانِ مُزَيَّبَةٍ فِيهَا ضِيآفَاتٌ رَحْمَانِيَّةٌ.
 وَجِهَةُ الْفَوْقِ وَهُوَ عَالَمُ السَّمَوَاتِ مُوحِشَةٌ مُدْهِشَةٌ بِنَظَرِ الْفَلَسَفَةِ. فَبِنِعْمَةِ الْإِيمَانِ
 تَتَكشَّفُ تِلْكَ الْجِهَةُ عَنْ مَصَابِيحِ مُتَبَسِّمَةٍ مُسَخَّرَةٍ بِأَمْرِ مَنْ زَيْنَ وَجْهَ السَّمَاءِ بِهَا
 يُسْتَأْنَسُ بِهَا وَلَا يُتَوَحَّشُ مِنْهَا.

وَجِهَةُ التَّحْتِ وَهِيَ عَالَمُ الْأَرْضِ مُوحِشَةٌ بِوَضْعِيَّتِهَا فِي نَفْسِهَا بِنَظَرِ الْفَلَسَفَةِ الضَّآلَّةِ.
 فَبِنِعْمَةِ الْإِيمَانِ تَتَكشَّفُ عَنْ سَفِينَةِ رَبَّانِيَّةٍ مُسَخَّرَةٍ وَمَشْحُونَةٍ بِأَنْوَاعِ اللَّذَائِدِ وَالْمَطْعُومَاتِ؛
 قَدْ أَرَكَبَهَا صَانِعُهَا نَوْعَ الْبَشَرِ وَجِنْسَ الْحَيَوَانَ لِلْسِّيَاحَةِ فِي أَطْرَافِ مَمْلَكَةِ الرَّحْمَنِ.
 وَجِهَةُ الْأَمَامِ الَّذِي يَتَوَجَّهُ إِلَى تِلْكَ الْجِهَةِ كُلُّ ذَوِي الْحَيَاةِ مُسْرِعَةً قَافِلَةً خَلْفَ قَافِلَةٍ،
 تُغِيبُ تِلْكَ الْقَوَافِلُ فِي ظَلَمَاتِ الْعَدَمِ بِلَا رُجُوعٍ. وَبِنِعْمَةِ الْإِيمَانِ تَتَكشَّفُ تِلْكَ السِّيَاحَةُ

(۱) له بهر نموهی گرنگترین بناغهی په یامه کانی نور له پاش بناغهی "بیر کردنه وه" بریتی به له: "شوکرانه
 بزیری" و، ننجا پله و راستی په کانی "شوکر" و "حمد" یش به تهاوی له به شه کانی په یامه کانی نوردا روون
 کراونه تهاوه، تهاو البیره دا زور به کورتی هه ندئی له پله کانی "حمد" باس ده کړیت، چونکه حمد به گویره ی
 پله کانی نیعمه تی نیمان دار ای گه لنی پله ی په ک له دوا ی په که. (دانهر)

عَنْ انْتِقَالِ ذَوِي الْحَيَاةِ مِنْ دَارِ الْفَنَاءِ إِلَى دَارِ الْبَقَاءِ، وَمِنْ مَكَانِ الْخِدْمَةِ إِلَى مَوْضِعِ اخْتِزَانِ الْأَجْرَةِ، وَمِنْ مَحَلِّ الرَّحْمَةِ إِلَى مَقَامِ الرَّحْمَةِ وَالِاسْتِرَاحَةِ. وَأَمَّا سُرْعَةُ ذَوِي الْحَيَاةِ فِي أَمْوَاجِ الْمَوْتِ، فَلَيْسَتْ سُقُوطاً وَمُصِيبَةً، بَلْ هِيَ صُعُودٌ بِاشْتِيَاقٍ وَتَسَارُعٌ إِلَى سَعَادَاتِهِمْ. وَجِهَةُ الْخَلْفِ أَيْضاً مُظْلِمَةٌ مُوَحِشَةٌ. فَكُلُّ ذِي شُعُورٍ يَتَحَيَّرُ مُتَرَدِّداً وَمُسْتَفْسِراً بِـ "مِنْ أَيْنَ؟ إِلَى أَيْنَ؟" فَلَأَنَّ الْعَقْلَ لَا تُعْطَى لَهُ جَوَاباً، يَصِيرُ التَّرَدُّدُ وَالتَّحَيَّرُ ظُلُمَاتٍ فِي رُوحِهِ.. فَيَنْعَمَةُ الْإِيمَانِ تَنْكَشِفُ تِلْكَ الْجِهَةَ عَنْ مَبْدِئِ الْإِنْسَانِ وَوَضَائِعِهِ، وَبِأَنَّ السُّلْطَانَ الْأَزَلِيَّ أَرْسَلَهُمْ مُوظَّفِينَ إِلَى دَارِ الْإِمْتِحَانِ..

فَمِنْ هَذِهِ الْحَقِيقَةِ يَكُونُ "الْحَمْدُ" عَلَى نِعْمَةِ الْإِيمَانِ الْمُرْبِلِ لِلظُّلُمَاتِ عَنْ هَذِهِ الْجِهَاتِ السَّتِّ أَيْضاً نِعْمَةً عَظِيمَةً تَسْتَلْزِمُ "الْحَمْدَ". إِذْ بِـ "الْحَمْدِ" يُفْهَمُ دَرَجَةُ هَذِهِ النِّعْمَةِ وَلَدَتْهَا. فَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى "الْحَمْدِ" فِي تَسْلُسُلٍ يَتَسَلَّسَلُ فِي دَوْرٍ دَائِرٍ بِإِلَاقَةِ نَهَائِيَّةٍ.

النقطة الثانية:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْإِيمَانِ الْمُتَوَّرِّ لَنَا الْجِهَاتِ السَّتِّ. فَكَمَا أَنَّ الْإِيمَانَ بِإِزَالَتِهِ لِيُظْلَمَاتِ الْجِهَاتِ السَّتِّ نِعْمَةً عَظِيمَةً مِنْ جِهَةِ دَفْعِ الْبَلَايَا؛ كَذَلِكَ أَنَّ الْإِيمَانَ لِتَنْوِيرِهِ لِلجِهَاتِ السَّتِّ نِعْمَةً عَظِيمَةً أُخْرَى مِنْ جِهَةِ جَلْبِ الْمَنَافِعِ. فَالْإِنْسَانُ لِعَلَّاقَتِهِ بِجَامِعِيَّةِ فِطْرَتِهِ بِمَا فِي الْجِهَاتِ السَّتِّ مِنَ الْمَوْجُودَاتِ. وَبِنِعْمَةِ الْإِيمَانِ يُمَكِّنُ لِلْإِنْسَانِ اسْتِيفَادَةَ مِنْ جَمِيعِ الْجِهَاتِ السَّتِّ أَيْنَمَا يَتَوَجَّهَ. فَيَسِيرُ: ﴿فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَنَمَّ وَجْهَ اللَّهِ﴾ (البقرة: ١١٥) تَتَوَرَّرُ لَهُ تِلْكَ الْجِهَةُ بِمَسَافَتِهَا الطَّوِيلَةَ بِإِلَاقَةِ حَادٍ. حَتَّى كَأَنَّ الْإِنْسَانَ الْمُؤْمِنَ لَهُ عُمْرٌ مَعْنَوِيٌّ يَمْتَدُّ مِنْ أَوَّلِ الدُّنْيَا إِلَى آخِرِهَا، يَسْتَمِدُّ ذَلِكَ الْعُمْرُ مِنْ نُورِ حَيَاةٍ مُمْتَدَّةٍ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ. وَحَتَّى إِنَّ الْإِنْسَانَ بِسِرِّ تَنْوِيرِ الْإِيمَانِ لِجِهَاتِهِ يَخْرُجُ عَنْ مَضِيقِ الزَّمَانِ الْحَاضِرِ وَالْمَكَانِ الضِّيقِ إِلَى سَاحَةِ وَسْعَةِ الْعَالَمِ، وَيَصِيرُ الْعَالَمَ كَبَيْتِهِ، وَالْمَاضِيَّ وَالْمُسْتَقْبَلُ زَمَانًا حَاضِرًا لِرُوحِهِ وَقَلْبِهِ. وَهَكَذَا فَيَقِسُ...

النقطة الثالثة:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْإِيمَانِ الْحَاوِي لِتَقْطَعِي الْإِسْتِنَادِ وَالِاسْتِمْدَادِ. نَعَمْ، بِسِرِّ غَايَةِ عَجْزِ الْبَشَرِ وَكَثْرَةِ أَعْدَائِهِ يَحْتَاجُ الْبَشَرُ أَشَدَّ حَاجَةً إِلَى نُقْطَةِ اسْتِنَادٍ

يَلْتَجِيْ اِلَيْهِ لِيُدْفِعَ اَعْدَاءَهُ الْغَيْرِ^(١) الْمَحْدُوْدَةَ، وَبِغَايَةِ فَقْرِ الْاِنْسَانِ مَعَ غَايَةِ كَثْرَةِ حَاجَاتِهِ
وَأَمَالِهِ يَحْتَاجُ أَشَدَّ اِحْتِيَاجٍ اِلَى نُقْطَةِ اسْتِمْدَادٍ يَسْتَمِدُّ مِنْهَا، وَيَسْأَلُ حَاجَاتِهِ بِهَا.
فَالْإِيْمَانُ بِاللَّهِ هِيَ نُقْطَةُ اسْتِنَادٍ لِفِطْرَةِ الْبَشَرِ. وَالْإِيْمَانُ بِالْآخِرَةِ هُوَ نُقْطَةُ اسْتِمْدَادٍ
لِوَجْدَانِهِ. فَمَنْ لَمْ يَعْرِفْ هَاتَيْنِ النُّقْطَتَيْنِ يَتَوَحَّشُ عَلَيْهِ قَلْبُهُ وَرُوحُهُ، وَيُعَذِّبُهُ وَجْدَانُهُ
دَائِمًا. وَمَنْ اسْتَنَّدَ بِالْإِيْمَانِ اِلَى النُّقْطَةِ الْأُوْلَى، وَاسْتَمَدَّ مِنَ النُّقْطَةِ الثَّانِيَةِ أَحْسَنَ مِنْ أَعْمَاقِ
رُوحِهِ لَدَائِدُ مَعْنَوِيَّةٍ وَأَنْسِيَّةٍ مُسَلِّيَّةٍ وَعَيْمَادًا يَطْمَئِنُّ بِهَا وَجْدَانُهُ.

النقطة الرابعة:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نُورِ الْإِيْمَانِ الْمَزِيْلِ لِلْآلَامِ عَنِ اللَّذَائِدِ الْمَشْرُوعَةِ بِإِرَاءَةِ دَوْرَانِ الْأَمْثَالِ،
وَالْمُدِيمِ لِلنَّعْمِ بِإِرَاءَةِ شَجَرَةِ الْإِنْعَامِ، وَالْمَزِيْلِ الْآمِ الْفِرَاقِ بِإِرَاءَةِ لَذَّةِ تَجَدُّدِ الْأَمْثَالِ. يَعْنِي
أَنَّ فِي كُلِّ لَذَّةٍ آلَامًا تَنْشَأُ مِنْ زَوَالِهَا. فَبِنُورِ الْإِيْمَانِ يَزُولُ الزَّوَالُ، وَيَنْقَلِبُ اِلَى تَجَدُّدِ
الْأَمْثَالِ. وَفِي التَّجَدُّدِ لَذَّةٌ أُخْرَى..

فَكَمَا أَنَّ الثَّمْرَةَ إِذَا لَمْ تُعْرِفْ شَجَرَتَهَا تَنْحَصِرُ النِّعْمَةُ فِي تِلْكَ الثَّمْرَةِ. فَتَزُولُ بِأَكْلِهَا.
وَتُورِثُ تَأْسُفًا عَلَى فَقْدِهَا. وَإِذَا عُرِفَتْ شَجَرَتُهَا وَشُوْهِدَتْ، يَزُولُ الْآلَمُ فِي زَوَالِهَا لِبَقَاءِ
شَجَرَتِهَا الْحَاضِرَةِ، وَتَبْدِيلِ الثَّمْرَةِ الْفَائِيَةِ بِأَمْثَالِهَا. وَكَذَا إِنَّ مِنْ أَشَدِّ حَالَاتِ رُوحِ الْبَشَرِ
هِيَ التَّالِمَاتُ النَّاشِئَةُ مِنَ الْفِرَاقَاتِ. فَبِنُورِ الْإِيْمَانِ تَفْتَرِقُ الْفِرَاقَاتُ وَتَنْعَدِمُ. بَلْ تَنْقَلِبُ
بِتَجَدُّدِ الْأَمْثَالِ الَّذِي فِيهِ لَذَّةٌ أُخْرَى إِذْ "كُلُّ جَدِيدٍ لَذِيذٌ"...

النقطة الخامسة:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نُورِ الْإِيْمَانِ الَّذِي يُصَوِّرُ مَا يُتَوَهَّمُ أَعْدَاءً وَاجَانِبَ وَأَمْوَاتًا مُوَحِّشِينَ،
وَأَيْتَامًا بَاكِينَ مِنَ الْمَوْجُودَاتِ، أَحِبَابًا وَإِخْوَانًا وَأَحْيَاءَ مُوَسِّئِينَ، وَعَيْبَادًا مُسَبِّحِينَ
ذَاكِرِينَ..

يَعْنِي أَنَّ نَظَرَ الْعَقْلَةِ يَرَى مَوْجُودَاتِ الْعَالَمِ مُضِرِّينَ كَالْأَعْدَاءِ وَيَتَوَحَّشُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ،
وَيَرَى الْأَشْيَاءَ كَالْاجَانِبِ. إِذْ فِي نَظَرِ الضَّلَالَةِ تَنْقَطِعُ عِلَاقَةُ الْأُخُوَّةِ فِي كُلِّ الْأَزْمِنَةِ

(١) جاء في "المصباح المنير" في مادة: (غير) ما نصه:

"... وقوله تعالى: ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ إنما وصف بها المعرفة، لأنها أشبهت المعرفة بإضافتها الى
المعرفة، فعولت معاملتها. ومن هنا اجترأ بعضهم فأدخل عليها الألف واللام، لأنها لما شابته المعرفة،
بإضافتها إلى المعرفة، جاز أن يدخلها ما يعاقب الإضافة، وهو الألف واللام... (وهو كغير - له جابه
عده به كهوه).

الْمَاضِيَةِ وَالْإِسْتِقْبَالِيَّةِ. وَمَا أُخُوَّتُهُ وَعَلَاقَتُهُ إِلَّا فِي زَمَانٍ حَاضِرٍ صَغِيرٍ قَلِيلٍ. فَأُخُوَّةُ أَهْلِ الضَّلَالَةِ كَدَقِيقَةٍ فِي الْوَفِّ سَنَةٍ مِنَ الْإِجْتِنَابِ. وَأُخُوَّةُ أَهْلِ الْإِيمَانِ تَمْتَدُّ مِنْ مَبْدَأِ الْمَاضِي إِلَى مُنْتَهَى الْإِسْتِقْبَالِ. وَإِنَّ نَظَرَ الضَّلَالَةِ يَرَى أَجْرَامَ الْكَائِنَاتِ أَمْوَاتًا مُوحِشِينَ. وَنَظَرَ الْإِيمَانِ يُشَاهِدُ أَوْلَئِكَ الْأَجْرَامَ أَحْيَاءَ مُونِسِينَ يَتَكَلَّمُ كُلُّ جِزْمٍ بِلِسَانِ حَالِهِ بِتَسْبِيحَاتِ فَاطِرِهِ. فَلَهَا رُوحٌ وَحَيَاةٌ مِنْ هَذِهِ الْجِهَةِ. فَلَا تُكُونُ مُوحِشًا مُذهِشًا، بَلْ أُنِيسًا مُونِسًا. وَإِنَّ نَظَرَ الضَّلَالَةِ يَرَى ذَوِي الْحَيَاةِ الْعَاجِزِينَ عَنِ مَطَالِبِهِمْ لَيْسَ لَهُمْ حَامٌ مُتَوَدِّدٌ وَصَاحِبٌ مُتَعَهِّدٌ. كَأَنَّهَا أَيْتَامٌ يَكُونُ مِنْ عَجْزِهِمْ وَحُزْنِهِمْ وَيَأْسِهِمْ. وَنَظَرَ الْإِيمَانِ يَقُولُ: إِنَّ ذَوِي الْحَيَاةِ لَيْسُوا أَيْتَامًا بَاكِينَ، بَلْ هُمْ عِبَادٌ مُكَلَّفُونَ وَمَأْمُورُونَ مُوظَّفُونَ وَذَاكِرُونَ مُسَبِّحُونَ.

النقطة السادسة:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نُورِ الْإِيمَانِ الْمُصَوِّرِ لِلدَّارَيْنِ كَسْفَرَتَيْنِ مَمْلُوءَتَيْنِ مِنَ النَّعْمِ يَسْتَفِيدُ مِنْهُمَا الْمُؤْمِنُ بِيَدِ الْإِيمَانِ بِأَنْوَاعِ حَوَاسِهِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ، وَأَقْسَامِ لَطَائِفِهِ الْمُعْتَوِيَةِ وَالرُّوحِيَّةِ الْمُنْكَشِفَةِ بِضِيَاءِ الْإِيمَانِ.

نَعَمْ: إِنَّ فِي نَظَرِ الضَّلَالَةِ تَتَصَاغَرُ دَائِرَةُ اسْتِفَادَةِ ذَوِي الْحَيَاةِ إِلَى دَائِرَةِ لَذَائِذِهِ الْمَادِّيَّةِ الْمُتَنَعِّصَةِ بِزَوَالِهَا. وَبِنُورِ الْإِيمَانِ تَتَوَسَّعُ دَائِرَةُ اسْتِفَادَةِ إِلَى دَائِرَةِ تُحِيطُ بِالسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِلِ الْبَدَنِيَّةِ وَالْآخِرَةِ. فَالْمُؤْمِنُ يَرَى الشَّمْسَ كَسِرَاجٍ فِي بَيْتِهِ وَرَفِيقًا فِي وَطَنِهِ وَأُنِيسًا فِي سَفَرِهِ؛ وَتَكُونُ الشَّمْسُ نِعْمَةً مِنْ نِعَمِهِ. وَمَنْ تَكُونُ الشَّمْسُ نِعْمَةً لَهُ؛ تَكُونُ دَائِرَةُ اسْتِفَادَتِهِ وَسَفَرُهُ نِعْمَةً أَوْسَعَ مِنَ السَّمَوَاتِ.

فَالْقُرْآنُ الْمُعْجِزُ الْبَيِّنُ بِأَمْثَالِ: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ (إبراهيم: ٣٣) ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ﴾ (الجنانية: ١٢) يُشِيرُ بِبِلَاغَتِهِ إِلَى هَذِهِ الْإِحْسَانَاتِ الْخَارِقَةِ النَّاشِئَةِ مِنَ الْإِيمَانِ.

النقطة السابعة:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى اللَّهِ. فَوْجُودِ الْوَاجِبِ الْوُجُودِ نِعْمَةٌ لَيْسَتْ فَوْقَهَا نِعْمَةٌ لِكُلِّ أَحَدٍ وَلِكُلِّ مَوْجُودٍ. وَهَذِهِ النَّعْمَةُ تَتَضَمَّنُ أَنْوَاعَ نِعَمٍ لَا نِهَايَةَ لَهَا، وَأَجْناسٍ إِحْسَانَاتٍ لَا غَايَةَ لَهَا، وَأَصْنَافَ عَطِيَّاتٍ لَا حَدَّ لَهَا.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى رَحْمَانِيَّتِهِ تَعَالَى الَّتِي تَتَضَمَّنُ نِعْمًا بَعْدَ مَنْ تَعَلَّقَ بِهِ الرَّحْمَةُ مِنْ ذَوِي الْحَيَاةِ. إِذْ فِي فِطْرَةِ الْإِنْسَانِ بِسِرِّ جَامِعِيَّتِهِ عِلَاقَاتٌ بِكُلِّ ذَوِي الْحَيَاةِ تَحْصُلُ لَهُ سَعَادَةٌ مَعْنَوِيَّةٌ بِسَبَبِ سَعَادَاتِهِمْ. وَفِي فِطْرَتِهِ تَأْتُرُ بِالْأَمِهِمْ. فَالنَّعْمَةُ عَلَيْهِمْ تُكُونُ نَوْعَ نِعْمَةٍ لِذَلِكَ الْإِنْسَانِ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى رَحِيمِيَّتِهِ تَعَالَى بَعْدَ الْأَطْفَالِ الْمُنْعَمِ عَلَيْهِمْ بِشَفَقَاتِ وَالِدَاتِهِمْ. إِذْ كَمَا أَنَّ كُلَّ مَنْ لَهُ فِطْرَةٌ سَلِيمَةٌ يَتَأَلَّمُ وَيَتَوَجَّعُ مِنْ بُكَاءِ طِفْلِ جَائِعٍ لَا وَالِدَةَ لَهُ؛ كَذَلِكَ يَتَنَعَّمُ بِتَعْطُفِ الْوَالِدَاتِ عَلَى أَطْفَالِهَا.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حَكِيمِيَّتِهِ تَعَالَى بَعْدَ دَقَائِقِ جَمِيعِ أَنْوَاعِ حِكْمَتِهِ فِي الْكَائِنَاتِ. إِذْ كَمَا تَتَنَعَّمُ نَفْسُ الْإِنْسَانِ بِحَلَوَاتِ رَحْمَانِيَّتِهِ، وَيَتَنَعَّمُ قَلْبُ الْإِنْسَانِ بِتَحَلِّيَاتِ رَحِيمِيَّتِهِ؛ كَذَلِكَ يَتَلَذَّذُ عَقْلُ الْإِنْسَانِ بِلَطَائِفِ حِكْمَتِهِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حَفِيفِيَّتِهِ تَعَالَى بَعْدَ تَحَلِّيَاتِ اسْمِهِ "الْوَارِثِ"، وَبَعْدَ جَمِيعِ مَا بَقِيَ بَعْدَ فَوَاتِ أَصُولِهَا وَأَبَائِهَا وَصَوَاحِبِهَا، وَبَعْدَ مَوْجُودَاتِ دَارِ الْآخِرَةِ، وَبَعْدَ آمَالِ الْبَشَرِ الْمَحْفُوظَةِ لِأَجْلِ الْمُكَافَأَةِ الْآخِرَوِيَّةِ. إِذْ دَوَامُ النَّعْمَةِ اعْظَمُ نِعْمَةً مِنْ نَفْسِ النَّعْمَةِ؛ وَبَقَاءُ اللَّذَّةِ لَذَّةٌ أَعْلَى لَذَّةً مِنْ نَفْسِ اللَّذَّةِ؛ وَالْخُلُودُ فِي الْجَنَّةِ نِعْمَةٌ فَوْقَ نَفْسِ الْجَنَّةِ. وَهَكَذَا.

فَحَفِيفِيَّتُهُ تَعَالَى تَتَضَمَّنُ نِعْمًا أَكْثَرَ وَأَزِيدَ وَأَعْلَى مِنْ جَمِيعِ النَّعْمِ عَلَى الْمَوْجُودَاتِ فِي جَمِيعِ الْكَائِنَاتِ.

وهكذا، فِقِسْ عَلَى اسْمِ "الرَّحْمَنِ وَالرَّحِيمِ وَالْحَكِيمِ وَالْحَفِيفِ" سَائِرَ أَسْمَائِهِ الْحُسْنَى. فَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ اسْمٍ مِنْ أَسْمَائِهِ تَعَالَى حَمْدًا بِلَا نِهَائِيَّةٍ. لِمَا أَنَّ فِي كُلِّ اسْمٍ مِنْهَا نِعْمًا بِلَا نِهَائِيَّةٍ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْقُرْآنِ الَّذِي هُوَ تَرْجُمَانٌ لِكُلِّ مَا مَضَى مِنْ جَمِيعِ الْإِنْعَامَاتِ الَّتِي لَا نِهَائِيَّةَ لَهَا حَمْدًا بِلَا نِهَائِيَّةٍ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ حَمْدًا بِلَا نِهَائِيَّةٍ. إِذْ هُوَ الْوَسِيلَةُ لِلْإِيمَانِ الَّذِي فِيهِ جَمِيعُ الْمَفَاتِيحِ لِجَمِيعِ خَزَائِنِ النَّعْمِ الَّتِي أَشْرْنَا إِلَيْهَا فِي هَذَا الْبَابِ الثَّانِي أَنْفَاءً.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ الَّتِي هِيَ مَرْضِيَّاتُ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَفَهْرِسْتُهُ لِأَنْوَاعِ نِعْمِهِ الْمَادِيَّةِ وَالْمَعْنَوِيَّةِ، حَمْدًا بِلَا نِهَائِيَّةٍ.

النقطة الثامنة:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَحْمَدُ لَهُ وَيُسَبِّحُ عَلَيْهِ بِإِظْهَارِ أَوْصَافِ جَمَالِهِ وَكَمَالِهِ، هَذَا الْكِتَابُ الْكَبِيرُ الْمُسَمَّى بِـ "الْكَائِنَاتِ" بِجَمِيعِ أَبْوَابِهِ وَفُصُولِهَا، وَبِجَمِيعِ صَحَائِفِهِ وَسُطُورِهَا، وَبِجَمِيعِ كَلِمَاتِهِ وَحُرُوفِهَا، كُلُّ بِقَدْرِ نِسْبَتِهِ يَحْمَدُهُ تَعَالَى وَيُسَبِّحُهُ بِإِظْهَارِ بَوَارِقِ أَوْصَافِ جَلَالِ تَقَاشِهِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ بِمَظْهَرِيَّةٍ كُلُّ بِقَدْرِ نِسْبَتِهِ لِأَضْوَاءِ أَوْصَافِ جَمَالِ كَاتِبِهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَبِمَظْهَرِيَّةٍ كُلُّ بِقَدْرِ نِسْبَتِهِ لِأَنْوَارِ أَوْصَافِ كَمَالِ مُنْشِئِهَا وَمُنْشِدِهَا الْقَدِيرِ الْعَلِيمِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ، وَبِعِبْرَاتِيَّةٍ كُلُّ بِقَدْرِ نِسْبَتِهِ لِأَشْيَعَةِ تَحْلِيَّاتِ أَسْمَاءِ مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى. جَلَّ جَلَالُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.

النقطة التاسعة:

الْحَمْدُ - مِنْ اللَّهِ بِاللَّهِ عَلَى اللَّهِ - اللَّهُ بَعْدَ ضَرْبِ ذَرَاتِ الْكَائِنَاتِ مِنْ أَوَّلِ الدُّنْيَا إِلَى آخِرِ الْخَلْقَةِ فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ الْأَزْمِنَةِ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى "الْحَمْدُ لِلَّهِ" بِدَوْرٍ دَائِرِيٍّ فِي تَسْلُسُلٍ^(۱) يَتَسَلْسَلُ إِلَى مَا لَا يَتَنَاهَى. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْقُرْآنِ وَالْإِيمَانِ عَلَيَّ وَعَلَى إِخْوَانِي بَعْدَ ضَرْبِ ذَرَاتِ وَجُودِي فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ عُمْرِي فِي الدُّنْيَا، وَبَقَائِي وَبِقَائِهِمْ فِي الْآخِرَةِ.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا عِلْمُكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا

بِالْحَقِّ﴾.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بَعْدَ حَسَنَاتِ أُمَّتِهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ آمِينَ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

!!

(۱) دہور و تہہ لسلول لہ باز نہی "مومکینات" دا مہ حالن، چونکہ داخو ازی کۆتایی نہ ہاتن! خؤ باز نہی مومکیناتیش کۆتایی بن ہاتوہ و جینی شتی بن کۆتایی تیندا نایتنہوہ. بہ لام نہو "حمد" ہی کہ پہیوہندی بہ باز نہی "وجوب" ہوہ بیست بن کۆتایی و نہ براوہیہ و دہ کری بہ دہور و تہہ لسلول پرواتہ ناو باز نہیہ کی بن کۆتایی ہوہ و لہوئی دا جینی بیتنہوہ! (دانہر)

الباب الثالث

في مراتب

"الله أكبر"

واله نيوان سى و سى پلهى ئەم بابەدا تەنھا حەوت پلەيان باس دە كەين، چونكە هەندى لەو پلانى لە مەقامى دووھەمى مەكتوبى بيستمە و، كۆتايى هەلوئىستى دووھەم و سەرەتاي هەلوئىستى سى هەمى وتەى سى و دووھەمدا، باس كراون. هەر كە سىك حەز دەكات شارەزاي "راستى" سى ئەم پلانى بيبت با سەر لەو پەيامانە بدات.

المرتبة الاولى

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الدُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا﴾ (الإسراء: ١١١). لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ..

جل جلاله الله أكبر من كل شيء قدرة وعِلْمًا، إذ هو الخالق البارئ المصور الذي صنع الإنسان بقدرته كالكائنات، وكتب الكائنات بقلم قدره كما كتب الإنسان بذلك القلم. إذ ذاك العالم الكبير كهذا العالم الصغير مصنوع قدرته مكتوب قدره. إبداعه لذك صيره مسجداً. إيجاده لهذا صيره ساجداً. إنشاؤه لذك صير ذاك ملكاً. بناؤه لهذا صيره مملوكاً. صنعته في ذاك تظاهرت كتاباً. صنعته في هذا تظاهرت خطاباً. قدرته في ذاك تُظهر حِشمته. رحمته في هذا تُنظم نعمته. حِشمته في ذاك تشهد هو الواحد. نعمته في هذا تُعين هو الأحد. سيكته في ذاك في الكل والأجزاء سُكوناً حركَةً. حاتمته في هذا في الجسم والأعضاء حَجيرة ذرة.

فانظر إلى آثاره المُتسقة كيف ترى كالفلق سخاوة مُطلقة مع انتظام مُطلق، في سرعة مُطلقة مع ائزان مُطلق، في سهولة مُطلقة مع ائقان مُطلق، في وسعة مُطلقة مع حُسن صنع مُطلق، في بُعدة مُطلقة مع ائفاق مُطلق، في خِلطة مُطلقة مع امتياز مُطلق، في

رُحْصَةً مُطْلَقَةً مَعَ غُلُوِّ مُطْلَقٍ. فَهَذِهِ الْكَيْفِيَّةُ الْمَشْهُودَةُ شَاهِدَةٌ لِلْعَاقِلِ الْمُحَقِّقِ، مُجْزِئَةً لِلْأَحْمَقِ الْمُنَاقِقِ عَلَى قَبُولِ الصَّنْعَةِ وَالْوَحْدَةِ لِلْحَقِّ ذِي الْقُدْرَةِ الْمُطْلَقَةِ، وَهُوَ الْعَلِيمُ الْمُطْلَقُ. وَفِي الْوَحْدَةِ سُهولةٌ مُطْلَقَةٌ، وَفِي الْكَثْرَةِ وَالشَّرَكَةِ صُعُوبَةٌ مُنْعَلِقَةٌ:

إِنْ أُسْنِدَ كُلُّ الْأَشْيَاءِ لِلْوَاحِدِ، فَالْكَائِنَاتُ كَالنَّخْلَةِ، وَالنَّخْلَةُ كَالثَّمَرَةِ سُهولةٌ فِي الْإِبْدَاعِ. وَإِنْ أُسْنِدَ لِلْكَثْرَةِ فَالنَّخْلَةُ كَالكَائِنَاتِ، وَالثَّمَرَةُ كَالشَّجَرَاتِ صُعُوبَةٌ فِي الْاِمْتِنَاعِ. إِذِ الْوَاحِدُ بِالْفِعْلِ الْوَاحِدِ يُحْصَلُ نَتِيجَةٌ وَوَضْعِيَّةٌ لِلْكَثِيرِ بِلَا كُفْلَةٍ وَلَا مُبَاشَرَةٍ؛ وَلَوْ أُحِيلَتْ تِلْكَ الْوَضْعِيَّةُ وَالنَّتِيجَةُ إِلَى الْكَثْرَةِ لَا يُمَكِّنُ أَنْ تَصِلَ إِلَيْهَا إِلَّا بِتَكْلُفَاتٍ وَمُبَاشَرَاتٍ وَمُشَاجِرَاتٍ كَالْأَمِيرِ مَعَ النَّفَرَاتِ، وَالْبَانِي مَعَ الْحَجَرَاتِ، وَالْأَرْضِ مَعَ السِّيَّارَاتِ، وَالْفَوَّارَةِ مَعَ الْقَطْرَاتِ، وَنُقْطَةِ الْمَرْكَزِ مَعَ النُّقْطِ فِي الدَّائِرَةِ.

بِسْرٍ أَنَّ فِي الْوَحْدَةِ يَقُومُ الْإِنْتِسَابُ مَقَامَ قُدْرَةٍ غَيْرِ مَحْدُودَةٍ. وَلَا يَضْطَرُّ السَّبَبُ لِحَمَلِ مَنَابِعِ قُوَّتِهِ وَيَتَعَاطَمُ الْأَثَرُ بِالنَّسْبَةِ إِلَى الْمُسْنَدِ إِلَيْهِ. وَفِي الشَّرَكَةِ يَضْطَرُّ كُلُّ سَبَبٍ لِحَمَلِ مَنَابِعِ قُوَّتِهِ؛ فَيَتَصَاغَرُ الْأَثَرُ بِنِسْبَةِ جَرْمِهِ. وَمِنْ هُنَا غَلَبَتِ التَّمَلُّةُ وَالذَّبَابَةُ عَلَى الْجَبَابِرَةِ، وَحَمَلَتِ الثَّوَاءُ الصَّغِيرَةَ شَجَرَةً عَظِيمَةً.

وَبِسْرٍ أَنَّ فِي إِسْنَادِ كُلِّ الْأَشْيَاءِ إِلَى الْوَاحِدِ لَا يَكُونُ الْإِبْجَادُ مِنَ الْعَدَمِ الْمُطْلَقِ. بَلْ يَكُونُ الْإِبْجَادُ عَيْنَ نَقْلِ الْمَوْجُودِ الْعِلْمِيِّ إِلَى الْوُجُودِ الْخَارِجِيِّ، كَنَقْلِ الصُّورَةِ الْمُتَمَثِّلَةِ فِي الْمِرَاةِ إِلَى الصَّحِيفَةِ الْفَوْطُوغَرِافِيَّةِ لِتَثْبِيتِ وَجُودِ خَارِجِيٍّ لَهَا بِكَمَالِ السُّهُولَةِ، أَوْ إِظْهَارِ الْخَطِّ الْمَكْتُوبِ بِمِدَادٍ لَا يَرَى، بِوَسِيطَةِ مَادَّةٍ مُظْهِرَةٍ لِلِكِتَابَةِ الْمَسْتُورَةِ. وَفِي إِسْنَادِ الْأَشْيَاءِ إِلَى الْأَسْبَابِ وَالْكَثْرَةِ يَلْزَمُ الْإِبْجَادُ مِنَ الْعَدَمِ الْمُطْلَقِ، وَهُوَ إِنْ لَمْ يَكُنْ مَحَالًا يَكُونُ أَصْعَبَ الْأَشْيَاءِ. فَالسُّهُولَةُ فِي الْوَحْدَةِ وَاصِلَةٌ إِلَى دَرَجَةِ الْوُجُوبِ، وَالصُّعُوبَةُ فِي الْكَثْرَةِ وَاصِلَةٌ إِلَى دَرَجَةِ الْإِمْتِنَاعِ. وَبِحِكْمَةٍ أَنَّ فِي الْوَحْدَةِ يُمَكِّنُ الْإِبْدَاعُ وَابْتِجَادُ "الْأَيْسِ مِنْ اللَّيْسِ" يَعْنِي إِبْدَاعَ الْمَوْجُودِ مِنَ الْعَدَمِ الصَّرْفِ بِلَا مُدَّةٍ وَلَا مَادَّةٍ، وَإِفْرَاقَ الذَّرَاتِ فِي الْقَالِبِ الْعِلْمِيِّ بِلَا كُفْلَةٍ وَلَا خِلْطَةٍ. وَفِي الشَّرَكَةِ وَالْكَثْرَةِ لَا يُمَكِّنُ الْإِبْدَاعُ مِنَ الْعَدَمِ بِاتِّفَاقِ كُلِّ أَهْلِ الْعَقْلِ. فَلَا بُدَّ لَوْجُودِ ذِي حَيَاةٍ جَمْعُ ذَرَاتٍ مُنْتَشِرَةٍ فِي الْأَرْضِ وَالْعَنَاصِرِ؛ وَبِعَدَمِ الْقَالِبِ الْعِلْمِيِّ يَلْزَمُ لِمُحَافَظَةِ الذَّرَاتِ فِي جِسْمِ ذِي الْحَيَاةِ وَجُودِ عِلْمٍ كَلِّيٍّ، وَإِرَادَةِ مُطْلَقَةٍ فِي كُلِّ ذَرَّةٍ. وَمَعَ ذَلِكَ إِنَّ الشَّرَكَاءَ مُسْتَعْنِيَةً عَنْهَا وَمَمْتَنَعَةً بِالذَّاتِ وَتَحْكُمِيَّةً مَحْضَةً، لَا أَمَارَةَ عَلَيْهَا وَلَا إِشَارَةَ إِلَيْهَا فِي شَيْءٍ مِنَ الْمَوْجُودَاتِ. إِذْ خَلَقَتْ

الْحَيَوَانَاتُ الْمُتَوَعَّةُ الْمُتَبَرِّجَةُ الْمُنشُورَةُ فِي حَدِيقَةِ الْأَرْضِ خَوَارِقُ صَنَعَةِ صَانِعِ حَكِيمٍ بِالضَّرُورَةِ، وَهَذِهِ الْأَزْهَارُ الْمُتَبَسِّمَةُ وَالْأَثْمَارُ الْمُتَزَيِّنَةُ فِي جَنَّاتِ هَذِهِ الْحَدِيقَةِ هَدَايَا رَحْمَةِ رَحْمَنِ رَحِيمٍ بِالْمُشَاهَدَةِ. تَشْهَدُ هَاتِيكَ وَتُنَادِي تَاكَ وَتُعَلِّنُ هَذِهِ بِأَنَّ خَلْقَ هَاتِيكَ وَمُصَوِّرَ تَاكَ وَوَاهِبَ هَذِهِ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ قَدْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا، تَسَاوَى بِالنَّسْبَةِ إِلَى قُدْرَتِهِ الذَّرَاتُ وَالنُّجُومُ وَالْقَلِيلُ وَالكَثِيرُ وَالصَّغِيرُ وَالْكَبِيرُ وَالْمُنْتَهِي وَالْمُنْتَهَاهِي. وَكُلُّ الْوُقُوعَاتِ الْمَاضِيَةِ وَغَرَائِبِهَا مُعْجَزَاتُ صَنَعَةِ صَانِعِ حَكِيمٍ تَشْهَدُ عَلَيَّ أَنَّ ذَلِكَ الصَّانِعَ قَدِيرٌ عَلَيَّ كُلِّ الْإِمْكَانَاتِ الْإِسْتِقْبَالِيَّةِ وَعَجَائِبِهَا، إِذْ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ وَالْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

فَسُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ حَدِيقَةَ أَرْضِهِ مَشْهَرًا صَنَعَتِهِ. مَحْشَرًا فِطْرَتِهِ. مَظْهَرًا قُدْرَتِهِ. مَدَارَ حِكْمَتِهِ. مَزْهَرًا رَحْمَتِهِ. مَزْرَعًا جَنَّتِهِ. مَمَرًا الْمَخْلُوقَاتِ. مَسِيلًا الْمَوْجُودَاتِ. مَكِيلًا الْمَصْنُوعَاتِ.

فَمَزَيْنَ الْحَيَوَانَاتِ مُنْقَشُ الطَّيُورَاتِ مُثَمَّرُ الشَّجَرَاتِ مُزْهَرُ النَّبَاتَاتِ مُعْجَزَاتُ عِلْمِهِ. خَوَارِقُ صُنْعِهِ. هَدَايَا جُودِهِ. بَرَاهِينُ لُطْفِهِ.

تَبَسُّمُ الْأَزْهَارِ مِنْ زِينَةِ الْأَثْمَارِ، تَسْجَعُ الْأَطْيَارِ فِي نَسْمَةِ الْأَسْحَارِ، تَهْزُجُ الْأَمْطَارِ عَلَى خُدُودِ الْأَزْهَارِ، تَرَحُّمُ الْوَالِدَاتِ عَلَى الْأَطْفَالِ الصَّغَارِ.. تَعْرِفُ وَدُودُ، تُوَدُّ رَحْمَنِ، تَرَحُّمُ حَتَّانَ، تَحْتَنُّ مَتَّانَ لِلْجَنِّ وَالْإِنْسَانِ وَالرُّوحِ وَالْحَيَوَانَاتِ وَالْمَلَكِ وَالْجَانِّ.

وَالْبُدُورُ وَالْأَثْمَارُ، وَالْحُبُوبُ وَالْأَزْهَارُ، مُعْجَزَاتُ الْحِكْمَةِ. خَوَارِقُ الصَّنَعَةِ. هَدَايَا الرَّحْمَةِ. بَرَاهِينُ الْوَحْدَةِ. شَوَاهِدُ لُطْفِهِ فِي دَارِ الْآخِرَةِ. شَوَاهِدُ صَادِقَةٍ بِأَنَّ خَلْقَهَا عَلَيَّ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. قَدْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ بِالرَّحْمَةِ وَالْعِلْمِ وَالخَلْقِ وَالتَّدْبِيرِ وَالصَّنْعِ وَالتَّصْوِيرِ. فَالشمسُ كَالْبَدْرَةِ وَالتَّجْمُ كَالزَّهْرَةِ وَالْأَرْضُ كَالْحَبَّةِ لَا تَنْقَلُ عَلَيْهِ

بِالْخَلْقِ وَالتَّدْبِيرِ وَالصَّنْعِ وَالتَّصْوِيرِ. فَالْبُدُورُ وَالْأَثْمَارُ مَرَايَا الْوَحْدَةِ فِي أَقْطَارِ الْكَثْرَةِ. إِشَارَاتُ الْقَدْرِ. رُمُوزَاتُ الْقُدْرَةِ بِأَنَّ تِلْكَ الْكَثْرَةَ مِنْ مَتَبَعِ الْوَحْدَةِ، تَصُدِّرُ شَاهِدَةً لَوْحْدَةِ

الْفَاطِرِ فِي الصَّنْعِ وَالتَّصْوِيرِ. ثُمَّ إِلَى الْوَحْدَةِ تَنْتَهِي ذَاكِرَةٌ لِحِكْمَةِ الصَّانِعِ فِي الْخَلْقِ وَالتَّدْبِيرِ. وَتَلْوِيحَاتُ الْحِكْمَةِ بِأَنَّ خَالِقَ الْكُلِّ بِكَلْبِيَّةِ النَّظَرِ إِلَى الْجُزْئِيِّ يَنْظُرُ، ثُمَّ إِلَى جُزْئِهِ.

إِذْ إِنْ كَانَ ثَمَرًا فَهُوَ الْمَقْصُودُ الْإِظْهَرُ مِنْ خَلْقِ هَذَا الشَّجَرِ. فَالْبَشَرُ ثَمَرٌ لِهَذِهِ الْكَائِنَاتِ، فَهُوَ الْمَقْصُودُ الْإِظْهَرُ لِخَالِقِ الْمَوْجُودَاتِ. وَالْقَلْبُ كَالنَّوَاةِ، فَهُوَ الْمِرَاةُ الْأَثْمَارُ لِصَانِعِ

المخلوقات. ومن هذه الحكمة فالإنسان الأصغر في هذه الكائنات هو المذار الأظهر للنشر والمحشر في هذه الموجودات، والتخريب والتبديل والتحويل والتجديد لهذه الكائنات.

الله أكبر يا كبير أنت الذي لا تهدي العقول لكنه عظمتيه.
 كه لا إله إلا هو برأبرمي زنتد هرشي
 دمادم جويدند: "ياحق" سراسر جويدند: "ياحي"

المرتبة الثالثة^(١)

إيضاحها في رأس "الموقف الثالث" من "الرسالة الثانية والثلاثين".

الله أكبر من كل شيء قدرة وعِلْمًا إذ هو القدير المُقدر العليم الحكيم المصور الكريم اللطيف المزين المنعم الودود المتعرف الرحمن الرحيم المتحنن الجميل ذو الجمال والكمال المطلق النقاش الأزلي الذي ما حقائق هذه الكائنات كلاً وأجزاء وصحائف وطبقات، وما حقائق هذه الموجودات كلياً وجزئياً ووجوداً وبقاءً:
 إلا خطوط قلم قضائه وقدره بتنظيم وتقدير وعلم وحكمة.
 وإلا نقوش بركار علميه وحكمته بصنع وتصوير.
 وإلا تزيينات يد بيضاء صنعه وتصويره وتزيينه وتويره بلطف وكرم.
 وإلا أزهير لطائف لطفه وكرمه وتعرفه وتودده برحمة ونعمة.
 وإلا ثمرات قياض عين رحمته ونعمته وترحمه وتحننه بجمال وكمال.
 وإلا لمعات جمال سرمدي وكمال ديمومي بشهادة تفانية المرايا وسبائية المظاهر،
 مع دوام تجلي الجمال على مر الفصول والعصور والأدوار، ومع دوام الإنعام على مر الأنام والأيام والأعوام.

(١) هم پلهى سنهههه گولتيكى جوزئى و ثافره تيكي جوان ده كات به نمونه، چونكه به هارى به نكين و بهه شتى مه زنيش وه كه ثهو تاقه گوله وان، هه ربه كه يان جي به كن بز ده رختن و پيشانداني ثهو پلهيه.. ههروهك جيهان و "حور العين" و روهاني به كان و ره گهزي گياندار و "جزر"ى مرؤفيس هه ربه كه يان وهك مرؤفيتكى جوانخاس وان و، له سهر لاپه ره كاني خزيان به نكي ثهو ناوانه دهده نه وه كه هم پلهيه ده يا نخته روو.

نَعَمْ تَفَانِي الْمِرَاةِ زَوَالُ الْمَوْجُودَاتِ مَعَ التَّجَلِّيِ الدَّائِمِ مَعَ الْفَيْضِ الْمُلَازِمِ مِنْ أَظْهَرِ الظُّوَاهِرِ مِنْ أَبْهَرِ الْبَوَاهِرِ عَلَى أَنَّ الْجَمَالَ الظَّاهِرَ أَنَّ الْكَمَالَ الزَّاهِرَ لَيْسَا مُلْكَ الْمَظَاهِرِ مِنْ أَفْصَحِ تَبْيَانٍ مِنْ أَوْضَحِ بُرْهَانٍ لِلْجَمَالِ الْمَجْرَدِ لِلْإِحْسَانِ الْمُجَدِّدِ لِلْوَاجِبِ الْوُجُودِ لِلْبَاقِي الْوَدُودِ.

نَعَمْ فَلَا تُرُ الْمُكَمَّلُ يَدُلُّ بِالْبِدَاهَةِ عَلَى الْفِعْلِ الْمُكَمَّلِ. ثُمَّ الْفِعْلُ الْمُكَمَّلُ يَدُلُّ بِالضَّرُورَةِ عَلَى الْاسْمِ الْمُكَمَّلِ وَالْفَاعِلِ الْمُكَمَّلِ ثُمَّ الْاسْمُ الْمُكَمَّلُ يَدُلُّ بِلا رَيْبٍ عَلَى الْوَصْفِ الْمُكَمَّلِ. ثُمَّ الْوَصْفُ الْمُكَمَّلُ يَدُلُّ بِلا شَكِّ عَلَى الشَّيْءِ الْمُكَمَّلِ. ثُمَّ الشَّيْءُ الْمُكَمَّلُ يَدُلُّ بِالْيَقِينِ عَلَى كَمَالِ الذَّاتِ بِمَا يَلِيْقُ بِالذَّاتِ وَهُوَ الْحَقُّ الْيَقِينُ.

المرتبة الرابعة

جَلَّ جَلَالُهُ اللهُ أَكْبَرُ إِذْ هُوَ الْعَدْلُ الْعَادِلُ الْحَكَمُ الْحَاكِمُ الْحَكِيمُ الْأَرْبِيُّ الَّذِي أَسَّسَ بُنْيَانَ شَجَرَةِ هَذِهِ الْكَائِنَاتِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ بِأُصُولٍ مَشِيئَتِهِ وَحِكْمَتِهِ. وَفَصَّلَهَا بِدَسَاتِيرِ قَضَائِهِ وَقَدْرِهِ. وَنَظَّمَهَا بِقَوَائِنَ عَادَتِهِ وَسُنَّتِهِ. وَزَيَّنَهَا بِنَوَامِيسِ عِنَانَتِهِ وَرَحْمَتِهِ. وَنَوَّرَهَا بِجَلْوَاتِ أَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ بِشَهَادَاتِ انْتِظَامَاتِ مَصْنُوعَاتِهِ وَتَرْبِيَّاتِ مَوْجُودَاتِهِ وَتَشَابُهِهَا وَتَنَاسُبِهَا وَتَجَاوُبِهَا وَتَعَاوُنِهَا وَتَعَانُقِهَا، وَإِتْقَانِ الصَّنْعَةِ الشُّعُورِيَّةِ فِي كُلِّ شَيْءٍ عَلَى مِقْدَارِ قَامَةِ قَابِلِيَّتِهِ الْمُقَدَّرَةِ بِتَقْدِيرِ الْقَدْرِ.

فَالْحِكْمَةُ الْعَامَّةُ فِي تَنْظِيمَاتِهَا.. وَالْعِنَايَةُ التَّامَّةُ فِي تَرْبِيَّاتِهَا.. وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ فِي تَلْطِيفَاتِهَا.. وَالْأَرْزَاقُ وَالْأَعَاشَةُ الشَّامِلَةُ فِي تَرْبِيَّتِهَا.. وَالْحَيَاةُ الْعَجِيبَةُ الصَّنْعَةُ بِمَظْهَرِيَّتِهَا لِلشُّوونِ الذَّائِبَةِ لِفاطِرِهَا.. وَالْمَحَاسِنُ الْقَصْدِيَّةُ فِي تَحْسِينَاتِهَا.. وَدَوَامُ تَجَلِّيِ الْجَمَالِ الْمُتَعَكِّسِ مَعَ زَوَالِهَا.. وَالْعِشْقُ الصَّادِقُ فِي قَلْبِهَا لِمَعْبُودِهَا.. وَالْإِنْجِذَابُ الظَّاهِرُ فِي جَذْبَتِهَا.. وَاتِّفَاقُ كُلِّ كَمَلِهَا عَلَى وَحْدَةِ فَاطِرِهَا.. وَالتَّصَرُّفُ لِمَصَالِحِ فِي أَجْزَائِهَا.. وَالتَّدْبِيرُ الْحَكِيمُ لِنَبَاتَاتِهَا.. وَالتَّرْبِيَّةُ الْكَرِيمَةُ لِحَيَوَانَاتِهَا.. وَالْإِنْتِظَامُ الْمُكَمَّلُ فِي تَغْيِيرَاتِ أَرْكَانِهَا.. وَالغَايَاتُ الْجَسِيمَةُ فِي انْتِظَامِ كُلِّيَّتِهَا.. وَالْحُدُوثُ دَفْعَةٌ مَعَ غَايَةِ كَمَالِ حُسْنِ صُنْعَتِهَا بِلا اِحْتِياجِ إِلَى مُدَّةٍ وَمَادَّةٍ.. وَالتَّشَخُّصَاتُ الْحَكِيمَةُ مَعَ عَدَمِ تَحْدِيدِ تَرَدُّدِ إِمْكَانَاتِهَا.. وَقَضَاءُ حَاجَاتِهَا عَلَى غَايَةِ كَثْرَتِهَا وَتَنَوُّعِهَا فِي أَوْقَاتِهَا اللَّائِقَةِ الْمُنَاسِبَةِ، مِنْ

حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا يُشْعَرُ مَعَ قِصْرِ أَيْدِيهَا مِنْ أَصْعَرِ مَطَالِبِهَا.. وَالْقُوَّةُ الْمُطْلَقَةُ فِي مَعْدَنٍ ضَعْفِهَا.. وَالْقُدْرَةُ الْمُطْلَقَةُ فِي مَنَبَعِ عَجْزِهَا.. وَالْحَيَاةُ الظَّاهِرَةُ فِي جُمُودِهَا.. وَالشُّعُورُ الْمُحِيطُ فِي جَهْلِهَا.. وَالإِنْتِظَامُ المُكْمَلُ فِي تَغْيِيرَاتِهَا المُسْتَلْزِمِ لَوُجُودِ المُعْيَرِ العَيْرِ المُتَغَيِّرِ.. وَالإِتْفَاقُ فِي تَسْبِيحَاتِهَا كَالدَّوَائِرِ المُتَدَاخِلَةِ المُتَّحِدَةِ المَرْكَزِ.. وَالْمَقْبُولِيَّةُ فِي دَعَوَاتِهَا الثَّلَاثِ "بِلِسَانِ اسْتِعْدَادِهَا، وَبِلِسَانِ احْتِيَاجَاتِهَا الفِطْرِيَّةِ، وَبِلِسَانِ اضْطِرَارِهَا".. وَالْمُنَاجَاةُ وَالشُّهُودَاتُ وَالْفَيْوضَاتُ فِي عِبَادَاتِهَا.. وَالإِنْتِظَامُ فِي قَدْرِهَا.. وَالإِطْمِئْنَانُ بِذِكْرِ فَاطِرِهَا.. وَكُونَ العِبَادَةِ فِيهَا خَيْطُ الوُصْلَةِ بَيْنَ مُتَهَاوَا وَمَبْدئِهَا.. وَسَبَبُ ظُهُورِ كَمَالِهَا وَلِتَحَقُّقِ مَقَاصِدِ صَانِعِهَا..

وَهَكَذَا بِسَائِرِ شُؤُونَاتِهَا وَأَحْوَالِهَا وَكَيْفِيَّاتِهَا شَاهِدَاتٌ بَأَنَّهَا كَلَّمَا بِتَدْبِيرِ مُدَبِّرِ حَكِيمٍ وَاحِدٍ.. وَفِي تَرْبِيَةِ مُرَبِّ كَرِيمٍ أَحَدٍ صَمَدٍ.. وَكَلَّمَا خُدَّامُ سَيِّدٍ وَاحِدٍ.. وَتَحْتَ تَصَرُّفِ مُتَصَرِّفٍ وَاحِدٍ.. وَمَصْدَرُهَا قُدْرَةُ وَاحِدٍ الَّذِي تَظَاهَرَتْ وَتَكَاثَرَتْ حَوَاتِيمُ وَحَدِيثِهِ عَلَى كُلِّ مَكْتُوبٍ مِنْ مَكْتُوبَاتِهِ فِي كُلِّ صَفْحَةٍ مِنْ صَفْحَاتِ مَوْجُودَاتِهِ.

نَعَمْ: فَكُلُّ زَهْرَةٍ وَثَمَرٍ، وَكُلُّ تَبَاتٍ وَشَجَرٍ، بَلْ كُلُّ حَيَوَانٍ وَحَجَرٍ، بَلْ كُلُّ ذَرٍّ وَمَدْرٍ، فِي كُلِّ وَادٍ وَجَبَلٍ، وَكُلِّ بَادٍ وَقَفْرٍ حَاتَمٍ بَيْنَ النَّقْشِ وَالْأَثَرِ، يُظْهِرُ لِدِقَّةِ النَّظَرِ بِأَنَّ ذَاكَ الأَثَرَ هُوَ كَاتِبُ ذَاكَ المَكَانِ بِالعَيْبِ؛ فَهُوَ كَاتِبُ ظَهْرِ البَرِّ وَبَطْنِ البَحْرِ؛ فَهُوَ نَقَاشُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ فِي صَحِيفَةِ السَّمَوَاتِ ذَاتِ العَيْبِ. جَلَّ جَلَالُ نَقَاشِهَا اللهُ أَكْبَرُ.
كِهِ "لَا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ" بِرَابِرِ مِي زَنْدِ عَالَمٍ.

المرتبة الخامسة^(١)

الله أكبرُ إذْ هُوَ الخَلَّاقُ القَدِيرُ المَصَوِّرُ البَصِيرُ الَّذِي هَذِهِ الأَجْرَامُ العُلُويَّةُ وَالكَوَاكِبُ الدَّرِيَّةُ نِيَّاتٌ بِرَاهِنِ الوَهْيِ وَعَظْمَتِهِ، وَشُعَاعَاتُ شَوَاهِدِ رُبُوبِيَّتِهِ وَعِزَّتِهِ؛ تَشْهَدُ وَتُنَادِي عَلَى شَعْشَعَةِ سُلْطَنَةِ رُبُوبِيَّتِهِ وَتُنَادِي عَلَى وَسْعَةِ حُكْمِهِ وَحِكْمَتِهِ، وَعَلَى حِشْمَةِ عَظْمَةِ قُدْرَتِهِ. فَاسْتَمِعْ إِلَى آيَةِ:

(١) له باشكزي ههلوئستي يه كه مي و تهى سى و دووهههه و، مهقامى دووهههه مى مه كتووبى بيسته مدا هم بلهيه رپوون كراوه تهوه. (دانهر)

﴿أَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا..﴾ (ق: ٦).
 ثُمَّ انظُرْ إِلَى وَجْهِ السَّمَاءِ كَيْفَ تَرَى سُكُوتًا فِي سُكُونَةٍ، حَرَكَةً فِي حِكْمَةٍ، تَلَأُلُؤًا فِي
 حِشْمَةٍ، تَبَسُّمًا فِي زِينَةٍ مَعَ انْتِظَامِ الْخَلْقَةِ مَعَ آثَرَانِ الصَّنْعَةِ.
 تَشَعُّعُ سِرَاجِهَا لِتَبْدِيلِ الْمَوَاسِمِ، تَهْلُهُلُ مِصْبَاحِهَا لِتَنْوِيرِ الْعَالَمِ، تَلَأُلُؤُ نُجُومِهَا لِتَرْيِنِ
 الْعَوَالِمِ. تُعَلِّنُ لِأَهْلِ النَّهْيِ سُلْطَنَةَ بِلَا انْتِهَاءٍ لِتَدْبِيرِ هَذَا الْعَالَمِ.
 فَذَلِكَ الْخَلَاقُ الْقَدِيرُ عَلِيمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، وَمُرِيدٌ بِإِرَادَةٍ شَامِلَةٍ مَاشَاءَ كَانَ وَمَالَمَ يَشَاءُ لَمْ
 يَكُنْ. وَهُوَ قَدِيرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَةٍ مُطْلَقَةٍ مُحِيطَةٍ ذَاتِيَّةٍ. وَكَمَا لَا يُمَكِّنُ وَلَا يُتَّصَرُّ
 وَجُودُ هَذِهِ الشَّمْسِ فِي هَذَا الْيَوْمِ بِلَا ضِيَاءٍ وَلَا حَرَارَةٍ؛ كَذَلِكَ لَا يُمَكِّنُ وَلَا يُتَّصَرُّ
 وَجُودُ إِلَهٍ خَالِقٍ لِلسَّمَوَاتِ بِلَا عِلْمٍ مُحِيطٍ، وَبِلَا قُدْرَةٍ مُطْلَقَةٍ. فَهُوَ بِالضَّرُورَةِ عَلِيمٌ بِكُلِّ
 شَيْءٍ يَعْلَمُ مُحِيطٌ لِأَزْمِ ذَاتِي اللَّذَاتِ، يَلْزَمُ تَعْلُقُ ذَلِكَ الْعِلْمِ بِكُلِّ الْأَشْيَاءِ لَا يُمَكِّنُ أَنْ
 يَنْفَكَ عَنْهُ شَيْءٌ بِسِرِّ الْحُضُورِ وَالشُّهُودِ وَالنَّفُودِ وَالْإِحَاطَةِ الثَّوْرَانِيَّةِ.
 فَمَا يُشَاهَدُ فِي جَمِيعِ الْمَوْجُودَاتِ مِنَ الْإِنْتِظَامَاتِ الْمَوْزُونَةِ، وَالْإِنْتِزَانَاتِ الْمَنْظُومَةِ،
 وَالْحِكْمِ الْعَامَّةِ، وَالْعِنَايَاتِ الثَّامَّةِ، وَالْأَقْدَارِ الْمُنْتِظَمَةِ، وَالْأَفْصِيَّةِ الْمُتَمِرَّةِ، وَالْأَجَالِ الْمُعَيَّنَةِ،
 وَالْأَرْزَاقِ الْمُقَنَّنَةِ، وَالْإِثْقَانَاتِ الْمُفْتَنَّةِ، وَالْإِهْتِمَامَاتِ الْمُرْتَبَّةِ، وَغَايَةِ كَمَالِ الْإِمْتِيَازِ وَالْإِنْتِزَانِ
 وَالْإِنْتِظَامِ وَالْإِثْقَانِ، وَالسُّهُولَةِ الْمَطْلُوقَةِ شَاهِدَاتٍ عَلَى إِحَاطَةِ عِلْمِ عِلَامِ الْعُيُوبِ بِكُلِّ
 شَيْءٍ.

وَأَنَّ آيَةَ: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الملك: ١٤) تَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْوُجُودَ
 فِي الشَّيْءِ يَسْتَلْزِمُ الْعِلْمَ بِهِ. وَتَوَرَّ الْوُجُودِ فِي الْأَشْيَاءِ يَسْتَلْزِمُ تَوَرَّ الْعِلْمِ فِيهَا.
 فَنِسْبَةُ دَلَالَةٍ حُسْنِ صَنْعَةِ الْإِنْسَانِ عَلَى شُعُورِهِ، إِلَى نِسْبَةِ دَلَالَةِ خَلْقَةِ الْإِنْسَانِ عَلَى
 عِلْمِ خَالِقِهِ، كَنِسْبَةِ لَمِيعَةِ نُحَيْمَةِ الذُّبَيْبَةِ فِي اللَّيْلَةِ الدَّهْمَاءِ إِلَى شَعَشَعَةِ الشَّمْسِ فِي نِصْفِ
 النَّهَارِ عَلَى وَجْهِ الْغَبْرَاءِ.
 وَكَمَا أَنَّهُ عَلِيمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ فَهُوَ مُرِيدٌ لِكُلِّ شَيْءٍ لَا يُمَكِّنُ أَنْ يَتَحَقَّقَ شَيْءٌ بَدُونِ
 مَشِيئَتِهِ. وَكَمَا أَنَّ الْقُدْرَةَ تُؤَثِّرُ، وَأَنَّ الْعِلْمَ يُمَيِّزُ؛ كَذَلِكَ أَنَّ الْإِرَادَةَ تُخَصِّصُ، ثُمَّ يَتَحَقَّقُ
 وَجُودُ الْأَشْيَاءِ.

فَالشَّوَاهِدُ عَلَى وَجُودِ إِرَادَتِهِ تَعَالَى وَاخْتِيَارِهِ سُبْحَانَهُ بَعْدَدِ كَيْفِيَّاتِ الْأَشْيَاءِ وَأَحْوَالِهَا
 وَشُؤُونَاتِهَا.

نعم، فتنظيم الموجودات وتخصيصها بصفاتِها من بين الإمكانيات الغير المحدودة، ومن بين الطرق العقيمة، ومن بين الاحتمالات المشوشة، وتحت أيدي السؤل المتشاكسة، بهذا النظام الأرق، وتوزيئها بهذا الميزان الحساس الجساس المشهودين؛ وأن خلق الموجودات المختلفات المنتظمة الحيوية من البساط الجامدة - كالإنسان بجهازاته من النطفة، والطير بجوارحه من البيضة، والشجر باعضائه المتنوعة من النواة - تدل على أن تخصص كل شيء وتعيينه بإرادته واختياره ومشيئته سبحانه. فكما أن توافق الأشياء من جنس، والافراد من نوع في اساسات الأعضاء، يدل بالضرورة على أن صانعها واحد أحد؛ كذلك أن تمايزها في الشخصات الحكيمة المشتملة على علامات فارقة منتظمة، تدل على أن ذلك الصانع الواحد الأحد هو فاعل مختار مريد يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد جل جلاله.

وكما أن ذلك الخلاق العليم المريد عليم بكل شيء، ومريد لكل شيء، له علم محيط، وإرادة شاملة، واختيار تام؛ كذلك له قدرة كاملة ضرورية ذاتية ناشئة من الذات ولازمة للذات. فمحال تداخل ضدها. وإلا لزم جمع الضدين المحال بالاتفاق. فلا مراتب في تلك القدرة. فتساوى بالنسبة إليها الذرات والتجوم والقليل والكثير والصغير والكبير والجزئي والكلبي والجزء والكل والإنسان والعالم والنواة والشجر:

بسر الثورانية والشفايية والمقابلة والموازنة والانتظام والامثال.
بشهادة الانتظام المطلق والأتران المطلق والامتياز المطلق في السرعة والسهولة والكثرة المطلقات.

بسر إمداد الواحديية وبسر الوحدة وتحلي الأحديية.

بحكمة الوجوب والتجرد ومباينة الماهية.

بسر عدم التقيد وعدم التحيز وعدم التجزؤ.

بحكمة انقلاب العوائق والموانع الى الوسائل في التسهيل إن احتيج إليه. والحال أنه لا احتياج، كأعصاب الإنسان، والخطوط الحديدية لنقل السيالات اللطيفة.

بحكمة أن الذرة والجزء والجزئي والقليل والصغير والإنسان والنواة ليست بأقل جزالة من النجم والتوع والكل والكلبي والكثير والكبير والعالم والشجر.

فَمَنْ خَلَقَ هَؤُلَاءِ لَا يُسْتَبَعَدُ مِنْهُ خَلْقُ هَذِهِ. إِذِ الْمَحَاطَاتُ كَالْأَمْثَلَةِ الْمَكْتُوبَةِ الْمُصَغَّرَةِ،
 أَوْ كَالنَّقْطِ الْمَحْلُوبَةِ الْمُعْصَرَةِ. فَلَا بُدَّ بِالضَّرُورَةِ أَنْ يَكُونَ الْمُحِيطُ فِي قَبْضَةِ تَصَرُّفِ خَالِقِ
 الْمَحَاطِ، لِيُدْرَجَ مِثَالُ الْمُحِيطِ فِي الْمَحَاطَاتِ بِدَسَاتِيرِ عِلْمِهِ، وَأَنْ يَعْصُرَهَا مِنْهُ بِمَوَازِينِ
 حِكْمَتِهِ. فَالْقُدْرَةُ الَّتِي أَبْرَزَتْ هَاتِيكَ الْجُرَيْئَاتِ لَا يَتَعَسَّرُ عَلَيْهَا إِبْرَازُ تَاكَ الْكُلِّيَّاتِ.
 فَكَمَا أَنَّ نُسخَةَ قُرْآنِ الْحِكْمَةِ الْمَكْتُوبَةِ عَلَى الْجَوْهَرِ الْفَرْدِ بِذَرَاتِ الْأَثِيرِ لَيْسَتْ بِأَقْلَ
 جَزَالَةً مِنْ نُسخَةِ قُرْآنِ الْعِظَمَةِ الْمَكْتُوبَةِ عَلَى صَحَائِفِ السَّمَوَاتِ بِمِدَادِ النُّجُومِ
 وَالشَّمْسِ؛ كَذَلِكَ لَيْسَتْ خَلْقَةُ نَحْلَةٍ وَتَمْلَةُ بِأَقْلَ جَزَالَةً مِنْ خَلْقَةِ النَّحْلَةِ وَالْفِيلِ، وَلَا
 صِنْعَةُ وَرْدِ الزُّهْرَةِ بِأَقْلَ جَزَالَةً مِنْ صِنْعَةِ دُرِّي نَحْمِ الزُّهْرَةِ. وَهَكَذَا فَيَقْسُ.
 فَكَمَا أَنَّ غَايَةَ كَمَالِ السُّهُولَةِ فِي إِيجَادِ الْأَشْيَاءِ أَوْقَعَتْ أَهْلَ الضَّلَالَةِ فِي التَّيْبَاسِ
 التَّشْكِيلِ بِالتَّشْكِيلِ الْمُسْتَلْزِمِ لِلْمُحَالَاتِ الْخُرَافِيَّةِ الَّتِي تَمُجُّهَا الْعُقُولُ، بَلْ تَتَنَفَّرُ عَنْهَا
 الْأَوْهَامُ؛ كَذَلِكَ أُثْبِتَتْ بِالْقَطْعِ وَالضَّرُورَةِ لِأَهْلِ الْحَقِّ وَالْحَقِيقَةِ تَسَاوِي السَّيَّارَاتِ مَعَ
 الذَّرَاتِ بِالنِّسْبَةِ إِلَى قُدْرَةِ خَالِقِ الْكَائِنَاتِ. جَلَّ جَلَالُهُ وَعَظَّمَ شَأْنُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.

المرتبة السادسة^(١)

جَلَّ جَلَالُهُ وَعَظَّمَ شَأْنُهُ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَةً وَعِلْمًا، إِذْ هُوَ الْعَادِلُ الْحَكِيمُ
 الْقَادِرُ الْعَلِيمُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ السُّلْطَانُ الْأَرْبِيُّ الَّذِي هَذِهِ الْعَوَالِمُ كُلُّهَا فِي تَصَرُّفِ قَبْضَتَيْ
 نِظَامِهِ وَمِيزَانِهِ وَتَنْظِيمِهِ وَتَوَازِينِهِ وَعَدْلِهِ وَحِكْمَتِهِ وَعِلْمِهِ وَقُدْرَتِهِ، وَمَظْهَرُ سِرِّ وَأَحْدِيثِهِ
 وَأَحْدِيثِهِ بِالْحَدْسِ الشُّهُودِيِّ بَلْ بِالْمُشَاهَدَةِ. إِذْ لَا خَارِجَ فِي الْكَوْنِ مِنْ دَائِرَةِ النَّظَامِ
 وَالْمِيزَانِ وَالتَّنْظِيمِ وَالتَّوْزِينِ؛ وَهُمَا بَابَانِ مِنَ "الإمام المبین وَالكِتَابُ الْمُبِين". وَهُمَا عِنَاوَانَانِ
 لِعِلْمِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ وَأَمْرِهِ وَقُدْرَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَإِرَادَتِهِ. فَذَلِكَ النَّظَامُ مَعَ ذَلِكَ الْمِيزَانِ، فِي
 ذَلِكَ الْكِتَابِ مَعَ ذَلِكَ الْإِمَامِ بُرْهَانَانِ نِيرَانِ لِمَنْ لَهُ فِي رَأْسِهِ إِذْعَانٌ، وَفِي وَجْهِهِ الْعَيْنَانِ،

(١) نه گهر وهك پله كانی تر نهم پلهی شه شه مه بنووسم گه لسی دور و درینژ دهرده جنیت، چونکه ناکری به
 کورتی باسی "نیمامی موبین" و "کیتابی موبین" بکریت. جاله بهر نه وهی له وتهی سی ههمدا چهرده به کمان له
 باره بیانسه وه نووسیوه نهو الییره دا زور به پوختی لییان دواین، به لام له کاتی دهرس وتسه ودا هه نندی
 پروونکرده وه مان له سه ریان باس کرد. (دانهر)

أَنْ لَا شَيْءَ مِنَ الْأَشْيَاءِ فِي الْكَوْنِ وَالزَّمَانِ يَخْرُجُ مِنْ قَبْضَةِ تَصَرُّفِ رَحْمَنِ، وَتَنْظِيمِ حَتَّانٍ، وَتَرْزِينِ مَنَانٍ، وَتَوْزِينِ دِيَّانٍ.

الْحَاصِلُ:

إِنَّ تَجَلِّيَ الْإِسْمِ "الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ" فِي الْخَلَاقِيَّةِ، النَّاطِرِينَ إِلَى الْمَبْدَأِ وَالْمُنْتَهَى وَالْأَصْلِ وَالنَّسْلِ وَالْمَاضِي وَالْمُسْتَقْبَلِ وَالْأَمْرِ وَالْعِلْمِ، مُشِيرَانَ إِلَى "الإمامِ المُبِينِ". وَتَجَلِّيَ الْإِسْمِ "الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ" عَلَى الْأَشْيَاءِ فِي ضِمْنِ الْخَلَاقِيَّةِ يُشِيرَانِ إِلَى "الكِتَابِ المُبِينِ".

فَالْكَائِنَاتُ كَشَجَرَةٍ عَظِيمَةٍ، وَكُلُّ عَالَمٍ مِنْهَا أَيْضاً كَالشَّجَرَةِ. فَنُمُّلُ شَجَرَةَ جُزْئِيَّةً لِخِلْقَةِ الْكَائِنَاتِ وَأَنْوَاعِهَا وَعَوَالِمِهَا. وَهَذِهِ الشَّجَرَةُ الْجُزْئِيَّةُ لَهَا أَصْلٌ وَمَبْدَأٌ وَهُوَ النَّوَاءُ الَّتِي تَنْبُتُ عَلَيْهَا، وَكَذَا لَهَا نَسْلٌ يُلْمَسُ وَظِيْفَتُهَا بَعْدَ مَوْتِهَا وَهُوَ النَّوَاءُ فِي ثَمَرَاتِهَا.

فَالْمَبْدَأُ وَالْمُنْتَهَى مَظْهَرَانِ لِتَجَلِّيِ الْإِسْمِ "الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ". فَكَانَ الْمَبْدَأُ وَالنَّوَاءُ الْأَصْلِيَّةُ بِالْإِنْتِظَامِ وَالْحِكْمَةِ، فِهْرَسْتَةٌ وَتَعْرِفَةٌ مُرَكَّبَةٌ مِنْ مَجْمُوعِ دَسَاتِيرِ تَشَكُّلِ الشَّجَرَةِ. وَالثَّمَرَاتُ فِي ثَمَرَاتِهَا الَّتِي فِي نَهَايَاتِهَا مَظْهَرٌ لِتَجَلِّيِ الْإِسْمِ الْآخِرِ.

فَتِلْكَ الثَّمَرَاتُ فِي الثَّمَرَاتِ بِكَمَالِ الْحِكْمَةِ، كَأَنَّهَا صُنَيْدِيْقَاتٌ صَغِيرَةٌ أُوْدَعَتْ فِيهَا فِهْرَسْتَةٌ وَتَعْرِفَةٌ لِتَشَكُّلِ مَا يُشَابِهُ تِلْكَ الشَّجَرَةَ. وَكَأَنَّهَا كُتِبَ فِيهَا بِقَلَمِ الْقَدْرِ دَسَاتِيرُ تَشَكُّلِ شَجَرَاتِ آتِيَةٍ.

وَظَاهِرُ الشَّجَرَةِ مَظْهَرٌ لِتَجَلِّيِ الْإِسْمِ "الظَّاهِرِ". فَظَاهِرُهَا بِكَمَالِ الْإِنْتِظَامِ وَالسُّتْرَيْنِ وَالْحِكْمَةِ، كَأَنَّهَا حُلَّةٌ مُنْتِظِمَةٌ مُزَيَّنَةٌ مُرَصَّعَةٌ قَدْ قَدَّتْ عَلَى مِقْدَارِ قَامَتِهَا بِكَمَالِ الْحِكْمَةِ وَالْعِنَايَةِ.

وَبَاطِنُ تِلْكَ الشَّجَرَةِ مَظْهَرٌ لِتَجَلِّيِ الْإِسْمِ "الْبَاطِنِ". فَبِكَمَالِ الْإِنْتِظَامِ وَالتَّدْبِيرِ الْمُحَيَّرِ لِلْعُقُولِ، وَتَوْزِينِ مَوَادِّ الْحَيَاةِ إِلَى الْأَعْضَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ بِكَمَالِ الْإِنْتِظَامِ، كَانَ بَاطِنُ تِلْكَ الشَّجَرَةِ مَا كَيْنَتْ حَارِقَةً فِي غَايَةِ الْإِنْتِظَامِ وَالْإِتْرَانِ.

فَكَمَا أَنَّ أَوْلَهَا تَعْرِفَةٌ عَجِيْبَةٌ، وَآخِرُهَا فِهْرَسْتَةٌ حَارِقَةٌ تُشِيرَانِ إِلَى "الإمامِ المُبِينِ"؛ كَذَلِكَ إِنَّ ظَاهِرَهَا كَحُلَّةٍ عَجِيْبَةِ الصَّنْعَةِ، وَبَاطِنُهَا كَمَا كَيْنَتْ فِي غَايَةِ الْإِنْتِظَامِ، تُشِيرَانِ إِلَى "الكِتَابِ المُبِينِ".

فَكَمَا أَنَّ الْقَوَّاتِ الْحَافِظَاتِ فِي الْإِنْسَانِ تُشِيرُ إِلَى "اللُّوْحِ الْمَحْفُوظِ" وَتَدُلُّ عَلَيْهِ؛ كَذَلِكَ إِنَّ الثَّمَرَاتِ الْأَصْلِيَّةَ وَالثَّمَرَاتِ تُشِيرَانِ فِي كُلِّ شَجَرَةٍ إِلَى "الإمامِ المُبِينِ". وَالظَّاهِرُ

وَالْبَاطِنُ يَرْمُزَانِ إِلَى "الْكِتَابِ الْمُبِينِ". فَمَقْسُ عَلَى هَذِهِ الشَّجَرَةِ الْجُزْئِيَّةِ شَجَرَةَ الْأَرْضِ بِمَا ضِيهَا وَمُسْتَقْبَلِهَا، وَشَجَرَةَ الْكَائِنَاتِ بِأَوَائِلِهَا وَآيَتِهَا، وَشَجَرَةَ الْإِنْسَانِ بِاجْدَادِهَا وَأَسَالِهَا. وَهَكَذَا... جَلَّ جَلَالُ خَالِقِهَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.
يَا كَبِيرُ أَنْتَ الَّذِي لَا تَهْدِي الْعُقُولَ لِيُوصَفَ عَظَمَتِهِ وَلَا تَصِلُ الْأَفْكَارُ إِلَى كُنْهِ حَبْرُوتِهِ.

المرتبة السابعة

جَلَّ جَلَالُهُ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَةً وَعِلْمًا. إِذْ هُوَ^(١) الْخَلَّاقُ الْفَتَّاحُ الْفَعَّالُ الْعَلَامُ الْوَهَّابُ الْفَيَّاضُ شَمْسُ الْأَزَلِ الَّذِي هَذِهِ الْكَائِنَاتُ بِأَنْوَاعِهَا وَمَوْجُودَاتِهَا ظِلَالُ أَنْوَارِهِ، وَأَنَارُ أَفْعَالِهِ، وَأَلْوَانُ نُقُوشِ أَنْوَاعِ تَحْلِيَّاتِ اسْمَائِهِ، وَخُطُوطُ قَلَمِ قَضَائِهِ وَقَدْرِهِ، وَمَرَايَا تَحْلِيَّاتِ صِفَاتِهِ وَجَمَالِهِ وَجَلَالِهِ وَكَمَالِهِ..

بِاجْتِمَاعِ الشَّاهِدِ الْأَزَلِيِّ بِجَمِيعِ كُتُبِهِ وَصُحُفِهِ وَآيَاتِهِ التَّكْوِينِيَّةِ وَالْقُرْآنِيَّةِ..
بِاجْتِمَاعِ الْأَرْضِ مَعَ الْعَالَمِ بِإِفْتِقَارَاتِهَا وَاحْتِيَاجَاتِهَا فِي ذَاتِهَا وَذَرَاتِهَا مَعَ تَظَاهِرِ الْعِنَاءِ الْمَطْلُوقِ وَالشَّرْوَةِ الْمَطْلُوقَةِ عَلَيْهَا..

بِاجْتِمَاعِ كُلِّ أَهْلِ الشُّهُودِ مِنْ ذَوِي الْأَرْوَاحِ النَّبِيَّةِ وَالْقُلُوبِ الْمُنُورَةِ وَالْعُقُولِ الثُّورَانِيَّةِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْلِيَاءِ وَالْأَصْفِيَاءِ بِجَمِيعِ تَحْقِيقَاتِهِمْ وَكَشُوفَاتِهِمْ وَقِيُوضَاتِهِمْ وَمُنَاجَاتِهِمْ..
قَدْ اتَّفَقَ الْكُلُّ مِنْهُمْ، وَمِنَ الْأَرْضِ وَالْأَجْرَامِ الْعُلُويَّةِ وَالسُّفَلِيَّةِ بِمَا لَا يُحَدُّ مِنْ شَهَادَاتِهِمْ الْقَطْعِيَّةِ وَتَصْدِيقَاتِهِمْ الْيَقِينِيَّةِ بِقَبُولِ شَهَادَاتِ الْآيَاتِ التَّكْوِينِيَّةِ وَالْقُرْآنِيَّةِ وَشَهَادَاتِ الصُّحُفِ وَالْكِتَابِ السَّمَاوِيَّةِ الَّتِي هِيَ شَهَادَةُ الْوَاجِبِ الْوُجُودِ عَلَى أَنَّ هَذِهِ الْمَوْجُودَاتُ أَنَارُ قُدْرَتِهِ وَمَكْتُوبَاتُ قَدْرِهِ وَمَرَايَا اسْمَائِهِ وَتَمَثَّلَاتُ أَنْوَارِهِ.
جَلَّ جَلَالُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.

(١) نه گهر به چاويلکهه هم ناوه پيروزانه سهيری ديارده کانی کار و ناسهواره خوايي به کان له پشتي بوونه و هوانهوه بکريت، نه واده تورانريت زهيني مروف له و ناوانهوه به کسر بگويزرشتهوه بزهی بردن به خاوهنی ناوه کان که خواي شکومهنده. (دانه)

الباب الرابع

فصلان

الفصل الاول

ئەم فەسلە ئاماژە بۆ شەست و سێ پلەى نىوان پلە كانى "ناسىن" و "يەكتابى" خواى گەورە دەكات و، وىردىكى گىرنگ و بەناوبانگى حەزرەتى خەزىش - دروودى لەسەر بىت - كراوە بە بناغە و بنەمايەك بۆ ئەم وىردە. ئىجا هەموو يەكئىك لەو شەست و سێ پلەيە لە دوو پرستە پىكەتووە:

چونكە وشەى: (لا إله إلا الله) "يەكتابى" دەچەسپىت، هەر وەك ئەو ناوانەى كە بە "هۇ" دەست پى دەكەن "بوون"ى خواوەندى "واجب الوجود" دەچەسپىن.

جالەو كاتەدا كە پرستەى يەكەم ئاماژە بۆ "يەكتابى" دەكات، پرسىارىك بە دلدا دىت، وەك بلىت: "ئەو زاتە تاك و تەنيايە كى يە؟.. چۆن بىناسىن؟" ئاللىرەدا وەلامە كە ئامادەيە و - بۆ نمونە - دەلىت: "هو الرحمن الرحيم".

واتە هەرچى ئاسەوارى بەزەبى و سۆز و مېهرەبانى هەن كە گەردوونيان پر كردووە، هەر هەموويان ئەو خواوەندەمان پى دەناسىن و بەلگەى يەكتابى ئەون. بە هەمان جۆر ئەوانى ترىش لىك بەرەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أُقَدِّمُ إِلَيْكَ بَيْنَ يَدَيْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَرَحْمَةٍ وَحِكْمَةٍ وَعِنَايَةٍ، وَبَيْنَ يَدَيْ كُلِّ حَيَاةٍ وَمَمَاتٍ وَحَيَوَانٍ وَنَبَاتٍ، وَبَيْنَ يَدَيْ كُلِّ زَهْرَةٍ وَثَمَرَةٍ وَحَبَّةٍ وَبَذْرَةٍ، وَبَيْنَ يَدَيْ كُلِّ صَنْعَةٍ وَصِبْغَةٍ وَنِظَامٍ وَمِيزَانٍ، وَبَيْنَ يَدَيْ كُلِّ تَنْظِيمٍ وَتَوَازِينٍ وَتَمْيِيزٍ فِي كُلِّ الْمَوْجُودَاتِ وَذُرَائِهَا، شَهَادَةً نَشْهَدُ^(١) أَنْ:

(١) ئەم شایەتى یانە دوو جوگمیان تىدايە: يەكئىيان بەلگەى "يەكتابى" يە كە وشەى: "لا إله إلا الله" يە و، ئەوى ترىشيان "بوون"ى ئەو خواوەندە تاك و تەنيايە دەچەسپىت، كە ئەو ناوانەن بە "هۇ" دەست پى دەكەن.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْعَدْلُ الْحَكْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْفَرْدُ الصَّمَدُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ النُّورُ الْهَادِي..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَعْرُوفُ لِكُلِّ الْعَارِفِينَ^(۱)
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَعْبُودُ الْحَقُّ لِكُلِّ الْعَابِدِينَ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَشْكُورُ لِكُلِّ الشَّاكِرِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَذْكُورُ لِكُلِّ الذَّاكِرِينَ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَحْمُودُ لِكُلِّ الْحَامِدِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَوْجُودُ لِكُلِّ الطَّالِبِينَ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَوْصُوفُ لِكُلِّ الْمُوَحِّدِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَحْبُوبُ الْحَقُّ لِكُلِّ الْمُحِبِّينَ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَرْغُوبُ لِكُلِّ الْمُرِيدِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَقْصُودُ لِكُلِّ الْمُنِيبِينَ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَقْصُودُ لِكُلِّ الْجَنَانِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَوْجِدُ لِكُلِّ الْأَنَامِ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَوْجُودُ فِي كُلِّ زَمَانٍ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَذْكُورُ بِكُلِّ لِسَانٍ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمَشْكُورُ بِكُلِّ إِحْسَانٍ..

(۱) ناوهرؤکی ئەم بڕگەیه و ئەوانەش کە لە دواى ئەم دین، ئەمەى خوارەو مەیه:

ئەگەر دەتەوێت بیناسیت، ئەوا سەرنج بدە و بزانه کە هەرچی "عارفان"ی ناو گرزۆی ئادەمیزاد بەهۆی بەلگە جۆرا جۆر و ڕینگا جیاوازه کانیانەوه زانیویانە و پەییان پێ بردووه، تەنھا یەک "مەعرووف" واتە یەک ناسراوه. مەبەست لەو یەک ناسراوش خاواوەندی تاك و تەنیا یە. کەواتە بە چەندەها پرووی لەژمارە بەدەر "برون"ی ئەو کەسە دەردە کەوتی کە ئەهلی مەعریفەتی لەژمارە بەدەر دەیناسن و پەیی پێ دەبن..

بە هەمان جۆر "خوایەرستان"ی لەژمارە بەدەری ناو گرزۆی ئادەمیزاد کە تەنھا یەک "پەرس تراو" دەپەرسن و بەروبوومی مەعنەویش لەو پەرس تەنھیان دەچن و بەهەر مەندی دەسکەوتنی ڕیژنە و ڕاز در کاندنی خۆیان لای ئەو پەرس تراویان دەبن.. هەموو ئەمانە، بە تەواتورێکی دوو چەندانە و بەردەوام "برون"ی ئەو "پەرس تراو"ە دەچەسپن.

هەر بەم جۆرە بڕگە کانی تر بۆ خۆت لێک بەدەرەو. (دانەر)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمُنْعِمُ بِلا إِمْتِنَانٍ .
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا بِاللَّهِ ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَمَانَةً عِنْدَ اللَّهِ ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذْعَانًا وَصِدْقًا ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعْبُدًا وَرَقًّا ..
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَادِقُ الْوَعْدِ الْأَمِينُ .

الفصل الثاني

نہم پینج شہس دیرہ ستایش و تعزیمہی کہ لای زورہی قوتہ کان بہ تایہت " شیخی گہیلانی " سہرہ تای ویردہ کانی بہ بیانین، و ہک ناو کی زنجیرہیہ کی فیکریی دوور و دریژیان لئی ہاتوہ و، گوٹہ گہ نمیک کی معنہوی چہ شنی " ناماژہ " یان سہوز کرد بو نہوہ دونو پلہی خو اناسین و تہو حید .

لیرہ دا حہفتا ونو دانہ لہو نہوہ دونو پلانہ باس کران و، ہہموو بر گہیہ کی نہو ناماژانہش لہ دوو لایہ نہوہ روویان لہ خوای گہورہیہ :
 یہ کہم : حالی حازر (ئیستا) شایہ تی لہ سہر خوای گہورہ دہ دات . نہم واتایہش بہ دہستہ واژہی : " لہ شہید " دہر دہ بریت .
 دوو ہہم : دہستہ واژہی " لہ دلیل " یش بہ لگہیہ لہ سہر ناماژہی نہو زنجیرہیہ کی کہ بہ ہاتنی یہک لہ دوای یہ کی ہاووینہ کان دہر دہ کہویت .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَصْبَحْنَا^(۱) وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ شَهِيدًا. وَالْكَبْرِيَاءُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ

(۱) "أصبحنا": واتہ رۆشتینہ ناو بہیانی یوہ و مولکی نہم بہیانی یش شایہ تہ لہ سہر خوای گہورہ .

نہم باہہ دوو سہرنجی گہورہی تیدایہ:

سہرنجی یہ کہم : ہہموو شتیک بہ بوونی ئیستا و حازریی خزی شایہ تی لہ سہر " بوون " و " یہ کتابی " خوای گہورہ دہ دات . ہہر و ہک تالو گۆری رینکوپینکی نہو شتہ و کۆج کردنی لہم دنیاہ تاکو ہوار بہ ہاتنی ہار چہ شہنہ کانی دوای خزی بدات و، دہر خستی زنجیرہیہ کی مہزن لہم تازہ بوو نہوہیہ . ہہموو نہم کارانہ، بہ لگہن لہ سہر " پیوستی بوون " و " یہ کتابی " خوای گہورہ .

بہ کورتی : بر گہی " شہید " بہ لگہ کہی کاتی ئیستا دہ خاتہ روو، بہ لام رستہی " دلیل " بہ لگہیہ لہ سہر نہو زنجیرہ یہک لہ دوای یہک ہاتوہی کہ نہنجامی پینک ہاتنی ہاووینہ یہک لہ دوای یہ کہ کانیہ تی .

وَالْعَظْمَةُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْهَيْبَةُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْقُوَّةُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْقُدْرَةُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْأَلَاءُ لِلَّهِ شَهِيدٌ^(۱). وَالْإِنْعَامُ الدَّائِمُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْبَهَاءُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْجَمَالُ السَّرْمَدُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْجَلالُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْكَمَالُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْعَظْمُوتُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْجَبْرُوتُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالرُّبُوبِيَّةُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْأَلُوْهِيَّةُ الْمُطْلَقَةُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالسُّلْطَنَةُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَجُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْأَقْضِيَّةُ^(۲) لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالتَّقْدِيرُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ

سمرنجی دووهم: ده‌بوو به‌بئی ده‌ستوری ریزمانی عمره‌بی بوترایه: "الآلاءُ علی الله شهیده". به‌لام واز لهو ده‌ستوازه‌یه هینرا و ترا: "شهید" هتا بزانریت که هممو "تاک" و "دانه" یه‌ک لهو نیعمه‌تانه‌ئو شایه‌تی‌بانه ده‌دن. به‌لام گهر بوترایه: "شهیده" وای ده‌گه‌یاند که به‌کۆمه‌ل‌ده‌بن به‌شایه‌ت! بۆ نموونه ده‌وتریت: "الرُبُوبِيَّةُ عَلَى اللَّهِ شَهِيدٌ" چونکه مه‌به‌ست له‌ربووبیه‌ت لیره‌دا‌ئوه‌یه که هممو جزیره‌کانی په‌روه‌رده و کارسازی که خوای گه‌وره به‌په‌روه‌ر دگاریتیی خۆی هیناونه‌ته‌کایه‌وه و به‌دیی هیناون، هممو بیان شایه‌تن له‌سمر خواوند. چونکه خودی ربووبیه‌ت نایرنیت، به‌لکو ناسه‌واره‌کانی ده‌بیرنن که جزیره‌کانی په‌روه‌رده و کارسازین. له‌بهر‌ئوه و ترا: "شهید" تاکو هممو شتیک بییت به‌"مشهود". به‌لام گهر بوترایه: "شهیده" بۆ خودی ربووبیه‌ت ده‌گه‌رایه‌وه. هر‌ئهم سمرنج و رده‌شه‌له‌م‌نایه‌ته‌پیرۆزه‌دا به‌رجه‌سته‌بووه که ده‌فهرموی: ﴿إِنْ رَحِمْتَ اللَّهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (الأعراف: ۵۶) چونکه هر‌چه‌ند "رحمة" و شیه‌کی "مونس‌ه"، که‌چی نه‌وتراوه: "قریبه" به‌لکو و ترا: "قریب"! چونکه مه‌به‌ست له‌نزیکی ره‌حمه‌ت لیره‌دا نزیک‌بوونی‌ئو ره‌حمه‌ته‌به‌رز و گشتی‌یه‌نی‌به‌که وه‌ک خۆر‌نمایانه و هممو شتیک گرتوه‌ته‌وه، به‌لکو مه‌به‌ست گه‌یاندنی نزیکی چاکه‌کاری‌یه‌تایه‌تی‌یه‌کانه که وه‌کو تیشکی‌ئو خۆره‌وان و، بۆ هممو چاکه‌کارنیک چاکه‌یه‌کی نزیک‌ده‌رده‌خات. خۆ وشه‌ی: "إحسان" یش "مذکر" ه‌بۆیه‌جیی خۆیه‌تی که "قریب" ی بۆ به‌کاربه‌نریت. هر‌وه‌ها‌ئهم‌نایه‌ته‌ئوه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت که خواوند خۆی به‌"ره‌حمه‌ته‌که‌ی" له‌چاکه‌کارانه‌وه نزیکه، بۆیه‌نه‌یوت: "قریبه". (دانەر)

(۱) ده‌بوو له‌م جزیره‌شوینانه‌دا بوترایه: "شهیده" که‌چی وشه‌ی "مذکر" ی بۆ به‌کاره‌ینا، وه‌ک‌ئو سمرنجی له‌وشه‌ی "قریب" دا‌وترا‌له‌نایه‌تی: ﴿إِنْ رَحِمْتَ اللَّهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾. خۆ‌ئه‌گهر له‌هه‌ندی شویندا به‌"جمع" و ترا‌ییت، هر‌وشه‌ی "شهید" به‌"مذکر" ی به‌کاره‌اتوه، چونکه مه‌به‌ست هممو یه‌کینکه له‌و "جمع" ه. (دانەر)

(۲) الأفضیة: هر‌وه‌ک کاتی "نیستا" و ته‌قدیره‌تایه‌تی و رینکوپینکه‌کانی شته‌جوزئی‌یه‌کان شایه‌تی له‌سمر "بوون" ی به‌دیه‌نهری دانا‌ده‌دن، به‌همان‌جۆر، نه‌مانی شتانی "کوللی" و "جوزئی" که به‌ته‌قدیر‌کاری و نه‌ندازه‌یه‌کی رینکوپینک‌ئه‌نجام‌ده‌درین و به‌وشه‌ی "التقدیر" ده‌رده‌برین، به‌لگه‌یه‌له‌سمر "بوون" ی‌ئو به‌دیه‌نهره‌دانایه. وه‌ک‌بلنی‌ئو رینکوپینکی‌یه‌ی که له‌شتاندا رینک‌خراون، شایه‌تن له‌سمر‌ئوه‌ی که: به‌دوای

وَالْتَرِيَّةُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالتَّدْبِيرُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالتَّصْوِيرُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالتَّنْظِيمُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالتَّزْيِينُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالتَّوْزِينُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالإِتْقَانُ^(١) لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالجُودُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالمَخْلُقُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالإِيجَادُ الدَّائِمُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالحُكْمُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالأَمْرُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالمَحَاسِنُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَاللِّطَافُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالمَحَامِدُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالمَدَائِحُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالعِبَادَاتُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالكَمَالَاتُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالتَّحِيَّاتُ^(٢) لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالبَرَكَاتُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ

یه کداهاتی "ژیان" و "مردن" و دره و شانوهی: "ویستی قه‌دهر" و "ته‌قدیر" ی ری‌کوپینک لهم به‌دوای یه کتر هاتنه‌ی "ژیان" و "مردن" دا.. هه‌موو ئه‌مانه، به‌لگه‌ن له‌سه‌ر "بوون" ی خورای گه‌وره. بۆ ئه‌وونیه: "په‌روه‌ردگاری" بۆ هه‌ر شتی‌ک "به‌ری‌وه‌بردن" ی بوونی ئه‌و شته‌ده گه‌یه‌نیت له‌نیوان هه‌ل و مه‌رجه‌کانی خۆی دا.. هه‌روه‌ها "کارسازی" له‌هه‌ر شتی‌کدا "گۆزبان" ی ئه‌و شته‌ده گه‌یه‌نیت، که‌واته‌هه‌ر یه‌که‌یان و اتاکه‌ی له‌وی تر جیاوازه. ده‌توانیت بۆ خۆت بر‌گه‌کانی تر له‌سه‌ر ئه‌مه‌قیاس بکه‌یت. (دانه‌ر)

(١) الإِتْقَان: واته‌دروست کردنی "به‌دیها‌توو" له‌گه‌ل بایه‌خ پیدان و ری‌کی‌دا. مه‌به‌ست به‌"اللِّطَاف" یش وینه‌ی چاکه‌کاری یه‌معنه‌وی و میسالی یه‌کانه‌که‌به‌نهمانی وینه‌بینراوه‌کانیان ئه‌وان ده‌رده‌که‌ون. یاخود مه‌به‌ست جوانیی ئه‌و زنجیره‌یه‌ک له‌دوای یه‌که‌یه.

المحامد: مه‌به‌ست جوژه‌کانی ئیستای "حه‌مه‌ه".

المدائح: سه‌نا و ستایشه‌به‌رده‌وامه‌کانن که‌ده‌لینی له‌زنجیره‌یه‌کی هاو‌وینه‌ی یه‌کتری ده‌وره‌ده‌ر(محیط) به‌حه‌مه‌دکانی رابوردوو و داهاتوووه‌په‌یدا بووه.

الکمالات: مه‌به‌ست ئه‌و که‌مالانه‌یه‌که‌داخوازی بوونی "په‌رستراوی" ی خواوه‌ندن. واته‌ئه‌گه‌ر په‌رستکارانی ئه‌و په‌رستراوه‌به‌خۆیان و په‌رستنه‌کانیانوه‌پرۆن و نهمین، هیشتا ئه‌و که‌مالاتانه‌ی که‌داخوازی بوونی ئه‌و "په‌رستراوی" یه‌ن هه‌ر ده‌میننه‌وه‌و، هه‌مان که‌مالات - دوای نهمانی زنجیره‌کانی پش‌شو - هه‌ر به‌رده‌وام په‌رستکاران به‌ره‌و په‌رستنی ئه‌و په‌رستراوه‌هان ده‌دن. (دانه‌ر)

(٢) التحیات: واته‌سه‌ر جه‌م زینده‌ه‌ران له‌و رووه‌که‌به‌شیه‌یه‌کی ری‌ک‌وینک، له‌ناوه‌ندی بازنه‌ی ویستی خوایی دا ئاسه‌واری ژیا‌نی خۆیان ده‌رده‌خه‌ن، به‌خه‌یره‌هاتن و په‌رۆزبایی سعه‌تی ناوازه‌ی به‌ده‌بینه‌ری مه‌زنیان ده‌که‌ن. به‌وینه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک ئامی‌ریکی ناوازه‌ی دروست کرد که‌کۆمه‌له‌ده‌ستگایه‌کی تابه‌تی بۆ وینه‌گرتن و تۆمار کردنی ده‌نگ و په‌نگ له‌سه‌ر پینک‌هینا بوو، به‌ئۆتۆماتیکی‌ش کاری ده‌کردو، هه‌ر ئه‌و ئامی‌ره‌بۆ خۆی ده‌بنووسی و ته‌له‌فۆنی ده‌کردو، به‌و شیه‌یه‌ی داهینه‌ره‌که‌ی ده‌یویست کاره‌کانی راده‌په‌راند و ئه‌نجامه‌کانی‌شی ده‌دا به‌ده‌سته‌وه.. هه‌روه‌ه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌م ئامی‌ره‌ده‌بینیت په‌رۆزبایی له‌داهینه‌ره‌که‌ی

وَالصَّلَوَاتُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالطَّيِّبَاتُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْمَخْلُوقَاتُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالخَوَارِقُ الْمَاضِيَةُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْمَوْجُودَاتُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْمُعْجَزَاتُ الْآتِيَةُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالسَّمَوَاتُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْعَرْشُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالشُّمُوسُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْأَقْمَارُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالنُّجُومُ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالسِّيَّارَاتُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالجَوُّ بِتَصْرِفَاتِهِ وَأَمْطَارِهِ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالْأَرْضُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ

يعني:

(وَالْقُدْرَةُ الظَّاهِرَةُ فِي الْأَرْضِ، وَالْحِكْمَةُ الْبَاهِرَةُ فِيهَا، وَالصَّنْعَةُ الْمُكْمَلَةُ فِيهَا، وَالصَّبْغَةُ
الْمُتَزَيِّنَةُ فِيهَا، وَالنَّعْمَةُ الْمُتَنَوِّعَةُ فِيهَا، وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ فِيهَا عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ).
وَالْقُرْآنُ بِالْوَفِّ آيَاتِهِ لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَمُحَمَّدٌ ﷺ بِالْأَفِّ مُعْجَزَاتِهِ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ
وَالْبِحَارُ بِعَجَائِبِهَا وَغَرَائِبِهَا لِلَّهِ شَهِيدٌ. وَالنَّبَاتَاتُ بِأوراقِهَا بِأثمارِهَا عَلَى اللَّهِ
دَلِيلٌ

يعني:

(فَالدَّلَائِلُ الْمُتَزَيِّنَاتُ الْمُتَزَهَّرَاتُ الْمُثْمِرَاتُ الْمُسَبِّحَاتُ بِأوراقِهَا، وَالْحَامِدَاتُ بِأثمارِهَا،
وَالْمُكَبِّرَاتُ بِأثمارِهَا، عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ)

ده کات و به وتنی: "ما شاء الله، بارک الله" دیاری معنوی بۆ ده نیریت، به هه مان جۆر خودی نامیره کەش، به
خستنه پرووی ئاسهواره کانی بهوپه‌ری رینکی و هینانه دبی ئەو ئەنجامانەش کە جینی مەبەستن له دروست بوونی دا،
شوکرانه و ریز و سلاو ئاراسته‌ی داهینه‌ره که‌ی ده کات و به وتە‌ی - معنوی - : "ما شاء الله" ی زمانی حال
پیرۆزبایی له پروودا ده‌نوینت ..

به وینه‌ی ئەم نامیره، "سه‌ر" ی هه‌موو زینده‌وه‌رینک چه‌ن‌دین نامیر و نامرازی مەزن و هه‌مه جۆری تیندا
دانراوه کە وه‌ک نامیری وینه‌گرتن و تۆمار کردنی ده‌نگو بروسکه و تەله‌فۆن وان، ئنجا به‌وش کە هه‌ریه‌که‌یان
ناکام و مەبەسته کانی دروست بوونی به‌وپه‌ری رینک وینکی ده‌رده‌خات، ته‌سبیحات و سه‌نا و ستایشی خۆی یز
به‌دییه‌نه‌ره که‌ی ده‌رده‌پریت و که‌مائی سنه‌تی ئەو ده‌خاته‌ روو. هه‌موو ئەمانه‌ش له‌ رینی به‌جوان‌زانیی ئەو
سنه‌ته و ته‌کبیر و ته‌هلل و دیاری به‌ معنوی به‌کانیه‌وه به "التحیات" ده‌رده‌پریت.

به‌لام که‌ ئیمه‌ ده‌لین: "التحیات" یادی "التحیات" ه‌که‌ی ئەوان ده‌که‌ینه‌وه و وه‌ک ته‌عبیرینک له‌ خۆمان
پنشه‌کشی باره‌گای خواوه‌ندی ده‌که‌ین. بۆ نمونه "زمان" یه‌ کینکه‌ له‌و نامیرانه و یه‌ که‌م کارینک که‌ خراوته
ئه‌ستۆیه‌وه ئەوه‌یه‌ ده‌رخه‌ر و ده‌ربری ئەو ته‌حیاته‌ بی‌ت. (دانه‌ر)

وَالْأَشْجَارُ بِأُورَاقِهَا الْمُسَبَّحَاتُ وَأَزْهَارِهَا الْحَامِدَاتُ وَأَثْمَارِهَا الْمُكَبَّرَاتُ اللَّهُ شَهِيدٌ.
وَالْحَيَوَانَاتُ الْمُكَبَّرَاتُ، وَالْحَوِينَاتُ الْمُسَبَّحَاتُ، وَالطُّوِيرَاتُ الْحَامِدَاتُ، وَالطُّوِيرَاتُ الصَّافَةُ
الْمَهْلَلَاتُ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ.

وَالْإِنْسُ وَالْجِنُّ بِعِبَادَتِهِمْ وَصَلَوَاتِهِمْ فِي مَسْجِدِ الْكَائِنَاتِ اللَّهُ شَهِيدٌ. وَالْمَلَكُ وَالرُّوحُ
فِي مَسْجِدِ الْعَالَمِ بِتَسْبِيحَاتِهِمْ وَعِبَادَاتِهِمْ عَلَى اللَّهِ دَلِيلٌ.

وَالصَّنْعَةُ لِلَّهِ فَالْمَدْحُ لِلَّهِ..

وَالصَّبْعَةُ لِلَّهِ فَالثَّنَاءُ لِلَّهِ..

وَالنَّعْمَةُ لِلَّهِ فَالشُّكْرُ لِلَّهِ..

وَالرَّحْمَةُ لِلَّهِ..

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

الفصل الثالث

في شهادة:

تَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

اللَّهُمَّ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ الْمُخْتَارِ. وَيَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ. وَيَا رَبَّ التَّيْبِينَ وَالْأَخْيَارِ، يَا رَبَّ
الصُّدِّيْقِينَ وَالْأَبْرَارِ. يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَالْكَبَارِ. يَا رَبَّ الْجُبُوبِ وَالْأَثْمَارِ. يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ
وَالْأَشْجَارِ. يَا رَبَّ الصَّحَارَى وَالْقِفَارِ. يَا رَبَّ الْعَبِيدِ وَالْأَحْرَارِ. يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ.

أَمْسِينَا وَأَصْبَحْنَا تُشْهِدُكَ وَتُشْهِدُ جَمِيعَ صِفَاتِكَ الْمُتَقَدَّسَةِ.. وَتُشْهِدُ جَمِيعَ أَسْمَائِكَ
الْحُسْنَى.. وَتُشْهِدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ الْعُلْيَا.. وَتُشْهِدُ جَمِيعَ مَخْلُوقَاتِكَ الشَّتَّى.. وَتُشْهِدُ
جَمِيعَ أَنْبِيَائِكَ الْعُظْمَى. وَجَمِيعَ أَوْلِيَائِكَ الْكُبْرَى. وَجَمِيعَ أَصْفِيَائِكَ الْعُلْيَا.. وَتُشْهِدُ
جَمِيعَ آيَاتِكَ التَّكْوِينِيَّةِ الَّتِي لَا تُعَدُّ وَلَا تُحْصَى.. وَتُشْهِدُ جَمِيعَ مَصْنُوعَاتِكَ الْمُرْتَبَاتِ
الْمُوزُونَاتِ الْمُنظُومَاتِ الْمُتَمَاتِلَاتِ.. وَتُشْهِدُ جَمِيعَ ذَرَاتِ الْكَائِنَاتِ الْعَاجِزَاتِ.
الْجَامِدَاتِ الْجَاهِلَاتِ وَالْحَامِلَةِ بِحَوْلِكَ وَطَوْلِكَ وَأَمْرِكَ وَإِذْنِكَ عَجَائِبِ الْوُظَائِفِ
الْمُنْتَظَمَاتِ.. وَتُشْهِدُ جَمِيعَ مُرَكَّبَاتِ الذَّرَاتِ الْغَيْرِ الْمَحْدُودَاتِ الْمُتَنَوِّعَاتِ الْمُتَنَظَّمَاتِ
الْمُتَقَنَّاتِ الْمَصْنُوعَاتِ مِنَ الْبَسَائِطِ الْجَامِدَاتِ.. وَتُشْهِدُ جَمِيعَ تَرَكُّبَاتِ الْمَوْجُودَاتِ

النَّامِيَّاتِ الْمُخْتَلِطَةِ مَوَادِّ حَيَاتِهَا فِي غَايَةِ الْاِخْتِلَاطِ وَالْمُتَمَيِّزَةِ دَفْعَةً فِي غَايَةِ الْاِمْتِيَازِ..
 وَنُشْهَدُ حَبِيبِكَ الْاَكْرَمِ سُلْطَانَ الْاَنْبِيَاءِ وَالْاَوْلِيَاءِ اَفْضَلَ الْمَخْلُوقَاتِ ذَا الْمُعْجَزَاتِ الْبَاهِرَةِ
 عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ اَفْضَلَ الصَّلَوَاتِ وَالتَّسْلِيمَاتِ.. وَنُشْهَدُ فُرْقَانِكَ الْحَكِيمِ ذَا الْاَيَاتِ الْبَيِّنَاتِ
 وَالْبَرَاهِينِ النَّبِيرَاتِ وَالدَّلَائِلِ الْوَالِضِحَاتِ وَالْاَنْوَارِ السَّاطِعَاتِ: بَأَنَّا كُلُّنَا نَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ
 اللَّهُ الْوَاحِدُ الْوَجُودِ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ الْقَدِيرُ الْمُرِيدُ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْعَدْلُ الْحَكْمُ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَكَلِّمُ، لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى.. وَكَذَا
 نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ.. وَكَذَا نَشْهَدُ بِكُلِّ مَا مَرَّ وَمَعَ كُلِّ مَا مَرَّ بِأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَصَفِيُّكَ
 وَخَلِيلُكَ. وَجَمَالَ مُلْكِكَ. وَمَلِيكَ صُنْعِكَ. وَعَيْنُ عِنَايَتِكَ. وَشَمْسُ هِدَايَتِكَ. وَلِسَانُ
 مَحَبَّتِكَ. وَمِثَالُ رَحْمَتِكَ. وَنُورُ خَلْقِكَ. وَشَرَفُ مَوْجُودَاتِكَ^(١). وَكَثَّافُ طَلْسِمِ
 كَائِنَاتِكَ. وَدَلَالُ سُلْطَنَةِ رُبُوبِيَّتِكَ. وَمَعْرِفُ كُنُوزِ اَسْمَائِكَ. وَمَعْلَمُ اُؤْمَرِكَ لِعِبَادِكَ
 وَمُفَسِّرُ آيَاتِ كِتَابِ كَائِنَاتِكَ. وَمَدَارُ شُهُودِكَ وَإِشْهَادِكَ. وَمِرَاةُ مَحَبَّتِكَ لِجَمَالِكَ
 وَاسْمَائِكَ، وَمَحَبَّتِكَ لِصُنْعَتِكَ وَمَصْنُوعَاتِكَ، وَلِحَاسِنِ مَخْلُوقَاتِكَ. وَحَبِيبِكَ وَرَسُولُكَ
 الَّذِي أَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ. وَلَيِّانِ مَحَاسِنِ كَمَالَاتِ سُلْطَنَةِ رُبُوبِيَّتِكَ بِحِكْمَةٍ صَنَعَةٍ
 صَبِغَةٍ نُقُوشِ قَصْرِ الْعَالَمِينَ. وَلِتَعْرِيفِ كُنُوزِ اَسْمَائِكَ بِاِشَارَاتِ حِكْمِيَّاتِ كَلِمَاتِ آيَاتِ
 سُطُورِ كِتَابِ الْعَالَمِينَ. وَلَيِّانِ مَرْضِيَّاتِكَ يَا رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ. عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ
 وَأَصْحَابِهِ وَإِخْوَانِهِ أَلْفُ أَلْفِ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ فِي كُلِّ أَنْ وَزَمَانٍ.

اللَّهُمَّ يَا حَفِيزُ يَا حَافِظُ يَا خَيْرَ الْحَافِظِينَ نَسْتَوْدِعُ حِفْظَكَ وَجِمَايَتَكَ وَرَحْمَتَكَ هَذِهِ
 الشَّهَادَاتِ الَّتِي أَنْعَمْتَهَا عَلَيْنَا. فَاحْفَظْهَا إِلَى يَوْمِ الْحِشْرِ وَالْمِيزَانِ آمِينَ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ.

(١) ههروهك بهك به به كى بر گه كانى شايه تى به كه م گه لى به لگه ه وه حدانيه تيان را گه ياند، هه موو
 وشه به كى هم شايه تى دوو هه مش نامازه بو به لگه به كى حهق و راستى ناو به لگه كانى ينفه مبه را به تى
 حمزه رتى محمد ﷺ ده كات، ههروهك به بنجه بو به كيك له كار مه ندى به كانى ينفه مبه را به تى ينفه مبه ﷺ و
 مه قاميك له مه قامتى "محمدى" يش راده كيشيت. وهك بلى هه موو به كيك لهو وشه و بر گانه شايه تيم بو
 ده ده و له گه ل مندا ده بن به شايه ت و منيش به "نيهت"ى خؤم شايه تى به كانى نه وان له زمانى حاله وه ده گؤرم
 به زمانى گو فتار و، ينفه وه شايه تى به كان راده گه يه نين. (دانهر)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي (١) دَلَّ عَلَىٰ وَجُوبِ وَجُودِهِ، وَدَلَّ النَّاسَ عَلَىٰ اَوْصَافِ الْبُرْهَانِ جَلَالِهِ وَجَمَالِهِ وَكَمَالِهِ، وَشَهِدَ عَلَىٰ أَنَّهُ وَاحِدٌ فَرْدٌ صَمَدٌ: الشَّاهِدُ الصَّادِقُ وَالْبُرْهَانُ الْمُصَدِّقُ النَّاطِقُ الْمُحَقِّقُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ. الْحَاوِي لِسِرِّ إِجْمَاعِهِمْ وَتَصْدِيقِهِمْ وَمُعْجَزَاتِهِمْ. وَإِمَامُ الْأَوْلِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ. الْحَاوِي لِسِرِّ إِتْفَاقِهِمْ وَتَحْقِيقِهِمْ وَكَرَامَاتِهِمْ. ذُو الْإِرْهَاصَاتِ الْخَارِقَةِ وَالْمُعْجَزَاتِ الْبَاهِرَةِ وَالْبُرَاهِينِ الْقَاطِعَةِ الْوَاضِحَةِ. ذُو الْأَخْلَاقِ الْعَالِيَةِ فِي ذَاتِهِ. وَالْحِصَالِ الْعَالِيَةِ فِي وَظِيفَتِهِ. وَالسَّحَابَا السَّامِيَةِ فِي شَرِيعَتِهِ. مَهْبِطُ الْوَحْيِ الرَّبُّونِيِّ بِإِجْمَاعِ الْمُنزَلِ بِتَوْفِيقِي لَهُ. وَالْمُنزَلِ بِاعْجَازِهِ. وَالْمُنزَلِ عَلَيْهِ بِقُوَّةِ إِيمَانِهِ. وَالْمُنزَلِ إِلَيْهِمْ بِكَشُوفِهِمْ وَتَحْقِيقَاتِهِمْ. سَيَّارُ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالْمَلَكُوتِ. مُشَاهِدُ الْأَرْوَاحِ وَمُصَاحِبُ الْمَلَائِكَةِ مُرْشِدُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ. وَأَثُورُ ثَمَرَاتِ شَجَرَةِ الْخَلْقَةِ. سِرَاجُ الْحَقِّ. بُرْهَانُ الْحَقِيقَةِ. لِسَانُ الْحُبَّةِ. مِثَالُ الرَّحْمَةِ. كَاشِفُ طَلْسِمِ الْكَائِنَاتِ. حَلَالٌ مُعَمَّى الْخَلْقَةِ. دَلَالٌ سَلْطَنَةِ الرَّبُّونِيَّةِ. مَدَارُ ظُهُورِ مَقَاصِدِ خَالِقِ الْكَائِنَاتِ فِي خَلْقِ الْمَوْجُودَاتِ. وَوَسِيطَةُ تَظَاهُرِ كَمَالَاتِ الْكَائِنَاتِ، الْمُرْمِزُ بِشَخْصِيَّتِهِ الْمَعْنَوِيَّةِ إِلَىٰ أَنَّهُ نَصَبَ عَيْنَ فَاطِرِ الْكُونِ فِي خَلْقِ الْكَائِنَاتِ "يَعْنِي أَنَّ الصَّانِعَ نَظَرَ إِلَيْهِ وَخَلَقَ لِأَجْلِهِ وَلِأَمثَالِهِ هَذَا الْعَالَمَ" ذُو الدِّينِ وَالشَّرِيعَةِ وَالْإِسْلَامِيَّةِ الَّتِي هِيَ بِدَسَاتِيرِهَا أَمْثُودُجُ دَسَاتِيرِ السَّعَادَةِ فِي الدَّارَيْنِ. كَانَ ذَلِكَ الدِّينَ فِيهِرْسْتَةُ أُخْرِجَتْ مِنْ كِتَابِ الْكَائِنَاتِ. فَكَانَ الْقُرْآنُ الْمُنزَلُ عَلَيْهِ قِرَاءَةَ لآيَاتِ الْكَائِنَاتِ. الْمُسِيرُ دِينُهُ الْحَقُّ إِلَىٰ أَنَّهُ نِظَامُ نَاطِمِ الْكُونِ. فَنَاطِمُ هَذِهِ الْكَائِنَاتِ بِهَذَا النِّظَامِ الْأَتَمِّ الْأَكْمَلِ هُوَ نَاطِمُ ذَلِكَ الدِّينِ الْجَامِعِ بِهَذَا النِّظْمِ الْأَحْسَنِ الْأَجْمَلِ، سَيِّدُنَا نَحْنُ مَعَاشِرَ بَنِي آدَمَ، وَمُهْدِينَا إِلَىٰ الْإِيمَانِ نَحْنُ مَعَاشِرَ الْمُؤْمِنِينَ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ أَفْضَلُ الصَّلَوَاتِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمَاتِ مَا دَامَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَوَاتُ. فَإِنَّ ذَلِكَ الشَّاهِدَ يَشْهَدُ عَنِ الْغَيْبِ فِي عَالَمِ الشَّهَادَةِ عَلَىٰ رُؤْسِ الْأَشْهَادِ بِطُورِ الْمَشَاهِدِ.

نَعَمْ؛ يُشَاهِدُ أَنَّهُ يُشَاهِدُ ثُمَّ يَشْهَدُ مُنَادِيًا لِأَجْيَالِ الْبَشَرِ خَلْفَ الْأَعْصَارِ وَالْأَقْطَارِ بِأَعْلَى صَوْتِهِ.

(١) له کزتابی مه کتوبی نوزدههههه (موعجزیاتی نه حمه دی) دا نهه مهقامه پروون کرایه وه. ننجاهه موه دهسته وازه و وشهیه کی نهه مهقامه تامازه بزیه کیلک له بهلگه کانی ریساله تی نه حمه دی ده کات، ههروهک په بنجه بز نهو بهلگانهش راده کیشیت که دهیجه سپین "قورناتی حه کیم" گوفتاری خوا وهنده. لیره دا بیغه مبهه ﷺ و قورناتی پیروز به جزریک باس کراون که ههریه که بیان بهلگهیه کی گهلی بهرز و بلندن له سهه "ته نیایی" خوی گهوره. (دانه)

نَعَمْ؛ فَهَذَا صَدَى صَوْتِهِ يُسْمَعُ مِنْ أَعْمَاقِ الْمَاضِي إِلَى شَوَاهِقِ الْاِسْتِقْبَالِ وَبِحَمِيحِ قُوَّتِهِ.

نَعَمْ؛ فَقَدْ اسْتَوَى عَلَى نَصْفِ الْأَرْضِ. وَأَنْصَبَ بِصَبْغِهِ السَّمَاوِيَّ حُمُسُ بَنِي آدَمَ. وَدَامَتْ سُلْطَنَتُهُ الْمَعْنَوِيَّةُ أَلْفًا وَثَلَاثِمِائَةً وَخَمْسِينَ سَنَةً فِي كُلِّ زَمَانٍ، يَحْكُمُ ظَاهِرًا وَبَاطِنًا عَلَى ثَلَاثِمِائَةٍ وَخَمْسِينَ مَلِيُونًا مِنْ رَعِيَّتِهِ الصَّادِقَةِ الْمُطِيعَةِ بِانْقِيَادِ نَفُوسِهِمْ وَقُلُوبِهِمْ وَأَرْوَاحِهِمْ وَعُقُولِهِمْ لِأَوَامِرِ سَيِّدِهِمْ وَسُلْطَانِهِمْ. وَبِغَايَةِ جِدَّتِهِ بِشَهَادَاتِ قُوَّةِ دَسَاتِيرِهِ الْمُسَمَّرَةِ عَلَى صُخُورِ الدُّهُورِ وَعَلَى جِبَاهِ الْأَقْطَارِ. وَبِغَايَةِ وَثُوقِهِ بِشَهَادَةِ زَهْدِهِ وَاسْتِغْنَائِهِ عَنِ الدُّنْيَا. وَبِغَايَةِ اطمئنانه وَوُثُوقِهِ بِشَهَادَةِ سَيَرِهِ وَبِغَايَةِ قُوَّةِ إِيمَانِهِ بِشَهَادَةِ أَنَّهُ أَعْبَدُ وَاتَّقَى مِنَ الْكُلِّ بِاتِّفَاقِ الْكُلِّ، شَهَادَةً جَازِمَةً مُكْرَّرَةً بِـ:

﴿فَاعَلِمْنَا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (محمد: ١٩) الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ، وَصَرَّحَ بِأَوْصَافِ جَلَالِهِ وَجَمَالِهِ وَكَمَالِهِ، وَشَهِدَ أَنَّهُ وَاحِدٌ أَحَدٌ فَرْدٌ صَمَدٌ، الْفَرَقَانِ الْحَكِيمِ الْحَاوِي لِسِرِّ إِجْمَاعِ كُلِّ كُتُبِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْلِيَاءِ وَالْمُوحِدِينَ الْمُخْتَلِفِينَ فِي الْمَشَارِبِ وَالْمَسَالِكِ الْمُتَّفِقَةَ قُلُوبُ هَؤُلَاءِ وَعُقُولُ أَوْلَئِكَ بِحَقَائِقِ كُتُبِهِمْ عَلَى تَصْدِيقِ أُسَاسَاتِ الْقُرْآنِ الْمُنُورِ جِهَاتُهُ السَّتُّ. إِذْ عَلَى ظَهَرِهِ سِكَّةُ الْإِعْجَازِ. وَفِي بَطْنِهِ حَقَائِقُ الْإِيمَانِ. وَتَحْتَهُ بَرَاهِينُ الْإِذْعَانِ. وَهَدَفُهُ سَعَادَةُ الدَّارَيْنِ. وَنُقْطَةُ اسْتِنَادِهِ مَحْضُ الْوَحْيِ الرَّبَّانِيِّ بِإِجْمَاعِ الْمُنَزَّلِ بَيَاتِهِ. وَالْمُنَزَّلِ بِاعْجَازِهِ. وَالْمُنَزَّلِ عَلَيْهِ بِقُوَّةِ إِيمَانِهِ وَأَمْنِيَّتِهِ. وَكَمَالِ تَسْلِيمِيَّتِهِ وَصَفْوَتِهِ. وَوَضْعِيَّتِهِ الْمَعْلُومَةِ عِنْدَ نُزُولِهِ. مَجْمَعُ الْحَقَائِقِ بِالْيَقِينِ. وَمَنْبَعُ أَنْوَارِ الْإِيمَانِ بِالْبِدَاهَةِ. الْمُوَصِّلُ إِلَى السَّعَادَاتِ بِالْيَقِينِ. ذُو الْأَمْثَارِ الْكَامِلِينَ بِالشَّاهِدَةِ. مَقْبُولُ الْمَلِكِ وَالْإِنْسِ وَالْجَانِّ بِالْحَدْسِ الصَّادِقِ مِنْ تَفَارِيقِ الْأَمَارَاتِ. الْمُوَيَّدُ بِالْأَدْلَالِ الْعَقْلِيَّةِ بِاتِّفَاقِ الْعُقَلَاءِ الْكَامِلِينَ. وَالْمُصَدِّقُ بِالْفِطْرَةِ السَّلِيمَةِ بِشَهَادَةِ اطمئنانه الْوَجْدَانِ بِهِ. الْمَعْجِزَةُ الْأَبَدِيَّةُ بِالشَّاهِدَةِ. ذُو الْبَصَرِ الْمَطْلُوقِ يَرَى الْأَشْيَاءَ بِكَمَالِ الْوُضُوحِ، يَرَى الْغَائِبَ الْبَعِيدَ كَالْحَاضِرِ الْقَرِيبِ. ذُو الْإِنْبِسَاطِ الْمَطْلُوقِ يُعَلِّمُ الْمَلَأَ الْأَعْلَى مِنَ الْمُقَرَّبِينَ بِدَرَسٍ، وَيُعَلِّمُ أَطْفَالَ الْبَشَرِ بَعِينَ ذَلِكَ الدَّرْسِ، وَيَشْمَلُ تَعْلِيمُهُ وَتَعْلِيمَاتُهُ طَبَقَاتِ ذَوِي الشُّعُورِ مِنْ أَعْلَى الْأَعَالِي إِلَى أَسْفَلِ الْبَسَائِطِ. لِسَانُ الْغَيْبِ فِي عَالَمِ الشَّاهِدَةِ، شَهَادَةُ جَازِمَةً مُكْرَّرَةً بِـ "لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ" وَ﴿فَاعَلِمْنَا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾.

الباب الخامس

في مراتب

﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران: ۱۷۳)^(۱)

وَهُوَ خَمْسُ نَكَتٍ..

النكته الاولى

فهذا الكلام دواء مجرب لمرض العجز البشري وسقم الفقر الإنساني: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾^(۲) إِذْ هُوَ الْمُوجِدُ الْمَوْجُودُ الْبَاقِي فَلَا بَأْسَ بِزَوَالِ الْمَوْجُودَاتِ لِذَوَامِ الْوُجُودِ الْمَحْبُوبِ بِبِقَاءِ مُوجِدِهِ الْوَاجِبِ الْوُجُودِ .

(۱) سیازده سال پیش نینتا له سهر لوتکه‌ی به‌رزی گردی "یوشه‌ع" هوه سه‌یریک‌ی دنیام کرد. نهو ده‌مه منیش وه کو خه‌لکی شه‌یدای چینه تیئه‌لکیش و جوانه کانی بوونه‌وران بووم و ته‌واو خۆشم ده‌ویستن، ههر چه‌نده‌ش به‌جاوی "ژیری" ده‌مین‌ی که هه‌موویان به‌ناشکرا به‌ره‌و نمان و تیاجوون سهر به‌ره‌و خوار تلیر ده‌بنه‌وه. له‌م تیروانینه‌وه هه‌ستم به‌نازار و جودایی له‌خۆمدا ده‌کرد، ته‌نانه‌ت هه‌ستم به‌تاریکیی چه‌نده‌ها جودایی و لیکدا برانی بی‌سنوور ده‌کرد که له‌رینی داهاتووی ژیاغندا بیون! کاتی که من به‌سۆی له‌م نازاران‌ه‌وه ده‌تلامه‌وه، ئایه‌تی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ به‌ههر سی‌وسنی پله‌کانیه‌وه هات به‌هانای خهم و ئاواته‌کانه‌وه، منیش به‌شیوه‌یه‌کی ره‌مزی و به‌و جۆره‌ی که له‌مه‌ولا باس ده‌کریت، ده‌ستم کرد به‌خویندنه‌وه‌ی دوویات و به‌رده‌وامی.

ههریه‌ک له‌و حه‌وت رستانه‌ی که به‌به‌رده‌وامی له‌نیوان نوئیزی شیوان و خه‌وتناندا ده‌م خویندن، ده‌بن به‌بریسکه‌یه‌کی (مه‌کتووبی سی‌ویه‌که‌م) پینج دانه‌یان رۆشته‌ناو بریسکه‌کانه‌وه و، ته‌نها له‌م دوو رستانه‌ ماونه‌ته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه جینی بریسکه‌ی چواره‌م و پینجه‌م به‌به‌تالی مانه‌وه. یه‌کیک له‌و رستانه‌ له‌باره‌ی پله‌کانی ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ هوه ده‌بیست و نه‌وی تریش سه‌بارت به‌پله‌کانی "لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم". ئنجا له‌به‌ر نه‌وه‌ش که پله‌کانی له‌م دوو رسته‌یه‌ پتر بریتین له‌"زیکر و فیکر" تا نه‌وه‌ی بریتی بن له‌"زانست" نه‌وا به‌زمانی عه‌ره‌یی له‌بابی پینجه‌مدا باس کران. (دانه‌ر)

(۲) جارنیکیان گه‌لئ مه‌قامی له‌م رسته‌یه‌م دی و، له‌زۆر تاریکی و گیر و گرفتی سامناک رزگاریان کردم. ئنجا بۆ مه‌به‌ستی یادخه‌ستنه‌وه‌ی خۆم، هه‌ندئ جار له‌شیوه‌ی پرگه‌یه‌کی پوختدا و هه‌ندئ جار تریش له‌چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌مدا چه‌ند ئاماژه‌یه‌کم بۆ نه‌و حال و مه‌قامانه‌ دانابوو. سه‌بارت به‌پرگه‌ی یه‌که‌میشه‌وه نه‌وا له‌نه‌بجای بیر کردنه‌وه له‌مردنی له‌دنیای زه‌به‌لاحه‌ی خۆشه‌ویستی من و هه‌موو خه‌لکی، بیرم له‌مردنی زینده‌وه‌ران ده‌کرده‌وه و گرفتاری نازار و خهم ده‌بووم، پاشان تیماری نه‌و زام و نازاران‌ه‌م له‌﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ دا دۆزی‌یه‌وه. جارسته‌کانی سه‌ره‌تا به‌ینی له‌نه‌ینی به‌دارپۆراون. (دانه‌ر)

وَهُوَ الصَّانِعُ الْفَاطِرُ الْبَاقِي فَلَا حُزْنَ عَلَى زَوَالِ الْمَصْنُوعِ لِبَقَاءِ مَدَارِ الْمَحَبَّةِ فِي صَانِعِهِ .

وَهُوَ الْمَلِكُ الْمَالِكُ الْبَاقِي فَلَا تَأْسُفَ عَلَى زَوَالِ الْمُلْكِ الْمُتَجَدِّدِ فِي زَوَالِ وَدَهَابِ .
وَهُوَ الشَّاهِدُ الْعَالِمُ الْبَاقِي فَلَا تَحْسَرَ عَلَى غَيْبُوبَةِ الْمَحْبُوبَاتِ مِنَ الدُّنْيَا لِبَقَائِهَا فِي دَائِرَةِ عِلْمٍ شَاهِدِيهَا وَفِي نَظَرِهِ .

وَهُوَ الصَّاحِبُ الْفَاطِرُ الْبَاقِي فَلَا كَدَرَ عَلَى زَوَالِ الْمُسْتَحْسِنَاتِ لِذَوَامِ مَنَشَأِ مَحَاسِنِهَا فِي أَسْمَاءِ فَاطِرِهَا .

وَهُوَ الْوَارِثُ الْبَاعِثُ الْبَاقِي فَلَا تَلْهُفَ عَلَى فِرَاقِ الْأَحْبَابِ لِبَقَاءِ مَنْ يَرْتُهُمْ وَيَبْعَثُهُمْ .
وَهُوَ الْحَمِيلُ الْجَلِيلُ الْبَاقِي فَلَا تَحْزُنَ عَلَى زَوَالِ الْحَمِيلَاتِ الَّتِي هِيَ مَرَايَا لِلْأَسْمَاءِ الْحَمِيلَاتِ لِبَقَاءِ الْأَسْمَاءِ بِجَمَالِهَا بَعْدَ زَوَالِ الْمَرَايَا .

وَهُوَ الْمَعْبُودُ الْمَحْبُوبُ الْبَاقِي فَلَا تَأَلَمَ مِنْ زَوَالِ الْمَحْبُوبَاتِ الْمَجَازِيَّةِ لِبَقَاءِ الْمَحْبُوبِ الْحَقِيقِيِّ .

وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْوَدُودُ الرَّؤُفُ الْبَاقِي فَلَا غَمَّ وَلَا مَأْيُوسِيَّةَ وَلَا أَهْمِيَّةَ مِنْ زَوَالِ الْمُتَعَمِّينَ الْمُشْفِقِينَ الظَّاهِرِينَ لِبَقَاءِ مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ وَشَفَقَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ .

وَهُوَ الْحَمِيلُ اللَّطِيفُ الْعَطُوفُ الْبَاقِي فَلَا حِرْقَةَ وَلَا عِبْرَةَ بِزَوَالِ اللَّطِيفَاتِ الْمُشْفِقَاتِ لِبَقَاءِ مَنْ يَقُومُ مَقَامَ كُلِّهَا، وَلَا يَقُومُ الْكُلُّ مَقَامَ تَجَلٍّ وَاحِدٍ مِنْ تَجَلِّيَاتِهِ؛ فَبَقَاؤُهُ بِهَذِهِ الْأَوْصَافِ يَقُومُ مَقَامَ كُلِّ مَا فَتِي وَزَالَ مِنْ أَنْوَاعِ مَحْبُوبَاتِ كُلِّ أَحَدٍ مِنَ الدُّنْيَا .

﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ .

نَعْمَ حَسْبِي مِنْ بَقَاءِ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا بَقَاءُ مَالِكِهَا وَصَانِعِهَا وَفَاطِرِهَا .

النکته الثانية

حَسْبِي^(۱) مِنْ بَقَائِي: أَنْ اللَّهَ هُوَ إِلَهِي الْبَاقِي، وَخَالِقِي^(۲) الْبَاقِي، وَمُوجِدِي الْبَاقِي، وَفَاطِرِي الْبَاقِي، وَمَالِكِي الْبَاقِي، وَشَاهِدِي الْبَاقِي، وَمَعْبُودِي الْبَاقِي وَبَاعِثِي الْبَاقِي، فَلَا بَأْسَ وَلَا حُزْنَ وَلَا تَأْسُفَ وَلَا تَحَسُّرَ عَلَى زَوَالِ وَجُودِي لِبَقَاءِ مُوجِدِي، وَإِحْجَادِهِ بِأَسْمَائِهِ. وَمَا فِي شَخْصِي مِنْ صِفَةٍ إِلَّا وَهِيَ مِنْ شُعَاعِ اسْمٍ مِنْ أَسْمَائِهِ الْبَاقِيَةِ؛ فَزَوَالُ تِلْكَ الصِّفَةِ وَفَنَائُهَا لَا يَسْ إِعْدَامًا لَهَا، لِأَنَّهَا مَوْجُودَةٌ فِي دَائِرَةِ الْعِلْمِ وَبَاقِيَةٌ وَمِثْلُ هُودَّةٍ لِخَالِقِهَا.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْبَقَاءِ وَلَدَّتْهُ عِلْمِي وَإِدْعَانِي وَشُعُورِي وَإِيمَانِي بِأَنَّهُ إِلَهِي الْبَاقِي الْمُمْتَلِ شُعَاعُ اسْمِهِ الْبَاقِي فِي مِرْآةِ مَاهِيَّتِي؛ وَمَا حَقِيقَةُ مَاهِيَّتِي إِلَّا ظِلٌّ لِذَلِكَ الْإِسْمِ. فَبَسْرٌ تَمَثُّلُهُ فِي مِرْآةِ حَقِيقَتِي صَارَتْ نَفْسُ حَقِيقَتِي مَحْبُوبَةً، لَا لِذَاتِهَا بَلْ بِسِرِّ مَا فِيهَا وَبَقَاءُ مَا تَمَثَّلَ فِيهَا أَنْوَاعُ بَقَاءِ لَهَا.

(۱) ههروهك له پشتی نهمانی دنیا و ناسو کانیوه دره شانوهه ی ناوه باقی به کانی خواوهندی "باقی" ی شکومه ندم دی و ههستم به دلدا نهوه به کی تهواو کرد، به هه مان جزور سهیری خویشم کرد، بینیم سه رجهم چینه کانی بوونه و هره دهر وونی به زور و سیفته ته شه خسی به کان و هه موو راستی به کانیان - که من شهیدایان بوو بووم - تیکرا و به خیرایی به رهو "نهمان" هه نگاو دهنین! منیش به هژی نهینیی نهو "عیشقی مانهوه" بهی که له سروشتی مرؤفدا جینگیر بووه، له ناوهندی نهو شته فانی یانهدا به دواي "مانهوه" دا ده گه رام! له م کاتهدا پرسنگدانهوه ی ناوه کانی خواوهندی به دهبینه ری "باقی" م دی و، بزم دهر کهوت که به نهمانی هه ریهک له سیفته ته کاتم جیلوه بهک ده مینیتتهوه له جیلوه کانی به کیک لهو ناوه جوانانه ی خواي گه وره که تیای دا پرشنگی ده دایه وه. که نه م هم بؤ دهر کهوت، به تهواوی و بین گومانی تی گه ییشتم که "عیشقی مانهوه" ی ره گدا کوتاوی ناو ناخی سروشتی مرؤف - له راستی دا - به شیکه له خوش ویستنی خواي گه وره. به لام مرؤف له رینگایه کی هه له وه به دواي خوشه ویسته که ی دا - عیشقی مانهوه - ده گه ریت، چونکه له کاتیکدا که ده بوو خوشه ویستی نهو که سه ی له دل دا جینگیر بوایه که له ناوینه که ی دا دهر ده کهویت و هه ولی بؤ ناسینی نهو بدایه، که چی خوشه ویستی ناوینه که و خوش ویستنی جزویتی دهر کهوتنی شتان له ناوی دا - که وهک ناریشتی ناوینه که وان - مرؤف به خوینه وه سه رقال ده کات و، له نه بجامدا له بریی "هو" ده چنی "انا" ده به رستی! به لام به "نهمان" ی نهو ناوینه به مرؤف ههست به هه له که ی خوی ده کات. جا "دل" و "ماهییه تی مرؤف" نارینه ی خاوهن ههست و شعورن، بهو به ری یزانین و شعوره وه ههست بهو شتانه ده کهن که تیایاندا دهر ده کهون و، له رینی "عیشقی مانهوه" وه نهو شتانه یان خوش دهویت! (دانه ر)

(۲) پیتی "یاء" که له هه ر هه شت وشه که دا دوویات ده بنه وه "ضمیر متکلم" ه و خوی ناشکرا ده کات. (دانه ر)

النکته الثالثة^(۱)

﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ إِذْ هُوَ الْوَاجِبُ الْوَجُودِ الَّذِي مَا هَذِهِ الْمَوْجُودَاتُ السَّيِّئَاتُ إِلَّا مَظَاهِرٌ لِتَجَدُّدِ تَحَلِّيَّاتِ إِيجَادِهِ وَوَجُودِهِ؛ بِهِ وَبِالِإِتِّسَابِ إِلَيْهِ وَبِمَعْرِفَتِهِ أَنْوَارُ الْوَجُودِ بِلَا حَدٍّ وَبِدُونِهِ ظُلُمَاتُ الْعَدَمَاتِ وَالْأَمُّ الْفِرَاقَاتِ الْغَيْرِ الْمَحْدُودَاتِ.

وَمَا هَذِهِ الْمَوْجُودَاتُ السَّيِّئَةُ إِلَّا وَهِيَ مَرَايَا وَهِيَ مُتَجَدِّدَةٌ بِتَبَدُّلِ التَّعْيِنَاتِ الْإِعْتِبَارِيَّةِ فِي فَنَائِهَا وَزَوَالِهَا وَبَقَائِهَا بِسِتَّةِ وَجُوهٍ:

الأوَّلُ: بَقَاءُ مَعَانِيهَا الْحَمِيلَةِ وَهَوِّيَّاتِهَا الْمِثَالِيَّةِ.

والثَّانِي: بَقَاءُ صُورِهَا فِي الْأَلْوَابِحِ الْمِثَالِيَّةِ.

والثَّلَاثُ: بَقَاءُ ثَمَرَاتِهَا الْأُخْرَوِيَّةِ.

والرَّابِعُ: بَقَاءُ تَسْبِيحَاتِهَا الرَّبَّانِيَّةِ الْمُتَمَثِّلَةِ لَهَا الَّتِي هِيَ نَوْعٌ وَجُودٌ لَهَا.

والخَامِسُ: بَقَاؤُهَا فِي الْمَشَاهِدِ الْعِلْمِيَّةِ وَالْمَنَاطِرِ السَّرْمَدِيَّةِ.

والسَّادِسُ: بَقَاءُ أَرْوَاحِهَا إِنْ كَانَتْ مِنْ ذَوِي الْأَرْوَاحِ^(۲). وَمَا وَظِيفَتُهَا فِي كَيْفِيَّاتِهَا

(۱) زور له میزه بیر لهوه ده که موه که به دهسته وازه یه کی بوخت نامازه بز پله کانی راستی به کی گرننگ بکه کم به پینج هیما و پینج نامازه له مه کتووبی بیست و چواره مدا پروون کراوه ته وه، که راستی به که نهینی تهو کارایی "فعالیه" یه بهرده و مه ناشکرا ده کات که گرننگترین گری کونیره و مه ته لی ناو گهردوونه و، همیشه و بهرده و مه له نیوان "مردن" و "زیان" دا هاتوچو ده کات و کاره کانی ته ستوی راده بهرینیت. هرچی "نهنا" و "نه مان" و "نه بوون" یش هه له راستی دا "ناو" ن بز چهند جزونکی جیاوازی "بوون" و، گه لی بهر و بوومی "بوون" بهرهم دین! نجا تهو شتهش که بهره و نه مان دهروات و نامینیت له دوای "نه مان" ی خوی گه لی جزوی "بوون" به جی ده هیلیت و، "مردن" ی زینده و هریش زور جزوی "زیان" و "بوون" بهرهم دینیت، که دوای خوی دایانده نیت و نجا دهروات. به لی، شتی "فانی" له چهند پرویه که وه "باقی" یه! بز غوونه "دهنکه تزو" به دارزانی له ناو خاکدا ده مریت و نامینیت، به لام له جینی خوی دا گوله گه غیک به جی ده هیلیت که سه دهنکی گرتووه! به هه مان جزو و بهینی هه مان نهینی: ترسان له "مردن" و "نه بوون" و خم خواردن بز "نه مان" هر گیز له جینی خوی دا نی یه و کارنکی ناره وایه! (دانه ر)

(۲) ههروه که به چهندین به لگه ی به هیز و پروون له ته ی بیست و نزه مدا به لگه له سه ر نه مریی روج هینرا و ته وه.

خو ته گه ر تهو بوونه و ره خاوه "گیان" یش نه نیت تهو ایاسا کانی دروستیون و حقیقه تی خوی و ماهیه ت و پیکه اتی هه ر ده میننه وه. واته تهو قانون و یاسا و ده ستوره "گیاننکی ته مری" ن بز تاك و دانه دانه و جزوه کانی بوونه و ره بئ گیانه کان. ههروه که دره ختی هه بخر ده مریت و تبادلیه جیت و نامینیت که چی گیانه ته مریی به کی - که بریتی یه له یاسا کانی پیکه اتی - له ناو ناو که بچوو که کانی تزوه کانی دا ده مینیت وه، به هه مان جزو گیانیش - که یاسایه کی ته مریی به - نامریت، به لکو وینه کانی نوی دهنه وه و ماهیه ته کی بز

الْمُتَخَالِفَةِ فِي مَوْتِهَا وَفَنَائِهَا وَزَوَالِهَا وَعَدَمِهَا وَظُهُورِهَا وَأَنْطِفَائِهَا: إِلَّا إِظْهَارُ الْمُتَضَيِّاتِ لِلْأَسْمَاءِ الْإِلَهِيَّةِ، فَمِنْ سِرِّ هَذِهِ الْوُظَيْفَةِ صَارَتْ الْمَوْجُودَاتُ كَسَبِيلٍ فِي غَايَةِ السَّرْعَةِ تَتَمَوَّجُ مَوْتًا وَحَيَاةً وَوُجُودًا وَعَدَمًا. وَمِنْ هَذِهِ الْوُظَيْفَةِ تَتَظَاهَرُ الْفَعَالِيَّةُ الدَّائِمَةُ وَالْخَلَاقِيَّةُ الْمُسْتَمِرَّةُ. فَلَا بُدَّ لِي وَلِكُلِّ أَحَدٍ أَنْ يَقُولَ: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ يَعْنِي؛ حَسْبِي مِنَ الْوُجُودِ أَنِّي أَتْرُ مِنْ آثَارِ وَاجِبِ الْوُجُودِ. كَفَانِي أَنْ سَيِّلَ مِنْ هَذَا الْوُجُودِ الْمَتَوَّرِ الْمَظْهَرِ مِنْ مَلَائِينَ سَنَةٍ مِنَ الْوُجُودِ الْمَزُورِ الْأَبْتَرِ.

نَعَمْ بِسِرِّ الْإِنْتِسَابِ الْإِيمَانِيِّ تَقُومُ دَقِيقَةٌ مِنَ الْوُجُودِ؛ مَقَامِ الْوُفِّ سَنَةٍ بِبَلَا الْإِنْتِسَابِ الْإِيمَانِيِّ، بَلْ تِلْكَ الدَّقِيقَةُ أَتَمُّ وَأَوْسَعُ بِمَرَاتِبَ مِنْ تِلْكَ الْآلَافِ سَنَةٍ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْوُجُودِ وَوَقِيمَتِهِ أَنِّي صَنَعْتُ مَنْ هُوَ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ، وَفِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ، وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْوُجُودِ وَكَمَالِهِ أَنِّي مَصْنُوعٌ مِنْ زَيْنٍ وَتَوَّرَ السَّمَاءَ بِمَصَابِيحِ، وَزَيْنَ وَبَهْرَ الْأَرْضِ بِأَزَاهِيرِ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْفَخْرِ وَالشَّرَفِ أَنِّي مَخْلُوقٌ وَمَمْلُوكٌ وَعَبْدٌ لِمَنْ هَذِهِ الْكَائِنَاتُ بِجَمِيعِ كَمَالَاتِهَا وَمَحَاسِنِهَا ظِلٌّ ضَعِيفٌ بِالنَّسْبَةِ إِلَى كَمَالِهِ وَجَمَالِهِ، وَمِنْ آيَاتِ كَمَالِهِ وَإِشَارَاتِ جَمَالِهِ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَنْ يَدَّخِرُ مَا لَا يُعَدُّ وَلَا يُحْصَى مِنْ نِعَمِهِ فِي صُنْدِيقَاتِ لَطِيفَةٍ هِيَ بَيْنَ "الْكَافِ وَالنُّونِ" فَيَدَّخِرُ بِقُدْرَتِهِ مَلَائِينَ قِنطَارًا فِي قُبْضَةٍ وَاجِدَةٍ فِيهَا صُنْدِيقَاتٌ لَطِيفَةٌ تُسَمَّى بُدُورًا وَتَوَايَا.

وَكَذَا حَسْبِي مِنْ كُلِّ ذِي جَمَالٍ وَذِي إِحْسَانٍ؛ الْجَمِيلُ الرَّحِيمُ الَّذِي مَا هَذِهِ الْمَصْنُوعَاتُ الْجَمِيلَاتُ إِلَّا مَرَايَا مُتَفَانِيَّةٌ لِتَجَدُّدِ أَنْوَارِ جَمَالِهِ بِمَرِّ الْفُصُولِ وَالْعُصُورِ وَالذُّهُورِ. وَهَذِهِ النِّعَمُ الْمُتَوَاتِرَةُ وَالْأَنْمَارُ الْمُتَعاقِبَةُ فِي الرَّبِيعِ وَالصَّيْفِ مَظَاهِرٌ لِتَجَدُّدِ مَرَاتِبِ إِنْعَامِهِ الدَّائِمِ عَلَى مَرِّ الْأَنْامِ وَالْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَمَاهِيَّتِهَا أَنِّي خَرِيطَةٌ وَفَهْرَسَةٌ وَفَدْلَكَّةٌ وَمِيزَانٌ وَمَقْيَاسٌ

ژیان هر وه کو خوی ده مینیتوهه، چونکه نه ماهیهته - له راستی دا - سیبهری به کیکه له ناوه جوانه کانی خوای گوره. جا نه ماهیهته ه له زیر تیشکی ناوی "الباقی" ی خوای گوره دا و، "هویت" که شی له زور له وحی میسالی دا ده مینیتوهه. که واته "نه برون" ته نه ناویکه نراوه له گواسته وهی "برون" یکی له ناو چووی فانی بز چهند جزونکی "برون" ی همیشیهی! (دانه)

لِحَلَوَاتِ أَسْمَاءِ خَالِقِ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَوُضِعَتْهَا كَوْنِي كَكَلِمَةٍ مَكْتُوبَةٍ بِقَلَمِ الْقُدْرَةِ، وَمُفْهِمَةٍ دَالَّةٍ عَلَى أَسْمَاءِ الْقَدِيرِ الْمُطَّلَقِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ بِمُظَهَّرِيَّةِ حَيَاتِي لِلشُّنُونِ الذَّائِبَةِ لِغَاطِرِي الَّذِي لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَخُفُوقِهَا إِعْلَانِي وَتَشْهِيرِي بَيْنَ إِخْوَانِي الْمَخْلُوقَاتِ وَإِعْلَانِي وَإِظْهَارِي لِنَظَرِ شُهُودِ خَالِقِ الْكَائِنَاتِ بِتَرْيُّبِي بِحَلَوَاتِ أَسْمَاءِ خَالِقِي الَّذِي زَيَّنِّي بِمُرْصَعَاتِ حِلَّةٍ وَجُودِي وَخِلْعَةِ فِطْرَتِي وَقِلَادَةِ حَيَاتِي الْمُنْتَظَمَةِ الَّتِي فِيهَا مَزِينَاتٌ هَدَايَا رَحْمَتِهِ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنْ حُقُوقِ حَيَاتِي فَهَمِي لِتَحِيَّاتِ ذَوِي الْحَيَاةِ لِوَاهِبِ الْحَيَاةِ وَشُهُودِي لَهَا وَشَهَادَاتِ عَلَيْهَا.

وَكَذَا حَسْبِي مِنْ حُقُوقِ حَيَاتِي تَبَرُّجِي وَتَرْيُّبِي بِمُرْصَعَاتِ جَوَاهِرِ إِحْسَانِهِ بِشُّعُورِ إِيمَانِي لِلْعَرَضِ لِنَظَرِ شُهُودِ سُلْطَانِي الْأَزَلِيِّ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَلَذَّتْهَا عِلْمِي وَإِذْعَانِي وَشُعُورِي وَإِيمَانِي، بِأَنِّي عَبْدُهُ وَمَصْنُوعُهُ وَمَخْلُوقُهُ وَفَقِيرُهُ وَمُحْتَاجٌ إِلَيْهِ؛ وَهُوَ خَالِقِي رَحِيمٌ بِي كَرِيمٌ لَطِيفٌ مُنْعِمٌ عَلَيَّ، يُرِيئُنِي كَمَا يَلِيقُ بِحِكْمَتِهِ وَرَحْمَتِهِ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَقِيمَتِهَا مِقْيَاسِيَّتِي بِأَمْثَالِ عَجْزِي الْمُطَّلَقِ وَقَفْرِي الْمُطَّلَقِ وَضَعْفِي الْمُطَّلَقِ لِمَرَاتِبِ قُدْرَةِ الْقَدِيرِ الْمُطَّلَقِ، وَدَرَجَاتِ رَحْمَةِ الرَّحِيمِ الْمُطَّلَقِ، وَطَبَقَاتِ قُوَّةِ الْقَوِيِّ الْمُطَّلَقِ.

وَكَذَا حَسْبِي بِمَعْكَسِيَّتِي بِجُزْئِيَّاتِ صِفَاتِي مِنَ الْعِلْمِ وَالْإِرَادَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجُزْئِيَّةِ لِفَسْهُمِ الصِّفَاتِ الْمُحِيطَةِ لِخَالِقِي. فَأَفْهَمُ عِلْمَهُ الْمُحِيطَ بِمِيزَانِ عِلْمِي الْجُزْئِيِّ. وَهَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْكَمَالِ؛ عِلْمِي بِأَنَّ إِلَهِي هُوَ الْكَامِلُ الْمُطَّلَقُ. فَكُلُّ مَا فِي الْكَوْنِ مِنَ الْكَمَالِ مِنْ آيَاتِ كَمَالِهِ، وَإِشَارَاتٍ إِلَى كَمَالِهِ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْكَمَالِ فِي نَفْسِي، الْإِيمَانُ بِاللَّهِ. إِذِ الْإِيمَانُ لِلْبَشَرِ مُتَّبِعٌ لِكُلِّ كَمَالِيَّةٍ.

وَكَذَا حَسْبِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ لِأَنْوَاعِ حَاجَاتِي الْمَطْلُوبَةِ بِأَنْوَاعِ أَلْسِنَةِ جِهَازَاتِي الْمُخْتَلِفَةِ، إِلَهِي وَرَبِّي وَخَالِقِي وَمُصَوِّرِي الَّذِي لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى الَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي وَيُرِيئُنِي وَيُدَبِّرُنِي وَيَكْمِلُنِي، حَلَّ جَلَالِهِ وَعَمَّ نَوَالُهُ.

النكتة الرابعة

حَسْبِي لِكُلِّ مَطَالِبِي مَنْ فَتَحَ صُورَتِي وَصَوْرَةَ أُمَّتَالِي مِنْ ذَوِي الْحَيَاةِ فِي الْمَاءِ
بَلَطِيفِ صُنْعِهِ وَلَطِيفِ قُدْرَتِهِ وَلَطِيفِ حِكْمَتِهِ وَلَطِيفِ رُبُوبِيَّتِهِ.

وَكَذَا حَسْبِي لِكُلِّ مَقَاصِدِي مَنْ أَنْشَأَنِي وَشَقَّ سَمْعِي وَبَصْرِي، وَأَدْرَجَ فِي جِسْمِي
لِسَانًا وَجَنَانًا، وَأَوْدَعَ فِيهَا وَفِي جِهَازَاتِي؛ مَوَازِينَ حَسَّاسَةً لَا تُعَدُّ لَوْزَنَ مَدَّخِرَاتِ أَنْوَاعِ
خَزَائِنِ رَحْمَتِهِ. وَكَذَا أَدْمَجَ فِي لِسَانِي وَجَنَانِي وَفَطَرْتِي آلَاتِ حَسَّاسَةً لَا تُحْصَى لِفَهْمِ
أَنْوَاعِ كُنُوزِ أَسْمَائِهِ.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ أَدْرَجَ فِي شَخْصِي الصَّغِيرِ الْحَقِيرِ، وَأَدْمَجَ فِي وَجُودِي الضَّعِيفِ
الْفَقِيرِ هَذِهِ الْأَعْضَاءَ وَالْآلَاتِ وَهَذِهِ الْحَوَارِحَ وَالْجِهَازَاتِ وَهَذِهِ الْحَوَاسَّ وَالْحِسِّيَّاتِ
وَهَذِهِ اللَّطَائِفَ وَالْمَعْنَوِيَّاتِ؛ لِإِحْسَاسِ جَمِيعِ أَنْوَاعِ نِعْمِهِ، وَإِذَاقَةِ أَكْثَرِ تَحْلِيَّاتِ أَسْمَائِهِ
بِحَلِيلِ الْوَهِيَّتِهِ وَجَمِيلِ رَحْمَتِهِ وَبِكَبِيرِ رُبُوبِيَّتِهِ وَكَرِيمِ رَأْفَتِهِ وَبِعَظِيمِ قُدْرَتِهِ وَلَطِيفِ
حِكْمَتِهِ.

النكتة الخامسة

لَا بُدَّ لِي وَلِكُلِّ أَحَدٍ أَنْ يَقُولَ حَالًا وَقَالَ وَمُتَشَكِّرًا وَمُفْتَحِرًا: حَسْبِي مَنْ خَلَقَنِي،
وَأَخْرَجَنِي مِنَ ظُلْمَةِ الْعَدَمِ، وَأَنْعَمَ عَلَيَّ بِنُورِ الْوُجُودِ.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي حَيًّا فَأَنْعَمَ عَلَيَّ نِعْمَةَ الْحَيَاةِ الَّتِي تُعْطَى لِصَاحِبِهَا كُلِّ شَيْءٍ
وَتُمَدُّ يَدُ صَاحِبِهَا إِلَى كُلِّ شَيْءٍ.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي إِنْسَانًا فَأَنْعَمَ عَلَيَّ بِنِعْمَةِ الْإِنْسَانِيَّةِ الَّتِي صَارَتْ الْإِنْسَانَ
عَالَمًا صَغِيرًا أَكْبَرَ مَعْنَى مِنَ الْعَالَمِ الْكَبِيرِ.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي مُؤْمِنًا فَأَنْعَمَ عَلَيَّ نِعْمَةَ الْإِيمَانِ الَّتِي يُصِيرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
كَسُفْرَتَيْنِ مَمْلُوءَتَيْنِ مِنَ النِّعَمِ يُقَدَّمُهُمَا إِلَى الْمُؤْمِنِ بِيَدِ الْإِيمَانِ.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي مِنْ أُمَّةٍ حَبِيبَةٍ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، فَأَنْعَمَ عَلَيَّ بِمَا
فِي الْإِيمَانِ مِنَ الْمَحَبَّةِ وَالْمَحَبُوبِيَّةِ الْإِلَهِيَّةِ، الَّتِي هِيَ مِنْ أَعْلَى مَرَاتِبِ الْكَمَالَاتِ

الْبَشَرِيَّةِ.. وَبِتِلْكَ الْمَحَبَّةِ الْإِيمَانِيَّةِ تَمْتَدُّ أَيَادِي اسْتِفَادَةِ الْمُؤْمِنِ إِلَى مَا لَا يَتَّسَاهَى مِنْ
مُشْتَمَلَاتِ دَائِرَةِ الْإِمْكَانِ وَالْوُجُوبِ.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ فَضَّلَنِي جِنْسًا وَتَوْعًا وَدِينًا وَإِيمَانًا عَلَيَّ كَثِيرٍ مِنْ مَخْلُوقَاتِهِ، فَلَسَمَّ
يَجْعَلُنِي جَامِدًا وَلَا حَيَوَانًا وَلَا ضَالًّا. فَلَهُ الْحَمْدُ وَلَهُ الشُّكْرُ.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي مَظْهَرًا جَامِعًا لِتَجَلِّيَاتِ أَسْمَائِهِ، وَأَنْعَمَ عَلَيَّ بِنِعْمَةٍ لَا تَسْعَاهَا
الْكَائِنَاتُ بِسِرِّ حَدِيثٍ: (لَا يَسْعُنِي أَرْضِي وَلَا سَمَائِي وَيَسْعُنِي قَلْبُ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ)^(١)
يَعْنِي أَنَّ الْمَاهِيَةَ الْإِنْسَانِيَّةَ مَظْهَرٌ جَامِعٌ لِجَمِيعِ تَجَلِّيَاتِ الْأَسْمَاءِ الْمُتَجَلِّيَّةِ فِي جَمِيعِ
الْكَائِنَاتِ.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ اشْتَرَى مُلْكُهُ الَّذِي عِنْدِي مِنِّي لِيَحْفَظَهُ لِي، ثُمَّ يُعِيدُهُ إِلَيَّ، وَأَعْطَانَا
ثَمَنَهُ الْجَنَّةَ. فَلَهُ الشُّكْرُ وَلَهُ الْحَمْدُ بَعْدَ ضَرْبِ ذَرَاتِ وَجُودِي فِي ذَرَاتِ الْكَائِنَاتِ.

حَسْبِي رَبِّي جَلَّ اللَّهُ نُورُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

حَسْبِي رَبِّي جَلَّ اللَّهُ سِرُّ قَلْبِي ذِكْرُ اللَّهِ

ذِكْرُ أَحْمَدَ صَلَّى اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

(١) الحديث: "ما وسعني سمائي ولا أرضي ولكن وسعني قلب عبدي المؤمن". ذكره في الإحياء بلفظ مقارب. قال العراقي في تحريجه: لم أر له أصلاً (كشف الخفاء للمجلوني ١٩٥/٢ باختصار). وقال السيوطي في الدرر المنتشرة: "قلت أخرج الامام أحمد في الزهد عن وهب بن منبه: إن الله فتح السموات لحزقيل حتى نظر الى العرش فقال حزقيل: سبحانك ما أعظمك يارب! فقال الله: إن السموات والأرض ضعفن أن يسعني ووسعني قلب المؤمن الوداع اللين" إهـ. قال ابن حجر الهيتمي في الفتاوى الحلدنية: "وذكر جماعة له من الصوفية لا يريدون حقيقة ظاهره من الإتحاد والجلول لأن كلا منهما كفر، وصالحو الصوفية أعرف الناس بالله وما يجب له وما يستحيل عليه، وإنما يريدون بذلك أن قلب المؤمن يسع الإيمان بالله ومحبه ومعرفة" إهـ. (وهو كغيره - له چاپه عهده به كهوه).

الباب السادس

في "لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ"^(۱)

نهم وشه خاوین و پیروزه، پینجهم وشهیه لهو وشه بهناوبانگانهی که له: "الباقیات الصالحات" ن، و بریتین له: "سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم".

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إلهي وَسَيِّدِي وَمَالِكِي! لِي فَقْرٌ بِلا نِهَائِيَّةٍ، مَعَ أَنْ حَاجَاتِي وَمَطَالِبِي لَا تُعَدُّ وَلَا تُحْصَى، وَتَقْصُرُ يَدِي عَن أَدْنَى مَطَالِبِي. فَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ يَا رَبِّي الرَّحِيمُ! وَيَا خَالِقِي الْكَرِيمُ! يَا حَسِيبُ يَا وَكِيلُ يَا كَافِي.

(۱) له گه لئی په یامدا پروونمان کردووه تهوه که سروشتی مرؤف کۆلهواری و ههژاری به کی بین سنووری تیدا به که چی هیندهش دوژمن و داخوایی ژبانی هه به که هه گیز له ژماره نایه. له بهر نهم ههژاری و کۆلهواری به، مرؤف هه به سروشت ناچاره که هه همیشه په نا و هانا بۆ به کینکی به توانای میهره بان بیات. جا ههروهک رستهی به که می نایه تی ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ رینماییی مرؤف بۆ مهلهه میکی ساریژ کاری "کۆلهواری" ده کات که بتوانیت به رامبهه سر جهم دوژمنانی رابووه ستیت و، رستهی دووه می: ﴿نِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ یش ده زمانی "ههژاری" ی تهوه و هۆ کارینکه بۆ هینانه دیی سر جهم داخوایی به کانی... به هه مان جزور، رستهی: "لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم" یش به وینهی رستهی ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ وایه و ده زمانه بۆ کۆلهواری و ههژاری مرؤف، به لام به شیوه به کی تر، چونکه وشه "لا حول" په نجه بۆ تهوه راده کیشیت که خالی پالپشتی مرؤف به رامبهه دوژمنانی له وه دایه که ده ست له هه موو توانا و هیزیککی خزی هه لگرت و هانا بۆ لای خوای گهوره بیات، وشه "لا قیمة" ش تهوه ده گه به نیت که هۆ کاری هاتنه دیی نارات و داخوایی به کانی مرؤف تهها "تهوه ککول" واته پشت به ستنه به خوای گهوره و پالदानه وه به به توانستی تهو.

من هه له خۆمدا و به چه ندین تا قی کردنه وه هه ستم به چه نده ها پلهی رستهی "لا حول ولا قیمة" کردووه. له بهر تهوه، تهها چند وشه به کی کورتم دانا، تا کو تاماژه به ک بن بۆ تهو پلان. واته به هۆی تاماژه کانه وه تهو پلان ره چاو ده کهم، لهم بابه دا هه ندی لهو وشانه ده خمه روو که هیمان بۆ هه ندی لهو پلان. (دانه)

إلهي! إختياري كَشَعْرَةَ ضَعِيفَةٍ، وَأَمَالِي لَا تُحْصَى. فَأَعْجَزُ دَائِمًا عَمَّا لَا أُسْتَعْنِي
عَنْهَا أَبَدًا. فَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ يَا غَنِيُّ يَا كَرِيمُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا حَسِيبُ يَا
كَافِي.

إلهي وَسَيِّدِي وَمَالِكِي! إِقْتِدَارِي كَذَرَّةٍ ضَعِيفَةٍ، مَعَ أَنَّ الْأَعْدَاءَ وَالْعَلَلَّ وَالْأَوْهَامَ
وَالْأَهْوَالَ وَالْآلَامَ وَالْأَسْقَامَ وَالظُّلُمَاتِ وَالضَّلَالَاتِ وَالْأَسْفَارَ الطُّوَالَ مَا لَا تُحْصَى. فَلَا
حَوْلَ عَنْهَا، وَلَا قُوَّةَ عَلَى مُقَابَلَتِهَا إِلَّا بِكَ يَا قَوِيُّ يَا قَدِيرُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا حَافِظُ
يَا وَكِيلُ.

إلهي! حَيَاتِي كَشُعْلَةٍ تَنْطَفِئُ كَأَمْثَالِي. وَأَمَالِي لَا تُحْصَى. فَلَا حَوْلَ عَنْ طَلَبِ تِلْكَ
الْأَمَالِ، وَلَا قُوَّةَ عَلَى تَحْصِيلِهَا إِلَّا بِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَسِيبُ يَا كَافِي يَا وَكِيلُ يَا وَافِي.
إلهي! عُمْرِي كَذَقِيقَةٍ تَنْقُضِي كَأَقْرَانِي؛ مَعَ أَنَّ مَقَاصِدِي وَمَطَالِبِي لَا تُعَدُّ وَلَا
تُحْصَى. فَلَا حَوْلَ عَنْهَا وَلَا قُوَّةَ عَلَيْهَا إِلَّا بِكَ يَا زَلِيُّ يَا أَبَدِيُّ يَا حَسِيبُ يَا كَافِي يَا وَكِيلُ
يَا وَافِي.

إلهي! شُعُورِي كَلَمْعَةٍ تَزُولُ؛ مَعَ أَنَّ مَا يَلْزَمُ مُحَافَظَتَهُ مِنْ أَنْوَارِ مَعْرِفَتِكَ، وَمَا يَلْزَمُ
التَّحْفِظُ مِنْهُ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَالضَّلَالَاتِ لَا تُعَدُّ وَلَا تُحْصَى. فَلَا حَوْلَ عَنْ تِلْكَ الظُّلُمَاتِ
وَالضَّلَالَاتِ وَلَا قُوَّةَ عَلَى هَاتِيكَ الْأَنْوَارِ وَالْهُدَايَاتِ إِلَّا بِكَ يَا عَلِيمُ يَا خَبِيرُ يَا حَسِيبُ
يَا كَافِي يَا حَافِظُ يَا وَكِيلُ.

إلهي! لِي نَفْسٌ هُلُوعٌ وَقَلْبٌ جَزُوعٌ وَصَبْرٌ ضَعِيفٌ وَجَسْمٌ نَحِيفٌ وَبَدَنٌ عَلِيلٌ ذَلِيلٌ،
مَعَ أَنَّ الْمَحْمُولَ عَلَيَّ مِنَ الْأَحْمَالِ الْمَادِيَّةِ وَالْمَعْنَوِيَّةِ ثَقِيلٌ ثَقِيلٌ. فَلَا حَوْلَ عَنْ تِلْكَ الْأَحْمَالِ
وَلَا قُوَّةَ عَلَى حَمْلِهَا إِلَّا بِكَ يَا رَبِّي الرَّحِيمُ يَا خَالِقِي الْكَرِيمُ يَا حَسِيبُ يَا كَافِي يَا وَكِيلُ
يَا وَافِي.

إلهي! لِي مِنَ الزَّمَانِ أَنْ يَسِيلَ فِي سَبِيلِ وَأَسْعِ سَرِيعِ الْجَرَيَانِ؛ وَلِي مِنَ الْمَكَانِ مِقْدَارُ
القَبْرِ مَعَ عِلَاقَتِي بِسَائِرِ الْأَمْكِنَةِ وَالْأَزْمِنَةِ. فَلَا حَوْلَ عَنِ الْعِلَاقَةِ بِهَا، وَلَا قُوَّةَ عَلَى الْوُصُولِ
إِلَى مَا فِيهَا إِلَّا بِكَ يَا رَبُّ الْأَمْكِنَةِ وَالْأَكْوَانِ، وَيَا رَبُّ الدُّهُورِ وَالْأَزْمَانِ يَا حَسِيبُ يَا
كَافِي يَا كَفِيلُ يَا وَافِي.

إلهي! لي عجزٌ بلا نهايةٍ وضعفٌ بلا غايةٍ، مع أن أعدائي وما يؤلمني وما أخافُ منه وما يهددني من البلايا والآفات ما لا تُحصى. فلا حولَ عن هجماتِها ولا قوةَ على دفعِها إلا بك يا قويُّ يا قديرٌ يا قريبٌ يا قريبُ يا وكيلُ يا حفيظُ يا كافي.

إلهي! لي فقرٌ بلا غايةٍ وفاقةٌ بلا نهايةٍ؛ مع أن حاجاتي ومطالبِي وموظائفي ما لا تُحصى. فلا حولَ عنها ولا قوةَ عليها إلا بك يا غنيُّ يا كريمُ يا مغنيُّ يا رحيمُ.

إلهي تَبَرَّأتُ إليك من حولي وقوتي، والتجأتُ إلى حولِكَ وقوتِكَ فلا تكلني إلى حولي وقوتي. وارحمْ عجزِي وضعفي وفقري وفاقتي. فقد ضاقَ صدري، وضاعَ عمري، وفني صبري، وتاهَ فكري، وأنتَ العالمُ بسرِّي وجَهري، وأنتَ المالكُ لتفعمي وضُرِّي، وأنتَ القادرُ على تفريجِ كربِي وتيسيرِ عسري. ففرِّجْ كلَّ كربِي ويسِّرْ عَلَيَّ وَعَلَى إِخْوَانِي كُلِّ عَسِيرٍ.

إلهي! لا حولَ عن الزمانِ الآتي، وعن أهوالِهِ مع سوقِ إليه؛ ولا قوةَ على الماضي ولذائذِهِ مع علاقةٍ به إلا بك يا أزليُّ يا أبديُّ.

إلهي! لا حولَ عن الزوالِ الذي أخافُ ولا أخلصُ منه؛ ولا قوةَ على إعادةِ ما فاتَ من حياتي التي أتَحَسَّرُها، ولا أصلُ إليها إلا بك يا سمرديُّ يا باقي.

إلهي! لا حولَ عن ظلمةِ العدمِ؛ ولا قوةَ على نورِ الوجودِ إلا بك يا مُوجدُ يا مُوجدُ يا مُقدِّمُ.

إلهي! لا حولَ عن المضارِّ اللائحةِ بالحياةِ؛ ولا قوةَ على المسارِّ اللازمِ للحياةِ إلا بك يا مُدبِّرُ يا حَكِيمُ.

إلهي! لا حولَ عن الآلامِ الهاجمةِ على ذي الشعورِ؛ ولا قوةَ على اللذائذِ المطلوبَةِ لذي الحسِّ إلا بك يا مُربِّي يا كريمُ.

إلهي! لا حولَ عن المساويِ العارضةِ لذوي العقولِ؛ ولا قوةَ على المحاسنِ الزينةِ لذوي الهممِ إلا بك يا مُحسنُ يا كريمُ.

إلهي! لا حولَ عن النقمِ لأهلِ العصيانِ؛ ولا قوةَ على النعمِ لأهلِ الطاعاتِ إلا بك يا غفورُ يا مُنعمُ.

إلهي! لا حولَ عَنِ الْأَحْزَانِ؛ وَلَا قُوَّةَ عَلَى الْأَفْرَاحِ إِلَّا بِكَ. فَإِنَّكَ أَنْتَ الَّذِي أَضْحَكَ وَأَبْكَى يَا جَمِيلُ يَا جَلِيلُ.

إلهي! لا حولَ عَنِ الْعِلَلِ، وَلَا قُوَّةَ عَلَى الْعَافِيَةِ إِلَّا بِكَ يَا شَافِي يَا مُعَافِي.
 إلهي! لا حولَ عَنِ الْأَلَامِ؛ وَلَا قُوَّةَ عَلَى الْأَمَالِ إِلَّا بِكَ يَا مُنْجِي يَا مُغِيثُ.
 إلهي! لا حولَ عَنِ الظُّلُمَاتِ؛ وَلَا قُوَّةَ عَلَى الْأَنْوَارِ إِلَّا بِكَ يَا نُورُ يَا هَادِي.
 إلهي لا حولَ عَنِ الشُّرُورِ مُطْلَقًا؛ وَلَا قُوَّةَ عَلَى الْخَيْرَاتِ أَصْلًا إِلَّا بِكَ يَا مَنْ يَبْدِيهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَبِعِبَادِهِ بَصِيرٌ، وَبِحَوَائِجِ مَخْلُوقَاتِهِ خَبِيرٌ.
 إلهي! لا حولَ عَنِ المعاصي إِلَّا بِعِصْمَتِكَ؛ وَلَا قُوَّةَ عَلَى الطَّاعَةِ إِلَّا بِتَوْفِيقِكَ يَا مُوَفِّقُ يَا مُعِينُ.

إلهي! لِي عِلَاقَاتٌ شَدِيدَةٌ مَعَ نَوْعِي الْإِنْسَانِيَّ، مَعَ أَنَّ آيَةَ ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (آل عمران: ۱۸۵) تُهَدِّدُنِي وَتُطْفِئُ أَمَلِي الْمُتَعَلِّقَةَ بِنَوْعِي وَجِنْسِي، وَتُنْعِي عَلَيَّ بِمَوْتِهِمَا. فَلَا حَوْلَ عَنِ ذَاكَ الْحُزْنَ الْأَلِيمِ النَّاشِئِ مِنْ ذَلِكَ الْمَوْتِ وَالتَّعْيِ، وَلَا قُوَّةَ عَلَى تَسَلُّ يَمَلَأُ مَحَلَّ مَا زَالَ عَنِ قَلْبِي وَرُوحِي إِلَّا بِكَ. فَانْتَ الَّذِي تُكْفِي عَنِ كُلِّ شَيْءٍ، وَلَا يَكْفِي عَنْكَ كُلُّ شَيْءٍ.

إلهي! لِي عِلَاقَاتٌ شَدِيدَةٌ مَعَ دُنْيَايَ الَّتِي كَبَيْتِي وَمَنْزَلِي؛ مَعَ أَنَّ آيَةَ: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (الرحمن: ۲۶-۲۷) تُعَلِّنُ خَرَابَةَ بَيْتِي هَذَا، وَزَوَالَ مَحْبُوبَاتِي الَّتِي سَاكَنْتُهُمْ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْمُنْهَدِمِ؛ وَلَا حَوْلَ عَنِ هَذِهِ الْمُصِيبَةِ الْهَائِلَةِ، وَعَنِ الْفِرَاقَاتِ مِنَ الْأَحْبَابِ الْآفِلَةِ؛ وَلَا قُوَّةَ عَلَى مَا يُسَلِّبُنِي عَنْهَا، وَيَقُومُ مَقَامَهَا إِلَّا بِكَ يَا مَنْ يَقُومُ جُلُودًا مِنْ تَجَلِّيَاتِ رَحْمَتِهِ مَقَامَ كُلِّ مَا فَارَقَنِي.

إلهي لِي عِلَاقَاتٌ^(۱) بِجَامِعِيَّةِ مَا هَيْتِي، وَغَايَةِ كَثْرَةِ جِهَازَاتِي الَّتِي أَنْعَمْتَهَا عَلَيَّ، وَاحْتِيَاجَاتٍ شَدِيدَةً إِلَى الْكَائِنَاتِ وَأَنْوَاعِهَا؛ مَعَ أَنَّ آيَةَ: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ

(۱) لیہدا تنہا نامازہ بؤ پلہ و راستیہ کانی "لا حول ولا قسوة.. کراوہ، بہ لآم بہلگہ کانیان نہہینراوہ، چونکہ نمو سہدان بہلگو ہزاران بہلگانہی "بہ کتابی" و "بہرورہدگارینی" کہ لہ بابہ کانی ینشوودا خرانہ روو، لہ ہمان کاتدا و بہ جوزیکی گشتی بہلگہشن لہسہر راستیہ کانی "لا حول ولا قسوة.. لہبہرئوہ، بہلگہی تری سہرہخؤ لیہرہدا باس نہ کران. (دانہر)

الْحُكْمَ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾ (الفصل: ٨٨) تُهَدِّدُنِي وَتَقَطُّعُ عِلَاقَاتِي الْكَثِيرَةَ مِنَ الْأَشْيَاءِ. وَبِانْقِطَاعِ كُلِّ عِلَاقَةٍ يَتَوَلَّدُ جَرْحٌ وَأَلَمٌ مَعْنَوِيٌّ فِي رُوحِي. وَلَا حَوْلَ عَن تِلْكَ الْجُرُوحَاتِ الْغَيْرِ الْمَحْدُودَةِ؛ وَلَا قُوَّةَ عَلَى أَدْوِيَّتِهَا إِلَّا بِكَ يَا مَنْ يَكْفِي لِكُلِّ شَيْءٍ، وَلَا يَكْفِي عَن شَيْءٍ وَاحِدٍ مِّن تَوَجُّهِ رَحْمَتِهِ كُلِّ الْأَشْيَاءِ، وَيَا مَنْ إِذَا كَانَ لِشَيْءٍ كَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ لَا يَكُونُ لَهُ شَيْءٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ.

إلهي! لي علاقات شديدة وابتلاء ومفتونية مع شخصيتي الجسمانية، حتى كأن جسمي عمود في نظري الظاهري لسقف جميع آمالي ومطالبي؛ وفي عيشق شديد للبقاء؛ مع أن جسمي ليس من حديد ولا حجر ليُدوم في الجملة، بل من لحم ودم وعظم على جناح التفرق في كل آن؛ ومع أن حياتي كجسمي محدودة الطرفين، ستختم بخاتم الموت عن قريب؛ مع أنني قد اشتعل الرأس شيباً مني، وقد ضرب السقم ظهري وصدري، فأنا في قلق وضجر واضطراب وتألم وتحزن شديد من هذه الكيفية. فلاحول عن هذه الحالة الهائلة؛ ولا قوة على ما يسألني عما يحزني، وعلى ما يعوضني ما يضيع مني، وعلى ما يقوم مقام ما يفوت مني إلا بك يا ربّي الباقي، والباقي ببقائه وإبقائه من تمسك باسم من أسمائه الباقية.

إلهي! لي ولكل ذي حياة خوف شديد من الموت والزوال اللذين لا مفرّ منهما؛ ولي محبة شديدة للحياة والعمر اللذين لا دوام لهما؛ مع أن تسارع الموت إلى أجسامنا بهجوم الأجل لا يقي لي ولا لأحد أملاً من الآمال الدنيوية إلا ويقطعها، ولا لذة إلا ويهدمها. فلا حول عن تلك البلية الهائلة ولا قوة على ما يسألنا عنها إلا بك يا خالق الموت والحياة! ويامن له الحياة السرمديّة، الذي من تمسك به وتوجه إليه ويعرفه ويحبه؛ يدوم حياته ويكون الموت له تجدد حياة وتبديل مكان. فإذا فلا حزن له ولا ألم عليه بسراً: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (يونس: ٦٢).

إلهي! لي لأجل نوعي وجنسي علاقات بتألمات وتمنيات بالسّموات والأرض وبأحوالها. فلا قوة لي بوجه من الوجوه على إسماع أمري لهما، وتبليغ أملسي لتلك الأجرام، ولا حول عن هذا الابتلاء والعلاقة إلا بك يا ربّ السّموات والأرض! ويا من سخرهما لعباده الصالحين.

بریسکه‌ی سی‌هه‌م

له مه‌کتووبی سی و یه‌که‌م و، یه‌کینک له به‌روبوومه‌کانی به‌ندیخانه‌ی "ته‌سکی شه‌هر" و،
پاشکزی پاشکزی بو و ته‌ی سی‌هه‌م. که بریتی‌یه له شه‌ش سه‌رنج

ئه‌م وانه به‌نرخه، به‌ریکه له به‌روبوومه‌کانی به‌ندیخانه‌ی "ته‌سکی شه‌هر" و
ناکام و به‌ره‌می قوتابخانه یوسفی‌یه‌که‌ی نه‌وی‌یه. به وینه‌ی په‌یامی "به‌ری
دره‌ختی ئیمان" که به‌ریک بوو به‌ندیخانه‌ی "ده‌نیزلی" هیتایه به‌ر و، په‌یامی
"الحجة الزهراء" یش که وانه‌یه‌کی ره‌وان بوو له به‌ندیخانه‌ی "تافیون" به
وینه‌ی گوڵ ده‌می پشکوت.

جا ئه‌م په‌یامه - که بریسکه‌ی سی‌هه‌مه - چه‌ند سه‌رنجیکی وردی
سه‌بارت به شه‌ش دانه له ناوه جوانه‌کانی خوای گه‌وره له‌خۆ گرتوو، که
"ئیسمی ئه‌عه‌زه‌م" ن.

له‌و به‌شه‌ی که تایه‌ته به‌ ناوی "الحي" و "القیوم" ی ئیسمی ئه‌عه‌زه‌می خوای
گه‌وره‌وه، باس و بابته‌ی گه‌لی ورد هه‌ن، که له‌وانه‌یه هه‌موو که‌سیک نه‌توانیت به
ته‌واوه‌تی لییان تی بگات و په‌ی به‌ چیژی هه‌موویان بیات. به‌لام له هه‌مان کاتدا هیچ
که‌سیک لییان بی به‌هره ناییت، به‌لکو به‌شی خۆی به‌هره و سوودیان لێ وهرده‌گرت.

سہرنجی یہ کہم

تایہ تہ بہ یہ کیئک لہ سہرنجہ کانی ناوی:

(الْقُدُّوسُ)

کہ یہ کیئک لہ ناوہ جوانہ کانی خوائ گہورہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿وَالْاَرْضَ قَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ﴾ (الذاریات: ۴۸)

لہ دەمی بہ ندبوونم لہ بہ ندیخانہی "ئەسکی شەھر" و، لہ کۆتایی مانگی شەعبانی پیروزدا، یہ کیئک لہ سہرنجہ کانی ئەم ئایەتہ پیروزہ و درەوشانہوویہ کی ناوی "القدوس" ی خوائ گہورہم لئی دەر کہوت، کہ ئیسمی ئەعزەمە، یاخود یہ کیئک لہ شەش نوورہ کانی. ئەم سہرنج و درەوشانہوویہ، بہوپەری پروونی، "بوون" ی خوائ گہورہی بۆ دەر خستم و، بہ جوانی "یہ کتابی" ی پەروردگاری پیشان دام. ئەویش بەم جۆرہی خوارەوہ:

ئەم "گەردوون" و "گۆی زەوی" یەم وەك: کار گەبە کی لہ کارنەوہستاوی گہورہ و، ئوتیل و میوانخانەبە کی فراوان ہاتە پیش چارو کہ ہەمیشہ پەر دە کران و پاشان خالی دە کرانەوہ. خو ئاشکرایشە میوانخانەبە کی ئاوا فراوان کہ ئەم ہەموو میوانہی تی دین و دەپۆن، لہ خاشاک و داروپەردوو پەر دە بیئت و، پیس و چەپەلی گشت لایە کی ناوی دە گریتەوہ و، هۆ کارە کانی ژبانی تیدا کەم دە بنەوہ. جا ئە گەر دەستی خاوینکاری و ریکخستن بہ بەردەوامی کاری تیدا نہ کات، ئەوا چلک و چەپەلی یہ کانی ناوی لہ ئەنجامدا دە بن بہۆی خنکانی مرۆف و لە دەستدانی ژبانی.

کہ چپی ئیمە لەم کار گە مەزنە ی گەردوون و لەم میوانخانەبە ی گۆی زەوی دا هیچ ئاسەوارینکی چەپەلی و خاشاک نابینن، ہەر وەك لہ هیچ گۆشەبە کی گەردوون و گۆی زەوی دا ماددەبەك نی یە بئ سوود بیئت، بان پیویست نہ بیئت، یاخود بہ ہەر مە کی دانرا بیئت! خو ئە گەر ماددەبە کی ئاوا سەرہەلبدات، ئەوا یہ کسەر لہ گەل پەیدا بوون و

سەرھەلدانی دا فری دەدریته ناو چەندەھا ئامیر و مە کینە ی ئەوتۆ کە دەیگۆرن و دەیکەن بە ماددە یە کێ پاک و خاویڤ!

جا ئەم کارە گەر موگۆر و کارامە یە، بەلگە یە کە رینماییمان دە کات بۆ ئەو ی کە: "چاودیر" ی ئەم کار گە یە، بەو پەری وردی و با یە خ پێدانەو، چاودیری دە کات و، "خاوەن" ه کە شێ فەرمان بە خاویڤ کردنەو و ریکخستن و رازاندنەو ی بەردەوامی دەدات، تا کو سەرباری گەورە یی ئەم کار گە یە هیچ ئاسەوارێکی خاشاک و چلک و چەپەلیی وەهای پێو نەبیرت کە لە ئاستی گەورە یی ئەو کار گە یە دا بیٔ. کەواتە با یە خ پێدان و چاودیری پاکو خاویڤی ئەم کار گە یە هەمیشە بەردەوامە و، لە گەل فراوانی و گەورە یی کار گە کە دا لە بار و شیاوە. ئەو هتا ئە گەر هەر تا کە مرۆڤیک بۆ ماوە ی یە ک مانگ خۆی نەشوات و ژوورە کە ی خاویڤ نە کاتەو، ژیا نی دنیای لێ دیتەو یە ک. ئە ی ئە گەر کۆشکی مەزنی جیهان خاویڤ نە کریتەو دە یی چۆن بیٔ!

کەواتە ئەو خاویڤی و پاکێ و پروونی و سافی و جوانی یە ی بەم کۆشکە ناوازە یە ی جیهانەو دەبیرت، دە یی ئەنجامی خاویڤ کردنەو یە کێ ورد و دانایانە و بەردەوام بیٔ. دە نا گەر ئەم چاودیری یە بەردەوامی پاکو خاویڤی و با یە خ پێدانە هەمیشە یی یە پاکژی سەر زەوی نەبوا یە، ئەوا تەنها لە ماوە ی یە ک سالددا سەدان هەزار زیندەوەر لە سەر پروی چەپەل بووی زەوی دەخنکان و.. گەر ئەو چاودیری یە ورد و با یە خە لەرادە بەدەرەش لە بۆشایی ئەو ئاسمانە پر لە هەسارە و ئەستێرە و شوینکەوتە و مانگانەش نەبوا یە، کە گرفتاری مردن و دارووخان دەبن، ئەوا دارو پەردوو زۆر و پەرتەوازە کانیان بە ناو بۆشایی دا، سەری ئیمە و گیاندارانی تریان دەشکاند، تەنانەت سەری دنیا شیان ورد و خاش دە کرد و، بارستایی گەورە گەورە ی بە قەدەر چیا کانیان بە سەردا دەباراندین و، ناچار یان دە کردین لەم نیشتمانە ی دنیا مان هەلیین! کەچی هەر لە دیر زەمانەو تا کو ئیستا لە ئەنجامی ئەو دارمانانە دا چەند "ئیزە ک" ی ک نەبیٔ هیچی تر لە بۆشایی دەرهو ی زەوی یەو نە کەوتوونەتە خوارەو بۆ ناو زەوی، خۆ ئەوانەش بەر هیچ کەسی ک نە کەوتوون، بە لکو بوون بە هۆی پەند و ئامۆژگاری بۆ ئەو کەسانە ی کە دەرس و ئامۆژگاری وەر دە گرن.

هەر وەھا ئە گەر پاکژی و خاویڤ کردنەو لە پروی زەوی دا بەردەوام نەبوا یە، ئەوا لە ئەنجامی بەدوای یە کدا هاتنی مردن و ژیا نی سەدان هەزار جووری زیندەوەر ان، هێندە چەپەلی و تەرم و دارو پەردوو کۆ دەبوونەو کە و شکایی و دەریایان پر بکرا یە و،

چلڭ و چه‌په‌ئیش ده‌گه‌یشته ئاستیك كه هه‌موو كه‌سیكی خاوه‌ن هه‌ست بی‌زی له‌تەماشاشا کردنی پرووی چه‌په‌ئلی زه‌وی بکر‌دایه‌تەوه، به‌لکو له‌تاوا به‌ره‌و مردن و نەمان هه‌لبه‌اتایه، چ‌جای ئەوه‌ی خو‌شی بو‌یستایه و شه‌یدای بو‌ایه!

به‌ئلی، هه‌روه‌ك با‌ئنده به‌وپه‌ری ئاسانی با‌له‌کانی پا‌ك ده‌کاته‌وه و، نووسه‌ریش زۆر به‌ سووک و ئاسانی خاوی‌نی لاپه‌ره‌کانی کتیبه‌که‌ی راده‌گری‌ت.. با‌له‌کانی ئەم زه‌وی‌یه با‌ئنده‌یه و، مه‌له ئاسمانی‌یه‌کانی تری ناو بو‌شایی و، لاپه‌ره‌کانی ئەم کتیبه‌مه‌زنه‌ی گه‌ردوونیش، به‌هه‌مان ئاسانی خاوی‌ن ده‌کرینه‌وه و جوان ده‌کرین و ئارایش‌ت ده‌درین! بگره‌خاوی‌ن کردنه‌وه و ریک‌خستن و ئارایش‌تدانی گۆی زه‌وی له‌راده‌یه‌کی هینده‌ریک و ورددایه‌که ئەو که‌سانه‌ی له‌رینی ئیمان‌ه‌وه جوانی "دوارۆژ"نایین، شه‌یدای جوانی و خاوی‌نی ئەم جیهانه‌ی "دنیا" ده‌بن، ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار ده‌یشی په‌ستن!

که‌واته ئەم کۆشکه به‌رزه‌ی جیهان و ئەم کار‌گه‌گه‌وره‌یه‌ی گه‌ردوون به‌هره‌مه‌ندی لێ‌دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی ناوی "القدوس"ی خوا‌ی گه‌وره‌بوون. به‌راده‌یه‌ك كه هه‌ر هینده‌ی ئەو فه‌رمانه‌ موقه‌دده‌سه‌خوا‌یی‌یا‌نه‌ ده‌رده‌چن كه تاییه‌تن به‌خاوی‌ن کردنه‌وه و پا‌کژ کردنه‌وه، ئەوا ئەك هه‌ر ته‌نها گیانله‌به‌ره‌درنده‌گه‌وره‌کانی ده‌ریا و هه‌لۆ گۆشت خۆره‌کانی و شکایی که‌ئهر‌کی خاوی‌ن کردنه‌وه‌یان له‌ئەستۆدایه، به‌لکو جگه‌له‌وانیش، سه‌رجه‌م جو‌ره‌کانی "کرم" و "میرووله" که‌تەرمی مرداره‌وه‌بووان کۆ‌ده‌که‌نه‌وه و ئه‌ر‌کی کارمه‌ندانی ته‌ندروستی گشتی و پا‌کژی له‌ئەستۆ ده‌گرن و له‌م جیهانه‌دا چاودیری خاوی‌نی ده‌که‌ن، گوئی راپه‌ئلی ئەو فه‌رمانانه‌ ده‌بن و.. خرۆ‌که‌سوور و سپی‌یه‌کانی ناو خوینیش - به‌هه‌مان جو‌ر - گوئی له‌م فه‌رمانی پا‌کژی‌یا‌نه‌ی خاوه‌ند راده‌گرن و بو‌جی‌به‌جی کردنیان راده‌په‌رن! ئەوه‌تا ئەو خرۆ‌کانه‌خاوی‌ن کردنه‌وه‌ی خانه‌کانی له‌شیا‌ن گرتووه‌ته‌ئەستۆ. هه‌روه‌ك هه‌ناسه‌دانیش خوینی مرۆف پالفته‌ده‌کات. به‌لکو پی‌لوه‌نهرم و ناسکه‌کانیش بو‌گوئی راپه‌ئلی و جی‌به‌جی کردنی ئەو فه‌رمانانه‌ لیده‌په‌رن و به‌رده‌وام چا‌و‌خاوی‌ن ده‌که‌نه‌وه. ته‌نانه‌ت "میش"یش فه‌رمانبه‌ردار و گوئی راپه‌ئلی ئەو فه‌رمانانه‌یه؛ نایینیت به‌رده‌وام له‌خاوی‌ن کردنه‌وه‌ی با‌له‌کانیده‌ایه؟!!

جا هه‌روه‌ك هه‌موو ئەوانه‌ی با‌سمان کردن فه‌رمانبه‌ردار و گوئی راپه‌ئلی ئەو فه‌رمانه قودسی‌یا‌نه‌ن که‌له‌لایه‌ن خاوه‌نده‌وه‌له‌مه‌ر پا‌کژی ده‌رده‌کرین، به‌هه‌مان جو‌ر "ره‌شه‌با" و "هه‌وره‌قورسه‌کان"یش گوئی راپه‌ئلیان ده‌بن. ئەوه‌تا‌یه‌کی‌کیان پرووی زه‌وی له‌پیس و چه‌په‌ئلی خاوی‌ن ده‌کاته‌وه و ئەوه‌ی تریشیا‌ن به‌ئاوی‌کی خاوی‌ن ئاودیری

باخچه که ی ده کات و ته پوتوزی تیدا ده سره وینیت و، پاشان به خیرایی و ریسایه کی تاییهت نامیره کانی له گه ل خودا هه لده گریت و ده کشیته دواوه، تا کو جوانی و سافی و دره و شاره یی به پرووی ئاسمان به خشیتته وه!

ئنجاهه روهك ئەستیره و توخم و کانزا و پرووه که کان - به جۆره جیا جیا کانیانه وه - گوئی رایه لی ئه و فەرمانانن که له بواری پاکزی و خاوین کردنه وه دا دره ده کرین، به هه مان جۆر، سه رجه می "گه ردیله" کانیش گوئی رایه لی ده بن. به راده یه ک که له ناوه ندی ئه و ئالو گوپه سه رسوورپه نه رانه شدا که دینه ری ئیان هه ر چاودیری سافی و گه شی و پاکو خاوینی خویان ده کهن و، له هیه چ گو شه و جیگایه کدا به بی سوود کۆ نابنه وه! خۆ ئه گه ر چه په لیش بین، ئه وایه کسه ر خاوین ده کرینه وه و له لایه ن توانستیکی داناوه به ره و خاوینتزین و سافتزین و دره خشانترین و جوانترین و ناسکتزین بار و شیوه، ده درینه به ر!

جا ئه م پاکز کاری به، که ته نها یه ک "کار" ه و ته نها یه ک "حه قیقه ت" ده رده پریت، له راستی دا دره و شاننه وه یه کی هه ره گه و ره ی نیوان دره و شاننه وه کانی ئیسمی ئه عزه می "القدوس" ه و، ته نانه ت له گه و ره ترین و فراوانترین بازنه کانی گه ردوونیشدا ده بیتریت، به شیوه یه ک که به وینه ی خۆری پرووناکی ئاسمان "بوون" ی په روه ردگار و "یه کتایی" خوای گه و ره و سه رجه م ناوه جوانه کانی ده رده خات و، چاوانی تیژ ده یانینن.

له زۆربه ی به شه کانی "په یامه کانی نوور" دا به چه نده ها به لگه ی توندو تۆلی گومان بر چه سپاوه که:

کاری: "رپنکخستن" و "رپسا" که یه کیکن له دره و شاننه وه کانی ناوی "الحکم و الحکیم" ..

هه روه ها کاری: "کیشان و له ته رازوودان" که یه کیکن له دره و شاننه وه کانی ناوی: "العدل والعدل" ..

هه روه ها کاری: "ئارایشتدان" و "چاکه کاری" که یه کیکن له دره و شاننه وه کانی ناوی: "الجمیل والکریم" ..

هه روه ها کاری: "په روه رده کردن" و "نیعمه ت به خشین" که یه کیکن له دره و شاننه وه کانی ناوی: "الرب الرحیم" ..

هه موو کاریک له م کارانه، له خۆی دا: یه ک کار و، یه ک حه قیقه ته و، هه ریه که شیان به ئاشکرا له ئاسۆی سه رانه سهری گه ردووندا ده بیتریت و، ئامازه بو "پیوستی بوون" ی یه کیکی "تاکی ته نیا" ده کات و، به پروونی "یه کتایی" یه که شی پش چاوه ده خات.

جا ههروهك هه موو يه كيڭ لهو كارانه بهو جوړهن، كارى: "پاكڙى و خاوين كردنه وش" كه يه كينكه له دره وشانه وه كانى ناوى: "القدوس" به هه مان شيوه يه و وهك خورى ناو جهر گه ي ناسمان بهلگه يه له سهر "بوون" ي نهو "واجب الوجود" ه و، به وينه ي رورڙى رووناكيش "يه كتابى" يه كه ي نهو دره ده خات.

ننجا ههروهك نهو كاره ناوبراوانه ي: رينكخستن و، تهقدير و، خاوين كردن و، كاره سهر تايا دانسته كانى ترى هاووينه يان، به يه كيوونى جزره كه يان و دره كه و تنيان له فراوانترين ناسو كانى گهر دووندا، به ديهينه رينكى تاكى ته نيا دره ده خهن.. به هه مان جوړ، زوربه ي ناوه جوانه كان، بهلكو هه موو يه كيڭ له هه زار و يهك ناوه جوانه كانى خواى گهوره - به وينه ي نهوانه ي باسمان كردن - دره وشانه وه يه كي هره گهوره يان له فراوانترين بازنه كانى گهر دووندا هه يه. ئيتر نهو كاره ي كه نه نجامى نهو لى دره وشانه وه يه ي خوا وه ندى تاك و ته نيايه، هينده به روونى دره ده كه ويټ كه له گهل فراوانى و روونى نهو كاره دا بگونجى.

به لى، نهو "دانسته گشتى" يه ي كه هه موو شتيك بو ياسا و ريساى خوى ملكه چ ده كات و.. نهو "بايه خدانه هه مه لايه نگر" ه ي كه هه موو شتيك جوان ده كات و ده پرازينته وه و.. نهو "ميه ره بانى يه فراوانه" ي كه شادى و خوشحالى به دللى هه موو شتيك ده به خشيت و ده بخاته سوپاسگوزارى يه كي به رده و امه وه و.. نهو "رورڙى يه گشتى" يه ش كه هه موو زينده وه رينك له سهرى ده ژى و له زه ته كانى ده چيژى و.. نهو "ژيان" و "ژيان به خشين" ه ي كه په يوه ندى هه موو شتيك به شتاني تره وه گري ده دات و، و اى لى ده كات، كه وهك بلينى مولكى خوى بن، سوود له هه موو شتيك وه ربگريټ..

نهم راستى يانه و راستى يه كانى ترى هاوچه شنيان كه به ناشكرا ده بيسرڼ و، "يه كيوون" يان پينه دياره و، په ونهق و جوانى و شادمانى يان به رووى گهر دوون به خشيوه، به ناشكرا و به وينه ي نهوه ي كه "رووناكى" ده يټ به بهلگه له سهر "خور"، نهو راستى يانه ش ناوا بهلگهن له سهر خوا وه ندى: "دانا و، به خشنده و، ميه ره بان و، رورڙى به خش و، زيندوو و، ژيان به خش!"

جا هه موو يه كيڭ لهم كاره فراوانانه ي كه له سهدان كار تيپه ر دهن، بهلگه يه كي تهو او روون و ناشكرا يه له سهر "وه حدانيهت". چونكه نه گهر نهو كارانه نه درينه پال خواى "تاك و ته نيا" نهو ا سهدان مه حال له سهدان رووه وه، په يدا دهن..

بۆ نمونه:

نهك هه موو كاره كانى وهك: "دانایی و، چاودیری و، میهره بانی و، ژياندن و، ژيان به خشین و، مراندن" كه له بهلگه و راستی به به دیهی به كانی "ته و حید"ن.. به لكو ته نها بهك دانه كاریش، كه "پاكژ كردن"ه، ته گهر نه دریته پال پهروه دگاری گشت جیهانه كان، ته و ده بی - له پئی كوفر و گومرایی دا - هه شتیك كه به یوه ندیی به كاری "خاوین كردنه وه" وه بییت، هه له گه ردیله كانه وه بۆ میروه كان و ئنجا بۆ توخمه كان و تا ده گاته ته سستی ره كان، هه موویان ئاگیان له خاوین كردنه وه و جوان كردن و ئارایشندان و هاوسه نگیی شتانی ناو ته م گهردوونه مه زنه بییت و، كاره كانیان به و پئی به ره چا و بکه و، بتوانن بۆ ته بنجامدانی تهر کی سهرشانیان، له بواری پاكژی و خاوین كردنه وه دا، پاپه پرن!

یان ده بی: هه موو به کیکیان گشت سیفه ته قودسی و شكۆمه ندیه كانی خواوه ندی پهروه دگاریان تییدا بییت!

یا خود ده بی ته بنجومه نیکی راویژ کاری فروانی به ته ندازه ی گهردوون هه بییت كه له گه ردیله و میروه و ته سستی ره له ژماره به ده ره كان پیکهاتیی، بۆ پیکه خستنی کاروباری سهر جهم ئارایشندان و خاوین كردنه وه كانی گهردوون و، هه لسه نگاندن و ده ستیشان کردنی هه موو تهو شتانه ی دینه ناوی و لپی ده رده چن و راگرتنی هاوسه نگی یان!

به م جوژه، پئیواری پئی كوفر ده گاته سهدان ته فسانه و خورافاتی بی نرخ و مه حالی سۆفستایی یانه ی وهك ته مانه، تاكو تهو ئارایشندان گشتگیر و خاوین كردنه وه هه مه لایه نه یه ی كه له هه موو شوینیكدا ده بیتریت، بیته دی و پیش چا و بکه ون. واته نهك ته نها بهك دانه مه حال، به لكو سهدان هه زار مه حال له م پئی یه دا پهیدا ده بن.

به لئی، گهر پرووناکیی رۆژ و تهو ورده خۆره میسالی یانه ی كه به سه ره موو شتیکی پرووی زهوی یه وه ده بریسکیته وه، نه دریته پال تهو ته نیا خۆره ی ئاسمان و، به دانه وه ی ده ره كه وتن و دره و شان وه ی تهو تاكه خۆره لیك نه دریته وه، تهو ده بی باوه پ به بوونی خۆرینیکی راسته قینه بكریت له هه موو: دلۆپه ئاویکی بریسکه دار و، پارچه شوو شه یه کی پروون و، كلوویه کی بریسکاوه ی به فر، ته نانه ت له هه موو گه ردیله یه کی هه وادا، تاكو تهو پرووناکی یه ی كه دنیا ی گرتوه ته وه، ده ره بکه ویت!

بہم جزورہ:

"دانایی" پروناکی یہ .. "میہرہ بانئی فراوان" پروناکی یہ .. ہر یہ ک لہ: نارایشندان و .. ہاوسہنگی و .. رینکخستن و .. پاکڑ کردن، پروناکی یہ کی ہمہ لایہ نہ و گشتگیرن و، تیشکینکن لہ تیشکہ کانی نووری تہ زلی، کہ خوی گہورہ یہ.

ٹیستا فرموو بہ نووری تہم ٹیمانہ پروانہ، تاکو بینیت کہ چون کافر و گومرپایان دہ کہ ونہ ناو زہلکاویکی بؤگہنی تہوتو کہ ناتوانن لئی دہرباز بین و، بہ چاوی خوت مہودای گہوجی و نہفامیی گومرپایان بینہ و، تئجا سوپاسی خوا بکہ و بتئی: "الحمد لله على دين الإسلام وكمال الايمان!"

بہتئی، تہم کارہ بہرز و ہمہ لایہ نگرہی: "خاوین کردنہوہ و پاکڑی" کہ بہ چاوی دہ بینریت و کوشکی جیہانی بہ پاک و خاوینی و جوانی راگرتوہ، یہ کیکہ لہ درہوشانہوہ و خواستہ کانی ناوی جوانی: "القدوس" ی خوی گہورہ.

جا ہر وہک تہ سببحتی سہرجمی بوونہوہران پرویان لہ ناوی "القدوس" ہ و بؤی دہ پروانن .. ناوی "القدوس" یش داخوازی پاکو خاوینی تہو بوونہوہر اتہ یہ^(۱) بہ رادہ یہک کہ حہدیس پیروز لہ واتای: "النظافة من الايمان" دا پاکو خاوینی (الطهور)^(۲) ی بہ یہ کیک لہ نوورہ کانی ٹیمان داناوہ، چونکہ پہوہندی بہ کی قودسیی بہ ٹیمانہوہ ہہ یہ. ہر وہک تہم ٹاہتہ پیروزہی خوارہوہش دہری خستوہ کہ "خاوینی" مایہ و خولگہی خؤشہویستی خوی گہورہ یہ:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ (البقرة: ۲۲۲).

(۱) دہنی لہ یادمان نہ چیت کہ: رہوشتہ چہ پل و بیروباوہرہ بہ تال و بیدعت و گوناہ و تاوانہ کانیش، ہمورویان چلک و چہ پلئی معنہوین. (دانہر)

(۲) گہلئی فرموودہ بہم واتا و ناوہرؤ کہ ہہ یہ، وہک: "الطهور شطر الايمان والحمد لله تملأ الميزان". رواہ مسلم وأحمد والترمذي عن أبي مالك الأشعري. (وہر گنر - لہ: چاپی عہرہ بیی: "اللعمات" ہوہ).

سەرنجی دووھەم

تایبەتە بە یەکیک لە سەرنجەکانی ناوی:

(العدل)

کە یەکیکە لە ناوێ جواوەکانی خوای گەورە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزَلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ (الحجر: ۲۱)

بە وێنەی سەرنجی پێشوو، لە کاتی بەندبوونم لە بەندیخانەیی "ئەسکی شەهر"دا سەرنجی ناسکی ئەم ئایەتە پیرۆزە و نوورینکی درەخشانی ناوی "العدل"ی خوای گەورەم لە دوورەوێ دەرکەوت، کە ئیسمی ئەعزەمە یاخود یەکیکە لە شەش نوورەکانی. جا بۆ ئەوێ ئەم نوورە لە تیگەبەستەوێ نزیک بچەینەو، بە هەمان جوور پێی "نموونه هێنانەو" دەگرینەبەر، دەلیین:

ئەم گەردوونە کۆشکینکی ناوازی و هەبە کە شارینکی فراوانی لەخۆ گرتووە، هەر دەم هۆکارەکانی رووخاندن و بنیاتانەوێ لەم شارەدا دەست بە کارن.. هەر ئەم شارەش ولاتینکی فراوانی تێدایە کە بەر دەوام لەتاو دیار دەکانی: جەنگ و کۆچ کردن، لە گەرمەیی قوڵپدان و هەلچوون و کولاندایە.. ئنجالەم ولاتەشدا جیهانینکی تابلینی مەزن هەبە کە هەموو کاتیک لە ناوەندی شەپۆلەکانی دەریای مردن و ژیاندا سەرگەرمی مەلەوانی بە! کەچی سەرباری گشت ئەم دیار دە و روالەتەنەیی پشیوی، دەبینین هاوسەنگی بەکی گشتی، هەلسەنگاندینکی هەستیارانە، لەتەرازوودان و کیشانەبەکی یە کجار ورد بەسەر گشت لاکانی "کۆشک" و شوینەکانی "شار" و سەر جەم جینگاکانی "ولات" و کەنارەکانی "جیهان"دا، زال بوو و بە تەواوی بانی راکیشاوە. بە رادەبەکە کە بە روونی و بەلگەنەویستی دەری دەخەن:

ئەو ئالوگۆرە لە ژمارە بەدەرانی کە لەم بوونەوێ رانەدا روو دەدەن، سەر جەمی ئەو شتانەش کە دینە ناوی و لیبی دەردەچن، هەموویان بە کیشانە و پێوانەیی کە سیک ئەنجام

دهدرين كه له يه كاتدا چاوى له هممو لايه كى گهر دوونه و، به هميشه و بهردو اميش سهرجه مى بوونه وهران له ژير چاوديرى ئه ودايه، كه خواى تاك و ته نيايه. دهنه گهر ئه و هژكارانهى كه بو تيكدانى "هاوسهنگى" تيده كوئن، به سهر بهستى كاريان بكر دايه، يان جله ويان به دست "ريكهوت" ي هه رهمه كى و "هيز" ي كتو كوئر و "سروش" ي تاريخى گه لى بو ايه، ئه و اگه راي ته نها يه ك دانه ماسى، كه له هه زاران تپه ر ده بن، يان تووه كانى ته نها يه ك گوته خه شخاش كه له بيست هه زار دانه زياتر، ئه و هاوسهنگى يه يان تيكده دا! ئه مه چ جاي هه لى قولانى توخمه كان كه وهك لافاو وان و، ئه و ئالو گزوه مز نانه ش كه له گهردووندا روو ده دن. چونكه هه ر كام له مانه گهر سهر بهست و هه رهمه كى بو نيايه ئه و ا ده گو بجا ئه و هاوسهنگى يه وردهى نيوان بوونه وهران و هاوسهنگى كاملى نيوان به شه كانى ئه و بوونه وهرانه شى له ماوهى يه ك سال، به لكو له ماوهى يه ك روژدا تيك بدايه و، ئه و كاته ش پشيوى و گيرو گرفت و ئالو زيت له هممو شوينكى ئه م جيهانه دا ده بينى:

"ده ريا كان" له كه لاك پر ده بوون و بو گه نيان ده كرد..

"هه و" ش به گازه زيان به خشمه خنكينه ره كان ژه هراوى ده بوو..

"زه وى" ش ده بوو به قه ساجخانه و سهره نويلك و ليتاوينكى بو گه ن كه زيانى تيدا

نه بر ايه ته سهر!

ئه گه ر هه ز ده كه يت ئه مه ت بو ده ريكه وى ت، ئه و ا فه رموو:

به وردى سهيرى هممو بوونه وهران بكه، هه ر له خانه كانى له شه وه تا ده گاته خه ر و كه سپى و سووره كانى خوئن و.. له ئالو گزوه كانى گه ر ديله كانه وه بو پيكه وه گو بجانى نيوان كو ئه نده كانى له ش و.. له ده رامه ت و خه رجى ده ريا كانه وه تا ده گاته ده رامه ت و خه رجى ئاوه كانى ژير زه وى و.. له تازه له دا يكيو وان و مردووانى گيانله بهر و رووه كه كانه وه تا ده گاته كا و لكارى يه كانى پايز و ئاوه دانكر دنه وه كانى به هار و.. هه ر له كار مه ندى توخمه كان و جمو جولى ئه ستيره كانه وه تا ده گاته ئالو گزوى مردن و زيان و.. له به ريه ك كه و تنى رووناسكى و تاريخى يه وه تا به ره نگار بوونه وهى يه كترى گهرمى و ساردى و.. شتانى ترى وهك ئه مانه، تاكو به چاوى خوت بينيت كه هممويان:

به تهرازوويه كى ته و او سه رنه كه رى ده راسا ده كيشرين و ده ستنيشان ده كر ين، ههروهك هممو شيان به پيوانه كى له و په رى وردى دا پيوانه ده كر ين. به راديه ك كه

ژیریی مروّف ناتوانیّت له هیچ جئیه کدا ئیسرافینکی راسته قینه، یاخود له هیچ به شیکیدا کارینکی هه پهمه کی و بئ ئامانج بیینیّت. به لکو "زانستی مروّف" له هه مورو شتی کدا ته او ترین و پرنکترین "پنسا" ده بیینیّت و هه وئ دهدات پيشانی بینه رانیشتی بدات و، له هه مورو بوونه وهریکیشدا جوانترین و ناوازه ترین "هاوسه نگی" ی چاوپنی ده که ویت و تیده کوشیّت که پيش چاوشیان بخات!

به لئ، ئەو "زانستانه" ی که مروّف به دهستی هیناون و پیشان گه یشتوه، جگه له تهرجه مهبه کی ئەو "پنسا" ناوازه یه و ده برپینیکي ئەو "هاوسه نگی" یه ره نگینه هیچی تر نین!

سه رنج لهو هاوسه نگی یه جوانه ی نیوان خور و دوازه هه ساره گه رۆ که کان بده که هیچیان له وانی تر ناچیت، ئایا ئەم هاوسه نگی یه، به وینه ی رووناکیی ئەو خوره، ناییت به به لگه یه کی روون له سه ر زاتیک که خاوه نی ناوی: "العدل القدير" ه؟

پاشان بیر له م زهوی یه بکه ره وه که یه کینکه لهو هه سارانه و، که شتی یه که له م ده ریایه ی بوشایی ئاسماندا مه له ده کات و، به ماوه ی سالتیک مه و دایه ک ده بریت که دریزی یه که ی به بیست و چوار هه زار سال ری خه ملینراوه. ده بیینیّت له گه ل ئەم خیرایی یه سه رسوور هینه ره شدا، هیچ کام له ماده رینکخراوه کانی سه رپشتی په رته وازه ناکات و فری یان ناداته ناو بوشایی ده ورو به ریبه وه! خو ئە گه ر ئەندازه یه کی که م له خیرایی یه که ی زیاد یان که م بکرایه ته وه ئەو انیشته جئ کانی ناوی فری دهدایه ده ره وه و، گه ر بۆ ماوه ی یه ک خوله ک ته نانه ت یه ک چر که ش هاوسه نگی خوی تیک بدایه ئەو ده شله ژا و گرفتاری هه له نگووتن ده بوو، یان له وانه یه به ر هه ساره یه کی تر بکه و تابه و قیامه ت هه لبسایه!

پاشان به تیرامانه وه پروانه بۆ له دایه کبووان و مردووان و ژیان و به خبو کردنی زینده وه رانی سه ر رووی زهوی که ژماره ی په گه ز و جزره کانیان له چوار سه د هه زار جزر تیه ر ده بیّت. ده بیینیّت هاوسه نگی یه کی ره نگینی میهره بان و به سوزیان له نیواندا راگیر کراوه. ئەمهش به وینه ی رووناکي، که ده بییت به به لگه ی خور، ئاواله پيش چاوتدا ده بیّت به به لگه یه کی بئ گومان له سه ر زاتیک که خاوه نی ناوی: "الخالق، العادل، الرحيم" ه.

پاشان بیر له ئەندامه کانی هه ر کام له زینده وه ره له ژماره نه هاتوه کان بکه ره وه و، له کۆنه ندام و هه سه ته کانیان ورد به ره وه. ده بیینیّت هینه پیکه وه گونجانی ته واوتی و

رینکوپینکی کامل و هاوسهنگی وردیان تیدایه، که به جۆرنیکی روون و ناشکرا بۆت دهبن به بهلگه له سهر ئه و کردگاره ی که خاوه نی ناوی: "العدل الحکیم" ه.

دوای ئه وه، سهرنج له خانه کانی له شی ههر زینده وهریک و، مولووله کانی خوین و، خرۆ که مهله وانه کانی ناو ئه و خوینه و، گهر دیله کانی ئه و خرۆ کانه، بده.. ده بینیت هینده هاوسهنگی دهراسا و ناوازهیان تیدایه که به چه شنیکی بی گومان بۆت ده چه سپین: ئه م هاوسهنگی به رهنگین و، به ریوه بردنه گشتی و، پهروه رده کردنه چه کیمه، ههر گیز پهیدا نه ده بوون ئه گهر تهرازوویه کی سهرنه کهر و، یاسایه کی جی به جی کرا و، ریسیایه کی توندوتیژی به دیهینه ری تاک و ته نیای "دادگهر و دانا" نه بوایه که کلیل و جله وی هه موو شتیکی به دهسته و، هیچ شتیکی لی په نهان نی یه و، وه ک ئاسانی به ریوه بردنی یه ک دانه شت هه موو شتیکی به ئاسانی به ریوه ده بات.

جا ئه و که سه ی باوه ری نی یه به وه ی که کرده وه کانی جینی و ئاده میزاد له رۆژی چه شری گه ورده دا به تهرازووی دادی خوای گه وره ده کیشرتین و، ئه م کاره به دوور ده زانیت و ئیمانی پی نی یه، گهر بتوانیت بیر له و جۆره کیشانه و له تهرازوودانه گه ورانه بکاته وه که ههر له م دنیا یه دا و له پیش چاوی خۆی دا پروو ده دن و به چار ده بینرتین، ئه و ئینکاری به ئه وه ی چه شریشی نه ده کرد و به دووری نه ده زانی و، ئیمانی پی ده هینا.

ده سا ئه ی مروفی هه له خهر جی سته مکار و چه په ل!

باش بزانه که "ده ست پیوه گرتن" و "خاوینی" و "دادگهری" چه ند یاسایه کی خوایی ئه و تۆن که له سهر انسه ری گهر دووندا ده ست به کارن و، چه ند ده ستوورنکی وه هایشن که سهر جه می بوونه وهران له ده وری کۆبوونه ته وه و، جگه له تۆی به ده بخت هیچ شتیکی نی یه ملکه چ نه بیته بۆ ئه و یاسا و ده ستوورانه. خۆ تۆیش به م جیا بوونه وه یه ت له بوونه وهران له وه دا که به پیی ئه و یاسا هه مه لایه نگرانه ده رۆن، خۆت گرفتاری بیژ و نه فره ت و رقی ئه و بوونه وهران ده که یه ت و شایانی ئه و ده ره بنجامه شیت..

ئایا پشت به چی ده به ستیت و ا رقی سهر جه می بوونه وهران له دژی خۆت ده ورووژینیت کاتی که تاوانی سته م و هه له خهر جی ئه بنجام ده ده یه ت و گوی به هاوسهنگی و پاکو خاوینی ناده یه ت؟

به لئی، ئه و دانسته گشتی یه ی که به سهر گهر دووندا زاله و له دره و شانوه ی ناوی (العدل) ی خوای گه وره وه سهر چاوه ی گرتوه، له راستی دا هاوسهنگی هه موو شتان به ریوه ده بات و، داوای هینانه دیی (دادپهروه ری) له مروف ده کات.

ئەو دادگەری یە گشتی یەش کە لە گەردووندا دەست بە کارە و، لە درەوشانەوی هەرە مەزنی ناوی: "العدل" هەهەتقولاوە، لە راستی دا کاری کیشانە و هاوسەنگیی سەرجمی شتان بەرپۆه دەبات و، فەرمان بە گرووی مرقیش دەدات کە: لە نیوان خۆیاندا "دادگەری" دامەزرین!

ناوھینانی "تەرازوو"ش تا چوار جار لەم ئایەتانی سوورەتی "الرحمن" دا کە دەفەرموی: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿۷﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿۸﴾ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿۹﴾﴾ (الرحمن: ۷-۹). ئاماژە بە چوار جۆری "تەرازوو" لە چوار پلەدا و، بۆ روونکردنەوی گرنگی لەپارەبەدەر و نرخ و بەهای هەرە مەزنی "تەرازوو" لە گەردووندا.

بەڵێ، هەرۆهك "ئیسراف" لە هیچ شتیکدا نی، بە هەمان جۆر "ستەمی راستەقینە"ش لە هیچ شتیکدا و "تەرازوو"بازی"ش هەرگیز لە تەرازووی گەردووندا نی. بەلکو ئەو خاوین کردنەوی و پاکژی یە کە لە درەوشانەوی هەرە مەزنی ناوی "القدس" هەو دەرچوو، هەمیشە بوونەوهران لە جوانترین شیو و ناوازەترین ئارایشتدا پیش چاودەخات و، هیچ چلک و چەپەلی یەك لە هیچ بوونەوهریکدا نابینیت، تەنانەت لە هیچ شتیکدا ناشیرینی یە کێ راستەقینە نابینیت، گەر دەستی چەپەلی مرقیشی بەر نە کەوێت!

لەمەو بەزانی کە حەقیقەت و دەستوورە قورئانی بە کانی وەك: (دادگەری و، دەست پیو گرتن و، خاوینی) چەندە بە ناخی ژبانی کۆمەلایەتی دا رۆچوون و، دارای دامەزرایی و رەسەنایەتین. ئنجا لەمەشەو لە مەودای هیزی پەپوهندیی ئەحکامی قورئان بە گەردوونەوی تیبگە و، بەزانی کە چۆن هەریە کەیان چەندە هەرگی قووتی بە ناخی گەردووندا بلاو کردووەتەو و، بە چەند دەستاویزیکی قایمی نەپچراو دەوراندەوری گەردوونیان داو! ئنجا لەمەشەو تیبگە کە: هەرۆهك تیکدانی ریسای گەردوون و شیواندنی روخسار و شیووی کارینکی مەحالە، بە هەمان جۆر تیکدانی ئەم راستی یانەش هیندە مەحال و دژوارە!

پاشان هەرۆهك ئەم سنی حەقیقەت و نوورە مەزنانە (دادگەری و، دەست پیو گرتن و، خاوینی) کە دەوراندەوری گەردوونیان داو، داخوازی حەشر و دوارپۆژ دەبن.. بە هەمان جۆر سەدان حەقیقەتی هەمەلایەنگر و نووری گەورە گەورە تریشیان لە گەلدایە، وەك: (میهربانی و، بایەخدان و، چاودێری) کە هەرەموویان داخوازی حەشر و ژبانی ئەو دنیان.

چونکه ئایا ده‌گونجی ئەم چه‌شنه حەقیقەتەنە‌ی که به‌سه‌ر بوونە‌وه‌رانداندا زالن و دە‌ورانده‌وری گە‌ردوونیان داوه، به‌وه‌ سه‌رنخوون بینه‌وه‌ و هە‌لبە‌گەرینه‌وه‌ که: حە‌شر و قیامە‌ت بە‌ریا نە‌کرین؟ واتە "می‌ه‌ره‌بانی" بی‌ت بە‌ دژی خۆ‌ی که ستمه‌ و، "دانایی" و "دە‌ست پێ‌وه‌گرتن" ی‌ش بی‌ت بە‌ دژە‌ که‌ی که بی‌مه‌به‌ستی و هە‌له‌ خە‌رجی به‌ و، پا‌کو خاوی‌نیش بی‌ت بە‌ دژی خۆ‌ی که هە‌ره‌مه‌ کی و بیس و چه‌پە‌لی به‌؟! دیاره‌ نە‌خیر، هە‌رگیز کاری و‌اله‌ خ‌وای گە‌وره‌ ناوه‌شیتە‌وه‌.

ئە‌و "می‌ه‌ره‌بانی به‌ خ‌وایی" و "دانسته‌ په‌روه‌ر دگاری" به‌ی که به‌ می‌ه‌ره‌بانی به‌ کی فراوان مافی ژیا‌نی تە‌نانە‌ت می‌شوولە‌یه‌ کی لاوازی‌ش دە‌پاریژن، هە‌رگیزاو هە‌رگیز به‌: نە‌هینانی حە‌شر و بە‌رپانه‌ کردنی قیامە‌ت، مافی لە‌ژماره‌به‌ده‌ری هە‌موو خ‌اوه‌ن هە‌ست و بوونە‌وه‌رانی بی‌ سنوور، پێ‌شیل ناکە‌ن و پشتگۆ‌ییان ناخە‌ن!

ئایا (گە‌وره‌یی په‌روه‌ر دگاری)ی خ‌اوه‌ند که ورده‌ کاری و هە‌ستیاری به‌ کی تە‌واو ورد له‌ می‌ه‌ر و شه‌فه‌قە‌ت و دادگە‌ری و دانایی پێ‌شان دە‌دات و.. ئە‌و (خ‌وایه‌تی) به‌ش که توانا و دە‌سته‌لاتی به‌سه‌ر هە‌موو بوونە‌وه‌رانداندا زاله‌ و، دە‌یه‌وێ‌ت له‌ پێ‌ی: ئارایش‌تدانی بوونە‌وه‌رانه‌وه‌ به‌ سنعه‌ته‌ ناوازه‌ کانی و ئە‌و نعیمة‌تە‌نە‌ی به‌سه‌ریاندا په‌خشی کردوون، که‌مالاتی خۆ‌ی دە‌ربخات و خۆ‌ی بنا‌سینێ‌ت و له‌ لای بوونە‌وه‌رانی خۆ‌شه‌ویستی بکات.. ئایا ده‌گونجی ئە‌م "په‌روه‌ر دگاری" و "خ‌وایه‌تی" به‌ بوار به‌ نە‌هاتنه‌دی حە‌شر و بە‌رپانه‌بوونی قیامە‌ت بدە‌ن، که ئە‌مه‌ش کاریکی وه‌هایه‌ ده‌بیته‌ هۆ‌ی داشکانی نرخی سه‌رجه‌م که‌مالات و به‌های گشت به‌دیها‌توانی؟

نە‌خیر، خ‌وای گە‌وره‌ هینده‌ گە‌وره‌ و بلنده‌ که کاری و‌ای لێ‌ ناوه‌شیتە‌وه‌، چونکه - وه‌ك ئاشکرایه - جوانیی ناوا ره‌ها به‌م چه‌شنه‌ ناشیرینی به‌ ره‌هایه‌ رازی ناییت!
که‌واته‌ ئە‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وێ‌ت ئینکاری دوا‌رۆ‌ژ بکات، دە‌بی له‌ پێ‌شدا ئینکاری گە‌ردوون و سه‌رجه‌م حە‌قیقە‌ته‌ کانی ناوی بکات، دە‌نا هە‌موو بوونە‌وه‌ران و گشت حە‌قیقە‌ته‌ په‌ گدا‌کو‌تاوه‌ کانی ناوی، به‌ هە‌زاران زمان، بە‌درۆ‌ی دە‌خە‌نه‌وه‌ و، دە‌یچه‌سپین که ئە‌و که‌سه‌ خۆ‌ی درۆ‌زی سه‌رسە‌خت و له‌خۆ‌ بایی و خۆ‌ به‌ گە‌وره‌ زانه‌!
"په‌یامی حە‌شر" به‌ چه‌نده‌ها به‌لگە‌ی گو‌مان بر چه‌سپاندی که: بوونی ئە‌و دنیا به‌ ئە‌ندازه‌ی بوونی ئە‌م دنیا به‌ گو‌مان و چه‌سپاوه‌.

سەرئنجی سێهەم

ناماژە بۆ نووری سێهەمی شەش نوورەکانی ئیسمی ئەعزەم

دەکات، کە بریتی یە لە ناوی:

(الْحَكَم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ﴾ (النحل: ۱۲۵)

لە بەندیخانەی ئەسکی شەهر و لە مانگی ڕەمەزانی پیرۆزدا، سەرئنجیکی وردی ئەم
تایەتە پیرۆزە و نووریکی درەوشانەووەکانی ناوی جوانی "الْحَكَم" ی خوای گەورەم لێ
دەرکەوت، کە ئیسمی ئەعزەمە، یاخود یەکیکە لە نوورەکانی. منیش، بە پەلە، ئەم
سەرئنجەم نووسی، کە پێنج خالی لەخۆ گرتوو. لە دواییشدا هیچ دەستکاری یەکی
ڕەشوو سەگەیم نەکرد و وەك خۆی هێشتمەو.

خالی یەگەم:

وەك لە وتەی "دەهەم" دا باسمان کرد:

درەوشانەووەی هەرەمەزنی ناوی "الحکم" ی خواوەند ئەم گەردوونە وەك کتیبکی
هێندە گەورە لێ کردوو کە: سەدان کتیب لە هەموو لاپەرە یەکی دا نووسراو و..
سەدان لاپەرەش لە هەموو دێرێکی دا تۆمار کراو و.. سەدان دێریش لە هەموو
وشە یەکی دا حەشار دراو و.. سەدان وشەش لە ژێر هەموو پیتێکی دا دەخوینرێنەو و..
هەموو یەکیک لە نوختەکانیشی پوختە پێستێکی بچووکی تێدا هەلگیراوە کە
ناوەرۆکی سەر جەمی کتیبە کە ی بە پوختی تێدا دانراو!!

جائەم کتیبە، لە ڕێی لاپەرە و دێرەکانی، تەنانەت نوختەکانیشی و بە سەدان ڕوو،
دەبێت بە بەلگە یەکی ئاشکرا و درەخشان لەسەر نووسەر و نەخشە کێشە کە ی. تەنانەت
هەر تەنها پینینی ئەم کتیبە ی گەردوون بەلگە یەکی سەروزیادە لەسەر بوونی
نووسەرە کە ی. بەلکو ئەو کتیبە چەندە دەبێت بە بەلگە لەسەر خۆی، گەلێ زیاتر لەو

دەبیّت بە بەلگە لەسەر ئەو نووسەرە و، بە "بوون" و "یەکتایی" یە کە ی ئاشنامان دە کات و پیمان دەناسیڤت ..

نایبیت یەك "پیت" لە پیتە کانی نووسین تەنھا بە ئەندازە ی پیتیک خۆ ی دەناسیڤت و دەبیّت بە بەلگە لەسەر خۆ ی، کە چی بە ئەندازە ی دپړیک وەسفە کانی نووسەرە کە ی دەردەخات؟!

بەلئ، پرووی زەوی کە "یەك لا پەرە" ی ئەم کتیبە مەزنە یە؛ بە ئەندازە ی ژمارە ی جۆر و ڕەگەزی ڕووەك و زیندە وەرەن، کتیبی لەخۆ گرتوو و ئەم کتیبانەش لە وەرزی بەهار و لە پیش چاوی خۆماندا بەو پەری وردی و تەواوەتی و بی هەلە و بە شیۆه یە کە تیھەلکیش و لە تەنیشتی یە کترە وە و لە یەك کاتدا، دەنووسرین ..

باخ و بیستانیش "دپړ" یک ی ئەم لا پەرە یەن؛ ئەوە تا چەندین پارچە شیعری تیدا دەبینین کە بە ئەندازە ی ژمارە ی گول و درەخت و ڕووە کە کان و، بە نووسینیکی تیھەلکیش و لە تەنیشتی یە کترە وە و، بی ڕوودانی هیچ هەلە یەك، لە بەر چاوی خۆماندا دەنووسرین .. درەختە گەشە کردووە خاوەن گە لا جوانە کانیش، کە دەمیان بە گول پشکو توو و بەرە کانی وەختە سەر دەربهینن، تەنھا یەك "وشە" ی ناو ئەو دپړەن! ئەوە تا ئەم وشە یە بڕگە یە کە تەواوی پڕ و اتا دەنوینیت، کە بە ڕەوانی سوپاس و ستایشی خۆ ی دەردەپریت و، بە ئەندازە ی گە لا ڕیکوینکە کانی و بە ژمارە ی گولە ئارایشت دراوہ کانی و بە قەدەر بەروبوومە هاوسەنگ و بە تەرازوو کیشراوہ کانی، دەبیّت بە بەلگە لەسەر خواوەندی "حە کەم" ی خاوەن جوانی! تەنانت ئەو درەختە ی کە گولانی دەمیان پشکو توو وەك قەسیدە یە کە مەدح و ستایش وایە بە بالای نەعمە تە کانی بەدیھینەری وینە کیشی مەزندا!

دەلئیی خواوەندی شکۆمەندی "حە کیم" دە یەویّت بەندە کانی بە هەزاران چاوی سەیری ئاسەوارە ناوازە و بەدیھاتووہ سەر سوور ھینە کانی ئەو بکەن کە لە پیشانگای زەوی دا پیش چاوی خستوون! وەك بلئیی ئەو دیاری یە بەنرخ و، مەدالیا بەقیمەت و، نیشانە ناسکانە ی کە خواوەند بەو درەختە ی بەخشیون، ھیندە شکل و شیۆه ی جوان و ڕازاوہ و، ڕوخساری بە تەرازوو کیشراوی ڕیکوینک و، خۆدەر خستنی دانایانە و ڕەوانیان بەو درەختە دا بیّت کە نامادە ی پیش چاوی خستنی پادشای مەزنی بکات لە ڕۆژی جەژنە شادمانە کە ی و لە غایشی گشتیی بوونە وەرەندا، کە وەرزی ڕەنگینی بەھارە!

ئیت چهندهها زمان و پرووی زور و زه بهنده و تیهه لکیش، له لایهن هموو گول و بهرینکی ئەم دره ختەوه، ده کهونه شایه تیدان له سەر "بوون"ی بهدیهنه‌ری وینه کیش و، تیکرا ده بن به بهلگه له سەر هموو ناوه جوانه کانی.

بۆ نمونه:

هەرچی شت له گول و بهری دره ختدا هەن، به تەرازوویه کی ورد کیشانه کراون .. ئەو تەرازووش به رینکوپینکی به کی ناوازه دەستیشان کراوه .. ئەو رینکوپینکی به ش شان به شانی رینکخستن و هاوسه‌نگی به کی هه‌میشه تازه بو، ده‌روات .. ئەو رینکخستن و هاوسه‌نگی به ش له ناوه‌ندی ئارایشتیکی نایاب و سنعه‌تیکی ورددان .. ئەو ئارایشت و وردی به ش به چەند بۆن و به‌رامه‌یه کی پر له و اتا و به چەند چیژینکی سەرانسەر دانست ده‌رده کهون. به‌م جووره، هه‌موو تاچه گولیک به ئەندازه‌ی ژماره‌ی گوله کانی دره ختە کهی، ئاماژه بۆ خواوه‌ندی "الحکم"ی شکۆمەند ده‌کات و ده‌بیت به بهلگه له سەری.

ئنجادره‌خت که وه کو یه‌ک دانه وشه وایه و .. به‌روبوومه کانی شی که له حو‌می پیتە کانی ئەو وشه‌یه‌دان و .. تۆوه کانی ئەو به‌ره‌ش که وه‌ک نوخته کانی ئەو پیتانه وان و، پیرست و نه‌خشه و به‌رنامه‌ی کاره کانی ئەو دره‌ختیان به تەواوه‌تی له‌خۆ گرتوه .. گەر ئەم دره‌خته وه‌ک نمونه‌یه‌ک به‌ینین و کتیبی گه‌وره‌ی گه‌ردوونی له‌سەر قیاس بکه‌ین، ده‌بینین که به‌هۆی لێ دره‌وشانه‌وه‌ی نووره کانی ناوی "الحکیم، الحکم" هه‌هه‌موو یه‌کیک له‌ دێر و لاپه‌ره کانی بووه به موعجیزه‌یه کی دره‌خشان. تەنانەت هه‌موو لاپه‌ره و دێر و وشه و پیت و نوخته‌یه کی، موعجیزه‌یه کی هینده گه‌وره‌ن که ئە‌گەر سەرانسەری هۆ‌کاره ماددی‌یه‌کان کۆ‌بینه‌وه و بیان‌ه‌وین شتیکی وه‌ک ئەو نوخته‌یه (واته ئەو تۆوه) به‌ینن و دروستی بکه‌ن، ئەوا تیکرا ده‌سته‌وسانی و نه‌توانایی ره‌ها و تەواوه‌تی خۆیان له لاسایی کردنه‌وه و هینانی شتیکی وه‌ک ئەودا، ده‌رده‌پرن!

به‌لێ، هه‌موو یه‌کیک له‌ ئایه‌ته گه‌ردوونی‌یه‌کانی قورئانی گه‌وره‌ی بینراوی گه‌ردوون، به‌ شینوه‌یه‌ک پێش‌چاو خراون که به ئە‌ندازه‌ی ژماره‌ی نوخته و پیتە کانی، موعجیزه‌ی روون و ئاشکرایان تیدایه! که‌واته بنی هه‌یج گومانیک "رینک‌هوت"ی هه‌ره‌مه‌کی و "هیز"ی کتو‌کویر و "سروش"ی که‌ر و گه‌لجۆ، که هه‌یج ئامانج و تەرازوویه‌کیان له‌ لانی‌یه، ناتوانن له‌ هه‌یج لایه که‌وه ده‌ست له‌م تەرازووه‌ ورده‌ تایه‌تی‌یه

وهربدهن و، خویان لهم رینکویینکی یه ورد و ناوازه یهدا ههلبقورتینن که دانست و بهسیره تیان پیوه دیاره! خو ته گهر به فهرزی مهحالیش گرممانی دهست تیوهردانیان له نارادا بوایه، ئەوا ئاسهواره که ی دهرده کهوت، که چی له هیچ شوینیکدا هیچ جیاوازی و ناتهو او یه که بهرچاو ناکهویت، که ئاسهوار و ئەنجامی حهقمیی ئەو دهست تیوهردانه گرممان کراوه یه!

خالی دووهم:

که بریتی به له دوو مهسهله:

◆ مهسهله یه کهم:

(ئهو جوانی یه ی که لهوپه پری که مالدایه، دهیهوویت جوانی یه که ی خوی بینیت و پیشانی غهیری خۆیشی بدات. ههروه ها ئەو که مالش که لهوپه پری جوانیدایه، دهیهوویت که مالی خوی بینیت و پیشانی کهسانی تریشی بدات).
ئهمهش یه کیکه له دهستوره بنه رته ی و جینگیر بووه کان. وه که له وتی "دههم" دا روون کراوتهوه.

جاله سه ر بناغهی ئەم دهستوره گشتی یه: به دیهینهری وینه کیشی ئەم به دیهاتووانه، که خوی گه وره یه و ئەم کتیبه گه وره یه گه ردوونی داهیناوه، دهیهوویت به زمانی بچوو کترین جوزئی به دیهاتووانه وه تا گه وره ترین کوللی یان، جوانی که مالی خوی به خاوه ن ههستان بناسینیت و له لایان خۆشهویستی بکات و.. بهم کتیبی گه ردوونه رهنگینه و به هه موو لاپه ره و دیر و وشه و پیتیکی ته نانهت به هه موو نوخته یه کیشی: زاتی موقه دده سی خوی بناسینیت و، که مالی به رزی خوی له خاوه ن ههستان تی بگه یه نیت و، جوانی ناوازه ی خوی بۆ ئەوان ده رنجات.

ده سا ئه ی مروقی بی ناگا! ئەم خواوه نده جوان و شکۆمه نده ی که خواوه نی ناوی "الحکیم، الحکم، الحاکم" ه و، له رینی هه موو یه کی که له به دیهاتووانی و بهم شیوه رهنگین و هوکاره زور و ناوازانه خۆیت پی ده ناسینیت و خۆشهویستی ده کات له لات، ئە گه ره به رامبه ر ئەم خۆناساندنه وه تویش به "ئیمان" نه ناسیت و، له به رامبه ر خۆشهویست کردنی خۆیه وه له لات تویش به "په رستن" خۆتی له لا خۆشهویست نه کهیت، چه نده مروقیکی نه زان ده بیت و، چ زیانیککی گه وره له خۆت ده دهیت! که واته وریابه و له و بی ناگایی بهت بیدار به ره وه!

◆ مەسلەى دوو ھەم:

ئەم گەردوونە فراوان و گەورەيەى كە بەدبەھنەرى بەتواناى دانا بە توانست و دانستى خۆى داپەھنەو، ھەر گىز جىنگاى ھاوبەش (شېرك)ى تىدا نايتەو. چونكە ئەوپەرى پىسا لە ھەموو شتىكى گەردووندا ھەيە، كە ئەمەش - وەك ئاشكرايە - بە ھىچ جۇرىك بوار بە "ھاوبەش" نادات! خۆ ئە گەر چەند دەستىكى جياجيا لە بەدبەھنەنى ھەر شتىكدا بەشدار ببوونايە، ئەوا جياوازى و نارىكى لەو شتەدا دەردە كەوت، بە وینەى ئالوزبوونى كاروبارى ولات كە: ئە گەر دوو پادشالە ولاتىكدا و دوو بەرپرس لە شارىكدا و دوو بەرپوئەبەر لە شارۆچكەيە كدا ھەبن! يان وەك ئاسايى ترين كارمەندى ھەر فەرمانگەيەك كە بوار بە دەست تپووردانى ھىچ كەسىك نادات لەو كاروبارانەى كە تايبەتن بە فەرمانبەرى و ئەر كى سەرشانىەو..

ھەموو ئەمانە، بەلگەن لەسەر ئەو ھى كە: "سەربەخۇبى" و "تەنبايى" دوو تايبەتكارىيى بئەرتىي "فەرمانرەوايەتى" ن.

جا ھەر وەك "فەرمانرەوايەتى" داخوازى: "تەنبايى" يە، بە ھەمان جۇر "پىكوپىكى" ش داخوازى: "يە كپوون" ە.

لە كاتىكدا كە سىبەرىكى بى تىن و كز و لاواز و لەناوچووى "فەرمانرەوايەتى" لای ئەم مرۇفە ھەزار و دەستەوسانە، ئاوا بە ھەموو ھىزىكىەو، پى لە دەست تپووردانى غەبرى خۇى بگرىت، دەبى "فەرمانرەوايەتى" راستەقىنە"ى خواو ەندى خواو ەن توانستى رەھا چۆن بىت، كە لە پلەى پەروەردگارىتىي رەھادايە؟ ئايا بەوپەرى ھىزەو ە رووبەرپووى "ھاوبەش" راناو ەستىت و بە توندى دەرى ناكات و دوورى ناخاتەو!

خۆ ئە گەر بە ئەندازەى تەنھا گەردىلەيە كىش گرېمانى خۆ ھەلقورتاندى ھاوبەش ببوايە، ئەوا شتانى ناو گەردوون تىكەلى يە كتر دەبوون و پىكوپىكى و پىكەو ە گونجانى نپوانىشيان نەدەما، ھەر وەك پىسا و تەرازوو كارىيش تىك دەچوون و لاسەنگ دەبوون. لە كاتىك كە دەزانىن ئەم گەردوونە ھىندە بە جوانى و ناوازەبى بەدى ھىنراو ە كە بۇ بەدبەھنەنى تەنھا يەك "تۆو" پىويست بە تواناى دروستكردنى درەختىكى سەربەخۇ دەكات، ھەر وەك بۇ دروستكردنى تەنھا يەك درەختىش پىويست بە توانستىكى ئەوتۆ دەبىت كە سەرجەمى گەردوون بەدى بەھىت!

جا ئە گەر گرېمانى بوونى ھاوبەش لە بەدبەھنەنى سەرجەمى گەردووندا ببوايە، ئەوا دەبوو بەشى دەست تپووردانى ئەو ھاوبەشە - بۇ ئمۇنە - لە بەدبەھنەنى بچوو كترىن

"تۆو" دا دهر بکه‌وتایه (چونکه تۆو نمونه‌یه کی بوختی بوونه‌ورانه). خو ئه‌و کاته‌ش ده‌بوو دوو په‌روه‌دگار تیبی هینده‌گه‌وره که له‌گه‌ردوونی مه‌زندا جییان نایته‌وه، له‌تۆویکی بچوو کدا ته‌نانه‌ت له‌گه‌ردیله‌یه کدا جییان بی‌وایه‌ته‌وه و تیای دا جینگیر بی‌وایه!! دیاره‌ته‌مه‌ش بی‌نرخ‌ترینی مه‌حال و نه‌ندیشه‌به‌تال و نار‌ه‌واکانه‌و، له‌هموو‌شیان زیاتر له‌مه‌نتیق و ژیری‌یه‌وه دوورتره!

ده‌سا تۆش له‌مه‌وه بزانه‌که: "کوفر" و "شیرک" نه‌فسانه‌یه‌کی چه‌نده بی‌نرخن و، چ‌وشه‌یه‌کی ساخته و چ‌درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌کی ده‌ست هه‌لبه‌ستی نامۆ و نه‌شیان. چونکه داخوازی ئه‌وه ده‌بن که ئه‌و خاو‌ه‌ن توانسته‌ره‌هایه‌ی جله‌وی هموو ئاسمانه‌کان و زه‌ویی له‌ده‌ستدایه و نایه‌لیت بترازین و، به‌ته‌رازووی داد‌گه‌ری و پرسی‌ای دانایی خو‌ی به‌پۆه‌یان ده‌بات.. داخوازی ئه‌وه ده‌بن که ئه‌م خاو‌ه‌ن توانسته، له‌به‌دییه‌نیانی ته‌نانه‌ت تۆویکی بچوو کیشدا، ده‌سته‌وسان و بی‌ده‌سته‌لات بیت!

پاشان بیشزانه‌که "ته‌وحید" حق و حه‌قیقه‌تیکی چه‌نده راسته‌و، راستی و دروستی‌یه‌کی چه‌نده داد‌گه‌رانه‌یه! ئه‌مانه‌ بزانه و بلی: "الحمد لله علی‌الایمان".

خال‌ی سی‌ههم:

کرد‌گاری به‌توانا، به‌ناوی "الحکم و الحکیم"ی خو‌ی، هه‌زاران جیهانی پ‌نکوینک و ناوازه‌ی له‌ناوه‌ندی ئه‌م جیهانه‌دا هه‌شار داوه‌و.. ئه‌م مرۆفه‌ش، که له‌همومان زیاتر دانسته‌ئامانجه‌کانی به‌دییه‌نیانی گه‌ردوون له‌خۆدا ده‌نوینیت و ده‌ریانده‌خات، خواوه‌ند پله‌و پایه‌ی هه‌ره‌به‌رزی داوه‌تی و کردوویه‌تی به‌مه‌لبه‌ند و ته‌وره‌ی سه‌رجه‌می ئه‌و جیهانانه، چونکه‌گشت ئه‌و دانست و به‌رژه‌وه‌ندی‌یانه‌ی که له‌جیهانه‌کاندان، هموو‌یان روویان له‌مرۆفه‌.

هه‌روه‌ها ئه‌و به‌دییه‌نه‌ره‌به‌توانایه "رۆزی"شی وه‌ک مه‌لبه‌ند و چه‌قی بازنه‌ی ژیبانی مرۆف لئ‌ی کردووه. ئه‌وه‌تا زۆربه‌ی دانست و ئامانج و به‌رژه‌وه‌ندی و سووده‌کانی ناو جیهانی ئاده‌میزاد روویان له‌رۆزی‌یه‌و به‌و روون ده‌بنه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه، دره‌وشانه‌وه‌کانی ناوی "الحکیم"ی خواوه‌ند، به‌جوانترین و دره‌خشانترین شیوه‌ی، له‌ناوه‌ندی هه‌ست و نه‌سته‌کانی مرۆف و له‌دوو‌تویی تام و چیه‌زه‌کانی رۆزی‌دا ده‌رده‌که‌ون. ته‌نانه‌ت هموو‌یه‌کی له‌وه‌سه‌دان زانستانه‌ی که مرۆف به‌هۆی هه‌سته‌کانیه‌وه دۆزیویه‌ته‌وه و به‌ده‌ستی هیناون، یه‌کی له‌دره‌وشانه‌وه‌کانی ناوی جوانی "الحکم" به‌سه‌ر جوړیک له‌جوړه‌کانی بوونه‌وره‌انه‌وه، به‌خاو‌ه‌ن هه‌ستان ده‌ناسینیت.

بۆ نمونە:

ئەگەر پرسیار لە زانستی "پزیشکی" بکەیت کە:

ئایا ئەم بوونە وەرانه چین؟

لە وەلامدا دەلیت: دەرمانخانە یەکی تابلێی گەورە یە و زۆر بە وردە کاری گشت دەرمانەکانی تێدا ئامادە و پاشە کەوت کراوە.

ئەگەر پرسیار لە زانستی "کیمیاش" بکەیت کە: ئەم گۆی زەوی یە چی یە؟

لە وەلامدا دەلیت: تاقیگە یەکی کەمڵ و رینکوپینک و ناوازی یە.

بەلام زانستی "ماشینسازی" (علم المکائن) لە وەلامدا دەلیت: گۆی زەوی کارگە یەکی هیندە رینکوپینک و تەواوە کە هیچ کەمو کوری یەکی تێدا نایینیت. زانستی "کشتو کال" یە لە وەلامدا دەلیت: باخچە یەکی دنگیر و کێلگە یەکی بە پیتی بەرھەم بە خشی ئەوتۆ یە کە ھەموو جۆرە داھاتە کان و ھەریە کە یان لە کاتی خۆی دا، سەوز دە کات.

زانستی "بازرگانی" ش دەلیت: زەوی پیشانگایەکی گەورە یی بازارگانی و، بازارپنکی لەو پەری پرسیار و جوانی و، خانە یەکی بازارگانی و ھەیا یە کە چاکترین و بە نرختزینی کەرەسە و کالاً دروست کراوە کانی تێدا دانراوە.

زانستی "ژیانسازی" (علم الإعاشة) ش لە وەلامدا دەلیت: ئەم گۆی زەوی یە گەنجینە یەکی مەزنی ئەوتۆ یە کە ھەموو بەش و جۆرە کانی رۆزی تێدا ەمبار کراوە.

زانستی "خۆراکسازی" ش لە وەلامی ئەم پرسیارە دا دەلیت:

زەوی کولاندنگە (مطبخ) یکی پەرورە دگاری و مەنجەلێکی رەحمانی یە، کە سەدان ھەزار خۆراکی بە تام و لەزەتی لە تەنیشتی یە کتردا و بە پرسیارەکی لەو پەری وردی و کاملی تێدا دە کولینریت.

خۆ ئەگەر لە بارە یی زەوی یەو پرسیار لە زانستی "سەربازی" بکەیت، لە وەلامدا دەلیت:

"زەوی" سەربازگە یەکی بە سام و شکۆ ی ئەوتۆ یە کە لە ھەموو بەھاریکدا هیندە سەربازی چە کداری نوێی بۆ رەوانە دە کریت کە ژمارە یان دە گاتە زیاتر لە چوار سەد ھەزار نەتەو یی جیا جیای رۆو ەک و گیانداران و، لە ھەموو شوینیکی رۆوی زەوی دا خێو ەتیان بۆ ھەلە دە دریت. خۆ ھەر چە نە دەش رۆزی و پۆشاک و چەک و تەعلیمات و پشوودانی ھەریەک لەو نەتەوانە لەوانی تر جیا یە، کە چی بە چاکە یی مېھرە بانیی خوای

گهوره و به فهرانیکی خوی که له گهنجینه فراوانه که یه وه دهر چووه، به رینکوپینکی یه کی جوان و رهنگین، کاروباری هموویان به رپوه ده چیت و پیدایستی به کانیشیان به بی لئ تینکچوون و له بیر چوونی هیچ کامیکیان، ناماده ده کرین.

ئه گهر پرسیار له زانستی "کاره با" بکریت و، بوتریت: ئهم جیهانه چی یه؟ ههلبهت ده لیت:

بنمیچی ئهم کۆشکه ناوازه یی گهر دوون به چهنده ها گلۆبی دره خشان ی بی سنوور و تهواو رهنگین و رینکوپینک ئارایشته دراوه. ته نانهت "رپسا" ی ناوازه و "رینکوپینکی" جوان و رهنگینی گهر دوون رینگا نادهن بهو چرا ئاسمانی یه همیشه داگیر ساوانه ی که ههزار جار له زهوی گهوره ترن و "خۆر" له پیشه کیی هموویان وه یه، به قینه وه، یان هاوسهنگی یان کهم بکات، یا خود ئاگر له نیوانیاندا بکهو پته وه ..

ئایا ئهم چرا زۆر و زه به ندانه ی که داگیرسانی به رده و امیان کۆتایی پی نایهت، له چ سه رچاوه یه که وه پرووناکی و وزه ی به رده و امیان بۆ دابین ده کریت؟ بۆچی هاوسهنگی سووتانی به رده و امیان لاسهنگ ناییت؟ له کاتیکدا که هه ر چرایه کی زهیتی بچووک، گهر به همیشه و به رده و امی بایهخی پی نه دریت، کر ده بیته و ده کۆژیته وه!

ده سا پاکوخواینی بۆ ئهو خواوهنده به توانا و دانا و شکۆمهنده ی که به بی رۆن و سووته مهنی^(١) و بی هیچ کۆژانه وه یه ک، ئهم خۆره زه به لاهه ی داگیر ساندوه، که به پی زانستی گهر دووناسی: یه ک ملیۆن جار له زهوی گهوره تره و، یه ک ملیۆن سالیش به سه ر ته مهنی دا تپه رپوه؟!

بیر له مه بکه ره وه و به ئه ندازه ی ژماره ی ئهو چرکانه ی که به سه ر ته مهنی خۆردا تپه رپوه، ته سببحاتی ناوی پهروه دگاری مه زنت بکه و بلتی: "ما شاء الله، تبارک الله، لا إله إلا الله" ..

(١) ئهم خۆره ی که سۆپا و چرای کۆشکی گهر دوونه، گهر لیک بدریته وه که رۆژانه پیوستی به چهنده زهیت و سووته مهنی ده بیته تا کو ئهو پرووناکی یه پهخش بکاته وه، ئهوا به پی لیکدانه وه ی گهر دووناسه کان پیوستی به هینده سووته مهنی ده بیته که قهباره که ی به ئه ندازه ی یه ک ملیۆن بارستانی گۆی زهوی بیته و به قهدهر ههزاران ئه وهنده ی قهباره ی ده ریا کانیش زهیتی بۆ ئهم مه به سه ته پیوسته ده بیته!! ده سا مرموو بیر له گه ره یی ئهو به دیهینه ره به توانا و شکۆمهنده بکه ره وه که به پی هیچ زهیت و سووته مهنی یه ک به همیشه و به رده و امی ئهو سۆپا و چرا دره خشانه داده گیر سینیت و، بیر له فراوانی دانستی ره های توانستی بکه ره وه و، بلتی: به ئه ندازه ی ژماره ی گهر دیله کانی خۆر: سبحان الله .. ما شاء الله .. تبارک الله. (دانه ر)

بئى گومان پيسايه كى له راده به دهر ناوازه و دهراسا و كارامه ههيه كه به سهر ئهم چرا ئاسمانى به دره وشاوانه دا زاله و جلتهوى ئهوانى له ده ستدايه. چاوديرى كردنيشيان هينده به وردى ئه نجام ده دريت كه ته نانهت سهر چاوهى "گهرمى" و مه نجه لى هه لمى ئه و بارستايى به ئاگرينانه، كه له وپه رى گه وره يى و زوريدان، دوزه خيكة هه رگيز گهرمى به كه ي ته و او ناييت و، به تاريكى و بئى هيچ رووناكى يهك ئه و گهرمى به بؤ هه موويان ده نيريت. وهك بلئى مه كينه و سهر چاوهى رووناكى ئه و چرا رووناك و گلۆپه رووناكى به خشانه ي كه له ژماره نايه ن، به هه شتيكى هه ميشه يى بيت نوور و رووناكى يان بؤ بنيريت و، به م چه شنه، داگير ساني ريكويى ئه وان به لى دره وشانه وهى هه ره مه زنى ناوى "الحكم والحكيم" ي خواوه ند، به رده وام داين بيت.

به م جوړه و به قياس بؤ سهر ئهم نموونانه، هه موو يه كيك له و سه دان زانستانه، به وپه رى بئى گوماني، شا به تى ده دن كه:

ئهم گهر دوونه به چه ندين دانايى و به رژه وه ندى جوړاو جوړ و له ناوه ندى ريكويى كامل و بئى كه مو كوورى دا رازينراوه ته وه و، ئه و پيسا ناوازه و دانسته به رزانه ش، كه له دانسته خواهن ئيعجازه گهر دوون گيره وه سهر چاوه يان گرتوه، به پئوانه يه كى بچوو كتر، له بچوو كترين زينده وه و بچوو كترين گهر ديله دا حه شار دراوه و دانراوه.

خؤ ئاشكرا و به لگه نه ويستيشه كه: به دواي يه كدا هاتنى ئامانج و دانست و سووده كان، به ريكويى و جوانى، هه رگيز به بئى: ويست و ئيختيار و نياز و مه به ست نايه ته دى. چونكه هه روهك ئهم كاره ناوازه يه هه رگيز له تواناي "سروشت" و "هؤكاره كان" دا نى به كه ويست و ئيختيار و نياز و هه ستيان تيدا نى به، به هه مان جوړ تواناي ئه وه شيان نى به ده ستى تى و هه ربه دن و خويانى تيدا هه لقبور تين!

كه واته ئه و كه سه چه نده نه قام و نه زانه كه كردگارى خواهن ئيختيار و به ديه ينه رى دانا نانا سبت، يان باوه رى بئى ناهينيت، له كاتيكددا كه ئهم هه موو پيسا ناوازه و دانسته به رز و له ژماره به دهرانه ي ناو هه موو بوونه ورانى گهر دوون به لگه ن له سه رى!

به لئى، ته نها شتيك له م دنيا به دا هه بيت كه نامؤ بيت و سه رسوورمان له مرؤفدا بورووزنينت، برى تى به له ئينكارى كردنى بوونى خواى گه وره! چونكه هه موو جوړه ناوازه و له ژماره به دهره كانى "ريكويى" و.. شيوه به رز و بئى سنووره كانى "دانست" كه له ناو هه موو شتيكى گهر دووندا هه ن، شا به تى راستن له سه ر "پيوستى بوون" و "يه كتايى" خواوه ند.

دەسا ئەو كۆپىرى و نەزانی يە ئەولاتر بچىت كە ئەم پەرورەدگارە دانايە نايىت!
 تەنانەت دەتوانم بلىم: ئەو سۆفستائى يانەش كە لەبەر ئىنكارى كردنى بوونى
 گەردوون بە گەوج و نەفام دانراون، گەلىن لە كافران عاقلترن! چونكە باوەرھىنان بە
 بوونى گەردوون و پاشان ئىنكارى كردنى بەدەھىنەرە كەى - كە خىواى گەورەيە -
 ھەرگىز مومكىن نى يە و بە ھىچ جۆرىك لە ژىرى دا وەرناگىرىت، ئەو سۆفستائى يانەش
 پەىيان بەمە بردبوو، بۆيە لە پىشدا ئىنكارى بوونى گەردوون و ئىنجا ئىنكارى بوونى
 خۆشيان كرد و، وتیان: "ھەرگىز ھىچ شتىك مەوجود نى يە". بەمەش ژىرىيى خۆيان
 لە كارخست. بەلام لەبەر ئەوئەى كە ھەندىك لە ژىرى يەو نرىك بوو بوونەو، ئەوا خۆيان
 رزگار كرد لە چا و "گومرايى" ئەو نەفامى و گەوجى يە لەرادە بەدەرەى كە ئىنكارە
 سەر سەخت و نەفامە كان دەينونىن، ئەوانەى كە نەفامىيى خۆيان لە ژىر پەردەى "ژىرى" دا
 شار دوو تەو!

خالى چوارەم:

ھەر وەك لە وتەى دەھەمدا ئاماژەى بۆ كراو:

گەر ئەندازيارىكى و ھەستا و كارامە و دانا كۆشكىكى مەزنى بىيات نا و، سەدان
 دانايى و سوود و بەرژەو ھەندىيى لە ھەموو يە كىكى بەردە كانى ئەو كۆشكە دا رەچا و كرد،
 ئەوا ھەر كەسىك خاوەنى ھەست و شعور بىت ھەرگىز ئەوئەى بە ئەندىشە دا نايەت كە
 ھەستاي ئەو كۆشكە بنمىچىكى بۆ دروست نەكات كە لە دارمان بىپارىزىت. چونكە ئەم
 چەشنە كارە كۆشكە كە دوو چارى نەمان و، دانست و سوودە كانىشى گرفتارى
 تياچوون دەكات. خۆ ديارە ھىچ خاوەن ھەستىك بە كارى و پارازى نايىت..

يان ئەگەر خاوەن دانستىكى رەھا لە كىشى درەمىك "تۆو"، سەدان تەن سوود و
 دانست و ئامانج دروست بكات و، يەك لە دواى يەك بەدىيان بەيىت و بەرپۆھيان بىيات،
 ئەوا ھىچ مرۆفكى ژىر بە ئەندىشەى دا نايەت كە ئەو كەسە كارى ھەرەمە كى و ئىسرافى
 لى بوو ھىتەو. كە دوو شتى تەواو دژ و پىچەوانەى دانايى رەھاى ئەو خاوەن دانستە
 رەھاين و، بەو پى يە بچىت تەنھا سوودىكى جوزئى و ئامانجىكى بىنرخ و بەرىكى كەم
 بە درەختىكى گەورە و زەبەلاخدا ھەلبواسىت. لە كاتىكدا كە بۆ دروستكردن و
 وەبەرھىنانى ئەو درەختە خەر جى و مەسەرەفكى زۆر دە كىشىت!

بەلى، ھەر وەك مرۆفى ژىر و ھۆشمەند تەسەوورى ھىچ كام لەم دوانە ناكات، بە
 ھەمان جۆر ناشگونجى كەسىك خاوەنى تۆزقالتىك ژىرى بىت تەسەوورى ئەو بەكات كە

"کردگاری دانا" به نههینانی دواروژ و بهریانه کردنی حهشر و قیامت، کاری بیهووده و ههپهههکی و ئیسرافی لئ بینهزیت، له کاتیکدا که سهدان دانست و بهرژه وهندی به گهردنی هه موو شتیکی ناو ئهه گهر دوونه دا هه لواسیوه و، سهدان ئهه کی له ئهستۆ ناوه. تهناهت هه موو درهختیک، به ئهه ندازهی ژماره ی بههه کانی، دانستی له مل کردوه و به قهدهر ژماره ی گوئه کانیشی کارمهندی و ئهه کی پی سپاردوه.. بهئی، ههه رگیز ناگوئجی ختوره ی وا به ئهه ندیشه ی ههچ مرؤقیکی ژیردا بیته که ئهه "دانا شکۆمهنده" گشت ئهه دانست و ئامانج و کارمهندی یانه، به نههینانی دواروژ و بهریانه کردنی قیامت، بههوتینیت!

چونکه ئهه کاره ئهوه ده گهیه نیت که: کۆله واری و دههه سوانیی تهواوه تی بدریته پال (توانستی خاوه ن توانای پهه ها) و.. بیهووده یی و له ناو چوون بخریته ئهستۆی (دانستی نه پهراوه ی خاوه ن دانستی موتهلق) و.. ناشیرینی پهه هاش بو (جوانیی سۆز و بهزه یی خاوه ن میهه ره بانیی پهه ها) بگپریته وه و.. ستهمی موتهلقیش بدریته پال (دادگه ریی تهواوه تی خاوه ن دادگه ریی پهه ها)! واته ئهوه ده گهیه نیت که به تهواوی ئینکاریی ئهه "دانست" و "میهه ره بانئ" و "دادگه ری" یه ئاشکرایه بکریت که له بوونه وه راندا ده بینهزین! خۆ ئهه ههش سهیرترینی شته مه حاله کانه و له هه مووشیان بی نر ختر و به تالژه!

دهه با گوهرایان بین و سهیری "گوهرایی" یه که یان بکه ن. تاکو بزانه چهنده تاریک و پهه له مار و دوو پهشکه، به وینه ی گۆره کانیان که ده چنه ناوی! ئنجا با بیشزانن که رپی ئیمان به دواروژ، وه کو بهه ههشت، جوان و روونا که. تاکو بیگرته بههه ر و بو خویان له سایه ی نیعمه تی ئیماندا بجه وینه وه!

خالی پینجههه: (بریتی یه له دوو مهسه له):

□ مهسه له ی یه کهه:

به دیهینهه ری دانا، به پیی خواستی ناوی "الحکیم" ی خۆی، له هه موو شتیکیدا به دوا ی ناسکترین وینه و کورتترین ری و ئاسانهترین چۆنیتی و سوو دمه نترین شیوه دا ده گهریت. ئهه کاره، به ئاشکرا به لگه یه له سهه ر ئهوه ی که ههچ چه شنه ئیسراف و بیهووده یی یه که له به دیهینانی شتانه نا یه. چونکه ههه رچی شت هه یه سوود و مه بهستی خۆی تیدا په چاو کراوه. جا ههروهه "ئیسراف" پیچه وانه ی خواستی ناوی "الحکیم" ه و له گه ئی دا یه که ناکه ویت، ئهوا "ئیقیتصاد" له گه ئی دا یه که ده که ویت و خواست و دهستوری بنه په تی ئهه ناوه یه.

ده‌سائیه‌ی هه‌له‌خه‌رجی ئیسرافکار! بزانه‌چهنده‌له‌راستی‌دوور‌که‌وتوویتته‌وه‌کاتی
 که‌جی‌به‌جی‌کردنی‌گه‌وره‌ترین‌ده‌ستووری‌گه‌ردوونت‌پشتگوئی‌خستوو‌که‌له‌سه‌ر
 ده‌ست‌پیوه‌گرتن‌بنیات‌نراوه. بیر‌له‌م‌ئایه‌ته‌پیروژه‌بکه‌روه: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا
 تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ٣١) تا‌کو‌مه‌ودای‌ره‌گدا‌کو‌تایی‌ئه‌و‌ده‌ستووره‌گشتی‌و‌فراوانه
 بزائیت‌که‌ئه‌م‌ئایه‌ته‌پیروژه‌رینمایی‌خه‌لکیی‌بۆ‌لا‌ده‌کات.
 □ مه‌سه‌له‌ی‌دوو‌هه‌م:

دروسته‌بو‌ترئ: دوو‌ناوی‌"الحکم" و "الحکیم"ی‌خواوه‌ند، به‌ئاشکرا‌دا‌خوازی
 پیغه‌مبه‌ریتی‌حه‌زرتی‌مه‌مدن ﷺ و‌ده‌بن‌به‌به‌لگه‌له‌سه‌ری!
 به‌ئێ، ماده‌م‌کتیبی‌خواه‌ن‌ئامانج‌و‌واتای‌ره‌وان‌به‌ئاشکرا‌دا‌خوازی‌بوونی
 مامۆستایه‌کی‌کارامه‌یه؛ تا‌کو‌به‌ده‌رس‌بیلێته‌وه‌و‌روونی‌بکاته‌وه.. هه‌روه‌ها‌ماده‌م
 جوانیی‌له‌پاده‌به‌ده‌ریش‌دا‌خوازی‌بوونی‌ئایه‌یه‌که‌تا‌کو‌تیای‌دا‌ده‌ر‌بکه‌و‌یت‌و
 جوانیی‌یه‌که‌ی‌پیشانی‌بینهرانی‌بدات.. هه‌روه‌ها‌وه‌ک‌سنعه‌تی‌ناوازه‌ش‌دا‌وا‌کاری‌ئه‌وه‌یه
 که‌ده‌لال‌و‌ناسینه‌ریکی‌بیئت‌بیناسینیت..

به‌هه‌مان‌جۆر، ده‌بن‌گرۆی‌مرۆفیش‌که‌گوفتاری‌ئه‌و‌کتیبه‌مه‌زنه‌ی‌گه‌ردوونی
 ئاراسته‌کراوه‌که‌هه‌موو‌یه‌کێک‌له‌پیته‌کانی‌سه‌دان‌واتای‌ره‌وان‌و‌دانستی‌وردیان
 له‌خۆ‌گرتوو.. ده‌بن‌له‌ناو‌ئه‌م‌گرۆی‌مرۆفه‌دا:

پیشه‌وایه‌کی‌ته‌وا‌و‌کامل‌و‌مامۆستایه‌کی‌هه‌ره‌گه‌وره‌هه‌بیئت، تا‌کو‌خه‌لکی‌بۆ‌لای
 ئه‌و‌دانسته‌راسته‌قینه‌و‌خاویانه‌رینمایی‌بکات‌که‌له‌و‌کتیبه‌دان‌و، دانسته‌کانی‌ناو
 هه‌موو‌شوینیکی‌ئه‌و‌کتیبه‌یان‌به‌ده‌رس‌پێ‌بلێته‌وه‌و.. بیئت‌به‌هۆی‌ده‌ر‌که‌وتنی‌ئه‌و
 ئامانجه‌په‌روه‌ردگاری‌یان‌یه‌که‌له‌به‌ده‌یه‌نانی‌گه‌ردووندا‌هه‌ن، ته‌نانه‌ت‌هۆی‌هاته‌ندیبی
 ئه‌و‌ئامانجه‌بیئت‌و.. خه‌لکی‌به‌و‌ویست‌و‌ئامانجه‌ی‌به‌ده‌یه‌نه‌ر‌ئاشنا‌بکات‌که‌ده‌یه‌و‌یت
 "که‌مالتی‌سنعه‌تی‌ناوازه" و "جوانیی‌ناوه‌کانی" خۆی‌ده‌ربخات‌و، ئه‌و‌زاته‌ش‌بیئت‌به
 ئایه‌یه‌کی‌ساف‌و‌خاوین‌بۆ‌ده‌رخستنی‌ئه‌و‌که‌ماله‌ناوازه‌و‌جوانیی‌یه‌له‌پاده‌به‌ده‌ره‌ی
 به‌ده‌یه‌نه‌ر.. به‌ناوی‌هه‌موو‌به‌ده‌یه‌توو‌انه‌وه‌به‌ندایه‌تی‌یه‌کی‌فراوان‌له‌به‌رامبه‌ر‌رواله‌ته
 په‌روه‌ردگاری‌یه‌فراوانه‌کانه‌وه‌ئه‌نجام‌بدات‌و، تاسه‌و‌شه‌وق‌له‌ئاسۆی‌سه‌رجه‌م
 و‌شکایی‌و‌ده‌ریاکاندا‌بو‌رووژینیت‌و.. به‌بانگه‌واز‌و، پارانه‌وه‌و، ته‌هللی‌و، ته‌سبیح‌و،
 ته‌قدیسینک‌که‌هه‌موو‌گۆشه‌یه‌کی‌زه‌وی‌و‌ئاسمانه‌کانی‌پێ‌بزرنگیته‌وه، سه‌رنجی‌هه‌موو
 لایه‌ک‌بۆ‌لای‌کردگاری‌مه‌زن‌رابکیشیت‌و.. به‌و‌ده‌رسه‌خاوین‌و‌به‌رز‌و‌رینمایی‌یه

حه کیمانهش که له قورئانی حه کیمه وه دهیانلیتته وه له دهر گای گوئی هه موو که سیکئی ژیر و هۆشمنه ند بدهات و .. بهم قورئانه مه زنه و، له جوانترین و پروونا کترین شیوه دا ئامانجه خوایی یه کانی ئه و کرد گاره "حه کهم" و "حه کیم" ه دهر بجات و .. به ته اوترین و، کاملترین دیدار و پروو به پروو بونه وه پیشوازی له رواله ته کانی: دانست و، جوانی و، شکۆ مهندی بکات که له ئاسۆ کانی گهر دووندا دهر وه وشینه وه ..

بوونی مرقیك که ئەمانه ئهر کی سهرشانی بن، گهلئی پیویسته، ته نانهت گهر دوون چهنده پیویستی به خۆره، ئاوا پیویستیشی به و مرقفهیه!

جا ئه و که سه ی که به جوانترین شیوه ئه و ئهر که گرنگ و کارمه ندی یانه جئی به جئی ده کات، وه که له بهر چاودایه، جگه له پیغه مبه ری خۆشه ویست ﷺ که سی تر نی یه. له بهر ئه وه، ههروه که چون خۆر داخوازی پرووناکی یه و پروونا کیش داخوازی رۆژ گاره، به هه مان جۆر ئه و حیکمه تانهش که له ئاسۆ کانی گهر دوون و گشت لایه کی دا هه ن، داخوازی پیغه مبه ری تیبی هه زه رته ی محمهدن ﷺ.

ئنجاههروه که دره وشانه وه ی هه ره مه زنی ناوی: "الحکیم و الحکیم"، له فراوانترین مه و دای دا، داخوازی پیغه مبه ری تیبی هه زه رته ی محمهد بوو ﷺ .. به هه مان جۆر، زۆر به ی ناوه جوانه کانی تری وه که: "الله، الرحمن، الرحیم، الودود، المنعم، الکریم، الجمیل، الرب" و هاوچه شنیان، له مه زنترین دره وشانه وه یان و دهر وه دانیان به سه ره جه می گهر دووندا و به چه شنیکئی بئی گومان، داخوازی پیغه مبه ری تیبی هه زه رته ی محمهدن ﷺ .

بۆ نمونه:

میهره بانیی فراوان، که دره وشانه وه ی ناوی "الرحیم" ه، به و که سه دهر ده که ویت و ئاشکرا ده بییت که "رحمة للعالمین" ه ..

ههروه ها خۆ خۆ شه ویست کردنی خوایی و خۆناساندنی پهروه ردگاری، که له دره وشانه وه کانی ناوی "الودود" ن، له بهر امبه ر خۆ یانه وه "حبیب رب العالمین" ده بینن و، له و ری یه وه به ئامانجه که یان ده گهن ..

ههروه ها گشت جۆره کانی "جوانی": هه ره له جوانیی زاته وه تا جوانیی ناوه کان و، جوانیی سنعهت و رینکوپینکی و جوانیی دروستکراوان و به دیهاتوووان .. هه موو ئه م جۆرانه ی جوانی، که هه ندیکن له دره وشانه وه کانی ناوی "الجمیل" ی خواوه ند، له ئاوینته ی پیغه مبه ردا ﷺ دهر ده که ون و ده بیترین ..

تەنانهت دره‌وشانه‌وه کانی: گه‌وره‌یی په‌روه‌ردگاری و، زال بوونی ده‌سته‌لاتداریی خواوه‌ند، تەنھا به‌هۆی پێغه‌مبەرئێتی ئەم بانگه‌واز کاره‌مەزنه‌وه، که‌خه‌لکی بۆ لای ده‌سته‌لاتی په‌روه‌ردگاریی بانگ ده‌کات، ده‌ناسرین و ده‌رده‌که‌ون و ته‌سدیق ده‌کرین و ه‌رده‌گیرین.

بەم جۆره‌ی که‌ ئیستا باس کرا، زۆربه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌ به‌لگه‌یه‌کی دره‌خشانن له‌سه‌ر پ‌رساله‌تی ئەحمه‌دی، علی صاحبها الصلاة والسلام.

به‌پوختی:

ماده‌م گه‌ردوون له‌راستی دا‌هه‌یه و ئینکاریی بوونی ناکریت، ئەوا ناشگونجی ئەو شتانه‌ی که‌ به‌وێنه‌ی: ره‌نگه‌کان و، ئارایشت و، رووناکی و، ریکوپیکی و، جۆره‌کانی ژیان و په‌یوه‌ندیی شتانی ناو‌گه‌ردوون و، ئینکاری بکرین، که‌ بریتین له‌حه‌قیقه‌ته‌ به‌رچاوه‌کانی چه‌شنی: دانایی و، چاودیری و، میهره‌بانی و، جوانی و، پ‌رسا و، ته‌رازووکاری و، ئارایشتدان و، راستی‌یه‌کانی تری هاوچه‌شنیان.

جا ماده‌م ناکریت ئینکاریی ئەم سیفه‌ت و کارانه‌ بکریت، ئەوا ناشگونجی ئینکاریی خ‌اوه‌نی ئەو سیفه‌تانه‌ و بکه‌ری ئەو کارانه‌ و خۆری ئەو رووناکی‌بانه‌ بکریت، که‌ زاتی ئەقده‌سی خ‌اوه‌ندی "واجب الوجود" و، دانا و، به‌خشنده‌ و، میهره‌بان و، جوان و، حه‌که‌م و، داد‌گه‌ره‌!

هه‌روه‌ها ناگونجی ئینکاریی ئەو که‌سه‌ش بکریت که‌ هۆ و مایه‌ی ده‌رکه‌وتنی ئەو سیفه‌ت و کارانه‌یه، به‌لکو خ‌ولگه‌ی ده‌رخستنی که‌مالاتیانه. به‌لکو هۆکاری هاتنه‌دیی دره‌وشانه‌وه‌کانیانه، که‌ حه‌زرتی محمه‌دی پێغه‌مبهری خۆشه‌ویست ﷺ و، پ‌یشه‌وای هه‌ره‌گه‌وره‌ و، مامۆستای هه‌ره‌کامل و بانگه‌واز کاری هه‌ره‌مه‌زن و، حه‌لکه‌ری مه‌ته‌لی بوونه‌هران و، ئاوێنه‌ی سه‌مه‌دانیه‌ت و، خۆشه‌ویستی خ‌اوه‌ندی میهره‌بانه.

به‌لێ، هه‌رگیز ئینکاریی پێغه‌مبهرایه‌تی‌یه‌که‌ی ئەم پێغه‌مبهره ﷺ له‌توانادانی‌یه. چونکه‌ دره‌خشانترین رووناکی‌یه‌ له‌م گه‌ردوونه‌دا و، به‌وێنه‌ی دره‌خشانیی رووناکیی جیهانی حه‌قیقه‌ت و نووری راستیی بوونه‌هرانه.

عليه وعلى آله واصحابه الصلاة والسلام، بعدد عاشرات الأيام وذرات الأنام.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ .

سەرنجى چوارەم

تايبەتە بە ناوى:

(الفرد)

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

له دەمى بەندىبونم له بەندىخانەى "ئەسكى شەھر" و له مانگى شەوالدا، سەرنجىكى ورد و ناسكى ئەم ئايەتە پىرۆزە و، پىرسنكىكى پروناكى بە كانى ناوى "الفرد"ى خواى گەورەم لى دەركەوت، كە "ئىسمى ئەزەم"ە، ياخود يە كىكە لە شەش نوورە كانى ئىسمى ئەزەم و، واتاى دوو ناوى جوانى: "الواحد" و "الأحد"ى خواى گەورەشى لەخۆ گرتوو.

والىرەدا بە حەوت "ئاماژە"ى يە كجار كورت ئەو "تەوھىد"ە راستەقىنە يە پروون دە كەينەو كە ئەو درەوشانەو مەزنى ناوى "الفرد"ى خواى گەورە دەرى دەخات: **ئاماژەى يە كەم:**

بەھۆى ئەوھى كە ئىسمى ئەزەمى "الفرد"ى خواى گەورە درەوشانەوھى ھەرە مەزنى خۆى ئاراستەى گشت لايەكى گەردوون كىردوو، ئەو اجى مۆركە ئاشكر اكانى "تەوھىد" و، مۆرە بەر جەستە و پروونە كانى "يە كىتابى" خواى گەورەى لەسەر ھەموو لايەكى سەر جەمى گەردوون و، گشت "جۆر"ىك لە جۆرە كانى ناوى و، يەك بە يەكى "تاك"ە كانى ئەو جۆرانەى ناو گەردوون، نەخشاندوو.

لەبەر ئەوھى "وتەى بىست و دووھەم" و "مەكتوبى سى و سى ھەم" ئەو درەوشانەوھى يەيان بە درىژى باس كىردوو، والىرەدا تەنھا ئاماژە بۆ سى دانە مۆر و سى مۆركى ئەوتۆ دە كەين كە دەبن بە بەلگەى "تەوھىد".

○ مۆرى يە كەم:

درەوشانەوھى ھەرە مەزنى "فەردىيەت"ى خواى گەورە شەقلىكى تايبەتەى "تەوھىد"ى لەسەر روخسارى گەردوون نەخشاندوو، مۆرىكى ئاشكر اكانى "تاكى"ى

خواوه نندیشی لی داوه، به چه شنی که سر جهمی گهر دوونی وهك "کل" یك لی کردووه که هر گیز له تکر دن هله گریت. به راده یك که (ئه گهر که سیک نه توانیت دهستی له هله سو پانندی کاروباری سر جهمی گهر دووندا بییت، هر گیز ناشتوانیت به جور یکی راسته قینه خواوه نی هیچ "بهش" یکی گهر دوون بییت!)
با هم مؤره تایه تی به روون بکهینه وه:

فرموو بۆ خۆت سهرنج له بوونه وه ران بده؛ ده بییت: هموو جوره جیا جیا کانی ناو گهر دوون بهوپه ری محکمی و توندوتولی هاو کاری به کتری ده کهن و، یارمه تی به کدی دهدهن و، هر به شیک له به شه کانی له پیناوی ته واو کردنی ئه رکی ئه وانی تر دا تیده کۆشیت، به چه شنی که ده لئی هموویان پیکه وه شیوه ی چه رخ و جهرو بیچه کانی کار گه به کی ناوازه یان گرتووه ته خۆ.

جا هم پشتگیری به ی که تر و هم یارمه تیدانه ی نیوان به شه کانی گهر دوون و فریا گوزاری و به ده مه وه چوونیان بۆ ئه بجمدانی داخوازی و پیوستی به کانی به کتری، ته نانه ت هم ده ست له ملی به کتر کردن و ئاویته بوونه ی به شه کانی گهر دوون، وای له وه به شانه کردووه که وهك یهك دانه پارچه ی به کگر توویان لی هاتووه؛ له تبوون و لیك جیا کردنه وه هله نا گرن، چه شنی جهسته ی مرؤف که نا کریت ئه ندامه کانی له به کتری جیا بکرینه وه!

له مه وه تی ده گهین که ئه وه که سه ی جلله وی ته نها یهك توخمی هم بوونه وه ره به دهسته وه ده گریت، گهر له راستی دا جلله وی سر جهمی توخمه کانی گهر دوونی به دهسته وه نه بییت، هر گیز ناتوانیت به سه ر ئه وه ته نها توخمه شدا زال بییت!
که واته ئه وه "هاو کاری" و "پشتگیری" و "به ده م به که وه چوون" و "ده ست له ملانی" روون و ئاشکرایانه ی که به سه ر پوخساری گهر دوونه وه ده بیترین، ته نها چه ند مؤر یکی مه زن و چه ند شه قل و مؤرک و ئاسه واریکی ئاشکرا و رووناکی "ته وحید" ن.
○ مؤری دووه هم:

دره وشانه وه ی روشن و ئاشکرای ناوی "الفرد" ی خوا ی گه وه ره، مؤر یکی بریسکا وه ی "ته نیایی" و نیشانه به کی روونی "تاکی" ی خوا وه ندمان له سه ر رووی زه وی، به تایه تی له وه رزی به هاردا، پیشان ده دات. به چه شنی که ده ری ده خات:
ئه وه که سه ی یهك به یه کی هموو زینده وه رانی سه ر رووی زه وی و گشت بارودؤخ و کاروباره کانی ئه وه بوونه وه رانه به ریوه نه بات و هموویان نه بییت و دروستیان نه کات و

له يەك كاتدا ئاگای له هەموویان نەبیت، هەر گیز ناتوانیت له رووی بەدیھێنانەو دەستی له کاروباری هیچ کام لەو بوونەوەراندەدا بێت.

با ئەم مۆرە روون بکەینەو:

سەرنجی ئەم پرایەخە مەزنەیی بەردەمت بدە کە بەسەر رووی زەوی دا پراخراوە و بە دووسەد ھەزار کۆمەڵ و تاقم و جۆری زیندەوەران و رووھەکی زۆر و زەبەندە تانوپۆز کراوە، کە تاك تاكە کانی ئەو جۆرانەش ھێندە زۆرن لە ژمارە نایەن و، بە ھەر ھەموویشیان "ئارایشت" و "شادی"یان بەسەر ئەو پرایەخەیی ژياندا پەخش کردوو کە بە پراپرپی رووی زەوی چنراوە، بە تايبەت لە دەمی بەھاردا..

فەرموو بە وردی سەرنجی بدە و بە بەردەوامی بۆی پراوانە؛ دەبینیت: ھەموو ئەمانە، وێرایی جیاوازیی شیوہ و روخساریان و.. لە یەك نەچوونی کارمەندیی ئەستۆیان و.. جۆراو جۆریی رزق و رۆزی و کۆئەندامە کانیان و.. تیکەڵ بوونیان لە گەڵ یە کترى دا، کە چى ھەموو زیندەوەرێک لەوانە رۆزیی خۆی پین دەگات و، پین ئەوھى لە حسابییشى دا بووینت لە ھەموو شوپنیکەوہ بۆی دیت و، پین ھىچ ھەلە و لەبیر چوون و سەرقال بوون و شلەژان و لى تیکچوونیکیش بە دەستی دەگات. ئەو تە دەبینیت یەك بە یەكى ئەو زیندەوەراندە لە کاتی گونجاودا و بە پین ھىچ جۆرە تە کەللوف و ئەرك بوونیک و پین تیکەڵ بوونی رۆزیی ھىچ کامیان لە گەڵ ئەوانى تردا، گشت پینداویستى یە کانی پین دەدریت، لە کاتیکدا کە ئەو زیندەوەرە لە ناوەندى شەپۆلە کانی ئەم تیکەڵ بوونە مەزن و بوونەوەرە تێھەلکیش بووانەدا تەپاوتل دەدات و، ھەر وەختە بە ئەندیشەى مرۆفیشدا نەبەت! ئەمە ھەر تەنھا لە رووی زەوی دا، با ناوہوى زەوی لەو لاوہ بوەستى کە لە رېئى: رېکوپینکى کانزا و توخمە پین گیانە کانی ناویەوہ، چەندەھا نیشانەى رەنگین و درەخشانی "تەوھید"ى لە خۆی دا ھەشار داوہ!

کەواتە ئەم "کارسازى" و "بەریوہ بردن"ەى کە ھەمیشە لە رووی زەوی دا دەبینریت و، ئەوانەش کە لە ناوہوى دا شار دوونى تەوہ، نیشانەى کى درەخشانی "تەنباى" و مۆرینکى ئاشکرای "تاکی"ى خواى گەورەى. بە پرا دەبەك کە:

ئەو کەسەى لە "تەبوون"ەوہ گشت ئەو بوونەوەراندەى بەدى نەھینايت و لە یەك کاتدا کاروبارى ھەموویان نەسازینیت و بەریوہیان نەبات، ھەر گیز ناتوانیت لە رووی پەروردگارىتى و بەدیھێنانەوہ لە ھىچ کامیکى ئەو بوونەوەراندە خۆی ھەلبقورتینیت! چونکە ئەگەر بەاتایە و دەستى لەوانە وەر بدایە، ئەو ئەو بەریوہ بردنە ھاوسەنگ و

فراوانەى تېڭ دەدا. مەگەر ئەو كارمەندى يە سىروشتى و پىروالتى يەى كە مرۇف بە باشى و پىكوپىكى و بە فەرمانى خىواى گەورە خۇى و، بۇ مەبەستى دەر خىستى ئەو ياسا پەرورە دىگارى يانە، ئەنجامى دەدات.

○ مۇرى سى ھەم: لە پىروخسارى مرۇفدا.

دروشم و مۇرى "تەو حىد" ھىندە ئاشكرايە كە ھەر كەسىڭ سەرنج لە پىروخسار و دەمۇچاوى ھەر مرۇفېڭ بدات، دەبىئىت و ھەستى پى دە كات. چۈنكە:

ھەموو مرۇفېڭ چەندەھا نىشانەى ئەوتۇ لە سەر و سىماى دا دانراوہ كە لە كەسانى ترى جيا دە كاتەوہ. جا ئەگەر كەسىڭ نەتوانىت ئەو نىشانە جودا كەرەوانە لە ھەموو دەمۇچاوپىڭدا دابنىت و ئاگادارى گىشت دەمۇچاوہ كانى پىشىن و دواین نەبىت، ھەر لە ھەزرەتى ئادەمەوہ - دروودى لەسەر بىت - تا قىامەت، ھەر گىز ناتوانىت لە پرووى دروستكردن و بەدپىھىنانەوہ دەست بەپىئىتە پىش تا ئەو نىشانە جودا كەرەوہ يە كجار زۇرانە لە دەمۇچاوہ بچوو كە كەى يەك كەسىشدا دابنىت!

بەئى، ئەو كەسەى كە بەو نىشانە جودا كەرەوانە مۇرى و ھا جيا جيا و نىشانەى ئاوا ئاشكرای لە پىروخسارى مرۇفدا نەخشانندو، دەبى يەك بە يە كى تا كە كانى سەر جەمى مرۇفى لە بەر چاودا بووىت و ھەمووىان لە بازەنى زانىارى ئەودا بن، تاكو ئەو مۇرەى "تەو حىد" لەو پىروخسارەدا بنەخشىئىت! چۈنكە ھەر چەند ئەندامە سەرە كى يە كانى مرۇف و ەك چا و لووت و ئەندامە كانى ترىشى بە پىروالت لە يە كتر دەچن، كەچى ئەگەر لىيان ورد بىتەوہ دەبىئىت ھەر گىز بە تەواوى وە كو يەك دەرناچن، بەھوى نىشانە جودا كەرەوہ كان كە لە ھەمووىاندا دانراون!

جا ھەرەك لە يە كچوونى ئەندامە سەرە كى يە كانى و ەك لووت و چا و لە پىروخسارى سەر جەمى مرۇفە كاندا، بەلگە يە كى گومان پىرى "يە كتايى" بەدپىھىنەرى گىزى مرۇفە، بە ھەمان جۇر، نىشانە جودا كەرەوہ كانى سەر و سىماى ھەمووشىان (كە لەبەر پاراستى مافى ھەموو تاكىكى ناو كۆمەل و، لى تىكەنە چوون و، جيا كىرەنەوہ و، گەلى دانستى تر، لەو پىروخسارانەدا دانراون) بەلگە يە كى ئاشكرايە لەسەر وىستى رەھا و تەواوہ تىبى ئەو تا كە بەدپىھىنەرە و، نىشانە يە كى ناوازە و پروونە بۇ "تەنىايى" يە كەى. چۈنكە:

"ئەو كەسەى نەتوانىت گىشت مرۇف و زىندەوہ ران و پرووہ كە كان، بگرە سەر جەمى گەردوون بەدى بەپىئىت، ديارە ناشتوانىت ئەو نىشانە جودا كەرەوانە لە پىروخسارى ھىچ كەسىڭدا دابنىت!"

ناماژه‌ی دووهم:

"جیهان"ه کانی گشت بوونه‌وره جزراو جزوره کان و، "جۆر"ه هاوچه‌شنه کانیان و، "توخم"ه جیاوازه کانیان، به ته‌واوی له گه‌ل یه کتری‌دا یه کیان گرتووه و ئاویتیه‌ی یه کدی بوون، به چه‌شنی که:

(ئه‌گه‌ر که‌سیک‌خاوه‌نی گشت گه‌ردوون نه‌ییت، هه‌رگیز ناتوانیت به ته‌واوی و راستی ده‌ست له کاروباری یه‌ک "جۆر" یان یه‌ک "توخم"ی ناو ئه‌م گه‌ردوونه وه‌ربدات).

چونکه ئه‌و نووره‌ی ته‌وحید که له ناوی "الفرد"ی خوا‌ی گه‌وره‌وه دره‌وشاوه‌ته‌وه، سه‌رجه‌می گه‌ردوونی رووناک کردووه‌ته‌وه و، له یه‌ک پارچه‌ی یه‌ک‌گرتوودا گشت به‌شه‌کانی په‌یوه‌سته‌ی یه‌کتری کردووه و، وای له هه‌موو به‌ش و گۆشه و سووچینکی گه‌ردوون کردووه که ئه‌و یه‌کتایی یه‌ر‌ابگه‌یه‌نیت.

بۆ نمونه: هه‌روه‌ک یه‌کبوونی ئه‌و خۆره‌ی که ئه‌م بوونه‌وره‌انه رووناک ده‌کاته‌وه، به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که: هه‌موو ئه‌و بوونه‌وره‌انه مولکی یه‌ک که‌سن..

به هه‌مان جۆر:

یه‌کبوونی ئه‌و هه‌وایه‌ی که بۆ خزمه‌تی زینده‌وه‌ران تێده‌کۆشیت و یه‌کبوونی ئه‌و ئاگره‌ی که بۆ دابین کردنی پێداویستی گشتیان داده‌گیرسیت و..

یه‌کبوونی ئه‌و هه‌وره‌ی که ئاودیریی زه‌وی ده‌کات و..

یه‌کبوونی ئه‌و بارانه‌ی که فریای گشت زینده‌وه‌ران ده‌که‌ویت و..

په‌رش و بلاویی زۆربه‌ی زینده‌وه‌ره‌ رووه‌کی و ئاژه‌لی یه‌کان به سه‌ربه‌ستی له سه‌رجه‌می رووی زه‌وی‌دا، هاو‌ده‌م له گه‌ل: یه‌کبوونی جۆره‌کانیان و شوینی نیشه‌جی بوونیان..

هه‌موو ئه‌مانه، چه‌ند ناماژه‌یه‌کی گومان نه‌هیلن و، چه‌ند شایه‌تیکی راستگۆن له سه‌ر ئه‌وه‌ی که: ئه‌و بوونه‌وره‌انه و شوین و نشینگه‌کانیشیان، مولکی ته‌نها یه‌ک که‌سی "تاک" و "ته‌نیا"ن.

جا به‌م پێوره‌ و له‌به‌ر تیشکی رووناکیی ئه‌مه‌ی باس‌مان کرد، ده‌بینین که: تیکه‌لی و په‌یوه‌سته‌یی توندوتۆلی "جۆر"ه جو‌دا و جیاوازه‌کانی بوونه‌وره‌ان له گه‌ل یه‌کتری‌دا، وای له هه‌موویان کردووه که وه‌ک "کُل"یک و ابن؛ هه‌رگیز له رووی به‌دییه‌نانه‌وه له‌تبوون و دابه‌شکردن هه‌لنه‌گرن.

كەواتە ئەو كەسەى نەتوانىت فەرمانى خۆى بەسەر گشت گەردووندا بسەپنىت و جى بەجى بىكات پىيان، ھەرگىز لە رووى بەدپهينان و پەروەردگار تىشەو نەتوانىت ھىچ شتىك ملكەچى پەروەردگار تىتى خۆى بىكات، با ئەو شتە گەردىلەيەك يان لەویش بچوو كتر بىت!

ناماژەى سى ھەم:

بەھۆى درەوشانەو ھى ناوى ھەرە مەزنى "الفرد" ھى خواى گەورەو، سەر جەمى گەردوون وەك چەند نامەيەكى صەمەدانى و نووسراوى پەروەردگار بى دەست لە ملان و ئاوتەى يە كترى يان لى ھاتوو، كە ھەموو يە كىك لەو نامانە پەرن لە نىشانە كانى "يەكتابى" و مۆرە كانى "تەوھىد" و، بە ئەندازەى ژمارەى وشە كانى شىيان ئاسەوار و مۆرەكى "تەنبايى" يان لەسەر دانراو، تەنانت ھەموو يە كىك لەو وشانە بە راشكاوى و زمانىكى پارا و "يەكتابى" نووسەرە كەيان رادە گەيەنن. چونكە ھەر وەك "مۆر" يان "ئىمزا" ھى سەر ھەر نامەيەك بەلگە و ناسىنەرى نووسەرە كەيتى، بە ھەمان جۆر، گشت گۆل و، بەر و، گۆوگيا و، ئازەل و، درەختىكىش وەك مۆر و تەمغەى "صەمەدانىيەت" ھى خواوەند وان لە شوپنە كانى خۆياندا، كە ھەر يەك لەو شوپنە پەرخسارى نامەيە كيان گرتوو تە خۆيان و، لەم رىيەو نووسەرە كەيان بە بىنەران و خۆينەران دەناسىن.

بۆ ئمونه: ھەر گۆلىكى زەرد لە ھەر باخچەيە كدا بىت، وەك مۆرىك وايە، بە روونى: وپنە كىش و داھىنەرى باخچە كەيمان پى دەناسىن. كەواتە ئەو كەسەى خواوەنى ئەو مۆرە (واتە ئەو گۆلە) بىت، ھەر ئەويشە كە خواوەنى جۆرە ھاوچەشنە كانى ترى ئەو گۆلەيە لە سەرانسەرى رووى زەوى دا بە گشتى و، بەلگەى ئەویشە كە ئەو باخچەيە نووسىنى ئەو.

واتە ھەموو شتىك سەر جەمى شتانى تر دەداتە پال بەدپهينەريان و، ئاماژە بۆ درەوشانەو يەكى روون و مەزنى "يەكتابى" ئەو بەدپهينەرە دەكات!

ناماژەى چوارەم:

بەشە زۆر و زەبەندە كانى "پەيامە كانى نوور" بە چەندەھا بەلگەى جۆراو جۆر روونيان كەردووتەو كە: وپراى ئەو ھى: درەوشانەو ھى ھەرە مەزنى ناوى "الفرد" ھى خواى گەورە وەك خۆرى ئاسمان ئاشكرا و لەبەر چاوە، لە ھەمان كاتدا تارادەى ئاسانىي رەھا لە ناخى مرۆفیشدا پەسەند كراو، و، ژىرى و مەنتىق ھەتارادەى واجب بوون و بەداهەت، پىيان رەوايە.. بە پىچەوانەشەو "شىرك" (واتە بوونى ھاوبەش بۆ

به ديهينەر، يان بووني چهنده به ديهينەرنیک بۆ گهر دوون) که دژی ئەو درهوشانەوه هەرە مەزنەه ی ناوی "الفرد"ی خوا ی گهوره یه، کارنیکه له و پەری دژواری و ئالتۆزی دایه و، به یه کجاره کی پینچەوانه ی مه نتیقه و، تا مه و دای مه حالی و نه گونجاویش له ژیری مرۆشه وه دووره.

والیرە دا تهنه ا "سئی خال" لهو به لگه زۆرانه دههینین و، درنژه ی باسه که به په یامه کانی تر ده سپیرین.

● خالی یه کهم:

به کورتی له "کۆتایی وتە ی دههم" و "وتە ی بیست و نۆهه م" داو، به درنژیش له "مه کتووبی بیستم" دا، به چهنده ها به لگه ی گومان بر، چه سپاندمان که: سه باره ت به توانستی ره های خواوهندی تاک و تهنیاوه، به ديهينانی "مه زنتین" و "بچوو کترین" قه باره وه کویه ک ئاسانه. ئەوه تا خواوهند به ئەندازه ی ئاسانی دروستکردنی یه ک دانه گول، به هاری فراوانیش دروست ده کات و.. وه ک له پیش چاودایه، هه موو به هاریکیش به و پەری ئاسانی هه زاران نمونه ی حه شر و نه شر پیش چاو ده خات و.. ئەوه نده ی ئاسانی بایه خ پیدان و چاودیری کردنی بۆ یه ک دانه میوه ی بچووک، چاودیری دره ختیکی زه به لاحتی ده کات.

جا ئە گهر بایه خ پیدان و دروستکردنی هه ر کام له وانە ی باس کران، کاری هۆکاره جزراو جزره کان بوايه، ئەوا به ديهينانی یه ک دانه گول به ئەندازه ی گهرو گرتە کانی به ديهينانی به هاریکی فراوان و.. دروستکردنی یه ک دانه به ریش هینه ی سه ختی و دژواری دروستکردنی دره ختیکی بالا بهرز، گهرو گرتی ده هاته ری!

به لئی، ئە گهر دابین کردنی ئازوو قه و ته قه مه نی یه کانی سه رجه می سوپا به فه رمانیکی یه ک پیشه و او له یه ک سه رچاوه وه ئەنجام بدریت، ئەوا به ئەندازه ی دابین کردنی پیداو یستی یه کانی یه ک دانه سه رباز کاره که ئاسان ده ییت.. به لام گهر یه ک به یه کی سه ربازه کانی سوپا ئەو پیداو یستی یانه یان له چهنده ها کار گه ی جیا جیا وه ربگرن و فه رمانیشیان له چهنده به ریوه به رایه تی و فه رمانده به کی جزراو جزوری زۆره وه بۆ ده ربچیت، ئەوا کاره که پینچەوانه ده یته وه و ده ییت به کارنیک دژواری سه رتا پا گهرو گرت و تهنانه ت مه حالیش! چونکه ئەو کاته هه موو یه کی ک له سه ربازه کان به ئەندازه ی پیداو یستی سه رجه می سوپا، پئو یستی به کار گه ده ییت تا ئەو داخوازی و پیداو یستی یانه ی بۆ فه راهه م به یئریت!

جا هەر وەك بەم جۆرە ی كه بینیمان و لە ریتی "یە كبوون" هەو ئەنجامدانی ئەم كارە ئاسان دەبێت و، گەر بيشدریته پال "زۆری" گێرو گرتی سەختی دیتە پيش.. بە هەمان شیوە، گەر مەسەلە ی "بەدیھینان" بدریته پال خواوەندی "تاك" و "تەنیا" ئەوا بە ئەندازە ی ئاسانی بەدیھینانی یەك تاك (فرد) بەدیھینانی گشت دانە و تاكە لە سنوور بەدەرە كانی یەك جۆر (نوع) ئاسان دەبێت^(١)، بەلام گەر ئەم كارە بە هۆكارە كان بسپێرریت، ئەوا بەدیھینانی یەك "تاك" هیندە ی بەدیھینانی "جۆر" یكى زۆر و بەربلاو سەختی و گێرو گرتی دیتە پری!

بەلێ، "تاكی" و "تەنیا یی" هەموو شوینیکی ئەم گەردوونە بە زاتی خواوەندی تاك و تەنیاوە پەيوەست دەكەن، ئنجا ئەم نيسبەت و پەيوەندی یەش بۆ ئەو شتە دەبێت بە "هیز" یكى بى سنووری ئەوتۆ كه بتوانیت بەهۆیەوە كاری گەورە گەورە راپەڕینیت و، ئەنجامی وەها مەزنیش بەر هەم بەینیت كه هەزاران جار لە توانای خۆی زیاتر بێت. بەلام گەر هەر شتیك پالتی بە خواوەنی ئەو هیزە مەزنەوە نەدا بێت و نيسبەت و پەيوەندی لە گەلدا نەبەستبیت، هەر تەنھا هیندە كاری لێ دەو شیتەوە كه هیزە یەكجار كەمو كوو رە كە ی خۆی توانای بەسەری دا بشكیت و، ئاكامە كانی ئەو كارە شى بە هەمان رێژە كەم و بچووك دەبنەوە.

بۆ نمونە: ئەو كەسە ی بە سیفەتی "سەربازی" پەيوەندی بە فەرماندە یە كى مەزنەوە كرد بێت و پالتی پێوە دا بێت، ئەو پەيوەندی و نيسبەت و پال پێوە دانە ی بۆ دەبێت بە هیز یكى پشتگێر و پالپشتیكى نەبراو. چونكە ئەو كاتە ناچار نا بێت كەرەسە و تیشوو و تەقە مەنى یە كانی بە كۆلى خۆی هەلبگريت. (بەلكو ئەو كەرتانە ی سوپا كە ئەم كارە بیان خراوە تە ئەستۆ، بۆی هەلدا گرن). لەبەر ئەو، كاتی وا هەیه ئەم سەربازە بەهیز و ماندوو نەبوو، دەتوانیت بەهزی ئەو هیز و پالپشتە ی پالتی پێوە داو، فەرماندە ی سوپا یە كى تێكشكاوی دوژمن و هەزاران كەسى تریش لەو سوپا یە بە "دیل" بگريت. با ئەم لە شوینی خۆشى دا لە سەربازێك زیاتر هیچی تر نەبیت!

(١) بۆ روونبوونەو ی واتای ئەم زاراوانە، پێویستە بزانیین كه: هەموو زیندەوەرە ئان بە یەك رە گەز (جنس) دادەنرین، بەلام ئەم رە گەزەش بەسەر چەند جۆر (نوع) یكدا دا بەش دەبن، وەك: مرزف و، بالندە و، خشۆك و... هتد. ئنجا هەر یەك لەم جۆرانەش لە چەند تاك (فرد) یك پینكها توون. كەواتە: ئازاد و، نەوزاد و، شیرزاد و... هتد، چەند "تاك" یكى "جۆر" ی مرزفن، كە ئەویش لە "رە گەز" ی زیندەوەرە ئان. وەك لە زانستی مەتیفدا ئەم و اتا و زاراوانە روون كراو نەتەو، كه دانەر لەو رەهەندەوە ئەم چەشنە پۆلینانە دەكات. (وەر گێر)

به لآم ئهو كه سهى كه له جهنگدا سيفه تى "سهربازى" ى نه بىت و نه رۆش بىته ناو ريزه كانى سوپاوه، ناچاره ههر به كۆلى خۆى تفاق و تهقه مهنى به كانى ههلبگرىت. ئنجا ههر چهنده ئازا و لىهاتووش بىت، هيشتا ههر ناتوانىت بهو هيزه تايه تى بهى خۆى بهرهنگارى سوپاى دوژمن - مه گهر چهند كه سىكى كه ميان - بىته وه. له وانه شه ههر تهنا ماوه به كى كه م لهو جهنگه و له بهردهم دوژمندا بهرگرى پى بكرىت و بتوانىت خۆى رابگرىت.

ئا لىروه ده رده كه وىت: هيزى پهيوه ندى بوون و پال پىوه دان، كه له "تاك" و "ته نياى" دا ههن، و له ميوو له به كى بچووك ده كهن كه بتوانىت فیرعه ونىكى سهر سهخت له ناوببات و.. ميشو و له به كى له ر و لاواز نه مرو و دىكى سته مكار بكوژىت و.. مىكرو بىكى ئاساى و ساكارىش زالمىكى تاوانكار له ناوبه رىت، به چه شنى "تۆ" ى بچووك، كه به ناوى ئهو پهيوه ندى به و، به هۆى نه نى ئهو پال پىوه دان هوه، دره ختىكى سنه و به رى بهرز و زه به لاج له سه ر پشتى خۆى هه لده گرىت!

به لى، فه رماندهى مهن و ئازا و جوامىر، له پىناوى رزگار كردن و فرىا گوزارى به ك سهربازى سوپا كه ى دا، كه دوو چارى گىرو گرت بو وىت، سه رجه مى سه ربازه كانى سوپا به هاناى ئهو به ك دانه سه ربازه وه ده بات. خۆ ئهو سه ربازه شه كه به مه ده زانىت، هه ست ده كات هىنده وره ى به رزه وه ك سوپا به كى ته و او پشتى گر بىت و هيزى پى به خشىت و وره ى زياد بكات. به راده به ك كه ده توانىت به ناوى فه رمانده كه به وه كارى گه و ره و نا ئاساى راپه ر پىت.

خوا وه ندى مهنىش - والله المثل الأعلى - له بهر ئه وه ى "تاك" و "ته نيا" به، ئه و هه ر گىز پى وىستى به غه ىرى خۆى نى به. خۆ ئه گه ر له هه ر لايه كدا گرمانى پى وىست بوونى غه ىرى ئهو بكرىت، ئه و هه ر ئه و خوا وه نده خۆى گشت بو و نه وه ران ده خاته گه ر بۆ پشت گىرى و فرىا كه و تنى ئهو ته نها شته و، سه رجه مى گه ر دوونى له پىناودا كۆ ده كاته وه.

به م جزره، هه موو شتىكى ناو ئه م دنيا به پال بهو هيزه مهنه وه ده داته وه كه جله وى سه رجه مى گه ر دوونى به ده سته و، هيز و تواناش هه ر ته نها لهو هيزه ره ها به ى خوا وه ندى "تاك" ى "ته نيا" وه رده گرىت. كه واته ئه گه ر "تاك" و "ته نياى" له گۆر پى دا نه بو به، ئه و هه ر چى شتى ناو بو و نه وه ر هه ن ئهو هيزه مهنه بىان له كىس ده چوو و، ده كه و تنه ناو چالى عه ده مه وه و، گشت ئه نجامه كانى شىان له ده ست ده دا.

ئەو ئاکامە یە کجار مەزنانە ی کە بە روالەت دەیانینیت لە چەندین شتی ساکاری کەم نرخەو پەیدا دەبن، لە راستی دا وەك رابەر وان دەستمان دەگرن و، بە روونی و بەلگەنویستی بۆ لای "فەردیەت" و "ئەحەدیەت" ی خواوەند پێنماییمان دەکن. چونکە ئەگەر ئەم "تاک" و "تەنیا" یە نەبایە، گشت ئەنجام و بەروبوومەکانی هەموو شتێک دەترنجانە هیژە تاییەتی و ماددە کز و لاوازه کە ی خۆیان و، بەو رێژە بەچووک دەبوونەو، تەنانەت هەر نەشەمان.

زۆر و زەبەندەیی شتانی بەنرخ و وەك سەوزە و میوەجات و هاوچەشنیان لە بەردەستماندا، تەنها هی نەینیی "یەکتایی" و "پەیوەندی بوونیان" بەو خواوەندە "تاک" و "تەنیا" یە و، ئەنجامی جەمکردنی گشت هیژەکانی ناو گەردوونە بۆ بەدیھێنایان. دەنا ئەگەر "فەردیەت" نەبایە، ئەو کالەك و هەنارە ی ئیستا بە چەند درەمیکی کەم دەستمان دەکەون، گەر هەزاران درەمیشتان بەدایە هیشتا هەر دەستمان نەدە کەوتن. کەواتە هەرچی: ساکاری و، ئاسانی و، هەرزانی و، دەستکەوتن لە شتاندا دەبیسرن، تەنها ئەنجامی ئەو "یەکتایی" یە و شایەتی لەسەر "فەردیەت" ی خواوەند دەدەن.

● خالی دووهم:

بوونەوران بە دوو شیوە بەدی دەھێرن و پەیدا دەبن: یە کەم: بەدیھێنان لە نەبوونەو، کە بە: "دروستکردن و بەدیھێنان" (الخلق والإبداع) ناو دەبریت.

دووهم: بنیاتنان و پیکهێنایان لە بوونەوران ئامادە و حازری و، بەخشینی "بوون" پێیان لەم رێیەو. واتە بە: "پیکهێنان و بنیاتنان" (الترکیب والإنشاء).

جا ئەگەر لە گۆشە ی نەینیی "تەنیا" و درەوشانەو ی "یەکتایی" یەو سەیری بوونەوران بکەین، دەبینین بەدیھێنایان تا رادە ی پێوست و بەداهەت کارێکی سووک و ئاسان دەبیت. بەلام گەر بەدیھێنان و دروستکردن بە "یەکتایی" و "تەنیا" نەسپیریت، ئەوا کاروبارە کان بە تەواوی دەئالۆزین و تیکەلی یە کتری دەبن و چەندەها شتی لە ژیری بەدەر و دوور لە مەنتیق تا رادە ی مەحالی و نەگونجای دینە پیش.

خۆ مادەم ئیمە دەبینین هەموو بوونەوران بێ هیچ چەشنە سەختی و گێروگرتێک و بە تەواوترین شیوە و چۆنیتی دینە "بوون" و بەدی دەھێرن، ئەوا درەوشانەو ی "فەردیەت" بە ئاشکرای و بەلگەنویستی دەردە کەوێت و، بۆمان روون دەبیتەو کە: هەرچی شتی ناو ئەم گەردوونە هەبە داھێنان و بەدیھاتووی خواوەندی بەخشندە ی شکۆمەندی تاک و تەنیا.

به‌ئى، ئە گەر مەسەلەى بەدبەھىيان بەدرىتە پال خواوہندى "فەرد"ى "تاك و تەنيا" ئەوا بە توانستى رەھا و مەزنى خۆى كە ئاسەوارە كانى لە بەرچاودايە ھەموو شتەك (بەوپەرى ئاسانى و لە ماوہى چاوتروو كاندنەكدا) لە "نەبوون" دروست دەكات و لە زانىارىي رەھا و گشتگير (محيط)ى خۆى دا چەندىن نەخشە و پلان و ئەندازەى چەشنى قالبي مەعنەوى و غەيبى، بۆ دروستبوونى ئەو شتەى دەبەوت بەدىي بەھنيت، ديارى دەكات. چونكە ھەموو شتەك لە زانستى خواى گەورەدا نەخشە و پلانى بۆ دەستىشان كراوہ:

﴿وَكُلِّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ (الرعد: ۸).

جا ھەر وەك سەربازە گوئى رايەلە كانى سوپايە كى رېكويىك و بە فەرمانى فەرماندە كەيان و بەپي ئەو پلان و نەخشەيەى فەرماندە لە زانىارىي خۆى دا كيشاويەتى، لە شوين و سەنگەرە كانياندا دادەمەزرين.. ئەو گەردىلانەش كە سەر جەم گوئى رايەلى فەرمانە كانى خواوہندن، بە ھەمان جۆرن؛ چونكە بەوپەرى ئاسانى و لە رپى توانستى پەرورەدگارە بەرەو جىگاكانى خۆيان دەدرينەبەر و پاريز گارىي شوينە كانيشيان دە كەن، بەپي ئەو شيوہ و نەخشەيەى كە لە ئاوينەى زانستى ئەزەلىي خواى گەورەدا ھەيە. تەنانەت ئە گەر پيويست بكات گەردىلە كان لە چەندەھا شويني جياجياوہ كۆبكرينەوہ، ئەوا كۆ كۆرەنەوہى ئەو گەردىلانە (كە پەيوەست و پابەندى ياساى زانستى گشتگيرى خواوہندن و، پەيوەندىيە كى توندوتۆليان بە دەستوورە كانى توانستى خواى گەورەوہ ھەيە) ئەو ھەندە كارىكى ئاسان دەيىت كە كئومت وەك سەربازە گوئى رايەلە كانى سوپايە كى رېكويىك خۆيان دەنوینن و، بەخىرايى و بەپي ئەو ياسايە و ملكە چ بوونيان بۆ توانستى رەھاى خواى گەورە، دەپۆن و جىنى خۆيان دەگرن، بەپي نەخشە و پلانى ئەو قالبە "زانستى" و ئەندازە "قەدەرى"يەى زانستى خواوہند كە گشت لايە كى "بوون"ى ئەو شتەيان گرتوہ تەوہ..

واتە: ھەر وەك چۆن لە وينە فۆتۆگرافىيە كاندا وينە ميسالىيە كەى ناو ئاوينە كە بۆ سەر كاغەزىكى تايبەتى و ھەستيارى كاميرا كە دەگويزریتەوہ و لەوئى دا دەردە كەوئت و جىگير دەيىت و بوونى دەرە كىيى ھەست پىكراو دەكاتەبەر.. ھەر وەھا وەك چۆن نووسىنى نەينى و نەينراوى سەر كاغەزىك، كە بە ماددەيە كى تايبەتى نووسرايىتەوہ، تەنھا بەوہى كە ماددەيە كى كيميائى ترى بەسەردا بەھنريت، ئەو نووسىنە پەنھانە دەردە كەوئت و دەبينريت و دەخويندريتەوہ..

ههروهك ئەمانه وان، وینه و شیوه‌ی هه‌موو بوونه‌وه‌ران و.. ماهیه‌تی سه‌رجه‌می شتانی، له‌ناو ئاوینه‌ی "زانست"ی خواوه‌ندی تاك و ته‌نیادا، به‌هه‌مان جوړن؛ چونكه "توانست"ی خوایی به‌وپه‌ری ئاسانی بوونی هه‌ست پینكراوی ده‌ره‌کی یان پینك ده‌به‌خشیت و، له‌م رپئیه‌وه‌ دینه‌ جیهانی بینراو (عالم الشهاده) پاش ئه‌وه‌ی كه‌ زووتر له‌ جیهانی واتا و په‌نهان (عالم الغیب) دا بوون و، له‌ به‌ر چاودا ده‌ر نه‌ده‌ كه‌وتن.

به‌لام ئە‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ی "به‌دییه‌نیان" بۆ خوای گه‌وره‌ی تاك و ته‌نیا نه‌گه‌یتریته‌وه، ده‌بی بۆ دروستکردن و به‌دییه‌نیانی ته‌نها یه‌ك "میش" پێوانه‌ و پشکینی سه‌رجه‌می پرووی زه‌وی و شه‌ن و كه‌و کردن و له‌ بیژنگدانی گشت توخم و گه‌ردیله‌ کانی ناوی بکریت بۆ مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌نیانی "بوون" یکی دیاری کراو بۆ ئه‌و ته‌نها می‌شه. پاشان ده‌بی ئه‌و توخمانه‌ به‌ ته‌رازوویه‌کی یه‌كجار ورد و هه‌ستیار و سه‌رنه‌كه‌ر بکیشترین، تاكو هه‌موو یه‌كێك له‌ گه‌ردیله‌ کانی جه‌سته‌ی ئه‌و می‌شه‌ له‌ شوینی تایبه‌تی و له‌بار و شیای خۆی دا و به‌پێی چه‌ندین قالیی "ماددی"ی هینده‌ زۆری به‌ ئە‌ندازه‌ی ژماره‌ی ئە‌ندام و کۆئه‌ندامه‌ ورد و بچوو كه‌ کانی، دابنریت.. هیشتا به‌مانه‌ کاره‌ كه‌ ته‌واو ناییت؛ چونكه‌ جگه‌ له‌مانه‌ش ده‌بی هه‌ست و نه‌سته‌ رۆحی یه‌ نیان و ناسکه‌ کان و لایه‌نه‌ مه‌عنه‌وی یه‌ کانی له‌ جیهانه‌ مه‌عنه‌وی و رۆحی یه‌ کانه‌وه‌ بۆ به‌یترین، دوا ی پێوانه‌ و کیشانه‌ کردنیان به‌وپه‌ری ورده‌ کاری و به‌ گۆیه‌ی داخوازی و پێداویستی به‌ کانی ئه‌و می‌شه!!

ئایا ئیتر دروستکردنی ته‌نها یه‌ك میش، له‌م رپئیه‌وه، کاریکی دژوار و نه‌گۆنجاو نی‌یه؟ ئایا به‌ ئە‌ندازه‌ی به‌دییه‌نیانی سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌ران گه‌روگرفت و مه‌حالی یه‌ك له‌ناو یه‌ك و یه‌ك له‌ دوا یه‌کی لێ ناوه‌شیته‌وه؟!

له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ كه‌: هه‌موو ئه‌هلی "ئیمان" و "زانست" له‌وا به‌دا یه‌کیان گرتوو كه‌: ته‌نها خواوه‌ندی به‌دییه‌نهری "تاك و ته‌نیا" شتان له‌ نه‌بوونه‌وه‌ به‌دی ده‌هینیت. چونكه‌ ئە‌گه‌ر ئە‌م کاره‌ له‌ ئە‌ستۆی "هۆکاره‌کان" و "سروشت" بنرایه، ده‌بوو بۆ به‌دییه‌نیانی "یه‌ك شت" مادده‌ کانی به‌دییه‌تی له‌ زۆربه‌ی شتانی ناو گه‌ردووندا کۆ بکرا نا یه‌ته‌وه!

● خالی سی‌ههم:

له‌ چه‌نده‌ها په‌یامدا چه‌ندین نموونه‌ی زۆرمان هیناوه‌ته‌وه‌ كه‌ هه‌ر هه‌موویان ئاماژه‌ ده‌كه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی كه‌: گه‌یترانه‌وه‌ی "به‌دییه‌نیان" بۆ خوای "تاك و ته‌نیا" کاریك ده‌كات دروستکردن و به‌دییه‌نیانی هه‌موو شتان وه‌ك به‌دییه‌نیانی یه‌ك دانه‌ شت ئاسان ییت. به‌

پنجهوانه شهوه ته گهر "به ديهينان" بدرېته پال "سروشست" و "هؤكاره كان" تهوا هينده گيرو گرفت دېنه پيش كه دروسحکردن و به ديهينانی يهك دانه شت به ئەندازه ی به ديهينانی هه موو شتان سهخت و مه حال ده بئيت.

ليړه دا ته نها سې دانه لهو نموونانه ده خهينه روو:
نمونه ی يه كه م:

ته گهر به رپوه بردنی "هه زار" سه رباز به "يهك" ته فسره بسپيررئيت و، له ولاشه وه به رپوه بردنی "يهك" سه رباز بخريته ته ستوی "ده" ته فسره وه، تهوا به رپوه بردنی ته م يهك سه ربازه ده ته وه نده ی به رپوه بردنی تهو له شکره ی حاله تی يه كه م سهختی و گيرو گرفتنی دېته رئ..

چونكه بئ هيج گومانئك فهرمانده زوره كانی حاله تی دوو هه م دژايه تی يه كتری ده كه ن و فهرمانه كانيان بؤ تهو سه ربازه، جؤراو جؤر و پنجهوانه ی يه كدی ده بن. دياره سه ربازه كهش له نيوان مشتومر و قاله ی سه ر کرده و فهرمانده كانی دا ده تاسئيت و، گرفتاری حه په سان ده بئيت و، حه وانوه ی له كيس ده چئيت. به پنجهوانه ی حاله تی يه كه موه؛ تهو تا كاری تهو يهك ته فسره هينده ئاسانه كه به ئەندازه ی ئاسانی به رپوه بردنی يهك دانه سه رباز تهو له شکره زه بنده يه به رپوه ده بات و، هه ر نه خشه و پلانئكيش دابريؤئيت بهو په رې ئاسانی جئ به جئې ده كات. ده بئې بيشزانين كه: ته م ئه بجامه مه زنه په يدا نده بوو ته گهر سه ربازه كان تهو ته نها فهرمانده يه يان نه بوايه و به هه ر مه كي جلوه يان بؤ به رله بكارايه!

نمونه ی دوو هه م:

گهر بسه لئيرئيت كه بنياتناني گومه زی مز گه وتی "ئه يا سؤفيا" كاری يهك وه ستای كارامه يه، تهوا ده زانرئيت كه بهو په رې ئاسانی دروستی ده كات و بنياتی ده نئيت. به لام ته گهر ته م كاره به هي تهو وه ستايه دانه نرئيت و به خودی به رده كانی تهو گومه زه بسپيررئيت، ده بئې هه موو به كيك لهو به ردانه فهرمانه روه ای رها بئيت به سه ر به رده كانی تر دا و، له هه مان كاتدا له ژئر فهرمانی يهك به يه كيشيان بئيت، تاكو تهو گومه زه هه لو اسراوه مه زن و بلنده، شپوه ناوازه كه ی ئيستای بؤ بره خسيئت!

جاله كا ئيكد ا تهو وه ستا كارامه يه ی كه بنياتناني گومه زه كه ی گه لئې به لاوه ئاسان بوو، به هه ول و ماندوو بوونئكي كه م كاره كه ی راپه راند، كه چئې سه دان "به رده وه ستا" چه ندين تهو بنده ی ته قالا و ماندوو بوونی وه ستا كارامه كه هه ول ده دن و، هه ر ناشگه نه ئه بجام!!

نمونہی سئی ھم:

"گۆی زہوی" کارمہ نڈیکہ لہ لایہن خواوہندی تاك و تہنیاوہ ئیشی پئی سپیراوہ و کاری لہ ئەستۆ نراوہ و، چەشنی سەربازی گۆی راپەل وایە بۆ ئەو خواوہندە تاك و تەنیاہ ..

جا ھەر کات لہ لایەن فەرماندە تاك و تەنیاکھی خۆیەوہ فەرمانیک وەر دە گریت، یە کسەر (بە دەم مەستی شادبوونیەوہ بە فەرمانی خواوہنە کھی) رادە پەپیت و، بە شەوق و تاسە مەندی یە کھی یە کجار گەر موگورەوہ دە کەویتە حال و جەزبە ی ئەنجامدانی ئەر کھی سەر شانی و، وەک مەولەویی شەیدا لہ دەمی حال لئی ھاتی کۆری زیکر و سروودی دا دە کەویتە سوور خواردن و خولانەوہ یە کھی ئەوتۆ کە چوار وەر زە کان و رۆژ و شەوانی لئی پەیدا دە بیت و، چەنلین بزوتن و جوولە ی بەرز و مەزنی لئی دەردە کەویت و، چەندەھا دیمەنی سەرنج راکیشی گومەزی پەر سام و شکۆی ئاسمان دەردە خات و، چەشنی دیمەنە کانی سینە ما یەک لہ دوا ی یەک دیمەنە بەر چاوە کانی ئاسمان دە گۆریت و، بەم پئی یە سوور و خولانەوہ ی زہوی، دەبئی بەھۆی سەرھەلدان و پەیدا بوونی ئەم چەشنە ئەنجامە مەزنانە. بە رادە یەک کە گۆی زہوی، لەو مانۆر و نمایشە سەربازی یە دا، لہ شیوہ ی فەرماندە ی ئەستیرە کانی ناو گەر دوونی فراواندا دەردە کەویت!

بەلام گەر ئەم کارە بۆ خوا ی "تاك" و "تەنیا" نە گیریتەوہ، کە فەرمانی خوا یە تی و دەستەلاتی پەر وەر دگاریتی یە کھی سەرانسەری گەر دوونی گرتووە تەوہ و، حوکم و فەرمانیشی لہ ھەموو شتیکی گەر وەر و بچوو کھی بوونەوہ ردا جئی بە جئی دە گریت .. ئەوا دەبئی ملیۆنەھا ئەستیرە ی مەزنی ئەوتۆ ھەبن کە ھەزاران جار لہ زہوی گەر وەر تر بن و، دەشبئی ھەر ھەموویان لہ خولگە یە کھی ملیۆنەھا جار لہ چاوە خولگە ی زہوی گەر وەر تر دا بسووریتەوہ و بەرئی بخرین، تا کو ئەو مانۆرە ئەرزی و ئاسمانی یە بە سام و شکۆیە و سەر جەم بەر بووم و ئەنجامە کانی شتی دروست بکەن کە خواوہندی "تاك" و "تەنیا" بەو پەری ئاسانی، لہ بزوتنە سالانە و رۆژانە کھی زہوی یەوہ دروستیان دە کات و دەیانخاتە روو.

کەواتە ھاتنەدیی ئەم بەرھەمە مەزنانە، لہ ئەنجامی ھەردوو بزوتنە سالانە و رۆژانە کھی زہوی یەوہ بە دەوری تەوہری خۆی و خولگە کھی دا، مەواد ی ئاسانی و سروشتی بوون و ساکاریمان لہ رپئی "تاك" و "تەنیا یی" دا بۆ دەردە خات و .. لہ ھەمان کاتیشدا روونی دە کاتەوہ کە چەندە رپئی "شیرک" و "کافریتی" پەر لہ کاری مەحال و بەتال و ناپەر و او و دوور لہ ژیری مرۆفەوہ!

پاشان..

فەرموو لە پروانگەى ئەم ئنوو نەپەى خوارووە، سەبرى نەزانی و نەفامیى ھۆپەرستان و ئەو كەسانە بكە كە دەمیان بە وشەى "سروش" باده دەن، تاكو بزانیست لەناو چ لیتاویكى گەوجى دا چەقیون و، لە چ بیابانیکى وەھم و گومانیشدا سەرگەردانن و، رادەى بى ئاگایى و دووربى ئەوانەت لە مەیدانى مەنتیق و ژیربى ساغەوہ بۆ دەربكەوئیت: كارگەپە كى مەزن.. پەراوئىكى رەنگین.. كۆشكێكى بنیات نراو.. كاتژمیرێكى وردكار..

بى ھىچ گومانێك ئەو كەسەى كە ھەر يەك لەمانەى دروست كردووە، بەوپەرى وردى و چاودێرى و بايەخ پێدانەوہ، رێكى خستوون و دەشتوانییت بە باشى بەرپۆھیان بەرى و سەرپەرشتى پان بكات. گومانیش لەوہدا نى بە كە لە دروستكردنى ھەریەك لەوانەدا مەبەستى: دەرخستنى جوانبى سنەت و قەشەنگى كارە ناوازە كانى بووہ. جا ئەگەر يەكێك لەو سروشت پەرست و ھۆپەرستانە، بەرپۆھەردنى كارگە كەى بۆ چەرخ و جەر و پێچە كانى خودى كارگە كە گێرپۆھە و.. بنیاتنانى كۆشكە مەزەنە كەشى بە دار و بەردە كانى خودى كۆشكە كە سپارد و.. و اتا رەنگینە كانى پەراوہ كەشى داپە پال پیتە كانى ئەو كتیبە، ئەو الە راستى دا وەك ئەوہ وایە كە ھەموو بەشێكى ئەو كارگەپەى بە خاوەن توانستىكى وامەزن لە قەلەم داپیت كە بتوانییت خۆى و غەبرى خۆشى رێك بخات و.. يەك بە يەك پیتە كانى پەراوہ كەش، تەنانەت كاغەز و قەلەمە كەشى كر دپیت بە شتىكى دەراسا(خارق)ى ئەوتۆ كە خۆى لە نەبوونەوہ بەدى بەیئیت!!

واتە بەم بۆچوونەى، جوانى و رێكوپینكى كار لەناو كارگە كەدا بۆ خودى كارگە كە دە گێرپۆھە و، قەشەنگى و بەرزبى و اتا نایابە كانى پەراوہ كەش دەداتە پال يە كگرتنى خۆبى و ھەر مەكبى پیتە كان!!

ئەمە چ وەھم و ئەندیشە و ورتنەپە كە؟!

ئایا ئەو كەسەى وەى وای لە زار دەردەچیت، بە چەندەھا قوناغ لە ژیربى ساغى مرۆفەوہ دوور نە كەوتووہ تەوہ؟!

خۆ ئەوانەى كە كاروبارى "بەدبەھتان" لەم گەردوونە ناوازەپەدا بۆ "ھۆكارە كان" و "سروش" دە گێرپۆھە، دە كەونە ناوہندى نەفامى يە كى قوول و ئالۆزى چەشنى ئەمەى باسما ن كردد. چونكە دیار دە و روالەتە كانى: "بەدبەھتوو بى" بەسەر خودى سروشت و

هۆکاره کانیشه‌وه به ئاشکرا له بهرچاودان. که‌واته ئه‌وانیش وه‌ک گشت شتانی تر به‌دیها‌توون و، هه‌ر گیز به "به‌دیهندەر" ناژمیررین. ئه‌و که‌سه‌ی که به‌م شیوه‌ نا‌وازه‌یه به‌دی‌هینا‌ون هه‌ر ئه‌ویشه که ئاسه‌وار و ئه‌نجامه‌کانیان به‌دی‌ده‌هینیت و، پیکه‌وه ده‌یانخاته روو. واته ئه‌و که‌سه‌ی "تۆو"ی دروست کردووه، هه‌ر ئه‌ویشه که دره‌خته مه‌زنه که‌ی له‌سه‌ر بنیات ناوه‌ و، هه‌ر ئه‌ویشه که به‌ر و گۆله‌کانی ئه‌و تۆوه له‌خونچه‌کانیاندا ده‌رده‌هینیت و ده‌میان ده‌پشکووتینیت.

به‌لام ئه‌گه‌ر به‌دی‌هینانی "سروش‌ت" و "هۆکاره‌کان" و سه‌رجه‌می ئاسه‌واره‌کانیشیان نه‌دریته پال خواوه‌ندی "تاکی ته‌نیا" ده‌بێ بۆ دروستبوونی جۆره‌ها سروشت و هۆکاری جۆراوجۆر، چه‌نده‌ها سروشت و هۆکاری رینکخراوی رینکوپینکی تر هه‌بن!! هه‌روه‌ها به‌م جۆره، زنجیره‌یه‌کی وه‌همی و نه‌شیاوی دوور له‌ واتا و بێ کۆتایی، درێژه‌ده‌کیشیت! ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌ ده‌ره‌نجامه‌حه‌تمی‌یه سه‌یر و سوو که‌کانی بیرى نه‌فامی!!

ناماژه‌ی پینجه‌م:

له‌ چه‌ند شوینیکی په‌یامه‌کاندا و به‌گه‌لی به‌لگه‌ی گومان‌بر، چه‌سپاندوو‌مانه:

"سه‌ربه‌خۆیی" و "تاك و ته‌نیایی" تاییه‌تمه‌ندترینی سیفه‌ته‌کانی: "فه‌رمان‌په‌وایه‌تی" ن. ته‌نانه‌ت ئه‌م مرۆفه‌ی که ده‌سته‌وسان و کۆله‌واره‌ و، سیبه‌ریکی کز و لاوازی "فه‌رمان‌په‌وایه‌تی" نه‌بێ هیچی تر شك‌نابات، له‌ پیناوی پاراستنی "سه‌ربه‌خۆیی" و "ته‌نیایی" خۆی‌دا هه‌تا بتوانیت بو‌ار به‌ ده‌ست تپوه‌ردان و خۆ تپه‌ه‌لقور‌تان‌دنی که‌سانی تر له‌ کاروباری‌دا، نادات. ته‌نانه‌ت کتیبه‌کانی میژوو بۆمان ده‌گپه‌نه‌وه که: زۆر پادشا هه‌بوون به‌ ناحق خوینی کورانی جگه‌رگۆشه‌ و برایانی ئازیزی خۆیان رشتوووه، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌ستیان کردووه ده‌ست له‌ کاروباری "فه‌رمان‌په‌وایه‌تی" یه‌که‌یاندا وه‌رده‌دن و خۆیانی تپدا هه‌لده‌قورتین!

که‌واته "سه‌ربه‌خۆیی" و "تاك و ته‌نیایی" ده‌رفه‌ت به‌ ده‌ست تپوه‌ردانی که‌سانی تر نادهن و، تاییه‌تی‌ترینی سیفه‌ته‌کانی "فه‌رمان‌په‌وایه‌تی" ی راسته‌قینه‌ن و لیبی جیا نابنه‌وه، بگه‌ر خواست و پینداویستی هه‌میشه به‌رده‌وامی فه‌رمان‌په‌وایه‌تین.

له‌به‌ر ئه‌م راستی‌یه، "فه‌رمان‌په‌وایه‌تی" ی خوا‌ی گه‌وره که له‌ ناوه‌ندی په‌روه‌ر دگاریتی‌یه‌کی ره‌ها(مطلق)دایه، به‌وپه‌ری توند و تیژی ده‌ست به‌ رووی هه‌موو چه‌شن و جۆره‌کانی شیرک و هاوبه‌شه‌وه ده‌نیت و، جگه له‌ خۆی بو‌ار به‌ ده‌ست تپوه‌ردان و خۆه‌ه‌لقور‌تان‌دنی که‌سانی تر نادات. ئالیره‌وه‌یه که قورئانی پیرۆز په‌یتا په‌یتا

به پروونی و درپژی له باسی تهو حیدی خاوین و بی گهر د دهویت و، له شیوازیکی توند و تیژدا و به هه ره شهی تر سنا کیش به ریه چپی بیری هاو به شایه تی (شیرک) ده داته وه. پاشان ههروهك فهرمانره وایه تی خوای گهوره، که له ناوهندی پهروه دگاریتی یه کی ره هادایه، تا رادهیه کی ئاوا توندوتوژل داخوازی "تهو حید"ه و ده ری خست که چهنده "یه کتابی" بۆ ئه و فهرمانره وایه تی یه پیویسته. به هه مان جوړ، ئه و رپسا ورده کار و له گهل یهك گونجانه ناوازه شه که له م گهردوونه دا ده بیئرین، هه ر له ئه ستیره و زهوی و پروهك و گیانداران و کانزاکانه وه تا ده گاته شتانی ههنده کی و گشت تاك و گهر دیله کان. هه موو یه کیکیان، شایه تیکی راستگو و به لگه یه کی ئاشکرا و گومان نه هیلن له سهر "تاك و ته نیایی" خوای گهوره. چونکه ئه گه ر هه ر ده ست تیوه ردانیك له لایه ن غهیری خاوهندی تاك و ته نیاوه پرووی بدایه، ئه و ا ئه م رپسا قایم و هاوسه نگی یه مه حکمه ی ئیستای ده شیواند که له سهر جهمی گهردووندا به چاو ده بیئرین. خوای گهوره چهنده راستی فهرمووه:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ (الأنبياء: ٢٢)!

به لئی، ئه گه ر هه ر چه شنه ده ست تیوه ردانیك پرووی بدایه، ئاسه واره که ی ده رده کهوت، خو ئه و بانگه وازه ی که به راشکاوی ئایه تی پیروزی: ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ (الملك: ٣) راپیگه یان دووه، به وپه ری پروونی و ئاشکرای، ئه م رپسا ناوازه یه ت پیشان ده دات، به چه شنی که هیچ که لین و ناته و اووی و لئی تیکچوونیک له هیچ جتی یه کی گهردووندا، هه ر له گهردیله کانه وه هه تا گه له ستیره کان، به دی ناکه یه ت. که واته، رپسای مه حکمه ی گهردوون و. رپیکو پیکی په رنگین و ناوازه ی سهر جهمی بوونه وهران و. هاوسه نگی وردی نیوانیان، دره و شانوه ی هه ره مه زنی ناوی "الفردی" خوای گهوره مان بۆ ده رده خه ن و، شایه تی یه کی ئاشکرا له سهر "یه کتابی" خاوه نده ده دن.

پاشان به پیی داخوازی دره و شانوه ی "ته نیایی" خوای گهوره، هه موو به دیهاتوویهك با زور بچوو کیش بیست نمونه یه کی پوخت و پیپرستیکی کورترکراوه ی سهر جهمی ئه م گهردوونه مه زنه یه. که واته جگه له و که سه ی جله وی گشت بوونه وهران و هه موو کاروباریکی ناو گهردوونی به دهسته، که سی تر خاوهنی ئه و بوونه وهر و زینده وهره بچوو کهش نی یه! جاله بهر ئه وه ی هه موو "توو"یکی بچووک، له پرووی داهینانکاری و ناوازه یی دروستبوونه وه، هیچی له "دره خت"یکی گهوره ی بالا بهرز که متری یه و.

بەدیھێنانی گشت درەختیکی گەورە و بێ گەشتوویش وەك بەدیھێنانی "گەردوون" وایە و .. ھەموو زیندەوهرێکی بچوو کیش لە حوکمی جیھانیکی بچوو کراوەدایە، ئەوا ئەم درەوشانەو ھەبە "تەنیایی" خوای گەورە، دەست بە رووی شیرک و بوونی ھاوبەشەو دەنێت لە بەدیھێنانی ھەریەک لەوانەدا و، بە بیرێکی بەتال و مەحالی لە قەلەم دەدات.

پاشان لە پروناکیی ئەم نەینی بەدا دەردە کەوێت کە: گەردوون نەك ھەر تەنھا "کُل" یکی و ھەبە لە تکرەدا ھەلناگریت، بەلکو لە ماھییەتدا "کُلـی" (واتە: ھەمەکی) یشە، چونکە دا بە شبوون و، ھاوبەش و، لە تکرەدا و، دەست تێو ھەردانی دەستانی زۆر، قبوول ناکات. ئەو ھەتا ھەموو "بەش" یك لەم گەردوونەدا لە حوکمی "ھەندەکی" و "تاک" یكدا بە و، سەر جەمی گەردوونیش بەم بێ یە حوکمی ھەمەکی گرتوو ھەتە خو، کەواتە لە ھیچ لایەکی دا جینی ھیچ چەشنە ھاوبەشێك نایتەو.

ئەم درەوشانەو ھەرە مەزنی ناوی "الفرد" ی خوای گەورە، بەم نەینی "تەنیایی" یە باسما کرد، تارا دە ی پرونی "بەلگەنەو یستی" راستی "تەو حید" دە چەسپینێت.

بەلێ، بە کگرتن و تیکەل بوونی جۆرەکانی ناو بوونەو ھەر ان لە گەل یە کتری دا و پروانیی کاری ھەریە کەیان بۆ سەر جەمی گەردوون، ھەروەك لە رووی بەدیھێنان و پەرەرد گاریتی بەو گەردوون دە کات بە "کُل" یکی تەنیای ئەوتۆ کە ھەر گیز لە تکرەدا ھەلنە گریت، بە ھەمان جۆر ئەو کارە ھەمەلایەن و گشتگیرانەش کە ھەموو شتیکیان گرتوو ھەتەو و لە سەر انسەری گەردووندا ئاسەوار و کار و لیھاتنیان پیش چاوە دەخەن، لەو پروو ھەو کە تێھەل کیشی یە کتری بوون، سەر جەمی گەردوون دە کەن بە یەك "کُل" ی تەنھا و سەر بەخوی ئەوتۆ کە ھەر گیز بواری بە لە تکرەدا نادات. وای بۆ پروونکردنەو ھەبە ئەم راستی یە ئەم ئوونە یە خوارەو دەھینیەو:

ھەر لەو دەمەدا کە ژیان بە زیندەو ھەر دە بەخشریت، یە کسەر کاری: "ژیاندن و رۆزیدان" پەیدا دەبیت .. لە نیوان ئەم کاری ژیاندن و رۆزیدانەشدا، یە کسەر کاری: "رێکخستن" ی جەستە و ئەندامەکانی ئەو زیندەو ھەر دەردە کەوێت و پێداو یستی یەکانی بۆ دا بێن دە کریت و بۆی دەنیرریت .. ھەر لە دەماو دەمی دەر کەوتنی کاری ژیاندن و رۆزیدان و رێکخستن و دا بێن کردنی پێداو یستی یەکانی دا، یە کسەر: وینە کیشانی شیو ھەرو ھەسار و، پەرەردەو، کار سازی لە جەستە ی ئەو زیندەو ھەر دەدا دەست بە کار دەبیت ... بەم جۆرە ... ھتد ..

جا ئاویتهیی و تیهه لکیش بوونی ئەم کاره هه مه لایه نی و گشتگیرانه و یه کگر تیان له گه ل به کتری دا به وینهی حموت رهنگه کانی شه بهنگی خۆر.. ئنجا گشتگیری و هه مه لایه نه و یه ک شیوهیی هه موویان له سه رجه می گه ردووندا، هاو ده م له گه ل یه کبوونیان له ماهیه تدا.. هه رو هه ده ر کهوتنی نیشانه ی ته نیایی "بکه ر" له یه ک به یه کی ئەو کارانه دا.. هه موو ئەمانه، به لگه یه کی گه لئ روونن له سه ر ئەوه ی که بکه ری هه ریه ک له و کارانه یه کیکی تاک و ته نیایه.

ئنجا هه رو هه ک زال بوونی هه ریه ک له و کارانه به سه ر تیکرای بوونه وهراندا و، یه کگرتن و هاریکاری پتهوی له گه ل کاره کانی تر دا، سه رجه می گه ردوون ده کات به "کُل" یکی و هه که له تکر دن هه لته گریت..

به هه مان جوړ، هه موو به دیهینراویکی زیندوو، له و رووه که وه "تۆ" و پپرست و نموونه یه کی گه ردوون وایه، و اله گه ردوون ده کات که له رووی بوونی په روهر دگاره وه بۆی بوار به دابه شیوون و له تکر دن نه دات، ته نانه ت دابه شیوونی گه ردوون له م رووه ده کات به کاریکی مه حال و دوور له ئیمکان. واته به مه ده رده کهویت که گه ردوون "کُل" یکه له تکر دن هه لته گریت. که واته ئەو که سه ی په روهر دگاری "کُل" نه بیته هی "جوژه" یش نایته.. هه رو هه "هه مه کی" یشه، به راده یه ک که هه موو به شیکی له جوکمی "تاک" یکدایه؛ له بهر ئەوه، ئەو که سه ی جلهوی ئەو هه مه کی یه ی به ده سه ته وه نه بیته ناشتوانیته بیته به په روهر دگاری هه یچ تاکیک له و هه نده کی یانه!

ناماژه ی شه شه م:

هه رو هه "ته نیایی" خوای گه وره له په روهر دگاری تهیی دا و "یه کتایی" ی له خوایه تهیی دا: بناغه ی گشت که مالا تیک و^(١)، بنچینه ی هه موو نامانجیکی به رز و، سه رچاوه ی گشت ئەو دانستانه یه که له به دیهینانی گه ردووندا هه ن.. به هه مان جوړ، ئەو په ری ئامانج و ده رمانی شیفا به خشیشه سه باره ت به هینانه دیی ئاوات و ئاره زوو ه کانی هه موو خاوه ن هه ست و ژیری و شعوریک، به تاییه تی مرؤف. چونکه ئە گه ر "تاک" و "ته نیایی" نه بوایه،

(١) ته نانه ت خودی "ته وحید" یش روونترین و دره خشانترین به لگه یه له سه ر جوانی و که مالی خوای گه وره، چونکه گه ر زانرا: دروستکه و به دیهینه ری گه ردوون یه کیکی تاک و ته نیایه، ئەو ده سزانریت که سه رجه می که مالات و جوانی یه کانی ناو بوونه وهر چند سببه ر و نیشانه یه کن بۆ جوژه ها "که مالی خاوین" و "جوانی پاك و بی گه رد" ی ئەو به دیهینه ره تاک و ته نیایه. به لام گه ر ئەو به دیهینه ره تاک و ته نیایه نه ناسریت، گشت ئەو که مالات و جوژه ها جوانی یانه بۆ: هه ز کاره بی هه ست و نه سه تکان و به دیهاتوه کۆله واره کان ده گبیرینه وه! ئەو کاتهش مرؤف له به رده م گه نجینه کانی که مال و جوانی هه میشه یی دا ده سه ته وسان و سه ر سام ده مینیت، چونکه کلپله کانی ئەو گه نجینه هه میشه ییانه ی له کیسی خۆی داوه! (دانهر)

بلیسہی ھموو خواست و ھمز و ئارہ زووہ کانی دہ کوڑایہوہ و، گشت ھیکمہ تہ کانی گہردوون تیادہ چوون و، زوربہی ئو کہ مالآتانہش کہ ئیستا ھن، دہفہوتان و نہدہمان .. بۆ نمونہ: ئارہ زووی خو شویستن، تہنانت "شہیدابوونی مانہوہ" ئارہ زوویہ کی بہ تینہ گہلئی بہ قولی لہ ناخی مرؤفدا رۆچوہ. دہی خو لہ راستی دا ھیچ کہ سیئک ناتوانیت ئم ئارہ زووہ قول و بہ تینہ بۆ ئادہ میزاد بہینتہ دی و لہم رووہوہ دلنیایی بداتی، جگہ لہو کہ سہی کہ جلہوی گہردوونی بہدہستہ و بہ ھینانہدی قیامت دہر گای "مانہوہ" بۆ مرؤفی "شہیدای ژیانی ھتاهہ تایی" دہخاتہ سہرپشت، دواى ئوہی کہ کوٹایی بہم دنیا فانی یہ دہہینت و بہوپہری ئاسانی چہشنی داخستنی دہر گای ژووریک و کردنہوہی دہر گای ژووریکی تر، دہر گای دنیا دادہخات و ھی ئو دنیا بہ ئاسانی دہ کاتہوہ.

چہندہا ھمز و نیاز و ئارہ زووی زوری تری و ھک ئمہ ھن کہ لہ ناخی مرؤفدا رہ گیان دا کوتاوہ و، ھیندہش بہربلاون کہ لق و پھلیان بۆ گشت لایہ کی بوونہوہران ھاویشتوہ و کوٹایی یہ کی دیاری کراویان بۆ نی یہ. جا ئم ھمز و ئارہ زووانہ ھہر ھموویان بہوپہری توندی پھوہستی "راستی تہو حید" ن و بہ نہینی "فہر دیہت" ھوہ بہ ستراونہ تہوہ. خو ئہ گہر ئو نہینی یہ نہبوایہ گشت ئو ھمز و خواست و ئارہ زووانہی مرؤف نہزوک و بین ئہنجام دہر دہچوون و، لہتوپہت دہبوون و دہپچران و، نەدہ گہیشتنہ مہودا کانی خوئیان .. گہر تہنہا خواوہندی تاك و تہنیاش لہ سہرجہمی گہردووندا خواوہن دہستہ لات نہبوایہ، ئو ھمز و ئارہ زووانہ، مہ گہر بہ جوڑیکی شپرزہ و پچر پچر و ناتہواو، دہنا ھہر گیز ھیچیان نەدہھاتنہ دی. کہواتہ تہنہا ئیمان بوون بہ "یہ کتایی" و بہ توانستی رہہای خواوہندی "فہرد" ی تاك و تہنیا، دہتوانیت ھوانہوہ و دلنیایی بہو ئارہ زووہ بلیسہ سہندووانہی ناو ناخی مرؤف بہخشیت و بۆی بہینتہ دی.

لہ پیناوی ئم نہینی یہ مہزنہدایہ کہ دہبینین قورئانی پیروز بہوپہری شیرینی و گہرموگوری و تاسہ و شہوقہوہ، لہ "تہو حید" دہدویت و روونی دہ کاتہوہ. ئنجا ھہر لہ بہر ئم نہینی یش بوہ کہ گشت پیغہمبہران - دروودیان لہ سہر بیت - و سہرجہمی زانایان و ئولیا و پیاوچا کانش، ئاوات و چیژی بہرزی خوئیان لہ گہورہترین وتہ و گوفتاریاندا دۆزیوہ تہوہ کہ بریتی یہ لہ: "لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ".

ناماژہی ھوتہم:

ئم تہو حیدہ راستہقینہیہ، بہ ھموو پلہ کانہہوہ و بہ تہواوترین شیوہی، ھزرتی ھممد ﷺ چہسپاندوویہتی و رایگہیاندوہوہ و روونی کردوہ تہوہ. کہواتہ دہبئی

"پيغهمبر ايه تي" يه كه شى به نه ندازه ي چه سپاوى و بي گومانى "تو حيد" بن گومان و چه سپاو بيت! چونكه مادهم تو حيد مه ز نترين راستى جيهانى "بوون" ه و، هر پيغهمبرى مه ز نيش بووه ﷺ كه را گهيان دنى نه و تو حيدى خستوو ته نه ستوى خوى و، هموو راستى يه كانى تو حيدى به خه لكى ناساندوو و بوى پروون كردوو نه ته وه.. نه واه سهر جه مى نه و به لگانه ي كه "تو حيد" ده چه سپين، له ه همان كاتدا، به لگه ي چه سپينه ريشن له سهر راستى پيغهمبر يتي يه كه ي و، له سهر نه وهش كه بانگه وازه كه ي له هموو شتيك حق و ره و اتره.

ناشكر ايه كه پيغهمبر ايه تي يه كه هه زاران راستى چه شنى نه م راستى يه بهر زانه ي له خو گرتيبت و، په رده ي له سهر "راستى تو حيد" هه لدا يته وه و، رينمايى گروى مروقى بو لاي نه و تو حيدى كرديبت و شاره زاي نه و رى يه ي كرديبت، بن هيج گومان يك پيغهمبر ايه تى ناو هها يه كيك ده بي له داخوازي يه كانى نه و "تو حيد" ه و خواستى كي نه و "ته نيابى" يه ي خواى گه وره.

جا نايان كى هيه جگه له حه زره تي محمده ﷺ به باشترين شيوه و جوانترين روو نه و نه مانه ت و پيغهمبر ايه تي يه ي را گهيان ديبت!؟

واليره دا و له نيوان نه و به لگه زور و زه به نده و هو كار ه جور او جورانه ي كه شايه تي له سهر مه ز نى كه سايه تى مه عنه وي نه م پيغهمبره نازيره ﷺ ده دن و، به لگه ي پايه به رزى نه و، ده ريده خه ن كه هر ته نها نه و چراى پرووناك و خورى تيشك به خشى نه م بوونه و رانه يه.. ته نها سى نمونه باس ده كه ين:

□ به لگه ي يه كه م:

چه نده پاداشتى كرده وه ي باش ده ستي يه كه به يه كى كه سانى نه ته وه ي پيغهمبر ﷺ ده كه ويبت به دريژايى هموو روژگار و سهر ده مه كان، به وينه ي نه و پاداشته له لاپه رى تو ماري كرده وه كانى نه و پيغهمبره شدا ﷺ دنوو سر يبت! چونكه به ينى ناوهر و كى: "السببُ كالفاعل" هر نه و هوى سهره كى نه و پاداشته يه بو نه ته وه كه ي، هه تا روژى دوايى! بو خوت سهرنج له مه بده و، پاشان بير له و پله و پايه مه زن و شايسته يه بكه ره وه كه سهر جه م و كوى نه و دوعا و نزا و سلاواته گيرا و له سنوور به ده رانه داخوازي ده بن كه روژانه له لايه ن نه ته وه كه يه وه پيشكه شى ده كر ين!!

نه و كاته په ي به پله و پايه ي به رزى نه و ده به يت و، تى ده گه يت كه: كه سايه تي مه عنه وي نه و پيغهمبره ﷺ خورى تيشك به خشى بوونه وهران و چراى پرووناك كه ره وه ي سهر جه مى به ديها تو وانه.

□ به لنگھی دوو هم:

ژيان و، سەر چاوه و، هۆی گه شه كردن و، تۆوی: دره ختی "ئیسلام" تهنه راستیی "ماهییه تی" محمه دی به ﷺ، له بهر ئه و سروسشته بهرز و به دیهاتنه کامله ی که خوی گه و ره پئی به خشیوه. جا فرموو ئه مه له یاد تدا دابنی و، پاشان بیر له بهرز بوونه وه ی رۆحیی ئه م پیغمبه ره خو شه ویسته ﷺ بکه ره وه که له سەر چاوه ی: هه سترکردنی کامل و په ی بردنی ته و او ته ی وه به گشت و اتا و پله کانی په رستش و زیکر و وشه پیروژه کانی وه به ده ستی هیناوه که به هه موویان کاکله و گیانی "ئیسلام" پیکده هینن. به لئی، بیر له مه بکه ره وه، تا کو راده ی پایه به رزی ویلایه تی "به ندایه تی" ی ئه و پیغمبه ره ﷺ له و پله بهرز و بلنده دا بزانی ت که پله ی "خو شه ویستی" یه!

رۆژنیکیان له سوژده ی نوێژدا خوی گه و ره دهر گای له سهر هه ندی و اتا و نووری پرشنگداری وشه ی: "سبحان ربی الاعلیٰ" لئی خستمه سهر پشت، به شیوه یه کی نزیك له تیگه یشتنی هاوه لان له م وشه خاوین و پیروژه. له مه وه به دلنایی بۆم دهر که وت که خیری ئه و سوژده یه م له په رستی یه ک مانگ گه لئی زیاتر بووه. ئنجا هه ر له م رئی یه شه وه له پایه ی مه زن و پله ی به رزی هاوه لان - خویان لئی رازی بی ت - تی گه یشتم.

به لئی، ئه و تیشکی رووناکی و ریژنه نوورانی یانه ی که وشه خاوین و موقه دده سه کان له سهره تای هاتنی ئیسلامدا په خشیان کردوه ته وه، له بهر نوێ بوونیان له و سهرده مه دا، گه لئی تایه تکاریی و، ته ری و، پاراوی و، نیانی و، تام و چیژیان بووه که به دریژیایی رۆژگار له هه ست و شعوری خه لکی دا که م بوونه ته وه و، رۆژ له دوا ی رۆژ په رده ی بی ئاگایی دایبۆشیون.

ئیسفا فرموو، له بهر تیشکی رووناکیی ئه وانه دا که باس کران، بیر له پله و پایه ی بلندی پیغمبه ری ئازیز ﷺ بکه ره وه که: گوفتاری موقه دده سی له سهر چاوه هه ره خاوینه که ی خو یه وه وهر گرتوه و، له رینی سرووش (وه حی) ی خویایی یه وه به که مالی تازه یی و پاراوی و نیانی په یی به هه موو و اتا و ناوه رۆک و نووره کانی ئه و گوفتاره بردوه و، وپرای ئه و توانست و لیهاتنه کامله ش که له سروسشتی خوی دا هه یه.

که واته رووناکی و ریژنه نوورانی یه کانی یه ک ته سیحاتی ئه و پیغمبه ره پایه به رزه ﷺ گه لئی گشتی تره و خیری شی یه کجار زیاتره له چاوه سهر جه می ئه و نوورانیه ی که له خویا په رستی سالیکی ته و او ی غهیری ئه و دا ده ست ده که ون!

بهم پیوره، هه موو په رستشه کانی تری پیغمبه ره ﷺ لیک بده ره وه، تا کو بزانی ت بۆ چ پله و پایه یه کی بهرز و بلندی "که مال" سهر که وتوه و بهرز بووه ته وه!

□ بەلگەى سى ئەم:

"مرۆف" مەزنى ئامانج و مەبەستە كانى خىواى گەورەىە لە بەدبەينانى گەردووندا، شايستەى تىگەيشتن و پەى بردنە بە گوڤتارى پەروەردگار، خواوەند لە نيوان گشت بەدبەياتووانى دا ھەر تەنھا ئەوى بۆ مەبەستى ئاراستە كردنى فەرمايشت و گوڤتارى خۆى ھەلبژاردووہ..

ئىنجالە نيوان گرۆى ئەم مرۆفە رينز لىنگىراوەشدا كەسىكى ھەلبژاردووہ كە بە شايبەتەى كردار و ئاسەوارە كامەلە كانى، كامەلتەين و بەرزتەين و مەزنى مرۆفە. تاكو بىكات بە نوينەرى ھەموو گرۆى مرۆف تەنانت سەرجمەى بوونەوەرەن، بۆ ئەوئەوى گوڤتارە كانى خۆى ئاراستە بكات و، ئىنجالە رينى ئەو ھەلبژاردە و نوينەرىەوہ بەووانى تەيشى رابگەىەنيت.

بى ھىچ گومانىك، خواوەندى تاك و تەنيا و مەزن كە ئەو پىغەمبەرە خۆشەويستەى خۆى ﷺ بۆ ئەم پلە و پاىە شايستەىە ئامادە كردووہ، ئەوئەندەش "كەمال" و "رووناكى" بى بەخشىوہ كە سنوورى بۆ ديارى نە كردىت.

* * *

بەم جۆرە و بە وینەى ئەم سى بەلگانەى پيشوو و چەندەھا بەلگەى زۆر و زەبەندەى تەيش، بەوپەرى دلنباى بۆمان دەچەسپىت كە:

كەسىتەى مەعنەوې پىغەمبەرى ئازىز ﷺ خۆرىكى درەخشانى مەعنەوې و چراپە كى رووناك و تيشك بەخشى ئەم بوونەوەرەنەىە. ھەروەك ئايەتى ھەرە مەزنى قورئانى گەردوون و، ئىسمى ئەعزەمى ناو قورئانى ھەرە مەزن و، ئاوينەىە كى ساف و بى گەرديشە بۆ دانەوئەى درەوشانەوئەى يە كجار مەزنى نوورە كانى ناوى "الفرد"ى خىواى گەورە.

دەسا ئەى خىواى گەورە و مەزنى تاك و تەنيا و صەمەد!

لە رپژنە و پىت و بەرە كەتە كانى گەنجىنە پراوپر و نەبراوہ كانى مېھربانىى خۆت و، بە ئەندازەى ژمارەى گەردىلە كانى گەردوون، كە لە ژمارەى خولەك و "عاشىرە"ى كاتە كانى تەمەنى گەردوون درابىت، صەلات و سەلام بەسەر زاتى پىرۆزى ئەو پىغەمبەرە مەزندا ﷺ بيارىنە. ئامىن.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

* * *

سه رنجی پینجه م

ئیسمی نه عزمی

(الحي)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الروم: ۵۰)

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ (البقرة: ۲۵۵)

له به ندىخانەى "ئەسكى شەھر" و له مانگى "شەوال" دا، سەرنجىكى وردى ئەم دوو ئايەتە ناوبراوه و، يە كىك له درەوشانەوہ كانى نوورى ئىسمى "الحي" كە ئىسمى ئەزەمە، يان يە كىكە له دوو نوورە كانى ئەو ئىسمە، ياخود نوورىكە له شەش نوورە كانى، له ئاسۆى ژىرىمدا دەر كەوت. لەو كاتەشدا نەمتوانى ئەو بآئندە بەرزە بگرم، بەلام پاش دوور كەوتنەوہى شەوقە درەخشانە كەى، ناچار بووم بە دانانى چەند "هئما" يەك، كە رەمزى تيشكە كانى ئەو حەقىقەتە مەزن و نوورە ھەرە گەورەيەن، ئاماژەى بۆ بكەم.

والليرەدا بە پوختى ئاماژە بۆ ئەو هئمايانە دە كەم:

هئماى يە كەم:

ئەو "ژيان" ە چى يە كە درەوشانەوہى ھەرە مەزنى ناوى "الحي المحيى" ى خواى

گەورەيە؟

ماھىيەتە كەى چى يە؟

چ ئەر كىكى له ئەستۆدايە؟

وہلامى ئەم پرسیارە، له شىوہى پېرستىكى بچوو كدا و بەم جۆرەى خواروہ

پیش چاو دەخەين:

"ژيان" سەبارەت بە بوونەوہران:

- * گرنگترین ئامانج و..
- * گهوره ترین ئەنجام و..
- * دره خشانترین پرووناکی و..
- * ناسکترین ههوین و..
- * پوخت ترین پالفته و..
- * پینگه یشتوو ترین بهروبووم و..
- * بهرزترین کهمال و..
- * جوانترین جوانی و..
- * رهنگینترین ئارایشت و..
- * نهینیی یه کبوونیان و..
- * پهیه ندیدهری یه کیتی یان و..
- * شوینی سه رهه لدانی کهمالاتیانه و..
- * ناوازه ترین خاوه ن گیانی ناو بوونه وهرانه، له پرووی ورده کاری و ماهیه تهوه و..
- * حهقیقه تی خاوه ن ئیعجازی ئەوانه؛ چونکه بچوو کترین بهدیها توو ده کات به جیهانیکی سه ره به خو و..
- * جوانترین موعجیزاتی توانستی خوای گهوره شه؛ چونکه "زینده وهر" وه کو گهردوونیکی بچوو ک لئ ده کات. ته نانه ت ده لئی "ژیان" هۆ کارینکه بۆ جئ بوونه وهی سه رجه می بوونه وهران لهو زینده وهره بچوو که دا، به وهی که شتیکی وه ک پیرستی گهردوونی مهنزی تیدا ده رده خات، ههروه ک به پهیه ندی یه کی توندو تۆلیش به زۆر بهی بوونه وهرانه وه گرپی ده دات و دهیبه ستیته وه و..
- * سنعه تیکی ده راسای خوایی یه؛ ئەوه تا "جوزء" ی بچوو ک ده کات به گهوره ترین "کولل" و، ته نانه ت "تاک" یش والئ ده کات که به وینه ی شتی "کوللی" له حوکمی "جیهان" دا بیّت و، له پرووی پهروه ر دگاری تیش ه وه گهردوون وه ک "کولل" و "کوللی" یه کی ئەوتو پیشان ده دات که هه ر گیز له تکر دن و هاوبه شایه تی و دابه شبوون نه گرپته خو و..
- * دره خشانترین و چه سپاوترین و ته و اوترین به لگه یه له نیوان ماهیه تی بوونه وهراندا، که شایه تی ده دات له سه ر: "پۆیستی بوون" ی خوا وه ند و، له سه ر ئەوه ش که هه ر ته نها ئەو خوایه "حهیی و قه بیوم" ه و، ده شبیّت به به لگه له سه ر "تاک" و "ته نیایی" یه که ی و..

* رەوانتەزین و، پەنھانتەزین و، ئاشکراتەزین و، بەنرخەزین و، ھەرزانتەزین و، خاوینتەزین و، بریقەدارتەزین شیوہی سنعەتیککی حەکیمی پەرورەدگاری یانەبە، لە ناوھندی سنعەت و بەدیھاتووہ خاویبەکاندا ..

* ناسکەزین و نەرمەزین و وردتەزین درەوشانەوہی میھەبانیی خاوەنەندە و، بوونەوہەران دەکاتە خزمەتگوزاری خۆی و ..

* لەچاوەھەموو ئاوینەکانی تر زیاتر کاروبارە خاویبەکان لەخۆدا کۆدەکاتەوہ و پیشچاویان دەخات و ..

* بەدیھاتووی سەرسوورھیتی پەرورەدگارە؛ چونکە درەوشانەوہکانی ناوی: "الرحمن، الرزاق، الرحيم، الکریم، الحکیم" و ناوہ جوانەکانی تری ھاوچەشنیان لەخۆدا کۆدەکاتەوہ و، حەقیقەتەزۆر و بێراوہکانی وەك: پۆزی و، دانست و، چاودیری و، میھەبانی، دەکات بە شوینکەوتە ی خۆی و پیشیان دەکەوێت. ھەر وەك کانگا و ماہی سەرھەلدانی گشت ھەست و نەستە گشتی بەکانی وەك: بێن و بیستن و ھەست و شعوریشە ..

* مەکینەبەکی گەورە ی خاوین کردنەوہ و، ئامیژیککی سەرسوورھیتی گۆرپنی شتانە لە کارگە ی بوونەوہەراندا؛ چونکە کاری پاکژکردن و خاوین کردنەوہی لە ھەموو لایەکی بوونەوہەراندا گرتووەتەئەستۆ و، شتان پاک دەکاتەوہ و بەرزبوونەوہ و رووناکی یان پێ دەبەخشیت، وەك بلیی جەستە ی زیندەوہەر - کە ھیلانە ی ژیانە - میوانخانە و قوتابخانە و سەربازگە ی کاروانە یەك لە دوا ی یە کەکانی گەردیلەکان بیت، تیای دا فیزی ئەر کەکانی ئەستۆیان بێن و لەسەر کارەکانیان مەشق بکەن و، لەم پڕی یەوہ رووناکی بە دەست بەینن و ..

* ھۆکاریکە خاوەندی "حەیی" و "موحیی" جیھانی تاریک و فانی و نزمی دنیای پێ رووناک دەکاتەوہ و، جۆرە مانەوہیەکی پێ دەبەخشیت و، بە مەکینە ی "ژیان" ئەم جیھانە فانی و تاریکە ی ئێرە، تەنک و ناسک و ئامادە ی پۆشتن دەکات بەرە و جیھانی باقی و ..

* پاشان ھەردوو پرووی ژیان، واتە مولک و مەلە کووت (دیار و پەنھان) ساف و خاوین و بەرزن و ھیچ ناتەواوی یەکیان تێدا نی یە. "ژیان" بەدیھاتووہی کی تاییەت و جیایە لە ھەموو بەدیھاتووہکانی تر، چونکە وەك شتانی تر ھۆکارە پوالتە یەکانی تێدا نەکراون بە پەردە لە پرووی ھەلسو کەوتەکانی توانستی خاوی گەورەدا، تاکو راستەوخۆ و بەبێ ھیچ پەردە و ھۆکاریک لە دەستی توانستی پەرورەدگارەوہ دەر بچیت و ..

* حه قیقه ته که شی نوورانی به، چونکه ده پروانیه هه شمش پایه کانی ئیمان و به واتا و هیما ده یانچه سپینیت، واته:

* "بوون" و "ژیان" ی همیشه بی خواوهندی "واجب الوجود" ..

* ژبانی دوارپوژ و هه تاهه تایی ..

* بوونی مهلائیکهت، ده سملینیت .. به ته واوهتی پروو ده کاته چه سپاندنی هه شمش

پایه کانی ئیمان و ده یانچه سپینیت ..

* پوخت ترین پالفته به که له سه رجمی گهردوونه وه پالیئوراوه، ههروه که مهز نترین نهینتی به بۆ بهرهمهینانی: شوکر و، پرستش و، حهمد و، مهحبهت، که گرنگترین ئامانجه کانی خواوهندن له گهردووندا و، گرنگترین ئهنجامی بهدیهینانی ئهه جیهانه شن.

* * *

سه رنج له م بیست و نو "تایه تکاری" به گرنگ و به نرخه ی "ژیان" بده و، به وردی سهیری ئهه که بهرز و گشتی به کانیان بکه و، پاشان له پشت ناوی "المحیی" به وه بۆ گهوره بی ناوی "الحی" پروانه و بزانه که چون ناوی "الحی" له گوشه ی ئهه تایه تکاری به مهز نانه و له پرووی بهروبووم و ئهنجامه کانی ژبانوه، ده بیست به ئیسمی ئهعهزمی خوای گهوره، ههروه ها له وهش تیگه که مادهم "ژیان": مهز نترین ئهنجام و ئامانج و به نرخترین بهری درهختی بهدیهاتووانه، ئهوا خواوهنی ئامانجیکی گهوره ی به ئه اندازه ی گهردوونه! چونکه ههروه که "بهه" ئهنجامی "درهخت" ه، به هه مان جوهر ئهنجامی بهریش، بههوی تووه که به وه، درهختیکی تری داهاتوه!

به ئی، ئامانج و ئهنجامی "ژیان" بریتی به له ژبانی هه میسه بی. ههروه که یه کیل له بهروبوومه کانی شی بریتی به له: شوکر و، پرستش و، حهمد و، مهحبهت به رامبهه بهخشه ری ژبان که خواوهندی "حهیی" و "موحیی" به و، ئهه شوکر و پرستش و حهمد و مهحبهتهش ههروه که بهری ژبان، ئامانجی بهدیهاتنی بوونه وه رانیشن.

ئنجاله مه وه بزانه که ئهوانه ی ئامانجی ئهه ژبانه ده ترنجینه ناو: "گوزه رانیکی خۆش و، لهزهت چه شتیکی ئاویته ی غهفلت و، پرابوار دنیکی ههواو ئارهزوو" ئهوانه، له راستی دا، به نه زانی به کی ناشیرین و چهپه ل، سوو کایه تی بهه نیعمه ته به نرخ و مهز نه ی "ژیان" و دیاریی "ههست و شعور" و چاکه و بهخششه ی "ژییری" ده که ن و، به کهم بۆیان ده پروانن و، ئینکاری به لکو ناشکوری شیان له به رامبهه وه ده نوینن و، بهه کاره شیان گرفتاری کوفرانی نیعمهت و دوو چاری تاوانیکی به کجار گهوره ده بن.

هیمای دووه‌م:

"ژیان" مه‌زنترین دره‌وشانه‌وه‌ی ناوی "الحی" و ناسکترین دره‌وشانه‌وه‌ی ناوی "الحیی" ی‌خوای گه‌وره‌یه. باسکردنی پله و سیفت و کارمه‌ندی‌یه‌کانی - که له هیمای یه‌که‌مدا پی‌سته‌که‌یان پیش‌چاو خرا - پیوستی به‌نوسینی ئه‌ونده‌نامیلکه‌ده‌بی‌ت که ژماره‌یان به‌ئهندازه‌ی ئه‌و تاییه‌تکاری‌یانه‌بی‌ت. بۆیه‌وا به‌پوختی ئاماژه‌بۆ‌چهند دانه‌یه‌کیان ده‌که‌ین و، درێژه‌ی باسه‌که‌یان به‌به‌شه‌کانی "په‌یامه‌کانی نور" ده‌سپیرین، چونکه‌ئه‌و په‌یامانه‌هه‌ندی‌که‌له‌و ئه‌رک و پله و تاییه‌تکاری‌یانه‌ی "ژیان" یان‌روون کر‌دووه‌ته‌وه.

ئه‌وه‌تا هه‌ردوو‌رووی "ژیان" روون و خاوی‌ن و، توانستی په‌روه‌ردگار هۆ‌کاره‌رواله‌تی‌یه‌کانی تیدا‌نه‌کر‌دوون به‌په‌رده‌له‌رووی هه‌لسو‌که‌وته‌کانی خۆ‌ی‌دا.

نه‌ینی ئه‌م تاییه‌تکاری‌یه‌ش ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌یه:

هه‌موو‌شتیکی ئه‌م گه‌ردوونه‌"خیر" و "جوانی" ی‌تیدا‌یه.. به‌لام "شهر" و "ناشیرینی" دوو‌شتی تابلی‌جوزئین و له‌حوکمی دوو"یه‌که‌ی پی‌وانه‌"دان. واته‌بۆیه‌به‌دی‌هینراون تاکو‌ئه‌و پله‌زۆر و زه‌به‌نده‌و حه‌قیقه‌ته‌جۆراو‌جۆرانه‌ده‌ربخه‌ن که‌له‌"خیر" و "جوانی" دا‌هه‌ن. له‌به‌ر‌ئه‌وه، له‌م گۆشه‌یه‌وه "شهر" به‌"خیر" و "ناشیرینی" ش‌به‌"جوانی" داده‌نریت. واته‌له‌و گۆشه‌یه‌وه که‌هۆ‌کاری‌ده‌رخستنی پله و حه‌قیقه‌ته‌کانی خیر و جوانین.

به‌لام ئه‌و دیار‌دانه‌ی: ناشیرینی و، شهر و، به‌لا و، موسیبه‌ته‌کان، که‌خاوه‌ن‌هه‌ستان ده‌یانین، هه‌ندی‌جار دوو‌چاری‌ناشکوری و سکالا و بی‌زاری‌یان ده‌که‌ن. له‌به‌ر‌ئه‌وه، هۆ‌کاره‌رواله‌تی‌یه‌کان به‌وینه‌ی په‌رده‌له‌به‌رده‌م هه‌لسو‌که‌وت و ده‌ست‌تی‌وه‌ردانی "توانستی‌خوایی" دا‌دناون، تاکو‌سکالا‌ی‌ناحەق و رقی‌نا‌ه‌وا‌روو‌نه‌کاته‌خواه‌ندی "حه‌یی" و "قه‌یوم".

جگه‌له‌مه‌ش، هه‌ندی‌جار‌روانینی‌رواله‌تی و کورت‌بینی "زیری" پینی‌وا‌یه‌که‌: ده‌ستی‌خاوی‌نی‌توانستی‌خواه‌ند‌نا‌بی‌ت‌مامه‌له‌ی‌راسته‌وخۆ‌له‌گه‌ل‌ئه‌و‌شتانه‌دا‌بکات که‌به‌رواله‌ت‌نزم و چه‌په‌ل و ناشیرین‌دیارن، چونکه‌دژ و پی‌چه‌وانه‌ی‌یه‌که‌ترین! له‌به‌ر‌ئه‌وه، هۆ‌کاره‌رواله‌تی‌یه‌کان و هه‌که‌په‌رده‌له‌به‌رده‌م هه‌لسو‌که‌وت و ده‌ست‌تی‌وه‌ردانی توانستی‌په‌روه‌ردگاری‌دا‌دناون، تاکو‌عیززه‌تی‌توانستی‌خواه‌ند‌له‌و‌دژا‌یه‌تی و نه‌گۆن‌جانه‌رواله‌تی‌یه‌پارێزن و خاوی‌نی‌یه‌که‌ی‌را‌بگرن.

ده شزائين كه "هۆكاره كان" ناتوانن بۆ خۆيان هيچ شتيك بهدى بهيئن، بهلكو ئهوان بۆ مه بهستى پاراستن و خاوين راگرتنى توانستى خويى دانراون، تاكو سكالآ ناحه ق و پروبيانوه نارپهواكان راسته و خۆ ئاراستهى ئهوان بكرين.

له پيشه كيبى مه قامى دووهه مى "وتهى بيست و دووهه" دا، وتمان:

كاتى چه زه تى عيزرائيل - دروودى له سه ر بيست - زانىى ئه و ئه ر كى "گيان كيشان" هى پى سپيرراوه، مايه ي ر ق و وه رس بوونى ئاده ميزاده و، له ئه نجامى ئه م كاره ي دا دوو چارى ر ق و بيزارى ئه وان ده بيست، رووى گوفتارى كرده پهروه ر دگار و، وتى:

- خوايه گيان! بهنده كانت ر قيان له م كاره يه و، لي م وه رس ده بن!

له وه لامدا پى و ترا:

- په ر ده كانى: نه خۆشى و موسي به ت و به لا و گرفته كان له نيوان ئه وان و كاره كه ي تۆدا داده ني م، ئي تر تيرى سكالآ و پروبيانوو ده گيرينه ئه و په ر دانه، نه ك تۆ! جا به پى ناوه رۆ كى ئه م گفتو گۆيه، ئيمه ش ده ليين:

ئه و كه سانه ي كه رووى جوان و خه ندان و راسته قينه ي "مردن" نابينن كه له ئه هلى ئيمان ه وه دياره و، په ي به و ميهره بانى په پاشه كهوت كراوه نابن كه تيايدايه، ده چن سكالآ له ده ست مردن ده كهن، ئا له و كاته دا ئه ر كه كه ي ئه ستۆى چه زه تى عيزرائيليان - دروودى له سه ر بيست - به وي نه ي په ر ده له به ر ده مدا ده ر ده كه وي ت! ئي تر سكالآ نارپه و او پروبيانوه ناحه قه كان روو نا كه نه زاتى خاوينى "حه يى" و "قه ييوم". جا هه ر وه ك كاره كه ي سه رشانى چه زه تى عيزرائيل په ر ده يه، هۆكاره ر واته تى په كانيش، به هه مان جۆر، په ر ده ن!

به ئى، "عيززه ت" و "مه زنايه تى" ي خوا وه ند داخوا زى ئه وه ن كه له به ر چاوى ژيرى دا هۆكاره ر واته تى په كان بكرين به په ر ده ي رووى ده ستى توانست .. به لام "شكۆمه ندى" و "يه كئابى" په كه شى داخوا زى ئه وه ن كه هۆكاره كان ده ستيان بگيرنه دوا وه و هيچ كار يگه رى په كى راسته قينه يان نه بيست!

به لام سه باره ت به "زيان" ه وه، ئه و اهه ر دوو رووى: ئاشكرا و په نه انى (واته رووى مولك و مه له كووتى) خاوين و ته واون و هيچ كه مو كورتنى په كيان تيدا نى يه؛ نه شتيكى وه ها يان تيدا يه كه داخوا زى سكالآ ليكر دن و بيانوو گرتن بيست، نه شتيكى ئه و توش كه دژى "عيززه ت" و خاوينى خوا وه ن ده بيست، وه ك: ناشيرينى ئاشكرا و ر واته تى

بێزلیکراو. لەبەر ئەوە، هەردوو پرۆووە کە ی "ژیان" راستەوخۆ بە دەستی ناوی "المحیی" زاتی حەیی و قەییومی خواوەند سپێراون، بێ دادانەوێ پەردە ی هۆکارە کان لە پروویاندا.

هەرۆهك "ژیان" وایه، "وجود" و "ئيجاد" یش بە هەمان شیۆن. بۆیە دەبینین کە ئیجاد و بەدیھێنان راستەوخۆ و بێ پەردە پروویان لە توانستی خواوەندی بەدیھێنەرە. تەنانەت "باران" - کە جۆریکی ژیان و دیاری میهرەبانی خواپە - یاسایەکی هەمیشە و بەردەوامی نییە کە کاتی باری دەستنیشان بکات، تا کۆ لە کاتی پێوستی دا دەستی نزا و لالانەوێ مەرفۆف لە دەرگانی میهرەبانی دا لە ئومێد و پارانەوێ بێ بەش نەبێت. چونکە ئەگەر بە وینە ی هەلھاتن و ئاوابوونی "خۆر" بارانیش بە پێی یاسایەکی بەردەوامی دیاری کراو بباریایە، ئەوا خەلکی لە هەموو کاتێکدا بۆ باراندنی ئەو نیعمەتە ی ژیان نەدە پارانەوێ!

هێمای سی هەم:

لە تاییەتکاری بیست و نۆھەمدا وترا:

"ژیان" ئاکامی بوونەوێرانە. هەرۆهك ئەنجامی ژیانیش "شوکرانەبۆیری" و "خواپەستی" یە. چونکە ئەم دوانە هۆکاری سەرەکی و ئەنجامی مەبەستی بەدیھێنانی بوونەوێرانن..

بەتێ، خواوەندی "حەیی" و "قەییوم" و بەدیھێنەری گەردوون، هەرۆهك لە پێی نیعمەتە لەژمارە بەدەرە کانپەوێ خۆی بە زیندەوێران دەناسینێت و لەلایان خۆشەوێستی دەکات، بە هەمان جۆر داوای ئەوێشیان لێ دەکات کە لە بەرامبەر ئەو نیعمەتانەوێ: شوکرانەبۆیر بن و.. لە بەرامبەر ئەو خۆشەوێستی یەش: خواوەندیان خۆش بویت و.. لە ئاستی سنەتە ناوازە کانی دا: بەجوان زانین و ستایش دەربێرن و.. لە پرووی فەرمانە پەرۆدگاری یە کانی دا: گۆی رایەتێ و بەندایەتێ ئەنجام بدن.

کەواتە بە پێی ئەم نەهێنی یە پەرۆدگاری یە: "شوکرانەبۆیری" و "خواپەستی" مەزنترین ئامانجی هەموو جۆرە کانی ژیانە و، "ژیان" یش ئامانجی سەرتاسەری گەردوونە. لەبەر ئەمە یە کە دەبینین قورئانی پیرۆز زۆر بە گەرموگۆری و نەرمونیانی و سازگاری خەلکی بۆ "شوکر" و "پەرسش" هان دەدات و، پەیتا پەیتا دووپات و پرووی دەکاتەوێ کە:

"پەرسش" تەنھا تاییەتە بە خواوەندەوێ و.. "شوکر" و سوپاسگۆزاری "ش" تەنھا شایستە ی خوا ی گۆرەن و.. هەرچی کاروباری ناو ئەم ژیانەش هەن تیکرا و بە تەنھا لە

دهستی هه‌سو کهوت و توانستی ئەو خوایه‌دان. قورئان بهم کاره‌ی و به راشکاوی به‌کی ته‌واو نه‌فیی کاریکه‌ری ناوه‌ند و هۆ کاره‌کان ده‌کات و، "ژیان" و سه‌رجه‌م شتانی ناویشی راسته‌وخۆ به‌دهستی توانستی "حه‌یی" و "قه‌ییوم" ده‌سپیریت. ئەوه‌تا - بۆ نموونه - ده‌فه‌رموی:

﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (المؤمنون: ۸۰).

﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (غافر: ۶۸).

﴿فِيحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ (الروم: ۲۴).

به‌ئێ، ئەو شته‌ی که له‌دوای نیعمه‌تی "ژیان" مروف‌ بۆ شوکرانه و سوپاس و پیزانین بانگ ده‌کات و هه‌ستی مه‌حه‌به‌ت و ستایشی خواوه‌ندی تیدا ده‌هه‌ژینیت، بریتی به‌له: "رۆزی و، شیفا و، باران" و داخوازه‌کانی تری شوکرانه و سوپاسگوزاری.. خو ئەمانه‌ش - به‌وینه‌ی ژیان - ته‌نها له‌دهستی خواوه‌ندی "ره‌زاق" و "شافی" دان و، هۆ کاره‌کان جگه‌له‌ په‌رده‌ی رواله‌تی هه‌چی تر نین. چونکه به‌پنی "رێزمانی عه‌ره‌بی" نیشانه‌ی: "حه‌صر" و "ته‌خصیص" ی: "هو الرزاق"، "هو الـذی"، ئەو کاره ناوبراوانه تاییه‌ت ده‌کات به‌و خواوه‌نده‌وه. وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزانه‌ی خواره‌وه‌دا به‌ناشکرا ده‌رده‌که‌ویت:

﴿هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ﴾ (الذاریات: ۵۸).

﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ (الشعراء: ۸۰).

﴿وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾ (الشوری: ۲۸).

ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزانه و ئایه‌ته‌کانی تری هاوچه‌شنیان، ده‌ری‌ده‌خه‌ن که: به‌خشینی "رۆزی و، شیفا و، باران" تاییه‌ته‌ به‌خوای گه‌وره‌وه و، ته‌نها له‌دهستی توانستی "حه‌یی" و "قه‌ییوم" دا‌یه. که‌واته ئەو که‌سه‌ی تاییه‌تکارایی ده‌رمان و چاره‌سه‌ری به‌کانی به‌خشیوه، هه‌ر ته‌نها ئەو شیفا‌به‌خشی راسته‌قینه‌یه، نه‌ک که‌سی تر. هه‌یمای چواره‌م:

له‌بیست و هه‌شته‌مین تاییه‌تکارایی (خاصیة) ی "ژیان" دا و تراوه که: "ژیان" هه‌ر شه‌ش پایه‌کانی ئیمان ده‌چه‌سپینیت و رووی لییانه و ناماژه بۆ هاته‌ندی‌یان ده‌کات.

به‌ئێ، ماده‌م حیکمه‌ت و کاکله و ناوه‌رۆک و گرن‌گترین ئەنجامی به‌دی‌هه‌ینانی بوونه‌وه‌ران بریتی بی‌ت له "ژیان" (واته: "ژیان" خواوه‌نی راستی به‌کی ئاوا به‌رز و بلند

بیت) ئەوا ھەرگىز جىنى ئەو راستىيە بەرزە لەم ژيانە فانى و كورت و ئازار بەخش و ناتەواو ھى دىنادا نايىتەو ھە. بەلكو مەزنىي ماھىيەتى "ژيان" .. ھەر بىست و نۆ تايبە تەكارىيە كەى .. ئەو ئەندازە يەش كە مرؤف لە ئامانج و ئەنجامى درەختى "ژيان" پەيى پى دەبات و .. بەر و بوومە مەزن و شايانە كەى ئەو درەختە، تەنھا "ژيانى ھەمىشەيى دواروژە" كە ژيانىكە يە كپارچە بە دار و بەرد و خاك و خۆليەو ھە - لە خانەى بەختەو ھەيى ھەمىشەيى دا - زىندوو ھە داراي ژيانە. دەنا گەر وانا نەبىت، دەبى درەختى "ژيان"، كە لە خاوەن ھەست و شعورە كان بە تايبەتى لە مرؤفدا ئەم ھەموو ئاميرە زۆر و جۆر او جۆرانەى پى بەخشراو ھە و تىاي دا دانراو ھە، زپ و بى بەر و بى سوود بىت و داراي ھىچ راستىيەك نەبىت .. مرؤفیش - لە چاوە بەختەو ھەيى ژياندا - بە كلۆلى و بەدبەختى بڑى و، لە تام و چىژى ژياندا بىست پلە لە خوارووى پلەى چۆلە كە كانەو ھە بىت، لە كاتىكدا كە مرؤف بالاترىن بەدبەختراو ھە، بەرپزترىنى زىندەو ھەرانە و، لە سەر ووى چۆلە كەيشەو ھە، بە بىست پلە، پاىەى بۆ ديارى كراو ھە.

تەنانەت ئەو "ژىرى" يەش كە بە نرخترىن نىعمەتە بۆ ئەم مرؤفە، ھەر كە بىر لە "پەژارە كانى دىرىن" و "مەترسىيە كانى دواروژى ژيان" ى دە كاتەو ھە، لە نىعمەت دەردە چىت و دەبىت بە ماىەى بەلا و پەرۆشى و گىروگرفت و، ھەردەم ئازارى بەسو دەرخواردى ناخى دللى دەدات و، تامى ساف و بى گەردى "يەك دانە" لەزەتى ئەم دنيايەى بە "نۆ دانە" ئازار بۆ لىل و تەماوى دەكات!

ئەمەيە بەر و بوومى "ژيان" ئەگەر تەنھا پا بەندى ئەم دنيايە بىت! خۆ ئەنجامى ئاوالە سەدا سەد مەحالە بۆ ئەو "ژيان" ھى كە داراي ئەو تايبە تەكارىيە ناوبراوانە بىت!
كەواتە ھەر ئەم "ژيان" ھى دنيا، بەو ھى كە ھەرچى بەھارە سى سەد ھەزار غوونەى حەشرمان بۆ دەردەخات، بە چەشنىكى گومان بپ پاىەى ئىمانىي: "باو ھە بە دواروژ مان بۆ دە چەسپىنىت.

ئايا دە گونجى پەر و ھەرد گارىكى بەتواناي وا كە ھەرچى پىداويستى و داخوازي ژيانت ھەن و، سەر جەمى ئەو ئاميرانەى چ لە جەستەى خۆت و چ لە باخچە كەت و چ لە شاھە كەتدا بۆ ژيانت پىويست دەبن، ئەو سەر جەمى ئەوانەت بۆ ئامادە و دابىن بكات و، بە: "دانايى" و "چاودىرى" و "مىھەبانى" لە كاتى پىويست و شياودا بىيانىرىت، بە رادەبەك كە ئاگاي لە ئارەزووى گەدەى تۆيە لەو ھەدا كە ژيان و مانەو ھەت بۆ مسۆگەر بكات و، گوىيشى لەو دوعا و نزا تايبەت و ھەندە كى يەى گەدەيە كە بۆ رزق و رۆزىيى

پیویست دەری دەپریت و، بەو خوار دەمەنی یە بەتام و لەزەتە خوۆش و لەژمارە بەدەرانیە - کە لە سەر زەوی دا بلاوی کردوونەتەو - گێرابوونی ئەو دوو عایە گەدە ی ئاشکرا کردووە و دلنیایی پێ بەخشیوە!

ئایا دە گونجی ئەم کار سازه بەتوانایە: تۆ نەناسیت و، نەتینیت و، هۆکارە پیویستەکانی مەزنترین ئامانجی مرۆف - کە ژبانی هەمیشەیی یە - ئامادە نەکات و، گەورەترین و گرنگترین و گشتیترین دوو عا و نزای مرۆف کە نزای مانەووە و هەتاهەتایی یە، بە دروست نەکردنی ژبانی ئەودنیا و بەدی نەهینانی بەهەشت گێرا نەکات و، ئەم نزا و لالانەووەیی مرۆف - کە بەرزترین بوونەوهرانی گەردوونە، بەلکو پادشا و ئەنجام و پوختە گۆی ئەم زەوی یە - نەبیستیت، کە نزایە کە لە قوولایی ناخیهووە دەر چوو و عەرش و فەرشی هەژاندوو؟! ئایا دە گونجی بە ئەندازە ی ئەو بایەخە کە بە دوو عای گەدە ی مرۆفی دا، بایەخ بەم دوو عا مەزنە نەدات و مرۆف رازی نەکات و، "دانایی" کەم و "میهرەبانی" ی رەهای خویشی رووبەر ووی ئینکاری لێ کردن بکاتەو؟ نەخیر.. هەزار هەزار جار نەخیر.

ئایا دە چیتە عەقلەووە ئەو خواوهندە بەتوانایە کە کزترین دەنگی نزمترین بەش لە ژباندا بیستیت و، گوی لە سکالای رابگریت و، پاشان بە هانایەو بەرپوات و، بە نەرمونیانی رەفتاری لە گەلدا بنوینیت و، بە گرنگی یە کێ لەراده بەدەر و چاودیری یە کێ تەواو، پەرورده و سەرپەرشتیی بکات و، گەورەترین بەدیھینراوانی گەردوونیشی بۆ ژیربار بجات.. کەچی هەر ئەو خواوهندە بەتوانایە گویی لە دەنگیک نەبیت کە وەک نەعەرەتە ی هەوری ئاسمان وایە و، داوای گەورەترین و بەرز و بالاترین و نەرمونیانترین و بەردەوامترین ژبان دەکات؟

ئایا دە چیتە عەقلەووە بایەخ بە دوو عا گرنگە کە ی نەدات کە دوو عای مانەووە یە و، ئاوری میهرەبانی لە تکا و نزا و لالانەووە کە ی نەداتەو و، وەک ئەو کەسە ی لێ بیت کە بەو پەری بایەخ پیدان و چاودیری یەو تەنھایە ک سەرباز پەرچە ک بکات و کەرەسە و تفاقی پیویستی بۆ فەرھەم بەینیت، بەلام چاودیری سوپایە کێ گەورە و زۆری خوۆی نەکات؟ یان وەک ئەو کەسە ی کە گەردیلە یە ک ببینیت، بەلام خوۆ نەبینیت؟ یان وەک ئەو ی دەنگی ویزە ی میش بیستی، بەلام نەعەرەتە ی هەوری ئاسمان نەبیستی؟! نەخیر.. هەزار هەزار جار نەخیر..

ئایا بە ھىچ جۇرى دەچىتە عەقلەو ە قەلەو ە كە خاوا ەندى بەتواناى، دانای، خاوا ەنى مېھرەبانىى فراوان و خۆشەوېستىى لەسنوور بەدەر و بەزەبى گشتى كە سنەتەتى خۆى گەلىى خۆشەوېت و، بەم سنەتەتەشى خۆى لەلاى بەدېھنراوانى خۆشەوېست دەكات.. ئەم خاوا ەى كە سەبارەت بەوانەى خۆشياندەوېت ئەم ئەوانى زىاتر خۆشەوېتەو ە.. ئایا دەچىتە عەقلەو ە ئەم خاوا ەندە لەناو ەممو بەدېھنراوانى دا "ژيان" ى كەسىك بەتەواوتى لەناو بىات كە ھەر ئەو ە لەچاوا ئەوانى تردا پتر خاواى خۆشەوېت و، خۆشويستراوى خاواى گەرە خۆيەتى و، شاىستەى خۆشويستتە و، ھەر بەسروشت بەدېھنەرى خۆى دەپەرسىتى؟.. ھەر و ھاكاكەى "ژيان" ىش كە "رۇح" ە، بە: مردنى ھەمىشەبى و ئىعدامى ھەتاهەتايى لەناوبىات و، وەرسى و بىزارى بىخاتە نىوان خۆى و خۆشەوېستانەو ە و، ئازارىكى سەختيان دەر خوارد بدات و، بەم كارەش نەھىبى "مېھرەبانى" و نوورى "خۆشەوېستى" ى خۆى گرفتارى ئىنكارى كردن بكات؟! نەخىر.. سەد ھەزار جار نەخىر.. چونكە بى ھىچ گومانىك: ئەو "جوانى بەر ھا" ەى كە بەدەر و شانەو ەى خۆى ئەم گەردوونەى رازاندو ەتەو ە و.. ئەو "مېھرەبانى" ەش كە سەرجمەى بوونەو ەرانى دلخۆش كردو ە و ئارايشتى داون.. ئەم دوانە، تابلىتى لەم توندوتىزى و، سەختى و، ئەنجامە ناشىرىن و ستەمە پەھايە دوور و خاوينن.

ئەنجام: مادەم لەدنىادا "ژيان" ەبە، ئەوا بى ھىچ گومانىك، ئەو مرفانەى پەى بە نەھىبى "ژيان" دەبەن و بە ھەلە ناچنەنە كار، شاىستەى "ژيانىكى" ھەمىشەبى ناو خانە و بەھەشتىكى ھەتاهەتايىن.. آمنا.

پاشان ھەر و ەك پرىشنگدانەو ەى ماددە برىسكەدارە كانى سەر رووى زەوى و كەف و بلتقە كانى سەر رووى دەرىاكان و، ئنجا كوژانەو ەى پرىشنگ و برىسكانەو ە كانىان بە نەمانى ئەو بلتق و كەفانە و، پاشان برىسكانەو ەى ئەوانەى كە دواى خۆيان دىن، بە چەشنى كە و ەك بلتقى ھەموویان ئاوينەى چەند خۆرىكى مىسالى بن. ھەر و ەك ئەمانە، بە روونى و بەلگەنەوېستى، دەرى دەخەن كە سەرجمەى ئەو برىسكانەو ە ەك لە دواى بەكانە دەر و شانەو ەى تىشكى تەنھا ەك "خۆر" ى بەرز و مەزنىن و، بە چەندىن زمانى جىاجىا يادى خۆر دەكەنەو ە و، بە پەنجە نوورانى بەكانىان ئاماژە بۆ ئەو خۆرە دەكەن.. ھەر و ەك ئەم ماددە برىسكەدارانەى سەر رووى و شكايى و دەرىاكانى زەوى ئەم راستى بەھەستەو ە دا.. بە ھەمان جۆر، برىسكانەو ەى "ژيان" - بەھۆى توانستى

خوای گهوره و دره و شانوهی ناوی: "المحیی" ی "ئو - له هموو گیاندارانی سهر پرووی زهوی و ده ریاکانی داو، پاشان ون بوونی ئو خاوه ن ژیانانه و ئاوابوونیان له پشتی پهردهی غهییوه، تا کو دوای ئه بنجامدانی زیگری: "یا حی" برژن و، بواری هاتن بهوانه ی دوای خویمان بدهن.. هموو یه کیك له مانه، شایهت و ئامازهیه کی بی گومانن له سهر "بوونی ژیانیه همیشهیی" و "پیوستیی بوونی خواوهندی زیندووی راگیر کهری گهر دوون".

ههروه ها هموو ئو بهلگانه ی شایهتی "زانست" ی خوای گهوره ن، ئو زانسته ی که له ریکخستننی کاروباری بوونه وهراندا ئاسهواره کانی به ئاشکرا ده بینین.. سهرجهمی ئو بهلگانه ی که "توانست" ی کارگیر و کارسازی خوای گهوره له گهر دووندا ده چه سپین..

گشت ئو بهلگانه ی "ویست" ی خواوهند ده چه سپین، ئو ویسته ی که به سهر ریکخستن و بهرپوه بردنی کاروباری گهر دووندا زال و فهرمانپه وایه.. هه موو ئو نیشانه و موعجیزاتانه ی "ناردنی پیغه مهران" - دروودیان له سهر بیت - ده چه سپین، که ناردنی ئه وانیش - خو ی له خو ی دا - خولگه و بهلگه ی سیفته ی: "گوفتاری پهروه دگاری و وهحیی خوای گهوره" یه.. سهرجهمی ئو بهلگانه ی که شایهتن له سهر ههر حهوت سیفته مهزنه کانی خوای گهوره..

هموو ئو بهلگه ناوبراوانه، ههروه ک شایهتن له سهر هموو یه کیك لهوانه ی باس کران، به هه مان جوړ و به یه کدهنگی، شایهت و بهلگه یشن له سهر: "ژیان" ی خواوهندی "حی" و "قیوم" واته: زیندووی راگیر کهری گهر دوون. چونکه ههر شتیك خواوهنی "بینین" بیت، ده بی خواوهنی "ژیان" یش بیت.. گهر "بیستن" یشی هه بی، ئه وه دیاره نیشانه ی "ژیان" ه.. خو گهر "قسه" بکات، قسه که ی ئامازه ی بوونی "ژیان" یه تی.. گهر خواوهنی "ویست" و ئیختیاریش بیت، ئه وه دیارده ی "ژیان" ه..

به م جوړه، هموو بهلگه کانی ئو سیفته مهزنانه ی خوای گهوره، که ئاسه واریان به ئاشکرا ده بینریت و به بی گومانی بوونی راسته قینه یان ده زانریت، چه شنی: توانستی ره ها و، ویستی شامیل و، زانستی گشتگیر، هه موویان بهلگه ن له سهر "ژیان" ی خواوهندی زیندووی راگیر کهری گهر دوون و، له سهر "پیوستیی بوون" ی و، شایهتن

لہ سہر بوونی ئەو "ژیانہ ہمیشہیی" یہی پەرور دگار کہ تەنہا بە یەك دانە تیشکی خۆی سەر جەمی گەردوونی پرووناك كرددووەتەو، بە یەك دانە درەوشانەوہشی، ژیانہ بە سەر تاپای ئەو دنیا بەخشێو، بە ہممو گەردیلە کانێوہ!

"ژیان" - بە هەمان جۆر - دەروانیتە پایەیی ئیمانیی: "باوەر بە مەلائیکەت" و، دەبیّت بە بەلگە بۆی و، بە هیما دەیجە سپینیت. چونکە:

مادەم "ژیان" گەرنگترین ئەنجامی گەردوون بیّت و.. "ژیانداران" یش لەبەر نرخ و بەهای بەرزیان لە ہممو بەدیھاتووێ پتر بلأو بن و زیاتر پەرەبسیئن و زۆر ببن و، هەر ئەوانیش بن کہ یەك لە دواي یەك و کاروان لە دواي کاروان بۆ ناو ئەم میوانخانەیی دنیا بین و دنیا بەوان ئاوەدان بیئەو و شادی و دلخۆشی بیەخشیت و..

مادەم گۆی زەویش شوینی نیشتەجی بوونی ئەم لافاوی زیندەوہرانیە و.. ہمیشە بەپیئە حیکمەتی: نوئ کردنەو و وەجەخستەو و زۆر بوونی بەردەوامیان، ئەم زەوی بە لەوان پەردە کریت و خالییش دە کریتەو و.. هەردەم لە شتانی بیئەرخ و گەنیویش گیاندارای زۆر و زەبەندە بەدی دەھینریت، بە رادەبەك کہ گۆی زەوی بوو بە پیشانگاہی کی گشتی بۆ سەر جەمی زیندەوہران و..

مادەم کاکلە و پوختەیی "ژیان" کہ بریتی بە لە: "هەست و شعور" و "ژیری" و "رۆح" - ئەو رۆحەیی کہ شتیکی نیانە و دارای جەوہەریکی دامەزراوہ - بە زۆری بە کی لەرادەبەدەر لەسەر ئەم زەوی بەدا بەدی دەھینرین، بە چەشنی کہ دەلییی خودی گۆی زەویش دارای ژیانە و بە "ژیان" و "ژیری" و "هەست و شعور" و "گیان" رازاوەتەو..

مادەم ہممو ئەمانە وان، ئەو اھەر گیز ناگوبجی قەبارە کانی ئاسمان کہ لەچاو زەوی دا پتر نیان و زیاتر پرووناکن و دارای گەرنگی بە کی گەلی مەزنترن، بیئ "گیان" و "ژیان" و "هەست و شعور" بن! کەواتە، ئەوانەیی وان لە ئاسمانە کاندان، ئەوئ ئاوەدان دە کەنەو و، شادی و زیندەیی بە خۆر و ئەستیرە کان دە بەخشن و، ئەنجام و بەری بەدیھاتی ئەو ئاسمانانەن و، لەوئ دا شەرەفمەندی گوفتاری خواوہند دەبن.. ہممو ئەوانە، چەند خواوہن "هەست و شعور" و "ژیان" یکن و، سەرنشینە لەبار و شیایوی

ئاسمانه كانن و بههۆی نههینی "ژیان" هوه لههوی ئامادهن. ئهوانهش بریتین له: "مهلائیکهت".

* * *

ههروهها نههینی و ماهیههتی "ژیان" دهروانیهته پایهی ئیمانی: "باوهر به ینگه مبهران، دروودیان لهسه ر بیته"، به هیما دهچه سپینت.

بهتئی، مادهم گهردوون له پیناوی "ژیان" دا بهدی هینراوه و، "ژیان" یش گهورهترین درهوشانهوه و، تهواوترین نهخشونیگار و، جوانترین سنعهتی خواوهندی "حسی" و "قیوم" ه..

مادهم "ژیانی ههمیشهیی" تهو خواوهندهش به ناردنی ینگه مبهران - دروودیان لهسه ر بیته - و نازل کردنی کتیبه کان، خۆی ئاشکرا ده کات، چونکه ته گهر "ینگه مبهران" و "کتیبه کانیان" نه بوونایه ههر گیز "ژیانی تهزهلی" ی خواوهندیش نه ده زانرا. تهوه تا ههروهك قسه و ئاخاوتنی ههر که سیك، زیندوویی و ژيانی تهو که سه ده رده خات، ینگه مبهران - دروودیان لهسه ر بیته - و کتیبه کانیشیان به هه مان جۆرن، پروونکه رهوه و بهلگه ن لهسه ر تهو خواوه ن گوفتار و قسه که ره زیندووه ی که به وشه و گوفتاره کانی خۆی له پشت په رده ی غه یی داپۆشراوی پشت په رده ی گهردوونوه، تهمر و نهه ی به کانی راده گه یه نیت.

کهواته تهو "ژیان" هی واله گهردووندا، بهلگه یه کی گومان بپه لهسه ر "زیندوویی" و "پنویستی بوونی" زیندووی تهزهلی که خوا ی گهوره یه. ههروهك تیشکه کانی "ژیانی تهزهلی" ی خوا ی گهوره و درهوشانهوه کانیشی، بۆ هه موو تهو شتانه دهروانن که وابهسته ی تهو "ژیانه تهزهلی" یه ن وهك پایه کانی ئیمان، چه شنی: "ناردنی ینگه مبهران" و "نازل کردنی کتیبه کان" و، تهم دوانه به هیما دهچه سپینن، به تایبهت ینگه مبه ریتی "حه زه رته ی محمه د ﷺ" و "وهحی" ی قورئانی پیروز. چونکه ده توانریت بوتری: "تهم دوانه به ئەندازه ی ژيان چه سپاون". چونکه ههردوو کیان - کتومت - وهك "رۆح" و "عهقل" و "ژیان" وان.

بهتئی، ههروهك "ژیان" پوخته یه کی داچۆراوی تهم گهردوونیه و.. "ههست و شعور" یش چه ند ئمکن له ژيانه وه داچۆراون و پوخته ی ژيانن و.. "ژیری" یش له ههست و شعور وه داچۆراوه و پوخته ی ههست و شعوره و.. "گیان" یش پوخته و کاکله ی بی گهرد و خاوین و، زاتی سه ربه خۆی ژيانه ..

ہر وہ کہ نامانہ وان، بہ ہمان جور "ژیان"ی - ماددی و معنہوی - حہ زرہتی محمہدیش ﷺ نم لمہ "گیان"ی گہردوون و پیغمبرایہتی بہ کہیشی لہ "ہست و نہست و شعور" و "زیری"ی گہردوونہوہ داچوراون و پوختہی خاویں و بی گہردی ٹہو گہردوونہن. تہناتہ ژیانہی ماددی و معنہوی حہ زرہتی محمہد ﷺ - بہ شایہتی ناسوارہ کانی ژیانہی - "ژیانہی گہردوون"ہ و.. پیغمبرایہتی بہ کہشی ہست و شعوری "شعوری گہردوون"ہ و.. وحیی قورئانی پیروزیس - بہ شایہتی راستی بہ زیندوہ کانی - "گیان"ی ژیانہی گہردوونہ و، "زیری"ی ہست و شعوریہتی!.. بہتی.. بہتی.. بہتی..

خو ٹہ گہر "نووری پیغمبریتی حہ زرہتی محمہد ﷺ" گہردوون بہ جی بہیت، ٹہوا سہرتاپای گہردوون و بوونہوہران دہمرن و گیان لہدہست دہدن و.. گہر "قورئانی پیروز"یش مالٹاویلی لئی بکات و دوور بکہویٹہوہ، ٹہوا گہردوون بہ جارئی شیٹ دہیت و، گزی زہویش ہاوسہنگی خوئی لہدہست دہدات و، بی ہست و نہست دہمینٹہوہ و، لہ تاوا خوئی بہ ہسارہیہ کی گہرؤ کی ٹاسماندا دہ کیشیت و، قیامت بہرپا دہیت!

* * *

ہر وہہا "ژیان" دہروانیتہ پایہی ٹیمانہی: "باوہر بہ قہدہر" و، دہیت بہ ہلگہ لہسہری و، بہ ہیما دہیچہسپینیت.

چونکہ مادہم "ژیان" پروناکی جیہانی بینراو بیت و.. ہموو لایہ کی ٹہم جیہانہی گرتیٹہوہ و بہسہری دا زال بوویت و.. ٹہبجام و ٹامانجی "بون" و.. فراوانترین ٹاویٹہی درہوشانہوہ کانی بہدہینہری گہردوون و.. تہواوترین پیوست و نمونہی کارایی (فعالیة)ی خوی پەرور دگار بیت، بہ رادہیہک کہ دہلیی "ژیان" چہشنہ پلان و پروگرامیکہ بؤ ٹہو "کارایی"ی پەرور دگار، گہر ٹہم تہشبہہ دروست بیت..

مادہم وایہ، ٹہوا نہینہی "ژیان" داخوای ٹہوہیہ کہ بہ ہمان جور "جیہانی پەنہانی غیب"یش واتہ: رابوردو و ٹاینده، بہ واتایہ کی تر: بوونہوہرانی پیشین و پاش ٹیستاش، دارای پړسا و پړکوپړکی بن و، زانراو و، بینراو و، دہستیشان کراو و، ٹامادہی جی بہ جی کردنی فہرمانہ تہ کوینی بہ کانی خواوہند بن. واتہ: لہ حوکمی ٹہوہدا بن کہ دارای "ژیانیکہ معنہوی" بن، چہشنہی "تو"ی ٹہسلی درخت و "ناوک" و

"بەرەکان"ی که له کۆتایی پەلەکانی دان و دارای چەند تاییه تکاری یەکی "جۆره ژیانیکی" تاییه تیی کتومت وەك "ژیان"ی درەختە که یان، بگره هەندی جار ئەو تۆوانە چەند یاسایەکی گەلی وردتر لە هی "ژیانی خودی درەختە که" لە خۆیاندا هەلده گرن. جا هەر وەك ئەو تۆوانە ی که بنەچە ی درەختن و پایزی پیشوو بە جیی هیشتن و، ئەو تۆوانەش که ئەم بەهاره نووی یە پاش خۆی بە جی یان دەهیلت، بە پیی چەند یاسایەکی لەمەر "ژیان" دەپۆن و پروناکیی "ژیان" لە گەل خۆیان هەلده گرن، چەشنی ئەو "ژیان"ە ی که ئەم بەهاره هەلی گرتوو. . درەختی بوونە وەرانی ش بە هەمان جۆره، هەموو پەل و لقیکی دارای رابوردوو و داها تووی خۆیەتی و خاوەنی زنجیره یەکی وەه ایە که لە چەندین بارودۆخی رابوردوو و داها توو پینکها توو و، هەموو جۆر و بەشیکیشی لە زانیاریی خوای گەورە دا خاوەنی چەند "بوون"یکە بە چەند تەرزیکیی جیا جیا. بەمەش زنجیره ی بوونی زانستی (الوجود العلمی) پینکده هیتن. ئەم بوونە زانیاری یەش که لە بوونی دەرەکی دەچیت، جیی لئ درەوشانە وە، لئ دەر کەوتنی مەعنەوی یی ژیانە گشتی یە کە یە، چونکە ئەو چارە نووسانە ی که بۆ "ژیان" تەقلید کراون لە و لە و حە قەدەری یە مەز نە پر و اتایانە وە وەردە گیرین.

بەلئ، پر بوونی "جیهانی رۆح" - که جۆریکی جیهانی غەیبە - لە و رۆحانە ی که لە راستی دا: خود و ماددە و کاکلە و زاتی "ژیان"ن، داخوازی ئەو یە: رابوردوو و داها توویش - که جۆریک و بەشیک تری جیهانی غەیب - "ژیان"یان تیدا بدرەوشیتە و. . هەر وەها ریکو پینکی کامل و تەواو تیی بار و شیوہ پر و اتا نیان و ناسکەکانی "بوونی زانستی"ی خوایی بۆ هەر شتیك و، ئەنجام و قوناغە زیندە کارەکانی، دەری دەخەن که ئەو شتە شایانی جۆره ژیانیکی مەعنەوی یە.

بەلئ، ئەم چەشنە درەوشانە وە یە، واتە درەوشانە وە ی "ژیان" که لە راستی دا پروناکیی خۆری "ژیانی ئەزەلی" یە، تەنھا بەم جیهانە بینرا وە و بەم کاتە ی ئیستا و لەم بوونە دەرەکی یە دا بەند نی یە، بەلکو هەموو یە کیك لە جیهانە کان - هەر یە کە یان بە پیی لیھاتی خۆی - ئەو پروناکی یە یی ژیان تیدا دەر دە کە ویت.

کە واتە سەرجمی گەردوون بە هەموو جیهانە کانیە وە، بە لئ دەر کە و تن و درەوشانە وە ی خۆری "ژیانی ئەزەلی" بوو بە گەردوونیکیی زیندوو و تیشک بەخش و پروناک. دەنا هەموو یە کیك لە و جیهانانە، لە ژیر پەردە ی ئەم دنیا کاتی و روالەتی یە دا،

دەبن بە تەرمیکی زەبەلاخی سامناک و جیھانیکی کاولی تاریک، وەك ئەووی کە گومراییانی بی بەش لە نووری ئیمان دەیین.

بەم جۆرە، مەرۆف لە رپی نھینی "ژیان" ھو، لە روویەکی "ئیمان بە قەدەر" تێدەگات و، بەو نھینی بەی "ژیان" ئیمان بە "قەدەر" ی لە لا دەچەسپیت و بۆی روون دەبیتەو. واتە ھەر وەك زیندەیی "جیھانی بینراو" و بوونەوەرە کانی کاتی "ئیستا" بە ریکوینیکی یان و ئەنجامە کانیان، دەر دەکەوێت.. بە ھەمان جۆر، بوونەوەرە کانی "پیشین" و ئەوانەش کە "لەمەولا" دین و بە "جیھانی پەنھانی غەیب" دادەنرین، دارای بوونیکی زیندووی مەعنەوی و خواوەنی چەسپاوی بەکی زانستی گیاندارن، بە چەشنی کە بەناوی "مقدرات" ھو، ئاسەوارە کانی ئەو ژیا ئە مەعنەوی بە، لە رپی لەوخی قەزا و قەدەر ھو دەر دەکەون و ئاشکرا دەبن.

ھێمای پتەجەم:

لە شازدەھەمین تاییەتکاریی "ژیان" دا و ترا:

ھەر ئەو ھەندە "ژیان" دەچیتە ناو شتیکی ھو، بە کسەر دەیکات بە جیھانیکی سەر بەخۆ. چونکە ھیندە "جامیعیەت" ی یین دەبەخشیت کە ئە گەر "جوزء" بیت بیكات بە "کولل" و گەر "جوزئی" یش بیت بیكات بە "کوللی"!

کەواتە ژیان ئەو ھەندە جامیعیەتی تێدایە کە بتوانیت زۆر بەی ئەو ناوہ جوانانەیی خواوەند لە خۆی دا دەر بخات کە بە رووی سەر جەمی بوونەوەرە ھو دەر دەوشینەو؛ دەلئی "ژیان" ناوینەیی کی گشتیی و ھایە کە درەوشانەو کانی "ئەحەدیەت" ی خواوەند دەر دەخات. چونکە ھەر ئەو ھەندە "ژیان" دەچیتە ناو ھەر لە شتیکی ھو بە کسەر دەیکات بە جیھانیکی بچووک و، دەلئی وەك تۆوکی ئەوتۆی لێ دە کات کە پیرستی درەختی بوونەوەرانی لە گەل خۆ ھەلگر تبت. جا ھەر وەك "تۆو" جگە لە ئاسەواری توانستی بەدھینەری درەختە کە زیاتر ھیچی تر نی بە، بە ھەمان جۆر ئەو کە سەش کە بچوو کترین زیندەو ھری بەدی ھیناوە دەبی ھەمان بەدھینەری سەر جەمی گەر دوون بیت!

ئەم ژیا ئە، بەم جامیعیەتەیی خۆی، پەنھانترین و وردترین نھینی بە کانی "ئەحەدیەت" لە خۆی دا دەر دەخات. واتە ھەر وەك "خۆری مەزن" بە: رووناکیی و ھەوت رەنگە کانی و تیشکدانەو ھو لە ھەموو پارچە شووشە و دلۆپە ئاویکی بەرامبەری دا دەر دەکەوێت.. بە ھەمان جۆر، ھەموو زیندەو ھەر یکی ش سەر جەم درەوشانەو کانی ناوہ

جوانه کان و نووره کانی سیفته خویایی به گهر دوون گیره کانی تیدا درده که ویت. جا "ژیان" - لہم گۆشه یه وه - واده کات له گهر دوون که له پرووی "پرووی بیست" و "ئيجاد" هوه له حوکمی "کولل" یکی ئه و تودا بیت له تکردن و دابه شیوون هه لته گریت و، ده یخاته حوکمی "کوللی" یه کی وه هایش که له تبوون و هاوبه شایه تی نه گریته خو!

به لئی، ئه و مۆره ی که به دیهینه ر له روخساری تۆی مۆقی داوه، به پروونی به لگه یه له سهر ئه وه ی که به دیهینه ری تۆ به دیهینه ری سهر جه م هاوپره گه زه کانی تۆیشه، چونکه ماهیه تی مۆقانه ی هم مووتان ههر یه کیکه و دابه شیوونی ئه و ماهیه ته ههر گیز له توانادا نی یه و کار یکی مه حاله. به شه کانی گهر دوونیش به هه مان جۆر، چونکه ئه و به شان به هۆی "ژیان" هوه وه که تا که کان (أفراد) ی بوونه وه رانه و.. بوونه وه رانیش به وینه ی جۆر (نوع) ی ئه و تا کانه یان لئی هاتوو ه.

پاشان هینده کاری ده راسای سنعه تی پهروه ردگاری و موعجیزاتی داهینانی پروون ئاشکراله "ژیان" دا هه ن که ئه گهر که سیگ نه توانیت سهر جه می گهر دوون به دی به ییت، به ته واته تی له به دیهینانی بچوو کترین زینده وه ری ناو گهر دوونیشدا ده سته و سان ده ییت.

به لئی، ئه و قه له مه ی که پیرست و موقه دده راتی دره ختی زه به لاهی سنه و به ر له تۆوه بچوو که که ی دا ده نو سیٹ - به وینه ی نوو سینه وه ی هه موو قورئان له سهر ده نکه نۆ کیگ - هه مان قه له مه که لاپه ره کانی ئاسمانیشی به ئه ستیره دره خشانه کان ئارایشت داوه..

ههروه ها ئه و که سه ی توانا و لیهاتنیکی وه های له سه ری بچوو کی "ههنگ" دا داناوه که به هۆیه وه ده توانیت گشت گو له کانی ناو باخچه کانی جیهان بنا سیٹ و، بتوانیت په یوه ندی له گه ل زۆر به یاندا به سیٹ و، به تامترین دیاری میهره بانیی خوا وه ند - که ههنگوینه - پیشکش بکات و.. هانی "ههنگ" بدات که ههر له یه که م ههنگاو یه وه بۆ ناو "ژیان" فیری مه رجه کانی ژیا نی بیٹ.. بئ گومان ئه و که سه ی ئه م لیهاتنه فراوان و توانا مهن و کۆ نه ندامه وردانه ی له ههنگدا داناوه، ههر ئه و که سه یه که به دیهینه ری سهر جه می گهر دوونه!

به کورتی:

"ژیان" نیشانه یه کی دره خشانی "ته وحید" ه به سهر روخساری بوونه وه رانه وه و.. هه موو گیانداریکیش - له پرووی ژیا نه که یه وه - نیشانه یه کی "ئه حه دیه ته" ه و.. ئه و

سنعەتە وردەش کە لە هەموو تاك و دانەبە کێ زیندەوەراندای هەبە مۆری "صەمەدیەت" ه بە سەریانەو. بەم جۆرە، هەموو زیندەوەرەکان، بە مۆر و جێ پەنجەکانیان، تەسلیقی ئەم نامەبە ی گەردوون دە کەن و، پایدە گەبەنن کە: لە لایەن خواوەندی "حەبب" و "قەبیوم" ی "تاك" و "تەنیا" وە هاتوو!

کەواتە هەموو یە کێکی زیندەوەرەکان مۆریکی وەحدانیەتە بەو نامەبەو، هەر وەك مۆری ئەحەدیەت و صەمەدیەتیشە بەسەر یەو.

بەئێ، "ژیان" لە راستی دا بریتی یە لە: مۆر و جێ پەنجە ی "گیاندار" و "زیندو" ی بە ئەندازە ی ژمارە ی جۆزئییات و دانە دانە ی زیندەوەرەکان، کە بە هەر هەموو یان شایەتی لەسەر: یە کتایی خواوەندی حەبب و قەبیوم دەدات. هەر وەك کاری "ژیان بەخشین" یش بە ئەندازە ی ژمارە ی یەك بە یە کێ زیندەوەرەکان، مۆری تەسلیق لەسەر "تەوحید" ی خواوەند دەنەخشینی.

ئەو تا "ژیان دەنەو" ی زەوی "کە تەنبا یەك نمونە ی زیندو کردنەو یە، شایەتیکی راست و درەخشانی وەك خۆرە لەسەر "تەوحید"، چونکە زیندو کردنەو ی زەوی لە بەهاری دا، لە راستی دا مانای زیندو کردنەو ی دانە دانە ی جۆرە لەژمارە بەدەرە کانی زیندەوەرەکان کە لە سێ سەد هەزار جۆر زیاتر دەبن. دەبینیت هەموو یان پیکەو و بێ ناتەوای و کەموکووری و بە چەشتیکی تێهەلکێش و رێکوپێک و تەواو کەری یە کتری زیندو دە کرێنەو. جا ئەو کەسە ی کە بەم تەنبا کارە چەندین کاری رێکوپێکی بێ سنوور ئەنجام دەدات، تەنبا ئەو کەسە یە کە بەدیھێنەری سەر جەمی بەدیھاتوو و، هەر ئەو یش ئەو حەبب و قەبیومە یە کە سەر انسەری زیندەوەرەکان دەژینی و، هەر ئەو تاك و تەنبا یە و لە پەر وەر دگاریتی یە کە ی دا هەر گیز هاو بەشی نی یە!

بەم ئەندازە کەم و پوختە، وازمان لە باسکردنی تایبەتکاری یە کانی "ژیان" هینا و، باسکردنی تایبەتکاری یە کانی تر و درێژە بێ دانیان بۆ بەشە کانی پەمامە کانی نوور و، بۆ کاتیکی تر هەل دە گرین.

کۆتایی

"ئیسمی ئەعزەم" بۆ ھەموو کەسێک بەک "ئیسم" نی، بەتکو لە بە کێکەو ھە بۆ
 یە کێکی تر دە گۆریت و جیاواز دەبێ. بۆ نمونە: لای ئیمامی عەلی - خوای لێ پزازی
 بیّت - شەش ناوی جوانە، کە بریتین لە: "فرد، حی، قیوم، حکم، عدل، قدوس" .. لای
 ئیمامی ئەبو حەنیفە ی نوعمانیس - خوای لێ پزازی بیّت - بریتی یە لە دوو ناوی:
 "حکم" و "عدل" .. لای شیخی گەیلانیس - قدس سرە - تەنھا یەک ناو، کە بریتی یە
 لە: "یا حی" .. لای ئیمامی پەبیانیس - خوای لێ پزازی بیّت - تەنھا ناوی: "القیوم" ..
 ھەر بەم جوړە و، لای گەلێ کەسی تری گەورە مەردانی ئیسلام چەند ناویکی تر بە
 "ئیسمی ئەعزەم" دانراون ..

جالەبەر ئەو ھەمی ئەم سەرنجی پینجەمە تاییە تە بە ناوی "الحی" ی خوای گەورەو ھە و،
 پیغەمبەری مەزنیس ﷺ لە مونا جاتە بەرزە کە ی دا کە پیی دەوتری: "الجوشن الکبیر"
 خواناسی یە کێ ھیندە جامع و بەرز ی سەبارەت بە خواو ھندەو ھە درخستوو ھە کە تەنھا
 شایانی خوای گەورە یە، ئەو ئیمەش شایەتی و، بەلگە و، تەبەر پروک و، دو عایە کێ گیرا و
 کۆتایی یە کێ باش بۆ ئەم پەیا مە، لەو مونا جاتە نەبەوی یە و ھەردە گرین و دەپھنن بۆ ئیرە و،
 بە ئەندیشە دەپۆین بۆ ئەو رۆژ گارە و، "ئامین .. ئامین" بۆ ئەو نزایانە دە کەین کە
 پیغەمبەری خو شەویست ﷺ دەیانکات و، لە دوای زایەلە ی ئەو فەرما یشتە نەبەوی یە
 پیرۆزەو ھەمەش ھەمان "مونا جات" دوویات دە کەینەو ھە و، دەلین:

یا حی قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ * یا حی بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ

یا حی الذی لا یَشْبَهُهُ شَیْءٌ * یا حی الذی لیسَ کَمِثْلِهِ حَیٌّ

یا حی الذی لا یُشَارَکُهُ حَیٌّ * یا حی الذی لا یُحْتَاجُ الی حَیٍّ

یا حی الذی یُمیتُ کُلَّ حَیٍّ * یا حی الذی یَرزُقُ کُلَّ حَیٍّ

یا حی الذی یُحیی الموتی * یا حی الذی لا یَموتُ

سُبْحَانَکَ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ

آمین.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

سەرنجى شەشەم

دەروائىتە ئىسمى ئەغزەمى

(القيوم)

ئەو پوختە باسەى كە لەسەر ناوى جوانى "الحي" نووسرا، بوو بە پاشكۆيەك بۆ "سەرچاوەى نوور". ھەر وەك بە باش زانرا ئەم سەرنجەش كە تايبەتە بە ناوى "القيوم"ى خواى گەورەو، بىكرىت بە پاشكۆيەك بۆ "وتەى سى ھەم".

داواى لىيوردن:

ئەم بابەتانەى كە لە رادە بەدەر گىرنگن و، درەو شانەو ھەرە مەزنى ئەو ناوہ جوانەى "القيوم"ن كە بەسەر پرووى ژيانەو ھەرەو شىتەو ھە ناخى "وجود"يشدا رۆچووھ.. ئەم باس و بابەتانە، بە شىوہە كى رىنكويىنك و يەك لە دواى يەك نەھاتنە ناو دلمەو، بەلكو ھەموويان پىكەو ھە وىنەى ھەرە بروسكەى كىتوپر لە ئاسمانى دلدا چەھاخەيان دا و، چراى دلپان داگىر ساند و، وىژدان و ھەناويان رۈوناك كىردمەو ھە. ئىنجا چۆن بە دلدا ھاتن مەنىش ھەرەو ھە ناو سىمەنەو، بى ئەو ھەى قەلەمى راسىت كىردنەو ھە و ئالوگۆر و دەستكارىيان تىدا بگىرەم. ديارە لە ئەنجامى ئەمەشدا ھەندى كەمو كووڤى و نارپىكىيان لە پرووى دەر بىرەن و دارپشتنى رەوانىيەى ھەو، پىوہ دەر دە كەوئىت. بۆيە تىكە لە خوئىنەرانى بەرپىز دە كەم كە لەبەر خاترى جوانى و اتا و ناو ھەر و كە كانى ئەم باسانە چاوە لە ناتەواوى شىوہ و ھەلبىز ركاوى رۈوخسارىان بپۆشن!

بىدار كىردنەو يەك:

ئەو مەسەلە ناسك و سەرنجە وردانەى كە تايبەتن بە "ئىسمى ئەغزەم" ھەو گەلىن وردو قوولن، زياترەش ئەوانەيان كە ھى ناوى "الحي القىوم"ن و، لەناو ئەوانىشدا بە تايبەتى "تىشكى يە كەم"يان كە لەچاوە ئەوانى تردا بە شىوہە كى قوولتر ھاتە دلمەو، چۈنكە راستەو خۆ پرووى لە ماددى يە كانە^(۱).

(۱) گەر خوئىنەرى ئەم پەيامە شارەزايى يە كى فراوانى لە زانستە كاندا نەبىت، با ئەم تىشكە نە خوئىنەتەو، يان لە كۆتايى يەو ھە خوئىنەتەو ھە لە تىشكى دوو ھەمەو دەست بىن بىكات. (دانەر)

له بهر ئه وه، هه موو خه لکی له تیگه یشتنی گشت باس و بابه ته کانی ئه م په یامه دا به کسان نین. له وانه یه هه ندی کهس ته نانه ت تیگه یشتنی ته و او ه تی هه ندی له و باسانه شی به لاوه سه خت بی ت و تیگه یشتنی به شیك لی ره و به شیك له ویی له ده ست بجیت. به لام ئیمه دلنیا یین له وه ی که هه ر که سیك سه یری بکات بی به ره نابی ت له سو وده کانی، به لکو بی هیچ گو مانیک به شی خو ی له هه موو بابه ت و مه سه له یه کی ئه م په یامه به ده ست ده هیئت. چونکه به پنی ده ستووری به ناو بانگی: "ما لا یدرک کله لا یترک کله" مرؤف کاریکی ژیرانه ناکات گه ر نه روا ته ناو ئه م باخه مه عنه وی به پر له میوه یه، به بیانووی ئه وه ی که ناتوانی ت هه موو میوه کانی لنی بکاته وه! چونکه هه ر چه ندی ده ست بکه وی ت و لینی بکاته وه هه ر ده ستکه وت و قاز انجی ئه وه.

جا هه ر وه ک ئه و مه سه له و بابه تانه ی که تاییه تن به ئیسمی ئه عزه مه وه هی وایان تی دایه هینده فرا وانه مرؤف ناتوانی ت ده و رانده وریان بدات، به هه مان جو ر هی وه هاشیان تی دایه که ئه وه ونده وردن چاوی "ژیری" ناتوانی ت بیانی نی ت! به تاییه ت: ئه و هیمایانه ی "ژیان" که له ناوی "الحسی" ی خوا ی گه و ره دان و شهش پایه کانی ئیمان یان گرتو وه ته وه .. ئاماژه کانی "ژیان" یش بو "ئیمان به قهزا و قه ده ر" له و باسه دا و .. تیشکی به که میش که تاییه ته به ناوی "القیوم" ی خوا ی گه و ره وه ..

به لام له گه ل ئه مه شدا کهس نی یه به شی خو ی وه ر نه گری ت لیان. بگره هه ر که سیك ئه و باسانه بخوینی ته وه، ئیمان ه که ی بی قایم ده بی ت، هیچ نه بی ت مه ودا و فراوانی یه که ی پتر زیاد ده کات. ئه مهش کاریکی سه یر نی یه، چونکه زیاده بوونی ئیمان - که کلیلی به خته وه ری هه می شه یی یه - گه لنی گرنگه. جا ئه و زیاده بوونه با به ئه ندازه ی گه ر دیله یه کیش بی ت له راستی دا گه نجینه یه کی گه و ره یه، وه ک ئیمامی ره بیانی (ئه حمه دی فارووقی سه ره ندی) خوا ی لنی رازی بی ت، فه رموویه تی:

"پروون بوون و ده ر که وتنی مه سه له یه کی بجوو کی ئیمانم له سه دان چی ژ و که رامه ت بی باشره".

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (یس: ۸۳).

﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الزمر: ۶۳).

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱).

﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾ (هود: ۵۶).

له به نندیخانہی "تہسکی شہر" و له مانگی "ذی القعدہ" دا، درہوشانہوہیہ کی مہزنی نوورہ کانی ئیسمی تہعزمی "القیوم" ی خوی گہورہ لہ ژیریم دہر کہوت، کہ ئیسمی تہعزمہ یا شہشہم دانہیہ لہ نوورہ کانی. ہرورہک سہرنجیکی تہم ٹایہتہ پیروزانہشم لئی دہر کہوت کہ ٹامازہ بؤ "قہییوومیہت" ی خوی گہورہ دہ کەن. بہ لام تہو بارودؤخہی کہ لہ به نندیخانہدا دہوری دابووم بواری بؤ نەدہرہخساندم مافی تہواو بہ پروونکردنہوہی تہو نوورانہ بدہم.

جالہ بہر تہوہی ئیمامی علی - خوی لئی رازی بیت - لہ قہسیدہی "السکینة" دا ئیسمی تہعزمی پیش چاو خستوہ و، لہ قہسیدہی "البديعة" شدا و لہ ناوہندی باسکردن و ہینانی ناوہ جوان و شکۆمہندہ کانی خوی گہورہدا بایہخیکی تاییہتی بہو شہش ناوہ داوہ، تہمہ وپرای تہوش کہ باسکردنی تہو ناوانہ لہ لایہن ئیمامی علی بہوہ - بہ کہرامہتیکی خوی - دلدانہوہ و دلناییمان پی دہبہخشیت.. تہوا بہ وینہی پینج ناوہ کانی تر، بہ پوختی و لہ پینج "تیشک" دا ٹامازہ بؤ پروونکردنہوہی تہم نوورہ ہرہ مہزنہی ناوی "القیوم" یش دہ کہین:

تیشکی یہ کہم:

بہدیہینہری شکۆمہندی تہم گہردوونہ: "قہییوم" ہ. واتہ: ہر خوی راگیر کہری خویہتی و بہردہوامی و مانہوہشی لہ زاتی خویہوہیہ و، سہرجہم شتان و بوونہوہرانیش بہو خواوہندہ راگیر دہبن و، بہردہوامی و مانہوہشیان لہ وجوددا لہ لایہن تہو بہدیہینہرہوہ دابین دہبیت. خؤ تہ گہر بؤ ماوہیہ کی کہمتر لہ چاوتروو کاندنیکیش پہیوہندی "قہییوومیہتی خواوہند" لہ گہردوون پچرپیت، سہرانسہری گہردوون "مہحوو" دہبیتہوہ و نامینیت!

پاشان ئەو بەدیهینەرە شکۆمەندەى گەردوون، ھەر وەك قەییومە، قورئانیش بە:
﴿أَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ وەسفی دەكات! واتە: نە لە زاتى نە لە سیفاتی نە لە
کردارە کانى دا، ھاووینە و ھاوبەشى نى یە.

بەلێ، ئەو كەسەى كە گەردوون لە چنگى پەرورەدگارێتى خۆى دا پرا دەگریت تا
نەترزیت و، گشت كاروبارە كانى بەرپۆ دەبات و، سەرجم چۆنیتى و بارودۆخە كانى
بە كەمالتى رێكۆپىكى و بەو پەرى كارسازى و چاودىرى و بە ئاسانى یە كى رەھای وەك
بەرپۆ بەردنى كۆشكىك یان مالىك، دەسازینیت.. بى گومان مەحاله ئەو كەسە ھاووینە و
ھاوبەش و ھاوتای ھەبیت!

بەلێ، ئەو كەسەى بەدیهینانى ئەستیرە كانى وەك بەدیهینانى گەردیلە كان بەلاو
ئاسان بىت و.. لە ناو ھەندى توانستى رەھای خۆیشى دا گەورەترین شت وەكو
بچوو كترین شتى ناو ئەم بوو نەوەرە ملكەچ و گوئى پرايەل بكات و.. ھىچ شتىك رېنى
شتىكى تری لى نە گریت و ھىچ كارىكىش دەستى نە گریت بۆ ئەبجامدانى كارىكى ترو،
بەو پى بە دانە دانە و تاكە لەژمارە بەدەرە كان لە بەرچاوى دا وەك یەك دانە و ابن و گشت
دەنگە كانیش بە یە كەوە بىستىت و بە یەك جار و لە یەك كاتدا پىداو یستى ھەموان دابىن
بكات و ھىچ شتىك و ھىچ حالەتێك - ھەرچى یەك بن - لە بازەى وىست و خواستى ئەو
دەر نەچن، بە شایەتیی ئەو رىسا و تەرازووانەى لە گەردووندا دەست بە كارن.. ئنجا
ھەر وەك "شوین" سنورێكى بۆ دىارى ناكات، لە گەل ئەو ھەشدا بە توانست و زانستى
خۆى لە ھەموو شوینىكدا ئامادە بىت و.. ھەر وەك بە چەشنىكى رەھا ھەموو شتىك
لى یەوە دوورە، كەچى ئەو لە چاوى ھەموو شتىك لە ھەموو شتىكەوە نزىكتر بىت..

بى گومان ئەم ھەبى و قەییوم و شكۆمەندەى كە ئاوايە، دەبى ﴿أَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾
بىت. كەواتە ھەر گىز ھاووینە و ھاوبەش و وەزىر و دژ و نەیارى نى یە، بگرە ھەموو ئەمانە
سەبارەت بەو مەحالتن. ھەرچى كاروبارە ھەكیم و خاوینە كانیشى ھەن ئەوا دە كرى لە
چاویلکەى نمونە ھىنانەو ھە تەماشای بگرین (گشت ئەو جۆرە نمونە و تەشبیھانەى كە
لە پەيامە كانى نووردا ھىنراون، لەم جۆرە نمونە ھىنانەو ھەن).

جا ئەم زاتە ئەقەدەسەى كە: ھاووینەى نى یە و، "واجب الوجود" ە و، دەستبەردارى
ماددەى و، موزەزەھە لە شوین و مەكان و، مەحاله دابەش بىت و، ئالوگۆرى بەسەردا
نايەت و، ھەر گىز مومكین نى یە تەسەوورى دەستەوسانى و موحتاجى بكریت.. ئەم زاتە

ئەقەدەسى كە ئاوايە، ھەندىئ لە "گومپرايان" ئەحكامى خوايەتى يە مەز نە كەى ئەويان داوہ بە ھەندىئ لە بەدبەھتاتووانى، كاتى كە لەو گومانەدا بوون درەوشانەوہ كانى خواوہند بەسەر لاپەرە كانى گەردوون و چىنە كانى بوونەوہرانەوہ، خودى زاتى ئەقەدەسى خواوہندە. ئەوہ تا بەشىك لەو گومپرايانە ھەندىئ ئاسەوارە درەوشانەوہ كانى خواوہندىيان بە ھى "سروش" و "ھۆكارە كان" لە قەلەم داوہ. لە كاتىكدا كە بە چەندەھا بەلگەى پرونى جۆراو جۆر و لە چەندىن پەيامى نووردا، چەسپاوە كە:

"سروش" سنعەتتىكى خوايى يە، نەك سنعەتكار.. كتيبيكى پەرورەدگارى يە نەك كتيب دانەر.. نەخشونىگارىكى ناوازيە و، مەحالى نىگار كيشى داھينەر يىت.. پەرأويكە، نەك دانەرى ياسا و خواوہنى پەرأو.. ياسايە كە، نەك تىوانست.. وەك راستە ئامرازى پىوانەى شتانە، نەك سەرچاوەى "بوون" شتىكى كارتىكرأوہ، نەك بكەر.. رىسايە، نەك رىكخەر و سازىنەرى رىسا.. شەرىعەتتىكى فىترى يە، نەك دانەرى شەرىعەت!

خۆ ئە گەر فەرزى مەحالى بكريت و بەدبەھنىيانى بچوو كترىن زىندەوہر بخرىتە ئەستوى "سروش" و، گرمان پى بوتريت: "ئەم زىندەوہرە دروست بكە!" ئەو دەبى "سروش" بە ئەندازەى ئەندامە كانى ئەو زىندەوہرە: مەكىنە و قالىي ماددى ئامادە بكات، تاكو بتوانىت ئەو كارە بە ئەنجام بگەيەنىت! مەحالىي ئەم گرمانەمان لە زۆر شوپى پەيامە كانى نووردا چەسپاندووە.

پاشان ھەندىك لە گومپرايان كە پىيان دەوترى "ماددى يە كان"، ھەست بە درەوشانەوہى ھەرە مەزنى "بەدبەھنىرئى"ى خواوہند و "تىوانستى پەرورەدگار" دەكەن لە جموجوول و ئالوگۆرە رىكويىكە كانى گەردىلە كاندا، بەلام سەرچاوەى ئەو درەوشانەوہى نازانن و ناتوانن پەى بپەن بەوہى كە لە كوئوہ ئەو ھىزە گشتى يە بەرپوہ دەبرىت، كە لە سەرچاوەى درەوشانەوہى تىوانستى صەمەدانىي خواوہندەوہ ھەلقولأوہ! جالەبەر ئەوہى ئەو سەرچاوەى نازانن و لىي بى ئاگان، ئەو ئاسەوارە كانى "خوايەتىي بەدبەھنىەر"يان داوہتە پال خودى گەردىلە كان و جموجوولە كانيان و، كەوتوونەتە وەھمى: ئەزەلىيەتى "ماددە" و "ھىز" ھوہ!!

بەخوگەلى سەيرە! ئايا دەگوئى مروف بەرەو ئەم پلە نزم و قوولەى نەزانى و ئەفسانەى پروت و بى گومان بەر بىتەوہ و، بچىت ئاسەوارە ناوازە كانى "بەدبەھنىەرى ناوازە" و كارە سەرتاپا حىكمەتە كانى "زاناي بىنەرى خاوين لە زەمان و مەكان" بداتە

پال چەندین گەردیلەى ئەوتۆ كە شلەژاوى دەستى تەوژمە كانى "رېكەوت" ن و، كوئىر و بى گيان و بى ھەستەن و، خاوەنى ھىچ ھېز و توانايەك نىن؟ يان بياندا تە پال جوجوولە كانى ئەو گەردیلانە؟ ئايا دە گونجى كە سىك بىت دان بە مەدا بىت؟ بى گومان ھەر كە سىك كە مىك ژىرى ھە بىت دە زانىت كە ئەم بۆ چوونە لەو پەرى ئەفسانە گەرى و نە فامىدايە!

ئەو بەدبەختانە خۆيان گرفتارى پەرسىنى چەندىن خواوەندى درۆينەى زۆر و زەبەندە كەردووە! چونكە لەبەر ئەو ھى پشەتەيان لە "و ھەدانىيەت" ى رەھا ھەل كەرد و ئىمانيان بە خوايە كى تاك و تەنيا نە ھىنا، ناچار بوون باوەر بە چەندىن خواى درۆينەى لە ژمارە بەدەر بکەن! بە واتايە كى تر: لەبەر ئەو ھى نە يانتوانى ئەزەلىيەت و بەدبەختىيەت زاتى ئەقەدەسى خواوەند - كە دوو سىفەتى پىوستى زاتى خواوەند - لە ژىرى يە تەسك و كور تە كانياندا جى بکەنەو، ئەو بە حوكمى رىيازى گومرايى خۆيان: ناچار بوون باوەر بە ئەزەلىيەتى گەردیلە بى گيانە لە ژمارە و سنوور بەدەرە كان بکەن! تەنانەت ئىمانىش بە خوايەتەى گەردیلە كان بەين!

دەسا بۆ خۆت بىر لە قوولتەى ئەو چالە و نزمى پلەى يە كجار نەويى ئەو جەھالەتە بکەرەو كە ئەوانە تىي كەوتوون!

بەئى، درەوشانەو ھى ئاشكراى خواوەندى "حەبى و قەبىوم" لە گەردیلە كاندا، بە ھىز و توانا و فەرمانى خواوەند، ئەو گەردیلانەى وەك سوپايە كى رىكۆپىكى بە سام و شكۆ لى كەردووە. خۆ ئە گەر بۆ ماو ھە كى كەمتر لە چاوتروو كاندىك فەرمانى سەر كەردەى ھەرە مەزن لەو گەردیلە بى گيان و بى ھەست و ژىرى يە لە سنوور بەدەرەانە بوەستىرەت، ئەو ھەموويان بەر باد دەبن، تەنانەت بە تەواوتەى مەحوو دەبنەو و ھىچيان لە وجوددا نامىن.

پاشان كە سانىكى تر ھەن خۆيان وا پىشان دەدەن كە داراى "دوور بىنى" و "زىرە كى" بن و، دە چن بىرىكى لەو ھى پىشوو نەفامانەتر و قوولتر لە خورافاتدا دە ھىن و، پىش چاوى دەخەن و، لەو گومانەدان كە: ماددەى "ئەئىر" سەر چاوە و بکەرى ئەو كارانە بىت، كاتى كە دە بىن ئەو ماددە يە ئەر كى ئاوينەى گرتووتە ئەستۆ بۆ دانەو ھى درەوشانەو كانى پەروردگار تىي بەدبەختەرى مەزن!!

كە چى ھەموان دە زانىن ماددەى "ئەئىر" ناسكترىن و نەرمترىن و دەستەمۇترىن لا پەرە كانى كار بەرئى كەردنى كەردگارى شكۆمەندە و لە ھەمووشيان زىاتر ملكە چ و گوئى رايەتەى ئەو و، ھۆى گواستەو ھى فەرمانە شكۆدارە كانىەتى و، مەرە كە بىكى نىانە

بۆ نووسینه کانی و، پۇشاکینکی ره‌نگین و پروونه بۆ به‌دییه‌ئانه کانی و، هه‌وینی به‌ره‌تی‌یه بۆ به‌دییه‌توووه کانی و، زه‌ویی به‌یته بۆ ده‌غل و دانه کانی!

بئی گومان ئه‌و جه‌هاله‌ته سه‌یر و سامناکه‌ی ئه‌وان، داخوازی گه‌لئی مه‌حالی بئی سنوور و له‌ژماره‌به‌ده‌ر ده‌بیت، چونکه ماده‌ی "ئه‌ئیر" گه‌لئی له‌و ماده‌ی گه‌ردیلانه ناسکتره که ماده‌ی‌یه کانی پئی نووقمی چلکاو‌ی گوم‌رایی بووه و، له‌ ماده‌ی "هه‌یوولا"^(۱)ش چپ‌تره که فه‌یله‌سووفه کانی دیرینی تیدا و ن و سه‌ر گه‌ردان بوون. چونکه ماده‌یه‌کی بئی گیان و بئی ویست و ئیختیار و شعوره.

جا گیرانه‌وه‌ی کار و ئاسه‌واره‌کان بۆ ئه‌م ماده‌یه‌ی که له‌تبوون و دابه‌شبوونی له‌باردایه و، ئاماده‌کراوه بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌رکی گواسته‌وه و تایبه‌تکاری کارتیدا کردن.. یان گیرانه‌وه‌ی کار و ئاسه‌واره‌کان بۆ گه‌ردیله کانی ئه‌م ماده‌یه که زۆر له گه‌ردیله کانی ترورد و بچوو کترن.. بئی گومان ئه‌م کاره، هه‌له و تاوانیکی گه‌وره‌ی به ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی گه‌ردیله کانی ماده‌ی ئه‌ئیره، چونکه ئه‌و کار و ئاسه‌واره په‌روه‌ر دگاری‌یانه به‌ ویستی ئه‌و که سه‌ نه‌بیت که هه‌موو شتی که له‌ هه‌ر شتی‌کدا ده‌بینیت و، زانستیکی گشتگیری هه‌مه‌لایه‌نه‌ی هه‌یه، هه‌ر گیز ناگونجی روو بده‌ن و ئه‌نجام بدرین.

به‌لئی، ئه‌و کاری "به‌دییه‌ئانه"‌ی که له‌ بوونه‌وه‌ر اندا ده‌بیریت، له‌ چۆنیتی‌یه‌کی دیاری‌کراو و شیوازیکی تاقانه و بئی وینه‌ی وه‌هادایه که به‌ ئاشکرا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌دییه‌نه‌ریان: خاوه‌نی توانست و ئیختیارینکی په‌هایه و، له‌ کاتی به‌دییه‌ئانی هه‌ر شتی‌کدا به‌ تایبه‌ت له‌ به‌دییه‌ئانی زینده‌وه‌ر اندا زۆربه‌ی شتان به‌لکو سه‌رانه‌ری گه‌ردوونیش ده‌بینیت و، ئاگای له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که ئه‌م به‌دییه‌توووه‌ی په‌یوه‌ندیی پێیانه‌وه هه‌یه و، پاشان ئه‌و شته له‌ شوینی شیوازی خۆی دا‌داده‌نیت و، مانه‌وه‌شی له‌و شوینه‌دا بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات. واته هه‌ر گیز ناگونجی "هۆکاره ماده‌ی‌یه نه‌زانه‌کان" بکه‌ری به‌دییه‌توووان بن!

به‌لئی، هه‌ر کاریکی به‌دییه‌ئانه - چه‌نده‌ش جوژئی ییت - به‌هۆی نه‌هینی "قه‌یووومییه‌ت" هه‌و به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که: کاری راسته‌و خۆی به‌دییه‌نه‌ری گه‌ردوونه. بۆ ئه‌وه‌ی که کاره‌ی رووی له‌ به‌دییه‌ئانی یه‌ک دانه "هه‌نگ" ه، له‌ دوو رووه‌و به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که کاری تایبه‌تی به‌دییه‌نه‌ری گه‌ردوون و په‌روه‌ر دگاری هه‌موو جیهانه‌کانه:

(۱) هه‌یوولا: وشه‌یه‌کی کۆنی یۆنانی‌یه، واتا که‌ی لای فه‌یله‌سووفه‌کان بریتی‌یه له: ماده‌ی‌یه که‌می رووت له‌ شیوه‌ و قه‌باره و دریزی و په‌نگ و شتانی وه‌ک ئه‌مانه. (وه‌ر گیز)

○ پرووی به کم:

کاتی که ئەم هەنگە لە گەڵ هەنگە کانی تری سەرانسەری زەوی دا هەمان کار لە هەمان کاتدا ئەنجام دەدات، ئەوا ئەم کارە جوزئی یە ی که لەم یەك دانە هەنگە دا دەبینین بەلگە یە لەسەر ئەو ی که چمکیکی کاریکی هیندە گەورە یە که دەوران دەوری پرووی زەوی داو! واتە ئەو کەسە ی بکەر و خاوەنی ئەو کارە گەورە و فراوانە بیست، هەر تەنها ئەو بکەر و خاوەنی ئەم کارە جوزئی یە شه!

○ پرووی دوو هەم:

بۆ ئەو ی بکری کەسیک بکەری ئەم "کار"ە جوزئی یە بیست که پرووی لە بەدیھێنانی ئەم هەنگە ی بەرچاومانە، دەبی ئەو بکەرە هەل و مەرجه کانی ژیا نی ئەو هەنگە بزانیست و ناگای لە کۆئەندامە کان و پەپوھندی یە کانی بە بوونە وەرانی ترەو هە بیست و، چۆنیستی مسۆگەر کردنی ژیا ن و گوزەرانیشتی شارەزا بیست! کەواتە دەبی کەسیکی وایست که حوکم و فەرمانە کانی لە سەرانسەری گەردووندا جی بە جی کرا و بیست، تاکو ئەو "کار"ە ی "تەواوی" و "کەمال" بە دەست بەیستی.

واتە بچوو کترین کاری "جوزئی" لە دوو پروو هە دە بیست بە بەلگە لەسەر ئەو ی که: تاییە تە بە "بەدیھێنەری هەموو شتیك" هە!

بەلام ئەو ی که لە هەموو شتیك زیاتر مرۆف سەر سام دە کات و سەرنجی رادە کیشت، بریتی یە لەو ی که:

"ئەزەلییەت" و "سەرمەدیەت" که تاییەت ترین تاییەتکاری یە کانی خوا یە تی و پیویست ترین سیفە تی زاتی ئەقەدە سی ئەو خوا یە ن که خواوە نی بە هیزترین پلە ی و جوو دە که بریتی یە لە "جووب" و.. چەسپاوترین پلە یە لە بووندا که "دەستبەرداری یە لە ماددە" و.. دوورترین شتە لە "نەمان" که "خاوینی یە لە شوین و کات" و.. سەلامەت ترین سیفە تە لە جوو ددا و خاوینتزینیشتیا نە لە ئالوگۆر و نەمان که بریتی یە لە "یە کتایی" ..

دەلیم ئەو شتە ی که مرۆف سەر سام دە کات و نیگەرانی تی دا دەهە ژینیست و سەرنجی رادە کیشت ئەو یە که: هەندی کەس دە چیت سیفە تی "ئەزەلییەت" و "سەرمەدیەت" بە ئەثیر و ئەو شتە ماددی یانە ی هاوچە شنی دە بە خشیست که لاوازترین و وردترین پلە کانی و جوو دیان هە یە و، لەو قۆناغە دان که لە هەموو قۆناغیکی تر ئالوگۆری زیاتری دیتە ری و، لە هەموو بوونە وەرانی تر زیاتر لە شوین و مەکاندا پەرش و بلاو بوونە تەو ه و، دارای زۆری یە کی لە ژمارە بە دە ریشن!!

چونکہ داپرینی سیفہ تی "گہزہ لیہت" بہ سہر ٹہو ماددانہ دا و، تہ سہوور کردنیان بہوہی کہ گہزہ لی بن و، و ہمی ٹہوہی بہ شیک لہ ٹاسہوارہ خوایی بہ کان لہوانہوہ سہریان ہلدا بیٹ، لہ راستی دا، دوور کہوتنہوہیہ کی تہواوہ تی بہ لہ حقیقت و، کاریکی تابلی پیچہوانہی واقعہ و، بہ یہ کجارہ کی دوورہ لہ مہنتیقی ژیری بہوہ و، بہ ٹاشکرا نارہوا و بہتالہ. ٹہمہ شمان بہ چہندین بہلگہی بہہیز و توندوتول لہ گہلنی پھیامدا چہ سپاندوہ.

تیشکی دووہم:

بریتی یہ لہ دوو مہسہلہ:

□ مہسہلہی یہ کہم:

خوای گہورہ فہرموویہ تی:

﴿لَا تَأْخُذْهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ (البقرة: ۲۵۵).

﴿مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾ (هود: ۵۶).

﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الزمر: ۶۳).

ہہروہا ٹاہتہ پیروزہ کانی تری ہاوچہ شنیان، لہوانہی کہ حقیقتہ تیکی ہیئندہ گہورہیان لہ خوگر توہ کہ نامازہ بڑ درہوشانہوہی ہہرہ مزنی ناوی "القیوم"ی خوای گہورہ دہ کات.. وا تہنہا یہک پرووی ٹہو حقیقتہ بہم شیوہیہی خواریہوہ باس دہ کہین:

راگیر بوون و، بہردہوامی و، مانہوہی: قہبارہ کانی ٹاسمان تہنہا بہہوی نہیئی "قہیوومیہت"ہوہیہ. چونکہ ٹہ گہر نہیئی و درہوشانہوہی "قہیوومیہت" پرووی خوای تہنانت بڑ ماوہی لہ یہک خولہک کہ متریش لہو تہنہ ٹاسمانی یانہ و ہر بچہر خینیت، ٹہوا ٹہو تہن و قہبارانہی کہ ہندیکیان ہزاران جار لہ گوی زہوی گہورہ ترہ و ژمارہیان ملیژنہا دہ بیٹ، لہ بڑشایی یہ کی بی لیواردا پرتہوازہ دہ بوون و دہ کہوتن بہ یہ کدا و بہرہ و چالی قوولی عہدہم بہردہ بوونہوہ!

با ٹہمہ بہ نمونہ یہک پروون بکہینہوہ:

گہر کہسیک، لہ بری فرؤ کہ، ہزاران کؤشک و تہلاری گہورہ گہورہ بہ ٹاسماندا بگپریت، ٹہوا ہرہوہک بہ ٹہندازہی مانہوہ و بہردہوامی ٹہو بارستایی یہ گہورانہ و مہودای ریکوینکیسی ہاتو چویان و گوی راپہ لیان بڑ ہل سوریئہرہ کہیان، لہ توانستی قہیوومیہتہی ٹہو کہسہ تی دہ گہین.. بہ ہمان جؤر، دہشتوانین لہ ری بہ خوشینی:

"پراگیر بوون و مانهوه و بېرده و امی" یه وه، که خواوه ندى قه یومى شکۆمه ند به "نهینى قه یوو ميه تى" خۆى به قه باره ئاسمانى یه له سنوور بېر ده ره کانى ناو ئه تیرى بۆ شایى بېرینیان ده به خشیت و، لهو جموجوولانه شیاندا که به و پېرى ته قدیر و پړسا و گوئى پرايه لى یه وه ئه نجامیان دده ن و، له پړى پراگیر کردن و بېرده و امی و هیشتنه وه شیان بى هیچ کۆله که و پالپشتیک .. ده توانین له م پړى یه وه له دره و شانوه ی ئیسمى ئه عزمى "القیوم" پش تى بگهین. له کاتیکدا که ده زانین هه ندیک لهو قه بارانه هه زاران جار، بگره هه ندیکى تریان ملیونه ها جار له گۆى زهوى گه ورتن! و پړای گوئى پرايه ل کردنى هه ره یه که یان و به کارهینانین له ئه ر کینکى گرنگ و تاييه تى دا، که ئه مەش وه کو سوپایه کى به سام و شکۆى ئه و تۆى لى کردوون که به ته و او ته ی ملکچه چ و فه رمانه بردارى ئه و فه رمانانه بن که له لایه ن خواوه نى فه رمانى: "کن فیکون" هوه دهر ده چن.

جا هه روه ک ده کرئى ئه م ئه ستیرانه ئه و نه یه کى قیاسى بن بۆ دره و شانوه ی هه ره مه زنى ناوى: "القیوم" ی خواى گه وره، ئه و ا به هه مان جۆر گه ردیله کانى هه موو بوونه و ریکیش، که وه کو ئه ستیره مه له وانه کانى ناو بۆ شایى وان .. به هۆى "نهینى قه یوو ميه ت" هوه "بېرده و امی" و "پراگیر بوون" و "مانه وه" یان به ده ست هیناوه.

به لئى، "مانه وه" ی گه ردیله کانى جهسته ی هه موو زینده وهریک بى ئه وه ی په رته وازه بىن و .. "کۆبوونه وه" و "پنکهینان" یان له سه ر شکل و شیوه یه کى دیارى کراوى ئه و تۆ که له گه ل هه ره ک له ئه ندامه کانى ئه و زینده وهره دا بگۆنجیت و .. "پاریز گارى" ی قه واره و شیوه ی خۆیان له بېر ده م لافاوى راماله رى توخه کاند، بى ئه وه ی بلا و بینه وه و .. مانه وه شیان له سه ر پړسا رینکوپنکه کانى خۆیان ..

هه موو ئه م کارانه - وه ک پوون و ئاشکرایه - له لایه ن خودى گه ردیله کانه وه ئه نجام نادرین، به لکو له نهینى ئه و "قه یوو ميه ت" ی خواى گه وره وه بېرئى ده کرین که هه موو "یه کیک" له زینده وهران، به وینه ی گوئى پرايه لیبى سه ر بازه کانى سوپا گوئى پرايه لى ده بن و، هه موو "جۆر" یکیش له جۆره کانى گیانله به ران، وه ک سوپای رینکوپنک، ملکچه چى بۆ فه رمانه کانى راده گه یه ن.

جا هه روه ک مانه وه و بېرده و امی زینده وهران و پینکهاتوانى سه ر پووى زهوى و .. گه شت و گه رانى ئه ستیره کانى ناو بۆ شایى ئاسمان، نهینى "قه یوو ميه ت" راده گه یه ن .. ئه م گه ردیلانه ش - وه ک ئه وان - به چه ندىن زمانى له ژماره به ده ر، هه مان نهینى راده گه یه ن و پش چاوى ده خه ن.

□ مەسەلەى دوو ھەم:

ئەم مەقامە داخوазى ئاماژە كىردنە بۆ بەشېك لەو سوود و حىكمەتانەى كە لەناو شتاندا ھەن و، پەيوەستى نەھىنى "قەيىوومىيەت" ن..

ھەرىكە لە: حىكمەتى بوون و، ئامانجى فەيزەت و، سوودى بەدبەھاتن و، ئەنجامى ژيانى ھەموو شتېك، سى جۆرن:

جۆرى يەكەم: ئەو يەكەم رەوى لە خۆى و، لە مەرف و، بەرژەو ھەندى يەكانى مەرفە. جۆرى دوو ھەم: (كە لە يەكەم گەنگەتە) ئەو يەكەم: ھەموو شتېكى ناو ئەم بوونەو ھە وەك: ئايەتېكى مەزن و، نووسراوېكى پەروەردگارى و، كىتېبېكى رەوان و، قەسەدە يەكى رەنگىن وايە، كە گشت خاوەن ھەستېك دەتوانىت بىخوئىنەتە و، لەو رېيەو بە دەرەوشانەو ھى ناو ھەكانى بەدبەھتەرى شكۆمەند ئاشنا بېيت. واتە: ھەموو شتېك و اتا زۆر و زەبەندەكانى خۆى بۆ خوئىنەرە لەژمارە بەدەرهكانى دەردەپرىت.

بەلام جۆرى سى ھەم: تايبەتە بە كەردگارى شكۆمەندە و رەوى لەو ھە. جا ئەگەر سوودى بەدبەھتەنى ھەرىكەت بۆ خۆدى شتە كە تەنھە يەك سوود بېيت، ئەو سەدان سوود لە بەدبەھتەنى ئەو شتەدا ھەن كە رەوانى لە بەدبەھتەرى شكۆمەندە. چونكە خاوى گەورە ئەو شتەى كەردووە بە شوئىنى بۆ رەوانىنى خۆى كاتى بۆ سەنەتە ناو ھەكانى دەروانىت و سەيرى دەرەوشانەو ھى ناو ھەكانى خۆى لەو شتەدا دەكات. جا لە ناو ھەندى ئەم جۆرەى سى ھەمدا، كە جۆرىكى مەزنى حىكمەتى و جوو دە، ماو ھى يەك چەكى "ژيان" سەروزيادە!

جگە لەمە، لە "تېشىكى سى ھەم" يەكەم كەنەك لە نەھىنى يەكانى "قەيىوومىيەت" رەوان دە كرىتەو، كە داخوазى بوونى ھەموو شتېكە.

رۆژىكىيان لە گۆشەى دەركەوتن و شىكردنەو ھى "تەلېسى بوونەو ھەران" و "مەتەلى بەدبەھتەن" ھە، بېرم لە سوود و حىكمەتەكانى بوونەو ھەران دە كەردەو. لەبەر خۆمەو ھە و تم: "بۆچى ئەم شتانەى كە خۆيان دەردەخەن، ھىندەى بى ناچىت لە پېش چاودا و ن دەبن و بە پەلە كۆچ دە كەن؟"

فەرمو بۆ جەستە و كەس (شەخس) ھى ئەو شتانە رەوانە، دەبىنەت: ھەرىكەيان زۆر بە جوانى رېك خراو ھە.. "بوون" بېكىشى دراو ھەتتى كە بە خواستى حىكمەتېكى ئاشكرا، بەقەد بالا و بەھەى خۆى بېراو ھە.. بە جوانتەرىن و ناسك و نىانتەرىن رازاندنەو ھەش ئارايشت دراو ھە.. بە كەسايەتەى يەكى خاوەن حىكمەت و لەشولارىكى رېكوبىكىشەو ھە

رهوانه کراوه. تاكو لهم پیشانگا فراوانه و له بهردهم بینهراندا پیش چاو بخریت.. که چی له گهل نهوه شدا، دواى چه ند پروژیک یان دواى چه ند خوله کیك نامینیت و له پیش چاودا ون ده بیت بی نهوهی هیچ سوو دیک به جی بهیلیت! بویه له خوم پرسى و وتم: چ حکمه تیک لهوه دا هیه که ئەم شتانه مان بۆ ماوه یه کی ئاوا کهم پیش چاو ده خریت؟

زۆر موشتاق و تاسه مهندى زانینی ئەم رازه بووم. هیندهی نه خایاند لوتفی پهروهردگاری مهزن هات به هانامه وه، هه ره نهو کاته له حکمه تیکی گرنگی هاتنی بوونه وه ران، به تایبته زینده وه ران بۆ قوتابخانهی زهوی، تیی گه یاندم. نهو حکمه تهش بریتی به لهوهی که:

هه رچی شت هیه، به تایبته زینده وه ران، له راستی دا بریتی به له: وشه یه کی خواى گهوره و، نامه یه کی پهروهردگاری و، قه سیده یه کی رهنگین و، راگه یاندا نامه یه کی راشکاو لهو په ری رهوانیژی و حکمه تدا. جا دواى نهوهی نهو شته هاته و جود و، خاوه ن ههست و شعوره کان خویندیانه وه و، سه رجه م و اتاکانی راگه یاند و، ئامانجه کانی خوئی به دهسته وه دا، روخساری جهسته که ی دهروات و ماده ده که ی - که له حوکمی له فز و پته کانی وشه دایه - له پیش چاودا ون ده بیت و، دواى خوئی و اتاکانی له "وجود" دا به جی دهیلیت!

زانینی ئەم حکمه ته، به شی سالیکی تهواوی کردم. به لام پاش تپه ره بونی نهو ساله، موعجیزاتی ورد و ریکوپینکی و ورده کاری ناوازه ی ناو به دیهاتووام دی، به تایبته زینده وه ران. له مه وه بۆم ده رکهوت که:

ئەم ورده کاری به یه کجار ناوازه و تهواو ورده ی که له هه موو به دیهاتوواندا هه ن، ته نه ا بۆ گه یاندن و ده رخستنی و اتاکانیان نی به له بهر چاوی خاوه ن ههست و شعوره کاند، چونکه هه رچه ند گهلنی خاوه ن ههست و شعوری زۆر و زه به نده هه ن که موتالای هه موو بوونه وه ریک ده که ن و ده یانخویننه وه، به لام هه رچۆن بیت ئەم خویندنه وه یه ی نهوان هیشتا هه ر که مه و له سنووریکى دیاری کراودایه. ئەمه سه ره پرای نهوش که هه موو خاوه ن ههستیک ناتوانیت په ی به ورده کاری و داهینانی سنهت بیات له زینده وه ردا و، سه ر له گشت نهینى به کانی ده ربکات.

کهواته گرنگترین نهجام و مهزنترین ئامانجی به دیهینانی زینده وه ران بریتی به له: "پیش چاو خستنی سنهته ناوازه کانی قه یومی نهزه لی و ده رخستنی دیاری به کانی

میهره‌بانی و نیعمه‌ته زۆر و زه‌بهنده‌کانی، که به زینده‌وه‌رانی به‌خشیوه، له پیش‌چاوی "شهوود"ی خۆی‌دا!"

زانیی ئەم ئامانجە، تا ماوه‌یه‌کی زۆر، دلنیا‌یی‌یه‌کی سه‌روزیاد و قه‌ناعه‌تینکی ته‌واوی پێ به‌خشییم و، له‌م رێ‌یه‌وه‌ تیگه‌یشتیم که:

ورده‌کاریی سنعه‌ت و ناوازه‌یی به‌دییه‌نان، که به‌ شیوه‌یه‌کی له‌پراده‌به‌ده‌ر له‌ بوونه‌وه‌راندایه‌ تایبه‌ت له‌ زینده‌وه‌راندایه‌ هه‌ن، ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ن که: له‌ به‌رده‌م قه‌ییومی ئەزه‌لی‌دا پیش‌چاو بخرین. واته‌ حیکمه‌تی به‌دییه‌نان له‌وه‌دایه‌ که: خواوه‌ندی قه‌ییومی ئەزه‌لی، هه‌ر بۆ خۆی، سه‌یری ناوازه‌یی به‌دیها‌تووانی خۆی بکات. خۆ ئەم بیننه‌ش شایانی ئه‌وه‌یه‌ ئەم خه‌رجی‌یه‌ زۆره‌ی له‌ پیناودا بکری‌ت و ئەم گشت به‌دیها‌تووه‌ زۆر و زه‌بهنده‌نانه‌شی له‌ پیناودا به‌دی‌به‌ئیریت!

به‌لام پاش تیپه‌ر‌بوونی ماوه‌یه‌ك به‌سه‌ر ئەمه‌شدا، بینیم که ورده‌کاری و ناوازه‌یی‌یه‌کانی سنعه‌ت له‌ خودی بوونه‌وه‌ران و شیوه‌ پ‌واله‌تی‌یه‌که‌یاندا به‌رده‌وام نابن و نامیننه‌وه، به‌لکو به‌ خیرایی‌یه‌کی سه‌رسووره‌ین نوێ ده‌بنه‌وه و دەم به‌ دەم و له‌ ناوه‌ندی به‌دیها‌تینکی هه‌میشه‌ تاز‌ه‌وه‌بووی به‌رده‌وام و کارایی (فعالیة)‌یه‌کی ره‌هادا ئالو‌گۆریان به‌سه‌ردا دیت.. ماوه‌یه‌ك به‌ قوولی بیرم له‌مه‌ ده‌کرده‌وه و ده‌موت: حیکمه‌تی ئەم خه‌للاقیه‌ت و کارایی‌یه‌، ده‌بێ به‌ ئەندازه‌ی خودی کارایی‌یه‌که‌ گه‌وره‌ و مه‌زن بێت.. هه‌ر له‌ و کاته‌دا دوو حیکمه‌ته‌کانی پیشووم کورت و ناته‌واو هاتنه‌ پیش‌چاو. بۆیه‌ به‌ تاسه‌ و هه‌زینکی گه‌رمو‌گۆر و بایه‌خ پیدانینکی له‌پراده‌به‌ده‌ره‌وه‌ که‌وتمه‌ گه‌ران و پشکین به‌ دوای حیکمه‌تینکی تر‌دا..

سوپاس بۆ خوا، پاش ماوه‌یه‌ك له‌ رێژنه‌ی نووری قورئانی پیرۆز و سه‌رچاوه‌ی "قه‌ییومیه‌ت" هه‌و حیکمه‌ت و ئامانجینکی تری هینده‌ مه‌زئم لێ دهر که‌وت که مه‌زنی و گه‌وره‌یی‌یه‌که‌ی سنوور و کۆتایی بۆ نی‌یه‌.

به‌م حیکمه‌ته‌ش له‌ نه‌ینیی‌یه‌کی ته‌واو گه‌وره‌ی خواوه‌ند تیگه‌یشتیم سه‌باره‌ت به‌ "به‌دییه‌نان"ی شتانه‌وه، که بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی پێی ده‌وتری: "مه‌ته‌لی به‌دیها‌تووان". له‌ تیشکی پینجه‌می ئێرده‌ا به‌ کورتی چه‌ند خالیک له‌م نه‌ینیی‌یه‌ باس ده‌که‌ین، چونکه‌ به‌ تیر و ته‌سه‌لی له‌ مه‌کتووبی بیست و چواره‌می کتیبی "مه‌کتوبات"‌دا درێژه‌ی پێ دراوه. به‌لێ، له‌م گۆشه‌یه‌ی خواره‌وه‌ سه‌یری دره‌وشانه‌وه‌ی "قه‌ییومیه‌ت" بکه‌:

خوای گهوره بوونه وهرانی له تاریکستانی "عهدهم" دهرهیناوه و وجودی پی به خشیون و، راگیر بوون و مانه و هشی لهم بۆشایی یه فراوانه داوانه تی و، ری و شویئیکی شایسته ی به بوونه وهران داوه، تا کو یه کیئک له دره و شانوه کانی "نهینی قهییوومییهت" به ده ست بهینن، وهك ئەم ئایه ته پیرۆزه پرونی کردوو ته وه:

﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ (الرعد: ۲).

خۆ ئە گهر بوونه وهران ئەم بناغه مهزن و پالپشته مه حکمه م و توندو تۆله یان نه بوایه، ئەوا هیچ شتیئک نه ده مایه وه. به لکو هه موو شتیئک له ناوه ندی بۆشایی یه کی بی سنووردا ده تلایه وه و به ره وه عه ده م ده که وه ته خوار وه.

ئنجاهه وه كه هه موو بوونه وهران له "وجود" و "راگیر بوون" و "مانه وه" یاندا پالیان به قهییوومی ئەزله ی وه داوه و، هه موو شتیئک به و راگیر بووه... به هه مان جۆر سه ره تایی هه موو بارودۆخه کانی گشت بوونه وهران و سه رجه م چۆنیه تی یه یه كه له دوا ی یه که کانیشیان، راسته و خۆ به نهینی قهییوومییه ته وه په یوه سه ته. وهك ئایه تی پیرۆزی: ﴿وَاللَّيْلُ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ (هود: ۱۲۳) پرونی ده کاته وه. چونکه ئە گهر هه موو شتیئک پالی به و خاله نوورانی یه وه نه دا بوایه، ئەوا هه زاران ته نانه ت به ئەندازه ی ژماره ی بوونه وهران "دهور" و "ته سه لسلول" سه ریان هه لده دا. که ئەمانه ش لای کهسانی ژیر و هۆشمه ند مه حال و به تالن.

با ئەمه به نمو نه یه كه پرون بکهینه وه:

پاریزگاری (الحفظ) و، نور و، وجود و، رۆزی و شتانی هاوونینه یان که له هه ر شتیئکدا هه ن، له پرویه که وه، پالیان به شتیئکی تره وه داوه، ئەویش به شتیئکی تره وه... هتد. که واته ده بی له ئەنجامدا کۆتایی یه کی بیئت. چونکه به لای ژیری یه وه ناگو نجنی ئەو زنجیره یه به شتیئک کۆتایی پی نه یه ت. جا کۆتایی سه رجه می ئەم زنجیرانه له "نهینی قهییوومییهت" دایه.

خۆ پاش په ی بردن به م نهینی قهییوومییه ته، ئیتر هیچ پیوستی و واتایه كه له وه دا نامینیته وه که یه که به کی ئەلقه کانی ئەو زنجیره وه همی یه پال به یه که وه بده ن، به لکو به ته وا وه تی زنجیره که هه لده گیریت و هه موو شتیئک راسته و خۆ پروی له "نهینی قهییوومییهت" ده بیئت!

تیشکی سی‌هه‌م:

واله ناوه‌ندی یه‌ك دوو "پیشه‌کی" دا ناماژه بۆ چمکیکی دهر کهوتنی ئەو نهنینی قه‌ییوومییه‌ته ده‌که‌ین که له ناوه‌ندی خه‌للاقییه‌تی خواوه‌ند و کارایی په‌روه‌ردگاردا هه‌یه، وه‌ك ئەوه‌ی که ئەم چه‌شنه‌ ئایه‌تانه‌ی خواوه‌ه ناماژه‌یان بۆ ده‌که‌ن:

﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (الرحمن: ۲۹).

﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ (البروج: ۱۶).

﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (الروم: ۵۴).

﴿بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (یس: ۸۳).

﴿فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ (الروم: ۵۰).

کاتی به‌چاوی تیرامانه‌وه ده‌روانینه بوونه‌وه‌ران، ده‌بینن ئەو بوونه‌وه‌رانه: له ناوه‌ندی لافاوی زه‌ماندا ته‌پاوتل ده‌ده‌ن و، کاروان له‌دوای کاروان دین و ده‌رۆن. ئەوه‌تا به‌شیکیان که دین چرکه‌یه‌کیان یی ناچیت و یه‌کسه‌ر ئاوا ده‌بن.. به‌شیکی تریان ته‌نها بۆ ماوه‌ی یه‌ك خوله‌ك دین و پاشان به‌رینی خو‌یا‌ندا ده‌رۆن.. جو‌رنیکی تریان به‌په‌له‌به‌م جیهانه‌ بینراوه‌دا تیبهر ده‌بن و پاش سه‌عاتیک ده‌رۆنه‌ ناو جیهانی غه‌یه‌وه.. هه‌ندیکی تر بۆ ماوه‌ی یه‌ك رۆژ باره‌که‌ی ده‌خات و پاشان کۆچ ده‌کات.. به‌شیکی دیکه‌یان سالتیک ده‌مینتیه‌وه ئنجا ده‌پوات.. به‌شیکی تریش بۆ ماوه‌ی چه‌رخیک دیت و پاشان کۆچ ده‌کات.. هه‌ندی تریان بۆ ماوه‌ی چه‌ند سه‌رده‌م و چه‌رخیک ده‌مینتیه‌وه، ئنجا ئەم جیهانه به‌جی ده‌هیلن.. به‌م جو‌ره، هه‌ریه‌که‌یان دیت و پاش ته‌واو کردنی ئەو ئه‌رکه‌ی پی‌سی سپی‌راوه، کۆچ ده‌کات و ئەم جیهانه به‌جی ده‌هیلن.

جا ئەم گه‌شتوگوزاره‌ی که ژیری مروف سه‌رسام ده‌کات و ئەم لافاوه به‌خو‌ر و سه‌فه‌ره‌ رانه‌وه‌ستاوه‌ی بوونه‌وه‌ران و به‌دیها‌تووان، به‌رێسایه‌کی ریکوپیسک و ته‌رازوویه‌کی ورد و حیکمه‌تیکی ته‌واو ئه‌نجام ده‌دریت و، ئەو که‌سه‌ش که جله‌وی ئەم گه‌شته به‌رده‌وامه‌ی له‌ده‌ستدایه‌ و سه‌ر کرده‌یی ده‌کات، به‌"به‌سیره‌ت" ده‌یداته به‌ر و به‌"دانست" یش ده‌یخاته گه‌ر، هه‌روه‌ك به‌ کارسازی‌یه‌کی ئه‌وتویش به‌رینی ده‌خات که ئه‌گه‌ر هه‌رچی ژیری هه‌ن کۆبینه‌وه و بین به‌یه‌ك هیشتا ناگاته ئاستی زانینی حه‌قیقه‌تی ئەم کۆچه‌ و، په‌ی به‌حیکمه‌تی نابات، چ‌جای ئەوه‌ی کورتی و ناته‌واویی تیدا بینیت!

جا له ناوهندی ئه م خه للاقیه ته ی پوره رد گاردا، خواوهندی به دیهینه ر ئه و به دیهاتووه ناسک و خۆشه و یستانه ی خۆی، به تایبه ت زینده وهران، ده باته وه بۆ جیهانی په نهانی غهیب، بئ ئه وه ی مۆله تیان بدات که له م جیهانه دا بجه وینه وه .. ئه رکی سه رشاننی ژیاننی دنیایان له کۆل ده کاته وه، بئ ئه وه ی بواریان بدات پشتینی لئ شل بکه ن و ماندویتی یان ده ر بچیت. ئه وه تا به رده وام ئه م میوانخانه یه ی خۆی له میوان پر ده کات و پاشان بئ په زامه ندیی ئه وان چۆلی ده کات لئ یان. به م کاره ش گۆی زه وی وه ک تیانوو سیکی چه شننی "ته خته ی ره ش" لئ ده کات و، قه له می قه زا و قه ده ریش، به دره و شانوه ی ئه و زاته ی که "یخسی و ییست" ه، هه میشه تیایدا ده نوو سیت و، ئه و نوو سینه وانه ش به به رده وامی ده گۆریت و نوئی یان ده کاته وه!

به م پئی یه، نه یئنی یه ک له نه یئنی یه کانی ئه م "کارایی" یه ی پوره ردگار و "خه للاقیه ت" ه ی خواوه نده و، داخوازی یه ک له داخوازی یه کانی و یه کیئک له هۆکاره کانی، له راستی دا، بریتی یه له حیکمه تیکی گه وره و نه براوه و له سنوور به ده ر. ئه م حیکمه ته ش سئ لقی گرنگی لئ ده بیته وه:

لقی یه گه می ئه و حیکمه ته بریتی یه له وه ی که:

هه موو جوړیئک له جوړه کانی "کارایی" - چ جوژئی بیئ و چ کوللی - له زه تیئک به جئ ده هیئت، ته نانه ت هه موو کارایی یه ک له زه تیکی تیدا یه، بگره کارایی یه که خۆی له خۆی دا خودی له زه ته که یه، به لکو له راستی دا بریتی یه له خۆده ر خستنی ئه و وجوده ی که خودی له زه ته که یه و راپه رینیئکه بۆ خۆ دوور خستنه وه له وه عده مه ی که عه ینی تازاره.

جا ماده م هه موو خواوه ن توانا و لیها تئیک، به له زه ت و تاسه مه ندی یه وه چاوه پروانه بزانیئ که له ئه نجامی کارایی یه کی تایبه تی یه وه توانا و لیها تئنه کانی چی ده رده خه ن و چ به ره میکیان ده بیئ؟ .. هه روه ها ماده م خۆده ر خستنی هه موو توانا و لیها تئیک له ئه نجامی کارایی یه که وه - له راستی دا - له چیئژ و له زه تیکه وه سه ری هه لداوه، هه روه ک له زه تیکی ش به ره م ده هیئت .. هه روه ها هه موو خواوه ن که مالیئک به تاسه مه ندی و له زه ته وه به دوای خۆده ر خستنی که مالاتی خۆی دا ده گه ریت، که به "کارایی" خۆیان ده رده خه ن ..

له کاتیئکدا له زه ت و که مالیئکی هه ست پئی کراوی وه ک ئه مه له توینی هه موو "کارایی" یه کدا هه بیئ و، کارایی ش له خۆی دا که مال بیئ و .. له لایه کی تریشه وه له

جیھانی زیندەوەر اندا چەندین درەوشانەوێ ئەزەلیی میهرەبانی یەکی فراوان و خۆشەویستی یەکی بێ کۆتایی بەرچاو دەکەوێت کە لە ژیانیکێ ھەمیشەیی یەو ھەتقولاون.. ئەوا بێ هیچ گومانێ ئەو درەوشانەوانە بەلگەن لەسەر ئەو ی کە:

ئەو کەسە ی خۆی لە لای بەدیھاتووانی خۆشەویست دەکات و، خۆشی دەوێن و، بە بێ بەخشینی نەعمەت و چاکە و بەخششەکانی بەم شیوہ پەھایە، بەزەبی پیاواندا دیتەوہ.. ژیانێ ھەمیشەیی و ئەبەدیی ئەو کەسە، بێ گومان داخوازی: عیشقیکی پەھاو، خۆشەویستی یەکی خاوینی پەھاو، لەزەتیکێ پاک و بەرز ی پەھاو، کاروبارە مووقەدەسە خوایی یەکانی تری وەک ئەمانەییە، کە شایانی قودسییەتی ئەون و لەگەڵ "پییوستی بوون" ی دا گونجاون. (گەر ئەم تەعبیرانە دروست بن).

جا ئەو کاروبارە خوایی یانە، بەم چەشنە کارایی یە بێ سنوور و بەدیھینەری یە نەپراوہیە، ھەردەم جیھان دەگۆرێت و تازە ی دەکاتەوہ و پرایدەوہ شیئیت. **لقی دووھەمی حیکمەتی ئەم کارایی یە خوایی یە پەھایە ی کە رووی لە "نەھینیی قەییوومییەت" ە:**

ئەم حیکمەتە بەسەر "ناوہ جوانەکانی خوا" دا دەپروانیت. ئاشکرا یە کە ھەموو خواوہن "جوانی" یەک حەز دەکات جوانی یە کە ی خۆی ببینیت و، پیشانی غەیری خۆیشی بدات.. ھەموو خواوہن "کارامەیی" یە کیش پێی خۆشە بە راگەیاندن و پیش چاو خستنی کارایی یە کە ی سەرنجی خەلکی بۆ لای خۆی رابکیشیت. کەواتە ئەو حەقیقەتە جوانە پەنھان و واتا پەنگینە شارراوہیە، چاوہ پروانن دەرباز ببن و پیش چاو بخرین و سەرنجەکان بۆ لای خۆیان رابکیشن.

ئنجما مادەم ئەم دەستوورە توندوتۆڵ و دامەزراوانە لە ھەموو شتیکدا و، ھەر شتەش بە پێی پلە ی خۆی، دەست بە کارن.. ئەوا دەبێ ھەموو پلە یەکی یەک بە یەکی ھەزار و یەک "ناوہ جوانەکان" ی خواوہن جوانیی پەھاو قەییوومی شکۆمەند، "جوانی" و "کەمال" یکی راستەقینە و "حەقیقەت" یکی پەنگینیان تیدا بیت، بە شایەتی: سەر جەم بوونەوہران و، درەوشانەوہ ئاشکراکانی ئەو ناوانە بەسەریانەوہ و، ئامازە ی نەخشونیکارەکانیان لەواندا. بەلکو ھەموو پلە یەکی یەک بە یەکی ئەو ناوہ جوانانە ی خوای گەورە، ھیندە "جوانی" و "کەمال" و "حەقیقەتی قەشەنگ و پەنگین" یان تیدا یە کە سنووریان نی یە و لە ژمارە نایەن.

جاله بهر ئه وهی ئه م بوو نه وه رانه له راستی دا: ئاوینهی دهر خستن و دانه وهی دهره و شانیه وه کانی جوانیی ئه و ناوه خاوینانه و چه ند تابلویه کی ناوازه ی ئه وتۆن که نه خوش نیگاره کانی ناوه جوانه کانیان تیدا پیش چاو ده خرین و، لاپه ره کانی ئه و ناوانه ن، که حه قیقه ته جوانه کانیان دهره برن..

ئه و ئه و ناوه به رده و ام و هه می شه یی یانه، ده بی دهره و شانیه وه بی سنوور و نه خش و نیگاره حه کیمه له ژماره به دهره کانیان پیش چاو بخهن و، لاپه ره ی کتیه کانی شیان له پیش چاوی خاوه نه حه ق و ره واکه ی خویاندا ئاشکرا بکه ن، که خوا وه ندی "قه ییروم" ی شکۆمه نده، چ جای پیشان دانیان له پیش چاوی گیاندار و خاوه ن هه ست و شعوره له ژماره به دهره کاندا، تا کو ئه وانیش بیانخویننه وه و سه رنجیان بده ن..

ههروه ها ده بی ئه م ناوانه: به دهره و شانیه وه کانی خویان هه می شه بوو نه وه ران بگۆرن و به رده و ام نوئی یان بکه نه وه، به پیی ئه و عیشه ئیلاهی یه موقه دده سه و له سه ر بناغه ی نه نیی قه ییوو مییه ت. تا کو له ته نها یه ک شتی دیاری کر او دا چه ندین تابلوی نه بر او ه و بی کوتایی پیشان بدرین و، له ته نها یه ک که سیشدا چه ندین که سی بی سنوور پیش چاو بخرین و، له ته نها یه ک حه قیقه تیشه وه گه لی حه قیقه تی زۆر و زه به نده دهره بخرین.

تیشکی چواره م:

که لقی سی هه می حیکمه تی کارایی به رده و ام و سه رسوور هینی ناو گه ردووه ..

که بریتی یه له وه ی:

هه موو "میهره بان" یك دلخۆشه به وه ی که خه لکی رازی بکات و.. هه موو "خاوه ن سۆز و به زه بی" یه کیش شادمان ده بی ت ته گه ر شادمانی بخاته دللی که سانی تره وه .. گشت "خاوه ن خۆشه و یستی و مه حه بیه ت" یکیش دلخۆش ده بی ت گه ر ئه و به دیه ات و وانه دلخۆش بکات که شایسته ی دلخۆش کردن و.. هه موو "خاوه ن هیممه ت و شه هامت و غیره ت" یکیش به به خته وه ر کردنی که سانی تر به خته وه ر ده بی ت و.. گشت "دادپهروه ر" یکیش پیی خۆشه که خاوه ن مافه کان مافی خویان وه ر بگرن و سوپاسی بکه ن له سه ر ئه وه ی که مافی ره وای به حه ق داوه و سزای ئاراسته ی ئه و که سانه ش کردووه که حه قیان پی شیل کردووه و.. هه موو "وه ستایه کی کارامه" ش به پیش چاو خستنی سنعه ته که ی ده نازیت و، شانازیش به ناوبانگ دهره کردنی کارامه یی و لیه اتنی خۆیه وه ده کات کاتی سنعه ت و دروستکراوه کانی به جوانترین شیوه ئه و ئه نجمانه به ره م ده هینن که چاوه رانی ده کرد لییان..

ههريهك لهم دهستورانهی باس کران، قاعیدهیه کی بنه پرتی و قوول و دهست به کار و ره گدا کوتاون، چ له سهرجه می گهر دوون و چ له جیهانی مروڤدا.

له "ههلوئیستی دووه می و تهی سی و دووه هم" دا سئ نموننه مان هیئاو تهوه که دهری دهخن: ئەم دهستور به بنه پرتی یانه، له دره و شانوه کانی ناوه جوانه کانی خوی گهوره دا دهست به کارن. پیمان باشه لی ره دا ئەو سئ نموننه یه کورت بکهینه وه. بویه ده لئین:

ههر که سیک میهره بانیه کی زور و هیممه تیکی به رزی له گهل ئەوپه ری سه خاوهت و که ره مدا بییت، گهلئ به خته وه و خوشحال ده بییت که له به خشنده یی و که ره می خویه وه دهستگرویی هه ژار و دهستکورت و بنه وایان بکات. بویه چه ندین سفره ی نایاب و پر له خوارده مهنی به نرخیان له سهر پشتی که شتی به کی ئاوه داندا بۆ راده خات که به ناوه دریا کانی زهوی دا بیانگی پرت، تا کو له ناوه ندی گه شتو گوزار و سهیرانیکی جوان و نیاندا، دلخوشی و شادمانی بخاته دلپانه وه.. ئەو که سهی که ئەم میوانداری به ساز ده کات، له زهت له و رواله تی شوکر و پیزانینه ده چیژیت که ئەو هه ژارانه ده ری ده برن و، گهلئ دلخوش ده بییت که ده بینیت ئەو هه ژارانه له زهتی ئەو نیعمه ته جوان و به تامانه ده چیژن و، شانازی به خوشحالیی ئەوان ده کات و به دلخوشی و شادمانی یان ده نازیت. هه موو ئەمانه، به پئی ئەو خوورپه وشته بلند و سیفته به رزانه ی که خواوه ند له سروشتی ئەودا دایناون.

جا ئە گهر ئەو مروڤه ی که وهک ئەمینداریک وایه به سهر سپارده و ئەمانه ته کانی به دیهینهری به خشنده وه و، جگه له فه رمانبه ر و کارمه ندیکی دابه شکردنی نیعمه ته کانی خواوه ند هیچی تر نی یه، به: ریزنانی له خه لکی له ناوه ندی میوانداری به کی جوزئی دا، تا ئەم راده یه، له زهت به چیژیت و شادمان و دلخوش بییت.. ده بئی خواوه ندی "حه یی" و "قه ییوم" - والله المثل الأعلى - چۆن بییت که له لایه ن چه ندین به دیهاتووی بئی سنووری زینده وه ران و مروڤ و مه لائیکهت و جیننی و رۆحانی به کانه وه، شوکرانه و سوپاس ده کریت و دهستی ستایش و رازی بوون و نزا و لالانه وه ی بۆ به رز ده کریته وه، له وانیه ی که له که شتی خواوه ندی میهره بان (زهوی) دا هه لی گرتوون و، به جو ره کانی ئەو خوارده مهنی یانه ی که له گهل چیژ و رۆزیی ئەواندا بگونجیت نیعمه ته ئاشکرا و په نهانه کانی خوی به سهردا باراندوون و، به فه زل و چاکه ی خویشی ئەم گه شته

پهروه دگاری یانهی به ناو هه موو لایه کی گهردووندا یی کردوون؟ ئه مه جگه له وهی که هه موو به کیڅ له به هه شته کانی ئه و دنیا ی خانه ی هه میشه بیشی بو کردوون به میوانخانه یه کی بهرده و امی ئه و تو که هه رچی دهروون چه زی لئ بکات و چاویش له زه تی لئ بیات تیایاندا ناماده ی کردووه!

جا هه موو نیشانه کانی: حه مد و سوپاسگوزاری و، په زامه ندی، که پروویان له خوا وهندی چه یی و قه یی و مه و، له سه رانه سهری بوونه و هه رانه وه ده رده چن و، خو شی و شادمانیی ئه وان ده رده خه ن به و نیعمه ت و به خششه گشتی و زور و زه به ندانه ی پییان به خشر اوه.. هه موو ئه مانه، له و کاروبار، خوایی به موقه دده سانه وه پهیدا بوون که داخوازی ئه م کارایی و خه للاقیه ته به رده و امه ن. ئه و کاروبارانه ی که له ته عبیر کردنیاندا ده سته و ساین و مؤلته نه دراوین ئاشکرایان بکه ین. به لکو ته نها ده کری به چه ند ناویکی وهک: "په زامه نندی موقه دده س" و "شانازی موقه دده س" و ناوه کانی تری هاو چه شنیان ئامازه یان بو بکریت، له و چه شنه ناوانه ی که ئیمه ی مرؤف و اتا خاوینه کانی پهروه دگاریتی یان یی ته عبیر ده که ین.

ئموونه یه کی تر:

ئه گه ر سنعه تکاریکی کارامه و لیها توو "گرامفون" یکی یی قه وان ی و ادروست بکات که خاوه نه که ی چه یی لئ ده ویت ئه و ده ری به ری ت و به باشترین شیوه ش که ئه و پیی خو شه کار بکات. ده یی ئه و وه ستایه چه نده شانازی به م سنعه ته یه وه بکات و، چه نده له زه ت بچیژی ت که بیییت سنعه ته که ی به م جوژه کار ده کات و، چه نده ش پیی شادمان بی ت تا وای لئ بی ت له بهر خو یه وه بلی ت: "ما شاء الله!"

جا ئه گه ر سنعه تیکی بچوو کی رواله تی - که به دیهینانی راسته قینه ش نی یه - تا ئه م راده یه هه سته شانازی و پازی بوون له گیانی وه ستا و داهینه ره که ی دا بورووژی نی ت.. ده یی کردگاری دانا چون بی ت که هه موو ئه م بوونه و هه رانه ی به دی هی ناوه و، سه رجه م به دیهاتووانی کردووه به موسیقایه کی خوایی ئه و تو به چه ندین جو ر گو فتار و ئاواز، شو کر و ته سبیح و ته قدیسی خو یان ده ر به رن و، وهک کار گه یه کی سه رسوور هینی لئ کردوون. و پرای ئه وه ی که سنعه تیکی وردی جیاواز و خاوه ن ئیعجازی به هه موو جو ری ک له جوژه کانی بوونه و هه ران و گشت جیهانی ک له جیهانه کانی گهردوون

به خشيوه و، جگه لهو مه كينه زورانهی كه له ناو كه لله سه ری همموو زینده وهریكددا دایناون و له "گرامفون" و "كامیرا" و "تامیره كانی" په خش و وهر گرتن "ده چن. ته نانهت له سه ری بچوو كترین زینده وهریشدا شتی گه لئی سه یرتری لهم "تامیره دا ئیعبجاز به خشانه داناوه! ته نانهت نهك ته نها گرامی بی قه وان و، كامیرای بی عده سه و، ته له فونی بی وایر، به لكو جگه له وانهش گه لئی مه كینه ی سه رسوور هینه تر و کاری موعجیز و ده راسای له وانه گه لئی گه وره تری له كه لله سه ری مرو فدا داناوه!

جا و اتا كانی: "شانازی موقه ددهس" و "ره زامه ندیی موقه ددهس" و اتا مه زن و كارو باره موقه دده سه په روه دگاری به كانی تری هاوچه شنیان، كه به ویستی خوا وه ند ئم مه كینانه له سه ری ئم مرو فدا به ره میان ده هیئن، كه له "أحسن تقویم" دا به دی هاتوو. ئم كار به حه می داخوازی ئم "کارایی" به به رده وام و بینراو هیه. نمونیه کی تر:

فه رمانږه وای داد گهر کاتئ مافی ستم لیکراو له ستمکار ده سیئته وه و حه ق له شوینی خوی دا داده نیت، له زهت و خو شی و ره زامه ندی لهم کاره ی ده چیژیت و.. به پاراستنی لاوازان له شه ری زله یزان، شانازی ده کات و.. کاتئ كه مافی ره و او شایان به همموو كه سیك ده دات، دلخوش و شادمان ده بیټ. همموو ئه مانهش له داخوازی به كان و یاسا بنه رته ی به كانی "داد گهری" و "فه رمانږه وایه تی" ن.

كه واته فه رمانږه وای دانا و داد گهر و حه بی و قه بیووم، کاتئ مه رجه كانی ژیان له شیوه ی مافی ژیاندا به بوونه وهران به تایهت زینده وهران ده به خشیت و.. چه ند كو ئه ند امیكي ئه وتویان ده داتئ كه پاریز گاری ژیانیان بکات و.. به وپه ری سو ز و میهره بانیه وه لاوازان له شه ری زله یزان ده پاریزیت و.. ده ر خستنی "نه یئیی داد په روه ری" له گه ردووندا ده خاته ئه ستوی خوی، به وده كه مافی ته و او ه تی به همموو زینده وهریك ده به خشیت و، هه ندیک سزای ستمکاران لهم دنیا به دا ده دات و، به تایه تیش له داد گای گه وره ی حه شری مه زندا داد گه ری هه ره مه زنی به ته و او ه تی ده ره و شیته وه.. ئه و ا هیئده كاروباری په روه دگاری و واتای قودسی له همموو ئه مانه وه سه ره ه لده دن كه ئیمه له ده برینیاندا ده سته و ساین و، همموو شیان داخوازی ئم کارایی به به رده وامه ی ناو گه ردوون.

بەم جۆرە و لەبەر پرووناکیی ئەم سێ نموونەیدا، دەلێن:
 ناوە جوانەکانی خوای گەورە بە گشتی و یەک بە یەکیشیان بە تاییەتی، داخوای ئەم
 خەللاقیەتە بەردەوامەن. چونکە ئەو "ناو"ە لە ناوەندی ئەم کارایییە بەردەوامەدا دەبێت
 بە تەوهرە ی بەشیک لەم کاروبارە خوایییە موقەددەسانە.

جا مادەم:

هەموو توانا و لێهاتنیک لە کاتی دەرکەوتن و ئاشکرا بوونی دا سوود و بەروبووم
 دەبەخشیت و، ئەم کارەشی لەزەت و شادی و خۆشحالیی دەدات. . . هەر و هەر هەموو
 کارمەندیک لە دەمی تەواو کردن و ئەنجامدانی کارە کە ی دا بە جۆری پێویست، هەست
 بە حەوانەو هەیه کی لە پرا دە بە دەر دە کات و . . بەرچینی چەندەها بەروبوومی زۆریش لە
 تەنها یەک دانە تۆو، یان بە دەستەینانی قازانجی سەدان درەم لە مایە تەنها یەک درەم،
 چەند حالەتیکن کە دلی خاوەنەکانیان خۆش دە کەن و بە بازرگانێیە کێ قازانج بەخش
 دادەنرێت بۆیان . .

مادەم هەموو ئەمانە وان، ئەوا دەبێ مرۆف لەم پروانگە یەو لە پرا دە ی گرنگیی ئەو
 واتا موقەددەس و کاروبارە پەروەردگارییانە بگات کە ئەنجامی ئەو کارایییە
 بەردەوام و خەللاقییەتە پەروەردگارییەن، کە:

کۆتایی بە ئەر کی سەر شانی هەموو بەدیھاتووان دەهینن، دوای ئەو ی کە لە چەندین
 کارو ئەر کی گرنگدا خستنیە کار و، بەم کۆتایی هینانەش بە کارەکانی ئەستۆیان بۆ
 چەندین پلە و پایە ی بەرز و بلنتر بەرز ی کردنەو. وە ک ئەو ی: توخمە کان بۆ پلە ی
 کانزایی و، کانزاکانیش بۆ پلە ی ژیا نی پوو کێ و، پوو کە کانیش بۆ ژیا نی نازەلی، بەو
 رۆزی یی بەخشینیە دەیان دات، بەرز ی کردنەو، هەر و هەر زیندەوەرە نازەلە کانیشی، بە
 شوکر و حەمد، بۆ پلە ی بەرز و خاوەن هەستی مرۆفایەتی برد و بلندی کردنەو . . و
 لە هەموو بوونەو ریکیش دە کەن کە دوای نەمانی بوونە روالەتی یە کە یان چەندین
 وجودی وە ک: گیان و، ماھییەت و، هەوییەت و، شیو کە یان بەجێ بهێلن، تاکو دوای
 خۆیان ئەر کە کانێ سەر شانیان بۆ ئەوان بهێلنەو. "و ک لە مەکتووبی بیست و
 چوارەم" دا پروون کراو تەو.

و لە مایکی گومان بۆ پرسیاریکی گرنگ:

هەندیک لە گومرپایان دەلێن:

ئەو كەسەى كە بە كاراىى بە كى بەردەوام ئالوگۆر بە بوونەوهران بكات، دەبى خۇيشى ئالوگۆرى بەسەردا بىت.

وہلام:

حاشا.. سەدەھزار جار حاشا.. ھەرگىز وانى بە!

گۆرانی پروى ئاوپنە كانى سەر زەوى، ھەرگىز ناىت بە بەلگە لەسەر گۆرانی خۆرى ناوجەرگەى ئاسمان، بەلكو دەبىت بە بەلگە لەسەر دەر خستى نوئ بوونەوہى درەوشانەوہ كانى ئەو خۆرە..

جالە كاتىكدا كە "خۆر" و ابىت، دەبى خواوہندى ئەزەلى و ئەبەدى و سەرمەدى چۆن بىت كە لە كەمالىكى رەھا و پىوستى نەبوونىكى رەھادايە بە خەلكى و، گەورە و موتەعال و خاوپنە لە ماددە و شوپن و سنوور و ئىمکان و حدووت؟ كەواتە گۆرانی ئەم زاتە ئەقدەسە بە بە كجارى مەحالە.

پاشان گۆرانی بوونەوهران ھەرگىز بەلگە نى بە لەسەر گۆرانی خاى گەورە، بەلكو - بە پىچەوانەوہ - بەلگە بە لەسەر نە گۆرانی. چۆنكە ئەو كەسەى بە رىكوپىكى بە كى ورد چەندىن شتى زۆر و زەبەندە بچوولنىت و ئالوگۆریان بەسەردا بەنىت، دەبى خۆى نەجوولت و گۆرانی بەسەردا نەبەت. وەك ئەوہى كە ئەگەر تۆ چەند "تۆپ" بكى گەورە و بچووك بە چەند تالە دەزوو بە كەوہ بەستىت و بە جوولە بە كى رىكوپىك و بەردەوام بيانزوينت و لە چەند بارودۆخىكى رىكوپىكدا داىباننىت، دەبى خۆت لە شوپنى خۆتدا نەجوولت، دەنا ئەو رىكوپىكى بە دەشوپنىت و لە دەستى دەدەيت!

ھەر وەھا بە كىك لە دەستوورە بە ناوبانگە كان ئەوہ بە كە دەلت: "ئەو كەسەى شتىك بە رىكوپىكى دەبزوينت دەبى خۆى نەزووت و، ئەوہش كە بەردەوام شتان دە گۆرنت دەبى خۆى گۆرانی بەسەردا نەبەت. تاكو ئەو كارە لەو رىكوپىكى بەى خۆى دا بەردەوام بىت".

دووھەم: "ئالوگۆر" لە: حدووت و، لە نوئ بوونەوہ بە نيازى گەشتن بە كەمال و، لە پىوستى و، مادىبەت و، ئىمکانەوہ.. سەرھەلئەدات..

بەلام خۆ زاتى ئەقدەسى خواوہند: قەدىم و، ئەزەلى بە، لە كەمال و، پىوستى نەبوونىكى رەھادايە و، خاوپنە لە ماددە و، "واجب الوجود"ە.. كەواتە ئالوگۆر سەبارەت بەو كارىكى تەواو مەحالە.

تیشکی پینجه م:

مه سه له یه که م:

ئه گهر بمانه وئی دره و شانوه ی هره مه زنی ناوی "القیوم" ی خوی گه وره بینین، ده بیئ
ئه ندیشه مان هینده فراوان بکهین که بتوانیت سه رانسه ری گهر دوون بینیت و، دوو
چاویلکه شی لئی دروست بکهین: یه کیکیان به وینه ی پروانینگا (المرصد) و ایبت
دوورترین شوینی لئی دیاریت و، ئه وی تریشیان بتوانیت بچوو کترین گهر دیله بینیت!
جا ئه گهر به چاویلکه ی یه که م پروانین، ده بینین:

ملیونه ها "توپ" ی گه وره و بارسایی زه به لاج، که هه ندیکیان هه زاران جار له گوی
زه وی گه وره ترن، به لئی دره و شانوه ی ناوی "القیوم" و بی ئه وه ی هیج ستوونیکیان له
ژیردا بینین، به رز کراونه ته وه و، له ناوه ندی ماده ی "ئه ئیر" یکی له هه و ناسکتردا
ده رۆن و، بۆ ئه بنجامدانی چه ند ئه ر کیکی گه وره و گرنگ له جووله و وه ستانی
رواله تی یاندا ده خرینه کار و ملکه چ ده کرین.

با ئیستاش برۆین چاویلکه که ی تر بکهینه چاومان، تا کو بچوو کترین شت بینین:
ئه وه تا ئیمه له به رده م چه ندین گهر دیله ی له راده به در بچوو کداین، که به هوی نه ئینی
"قه بیوومیه ت" هه جه سه ی زنده وه رانیان پیکه ئناوه و، به وینه ی ئه ستیره کانیش چه ند
بارودوخیکی ریکوینیکیان گرتووه ته خو و، به پنی ریسایه کی دیاری کراو و
ریکخستنیککی تایه تی ده جوولین و، به م جموجووله شیان گه لئی ئه ر کی زۆر و زه به نده
ئه بنجام ده ده ن. گهر چه ده کهیت ئه مه ت بۆ پروون بیته وه، فه رموو سه بیری خرۆ که
سوور و سپی یه کانی ناو خوین بکه؛ ده بینیت به چه ند جموجوولیککی تایه تی و وه ک
جووله ی موریدی ته رقه تی مه وله وی له ده می حال و جه زبه دا ده جوولین، تا کو به م
جموجوولانه یان له ناو لافاوی به خویره می خویندا، گه لئی ئه ر کی گرنگ ئه بنجام بده ن.

پوخته ی پوخته ی ئه م باسه ^(۱)

پیمان باش بوو لیله دا پوخته یه ک بنووسین که ئه و رووناکی یه خاوینه ی ئه بنجامی
تیکه لیبوونی نووره کانی هه ر شه ش ناوه کانی ئیسمی ئه عزه مه، به یه ک جار ده رنجات، به
وینه ی تیکه لیبوونی چه وت ره نگه کانی رووناکیی خوړ، والله المثل الأعلى.

(۱) ئه مه بناغه یه که شه ش نامیلکه بچوو که کانی بریسکه ی سی هم پالیان پیوه داوه و کورته ی باسه کانیانه و،
پوخته یه کی یه کجار کورتنی نه ئینی یه کانی هه ر شه ش ناوه کانی ئیسمی ئه عزه مه. (دانه ر)

ته اووی پشیوی له نیوان هموو ئه ستره کانداه نیته وه و، بی هیچ گومانیک ئه م کاره ده بیت به هوی بهرپابوونی قیامت!

که واته هموو یه کیك له "بازنه کانی وجود" و گشت به دیهاتوو کانی ناویشیان، هر له بازنه گه وره کانه وه که ناوی رپی کاکیشانی لی نراوه، هه تا جموجووله کانی بچوو کترین بوونه وهرانی وهك خرۆ که سوور و سپی به کانی لهش، ههریه که بیان به پرین و دوورینیکی تایه تی بهرراوه و، به تهقدیرینکی ورد هه لسه نگیزاروه و، به چه ند تهرازوو یه کی هه ستیاریش قیاس کراوه و، بارینکی تایه تی و شیوه یه کی دیاری کراویشی پی دراوه، به چه شینک که هموو یه کیکیان، هر له سوپای ئه وه ئه ستره زۆر و زه به ندانه وه که له بۆشایی ئاسماندا ده دره وشینه وه تا ده گاته سوپای گهر دیله یه کجار بچوو که کان، گوئی رایه ئی ته واوه تی و ملکه چ کردنی ره ها و فه رمانبهرداری کامل بۆ ئه و فه رمانانه ده نوین که له لایه ن خاوه نی فه رمانی "کن فیکون" ه وه ده رده چن.

جا ئیستا له ناوه ند و له پشتی دره وشانه وه ی ههره مه زنی ناوی "العدل" ه وه، پروانه و سه ریری ئه و دره وشانه وه ئه عزمه ی ناوی "القدوس" ی خاوه ند بکه که له سه رنجی یه که مدا پروغان کرده وه .. ده بینیت: ئه م دره وشانه وه ههره مه زنه ی ناوی "القدوس" سه رجه م بوونه وهرانی به پاکخواینی و ساف و بریسکاوه یی و رازاوه یی و جوانی راگرتوو و، وهك چه ند ئاوینه یه کی جوان و خاوین و شایانی ده رخنستی جوانی خاوه ندی "بدیع" ی لی کردوون و، شایسته یی پیش چاوه خستی دره وشانه وه کانی ناوه جوانه کانی، بی به خشیون!

له مانه ی پیشه وه ده گه یه نه وه ئه نه جمه ی که:

ئه م ناوانه و شهش نووره کانی ئیسمی ئه عزمه م، سه رجه می گهر دوونیان گرتوو ته وه .. گشت بوونه وهرانیان به سه ر کردوو ته وه .. چه ند په رده یه کی ئه و تۆشیان به سه ر ئه و بوونه وهرانه داوه که به ره نگه جزراو جزره کان و نه خشونیاگاره ناوازه و ئارایسته ره نگینه جیا جیا کان - ئه و په ردا نه - رازاونه ته وه.

مه سه له ی دووه می تیشکی بینجه م:

هه ره كه جیلوه یه کی دره وشانه وه ی "قه یوو مییه ت" و تیشکیکی پروناکی یه که ی به سه ر ئه م گهر دوونه وه، سه رانه سهری گهر دوون ده کات به مه زه ری "تاکی" و

"شکۆمندی"ی خوای گهوره.. ئەوا هەر ئەو جیلوه و تیشکە، مەزھەری: "تەنیایی" و "جوانی"ی خواوەند بەسەر ئەم مەرۆقەشەوه دەردەخات کە تەوهره و بەروبوومی خاوەن هەست و شعوری گەردوونە! ئەمەش ئەو دەگەیهنیت کە:

ئەم بوونەوهرانهی بە نھینی "قەییوومییەت" راگیر بوون، لە پروویەکی ترهوه لەسەر ئەم مەرۆقە بەندن کە کاملترین مەزھەری درەوشانەوی ناوی "القیوم" دەنۆینیت! واتە "قەییوومییەت" بە چەشنیك لە مەرۆقدا دەردەکەوێت کە مەرۆقی کردوو بە ستوونیککی راگیر کەری سەر جەمی بوونەوهران. بەو واتایە کە: زۆربەیی ئەو دانست و بەرژەوهندی و ئامانجانی بە بوونەوهرانهوه دەبیترین، پروویان لە مەرۆقە.

بەلێ، دروستە بوتری: خواوەندی حەیی و قەییووم و یستوویەتی "مەرۆف" لەم گەردووندا بییت، بۆیە ئەم گەردوونە لەبەر ئەو دروست کردوو! چونکە "مەرۆف" بەو تاییەتکارییە گشتی یانە کە خوای گهوره لەودا دایناون، دەتوانیت پەیی بە هەموو ناوێ جۆانەکانی خوا بیات و بیانچێژیت. ئەو هەتا بۆ ئێمە: لە پێی چەشتی لەزەتی ئەو رۆزی یانە بەسەری دا دەبارین، لە گەلێ واتای ئەو ناوانە دەگات. کەچی مەلایکەت لەبەر ئەوێ رۆزی یەکان ناچێژیت، ناگاتە ئاستی پەیی بردن بەو ناوانە!

جە لەبەر جامعییەتی گەرنگی مەرۆف، خواوەندی حەیی و قەییووم مەرۆقی و بەدیھیناوه کە هەست بە هەموو ناوێ جۆانەکانی بکات و گشت جۆرەکانی چاکە کاریی خۆبشی پێ دەناسییت و تەمیی نەعمەتەکانی خۆبشی پێ دەچێژیت. دەبییت "گەدەییەکی ماددی"ی بە مەرۆف داوه، تا کو بتوانیت لە پێی ئەو نەعمەتە بەتامانە بچێژیت کە خواوەندی پێی بەخشیوه و لەسەر سفەرەییەکی فراوانی بە ئەندازەیی زەوی بۆی داناره..

پاشان "ژیان"یکی داوھتی و، ئەم ژیانەشی بە وینەیی ئەو گەدە ماددی یەلێ کردوو، ئەو هەتا مەرۆف دەتوانیت لە پێی ئەم ژیانەوه لەزەتی جۆرەھای ئەو نەعمەتە بچێژیت کە لەسەر سفەرەییەکی فراوان و پراخراوی بەردەمی دا ئامادە کراون و، بەو هەست و نەستانەش، کە دەتوانیت بە وینەیی دەست بۆ ئەو نەعمەتە درێژ بکری، لەزەت لەو نەعمەتە بیات. ئەو کاتەش ئەم ژیانە دەتوانیت، بە جۆرەھا شوکرانە و سوپاسگوزاری، مافی تەواو بەو نەعمەتە بدات..

پاشان لە سەر ووی ئەم گەدەیی ژیانەشەوه، گەدەیی "مەرۆقیەتی"ی پێی بەخشیوه! کە ئەویش - بە هەمان جۆر - داوای نەعمەت و رۆزی خۆی دەکات. بۆیە خواوەندی "ژیری" و "بیر" و "ئەندێشە"ی بە وینەیی دەست بەو گەدەیی بەخشیوه، کە هەریک لەمانە

ده توانيٓت بگاته چهند ئاسۆيه كى گهلى فراوانتر له مهيدانه كانى ئهم ژيانه بهر چاوه. ئهو كاتهش "زيانى مروٓف" ده توانيٓت ئهو شوكر و سوياسه لى له ئهستۆى دايه بهرامبهر بهديهٓنهرى خۆى، جىٓ بهجىٓ بكات. چونكه سفرهيه كى پر له نيعمهتى ئهوتۆ له بهردهم ئهم گهدهيهدا پراخراوه كه به فراوانى ئاسمانه كان و زهوىيه..

پاشان بۆ ئهوى سفرهيه كى گهورهى پر له چهندين نيعمهتى تر له بهردهم مروٓفدا رابخات، عهقيه و باوهرى "ئىسلام و ئيمان"ى وهك گهدهيه كى معنهوى لى كردوو كه ئهوانيش داواى چهندين رۆزى معنهوى زۆر ده كهن! بۆيه سفرهيه كى پر له رۆزى معنهوى بۆ ئهم گهده ئيمانىيه له دهرهوى مومكيناتى بينراودا پراخستوو، و ناوه جوانه كانى خواى گهورهى لهو سفره مهزنهدا داناوه! له بهر ئهوه، "مروٓف" له رپى ئهم گهده معنهوىيهوه، ههست به چهشتى چهند چيٓنكى نهپراوهى بهرز ده كات كه له سهر چاوهى دهرهوشانهوه كانى "الرحمن" و "الحكيم" هوه ههلقولاون و، له تاوا (الحمد لله على واسع رحمته و جليل حكمته) له بهر خۆيهوه دووپات ده كاتهوه.. بهم جوره، بهديهٓنهرى بهخشنده مروٓفى له رپى ئهم گهده معنهوىيه مهزنهوه لهو سفرهيه بههره مهند كردوو، تاكو مروٓف چهندين نيعمهتى له ژماره بهدهرى خواوند دهستى خۆى بخات، به تايهت چيٓزه كانى: خۆشويستنى خواى گهوره لهو گهده معنهوىيهدا، چونكه ئهو چيٓزانه داراى چهند ئاسۆ و مهيدانىكى نهپراوه و بى سنورن.

بهم جوره، خواهندى "حهى و قهيووم" مروٓفى كردوو به مهلبهند و تهوهرهى گهردوون، تهناهت گهردوونى بۆ گوئى رايهٓل و ملكه چ كردوو، سفرهيه كى گهورهى به ئهنازهى گهردوونيشى له بهردهمدا پراخستوو، تاكو ههموو جوره گهده ماددى و معنهوىيه كانى مروٓف تامى نيعمهته كانى سهر ئهو سفرهيه بچيٓزن و لهزهتى لى بهن! سهبارت به حيكهتى ئهوهش كه: گهردوون له روويه كهوه بههۆى "نهينى قهيووميهت" هوه له سهر مروٓف راگير بووه، ئهوا له بهر ئهوه سى كارمهندى و ئهر كه گرنگهيه كه خراونه ته ئهستۆى مروٓفهوه:

يه كه ميان:

پنكخستنى گشت جوره كانى نيعمهته بلاوه كانى ناو گهردوونه بهم مروٓفه و.. گرى دانيانه به پهيوه ندى ئهو سوودانهى تايهتن به مروٓفهوه، كتومت وهك هۆينهوى موروه كانى تهزيٓج به تاله دهزوويهك. ئهوه تا دهبينىت سهرى دهزووى نيعمهته كان به:

مرؤف و، بهر ژوه نندی و سوو ده کانیوه به سزاون! بهم جوړه، مرؤف وهك پپرست و نمونیه کی لئی هاتووه بؤ گشت جوړه کانی ټهو نیعمه تانهی که له گه نجینه کانی میهره بانیی خوی گه وره دان.

ټهر کی دوو هم:

ټهم ټهر که له وه دایه که: "گوفتاری خواوهند" ناراسته ی مرؤف کراوه، له بهر ټهو تاییه تکاری به گشتی یانهی که له ودا دانراون و کردوویانه به شایسته ی ټه وه ی ناراسته کراوی گوفتاری خواوهند بیټ و، ریزی شایان له سنعه ته ناوازه کانی بیټ و سه ری لئی یان سوور بمینیت و، به هه ست و شعور یکی ته و او، شو کرانه و ستایش و سوپاسگوزاری له سهر جوړه کانی ټهو نیعمه ته زورانیه ی له بهر ده می دا راخراون، پیشکesh بکات!

ټهر کی سی هم:

بریتی به له وه ی که مرؤف به "ژیانی خوی" ټهر کی: "ټاوینه" ی ده رخه ری کاروباره کانی خواوهندی "حهیی و قهییوم" و، سیفه ته مه زنه گشتگیره کانی راده په رینیت. ټهمش له سی رووه وه:

پرووی به که م:

هه ست کردنی مرؤفه به "توانستی ره ها" ی به دیهینته ری خوی و پله بی سنوره کانی ټهو توانسته، به هوی ټهو "دهسته و سانی" به ره هایه ی که له خوی دا ههستی پی ده کات! ټه و هتا مرؤف له پی پله کانی ټهو "کوله واری و دهسته و سانی" به ی که له خوی دایه، له پله کانی ټهو "توانست" ه ره هایه ی به دیهینته ری ده گات و.. به "هه ژاری" به که ی خوی شی به ی به پله کانی "میهره بانئ" به فراوانه که ی به دیهینته ری ده بات و.. به "لاوازی" به که شی له "هیز" ی مه زنی به دیهینته ری ده گات... هتد.

بهم جوړه، مرؤف بهو سیفه ته که مو کورت و ناته و او انه ی که له خوی دا هه ستیان پی ده کات، ټهر کی ټاوینه یه کی قیاسی بجووک ده بینیت بؤ تیگه یشتن له سیفه ته کامله کانی به دیهینته ری. چونکه هه روهك "تاریکی" تا چروپرتر بیټ زیاتر "رووناکی" ی تیندا دره خشان ده بیټ و ټهو تاریکی به ټهر کی پیشاندانی چرا و گلؤپه کان زیاتر راده په رینیت.. مرؤفیش به هه مان جوړه، چونکه به سیفه ته تاریک و ناته و او ه کانی، ټهر کی پیشاندانی که مالاتی سیفه ته کانی به دیهینته ری خوی ټه نجام ده دات.

پرووی دووم:

پاشان ئەو: ویستە جوزئی و، زانستە کەم و، توانستە بچووک و، مولکایەتی یە
روالەتی یە که له مرۆفدا یە و ئەو قابیلیەتەش که هەبەتی بۆ ئاوەدانکردنەو هی ماله کە ی
به دەستی خۆی، و له مرۆف دە کەن که بەم سیفەتە جوزئی یانە ی خۆی، بەدیھینەری
مەزنی گەردوون بناست و، له: مولکایەتی فراوان و، ورده کاریی مەزن و، ویستی
فراوان و، توانستی زال و، زانستی هەمەلایەنگیری ئەو بەدیھینەرە تی بگات و، بزانی
که هەموو یە کیک لەو سیفەتانی خاوەند: گەورە و، پەها و، بی سنوور و، بی
کۆتایی. مرۆف بەم جۆرە، ئەرکی ئاوینە کە بچووک دەبینی بۆ دەر خستنی ئەو
سیفەتانی و تیگەشتنی لێ یان.

بەلام پرووی سێ هەم لەو هی که مرۆف ئەرکی ئاوینە دەر خەری کە مالاتی سیفەتە
خوایە یە کان رادەپەرتنی، دوو پروو خساری گرتووتە خۆ:

پروو خساری یە کەم: بریتی یە لەو هی که مرۆف: "ناوازیی" و "درە شانەو"
جیا جیا کانی ناوە جوانە جۆراو جۆرە کانی خاوی گەورە، له خودی خۆی دا دەر بخات.
چونکه مرۆف، لە بەر سیفەتە گشتی یە کانی، وە کو نمونە و پیرستیکی پوخت و
بچووک ی سەر انسەری گەردوون وایە. بۆیە دەبینن ئەو درە شانەوانە ی که هی ناوە
جوانە کانی خاوی گەورە و، بە سەر تاسەری گەردوونەو دەبینن، بە پێوەریکی
بچووک تر لەم مرۆفە شدا دەر کەوتووتەو.

پروو خساری دوو هەم: بریتی یە لەو هی که مرۆف ئەرکی ئاوینە دەر خەری کاروبارە
خوایە یە کان دەبینی. واتە هەر وە ک مرۆف بە ژبانی خۆی ئاماژە بۆ ژبانی خواوەندی
"حەیی و قەییوم" دە کات، بەهۆی هەستە کانی: بیستن و بینین و هاوچەشنیان لەو
هەستانە ی که له ژبانی زاتی خۆی دا دەر دە کەون، له سیفەتی "بیستن" و "بینین" و
سیفەتە مەزن و پەها کانی تری خواوەندی "حەیی و قەییوم" تی دە گات و بۆ کەسانی
تریشیان پروون دە کاتەو.

پاشان ئەم مرۆفە گەلی هەست و نەستی تابلی ورد و زۆر و زەبەندە ی هەیه، که
لەوانە یە له ناوەندی ژبانی دا دەر نە کەون، مە گەر لەو کاتانە دا که دەهەژنیری ئەو
هەست و نەستانە ی بە چەند شیو و ئینفیعالیکی جۆراو جۆر دەر بکەون.

جا مرۆف بەهۆی ئەم هەستە ورد و واتا قولانەو، ئەرکی پێش چا و خستنی
کاروبارە زاتی یە کانی خواوەندی "حەیی و قەییوم" رادەپەرتنی. بۆ نمونە: مرۆف بە

واتاکانی: خۆشهویستی و، شانازی و، رهامندی و، شادمانی و، خۆشحالی و، و اتا
 هاوچهشنه کانی تریان که له چهند دۆخ و حالهتیکئی تایهتی دالای مرۆف به وینهی
 کانیاو دهتەقینهوه، ئاماژه بۆ ئەم جۆره کاروباره خوایی یانه دهکات به چهشنیک که
 له گەل قودسییهتی زاتی خواوهند و دهوله مەندی به رهاکهی دا بگۆنجیت و شایانی بیت.
 پاشان ههروهک مرۆف بههۆی جامیعییهتی ژیاڤیهوه: یه کهیه کی پیاڤانه به بۆ ناسینی
 سیفته مهزن و کاروباره چه کیمه کانی خواوهند و.. پیرستیکه بۆ ناوه جوانه کانی و..
 ئاوینهیه کی خواوهن ههسته - له چهند روویه کهوه - بۆ زاتی خواوهندی "حهیی و
 قهییوم" .. به هه مان جۆر، یه کهیه کی پیاڤانه شه بۆ ناسینی راستی یه کانی ئەم
 گهر دوونه و، پیرست و پیاڤانه و تهر ازوویه که بۆی..

بۆ نمونه: بهلگهی گومان پر له سهه بوونی "لوح المحفوظ" له گهر دووندا له نمونه
 بچوو که کهی ئەو "لوح المحفوظ" هدا بهر جهستهیه، که: "هیزی پاریز کار" یان "ذاکرة" ی
 مرۆفه.. بهلگهی بی گومانیش له سهه بوونی "جیهانی میسال"، ئەو نمونه بچوو کهیه تی
 که له خۆماندا ههستی بی ده کهین و بریتی یه له "هیزی ئەندیشه" ی مرۆف^(۱).. بهلگهی
 گومان پریش له سهه بوونی "رۆحانییات" له گهر دووندا، ئەو نمونه بچوو کهیه تی که له
 خۆماندا یه و بریتی یه له: "لایه نه ناسک" و "هیزه کان" ی مرۆف.

بهه جۆره، مرۆف ده بیت به: پیاڤانه کی بچووک و، راستی یه کانی ئیمان له
 گهر دووندا تا پلهی "شهوود" پیش چاو ده خات.
 جگه له مانهش که باس مان کردن، مرۆف گه لئی کار مەندی و ئەرک و خزمهتگوزاری
 تری له ئەستۆدایه. چونکه مرۆف: ئاوینهی تیا دهه کهوتنی "جوانی" ی باقی یه و..
 جار دهه و ده لائی "که مال" ی سهه مەدی یه و.. موحتاجی شو کرانه بژیره بۆ نیعمه ته کانی
 "میهره بان" ی فراوانی هه میشه یی..

(۱) بهلئی، ههروهک توخه کانی مرۆف ئاماژه بۆ توخه کانی گهر دوون ده کهن و، ئیسکه کانیشی بهنجه بۆ
 بهرده کانی ئەو راده کیشن و، مووه کانیشی ئاماژه ن بۆ رووهک و درهخته کانی و، خوینی ناو جهسته ی و ئەو
 شله مەنی یه جیاوازانهش که له چاو و لووت و دهمیهوه ده رده چن، هه والی سهه چاوه و کانی و ئاوه
 کانزایی یه کانی زهوی راده گه یه نن.. بههه مان جۆر، گیانی مرۆف هه والی جیهانی "گیانه کان" ده دات و،
 زا کیره شی هه والی "لوح المحفوظ" راده گه یه نیت و، هیزی ئەندیشه شی هه والی جیهانی میسالی ده داتن. بهه
 جۆره هه ربهک له م ئەندام و نامیزانه هه والی یه کیک لهو جیهانانه راده گه یه نیت و شایه تی یه کی گومان لئی
 نه کراوی له سهه ده دات. (دانهر)

جا مادام "جوانی" باقی یه و.. "که مال" سهرمه دی یه و.. "میهره بانى" ش همیشی یه، ئەوا ئەم مروفه ی که ئاوینه ی تاسه مهندى ئەو جوانی یه باقی و.. جار دهری شهیدای ئەو که مال ه سهرمه دی و.. موحتاجی شو کرانه بژیری ئەو میهره بانى یه همیشی یه یه، ده بی رهوانه ی خانه ی مانه وه ی همیشی یه بکریت، تاکو بۆ هه تاهه تایی تیای دا بمینیته وه و، ده بی پروات بۆ "ئەبەد" تاکو لهو ئی بییت به هاوړی هه تاهه تایی و ئەبەدی باقی یه همیشی یه کان و، هاو ده می ئەو جوانی یه باقی و.. که مال ه سهرمه دی و.. میهره بانى یه همیشی یه! تەنانەت ئەمە گەلسی پێویستە، چونکە "جوانی ئەبەدی" هەر گیز به: موشتاقی فانی و خۆشهویستی له ناوچوو رازی ناییت! نایینیت "جوانی" ههروهك خۆی خۆش دهویت، داوای خۆشهویستیش ده کات؟ خۆ "فەنا" و "نەمان" رێ لهو خۆشهویستنه ده گرن و ده یگۆرن به رق و دوژمنایه تی!

جا ئە گەر مروف کۆچ به رهو ئەبەد نه کات و به همیشی تیای دا نه مینیته وه، ئەوا دوژمنایه تی یه کی توند و تیژ له سروشتی دا سهر هه لده دات، له بهر ئەو خۆشهویستی یه قووله ی هه یه تی بۆ "جوانی سهرمه دی" که نهینی یه که له سروشتی دا جیگیر کراوه. وهك له پهراویزی وتی ده هه مدا روومان کرده وه که: ئافره تیکی له راده به دهر جوان یه کیک له شهیدا کانی له کۆری تابه تی خۆی دا دهر کرد و، یه کسه ر "عیشقی جوانی" له لای ئەم شهیدا دهر کراوه گۆرا به "ناشیرینی" و "رق". تەنانەت دلێ خۆی به وه دایه وه که وتی: "دهك ئەولاتر بچیت! چهنده ناشیرینه!" به مەش ئینکاری و رقی خۆی به رامبه ر بهو جوانی یه دهر بری!

به لێ، ههروهك مروف دوژمنایه تی ئەو شتانه ده کات که نایانزانییت، ده شچیت به دوای ناته وای و که موکووری لهو شتانه دا ده گه پیت که دهستی نایانگاتی و ناتوانیت بیانگریت و پاریز گاری یان بکات! تەنانەت لەم گه پانه شی به دوای ناته وای یه ئەو شته دا: رق و دوژمنایه تی له دلدا هه لده گریت، به لکو ده شچیته دۆخی جۆره دوژمنایه تی یه که له به رامبه ر یه وه.

جا مادام سهرانسهری "گهردوون" شایه تی ده دات له سهر ئەوه ی که: مه جبووبی راسته قینه و خواهن جوانی ره ها، له پێی هه موو ناوه جوانه کانیه وه، خۆی له لای مروف خۆشهویست ده کات و، به رامبه ر به مەش داوای خۆشهویستی یه کی گه وه ی بۆ خۆی لێ ده کات.. ئەوا هەر گیز ئەم خوا وه نده کاریک ناکات که مروفی خۆشهویستراو و خۆشهویستی خۆی رقی لێی بیته وه و، به نه هیئان و به ربا نه کردنی

قیامەت شتیکی ئەوتۆ لە سروشتی مرۆفدا دا بنیّت کە دوژمنایەتی بەرامبەر بە خواوەند تیدا بەهژنیّت و، هەر گیز شتیکی تەواو پێچەوانەی سروشتی مرۆف وەك "دوژمنایەتی نادیار و پەنھان" لە سروشتی ئەم بەدیھاتوو و پێز لێگیراوە تایبەتمەندە ی دا دانانیّت، کە خۆشویستراوی پەر وەر دگاری میھرەبانە و هەر لە بنەرەتدا بۆ پەرستنی ئەو بەدیھینراوە. هەر وەك ناشگونجی خواوەند رقبەبەرایەتی کردنی خۆی لە ئەستۆی گیانی مرۆف بنیّت، چونکە مرۆف هەر گیز ناتوانیّت ئەو برینە بەسۆ و زامە قوولە ی ساپرێژ بکات کە ئەنجامی: جودایی و لیکپراپی هەتاھەتایی یەتی لەو جوانی یە رەھایی کە خۆشی دەویّت و نرخ ی دەزانیّت، مەگەر بە: دەرپرینی دوژمنایەتی بەرامبەری.. یان بە رقی لێ بوونی.. یان ئینکاری کردنی. هەر لەم گۆشە یە و یە کە: کافران بە "دوژمنانی خوا" دانراون!!

لەبەر ئەمە، ئەو جوانی یە ئەزەلی یە - بە حەتمی - مرۆفی ئاوینە ی موشتاق و تاسەمەندی خۆی، بۆ رپی هەتاھەتایی رەوانە دەکات، تاکو هاو دەمی ئەو جوانی یە رەھا و مانەو و هەمیشە یی یە بیّت و، بێ هیچ گومانیکیش ژیانکی باقی ی لە خانە یە کی باقی و هەمیشە یی دا یی دەبەخشیت!

ئنجما مادەم مرۆف بە سروشت موشتاقی جوانی یە کی باقی یە و، هەر کە بەدیھینراوە ئەو جوانی یە ی خۆشویستوو و.. "جوانی باقی" ش بە موشتاقی فانی رازی ناییت و.. مرۆفیش ئازار و خەمە کانی خۆی، کە ئەنجامی ئەو شتانەن دەستی پێیان نە گەشتوو و یا نەیتوانیوە پارێزگاری یان بکات یان نە یانی زانیو، بەو دەدە مرکی نیّت کە بە دوا ی ناتەواوی دا بگەرپت تیا یاندا، یان دوژمنایەتی یە کی پەنھانیان لە بەرامبەر وە هەلبگریت و، دلی خۆی بەم دوژمنایەتی یە بداتەو و..

مادەم گەردوونیش لەبەر ئەم مرۆفە و، مرۆفیش بۆ ناسین و خۆشویستنی خواوەند بەدیھینراوە و..

مادەم ناوە جوانە کانی بەدیھینەری گەردوونیش سەر مەدین و درەوشانەو کانی شی باقی و بەردەوامن..

ئەوا دەبی ئەم مرۆفە رەوانە ی خانە ی مانەو و هەمیشە یی بکریّت و، ژیانکی باقی و بەردەوام بە دەست بەی نیّت!

جگە لەمە، پێغەمبەری خۆشەویست و مەزنی ش ﷺ کە: مرۆفی تەواو کامل و، بەلگە ی هەرە گەورە یە لەسەر بوونی خواوەند، هەموو ئەو کە مالات و نرخ و بەھا و

گرنگی و په وشته ئاده می یانه ی باسما ن کردن، تیکر له خوی و ئایینه که ی دا به
 روونترین و کاملترین شیوه، دهر خستووه. ئه مهش بومان ده بیست به به لگه له سهر ئه وه ی
 که ههروه ک بوونه وهران له پیناوی مرو فدا به دی هینراون، واته مرو ف ئامانجی هه ره
 گه و ره ی به دیهینانی بوونه وهران و هه لپژارده ی نیوانیانه، ئه و امه ز نترین ئامانج له
 به دیهینانی مرو فدا و، باشترین هه لپژارده ی نیوانیان و، ته نانهت جوانترین و دره خشانترین
 ئاوینه ی خواوهندی ته نیا و صه مه د، ته نها: حه زره تی محه مه ده. . علیه و علی آله و أصحابه
 الصلاة والسلام بعدد حسنات أمته!

فيا الله، يا رحمان، يا رحيم، يا فرد، يا حي، يا قيوم، يا حكيم، يا عدل، يا قدوس!
 نسألك بحق فرقانك الحكيم و بحرمه حبيبك الأكرم ﷺ وبحق أسمائك الحسنی و
 بحرمه إسمك الأعظم، أن تحفظنا من شر النفس والشيطان ومن شر الجن والإنسان.
 آمين.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

بریسکه ی سی و یه که م

ئهم بریسکه یه دابهش بوو به سهر "تیشکه کان" دا. به پشتیوانیی خواله
 بهر گیتی سهر به خۆدا بلاو ده کریتته وه

بریسکه‌ی سی و دووهم

چەند بریسکانه‌وه‌یهك

له نیوان هەردوو مانگی یەك شەوه‌ی رەمەزان و جەژندا

چەند گۆنێكن كه له ناوك و تۆوی حەقیقەتەكانه‌وه دەمیان پشكوتووە و، دیوانێکی

شیعری ئیمانی‌یه بۆ قوتابیانی نوور

پوونکردنەوه‌یهك:

ئەم دیوانە‌ی كه ناوی "لوامع"ی لێ نراوه، وەك دیوانە‌كانی تر لەسەر یەك رەوت و یەك شیواز ناپروات، چونكه دانەری بەرپێز لەم دیوانە‌دا وتە رەوان و پوختە‌كانی دانراویکی كۆنی خۆی پوون کردوو‌تەوه و لێکی داوه‌تەوه كه ناوی: "ناوكە‌كانی حەقیقەت"ە. ئنجا لەبەر ئەوه‌ی به شیوازی پەخشان نووسراوه و، جگە لەمەش جگە‌بو بۆ ئەندێشمە شل ناكات و، هەست و نەسته بێ تەرازوو‌ه‌كانیش ناكات به بناغە‌ی باسه‌كانی، ئەوا - ئەم دیوانە - تەنها ئەو راستی‌یانه‌ی تێدا جەم كراون كه به تەرازوو‌ی مەنتیق و راستی‌یه‌كانی قورئان و ئیمان كیشراون و هەلسە‌نگینراون و، له راستی‌دا وانه‌یه‌کی زانستی، بگه‌رە دەرسیکی قورئانی و ئیمانی‌یه كه دانەرە‌كه‌ی به‌ برازاكه‌ی خۆی و هاووێنه‌ی ئەوی و توو‌تەوه‌ كه له‌و دەمه‌دا دەرس و پێنمایی‌یان لێ وەرده‌گرت.

مامۆستای بەرپێز مان له‌ پێژنه‌ی ئایه‌تی: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ﴾ (یس: ۶۹) به‌هره‌مه‌ند بووه و به‌و پێچكە‌یه‌دا هەنگاوی ناوه‌.. له‌بەر ئەوه‌، ئاره‌زووی له‌ هۆنینه‌وه و وتنی شیعەر

نەبوو، و، هیچ کاتێکی خۆی پێو خەریک نە کردوو، هەر وەك خۆی لەو بیدارییەیی سەرەتای کتیبە کەدا ڕوونی کردوو تەو و ئیمەش بۆ خۆمان پەیمان بەم راستی بە بردوو.

ئەم دیوانی پەخشانی شیعەر، لە ئەنجامی هەولێکی سەرۆم و، تەنھا لە ماوەی بیست ڕۆژدا، کە هەموو ڕۆژێک دوو سەعات یان دوو سەعات و نیوی دەخایاند، نووسراوە و دانراوە! هەرچەندەش دانەر لەو دەمدا گەلێ کار و ئەرکی مەزن و گەرنگی "دار الحکمة الاسلامیة"ی لە ئەستۆدا بوو. جا دانانی کتیبێکی بەو جۆرە لە ماوەیەکی یە کجار کورت و کەم خایەندا، وێرایی سەختیی نووسینی یەك لاپەرەیی هۆنراو کە بە ئەندازەیی دە لاپەرەیی پەخشانی قورسە و، سەرباری ئەوێش کە بە چەشنێکی سروشتی و اتاگان بۆ دلی هاتوون و پاشان دەستکاری نە کردنی ئەو پەرەتە سروشتیەش بۆ مەبەستی لە چاپدانی.. هەموو ئەمانە، واما لێ دە کەن کە ئەم دیوانە بە یە کیك لە کارە دەراسا کانی "پەيامە کانی نوور" دابنێن و، هیچ دیوانێکی تری شیعەر شک نابەین کە بە وینەیی ئەم دیوانە بتوانرێت بە ئاسانی و بێ تە کەلوف لە شیوێ پەخشانی بخوینرێتەو.

لە خوا داواکارین ئەم کتیبە بە نرخە وەك مەسنەویی مەولانای ڕۆمی لێ بکات بۆ قوتایببانی نوور. چونکە پوختە و کورتەییەکی بە پێز و بە هاداری پەيامە کانی نوورە و لە حوکمی پێرسیتیکدا یە مژدەیی هاتنی ئەو پەيامانەیی پێیە کە پاش تیپەر بوونی دە سال بە سەر نووسینی ئەم دیوانەدا هاتنە گۆرێ و، لە ماوەی بیست و سێ سالی پەرە قدا بە تەواوی و کاملی کەوتنە بەر دەستی خوینەران.

لە قوتایببانی نوور:

صونگور، محەمەد فەیزی، خەسرەو

بیدار کردنه وهیهک^(۱):

لهم دیوانه‌دا ریزی شایانم له "هۆنین" و "سه‌روا" نه‌ناوه، چونکه شاره‌زایان نیم و، وهک و تراویشه: (مرؤف دوزمنی ئەو شتهیه که نایز انیت!)
نه‌یشم ویست وینه و شیوه‌ی "راستی" بگۆرم تا کو له گه‌ل ئاره‌زووی سه‌روا (قافیقه) دا بگۆنجنی، به‌چه‌شنی "به‌ختکردنی صافیه له پیناوی قافیه" دا^(۲)! هه‌ر بۆیه لهم کتیبه‌ دوور له "هۆنین" و "سه‌روا" یه‌دا بی که‌لکترین پۆشاکم کردووه‌ته به‌ر له‌شولاری به‌رزترین "راستی"! چونکه:
یه‌گه‌م:

من له‌مه‌ باشتر نازانم. له‌به‌ر ئەوه، بیری خۆم به‌ چری ته‌نها ئاراسته‌ی و اتاکان ده‌کرد، نه‌ک وشه‌ و پرووی پو‌اله‌تی..
دووهم:

ویستم، به‌م شیوازه، په‌خنه‌ی خۆم به‌رامبه‌ر به‌و شاعیرانه‌ ده‌ربهرم که له "جه‌سته" دا ده‌تاشن تا کو له گه‌ل "به‌رگ و پۆشاک" دا بیگۆنجن!
سی‌هه‌م:

ویستم لهم مانگی په‌مه‌زانه‌ پیروزه‌دا به‌ چه‌شنی "دل" م، "ده‌روون" یشم به‌ راستی به‌ به‌رز و بلنده‌ کانه‌وه سه‌رقال بکه‌م..
له‌به‌ر هه‌موو ئەم هۆکارانه، لهم دیوانه‌دا ئەم شیوازه هه‌لبژیرا که له شیوازی ئەو که‌سانه ده‌چیت له قو‌ناغه سه‌ره‌تایی یه‌کانی شیعیر نوو سیندان!
به‌لام خوینه‌ری به‌ریز!
ئه‌گه‌ر من هه‌له‌م کردییت - که دان به‌و هه‌له‌یه‌ شیدا ده‌نیم - نه‌که‌ی تۆش به‌ هه‌له‌دا بچیت و سه‌یری شیوازه شپ و شیواوه که‌م بکه‌یت و، سه‌رنج له راستی به‌ بلنده‌ کانی ناوی نه‌ده‌یت و، به‌ که‌م و ناته‌واویان ببینیت!

(۱) تیبینی: ئەم دیوانه له په‌خشان چووه، دواه‌مین دانراوه‌کانی "سه‌عیدی کۆن" ه، له سالی ۱۳۳۷ (۱۹۲۱ز) له چاپی داوه و بلاوی کردووه‌ته‌وه. ئنجا پاش دانان و بلاویوونه‌وه‌ی په‌یامه‌ کانی نوور وه‌ستی بۆ قوتابییانی کردووه که ئەم دیوانه - دوا‌ی که‌ناردانی چه‌ند بره‌گه‌یه‌کی - بجه‌نه کۆتایی کۆمه‌له‌ په‌یامی "وته‌کان" هوه. پاشان له سه‌ره‌تای ساله‌ کانی په‌نجادا چه‌ند په‌راویزیکی نوینی بۆ دانا و فه‌رمانی دا به‌م شیوه‌یه‌ی ئیستای بلاو بکریته‌وه. (وه‌ر گێری چاپه‌ عه‌ره‌بی‌یه‌ که‌ه)

(۲) په‌ندیکی تورکی‌یه. ده‌لین پیاویک خه‌ریکی دانانی شیعیریک بوو، رسته‌یه‌کی له شیعیره‌ که‌دا به‌کاره‌ینا که ته‌لاق‌ی (صافیقه) ی هه‌و سه‌ری پین که‌وت و له پیناوی (قافیقه) دا خیزانه‌ که‌ی به‌خت کرد! (وه‌ر گێری چاپه‌ عه‌ره‌بی‌یه‌ که‌ه).

روونكر دنه وهيهك

خوينهري بهريزا!

ييشه كي من دان به بيزاربي خومدا ده نييم له ده ست هه ژاربي توانا و ليها تنه كام له بواري سنعه تي نووسين (الخط) و هونهري هونينه وهي شيعردا. نه وه تا هه تاكو ئيستا ناتوام به جواني و ريكي ته نانهت ناوي خو يشم بنووسم و، له دريژايي ژيانيشمدا نه متوانيوه يهك ديڤه شيعر، يان شتيك له سهر كي شي ديڤه شيعريك بهونمه وه.

كه چي له پر ئاره زوويه كي توند و بهيني "هونينه وه" زوري بو "بير" م هينا و، زووتريش "گيان" م بهو هونينه وه سروشتي يه يه يتي: "قهولي نه والا سيسه بان"⁽¹⁾ ده كرايه وه كه چهند مه دح و ستايشي كه له وه صفي غه زاي هاوه له بهريزه كان ده دويست، خويان لي رازي بيت. منيش شيوازي هونينه كه ي نهوم بو خوم هه لېژارد و په خشان يكي له شيعر چووم نووسي.

ئنجبا به هيچ جزونكيش زورم له خوم نه كرد تاكو كي شي شيعري بو به كار بهينم، كه واته هه ر كهس حه زي لي يه با به نيازي په خشان بيخوينته وه بي نه وه ي شيعر به بير و نه نديشه ي دا بيت يان بايه خي بين بدات، به لكو باشتر وايه به په خشان دابيت، بو نه وه ي له واتا كان تى بگات، چونكه بر گه و پارچه كان له واتادا هاويه يوه ندين، ههروه ها ده بين له سه روا (قافية) كانيشدا رانه وه ستن⁽²⁾ چونكه ههروه ك ده كرى كلاو و ته ربووش بين (گولنگه) بن، به هه مان جؤر ده شكري كي شي بين سه روا و هونيني بين قاعيد هه هه بيت! ته نانهت من لهو باوه ره دام كه نه گهر وشه و هونينه وه له رني ته كه لوف و خؤ پي ماندوو كردنه وه و ايان لي هاتبيت سه رنج رابكي شن، نهوا بيرى مرؤف به

(1) پارچه شيعريكي دوور و دريژي چوارسه د به يتي له وه سفى غمزا كانى هاوه لاند - خويان لي رازي بيت - مه لا خاليد ئاغاي زيباري - كه به زوهد و ته قوا به ناوبانگ بووه - به ريچكه زمانى كوردبي كرمانجي ژووروو هونويه تيه وه. (وه رگيڤرى چاپه عه ره يي يه كه)

(2) له وه رگيڤراني ئه م ديوانه دا خواي گه و ره يارمه تي و ته و فيقى ئيمه شسى به شيوه ي "په خشان" دا و، وهك چاپه عه ره يي يه كه ته نها لايه ني واتامان ره چاو كرد، نهك كي ش و سه روا. (وه رگيڤر)

خۆیانهوه - نهك و اتاكانیان - سهرقال ده كهڤن. كهواته باشتر وایه "وشه" (اللفظ) ساكار و دوور له رازانهوه و ئارایشته بیته، تاكو ئاویری بایه خ پیدانی بۆ لا نه دریتتهوه. مامۆستا و رابهرم لهم کتیبه دا: قورئانی پیروژه..
 ئەو کتیبهش که له بهرده ممدایه و لیبی ده خوینمهوه: ژیانه..
 ئەو که سهش گوفتاره کانی ئاراسته ده کهم: دهروونی خۆمه..
 تۆیش - ئەهێ خوینهری بهریز! - له گوی بیست زیاتر نیته. خۆ گوی بیستیش مافی رهخنه ی نییه؛ چیبی پی باشه وهری ده گریته و، ههرچیشی پی باش نه بیته، کاری به سهریهوه نییه و لیبی نادوی.
 جا له بهر ئەوهی ئەم کتیبه له ریژنه ی ئەم مانگه پیروژهوه (مانگی ره مهزان)^(۱) ههلقولاوه، ئەوا ئومیده وارم له دلی برای ئایینمدا کاریگه ریبی بیته و، له پاشمله دو عایه کی لیخو شبوونم بۆ بکات یان سوورته ی "فاتیحه" م بۆ بخوینیت.

(۱) تهنا ته میژوی دانانی ئەم کتیبه لهم دهسته وازه یه ی خواره وده دا در کهوت:

(نجمُ أدبٍ وُلِدَ لَهْلأِيْ رَمَضَانَ!)

که کۆی ژماره ی بیته کانی ئەم رسته یه ده کاته: ۱۳۳۷ که سالی دانانی ئەم دیوانه یه! (دانه ر)

الداعي^(١)

گلکۆی پروو خاوم^(٢) حهفتا و نو تهرمی^(٣) سه عیدی
گوناهبار و لهش به نازاری له نامیز گرتووه و،
ههشتاهه مینیشیان بووه به کێلی گۆره کهم.
هه هه مووشیان، تهسرین یۆ زایه بوونی نیسلام
هه ئه ده رۆژن^(٤) ..

سه جهه تهرمه کانی ناو نهو گۆره پر له مردووهم، له گه
کێله که ی دا، له پر مه ی گریاندا. سه بینهش به په له و خیرا
رووه و گۆره پانی ئه و دنیا ههنگاو ده نینم.
له و دنیایی به شدام که پاشه رۆژی ناسیا، به زهوی و
ناسمانیه وه، ته سلیمی "دهستی سبی" ی نیسلام ده بیته.
چونکه دهستی راستی نیسلام به ره که تی نمانی تیدایه و ..
دنیایی و ناسایش به خه لکی ده به خشیته.

(١) ئهم پارچهیه ئیمزایه تی. (دانه ر)

(٢) شایانی باسه کار به ده ستانی تورکیا چوار مانگ دوای کۆچی دوایی دانه ر، تهرمه که یان له گۆره که ی
ده ره ئینا و له جینگایه کی نادیار و نه زانرا ودا ناشتیانه وه! (وه ر گێر)

(٣) واته له په ک سالتدا دوو "سه عید" ده مرن، چونکه له ماوه ی سالتیکدا دوو جار لهش نو ئی ده بیته وه.
سه ره رای ئه وهش که ده ری ده خات سه عید تا ئهم به رواره، واته ئهم سالت ده ژێ، چونکه هه موو سالتیک
سه عیدیک ده مریت (*). (دانه ر)

(*) ئهم بر گانه ی که به م نیشانه یه (*) کۆتایی یان پین دیت، دانه ر بۆ خۆی له دوای سالی ١٩٥١ زدا زیادی
کردوون. (وه ر گێر)

(٤) به "ههستی پینش روودان" بیست سال پینش روودانی ئهم بارو دۆخانه، ههستی به روودانیان کردووه.

(دانه ر)

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله وصحبه أجمعين.

دوو به لگه ی مه زنی ته و حید

□ ئەم گەردوونە هەر بۆ خۆی بە لگه یه کی مه زنه.

چونکه زمانی جیهانی په نهان (الغیب) و زمانی جیهانی بینراو (الشهادة) هەردووکیان به ته و حیدی خواوهندی میهره بانه وه سەر گهرمی ته سبیحان و، به دهنگیکی زو لالی یه کجار بلند زیکری: "لا إله إلا هو" ده لینه وه.

ئەوه تا سەر جهم گەردیله و خانه و گۆشه و ئەندامه کانی گەردوون هه میسه له گەل گهرمی دهنگی زیکری: "لا إله إلا هو" دا به شداره و زمانی پاراوه.

هەر چه ندهش ئەو زمانانه جوړاو جوړن و ئەو دهنگانهش پله پله، به لام هەر هه موویان پینکوه به یه ک دهنگ ده لاین: "لا إله إلا هو".

ئەم گەردوونە مروفیککی له ئاده میزاد مه زنه وه، به دهنگیکی بهرز یادی بهر وه دگاری ده کات و، دهنگه نهرم و ورده کانی بهش و پارچه و گەردیله کانی شی، تیکر له گەل ئەو دهنگه به خوره دا، ده لاین: "لا إله إلا هو".

به لئی، ئەم جیهانه له ناوهندی کۆریکی مه زنی زیکر دا، ئایه ته کانی قورئانی پیروز ده خوینیت.

جائەم قورئانه پۆشن و پروناکی به خشهش، هاو دەم له گەل سەر جهمی گیانله بهر اندا، "لا إله إلا هو" دووبات ده کاته وه ده لینه وه.

□ ئنجا ئەم قورئانه هه کیمهش به لگه یه کی گۆیای ئەو ته و حیده یه و، سەر جهم ئایه ته کانی چه ند زمانیکی راستگۆ و تیشکی پر شنگذاری ئیمان و، هه موو پینکوه زیکری: "لا إله إلا هو" ده لینه وه.

خۆ ئە گەر گوئی خۆت به سنگی ئەم قورئانه وه بنوو سینیت، ئەوا بئی هیچ گومانیک له قوولایی ناخیه وه زایه لیه کی ئاشکرای ئاسمانی ده بیستیت که "لا إله إلا هو" ی لئی بهرز ده بیته وه..

ئەو دهنگه نیانه، دهنگیکی بهرز و بلنده و له و په ری جد دییهت و ئونس و راستی و ئیخلا سدا یه و، به چه ندین به لگه ی قه ناعهت به خشی به هیژ پشی گیراوه و، به رده وام "لا إله إلا هو" دووبات ده کاته وه..

ئەم بەلگە رۆشناپە، ھەر شەش لاکانی روون و خاوینن؛ چونکە: مۆری ئیعیجازی لە "سەر" نەخشاووە ..

لە "ناوی" یشی دا نووری ھیدایەت دەبریسکیتەووە و دەلێت: "لا إله إلا هو" ..

تانوپیۆی بەلگەیی مەنتیقی لە "زیر" دایە ..

بە لای "راست" یشی عەقلان دەخاتە گوفتار و، تەسەدیقیان بە دەست دەھینیت و، دەمیان بە "لا إله إلا هو" دەکاتەووە.

لای "چەپ" یشی، کە راستە، بە دەستھینانی شاھتیی ویزدانە ..

"بەردەم" یشی خێر و جوانی یە و ..

"ئامانج" یشی بە دەستھینانی بەختەووەری یە و، ئەو کلیلەش کە ھەمیشە بۆ ئەم مەبەستە بە کاری دەھینیت بریتی یە لە: "لا إله إلا هو" .

لای "پشتەووە" شی، کە بەردەمە، واتە: پالپشتە کە ی، شتیکی ئاسمانی یە، کە "وہی" ی رووت و ئاشکرا و روونە.

جائەم شەش لایە، ھەر ھەموویان، رۆشنا و رووناکی بەخشن و لە ھەموو بورجەکانیاندا "لا إله إلا هو" دەدرەوشیتەووە ..

ئیتز چۆن "وہم" دەتوانیت لەو ئاسمانەدا بە پەنامە کی گوئی رابگریت؟ یان چ "گومان" یک بۆی ھەبە توخنی بکەویت؟

ئایا دەگونجی ئەو لە رێ لادەرە خۆی بکات بەناو کۆشک و تەلاریکی ئاوا پیرشنگدار و رووناکی بەخشد؟!!

خۆ شوورای سوورەتە کانی گەلنی بلندن و، ھەموو وشە کانیشی فریشتە ی دەم پاراون بە زیگری: "لا إله إلا هو" .

جا ئەم قورئانە مەزنە، دەریایە کی ئەو تۆیە کە "تەوحید" پادە گەبەنیت .

با دلتۆپیک لەو دەریایە "وہک سوورەتی ئیخلاص" بە غمۆنە وەر بگرین و، بە وینە ی ھیمایە کی نیوان ھیمما لە ژمارە بەدەرە کانی لئی بدوین:

ئەم سوورەتە، بەو پەری توندی، ھەموو جۆرە کانی شیرک پووچەل دەکاتەووە و، لە شەش رستە کە ی دا ھەوت جۆر تەوحید دەچەسپینیت؛ سنی رستەیان "موسبەت" و

سیانە کە ی تریان "مەنھی" ن ..

رستە ی یە کە م: ﴿قُلْ هُوَ﴾ ئامازە یە کی بی نیشانە (قرینە) یە، واتە دەستنیشان کردنیکی رەھایە. جا لەو دەستنیشان کردنەدا خۆ دیاری کردن (تَعْيُن) ھەبە. واتە: "لا هو إلا هو" .

كە ئەمەش ئاماژە بە بۆ "تەو حیدی شەھود". چونكە ئەگەر بەسیرەتی تیزی حەق بین لە تەو حیددا رۆبجیت، دەلیت: "لا مشهود إلا هو".

رستەیی دووھەم: ﴿اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بە راشکاوی "تەو حیدی ئولووھییەت" دەردەپریت، چونكە حەقیقەت بە زمانی "حەق" ھو دەلیت: "لا معبود إلا هو".

رستەیی سێھەم: ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ رشتەیی دوو مرواریی تەو حیدە: یە کەم: "تەو حیدی رېووبیەت". چونكە زمانی رېسای گەردوون دەلیت: "لا خالق إلا هو" ..

دووھەم: "تەو حیدی قەیبووییەت". واتە زمانی پێویستی ھەموو گەردوون بۆ کاریگەر (مؤثر) ێك دەلیت: "لا قیوم إلا هو" ..

رستەیی چوارەم: ﴿لَمْ يَلِدْ﴾. "تەو حیدی جەلال" ی تیدا حەشار دراوہ و دەست بە رووی گشت جۆرە کانی شیر کەوہ دەنی و دوای کوفر دەپریت، چونكە: بێ گومان ئەو کەسە ئالوگۆری بەسەردا بی و زاوژی بکات و بەش بەش بی، ھەر گیز بە قەیبووم و بەدبەینەر و خودا دانانریت.

﴿لَمْ يَلِدْ﴾ چەمکی: کورخستەوہ و ھەچە لێ بوونەوہ پووجەل دە کاتەوہ. چونكە بە تەواوہتی شیر کی کورپایەتی: عیسا و عوزەیر (دروودیان لەسەر بی و) مەلائیکەت و ژیری یە کان لە توپەت دە کات. ئەو ھوو گەلێ کەس لەم رینگایانەوہ گومر ابوون و بۆ ناو ھەلدیری ئەم جۆرە شیر کە ی گومرایی بەر بوونەوہ.

رستەیی پێنجەم: ﴿وَلَمْ يُولَدْ﴾ تەو حیدنیکی سەرمەدی یە، ئاماژە بۆ چەسپاندنی "تەنیا یی" خوا ی گەورە دە کات ..

چونكە ئەو کەسە ی کە "واجب و ئەزەلی" نە بی، واتە: بە پێی کات تازە پەیدا بوو بی، یان لە ماددە بوو بی، یان لە ئەسلیک جیا بوو بی، ھەر گیزا ھەر گیز نا کرێ خوا ی ئەم گەردوونە بی!

ئەم رستە یە، شیر کی ھۆ پەرست و ئەستیرە پەرست و بت پەرست و سروشت پەرستان پووجەل دە کاتەوہ ..

رستەیی شەشەم: ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ تەو حیدنیکی گشتی و ھەمە لایە نە یە. واتە: نە لە زاتی دا و نە لە کردارە کانی دا و نە لە سیفەتە کانی دا شەریک و ھاوتا و ھاو پێنە ی نی یە. ھەموو ئەمانەش پێکەوہ ھەلشیلراون و، روویان لە ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ ی ئەم رستە یە یە.

ئەم شەش رێستانە، حەوت پلەیان لە پلە کانی تەوحید تێدا، کە هەر یە کەیان ئەنجامی ئەوانی ترە و لە هەمان کاتیشدا بەلگەیانە.
واتە سوورەتی "ئینخلاق" سی سوورەتی ئینخلاق رێکوپێکی لە بەلگە پیکهاتووی تێدا، کە یە کتر دەچەسپینن.
لا يعلم الغیب إلا الله.

* * *

هۆکارە کان تەنھا رۆالەتین

"عیززەت" و "مەزنیی" ی خۆی گەورە داخواری ئەوەن کە هۆکارە سروشتی یە کان لە بەرچاوی ژیری دا بین بە پەردە ی رووی توانستی خۆی گەورە..
هەر وەها "تەوحید" و "شکۆمەندی" ی خۆاوەندیش داخواری ئەوەن کە هۆکارە سروشتی یە کان کاریگەری راستەقینەیان لەناو ئاسەوارە کانی توانستی خۆادا نەبیی^(۱).

* * *

"بوون" تەنھا بە جیهانی ماددی یەو بەند نی یە

جۆرە لە ژمارە نەهاتووە کانی "بوون" تەنھا بەم جیهانە "بیزا" وە بەند نین، چونکە جیهانی بەرجهستی "ماددی" وەك پەردە یە کی نەخشاوی رەنگین وایە کە بەسەر جیهانە رووناکە کانی "غەیب" دا دادراو تەو.

* * *

"یە کیوون" ی قەلەمی توانست "تەوحید" رادەگە یە نیی

دەرکەوتنی جی دەستی داھینان (الإبداع) لە هەموو گۆشە یە کی سروشتدا، بە روونی، دەست بە رووی ئەو گریمانەو دەنیی کە هۆکارە کان بەدی یان هیناییت..
نەخشی هەمان قەلەم و هەمان توانستیش لە گشت خالێکی بوونەو راندا، بە ئاشکرا و بەلگە نەویستی، بوونی هۆکارە ناوەندە کان (الوسائط) پو و چەل دە کاتەو.

* * *

(۱) واتە: هەر گیز خۆی لە قەرە ی بەدیھینان و کاریگەری (تأثیر) ی راستەقینە نەدات. (دانەر)

ههچ شتێك به بێ سه رجه می شتانی تر نایه ته دی

نهینی "پشتگیری" و "هاوپه یوه ندی" که له ناو سه رجه می بوونه وهراندا هه شار دراوه و بلاو بووه ته وه .. ههروه ها ژبان هه وه ی گیانی "هاو کاری" و "به ده م یه کتره وه چون" له هه موو لایه کی بوونه وهراندا .. به روونی ده ری ده خات که :
ته نها توانستی کی گشت لایی جیهانگیره که "گه ردیله" به دی ده هینیت و له شوینی شیای خوی دا دایده نیت ..

چونکه هه موو پست و دپرنکی کنبی گه ردوون، زیندوون .. "پیوستی" ده یانخاته گه ر .. به یه کتریان ده ناسینیت .. هه ریبه که یان به ده نگ بانگه وازه وه ده پروات، له هه ر گۆشه یه که وه ئاراسته ی بکریت .

ههروه ها به هوی نهینی "ته وحید" وه سه رجه م ئاسۆ کان به ده م یه کتره وه ده پۆن و هاو کاری یه کتری ده که ن . چونکه "توانست" رینمایی هه موو پیتیکی زیندوو ده کات له شوینی خوی له هه موو رسته یه کدا .

بزووتنی خۆر له بهر کیش (جازیبیهت) ه و، ئه ویش له بهر

توند راگرتنی کۆمه له که یه تی

"خۆر" دره ختیکی به رداره ؛ راده به رپیت تا کو "به ر" ی هه ساره گه ر پۆ که مه ست و که مه ند کیشه کانی دانه که ون ! خۆ ئه گه ر له شوینی خوی دا رابوو هه ستایه و نه جوو لایه ، ئه و کیشه ی نیوان خوی و هه ساره کان نه ده ما و مه ستی یه که شیان کۆتایی پی ده هات و ، هه ساره که مه ند کیش و رپیک و بلاوه کانی ناو بۆشایی فراوانی ئاسمانیش، له تاسه ی ئه ودا ، به کۆل ده یاندا یه پر مه ی گریان !

شته بچوو که کان په یوه سقی شتانی گه وره ن

ئه و که سه ی چاوی می شووله ی به دی هیناوه ، هه ر ئه وه که خۆر و گه له ستیره ی رپی کا کیشانی شی دروست کردوو ه .. ئه و که سه ی گه ده ی کیچی رپیکه خستوو ه ، هه ر ئه ویشه که رپیکو پیتیکی و رپسای به کۆمه له ی خۆر به خشیوه .. ئه و که سه ی "بینین" ی له ناو چاودا داناوه و "پیوستی" ی له ناو گه ده دا دا کوتاوه ، هه ر ئه وه که چاوی ئاسمانی به

کلی "پروناکی" پرشتووو، سفره‌ی خوارده‌مەنی‌یه کانیشی له‌سه‌ر پرووی زه‌وی‌دا
راخستووو.

* * *

ئیعجازیکی مه‌زن له تویی هۆنینه‌وه‌ی رپسای گه‌ردووندا هه‌یه

سه‌یری "ئیعجاز" له دانان و هۆنینه‌وه‌ی گه‌ردووندا بکه. ئەوه‌تا گه‌ر به‌ فه‌رزی
مه‌حالیش و ا دابنریت که هه‌موو یه‌ کیڤک له هۆکاره سروشتی‌یه کان بکه‌ر و خاوه‌ن
ویست و ئیختیار و تواناش بن، ئەوا هه‌ر هه‌موویان به‌ ملکه‌چی و ده‌سته‌وسانی له‌ به‌رده‌م
ئهو ئیعجازه‌دا سوژده‌یان ده‌برد و ده‌یانوت:

"سبحانک.. لاقدرة فينا.. ربنا أنت القدير الأزلي ذو الجلال!"

* * *

هه‌موو شتیڤک له به‌رده‌م توانستی خوادا یه‌ کسانه

﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْظُمُ إِلَّا كَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (لقمان: ۲۸).

توانستی خاوه‌ند خۆیی (ذاتی) و ئەزه‌لی‌یه؛ هه‌ر گیز کۆله‌واری (العجز) ئاویتە‌ی
ناییت. که‌واته‌ نه‌ په‌له‌یه‌ و نه‌ رینگه‌ر و ته‌ گه‌ره‌شی تیکه‌ل ده‌بییت. به‌لکو گه‌وره‌ و
بچووک، کوللی و جوزئی له‌ لایه‌ کسانه‌ و له‌ چاو ئەودا جیاوازی‌یان نی‌یه، چونکه
هه‌موو شتیڤک په‌یوه‌ستی سه‌رجه‌می شتانی تره‌.

که‌واته‌ ئەو که‌سه‌ی که‌ نه‌توانییت هه‌موو شتان به‌دی به‌ینییت، هه‌ر گیز ناتوانییت
ته‌نانه‌ت یه‌ک شتیش به‌دی به‌ینییت!

* * *

ئهو که‌سه‌ی جلّه‌وی سه‌رجه‌می گه‌ردوونی به‌ده‌ست نه‌بییت، ناتوانییت یه‌ک دانه

گه‌ردیله‌ش به‌دی به‌ینییت!

ئهو که‌سه‌ی خاوه‌نی ده‌ستیکی و هه‌ا نه‌بییت که‌ گۆی زه‌ویمان و خۆر و ئەستیره‌ له
ژماره‌به‌ده‌ره‌کانی پی هه‌لبگریت و، به‌: رپکی و رپسا و ورده‌کاری، له‌سه‌ر سنگ و
ئه‌ستۆی بۆشایی ناو ئاسماندا دایانینییت، هه‌ر گیز مافی ئه‌وه‌ی نی‌یه‌ که‌ لافی
دروستکردن و به‌دیبه‌ینان لی بدات!

زیندوو کردنەو ەي "جۆر" و ەك زیندوو کردنەو ەي "تاك" وایە

هەر وەك زیندوو کردنەو ەي مِشِئِك، كە لە وەرزی زستاندا نوقمى خەوینكى چەشنى مردن بوو، لە توانستی خوای گەورەدا كارینكى گران نییە.. بە هەمان جۆر، زیندوو کردنەو ەي ئەم دنیایە لە دوای مردنی، تەنانەت زیندوو کردنەو ەي سەر جەمی گیانلە بەران، بە لای ئەو توانستەو ە سووك و ئاسانە.

* * *

"سروشت" بە دیهاتوویە كى خوای گەورە ەيە

سروشت:

چاپكەر نییە.. بەلكو ئامیزی لە چاپدانە..
 نیگار كیش نییە.. بەلكو نەخسونیگارە..
 بكەر نییە.. بەلكو دارای توانا و لیهاتنی كار تیکردنە..
 سەر چاو ە نییە.. بەلكو ئامرازی پیوانە ە شتانە..
 رینكخەر و ریساساز نییە.. بەلكو ریسایە..
 توانست نییە.. بەلكو یاسایە..
 كەواتە "سروشت" یاسایە كى ویستی خوای گەورە ەو، خاوەنی حەقیقەتینكى دەرە كى نییە.

* * *

ویژدان بە جەزبە و مەستی خۆی خوای گەورە دەناسیت

لە ویژدان (وجدان) ە مرۆفدا كیش بوون و ڕا كیشان (انجذاب و جذب) ینك هەیه كە هەمیشە تیای دا تیکەل بوون و پیکەو ە گری دراون. هەر لە بەر ئەو ەشە كە مەند كیش دەیت، خۆ دیارە كیش بوونیش دەبێ بە كاری بکیشینك ئەنجام بدریت!
 مرۆفی خاوەن هەست و شعور، هەر کاتێ بە روونی و بێ پەردە خاوەنی جوانی بیینیت، جەزبە دەیگریت و دلێ بۆی دەشینت..
 جا ئەم سروشته هەستیارە، بەلگەیه كى گومان بڕ لە سەر خواوەندی "واجب الوجود" پیشكەش دەكات. شایەتی یە كەمى لە مەدا: ئەو ڕا كیشانە ەو، شایەتی دوو هەمیشی: ئەم كیش بوونە ە!

* * *

شایه تیدانی فیطره ت شایه تی یه کی راسته

"فیطره ت" (سروشت) درۆ ناکات، هر چی یه ک ده لیت راسته. بۆ نمونه: مهیل و ویستی گه شه کردنی ناو "تۆو" ده لیت: (گه شه ده که م.. بهر ده گرم). واقیعی ش راستیی قسه که ی ده سه لمینیت ..

مهیلی ژیان له ناو قوولایی ناخی "هیلکه" دا ده لیت: (دهم به جوو چک).. به ئیزنی خوای گه و ره ده بی ت به جوو چک و کردار ته سدیقی گو فتره که ی ده کات ..
 گه ره له ویچیک ئاو له ناو توپیکی ئاسنینی داخراودا بیهوینت بیه ستیت، ئه و مهیلی بلاو بوو نه وه ی ئه و ئاوه له ده می ساردبوونی دا، به و ئاسنه ده لیت: (ریم بده و فراوان بیه، من پیوستم به جی یه کی فراوانتر هیه)! ئه و ئاسنه ره ق و ته قه هه ول ده دات که به درۆ ی نه خاته وه. ته نانه ت ئیخلاس و راستیی ناو ده روونی ئاوه که ئه و ئاسنه شه ق ده کات و جیی خۆ ی تیدا ده کاته وه!

جا هه موو یه کی ک له م مهیلانه ی که باس کران، فه رمانیکی ته کوینی و، حو کمیکی خوا وه ند و، شه ریه تیکی فیطرین، "ویست" ی خوای گه و ره له بهر پوه بردنی گه ردووندا، ده ر ده خه ن.

که واته هه موو "مهیل" و گشت "گوئی رایه لی" یه ک ملکه چ کردنه بۆ فه رمانیکی ته کوینی خوا وه ند.

ته جه للیی ناو ویژدانیش دره وشانه وه یه کی وه کو ئه مانیه، به راده یه ک که کی ش بوون و پراکیشانی ناو ئه و ویژدانه به چه شنی ئاوینه ی ساف و خاوین، روون و نمایانه و، نووری ئیمان و دره وشانه وه ی جوانیی هه می شه یی یان تیدا ده دره وشیته وه.

"پنغه مبه ریتی" بۆ گرۆ ی مرۆ ف شتیکی پیوسته

ئه و توانسته خوایی یه ی که میرووله به بی سه ر کرده و هه نگیش به بی شاژن ناهیلیته وه، هه ر گیز گرۆ ی مرۆ فیش له پنغه مبه ر و شه ریه ت بی به ش ناکات ..
 به لی، نه یینی ریسای جیهان وا ده خوازیت ..

میعراج موعجیزە یە کى پیغمبەرە ﷺ بۆ مەلائیکەت، ھەر وەك لەتبوونی مانگ

موعجیزە یەك بوو پیشانی گروۆی مروۆف درا

میعراج و بیلایەتیکى تەواو مەزەنە لەناو پیغمبەریتی یە کى سەلمینراودا و، بە وینەى کەرەمەتیک مەلائیکەتان بە راستى بینى یان..

لەم میعراجەدا پیغمبەر ﷺ سواری بوراق بوو و، وەکو بەرقى لى ھات و، بە چەشنى مانگى تابان گەشتى ناو گەردوونى کرد و، جیھانى نووریشى بە چاوى بینى.

جا ھەر وەك لەتبوونی مانگ سەبارەت بە مروۆفەو موعجیزە یە کى ھەست پى کراوى مەزەن بوو لە جیھانى بینراودا.. میعراجیش مەزەنترین موعجیزە بوو پیشانى سەرنشینانى جیھانى گیان درا.

* * *

بەلگەى شایەتمان لەناو خۆى دایە

ھەریە کە لە دوو وشەى شایەتمان بەلگە و شایەتیی یە کترین، چونکە یە کەمیان بەلگەى "لیممى" یە بۆ دوو ھەم و، دوو ھەمیشیان بەلگەى "ئیننى" یە بۆ یە کەم^(١)!

* * *

"ژیان" جوۆریکە لە درەوشانەوہى "وہحدەت"

"ژیان" نوورى تاكى (الوحدة) ى خواى گەورە یە..

ئەو ھەتا "تەوھید" لەناو ئەم ھەموو بەدیھاتووہ زۆرانەدا بەھۆى ژیانەوہ دەردە کەوئت!
بەئى، تەنھایەك درەوشانەوہى "وہحدەت" بوونەوہرانیكى گەلئى زۆر و زەبەندە دە کات بە یەك دانە و جووود، چونکە "ژیان" کارىك دە کات کە تەنھایەك دانە شت خواوہنى ھەموو شتان بىت، لە کاتىکدا کە سەر جەمى شتان سەبارەت بە شتى بى گیان و ژیانەوہ لە حوکمى "نەبوو" دایە.

* * *

(١) مامۆستا نوورسى لە "إشارات الإعجاز" ص ١٨٦ دە فەر موئى: (بەلگە، یان: لیممى یە کە بریتى یە لە: بەلگە ھینانەوہ بە کاریگەر (المؤثر) لەسەر کار تىکراو.. یان ئیننى یە، کە بریتى یە لە: بەلگە ھینانەوہ بە ئاسەوار و کار تىکراو لەسەر بوونى کاریگەر، کە ئەمەیان سەلامەت ترە). (وہر گىپ ھیناویەتى).

"گيان" ياسايه كه بوونى دهره كىي له بهر كراوه

"گيان" ياسايه كى نورانىي وه هايه كه بوونى دهره كىي له بهر كراوه وه هست و نه ستيشى تيدا دانراوه.

جا ئهم "گيان" هى كه داراي "بوونى دهره كى" يه و، ئهو "ياسا" يهش كه به "زىرى" په يى پى دهرىت، برا و هاوړپى يه كترن. چونكه "گيان" به چه شنى ياسا سروشتى يه بهر دهوام و چه سپاوه كان، له جيهانى "ئهمر" و سيفه تى "ئيراده" وه هاتووه.

توانستى خواوه نديش بوونى كى هست پى كراوه به "گيان" ده به خشيت و هست و نه ستى تيدا داده نيټ و، شتىكى ناسك و شل و نيان ده كات به سه ده فى ئهو گوه هره ..

خو ئه گهر توانستى به ديه پنه ر بوونى كى دهره كىي بكر دا يه ته بهر ئهو "ياسا" يانه ي كه له جزره كان (الانواع) دا ده ست به كارن، ئهوا هه ريه كه يان ده بوو به "گيان" يك ..

يان ئه گهر "گيان" ئهم بوونه دهره كى يه له بهر د اعماليت و هست و نه ست بخاته لاوه، ده يټ به "ياسا" يه كى باقى و بهر دهوام.

* * *

"بوون" به پى "ژيان" "نه بوون"!

"پووناكى" و "ژيان" هه ردووكيان دهر خه ر و ئاشكرا كه رى بوونه و هه رانن ..

گهر پووناكى "ژيان" له گوړپى دا نه يټ، ئهوا "بوون" ناماده و له سه ر پى يه بو "نه مان". ته نانه ت هه روه ك "نه بوو" وايه.

به لى، ئه و شته ي داراي "ژيان" نى يه، ناموزه .. هه تيوه .. با مانگى كى كه شيش يټ.

* * *

مىرووله به هوى "ژيان" هوه له زهوى گهوره تره

ئه گهر به ته رازووى بوونه و هه ر مىرووله هه لسه نگى نيت، ئهوا ئهو گه ردوونه ي كه به هوى نه ينى "ژيان" هوه له مىرووله دا جى بووه ته وه له گوړى زه وماندا جى نايته وه ..

خو ئه گهر ئهم گوړى زهوى يه كه من به زيندووى ده بينم و هه ندىك پىيان وايه مردووه، له گه ل مىرووله دا به راورد بكه ين، ئهوا هيشتا نيوه ي سه رى ئهو گيانداره

خاوهن ههست و شعوره دهر ناچیت^(۱)!

ئایینی "نهصرانی" تهسلیمی "ئیسلام" ده بیئت

ئایینی دیان (النصرانية) له تهجامدا خۆی له بهردهم "كوژانهوه" یان "خاوین بوونهوه" دا ده بیئتهوه و، چهك فری دهادت و تهسلیمی ئیسلام ده بیئت! ئەوه تا چه نیدین جار له توپهت بوو تا گه یشته ئەوهی بوو به "پرۆتستانت" که ئەمەش هیشتا هەر دادی ئەوی نه دا و، جارێکی دیکهش لهت بووهوه و کهوتە ناو گومرایی به کی موتهقهوه. بهلام هه نیدیکیان له "تهوحید" نزیك بوونهوه و پشت به خوا سهرفرازی تیدا ده بیننهوه. وا ئیستاش نزیکه - ئەم ئایینه - جارێکی دی له توپهت بیئتهوه^(۲). خو گهر به تهواوی خاموش نه بیئت و نه كوژیتهوه ئەوا پالفته ده بیئت و ده بنی به موئکی ئیسلام (چونکه خۆی رووبه رووی راستی به کانی ئیسلام ده بیئتهوه که بناغه کانی ئایینی راستهقینهی نهصرانی تیدا کۆبوونهتهوه).

ئەمەش نهینیی به کی مهز نه؛ یئغه مبهری ئازیز ﷺ به ههوالدانی نازل بوونی چه زه تهی عیسا و، حوکم کردنی به شه ریه تهی ئیسلام و، به وهش که که سیك ده بیئت له نه تهوهی یئغه مبهر ﷺ ئاماژهی بۆ کردوه.

روانیی تهقلیدی "مه حال" به "مومکین" ده بیئیت

رووداوێك ناوبانگی دهر کردوه که گوایا: لهو ده مه دا خه لکی چاویان بۆ مانگی یهك شهوهی جهژن ده گپرا و که سیان نه یانینی، پیریکی به سالآچوو سویندی بۆ خواردن که به چاوی خۆی دیویه تی! پاشان دهر کهوت ئەو شتهی که ئەو به مانگی یهك شهوهی

(۱) بهم واتایه "ئیسامی ره بانی" له شیعرنکدا - که خوا لیخۆ شبوو "مامۆستا مهلا نه حمدهی قازی یئنجوینی" له فارسی بهوه کردووه تهی به کوردی - ده فهرموی:

خوا! پانی و دریزی عالهمی، تو له سینهی میروویه کدا جی که یتر
نه میروو دل گوشادی بی ته به خشی نه دنیا یهك سهری مووی لی ته که یتر!
(وه ر گپر)

(۲) ئاماژهی بۆ تهجامه سامنا که کانی جهنگی به که می جیهانی، ته نانهت ههوالی جهنگی جیهانی دووهه میس راده گه یه نیئت. (دانهر)

زانپوه، مانگ نه بووه، بهلكو تاله موويه كى كه وانه يى سپى بووه كه له برژانگيه وه به سهر
چاوى دا لار بووه ته وه!

جا ئه م تاله مووه له كوئى و مانگى يه كه شه وهش له كوئى؟

ئايا له م هيمايه تى گه يشتوويت؟!

له راستى دا "بزووتنى گهرديله كان" بوون به چهند تاله موويه كى تاريك بؤ برژانگى
ژيرى، به چه شنيك كه به رده مى چاوى ماددى يان دا پو شيوه و كوړيان كړدووه. ته نانه ت
ئو چاوه ماددى يه واى لى هاتووه كه بكه رى پيښه يئاني سهرجه مى جوړه كان (تشكيل
الأنواع) نابينيّت و، له م رپى يه وه كه وتووه ته ناوه ندى گومرايى يه وه..

جا ئايا "بزووتنى گهرديله كان" له كوئى و.. رپنكخه رى گهردوون له كوئى؟..

له وه هميكي گه لى مه حالدايه ئو كه سهى كه پنى وايه دروستبوونى جوړه كانى

بوونه وهران، له بزووتنى گهرديله كانه وه پهيدا بوون و هاتوونه ته دى!

قورئان پيويستى به "ئاوينه" هه يه نهك به "وه كيل"!

ته نها قودسييه تى سهرچاوهى شهرعه - واته قورئانه - كه هانى جه ماوه رى خه لك و
نه ته وهى ئيسلام ده دات گوئى رايه لى فه رمانه كانى شهرع بن و، پتر له هيژى به لگه، بؤ
ملكه چى ده ياندا ته به ر.

له سه دا نه وه دى ئه حكامى شهرع سه لماون و له و پيداويستى يه ئايينى يانه ده ژميرين
كه پييان ده وتريت: (ما عُلِمَ مِنَ الدِّينِ بِالضَّرُورَةِ) و، وهك چهند ستوونيكى ئه لماس وان.
به لام بابته ئيجتیهادی به لاه كى و خيلافى يه كان له سه دا ده تپه ر ناكه ن. كه واته نابى
نه وه د ستوونى ئه لماس له ژير پاريز گارى و شوينكه وه تى ده ستوونى زيردا بيت.

كانزا و گه نجينه ي ستوونه ئه لماسه كان قورئان و سوننه تى خاوينن و مولكى
ئه وانن و، ته نها له و دوو سهرچاوه يه وه رده گيرين. به لام كتبه كانى تر و ئيجتیهاده كان
ده بى ته نها ئاوينه ي دهرخه ر و چاويلكه ي پيشانده رى رووناكيبى قورئان بن. چونكه ئه و
خوزه تيشك به خش و خاوه ن ئيعجازه به بوونى سبه ر و وه كيل رازى ناييت!

ئەو مەروۇقەى كە لەسەر ناحەقە، بە گومانى خۆى

"ناحەق" بە "حەق" دەزانىت!

مەروۇف لەبەر ئەوەى خواوەنى سەروشتىكى بەرپزە، ھەمىشە حەقى مەبەستە و بە دوای دا
 عەودالە. جا ھەندى جار لە دەمى گەرانى بە شوین حەقدا ناحەقىك دەدۆزیتەو و پىنى وا
 دەبى كە حەق بىت! بۆیە پارىز گارىبى لى دە كات.. ھەندى جارى تر لەو كاتەدا كە
 سەرگەرمى دۆزىنەوەى حەقىقەتە - بى وىستى خۆى - گەرفتارى گومراپى دەبىت و بە
 حەقى دەزانىت و دەیسەلمىنىت!

* * *

ئاوینە كانى "توانست" زۆرن

ئەو ئاوینانەى كە توانستى خواى گەورە دەردەخەن گەلى زۆرن، ھەریە كەیان
 پەنجەرەىە كى روون و نىانتر - لەچاوە ئەوانى تردا - دە كاتەو، كە بەسەر یە كى لە
 جیھانە كانى "مىسال" دا دەروانىت..

ھەر لە ئاوەو تەكو ھەوا و، لە ھەواوە تەكو "ئەئیر" و، لە "ئەئیر" ھەو تە دە گاتە جیھانى
 مىسال و، لە جیھانى مىسالىشەو تە دە گاتە جیھانى "رۆحە كان" و، لە جیھانى
 رۆحیشەو تەكو "كات" و، لە كاتیشەو تە "ئەندیشە" و، لە ئەندیشەو تە دە گاتە
 بىر(الفكر).. ھەموویان چەند ئاوینەىە كى جۆراو جۆرن كە كاروبارە پەوان و بە
 خورپە مە كانى خواوەندیان تیدا دەردە كەویت.. فەرموو گوئى رابگەرە و سەرنج لە
 ئاوینەى "ھەوا" بە، دە بىنىت تەنھایەك دانە "وشە" تیدا دەبىت بە ملیۆنەھا وشەى
 ھاوینەى یەك!

بەم جۆرە، "توانستى خواوەند" نەینى ئەم لەیە كتر كەوتنەو و لەبەر یەك گرتنەو یە لە
 سەر رووى ئەو جیھانانەدا دەنووسىت و لەبەریان دە گرتەو.

* * *

بەشە كانى "خۆنواندن" جۆراو جۆرن

خۆنواندى شتان لەناو ئاوینەدا بە چوار شىو دەبىت:

یان تەنھا وینەى خودى ئەو شتە دەنوینىت.. یان لە گەل ئەو وینەى شدا
 تاپەتكارى یە كەشى دەردەخات.. یان خودى ئەو شتە و رووناكى ماھىیەتە كەشى
 لە گەلدا دەخاتە روو.. یان ھەر تەنھا ماھىیەتى خودى ئەو شتە دەردەخات.

ئەگەر نمونەشت لەسەر ئەمە دەوئیت، ئەوا فەرموو: مرۆف و.. خۆر و.. مەلائیکەت و.. وشە، بکە بە نمونە..

شتانی چر و پر لەناو ئاویئەدا بە وینەى مردووی بزۆك خۆیان دەنوئین.
بەلام خۆنواندە کانی "گیان" یکی نورانی لەناو ئاویئە کانی خۆی دا هەر هەموویان زیندوون و، پەيوهستی یە کترین و، رووناکی یە کی پەخشانی.. گەر ئەو نوورە ی که لەو ئاویئەدا دەردە کەوئیت خودی خۆی نەبیت دياره غەیری خۆیشی نی یە!
ئەگەر "خۆر" خاوەن ژیان بوايە، گەرمی یە کە ی دەبوو بە ژیانە کە ی و رووناکی یە کە شى دەبوو بە هەست و نەستی، چونکە ئەو وینە یە ی خۆر که لە ئاویئەدا دەردە کەوئیت، خاوەنی ئەم تاییە تکاری یانە یە.
ئەمەش کللی ئەم نەینى یانە یە:

حەزرتی جیریل - دروودی لەسەر بیت - که لە "سدرۃ المنتهی" دایە، هەر لەو کاتانەدا لە کۆری پیغمبەر ﷺ لە شیوہی "دحیة الکلبی" دا و لە گەلنی شوینی تریشدا، خۆی دەردە خات..

حەزرتی عیزرائیلیش - دروودی لەسەر بیت - لە یەك شوینی دیار و چەندەها جیگای نادیری زۆری تردا، که هەر خوای گەورە دەیانزانیت، نامادە دەبیت و گیانە کان دە کیشیت..

پیغمبەرش ﷺ لە یەك کاتدا و لە کەشفی ئەولیاکان و خەونە راستە کاند، بۆ ئوممەتە کە ی دەردە کەوئیت و.. هەر وەها لە رۆژی حەشری مەزن و قیامە تیشدا، بە شەفاعەتە کە ی، سەر جەمی نەتەووە کە ی دەبینیت و، ئەوانیش لەو رۆیەووە بە دیداری شاد دەبن..

چینی "ئەبدال" ی ئەولیاکانیش - بە هەمان جۆر - لە یەك کاتدا لە چەندین شوینی جیا جیادا دەردە کەون.

دەگونجی مرۆفی لیھاتوو ببیت بە "موجتەھید" بەلام هەر گیز

نابیت بە "موشەررپیع"!

هەر کەسێک توانای ئیجتیھادی هە یە و مەر جە کانی تیدا کۆبوونەتەووە، بۆی هە یە لەو بابە تانە ی کە "دەق" یان تیدا نی یە ئیجتیھاد بکات، بێ ئەو ی بیهوئیت کەسانی تر ناچار ی

گوئى رايەلئى ئىجتىھادە كەى بىن. چونكە ناتوانئىت بۇ خۆى ياسا و شەرع دابرىئىت و نەتەو ەى ئىسلام بۇ لای چەمك و بۇچوونە كانى خۆى بانگ بكات. لەبەر ئەو ەى تىگەيشتن و بۇچوونە كانى ئەو لە رىزى "فېقھى شەرع" دا دادەنرئىن و، ەەر گىز بە خودى "شەرع" تەماشنا ناكرئىن! ەەر لەبەر ئەو ەى كە دەتوانئىت بىئىت بە موچتەھىد، بەلام ناتوانئىت بىئىت بە شەرعدانەر!

بانگکردنى خەلكى بۇ لای ەەر "بىر" ئىك بەندە بە قبوول برونەو ە لە لای جەماو ەرى زانايان. دەنا بە بىدەت دەژمىررئىت و دەستى بە پروو ە دەنرئىت و، ەەر لە خاوەنە كەى دا دەمىئىتەو ە و تىپەر ناكات. چونكە ەەر تەنھا ئىجماع و جەماو ەرى زانايانى فېقھى شەرىعەت دەتوانن مۆرى شەرىعەتى لەسەر بناسنەو ە!

* * *

تىشكى پرووناكىي "ژىرى" لە "دل" ەو ە ناراستە دەكرىت

ئەو بىريارانەى كە تارىكى داپۆشبون، پىويستە لەم گوفتارەى خوارەو ە تىگەن:
بە بى رۆشنايى "دل" ەەر گىز "بىر" پرووناك نايئەو ە..
ئەگەر ئەو رۆشنايى ە لە گەل ئەم پرووناكى ە دا ئاوتەى ە كترى نەبن، ئەوا "بىر" دەبىت بە تارىكايى ە كى ئەوتۆ كە ستەم و نەزانى لى پەيدا دەبىت..
كەواتە ئەو "بىر" ە لە راستى دا تارىكستانىكە، بە ساختە و نارەوا پۇشاكى "پرووناكبرى" ى پۇشيو ە!

سەرنجى چاوە كانت بدە، ئەو ەتا رۆژگارنىكى سىيان تىدايە، بەلام سىيايى ە كى تارىكە.. لە ەمان كاتدا رەشايى ە كىشيان تىدايە، بەلام پرووناكى بەخشە!
خۆ ئەگەر ئەو رەشايى ە پرووناكى بەخشەى تىدا نەبىت، ەەر گىز ئەو پارچە گوشتە بە "چا" دانانرئىت و تواناى بىنىنى نايئىت.

بە ەمان جۆر "بەصەر" ى بى "بەصىرەت" ىش نرخ و بەهاى نى ە!
جا ئەگەر ەەر "بىر" ىكى سىي و خاوين "كرۆكى دل" (سویداء القلب) ى ئاوتە نەبىت، ئەوا ەەر گىز دەرنجامى دەستكەوتە كانى مىشك بە "زانست" و "بەصىرەت" دانانرئىت!

كەواتە بە بى "دل"، "عقل" ىش لە نارادا نى ە!

* * *

پله کانی "زانست" له میښکدا جیاجیا و ئالۆزین

میښک چهند پلهیه کی تیدایه که هەر چه ند حوکمی ههریه کهیان لهوانی تر جیایه، که چی له یهك ده چن و له بهر چاوی مرؤفدا ده ئالۆزین..

له پێشدا "خهیاڵ کردن" دروست ده بیست، ئنجا "تهسه وور" پاشان "پهسه ند کردنی ژیری" و، پاش ئه ویش "سهلماندن" و ئنجا "ملکه چی" و، پاشان "کار پئی کردن"، دواى ئه ویش "باوه ر پئی بوون" .. که واته باوه ر بوونت به ههر شتیك جیایه له کار کردنت پئی.

ههریهك له م پلانهش حالته تیکى لیوه پهیدا ده بیست:

توندى (الصلابة) له باوه ر بوونه وه پهیدا ده بیست و، دهمار گیری له کار پئی کردن و، گوئی پرایه تى له ملکه چ بوون و، کار پئی کردنی له سهلماندنه وه پهیدا ده بن و، بئى لایه نی ییش له "ژیری" دا ده بیست و، ده ستبهرداری (التجرد) ییش له تهسه ووره وه سه ره لده دات و، سه فسه تهش له خهیا له وه سه ر چاوه ده گریت، ئه گه ر توانای ئاوینه کردنی ته وای نه بیست.

جا وینه کیشانی کار و باره ناره واکان به ر پیکوینکی و باسکردنیان به جوانی، ده بیست به هزی زامدار بوون و گو مر ا کردنی زهینه خا وینه کان.

* * *

زانستیك كه تیگه یشتنی مهیسه ر نه بیست نابئى بو تریته وه

زانای رابه ر و راسته قینه له پیناوی خواى گه و ره دا زانسته که ی به خه لکی ده به خشیت، بئى ئه وه ی چاوه ر وانیی هیچ پاداشتیکیان لئى بکات و، وه کو مه ر ده بیست نهك مه ل. ئه وه تا مه ر شیرینکی خا وین و پوخت ده ر خواردی به ر خۆ له کانی ده دات، به لام بالنده رشانه وه ی پر لیکى ناو ده می خۆ ی به دم بیچو وه کانیه وه ده کات!

* * *

"کاولکاری" له "بنیاتان" ئاسانزه و، مرؤفی لا وازیش ده بیست به کاولکار!

"بوون" ی ههر شتیك به نده به بوونی هه مبو به شه کانیه وه، که چی "نه بوون" ی به کیک له به شه کانی ده بیست به هزی نه بوونی سه ر جه می ئه و شته! ههر له بهر ئه مه یشه که رووخاندن گه لئى ئاسانزه له چا و بنیاتاندا..

ئالێرە وە یەكە مەرووفی لاواز مەیلی بە لای كاولكاری و ئەنجامدانی كاری
سەلبی یە وە یەكە، تەنانت هەر ناشچیت بە لای كاری ئیجابی دا!

* * *

"هێز" دەبێ خزمەتی "حەق" بكات

ئە گەر:

دەستوورە كانی حیکمەت و ..

یاسا كانی حكوومەت و ..

قانونە كانی حەق و ..

رێسا كانی هێز، ئاویتە یە كتر نە کرین و پشتی یە كتری نە گرن و هاو كاری یان لە
نیواندا نە بیست، ئەوا لای جەماوەری خەلك هیچ کامیان بەر هەمدار و خاوەن كاریگەری
نابن و، لە ئەنجامدا شەعائیری شەرع پشتگۆی دەخرین و، خەلكی لە كاروباریاندا
پشتیان پێ نابهستن و باوەریان پێیان نامینیت!

* * *

هەندی جار "شت" دژە كە ی تیدا دەبیست

زەمانێك دیت كە دوو شتی دژ بە یەك یە كتری دەپۆشن و، لە زمانی سیاسەتدا وشە
دژی و اتا دەبیست و، سەم^(١) كەلۆی "دادگەری" لە سەر دە كات و، خیانەتیش بە
نرخێکی هەرزان پۆشاکی "غیرەت" دەپۆشیت و، جیهادیكیش كە لە پیناوی خوادا
بیست، ناوی "بەغی" ی لێ دەنریت و، دیلی و بەندیی ئازە لانه و سەمەكاری و ملهوپری
شەیتان ئاسایش، بە: "سەر بەستی" ناو دەبریت!

بەم جۆرە، دژە كان وە كویە كتر دەنوینن و شیوە و پووخسارە كان جێ گۆر كنی
دە كەن و ناوە كانیشیان بەرامبەر یە كتری رادە وە ستن و مەقامە كانیش لە گەڵ یە كتری دا
جینگا دە گۆرنە وە.

* * *

(١) بە جۆرێك لەم پروداوە دەدویت دەلێی لەم زەمانەدا ژیاوە! (دانەر)

"سیاسەت"ی پابەندی "بەرژەوەندی" درندهیه کی سامناکه!
سیاسەتی ئەم پرۆژگارە که له خولگه‌ی "بەرژەوەندی" دا ده‌خولیتەوه، ئازەلینکی
درنده‌ی سامناکه!

خۆ ئاشکرایشه که خۆبردنه پیشه‌وه و خۆ خۆشه‌ویست کردن له بەردهم درندهیه کی
برسی دا هەرگیز به‌زه‌یی ئەوت بۆ ناجوولینیت، بەلکو ئیشتیه‌ی ده‌بروینیت، پاشان له
سه‌رووی ئەمه‌یشه‌وه داوای حەقده‌ستی که‌لبه و نینۆکه کانیت لێ ده‌کات!

* * *

له‌بەر ئەوه‌ی مرۆف هیزه‌کانی له سنوورینکدا ده‌ستنیشان نه‌کراون، ئەوا

تاوانه‌کانی هه‌میشه له‌گه‌وره‌بووندان!

ئەو هیزانه‌ی له مرۆفدا دانراون، به‌سروشت له سنوورینکدا ده‌ستنیشان نه‌کراون تا
لییان لانه‌دات، به‌پنجه‌وانه‌ی ئازەله‌وه، بۆیه ئەو خێر و شه‌ره‌ی له مرۆقه‌وه ده‌وه‌شیتەوه،
هینده زۆرن کۆتایی یان پێ نایه‌ت! خۆ ئەگەر له مرۆفینکدا له‌خۆبایی بوون و له‌یه‌کیکی
تردا سه‌رسه‌ختی و ملنه‌دان به‌کبگرن، ئەوا تاوانینکی گه‌وره‌ی وا به‌ره‌م ده‌هینن^(۱) که
هیشتا له‌ناو فه‌ره‌هنگی مرۆفدا ناوی لێ نه‌نراوه. ئەمه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی دۆزه‌خ.

چونکه مه‌گەر دۆزه‌خ ده‌نا هیچ ئازارینکی تر به‌سزای ئەو تاوانه‌دانانین!

یان بۆ نمونه: هی وا هه‌یه پر به‌دل ئاوات ده‌خوازینت که موسیبه‌ت و گیروگرفت
تووشی موسلمانان ببیت، هەر ته‌نها له‌بەر ئەوه‌ی راستیی قسه‌ و بۆچوونه‌که‌ی خۆی
ده‌ربکه‌ویت و لای خه‌لکی به‌سه‌لمینینت!

ئەم پرۆژگارە دەری خست که: به‌هه‌شت گرانه؛ هه‌رزان نی‌یه.. دۆزه‌خیش زیاده
پێویست دروست نه‌کراوه!

* * *

هه‌ندی جار "خیر" ینک ده‌بیت به‌هۆی "شه‌ر" ینک

ئەو تابه‌مه‌ندی‌یه‌ی که مرۆفانی "خه‌واص" هه‌یانه، له‌راستی‌دا، هۆیه‌که‌ بۆ
ته‌وازوووع و خۆنه‌ویستی.. به‌لام به‌داخه‌وه بووه به‌هۆی خۆ به‌گه‌وره‌گرتن و خۆسه‌پاندن
به‌سه‌ر که‌سانی تردا!

(۱) ئەمه‌ ئاماژه‌ی تێدا به‌ بۆ ئەو رووداوانه‌ی که له‌ داها توودا روو ده‌ده‌ن. (دانەر)

هەر وەھا دەستەوسانی و ھەژاری "عوام" یش لە راستی دا داخواری بەزەیی پێدا
ھاتنەو و خەم بۆخواردنە.. کەچی بەداخەو لەم سەردەمەدا بوون بەھۆی ئەوێ کە
بەرەو دیلی و پەسوایی بیاندا تەبەر!

خۆ ئەگەر چاکە و شەرەفمەندی بەك لە ھەر شتێكدا بێت، دەدریتە پال چینی
تایبەتمەند و سەر کردە و گەورە کان.. بەلام گەر خراپە و کاریکی ناپەسەند پەیدا بێت،
بەسەر خەلکی و عوامدا دا بەش دە کریت!

ئەو تالە بەرامبەر ئەو شەرەفمەندی بەی کە ھۆزێکی سەر کەوتوو لە کێشەبە کدا
بە دەستی ھیناوە، دەوتریت: (دەست خۆش ئەی سەر گەورە ی ھۆز)!

بەلام گەر ئەنجامی ئەو کێشەبە پیچەوانە بوایە، دەوترا: (دەك پەسواترین کورانی ئەو
ھۆزە)!

ئەمەبە "شەر" ی ئازار بەخشی لەناو گرووی مروڤدا!

ئەگەر "کۆمەل" بێ نامانج بێت، "خۆپەرستی" ی تێدا بەھیز دەبیت!
ئەگەر "بیر" ی کۆمەل خاوەن مەبەست و ئامانجێکی میسالی نەبیت.. یان ئەو نامانجە
لە بیر چوو بێتەو.. یان لە بیر خۆ برابیتەو، ئەو زەینە کان دە گۆرین و دەبن بە
"خۆپەرستی" لەم و لەودا و، لە دەوری ئەو خۆپەرستی یانە خول دەخۆن..
واتە: وردە وردە "من" ی ھەموو یە کێکی ئەو کۆمەلە بەھیز دەبیت و، لەوانەشە وەك
ئاسن پەرق بێت تا وای لێ دیت نەتوانریت کوناودەر بکریت و بگۆرریت بە "ئیمە"!
جا ئەو کەسانە ی کە "من" ی خۆیان خۆش دەوین، ھەر گیز خۆشەو یستی
راستەقینە یان بۆ ھیچ کەسێك ناییت!

ھۆکاری بووژانەو ھێشلەژان و ناشووب: مردنی زەكات و ژيانەو ھێرپایە
بناغە و كانگای ھەموو جۆرە کانی پشیوی و ئالتوزی و ناکۆکی و، ھۆکار و
سەرچاوە ی بزوینەری گشت جۆرە کانی خراپە و رەوشتە نزمە کان، تەنھا دوو و شەن یان
دوو رستەن:

وشە ی بە کەم: (گەر من بۆخۆم تیریم چیم لە خەلکی داو، بە لە برساندا بمرن)..

وشه‌ی دووه‌م: (تۆ له پیناوی حه‌وانه‌وه‌ی مندا گیر و گرفته‌کانی ژیان هه‌لبگره‌.. تۆ کار بکه با من به‌ری ره‌نجت بجوم.. ئه‌ر کی کار له‌سه‌ر تۆ و خواردنیش له‌سه‌ر من)!
ئهو دهرمانه‌ شیفابه‌خشه‌ی که ده‌ماری ژه‌هره‌ کوشنده‌ که‌ی وشه‌ی یه‌ که‌م له‌ بنج و بیخدا دهرده‌هینیت، بریتی یه‌ له‌: زه‌ کاتدان، که‌ یه‌ کینکه‌ له‌ پینج پایه‌کانی ئیسلام.
ئهو چاره‌سه‌ری‌یه‌ش که‌ ده‌ماری دره‌ختی زه‌قومی ناو وشه‌ی دووه‌میش ریشه‌که‌ن ده‌کات، بریتی یه‌ له‌: حه‌رامکردنی سوو.

جائنه‌ گهر گرو‌ی مرو‌ف حه‌ز به‌ چاکه‌ و ژیانی به‌رز و مه‌ردانه‌ ده‌کات، ده‌بێ زه‌کات
فه‌رز بکات و ریباش به‌ ته‌واوی له‌ ناودا لایبات.

* * *

گرو‌ی مرو‌ف گهر به‌ته‌مای ژیانه‌، با هه‌موو جو‌ره‌کانی سوو(الرّبا) له‌ناو بیات
سیله‌ی ره‌حمی نیوان هه‌ردوو چینی عه‌وام و خه‌واص پچراوه‌ و، زایه‌له‌ی پشپوی و
هاواری تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ و، رقی قین و حه‌سوودی له‌ چینی عه‌وامه‌وه‌ به‌رز بووه‌ته‌وه‌ و،
ئاگری سته‌م و سوو کایه‌تی و ره‌زاگرانیسی خو‌ به‌گه‌وره‌ زانین و هۆکاره‌کانی خو‌
به‌سه‌ردا سه‌پاندنیش له‌ لای چینی خه‌واصه‌وه‌ به‌سه‌ر عه‌وامدا داباریوه‌..
له‌ کاتیکدا که‌ ده‌بوو چینی عه‌وام: گوئ‌رایه‌تی و، خو‌شویستن و، رینز و
ملکه‌چی‌یان به‌رامبه‌ر چینی خه‌واص تیدا بووایه‌، به‌ مه‌رجێ له‌ چینی خه‌واصه‌وه‌ چاکه‌ و
به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی و په‌روه‌ده‌یان ئاراسته‌ بکرایه‌.

جائنه‌ گهر مرو‌فایه‌تی ده‌یه‌وئ‌ ژیانی به‌رده‌وام بیست، ده‌بێ ده‌ست به‌ "زه‌کات" هوه‌
بگریت و "ریبا"ش له‌ خو‌ی دوور بخته‌وه‌!

چونکه‌ داد‌گه‌ریی قورئان له‌ ده‌رگای جیهاندا راوه‌ستاوه‌ و به‌ ریباده‌ئیت:
(قه‌ده‌غه‌یه‌.. مافی هاتنه‌ ژووره‌وه‌ت نی‌یه‌.. بگه‌رپیره‌ دواوه‌).

به‌لام گرو‌ی مرو‌ف گوئی بو‌ ئه‌م فه‌رمانه‌ی قورئان رانه‌گرت، تاله‌ ئه‌نجامدا
زلله‌یه‌کی سه‌ختی خوارد^(۱). چارنی‌یه‌ ده‌بێ ییش ئه‌وه‌ی زلله‌یه‌کی توند و تالتر
بچیژیت، گوئ‌رایه‌تی ئه‌م فه‌رمانه‌ی قورئان بکات.

* * *

(۱) ئاماژه‌یه‌کی به‌هیزه‌ بو‌ داها‌توو، ئه‌وه‌بوو مرو‌فایه‌تی گوئی بو‌ ئه‌م بانگه‌وازه‌ی قورئان رانه‌گرت، تا
زلله‌یه‌کی سه‌ختی له‌سه‌ر ده‌ستی جه‌نگی جیهانیی دووه‌م چه‌شت. (دانه‌ر)

مرۇف كۆت و زنجىرى دىلى تىكشكاند، رۇزىكىش دىت كە زنجىرى
كرى گرتەيش دەبچرىنىت!

لە خەونىكدا وتم:

جەنگە سووكەلە كانى نىوان دەولەتان و گەلان جىنى خۇيان چۆل دەكەن بۇ
مىلمانى و جەنگىكى گەلى دزوارتر لە نىوان چىنە كانى مرۇفدا. چونكە مرۇف لە
قۇناغە كانى مېژووى خۇى دا بە دىلىتى رازى نەبوو، بەلكو بە خويى خۇى كۆت و
زنجىرە كانى ئەو دىلى يەى شكاند و لە ئەستۆى خۇى دامالى. بەلام ئىستا لە برىى ئەو
دىلى يە گرتارى ئەر كى سەختى كرى گرتەيى بوو و، رۇزىك دىتە پىش كۆتى ئەو
بەندى يەش تىكەدە شكىنىت!

سەرى مرۇف بە جارى سېى بوو، پاش ئەوەى كە بە پىنج قۇناغدا تىپەرى كرد:
جەنگەلى، دەشتە كىتى، كۆيلايەتى، دىلى، دەرە بە گايەتى، و ئىستاش لە قۇناغى
كرى كارىدايە. مرۇف بەم جۆرە هاتوو و دەروات.

رىگى نارەوا مرۇف دەگە يەنىتە پىچەوانەى نامانجە كەى

فەرمودەى: "القاتل لا یرث"^(۱) دەستورىكى مەزنە..

ئەو كەسەى بۇ بەدەستەينانى نامانجە كانى رى يەكى نامەشرووع دەگرتەبەر، زۆربەى
جار بە پىچەوانەى نیازە كەى سزا دەدرىت. بۇ نمونە:
خۆشويستنى نامەشرووعى ئەوروپا و چاولىكردن و ھۆگربوونى، سزاكەى
دوژمنايەتى يەكى غەددارانەيە لە لايەن ئەو خۆشويستەو و، ئەنجامدانى تاوانە
مەزنە كانە!

بەلى، مرۇقى فاسق: مەحرۇوم و بى بەشە و، ھەرگىز چىژ و لەزەت و رىزگارىي
دەستگىر نايىت.

(۱) رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه والدارمي وأحمد في مسنده. واته: مرؤفي قاتل ميراث له كوزراوه كەى
نايات. (ۋەرگىز)

"جه برييه" و "موعته زيله" هيندهى دنكه دانه و ئله يهك حه قيقه تيان تيدايه

ئەى عەودالى حەقىقەت!

ئەو چاوهى كه شهريعت سهيري: "رابوردوو" و "موسيهت" ي پى ده كات جيايه
لهوى كه سهيري "داهاتوو" و "گوناهبارى" ي پى ده كات..

ئەو تا به چاوى: (قهدهرى خواى گهوره) بۆ "رابوردوو" و "موسيهتە كان"
دەروانىت.. قسەى بە جى ليرەدا هى "جه برييه" يه!

بەلام بە چاوى: (تە كليفى خواى گهوره) بۆ "داهاتوو" و "گوناهه كان" دەروانىت..
قسەى رەواليرەدا هى "موعته زيله" يه!

بەم جۆره "موعته زيله" و "جه برييه" لەم خالەدا لە گەل پيرەوى حەق يەك دە گرنەوه.
جا هەريەك لەم رىچكە نارەوايانە بە ئەندازەى دنكه دانه و ئله يهك حەقىقە تيان
تيدايه و، ئەم حەقىقەتەش شوينى تايه تيبى خۆى هەيه. ناحەقى لەوه دايه كه وا بز انرئت
سەر جەم بۆ چوونە كانى ترى ئەو رىچكەيه ئاوا داراى حەقىقەت بن!

"دەستەوسانى" و "ترس" پيشەى مرؤفى لاوازه

ئە گەر ژيانت دەوئت، ئەوا لەو كيشە و گرتانەى كه دە كرىت چاره سەريان بۆ
بدۆزىتەوه، دەستەوسان مەبه..

ئە گەر حەوانەو شت دەوئت، ئەوا لەو كيشانەدا كه چاره سەر ناكرىن مەترسە و
خەفەتبار مەبه.

هەندى جار شتى بچووك، شتانى گهورهى لى دەبىتەوه

چەند بارو دۆخىكى ئەوتۆ دىنە كايەوه كه تەنھا يەك جوولەى بچووك مرؤف بۆ پلەى
هەرە بەرزى: "أعلى عليين" بەرز دە كاتەوه..

بە هەمان جۆر بارو دۆخى و هەش روو دەدات كه كارىكى سادە و ئاسايى
خاوەنە كەى بەرەو نزمترین نزمى (أسفل سافلین) بەر دەداتەوه!

"يەك چركە" بۇ ھەندى كەس وەك "سالىك" وايە

سروشتى ئادەمىزاد دوو جۆرە: ھەندىكىيان يە كسەرى تيشك دەداتەو و، ھەندىكى تىرشىيان پلەپلە و كەم كەم بلند دەبىت و دەدرە وشىتەو و.

سروشتى مرۇف وەك ئەم دوو حالە وايە و، بەپى ھەل و مەرج و بارودۇخە كان دە گۆرپت ..

ھەندى جار ھەنگاو بە ھەنگاو دەپرات و، ھەندى جارى تىرش وەك بارووتى پەش يە كسەرى دەتەقتەو و ئاگرىكى رووناكى بەخشى لى دەبىتەو و.

پروانىنى وا ھەيە خەلووز دە گۆرپت بە ئەلماس و ..

دەست لىدانى و ھاش ھەيە بەرد دە كات بە ئىكسىر.

ئەو تا پروانىنى پىغەمبەر ﷺ بە كتوپرى و يە كسەرى دەشتە كىي نەزان دە گۆرپت بە خواناسىكى رووناك.

گەر تەرازووت بۇ ئەمە دەوېت، ئەو سەرنج لە ھەزەرتى عومەرى كوپرى خەتتاب بدە - خوای لى رازى بىت - لە پىش ئىسلام و لە دوای ئىسلام بوونى دا!

نمونەى ئەمەش: "تۆو" و "درەخت"ە، كە يە كسەر بەرە كانى پى دە گەيەنېت و پىشكە شيان دە كات.

جا ئەو پروانىن و ھىممەتەى پىغەمبەر ﷺ سروشتە خەلووز ئاسا كانى نيە دوور گەى عەرەبى گۆرپى بە چەندىن ئەلماسى درەخشان و .. پەوشت و پەفتارە تارىك و سووتىنەرە كانى چەشنى بارووتى رەشىشى گۆرپى بە خوورەوشتى بەرز و رووناك.

* * *

"درۆ" وشەيە كى كافرە

يەك دەنكە دانەوېلەى "راست" خەرمانىكى "درۆ" دەدات بەبادا ..

يەك "راستى" كۆشك و تەلارىكى ئەندىشە دەپرووخىنېت ..

كەواتە راستگۆيى بناغەيە كى مەزن و، گەوھەرىكى درەخشانە.

لەوانەيە، گەر زيان لە وتنى دا بىت، جىگا كەى خۆى بۇ "بى دەنگى" چۆل بكات.

بەلام ھەرگىز جىى "درۆ" لەو نيوانەدا نابىتەو و، ھەرچەندەش سوود و "بەرژەوەندىيى"

زۆرى تىدا بىت!

دەبا ھەموو گوفتارە كانت راست بن و گشت بىرپارە كانىشت ھەق بن ..

بهلام ده بڼې بزانيت كه: مافي نهووت نې په هممو "راست" يك بدر كينيت!
 هم قاعیده په بکه به ده ستووری ژيانت:
 "خُذْ مَا صَفَا، دَعْ مَا كَدَّرَ".

که واته به باشی سهیر بکه و به جوانی ببینه، با بیرت جوان بیت. ههروه ها گومانی
 باش بیه و جوان بیر بکه ره وه، با ژيانی پر له تام و چيژی به خته وه ریت ده ستگیر بیت.
 نهو ثاوات و هیوایه ی له "گومان باشی" دایه گیان ده کات به بهری ژياندا!
 بهلام نائومیډی ناو دوو تویی "گومان خرابی" به خته وه ریی مروژف گه نده ل ده کات و
 ژيانی له ناو ده بات!

* * *

نه نجومه نیک له "جیهانی میسال" دا

(بهراوردیکه له نیوان شارستانیتی نوی و شهریه تی خاونداندا ..
 "زیره کی" ی زانستی و "رینمایي" خوی گوره دا).
 له ده می هودنه که ی کۆتایی جهنگی به که می جیهانی و له شهوینکی جومعه و له
 خهونیکي راستدا، رۆشتمه ناو نه نجومه نیکي به سام و شکوی جیهانی میساله وه.
 له وئی لییان پرسیم:
 - جیهانی ئیسلام پاش هم شکسته ی هاته ری، چیی به سهر دیت؟
 هم پرسیره یان لنی کردم و گوئی یان بۆ وه لامه که ی راگرت.
 منیش به سیفته تی نه وه ی که له و کۆرهدا نوینه ری هم چهرخ و سهرده می ئیستا بووم،
 وتم:

- هم ده ولته تی^(۱) که له دیر زه مانه وه پاریز گاریی سهر به خویی جیهانی ئیسلامی
 خستبو وه نه ستوی خوی و، له پیناوی به رز کردنه وه ی وشه ی "الله" دا نه کی جیهادی
 - وه ک فهرزیکي کیفایه ت له بریی سهرجه می موسلمانان - جی به جی ده کرد و، له
 پیناوی جیهانی ئیسلامی دا - که وه ک یه ک جهسته وایه - خوی له هه لوئیستی قوربانی و
 خۆبه ختکاریدا دانابوو و، ئالای خه لافه تی هه لکردبوو .. هم ده ولت و نه ته وه
 موسلمانان، له پاش هم گپرو گرفته ی هاته ری، به پشتیوانی خوی گوره، به
 سهر به ستی و به خته وه ری به کی نه و تو پاداشت ده درپته وه که سهرانسه ری جیهانی

(۱) مه به ست ده ولته تی عوسمانی په. (وه رگپ)

ئىسلامى بگريتهوه و قەرەبوى گىرو گرفت و زيانە كانى پيشوويان بۆ بکاتەوه. چونکە بى گومان ئەو کەسەى کە "سى" دەبەخشىت و "سى سەد" دەباتەوه ھەرگىز بە زەرەرمەند و دۆراو دانانریت. مرۆفى خاوەن ھىممەتیش ئەو کەسەى کە بارى ئىستای دەگۆریت بە ئایندهیە کى گەش و خەندان. خۆ ئەم گىرو گرتەش بە چەشنىکی سەر سوورھىن و دەر اساس (خارق) شەفەقەت و براىەتى و پەيوەندى پتەوى نىوان موسلمانانى زىندوو کردەوه!

گەشە کردن و پەرەسەندنى "براىەتى" نىوان موسلمانان، پشت بە خوا شارستانىتى خۆرئاوالە جىيى خۆى دا دەلەقینىت و دارمان و کۆتايى بە کەشى نزيك دەخاتەوه. ئەو کاتەش روخسارى شارستانىتى ئىستا دەگۆریت و رژیمة کەشى سەرنگووم دەبیت، ئىتر لەو دەمەدا شارستانىتى ئىسلام بە بەرجەستەى دەکەوتتە پوو، و موسلمانانىش بە کەم کەس دەبن کە بە ويستى خۆيان پيشوازی لى دەکەن و دەرۆنە ناویەوه.

گەر دەتەویت بەراوردیک لە نىوان شارستانىتى شەرع و شارستانىتى ئىستای ئەوروپادا ساز بکەیت، ئەوا بە وردى سەیرى بناغە کانى ھەریەك لەو دوانە بکە، و پاشان ھەر بۆ خۆت لە ئاسەوار و ئەنجامە کانى ھەردوو کیشیان ورد بپەرەوه؛ ھەرچى شارستانىتى خۆرئاوا بە لەسەر پینج بناغەى سەلبى دامەزراوه و لەو خولگەى دەخولیتەوه:

خالى پشت پى بەستى بریتى بە لە: "ھىز" لە برى "حەق"! ديارە "ھىز" یش ماف خواردن و سنوورشانگەندن و دەستدریژی لى دەبیتەوه، کە ئەمانەش "خيانەت" یان لى پەيدا دەبیت.

مەبەست و ئامانجىشى، لە برى "فەزىلەت"، بریتى بە لە: "بەرژەوەندى" بە کى نزمى بى نرخ. خۆ وەك ئاشکرا بە ئەم بەرژەوەندى بە پالپالین و دوژمنایەتى لى دەبیتەوه، کە ئەمانەش "جینایەت" یان لى دەوەشیتەوه.

دەستوورى ژيانىش بە لایەوه بریتى بە لە "مشتومر و مملانى"، لە برى: "ھاوکارى". خۆ ديارە کە دوژمنایەتى و مملانى ھەردەم قەرە و بپرە و پاشقول لەبە کترگرتنى لى دەبیتەوه، و لەمانەشەوه "دەنائەت" ی خوو و پرەوشت پەيدا دەبیت.

ئەو پەيوەندى بە بنەرەتى بەش کە بۆ ھاوئاھەنگى نىوان خەلکى دايدەنیت بریتى بە لەو: "دەمارگىرى و پرەگەزپەرسى" بەى کە لەسەر حسابى نەتەوه کانى تر گەشە دەکات و پەرەدەسىنیت و بە ھەللووشىنى خەلکانى تر بەھىز دەبیت. خۆ وەك ئاشکرا و

له بهر چاودایه، ههریک له دهمارگیری و قهومییه تی سه لیبی و په گزپه رستی، هه میسه نازاوه و جهنگی سامناک و سهختیان لئ ده بیته وه، که نه مانه ش ده بنه هوی کاولکاری و تیاچوونی ههرشتیک ده ستیان پئی بگات.

پینجه م بناغهی ئەم شارستانیته یه تهویه که: خز مه ته سهرنج را کیشه که ی بۆ گرووی ئاده میزاد بریتی یه له: هاندانی حهز و ئاره زووه کان و تیر کردنیان و ریئ خووش کردن بۆ هیئانه دیی خواسته کانی ئەو ئاره زووانه. خو ئاشکرا و له بهر چاوه که حهز و ئاره زووه کان هه میسه سهرو سیمای مرؤفانه ی ئاده میزاد ده شیوینن و خو و په فتاره کانی ده گورن و، له نه بنجامدا مرؤفایه تی یه که ی - به تهواوی - ئالو گورپی به سهردا دیت و به چه شنیکي مه عنوی مه سخ ده بیته!

ئه گهر بتوانیت دیوی ناوه وه ی زور به ی ئەو مرؤفه (شارستانی یانه) هه لگه ی پته وه و ناوه رؤکیان بجه یته پرو، ئەو په فتار و خووی: مەعموون و ریوی و مار و ورچ و بهراز، له رو خسار و سیمایاندا به دی ده که یته! ته نانه ت پیست و تووک و فهرووی ئەو نازه لانه بهر نه ندیشه ت ده که ون و له خه یالت ده خشین! ئەو تا ئاسه واره کانیان به لگه ن له سهریان!
له سهرانسهری گزوی زهوی دا جگه له ته رازووی "شهریعت" هیچی تر شک نابریته.. ئەو شهریه ته مه یهره بانه ی که له ئاسمانی قورئانی پیروزه وه نازل بووه و خه لاتنی گرووی مرؤف کراوه.

به لام شارستانیته ی قورئانی پیروز له سهر پینج بناغهی ئیجابی دامه زراوه:
خالئ پشت پین به ستنی، له بریی "هیز" بریتی یه له "حهق" .. خو ئاشکرایه که: "حهق" هه میسه داد گهری و هاوسهنگی داده مه زرینیت و، له مانه شه وه ئاسایش سه ره لده دات و، بنه و بار گهش به "چاره ره شی و به دب ختی" ده پینچیه وه و کۆچی پئی ده کات.

ئامانجیشی، له بریی "به رژه وهندی" بریتی یه له: "فهزیلهت". دیاره به ره مه ی "فهزیلهت" یه: خو شه ویستی و ته بایی و لیک نریکبوونه وه یه و، ئنجا له مانه شه وه به خته وه ری په یدا ده بیته و، دوژمنایه تیش ده ره ویته وه.

ده ستووریشی له ژیاندا، له بریی جهنگ و مملانی، بریتی یه له: هاوکاری و هاوئا ههنگی و یارمه تیدانی یه کتری. دیاره ئەم ده ستوورهش یه کبوون و پشتگیری له نیوان مرؤفدا به ره هم ده هیئیت، که له راستی دا ژیانئ کۆمه لایه تی مرؤف ته نها له سهر ئەم دوو ستوونه را گیر ده بیته.

خزمەتگوزاریشی بۆ كۆمەل بە "ھودا" دەییت نەك بە "ھەوا" و ئارەزووھە كان. خۆ "ھودا" یش ئاستی مرۆف بەرز دەكاتەووە و خۆشگوزەرانیی یی دەبەخشیت. جگە لەمانە، رووناکی ئاراستە ی "گیان" یشی دەكات و سەر جەم پێداویستی یە كانی بۆ فەرھەم دەھینیت.

ھۆکارە پەیوەندی دەره كانی نیوان كۆمەلانی مرۆف بەلایەووە بریتین لە پەیوەندی: "ئایین" و "ھاوئیشتمانی" و "پەیوەندی یە كانی كار و یشە" و "برایەتی ئیمانی". وەك ئاشكرایە ئەم چەشنە پەیوەندی یانە ھەمیشە: برایەتی یی گەردی راستەقینە بەرھەم دەھینیت و، پەگەز پەرستی و قەومییەتی سەلبی لە گۆرئیدا لا دەبات.

تەنھا لە رێی ئەم شارستانییەووە، ئاسایشی گشتی ھەموو لایەك دەگریتەووە، چونكە ئەم شارستانییە ھەمیشە لە ھەلوپستی بەر گریدا یە لە بەرامبەر ھەر چەشنە دەستدریژی یە كی دەره كی.

ئێستا تێدەگەین كە بۆچی جیھانی ئیسلام پستی لەم شارستانییە نوئی یە ھەلەكرد و ھەری نەگرت و، موسلمانانیش - بە ویستی خۆیان - پێشوازی یان لێ نەكرد و تێكەلی نەبوون؟ چونكە ھەر وەك ھیچ سوودێكیان یی ناگە یە نیت، زیانیان لێ دەدات، ئەو تەنھا بە كۆت و زنجیرە كانی دەیان بەستیتەووە. تەنانەت نەك ھەر مەلھەمی شیفا و ساریژ كاری بە گرووی مرۆف نەبەخشی، بەلكو بوو بە ژەھرێكی كوشندە بۆیان و، پتر دەردە كانی كۆلاندنەووە و ئازارە كانیشی زیاتر بۆ ھێنانەووە سۆ. چونكە لە سەدا ھەشتای گرووی مرۆفی دوو چاری بەدبەختی و دەردیسەری ژیان كرد، لە پیناوی ئەو ی كە بەختەو ھەری یە كی ساختە و روو كەش بۆ تەنھا لە سەدا دە ی ئەوان مسۆگەر بكات! ئنجا دە دانەكە ی تریشی لە نیوان ئەو دوو گروویەدا بە سەرگەردانی و نەحەساو ھیی گرفتار كرد!

لەم چەشنە شارستانییەدا، قازانجە بازرگانێ یە كان لە دەستی كەمایەتی یە كی ستەمكاردا كۆ دەبنەووە. لە كاتیكدا كە بەختیار یی راستەقینە لەو دەایە بەختەو ھەری بە ھەموان بێخشی، ھیچ نەبێ زۆربە ی خەلكی لە گێرو گرتە كانیان پزگار بكات!
قورئانی پیرۆز - كە مایە ی بەختەو ھەری سەر جەمی خەلكی و سەرانسەری جیھانە - تەنھا یەك جۆر شارستانییە پەسەند دەكات و ھەری دە گریت، ئەو یش ئەو چەشنە شارستانییە یە كە بەختەو ھەری بە "ھەموو" گرووی مرۆف یان "زۆربە" یان بێخشی..

که چی شارستانیتی ئیستا و ناکات؛ ده چیت په تی ههوا و ئاره زووه کان ده پچرینیت و، سه ره بهستی یه کی ئازه لانه یان بو دهره خسینیت. تهنانهت هیئده دیکتاتوریهت و خو سه پاندنی شه هوهت و ههوا و ئاره زووه کانی تیدا زال بووه که شتانی ناپیوستیان بو مروف خستوو ته حو کمی پیوست و ناچاره کی! بهم جو ره، ئاسووده یی و حهوانه وهی به تهواوی له بهر گروی مروف دامالیوه. چونکه له کاتیکدا که مروف، له قوناغی ژبانی ده شته کیتی دا، بو گوزهران و ژبانی خوی پیوستی تهنه به چوار شتی سه ره کی بوو، ئیستا شارستانیتی نوی دوو چاری هه زاری یه کی له راده به دهری کردوو و سه د و یه ک پیوستیشی له بهر ده مدا زهق کردوو ته وه، تا وای لئ هاتوو که ههول و کو ششی حه لال ناتوانیت ئه رک و نه فه قه ی ئه و پیدایستی یانه بگریته ئه ستو، بویه - ئه م شارستانیتی یه - له ئه نجامدا هانی مروفی دا که به ناچاره ده ست بداته ساخته و فروفیل و نوقمی حه رام بیئت!

ئا لیره وه بناغه کانی خو وره وشت هه لوه شان، چونکه ههروهک ئه وه هه زاری یه سه خته ی بو مروف ره خساند، له هه مان کاتدا سام و شکویه کی مه زنی بو خوی ساز دا له بهر چاوی کومه لئ مروفا یه تی دا و، سهروهت و سامانی خه لکیشی له دهستی خوی دا کو کرده وه، تا له ئه نجامدا مروفی سه رده م ههروهک گرفتاری "هه زاری" بوو، په وشتی بهرزیشی له ده ست دا!

شایه تی زوریش له سه ر ئه م دهره نجامه به ده سه ته وه یه، به راده یه ک که کوی ئه و سه تم و تاوان و خیانه تانه ی له سه ده کانی پیشینه وه تا ئیستا له ناو گروی مروفا پرویان داوه، هه موویان به یه ک جار شارستانیتی نوی رۆی کردن و له گه رووی خوی وه ره شان دنیه وه. له رۆژگارانی داهاتوودا دوو چاری گه لئ ره شان وه ی تریش ده بیئت^(۱).

ئا لیره دا تی ده گه ین که بو چی جیهانی ئیسلامی سست و دوودله له وه رگرتنی شارستانیتی ئاوه هادا... به لئ، ئه م بیژه اتنه وه یه ی جیهانی ئیسلامی له وه رگرتنی ئه م شارستانیتی یه، واتا و ناوه رۆکیکی ئه وتوی تیدایه که شایانی سه رنجدان و تیرامانه!

به لئ، ئه و "نووره ئیلاهی" یه که له شه ریه تی ئیسلامدا هه یه، تایبه تکاریی "سه ره خوی" بی ده به خشیئت، که ئه ویش ده یگه یه نیته ئاستی پیوست نه بوون به هیچی

(۱) واته له مهولا ره شان وه ی سه خت و چه په لتری دینه ری، ئه وه بوو دوو جهنگی جیهانی وه های ره شان ده وه که دهریا و وشکایی و ههوا ی گزی زهویی چه په ل کرد و سه رانه ری دنیای گرتوه. (دانه)

تر(الاستغناء). ھەر تەنھا ئەم تايبەتكارى يەيە كە بوار بە "دەھاء"ى^(۱) رۇما نادات - كە گيانى ئەم شارستانىتى يە نوئى يە دەنوئىت - خۆى لەو نوورە ئىلاھى يەدا بسەپىت و، نايەلئىت تىھەلكىش و ئاوتەى بىت.

بەلئى، ھەر گىز "شەرىعت" نايەتە شوئىكەوتەى ئەو "دەھاء"ەى رۇمان. چونكە: "شەرىعت" شەفەقەت و عىززەتى ئىمان لە گيانى موسلماناندا پەروەردە دەكات و پىي دەگەيەنئىت، ئەو تاقورئانى پىرۆز حەقىقەتە كانى شەرىعتى بە دەستەو گرتووە، كە ھەرىە كەيان لە دەستى ئەودا وە كوەساكەى حەزرەتى موسا وایە. بە پشتیوانى خواى گەورە رۆژئىك دىت كە ئەو شارستانىتى يە سىحربازە جادوو گەرە بە تەواوتەى سەرى سوژدەى رپۆز و نەوازش و سەرسوورمانى بۇ دادەنەوئىت!

فەرموو ئىستا بۇ خۆت بە وردى سەرنجى تىرئامان ئاراستەى ئەم راستى يەى خوارەو بەكە:

"رۇمان" و "يۇنان"ى دىرین ھەردووك خاوەنى دەھاء(زىرە كى)ئىكى ئەوتۆ بوون كە وە كوە منالئى دوانە لە يەك سەرچاوە و بناغەووە لەدايك بووبوون و سەريان ھەلدابوو. ئەم دوانە، يە كىكيان: ئەندىشەى بەسەردا زال بووبوو، ئەوى دىكەشيان ماددەى دەپەرست..

جا وپراى تىپەر بوونى كات و، ھەولدانى شارستانىتى و، تەقەلا و كۆششى "ئايىنى نەصرانى"ش بۇ تىكەل كەردنى ئەم دوانە و تواندەنەو ەيان لە يە كترى دا، كەچى سەرجەمى ئەو ھەولانە ماىەپووج مانەو و، بە چەشنى تىكەل نەبوونى رۆن و ئاو، ھىچ كام لەم دوانە ئاوتەى ئەوى تر نەبوو، بەلكو ھەرىە كەيان پارىزگارىى سەربەخۆى و جىاوازىى خۆى كەرد!

وا ئىستا ئەو دوو "گيان"ە جەستە كانى خۆيان گۆرپووە، "ئەلمان" بوو بە لەشى يە كىكيان و "فەرەنسى" يە كانىش بوون بە جەستەى ئەوى تریان، دەلئى ئەو دوو گيانە لەواندا نىشتە جئى بوون!

بەم جۆرە، رۆژگار دەرى خست كە: "دەھاء"ى دوانەى رۇمان و يۇنان بە توندى دەستيان بە رووى ھەموو ھەول و ھۆكارىكى ئاوتە كەردنەو ناو، تا ئىستاش ھەر پىكەو ە گونجاون و دەستيان لە ملئى يە كترى نەئالاندوو.

(۱) مەبەست بە وشەى "دەھاء": گشت ئەو چەمك(مفاهيم)ە ماددى يانەيە كە شارستانىتى خۆرئاوا، يان بىرى ماددى لە فەلسەفەى خۆرئاوا لە ئامىزى گرتوون. ئەم وشەى شمان وەك خۆى ھىشتەو، چونكە لەگەل وشەى "ھودا" جىناسىكى قەشەنگ پىكەدەھىنن. (وەرگىز)

له کاتیکدا که دوو برای دوانه و هاوړېی به کتر له گه شه کردن و بهره و پیشچووندا، تا ئیستا بهم چه شنه له مملانی دا بوو بیتن و ده ستیان له ملی به کتری نه کرد بیت، نه دی چژن ئیتر "هودا" ی قورئان - که له ره چه له ک و بناغه به کی جیاوازه و له هه لاتگه به کی تره وه هه له اتوه - تیکه له به "ده هاء" و فلسفه ی روم ده بیت؟ له کاتیکدا که سهرچاوه ی نهو "ده هاء" ه جیا به له سهرچاوه ی نهو "هودا" به ی قورئان؟ چونکه:

"هودا" له ئاسمانه وه نازل بووه .. به لام "ده هاء" له زهوی به وه دهرچووه ..

بواری ده ست به کاری "هودا" له "دل" دایه و، "میشک و ژیری" بؤ کار و کوشش هان ده دات .. که چی "ده هاء" ته نها له بیر و میشکدا ده ست به کاره و، بی گهردی و ساف و خاوپنی دل ناهیلیت و لیلی ده کات و سهری لی ده شیوینیت ..

"هودا" به راده به کی نهو تو "گیان" پرووناک ده کاته وه که بهری گول به دنکه کانی ده به خشیت و له م ری به وه شه وه زهنگی تاریکی "سروشت" ده بیت به رژی پرووناک و، سهرجه می توانا و لیها ته کانی مرؤفیش به ره و که مال بهرز ده بنه وه و، ئنجا نهو هودایه "دهروون" ی جیسمانیش ده کات به خزمه تگوزاریکی گوی رایه ل و، له نه بنجامدا وینه و روخساری "مه لائیکه ت" یک له سهروسیمای مرؤفی هه ولده ری تیکوشه ردا ده نه خشیت ..

به لام "ده هاء" پیش هه موو شتیک رووی له "دهروون" و "جهسته" به و، دم له "سروشت" با ده دات و، دهروونی ماددیش ده کات به کیلگه ی گه شه پی کردنی توانا و لیها ته نه فسانه ی به کان و، له رژی "خزمه تکار" بهولاوه هیچی تر به "گیان" نابه خشیت. تا کو له م ری به وه تزو و دنکه کانی سیس ده بنه وه و به ته واو ته تی وشک ده بن. ئیتر له نه بنجامدا شیوه ی "شه تان" یک له سهروسیمای مرؤفا ده چه سپینیت!

"هودا" - له هه ردوو دنیا دا - به خته وه ری به مرؤف ده به خشیت و پرووناکی له هه ردوو ژیا نی دا په خش ده کات و به ره و پیشی ده بات .. به لام "ده هاء" ی به ک چاوه ی ده جال ئاسا پی وایه: ژیان ته نها به ک خانه و لانه ی هیه که نهو دنیا بهرچاوه ی ئیره به. له بهر نهوه، هینه بؤ ژیا نی دنیا پال به مرؤفه وه ده نیت و هانی ده دات تا ده یکات به په رستکار و به نده ی ماده و درنده ی خوینمژی زه و تکاری سته مکار ..

به لئ، "ده هاء": "سروشت" ی که پرو کاس ده په رستی و گوی رایه لئ "هیز" ی کتو کویر ده کات .. به لام "هودا": "سنعتی خاوه ن هه ست و شعور ده ناسیت و، ریزی شایانیش له توانستی دانایانه ی خاوه نده ده گریت ..

"دهه‌ه‌ه" به پەردەى ناشكورى و سپله‌يى و پى‌نەزانى، پرووى زه‌وى دادەپۆشيت..
 كه چى "هودا" نوورى شوكرانه و پىزانين و ئەمە كدارىي تىدا پەخش دەكات.
 لەبەر ئەم نەهينى يەيه كه:
 "دهه‌ه" كه‌رو كويرة و.. "هودا"ش بيسەر و بينايه!
 چونكه:

لە روانگەى ئەو دەه‌ه‌ه‌ه‌ه: نيعمه‌ته پەرش و بلاوه‌كانى سەر پرووى زه‌وى بىي
 خواه‌نن و سەرپەرشتيكارىكيان نى يە چاودىريان بكات، بۆيه بىي هيج سوپاس و
 پىزانينىك هەلمەتيان بۆ دەبات و زه‌وتيان دەكات. چونكه بەرچنى و بەهره‌وەرگرتن لە
 "سروش" هەستىكى ئاژەلانە لە مەرفۇدا دەروينىت..

بەلام لە روانگەى هوداوه: سەرجه‌مى نيعمه‌ته زۆر و بلاوه‌كانى سەر گۆى زه‌وى،
 بەروبوومى ميه‌ره‌بانىي خواوه‌ندن و، لە پشتى هەموو يە كىكيانه‌وه دەستى بەخشندهى
 چاكه‌كار و ميه‌ره‌بان دەبينىت. دياره ئەم چەشنه‌رواينەش هانى مەرفۇ دەدات كه بە
 شوكرانه و پىز و نه‌وازش ئەو دەسته‌ماچ بكات و نيعمه‌ته‌كانى لى وەر بگريت!

جگه‌لەمانه‌ى كه باس كران، دەبى ئەوه‌ش پشتگوى نەخەين كه ئەم شارستانىي يە
 گەلى چاكه‌شى تىدايه، بەلام دەبى بزائين ئەو چاكه‌كارى يانە بەره‌مى ئەم سەردەمه و
 هى ئەو شارستانىي يە نين، بەلكو بەره‌مىكى جيهانى يە و مولكى سەرانسەرى گروى
 مەرفۇه. چونكه لە ئەنجامى بە دواى يە كداهاتن و ئاوتە بوونى بىروبووچوونە كانى هەموو
 گروى مەرفۇ هەر لە دىر زەمانه‌وه تاكو ئىستا و، بە هاندانى شەريعه‌ته ئاسمانى يە كان بە
 تايهت شەريعه‌تى محمه‌دى - على صاحبها الصلاة والسلام - سەريان هەلداه و
 گەشەيان كردوه. كه‌واته ئەو چاكه‌كارى يانە كه‌ره‌سه‌يه كن لە ئەنجامى ئەو
 ئالوگۆرانه‌وه پەيدا بوون كه ئايىنى ئىسلام لە ژيانى مەرفۇايه‌تى دا بەرپاى كردن. هەر
 لەبەر ئەوه‌شه كه هيج كه‌سىك ناتوانىت بە مولكى خۆى لە قەله‌میان بدات.

ئاليره‌دا سەروكى ئەنجومەن پەرسيارىكى تەرى ئاراسته‌كردم و، وتى:

ئەى مەرفۇه كه‌ى ئەم چەرخ و سەردەمه!

بەلا و گيروگرفته‌كان هەميشه‌لە تۆله‌ و سزاي خيانه‌تدا نازل دەبن و، لە هەمان
 كاتيشدا هۆى دەستكه‌وتنى پاداشتن. ئىجا "قەدەر"ى خواى گەوره‌زلله‌ى خۆى لى
 وه‌شاندن و "قەزا"يش بەسەر ئەم نەته‌وه‌يه‌دا دابارى..

جا ئایا ئیو به چ کرداریکتان ریتان به قهزا و قهدهر دا که گیروگرفتی ئاوههاتان بهینتیه ری و دوو چاری تهنگانهتان بکات، چونکه هوی دابارینی موسیبهت و گیروگرفته گشتی به کان، هه له و تاوانی زور بهی خه لکی به؟

و تم:

گومرایی و، سه سه ختی نه مروودانه و، له خوبایی بوونی فیرعهون ئاسای گرووی مرووف له م سه رده مه دا، هینده فوویان تی کرا تا گه یشتنه ئاسمان و، ده میان له حکمه تی به دیهینان وه شانده و، چه ندین شتی هاووینهی تاعوون و توفان و به لا و موسیبه تی (وه ک ئه م جهنگه جیهانی بهی ئیستایان) له ئاسمانه به رزه کانه وه به سه ر گرووی مرووقدا داباراند. ئه وه بوو خوای گه و ره زلله به کی توندی له سه ر و گوئیلاکی شوینکه وتووانی ئایینی نهصرانی، ته نانه ت له سه ر جه می مرووقایه تی وه شانده. چونکه به کیلک له هۆکاره کانی ئه م به لایه - که هه موو خه لکیی تیدا به شدارن - بریتی به له: گومرایی به ره می بیری ماددی و.. سه ر به سستی ئازه لانه و.. خو سه پاندنی هه وا و ئاره زوو ه کان.

ئنجا ئه وه هۆکاره ش که له لایه نی ئیمه وه بوو به هوی نازل بوونی ئه م به لایه: پشتگویی خستنی پایه کانی ئیمان و، وازهینانمان بوو له ئه نجامدانی فه رزه کان!

چونکه خوای گه و ره داوای لی کردین که له ماوه ی بیست و چوار سه عاتدا، ته نها به ک سه عات - له پیناوی سوودی خو ماندا - بو به جیهینانی فه رزه کان ته رخان بکه یین. که چی ئیمه سستیمان له م ئه ر که دا نواند و به بی ئاگایی پشتگویی مان خست. بۆیه خوای گه و ره ش، له تۆله ی ئه مه دا، به مه شق و ته دریبیکی سه ختی بیست و چوار سه عاتی و بو ماوه ی پینج سالی به ک له دوای به ک سزای داین. واته نا چاری به جیهینانی جو ره نوژیکی تایه تی کردین..

هه روه ها ئه وه خو او هنده مه زنه به زه یی به ئیمه دا هاته وه و، داوای لی کردین که ته نها به ک مانگ له سه ر انسه ری سالددا به رۆزوو بین. که چی له بهر ئه وه ی ده روونی خو مانمان به لاوه ئازیز بوو، ئه وه فه رمانه ی خوای گه و ره مان چی به چی نه کرد. خوای گه و ره ش، له سزای ئه م سه ر پینچی به دا و بو که فه ره تی ئه و گونا هه، نا چاری رۆزوویه کی پینج سالی کردین!

هه روه ها خوای گه و ره داوای لی کردین که: به ک له ده، یان به ک له سه ر چلی ئه و مال و سامانه ی خوی، که به ئه مانه ت لای ئیمه دایناوه، به ناوی زه کاته وه ده ر بکه یین. که چی ئیمه چروو کیمان نواند و، سته مان له خو مان کرد و، به ره زامه ندیی خو مان ئه و

ئەندازە ديارى كراوەمان نەبەخشی و، تىكەلى مالى حەرمانمان كرد. لە تۆلەى ئەمەشدا ناچار كراين كە زەكاتى كەلەكەبووى ئەو ماوەیە بە يەك جار دەر بکەين و، لەو پىيەووە لەو حەرمانە رزگار كراين، بە پىيە ئەو ياسايەى كە دەلێت: "الجزء من جنس العمل" ..

چونكە كردهوى چاك دوو جۆرە:

بە كىكيايان: ئىجابى و ئىختيارى بە ..

ئەوى تريان: سەلبى و ناچارى بە.

جا بە گوێرەى فەرموودەى پىغەمبەر ﷺ سەر جەمى بە لا و موسىبەتە كان لەم جۆرەى دوو هەمن؛ كردهوى چاكي سەلبى و ناچارە كين. ديارە ئەمەش دەبى بە ماىەى دلنەوايى و دلنەوانەوى ئىمە!

كەواتە، ئەم نەتەووە گوناھبارە، لە گوناھە كانى پاك بوووە و، دەستنوێژى بە خوێنى خۆى گرت و، بە كردار و پەفتار تەو بە يەكى راستە قىنە و تەواوى ئەنجام دا.

پاداشتى پىشە كى و زوو بە زووى ئەم تۆبە و پەشيمانى بەش برىتى بوو لەوەى كە پىنج يە كى ئوممەتى عوسمانى - واتە چوار ملیۆن كەس - پلەى موحاھىدى و شەھىدىيان پى بەخشا و، لەم پىيەووە بۆ پاىەى وىلايەت بەرز كرانەووە و، بەم چەشنە كەفارەتى گوناھە كانى دا!

گشت ئامادە بووانى ئەنجومەنە بەرزە مىسالى بە كە، ئەم وەلامەيان پەسەند كردم. دواى ئەمە، لە خەونە كەم بىدار بوومەووە. بەلكو لە راستى دا بەم بىدار بوونەووەىم سەر لەنوئى خەوم لى كەوتەووە! چونكە لەو باوەرە دام كە بىدارى نوستنە و، نوستنىش جۆرىكە لە جۆرە كانى بىدارى!

سەعیدى نوورسى (لیرە)

نوێنەرى سەردەم (لەوئى)

* * *

ئەگەر "مەجاز" بکەوێتە دەستى "نەزانی" بە "حەقیقەت" ی دادەنێت
ئەگەر "مەجاز" لە دەستى زانستەووە بکەوێتە دەستى نەزانی، بە "حەقیقەت" ی
دادەنێت و دەرگای چەندەها ئەفسانەشى پى دەخاتە سەرپشت.

جاریکیان له تافی منالیمدا دیاردهی مانگ گیرانم دی، کاتی هۆکهیم له دایکم
پرسی، وتی: ههژدیها قووتی داوه! وتم ئەدی بۆچی دەبینیت؟ وتی: جهستهی ههژدیهای
ئەوئ تەنکه و تارادیهک ئەودیوی دەر ده کهوئیت!

بەم جۆره و بە گومانی مرۆف "مەجاز" وەك "حەقیقەت" وەرگیرا و تەماشاکرا..
چونکه کاتیک مانگ بە فەرمانی خوا ده گیریت، له دوو خالی یه کتر برینی خولگهی
خۆر و مانگدا - که بریتی یه له "سەر" و "کلک" ی ئەو خولگانە - زهوی ده کهوئیتە
نیوان هەردوو کیانەوه.

دەبینیت ئەو دوو کهوانه و هەمی یه، که بهینی تەشبیهینکی ئەندیشهیی ناوی ههژدیهای
لئێ نراوه، لای عەوام بووه به ناو بۆ ههژدیهایه کی راسته قینه!

* * *

موبالەغە لە مەدحدا زەمکردنیکى پەنھانە!

ئەگەر وەسفی هەر شتیکت کرد وەك خۆی وەسفی بکە. چونکه من لەو باوەرەدام
که زیادەرەوی لە مەدح کردندا زەمیکى ناوہ کی و پەنھانە. دلنیا به که هیچ شتیک چاکتر
نی یه لەو چاکەیهی که خواى گەورە به خشویوتی!

* * *

"ناوبانگ" ستەمکارە!

"ناوبانگ دەر کردن" ستەمکاریکى خۆسەپنە؛ چونکه "ناوبانگ دەر کراوه که"
دەکات به خاوەنى شتیک که هی ئەو نی یه!
بۆ نمونە: خواجە نەسرەددین (مەلای مەشهور) خاوەنى تەنهایهک له دەی ئەو قسە
نەستەقانهیە که دراو نەتە پالی و بە ناویەوه بلا بوونەتەوه.

هەر وەها ئەو خەرمانهی ئەندیشه و خەیاڵهی که چوار دەوری رۆستەمی سیستانی
گرتبوو، شانازی و قارەمانییتی ماوهی یهک چەرخی رەبەقی ئێرانى یه کانی بۆ خۆی زهوت
کرد!

بەلئى، ئەم زهوتکارى یهی که له ناوبانگدا یه، هینده فووی تئى کراوه تا ئاویتهی
ئەفسانە بووه و پاشان مرۆفی یۆه گێرۆده کراوه.

* * *

ئەوانەى "ئايىن" لە "ژيان" دادەمائلن گىرڧتارى تياچوون دەبن

هەلەى "تور كىيى لاو"^(۱) لەو هەدا بوو كە نەياندەزانى ئايىن بناغەى ژيانە؛ پىيان و ابوو:
نەتەو شتىكە و ئىسلامىش شتىكى تى جىاوازه!

هۆكار و هاندەرى ئەم هەلەيەشيان شارستانىتى سەردەم بوو كە ئەو چەشەنە
بۆچوونەى بلاو دە كەردەو، بەوەى كە دەبوت: "بەختەوەرى تەنھالە ژياندايە" بەسەر
بىرى خەلكى دا زال بوو بوو.

بەلام رۆزگار دەرى خست كە رىساي ئەم شارستانىتى، بى كەلك و زيانبەخشە^(۲)!
ئىجا تاقىكردنەو بى گومانە كانىش چەسپاندىان كە: "ئايىن" ژيان و پرووناكى و
بناغەى "ژيان" ..

زىندوو كەردنەو ئەم نەتەوەيە بە ژياندەنەوەى ئايىن دەبىت، هەر تەنھا ئىسلامىش پەيى
بەم راستىيە بردوو.

ئەندازەى بەرەو پىش چوونى نەتەوەى ئىمە بە پىژەى دەستگرتىتەى بە ئايىنەو،
مەوداى دو اكەوتن و نزمبوونەوەشى بە ئەندازەى پشتگوى خستنى ئايىنە كەيەتى .. بە
پىچەوانەى ئايىنە كەى تر!

ئەمەش راستىيە كى مېزوويىيە، لە بىر براو تەو.

* * *

"مردن" ترسناك نى، وەك ئەوەى گومان دەبىت

"مردن": جى گۆرىن و دەرباز بوونە لە بەندىخانە و، رۆشتنە بەرەو باخ و بىستان و
گولزارە كان ..

كەواتە ئەو كەسەى عەودالى ژيانە با بە دواى شەھىدى دا بگەرىت!

قورئانى پىرۆز بە راشكاوى دانى بە ژيانى شەھىددا ناو.

(۱) "تور كىيى لاو" يان "جۆن تورك" بەو كۆمەل و تاك تاكانە دەوترىت كە لە سەردەمى سولتان
عەبدولعەزىزەو تەكو لەسەر كار لا بردنى سولتان عەبدولخەمىد لە سالى ۱۹۰۹ز دا دژ و نەبارى رۆمى
فەرمانپەرەو بوون لە دەولەتى عوسمانى دا. لە هەموويان بەھىزتر: كۆمەلەى "ئىتتىحاد و تەرەقى" بوو، كە
توانى يان سولتان عەبدولخەمىد لەسەر كار لا بدەن. (وەرگىر)

(۲) ئامازەيە كى روون و ئاشكرايە بژ شارستانىتى مولخىدى ستمكار كە ئىستا بە ئازارى سەرمەرگەو
گىرۆدەيە! (دانەر)

شهید، که ژانی سهرمه رگی نه چه شتووه، پئی وایه هیشتا له ژیاندا یه و نه مردووه، به لام ههست ده کات ژیانی تازه ی له چاره ی پیشووی دا گه لئی خاوینتره.

جیاوازیی نیوان شهیدان و مردووانی تر، وه ک هی ئەم نمونە یه ی خواره وه وایه:

دوو کس خهون ده بینن و، ههردوو کیشیان له خهونه که یاندا گه شتی ناو باخیکی رهنگینی پر له میوه ی جؤراو جؤری به تام و له زهت ده که ن.. به لام به کیکیان ده یزانی ئەوه ی ده یینیت خهونه، بویه چیژی زوری له و گه شته ی نه برد، له وانه یه خه میشی خواردییت. که چی دووه میان وانه بوو؛ نه یده زانی ئەوه ی ده یینیت خهونه، به لکو پئی و ابو له جیهانی راستی و بیداریدا یه، بویه چیژی راسته قینه ی له خهونه که ی ده برد.

"خهون" سیبه ری جیهانی میساله و، جیهانی میسالیس سیبه ری جیهانی به رزه خه.. له یه کتر چوونی ده ستوره کانی ئەم چه شنه جیهانانه هی ئەم نه پئی یه یه.

* * *

"سیاسهت" ی ئەم رۆژگاره له جیهانی بیروراکاندا: "شهیتان" ه؛ ده بی

"أعوذ بالله" ی لئی بکریت!

سیاسهتی شارستانییتی نوێ ده چیت له پیناوی که مایه تی دا قوربانی به زوربه ی خه لکی ده دات، ته نانهت چه ند که سیکی به کجار که می سته مکار، جه ماوه ریکی زوری خه لک له پیناوی هینانه دیی تامانجه کانیاندا به خت ده که ن!

به لام "داد گه ری قورنانی پیروزی" خوین و ژیانی ته نها یه که سی بی تاوان نه له بهر هیچ شتیک و نه له پیناوی زورینه دا و نه له پیناوی سهرجه می گرووی مرؤفایه تی دا، به خت ناکات. چونکه نایه تی پیروزی: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ (المائدة: ۳۲) دوو نه پئی مه زن له بهرده م مرؤفا داده نییت:

یه که م: داد گه ری پروت (العدالة المحضه) که ده ستوورینکی هینده مه زنه به یه ک چاو سه ری: تاک و، کۆمه ل و، یه ک که س و، سهرجه می مرؤفایه تی ده کات. ههروه ک به دیهینانی هه موو ئەوانه بو توانستی خوا یه کسانه، به هه مان جؤر له بهرده م داد گه ری خوا ی گه وره شدا هه موویان یه کسانن.

ئه وهنده هه یه که مرؤف به ویست و ئاره زووی سهربه ستانه ی خو ی ده توانیت له پیناوی تامانجه به رزدا خو ی به خت بکات، بی ئەوه ی یه کیکی تر قوربانیی پی بدات و

بەختى بکات، با لە پیناوی سەرانسەرى مەرفاىە تیشدا بیئت! چونکە پرشتنى خوین و نەهیشتنى عیصمەت و کۆتایى هینان بە ژيانى هەر کەسێك وەك ئەو وە وایە کە خوینی هەموو خەلکی پزاییت و عیصمەتى هەموویان پیشیل کراییت!

نەهینی دوو هەم: ئە گەر یە کینکی لەخۆبایی، بی هیچ سلەمینەو و بەر بەستیک، لە پیناوی هینانەدیی قسەى خۆی دا و بۆ مەبەستى تیر کردنى هەوا و ئارەزوو کانی، بی پەروا، مەرفۆکی بی تاوانى کوشت، ئەوا هەر ئەو مەرفۆ ئەمادەیه سەرانسەرى جیهانیش بفعوتییت، گەر بیشتوانییت ئەمادەیه پەگەزى مەرفۆ لە پرووی زەوى دا قەلاچۆ بکات!

* * *

دەرخستنى "لاوازی"، دوزمن "نازا" دەکات!

ئەى ترسنۆکی لاوازا!
 "ترس" و "لاوازی" ت هیچ سوو دیکیان تیدا نی یە، تەنانەت زیانیشت پنی دە گەیهنن. چونکە خەلکیت لى هان دەدەن و بە گورگان خواردت دەدەن و ئیشتیهای درندەییان تیدا دەبزوین و، هەر ئەو نەندەى خەلکی بە لاوازی و ترسنۆکیی تویان زانی، یە کسەر لیئت پادەپەرن و لەناوت دەبەن!

* * *

خوای گەورە بۆی هەیه بەندەى خۆی تاقى بکاتەو، بەلام بەندە مافی

تاقیکردنەوێ پەروەردگارى خۆی نی یە

دەسا ئەى مەرفۆی دوودل!

هەر گیز لە پیناوی زیانیکی وەهمى دا بەرژەو نەندى یە کى مسۆ گەر بەخت ناکریت. کەواتە ئەر کى سەرشانى تۆ لەو دەایە کە تیکۆشیت و ئەنجامى تیکۆشانە کەشت بە خوای گەورە بسپیریت. چونکە خوای گەورە بۆی هەیه بەندەى خۆی تاقى بکاتەو و پنی بلیت: گەر فلانە کارت جی بەجی کرد فیسارە پاداشتت دەدەمەو. بەلام هەر گیز بەندە مافی تاقیکردنەوێ پەروەردگارى نەدراو تى و بۆی نی یە بلیت: دەبا خوای گەورە لەم کارەدا پشتەم بگریت تا کو منیش فلان کردەوێ چاک ئەنجام بەدم. خو ئە گەر گوفتارى وای لە زار دەربجیت، ئەوا سنوورى خۆی دەشکینیت.

رؤژنیکیان شهیتانی لهعنهتی به حهزرهتی عیسای کورپی مهريه می وت^(۱):
 - مادهم جلهوی ههموو کارنیک به دهستی خوايه و، ههر شتیکی له چارهت نه نووسی
 بیئت تووشت نایهت، ئەوا لهسەر لوتکهی ئەم چیايه وه خۆت فری دهره خواره وه، بزانه
 چیت بهسەر دیت!

حهزرهتی عیسا - دروودی لهسەر بیئت - فهرمووی:
 (لهعنهتی! خوا بۆی ههیه بهندهی خزی تاقي بکاته وه، بهلام بهنده بۆی نی یه
 پهروه دگاری خزی تاقي بکاته وه)!

* * *

حهزت له ههر شتیك كرد، زیاده رویی تیدا مه كه
 ههندی جار دهرمانی نهخۆشی یهك دهرده بۆ نهخۆشی یه کی تر و، مهتهمه شيفا
 بهخشه كهی لهوئ دا دهیئت به ژههریکی كوشنده. چونكه دهرمان گهر زیاد له پیویست
 به كار بهیتریت، ههله گهریته وه و دهیئت به دهر د و نهخۆشی.

* * *

چاوی عیناد "مهلائیکهت" به "شهیتان" ده بیئت!
 سروشتی سهرسهختی (عیناد) وه هایه كه: ئە گهر "شهیتان" یك یارمهتی یه كیك
 بدات، ده لیئت: ئە وه "مهلائیکهت" ه و، رهحمهتی بۆ دهنییریت.. بهلام ئە گهر
 "مهلائیکهت" یك له ریزی ئەو كه سانه دا ببیئت كه رایان له گه له ئەمدا جیايه، ده لیئت:
 ئە وه "شهیتان" ه بهرگ و پۆشاککی خۆی گۆریوه! ئنجا دهست به دوژمنایهتی ده کات و
 لهعنهتی بۆ دهنییریت!

* * *

ئە گهر "حهق" ت دۆزی به وه، له پیناوی "حهقتر" دا ئیختیلاف مه نیره وه!
 ئە ی مروفی حهق ویست!
 ئە گهر یه كگرتن لهسەر "حهق" به یهك نه گرتن ده بوو لهسەر "حهقتر" ئەوا "حهق"
 حهقتر ده بیئت له "حهقتر" و، "جوان" یش جوانتر ده بیئت له: "جوانتر"!

(۱) بروانه: (أدب الدنيا والدين، لأبي الحسن علي بن محمد الماوردي، تحقيق مصطفى السقا، ص ۲۷. الطبعة الثانية). (وه رگیتر)

ئىسلام ئايىنى ئاشتى و ئاسايشە، بە ناكۆكى و

مشتومرى ناوخۆ رازى نايىت

ئەى جيهانى ئىسلامى! بزانه ژيانت لە "يە كگرتن" داىە ..

گەر تۆ داواكارى يە كگرتىت ئەوا دەستورى:

(ئەمە "حەقە" لە برىى "هەر ئەمە حەقە" و .. ئەمە "جوانە" لە برىى "هەر ئەمە

جوانە" ..)

بەكە بە رىيازى ژيانت!

چونكە هەموو موسلمانىك دەتوانىت سەبارەت بە رىياز و مەزھەبە كەى خۆيەو

بلىت:

(ئەم رىيازە حەقە و كارم بەسەر رىيازە كانى ترەو ئەى. خۆ ئەگەر رىيازە كانى تر

جوان بن، من بىم وايە ئەمەى خۆم جوانترە).

بەلام مافى ئەوەى ئەى بە رىيازە كەى خۆى بلىت:

(تەنھا هەر ئەم رىيازە حەقە و ئەوانى تر نەحقن .. هەر تەنھا ئەمەى من جوانە، ئەوانى

تر ناشىرىنن)!

زەين تەسكىى مرؤف و قەتيس مانى لەسەر يەك شت، ئەنجامى خۆشويستىن و لى

رازى بوونى نەفسە. پاشان هەر ئەم رەفتارەشە كە دەبىت بە دەرد و، لەويشەو

دوو بەرە كى و مشتومر پەيدا دەبىت.

بەلام دەبى بزائىن كە:

دەرمانە كان هەموويان يەك نىن، بەلكو بەبىى جىاوازىى نەخۆشى يە كان جىا جىان، ئەم

جىابوونەشيان كارىكى حەق و رەوايە .. كەواتە "حەق" يەك دانە نايىت، بەلكو دە كرئت

چەند دانە يە كى جىا جىا بىت ..

پىداويستى و خوار دەمەنى يە كانىش زۆر و جۆراو جۆرن، ئەم جۆراو جۆرى يەش

كارىكى رەوا و حەقە. كەواتە دە كرئ "حەق" جۆراو جۆر بىت ..

توانا و لىھاتنە كان و هۆكارە كانى پەرورە بەش بەش و لە يە كتر جىاوازن. ئەم

بەش بەش بوون و جىاوازى يەش كارىكى حەق و رەوايە. كەواتە دە گونجئى "حەق"

بەش بەش بىت.

هەندى جار تەنھا يەك ماددە بەبىى دوو مىزاجى جىاواز دەردىش دەبىت و دەرمانىش.

بۆيە رىزەى پىنكەتووى جىا جىا لەو دەرمانە بۆ هەر يە كىك لەو نەخۆشانە و بەبىى

جیاوازی میزاجیان، دست‌نیشان ده کرنت. کهواته ده گونجی "حق" ئاویته‌یه کی پیکهاتوو بیټ و، ئنجا هەر ئەم ئاویته‌یه‌ش له یه کیکه‌وه بو یه کیکی تر بگۆریت. هه‌موو خاوه‌ن مه‌زه‌بێک حوکمیکی ره‌ها به‌سه‌ر مه‌زه‌به‌که‌ی دا ده‌ر ده‌کات و سنووری بۆ ده‌ست‌نیشان ناکات و، ئەم کاره‌ بۆ میزاجه‌ جیا‌جیا‌کان به‌جی ده‌هیلت. که‌چی ده‌مار‌گیری مه‌زه‌به‌ی "تعمیم" دروست ده‌کات و، ئنجا پا‌به‌ندبوونیش به‌م تعمیمه‌ کیشه‌ و مشتومر ده‌هینتته‌ کایه‌وه.

له‌ پێش ئیسلامدا که‌له‌به‌ری فراوان و قوول و دووری یه‌ کجار زۆر و سه‌رسوور‌هینەر له‌ نیوان چینه‌کانی مرۆفدا هه‌بوو، بۆیه‌ ئەو واقیعه‌ داخوازی زۆریی ژماره‌ی پیغه‌مبه‌ران بوو له‌ یه‌ک کات و سه‌رده‌مدا، هه‌روه‌ها پیوستی ده‌کرد که‌ شه‌ریعه‌ت و مه‌زه‌به‌ کانی‌ش زۆر و جۆراوجۆر بن.

به‌لام ئاینی ئیسلام ئالو‌گۆرپکی ئەوتوی له‌ ژبانی مرۆفایه‌تی‌دا به‌ریا‌کرد که‌ خه‌لکی له‌ یه‌کتری نزیك بوونه‌وه‌ و شه‌ریعه‌تیش بوو به‌ یه‌ک شه‌رع و ته‌نها یه‌ک پیغه‌مبه‌ریش ﷺ رابه‌رایه‌تی سه‌رجه‌می گرۆی مرۆفی خرایه‌ ئەستۆ.

هه‌رچی مه‌زه‌به‌ کانی‌شه‌، ئەوا هه‌تا ئاستی هه‌موو خه‌لکی نه‌ییت به‌ یه‌ک، هه‌ر ئاوا زۆر و جۆراوجۆر ده‌بن. خۆ ئە‌گه‌ر هه‌موویان یه‌ کسان بوون و ئاستیان بوو به‌ یه‌ک و یه‌ک "په‌روه‌رده‌"‌ش سه‌روزیادی پێداویستی‌یه‌کانی سه‌رجه‌می خه‌لکی بوو، ئەوا ئەو کاته‌ مه‌زه‌به‌ کانی‌ش ده‌بن به‌ یه‌ک.

* * *

به‌دیه‌یان و کۆکردنه‌وه‌ی شتانی دژ به‌ یه‌ک حیکمه‌تیکی مه‌زنی تێدا‌یه‌..

"گه‌ردیله‌" و "خۆر" له‌ ده‌ستی توانستدا یه‌ کسانن

ئه‌ی برای دل بیدارم!

توانستی خوای گه‌وره‌ له‌ کۆکردنه‌وه‌ی شتانی دژ به‌ یه‌ کدا ده‌رده‌ که‌وێت..

چونکه‌ نه‌ینی یه‌کی مه‌زن هه‌یه‌ له‌ بوونی:

نازار له‌ناو له‌زه‌تدا و.. شه‌ر له‌ناو خێردا و.. ناشیرینی له‌ توپی جوانی‌دا و.. زیان له‌

ناوه‌ندی قازانجدا و.. نه‌هامه‌ت له‌ میانه‌ی نیعه‌تدا و.. ناگریش له‌ناو نووردا..

ده‌زانیت بۆچی؟

بۇ ئەوەي: راستىيە رېژەبىيە يە كان (الحقائق النسبية) بچەسپىن و جىنى خۇيان بگرن..
 ھەروەھا تاكو چەندىن شتى زۆر و زەبەندەش لە تەنھا يەك شتەوہ پەيدا بن و بىنە جىھانى
 "بون".

بۇ غوونە: ئەگەر "خال" يە توندى و خىرايى بچولئىت دەيىت بە "ھىل" يەك و،
 گەر بريسكەيە كىش بچولئىتەوہ باز نەيە كى پروناكى بىكدەھىنىت.

فەرمانبەرى و ئەر كى "راستىيە رېژەبىيە يە كان" لە دنيادا برىتىيە لەوہى كە: دەبن بە
 چەند دەنكە تۆيەك و چەندەھا گول دەگرن، چونكە ھەر ئەر راستىيە يانەن كە ھەوئىنى
 بوونەوہ ران و پەيوەندىيى رىسا و نەخشونىگارە كانيان بىكدەھىنن.. بەلام لەو دنيادا، ئەم
 كاروبارە گوپرەبىيە يانە دەبن بە راستىيە تەواوہتى و راستەقىنە.

پلە كانى گەرما لە تىكەل بوونى سەرماوہ پەيدا دەبن و، پلە كانى جوانى بىش لە
 تىھەلكىش بوونى ناشىرىنى يەوہ دروست دەبن. واتە ھۆكارى پەيدا بوونى ئەو پلانە
 تىكەل بوونى دژە كانيانە.

بۇ غوونە:

پروناكى قەرزارى تارىكىيە و.. لەزەت مەنتارى ئازارە و.. گەر نەخۇشى نەبوايە
 تەندروستى ھىچ تام و چىژىكى نەدەبوو.. ھەروەھا گەر بەھەشتىش نەبوايە دۆزەخ
 نەدەبووہ سزاخانە.. تەنانەت گەر زەمھەرىر نەيىت دۆزەخىش نايىت بە دۆزەخى
 راستەقىنە، بگرە ئەگەر زەمھەرىر نەبوايە دۆزەخ بە تەواوى ھىچ شتىكى نەدەسووتاندا!
 جا ئەو بەدەھىنەرە ئەزەلىيە، لە رىي بەدەھىنەنى شتانى دژ بە يە كەوہ، حىكمەتە
 مەزنى كەى خۆى دەر خستووہ و سام و شكۆى لەم رىيەوہ دەرەو شاوہ تەوہ..

ھەر ئەو خاوەن توانستە ھەمىشەيى يەش، بە كۆكردنەوہى شتانى دژ بە يەك، توانستى
 خۆى دەر خستووہ و، لەم رىيەوہ گەورەيى و مەزنايەتى يە كەى ئاشكرا بوون.

مادەم ئەو توانستە خاويى يە شتىكى پىويستە بۆ زاتى مەزنى پەرورەدگار، ئەوا دەيىت
 - بە پىويست و بەداهەت - ئەو زاتە "دژ"ى خۆى تىدا نەيىت و، كۆلەوارىيى تىكەل
 نەيىت و، توانستە كەشى پلەپلە نەيىت و، سەرجمەى شتانى بەلاوہ يە كسان بن و، ھىچ
 شتىكى پى قورس و گران نەيىت.

"خۆر" غوونەيە كە بۇ ئەو توانستە..

ئەوہ تا خۆر بووہ بە تاق و كلاورپۆژنەيەك بۇ پروناكىيى ئەو توانستە و، پرووى زەويش
 ئاوينەيەتى. تەنانەت چاوى ئاورنگ و شەوئە كانىش ئاوينەيە كى ترى ئەو كلاورپۆژنەيەن.

چونکه پرووی فراوانی دهریا ئاوینهیه کی گهورهیه بۆ تیادهر کهوتنی خۆر، کتومت وهک ئهوهی که بلق و کهفی شهپۆله کانی دهبن بهو ئاوینهیه و خۆریان تیدا دهرده کهوئیت، چاوی شهونم و ئاورنگه کانیش که وهک ئهستیره دهریسکینهوه و تریفه ددهن.. ههموو یه کیئک لهمانه، ههمان پرووناکیی ههمان خۆر دهردهخه. کهواته دهریا و شهونم، ههردوو کیان به لای خۆرهوه یه کسانن..

توانستی خواوهندیش وهک ئهم نمونهیه وایه؛ چونکه ههر وهک بیلبله ی چاوی ئاورنگ و شهونم خۆریکی بچوو که دهریسکینهوه، خۆری مهزنیش شهونمیکه بچوو که و بیلبله ی چاوه کانی له خۆری توانستی خوا ی گهورهوه پرووناکی وهرده گریت و، چهشنی سوورانهوهی مانگ به دهوری زهوی دا، ئهویش پابهندی ئهو توانستهیه و له دهوری دا سوور دهخوات.. ئاسمانه کانیش دهریا به کی فراوانی بی لیوان و، به فهرمانی خوا ی میهره بان کهف و بلقه کانی - که ئهستیره و خۆره کانی - لهسهر پرووی دا شهپۆل ددهن.

بهم چهشنه "توانست" درهوشایهوه و، چهند بریسکهیه کی "نوور" ی بهسهر ئهو دلۆپانه دا پهخشاند!

کهواته ههموو خۆریک دلۆپیکه و، گشت ئهستیرهیه کیش شهونمیکه و، ههموو بریسکهیه کیش وینهیه که..

جا ئهو خۆره مهزنی که وهک دلۆپیک وایه، تیشکدانهوهیه کی کزی درهوشانهوهی ئهو ریژنه مهزنی توانسته، چونکه تهنها بریسکانهوهیه کی بچوو کی ئهو ریژنهیه "خۆر" دهکات به: "ئهستیرهیه کی پرووناکی بهخش"!

ئهو ئهستیرهیهش که وهک شهونم وایه، له ناو چاوی خۆی دا رپنی ئهو بریسکهیه دهکاتهوه و، بهو پنییه: خۆی دهبیست به چرا و چاویشی به بلووریکه ئهوتۆ که پرووناکیی زیاتر به چرا که ده بهخشیت.

تایبه تکارییه کانت له ژیر خاکی "پهنهانی" دا بنیژه، با گهشه بکهن!

ئهی مرۆفی خاوهن تایبه ئهندی!

به "خۆدهرخستن" و "خۆقوتکردنهوه" ستهم له کس مه که! چونکه ئه گهر ههر له ژیر پهردی "پهنهانی" دا بوویتایه، ئهوا پیست و بهره کهت و چاکهت به بریانت

دەبەخشی و، ئەو کاتە دە گونجا لە هەموو براهە کتدا تۆ دەربکەوتیتایە و، ئەو تۆ براهە! بەم جۆرە پزیز و سەرنجی خەلگیت بۆ هەموو براهە کت پزیزا.
 بەلام ئە گەر خۆت دەرنجەیت و تاییەتکاری یە کانت ئاشکرا بکەیت، ئەو دە کەوتە سێبەرەو، کەچی لە حالەتی یە کەمدا خۆریکی مەعەوی بوویت. بۆ خۆت بەم هەولەت لە شان و شکۆی هاوڕێیانت دادەگریت و پزیزان کەم دە کەیتەو.
 واتە: خۆدەر خستەن و ئاشکرا کردنی تاییەتکاری یە خۆیی یە کان، دوو کاری ناپەوان و بە ستم دادەنرێن.

لە کاتی کتدا دەرخستنی تاییەتکاری یە راستەقینە کان ئاوا بییت کە خاوەنە کە ی راست دە کات، دەبێ هەولدان بۆ ناوبانگ یان ئەو چەشنە خۆدەر خستەن چۆن بییت کە ئەنجامی ریا و مەراییی درۆزنانە یە؟!
 کەواتە نەهینی یە کە مەزن و حیکمەتییکی خوایی و پزیزایە کە تەواو کەمدا هەبە کە "یەك دانە" ی ناو "جۆر" یك - لە رێی شاردنەو و پەنھان بوونیەو - نرخ و بایەخ بە سەر جەمی دانە دانە و یەك بە یە کە تا کە کانی ئەو جۆرە دەبەخشییت!
 ئەمانە ی خوارەو و نمونە ی ئەم راستی یەن:

"وہلی" لە ناو مرۆفدا و.. "ئەجەل" لە تەمەندا، کە تا ئیستاش نادیارن.. هەر وەھا "سەعاتی گێرابوونی دوعا" لە شەو و رۆژی جومعەدا و.. "شەوی قەدر" لە رەمەزاندە و.. "ئیسسی ئەعزەم" لە نیوان ناوہ جوانە کانی خوای گەورەدا.
 ئەو نەهینی یە نیان و نرخ و بەھا گرنگی کە لە تویی ئەم چەشنە نمونانەدا هەن، بریتی یە لەوہی کە:

(لە پەنھان کردنی هەر شتی کتدا دەرخستەن و.. لە شاردنەو شدا چەسپاندن هەبە!)
 بۆ نمونە: "پەنھان کردنی ئەجەل" هاوسەنگی یە کە ورد و ناسکی لە نیوان ترس و ئومید (الخوف والرجاء) دا راگرتووە، کە هاوسەنگی نیوان: وەھمی مانەوہی ژیانی دنیا و، چاوەروانی پاداشتی دواپۆژە.

کەواتە تەمەنیکی ماوہ نەزانراوی بیست سالی گەلی باشترە لە تەمەنیکی ہزار سالی دیاری کراو. چونکە دوا ی تەواو کردنی نیوہی ئەو تەمەنە زانراوہ، مرۆف ژیانی وەکو ئەو کەسە لێ دەگوزەریت کە ہەنگاوە بەرەو پەتی سێدارە بنیت. واتە خەم و پەزارە ی بەردەوامی ئەو کۆتایی یە دەستیشان کراوہی، نایەلێت لە چیژی حەوانەوہ و شادمانی بەر خوردار بییت!

هیچ میهر و سۆزیک له میهره بانیه خوای گهوره فراوانتر نییه و،

هیچ تووریهی و رقیکیش له هی نهو سهخت تر نییه

نه میهره بانیه هیه له سهرووی میهره بانیه خوای گهروهه بیته و، نه تووریهی و رقیش هیه له هی نهو توندوتیژتر بیته.

کهواته گشت کاره کان بۆ خواوهندی دادگهری میهره بان بهجی بهیله، چونکه:

شەفه قەتێ زیاد له پێویست زیان بەخشە و ..

رقی له سنوور بهدهریش کاریکی بی کهکە.

* * *

"ئیسراف" ده‌رگایه بۆ "هه‌رزه‌یهی" که نه‌ویش مرۆف

به‌ره‌و "نزمی" ده‌داته به‌ر!

برای هه‌له‌خه‌رجم!

دوو پاروو خۆراکی به‌پیزی سوودبه‌خش بۆ له‌ش، که یه‌کیکیان به‌یه‌ك قورش و نه‌وی تریان به‌ده قورش بیته، هه‌ردوو کیان پیش نه‌وه‌ی پرۆنه ناو ده‌می مرۆفه‌وه و، دوا‌ی تپه‌رپه‌وونیشیان له‌ گه‌روویه‌وه: یه‌کسانن! جیاوازی نیوانیان - بۆ مرۆفی بی ئاگای نه‌زان - ته‌نها له‌ چۆزیکه‌ی که‌م خایه‌نی چه‌ند سانیه‌یه‌ی دایه. چونکه هه‌ستی چه‌شتن هه‌میشه به‌م جیاوازی به‌که‌م خایه‌نه‌وه مرۆفه‌ ده‌خه‌له‌تینیت.

له‌ راستی دا "هه‌ستی چه‌شتن" نه‌رکی پاسه‌وانیه‌ی له‌ش و سه‌ره‌پرشتی کردنی گه‌ده‌ی مرۆفی بی سه‌په‌راوه، که ته‌مه‌ش کاریکی ئیجابیه‌ی، به‌لام گه‌ر واز له‌وه‌ نه‌رکه‌ی ته‌ستۆی به‌هینیت و له‌ پیناوی ده‌سته‌به‌ر کردنی چۆزیکه‌ی زیاتر - بۆ مرۆفی بی ئاگا - هه‌ولێ پازی کردنی نه‌وی پاسه‌وان بدیت، نه‌وا کاریگه‌ری و نه‌نجامیه‌کی سه‌لبی بۆ له‌شی مرۆف به‌جی ده‌هیلتیت.

کهواته ته‌گه‌ر له‌ بریی یه‌ك قورش ده‌ قورشیه‌ی بدیت، نه‌وا فه‌رمانبه‌ری یه‌ خاوینه‌ بی گه‌رده‌که‌ی لیل ده‌بیته و خۆیشی ده‌بیته به‌ شوینکه‌وته‌ی "شه‌یتان".

له‌به‌ر نه‌وه - برام! - توخنی ته‌م په‌فتاره‌ مه‌که‌وه، با گه‌رفتاری چه‌په‌لترین جووری

ئیسراف نه‌بیته!

* * *

"هەستی چەشتن" فەرمانبەری تەلگرافە.. "لەزەت" مەكە بە

خواست و ئارەزووی، با لە رێ دەرنەچیت!^(۱)

خوای گەورە، بە چاکەى پەروەردگارى و دانایی و چاودێری خۆى دوو مەلەبەندى لەناو دەم و لووتى مرۆڤدا دامەزراندوو، كە پاسەوانەكانى سەر سنوورى جیهانى بچووكى مرۆڤى تىدا داناون و، هەموو پەگىكى وەك تەلەفۆنىك داکوتاو و دەمارەكانىشى لە حوكمى تەلگرافدا داناو. پاشان چاودێرى بەخشندهى ئەو، فەرمانبەرى ناردنى گفتوگۆ تەلەفۆنى بە كانى بە "هەستى بۆنکردن" و، ناردنى تەلگرافەكانىشى بە "هەستى چەشتن" سپاردوو.

پاشان مېهرەبانى پۇزیدەرى راستەقینە، لیستی نرخ و بەهای لەسەر یەك بە یەكی پۇزى بە كان داناو، كە بریتىن لە: تام و رەنگ و بۆن.. چونكە ئەم سیانە - لە پرووى پۇزیدانەو - وەك تابلۆى ئاگادارى نامە و بلیتى دەعوەت و روخسەتنامە وان، بانگى میوان و خوێلكى هەزاران دەكەن!

ئەو پۇزیدەرە بەخشندهىش چەندىن ئەندامى بۆ "چەشتن" و "بینین" و "بۆنکردن" بە زیندەوەرە پۇزى دراوە كان بەخشیو و، ئنجا خوار دەمەنى بە كانیشى بە چەندەها جۆر رەنگ و بۆى ئارایش و جوانى رازاندوو ئەو، تاكو دلانى موشتاق و تاسەمەندیان پى بداتەو و، شەوق و هەستى كەسانى پى پەرواشیان پى بچوولینیت..

ئنجا هەر ئەو نەدى خۆراك دەگاتە ناو دەم، یەكسەر هەستى چەشتن (بە تەلگراف) سەر جەمى ئەندامەكانى لەش ئاگادار دەكاتەو و، هەستى بۆنکردنىش (بە تەلەفۆن) جۆر و بابەتى خوار دنەكەیان پى رادەگەیهنیت!

گشت زیندەوهران، كە پۇزى و پىداویستىیان لە یەكتر جیاوازە، تىكرا بەپى ئەم هەوالانەى كە بۆیان دیت رەفتار دەكەن. جایان ئەو یە پىشوازی لەو پۇزى و خوار دنە دەكەن، یاخود وەلام دیتەو بە رى پى نەدانى. ئەو كاتە "دەم" خوار دنەكە دەهاوینتە دەر، تەنانەت هەندى جار تفىش لە چارهى دەكات!

جا مادەم "هەستى چەشتن" فەرمانبەرە و لە لایەن چاودێرى خوای گەورەو كارى پى سپىراو، ئەوا هەر گیز بە تام چەشتنى هەمیشە بەردەوام مەبێتە تىنە و لە رى دەرى مەكە، دەنا لەبەر ئىشتىهای درۆینە كە سەرنجى رادە كىشیت، ئىشتىهای راستەقینەى لە

(۱) ئەم پارچەى ناوكى پەيامى ئىقتىصادە، دەلىلى ئەو پەيامە لەم چەند دېرەدا كورت كراوەتەو! (دانەر)

بیر ده چیتهوه. ئنجا مروّف، له سەر ئه وه له ئه یه ی، به نه خووشی سزا ده دریت و به دهرد و بیماری تۆله ی لئ ده سینریتهوه.

بزانه که :

تام و له زه تی راسته قینه له ئیشتیه ی راسته قینه وه سه رچاوه ده گریت .. ئیشتیه ی راسته قینه ش له پیوستیه ی راسته قینه وه هه لده قولیت.

ئاله م چیژ و له زه ته راسته قینه ده - که سه روزیادی مروّفه - پادشا و گه دا یه کسانن.

* * *

جۆری پروانین وهك "نییهت" وایه، عادهت دهكات به عیبادهت!

به وردی سه رنج له م خاله بده:

ههروهك عادهته هه لاله كان له رینی نییهتهوه ده بن به عیبادهت، زانسته گهردوونی به کانی به هه مان شیوه؛ "جۆری پروانین" ده بانکات به زانستی خواناسی! ئه وه تا گه ر له گه ل سه رنجدانی ورد و بیر کردنه وه ی قولدا له سنعهت و ورده کاری به کان، به "نپروانینی ههرفی" ته ماشای ئه و زانستانه بکهیت، واته بلایت: (به دیهینانی ئه مه چهنده ناوازهیه و به دیهینهری مهزن چهنده جوان به دیهیناوه)، نهك بلایت: (چهنده جوانه)..

به لئ، گه ر له م گۆشهیه وه بۆ گهردوون پروانیت، ئه وا: نهخشونیگاره کانی نیگار کیشی مهزن و، بریسکانه وه ی ویست و ورده کاری له پیتسا و دانایی ئه ودا، سه رجهمی گومانه کانت دهدهن به بادا و پروناکی یان له جئ دا به جئ ده هیلن. ئه و کاته ش زانسته گهردوونی به کان ده بن به زانیاریی خواناسین.

به لام گه ر به "واتای ئیسمی" و له گۆشه ی "سروشت" هه وه پروانیه ته گهردوون، واته پیت و اییت گهردوون له خۆیه وه پهیدا بووه، ئه وا باز نه ی زانیاری به کان سه بارهت به تۆوه ده بن به مهیدانی نه زانی.

ئنجا بزانه که چون راستی به بهرزه کان له ناو دهسته نزمه کاندایه زایه ده چن!

گه لئ نمونه ی تر هه ن شایه تن له سه ر ئه م راستی به.

* * *

لهم جزره سهردهم و رۆژگارانه دا "شهرع" بوار به

ههلبژاردنی ژيانی "رهفاهیهت" نادات

ههركاتێك تام و لهزه تهكان بانگیان له مرۆف كرد، دهبی به: "وا بزانه خواردم" وهلام بدرینهوه!

چونكه ئهو كهسهی ئهمهی كرد به دهستووری ژيانی، مزگهوتیکی نهخوارد كه دهیتوانی بیخواردایه^(۱)!

له سهردهمه كانی پێشیندا زۆربهی موسلمانان برسی و دهستكورت نهبوون، بۆیه - تا رادهیهك - دروست بوو موسلمان ژيانی رهفاهیهت (خۆشگوزهرانی) بۆ خۆی ههلبژیریت.. بهلام لهم سهردهمهی ئیستادا زۆربهیان شهو به برسیتی رۆژ ده كه نهوه، بۆیه هیچ بوار و روخسه تێکی شهرعیمان بۆ نهماوه تهوه كه به دواي لهزهت چهشتندا بگهڕین.

ئهو ههتا گوزهرانی زۆربهی هههه زۆری موسلمانان ساده و ساكاره، دهبی موسلمانانی تریش له خواردنی خواردمه نیی سادهی سهروزیاد (كفاف) دا چاو لهوان بکهن.

بهلێ، ئهمه ههزار جار باشتره لهوهی كه مرۆف له خواردن و گوزهرانی دا چاو له كهمایهتی به کی ههله خهرجی دهست بلالو بکات و لاسایی ههزه بهی ئهوان بکاتهوه.

* * *

رۆژێك دیت كه "نهبوونی نیعمهت" به نیعمهت داده نریت

هیزی یادخهروه (قوة الذاکرة) نیعمهته. بهلام له دهمی پهیدا بوونی بهلا و گهرو گرفته كاندا، "لهبیر چوونهوه" بۆ مرۆفی ههزه گهلی باشتره!
لهبیر چوونهوهش، خۆی له خۆی دا، نیعمهته، چونكه ئازاری تهنها یهك رۆژ دهرخواری مرۆف ده دات و ئازاره كه له كه بووه كانی لهبیر دهباتهوه.

(۱) مزگهوتی: "وا بزانه خواردم Sanki Yedim" ده كهوینته گههه کی سولتان محمد فاتح له تهسته مبول. بنیانهه كهی پارهی پێوستی بۆ ئهو مه بهسته له دهمی خۆی گرتوه تهوه و، ههركات جهزی له خواردنیك بگردایه، نهیده خوارد و بری پارهی ئهو شتهی پاشه كهوت ده كرد و دهیوت: "وا بزانه خواردم"! تاكو لهم ری پوهه هینهه پارهی كۆ كردهوه كه ئهو مزگهوتی پین بنیات نا و دواپی ئهو نارهی لێ نرا! (دانهه)

بە گوێرەى گۆرپىن و جىاوازى پى و شوپىن رەوشتە كانىش دە گۆرپىن

تەنھا يەك رەوشت كە لەسەر يەك شىوہ بىت، لە چەند جى يە كى جىا جىادا
جۆراو جۆر دەردە كە وىت. ئەو تا: تاوئ بە دىوئكى ناشىرىن و تاوئكى ترىش بە
مەلائىكە تىكى رۆح سووك دە بىنرىت و، جارى باش و جارىكى تر خراب دە نوئىت!
ئەمانەى خوارەوہ نمونەى پروونكر دنەوہن:

ئەو دەروون بەرزى (عزە النفس) يەى كە "لاواز" بەرامبەر "بەھىزان" ھەستى پى
دە كات، گەر لە مرقوفى بەھىزدا بىت بە "تەكەببور" و "لەخۆبايى بوون" دادەنرىت..
ھەر وھا ئەو "تەوازوع" ھەش كە مرقوفى بەھىز بەرامبەر لاواز ھەستى پى دە كات گەر لە
باباى لاوازدا بىت بە "زەللىلى" دادەنرىت.

جىدىيەت و لىبىرانى كار بەدەست و حوكمران لە پى و شوپىنى كارە كەى دا بە
"ويقار" و، نەرمونىانىشى لەوئى دا بە "زەللىلى" لە قەلەم دەدرىت.. بەلام ئەگەر ئەم
جىدىيەتە لە مائەوہدا دەربىرىت، ئەوا دەبىت بە بەلگەى "تەكەببور" و، گەر نەرمونىانىش
بىت بەلگەى "تەوازوع" ە.

ئەگەر مرقوف لەو كەسانە خۆش بىت كە خراپەيان بەرامبەر كردووە، يان چىي ھەيە
بىبەخشىت و بەختى بكات، كەدەوہيە كى چاكى ئەنجام داوہ.. بەلام ئەگەر ئەمە بە ناوى
كۆمەل و كەسانى ترەوہ بكات، ئەوا بە خىانەت دادەنرىت.

سپاردنى تەرتىبدانى پىشە كىي ھەر كارىك بە خواى گەورە، بە "تەمبەللى" دادەنرىت،
بەلام بۆ ھاتنەدىي ئەنجام بە: "ئەوہ ككول" دەژمىرىت و شەرع فەرمىانى پى دەدات.
رازى بوونى مرقوف لە ئەنجامى كرد و كۆششە كانى و ئەو بەشەى دەبدرىتى و
دەيكەوئ "قەناعەت" ە و، كارىكى باشە و، ئارەزووى بەردەوامبوونى ھەول و كۆششى
تیدا بەھىز دەكات.. بەلام رازى بوون تەنھا بەوہى كە لە دەستدايە قەناعەتىكى خراپە،
بەلكو كورتەپنانه لە ھىممەتدا!
گەلنى نمونە لەسەر ئەمە ھەيە.

قورئانى پىرۆز بە چەشنىكى رەھا ناوى: "الصالحات" و "التقوى" دەبات. ئەم
دەستىشان نە كردنەشيان لە لايەن قورئانەوہ ھىمايە بۆ كارىگەرىي مەقام و مەنزى و پلە و
پايە كان.

كەواتە پوختە و كورتەيە كى قورئانى پىرۆز: درىژرە پىدانە و.. بى دەنگىشى
گوفتارىكى بەرفراوانە!

حەق سەردە کەوئیت (الحق یعلو)

برادەر!

رۆژنیکیان یە کێک پێی وتم:

(مادەم "الحق یعلو"^(۱) و تەبەکی راستە و هیچ جۆرە گومانیکێ تێدا نییە، ئیتر بۆچی کافر بەسەر موسلماندا سەردە کەوئیت و، "هیزیش" بەسەر "حەقدا" زال دەبییت؟
منیش لە وەلامدا وتم:

سەرنج لەم چوار خالەیی خوارەو بەدە، ئەو گەرنی کۆپەرە دە کرێتەو:

● خالی یە کەم:

مەرج نییە هەموو هۆکارە کانی حەق، حەق بن. هەر وەك مەرج نییە کە هەموو هۆکارە کانی ناحەق (الباطل) وەك خۆی ناحەق و ناپەرەو بن.
کەواتە ئەنجامە کە بەم جۆرە دەبییت کە:

هەر هۆکارێکی حەق (با بە لای ناحەقیشەو دەبییت) بەسەر هۆکارێکی ناپەرەو و ناحەقدا (با لە پەنای حەقیشدا بییت) سەردە کەوئیت!
ئەم ئەنجامە ئەو دە گەبەنییت کە: حەق بە بۆنەیی هۆ ناپەرەو اکەبەتی و ازبیر ناحەق دە کەوئیت!

واتە ژبیر کەوتنە کەمی شتیکی کاتی یە و، خۆیی و هەمیشەیی نییە. چونکە ئەنجامی هەموو کارێک هەمیشە بۆ حەق و پەرەوایە.
بەلام کە "هیز" سەردە کەوئیت، هی ئەو یە کە بە شتیکی لە "حەق" تێدایە و، نەهینی یە کە سەر کەوتنی تێدا شارراو تەو.

● خالی دوو هەم:

لە کاتی کەدا کە دەبییت هەموو پەرەو شتە کانی مرۆفی موسلمان وەك خۆی موسلمان بن، کەچی دەبینین لە واقیعدا وانی یە، ئە گەر وایش بییت هەمیشەیی نییە.

(۱) شیخ ئیسماعیلی عەجلرونی لە کتێبی "کشف الخفاء" دا بەم جۆرە پێوایەتی ئەم فەرموودەییە دەکات:
"الإسلام یعلو ولا یعلی". پاشان دەئیت: "رواه الدارقطني والروایان عن عائذ بن عمرو المزني رفعه، والطبراني والبيهقي عن معاذ رفعه، وعلقه البخاري في صحيحه. والمشهور على الألسنة زیادة: (عليه) آخر، بل هي رواية أحمد. والمشهور أيضاً على الألسنة: (الحق یعلو ولا یعلی علیه)...". إهـ. پروانە: "کشف الخفاء ومزیل الإلباس عما اشتهر من الأحادیث على ألسنة الناس" تألیف الشیخ اسماعیل بن محمد العجلوني ج ۱ ص ۱۲۷ الحدیث رقم ۳۶۲. (وەرگێڕ)

كەواتە، ھەر بەم جۆرەش، پینویست نی یە ھەموو سیفەت و ڕەوشتە کانی مرۆفی کافر،
و ەك خۆی کافر بن..

بە ھەمان شیوەش لە سیفەت و ڕەوشتی مرۆفی فاسقدا، مەرج نی یە ھەموویان فاسق
بن و لە فاسقی یە کە یەو ە پەیدا بوو بن..

كەواتە سیفەتیکی موسلمانانە کە لە کافرێکدا بیست، بەسەر سیفەتیکی
ناموسلمانانە و نامەشرووعی موسلمانێکدا سەردە کەوێت. ئیتر بەم "ھۆ" ھەقەو ە ئەو
کافرە بەسەر ئەو موسلمانانەدا (کە سیفەتیکی نامەشرووعی تێدا یە) سەردە کەوێت.
پاشان دەبێ ئەو ەش بزانی کە مافی ژیان لەم دنیا یەدا مافیکی گشتی یە بۆ ھەمووان.
كەواتە کافریتی ڕینگا لە مافی ژیان ناگریت، ئەو ژیانە ی کە درەوشانەو ە ی بەزەبی یە
گشتی یە کە ی خوای گەورە یە و، نھینی حیکمەتی بەدبھێنانی تێدا یە.

● خالی سی ھەم:

خوای گەورە بە دوو جۆر خۆی لە بوونەو ەران دەر دەخات و بەسەریاندا
دەدرەوشیتەو ە. ئەم دەر کەوتن (تجلیات) انەش بریتین لە دوو دەر کەوتنی شەری و، لە دوو
سیفەتی کە مالی خوای گەورە خۆ یەو ە پەیدا بوون:
یە کە میان:

شەری تە کوینی (یان سوننەتی کەونی) کە بریتی یە لە ویست و تەقدیری خوای
گەورە و، لە سیفەتی: "الإرادة" و ە پەیدا بوو ە.

دوو ھە میان:

ئەو شەرعە زانراو ە یە، کە لە سیفەتی: "الکلام" و ە پەیدا بوو ە.

جا ھەر و ەك لە لایەن مرۆفەو ە گوئی ڕایەلی و سەریچگی (ھەردوو کیان) بەرامبەر بە
فەرمانە شەری یە کان ڕوو دەدەن، بە ھەمان جۆر، گوئی ڕایەلی و سەریچگی بەرامبەر
فەرمانە تە کوینی یە کان (واتە سوننەتە کەونی و ژیان یە کان) ڕوو دەدەن.

زۆر بە ی جار یە کە میان، کە گوئی ڕایەلان و سەریچگی کەرانی فەرمانە
شەری یە کانن، پاداشت و تۆلە ی خۆیان لەودنیادا و ەردە گرن. بەلام زۆر بە ی جار
دوو ھە میان، کە گوئی ڕایەلان و سەریچگی کارانی سوننەتە کەونی و ژیان یە کانن، ھەر
لەم دنیا یەدا بە پاداشت و تۆلە ی خۆیان دە گەن!

جا ھەر و ەك:

پاداشتی ئارامگرتن سەر کەوتن ە..

ههروهك تۆلهي ته مبهلتي و دانيشتن: زهليلي و سهershوري به..
 ههروهك نهنجامي ژهر: نهخوشي به و، هي دهрман: شيفا و چاكيبونوهويه..
 به ههمان جوز، پاداشتي كوشش: دهستكهوت و دهوله مهندي به و.. پاداشتي
 بهرده وامبونيش له سهر حهق: سهر كهوتنه.
 جاري وادهيني كه فرمانه كاني هم دوو شهريعه ته بيكه وه له شتيكدا كو ده بنه وه..
 ئيتز ههريه كه بيان لايه نيكي ههيه.

كه واته گوئ رايه لئي فهر مانيكي ته كويني، كه هم گوئ رايه لئي به شتيكي حهقه
 (چونكه گوئ رايه لئي كردنه بو فهر مانيكي خوا) به سهر مل بونه دان و سهريپچي كردني
 ههمان فرماني ته كويني دا سهرده كه ويئت، چونكه سهريپچي كردن له ههر فهر مانيكي
 ته كويني ده چيته ريزي ناحهقه وه و ده بيته به شيك له و ناحهقه.

جاله ههر كاتيكداهه حهقيك بوو به هو بو ههر ناحهقيك، نهوا به بي هيج گومانيك
 به سهر نه و ناحهقه دا سهرده كه ويئت كه بووه به هو بو حهقيك. پاشان نهنجاميش به و جوز
 ده بيئت كه ده بينيت: حهق ژير ناحهق ده كه ويئت. به لام نهك خوي بهلكو هو كه ي.

كه واته مبهست له: (حهق سهرده كه ويئت - الحق يعلو) دا نه وه به كه خودي حهق
 خوي له خوي دا سهر كهوتوه و ههر سهريشده كه ويئت. له راستيدا نهنجامي دوارپوژ له م
 و ته يدا مبهسته. واته سهر كهوتن ته نها له م دنيا يه دا ني به. به لام نه وه نده ههيه كه
 خوزه ستنه وه به هه موو لايه نه كاني حهقه وه، شتيكي مبهست و بيويسته.

● خالي چواره م:

نه گهر هات و حهقيك له پلهي "هيز" دا مايه وه، واته نه چو بووه پلهي "واقع و
 فيعل".. يان له گهل شتيكي تر دا ئاويته بو بوو.. يان خلته و غهشي تيدا بوو، به م بونه يه وه
 بيويستي به وه ده كرد كه حهق ده ربحريت و هيزيكي نويي پي بدريت و له و خلته نه پاك
 بكرهته وه، نهوا بو هم مبهسته به شيويه كي كاتي ناحهقي به سهر دا زال ده كريت، تاكو
 له نهنجامي زورانكاري و پالناندا، حهق له هه موو چلك و چه پهلتي يهك پاك بيته وه و،
 نرخي "دراو" ي حهق، كه تابلتي به نرخه، ده ربكه ويئت.

خو نه گهر هات و ناحهق له كات و شويينيكي ديارى كراوى دنيا دا به سهر حهق دا
 سهر كهوت، نهوا ته نها يهك لايه ني جهنگه كه ي بردوه ته وه نهك هه مووي. چونكه
 نهنجامي: ﴿والعاقبة للمتقين﴾ (الأعراف: ۱۲۸) واته نهنجام و دوارپوژ بو خوا به رستانه،
 نهنجامي كه حهق بو لا ده گهرهته وه و پيني ده گات.

هەر بەم چەشنەيش ناحەق - تەنانت لە كاتى سەر كەوتنى روالە تيشدا - هەميشە
 هەر ژير كەوتوو و، لە وتەى: "الحق يعلو" دا نهيىنى بە كى قوول هەيه كە پال بە ناحەقەو
 دەنيىت و بە زور بەرەو سزاي دواروژى دنيا و قيامەتى دەبات. واتە "الحق يعلو" بەرەو
 دواروژ و ئەنجام دەروانيىت.
 بەم چەشنە زانيمان كە حەق - بالە روالە تيشدا ژير كەوتنيىت - هەميشە هەر
 سەر كەوتوو.

* * *

چەند دەستوورينك لە ژيانى كۆمەلایە تيدا

ئەگەر دەتەويىت شارەزاي چەند دەستوورينكى سەبارەت بە كۆمەلە بيىت، ئەوا بزانه
 كە:

هەر دادگەرى بەك "يە كسانى" ي تيدا نەبيىت، هەر گيز بە دادگەرى دانانريىت.
 "لە يە كچوون" هۆ كارينكى گرنگە بۆ "دزايەتى!"
 بەلام پيىكەو گونجان (التناسب) بناغەى پشتگيرىيە بە كترى يە.
 سەر چاوەى "تە كەببور" بچوو كىي دەروونە!
 سەر چاوەى لە خۆبايى بوون (الغرور) يش لاوازيى دتە.
 "دەستەوسانى" ش بوو بە مايەى سەر هەلدانى ناكوكيى نيوان خەلكى.
 بەلام حەز كردن لە شارەزايى (حب الإستطلاع) مامۆستاي زانستە.
 "پيويستى" سەر چاوەى "داهينان"ە.
 "بیر بچوو كى" و "دەروون تەسكى" ش مامۆستاي هەرزەيى يە.
 وا ئيىستا ئەم بىر بچوو كى و دەروون تەسكى يەى كە خۆى لە نائوميىدى و گومان
 خرايى يەو سەر چاوە دە گريىت، بوو بە سەر چاوەى "هەرزەيى!"
 "گومرايى" لە بىر دا يە.
 "تاريكى" ش سەر انسەرى دل دە گريىتەو.
 "ئيسراف" يش لە كاروبارى سەر بە جەستەدا دەبيىت.

* * *

ئافره تان به دەر چوونیان له مالّ مرؤفایه تی یان له ری دەر کردوو،

چار نی یه ده بی برؤنه وه ناو مالّ!

[إذا تأنت الرجال السفهاء بالهوسات، إذا ترجل النساء الناشزات بالوقاحات] (۱)!

واته:

(گەر پیاوه هه رزه کان، به شوینکه وتنی هه وا و هه وه سبازی، خووی ئافره تیان گرت، ئەوا ئافره تانی سه سه خت و بی گویش، به ره فتاری چه په ل، خووی پساوانی ناله بار ده گرن).

★ "شارستانی تی هه رزه و نه فام" ئافره تانی له ماله کانی خۆیان دهره یناوه و، سووکایه تی به ریز و حورمه تی ئەوان کردوو و، به وینه ی کهره سه یه کی سوود لی وهر گرتی مفته به کاری هیناون.

که چی "شه رع ی ئیسلام" به زه بی به ئافره تدا دیته وه، بۆیه بانگیان ده کات که بۆ ماله کانی خۆیان بگه رپنه وه. چونکه ریزی ئەوان به نده به مانه وه یان له ماله کانیاندا و حه وانه وه یان له توپی ماله کانیاندا یه و زیانیان پابه ندی به رده وامیی خیزانه کانیانه. ئەوه تا:

ئارایشتی ئەوان: خاویتی یانه و..

سام و هه بیه تیان: له ره وشت جوانی یاندا یه و..

جوانی یان: داوین پاکی یانه و..

که مالیان: شه فه قه ته که یانه و..

گه مه و گالته شیان: مناله کانیانه.

خۆ ئە گه ر ویستیکی ئاسنین نه بیّت، ئافره ت ناتوانیّت له به رامبه ر ئەو هۆکاره تیکه رانه وه خۆی رابگریّت که له م سه رده مه دا روو به پروویان ده کرتیه وه.

★ هه ر کۆرپیک که "برایه تی" به سه ر ئەندا مانی دا زال بیّت، گه ر ئافره تیک ی جوانیان برواته ناو، یه کسه ر ده ماری ریا و مونا فه سه و سه سوودی و خۆ به رستی یان تیدا ده ورووژنیّت و، هه وا و ئاره زوو نو ستوو ه کانیش به خه به ر دینیّت!

(۱) ئەم پارچه یه بناغه ی ئەو "به یامی حجاب" یه که دادگا بۆ مه به ستی تاوانبار کردنی دانهره که ی پیش چاوی خست، به لام له راستی دا دادگا و حا که مانی ئەوی تا ئە به د پین ئیدانه و تاوانبار کرا و، به به لگه هه موویانی به ستوه و ده مکوتی کردن. (دانهر)

خۆدەرخستنى بىي سنوور و بىي بەربەستى ئافرەت، ھۆكارىكە بۆدەر كەوتن و گەشە كەردنى رەفتارە چەپەل و خراپە كانى مرۆف!

* ئەم ويناھى كە چەند تەرمىكى بچووك و مردووى خەندەليون، رۆلىكى گەلىي ترسناكيان لە گيانى گەلخۆ و نەفامى مرۆفى ھاوچەرخدا گرتووتە ئەستۆ، بگرە داراي كارىگەرى يەكى گەلىي سامناكن^(۱).

* ئەو پەيكەرانى كە لە شەرعدا قەدەغەن و ئەو ويناھەش كە حەرامى كردوون، يان: ستمىكى بەردبوو.. يان رپايەكى بەرجەستە.. ياخود ھەوا و ئارەزوويەكى بەستوى چەشنى شەختە سەھۆلن.. يان تەليسمىكن رۆحە چەپەلە كان رادە كيشن!

* * *

فراوانى بوارى ھەلسو كەوتى "توانست" دەست بە رووى ھۆكارە كانەو دەنيت! لە بەرامبەر "توانست"ى خواو ھەندى بەتواناي شكۆمەند و فراوانىي كارىگەرىي ئەو توانستەو ئەم "خۆر" ھى خۆمان وەك گەردیلە يەكى لىي ديت! رۆوبەرى ھەلسو كەوتى مەزنى ئەو خواو ھەندى توانستە تەنھا لە ناو يەك "جۆر" دا تابلتي فراوانە.

فەرموو ھىزى كيشكەر (القوة الجاذبة)ى نيوان دوو گەردیلە بەينە .. لە نزيك ئەو ھىزى كيش كردنەو راپىگرە كە لە "خۆرى خۆران" يان "رني كاكيشان" دا بە.. ھەروەھا ئەو مەلايىكە تەي كە دەنكى تەرزە ھەلدە گريت، لە گەل ئەو مەلايىكە تەدا بەينە كە وەك خۆر وايە و خۆر ھەلدە گريت..

بچوو كترين ماسيى بە ئەندازەى دەرزى يەك لە تەنيشتى نەھەنگيى مەزنەو داينى. ئنجا بىر لە درەوشانەو ھى فراوانى توانستى بەتواناي شكۆمەند بکەرەو و سەرنج لە و رده كارى يە تەواو بەدە كە لە بچوو كترين و گەورە ترين شتدا ھەيە، ئەو كاتە تيدە گەيت كە: چ "جازيبىيەت" و چ ھەر كام لە ياسا كانى تر، تىكرا چەند ھۆكارىكى بەخوڤ و چەند فەرمانيكى عورفى و چەند ناو و ناو نيشانيكن بۆ درەوشانەو ھى توانست و ھەلسو كەوتى دانستى خواى گەورە.

(۱) ھەر وەك ئەگەر مرۆف بە نەزەرى ئارەزوو بۆ تەرمى ھەر ئافرەت يەك پروانيت، بەلگەى سووكى و نزمایەتیی دەروونییەتی.. بە ھەمان جۆر سەیر كەردنى وینەى ئافرەت يەكى جوانى مردوو بە ويستی ئارەزوو - لە كاتىكدا كە ئەو موحتاجى بەزەبى يە - ھەست و شعورە بەرزە كانى گيانى مرۆف دەسپریتەو. (دانەر)

جگه له مه هېچ شتیکی تر تفسیر و لیکدانه و هی راسته قینه ی ئه و دیاردانه نی یه .
 هه موو ئه مانه پیکه وه بیریان لئی بکهره وه ، ئه و کاته به زه روورته و به داهه ت
 ده زانیت که : هؤ کاره راسته قینه و هؤ یارمه تیده ر و ته نانه ت هاو به شه کانیش چه ند
 شتیکی به تالئ و له چاو ئه و توانسته شکۆداره دا ئه ندیشه یه کی مه حائلئ !

که مائی و جوود "ژیان" ه . هه ر له به ر مه زنی و شکۆداریی پله و پایه ی ژیا نه که
 ده لیم : (بۆچی گۆی زه ویمان و جیهانه که مان به وینه ی زینده وه ری خاوه ن ژیا ن
 گۆی پرایه ل و ملکه چ نه بیئت)؟

خۆ خوا ی گه وه ره گه لئی زینده وه ری هاو چه شنی ئه مه ی هه یه که له ناو بۆشایی
 ئاسماندا ده فرن و بلاو بوونه ته وه و جوانی و قه شه نگی و مه زنا یه تی و سام و شکۆ به ناو
 ئاسماندا په خش ده که ن و خوا ی گه وه ره ش به ناو باخ و بیستانی به دیهاتووانی دا به رپوه یان
 ده بات و ده یانخاته گه ر .

ئه و ئاوا زانه ی که ئه و بوونه وه رانه ده ریانده که ن و ئه و جمو جوو لانه ش که ئه م بالئدانه
 ئه نجامیان ده دن ، له راستی دا ، بریتین له ته سبیحات و په رستن به رامبه ر به و خوا وه نده
 ئه زه لیه ی که هه ر بو وه و ئه و دانایه ی که هه ر هه یه .

گۆی زه ویمان زۆر له زینده وه ر ده چیئت ، چونکه ئاسه واری ژیا ن ده رده خات . خۆ
 ئه گه ر به فه رزی مه حال گۆی زه وی تا راده ی هیلکه یه ک بچووک بیوا یه ته وه ، ئه و ا
 زینده وه ریکی ناسکۆله ی لئی ده رده چوو . یان ئه گه ر زینده وه ریکی میکرو سکۆبیی خه ر به
 قه ده ر گۆی زه وی گه وه ره بیئت ئه و ا به وینه ی زه وی ده رده که ویت .

هه ره ها گه ر ئه م جیهانه مان به ئه ندازه ی مرؤف بچووک بیوا یه ته وه و ئه ستیره کانیشی
 وه کو گه ر دیله یان لئی بهاتایه ، ئه و ا دوور نی یه زینده وه ریکی خاوه ن هه ست و شعور
 ده ر بچوا یه . ئه و تا ژیری مرؤف بو ار به م گریمانه ده دات .

که واته جیهان ، به هه موو سووچ و گۆشه کانیه وه ، به نده یه کی ته سبیحات گو زا ره و
 هه موو گۆشه یه کیشی ملکه چ و گۆی پرایه لئ به دیهینه ری به توانای ئه زه لیه .

مه رج نی یه هه ر شتیك له پرووی چه ندایه تی یه وه گه وه ره بیئت له پرووی جوړیشه وه
 هه ر به گه وه ره دا بنریت ، به لکو ئه و سه عاته بچووکه ی که هینده ی تۆوه خه ر ته له یه ک
 ده بیئت گه لئی له چاو ئه و سه عاته مه زنه ی که به ئه ندازه ی گه وه ره یی مز گه وتی
 ئه یاسۆ فیایه ، سنعه تی ناوازه تر و توانستی مه زنت پێش چاو ده خات . .

که واته به دیهینانی میش له به دیهینانی فیل گه لئی سه رسوور هینه رتره .

خۆ ئەگەر بە قەلەمى توانست و مەرەكەبى گەردىلەكانى ئەئىر قورئانىك لەسەر تەنھا يەك جوزئى فەرد (واتە لەسەر تەنھا يەك بەشى ھەرە بچوو كى ھەر بوونەوەر و پىكھاتوو يەك) بنوو سريت، ئەوا وردە كارىبى سنەت لە لاپەرەكانى دا يە كسان دەيىت لە گەل ئەو قورئانە پىرۆزەى كە بە مەرەكەبى ئەستىرە كان لەسەر لاپەرەى ئاسماندا نووسراون! ئەو تەنھا ھەردوو كيان لە رەوانى و ناوازەبى دا يە كسان!

سنەتى ئاشكرای وىنە كىشى ئەزەلى، بەم كەمال و جوانى يە، لە ھەموو جى يە كدا بە زۆرى ھەبە و، ئىجا يە كىوونى ھەرە تەواوى كەمالى ئەم سنەتە تانەش بە دەنگى زولال "تەو حيد" رادە گەيە نيىت.

ئەم گوفتارە روونە بە چاوى پەند و ئامۆزگارى وەر بگرە.

* * *

"مەلا ئىكەت" سوپايە كى جى بە جى كىردنى "ياساى

سروشتى "يان خراوتە ئەستۆ

شەرىعەتى خوا دوانە، ھەر يە كەيان لە سىفەت يىكى خواى گەورەو ھاتوو ە، ھەردوو كىشىان ئاراستەى دوو جۆر مەرفۇف كىراون كە جى بە جى كىردنى ئەو دوو شەرىعەتە يان خراوتە ئەستۆ..

يە كەمىان: شەرىعەتى تە كوئىنى يە كە لە سىفەتى "ئىرادە" ى خواى گەورەو ھاتوو ە، برىتى يە لەو ياسا و وىستە پەرورە دگارى يەى كە بارودۇخ و جەو جوتە نا ئىختىيارى يە كانى جىھان - كە مەرفۇف يىكى گەورە يە - پىكە خات. ھەندى جارىش بە ھەلە ناوى سروشت (الطبيعة) ى لى دە نرىت.

دوو ھەمىان: ئەو شەرىعەتە يە كە لە سىفەتى "كەلام" ى خواى گەورەو ھاتوو ە و كىردار و پەفتارى ئىختىيارى ئەم مەرفۇف پىكە خات كە جىھانىكى بچوو كە. ھەندى جارىش ھەردوو شەرىعەتە كە پىكەو ە كۆ دە بنەو ە.

مەلا ئىكە تانىش نەتو ە يە كى مەزن و سوپا و سەربازى خواى گەورەن و، ھەلگىر و نوئىنەر و جى بە جى كەرى شەرىعەتى يە كە من.

ھەندى كىيان بەندەى تەسبىحات گوزارن و، ھەندىكى تىرشىيان نوقمى عىبادەت و نرىكى عەرشى ئەعزە من.

* * *

"مادده" ههتا ناسك و تهنگر بیټ "ژیان" ی تیدا بههیزتر ده بیټ

"ژیان" ئەسل و بناغەى و جووده.. "مادده" ش شوینکەوتەى ژیانە و بە ژیانەو بەندە.
خۆ ئەگەر بەراوردیك له نیوان پینج ههسته كانى مرؤف و زیندهوهریکى
میکرۆسکۆبى دا بکهیت، ده بیټ:

مرؤف چهنده لهو زیندهوهره میکرۆسکۆبى به گهوره تره، هه ر بهو ریژه یهش
ههسته كانى له هى ئەو نزمتره! واته ئەو زیندهوهره بچوو که دهنگى براکەى ده بیستیت و
رۆزى به کهشى ده بیټ. خۆ ئەگەر به ئەندازهى مرؤف گهوره بیوايه ئەوا به رادهیه کى
سه ر سوورپهینەر ههست و نهسته كانى فراوان ده بوو. که واته ژیانە کهى پروناکى به که
تیشك بلاو ده کاتهوه و بیینه کهشى نووریکى ئاسمانى وه ک ههوره برووسکه وایه.
مرؤف خۆیشى زیندهوهریکى وه هانى به که له بارستایى به کى "له مردوو
دروست بوو" پینکها تیټ.. نهخیر، به لکو خانه (حجیره) به کى گهوره به که له ملیاره ها
خانهى زیندوو پینکها تووه.

(إن الإنسان كصوره "یس" کُتِبَتْ فِيهَا سورَةُ "یس")!

فتبارك الله أحسن الخالقين!

فەلسەفەى ماددى تاعوونیکى مەعنەوێ به

فەلسەفەى ماددى تاعوونیکى مەعنەوێ به، چونکه په تابه کى کوشندهى له ناو گروى
مرؤفدا بلاو کردهوه^(۱) و گرفتارى غهزه بى خواى گهورهى کردن.
خۆ ههتا به چاولیکه رى و تهلقیندادان توانا و قابیلیه تی هه لگه پرانه وه (التمرد) و
ره خه گرتنیش فراوان بکریټ، ئەو تاعوونەش پتر فراوان ده بیټ و زیاتر بلاو ده بیته وه.
حه په سانى مرؤف له بهردهم زانسته كاندا و رۆچوونى له چاولیکه رى شارستانى تی
سه رده مدا، سه ربه ستى و گیانى په خه و هه لگه پرانه وهى داوه تی. ئیتر له غروورى ئەو
مرؤفه وه "گومرایی" سه رى هه لدا!

(۱) ئامازه به بۆ جهنگى جیهانى به کم. (دانەر)

"بئى كارى" لە بوونە وەردا نىيە و، مرۆڤى بئى كارىش لەناو

"وجود" دا لە پىتاوى "عەدەم" دا تىدە كۆشيت

بەدبەخت ترين و دلتهنگەترين كەس مرۆڤى بئى كارە. چونكە بئى كارى "نەبوون" يەكە لە ناوەندى "بوون" دا، واتە مردنە لە نىوان ژياندا.

بەلام ھەول و كۆشش ژيانى "بوون" و بيدارىيى "ژيان" ە.

"رپيا" سەرتاپا زيانە بۆ موسلمانان

سوو (واتە رپيا) دەبىت بەھۆى كارنە كردن و، بلىسەى شەوقى ھەول و كۆشش لە مرۆڤدا دە كۆژىنئەتەو.

سوود و قازانجى ئەم بانكانەى كە دەرگا و ھۆكارى رپيان، تەنھا دە گەپتەو ە بۆ خراپترين و بئى كەلكەترينى كە سانى گروى مرۆڤ كە كافران.. ھەروەھا بۆ خراپترينى ئەوانىش كە ستەمكاران.. ھەروەھا بۆ خراپترينى ئەوانىش كە ھەرزەترينيان!

زيانى رپيا بۆ جىھانى ئىسلامى يە كپارچە زيانىكى زەق و ئاشكرايە. شەرعىش پىي و نىيە كە دە كرپت لە ھەموو كاتىكدا رەفاهىيەتى سەرجمى گروى مرۆڤ بىتەدى، چونكە "كافرى ھەربى" (واتە ئەو ەى لە دۆخى شەردايە لە گەل موسلماناندا) رپزى لى ناگيرپت و خوینە كەشى پاريزراو نىيە.

قورئانى پىروژ ھەر خۆى بۆ خۆى پاريزگارى لە خۆى

دەكات و ھوكمى خۆى ئەنجام دەدات^(۱)

مرۆڤىكەم دى گرفتارى نائومىدى و رەشپىنى بووبوو، دەبوت: زانايان لەم رۆژگارنەدا كەم بوونەتەو ە و "چەندايەتى" بەسەر "چۆنپىتى" دا زال بوو.. دەترسپن رۆژنىك بىت چراى ئايپتە كەمان بكوژتەو ە!

(۱) ئەم باسەى كە سى و پىنج سال پىش ئىستنا نووسراو ە، دەلىپى ئەمسال نووسراو ە! كەواتە ئاماژەى كى موستەقبەلىيە و بەرە كەتى رەمەزان ھىنايە گۆرئى. (دانەر)

وتم: ههروهك ناگونجیت نووری گهر دوون و ئیمانی ئیسلامه تیمان بکوژینهوه، ئایینی ئیسلامیش هه ره ده مینینهوه و هه میسه تیشکی دره خشانی خۆی په خشان ده کات، به مهر جی مناره کانی ئاین.. جیگا کانی خواپهرستی.. مه عالیمی شهرع، که شه عائیری ئیسلامن و میخه چه سپاوه کانی ناو ناخی "زهوی"ن، نه کوژینهوه..

ئهوه تا هه موو په رستگایهك، که بۆ په رستنی خوای گهوره بنیات نراوه، له خۆی دا بووه به مامۆستایهك سروشتی خه لکی فیری خواناسی ده کات..

هه موو مه عالیمیکی شهرعیش به وینهی مامۆستایهك و به زمانی حال و بی هیچ هه له و له بیر چوونیک، "ئاین" به گوئی خه لکدا ده دات.

هه موو به کیکیش له شه عائیری ئیسلام، له خۆی دا، زانایه کی دانایه؛ وانهی رۆحی ئیسلام ده لینهوه و، به هاتن و رۆشتنی چه رخ و سه رده مه کان ئایینی ئیسلام ده خاته پیش چاوی خه لکی.

به رادهیهك ده لینی رۆحی ئیسلام له شه عائیره کانی دا به رجهسته بووه و، ئاوه زولاله که شی له په رستگا کانی دا وهك سه هۆل به ستوو یانه و ستوونیک پشستگیری ئیمانان پیکه یناوه و، ئه حکامه کانیشی له مه عالیمه کانی دا به رجهسته بسوون و، پایه کانیشی له جیهانه کانی دا وهك به ردیان لئی هاتووه و، هه ریهك له و روکنانه ستوونیک ئه لماسی و هه هایه که زهوی به ئاسمانه وه ده به ستیت. به تایهت ئه م قورئانه مه زنه و تارخوینه خاوه ن ئیعبجازی به یانهی که له هه موو جی به کی جیهانی ئیسلامدا و تاریک ئه زه لی ده دات، به رادهیهك که هیچ گۆشه و شوونیک نه ما گوئی لئی رانه گرتیت، به لکو هه موان گوئی یان لئی راگرت و به رینمایی هیدایه تی ئه وه هه نگاویان نا، ته نانهت له بهر کردنی ئه م قورئانه پیروژه بوو به پلهیه کی هینده مه زن که نه یینی ئه م ئایه ته پیروژه سیرایه تی تیدا کرد که ده فهرموی: ﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر: ۹) و، خویندنه و هشی بوو به عیباده تی جیننی و په رستشی گرووی ئاده میزاد.

ئه م قورئانه پیروژه فیر کردنی تیدا به .. یادخسته وهی شتانی سه لینراوی تیدا به. چونکه شتانی "نه زه ری" به رۆشتنی زه مان و به سه رچوونی کات ده بن به شتی "به لگه نهویست" و "سه لماو" ی ئه وتۆ که پیویست به روونکردنه وه ناکه ن.

ئه وه تا ئه و شتانهی که بییان ده وتریت: "ماعلم من الدین بالضروره" له دۆخی نه زه ری ده رچوون، که واته وریا کردنه وهی خه لکی لییان و یادخسته وه یان سه روزیاده و، قورئانیش ماده م وریا کردنه وه و یادخسته وهی تیدا به ئه وا شیفابه خشی هه موو کات و سه رده میکه.

ئىنجا بىدار بوونەو و رابوونى كۆمەلەيە تىبى موسلمانانىش گىشت ئەو بەلگانە بە دەستى يەك بە يەكى موسلمانان دەسپىرېت كە تايەتن بە سەر جەمى موسلمانانەو و، تەرازوويان لە ھەموو شتىكدا بۆ دادەنن.

كەواتە ئىمانى ھەر كەسىك تەنھا نەبەستراو بە بەلگەى ئەو كەسەو و، وىژدانىشى تەنھا پالتى بەو بەلگەيەو نەداو تەو. بەلكو جگە لەو ھوش پالتى بە چەند بەلگە و ھۆكارىكى لەژمارە بەدەرىشەو داو كە لە ناو جەرگەى كۆمەلەدان.

لە كاتىكدا پەز كەردنى مەزھەبىكى لاواز تا رۆژگارى بەسەردا تىپەر بىن كارىكى سەخت بىت، دەبى ئەو ئىسلامە چۆن بىت كە بە درىژايى ئەم ھەموو چەرخ و سەردەمانە و بە تەواوتى پالتى راکىشاو و دەستەلاتدار بوو و، پالتىشى بە دوو بناغەى مەزەنەو داو كە برىتەن لە: وەحىيى خواى گەورە و، سەروشتى ساغى مەرفۇت؟!

بناغە پەگدا كوتاوە كان و ئاسەوارە پروونە كانى ئىسلام لە ناخى نىوەى زەوى دا رۆچوون و لە گەلەيدا گرى دراون و وەك رۆحىكى سەروشتى بە بەر زەوى دا كراون. ئىتەر چۆن خۆرگىر انىك دەتوانىت بىت بە پەردە و ئىسلام داپۆشيت، لە كاتىكدا كە ھەر ئىستا پەردەى خۆرگىرانى لەسەر لادراوە؟!

بەلام بە داخەو ھەندى كافرى گەلخۆ و ئەھلى سەفسەتە، ھەركات ھەليان بۆرى بەكەويت، دەيانەويت خويان لە بناغە كانى ئەم كۆشكە بەرز و مەزەنە بەدەن. بەلام خەيالان خواو، ھەرگىزاو ھەرگىز ئەم بناغانە لەجىي خوياندا لەق نابن..

دەبا ئىلحاد لال و بىن دەنگ بىت.. ئەو دەويتە ئىفلاسى كەردووە و نابوود بوو! ئايا ھىشتا ئەزموونى ناشكورى و كافرى و، بەكارھىنانى درۆ و ساختە و بوختان، بەس نىيە؟

ئەم دارولفنون (زانكۆ) زووتر لە پىشەنگى قەلاكانى جىھانى ئىسلامەو بوو لە بەرامبەر كوفر و توغياندا. بەلام گوئى پىنەدان و بىن ئاگايى و دوژمنايەتى - كە سەروشتىكى ھەژدىھا ئاساى دژى سەروشتە - لە پىشتى جەبھە كەو كەلپىكى كەردەو و ئىلحاد ھىرشى لىو ھىنا و، بىروباو ھىر نەتەو ھىل لە جىيى خۆى دا لەرزەى زۆرى پى كەوت.

دەبى پىشەنگى ئەو قەلايانەى كە بە رۆحى ئىسلام پرووناك بوونەتەو، لە ھەموو قەلاكانى تر سەخت تر و لەوانىش وريا و بىدار تر بن. دەبى ئاوا بىت، دەنا با ھەر نەبىت. چونكە نابى موسلمانان بچەلە تىنرەن!

"دل" شوینی جیگیر بوونی ئیمانە، بەلام "میشک" ئاوینەیه که نووری ئیمانی جیگیر بووی ناو "دل" دەر دەخات و، هەندی جار دەبیت بە موحاهید و، هەندی جاری تریش پیس و پۆخلیی گوومان و وەهمە کان گسک دەدات.

ئەگەر گوومانەکانی ناو "میشک" نەرۆنە ناو "دل" هەو ئەوا ئیمانی ناو ناخی مرۆف لە شوینی خۆی دا ناترازیت!

خۆ ئەگەر - وەك هەندیک لەو گوومانەدان - جیگای ئیمان "میشک" بوایە، ئەوا ئیحتیمال و گوومانە زۆرە کان - که هەر لە میسکدان - دەبوون بە دوزمینیکی سەر سەختی گیانی ئەو ئیمانە ی که "حق الیقین" ه!

دل و ویزدان: جیگای ئیمانە..

حەدس و ئیلھام: بەلگە ی ئیمانە..

هەستیکی شەشەم: پێگای ئیمانە..

بیر و میسک: پاسەوانی ئیمانە..

* * *

"پتۆستی" پێ داخوازی ئەوێه که "موسەللەمات" یاد بخرێنەو

تا ئەوێ "شتانی نەزەری" بوترینەو

شتانی زەروروی و موسەللەماتی شەری لەناو دلاندا ریشەیان دا کوتاوه. خۆ تەنها بیدار کردنەوێهك بۆ مەبەستی دلتیابوون و یادخستنهوێهك بۆ مەبەستی هەست پنی کردن، سەرزیاده و ئامانجیان پنی دیتە دی. وەك ئاشکرایشه دەستەواژە عەرەبی یە کان^(۱) بە باشترین و بەرزترین شیوه ئەو بیدار کردنەو و یادخستنهوێه ئەنجام دەدەن.

کەواتە وتنی وتاری جومعه بە زمانی عەرەبی سەرزیادی ئەوێه که خەلکی بۆ زەروریات بیدار بکاتەو و موسەللەماتیشیان یاد بخاتەو، چونکە فیر کردنی شتانی نەزەری ئامانجی وتاری جومعه نییە.

(۱) لیرەدا هەستی بە پروداویك کردوو که دوا ی دە سال پروی دا، ویستی بەرەنگاری یینەو و بەری لئ بگریت*. (دانەر)

(*) (مەبەست وتنی سەرانسەری وتاری جومعه یە بە تورکی و قەدەغە کردنیەتی بە زمانی عەرەبی، که لە کۆتایی سالتەکانی بیستی سەدە ی بیستمدا لە تورکیا بە زەبروزەنگەو پیاده دە کرا). (وەرگیر)

پاشان ئەم دەستەواژە عەرەبی یە درووشمی یە کبونی ئیسلامی لە ناخی ویزدانی
موسلماندا - که نایەوێت لەت لەت و پارچه پارچه بییت - بەرجهسته ده کات.

* * *

حەدیث بە نایەت دەفەر موی: بێ گەیشتنەوێت مەحاله!

گەر بەراورد لە نیوان حەدیث و نایەتدا بکەیت، بە ئاشکرا بۆت دەردە کەوێت که
پەوانترینی پەوانبێژانی گرووی مرووف (که پیغمبەری راگه‌نه‌ری سروشی خواوەنده
ﷺ) ناگاته ناستی پەوانبێژی نایەت و، دەزانیت که حەدیث هەر گیز لە نایەت ناچیت.
واتە هەر گوفتاریک لە زاری "پیغمبەرایەتی" یەو دەربجیت هەمووی قسە و
گوفتاری پیغمبەر ﷺ نی یە^(۱).

* * *

کورتە باسیک لە بارە ی ئیعجازی قورئانەو

کاتی خۆی لە خەونیکدا خۆم لە ژێر چیا ی "ئارات" دا بینی، کتوپر لەو خەونەدا
چیا که تەقی یەو و بەردی گەورە گەورە ی بە ئەندازە ی شاخە کانی بۆ هەموو جی یە کی
دنیا هەل دا و جیهانی بە تەواوی پەشو کاند و خستیه لەرزەو ه.
کتوپر پیاویک لە تەنیشتمەو ه راو ه ستا و بێی وتم:
چی لە بارە ی جۆرە کانی ئیعجازی قورئانەو ه دەزانیت بە پوختی و کورتی پرونیان
بکەرەو ه.

هەر هیشتا لە خەونە کەمدا بووم بیرم لە تەعبیرە کە ی کردەو ه و وتم:
تەقینەو ه ی ئەم چیا یە نمونە یە که بۆ ئەو ئالوگۆرانی ه که بەسەر گرو ی ئادەمیزاددا
دین و، بێ هیچ گومانیکیش رینمایی قورئانی پیرو ز بە بەرز ی و بلندی بالی بەسەر ئەو
ئالوگۆرەدا دە کیشیت و، رۆژیک دیتە پیش که ئیعجازی قورئانی تیدا پروون دە کریتەو ه.
بۆ یە وەلامی ئەو پیاو ه دایەو ه و وتم:
ئیعجازی قورئان لە حەوت سەر چاو ه ی هەمە کی یەو دەردە کەوێت و لە حەوت
ماک (عنصر) پینکدیت.

(۱) واتە هەندیک ی نایەتی قورئانەو، هەندیکیشیان فەرموودە ی پیغمبەرە ﷺ وە ک خۆ ی لە بە کی
جیا کردوونە تەو ه. (وەر گێر)

□ سەر چاوه‌ی یه کهم:

په وانیی زمانی قورئان له پاراوی و شه که یه وه په‌یدا ده‌بیت، چونکه بریسکه‌ی به‌یانی "وشه" له: په وانیی هۆن و، په وانیی هۆن و، ناوازی و، ناوازی و، اتاگان و، به‌ریزی ناوه‌رۆک و، نامۆی شیوازه‌کانه‌وه، سەر هه‌لده‌دات. ئیتر له تیکه‌ل کردنی هه‌موو ئەمانه و له‌ناوه‌ندی یه کی‌ک له جۆره‌کانی ئیعجازدا: نه‌خشونیگارێکی په وانیی سەر سوور هین و زمانپارای یه‌کی ناوازی ئه‌وتۆ په‌یدا ده‌بیت که مرۆف هه‌رگیز له دوویات کردنه‌وه‌ی بیزار نابیت.

□ ماکی دووه‌م:

بریتی یه له هه‌والدانه ئاسمانی یه‌کان سه‌بارهت به‌ راستی یه په‌نهانه‌کانی گه‌ردوون و، نه‌ینی یه‌غهبی یه‌کانی له مه‌ر حه‌قیقه‌ته‌ خوایی یه‌کان.

چونکه گه‌نجینه‌ی زانستی شتانی غه‌یبی و په‌نهان له: کاروباره‌ غه‌یبی یه‌کانی ناو دووتویی "پابوردوو" و، بارودۆخه‌ شارراوه‌ نه‌هاتوو‌ه‌کانی "داهاتوو" پینکدیت. جا قورئانی پیروژ له‌م پوه‌ه‌ زمانی "جیهانی غه‌یب" ه که به‌ هیما له‌ باره‌ی پایه‌کانی ئیمان‌ه‌وه‌ له‌ گه‌ل "جیهانی بینراو" دا ده‌دویت و، مه‌به‌ستیشی لێره‌دا په‌ گه‌زی مرۆقه. خۆ ئەمه‌ش جۆرێکه له‌ بریسکه‌نه‌وه‌یه‌کی نوورانی ئیعجازی قورئان.

□ سەر چاوه‌ی سێهه‌م:

بریتی یه له‌وه‌ی که قورئانی پیروژ له‌ پینج لاوه، واته له: (وشه و، واته و، ئه‌حکام و، زانست و، ئامانجه‌کانی دا) جامیعیه‌تیکێ ده‌راسای تێدا یه.

وشه‌که‌ی: گه‌لێ گه‌رمانی فراوان و پرووی زۆر و زه‌به‌نده‌ی له‌خۆ گرتوو، به‌ جۆرێک که هه‌موو یه‌کی له‌و پرووانه‌ به‌لای په‌وانی یه‌وه‌ جوانه‌ و، زانستی زمانی عه‌ره‌بیش به‌لایه‌وه‌ په‌سه‌نده‌ و، شایسته‌ی نه‌ینی ته‌شریعیشه.

سه‌بارهت به‌ واته‌که‌شی: ئه‌وا ئه‌و به‌یانه‌ خاوه‌ن ئیعجازه‌ی قورئان سه‌رجه‌می مه‌شره‌به‌کانی ئه‌ولیا و چیژه‌کانی خاواناسان و پێره‌وه‌کانی سالیکان و پینگا‌کانی زانایانی که‌لام و پێازه‌کانی دانایانی گرتوو ته‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌موویانی له‌خۆ گرتوو. ئه‌وه‌تا ده‌لاله‌ته‌کانی دارای شمۆلییه‌تن و واته‌کانیشی تابلیی به‌ربلاون.

ئهم مه‌یدانه‌ گه‌لێ فراوانه، ئه‌گه‌ر له‌م په‌نجه‌ره‌یه‌وه‌ بۆی بروانیت!

گه‌شتگیریی ئه‌حکامه‌کانی: ئه‌وه‌تا ئهم شه‌ریعه‌ته‌ خاوینه‌ له‌و قورئانه‌ پیروژه‌ وه‌رگیراوه. چونکه شیوازی پروونکردنه‌وه‌کانی: سه‌رجه‌م ده‌ستوو‌ره‌کانی به‌خته‌وه‌ریی

دنيا و قيامەت و، هۆكارە كانی ئاسایش و دلنیاپی و، پەيوەندی دەرە كانی ژيانی كۆمەلایەتی و، هۆكارە كانی پەرورەدە و، حەقیقەتە كانی سەر جەم حالەتە كانی، لەخۆ گرتوو.

سەرتاسەری زانستە كە: زانستە گەردوونی یە كان و زانستە خوایی یە كان، بە چەند پلەبەك و لە رێی چەند بەلگە و هێما و ئامازەبە كەو، لە ناو شوورای سوورەتە كانی قورئاندا دانراون.

سەبارەت بە مەبەست و ئامانجە كانی: ئەوا بە: هاوسەنگی و، بەردەوامی و، یە كاویەك بوون و، یە كخستنی ئامانج و مەبەستە كان، چاودێری یە كی تەواوی دەستوورە كانی سروشتی كردوو. بەمەش هاوسەنگی خۆی پاراستوو. بەم جۆرە، قورئانی پیرۆز جامیعیەتی ئاشكرای خۆی لە: هەمەلایەنگیری و شە و، فراوانی و اتا و، گشتگیری ئە حكام و، سەرتاسەری زانست و، هاوسەنگی ئامانجە كاندا... دەر خستوو.

□ ماکی چوارەم:

بریتی یە لەو هی كە: بە ئەندازە ی پلە ی تیگە یشتنی هەموو چەرخیك و، ئاستی ئە دەبی هەموو چینیک و، بە گوێرە ی توانا و لیھاتن و پلە ی قاییلیاتی یە ك بە یە كیان، نوورانییی خۆی پەخشاندوو... ئەو تا دەر گای قورئان بۆ هەموو چینیکی هەموو چەرخیك لە سەر پشته، بە رادەبەك كە دەلێی ئەو گوفتارە رەحمانی یە بۆ هەموو شوین و كاتیك بە راستەوخۆ و تاییەتی نازل بوو!

خۆ تا رۆژ گاریش پیر بیئت قورئانی پیرۆز زیاتر لاو دەبێتەو و هێما كانی پتر ئاشكرای دەبن. چونكە ئەو خەتیبە ئیلاھی یە - واتە قورئان - پەردە ی سروشت و هۆكارە كان دەدرێنیت و، هەموو كات لە هەموو ئایەتێكدا نووری تەو حید دەتەقینیتەو و، ئالای شایەتیدانی "تەو حید" لە سەر "غەیب" لەم "جیھانی بینراو" دا... هەلە كات.

"بەرزیی گوفتاری قورئان" سەرنجی مەرۆف رادە كیشیت و داوای تیرامان و بیر كردنەو هی لێ دە كات. چونكە قورئانی پیرۆز زمانی جیھانی غەیبە كە راستەوخۆ لە گەل جیھانی بینراو دا قسە دە كات.

لەم ماكەو دە گەینە ئەو ئەنجامە ی كە: لاوییتی دەراسای قورئان گشتی و هەمەلایەنگیرە و، هاوڕازی و هاو دەمی یە كەشی كردوویەتی بە خۆشەویستی جیننی و ئادەمیزاد. ئەمەش لە رێی دا بەزانندی شیوازی تیگەیانندنە كانیەو و بۆ ئاستی ژیری مەرۆف

که پئی دهوتریت: "التنزلات الإلهية الى عقول البشر" که به چهند شیوازیکی جوړاو جوړی قورئان پینش چاو ده کهویت. بو ئهوهی زهینه کان رابهینیت و هاوده می و هاوپرازی یان له گه ل ئه و ئاستانه دا بو فراهه م بهینیت.

□ سه رچاوه ی پینجه م:

هه والدانه کانی قورئان له شیوازیکی ناوازه ی توکمه و پر و اتادان و، خاله سه ره کی یه کانی هه واله راسته کان وه که شایه تیکی بینه ری ئاماده ی رووداوه کان ده گپرتوه و، له م پر ی یه وه مروقیان لئ ناگادار ده کاته وه.

ئه و شتانه ش که ده یان گپرتوه بریتین له: هه واله کانی پینشینان و، حاله ته کانی به ره کانی ئاینده و، نهینتی یه کانی به هه شت و دوزه خ و، راستی یه کانی جیهانی غهیب و نهینتی یه کانی جیهانی بینرا و، نهینتی یه خوابی یه کان و، په یوه ندی یه گهردوونی یه کان. هه موو ئه م هه والانه ش قورئانی پیروژ به چاو ده یان بینیت ئنجا رایانده گه یه نیت، به راده یه که که واقع و مه نتیق هه رگیز ناتوانیت به درویان بخاته وه و پووچه لیان بکاته وه، با خویشی نه توانیت هه ستیان پین بکات و په ی یان پین بیات!

هه ر قورئانه که جیی پروای زانای شاره زای کتبه ئاسمانی یه کان بیت، چونکه له و شتانه دا که قورئان له گه لیاندا یه که ده گرتوه، ته سدیقیان ده کات و.. له وانه شدا که یه که ناگر نه وه، بو یان راست ده کاته وه!

به راستی ئه مه موعجیزه ی روژ گاره، که ئه م کاروبار و شته نه قلی یانه له "نه خوینده وار" یکه وه ده ربجیت!

□ ما کی شه شه م:

قورئانی پیروژ دامه زرنه ر و له خوگری ئایینی ئیسلامه. ئه گه ر هه موو کات و شوینیک پینشکیت، نه له "رابوردو" نه له "داهاتو" دا ئایینیکی وه که ئیسلام نادوزیتوه.

قورئانی پیروژ ئه و را گپر که ره به تین و به هیزه یه که خوا ی گه وره گو ی زهوی پئی را گپر کردو وه، تا کو له ته و ره ده رنه چیت و روژانه و سالانه هه لی ده سوور پینیت و ده یخولینیتوه و به ریوه ی ده بات. قورئانی پیروژ قورسای و و یقاری خوی له سه ر گو ی زهوی دا دانا وه و جلوه ی زهوی به ده سته وه گرتو وه و بواری ملنه دان و بی گوئی یی بو نه هیشتو وه ته وه.

□ سەرچاوه‌ی حه‌وته‌م:

ئەو شەش نوورە‌ی کە لە رېژنە‌ی ئەم شەش سەرچاوه‌یه‌وه هەلقولاون، تیکە‌لی یە کتر‌ی دەبن و تیشکی جوانی‌یه‌کی ناوازه‌ پەخش دە‌کەن و حەدسیکی زیهنی‌یان لێ پەیدا دە‌ییت، کە هۆ‌کاریکی نوورانی‌یه‌ و، لە‌مه‌ش‌وه چیژیک سەر‌هە‌ل‌دە‌دات کە بە هۆیه‌وه پە‌ی بە ئی‌ع‌ج‌از دە‌بریت. ئەو چیژە‌ی کە زامانمان لە‌ ئاستی‌دا هێندە‌ کۆ‌ل‌ه‌واره ناتوانیت دە‌ری بپریت و، ب‌یریش هێندە‌ کورته‌ کە ناتوانیت دە‌ستی بە داوینی بگات. بە‌لی، ئەو ئەستیرانە‌ی ئاسمان بە‌ چاو دە‌بینین، بە‌لام بە‌ دەست ناگیرین!

قورئانی پ‌ی‌رۆز خۆ‌ی لە‌ خۆ‌ی‌دا بە‌لگە‌ی ئی‌ع‌ج‌ازه، چونکە‌ و‌ا سیازده سە‌ده‌ی ر‌ه‌به‌قه لە‌ لایه‌که‌وه دوژمنانی قورئان گیانی تە‌ح‌ده‌دی و بە‌رە‌نگار بوونە‌وه‌یان بە‌رام‌به‌ر بە‌ قورئان هە‌ل‌گر تووه‌ و، لە‌ لایه‌کی ت‌ریش‌ه‌وه‌ دۆست و خۆ‌شه‌ویستانی گیانی چاولیکە‌ری و تاسە‌مە‌ندی‌یان بۆ شوین پ‌ی‌ هە‌ل‌گر تنی قورئانی پ‌ی‌رۆز تیدا پە‌یدا بووه‌. لە‌ ئە‌نج‌امی ئە‌م دوو ئاره‌زووه‌ توند و بە‌تینه‌ش‌ه‌وه‌ ملیۆنه‌ها کتیب بە‌ زمانی عەرە‌بی نووسراون، گەر ئە‌و ملیۆنان کتیبە‌ لە‌ گە‌ل قورئانی پ‌ی‌رۆزدا بە‌راورد بک‌رین ئە‌وا هەر‌کە‌سیک دە‌یان‌بینیت یان دە‌یان‌ب‌ستنی تە‌نانه‌ت عە‌وام‌ترین کە‌سیش، چ‌ جای م‌رۆ‌فی زیره‌کی دانا، دە‌ل‌یت:

ئە‌و کتیبانه‌ بە‌شە‌رین و ئە‌م قورئانه‌ش ئاسمانی‌یه‌!

ب‌ی‌ هیچ گومانیکیش ب‌ریار دە‌دات کە‌ هیچ کام لە‌و کتیبانه‌ لە‌ قورئان ناچن و هەر‌گیز ناگە‌نه‌ ئاستی.

جایان قورئان لە‌ خوار هە‌موویانه‌وه‌یه‌، کە‌ ئە‌مە‌ش بە‌ ئاشک‌را گ‌رم‌انیک‌ی مە‌ح‌ال و بە‌تاله‌، یان گ‌رم‌انه‌ کە‌ی تره‌ کە‌ بریتی‌یه‌ لە‌وه‌ی:

قورئان لە‌ سەر‌ووی هە‌موویانه‌وه‌یه‌!

لە‌ درێژایی ئە‌م ماوه‌ زۆره‌دا قورئانی پ‌ی‌رۆز دەر‌گاکانی خۆ‌ی بۆ م‌رۆ‌ف خستوو‌ته‌ سەر‌ پشت و ناوهرۆ‌که‌کانی خۆ‌یشی پ‌یش‌چاو خستوون و، گیان و زه‌ینه‌کانی ئە‌وانیشی بۆ لای خۆ‌ی بانگ کردووه‌. کە‌چی لە‌ گە‌ل ئە‌وه‌شدا گ‌رۆ‌ی م‌رۆ‌ف نە‌یان‌توانی بە‌رە‌نگاری قورئان ب‌بنه‌وه‌ و هەر‌گیز ناشتوان. چونکە‌ کاتی تاقیک‌ردنه‌وه‌ دوا‌یی هات!

قورئانی پ‌ی‌رۆز لە‌ گە‌ل کتیبە‌کانی تردا بە‌راورد ناک‌ریت و هەر‌گیز لە‌وان ناچیت.

چونکە‌ - لە‌بەر‌ حیک‌مە‌تیک‌ی پ‌ه‌روه‌ر‌دگاری - ئە‌م قورئانه‌ پ‌ی‌رۆزه‌ بە‌ش‌به‌ش و جار‌جار لە‌ ماوه‌ی ب‌یست و ئە‌وه‌نده‌ سالدا نازل بووه‌ و، هەر‌ جارە‌ی چە‌ند هۆ‌کاریکی جیا‌جیا بۆ

نازل بوونی هاتوو ته کایه وه و، بۆ وه لامدانه وهی چهنه پرسیاریکی دوویات بووی جۆراو جۆر و، بۆ روونکردنه وهی حو کمی چهنه دین پرووداوی جیاجیا و، له چهنه کاتیکه جیاواز و جۆراو جۆر و چهنه حاله تیکه وه گرنتی له یهک نه چوودا و، بۆ تیگه یاندنی چهنه قسه بۆ کراویکی جۆراو جۆر و له یه کتر دوور و، بۆ چهنه ها ئامانجی رینمایه یهک له دوا یه کی جیاجیا.. نازل بووه.

وێر ای ئەم هه موو بناغه جیاوازان و یهک نه بوونی کاته کانی نازل بوونی قورئان، که چی له رووی رهوانیژی و وه لام و گوفتاره کانیه وه، که مالی رهوانی و ریکی و له گه ل یهک گوئان و پشتگیری یه کتری، له خوی دا دهر خستوه..
 ئەوه تا زانستی "بهیان" (رهوانکاری) و "معانی" (گوزاره کاری) ت له بهرده ستدایه،
 فهر موو له چاویلکه ی ئەم دوانه وه سهیری ئەو لایه نه ناوبراوانه ی قورئان بکه.
 ههروه ها قورئانی پیروژ "تایبه تکاری" یه کی تیدایه که له هیچ قسه و گوفتاریکی تر دا
 نی یه:

چونکه هه ر گوفتاریک له هه ر که سینک بیستیت ئەو اله ناو ئەو قسه یه دا یان له پستی یه وه خاوه نه که ی ده بینیت، چونکه شیوازی گوفتار ئاوی نه ی مرۆفه.
 ده سا ئە ی مرۆفه پرسیار که ره که ی جیهانی میسال!
 تۆ داوا ی روونکردنه وه ی ئیعجاز ت لئێ کردم، و امنیش ئاماژه م بۆ کرد.
 خو ئە گه ر داوا ی درێژه پیدانی باسی ئیعجاز ده کهیت، ئەو له سنوور و توانای مندا
 نی یه. چونکه ئایا می ش ده توانیت هه موو ئاسمانه کان بینیت!؟
 کتیبی (إشارات الإعجاز) له ناو چل جۆردا ته نها روونکردنه وه ی یهک جۆر ئیعجازی
 گرته ئەستۆ، که چی هیشتا سه د لاپه ره ی ئەو ته فسیره مافی ته واوی به روونکردنه وه ی
 یهک جۆری ئیعجاز نه داوه.

له بهر ئەوه، من داوا ی درێژه ی روونکردنه وه ی "ئیعجاز" ت لئێ ده که م، چونکه
 خوا ی گه وره ریزی لئێ ناویت و ریز نه یه کی ئیلهاماتی رۆحیی بئێ به خشوویت!

كۆتایە دەستی:

"ئەدەب"ی غەربى ھەوەسبازى ھەواكارى "دەھاء" دار

ناگاتە ئاستى:

"ئەدەب"ی ھەر ئەبەدىي: قورئانى رووناكبارى شىفاكارى "ھودا" دار!!^(۱)
چونكە ئەو حالەتەى كە چىژى بەرز و بلندی "مرؤفانى كامل" تىر و دلتىا دەكات،
دلئى ئەو چەشنە كەسانە خوۆش و شادمان ناكات كە پابەندى ھەوا و ئارەزووى منالانە و
ھەلگىرى خوو و رەفتارى ھەرزە و نەفامان!

جالەسەر بناغەى ئەم "دانايى" يە:

ھەر "چىژىك"ى نزم و ھەرزە ئاسا، كە لەناو زەللكاوى ھەوەسبازى و ھەوا و
ئارەزووى "دەروون" دا گەشەى كرديت، بە تامى چىژە كانى "گيان" ئاشنانى يە و
بە كامى دل حەزبان لئى ناكات!

كەواتە ئەدەبى ئىستاكەى مرؤفایەتى، كە داچۆراوى ئەدەبى ئەوروپايە و، لە دەلاقەى
ھەل و مەرجى "رؤمان" ھوە ئەدەب ھەلدەسەنگىنىت، لە بەرامبەر بينىنى وردە كارى يە
نيان و بلندە كانى قورئاندا كویر و كۆلەوارە و.. لە ئاستى چەشتنى ئەو وردە كارى و
چىژە بەرزانە شدا بى توانا و دەستەوسانە. لەبەر ئەو، ھەر گىز ئەو ئەدەبە بيانى يە ناتوانىت
پۆرە كانى خوۆى بكات بە سەنگى مەحەك بۆ ھەلسەنگاندنى قورئانى پىرۆز!

ئىنجا "ئەدەب" لە سىن مەيداندا ھەلدەسوورپىت و لىيان لا نادات:

مەيدانى حەماسەت و جوامىرى..

مەيدانى عىشق و جوانى..

مەيدانى وىنە كىشانى واقىع و راستى.

ھەرچى ئەدەبى بيانى يە:

لە مەيدانى "حەماسەت" دا:

عەودالى "راستى" نى يە.. بەلكو لە رپئى ھەلتان و پىدا ھەلگوتنى ستەم و لە سنوور
دەرچوونە كانى ستەمكارانەو، ھەردەم شەيدا بوونى بەدەستەيىنانى "ھىز" بە گوپى
ھەستى مرؤفدا دەچرىنىت و، عەودالى "زال" بوون" و "بەھىز نازىنى" دەكات..

(۱) بۇ دارشتنەوھى كوردبى ئەم بىرگەيەى نارنىشانى باسەكە، زىاتر دەقە توركى يەكە رەچاوكراوھ تا
وھرگىپراوھ عەرەبى يەكە. (وھرگىپ)

له مهیدانی "عیشق و جوانی" شدا:

ئاشنای عیشقی حقیقی نی. به لکو جی بۆ چه شتنی چیژی ههوا و ئاره زوویه کی شهوانیی به تەوژم له دەر و نه کاندای، ده کاته وه.

له مهیدانی "وینه کیشانی راستی و واقع" یشدا:

لهو گۆشه یه وه سهیری بوونه و هه ران ناکات که دهری بخت: ئەو بوونه و هه رانه سنعه تی خوای گه و ره و به دیهاتووی میهره بانیی ئەون. به لکو هه موو توانا و بایه خیکی ده ترنجینیتته گۆشه ی "سروشت" و وینه ی راستی یه کان لهو پوانگه یه وه ده کیشیت، بیئ ئەوه ی بتوانیت خۆی لهو گۆشه نیگایه دهر باز بکات. له بهر ئەوه، هینده عیشقی سروشت و به خوا دانانی ماده به گوینی مرۆفدا ده دات تاله ناخی دلدا جی یان ده کاته وه. ئەو کاته ش مرۆف به ئاسانی لهو گۆژاوه رزگاری ناییت.

پاشان ئەو ئەده به بیانی یه ی که ئاویتته ی هه رزه یی یه، هیچ سوودیک بهو نیگه رانی و شله ژاوی یه ی "گیان" ی مرۆف نابه خشیت که ئەنجام و به رو بوومی گو مراییی یه. به لکو به رواله ت هینمی ده کاته وه و به په نامه کیش پتر گه شه ی پنی ده سینیت! بییشی وایه که رینگا چاره یه کی بۆ ئەو گهرو گرفته دۆزیوه ته وه و لهو گو مانه شدا یه که تا که چاره سه ری بیت. ئەویش بریتی یه لهو داستان و رۆمانانه ی پیشکه شیان ده کات. خۆ ئەگه ر سه رنج له مانه ش به دیت، ده بینیت:

له رپی کتیبه وه ده یانخاته روو.. که زیندوویه کی مردوو!

یان له رپی سینه ماوه.. که چهند مردوو یه کی بزۆکن..

یاخود شانۆ.. که تارمایی یه کانی تیدا ده ژیننه وه و به په له و یهک له دوا ی یهک لهو

گۆرستانه فراوانه وه دینه دهر که ناوی "رابوردوو" ی لئی نراوه!

ئهمه یه جۆره کانی رۆمانی ئەو ئەده به..

ئیتز مردوو چون ده توانیت ژیان بیه خشیت!؟

ئەو ئەده به بیانی یه، بئ هیچ شهرم و روویهک، زمانیکی درۆزنی له ده می مرۆفدا

جیگه ر کردوو و، چاوکی فاسق و له رپی ترازویشی له رو خساری دا داناهه و، کراسی

ئافه ته سه ما که ریکی بی ئابرووشی به بهری دنیا پۆشیوه!

ئایا ئەم ئەده به له کوئی "جوانیی موجه رپه د" ده ناسیت و چون پئی ئاشنا ده بیت!؟

ته نانه ت گه ر بیهوینت "خۆر" پیشانی خوینهره که ی بدات، ئەوا ئافه ته ئە کته ریکی

له شولار جوانی سوورباوی قژ زه ردی یاد ده خاته وه.

ئەو ئەدەبە بىيانى يە بە روالەت دەلەت:

(ھەرزەبى ئەنجامە كەى ناھەموارە و شايستەى مرؤف نى يە) جگە لەمە، ئەنجامە
زىانبە خشە كانىشى دەخاتە روو..

بەلام: وینەى ئەو "ھەرزەبى" يە بە شىوہبەك دە كىشىت كە: لىك بە دەماندا دەھىنئە
خوارى و.. جلەوى "زىرى" يە كان لە دەستى خواوہنە كانيان دە ترازىنئە و.. ھىندەش
ئاگر لە ھەوا و ھەوس و ئارەزووہ كان بەردەدات و دەيانورووژىنئە تا بە جارئى پەتيان
بى دەبچرئەت و ھانىيان دەدات ملکہ چى ھىچ شتىكى تر نەبن!
بەلام ھەر چى ئەدەبى قورئانى پىرۆزە:

ھەوا و ئارەزووى مەنگ و بى دەنگى مرؤف ناشلەقنىت و ھەرگىز نايانورووژىنئە،
بەلكو ھەستى خۆشويستنى "راستى" و عەودال بوون بە دوای "حەقىقەت" دا بە مرؤف
دەبەخشىت.. شەيدای جوانى موجدەردەدى دەكات.. تامى عىشقى "جوانى" و
تاسەمەندى خۆشويستنى "راستى" يە پى دەچىژئەت.. ھەرگىز خوینەرانى ناخەلەتىنئە.
ئەدەبى قورئان لە گۆشەى سروشتەوہ ناروانئە بوونەوہران. بەلكو بە سەنەتىكى
خوایى و جى دەستىكى مېھرەبانى خواوہندىيان دەبىنئەت و دەيانخاتە روو، بى ئەوہى
زىرى ھىچ كەسىك گىرغارى سەرگەردانى بكات.

لەبەر ئەو ئەم ئەدەبە:

نوورى "ناسىنى بەدەھىنەر" بە گوئى مرؤفدا دەدات و.. نىشانە كانى ئەو بەدەھىنەرەش
لە ھەموو شتىكدا ئاشكرا دەكات.
ئىنجا ھەردوو ئەدەبە كە "خەم" يكى كارىگەر لە ناخى مرؤفدا بەجى دەھىلن، بەلام
ھىچ كام لەو خەمانە لەبەك ناچن؛ چونكە:

ئەو خەمەى ئەدەبى خۆرئاوا لە دلدا بەجى دەھىلئەت، چەشنى پەژارەى كەسىكى
خەفەتبارە.. خەمىك لە: نەمانى خۆشەويستان و، لەدەستجىوونى خواوہن و، نەبوونى
پەنا و پشتىوانەوہ سەرى ھەلداوہ.

ئەو ئەدەبە ھەرگىز ناتوانئەت خەمىكى بەرز و بلند و شىاو بە مرؤف بەخشىت،
چونكە ئىلھام وەرگرتنى ھەست و نەستى ئەدىب لە "سروشت" يكى كەروكاس و
"ھىز" يكى چەواشە و كئوكويز، تازار و پەژارەبە كى و ھەا دەھاوئەتە ناو ئەدەبە كەبەوہ كە
جىھانى لە بەرچاودا دەكات بە ماتەمىنگايە كى سەرانسەرى و، مرؤفئەش دەخاتە ناوہندى

بیگانه و که سانیکی نامۆ، بئ ئەو هی پاریزگار و پشت و پهنا و خاوه نیکی بۆ فهراهه م بهینیت!

بەم چه شنه، مرۆف له ماته مینی یه کی بهرده و امدا ده هیلتیه وه، چرای ئاواته کانی قوولایی ناخیشی - یهك له دواى یهك - لئى ده كوژینیتیه وه! تاله ئه بجامدا ئه م ههسته تازار به خش و په ژاره به سوپه به سه ر مرۆفدا زال ده بیست و، ههنگاو به ههنگاو به ره و گو مریبی و ئیلحاد و ئینکاریبی "بوون" ی به دیهینیه ری مه زنی ده بات. هیندهش له ری ده یتر ازینیت که گه رانه وه ی بۆ سه ر راسته شه قام گه لئى دژوار و ده گمه ن ده بیست و، له وانه شه هه ر هه ولئیک له م پیناوه دا بدریت بئ ئاکام ده ر بچیت!

به لام ئه ده بی قورئانی پرۆز:

"خه م" یکی به رز و بلند و ناسک به مرۆف ده به خشیت؛ خه می عاشقان نهك ه ی په ژاره ی هه تیوان.. خه میك که له جو دایی خو شه ویستانه وه هه لقو لآوه، نهك له تیا چوون و نه مانیان..

له و گۆشه یه وه ده روائیه بوونه وه ران که هه ر هه موویان سنعه تی خوای گه وه ری بینه ر و میه ره بان، نهك له گۆشه ی "سروشت" ی کتو کویره وه. ته نانه ت هینده سروشت فه رامۆش ده کات که هه ر لیشی نادویت! به لکو "توانستی خاوه ن دانست" و "چاودیری گشتی خاوه ند" پروون ده کاته وه، له بری ئه و "هیز" ه کتو کویره ی که ئه ده بی بیانی ئیلهامی لئ وه رده گریت.

له گۆشه نیگای ئه ده بی قورئانه وه بوونه وه ران شیوه ی ماته مینگایه کی سه رانه ری و سامناک ناگر نه خۆیان. به لکو بوونه وه ران له به ر چاوی ئه و ئه ده به دا ده بن به کۆر و کۆمه لئیکى خو شه ویستی یه کتری. چونکه هاودهنگی و به ده م یه که وه چوونی به شه کانی بوونه وه ران له هه موو گۆشه یه کی گه ر دووندا ده بیسرت و له گشت لایه کیشی دا هاوده می و خو شه ویستی یه کتری تییدا به ر چاوه ده که ویت و، لیلی و دلته نگیی تییدا به دی نا کریت.

خه م و په ژاره ی عاشقانه، ئاوايه..

مرۆف له ناوه ندی کۆرئیکى ئاوه ادا، ئیلهامی هه ستیکى به رز و بالا وه رده گریت، نهك په ژاره و خه میك که پتر دلانی بئ تهنگ و تار ده بن!

هه ر دوو ئه ده به که "شه وق و شادی" به مرۆف ده به خشن..

بەلام ئەو شەوق و تاسەمەندىيەى ئەدەبە بىيانىيە كە پىي دەدات، ھەوا و ئارەزوو كەنى دەبروئىت و، دەرگای بۆ ھەو سبازىي "دەروون"ى لى دەخاتە سەر پىشت. بى ئەو ھىچ چەشەنە خۆشى و شادمانىيەك بە "گيان"ى بىبەخشىت!
ھەرچى ئەو شەوق و تاسەمەندىيەشە كە قورئانى پىرۆز دەبىبەخشىت، ئەوا گىشت گۆشە و كەنارە كەنى "گيان"ى مرۆف بۆى دەلەرىتەو و گيانى ئەو بەرەو بەرزايىيە كەن سەردەخات!

ھەر لەسەر بناغەى ئەم نەپنىيەشە كە:

شەرىعەت "نەھى"ى لە "لەھوو" (كارى گالته و گەپ) و ھەر شتىك كەردوو كە مرۆف بەرەو لەھوو بىات. ئەو تەھەندى ئامرازى "لەھوو"ى حەرام كەردوو و، ھەندىكى تىرشىيانى بە موباح داناوە..

بەو واتايەى كە:

ھەر ئامرازىك كارىگەرىي خەم و شەوقىكى قورئانىيانەى بەجى دەھىشت، زىيانى نىيە..

بەلام گەر كارىگەرىي خەم و پەژارەى ھەتوانەى لە مرۆفدا جى دەھىشت و، شەوقى ھەواو ئارەزووى "دەروون"ى لەودا دەوروزاند، ئەوا بە كارھىنانى ئەو ئامرازە بە "حەرام" دادەنرىت.

ئەم حالەتەش لە يەككەو بە بۆ يەككى تر دەگۆرىت .. ھەموو خەلكى، لەم ھەست و نەستەدا، يە كسان نىن.

* * *

پەلى درەخت بە ناوى: "مىھرەبانىي خوا"و بەرەو بوومە كەنى پىشكەش دەكات بە روالەت وادەردە كەوئىت كە: پەلە كەنى درەختى بەدبىھاتووان بەرى نىعمەتە كەن بە دەستى زىندەو ھەرانى سەرانسەرى جىھان دەگەنەن..

كەچى لە راستىدا بەرەو بوومى پەلى ئەو درەختانە لە دەستى مىھرەبانى و توانستى خواو پىشكەش بە ئىو دەكرىن.

كەواتە ئىو بە "شەوكرانە بۆرى" ئەو دەستى مىھرەبانى بە ماچ بکەن و، بە منەتبارى و پىزانىش ئەو دەستى توانستە تەقدىس بکەن!

* * *

پروونکردنه‌وی ئه‌و سنی رینگایانه‌ی که له کۆتایی سووره‌تی

"فاتیحه" دا ناماژه‌یان بۆ کراوه

برام!

ئه‌ی ئه‌و که سه‌ی که دل و ده‌روونی به هیوا و ئاواتی گه‌ش قوڵپ ده‌دات!
"ئه‌ندیشه" ت به ده‌سته‌وه بگره و له گه‌ل مندا وه‌ره..

وا ئیستا ئیمه له سه‌ر زه‌وی به‌کی به‌رینداین و بئی ئه‌وه‌ی که س.مانینیت سه‌یری هه‌موو لایه‌نیکی ئه‌و زه‌وی به‌ده‌هین. به‌لام وا هه‌ورینکی ره‌ش خیه‌وه‌تی به‌سه‌ردا هه‌لداین و له سه‌ر چیا به‌رزه‌کان نیشه‌وه و، ته‌نانه‌ت پرووی زه‌ویشی به‌تاریکایی داپۆشی به راده‌یه‌ک که ده‌لیت بن میچینکی ره‌قی ئه‌ستوووه به‌سه‌رمانه‌وه. به‌لام له پرووه‌که‌ی تری دا خۆر ده‌بیسرت. خۆ ئیمه‌ش له‌م پرووه‌دا و له ژێر ئه‌و هه‌وره‌ چر و پره‌داین و، وه‌خته نه‌توانین به‌رگه‌ی ته‌نگ و تاریی ئاوا بگرین و، بیزاری و دلته‌نگی خه‌ریکن ده‌مانخنکین، چونکه نه‌مانی هه‌وا و هه‌ناسه نه‌دان مرۆف له‌ناو ده‌بات..

له‌م کاته‌دا که ئیمه به‌م حاله‌وه له ته‌نگانه‌یه‌کی خنکینه‌ردا ده‌تلینه‌وه، سنی رینگامان له به‌رده‌مدا کرانه‌وه که مرۆف به‌و جیهانه‌ پروونا‌که‌ی ئه‌ودیو ده‌گه‌یه‌ن. پێشتر جارێک هاتین و ئه‌و جیهانه‌مان بینی و ئیستاش به‌جیا جیا یه‌ک به‌یه‌کی ئه‌و سنی رینگایه‌ ده‌برین:

◆ پتی یه‌که‌م:

زۆربه‌ی خه‌لکی له‌م رێ‌یه‌وه ده‌رۆن، چونکه گه‌شتیکه به‌ده‌وری دنیادا و حه‌زی گه‌شتوگوزاریش بۆ ئه‌م رێ‌یه‌ کیشمان ده‌کات. وا به‌بێ ئه‌م رێ‌یه‌مان گرت به‌ر.. ئه‌وه‌تا پرووبه‌رووی ده‌ریای لمی ئه‌م ده‌شته به‌رینه بووینه‌ته‌وه. بروانه‌ چۆن رقی لێ هه‌لگرتوین و هه‌په‌شه و گورپه‌شمان لێ ده‌کات.. ئنجا بۆ شه‌پۆله مه‌زنه‌کانی ئه‌م ده‌ریا گه‌وره‌یه بروانه‌ که به‌ئه‌ندازه‌ی چیاکان ده‌بن و، به‌توووه‌بوونه‌وه به‌گژماندا دین.. به‌لام وا سوپاس بۆ خوا گه‌یشتینه‌ پرووه‌که‌ی تر و هه‌ناسه‌ی ئاسووده هه‌لده‌ کیشین و پرووی پرووناکی خۆر ده‌بینین، که‌چی که‌س راده‌ی ئه‌و نازارانه نازانیت که ئیمه له‌م گه‌شته‌دا چه‌شتمان و له‌ درێژایی ئه‌م رێ‌یه‌دا گرفتاری بووین.

به‌لام به‌داخه‌وه، وا جارێکی تر هاتینه‌وه بۆ سه‌ر ئه‌م زه‌وی به‌سامناکه‌ی که په‌له هه‌وری تاریک داپۆشیوه و، گه‌لێ پێوستمان به‌جیهانینکی پرووناک هه‌یه که بینایی دل(به‌سیره‌ت)مان بکاته‌وه. جا ئه‌گه‌ر تۆش ئازایه‌تی له‌خۆتدا شک ده‌به‌یت فه‌رموو له‌م

رینگا ترسناکه پر له گىرو گرتەدا هاوړئ یه تيم بکه، وا به نازايه تی و چاونه ترسانه وه خوځمانی لى ده دهین، که ئه ویش بریتی به له:

◆ رڼی دووهه مان:

لهم رڼی به دا زهوی هه لده که نین و تونیلی تیدا دروست ده کهین، تاکو بگهینه رووه که ی تری زهوی و سه زمان لهوئ ده بچیت.. و له ناو تونیله سروشتی به کانی زهوی دا هه نگاوه ده نیین و سام و ترس ده وری داوین.. کاتی خزی من ئەم رینگایه م دیوو، به ترس و له زهوه پیاى دا تیپه رپیووم، به لام ئەو کاته نامیرنک (یان مادده یهك) ی ئەوتۆم به دهسته وه بوو که زهوی سروشتی له رینگامدا ده توانده وه و کوناو ده ری ده کرد و رینگای بۆ خوځ ده کردم. ئەو مادده یهش قورئانی پیروژ له رڼی سنی هه مدا پڼی به خشیوووم..

برام! دهستم لى به رمه ده و شوینم که وه.. هه رگیز مه ترسه.. پروانه و چه ندین ئەشکه وتی وهك تونیله کانی ژیر زهوی له به رده متدان، چاوه پروانمان رینگامان بۆ دیوه که ی تر بۆ ئاسان ده که ن.. توند و رهقی سروشتی ئەم زهوی به نه ت ترسییت، چونکه ئەو ده موچاوه گرزه رووی گهش و خه ندانی خاوه نه که ی له پشته وه یه و، ئەو نامیره قورئانی یهش که به ده ستمه وه یه وهك "رادپۆم" مادده یه کی تیشك به خشی پروونا که. برام مژده بڼی! وا هاتینه ده ره وه و گه یشتینه جیهانی پرووناك.. سهیری زهوی جووان و په نگی بکه و بۆ ئاسمانی ناسکۆله و رازاوه پروانه.. ئایا - برا کهم! - سه رت به رز ناکه یته وه تا ئەم شته بیینیت که سه رتاسه ری رووی ئاسمانی دا پۆشیوه و له سه رووی ئاسمان و هه وره کانیشه وه یه؟! ئەمه قورئانی پیروژه.. دره ختی تووبای به هه شته.. لق و په لی بۆ سه رانسه ری گه ردوون هاویشتووه و هه ر ئەوه نده مان له سه ره که ده ستمان لهم لقه شوپه وه بووه ی گیر بکهین و خوځمانی پندا هه لواسین، ئەوه تا لیمانه وه نزیکه و ده مانگه یه نیته ئەوئ بۆ لای ئەو دره خته ئاسمانی به به رز و بلنده. شه ریعه تی خاوینی ئیسلام نموونه یه کی پوخت و بچوو کی ئەو دره خته پیروژه یه.

که واته ئیمه ده مانئوانی ئەو رینگایه بگرینه بهر و له وپوه بگهینه ئەو جیهانه پروونا که.. ده مانئوانی رڼی شه ریعه ت بگرینه بهر و گرفتاری هه یچ سه ختی و گىرو گرفتیکیش نهین.. به لام رینگامان هه له کرد.

ده با بگه رپینه وه دواوه بۆ دۆخی پڼشوومان تاکو رینگا راسته که بگرینه بهر.. که بریتی به له:

◆ رپی سئ هه مان:

بروانه! وا بانگهواز کاره مهز نه که له سهر ئه م چیا سهخت و بلندانه پراوه ستاوه و، بانگ ده دات و ده ئیت: فه رموون به ره و جیهانی رووناکئی.. ئه و بانگوئیه مهز نه که محهمدی هاشمی یه ﷺ ته نها دوو مهر جی له سهر داناوین که "نوئیز" و "پارانه وه" ن. سهیری ئه م شاخانه بکه که چیا "هودا" ن و هه وره کانیا ن برپوه و سهریان له ئاسمانه کان گیر کردوه ..

بۆ چیا بلنده کانی شه ریهت بروانه که پرووی زهوی یان ئارایشت داوه و به گولزاری رهنگین رازاندوو یانه ته وه .. ئیمه هه ر هینده مان ده که ویته ته ستۆ که به بائی هیممهت بفرپن تا کوو رووناکئی ئه وئ و نووری جوانی یه که ی ببینن ..

به ئی، ئه مه چیا خۆ شه ویست و ئازیزی "ئو خود" ی ته و حیده لی ره دا و .. ئه وه ش چیا گه ردن که شی بی وه ی و دلنیا یی به خشی "جوودی" ی ئیسلامه و .. ئه و ی دیکه ش "جبل القمر" ی قورئانی گه شه داره که ئاوی زولائی نیلی به خور له بهر ده روات. ده سا تۆش له و ئاوه ساز گاره سه لسه بیله بچۆ ره وه، نۆشی گیانت بی ت.

فتبارك الله أحسن الخالقين.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.
کاکی هاو پیم!

ئیس تا واز له ئه ندیشه بی نه و به "زیری" ت بروانه و بیر بکه ره وه. دوو رپی یه که م هی: ﴿المغضوب عليهم﴾ و ﴿الضالین﴾ ن، که گه لئ مه ترسی و گیرو گرفت ی زوریان تیدایه و، زستانیکی هه میشه یی بی به هارن. ته نانه ت له وانه یه له سه د که سی رپیوارانی ئه و دوو رپی یه، جگه له یه کیکی وه که ئه فلاتوون و سو قرات، که سی تر رپی ده رنه بات و به ئه نجام نه گات.

به لām رپی سئ هه م رپی یه کی کورت و ئاسانه؛ چونکه پراسته رپی یه و، به هیز و لاواز تیا ی دا یه کسانن و، هه مان ده توانن بی پرن و پیا ی دا تی پهر بن.

به لām باشترین و بی وه ی ترین رپی ئه وه یه که:

خوا ی گه وره "شه هیدی" ت پی بیه خشی ت، یان به شه ره فمه ندیی "جیهاد" به ره مه نددت بکات!

وا ئیس تا ئیمه گه شتووینه ته ته وه ی ئه نجامی گه شته که مان بده ین به ده ست وه: ده هاء (زیره کی) ی زانستی، دوو رپی گاکانی یه که م ده گری ته بهر.

بەلام "ھودا"ی قورئانی پیرۆز، کە راستە شەقامە، بریتی یە لە رێی سنی ھەم کە دەمانگە یە نیتە ئەوئ.

اللّٰهُمَّ: ﴿اهدنا الصراطَ المستقيم﴾ صراطَ الدين أنعمتَ عليهم غيرَ المغضوبِ عليهم ولا الضالين﴾ آمین!

* * *

ھەموو ئازاریك له گومراییدایە و، ھەموو چیژ و لەزەتیکیش لە ئیماندا یە

(راستی یە کی گەلنی مەزنە، بەرگی ئەندیشە ی پۆشیوە)

ئە ی ھاوڕێی ھۆشیارم:

گەر دەتەوێت جیاوازی ئاشکرای نیوان رێبازی رووناکی: ﴿الصراط المستقیم﴾ و رێی تاریکی: ﴿المغضوب علیهم﴾ و ﴿الضالین﴾ بینیت، ئەوا "وہم"ی خۆت بە دەستەوہ بگرە و سواری پستی "ئەندیشە" بھ.. واپیکەوہ دەروین بۆ تاریکستانی عەدەم، ئەو گۆرستانە مەزنە ی کە لە مردووان پربوہ. چونکە خواوہندی بەتوانای شکۆمەند بە دەستی توانستی خۆی ئیمە ی لەو تاریکستانە دەرھیناوە و، سواری کەشتی ئەم "بوون"ە ی کردووین و، بۆ ئەم دنیا یە هیناوین کە چیژ و لەزەتی راستەقینە ی تێدا نی یە..

وا ھاتین و گەشتینە ئەم جیھانی "وجود"ە، کە دەشتایی یە کی یە کجار فراوانە. ھەر کە چاومان کرایەوہ سەیری شەش لاکانی خۆمانمان کرد:

کە بۆ بەردەمان روانی، چەندەھا بەلا و ئازار و گێر و گرتەمان دی کە دەیانویست بە وینە ی دوژمن پەلامارمان بدن.. ئیمەش لە ترساندا کشاینە دواوہ..

ئنجاسە سەیری لای راست و چەپمان کرد و چاوەروانی سۆز و بەزەیی بووین لە سروشت و ماکەکان.. بەلام بینیمان ھیندە دلپەقن کە نازانن بەزەیی چی یە و، دانیان لێ جیڕ کردووین و، بە توورە بوونەوہ بۆمان دەروان و، گوئی بۆ لالانەوہ مان پاناگرن و پارانەوہ ی زۆریش دلایان نەرم ناکات..

لە ناچاری دا بۆ لای سەرەوہ مان روانی و داوای یارمەتیمان لە تەنە ئاسمانی یە کان کرد. بەلام ئەو تەنانە سامناک ھاتنە پیش چاومان و ھەر شەیان لێ دە کردین، چونکە بە خیرایی یە کی لەرادە بە دەری وینە ی بۆمباکان دەر دە پەڕین و، بێ ئەو ش لە یەك بدن ھەموو گۆشە و لایە کی بۆشایی ئاسمان دە گەران. خۆ ئە گەر لە رینگە ی خۆیان

بترازانایه و به هه‌له رئی‌یان ون بگردایه ئەوا - پەنا به خوا - ناوجەر گە‌ی ئەم جیهانه بێنراوه وهك بۆمبا دته‌قی‌یه‌وه. چونكه ئایا جل‌ه‌ویان به ده‌ستی رینگه‌وته‌وه نی‌یه؟ ئایا رینگه‌وت خێر و چاکه‌ی لێ ده‌وه‌شیته‌وه؟!

پاشان به نائومی‌دی‌یه‌وه روومان لهم لایه‌ش وه‌رچه‌ر خاند و گرفتاری سه‌رسامی‌یه‌کی سه‌خت بووین و، سه‌رمان داخست و، خۆمان له‌ناو سنگ و ده‌روونی خۆماندا شارده‌وه و، بۆ ناو ده‌روونی خۆمانمان روانی.. یه‌کسه‌ر هه‌زاران هاوار و ناله‌مان بۆ هه‌زاران ده‌ستکورتی و هه‌ژاری هاته‌گویی که تیکه‌پاله‌ ده‌روونه‌ ل‌اوازه‌ کاغانه‌وه ده‌رده‌چوون! له‌ کاتیکدا که چاوه‌روانی دلنه‌وایی‌مان لهم لایه‌ ده‌کرد، که‌چی بێزاری کردین و بۆمان ده‌رکه‌وت که هیچ سوودیکمان لهم لایه‌ش ده‌ستگیر ناییت..

بۆیه‌ هانامان بۆ "ویژدان"ی خۆمان برد و به‌ دوای ده‌رمانی ئەو ده‌ردانه‌دا ده‌گه‌رپاین، به‌لام به‌داخه‌وه ده‌رمانمان تێدا ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لکو دۆزینه‌وه‌ی ده‌رمانی زامه‌کانی ئەویش که‌وته ئەستۆی ئیمه‌وه! چونکه هه‌زاران ئاوات و ئاره‌زوو و هه‌ست و نه‌ستی گه‌وره و درێژخایه‌نی تا سه‌رانه‌ری گه‌ردوونیان تێدا جۆش ده‌خوات.. بۆیه‌ له‌ ترسانا و له‌به‌ر ئەوه‌ی که ده‌سته‌وسان بووین و نه‌مانتوانی خواسته‌کانی بۆ به‌ئینه‌دی، گه‌رپینه‌ دواوه. ئەوه‌تا مرۆف هینده‌ هیوا و ئاواتی تێدا جه‌م بووه که له‌ ئەزله‌وه تا ئەبه‌دیان گرتوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت گه‌ر سه‌رانه‌ری دنیا‌ش قووت بده‌ن هیشتا هه‌ر تێر نابن.

به‌م جۆره‌ بۆ هه‌ر لایه‌ کمان ده‌روانی رووبه‌رووی گرفت و به‌لا ده‌بوینه‌وه.

ئهمه‌ رینگه‌ی ﴿الضالین﴾ و ﴿المغضوب علیهم﴾. چونکه لهم پری‌یه‌دا پروانین ئاراسته‌ی سه‌روشت و گو‌مراهی کراره‌وه. جا له‌به‌ر ئەوه‌ی ئیمه‌ش ئەو چاویلکه‌یه‌مان له‌ چاو کرد ئەوا گرفتاری ئەو حاله‌ بووین و، به‌ جۆرینکی کاتی به‌دییه‌نه‌ر و چه‌شر و مه‌به‌ده‌ و مه‌عادمان له‌ به‌ر چووه‌وه و، ده‌رکه‌وت ئەم به‌ر و بۆچوونه‌ له‌ دۆزه‌خ زیاتر ئازاری سه‌خت و سووتینه‌ر ده‌رخواردی "گیان"ی مرۆف ده‌دات. ئەوه‌بوو که له‌وه‌ روانگه‌یه‌وه بۆ هه‌ر شه‌ش لا‌کاغان روانی جگه‌ له‌وه‌ حاله‌ته‌ی که پیکه‌اتبوو له‌: ترس و سام و کۆله‌واری و له‌رز و دل‌ته‌پێ و بێ هاوده‌می و هه‌تیوی و نائومی‌دی، که ویژدانی مرۆف ده‌گوشن، هیچی ترمان ده‌ست نه‌که‌وت.

ده‌با رووبه‌روویان ببینه‌وه و هه‌ول بده‌ین له‌ خۆمانیان دوور بجه‌ینه‌وه.

له‌ پێشدا سه‌یری توانستی خۆمان ده‌که‌ین.. به‌داخه‌وه ده‌بینین لاواز و ده‌سته‌وسانه‌.. پاشان روو له‌ دابین کردنی پێداویستی‌یه‌کانی ده‌روونی تینوومان ده‌که‌ین.. ده‌بینین

بەردەوام ھاوار دەكات، كەچی نە كەس وەلامی دەداتەو و نە فریادەرسەيكیش بە دەم داد و فریادی ئەو ناواتانەو دەروات. بۆیە كەوتینە گومانەو كە ھەموو شتێك لە دەورو بەرماندا دوژمنمانە و پیمان نامۆیە.. دلمان بە ھیچ شتێك ناکرێتەو و چ شتێك دلمان خۆش ناكات و ھیچ چیژ و لەزەتێکی راستەقینە شك نابەین.

پاش ئەو، ھەتا سەیری قەبارە و تەنە كانی ناو ئەم گەردوونەشمان بكردایە، "ویژدائمان" لە: ترس و بیم و، "ژیریشمان" لە: وەھم و دوودلی، پڕ دەبوون.

براكەم!

ئەمەییە رێی گومراییی و، ئەو ھەش ماھییەتە كە یەتیی. خۆ بە چاوی خۆمان تارێكایی نووتە كی كوفرمان تیدا بینی!

بەلێ ھاوڕێكەم! با ئیستا جارێكی تر بڕۆینەو بۆ "عەدەم" و پاشان لەوێو بیینەو. رێی ئەم جارەمان: ﴿الصراط المستقیم﴾ ە، دەلیلیمان چاودیریی خوایە و، رچە شكێن و پیشرەویشمان قورئانی پیرۆزە.

بەلێ، كاتی خواو ەندی بەخشنەدە و یستی بەدیمان بەھنیت، توانستی ئەو، بە میھرەبانی و فەزلی خۆی، لە عەدەم دەری ھیناین و، سواری یاسای و یستی خواو ەندی كردین و، بە ناو چەندەھا پلە و بارودۆخی جۆراو جۆردا بردینی، تا ھیناینیە ئێرە و، بە میھرەبانیی خۆی پۆشاکی "بوون"ی خەلات كردین و، بە بەخشینی پلە ی ئەمانەتیش ریزی لێ ناين، كە نیشانە كە ی "نوێژ" و "پارائەو" یە..

ھەموو یە كێك لەو پلە و بارودۆخە جۆراو جۆرانە مەنزلیكە لە مەنزلیگا كانی لاوازیمان لەم رینگا درێژەماندا. قەلەمی قەدەریش فەرمانە كانی خۆی لە ناوچاواغاندا نووسبوو تاكو كارە كاغان بە ئاسانی بەرپۆو بچیت. ئەو ەتا لە ھەر جینگایە كدا ببین بە میوان، بە ریزلینان و بەخیرھاتی برايانە پیشوازی دە كرین. چیمان لایە تەسلیمیان دە كەین و لە مال و سامانی ئەوانیشمان دەست دە كەویت. بەم جۆرە، بازرگانی یە كەمان بە خۆشەو یستی و پەبو ەندی برايانە و پێكەو ە گونجان بەرپۆو دە چیت و، لەو میوانداری یەدا تیرمان دە كەن و، دیاریی زۆرمان لە كۆل دەنین و، پاشان بە ریزلینانیكی زۆرەو بەریمان دە كەن..

بەم جۆرە، رینگامان بری تا گەیشتنە دەر گای دنیا و دەنگە كاغان بەر گوی كەوت. وا گەیشتن و ھاتینە ناوی.. پیمان نایە ناو ئەم جیھانە یسراو ە ی كە پیشانگای خواو ەندی میھرەبانە و، شوینی پیناساندن و ناوبانگ دەر كردنی دروستكر او انیەتی و، جینگای قەرەقەر و ھاتو ھاواری مرۆفە.. كە ھاتینە ناوی لە دەورو بەری خۆمان بە تەواو ەتی

نه‌شاره‌زا بووین و رینما و پیشره‌ومان تنها ویستی خوای میهره‌بان بوو که چاوه ناسکۆله کاغان و ه کیلی ئه و ویسته خوایی به بوون.

وا چاوه کاغان کرانه‌وه و به هموو گۆشه‌یه کی دنیا‌دا پروانیمان .. ئایا هاتی جاری پیشوومانت بۆ ئیره دیته‌وه یاد؟ که نامۆ و هه‌تیو بووین و، بئ هیچ پشت و په‌نایه‌ک که‌وتبووینه ناو چه‌ندین دوژمنی له ژماره‌به‌ده‌ره‌وه؟

به‌لام ئه‌م جاره نووری ئیمان "خالئی پشت پئی به‌ستمان" ه که دالده و په‌نایه‌کی مه‌حکه‌م و قائمه له به‌رامبه‌ر دوژمنه کاغانه‌وه.

به‌لئ راسته "ئیمان به‌خوا" نووری ژیان و پروناکیی گیان و گیانی رۆحه کاغانه! ئه‌وه‌تا دلّه کاغان به‌م ئیمان دلتیایی به‌ده‌ست هیناوه و گوئی به دوژمنان نادات، ته‌نانه‌ت هر به دوژمنانیشیان دانانیت!

له رینی به‌که‌مدا: رۆشتینه ناو و یژدان و ده‌نگی هه‌زاران هاوار و داد و فریادمان لئ بیست، ناچار له‌تاو ئه‌وه به‌لایه‌دا شله‌ژاین. چونکه ئاوات و ئاره‌زوو و هه‌ست و توانا و لیهاتنه‌کانی مرۆف جگه له "ئه‌به‌د" به هیچ شتیکی تر رازی نابن، خۆ ئیمه‌ش رینی تیر کردنی ئه‌وه ئاوات و ئاره‌زووانه نه‌شاره‌زا بووین.. نه‌شاره‌زایی ئیمه و هاوار و دادی ئه‌وه به‌کیان گرتبوو.

به‌لام ئیستا، سوپاس و پیزانین بۆ خوای گه‌وره، "خالئیکی یارمه‌تیدان" ی ئه‌وتۆمان دۆزیوه‌ته‌وه که ژیان به‌ به‌ر ئه‌وه ئاوات و لیهاتنه‌دا ده‌کات و، رینی هه‌میشه‌بی‌یان پئی ده‌گرته‌به‌ر و ئاوی زولالی ژیانیان پئی نۆش ده‌کات و، ئیتر هه‌ریه‌که‌یان بۆ که‌مائی خۆیان تیده‌کۆشن.

جا ئه‌م خاله شه‌وق به‌خشه (واته ئه‌م خالی یارمه‌تی لئ وه‌ر گرتنه) بریتی به‌له جه‌مسهری دووه‌می ئیمان که: ئیمان بوونه به‌ رۆژی دوایی و، که "به‌خته‌وه‌ریی هه‌میشه‌بی" ش گه‌وه‌ری سه‌ده‌فی ئه‌وه ئیمانیه.

به‌لگه‌ی ئیمان بریتی به‌له: "قورئان" و "ویژدان" که نه‌ینی به‌کی به‌رزی مرۆقه.

ئهی هاوړی که‌م!

سه‌رت به‌رز بکه‌ره‌وه و چاوێک به‌ بوونه‌وه‌ر اندا بگێره و له‌گه‌لیاندا بدوئ.. ئایا له رینی به‌که‌مدا سامناک نه‌بوون؟ ئهی ئایا نابینیت وایستا چاوه کاغان به‌ وینه‌ی هه‌نگ به هموو لایه‌کی باخ و بیستانی ئه‌م گه‌ردوونه‌ی که گشت گۆشه‌یه‌کی ده‌می به‌ گول پشکو‌تووه، ده‌فپرن و شیله‌ی خاوینی ئه‌وه گولزارانه هه‌لده‌مژن؟ ئه‌وه‌تا هه‌موو گۆشه‌یه‌کی گه‌ردوون هاوده‌می و دلدا‌نه‌وه‌ی تیدایه و خۆشه‌ویستی و ده‌ست له‌ملانیی

پێوه دياره.. ئيتر چاوه كانمان ئەو ديارى يە خوۆش و خاويئانه دەقۆزنه وه، بە وينهى هەنگوين يەك لە دواى يەك شيلهى "شايبەتيدان" بۆ ناو ناخى مرۆف دەچۆرئين.

هەر كاتيكيكيش چاومان بە جموجوولى خوۆر و ئەستيرە كان دەكهويت، يە كسەر بە دەستى دانستى بە ديهيئەريان دەسپيرت و، دەرسى پەند و درهوشانە وهى رەحمەتيان لى بە دەست دەهيئت، بە رادەيهك كە دەلئى "خۆر" لە گەلماندا دەدويت و پيمان دەلئت:

(برايانم! لە من بيزار مەبن! بە خيەر بين سەرچاو.. مالى خۆتانه.. منيش وهك ئيوه خزمەتگوزاريكى گوي راپايەتم، خواوەندى تەنياى صەمەد تەنها بە فەزلى و ميهرەبانيى خۆى منى خستوووتە كار و ژيبارى خستووم تاكو رووناكيتان بۆ دابين بكەم. كەواتە دابين كردنى رووناكى و گەرمى بە من سپيرراوه و، نوپژ و پارانەوش لە ئەستوى ئيوه نراوه!)

هاورپى كەم! بۆ مانگ.. بۆ ئەستيرە كان.. بۆ دەرياكان پروانە. ئەو هەتا هەريە كەيان بە زمانى تايه تيبى خۆى بە خيەر هاتمان دەكات و پيمان دەلئت: ياخوا بە خيەر بين، سەرچاومان هاتن! كەواتە تۆش - براكەم! - بە چاويلكەى "هاوكارى" پروانە و بە گويى "رپسا" يش گوي رابگره، ئەو هەتا دەبيستيت كە هەموو يە كيك لەوانە دەلئت:

(ئيمەش خزمەتكارى گوي راپايەل و ئاوينهى بەزەيبى و سۆزى خواوەندى ميهرەبانين.. هەرگيز لە كار كردن بيزار ناين. دەسا ئيوهش لە ئيمە بيزار مەبن، لە نەعرەتەى بوومەلەرزە و هاوارى رووداوه كان مەترسن، چونكە ئەو دەنگانە گمەى زيكر و ئاوازی تەسبيح و جريوهى تەهليلةى نزا و لالانەوه كانن.. بەلئى، ئەو كەسەى ئيوهى نارووتە ئيره، هەر ئەو شكۆمەندە جوانهيه كە جلهوى هەموو ئەوانەشى لە دەستدايه. "بينايى ئيمان" لە دەموچاوى ئەو بوومەلەرزە و رووداوانەدا ئايەتە كانى ميهرەبانى دەخوينتەوه).

ئەى ئيماندارى دل بيچار!

با چاوه كانمان بجهوينه وه و گوي كانمان لە برى ئهوان بجهينه كار و بە ئيمانان

بسپيرين.

دەبا لە دنيا دا گوي لە ئاوازه خوۆشه كان رابگرين.. چونكە ئەو دەنگانەى كە لە رپى پيشوو ماندا بەر گويمان دەكهوتن و، بە دەنگى ماته ميني يە كى گشتى و لاواندە وهى مردوومان دەزانين، لەم رپى يەدا دەنگى زيكر و تەسبيح و حمد و شوكرانە بژيرين..

ئەو هەتا گفەى با و نەعرەتەى ههور و ئاوازی شەپۆلە كانى دەريا، هەموويان تەسبيحاتى بەرز و بلندن و.. تکه و خوړهى باران و گمە و جريوهى بالندە كانيش تەهليلةى ميهرەبانى و چاوديرين.

ئىجا ھەر ھەمووشيان چەند "مەجاز" يېكەن ناماز ھە "ھەقىقەت" يېكەن دە كەن .
 بەلئى، دەنگى ھەموو شتيك زايەلەي "بوون" ي ئەو شتەيە و دەلئيت: (من ھەم).
 بەم جۆرە سەر جەمى بوونە ھەران يېكەو ھە دوئىن و دەلئىن:

(ئەي مەرۇقى بى ئاگا! ئىمە بە بى گيان مەزائە)!

ئەو ھەتا بەلئە كەن بە چەند دەنگىكى زولال و چەندىن دەنووى بچووك لە چەشتنى
 نىعمەت يېكەن نازل بوونى پەھمەت يېكەن دە دوئىن و، لە پېشوازيى ئەو مېھرە بانى يە
 بە خىشراو ھە بە جريو ھە دەست بە خويئەن دە كەن . بەلئى پراستە، ئەو بەلئەدانە
 نىعمەت يان بە سەردا نازل دە بېت و "شوكرا ھە پېرى" ش ئەو نىعمەت يان بۆ بەردەوام
 دە كات و، بە زمانى حال و لە پېى "ھىما" ھە دەلئىن:

(ئەي بوونە ھەران! بىرايان! ئىمە گەلئى خۆشگوزە رانين .. ئايا نايىن كە چۆن بە
 شەفەقەت و مېھرە بانى پەرو ھە دە كرىين؟ .. ئىمە لەو بارو دو خانەي كە تىياندا دە ئىين،
 رازى و دلئىيان).

بەم چەشەنە ئەو بەلئەدانە بە دەنووى كە بارىكە كانيان سەروو ھە كانيان بە ھەموو لايە كدا
 پەخش دە كەن، تەنەت دەلئى سەر جەمى بوونە ھەران سىمفونىيە مۇسقىيە كى بەرز و
 بەلئەن!

تەنە نوورى ئىمانە كە گوئى لە زايەلەي زىكە كەن و ئاوازي تەسبىھاتى
 بوونە ھەرانە، چۆن كە رېكەوتى كتو كوئىرى ھە پەمە كى جىئى لەناو كاروبارى گەردووندا
 نى يە.

ھاو پېكەم!

وا ئىستا ئىمە لەم جىھانى مىسالە دەردە چىن و، لە دەر گاي "زىرى" دا دە ھەستىن و،
 دەرۇينە ناو ئەو گۆرە پانە، بۆ ئەو ھە شتان بە تەرازووى "زىرى" ھەلبەسەنگىين، تاكو
 رېنگا جۆراو جۆرە كەن لە يە كتر جيا بەكەينە ھە.

پېى يە كەمان: پېى: ﴿المغضوب عليهم﴾ و ﴿الضالين﴾ ھە . ئەم پېى يە ھەستىكى
 ئازار بەخشى توند و تىز لە قوولايى ناخى و يژدانى مەرۇفدا بە جىئى دەھىلئىت و، ئەو
 ھەست و نەستە ئازار بەخشانە لە ناخەو ھە ھىئەتە سەر دەموچا ھە كان و بەر جەستەيان
 دە كات . ئىمەش لە ناچارى دا و بۆ مەبەستى رزگار بوونمان لەو بارە دژوارە خۆمان
 دەخەلەتئىن و ھەول دە دەين ئەم ئازارە لە شوئى خۆياندا رابگرىن و، خەويان لى
 بچەين و، ھەست و نەستمان بە تەواوى نەھىلئىن و بەتالئان بەكەينە ھە، دەنا ھەر گىز
 ناتانين بەرەنگارى ئەو داد و فريادە نەپراوانەي ناخى خۆمان بىينە ھە! ئەو ھەتا ھەوا و

ئارەزوو ەكان ەست و نەستمان لە كار دەخەن و شعورى مرؤف سېر دەكەن. شەهوت و ئارەزوو جادووگەرەكانىش داواكارى "لەهر" و كارى گالتەوگەپن، تاكو "ويژدان" بخلاڤينن و لە خشتەى بەرن و خەولە "رؤح"يش بخەن و بئى ەستى بكەن تا ئاگاي لەو ئازارانە نەمىنيت. چونكە ەست و شعورى مرؤف ەيندە ئاگر لە ويژدان بەر دەدات كە لە تاو توندوتىژى ئازارەكانى خۆى تواناي بيستنى داد و ھاوارى ويژدانى نامىنيت ..

بەلئى راستە، ەلگرتنى ئازارى نائومىدى ەەرگىز لە توانادا نىيە، چونكە ويژدانى مرؤف ەتالە راستە شەقام(الصراط المستقيم) لايدات ئەوا ئەو بارە دژوارەى پتر سەخت دەييت، بە رادەيەك كە ەممو لەزەتەك شويئەوارىكى ئازار لە ناخى ويژداندا بەجئ دەھيلىت، و ئنجا زرق و برقى ئاويئەبووى ەوا و ئارەزوو و لەھووى شارستانيتيش ەەرگىز دادى نادات، چونكە چارەسەرى بەكى بئى كەلكە و ژەھرىكى خەولنخەرى ئەو دلتنەنگى يەيە كە گو مړايى بەرھەمى دەھيئيت.

ھاوړپى ئازىزم!

لە پىي روو ناكى دوو ەمماندا ەستمان بە ەوانەو دە كرد، ەەر تەنھا ئەو رېنگايەيە كە سەر چاوى ەممو چيژ و لەزەتەكە و ژيانى ژيانە، تەنانەت ئازارەكانىشى تىدا دەبن بە تام و چيژى خۆشى بەلەزەت! بەلئى، ئيمە بەم جۆرە ئەم رىيەمان ناسى و ەستمان پىي كرد، چونكە رېنگايە كە - بە پىي ەيزى ئيمان - دلنبايى ئاراستەى "گيان" دەكات و، وەك ئاشكرايە: جەستەش بە لەزەت چەشتنى "گيان" لەزەت دەچيژيئ و گيانيش بە نيعمەت چەشتنى "ويژدان" لە ناز و نيعمەتدا دەژى.

"بەختەوهرى" يەكى خيړا و حازر لەناو ويژدانى مرؤفدا ەيە كە بەھەشتىكى مەعنىوى يە و لە ناخى دلدا جيگير بوو. ئنجا "بىر كرنەو"ش ئەو بەختەوهرى يە دادەچزپىنيت و بە مرؤفى دەچيژيئ و، "ەست و شعور"يش بەرجەستەى دەكات و دەبخاتە روو.

ئىستا تىدەگەين و دەزانين كە: بە ئەندازەى يىداربوونى دل و، جموجولى ويژدان و، ەست و نەستى گيان، لەزەت و خۆشى يەكانيش زياد دەكەن و، ئاگرى "ژيان"يش دەييت بە نور و زستانە كەشى دەييت بە ھاوين!

بەم جۆرە، لەناو "ويژدان"دا ەەرگاكانى بەھەشت دەخرينە سەر پشت و، دنيا دەييت بە بەھەشتىكى ەيندە فراوان كە گيانە كانمان ھاتوچۆى تىدا دەكەن. تەنانەت ئەو گيانانە بە دوو بالتى "نوئىژ و پارانەو" لە ەلئوكانيش بلندتر لەو بەھەشتەدا دەفەرن و بەرز دەبنەو.

ئەى ھاۋرىنى خۆشەويستم! وا ئىستا ھەتا چاۋىنى كەوتنىكى تر لىك جيا دەبينەو و بە
خوای گەورەت دەسپىرم و، با ھەرىە كەمان دو عا بۆ برا كەى بكات.
اللهم اهدنا الصراط المستقيم.

* * *

وہ لَامِيك بۆ كە نيسەى ئەنگليكى

پروژىكيان قەشەيە كى قين لە دل و سياسى و فيلباز و دوژمنى سەر سەختى ئىسلام،
پرسىارى لە بارەى چوار شتەو كەردبوو كە دەيوست بە شەش سەد و شە وەلام بەدريئەو!
ئەم پرسىارانەشى بۆ مەبەستى وروژاندنى گومان و، بە دەرخستنى لووت بەرزى و گالته
پنى كردن و، دەپرېنى شادمانى بە شكستى موسلمانان و، لە كاتىكى وا سەختدا ئاراستە
كرد كە دەولتە كەى دەستى لە گەر ووى دەربەندە كانمان گير كەردبوو!
جا دەبى سەبارەت بە پنى خۆشبوون (الشماتة) ە كەى ئەو قين لە دلە بە: "سەرت داى
لە بەرد" وەلام بەدريئەو و، بەرامبەر بە فرويلە كانىشى دەبى بە رەقەو پشەتگوى بخرىن،
سەرەراى وەلامىكى دەمكوت كەرىش كە لە بەرامبەر ئىنكارى كردنە كەبەو وەك
چە كوش بەدريئەت بە تەوقى سەرى دا!

بۆيە من ئەو دوژمنە سەر سەختە بە شايانى وەلامدانەو نازانم، بەلكو وەلامە كانمان بۆ
ئەو كەسانەيە كە گوئى رادە گرن و عەودالى راستين.
ئەمانەش وەلامە كانن:

لە پرسىارى يە كەمدا وتبووى:

ئايىنى محەمەد ﷺ چى يە؟

وتم:

قورئانى پىرۆزە، كە بناغەى ئامانج و مەبەستە كانى: جيگير كردنى شەش پاىە كانى
ئيمان و قوول كەردنەو ي پىنج پاىە كانى ئىسلامە.

لە دوو ھەمدا وتبووى:

ئىسلام چىي پىشكەش بە "بىر" و "ژيان" كەردو وە؟

وتم:

"يە كبوون" ي بە بىر و "ئىستىقامەت" ىشى بە ژيان پىشكەش كەردو وە. شاىە تىشەم

لەمەدا ئەم فەر مەردانەى خوای گەورەيە: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾.

له سنی همدا وتبووی:

ئیسلام چۆن کیشه و ململانیکانی ئیستا چاره سهرده کات؟
دهلیم:

به حهرام کردنی ریبیا و فهرز کردنی زه کات. شایه تیشم له مهدا ئهم فهرموودانهی
خوای گهورهیه:

﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾، ﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا﴾، ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ﴾.

له چواره مهدا وتبووی:

ئیسلام چۆن دهروانیته گهروگرفته کانی گرووی مرووف؟
دهلیم:

ههول و کوشش بناغهیه و، ده شینی سامانی مرووف له دهستی سته مکاراندا کۆ
نه بیتهوه و له گهنجینه کانیاندا که له که نه کریت. شایه تیشم له مهدا ئهم فهرموودانهی
خوای گهورهیه:

﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾^(۱).

بریسکهی سی و سنی ههم

ئهم بریسکهیه بریتییه لهو راستی یانهی که تا پلهی "شهوود" له سهردلی (سه عیدی
نوی) ده رکهوتن و به زمانی عه ره بی نووسینی له په یامه کانی: (قطرة من بحر التوحيد، حبة
من جنان القرآن، شمة من نسيم هداية القرآن، ذرة من شعاع هداية القرآن، حُباب من عُمان
القرآن، زهرة من رياض القرآن، شُعلة من أنوار القرآن) و پاشکۆ کانی ئهو په یامانه و،
هه موویان له ژیر ناویشانی: (مه سنه ویی نووری) دا کۆ کراونه تهوه. به پشتیوانیی خوای
گهوره له بهر گینکی سه ره خۆدا به کوردی بلاو ده کرینه وه.

(۱) سهده "ماشه تلاء" له مه وه لاهمه! (دانهر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یا الله، یا رحمن، یا رحیم، یا فرد، یا حی، یا قیوم،
یا حکم، یا عدل، یا قدوس!

تو حقیقی نیستی نه عزه و حورمه تی قورنای خاوه
نیعجازی به یان و ریژی پیغمبری نه کره م ﷺ : هموو
نهو که سانه ی که کز مه له په یامی (بریسکه کان) یان به
چاپ گه یاندووه و بلاویان کرده ته وه و، یارمه تیدوره
به ریژه کانیان و قوتاییانی په یامه کانی نور به به هه شتی
فیرده وس و به خته وه ری هه همیشه بی شاد به فرموو. نامین..
هه همیشه و به رده وام له خزمه تی ایمان و قورنایا ته و فقیان
بلده. نامین.. له به رام به هر پیتی کی کیتی
(بریسکه کان) وه هه زار کرده وه ی چاک له لاپه ره ی
کرده وه. چاکه کانیاندا بنووسه. نامین.. به فزل و
میهره بانی خوت دامه زراوی و به رده و امی و نیخلاسیان
له بلاو کرده وه ی په یامه کانی نوردا پی به خشه. نامین..
یا ارحم الراحمین! سه رجه می قوتاییانی په یامه کانی
نور له هه رده و دنیا دا به خته وه هر به فرموو. نامین.. له
شهری شهیتانه کانی نینس و جینی بیانپاریزه. نامین..
له قسوور و گوناوه کانی نه م "سه عید" دهسته وسان و
بیچاره یه ش خوش به. نامین.

به ناری هموو قوتاییانی نوره وه:

سه عیدی نوورسی

پیرستی بابته کان

بابته

لاپهړه

- بریسکه‌ی یه کهم: پارانه‌وه که‌ی حه‌زرتی یوونس، دروودی خوای له‌سهر بیټ و،
 ۱۰-۶ پروونکر دنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی که هممو مرؤفیک پیوستی بهو موناجاته هه‌یه
- بریسکه‌ی دووهم: پارانه‌وه که‌ی حه‌زرتی نه‌یووب، دروودی خوای له‌سهر بیټ و،
 پروونکر دنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی که نیمه‌ش پیوستمان بهو موناجاته هه‌یه. نه‌وش له
 ۱۲-۱۱ پینج سهرنجدا:
- یه کهم: هممو گوناھینک ری‌یه کی به‌ره و کوفر لی‌ ده‌بیته‌وه!
 ۱۴-۱۲ دووهم: مرؤف له سنی روووه مافی سکالای نی‌یه بهرامبر نه‌خوشی و
 ۱۶-۱۴ گپرو گرفته کان
- سنی هم: ههر مرؤفیک دوو چاری ههر گپرو گرفتیک ده‌بیټ با بیر له پاداشتی خوایی
 ۱۷-۱۶ بکاته‌وه تاکر له باز نه‌ی شو کرانه‌بزیری ده‌رنه‌چیت
- چوارهم: پروونکر دنه‌وه‌ی هیزی نارامگرتن و وره‌ی مرؤف
 ۱۹-۱۷ پینجه‌م: سنی مه‌سه‌له‌ی له‌خو گرتووه:
 یه که‌میان: موسیبه‌تی راسته‌قینه نه‌وه‌یه که رووی له نایینی مرؤف کرد بیټ -
 ۲۰-۱۹ چاره‌سهر کردنی هم‌حاله‌ته
- دووهم‌میان: هه‌تا موسیبه‌ت به‌گوره‌ته ماشا بکرت گه‌وره ده‌بیټ -
 ۲۲-۲۱ چاره‌سهر کردنی هم‌حاله‌ته
- سنی هم‌میان: له‌م رؤژ گارانده‌ا "نه‌خوشی" بؤ لاوان نیعمه‌ته
 ۲۳-۲۲ کؤتایی: نه‌خوشی‌یه کان ده‌ر گای گه‌نجینه‌ی کؤله‌واری و هه‌ژاری مرؤف
 ۲۴ ده‌خنه سهر پشټ
- بریسکه‌ی سنی هم: پروونکر دنه‌وه‌ی دوو راستی له‌رپی لیکدانه‌وه‌ی رسته‌ی:
 ۲۵ (یا باقی أنت الباقي) نه‌مه‌ش له سنی سهرنجدا:
- یه کهم: دابرینی "دل" ی مرؤف له‌غیری خوای گه‌وره
 ۲۸-۲۵ دووهم: عیشقی "مانه‌وه" ی ناو سروشتی مرؤف
 ۲۹-۲۸ سنی هم: کاریگری "کات" بؤ له‌ناو بردنی شتان - چؤنیتی گؤرینی هم‌ته‌مه‌نه
 ۳۴-۲۹ فانی‌یه به‌ته‌مه‌نیکی باقی و هه‌میشه‌یی

- بریسکه‌ی چواره‌م: په‌یامی (ریبازی سوننه‌ت) ۳۵
 سەرنجی یه‌که‌م: که‌مالی میهره‌بانی و به‌زه‌یی فراوان و نه‌براه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ
- ۳۶-۳۵ به‌رامبەر به‌نه‌توه‌که‌ی
 سەرنجی دوو‌هەم: پیغه‌مبەر ﷺ له‌ناوه‌ندی ئەنجامدانی ئەرکی پیغه‌مبەریتی‌دا
 میهره‌بانیی به‌رامبەر چەند کارئیکی جوزئی دەر‌خستوو‌ه‌که
 به‌رواله‌ت له‌گه‌ل ئەرکی مەزنی پیغه‌مبەریتی‌دا ناگو‌نجیت!
- ۳۸-۳۶
 سەرنجی سێ‌هەم: تەفسیری‌نایه‌تی: ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ ۴۰-۳۸
 سەرنجی چواره‌م: جیاوازیی نیوان رپره‌وی سوننه‌ و شیعه‌ و، روونکردنه‌وی ئه‌وه‌ی
 که‌هیچ‌خیر و چاکه‌یه‌ک له‌توندره‌ویی ئیفرات و تەفریتدا‌نی‌یه‌..... ۴۹-۴۱
- بریسکه‌ی پینجه‌م: خرایه‌ نیوان باسه‌کانی بریسکه‌ی بیست و نۆه‌مه‌وه
 ۵۰
 بریسکه‌ی شه‌شم: خرایه‌ نیوان باسه‌کانی بریسکه‌ی بیست و نۆه‌مه‌وه ۵۰
 بریسکه‌ی حه‌وته‌م: تایبه‌ته‌ به‌حوت‌ جو‌ری‌ه‌والدانی‌غیبی‌ له‌کو‌تایی‌ سوورته‌ی
 (الفتح)‌دا ۵۸-۵۱
 پاشاوه: باسی‌ ئه‌و‌ه‌واله‌‌غیبی‌یان‌ه‌ی‌ که‌"به‌واتای‌ ئاماژه‌یی" له‌نایه‌تی:
 ﴿وَلَهْدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ ۶۱-۵۹
 بریسکه‌ی هه‌شتم: له‌کو‌مه‌له‌ په‌یامئیکی‌ تر‌دا‌ بلا‌وه‌ کرئته‌وه ۶۱
 بریسکه‌ی نۆه‌م: وه‌لامی‌ چەند‌ پر‌سیارئیکه‌: ۶۳-۶۲
 پر‌سیاری‌ یه‌که‌م: له‌باره‌ی‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌"خلووصی" له‌تالی‌ به‌یت‌ بی‌ت ۶۳
 پر‌سیاری‌ دوو‌هەم: روونکردنه‌وی‌ چەند‌ ناته‌واوی‌یه‌کی‌ ورد‌ له‌ ریبازی
 (وحدة‌ الوجود)‌دا ۶۹-۶۴
 پر‌سیاری‌ سێ‌هەم: له‌باره‌ی‌ زانستی‌ (جه‌فر)‌ه‌وه‌یه ۷۰-۶۹
 پر‌سیاری‌ چواره‌م: وه‌لامئیکی‌ تیروته‌سه‌ل‌ بو‌ پر‌سیارئیک‌ سه‌باره‌ت‌ به‌حه‌زرتی
 عیسا‌وه، دروودی‌ خوا‌ی‌ له‌سه‌ر‌ بی‌ت - روونکردنه‌وه‌ی
 هۆکاری‌"ئەمر" و "ئەهی‌یه‌کانی‌ شەرع ۷۴-۷۱
 پاشکۆ‌ی‌ ئه‌و‌ پر‌سیاره‌ی‌ که‌ له‌باره‌ی‌ (وحدة‌ الوجود) و شیخ‌ محمئدینی‌ عه‌ره‌بی‌یه‌وه‌ کرا ... ۸۰-۷۵
 بریسکه‌ی ده‌هه‌م: په‌یامی‌ (زلله‌ی‌ میهره‌بانی) ۸۳-۸۱
 روونکردنه‌وی‌ چواره‌م‌ نمونه‌ بو‌ ئه‌و‌ زلله‌ی‌ میهره‌بانی‌یان‌ه‌ی‌ که‌ کارگوزاران‌ی
 ریبازی‌ خزمه‌تی‌ قورئان‌ لیان‌ دراوه‌ له‌ ئەنجامی‌ هه‌له‌کانی‌ خو‌یان‌ه‌وه ۹۹-۸۳
 بریسکه‌ی یازده‌هه‌م: په‌یامی‌ (پلیکانه‌ی‌ سوننه‌ت و چاری‌ دهردی‌ بیدعه‌ت)
 چەند‌ سەرنجئیکی‌ له‌خۆ‌گرتوو‌ه: ۱۰۰
 سەرنجی‌ یه‌که‌م: گرنگی‌ شوئیکه‌وتنی‌ سوننه‌تی‌ خا‌وئینی‌ پیغه‌مبەر ﷺ به
 تایبه‌ت‌ له‌کاتی‌ په‌ره‌سه‌ندن‌ و زالبوونی‌ بیدعه‌ته‌کاندا ۱۰۱-۱۰۰

- سهرنجی دووهم: ئەو کەسە یابەندە بە جێ بە جێ کردنی سوننەتەو
- شایانی پلە ی "مەحبووبیەت" ه ۱۰۲-۱۰۱
- سهرنجی سێهەم: ڕوونکردنەوێ گرنجی دەستگرتن بە سوننەتەو لە
- ناوەندی گیرانەوێ باسی گەشتیکی ڕۆحی دا ۱۰۳-۱۰۲
- سهرنجی چوارەم: حالەتیکی ڕۆحی کە هەلقولایوی تێرامانە لە "یادی مردن" دا ۱۰۶-۱۰۳
- سهرنجی یینجەم: خۆشویستنی خوای گەورە داخوازی شوینکەوتنی سوننەتی
- خاوینی پیغمبەرە ﷺ ۱۰۷-۱۰۶
- سهرنجی شەشەم: هەموو "بیدعەت" یك گومرایییە - ڕوونکردنەوێ
- جۆرەکانی "سوننەت" ۱۰۹-۱۰۸
- سهرنجی حەوتەم: سوننەتی خاوینی پیغمبەر ﷺ ئەدەبیککی بەرزە ۱۱۱-۱۰۹
- سهرنجی هەشتەم: ڕادە ی ئەو بەختەو هری یە ی کە لە شوینکەوتنی سوننەتدایە و
- مەودای ئەو بەدبەختی یەش کە ئەو کەسانە دوو چاری دەبن
- دەست لە سوننەت هەلدە گرن ۱۱۳-۱۱۲
- سهرنجی نۆهەم: سوننەتی پیغمبەر ﷺ سەرۆزبەدای ئەو کەسانە یە کە بە
- دوای ڕووناکی دا عەودائن ۱۱۴-۱۱۳
- سهرنجی دەهەم: خۆشەویستی خوا و پیغمبەر ﷺ ۱۱۹-۱۱۵
- سهرنجی یازدەهەم: سێ مەسەلە ی لە خۆ گرتووە: ۱۱۹
- یە کەم: سەرچاوە کانی سوننەتی پیغمبەر ﷺ ۱۲۰-۱۱۹
- دووهم: هەموو ڕەفتارە شیرینە کانی پیغمبەر ﷺ لە قورئانەو سەرچاوەیان
- گرتووە و خودی پیغمبەریش ﷺ قورئانیککی بەرجهستە! ۱۲۱
- سێهەم: پیغمبەر ﷺ غوونە ی ئیستیقامەت و ناوەندە ڕئ یە لە هەموو
- کردار و گوفتار و بارودۆخە کانی ژبانی دا ۱۲۲-۱۲۱
- بریسکە ی دوازدههەم: وەلامی دوو پرسیارە:
- پرسیاری یە کەم: دوو خالە:
- خالی یە کەم: ڕۆزی دوو جۆرە - کەس لە برساندا نامرئت ۱۲۶-۱۲۴
- خالی دووهم: جۆرە کانی "ئیمکان": عەقلی و عورفی و ئاسایی ۱۲۷-۱۲۶
- پرسیاری دووهم: دوو مەسەلە یە: ۱۲۷
- مەسەلە ی یە کەم: زەوی، بە وینە ی ئاسمانە کان، حەوت چینه ۱۳۱-۱۲۸
- مەسەلە ی دووهم: لەبارە ی حەوت ئاسمانە کانەو یە ۱۳۷-۱۳۱
- بریسکە ی سیازدههەم: پەیمای (حیکمەتی خۆپەنادان لە شەیتان)
- سیازده نامازە ی لەخۆ گرتووە: ۱۳۸

- تامازهی یه کهم: چ نهیئی یه که له وهدا ههیه که له هه موو کاتیکدا تههلی حهق
 (واته تههلی تیمان) له تاو شهیری شهیتان په نا بۆ لای خواسی
 خۆیان ده بن و، چ دانایی یه که له وهدا ههیه که زۆریه ی جار
 ۱۳۸-۱۳۹ کۆمهل و پێری شهیتان سهه که وتوون؟
- تامازهی دووهههه: دروستکردنی شهیتانه کان و رۆشتنی به شیککی خه لکی بههزی
 شهیتانه کانه وه بۆ ناو دۆزه خ کاریککی ترسینه ره، ئایا خواهه ندی
 ۱۳۹-۱۴۱ ميهه ره بان چۆن به م موسیبه ته رازی ده بیته؟
- تامازهی سهی هههه: ئایا چ نهیئی و دانایی یه که له هه ره شهی ترسینه ری قورئانی
 پیرۆزدا ههیه که له گه ل گومر ایاندا و له بهه رامبهه ر کرده وه
 ۱۴۱-۱۴۳ هه نده کی یه کانیانه وه به کاری ده هیئته؟
- تامازهی چوارههه: نه بوون (العدم) سهه رتا پیا شهیری رووت و ئاشکرایه و،
 بوونیش (الوجود) خیر و چاکه ی بی گومانه
 ۱۴۳-۱۴۵ تامازهی پینجههه: ئایا بۆچی تههلی تیمان له بهه رده م فرۆ فیل و پیلانه لاواز و
- که م نرخه کانی شهیتاندا ژیره ده ست ده بن و شکست ده هیئن؟!
 ۱۴۵-۱۴۷ تامازهی شه شههه: چاره سهه ر کردنی وه سه وه سه کان
 ۱۴۷-۱۵۰ تامازهی حه وه تههه: به ده هیئانی شههه، شههه نی یه، به لکو به ده سه ته یئانی شههه،
 شههه و به شههه ده ژمیرریت - بکه ری گوناه ی که بی ره چۆن به
 ۱۵۰-۱۵۴ با وه ره دار داده نریت؟
- تامازهی هه شهههه: له هه ندی شوینی په یامه کاندایه سپا وه که: گرتنه به ری ریی
 گومرایی ئاسانه. به لام له هه ندی په یامی تر دا به لگه له سهه ره وه
 هیه راهه وه که هیه نده گه ره گرتی تیدایه شایانی گرتنه بهه ری یه.
 ۱۵۴-۱۵۹ ئایا تهه دوو بریاره چۆن یه کده خرین؟!
- تامازهی نۆهههه: بۆچی تههلی هیدایهت گه لنی جار له بهه رده م گومر ایاندا
 ده ره وخین و ژیره ده که ون؟ - بۆچی هه ندی له دانیشه تووانی
 ۱۵۹-۱۶۲ "مه دینه" له سهه ر دوو رووی مانه وه و له گومرایی دا بهه رده وهام بوون؟ ...
- تامازهی دههههه: فیلیکی گه ره ی شهیتان ته وه یه که: شوینکه وه تووانی هان ده دات
 ۱۶۲-۱۶۶ دان به بوونی دا نه ئین! - چه سه پاندنی بوونی شهیتانه کان
- تامازهی یازدههههه: قورئانی پیرۆز به شیوازیکی ئیعه جاز به خش، رق و قین و خه شی
 بوونه وه ره ان و هه موو توخمه کانی، له پێری گومر ایان ده رده به ریت.
 ئایا بۆچی له بهه ر چه نده که سه یکی که م نرخ، وا به م جه ره رقی
 ۱۶۶-۱۶۸ بوونه وه ره ان هه لده گرسیت؟

نامازه‌ی دوازدهه‌م: وه‌لامی چوار پرسیاره:

- پرسیاری یه‌که‌م: چ داد‌گه‌ری‌یه‌ک له سزای همه‌میشه‌یی دۆزه‌خدا هه‌یه، له‌سه‌ر
 ۱۶۸ چهند گونا‌هینکی دیاری کراوی ژیانیکی ته‌سکی سنووردار؟
- پرسیاری دووه‌م: نه‌ینی "دانایی" له‌و را‌گه‌یاننده‌ی شه‌رعدا چی‌یه که ده‌لیت:
 ۱۷۰-۱۶۸ ... دۆزه‌خ سزای کرده‌وه‌یه، به‌لام به‌هه‌شت فه‌زلیکی خوابی‌یه؟
- پرسیاری سێ‌هه‌م: ده‌بوو هه‌ر خراپ‌کاری‌یه‌ک به‌هه‌زار دانه بنووسرایه‌و،
 چاکه‌کاری‌یه‌کانیش ده‌بوو هه‌ر نه‌نووسرانا‌یه، هیچ نه‌ینی به
 "یه‌ک" چاکه‌بۆمیررایه. ئه‌دی بۆچی خراپه‌یه‌ک به "یه‌ک" دانه
 ده‌ژمیریت و "یه‌ک" چاکه‌ش به "ده" و، له‌هه‌ندی کاتیشدا
 به "هه‌زار"؟ ۱۷۰
- پرسیاری چواره‌م: سه‌ر کهوتنی گومرایان و خاوه‌ن هیزان به‌سه‌ر ئه‌هلی ئیمان و
 هیدایه‌تدا، ئه‌وه ده‌رده‌خات که خاوه‌نی هیزین و پشت به
 راستی‌یه‌ک بیه‌ستن. جا ئایا ئه‌هلی ئیمان و هیدایه‌ت بێ هیزن؟
 ۱۷۳-۱۷۰ یان گومرایان خاوه‌نی حه‌قیقه‌تین؟
- نامازه‌ی سیازده‌هه‌م: سنی خالی له‌خز گرتوه له‌باره‌ی فیله‌کانی شه‌یتانه‌وه:
 خالی یه‌که‌م: وه‌لامی فیلیکی شه‌یتانه سه‌باره‌ت به‌ توانا و ده‌ستلانی خوای
 گه‌وره‌وه ۱۷۵-۱۷۴
- خالی دووه‌م: فیلیکی تری شه‌یتان ئه‌وه‌یه که هانی مرۆف ده‌دات دان به
 تاوانه‌کانی خۆی‌دا نه‌یت، تاکو داوای لیبوردن له‌خو
 نه‌کات و لیبی نه‌پارێته‌وه که له‌ شه‌ری شه‌یتان بیپارێزیت! ۱۷۶-۱۷۵
- خالی سێ‌هه‌م: ئه‌و شته‌ی ژیانکی کۆمه‌لایه‌تی مرۆف ده‌شپوینیت، ئه‌م فیله‌ی
 شه‌یتانه که (له‌به‌ر ته‌نها یه‌ک کرده‌وی خراپی مرۆفی باوه‌ردار،
 په‌رده به‌سه‌ر کرده‌وه چاکه‌کانی‌دا ده‌کیشیت و هه‌موویان
 ده‌شاریته‌وه)! ۱۷۹-۱۷۶
- بریسکه‌ی چوارده‌هه‌م: دوو مه‌قامه
 مه‌قامی یه‌که‌م: وه‌لامی دوو پرسیاری له‌خز گرتوه:
 پرسیاری یه‌که‌م: له‌باره‌ی (گا) و (نه‌هنگ) هه‌وه‌یه و، سنی "بناغه" و سنی
 "پرو" ی تیندا پروون کراوه‌ته‌وه: ۱۸۲-۱۸۰
- بناغه‌ی یه‌که‌م: هه‌له‌کانی زانایانی نۆموسلمانی "به‌نی ئیسرائیل" هی
 خۆیانه، نه‌ک هی ئیسلام! ۱۸۲

- بناغی دووهم: هر کات "تەشبیه کان" له دەستی زانستەوه بکهونه ناو دەستی نەزانی، ئەوا بە تێپەر بوونی کات وەك "حەقیقەت" دادەنرێن و لەوه دەردەچن کە وەك تەشبیه تەماشای بکەن! ۱۸۲-۱۸۳
- بناغی سێهەم: هەر وەك قورئانی پیرۆز ئایەتی "موتەشابیها" ی تێدایە، فەرموودە ی ینغەمبەرش ﷺ چەند موتەشابیھیکیان تێدایە و، لە رێی تەشبیهوه راستی یە فراوانە کان دەردەبرن ۱۸۳
- پرووی یە کەم: مەلایکەتە کان لەلایەن خواوەندەوه سەرپەرشتیی کاروبارەکانی دەستەلاتی خۆی گەورەیان پێ سپێراوه ۱۸۴-۱۸۵
- پرووی دووهم: "حەقیقەت" ی ئەو "مەجاز" ی لە وەلامدانەوه کە ی ینغەمبەردا ﷺ هەیه ۱۸۵
- پرووی سێهەم: پروونکردنەوه ی ئەو راستی یە لە روانگە ی (گەردووناسی) ی نوێ وە ۱۸۶-۱۸۷
- پرسیاری دووهم: تاییبەتە بە (أهل العباء) وە ۱۸۷-۱۸۹
- مەقامی دووهم: شەش دانە ی لە نەینی یەکانی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لەخۆ گرتوو ۱۹۰-۲۰۳
- بریسکە ی پازدەهەم: پێستی (وتەکان) و (مەکتوبات) و (بریسکە کان) ه، هەتا بریسکە ی چواردهەم ۲۰۳
- بریسکە ی شازدەهەم: وەلامی چەند پرسیاریکی سەرنج راکیشە: یە کەم پرسیاری سەرنج راکیش: هەندئ جار هەوالدانئ ئەولیاکان بە پێچەوانەوه دەردەچیت، جا ئایا چۆن کەسانی ئەهلی کەشف و ویلایەت هەوالئ شتی پێچەوانە ی واقع رادە گەینن؟ ۲۰۴-۲۰۶
- دووهم پرسیاری سەرنج راکیش: بۆچی هیرش ناکەیتە سەر سیاسەتی بیدعەتکاران و، هەولیک لە دژی نادەیت؟ ۲۰۶-۲۰۷
- سێهەم پرسیاری سەرنج راکیش: ئایا بۆچی بە توندی لەم جەنگە ی دوایی ناپازی بوویت و لە خوا پارایتەوه کە بە ئاشتی و ئاسایش کۆتایی بە کیشە کە بهینیت؟ ۲۰۷-۲۰۸
- چوارەم پرسیاری سەرنج راکیش: بۆچی ئامۆژگاریی هاوڕێیان ت دە کەیت کە هەندئ پەیام هەیه بیانشارنەوه و وریای خۆیان بن؟! ۲۰۸-۲۰۹
- کۆتایی: پرسیاریک لەبارە ی تالە مووی ریشی ینغەمبەرەوه ﷺ ۲۰۹-۲۱۱
- پرسیاری یە کەم: واتای روالەتیی ئایەتی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾ ۲۱۱-۲۱۳
- پرسیاری دووهم: ئایا بەر بەستی زولقەر نەین دە کەوێتە کوئی؟.. یەئجوج و مەئجوج کین؟ ۲۱۳-۲۱۶

- پر سیاری سنی همم: له باره ی کوشتنی ده جال له لایه ن حه زرتی عیساوه،
 ۲۱۶ دروودی خوی له سهر بیټ
- پر سیاریک له باره ی پینج شته غه بیی په کانه وه، به تایهت "کاتی نازل بوونی
 ۲۲۱-۲۱۷ باران" و "جوزی کوزپه له ره می دایک" دا
- پر سیاریک له باره ی "له تائفی عشر" هوه، واته: ده ههسته ناسک و نیانه کانی
 ۲۲۳-۲۲۱ مرؤف
- بریسکه ی حه فده همم: چهنه یاد خه ره وه به که له باره ی ناسینی خوی گه وره وه
 ۲۲۵-۲۲۴ پینشه کی
- یاد خه ره وه ی به که م: گو فتاریک ناراسته ی دهر وون کراوه: (ههر شتیک تا ته به د
 ۲۲۶-۲۲۵ له گهل مرؤف دا نه بیټ شایانی نه وه نی په دلای په یوه سستی بیټ)
- یاد خه ره وه ی دوو همم: جگه له خوا کهس له خوت به مه زنت مه زانه، نه وه که
 بیگه یه نیته پله ی "په رستن" .. خویشت له هیچ شتیک به
 گه وره تر دامه نی با دهر گای خو به گه وره زانین (التکبر) ت
 ۲۲۶ لئی نه کاته وه!
- یاد خه ره وه ی سنی همم: دنیا زور به په له دیت و دهر ووات و له ناوده چیت، ده سا
 تویش ژیر به و، کولیک مه خه ره ته ستوی ژیان و دنیا که ی
 ۲۲۷-۲۲۶ خوته وه که پینان هه لته گیریت!
- یاد خه ره وه ی چواره م: له حه شر و زیندو و بو نه وه ی قیامه تدا، خودی هه موو
 په کینکی مرؤف زیندو و ده کریته وه و سه رله نوئی وه که یه که م
 ۲۲۸-۲۲۷ جاری به دی ده هیتریته وه
- یاد خه ره وه ی پینجهمم: گفتو گو په که له گهل که سایه تیی مه عنه ویی نه وروپا - "نه وروپا"
 دوو نه وروپایه! - به بی به خته وه ریسی "گیان" مرؤف هه ر گیز
 به خته وه ری به ده ست ناهینیت - پروونکر دنه وه ی تیروانینی
 نه وروپا بؤ "ژیان" و تیروانینی قورئانسی پیروزیش -
 پو وچه لکر دنه وه ی چهنه بناغیه کی لاواز و فشه ل که نه وروپا
 پشتیان بی ده به ستیت - به راوردیک له نیوان قوتایی نه وروپا و
 ۲۴۰-۲۲۸ قوتایی قورئاندا
- یاد خه ره وه ی شه شه م: زوری ژماره ی نه و کافرانه ی که ئینکاری ئیمان ده که ن و نه و
 که سانه ش که له هه رزه بی دا چاویان لئی ده که ن باهخی نی په -
 ئینکاری کردنی کافران و گو مرایان بؤ هه ر راستی په کی ئیمان،
 هه لویتیک کی بی هیزه و، نه فی کردنیشیان بؤ نه و باه تانه کارنکی
 بی پالپشته و، په ککر تنیشیان هیچ گرنگی و نرخیکی نی په!
 ۲۴۳-۲۴۰

- یادخه ره وهی حه و ته م: گوفتاریك پرووه و نهو كه سهی كه موسلمانان بؤ كه ره سه و شمه کی قه لیبی دنیا ی فانی هان ده دات و، به زه بر و زه نگو وه به ره و پیشه ی بیانی یه کان ده یاندا ته بهر و، ده ستیان له داوینی
- ۲۴۶-۲۴۳ ر هفتاری نهوان بی گیر ده کات!
- یادخه ره وهی هه شته م: له زه ت و به خته وه ری له کار کردندا و بازار و به دبه ختیش له ته مبه لئی و کار نه کردنا به - پادا شت له دوو توئی خودی کار و کؤ ششدا هه به - هه ر شتیک له بوو نه وه ردایه، له دوو لایه نه وه، شایه تی له سه ر "پئویستی بوون" ی خوا ی گه وه ری خا وه نی
- ۲۵۴-۲۴۶ توانستی ره ها ده دات
- یادخه ره وهی نۆ هه م: "پینگه مبه ریتی" ی ناو گرؤ ی مرؤ ف: پوخته ی هه رچی خیر و، بناغه و کاکله ی هه موو که مالیکه .. هه رو هه "تایی نی حق و راسته قینه" ش (ئیسلا م): پی رستی گشت به خته وه ری به ک و، "ئیمان" یش: جوانی پاک و خا وینی دور له هه موو خلتیه که
- ۲۵۶-۲۵۴ یادخه ره وهی ده هه م: نووره کانی ناسینی خوا ی گه وه سه ی به شن - داخوازی یه کانی
- ۲۵۷-۲۵۶ هه ری که لهو به شانه
- یادخه ره وهی یاز ده هه م: پله ی میهره یایی فراوان و شه فه قه تی مه زنی قورئانی
- پیرؤ ز به رامه ر جه ما وه ری عه وامه کان و، چا و دیریشی بؤ
- ۲۵۸-۲۵۷ بیره ساکار و روا نینه ساده و وردنه بینه کانی نهوان
- ۲۶۰-۲۵۸ یادخه ره وهی دوا ز ده هه م: نزا و لالا نه وه به ک
- یادخه ره وهی سیاز ده هه م: پینچ مه سه له ی ته ما وی و تیکه ل که پئویستیان به
- ۲۶۰ روونکر دنه وه هه به:
- ۱ - نهوانه ی که له رپی حه قدا تیده کؤ شن، له کاتی کدا که ده بوو ته نها بیر له ئه رکی سه رشانی خؤ یان بکه نه وه، که چی بیر له چه ند کاریکی ئه وتؤ ده که نه وه که تاییه تن به خوا ی گه وه وه، ئیتر له نه بجا مدا به هه له دا ده چن!
- ۲۶۳-۲۶۰ ۲ - هه ندی که س دوو چاری گو مان و دوودلی ده بن کاتی زیکر و ویرده کان ده خوینن و نهو سوودانه شیان ده ست نا که ویت که له پیاو چا که پیشینه کانه وه ریوایه ت کراون
- ۲۶۴-۲۶۳ ۳ - هه ندی جار ریواری رپی خاواناسی سنووری خؤ ی ده شکینیت که بریتی به له: کؤ له واری و، هه ژاری و، هه ست کردن به قسوور و ناته واری خؤ ی له به رده م به دیهینه ری به توانا و، ده چیت رپی شانازی کردن و له خو بایی بوون
- ۲۶۶-۲۶۴ ده گریته بهر!
- ۴ - هه له به کی هؤ کار به رستان و جیاوازی نیوان "اقران" و "هؤ" و، ته رازوویه کی
- ۲۶۹-۲۶۶ وردی سه رنه که ر بؤ ناسینه وه ی پله کانی بی ناگایی و شیر کی په نهان

- ۵ - سستەمىكى گەلىڭ مەزىن لە مافى كۆمەل و سەرۆك و مامۇستا كەيان! ۲۶۹-۲۷۱
 يادخەرەو ەى چوار دەھەم: چوار ھىماى بچووك كە تايبەتن بە تەو حىدەو ە:
 ۱ - جگە لەو كەسەى كە فەرمانرەو ەى زەو ى و ئاسمانە كانە و دنيا و قىامەتى بە
 دەستە، كەسى تر شايانى ئەو ە نى يە كە مرۇف بىبەستىت و ھاناي بۇ لا بيات! ۲۷۱-۲۷۲
 ۲ - "دل" و "كاكلا" و "چىيەتى" ى مرۇف ئاوينەيە. خۆشەو ىستى و ھەز كەردىشى
 لە "مانەو ە" كە لە سەرۆشتىدا رىشكى دا كوتارە، لە پىناو ى درەو شانەو ەى ناو ى:
 "الباقى" ى خواو ەندى شكۆمەنددايە ۲۷۲-۲۷۳
 ۳ - وريابە نوقم نەبىت! ۲۷۳-۲۷۴
 ۴ - ئەم دنيايەت كە پىت و ايبە فراوانە، لە راستى دا وەك گۆرئىكى تەنگ و ايبە،
 ھەو ن بەدە زيانئىكى فراوانتر بەدەست بەئىت! ۲۷۴-۲۷۵
 يادخەرەو ەى پاز دەھەم: درەو شانەو ەى نارى (الحفيظ) ى خواى گەرە ۲۷۵-۲۷۸
 بريسكەى ھەژ دەھەم: بە پشتىوانى خواى گەرە لە كۆمەلە پەيامئىكى تردا بلاو دە كرىتەو ە ... ۲۷۸
 بريسكەى نۆز دەھەم: پەيامى (دەست پىو ە گرتن - ئىقتىصاد) ۲۷۹
 ھەوت سەرنجى لەخۆ گرتو ە:
 سەرنجى يە كەم: "دەست پىو ە گرتن" شو كرىكى مەعنەو ى يە و، "ئىسراف" ىش
 ناشكورى و گالته كەردنە بە نىعمەتە كان ۲۷۹-۲۸۰
 سەرنجى دوو ھەم: "دەست پىو ە گرتن" و "قەناعەت" بە تەو ەو ەتى لە گەل دانستى
 خواى گەرەدا تەبا و گونجاون، بەلام "ئىسراف" پىنچەوانەى
 ئەو دانستەيە ۲۸۰-۲۸۲
 سەرنجى سى ھەم: بەدەستەئىنانى تام و چىژە كان بە مەبەستى نرڭ شناسى
 نىعمەتە كان و ئەنجامدانى "شو كرانە بژىرى" ۲۸۲-۲۸۴
 سەرنجى چوارەم: "دەست پىو ە گرتن" ھۆى عىززەت و مايبەى كەمالە ۲۸۴-۲۸۷
 سەرنجى پىنچەم: دەست پىو ە گرتن ھۆ كارئىكى بى گومانى نازل بوونى
 بەرە كەتە و بناغەيە كى پتەو ىشە بۇ زيان و گوزەرانى باشتر - ھەر
 كەسئىك دەست پىو ە نە گرىت نرىكە لەو ەى بەرەو ەلدىرى
 زەللىلى بەر بىتەو ە و، پىشى بۇ سوالى مەعنەو ى بڭلىسكىت! ۲۸۷-۲۸۹
 سەرنجى شەشەم: دەست پىو ە گرتن ھىچ پەيو ەندى يە كى بە "نزمى" يەو ە نى يە ۲۸۹-۲۹۱
 سەرنجى ھەتەم: "ئىسراف" ھەلپە كارى بەر ھەم دەھىتت و، ھەلپەش سى
 ئەنجامى لى دەبىتەو ە: ۲۹۱
 يە كەمىيان: قەناعەت نە كەردنە ۲۹۱
 دوو ھەمىيان: ناو مئدى و زەرە مەندى يە! ۲۹۱-۲۹۳

سنى ھەميان : ئەو ھىيە كە ھەلپە كردن "ئىخلاىاس" دەفەوتىنىت و كارى

- دوارۋۇز دەشۋىنىت ۲۹۵-۲۹۳
- تېنىنى : ۲۹۶
- بریسكه ى بیستەم : پەيامى (ئىخلاىاس "۱") ۲۹۷
- پرسىيار : بۇچى ئەھلى حەق لە نىوان خۇياندا ناكۆكن، كەچى گومرايان
- لە نىوان خۇياندا يە كدە گرن؟ ۲۹۸
- ھۆكارى يە كەم : ئەر كى سەرشانى ئاينداران رووى لە ھەموویانە و پاداشتیشیان
- دەستىشان نە كراوہ - چارەسەرى ئەمەش بە "ئىخلاىاس"! ۳۰۰-۲۹۸
- ھۆكارى دووھەم : ھەست نە كردنى ئاينداران بەوہى كە پىوستیان بە يە كگرتن
- ھەيە - چارەسەرى ئەمەش لە ئەنجامدانى "نۆ" كارى ئىجابى و بناتنەردا ۳۰۲-۳۰۰
- ھۆكارى سنى ھەم : بە كارھىنانى سەلبىي ھىممەت بەرزى - چارەسەرى ئەمەش
- بەوہ دەبىت كە "ئىخلاىاس" بەدەست بەئىرنىت، نەك بە زۆرىي شۋىنكەوتووان! ۳۰۶-۳۰۳
- ھۆكارى چوارەم : كەمتەرخەمى و دەستەوسانىي ئەھلى ھىدايەت لە "ئىخلاىاس"دا -
- چارەسەرى ئەمەش بە شانازى كردن دەبىت بە ھاورىيەتېي ئەوانەي لە رېيازى
- حەقدا ھاورىيەتېي دە كەن و، شەرەفى ئىمامەتیان بۇ بەجى بەئىلت و، واز لە
- لە خۇپەرسى بەئىت و، گرىمانى ئەوہ دابىت كە ئەو كەسە رېي حەق دە گرىتە
- بەر، ھەر كەسىك بىت، لە خۆى باشتر بىت ۳۰۷-۳۰۶
- ھۆكارى پىنجەم : نەبوونى يە كىتى لە نىوان ئەھلى ھىدايەتدا ھى ئەوہيە ھەست
- ناكەن پىوستیان بە ھىز ھەيە - چارەسەرى ئەمەش بە كارھىنانى دەستورى
- "ھاو كارى" لە يە زىيانى كۆمەلایەتېي دا و، پەچا و كردنى ئەو زىانەشە كە بە
- ھۆى جىاجىايى يەوہ لە موسلمانان دە كەوئت ۳۱۰-۳۰۷
- ھۆكارى شەشم : ئەھلى حەق ھەرچى جوامىرىيان ھەيە ئاراستەى پاداشتى دوارۋۇز
- كردوہ - چارەسەرى ئەمەش بە چاوپۇشى دەبىت لە ھەلەى يە كتر و، خۇپاراستن
- لە تەلە و داوى ئىختىلاف ۳۱۲-۳۱۰
- ھۆكارى ھەوتم : ئەھلى حەق نەياتوانى پارىز گارىي رەوشتە بەرزە كان بکەن و،
- لە بازەى مونافەسەيە كى خاويندا عىننەوہ - چارەسەرى ئەمەش بەوہ دەبىت كە
- مرؤف پىش ھەموو شتىك خۆى تاوانبار بكات ۳۱۶-۳۱۲
- بریسكه ى بیست و يە كەم : پەيامى (ئىخلاىاس "۲") ۳۱۷
- چەند دەستورىك بۇ بەدەستھىنانى "ئىخلاىاس" و پاراستى و، دوورخستەوہ و
- نەھىشتى ئەو شتانەش كە پرى لە ھىنانەدېي "ئىخلاىاس" دە گرن : ۳۱۹-۳۱۷
- دەستورى يە كەم : با لە ھەموو كردەوہيە كدا تامانجتان تەنھا رەزەمەندىي خواى
- گەورە بىت ۳۲۰-۳۱۹
- دەستورى دووھەم : رەخنە لەو برايانەتان نە گرن كە لەم خزمەتەى قورئاندا كار
- دە كەن و، ئەو ھاندەرانە نەوروژىن كە غىبەتە و ھەسوودى لە
- نىواندا دروست بكات ۳۲۱-۳۲۰

- دەستووری سێ ھەم: بریتی بە لەو ھەی کە بزانی: (ھەر چی ھێزتان ھەبە تەنھا لە
 ۳۲۳-۳۲۲ "حەق و ئیخلاص" دا بە!)
- دەستووری چوار ھەم: بریتی بە لەو ھەی کە: (شانازی بە رەوشتە جوانە کانی
 ۳۲۴ بریانتانەو بەکن و بە ھەی خۆتان لە قەلە میان بەن)
- ھۆکارە کانی دەستکەوتنی "ئیخلاص": ۳۲۴
- یە کەم: یادکردنەو ھەی مردن! ۳۲۶-۳۲۴
- دوو ھەم: "تێرامانی ئیمانی" لە بەدیھێنراوانی خوای گەرە ۳۲۶
- چەند رینگریک کە رێ لە ھاتنەدیی "ئیخلاص" دەگرن: ۳۲۷
- رینگری یە کەم: ئەو "حەسوودی" یە کە لە بەرژەو ھەندی بە ماددی بە کەنەو
 ۳۲۸-۳۲۷ پەیدا دەبێت
- ھینانەو ھەی دوو نمونە بۆ زیاد کردنی نھینی "ئیخلاص" و درێژەدان بە
 ۳۳۰-۳۲۸ یە کەریزی و تەبایی راستەقینە:
- رینگری دوو ھەم: "خۆپەرستی" ھەروونی بەدخواز و حەز کردن لەو ھەی کە
 خەلکی رووی تێبکەن، بەھۆی حەز کردنەو لە "ناوبانگ
 ۳۳۲-۳۳۰ ... دەر کردن" کە ئەویش لە حەز کردنەو لە "پلە و پایە" پەیدا دەبێت!
- رینگری سێ ھەم: بریتی بە لە "ترس و تەماع" ۳۳۲
- نامە بە کێ تاییەت: ۳۳۴-۳۳۳
- بریسکە ی بیست و دوو ھەم: پەيامی (سێ ئاماژە کان) ۳۳۵
- ئاماژە ی یە کەم: ئایا بۆچی ئەھلی دنیا ھەر کات دەرفەتیان بۆ پرەخسێت خۆیان
 لە کاروباری قیامەتیی تۆدا ھەلەدەقورتین، لە کاتی کە تۆ
 ۳۳۸-۳۳۶ دەست لە ئیشو کاری دنیای ئەوان و ھەرنادەیت؟
- ئاماژە ی دوو ھەم: بۆچی لێمان بێزار بوویت و تەنھا یە کە جارێش سەرمان لێ نادەیت،
 ۳۴۱-۳۳۸ پاشان سکا لا شمان لە دەست دەکەیت و دەلێیت: "ستەم لێ دەکەن"!
- ئاماژە ی سێ ھەم: مادەم لەم ولاتەدا دەژیت، دەبێ مل بۆ یاسا کانی کە چ بکەیت.
 ئێتر بۆچی لە ژێر پەردە ی گۆشە گیری دا خۆت لە جێ بە جێ کردنی ئەو
 ۳۴۴-۳۴۲ یاسایانە قوتار دەکەیت؟
- جۆرە مامەلە یە کە مەروڤ سەر سام دەکات ۳۴۶-۳۴۵
- کۆتایی: دەستدریزی یە کە: ۳۴۷-۳۴۶
- بریسکە ی بیست و سێ ھەم: پەيامی (سروشت) ۳۴۸
- بێدار کردنەو یە کە: پروونکردنەو ھەی راستی و حەقیقەتی رێبازی سروشت
 ۳۴۹-۳۴۸ پەرسە سەر سەختە کان
- ھۆی دانانی ئەم پەيامە: ۳۵۰-۳۴۹
- پێشە کی: چەند وشە بە کێ سامناک لە زاری خەلکی یەو دەردەچن و بۆگەنی کوفریان
 لێو دەیت و، بەسەر زاری ئەھلی ئیمانی شدا تێدە پەرن، بێ ئەو ھەی بە خۆیان
 ۳۵۲-۳۵۱ بزانی، یاخود ھەست بە بۆگەنی و مەترسی ئەو وشانە بکەن:

- رینگای یه کهم: رینی یه کهم ئه وه یه که ده لیت: (کۆبوو نه وه یه هۆکاره کانی
جیهان ده بنه هۆی دروستبوونی بوونه وهران و پینکهاتی
- ۳۵۲ شتان!) ئه م رینگایه سنی مه حالی تیدایه
مه حالی یه کهم: دروست بوونی ده زمانه ناوازه و سه رسوور هینه ره کان له
ئه نجامی بهر یه که که وتن و تیکه لیبوونی هه ره مه کیی
ماده کانی ناو ده رمانخانه که وه، یان هه لکر دنی ره شه بایه که
- ۳۵۴-۳۵۲ به سه ریاند!
مه حالی دوو هه م: کۆبوو نه وه یه له خۆرا و هه ره مه کیی هۆکاره دژ به یه که کان
- ۳۵۵-۳۵۴ به رینکوپینکیی ته واته تی و ته رازوویه کی ورد
مه حالی سنی هه م: گپه رانه وه ی به ده یه نانی بوونه و ره رینکوپینکه کان بۆ ده ستی
هۆکاره سه روشتی یه که ر و کویر و بی گیانه کان!
رینگای دوو هه م: مه سه له ی دوو هه م یه که بریتی یه له په سته ی: (خۆی له
- ۳۵۶ خۆیه وه پینکه اتوه) سنی مه حالی تیدایه
مه حالی یه کهم: قبوولکر دنی ئه وه ی که هه موو خانه یه کی کارگوزار چاوپنکی
فراوانی بینه ری ئه وتۆی هه بیته که هه موو بهش و لایه نه کانی
- ۳۵۸-۳۵۶ تۆ و سه رجه م خانه کانی جه سته ت و سه رانه ری بوونه وهران بیته!
مه حالی دوو هه م: قبوولکر دنی ئه وه ی که هه موو گه ر دیله یه که فه رمانده ی ئه وانی
- ۳۵۹-۳۵۸ تر بیته و له هه مان کاتدا له ژیر فه رمانیشیاندایه بیته!
مه حالی سنی هه م: ده بی به ئه ندازه ی ژماره ی پینکه اته رینکوپینکه کانی جه سته ت،
قالبی سه روشتی بین بۆ به ده یه نانیان له رینی سه روشته وه!
رینگای سنی هه م: وشه ی سنی هه م یه که سه به ره ت به هه موو شتی که له م بوونه و ره دا
- ۳۶۰ ده لیت: (سه روشت داخوازی بووه) سنی مه حالی تیدایه
مه حالی یه کهم: ده بی سه روشت بۆ به ده یه نانی بوونه وهران، چه ندین کارگه ی
له ژماره به ده ره له هه موو شتی که دا دروست بکات، یان ده سه لاتیکی
- ۳۶۱-۳۶۰ ئه وتۆی تیدا دا بیته که به توانیته سه رجه می گه ر دوون به دی به یه نیته!
مه حالی دوو هه م: ده بی سه روشت له هه موو مشتیک "خاک" دا به ئه ندازه ی ژماره ی
کارگه و چاپخانه کانی ئه وروپا کارگه و چاپخانه ئاماده بکات، تا کو ئه و
مشته خا که بیته به کارگه ی گوله ره نگین و جوان و به رو بوومه ناسک و
- ۳۶۶-۳۶۲ به له زه ته کان!
مه حالی سنی هه م: به دوو نمونه روون ده بیته وه
نمونه ی یه کهم: روشتنی مرۆفینکی سه ره تایی و دوور له ژبانی شارستانی
- ۳۷۰-۳۶۷ بۆ ناو کۆشکینکی گه و ره
بۆ ناو کۆشکینکی گه و ره

- نمونه‌ی دووهم: رۆشتنی مرؤفیکي نه‌شاره‌زای جیهانی شارستانی و دنیا
- ۳۷۱-۳۷۰ نندیو، بۆ ناو سوپایه‌کی سامناک و مزگه‌وتی نه‌یاصؤفیا
- ۳۸۰-۳۷۲ پوخته‌ی ئهم باسه: سروشت کۆمه‌له‌ی یاسایه‌که، نه‌ک توانست و خاوه‌ن توانست
- ۳۸۰ کۆتایی: چه‌ند پرسیاریک:
- پرسیاری یه‌که‌م: خواوه‌ندی په‌روه‌ردگار و ده‌وله‌مندی به‌ده‌سته‌لات چ
- ۳۸۴-۳۸۱ پېوستی‌یه‌کی به‌په‌رستی ئیمه‌هه‌یه؟
- پرسیاری دووهم: "ژیری"ی مرؤف (ئاسانی به‌دیهینان) په‌سه‌ند ده‌کات. به‌لام
- ۳۸۸-۳۸۴ تایاچ "نهینی" و "دانایی" یه‌که‌له‌م ئاسانی‌یه‌دا هه‌یه؟!
- پرسیاری سێهم: بۆچی فه‌یله‌سووفه‌ توندپه‌وه‌کانی سه‌رده‌م ده‌لین: (هیچ
- شتیک له‌ "بوون" هه‌ به‌ره‌ "نه‌بوون" ناروات و له‌ناو ناچیت و، له‌
- ۳۹۱-۳۸۸ "نه‌بوون" یه‌سه‌وه‌ هیچ شتیک دروست نا‌کریت)؟
- بریسکه‌ی بیست و چواره‌م: په‌یامی (پۆشته‌یی)
- دانایی یه‌که‌م: شه‌رمی و پۆشته‌یی کاریکي سروشتی یه‌ بۆ ئافره‌تان و، نه‌هیشتی
- ۳۹۴-۳۹۲ پۆشته‌یی کاریکه‌ دژ و پیچه‌وانه‌ی سروشتی ئافره‌ته
- دانایی دووهم: ئافره‌ت ته‌نها له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا هاوه‌لی می‌ده‌که‌ی نی‌یه، به‌لکه‌ له‌
- ۳۹۵-۳۹۴ ژیا‌نی هه‌میشه‌یی و نه‌میشدا هاو‌پری و هاوسه‌ریه‌تی
- دانایی سێهم: به‌خته‌وه‌ری ژیا‌نی خیزان به‌ به‌رده‌وامی متمانه و باوه‌ری چون
- ۳۶۹-۳۹۵ یه‌کی نیوان ژن و می‌رد و، خو‌شه‌وستی راسته‌قینه‌ی نیوانیان ده‌بیت
- دانایی چواره‌م: ئافره‌ت ریکخه‌ری کاروباری ناو‌ماله‌ و پاریزگاری مال و منال و
- هه‌موو شتیکی می‌ده‌که‌ی خراوه‌ته‌ ئه‌ستۆ. له‌به‌ر ئه‌وه، گرنگترین سیفه‌تی
- ۳۹۸-۳۹۶ تیدا‌یه‌که: ئه‌مانه‌ت و متمانه‌ی بۆونه
- (مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ): فیتنه و ئاشووبی ئافره‌تان له‌ ئاخ‌زه‌ماندا
- ۴۰۱-۳۹۹ گفتوگۆیه‌که‌ له‌گه‌ل خوشکانی دوا‌رۆژمدا (سێ سه‌رنجی له‌خۆ گرتووه):
- سه‌رنجی یه‌که‌م: ئافره‌تان رابه‌ر و پینشه‌ویانی شه‌فه‌قه‌ت و پال‌ه‌وانانی میه‌ره‌بانین
- ۴۰۵-۴۰۲ سه‌رنجی دووهم: رۆلی ریکخه‌راوه‌ نهینی و په‌نه‌انه‌کان بۆ له‌ ریی ده‌رکردن و
- تیکدانی په‌وشتی لاوان و، تیکۆشانی گه‌رم و گوریان بۆ ئه‌وه‌ی
- ۴۰۹-۴۰۶ به‌ره‌و خراپکاری و هه‌رزه‌یی بیانده‌نه‌به‌ر
- سه‌رنجی سێهم: ئه‌و تام و چیژانه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی شه‌رع‌دان، چه‌ن‌دین
- ۴۱۰-۴۰۹ ئه‌وه‌نده‌ی تام و له‌زه‌ته‌کانیان ئازار و گیرو گرتیان تیدا‌یه

- دەرمانی یه کم: "نهخۆشی" ده بیټ به هۆی ده سته که وتنی قازانجینکی زۆر و نایه لیت
- ۴۱۲ ده سمایه ی تمه ن به خۆرایی و خیرایی له ده ست دهر بچیت
- دەرمانی دوو هم: "نهخۆشی" ده توانیت هم مو خوله کینکی ژبانی مروفی نهخۆش
- ۴۱۳-۴۱۲ بکات به سه عاتیک عیاده ت و پهرستش
- دەرمانی سنی هم: "نهخۆشی" رۆلی مامۆستایه کی دلسۆز و رابه رینکی لیها توو
- ۴۱۴-۴۱۳ ده بیټ
- دەرمانی چوار هم: "نهخۆشی" به "ناوه جوانه کانی خوای گه و ره ئاشنات ده کات و،
- ۴۱۶-۴۱۴ به تایبه تی ناوی: "الشافی" ی تهوت تی ده گه یه نیت
- دەرمانی ینجهم: "نهخۆشی" بۆ هه ندی کس چاکه و به خشمی خوای گه و ره یه که
- ۴۱۷-۴۱۶ به میهره بانسی خۆی بۆیان ده نیریت!
- دەرمانی شه شه م: "هیچ ناخۆشی یه ک تا سه ر ناییت!" که واته بیر له و پادا شته نه پراوه
- خوایی یه بکه ره وه که له دوو توپی نهخۆشی دایه و، له شو کرانه بۆیری
- ۴۱۸-۴۱۷ خوواره ند دهر مه چۆ و، ده ست له سکا لا کردن هه لبگره
- دەرمانی شه شه م: پیش ته وه ی دنیا دهر مان بکات ده بی ئیمه عیشقی له دلماندا
- دهر بکین. باشترین هه لیش بۆ ته م مه به سته کاتی نهخۆشی یه! چونکه
- ۴۱۹-۴۱۸ نهخۆشی مروف له خه و هه لده سینیت و بیداری ده کاته وه!
- دەرمانی چهو ته م: "نهخۆشی" له زه تی ته ندروستی و نیعمه ته کانت پتر پین ده چیژیت و
- ۴۲۰-۴۱۹ بایه خدار و شیرینتری ده کات له لات
- دەرمانی هه شته م: "نهخۆشی" چلکی خه تا کاری و گونا هباری ده شواته وه و
- ۴۲۱-۴۲۰ پاکی ده کاته وه!
- دەرمانی نۆه م: مردن - له راستی دا - سامناک نی یه، وه ک ته وه ی به رواله ت
- ۴۲۲-۴۲۱ دیته پیش چاو
- دەرمانی ده هم: واز له نیگه رانی و بیزاری بهینه و بیر له سووده کانی نهخۆشی و
- ۴۲۴-۴۲۳ پادا شته کانی بکه ره وه، با ئازاری نهخۆشی یه که ت کم بیته وه
- دەرمانی یاز ده هم: "نهخۆشی" هه ر چه ند ئیستا ئازارت ده دات، به لام له بهر نه مانی
- ۴۲۵-۴۲۴ نهخۆشی و ئازاری پیشوو، له زه تینکی مه عنه وی و په نه انت پین ده چیژیت ...
- دەرمانی دوو ده هم: "نهخۆشی" هۆ کاریکه بۆ نزا و پارانه وه ی پاک و بیگه رد. که واته
- نابن به چاکیو نه وه له نهخۆشی ته و کانی او ه پارا وه ی دو عا و نزا پر بکریته وه
- ۴۲۶-۴۲۵ که نهخۆشی ته قاندویه تیه وه!
- دەرمانی سیاز ده هم: "نهخۆشی" بۆ هه ندی کس ده بیټ به گه نجینه یه کی
- گه و ره و دیاری یه کی به نرخی خوایی و مروف ده گه یه نیته پله یه کی
- ۴۲۷-۴۲۶ تهوتۆ که به کرده وه چاکه کانی پینی نه ده گه شت!

- دەرمانی چوار دەهەم: لە ژێر ئەو پەردەییەکی بەسەر چاوی نابینایانی ئەهلی ئیماندا دادراوە تەو، پروناکی بەکی لەرادەبەدەر و چاویکی مەعنەویی
- دووربین هەبە! ۴۲۸-۴۲۹
- دەرمانی یازدەهەم: پینغەمبەران و پاش ئەوان پیاوچاگان، لە هەموو کەسێک
- زیاتر دوو چاری بەلا و گێرگرت دەبن ۴۲۹-۴۳۰
- دەرمانی شازدەهەم: "نەخۆشی" گرنگرتین هۆکاری پەيوەندیدەری ژبانی کۆمەڵایەتی و مرۆفایەتی فێری نەخۆش دەکات، کە "پزگرتن" و "خۆشەویستی" یەو، نەخۆشەکی
- دەرباز دەکات لەوێ دوورەپەریزی لە خەلکی بکات و هەر بۆ خۆی بژی! ۴۳۱
- دەرمانی حەفدەهەم: چاودێری کردنی نەخۆش پاداشتیکی زۆری بۆ سەرپەرشتیارانی تێدایە. هەر و هەر سەرلێدان و هەوال پرسییان
- سونەتیکی پێرۆزە و دەبیتە کەفارتی گوناھی مرۆف ۴۳۱-۴۳۳
- دەرمانی هەژدەهەم: دەبێ نەخۆش سەیری ئەو نەخۆشە دەستەوسان و داماوانە بکات کە پلەیان لەو نزمترە و هەمیشە بە دەست ئێش و
- تازارەو دەتلینەووە ۴۳۴-۴۳۵
- دەرمانی نۆزدەهەم: "نەخۆشی" میوانیکی تازیزە و ژبانی بەنرخێ نەخۆش پالغتە دەکات و هیز و پێزی دەدات و بە پلەکاندا سەری دەخات و،
- نەخشە رەنگینەکانی ناوێ جوانەکانی بەدیپینەری دانا دەخاتە روو ۴۳۵-۴۳۸
- دەرمانی بیستەم: چارەسەری نەخۆشیی راستەقینە و، نەخۆشیی و هەمی و ئەندێشەیی
- دەرمانی بیست و یەکەم: هەر چەند "نەخۆشی" تازاریکی ماددی هەبە، چیژ و لەزەتیکی مەعنەویی هێندە گرنگی تێدایە کە هەموو ئاسەوارێکی تازارە
- ماددی بەکان دەشواتەووە ۴۳۹-۴۴۰
- دەرمانی بیست و دوو هەم: بۆچی "شەلەلی" بە بەکیک لە نەخۆشییە پێرۆزەکان
- دادەنرێت بۆ مرۆفی باوەردار؟ ۴۴۰-۴۴۱
- دەرمانی بیست و سێ هەم: ئاوپلێدانەووی سۆز و میهرەبانیی خوای گەورە کە
- بە چاوی میهر و بەزەیی یەو بە نەخۆش دەروانیت ۴۴۱-۴۴۲
- دەرمانی بیست و چوارەم: نەخۆشیی بەکانی منالە بێ گوناھەکان دەرزێ لێدانی پەروەردەیی خواپیی بە بۆ رەهینان و بەرگە گرتنی گێرگرتە سەختەکانی دواپۆژی ژبان و، چەند سەروو دیکیشیان بۆ ژبانی دنیا و ژبانی رۆحیی ئەوان تێدایە - چاودێری و خزمەتی نەخۆشە پیر و پەکیکەوتەکان بەوپەری وەفا و دلسۆزی یەو، بە تاییەتی دایک و باوک، جگە لەوێ کە مایە دەستکەوتنی پاداشتی زۆر و دەستخستنی دوعا و تزیانە، مرۆفیش دەگەینەنە بەختەووی هەردوو دنیا ۴۴۲-۴۴۳

- دەرمانی بیست و پینجهم: تۆبه و داوای لیبوردن و پارانه‌وه و ئومید پیداکردن
به "میهره‌بانایی خوای گه‌وره" چاره‌سه‌ری راسته‌قینه و خاوین و قودسی به
مرؤف ده‌بخشن ۴۴۴-۴۴۳
- بریسکه‌ی بیست و شه‌شم: پیامی (پیران)
بیدار کردنه‌وه‌یه‌ك: ۴۴۶-۴۴۵
- ئومیدی یه‌كهم: سه‌رچاوه‌ی ئه‌و رووناکی یانه و گه‌نجینه‌ی ئه‌و هیوا و ئومیدانه‌ی
که له‌مه‌ولا باسیان ده‌که‌ین تنها هه‌ر "ئیمان"ه ۴۴۷
- ئومیدی دووه‌م: سه‌ز و به‌زه‌یی به‌دیهینه‌ری میهره‌بان مه‌زنترین ئومید و گه‌وره‌ترین
هیوا و رووناکترین نووری سه‌رده‌می پیری‌یه و، ئه‌م قوناغه‌ی تمه‌ن میهره‌بانایی یه
گشتی یه‌که‌ی خوای گه‌وره‌مان به‌روونی و دره‌خشانی بۆ ده‌رده‌خات ۴۴۸-۴۴۷
- ئومیدی سه‌ه‌م: ده‌ر که‌وتنی نووری ئه‌و پیغه‌مه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌ی ﷺ که‌ ئه‌میدار و
نموونه و بانگه‌واز کار و زمانی میهره‌بانایی خوای گه‌وره‌یه، هاو‌ده‌م له‌گه‌ل
شه‌فاعه‌ت و ئه‌و دیاری‌یه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ پینی به‌خشیه‌وه و بریتی‌یه
له‌ رینمایی کردنی مرؤفایه‌تی، مه‌له‌هم و ده‌رمانیکی ساریژ کاری ده‌رده
پینی ده‌رمانه‌ کانه و، ناومیدی یه‌ ره‌شه‌ کان ده‌ گۆرن به‌ ئومیدیکی
رووناکی دره‌خشان ۴۵۰-۴۴۸
- ئومیدی چواره‌م: قورئانی پیرۆزی ئیعباز به‌خش ئاوری سه‌ز و میهره‌بانایی
له‌ سه‌رؤفی پیر ده‌داته‌وه و، ده‌ستی یارمه‌تیی بۆ دریژ ده‌کات و ده‌رگای
هیوا و ئومیدی بۆ ده‌خاته سه‌رپشت و، نووریکی یه‌ کجار ئومیدبه‌خش و
دره‌خشانی پینی ده‌به‌خشیت ۴۵۲-۴۵۰
- ئومیدی پینجهم: نووری: "ئیمان به‌ رۆزی دواپی" به‌ هانای پیره‌وه ده‌روات و
نووریکی ئه‌وتوی پینی ده‌به‌خشیت که‌ هه‌ر گیز کوژانه‌وه‌ی نی‌یه و،
ئومیدیکیشی خه‌لات ده‌کات که‌ هه‌ر گیز خامۆش ناییت ۴۵۶-۴۵۳
- ئومیدی شه‌شم: ئیمان به‌ خوای گه‌وره و مه‌لائیکه‌تانی و، روانینه‌ دنیا له
روانگه‌ی ئه‌و ئیمان‌ه‌وه، هه‌رچی دره‌خت و دار و به‌رد هه‌یه هه‌موویان
ده‌کات به‌ خه‌مه‌روین و هاوه‌ل و ناشنای مرؤف، چونکه‌ ئه‌و بوونه‌وه‌رانه
به‌ زمانی حال له‌گه‌لماندا ده‌دوین و دلمان ده‌ده‌نه‌وه و پینی ناغه‌تیمان ده‌رده‌که‌ن
ئومیدی چه‌وته‌م: رووناکی یه‌کانی "ئیمان" سه‌رجه‌می تاریکی یه‌کان ده‌ره‌ویننه‌وه و
هه‌ر شه‌ش لاکامان بۆ رووناک ده‌که‌نه‌وه ۴۶۲-۴۵۸
- ئومیدی هه‌شته‌م: مزگینیی یه‌کانی قورئانی پیرۆز یارمه‌تیی مرؤفی پیر ده‌دات بۆ
دۆزینه‌وه‌ی ده‌رمان له‌ خودی نه‌خۆشی‌دا و، پینینی رووناکی له‌ تاریکی‌دا و،
هه‌ست کردن به‌ دلته‌وایی له‌ناو ئازار و سامناکی‌دا! ۴۶۹-۴۶۲

- تومیدی نوه‌هم: "لاوازی" و "ده‌سته‌وسانی" ی سهرده‌می پیری دهن به تکاکار و
 ۴۷۳-۴۶۹ هژی ده‌ستخستی میهره‌بانی و چاودیری خوی پوره‌ردگار
 تومیدی ده‌هم: نووری "قورئان" و "ئیمان" خهم و خه‌فه‌ته کان ده‌گورن به
 ۴۷۷-۴۷۳ دلخوشتی و شادمانی
 تومیدی یازده‌هم: سهر کهوتنی "دل" و دام و ده‌سته‌که‌ی، به یارمه‌تی قورئانی
 پیرۆز، به‌سهر "نه‌فس" و شهیتان و ئەو دهرس و ئامۆژگاری‌بان‌ی که لای
 ۴۸۶-۴۷۷ گومرایان و ئەهلی فلسه‌فه خوتیندبوویان
 تومیدی دوازده‌هم: ئەو نووره‌ی که له ئاسۆی ئایه‌تی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
 ۴۹۲-۴۸۶ وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ له پروی دلدا هه‌لدیت و دهرده‌که‌ویت
 تومیدی سیازده‌هم: چه‌ند رووداوینکی دلته‌زین که به‌سهر شاری (وان) دا
 هاتوون و، دهر کهوتنی راستیی ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿سَبَّحَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 ۵۰۳-۴۹۲ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ له به‌رده‌م دیدی ئەندیشه‌دا
 تومیدی چوارده‌هم: هه‌ندئێ له پله‌کانی ئایه‌تی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾
 ۵۱۱-۵۰۳ تومیدی یازده‌هم: به‌هاناوه‌هاتی چاودیری خوی گه‌وره‌ی میهره‌بان کاتی
 که خهم و په‌شینی‌یه‌کان سهرده‌که‌نه‌مرۆف
 ۵۲۳-۵۱۲ تومیدی شازده‌هم: یارمه‌تیدانی چاودیری خوی گه‌وره‌له‌به‌ندبخانه‌و
 دهره‌وه‌ی دا و، دهر کهوتنی لایه‌نیکی ناوه‌رۆکی: "الْخَيْرُ فِيمَا اخْتَارَهُ اللَّهُ" و
 نه‌ینی: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾
 ۵۳۱-۵۲۳ بریسکه‌ی بیست و هه‌وته‌م:
 به‌رگری مامۆستا نوورسی‌یه‌له‌به‌رده‌م دادگای "ئه‌سکی شه‌هر" دا. به‌پشتیوانیی
 خوی گه‌وره‌له‌به‌رگی تاییه‌ت به‌ژیانه‌که‌ی‌دا‌بلاوی ده‌که‌ینه‌وه
 ۵۳۱ بریسکه‌ی بیست و هه‌شته‌م:
 ئەم بریسکه‌یه‌له‌چه‌ند پوخته‌برگه‌یه‌ک پینکه‌هاتوو‌ه‌که‌له‌"به‌ندبخانه‌ی ئەسکی
 شه‌هر" دا نووسران
 ۵۳۲ گفتو‌گۆیه‌کی نیان‌له‌باره‌ی "میش" ه‌وه
 ۵۳۸-۵۳۲ پیه‌ته‌کانی قورئان و، پیه‌ته‌لینک‌پچراوه‌کان
 ۵۴۳-۵۳۹ "گوفتاره‌ئه‌زه‌لی" یه‌کانی خواوه‌ند‌بی‌سنوور و نه‌پراوه‌یه
 ۵۴۷-۵۴۴ دابه‌زاندنی ئاسن‌له‌ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ دا
 ۵۵۰-۵۴۸ وه‌سفی په‌پروسلیمانه‌بو‌به‌دیه‌ینه‌ری به‌خشنده‌به: ﴿يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾
 ۵۵۱-۵۵۰ دابه‌زاندنی هه‌شت‌جووت‌نازه‌لی به‌پیت و به‌فه‌ر له‌ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ
 ۵۵۴-۵۵۲ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾ دا

- ۵۵۶-۵۵۵ دستوریک بۇ قوتاییانی نوور
- ۵۵۷ بر گهیهك كه له بهندیخانەى "ئەسكى شەهر" دا نووسرا.
- ۵۵۸ شەرف و پلە و پایەى بئندى "پەيامە كانى نوور"
- ۵۶۰-۵۵۸ ئەوہى گرفتارى بووين، به داخوہ، زللهیه كى میهرەبانىیە
- ۵۶۳-۵۶۱ بیدار کردنەوہیهك له گبزانەوہى دوو بهسەرھاتى بچوو كدا
دوو سەرنج:
- یەكەمیان: خوای گەورە، به كەمالى كەرەم و فراوانىی میهرەبانى و رەھایی
داد گەریبى خوئى، لەناو كردهوہى چا كدا پاداشتىكى داناوہ و،
لەناو كردهوہ خراپە كانیشدا سزایە كى خیرا و زوى شار دوو تەوہ ... ۵۶۶-۵۶۴
- دووہەمیان: روونكر دنەوہى رووہ كانى ئیعیجاز له ئایەتى پیرۆزى:
- ۵۶۹-۵۶۷ ﴿مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ﴾ دا
- ۵۷۱-۵۷۰ پرسىار يك له بارەى ئایەتى پیرۆزى: ﴿أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾
- ۵۷۴-۵۷۲ خاتیرەیه كى ناسك و جوان
روونكر دنەوہیهك له بارەى ریبازى "وحدة الوجود" و، زیانە كانى لەم كاتەى
ئىستادا ۵۷۷-۵۷۵
- ۵۷۹-۵۷۸ وەلامى پرسىارىك له بارەى "وحدة الوجود" ەوہ
تېروانىنىك له پەنجەرەى بەندیخانەوہ و سەرىكى پىكەنینه گریانەننە كانى مرۆف
له فېستيفالى رەنگىنى شەودا! ۵۸۰-۵۷۹
- یەككە له سەرنجە كانى ئایەتى پیرۆزى: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ و
۵۸۲-۵۸۱ فەر موودەى پیرۆزى: "أَعْدَىٰ عَدُوِّكَ: نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْكَ"
پرسىار: چۆن "مانەوہى ھەمیشەى" له بەندیخانەى دۆزەخدا، به سزایە كى داد گەرانە
داده نریت، بۇ "تاوانى كوفر" يك كه له زەمانىكى كورتدا كراوہ؟ ۵۸۳
- ۵۸۴ یەككەوتىكى ناسكى پر له وانا
تیرەباران كردنى جاسووسە كانى جیننى و شەیتانە كان، كه به دزى یەوہ گوئى له
ھەوالى ئاسمانە كان دەگرن، له كاتى سەرەتای نازل بوونى وەحى دا -
بینى بەھەشت له نزىكترىن شوئەوہ و لىكردنەوہى بەروبوومە كانى ۵۹۱-۵۸۵
- بریسكەى بیست و نۆھەم: پەيامى (بیر کردنەوہى ئیمانىی بەرز و خواناسىی تەوحیدی
بئند) ۵۹۲
- ۵۹۵-۵۹۲ روونكر دنەوہیهك
- ۶۰۰-۵۹۶ بابى یەكەم: له بارەى (سبحان الله) له سنى فەسلدا
- ۶۰۶-۶۰۱ بابى دووھەم: له بارەى (الحمد لله) له نۆ خالدا
- ۶۰۸-۶۰۷ بابى سنى ھەم: سەبارەت بە پلە كانى (الله أكبر) له ھەوت پلەدا

بابی چوارهم: سنی فہسلہ:

فہسلی یہ کہم: ناماژہ بز شہست و سنی پلہی نیوان پلہ کانی "ناسین" و

- ۶۲۲-۶۰۹ "یہ کنایی" خوی گہورہ ده کات
- ۶۲۶-۶۲۲ فہسلی دووہم: زنجیرہیہ کی فیکریی ستایش و تعزیم
- ۶۲۹-۶۲۶ فہسلی سنی ہم: لہ بارہی شایہ تمنای: (نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)
- ۶۳۷-۶۳۰ بابی پینجہم: سہ بارہت بہ پلہ کانی ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ لہ نو سہر نجدا
- ۶۴۳-۶۳۸ بابی شہشم: لہ بارہی (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ)

بریسکھی سی ہم:

- ۶۴۴ بریتی یہ لہ شہش سہرنج:

سہرنجی یہ کہم: تاییہ تہ بہ یہ کیٹک لہ سہرنجہ کانی ناوی جوانی (القدوس)ی

- ۶۵۱-۶۴۵ خوی گہورہ وہ

سہرنجی دووہم: تاییہ تہ بہ یہ کیٹک لہ سہرنجہ کانی ناوی جوانی (العدل)ی

- ۶۵۷-۶۵۲ خوی گہورہ وہ

سہرنجی سنی ہم: تاییہ تہ بہ یہ کیٹک لہ سہرنجہ کانی ناوی جوانی (الْحَكَم)ی

- ۶۵۶ خوی گہورہ وہ

- ۶۶۱-۶۵۶ خالی یہ کہم: گہردوون کینیکی یہ کجار مہزنہ

خالی دووہم: دوو مہسہلہیہ:

مہسہلہی یہ کہم: ٹہو جوانی یہی کہ لہوپہری کہ مالداہیہ، دہیہویٹ

جوانی یہ کہی خوی بینیت و پیشانی غہیری خویشی بدات.

ہہروہا ٹہو کہ مالہش کہ لہوپہری جوانی دہیہ، دہیہویٹ

- ۶۶۱ کہ مالی خوی بینیت و پیشانی کہسانی تریشی بدات

مہسہلہی دووہم: ٹہم گہردوونہ فراوان و گہورہیہی کہ بہدہیٹہری

بہ ترانای دانا بہ توانست و دانستی خوی دایہیناوه، ہہر گیز

- ۶۶۳-۶۶۲ جینگای ہاوبہش (شیرک)ی تیدا ناییٹہوہ

خالی سنی ہم: ہہموو زانستہ کان ناوی جوانی (الْحَكَم) بہ خواہن ہہستان

- ۶۶۷-۶۶۳ دہناسین

خالی چوارہم: سہرجہمی ٹہو دانستانہی کہ بہ چاو دہیٹہری داخوازی

- ۶۶۸-۶۶۷ ہاتہدہی قیامہتن

خالی پینجہم: دوو مہسہلہیہ:

مہسہلہی یہ کہم: ہیچ چہشنہ ٹیسراف و یٹہوودہی یہک لہ بہدہیٹہنی

- ۶۶۹-۶۶۸ شتاندا نی یہ

- مهسه لهی دووههم: ههردوو ناوی "الحکم" و "الحکیم" ی خواوه ند، به
 ناشکر داخوازی یئغه مبه ریتی حه زه ته ی محمه دن ښ و ده بن به به لگه
 له سهری! ۶۶۹-۶۷۱
- سه رنجی چواره م: تاییه ته به ناوی جوانی (الفرد) ی خوا ی گه و ره وه ۶۷۲
- ئامازه ی یه که م: مؤره کانی "ته وحید" ۶۷۲
- مؤری یه که م: پشتگیری یه کتر و یارمه تیدانی نیوان به شه کانی گه ردوون و
 فریا گوزاری و به ده مه وه چوونیان بۆ ئه نجامدانی داخوازی و
 پیوستی یه کانی یه کتری ۶۷۲-۶۷۳
- مؤری دووههم: "کار سازی" و "به رتیه بردن" ی شتانی رووی زهوی و،
 ئه وان ههش که له ناوه وه ی دا شار راونه ته وه، نیشانه یه کی دره خشان ی
 "ته نیایی" و مؤریکی ئاشکرای "تاک" ی خوا ی گه و ره یه ۶۷۳-۶۷۵
- مؤری سئ هه م: دروشم و مؤری "ته وحید" له رو خساری مرؤفدا هیئده
 ئاشکرایه که هه ر که سیک سه رنج له رو خسار و ده موچاوی هه ر
 مرؤفیک بدات، ده بیینیت و ههستی یه ده کات ۶۷۵
- ئامازه ی دووههم: یاسایه ک که ده ری ده خات بوونه و هه ران و شوین و
 نشینگه کانیشیان، مولکی ته نه یه ک که سی "تاک" و "ته نیا" ۶۷۶-۶۷۷
- ئامازه ی سئ هه م: نامه صه مه دانی و نوو سراوه پهروه رد گازی یه کان ۶۷۷
- ئامازه ی چواره م: "یه کتایی" ی خوا ی گه و ره وه ک خوری ئاسمان ئاشکرایه و،
 ژیری و مه تیتیق هه تا راده ی "به داههت" بییان په وایه. به یئچه وان هه شه وه
 "شیرک" (واته بوونی چهنده به دیهینه ریک بۆ گه ردوون) تا بلیی دژواره و
 یئچه وان هه ی مه تیتقه و له ژیری مرؤفه وه دووره ۶۷۷-۶۷۸
- خال ی یه که م: سه باره ت به توانستی په های خوا وه ندی تاک و ته نیا وه،
 به دیهینانی "مه زترین" و "بچوو کترین" قه باره وه کو یه ک ئاسانه ۶۷۸-۶۸۱
- خال ی دووههم: بوونه و هه ران به دوو شیوه به دی ده هیترین و په یدا ده بن:
 یه که م: به دیهینان له نه بوونه وه. دووههم: بنیاتان و پیکهینان یان له
 بوونه و هه رانی ئاماده و حازری و، به خشیی "بون" بییان له م پئی وه وه ۶۸۱-۶۸۳
- خال ی سئ هه م: گپرا نه وه ی "به دیهینان" بۆ خوا ی "تاک و ته نیا" کاریک
 ده کات که به دیهینانی هه موو شتان وه ک به دیهینانی یه ک دانه شت
 ئاسان بیست. به یئچه وان هه شه وه هیئده گیرو گرفت دینه پئش که
 دروستکردن و به دیهینانی یه ک دانه شت به ئه ندازه ی به دیهینانی
 هه موو شتان سه خت و مه حال ده بیست ۶۸۳-۶۸۷

- ۶۹۰-۶۸۷ "فهرمانره وایه تی" ن
 نامازه ی پینجهم: "سهر به خزی" و "تاک و ته نیایی" تایه عمه ندرتینی سیفه ته کانی
- ۶۹۱-۶۹۰ ژیری و شعوریک، به تایه تی مروف
 نامازه ی حوته م: که سایه تی معنوی پیغمبری تازیر ﷺ به لگه ی پایه
 به رزی نه وه و، دریده خات که هر ته نها نه و چرای پروناک و
- ۶۹۴-۶۹۱ خوری تیشک به خشی هم بوونه وهرانه!
 سهرنجی پینجهم: تایه ته به ناوی جوانی (الحی) ی خوی گه وره وه ۶۹۵
- ۶۹۸-۶۹۵ هیمای یه که م: ماهییه تی "ژیان" چی یه؟ چ نه کیککی له نه ستودابه؟
 هیمای دووهم: هه ردو پرووی "ژیان" پروون و خاوین و، توانستی
 به روهردگار هؤکاره پواله تی یه کانی تیدا نه کردوون به پرده
- ۷۰۱-۶۹۹ له پرووی هه لسو که ته کانی خزی دا
 هیمای سیهم: "ژیان" تاکامی بوونه وهرانه، نه نجامی ژیانیش
- ۷۰۲-۷۰۱ "شوکرانه بژیری" و "خواهرستی" یه
 هیمای چوارهم: "ژیان" هر شهش پایه کانی ئیمان ده چه سینیت و پرووی
- ۷۱۱-۷۰۲ لییانه و نامازه بؤ هاتنه دی یان ده کات
 هیمای پینجهم: "ژیان" نیشانه یه کی دره خشانن "ته وحید" ه به سهر روخساری
 بوونه وهرانه وه و، ته سدیقی نه وه ده که ن که نامه ی گه ردوون له لایه ن
- ۷۱۴-۷۱۱ خواوه ندی "حهی" و "قه بیوم" ی "تاک" و "ته نیا" وه هاتووه
 سهرنجی شه شهم: ده پروانته ناوی جوانی (القیوم) ی خوی گه وره ۷۱۵
- ۷۱۵ داوای لیبوردن
 بیدار کردنه وه یه ک ۷۱۶-۷۱۵
- تیشکی یه که م: به دیهینهری شکومه ندی هم گه ردوونه: خوی راگیر که ری
 خوی ته تی و، بوونه وهرانیش به و راگیر ده بن و، مانه وه شیان له لایه ن نه و
- ۷۲۳-۷۱۷ به دیهینهره وه دابین ده بیت
 تیشکی دووهم: دوو مه سه له یه:
- ۷۲۴-۷۲۳ مه سه له ی یه که م: تیگه یشن له "قه بیوم مییه ت" ی خوی گه وره
 مه سه له ی دووهم: به شیک له و سوود و حیکمه تانه ی که له ناو شاندا
- ۷۲۸-۷۲۵ هه ن و، په یوه سستی نه نیی "قه بیوم مییه ت" ن
 هه ن و، په یوه سستی نه نیی "قه بیوم مییه ت" ن

- تیشکی سئەم: نھینی قەییوومیەت لە ناوەندی خەللاقییەتی خواوەند و
 ۷۳۲-۷۲۹ کارایی پەرودگاردا
- تیشکی چوارەم: لقی سئەمی حیکمەتی کارایی بەردەوام و سەرسوورھینی ناو
 ۷۳۷-۷۳۲ گەردوون
 تیشکی پینجەم: دوو مەسەلەیه:
- مەسەلە یە کەم: سەیر کردنی گەردوون لە ناوەندی درەوشانەوہی ھەرە
 ۷۴۰-۷۳۸ مەزنی نوورە کانی "ئیسمی ئەغزەم" ھوہ
- مەسەلە ی دووھەم: "مرۆف" و نھینی "قەییوومیەت"
 ۷۴۸-۷۴۰ بریسکە ی سی و یە کەم: ئەم بریسکە یە دابەش بوو بەسەر "تیشکە کان" دا.
- بە پشتیوانیی خوالە بەرگیکی سەربەخۆدا بلاو دە کرێتەوہ
 ۷۴۸ بریسکە ی سی و دووھەم: چەند بریسکە نەوہ یە ک لە نیوان ھەردوو مانگی یە ک
- شەوہ ی رەمەزان و جەژندا
 ۸۳۹-۷۴۹ بریسکە ی سی و سئەم: بە پشتیوانیی خوای گەورە لە بەرگیکی سەربەخۆدا
- بە ناوی (مەسنەوی نیووری) بلاو دە کرێتەوہ
 ۸۴۰

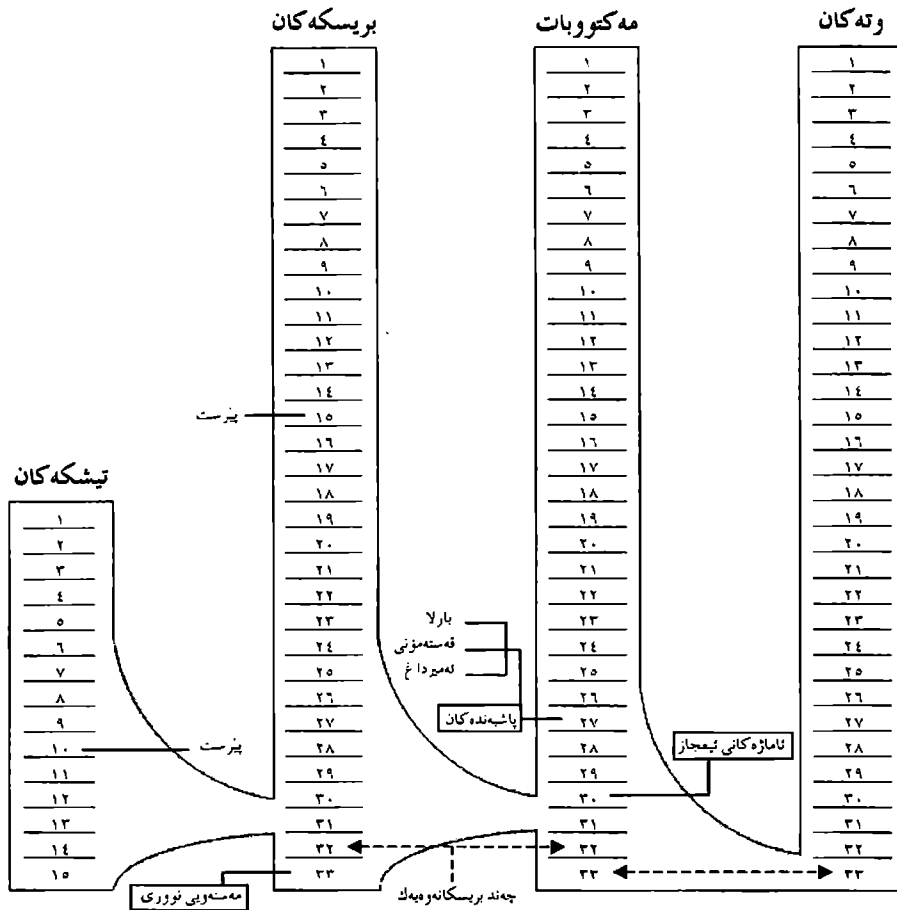

خوینەرانی بەرێژ!

لە نیازدا یە کە بە پشتیوانی و چاودێری خوای گەورە:

سەرجمی پە یامە کانی نوور

- بە زمانی کوردی و لە دە بەرگی گەورەدا بخرێتە بەر دەستی ئێوہی بەرێژتەوہ.
- ۱ - کۆمەلە پە یامی (وتە کان). بلاو کراو تەوہ.
 - ۲ - کۆمەلە پە یامی (مەکتوبات). بلاو کراو تەوہ.
 - ۳ - کۆمەلە پە یامی (بریسکە کان). ئەم بەرگی سئەمە ی بەردەستی بەرێژتەنە.
- چاوەروان بن بۆ بەرگی چوارەم: کۆمەلە پە یامی (تیشکە کان).

هیلکاری سه رجه می په یامه کانی نوور

ئهم هیلکاری بهی سه ره وه له لایهن بهرپوه بهری پیشووی ده ز گای چاپ و په خشی (سۆزلهر) له ئهسته مبولن بهرپیز: (إسماعیل یازجی) به وه ئاماده کراوه و، ری و شوینی هه ریه که له په یامه کانی نوور له کۆی گشتیی سه رجه میاندا بو خوینهری بهرپیز ده ستیشان ده کات. به پیوستان زانی ئیمهش له م چاپه کوردی به دا دایینین.

اللمعات

المجموعة الثالثة من كليات رسائل النور
التي ألفها: بديع الزمان سعيد النورسي
ترجمها من العربية إلى الكردية: فاروق رسول يحيى

THE FLASHES

From the Risale-i Nur Collection

By:

Bediuzzaman Said Nursi

Translated from the Arabic into Kurdish by:

Farooq Rasool Yahya

LEM'ALAR

Risale-i Nur Külliyyatından

Müellifi:

Bediüzzaman Said Nursi

Kürtçeye Mütercimi:

Faruk Resul Yahya

پرتوها

سومین کتاب از کليات رسائل نور
تأليف دانشمند بزرگ: بديع الزمان سعيد نورسي
مترجم به زبان کردی: فاروق رسول يحيى

כדורסל נאדסאן עטל

